

உ

திருத்தக்கேதவரியற்றிய

சீவகசிந்தாமணி மூலமும்

மதுரையாசிரியர் - பாரத்துவாசி

நச்சினார் க்கினியருரையும்.

இவை

உ. த்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிபுலங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நூதனமாகத் தாம் எழுதிய

உலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

ஈ

சென்னை

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

மூன்றாம் பதிப்பு.

தந்தையர் ஆவணம்

1922

உ

ப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை,

க.	இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி	பக்கம், V
உ.	மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை	VII
ங.	இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை	1
ச.	முதற்பதிப்பின் முகவுரை	5
நி.	நாலாசிரியர் வரலாறு	11
சு.	நூலைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள்	15
ஈ.	உரையாசிரியராகிய நச்சிஞர்க்கினியர் வரலாறு...	...	19
அ.	சீவகன் சரித்திரச் சுருக்கம்	27
ஊ.	ஸ்ரீ புராணத்துள்ள சீவகசரித்திரம் (மணிப்பிர வாளநடை)	45
கௌ.	ஒப்புமைப் பகுதிகள்	63
கௌ.	சீவகசிந்தாமணிப் பிரயோகவிளக்கம்	176
கௌ.	விசேடக்குறிப்பு	188
கௌ.	சீவகசிந்தாமணி நச்சிஞர்க்கினியருரை	க-குகஅ
	கடவுள் வாழ்த்து	க
	அவையடக்கம்	
	பதிகம்		சு

• இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

(க)	நாமகளிலம்பகம்	...	கரு
(உ)	கோவிந்தையாரிலம்பகம்	...	கஉக
(ங)	காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்	...	கருரு
(ச)	குணமாலையாரிலம்பகம்	...	உகுக
(ரு)	பதுமையாரிலம்பகம்	...	ஙரு௦
(சு)	கேமசரியாரிலம்பகம்	...	சுகௌ
(எ)	கனகமாலையாரிலம்பகம்	...	சரு௭
(யு)	விமலையாரிலம்பகம்	...	ருரு௩
(சு)	சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்	...	ருபு௦
(க௦)	மண்மகளிலம்பகம்	...	௭௭௦
(கக)	பூமகளிலம்பகம்	...	௭௭௩
(கஉ)	இலங்கணையாரிலம்பகம்	...	௭௭௩
(கங)	முத்தியிலம்பகம்	...	௭௭௩
(கச)	வாழ்த்து	...	௭௭௩
(கரு)	சிலபித்திகளிற் காணப்பட்ட செய்யுட்கள்	...	௭௭௩
(கசு)	உரைச்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுட்கள்	...	௭௭௩
(க௭)	சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள்கராதி	...	௭௭௩
(கயு)	அரும்புக முதலியவற்றின் அகராதி	...	௭௭௩
(கக௭)	விளங்காமேற்கோள்கராதி	...	௭௭௩
(க௭௦)	பிழையும் திருத்தமும்	...	௭௭௩

* நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புகரா!

அகநா - அகநானாறு.

அடியார் - அடியார்க்குநல்லார் ; அடியார்க்கு நல்லானாறு.

அம்பிகா - அம்பிகாபதிக்கோவை.

அரங்கக் - திருவரங்கக்கலம்பகம்.

அரங்கத்தர் - திருவரங்கத்தந்தாதி.

அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திரபுராணம். [பு.

அருங்கல, அருங்கலச் - அருங்கலச்செப்

அரும், அரும்பத - அரும்பதவுரை ;

அரும்பதவுரையாசிரியர்.

அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.

அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.

ஆசார - ஆசாரக்கோவை. [சிரியன்.

ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன் பேரா

ஆணை, அககாப - டுவாணைகாப

புராணம்.

இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.

இராமா - இராமாயணம்.

இலங்க - இலங்கபுராணம்.

இ. வி - இலக்கணவிளக்கம். [வளி.

இ. வி - இலக்கணவிளக்கச் சுரு

இளம்-இளம்புரணம் ; இளம்புராணம்.

இறை - இறையனாரகப்பொருள்.

இவ்வுகுறு - இவ்வுகுறு.

இங். எழு - இங். எழுபெழுபது.

கச்சி. வண்ணி - கச்சியாவந்தர இ

ரேசர் வண்ணிநேது.

கத்த - கத்தபுராணம்.

கம்ப - கம்பராமாயணம்.

கல், கல்லா - கல்லாடம், கல்லா - மர.

கலி - கலித்தொகை.

கலிங்க - கலிங்கத்துப்பராணி.

கருங்குன்று, கருங்குன்று - கருங்குன்று

கருங்குன்று புராணம்.

காசிகா - காசிகாண்டம்.

காஞ்சி, காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்.

காரி - காரிரத்தன் காரியார்.

காழிக்கோ - சீகாழிக்கோவை.

குண்டல - குண்டலகேசி.

குண - குணசாகரம். [கோவை.

குலோத்துங்க-குலோத்துங்க சோழன்

குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.

குறு - குறுந்தொகை.

கூடம் - கூடம்புராணம்.

கூவப் - திருக்கூவப்புராணம்.

சங்கர - சங்கரமச்சிவாயர்.

சடகோப - சடகோபரந்தாதி.

சபா - காஞ்சிபுரம்சபாபதிமுதலியார்.

சரவண - சரவணப்பெருமானையர்.

சாமி - சாமிராததேசிகர்.

சிதம்பரப் - சிதம்பரப்பாட்டியல்.

சிந். மாலை - சிந்தாமணி மாலை,

சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.

சிவ. சித்தி - சிவஞானசித்தியார்.

சிவ. பா - சிவஞான பாவியம்.

சிவஞா, சிவஞான-சிவஞானமுனிவர்.

சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.

சிறுபாண் - சிறுபாணம்றுப்படை.

சினேந்திர - சினேந்திரமாலை. [ணம்.

சீகாழித், சீகாழிப் - சீகாழித்தலபுரா

சீகாளத்தி - சீகாளத்திப் புராணம்.

சீவக - சீவகசிந்தாமணி.

சுப்பிர - சுப்பிரமணிய தீகந்தி.

சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு.

சூடா - சூடாமணி.

சே - சேனாவரையம், சேனாவரையர்.

சேறுபு - சேறுபுராணம்.

சொக்க - சொக்கப்பாவலர்,

தக்க, தக்கயாக - தக்கயாகப்பராணி.

தஞ்சை - தஞ்சைவாணன் கோவை.

தண்டி - தண்டியலங்காரம்.

தணிகை - தணிகைப்புராணம்.

தணிகையா - தணிகையாறுறுப்படை.

திணைமா - திணைமாலை நூற்றைம்பது.

* இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூலுறுப்புக்களின் முதற்குறிப்புக்கள் விரிவஞ்சி கே காட்டப்படவில்லை. ஆங்காங்குப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்க.

மூன்றும்பதிப்பின் முகவுரை.

“ஒங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிரீர் ஞாலத் திருளகற்றும்-ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னோ ரிலாத தமிழ்.”

இந்நூலின் இயல்பும் உரையின் இயல்பும் இதன்பின்புள்ள முகவுரைகள் முதலியவற்றால் நன்குவிளங்கும்.

இராமாயணத்தைக் கம்பர் அரங்கேற்றுகையில், “அள்ளிமீது லகைவீசும்” (விபீடணன். கந.ந) என்னும் பாடலிலுள்ள ‘வெள்ளி வெண்கடலின்’ என்ற பகுதியைக் கேட்டபுலவரொருவர், ‘இது சிந்தாமணிப் பிரயோகமாக இருக்கிறது’ என்று சொல்லியபோது கம்பர், ‘சிந்தாமணியிலிருந்து ஓரகப்பை முகந்துகொண்டேன்’ என்று விடை. பகர்ந்தனரென்று பழைய பிரதியொன்றில் எழுதிய குறிப்பால் தெரியவருகிறது. நார்பொருளையுந்தெரிவித்தலின், இந்நூல் முடிபொருட் டொடர்நிலை என்று அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பித்திருக்கின்றனர் (சிலப். உ.: ௩ - கக.) பிரயோக விவேக நூலுடையார் வடமொழியிற் பிறந்தவண்ணமே சொற்களைத்தாம் தற்சமமாகக் கூறுவதற்குச் சிந்தாமணியை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கிறார் (பிர. சூ. ௨௦, ௩௩ - உரையைப்பார்க்க.) இவற்றைக் கம்பர் முதலியவர்களுக்கு இந்நூலிலுள்ள நன்குமதிப்பு வெளியாகின்றது.

ஏட்டுப்புத்தகங்களைச் சோதித்தபொழுது இரண்டு பழம்பிரதிகளில், “தெருளிற்பொருள் வானுலகு” (2872) என்ற செய்யுளின் உரைக்குப்பின் மூன்று செய்யுட்களின் உரைகள் மட்டும் மிகப் பிழைபட்டவருவத்துடன் எழுதப்பட்டிருந்தன. ஒரு பிரதியில் தனித்தனியே செய்யுட்களுக்கு இடம்விட்டும் மற்றொன்றில் இடம் விடாமலும் அவ்வுரைகள் இருந்தன. அவ்வுரைகளுக்குரிய ௩-பாடல்கள் வேறு எந்தப் பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை. திருத்தமாக அவைகளும் பாடல்களும் கிடைத்தபின் வெளியிடப்படும்.

1907-ஆம் ஆண்டில் இதன் இரண்டாம் பதிப்புவெளிவந்த பின்பு கிடைத்த சில கையெழுத்துப் பிரதிகளாலும் செய்துவந்த நூல்களின் ஆராய்ச்சிகளாலும் இந்நூலும் இவ்வுரைமுதலியனவும் சில சில திருத்தங்களையும் பொருட்பெருக்கத்தையும் விளக்கத்தையும் இப்போது அடைந்துள்ளன.

இரண்டாம்பதிப்பில், சீவகசிந்தாமணியாராய்ச்சி விளக்கமென்ற பெயருடன் 11-பக்கங்களில் வெளியான பகுதி ‘ஒப்புமைப்பகுதிகள்’ என்ற பெயருடன் 113-பக்கங்கொண்டு இதில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. இப்படியே வ்ஸேடக்குறிப்பும் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியும் இதற் பெருக்கமடைந்திருக்கின்றன.

உரையாசிரியர்கள் அவ்வவ்விடங்களில் இந்நூலிலிருந்து மேற் கோளாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் பகுதியைப் புலப்படுத்தும் 'பிரயோகவிளக்கம்' என்பது இப்பதிப்பில் நூதனமாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

தமிழ்நூற்சுவையை நுகர்வோர்க்கு இவை நல்விருந்தாகுமென்பது வெளிப்படை.

நூலாராய்ச்சி விஷயத்திற் பொருட்சுவலையிற் பாடபடி பலவருட்க்களாக உபகரித்துவருபவர்களும் புதிதானவர்களும் தானுதிப்பதிலும், மதுரைக்குறிப்புச்சங்கத் தலைவர்களும், சென்னைய் சட்டப்பள்ளி ஸ்தாபகங்களாகியவர்களும் கொளவம் பொருத்திய மஹாராஜ ராஜபுரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதபதி மஹாராஜா அவர்களது டைய வன்மை தமிழகத்தால் ஒருகாலத்தும் மறக்கற்பாடுகண்டது.

இந்நூல் மூலமும் உரையும் இம்முறை பதிப்பிக்கப்பெறுங்காலத்தில் ஒப்புநோக்குதல் முறையிற் புதிய உதவிகளைச் செய்துவந்த சென்னை, இராசநாதானிக்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் பி. சத்யமபுரீ இ. வை. அருந்தராஜையரவர்களுக்கும், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சி. பஞ்சவர்ணம், ம. வே. துரைசாமி ஐயருக்கும், சென்னை இராமகிருஷ்ணர்ஷன் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் சி. பஞ்சவர்ணம், கோ. சேஷாத்திரி ஐயருக்கும் நன்றிசெய்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்நூல் சமீப நிகழ்வுகளால் பலநாளாகத் தேடித் கொடுத்து வைத்திருந்த குறிப்புக்கள் பலவற்றை ஹை. அருந்தராஜையரவர்கள் அளிப்புடன் உதவினார்கள் ; இவ்வரிய உதவியையும் கொண்டாடத் தக்கது.

தமிழ் நூலாராய்ச்சியிலேயே பெரும்பாலும் பொழுதுபோக்கி வரும் நண்டார் ம-ரா-ராஜீ வே. ப. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் (Retired Superintendent, Veterinary Department) இந்நூலைப் படித்தபோது தாம் எழுதிவைத்திருந்த சில குறிப்புக்களை என் விருப்பத்தின்படி அனுப்பியுள்ளார்கள்.

இப்புத்தகத்தைத் திருத்தமாகவும் விவரமாகவும் அச்சிட்டுத் தந்த கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்தாரருடைய உதவி மிகவும் மெச்சத் தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்திக்கொள்ளும் படி விவேகிக்கை வேண்டுகிறேன்.

"தங்கும் உதவி உதவியோடு சுவைத்துக்கொள்வதாய் வாங்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய்மையுடைய தங்குதல் தேங்கும் உதவித்துச் செல்லுதல் தொண்டிற் கொள்ளுதல் காக்கும் உருளைக் கடலை சுவைக்கொள்ளுதல்."

திருவேட்டிசுவாமிப்பிள்ளை,

22-8-1922.

}

திரு. உதயம்,

வே. சாமிநாதையன்.

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

“ஆதீயிற் றமிழ்நா லகத்தியற் குணர்த்திய

மாதோநு பாகனை வழத்தூதும்

போதமெய்தீ ஞான நலம்பெற்றப் போந்தே.”

1887-ஆம் ஆண்டு இந்நூலும் உரையும் பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியபின்பு காலக்கிரமத்தில் எனக்குக்கிடைத்த ஏட்டிப்பிரதிகள்-கள் ; அவற்றாலும், செய்துவந்த பழையநூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இதன்மூலமுதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல ; முன்பு விளங்காமலிருந்த மேற்கோள்களிற் பெரும்பாலான பின்புவிளங்கின ; இவையும், ஸ்ரீபராணத்திலுள்ள சீவகசரித்திரமும், பிறநூல்களிலும் இந்நூலிலுமுள்ள ஒற்றுமைப் பகுதிகளைப் புலப்படுத்துவதாகிய சீவகசிந்தாமணி ஆராய்ச்சிவிளக்கமென்பதும் மூலத்திலும் உரையிலும் உள்ள கடினமானபாகங்களின் பொருள்களைப் பெரும்பாலும் புலப்படுத்தும் விசேடத்துறிப்பும், அவ்விண்ணுமுள்ள அரும்பதங்கள், சிறந்தவாக்கியங்கள், விஷயங்கள், பழமொழிகள், அபிதானங்கள் முதலியவற்றைத் தெரிவிப்பதாகிய அகும்பத அகராதிமுதலியன என்னும்பகுதியும், பிறவும் இப்பதிப்பில் நூதனமாகச்சேர்க்கப்பெற்றவை.

தமிழில் நல்லபயிற்சியுள்ளவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தையும் படிப்பவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கத்தையும் பயிற்சியையுமுண்டிபண்ணுவதன்றிப் பண்டைக்காலத்திலிருந்த பெரியோர்களுடைய இயல்பையும் ஆராய்ச்சிவன்மையையும் மேற்கூறியபகுதிகள் நன்குபுலப்படுத்தும் ; தமிழ்ச்சுவையைநுகர்ந்து ஆனந்திப்பவர்களுக்கு இவை நலனிருந்தாக இருக்குமென்பது வெளிப்படடை.

நூலும் உரையும் ஒருவருடத்திற்குமுன்பே பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறியும், ஆராய்ச்சிவிளக்கம் முதலியவற்றைப் பதிப்பித்துச் சேர்த்தே புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று வித்தியாநிநோதரர்களையுடைய பரிசுக்காடி, ம-நா-ந-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் பி. ஐ. சின்னசாமிப்பிள்ளையவர்களும், சென்னை, Senior Veterinary Assistant ஆகிய ம-நா-ந-ஸ்ரீ வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியவர்களும் இன்னும் சில அன்பர்களும் பலமுறை வற்புறுத்தினார்கள். அத்தகையதேக அலௌக்கியத்தாலும் பவனையான வேலை

களாலும் அவற்றை ஒருவாறு செய்துமுடிக்கற்கு இதுகாறும் தாமதமாயிற்று.

சில கையெழுத்துப்பிரதிகளில் அதிகமாகக்காணப்பட்ட பாடல்கள், உரிய இடங்களில் தனித்தனியே சேர்க்கப்பெற்றன. சில பயன்கருதி, முதற்செய்யுள்முதல் எல்லாச்செய்யுட்களுக்கும் ஒன்றுமுதல் தொடர்ச்சியான எண்கள் போடப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் முதற்பதிப்புப்புத்தகத்தையும் மேலேகுறிப்பிட்ட எட்டிப்பிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் வைத்துக்கொண்டு அன்பர்களுடன் ஒப்புநோக்கி, பாடபேதங்களை உள்ளபடியே எழுதியும் எழுதுவித்தும் பேருதவிசெய்தவர், சும்பகோணம் நேடிவ் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ ம. வீ. இராமானுஜசாரியரவர்கள்.

இதனைப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கிய காலமுதல் உடனிருந்து மிக்க உதவிசெய்தவர், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அகத்தாமையரவர்கள்.

இதன் முதற்பதிப்புமுதல் சகாயஞ்செய்தவரும், சென்னை, நியூயிங்க்டன் ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. அ. கிருஷ்ணையரவர்களுடைய உதவி இதற்கும் உண்டென்றைக் காணச் சொல்லவேண்டிவெதில்லை.

ஐனமத ஸம்பிரதாயமான அநேகன்ஷயங்களை அன்புடன் விளங்கச் செய்தவர், ஐனசாஸ்திரபண்டிதராகிய ஸீதர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ அப்பாசாமி நயினூரவர்கள்.

இங்ஙனம் உதவிசெய்தவர்களையும் கையெழுத்துப்பிரதிகளை சந்தவர்களையும் எப்பொழுதும் மறவாதிருத்தலன்றி அவர்களுக்காய் செய்தற்குரிய கைம்மாறுயாதானது?

பிரதிகளிற் காணப்பட்ட பாடபேதமுதலியனவும் இந்நூல் ஸம்பந்தமாக எழுதிவைத்திருக்கும் இன்னும் வேறு பலவகையான ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்களும் இதன் பிரயோகனிதர்களும் ஒழுங்குபடுத்தி எழுதப்பெறுமையால், இப்போது பதிப்பிக்கக்கூடவில்லை; காலம்வாய்க்குமாயின், அவற்றைத் தனிப்புத்தகமாகப் பின்பு வெளியிட்டுத்தலாமென்பது எனதுகருத்து.

இதற்காணப்படும் தவறுகள் எண்ணெய் மறநுமுதலியவற்றால் நேர்த்தனவென்றெண்ணிப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி பெரியோர்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

தோன்றாத்தனையாய் நின்று இங்ஙனம் நடத்தியருள்கின்ற ஸ்ரீ மீனாட்சிசந்தரோசருடைய பெருங்கருணையைச்சிந்திக்கின்றான்.

ப்பதிப்பிற்குக்கீடைத்த. ஏட்டுப்பிரதிகள்.

செய்யுள்ளவு.
எண். முதல். இறுதி.

பிரதிக்கு உரியவர்கள்.

பிரதி கிடைக்கும்படி
செய்தவர்கள்.

	3145	திருவாவடுதுறை ஆதினத்து சும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ் மஹாவித்வான் ஸ்ரீமீனாகுடி முப்பண்டி தராயிருத்த ஸ்ரீ சி. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள். தியாகராச செட்டியாரவர்கள்.	
௨.	2907	கொழும்புத்துறை, தி. குமா கள் உரியவர்களே.	
௩.	1220	தருமபுர ஆதினத்துத்தலைவர் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ ம. வீ. இராமா கள். ஹஜாசாரியரவர்கள்.	
௪.	1428	2928	
௫.	13	723	இய சிற்றம்பலக்கவிராய ,, அப்பாப் பிள்ளையவர் ரவர்கள், மிதிலைப்பட்டி. கள், குன்றக்குடி.
௬.	1412	2598	
௭.	1963	3125	செங்கோட்டைக்கவிராஜபண்டாரமவர்கள். ,, திரிகூடராஜப்பக்கவிராயரவர்கள், மேலகரம்.
௮.	1342	1986	கடையநல்லூர், முத்துகிருஷ்ண வாத்தியாரவர்கள்.
௯.	1	1556	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தியாரவர்கள். ,, முத்துக்குமாரஸாமி முதலியாரவர்கள், சென்னை உரியவரே.
௧௦.	1	1554	வானமாமலைத்தாதர், கணக்கு, நாங்குனேரி.
௧௧.	1412	2227	சேலம், அப்பாசாமிபிள்ளையவர்கள். ,, குருஸாமிபிள்ளையவர்கள், சேலம்.
௧௨.		1412	திருநெல்வேலி, திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள். ,, வி.விசுவநாதசாஸ்திரிகள், திருவல்லிக்கேணி.
௧௩.		1335	திருநெல்வேலி வண்ணார்பேட்டை, திருட்டாற்க்கடனாத்தன் கவிராயரவர்கள். ,, கவிராஜ நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலி.
௧௪.	2102	3145	ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ, அப்பாஸாமி நயிரவர்கள், கீரே. உரியவர்களே.
௧௫.	1		சேலம், இராமசாமிமுதலியாரவர்கள். உரியவர்களே.
௧௬.	1	2421	சென்னை, பச்சையப்பவாத்தியாரவர்கள். ,, ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ, முத்துக்குமார ஸாியாரவர்கள்.
௧௭.	1	2380	திருநெல்வேலி, அம்பலவாண கவிராயரவர்கள். ,, கவிராஜ செல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள்.

இவற்றுள், முதலாவது பிரதிகையும் பதின்மூன்றாவது பிரதிகையும் உரியவர்களாலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளவை; முதல் இரண்டு பிரதிகளும் மூலமும் பொழுப்புரையும் உள்ளவை. ௩ - ஆவது முதலிய பன்னிரண்டு பிரதிகளும், மூலமும் பொழுப்புரையும் விசேடவுரையுமுள்ளவை; ௧௫ - ஆவதும், ௧௬ - ஆவதும், மூலமட்டும் உள்ளவை; ௧௭ - ஆவது பிரதியில், முக்கியமான பாடல்களாற்றும் எழுதப்பெற்றிருந்தன; அதன்முதற்பக்கத்தில், 'சந்தாமணித்தெரிவு' என்ற பெயர் வரையப்பட்டிருந்தது.

முதலாவது இரண்டாவது பிரதிகளின் இறுதியில், 'இவ்வரையாசிரியர் கருத்தையாது இக்காலத்தார் வேண்டாதனவற்றிக்கு வேண்டுவனவாகக் கருதி எழுதிய இடைவாசகங்கள் முடிக்குஞ்சொல்லோம் முடியாமையால் மிகையென்று விதப்புகரகளையும் பாட்டுவனங்களையும் ககரவாகங்கூட்டும் கதைகளையும் கூடிப் பாடியிட்ட பாட்டுக்களையும் சொல்வோமபாட்டாவும் பொருள்வோமபாட்டாவும் இலக்கணவருவாவும் வாய்பாட்டின் பேரங்க ளாவும் கண்டு அவற்றைத்தான் எழுதின சந்தாமணியுரை உச்சிநூர்க்கிரியம் முடிந்தது' என்றும் வாக்கியமும், ௫ - ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'சைவராய், குறவேதுளை' என்பதும், ௧௦ - ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'கூட - ஆம் ஆண்டு குரோதனாரு' சித்திரைமாளம் கரு-உ-முதல், சந்தாமணி, திருநெல்வேலி, தம்பாபிள்ளையர் அவர்கள் ஏடுபார்த்து எழுதின, ஸ்ரீவைகுண்டம், சிவபாண்டி கரம்பிள்ளையவர்கள் ஏடுபார்த்து இராமாயணம் - திருவேங்கடம் எழுதின, எழுதின ஏட்டின்படிக்கு முதற்பத்தகம் பிழைபார்த்துமுடிந்தது' என்பதும், ௧௨ - ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'அ.அ.௦ - ஆம் ஆண்டு சித்திரைமார் காரிமாதன் எழுதிமுடித்தது' என்பதும், ௧௪ - ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'பிரமோதன நாமஸம்வத்தஸம் கார்த்திகைமார் ௨.௩-௭. ஹோமியவாரம் தவிதியை மிருக சேரிவாக்கைத் தரங்குடின சபதினத்தில், செந்நாலைநூலில், ஆதிதீர்த்தேசுவர ஸ்வாமியஸன்னிதியில், சந்தாமணி முதத்திலம்பகம் உரையெழுதி ஸம்பூர்ணம்' என்பதும், ௧௫ - ஆவது பிரதியினிறுதியில், 'அர்த்தகாரிபண்டிதர்பாதபத்மம் துளை; ஆங்கிரஸாரு' சித்திரைமார் ௧-௭ ஹோமவாரம், திருதியை, உரோ இனி எழுத ஆரம்பம்; ஹே வருஷம் வைகாசிமார் ௨-௭ புதவாரமும் தசமி யும் இரேவதி நகரத்திரமும் பெற்ற சபதினத்தினே திருச்சிராப்பள்ளியிலிருக் கும் குமாரஸாமிவாத்தியார் குமாரர் வேலாயுதவாத்தியார் சேலத்திலிருக்குங் கட்டாவதானச் சொக்கநாதமுதலியாரவர்கள் (தஞ்சைவாணக்கோவை, ரையாசிரியர்) மேலேடுபார்த்துஎழுதியது' என்பதும், சிலபிரதிகளினிறுதியில்,

'கைப்பிழைகண்டிற் கற்றுவுள்ளோரே' என்பதும்,

"ஓரா தெழுதினே ஸுயஸ்ர மொண்பொருளை
யாராய்ந்து கொள்க வறியுடையார் - சீராய்ந்து
குத்தங் களைந்து குறைபெய்து வாழித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்"

என்றும் வெண்பாவும் எழுதப்பெற்றிருந்தன.

சென்னை.
25-12-07. }

பூங்குளம்,
வே. சாமிநாதையன்.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

செந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்துவிளங்கும் பழைய *காப்பிய மைந்தனுள் முந்தியதாகிய இந்தச் சீவகசிந்தாமணி என்பது திருத் தக்கதேவர் என்னுஞ் சைனமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இது பழைய இலக்கியவுரைகளிலும் இலக்கணவுரைகளிலும் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாணநூல்களுள் ஒன்று; முற்காலத்து முதல் இடைகடை என்னும் முச்சங்கத்தும் எழுந்தருளியிருந்து தமிழாராய்ந்து தெய்வப் புலவர் ஈள் அருளிச்செய்த இலக்கியங்கள்போன்று செந்தமிழ்நடையிற் சிறந்துள்ளது; வடமொழியில் வான்மீகம்போல எல்லாவருணனைகளும் தன்பால் அமையப்பெற்றிருத்தலின், மகாகாவியமென்று கூறப்பட்டிருத்தலன்றி, பிற்காலத்து அதிமதுரமான காப்பியங்களியற்றிய மகாகவிகள் பலர்க்கும் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன இன்னவாறு வருணித்துப் பாடுகவென அவ்வான்மீகம்போல வழிகாட்டியதும் இந்நூலே யென்பர்.

இந்நூல் சீவகனென்னும் ஓராசன் பிறந்ததுமுதல் வீடுபெற்றது இறுதியாகவுள்ள கதையைக் கூறும்.

இந்நூலால், அரசன் அமைச்சரைப் பலமுறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டிமென்பதும், பெண்வழிச்சேறல் பெருந்துயர்வினைக்குமென்பதும், தன்னாசிரியன் கட்டளைப்படியே எப்பொழுதும் ஒழுகல்வேண்டிமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினான் உரிய காலமும் இடமும் வாய்க்குமளவுத் தன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல் வேண்டிமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பம் வரின் உடனே தீர்த்தற்கு முயலல்வேண்டிமென்பதும், வருத்தம் படி நேரினாற் தனக்கு ஒருவாற்றானும் பகைவரல்லாதவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தந்தைதாயர்சொல்லாத தலையாகக் கொள்ளல்வேண்டிமென்பதும், அறிவும் அன்புமுள்ள துணைவனிருந்தால் தானெண்ணியவற்றையெல்லாம் எளிதில் முடித்துக்

* காப்பியமைந்தாவன : சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, கலித்தொகை, வண்பாதி என்பன.

கொள்ளலாமென்பதும், சுனக்கு இன்பதுன்பங்கள்வந்தவிடத்து முறையே மகிழ்தலும் வருந்துதலுமின்றி எல்லாம் ஊழ்வினைப் பயனென்றே எண்ணல்வேண்டிமென்பதும், எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையமுதல் வேண்டிமென்பதும், சற்பாத்திராமறிந்து தானஞ்செய்தல் வேண்டிமென்பதும், தீவழிச்செல்லவோரைக் காணின் இரங்கி உடனே அவரை நல்வழிப்படுத்த முயலல் வேண்டிமென்பதும், நன்றிமறவாதிருத்தல் வேண்டிமென்பதும், இவைபோல்வன நிறவும் நன்றி உள்ளவர்களுகின்றன.

இந்தூலாசிரியர், இச்சொர்க்கை இன்னதூலிவிருத்தெடுத்தியாம் பாடுகின்றேமென்று கூறாமையின், இதற்கு முதலில் இன்னதென்று இந்நூலைக்கொண்டு நிச்சரிக்கக் கூடவில்லை; ஆயினும் வடமொழியில் ஊத்திராகூடாமணி, சுத்தியசிரந்தாமணி, ஜீவந்திரநாடகம், ஜீவந்திரசம்பு என்ப நான்குநூல்கள் உள்ளன; அவைகொல்லாம் இச் சீவகச்சரிதமே கூறுகின்றன. * மலகாபுராணத்தின் ஒருபாகத்தாம், மணிப்பிரவாளமாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் ஒருபாகத்தாம் இச்சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றிற்கும் இதற்கும் கதையில் வேறுபாடுகளுண்டு. அந்தூல்களுள் ஊத்திராகூடாமணி என்பதை இதற்கு முதலிலென்று சைனர் கூறுகின்றனர். தமிழிற் சித்தாமணிமாலையென்று ஒருநூல் வழங்குகின்றது. அது சுத்தத் தமிழ்நடை யுள்ளதன்று.

இந்தூல் முதலிற் கூடவுள்வாழ்த்து முதலியனவும் கதையைத் தொகுத்துக்கூறுவதாகிய பதிகமும் முறையே அமையப்பெற்று, பின்னர் நாமகளிலம்பகமுதலிய பதினாறுன்று இலம்பகவுறுப்பாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் செய்யுட்டொகை,நகசூ; திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய செய்யுள் இரண்டாபிரதத் தெழுநூறேயென்று “முந்நீர்வலம்புரி” என்னுஞ் செய்யுளுரையில் நச்சினாக்கினியர் எழுதியிருக்கலால், மற்றவைகள் பிறரால் செய்யப்பட்டனவேன்று தோற்றுகின்றன.

இச் சீவகசிந்தாமணியை உச்சிமேற் புலவர்கொள் நச்சினாக்கினியருரையுடன் பலவிதநூலங்களைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்த்த வழக்களைமாற்றி, பலர்க்கும் பயன்

* இம்மகாபுராணமும் ஸ்ரீபுராணமும் சைவசமயத்தாரியத்திய டழைநூல்கள்.

படும் வண்ணம் அச்சிடுவிக்க முயலும்படி சிலவருடத்திற்குமுன், சேலம் ம-ா-ா-டூரீ இராமசாமிமுதலியாரவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்திக்கூறி, எனக்குத் தம்பாலிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியை யுங் கொடுத்தார்கள்.

யான் அவ்வாறு செய்தற்கு அந்ருகனானும், உலோகோபகாரிகளாகிய அவர்கள் சொல்ல மறுத்தற்கஞ்சியும், கல்விமான்களுக்குக் கருவூலம்போலும் இந்நூல் உரையுடனே நின்றநிலவுதல்குறித்தும் ஒருவாறு அவ்வண்ணஞ் செய்யலாமென்று துணிந்து முயன்றுவருகையில், இக் தமிழ்நாட்டிள்ள கல்வியறிவொழுக்கங்களான் ஆன்ற விவேகிகள் பலர் இம்முயற்சி இனிதுபயன்படும்வண்ணம் தம்பாலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை அன்போடு கொடுத்தார்கள். அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி வந்தேன்.

அப்பொழுது என்வேண்டிகோளுக்கிரங்கித் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து ஸ்ரீலக்ஷ்மி - சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள், தங்கள் புத்தகசாலையிலிருந்த புத்தகங்களுள் எனக்கு வேண்டிலெனவற்றையும், திருநெல்வேலி முதலிய பிறவிடங்களிலிருந்து வருவித்த சிலபிரதிகளையும் கட்டளையிட்டார்கள். இம்முயற்சியில் யான் மனந்தளராவண்ணம் இடையிடையே அவர்கள் செய்துவந்த பேருதனிகள் பல.

எழுத்துஞ் சொல்லும் மிகுந்தும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் பலவாறு வேறுபட்டிக் சிலமுற்றிருந்த இந்நூலுரைப் பழையபிரதிகள் பலவற்றையும் பலகால் ஒப்புநோக்கி இடையறாது பரிசோதனை செய்துவந்த பொழுது, கவிகளின் சுத்தவடிவத்தையும் உரையின் சுத்தவடிவத்தையுங் கண்டுபிடித்தற்கும், உரையினுள் விசேடவுரையின்னது பொழிப்புரையின்னதென்று பிரித்தறிதற்கும், மேற்கோள்களின் முகலிபுதிகளைத் தெரிந்துகோடற்கும், பொழிப்புரையை மூலத்தோடும் இயைத்துப்பார்த்தற்கும், பிழையைப் பிழையென்று நிச்சயித்துப் பரிகரித்தற்கும், பொருள்கோடற்கும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்தவருத்தமும் பல. அப்படியடைந்தும் சிலவிடத்துள்ள இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழின் பாகுபாடுகளும், மற்றும் சிலபாகமும் நன்றாக விளங்கவில்லை. அதற்குக்காரணம் அவ்விசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ்நூல் முதலியவைகள் இக்காலத்துக் கிடையாமையே.

இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் பின்னும் இரண்டொருமுறை பரிசோதித்தற்கு விருப்புடையனேனும், இவற்றை விரைவிற்பதிப் பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யும்படி, யாழ்ப்பாணம் ம-ா-ா-புரீ சி. வை. நாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பலமுறை தூண்டினமையால் விரைந்து அச்சிடுவிக்கத் துணிந்தேன்.

ஆயினும் புராதனமான தமிழ்நூல்களும் உரைகளும் பண்டை வடிவங் குன்றாதிருந்தல் வேண்டிமென்பதே எனதுநோக்கமாக வின், பிரதிகளில் இல்லாதவற்றைக் கூட்டியும், உள்ளவற்றை மாற்றியும், குறைக்கும் மனம்போனவாறே அஞ்சாது பதிப்பித்தேனல் வேண்டும்; ஒருவகையாகப் பொருள்கொண்டு, பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்; யாதாக ஒன்றுஞ் செய்திலேன்; பிரதிகளற்ற சிலவிடத்து வடமொழிப்பதங்கள் கிரந்தவெழுக்காலே எழுதப்பட்டிருந்தமையின், அவ்வாறே பதிப்பித்தேன்.

இந்நூலில் ஆங்காங்குள்ள ஆருகதசமயக் கோட்பாடுகளை விரி ம-ா-ா-புரீ சந்திரநாத செட்டிபாவர்கள் எண்கு விளங்கச் செய்தார்கள்; அடிக்கடி பாண்பார்த்துக்கொள்ளும்படி சில சைன நூல்களுங் கொடுத்தார்கள்.

புலவர்களுக்களாற் பரிசோதித்தற்குரிய இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் என்சிறுநிறிற்கு எட்டியமட்டிமே ஒருவாறு பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்தவழுக்களைக் களைந்து, இயன்றவரை இருக்கமாகப் பதிப்பித்தேனானின், இப்பதிப்பிற் காணப்பட்டிம் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை வாக்கியப்பிழை முதலியவற்றையும், அவற்றின் இருக்கங்களையுந் தயையசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பார்களாயின், அவர்கள் பேருதவிசெய்தாகவெண்ணி எழுமையுமற வேனாகி அவற்றைப் பின்பு அச்சிற்பதிப்பித்துப் பலர்க்கும் பயன்படும்படிசெய்யேன். விளங்காத மேற்கோள்களுந் வகாவது இன்ன நூலின் இன்னபாகத்துள்ளதென்றய காணப்படின், அதனுடற் தெரிவிக்குமாறு அவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

இப்புத்தகத்தை அச்சிடுவிக்கும்பொழுது யான் பொருட்கலையடைந்து வருந்தாவண்ணம் சும்பகோணம், தஞ்சை, கோட்டை, திரிசாபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென்னப்பட்டணம், திருநெல்வேலி, ஊற்றுமலை, சோழன்மாளிகை, முதலிய இடங்களிலுள்ள, செல்வப் பொருளோடு கலனிப்பொருளும் ஒருங்குடைய களவான்கள் பல

கையொப்பஞ்செய்து முற்பணமளித்தார்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள் செய்த அவ்வுதவியை யான் எக்காலத்தும் மறவாதிருப்பதன்றி அவர்களுக்கு என்னுற் செய்தற்குரிய பிரதிபுபகாரம் யாது?

யான் எழுதியனுப்பும் மேற்பிரதிக்கு அச்சப்பிரதி வேறுபடா வண்ணம், சென்னைத் திராவிடாத்நாகர அச்சக்கூடத்திலிருந்து அவற்றைப் பலமுறை ஒப்புநோக்கிப் பேருதவி செய்து வந்த தேரமுந்தூர், பாம்மஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி - இராஜகோபாலாசாரியரையும், திருமான்னூர், பாம்மஸ்ரீ கிருஷ்ணையரையும் ஒருபொழுதும்மறவேன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடாத்தி நிறைவேற்றியருளிய எம்பெருமானது திருவருளையும் குருவருளையும் எக்காலத்துஞ் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுள் நச்சினுர்க்கினிய ருரையோடு கூடிய சீவகசிந்தாமணிப் பிரதிகளாவன:—

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ - சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள் ... பிரதி க.

ஷை ஆதினத்து மஹாவித்துவான்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, மீனாக்ஷிசந்தரம்பிள்ளையவர்கள் ... ,, க.

தீர்ச்சிப்புரம்

,, சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள் ... ,, க.

யாழ்ப்பாணம்

,, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் ... ,, உ.

சென்னை

,, மழவை - மகாலிங்கையரவர்கள் ... ,, க.

,, அஷ்டாவதானம், சுபாபதிமுதலியாரவர்கள் ,, க.

,, தி. க. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள் ... ,, க.

,, திரு. சின்னசாமிபிள்ளையவர்கள் ... ,, க.

சேலம்

,, இராமசாமிமுதலியாரவர்கள் ... ,, க.

உடையூர்

சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலி

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, சாலிவாஹசுவரஹதுவந்தவர்கள் ... பிரதி க.

" ஈசுவரமூர்த்திக்கவிராயவர்கள் ... " க.

நாத்துக்குடி

" குமாரசாமிபிள்ளையவர்கள் ... " க.

சிதம்பரம்

" தருமலிங்கசெட்டிபாரவர்கள் ... " க.

தஞ்சை

" மருதமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள் ... " க.

" விருஷபதாசமுதலியாரவர்கள் ... " க.

கூடலூர்

" விசயபாலசுயினரவர்கள் ... " க.

ஷீரீ

" சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள் ... " க.

இவற்றின், முழுதுடில்லாகனவும் விசேடவு

மூலப்பிரதிகள்:—

இராமநாதபுரம்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள் ... பிரதி க.

சேலம்

" இராமசாமி முதலியாரவர்கள் ... " க.

ஷீரீ

" சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள் ... " க.

கும்பகோணம்,
அக்டோபர், 1887. }

வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவருடைய காலம், இடம், அவரை ஆதரித்த பிரபுவின் பெயர் முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தமிழ்நூல்களால் வெளிப்படையாக விளங்கவில்லை. ஆனாலும், இந்நூலுரைத்தொடக்கத்தில் நச்சினூர்க்குணியர், 'இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளைத் தேவர்செய்கின்ற காஸ்த் திக்குநால் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும்' என்று 'எழுதியிருத்தலால், இவருடைய *காலம், பழமையானதென்றும்ட்டும் ஒருவகையாகத்தெரிகிறது. [கடைச்சங்கத்தாருக்கு அகத்தியமும் தொல்காப்பியமும் இலக்கணமாயிருந்தனவென்பதை இறையனாகப்பொருளுரை முதலியவற்றாலுணர்க.]

"மூன்றீர்வலம்புரி" (3143) என்னும் ஓம்படைச்செய்யுளின் உரையில், இந்நூலாசிரியரை, 'சோழகுலமாகிய கடலிலே பிறந்த வலம்புரி' என்று நச்சினூர்க்குணியர் எழுதியிருத்தலால், இவர் சோழகுலத்திற்பிறந்தவரென்பதும் நச்சினூர்க்குணியருரைச்சிறப்புப்பாயிரத்துள்ள, "வண்பெரு வஞ்சிப், பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு சீர்த்தித், திருத்தகு முனிவன்" என்னும்வாக்கியத்தால், இவர் வஞ்சியென்னும் ஊரிலிருந்த பொய்யாமொழியென்பவராற் புகழ்பெற்றவரென்பதும் வெளியாகின்றன.

மேற்காட்டிய 3143-ஆம் கவியாலும், "ஓவாமுதலா" என்னும் கவியுரையினிடதியில் எழுதப்பெற்றுள்ள, 'செம்பொன்' என்பதை முதலிலேயுடைய வாக்கியத்தாலும் இவராசிரியர் இவரை மதித்திருந்தமை புலப்படுகின்றது.

இவர், திருத்தகுமுனிவர், திருத்தகுமகாமுனிவர், திருத்தக்கமகாமுனிகள், தேவரென்றும் வழங்கப்பெறுவர்.

ஒருவர், தம்மைக் குறிப்பால் இகழ்ந்துரைத்துக்கொண்ட பழையசெய்யுளாகிய,

"திருத்தக்க மாமுனிசீர் நாமணி கம்பர்

விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்

கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளனுகே

மெங்கெழிலென் ஞாயி மெமக்கு"

என்பதனால், இவருடைய வாக்கியப்பெருமை முதலியன விளங்குகின்றன.

* இவருடையகாலம் கி. பி. 900 அல்லது கி. பி. 900 - துக்குப்பிரதியதாக இருக்கலாமென்று மதுரைச் செந்தமிழில் ம-நா-ந-ஸ்ரீ து. அ. கோபிநாதரால் M. A. அவர்களும், தஞ்சைத்தமிழகத்தில் பிரம்மஸ்ரீ T. S. குப்புசாமிசாஸ்திரிகளும் ஆராய்ந்து எழுதிவெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவை விரிவஞ்சி இங்கே எடுத்துக் காட்டப்படவில்லை : (செந்தமிழ், தொகுதி - ௫, பக்கம் - ௧௫ ; தமிழகம், தொகுதி - 1, பக்கம், 130.)

இத்தமிழ்காட்டி ஒள்ள சைவர்களுள், கர்னபரம்பரையாக வழங்கும் இவருடைய சரித்திரம் வருமாறு :—

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவர் சோழர்குலத்திலே பதித்து உரியபிராயத்தே வித்தியாரம்பஞ் செயலிக்கம்பெற்றுச் சீறிது கல்கித்த பின்பு, கல்லாசிரியர்பால் ஆகத்தியம் தொல்காட்டியருதலைய இலக்கணமுடன் களையும், பழைய சங்கச்செய்துக்களையும், ஆக்காலத்துமழங்கிய மந்தை முல்களையும் ஐயத்திற்ற ஒதுபுனர்த்து, இட்டபுதிய வட்டமொழியினும் கல்லா ராய்ப் பின்பு தாம் மேற்கொண்ட ஆறுகதசமயத்திற்குரிய நூல்களொன்றாவத் தையுள் கற்று, அதுதற்பலே அதுபாண்டித்திய முடையராய், கம்பு அருள் வாய்மை அடக்கமுதலிய நற்குணங்களைத்தொடர்ந்து ஒருங்கே அமைப்பிப்பெற்று ஆண்டில் இனையராயினும் அதிலின் முதியராய் இளமைப் புகுத்தே நுதலதம் பூண்டி, தம்மாசிரியரை விட்டிநீக்காது அவர்கருத்தின்பு ஒருமுதலே தமக்குப் பெரும்பயனருக்கொண்டி, அவ்வாறு அன்றொருமுதலாராயினார். கிலகாட்செய்தலின், ஆசிரியருடன் பாண்டிவாராட்டிலேயுள்ள மதுராபுரியையடைந்து அவ்விடத்தே சிலகாலம் அமர்ந்தனர்.

அங்கனம் அமரும்போது, திருத்தக்கதேவர், தம் முதுவரப்பதிகிலே யிருந்த *சங்கப்புலவர்களின் புலமைகளை உணர்ந்து, அவர்க்குளோர் உடைய பழகினும்பி, ஆசிரியர்பால் அருமதிபெற்றுச் சென்று அவர்க்கொழி நாடோ றும் பவிலுவாராய்த் தமிழ்மொழியினுள்ள பழைய செய்துக்களின் சொத் தனை பொருட்சுவையகிலே அவர்கள் எடுத்துக்கூறல் பாராட்டத் தாயின்புத் தும், தாரும் அவ்வாதே எடுத்துமொழிந்து அவர்க்கு இன்புவித்தும் “தவ லருத் தொல்கேள்வத் தன்மை புடையா, மகனில் ரேல்கொடியார் தம்முட் குழிது, ககலி லிளிதாயித் காண்டா மகல்லாடத், தம்பு முறைவார் பதி” என்றவாதே அவர்க்கொழி அவ்வாறாகி அவ்வில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து, அவர்களால் கங்குமதிக்கப்பெற்றிருந்தனர்.

அப்படியிருக்கும் நாட்களிலே ஒருநாள், அங்கேயுள்ளவர்கள் திருத்தக்க தேவரைநோக்கி, “ஆறுகதசமயத்தாரித் பாலும்புலவர் பலரும் அதுவினை வலி யுறுத்திப்பாடத் தெரித்துக்கொண்டாரேயன்றிக் காமச்சுவையைப் பாராட்டிப் பாடத் தெரித்துக்கொண்டாரல்லர். இக்காலத்து வழங்குக் காமச் சுவையை யுடைய நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒன்றேனும் அவர் இயற்றியதாகக் காணப் படாமையே அதற்குத் தக்க சான்றும்” என்று சொல்ல, அதற்குத் திருத் தக்கதேவர், “இன்பச்சுவையைப் பாராட்டினில் அவர் வெறுப்புத்திருந்

* இச்சங்கம் கடைச்சங்கமன்றென்றர்; இதலே, “இனி, புலவர்க்கிப் பொருட்டொடராய் அரும்பொருளினிடம் விடுவன்பவராய்ப் பொருள்வெறு படவந்த தரவுகொச்சகம், பிள்ளுள்ளோர்செய்த சீந்தாமணி முதலியவளாம்” (தொல். செய். கு. 600 - 60.) என்பதும் லிப்பறுத்துவென்றது.

தாரல்லது பாடத் தெரியாதிருந்தாரல்லர்” என்றுகூற, அவர்கள், “அப்படியானால் காமச்சுவை முழுதும்விளங்க அமைத்து, தேவரே! ஒரு தூலியற்றுதிர்” என்றார்கள்.

திருத்தக்கதேவர் அங்ஙனம்பாடத்துணிந்து, தம்மாசிரியர்பாற் சென்று வணங்கி, நிகழ்த்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆசிரியர் அவ்வாறு பாடுதற் கண்னோ தம்மானுக்கர் எல்லாநராயிருத்தலை நன்குணர்ந்திருந்தாராயினும், மாணுக்கர்களுக்கை அளந்தறிய ஆலோசித்திருக்கும்பொழுது, அவ்விருவருக்கும் எந்நிலை ஒருநரியானது ஓட, அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், மாணுக்கரை நோக்கி, “இங் ஈரிச்சாதித்தன்மையை ஆதாரமாகக்கொண்டு உமக்குத் தோற்றியவாதே ஒருநரிய தூல் இயற்றுதிர்” என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் அதனை ஆதாரமாகக்கொண்டு, யாக்கைநிலையாமை செவ்வநிலையாமை முதலியவைகளெல்லாம் வெள்ளிடைமையோபால் தெள்ளிதிற் புலப்படும்வண்ணம் விரைவில், நீர்வருத்தம் * என்றும் ஒருதூலியற்றி ஆசிரியருக்குக் காட்ட, ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுத் தம்மானுக்கர்களுக்குத் துறவின்கண்ணே உறுதி கொள்ளமுந்தம்நோக்கிக் கழிபெருவகைபுற்று மாணுக்கரைப்பார்த்து, “சங்கப்புலவர்கள் கூறியவண்ணம் காமச்சுவை பெரிதும் விளங்கும்விதம் சேவைகலையை ஒரு பெருங்காப்பியமாக இயற்றுதிர்” என்றுகூறி, “அஃது இடைபூற்றின்று இனிதுமுடிக” என்று அருக்ககடவுளைப் பிரார்த்தித்து, “செம்பொன்வரைமேல்” (2) என்றனஞ் செய்யுளொன்றியற்றி அதனால் அக்கடவுளைத்துத்து, “இச்செய்யுளைக் கடவுள்வாழ்த்தாகக் கொண்டு நீர் தூலியற்றுதிர்” என்று அக்கவியைத் திருத்தக்கதேவருக்கு அளித்தனர்.

திருத்தக்கதேவர் அச்செய்யுளையேற்றுச் சிரமேற்கொண்டு, தாம் “மூவாமுதலா” (1) என்றங்கவியாற் சித்தனைத் துதியாநிற்க, அக்கவியை ஆசிரியர் கேட்டு, “யான்புறியகவியிலும் நீர்கூறியகவி செவ்வியாயிருத்தலால், அதனை முதலிலே நிறுத்துக” என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் தம்மாசிரியர் கட்டியவையு மறுத்தற்கஞ்சுத் தாம் கூறிய சித்தசரணமாகிய “மூவாமுதலா” என்றங்கவியை முன்னும், ஆசிரியர்கூறிய அருகசரணமாகிய “செம்பொன்வரைமேல்” என்றங்கவியைப் பின்னுமாக ஈ வலத்தப் பாடத்தொடங்கி, இரண்டையுள் ஈட்டுவதென்றி ஆசிரியருக்குக்காட்ட, ஆசிரியர்நோக்கிப் பெரிதும் வியந்து புகழ்ந்து, “இந்நூல் நீன்றுநிலவுக” என்று ஆசிரியர் “முந்நீர் வலம்புரி” (3143) என்றங்கவியால் ஓம்படையரைத்துத் தேவரைநோக்கி, “இனிச் சங்கப்புலவரிடஞ்சென்று அரங்கேற்றிவருதிர்” என்றனர்.

* இந்நூல், சென்னை லெக்ஸிகன் கமிட்டியில், பண்டிதராகவுள்ள ம.ரா.ரா.ஸ்ரீ மு. இராகவையங்கராவர்களால், செந்தமிழ்ப் பிரசாரம் ௨௦-ஆவதாக அரும்பதவரைபுடன் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

† இவ்வரலாறு, ௮ தக்கவியுரையின் இறுதியில் உள்ளது.

படமே திருத்தக்கதேவர் சென்று பாண்டியராசனவைக்களித்திற் சங்கப்புவரங்களுடைய முன்பு இத்நாயக வாசித்துக்காட்டி, அவர்கள் கேட்டு இத்நாயக சொல்வனம் சந்தலிப்பம் செய்யுணை. ஞாநிர்ச்சி காமச்சுவைமுதலியன அம் அலங்காரங்களுமுடையதாய், எவ்வெச்சாதியார்க்கும் காலம் இடம் முதலியவற்றிற்கும் எற்ற வருணனைமுதலியன பெற்றிருந்தனத்தெரிந்து கியப்பித்தும் சிரந்துவாக்கி, “இங்ஙனம் பாடிதல் யாவார்க்கும் அறிநிது” என்றுபுகழ்ந்து கல்முடித்து மிகப்பாராட்டிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர்; அரசனும் அவ்வாதே புகழ்ந்து பெரிதும்பாராட்டினான்; மந்தையோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அப்படி நிகழ்ந்தபொழுது, மூக்குள்ளாதி சிவர் ஐயமுற்று, “இத்திருத்தக்கதேவர் இளமைபெருவதொடங்கித் துறவுதன்முற்றுதல் மெய்மையாயின், மந்தச்சுவைகள்தொலக் காமச்சுவையை இவ்வாறு பாராட்டிப் பாடிதல் இவர்க்கு இயலுவதாய்; இத்நாயகர்க்கு அச்சை அதிகரித்துள்ளது; இதலிற், இவர் கித்தியப் அலங்காரமுடையராதல் வேண்டும்” என்று தம்முட்பேசிக்கொண்டனர்.

அதனோத்தேவர்தெரிந்து அவ்வெவரும் காணும்படி, திரண்ட இரும் பின்கட்டியைத் தழுவித் பழுக்கக்காய்ச்சி வருவித்து, “யான் * பாண்டியராய் யாகவிருத்தல் மெய்மையாயின், இஃது என்னெச் கூடாதொழிக” என்று ஞானுரைத்து, அங்கட்டியைப் தம்மையிலுத்தருவிப்பும் எவாற் பரிசுத்தும் தாம் யாதொரு தன்மையும் அடையாது இன்புத்திருந்தனர்.

தேவர் அங்ஙனமிருத்தல் முன்பு ஐயமுற்றுப் பேசினோர்க்கும் கூற்றி, “யான் என்னாகாரியஞ்செய்தேம்! யான் என்னாகாரியஞ்செய்தேம்!” என்று சொல்லி, அவரைவாக்கி “யாங்கள் கருதிக்கொய் பெருஞ்ஞத்ததைத் தொடுத்தருள்க” என்று பலமுறை இரந்து வேண்டிக்கொண்டனர். தேவர் அவர்கள் கோக்கி, “நீயிர் என்று துறவொழுக்கத்தைப் பலரும் அறியச் செய்தீராதலின், எங்குக்கு குத்தஞ்செய்தீரல்லிர்; இதுவாத்த நீயிர் அநேகம் மின்” என்று பல இவரியமொழிகள் கூறி, அவர்களைது அச்சத்தை அகத்தினர்.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சங்கப்புவரும், பாண்டியராசனும் திருத்தக்கதேவரது துறவொழுக்கத்தையும், மந்த மேம்பாடுகடையும் மிகவியந்து பாராட்டினார்கள்.

பின்பு தேவர் அவர்களிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று தம்மாறியரிடத்தே ஆங்கு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கூறி உடனடிவரவாராதினர்.

* இவர் பாண்டியராசாரியென்றும் வழங்கப்பட்டவர்.

நூலுப்பற்றிய சில குறிப்புகள்.

சிந்தாமனியென்பது, இந்நூற்குத் தன்மையால்வந்தபெயரென்பர் ; நன்னூலில், “முதலால்” என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், ‘தன்மையாற்பெயர் பெற்றன சிந்தாமணி, ஞானாமணி, நன்னூல்முதலாயின’ என்று மயிலைநாதரெழுதியிருத்தல்காண்க. பிறந்தவுடன் சீவகனை விசயை சிந்தாமணி (*311)யென்று பாராட்டினமையால், சிந்தாமணியென்பது முதலில் அவனுக்குப்பெயராய், அப்பால் அவன் சரித்திரமாகிய இந்நூலுக்காயிற்றென்று கூறுவதுமுண்டு ; “முந்நீர் வலம்புரி” (3143) என்னும் செய்யுளில், இந்நூல், சிந்தாமணியென் னும்பெயரால் வழங்கப்பெற்றிருத்தல் காண்க. இப்பெயருள்ள நூல்கள் சில தமிழிலிருத்தலின், அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தித் தெரிவித்தற்பொருட்டே, ‘சீவக’ என்னும் அடைமொழியுடன் இந்நூற்பெயர் வழங்குவதாயிற்றென்று தெரிகின்றது. ஆனாலும் உரையாசிரியர்களாற் பெரும்பாலும் சிந்தாமணி யென்றே வழங்கப்படும். புலவர் சிந்தித்தவற்றையெல்லாம் தருதலின், இது சிந்தாமணியென்று பெயர்பெற்றதென்று சிலர் சொல்வதுமுண்டு.

இதற்கு மணநூல் என்றும் ஒருபெயர் வழங்குகின்றது; அதற்குக்கா ரணம், இதன் உறுப்பாகிய இலம்பகம் பதின்மூன்றனுள் ஈ, ச, ரு, சு, எ, அ, ஈ, க, - இவற்றின் சீவகன், கார்த்துவத்தைமுதலிய மகளிரென் மரைத் தனித்தனி மணஞ்செய்துகொண்டதும், உ-ஆம் இலம்பகத்தில் அவன் கோவிந்தையைத் தன்தோழனான பதுமகனுக்கு மணஞ்செய்துவித்ததும், க, க, க, க - இவ்விலம்பகங்களில் அவன் முறையே நாமகள், மண்மகள், பூமகள், முத்திமகளை ஊழிவரை மருவியதுமாக நூல்முழுவதும் மணங்களே கூறுபடுதல். இதனை,

368. “சூழைமுக ஞான மென்னுங் குமரியைப் புணர்க்க லுற்றார்”
 369. “திருந்துபொற் கண்ணி யாற்குச் செல்வியைச் சேர்த்தி னாரே”
 370. “நாமக ணலத்தை பெல்லா நயந்துடன் பருகி”
 2326. “பூமிதேவி.....ஏக மாக னுகரிய வெய்தி னானே”
 2368. “பொருலில் பூமகன் புணர்ந்தனன்”
 3117. “கேவலமடந்தையென்றும்.....பொன்னொருபாகமாக”

என்பனவற்றாலும் இவற்றின் உரைகளாலும் அறிந்துகொள்க.

இந்நூல், சைனர்களாற் பித்தித்துப் பாராயணஞ்செய்யப்பெற்று வருகின் மது. புறத்தீரட்டு முதலிய சில தொகை நூல்களில் இதன் செய்யுட்கள் இடத்திற்குத்தக்கபடி தெரிந்தெடுத்துச் சேர்க்கப்பெற்றமுள்ளன.

* இக்களில் எண்களெல்லாம் சிந்தாமணிக்கவிதனைத் தெரிவிப்பவை.

இதனையும், இதற்காக மத்தச் சைனாஸ்க்கர் சிலவற்றையும் ஆராய்ந்த பொழுது, பல வடமொழிகளும் பிராகிருதமொழிகளும் தமிழில் கிரகவிழங்கு வதற்குக்காரணம் இதுவும், அந்நாஸ்க்கருமென்றேதோற்றியது.

ஒரேவிதமாகவன்றி எதுகை வேறுபட்டுவந்த செய்யுட்களும் இதில் சில சில உள்ளன: 172, 191, 533, 840, 1121, 1320, 1359, 1946, 2253, 2307, 2309-ஆம் கவிகளைப்பார்க்க.

நச்சீலூர்க்கீனியத்திற்குமுன்பு இந்நூலுக்குப் பழைய ஏரை யொன்று இருந்ததாகச் சொல்வதுண்டு; இதனே, (260) 'வினேகமொலிக ஒருவமக் கென்பாருமுளர்' எனவும், (366) 'இனி, தீர்த்தங்கரரின் நிஷபல்வாமிகன் பாதராச சக்கரவர்த்தியென்று முரைப்பர்' எனவும், (1434) 'கண்டத்தினு வியாரென்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த ஆகித்தகையவுண்ட யாரென்று முரைப்பர்' எனவும், (1793) 'இனி, அமுஞாலென்னும் கவியில், உழிதருபெருநிதி யெய்ததனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக்கொடுத்தாரென்பார்க்கு இக்கவியில் எக்கடமர் தோழரென வீந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க' எனவும், (1870) 'இனி முழுமுத்தம், ஒரு சொல்லாக்கியுமுரைப்ப' எனவும், (1933) 'இனி, நடத்தாபென்று பாட மொதி.....தான் நூற்றைவரோடும் போளுனென்பாருமுளர்' எனவும், (2705) 'சாகரதத்தன் பெயரென்பாருமுளர்' எனவும் வருவனவற்றுலகம்.

இந்நூற்கதைகள் பழைய உரைகளிலும் நூல்களிலும் எடுத்த தாளப்பட்டுவந்துள்ளன; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

உரை.

'நாய் தேவனுயிற்று' (தேவல். சொல். கு. கரு. கோ.)

'தொழிவின்கிதப்புக்கு ஆசைப்பட்டுக் கட்டியங்காரன்போல் வேறு படுமாந்தர்பலர்' (திருக்குறள், நுகச. பழையவுரை.)

"கட்டியங்காரன்போல் அரசலின்பத்தினு வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக்குத்தமென்றெழுதித் தமிழியன்வின்கிதப்பார் அநியாகாவின், வேறொரு மாந்தர்பலர் என்றார்."

"கம்பல்கிலவாய்.....அரசம்மிலி (809) எனப் பழையகல் உதித்தத் போல, ஒருவரின் தன்மதம் அரசன்மேல்வைத்துக்கூறியவாறு."

(திருக்குறள், நுகச. எ.க. ம.பி.மெல்.)

நூல்.

"சேவகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பர் சிந்தனோ"

தாவாய்க் குண்மாலே சோமேசா—ஆவையே

தன்னை யுணர்த்தினுய் காயும் பிறர்க்குநீர்

இக்கீர ராகுதி சொன்னது."

(சோமேசரீர்தமொழிவேன்பா, ௧௨௨.)

“சச்சர் தனையழித்துக் கொண்டான் றனியமைச்சன்
வைச்ச வரசை வடமலையே—நிச்சம்
எனைவகையாற் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையால்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.”

“தொழமைகொண்ட சுதஞ்சணனாற் சீவகனும்
வாழமுயிர் பெற்றான் வடமலையே—தாழா
துடுக்க யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் களைவதா நட்பு.”

(வடமலைவேண்பா, ௫௨, எக)

“சுரமஞ் சரிவிடுத்த சுண்ணம் பழித்த
அருமந்த சீவகனும்.”

(வருணதலாதித்தனுலாமடல், கண்ணி, கஙச)

“சீவகனுக் கன்றொருபெண் சிங்கமொரு கன்றினும்
பாவனைபோ லையெழுதிப் பக்கத்தில்—ஓவியமாக்
காரனை யொன்றெழுதிக் காட்டவரிக் கன்றுதுள்ளிப்
போராடிப் பாய்த்தகை பொய்யலவே.”

(கூளப்பநாயகன்விழலிவிடுதாது, கண்ணி, ௨௦௩ - ச)

“பாராநஞ் சீவக்கோன் பல்லவதே யத்தனுக்
சீரால் விருந்தமைத்த சேவகனும்.”

(சீவந்தேழந்தபல்லவராயனுலா)

* “சீவகன் றந்தை முயற்சியை நீத்த செயலினன்றோ
நல்ல யத்தைப் புரப்பது விண்டனன் பொற்கொடியே
தேவன் மயில்வெறித் தம்வீடு காக்கும் திறமிலநா
காவல ரொப்பதெ னென்றேத னல்ல கருத்தல்லவே.”

(மழுகிரிக்கோவை, சக௨)

இந்நூற்பெயரைச் சிலேடைவகையில் அமைத்துப் பாராட்
டியநூல்கள் சில; அந்தநூற்பகுதிகள் வருமாறு:—

† “மந்தா சினியனி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவரீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூலுட்பங் கொள்வதெங்நன்
சீந்தா மனியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளிண
ந்தா வுனையெ யெழுதவெவ் வாறு நலிய் தருளே.”

(வெங்கைக்கோவை, ௧௦௭)

“வந்தென்றுந் சீந்தா மனியென் றிருந்தவுணைச்
சீந்தென்று சொல்லியநாச் சிந்தமே.”

(தமிழ்விடுதாது)

“சீந்தா மனியாஞ் சிலப்பதிகா ரம்படை-த்தான்
கந்தா மணிமே கலபுனைந் தான்—நந்தா

* இது, பாங்கி பிரிவுடம் நித்தல.

† இது, பாங்கி, தலைமகளவயவத்தருமைசாற்றல்.

வரியா பதிதருவான் வாசவனாக இன்சான்
கிரியாத குண்டலகே சிக்கும்—வரியாழி.”

(திருத்தணிகையூர், 1923 - எ)

இந்தாற் செய்யுணடையைப் பரிமேலழகர் திருக்குறளுரையில்
அங்கங்கே வசனநடையாக அமைத்திருக்கின்றனர் ; அவற்றுட் சில
வருமாறு :—

* (௨௭௫) ‘அதன்வினாவின்கண் அந்தோ வினையெயன் தழுவாதலின்’
2625.

(௩௨௦) ‘உயிர்லித்து வினாவித்திட்டார்க்கு வினாவும் அதலையாக
லின்’ 2762.

(௪௦௭) ‘உருவினமிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமிதாகலான்’ 2752.

(௪௫௦) ‘மோதிழைன்னொடு முட்பகைகண்டிடல், பேதுசெய்து பின்
பிடலென்பவை’ 1920.

(௪௦௨) ‘புகடு மருங்கொத்தியும் மூக்கன்றியும் தாடலுந் தும் அரிதி
றய்க்கு மாறுபோல’ 2784.

(௪௫௮) ‘ஒளி - உதங்காரிம்கவும் தாம் உலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்
டன்மை’ 248.

மிக்கதுமலியென்று புகழப்படும் திருத்தக்கதேவர் இன்னலிற் பலவகைச்
சுவைகளை அமைத்திருத்தலையும் முன்பு ஸ்ரீ அநாயச்சொழங்காராசர்
இந்தாலைக் கற்றும் கேட்டும் தம்முடைய சமயக்கொள்கையை முதலில் மதம்
திருத்தாரென்பதையும் கோக்கும்பொழுது, சிற்றகவிகள் தம்மவாழ்வி ஏன்
யோறும் அறிந்து நடத்தும்பொருட்டுத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை இந்
யினையே விரிவுபித்துப் பலவகைய்களுடன் நூலியற்றுவாரென்றும் அவத்
தைப் பார்ப்போர்க்கறித் தவர் தங்கள் சமயக்கொள்கைகளை மதத்தொழிந்து அவ்
வழியே செல்லத் துணிவாரென்றும் பெரியோர்க்கு உறுதல் வலியுறுத்தித் தது ;
ஸ்ரீ உமாபதிச்வாசாரியர் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டப்புராணவர்
லாற்றில், ௧௦-ஆவது செய்யுள் முதலியவற்றையும், ஞானத்தூர்ச் சோமேசர்
முதமொழி வென்பாலில் ௨௦-ஆவது செய்யுளையும் பார்க்க.

நச்சினுர்க்கினியரையன்றி அடியிற்குறிப்பிட்ட உரையாசிரியர்
கள் இந்நூலை எடுத்தாண்டிருக்கிறார்கள் :—

அடியார்க்குல்லார், உரையாசிரியர், ஞானத்தூர், அட்டாவதானம் சொக்க
நாத முதலியார், சிவப்பதிகார அருமபதவரையாசிரியர், தக்கயாகப்பரணி உரை
யாசிரியர், திருக்குறடர்ச் சப்பிரமணிய திசுதிதர், திருக்குறளைக் கெழுமா
காரியார், திருமுத்தர்தாதிபுரையாசிரியர், திருமெல்லேலிச் சக்கர வல்லபர்,
திருமெல்லேல் மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, திருவாழார் வைத்தியநாதராமன்,
திருவாவடுதுறைச் சாரிநாததேசிகர், திருவாவடுதுறைச் சுவாமிநாதர், சிவ
தென்றிருப்பேரைக் காரிரத்தினகவிராயர், சாக்கவிராயப்பிள்ளை, சா
உரையாசிரியர், நீலகேசலிருத்தியுரையாசிரியர், கோவிந்த வரையாசிரியர், பரி
மேலழகர், புறநானூற்றுரையாசிரியர், மயிலேசுவர், யாழ்ப்பாணத்துக்காரிகையாசிரியர்,
யாப்பருங்கலிருத்தியுரையாசிரியர்.

* தமிழென்கள் திருக்குறளைத்தெரிவிப்பவை.

இந்நூல் உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் வரலாறு.

எவனால வாயிடையர் தழுதவா யுடையனென வியப்பப் பெற்றோன்
எவன் பண்டைப் பனுவுப்பல விதவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன் பரம வுபகாரி யெவனச்சி னூர்க்கினிய னெனும்பே ராளன்
ஆவன் பாத விருபோது மெப்போது மலர்கவென தகத்து மன்றோ.

*“தொல்காப் பியத்திற் றெகுத்த பொருளனைத்து
மெல்லார்க்கு மொப்ப வினிதுரைத்தான்—சொல்லார்
மதுரைநச்சி னூர்க்கினியன் மாமறையோன் கல்விக்க
கதிரின் சுடரெறிப்பக் கண்டு.”

பாண்டிமண்டலசீதகம்.

†“கரைபெற்ற தோர்பஞ்ச லட்சண மானதொல் காப்பியமும்
தரைமுற்றும் போற்றிய சிந்தா மணியுந் தமிழ்ச்சங்கத்தி
னிரைபெற் றுயர்ப்பத்துப் பாட்டும் விளங்க நிகவுரையை
வரைநச்சி னூர்க்கினி யன்னையன் பாண்டிய மண்டலமே.”

இந்நூலின் உரையாசிரியராகிய ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் பாண்டி
வாநாட்டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமண வருணத்திற் பாரத்துவார்க்கோத்திரத்
திற் பிறந்தவர்; தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லாநூல்களிலும்
ஆதிபான்முத்தியமுடையவர்; சைவசமயத்தினர்; இவர் இன்னராதல், “வண்
டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி, லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான், பயின்ற
கேள்விப் பாரத் துவாசு, னுன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய, தூய ஞான
நிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யானான்” என்னும் உரைச்சிறப்
புட்டாயிரத்தால் விளங்கும். சிவதலங்களுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினது திரு
நாமங்களாகிய, ‘திருச்சிற்றம்பலம்,’ ‘பெரும்பத்தப்பலியூர்’ என்பவற்றை
முதலையே ஆரெழுத்தொருமொழிக்கும் ஏழெழுத்தொருமொழிக்கும் உதா
ரணமாக இவர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து மொழிமரபில், “ஓரெ
ழுத்தொருமொழி” (கஉ) என்னுஞ் குத்திரத்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்த
லாலும் சைவசமயத்துச் சிறந்தநூல்களாகிய திருவாசகம் திருச்சிற்றம்பலக்
கோவையார் † திருவுலாப்புதழுவலியவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பல

* இன்னும் ஐயுரைப்பற்றிய உரைச்சிறப்புப்பாயிரங்களாகஉள்ள செய்
புட்களை, இப்புத்தகத்தின் சுசுள-ஆம் பக்கமுதலியவற்றிற் பார்க்க.

† இச்செய்யுளைத்தெரிவித்தவர், கும்பகோணம் டவுன்ஹைஸ்கூல் முதல்
தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்து காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ-அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்.

விடங்களில் இலக்கிய இலக்கணப் பொருள்களுக்கென்றித் தத்துவப்பொருளுக்குப் மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டியிருத்தலாலும், அந்நகரம் மேற்கோள்கொண்ட நிலைப்பங்களில் எழுதிடின்ன விசேடங்களுகளாலும், இம்முல் 362-ஆம் செய்யுளில், 'பொருள்களின் புணர்வியன்' என்பதற்கு எழுதிய விசேடங்களுகும், தீருகு, குகாற்றுட்டைப் பரையிற்சாட்டிய சில நயங்கொளும், மதற்குச் சிலவற்றாலும் இவர் வையசமலியாதல் எங்குள்ளெய்யாகும்.

"கச்சிளசே ரரவர் பொதுந் கதையணி மி. தந்தர் பொதுந்
பிச்சைகொண் டென்பர் பொதுந் பொது னாவர் பொது
பிச்சையான் மார்க ளே யிரவொர் பகலார் தம்மை
நச்சுவாரீக் கினியர் பொது நாகலீச் சரவ லுரே"

(தீருநா. தீருநாகேச்சரம்.)

"கச்சிளசே பழம்பொ தெனும் பறித்திட்டிட்டுத் தீச்செயலோர்க்
கெச்சம் விருணம் பொது மனிச்சுரு வந்தைநா பொத்தி
முச்சக முதலே பொத்தி முல்லசென் டெனியாய் பொத்தி
நச்சினூர்க் கினியாய் பொத்தி யெனத்தெறி நல்லுந் காண்"

(காஞ்சி. சத்தநான. கக.)

என்பனவற்றால், முதையே 'நச்சுவாரீக்கினியர்' என்றும், 'நச்சினூர்க் கினியாய்' என்றும் வருவனவற்றை நோக்கும்பொழுது, இவ்வுருடைய பெயர் சிலபெருமானுடைய திருநாமமாகவே கருதப்படுகிறது.

இவ்வரையாரினியர், இம்முல்லுக்கென்றித் பத்துட்டாட்டத்திலும் அதன்காப் பியத்திற்கும் கவித்தொலைக்கும் முதுத்தொலைவில் நேராசியார் பொருடைய குதாதொழிந்த இரூபத்தைச் செய்யப்பட்டிருக்கும் உரைசெய்தலுள்ளார். இம்முதல் சிலமுதல்களுக்கு இவர் உரையியற்றியவென்பார்; அவை இவைவென்பது நாம் பட்டியலில். இக்காலத்து வழங்கும் தீருக்கோலையாலுரை நேராயியராத் செய்யப்பட்டதென்று தெரிகின்றனவையாதும், இவர் அத்துதற்குரியதேதரை இடையாமையாதும் அதற்கும் தருங்குதல் குதலிய மதற்குச் சில வற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்தருட்பதாக இவ்வுருடைய உரைநடப்பிலாவதற் திலேதும் வேறென்றிலேதும் கூறப்படுவையாதும் அவைகள் இத்தே எழுதப்பட்டன.

இன்றியமையாத இடங்களைப்பட்டும் பதம்படாரும், இடக்களைக்குறும் குதலியன இவரால் எழுதப்பட்டும்.

இவர் * பதசாரம் எழுதுதல் மிகப் பாராட்டத்தக்கது.

மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டும் குறியின் பெயரையாகது நல்லாயினால் பெயரையாகது எடுத்துக்கூறுதல் பெருமையாகும். இவ்வுருகு வழக்கமாகும்.

* 32 - ஆம் பக்கமுதலியவற்றைப் பார்க்க.

வெளிப்படையாகக் கூறப்படாமலிருந்தும் சிலசில குறிப்பைக்கொண்டு மிக ஊகித்தறிந்து இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்தது, இன்னகாலத்தில் இன்னசெய்தி நிகழ்ந்ததென்று இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்து, கதைநிகழ்ந்த காலத்தை விளக்கிக்கொண்டேபோவார் : 21, 413, 493, 590, 851, 1564, 2029, 2033, 2106, 2706-ஆம் கவிகளின் உரைகளைப்பார்க்க.

விரிவிட்கஞ்சி ஒருவாக்கியத்தின் இறுதிச்சொல்லையேனும் அதன்முதற் சொல்லையேனும் எழுதி வாக்கியத்தைக்குறிப்பித்துவிட்டுப் பொருளுழுது தலும் மேற்கூறிய யாதொன்றையும் எழுதாமலே பொருளுழுதுதலும்,

“அதுவந்தர் நூலு மறிந்துணர்வு பற்றி
மறுவரவு மாருன நீக்கி—மறுவரவின்
மாசா ரியனா மறுதலைச்சொன் மாற்றுதலே
ஆசா ரியன தமைவு”

(ஏலாதி. எசு)

என்பது நூலின்சமயத்தையும் நூலாசிரியருடைய கொள்கையையும் அவர் கருத்தையும் அறியவேண்டிய அளவு உழைத்தறிந்து அவற்றிற்கேற்பவே உரை யெழுதுதலும் இவருக்கு இயல்பு; இவருரைவிகற்பங்கள் இன்னும் பலவகை.

இவர் இந்நூலுக்கு முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்திற் புகழ் பெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சிலருக்குக் காட்டி, மந்தைப்பகுதிகள் டோஸத் தங்கள் சமயக்கொள்கைகள் முறையே அறிந்து எழுதப்பட வல்லையென்பதுகூறி அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரிக்கவில்லை யென்றும், அப்பால் இவர் ஆளுகத்தொடங்கார் பலவற்றையும் அறிந்தோரிடம் முறையே கற்றறிந்து ஸுமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையை யெழுதி அவர்களுக்குக்காட்டி அவர்கள் உற்றுநோக்கி மகிழ்ந்து பாராட்டி இதனை அங்கீகரித்தார்களென்றும் சைனர்களுள்ளும் ஏனையோருள்ளும் கர்ணபரம் பரையில் ஒரு வரலாறு வழங்குகின்றது; “அகன்று பொருள்கிடப்பி லும்” (தொல். செய். கு. ௨௧௦) என்பதனுரையில், ‘இனிப் பல்செய்யுட்கள் வருமாறு சிந்தாமணியுள் யாங்கூறிய உரைகள் பலவற்றுவமுரைக்’ எனவும், “மாட்டுமச்சமும்” (தொல். செய். கு. ௨௧௧) என்பதனுரையில், ‘மாட் டும் எச்சமுமின்றி உடனிலையாய் அமைந்தனபலவும் சிந்தாமணியுள் யாங் கூறிய உரையான் உரைக்’ எனவும் “இழுமென் மொழியான்” (தொல். செய். கு. ௨௧௨) என்பதனுரையில், ‘இவை பொருட்டொடர்; அவை சிந்தாமணி முதலியன்; அவை பாலிந்து இனமாகிய துறையும் விருத்தமும்பற்றிச் செய் தனவென்பார்க்கு அப்புலவர் செய்யுள் செய்யின்ற காலத்திற்கு நூல் தொல் காப்பியமானவாறும் அவர் இனங்கொள்ளாதவாறும் அவ்வினங்கடாம் இலக்கணக் குறையாடுடையவாறும் கொச்சகம்போற் சிறப்பின்மையும் முன் னர் விளக்கக்கூறியவற்றைக்கொண்டு பின்பு செய்த நூல்கள் முன்புசெய்த செய்யுட்கு விதியாகாதவாறும் கொண்டு மறுக்க’ எனவும் வருவன, இவர்

தொல்காப்பியத்திற்கு உரை செய்யமுன்னரே இந்நூலுக்கு உரைசெய்ததையும், இந்நூல் 72-ஆம் கலியுரையில், 'நங்குத் தன்மையையுளர்த்ததன், செலவிலும் வரலிலும் என்னும் குத்திரத்திற்சுநிந்நும்' எனவும், 892-ஆம் கலியுரையில், 'ஆகினியர், நண்டுக்கும்பியும் என்று அம்மையைப் பிள்ளைத்தது மேல்வருஞ் சூத்திரத்தில், மாடி மாக்களு ளையத் தென்ப என்ம ஐயறிவு இதற்கும் ஏறுதற்கென்றுணர்க் ; இதனை வாராததனால் வந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாத் கொங்க வென்று ஆண்டு உரைசுநிட்டோர்தாம்' எனவும், 1913-ஆம் கலியுரையில், 'சேவகசாமி யென்பும் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை, 'பண்புகொள் பெயருமதனோ ரத்தே' என்னும் ஓத்திரத்தில் தன்னைமுடித்தலென்பதற்குத் 'கொளையா ரென ஆற்றாய்ச் சேவகசாமிந்ரெய்யென ஈரோடு ஏகாரம் பெத்ததெனக் கூறினும்' எனவும், 2690-ஆம் கலியுரையில், 'வயாமரமென்பது உம். பாத்தருஞ் சிறப்பின் மாடவந்தி வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யவன்படம்பட்டவந்த மரபென்று மரபியலிற் பாதுகாத்தாம்' எனவும் வருவன இதற்கு உரை செய்தபின்னரே இவர் இதற்கு உரைசெய்ததையும் தெரிவித்து, இந்த இரண்டி பகுதியுள் முதற்பகுதி இவர் தொல்காப்பியத்திற்குரையியற்றுமுன் சந்தாமணிக்கு முதன்முறை உரையியற்றியதையும் இரண்டாவதுபகுதி இவர் அந்நூலுக்கு உரையியற்றியபின் இதற்கு இரண்டாமுறை உரையியற்றியதையும் ஒருவகையாகப் புலப்படுத்தி மேற்கூறிய வரலாத்தை வலியுறுத்தி நிறைவு காண்க.

பாலகாபியமானத்தையும் தமிழ்ப்பாவையினுள்ள அளவாராய்ச்சீனையையும் அலாசிரியரிடத்தேயுள்ள அன்புடைமையையும் ஒவ்வொன்றையும் அஃகி அஃகி ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து விளக்க எழுதுதலையும் மந்தக் குணங்கேடக் கோடிமுடைய இவர், உடமொழியுரையாசிரியர்களுள் ஒருவராய்ச் சிறந்த விளக்கிய ஸ்ரீ மல்லிநாதஸூரையைப் போல்தவ்வொன்று இருபொழியும் பாண்டித்தியமுடையவர்கள் சொல்வார்கள்.

இவர், அலாசிரியருடைய ஆழ்ந்தகருத்தைவிளக்கி அவ்வளவிடத்து விடுத்து விடுத்துக்காட்டுமநயங்கள் மிக்க இன்பத்தை அளிக்கும். அவற்றுட் சில வருமாறு :—

[குறிப்பிட்ட இடங்களில் அவற்றின் விசேடவுரைகளைப் பார்க்க.]

2. வெம்புஞ்சடர்.

3. பகைகண்பொழில்லான்.

6. பீனேறயர்த்த.

„ சேவகசாமிபெயற்பாய்.

8. வேத்தங்குழாய்.

11. ஆங்கே.

„ லெனவ.

„ கிஞ்சகங்கெதவன் டகன்
கிஞ்சித்தெடுத்தவாறு.

„ காகரித்தயத்தவாறு.

14. வென்றிக்களித்தை.
21. கண்ணினைமாரிகம்ப.
128. வம்புண்கோதையர்.
141. மாகநீண்மணிமுடி.
163. பெண்ணணங்கரியதேவரும்.
164. கருங்குழல்கள்.
165. வட்டமதிமுகம். [மழலை.
181. மெய்பெருவெழுத்துயிர்க்கு
183. திருமகளிவளென...வையும்.
188. பொனங்கொடி...சூன்மனன.
192. பளிக்கதை.....சாயல்.
200. களிமனன்.
- ,, வெளிநிலா.....கொண்டு.
204. வலம்புரிபொறித்தவன்கைமத
வலிவிடுபு.
221. அத்தம்பெருமான.
222. தேனென்பபாலெனச்சில்லமிர்
துற்றென.
249. யாவராயினு.....வையகம்.
251. வாண்னும்ம்கு...ஆற்றலான்.
252. பிழைப்பிலாட்புறந்தர்தாலும்.
268. அமிர்சமன்னுளையெய்தி.
271. வண்டுமொய்த்தரற்றுமிண்
அணையநீயும். [டி.
279. வேள்மிடைந்த.....யரிந்து.
- ,, தேன்மிடைந்த...செங்களம்.
280. உட்புடைய.....தாணையுள்.
289. ஆண்டகையலிந்தான்.
305. குருசிறந்தபுதல்வனோ.
313. பிணசெய்.
326. தன்னுடைமதி.
332. உற்றது.
336. நமரதுமற்றது நண்ணலமாகி.
340. திருவிழைபோய் மெய்காப்ப.
344. அணங்குதுண்டுசில்.
345. ஐயவோவென்றெழுந்தனள்.
348. வாளுதைநெடுங்கனோ.
- ,, தோளுத.....நெருக்கு.
351. தொழுதேனும்.....துறந்து.
352. நோக்கிதும்மைநோக்கான்.
353. உரவோனசிறுவன்.
354. வளத்துதைதெய்வமானார்.
357. குறுகவம்மென.
361. மாற்றமஞ்சும்...மன்னியகம்பு.
362. போகம்பின்ம...மதியன்னன்.
364. எல்லார். [தான்.
365. மாரியின்நல்கிக் கற்பகமொத்
368. குழைமுக.....குமரி.
392. இன்னனம்விலக்கினானே.
393. ஆண்டகைக்குரவீர்.
396. மாடவீட்டகம்.
400. அந்தனர் தொழிலேனானே.
402. நலம்.....நான்முகன்.
406. நவறமலர்ந்தகண்ணி.
407. கைவரையன்நிலிலா. [ன்.
419. ஆய்த்தியர்நலக்காசெறானனா
427. உய்த்திட்டனர் பூசல்.
431. மிலேச்சனை...தெழித்தான்.
439. திருநகர்ச்செல்வ.
440. பொன்னிழைசுடருமேனி.
453. மடவார்மனம்போல மாய்ந்.
455. நானுற்றலந்தான். [தார்.
466. நாளைக்கனவினி லருளிவந்து.
478. நம்படைதம்முள்.
493. சாலவுடைநாய்கன்.
506. கரைகடலமூவம். [பதி.
563. குலம்புரிந்தனைய குன்றிற்கதி
591. பொன்விளைகுழனி.
615. மதுகரவீட்டமொத்தார்.
703. மனப்பொலி.....மத்திகை.
712. ஈயின்நியிருந்ததீந்தேன்.
737. வீழ்த்தனள். [சொல்.
747. தண்ணியசிறியவெய்யதழற்
775. ஏழுயர்போதகம்.
793. வானபுலங்காவல்கொண்டார்.
796. அகில்கொண்ட.....வட்டம்.
840. மகளிருட்டிருவனானே.
842. மரபினுனோக்குகின்றான்.
856. தொழுவித்.....சுழவன்.
881. மல்லிகைமாலேசோந்து.
882. இருந்தான்.....ஒத்தே.
973. கடலென.....ஊழித்தியென.
1013. ஏவலாற்சோர்கலேன்.
1096. புரவலனிதனைச்சொன்னன்.
1154. என்னையிக்குறிமிகொன்று.
1167. விழுச்சிறை.

உக. சிறுஞர் இயுரை.
 ஈ. சிறுபஞ்சமூலம்
 ஈக. சிறுபாணற்றுப்படை.
 ஈஉ. சினேந்திரமாலே.
 ஈங. சீவகசிந்தாமணி.
 ஈச. சூளாமணி.
 ஈடு. தகடீயாத்திரை.
 ஈசு. தந்திரவாக்கியம்.
 ஈஎ. திணைமாலே நூற்றைம்பது.
 ஈஅ. திணைமொழியைம்பது.
 ஈக. திரிகடுகம்.
 ஈஓ. திருக்குறள்.
 ஈக. திருக்கோவையார்.
 ஈஉ. திருப்பாட்டு.
 ஈங. திருமுருகாற்றுப்படை.
 ஈச. திருவாசகம்.
 ஈடு. திருவாய்மொழி.
 ஈசு. திருவுலாப்புறம்.
 ஈஎ. தொல்காப்பியம்.
 ஈஅ. நற்றிணைநானூறு.
 ஈக. நாடகநூல்.
 ஈஓ. நாலடியார்.
 ஈக. நெடுமல்வாடை.
 ஈஉ. பட்டினப்பாலை.
 ஈங. பதிற்றுப்பத்து.
 ஈச. பரிபாடல்.
 ஈடு. பஸ்காப்பியம்
 ஈசு. பஸ்காயம்.

ஈஎ. பழமொழி.
 ஈஅ. பன்னிருபடலம்.
 ஈசு. பாரதவெண்பா.
 ஈஓ. புறநானூறு.
 ஈக. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
 ஈஉ. புத்தத்தாரவையடக்கு.
 ஈங. புத்தபுராணம்.
 ஈசு. பெரும்பாணற்றுப்படை.
 ஈடு. பெரும்பொருள்விளக்கம்.
 ஈசு. பொய்க்கையார் முதலாயினோர் செய்த அந்தாதி.
 ஈஎ. பொருநராற்றுப்படை.
 ஈஅ. மணிமேகலை.
 ஈக. மதுரைக்காஞ்சி.
 ஈஓ. மலைபடுகடாம்.
 ஈக. மாபுராணம்.
 ஈஉ. முத்தொள்ளாயிரம்.
 ஈங. முதுமொழிக்காஞ்சி.
 ஈசு. முல்லைப்பாட்டு.
 ஈடு. மூதுரை.
 ஈசு. மோதிரப்பாட்டு.
 ஈஎ. யாப்பருங்கலம்.
 ஈஅ. யாழ்நூல்.
 ஈக. வசைக்கடம்.
 ஈஓ. வசைக்கூத்து.
 ஈக. வளையாபதி.
 ஈஉ. விளக்கத்தார்கூத்து.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும் அவற்றின் உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்கு விளக்கிப்போகின்றமையாலும் பிறவாற்றாலும் இவ்வரை வடமொழியிற் பலவகையான கலைகளிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவரென்று சொல்லத்தக்கமுண்டு.

உரையாசிரியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், ஆளவந்தபிள்ளையாசிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப்பட்டிருந்தலின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தினும் பிற்பட்டவரென்று தெரிகின்றது.*

* இவர் இ. பி. 14-ஆவது நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவரல்லவென்று பிரஹ்மபுரி T. S. குப்புலாமி சாஸ்திரிகள் எழுதியிருக்கிறார்கள் ; (தமிழகம், தொகுதி-1, பக்கம் ௧௧-ஆவதைப் பார்க்க.)

3. அருள்சரத்தின் மரம்போல அடைந்தார்க்களித்தல் அவற்றியல்பு.

(புறநா. ககக ; மாலை. 2-02.)

192. அடுத்தது காட்டும் பளிங்கை. (திருக்குறள். எருச.)
205. மலர்மையும் தீமையுங்கருதி. (" ருக்க.)
214. இறத்துக் கூதல் அமைச்சர்க்கியல்பு. (" கூட்டி.)
252. அரசன் உவாத்தியாயன் தாய் தந்தை தம்முன். (ஆசார. கன.)
272. இருதலைக் கொள்ளியிடத்து ஏறம்புடோல். (திருவா. நீத்தல். க.)
547. சங்குசுட்டாலும் நிறங்கொடாதது. (முதுரை. ச.)
799. குழப்பிற்றுப் பழிநாணுவார்க்கு. (1998.) (திருக்குறள். எருச.)
1592. சென்ற விடத்தாற் செல்ல விடாதே. (" சூஉஉ.)
1631. இருதலைப் புள்ளின் ஒருயிரேம். (கலி. அசு.)
1731. ஆடவர் குறுகாவருந் கடிவரைப்பு. (நெடுநல். ககன.)
1813. இடிக்கும் ஊயையாற்சொற் கொள்ளாதே. (திருக்குறள். எருச.)
2353. தேவாசரம் இராமாயணம் மாபாரதம். (கலிங்க. கனம். பாடினது. க.)
2384. வெய்புகுவன்ன முயக்கம். (அகநானூறு. 1000.)
2502. மாறிப்புகோதை. (புறநானூறு. 1000.)

அமிருதிஸ்வமினிய சுமித்ருமடல்வாஸசெய் அருஞ்சுவாத்தினர் பெருமடையருள்
அவதரித்தருளினிய இம்மகோபகாரியியர் அருமைபெருமைகள் யிரிவாந்தி இவ்
வெருகோடே சிறுத்திப்பெற்றவை.

காப்பியத்தலைவனாகிய

சீ வ க ன் ச ரி த் தி ர ச் ச ரு க் க ம்.

[க.—நாமகளிலம்பகம்.]

இப்பரதகண்டத்தில் ஏமாங்கதநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் குருகுலத் திலே உதித்துச் செங்கோல்செலுத்திய சச்சந்தனென்னுமரசன், தன்மாம ளும் விதையதேயத்தரசனுமாகிய ஸ்ரீதத்தன்மகள் விசயையை மணந்து அவ ளது பேரழகுபற்றியெழுந்த வேட்கைமிகுதியால் அவளுடன் இடைவிடாமல் இருப்பக் கருதி, நிமித்திகன்முதலிய மந்திரிமார் கூறிய உறுதிமொழி யைக். கொள்ளாது, கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியொருவனை யழைத்து அவனைநோக்கி “நீ இங்நாட்டைக் காத்துவருதி” எனவிதித்து அந்தப்புரம் புகுந்து தானெண்ணியவண்ணம் இன்புற்றிருந்தான்.

அவன் அப்படியிருக்கையில், விசயை கருப்பமுற்று ஒருநாளிரவில் மூன்றுகளுக்கண்டு அவற்றின்பயன்களை அரசனலுணர்ந்து அவற்றுள் ஒன் றால் வருத்தமுற்று அவன் தேற்றத் தேறியிருந்தான்.

அப்பொழுது கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சியமுழுவதை யும் தர்னையாக்கருதி, அறிவுடையோர்சொற்கேளாது, தன் மைத்துன னாகிய மதுனோடுயோசித்து, பின்பு அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் சேனை களோடும் வளைந்துகொண்டான். அதனை வாயில்காப்பாளனுலறிந்த அரசன், மனங்கலங்கிப் புலம்பிய விசயையைத் தேற்றி, அவளை முன்னமே தான் செய்வித்த மயிற்பொறிமேலேற்றி, மகப்பேற்றைக் கருதி ஆகாயவழியே வேறிடஞ்செல்ல விடுத்துத் தான் புறம்போந்து, கட்டியங்காரனோடும் அவன் படைவீரரோடும் போர்செய்து பின்பு அவனால் மாய்ந்தான். அப்பாற் கட்டி யங்காரன் வெற்றிமுரசுதைவித்து எல்லாவற்றையும் கவர்த்துகொண்டான்.

ஆகாயவழியேசெல்லும் விசயை அம்முரசொலிகேட்டுக் கலங்கித் தான் ணர்ந்துசெல்லும் மயிற்பொறியை முறுக்கிடைத்தமாட்டாமல் மூர்ச்சித்தமை யால், அப்பொறி அப்பாற் செல்லாமல் அங்கரத்தைச்சார்ந்த ஒரு மயா னத்திடையே மெல்லவீழ்ந்தது. உடனே அவன் அவ்விடத்துச் சுபகாலத்தில் ஓரான்மகவைப்பெற்று ஒருவாறுகவையொழிந்து, அக்குழந்தைக்குப் பா லுட்டி, அரசனிறத்தற்கிரங்கி, அப்பிள்ளையைநோக்கி, “வேந்தே! அரசன் பலபல சிறப்புச்செய்யப் பிறக்கும் நீ பாவியேன்காண இங்மனம்பிறப்பது தகு தியோ? உலகுடையாய்! நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிருக்கின்றது; நினதுயரால் சமூகாடாயுள்ளது; யானும் உசாவதற்கு ஒருதனியுமில் லாத தமியென யிருக்கிறேன்; நினனைக் கொண்டுபோகக்கருதினே, இக்கா

லமோ போகவொண்ணாத இருளாயுள்ளது ; மேல் நீ வளருமாதும் அதியேன். சிந்தாமணியே ! நீ ஒன்றுமுறையாமற் சூடவாரின்று ; என் வருத்தத்தை நீக்கப்பித்த நீ என்னிடத்துப் பிறந்த துன்பக்கடலை யான் நீக்குந் தெய்வமா காதலொழுது என்னைக் காட்டவாயாவர் ? உரைக்கின்றியே" என்று கூறித் தனியேயிருந்து வருந்திப் புலம்பும்பொழுது, அம் மயாவதற்குள்ள தெய்வ மொன்று மனமிரங்கி அவர்தோழியாகிய சண்டகமாவை வடிவங்கொண்டு வலன் துள்ளுவென்று தயரத்திலும்படி அவளுக்கு இனிய வார்த்தைகள் கூறி, அவன் உத்திரந்த (சச்சந்தன் பெயரெழுதப்பட்டேன்) மோதிரத்தைக் குழந்தைக்குள் சொத்தி அக்குழந்தையை ஒழுங்குக்கொண்டு சூட்டி அவிக்கோக்கி, "இனி இப்பின்னையை எடுத்துப்போவதற்கு ஒருவன் வருவான் ; ஆதலால், யாம் ஒளித்திருத்தல் கலம்" என்றுகூற, பட்டனே அவன் விலகிச் சென்று மறைந்து கிண்டான்.

அவன் அப்படிநின்றலையில், மரித்த தங்குழந்தையைப் புதைத்தற்கு அங்குவந்த கந்தக்கடலெவ்வரும் வலிகளெழுந்த யாருமின்றித் தனியே சூட்டி அக்குழந்தையைக்கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து அதன் கையில் ருந்த மோதிரத்தால் இராசவம்சத்துக் குழந்தையென்றறிந்து, பிதாவின் துகொள் ளாதபடி அப்போதிரத்தை மறைத்துக்கொண்டவனாகி அக்குழந்தையை அப் போடுகின்ற அது நம்மிதழ்வு. அப்பொழுது தெய்வம் "நீவி" என்று வாழ்த்தியது. பின்பு கந்தக்கடல் அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு விரைந்து சென்று இராசமாபுரத்துள்ள தண்டீட்டிலுள்ளே புருந்து தண்டிரையாகிய சுகந்தையைபோக்கி, "நீட்டமகள் சாதலின்பிறந்து தட்டினேன்" என்று கூறிக் கொடுப்ப, அவன் தொழுதுவாங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வளர்த்தவரால் கானில், ஒன்னம் தெய்வம் சீவனென்று வாழ்த்தினமைத்தி, ஆறிலடை யோர் அப்பின்னோக்குச் சீவகனென்று காமகரணத் செய்தவர். பின்பு சுகந்தை கந்தப்பென்னென்று ஒழுபுத்திரனைப் பெற்றாள். இவருக்கு

மயாவத்திரந்த வசையை தோழியாகவந்த தெய்வத்தோடும் தண்டகரணியம்புகுந்து, தவிரெனம் துண்டு மகளுக்கு ஆக்கம் உண்டாகுகவென்று கோத்தனன். தெய்வம், "இராசமாபுரத்திற்சென்று சிவபதஸ்வம்செய்தியை அறிந்துவருகெனன்" என்றுகூறி கிரகையிடத்துச் செல்லுதல்பு டொய்த் தாலுதையும் புதங்காட்டெச்சுந்திரந்தது. மேகன் *தோழர் கொளும், தம்பியாராகிய நீபுலவன்புலர்களொளும், கந்தப்பென்றும் ஆவந்த வளர்ந்து உரியபருவத்தில் வித்தியாபவந்து செய்யக்கூடுமென்று, கந்தக்கடல்

* சச்சந்தனித்தபின்பு, அவன் சந்தர்த்தைக் கட்டியநகரன் அப்பொழுது தெரிந்து, சச்சந்தன்தோழர் தம்புதண்டர்க்கோர் கந்தக்கடலைத்தேர்ந்து பித்து வளர்த்துவரும்வண்ணம் வேண்டிக்கொண்ட, கந்தக்கடல் அங்க ளோச் சீவகனெடுசொத்து அப்பொழுது வளர்த்துவருவாளுந்நின்று, அதனால் அப்பின்னான சீவகனுக்குத் தோழராயினர்.

† புலவன்புலர் = சச்சந்தனுடைய காமகந்தித்தயர்புத்திரர்.

கட்டளைப்படி அச்சணந்தியாசிரியரிடத்து வில்லித்தை முதலியவற்றை எளிதிலே டயின்று சிலகாலத்துட் சகல வித்தியாபாரங்கதனையினுள்.

ஆசிரியர், சேவகனது புத்தியின்திறமும் கல்விமுதிர்ச்சியுங்கண்டு அளவில்லாத ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமுடையராய், முதலில் அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து பின்பு அவனைத் தனியிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று தாம் ஓராசனத்திருந்து அவனோர்க்கி, “இந்நகரத்தரசனாயிருந்த சச்சந்தனென்பவன் பூர்வ கருப்பினியாகிய தன்மனைவி விசயையை மயிற்பொறிமேற்போக்கிப் பின்பு கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியாற் கொல்லப்பட்டான். அவ் விசயை மயானமடைந்து ஒருபிள்ளையைப் பெற்றாள். அப் பிள்ளையைக் கந்துக்கடலொடுத்துவந்து தன்மனைவியாகிய சுந்தைகையிற் கொடுப்ப, அவள் அன்போடு வளர்த்து வருவாளாயினுள்” என்று ஒருகதைமுகத்தாலே, கண்ணன் கண்ணனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியதுபோலக் கூற, அதுகேட்ட சேவகன், “அப்பிள்ளை யாவன்?” என்றுவினா, ஆசிரியர் “நீதான்” என்றவுடன் சேவகன் பதைபதைத்து முர்ச்சித்து, அவர்தேற்றத்தேறிக் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குச் சந்தத்தனையெழுந்தான். ஆசிரியர் அவனோர்க்கி, “மைந்த! இது காலமன்று; இன்னும் ஒருவருடம் சென்றபின்னர், நீ எண்ணியது செய்க; இப்பொழுது உன்னை வெளிப்படுத்தாதொழிக; இதுயான்வேண்டு வது” என்றுசொல்ல, சேவகன் ஆசிரியர்கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சி அங்கனமே செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டான்.

பின்பு ஆசிரியர் தம்வரலாறு கூறுவாராய், அவனோர்க்கி “யான் முன் னம் வெள்ளம்மலையிலுள்ள வாரணவாகி என்னும் நகரத்தரசன்; உலோகமாபாலனென்னும் பெயருடையேன்; தவஞ்செய்தற்கெண்ணி, மகனுக்கு அரசளித்துத் தவவேடம்புன்னு நோன்புபுரிகையிற் பூர்வசன்மபாவத்தால் எனக்கு யானைத்தீயென்னும் நோய் உண்டாகியது; அதனால், மிகவும்வருந்தி ஒருவாற்றாலும் தீர்ப்பெற்றிலேறாய் இங்குவந்து நின்னைக்கண்டவுடன் அந் நோய் தீர்ப்பெற்றேனாதலின் நன்பாற் பெருவிரும்பிற்று நினக்குக் கல்வியறிவுத்தந்தகே ஈண்டிருந்தேன். என் எண்ணம் முற்றியது. இனித் தவஞ் செய்தற்குச்செல்ல என்னுன்கின்றேன்; விடைகொடு” என்ன, சேவகன் அவரைப் பிரிதற்குச் சிந்திக்கும் கருத்திலுனியிலும் அவர் தவஞ்செய்யப்போதலை மறுத்தற்கஞ்சி உடன்பட்ட, அவர் * இருபத்துநான்காம் தீர்த்தங்கரராகிய ஸ்ரீவர்த்தமானருடைய சமவாரணமடைந்து நோன்பியற்றி முத்தியடைந்தார். சேவகன் இராசமாபுரத்தே யிருந்தனன்.

* தீர்த்தங்கர் இருபத்துநால்வர்; அவர்கள்பெயர்வருமாறு:—(க) விருஷபர், (உ) அஜிதர், (ங) சம்பவர், (ச) அபிந்தனர், (ரு) சமதி, (ஊ) பத்மப்ரபை, (எ) சபார்க்வர், (அ) சந்திரப்ரபை, (ஈ) புஷ்பதந்தர், (கௌ) சிதனர், (கக) சிரேயாமசர், (கஉ) வாசுபூஜயர், (கங) விமலர், (கச) அநந்தர், (கரு) தருமர், (கசு) சாந்தி, (கஈ) குந்து, (கஅ) அரர், (கசு) மல்லி, (உௌ) முனிஸுவரதர், (உக) நமி, (உஉ) சேமி, (உங) பார்சுவர், (உச) உடையகரர்.

[உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம்.]

கீலாட்செஸ்தயின் ஒருநாள் அரசனுடையபசுக்கள் சுமீபத்திலுள்ள ஒரு மலையையடைந்து மேய்கையில், அம்மலையிலுள்ளவோர் அவற்றைக் கவர்ந்து கொண்டு செல்ல, அப்பசுக்களைப் புரக்குமிடையர் அங்கேயுட்கண் ஒன்றாய்நெய்யமாட்டாமல் மறுகிச் சுழன்று கீலரத்தோடிச் சென்று சுட்டியவர்காரலித்தல் ஏறையிட்டார். உடனே அவர் அங்கே மொழென்று நிரைநீட்டுவென்றடி தன்பதவன் குற்றுவருக்குப் தன்னைத் தவன் மதகாலுக்குப் கூட வையி, அவர் பன அடனோசெய்த மொழுது, அவன் பாத்ரேய்க்கிவந்து நின்றுார். இவையர் நீட்டிம்கை அச்சயதையைக் சுட்டியவர்காரலுக்கறிவிப்ப அவர் வாயாருகின்றவன். அதன் தங்கிணையாத்தவருகிய சுத்தகோர் தெரிந்து வருத்தமடைந்து, “இந் தவரைய நீட்டிவரும் மைத்தக்கு கோழுகுள்ள எங்குள்ளியாகிய கோலிந்தையத்தாருடன்” என்று விதித்தோரும் மூரகதைவித்தான். அதன்கேட்டிம் வெட்டுக்கித்தி, பலரும் மகமகிழ்ந்தனர். அதன்கேட்டித் தவகன்ருளுரைத் தம் கோர்க்கோலர்கொன்றென்று புத்தற் தவ்வோர் மூலத்தாருயிரவரும் ஒரு ததழும் பகைவாண்மையில் அவர்களைக் கொல்லாமல் அங்குத்தி தீர விட்டவக்து, சுத்தகோர் மேய்ப்பிகோர்வாடி அவ்வாங்குத் தான் அம்மொழுது மணற்செய்தல் தன்முலத்திற்கும் மொருத்தாடுவெந்தெயினி, தங்கிதாழுகிய பதமுகங்கு மணற்செய்யித்தவன்.

[உ.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.]

அப்பால் வெள்ளமலையிலுள்ள வித்தியாதாராஜனாய சுதுழவேகனென்பவன் தன்மகள் காந்தருவதத்தைக்கு இராசமாபுரத்தல் மணங்குடுமென்பதைச் சோதி. சாலித்து அம்மவன் செய்க்குத்தவரித்து அவ்வராசமாபுரத்து மணிகளுகிய ஸ்ரீதத்தவென்பான் வருதித்தெயன்று விரும்கொழுவிட்டி மகலையமெயண்ணிப் பரிசனங்கோரும் மரக்கலுநாந்து கூலித் செல்வதைத் தெரிந்து, அவன் அழைத்துவருவாடி தன்பிட்டத்து தவ்வோவம் வித்தியாதரனொருவன் யவப்பினன். அத்தவன் கோர்வ மணங்குடுமன் கபலமுருகியதுகொலத் தன்வித்தவகிமையால் ஸ்ரீதத்தவர்குத்த தெர்த்தவிட்ட, ஸ்ரீதத்தன் அக்கபலனினின்று மறந்துவிடுந்த மறந்துவிடுவததைத்தருவி மெல்லமெல்லச்சென்று கவையையவன் உவ மறந்துவததான்.

அப்பொழுது, தான் வழிச்செல்லவான்பொன்று அவ்வாரசத்தத்த தெற்ற அவன் அழைத்துக்கொண்டு சுதுழவேகனிடத்தெயும், சுதுழவகன் ஸ்ரீதத்தவர்கு மிக்க உபசாரங்கஞ்செய்த அவ்வாரசத்தத்த, தன்பர்க்காந்தருவதத்தையின் வரலாறுகளைக் கூறி, அவன் விழுந்தவயன்மக தெர்த்துடன் அவன்மொழித்து பலவொழங்குத்ததல், அவன் பசுக்கள் இவையில் இவையெல்லவர் யாவருகு அவர்க்கு துவம் மணற்செய்தின்று சொல்லி விட்ட, ஸ்ரீதத்தன் அவ்வோசம் புத்தட்டி விவாசனாந்து

போந்து பரிசனங்களுடன் முழுகிப்போனதாகத் தான் முன்னங்கருதிய கப்பலைத் தரண்காட்டக்கண்டு உவப்புற்று, அதிலுள்ள தனக்கினியவர் அனைவரும் தன்னைச் சூழ இராசமாபுரஞ்சார்ந்து தன்மனையை அடைந்து தன்மனை வியாகிய பதுமைக்கு நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறிக் கார்தருவதத்தையைக் கன்னி மாடத்தேயிருத்தி, கட்டியங்காரனைக்கண்டு அவனுடன்பாடுபெற்று ஒருமண்ட பஞ்செய்வித்து, “இக் கார்தருவதத்தையை வீணையில்வெல்வோரே இவனை மணஞ்செய்தற்குரியர்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தனன். அஃதுணர்ந்த பலதேயத் தாரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடினார்கள். பின்பு ஸ்ரீதத்தன் கார்தருவதத் தையை அழைத்துவந்து, அம்மண்டபத்தேயிருத்தி, அவனை யாழ்வாசிக்கச் செய்தான். அதுகேட்ட பலரும் ஆச்சரியமுற்றனர். முதல் மூன்றுவருணத் தாருள்ளே இசையிலவல்ல ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியேவந்து பாடியும் யாழ்வாசித்தும் அவனைவெல்லுமவல்லமை இல்லாராய்த் தோல்வியுற்றனர். இப்படி ஆறுதினங்கள் சென்றன.

பின்பு இச்செய்தியையுணர்ந்த சீவகன் தன்கல்லியைத் தோற்றுவிப்பான் ஆண்டுச்செல்லக்கருதித் தன்தோழனாகிய புத்திசேனனும் கந்துக்கடனுக்குத் தெரிவித்தான். கந்துக்கடன் அறங்கமாலையென்னும் பரத்தைநிமித்தம் சீவக னிடத்துக் கட்டியங்காரனுக்கு மிக்க சினமுண்டாயிருத்தலை நாகமாலையென் பவளால் அப்பொழுது அறிந்துகொண்டமையால், “படையமைத்து அவ்வி டஞ்செல்க” என்று சொல்லி விடுப்ப, சீவகன் அப்படியேபோந்து, அம்மண் டபமடைந்து, தான் இசையிலவல்லனானதலைப் பலர்க்கும் புலப்படுத்திக் கார் தருவதத்தையை வென்றான். உடனே அவன் அவனுக்கு மாலையிட்டான்.

அதுகண்டு அழக்காறுற்ற கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அங்குவந்திருக் கும் அரசர்களைமோக்கிப் பொருமைவினைத்தற்குரிய சிலவார்த்தைகள் கூறி, “அரசர்களே ! இச் சீவகனைவென்றேனே இக் கார்தருவதத்தையை மணஞ் செய்ததற்குரியன்” என்று கூற, அரசர் ஒருங்கு திரண்டுவந்து சீவகனோடு போர்செய்து தோல்வியுற்றனர். பின்பு சீவகன் கார்தருவதத்தையைத் தன் மனைக்கு அமைத்துச்சென்று சுபமுசூர்த்தத்திலே அவனை விதிப்படி மணம் புரிந்து அவனோடும் வாழ்ந்திருந்தனன்.

[சு.—குணமாலையாரிலம்பகம்.]

இப்படிச் சிலநாளாயின், இளவேனிற்காலம்வந்தது. அப்பொழுது நகர்ப்புறச்சோலையில் விளையாடுதற்குச்சென்ற இராசமாபுரத்தினருட் சா மஞ்சரியும் குணமாலையும் *சுண்ணங்காரணமாகத் தம்முள் மாறுபட்டுத் தம்சுண்ணங்களுள் நல்லதை அறிஞரால் அறிந்துவரும்படி தம் தோழியிரு வரையழைப்ப, அவர் அவ்வாறே அறிஞர் பலர்க்கும் அவற்றைக்காட்டினர். கண்ட அவர், “இவற்றைச் சீவகனுக்குக் காட்டும்” என்றனர். அம் மகளிர் அவன்மாட்டுச்சென்று அவற்றைக்காட்ட, அவன் குணமாலையை

* சுண்ணம் = வாசனைப்பொடி.

ணத்தை எல்லதென்றான். அவர் மீண்டுசென்று, அச்செய்தியைத் தம் தலைவியர்க்கறிவித்தனர். அதனைச் சரமஞ்சரிகோட்டி அவுலமுற்று, “எனது சுண்ணத்தை மிகழ்த்துவெகள் பிள்ளர் வலிந்துவந்து என்னைவிரும்பும்படி யான் கோத்தேயர்” என்றவுறிய்பாலுணர்த்திக் கண்ணிமாட்டுஞ்சென்று மந்தை ஆவரொருவரையும் கருகாளாய்ச் சேவகனையே கருகி கோட்பியத்தியிருந்தான்.

அவர் அப்படியிருக்க, அப் புறங்காச்சோலையிலே பிராமணருடைய சோதற்குரியபே ராயொன்றாகையே அதனை அப் பிராமணர் தடியால் மொத்தினார். அது உயர்ந்த ஒருநகரத்திலிருந்து நீண்டிருந்தும் தருணத்தில், அதனைச் சேவகன்கண்டு மிகவுடிரங்கிப் பஞ்சகமல்காரமென்றும் மந்திரத்தை அதன் கொலியில் உத்தேசித்தான். உடனே அவர் அம்பலசேசத்தால் தன் உடம்பை ஒழித்துத் தேவனாகி விண்ணிற் சென்றது. யாவருங்கண்டு வியப்புத்தான்.

பின்பு அத்தேவன் சுதந்தரனொன்றும் பெயருடையவனும் மீண்டு வந்து சேவகனை வணக்கித்த, சேவகன், “நீயார்?” என்றுதான். சுதந்தரன், “சங்கரனோடும் நீண்டநாளாத்தொன்று இயக்காத்தல்வழிச் சங்கவெண்மலை விற்து சுத்திரோதயமென்றும் சுகரில் இருந்தேனுமேன்; என் பெயர் சுதந்தரனென்பது; நினக்குப் பணிபுரியும் கருத்தையே” என்று சொல்ல, சேவகன், “எனக்குப் பணகவரால் அன்புமென்றொருதது வந்து உதவி செய்க; இவ்வொழுது பிள்ளி டுஞ்சென்று உலகம்” என்றுவிட, சுதந்தரன் விசும்பாழகஞ்சென்று தன்சகரமடைந்தான்.

அவர் சென்றபின்பு, சோலையிலிருந்தோர் யாவரும் தத்தம் கார்திகரிலேயே, கரிகலன் கொடுமையினால், அசுரிலேகமென்றும் உடத்துயரால் கொஞ்சுற்றுச் சுந்தரினிலித்த கட்டுத்தியை எடுத்தது. வாகுங்குடங்காந்த குணமாலக்கெதிரே சென்று நிவந்துற்று அவர்க்குக் கொல்லத்தொடங்கியது. அதனைச் சேவகன்கண்டு, கடியங்காரன் எனக்கொள்ளுமாறு கருதாமன் அச்சயாலயில் கொடுக்கையடக்கி, அதன் அப்பாத்தொத்திக் குணமாலையைக் காத்தான். அவ்வரே சேவகன்காட்டி விளப்பதற்குப் குணமாலையே அவனை வேர்த்தான். அவ்வரித்தே அத்மொகருடையவராய்த் தம் மனையையடைந்து, தோழியுதவாயினார் மிக உபசரிக்கவும், உலகம் உதவியவதனை வெண்டாளாய்ச் சொந்ததன் சேவகனிடம் துதவியுடையததன்கொண்டியான், அவர் தன்னைவிரும்பியதென்றும் ஒருகாது தயவந்தார் பெற்றிருந்தனர். அதனை அறையுடைய பத்தியாலையே அவ்வரையாற்றித் தன்களையாகிய ஏறோரித்திராவம்குற் கொடுத்தான். அவர் சேவகன்குற் குணமாலையைக் கொடுத்ததில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவருய்த் தன்குற்றை மொழிந்து சிலநாதிபோரைக் கத்துக்கடையித்தது முடிந்தது. அம்முதியோர் அவனிடம்மொய்ப்பேச, அவனுடையபட்டில் விவாகத்தற்குரியவை எட்டப்பட்டன. அதன்பின்பு சேவகன் குணமாலையை மணம்புரித்து அவனைப்பிரியாது மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான்.

சீவகன் இப்படியிருக்கையில், முன்னர் அவனுக்குத் தோல்வியுற்ற யானை நாணிக் கவளமுதலியன கொள்ளாமற் கோபத்தோடு நிம்மலைக் கட்டியங்காரனாயிற்று, “இதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று வினவினான். பாகன் சீவகனால் நிகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே அவன் சினந்து, மதனனையும் சிலவீரரையும் நோக்கி, “நீவிர்சென்று சீவகனாகிய செட்டிமகளை விரைவிற் கொணர்க” என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் சென்று சீவகனிருக்குமிடத்தை வளைந்துகொண்டார்கள். அதனை உள்வெயிருந்தசீவகன் அறிந்து கோபங்கொண்டு யுத்தசகர்த்தையப் புறம்போர்த்தும், “இன்னும் ஒருவருடம்பவரை கட்டியங்காரனிடத்துக் கோபங் கொள்ளாதிருப்பேன்” என்று முன்னம் ஆசிரியராணைக்கிசையத் தான்கூறியதைநினைந்து கோபந்தணிந்து நின்றவளவிலே, கந்துக்கடனும்சுரந்தையும்வந்து, “மைந்த ! அரசனுக்கு அடங்கியொழுதுதல் ஆண்மை” என்றனர். அதனாலும் சீவகன் தன்வீரத்தை வெளிப்படுத்தாது மதனன்முதலியோர் சூழ்ந்துவரச் செல்லும்பொழுது, அக்கொடுமையைக்கண்ட ஊரவர்பாவரும் பதைப்பற்று வருந்திப்பலம்பியழுதனர். அச்செய்தியைத் தோழரும் தம்பிமாருங்கேட்டுச்சினந்து மதனன்முதலியோரை வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக்கொண்டு நின்றனர். காந்தருவதத்தை கேட்டு, தன்கணவனைச்சிறைமீட்கக் கருதித் தன்தெய்வங்களை நினைப்ப, உடனே அத்தெய்வங்கள் போந்து அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டன. அவற்றைத் தெரிந்த சீவகன், “இனிச் செய்வதென்ன?” என்று ஆலோசித்து, காந்தருவதத்தை தன்சிறைத்துயரர்க்க முயன்மதற்குநாணித் தன் உயிர்த்தோழனாகிய சுதஞ்சனனை நினைத்தான். நினைத்தவுடன் அச்சுதஞ்சனனுக்கு இடக்கண் ஆடியது; ஆடின அளவிலே அவன், “இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோ?” என்று நோக்காது முதலிலே சீவகனை நினைந்தான். நினைந்து அவனுற்ற துன்பத்தைத் தனது ஞானத்தாலறிந்து விரைந்துவந்து யுகமுடிவுவந்ததுபோலத் தோற்றம்படி அவ்விடத்துக் காற்றும் மழையும் மிக்ருவரச்செய்து ஒருவருக்கும் தோற்றமற் சீவகனை எடுத்து மார்போடனைத்து ஏந்திச்சென்று தன்னகரமடைந்து, அவன் பெருமையையும் அவன் தனக்குச்செய்த பேருதலியையும் தன்தேவியார்க்கு விளர்க்குகூறி, அவனை மகிழ்வித்து அவனோடும் அவ்விடத்தேஉறைந்தனர்.

இங்கே மதனன் சீவகனைக் காணாது திகைத்து, “கட்டியங்காரனிடத்து என்னசொல்லுவோம்!” என்றெண்ணி ஆங்குள்ளானொருவனைவாளாற்றிவந்து உருத்தெரியாமற் புரட்டிவிட்டுக் கட்டியங்காரனிடம் சென்று, “நின்கட்டளைப்படியே சீவகனைப் பிடித்துவருகையில் மழையுந் காற்றும் அதிகரித்த மையால் ஈண்டுக் கொணர்தற்குத் தடையுற்று அவ்விடத்தேயே அவனைக் கொன்றுவிட்டேன்” என்றான். கட்டியங்காரன் பெரிதும் வியப்புற்று, “சீவகனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; அவனைக் கொன்றீர் இவற்றைப் பெறுவாயாக” என்று மதனனுக்குப் பல சிறப்புக்களும் செய்து அவனை மகிழ்

[௫.—பதுமையாரிலம்பகம்.]

அங்கே சுதஞ்சணன் பலதேயங்களையும் ஆங்காங்குள்ள மலைகள் ஆறுகள் முதலியவற்றையும் காணுதற்குச் சேவகன் விருப்புத்திருப்பதைத் தெரிந்து அவற்றின் வழிமுதலியவற்றைக் கூறி, பின்னர் காமானம் விரும்பும்சாரீரத்தைக்கொடுப்பதும் விடமுதலியவற்றைக் கெடுப்பதும் வேண்டியஉருவைத் தருவதுமாகிய மூன்று மந்திரங்களை அவனுக்கு மொழித்து, அவனையேந்திக் கொண்டு தன்மலையினின்றும்பிறங்கிப் புழியில்லிப்ப, சேவகர் அவன் மூன்று மந்திரம் கூறிய வழியேபோய் மிருகங்கலையும் பதவைகளையும் கொன்றுதின்று திரியுந் கொடியவோடெறையவோக் கண்டு அவனை எவ்வுழிப்படுத்த நினைந்து அவனுக்கு உறுதிமொழியுரைத்தனன்.

உரைத்துவிட்டி அப்பாற்சென்று காட்டுத்தீயால் வளிக்கப்பட்டுின்றயானைத்திரளின் வருத்தத்தைக்கேள்வினான்; நீக்கி அரண்பாதமென்றும் அரணமடைந்து ஆங்குள்ள அருகக்கடவுளையும் சாரணரையும் வழிபட்டேத்தி அப்பாற் பல்லவதேயத்துள்ள சந்திராடமென்றும் ககரைகண்ணி அங்கரத்தரசனாகிய தளபதியின்மகள் உலோகபாலனோடு நட்புற்று அவன்கோதரியாகிய பதுமையென்பவள் சோடியிற்சென்று புக்கொய்து விளையாடுகையிற் பாம்புகடித்த மையால் அவளுக்கண்டான விடவேகத்தைப் போக்கி அவன் மணம்புரிந்து அவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டுமாதங்கள்தங்கி இன்பத்திருந்து பின்பு வேறிடஞ்செல்ல விழுப்புற்று ஒருநாளிரவிலாடுவில் ஒருவரோடும் சொல்லாது வேற்றருக்கொண்டு அங்குளினின்றும் நீங்கி அப்புத்தற் செல்வாணியினன்.

பின்பு பதுமை சேவகன் தன்னைநீங்கியது தெரிந்து துன்பக்கடலிலாழ்ந்தி அனோடு பிழையிருக்கையில் இன்பம்வினைவித்த ஒவ்வொருபொருளை யுங்கண்டு பலவாறு புலம்பித் தன் சோழிமாறான் அந்நடையா சொகுத்தி தேற்ற ஒருவாறு தெரியுந்தனன். அஃதுரைத்த தளபதி மிகவக்கவகை; துச் சேவகனோடிக் கொணரும்வண்ணம் சிலரையகடப்ப, அவர் சேவகனைப் பலவிடத்துத்தேடியவனென்று பின்பு கண்டு, “கிள்ளைப் பொன்றொன்றாறு, கிலைக் கண்டதுண்டாயிடுகறுக” என்ன, சேவகன் அவரைபோக்கி, “அவன் ஒன்பதாந்திங்களிலே கால்பீர்; அதற்குமுன்னர் காலிர்; யாழ்க்கறையது பொய்யுரையன்று; இச்செய்தியை நும்மரணத்துக்கு உறுபிள்” என்று விடப்ப, அவர்போந்து அச்செய்தியைத் தளபதிக்குத் தெரிவித்தார். அவன் ஒருவாறு வருத்தமொழிந்திருந்தான். சேவகன் அப்பாற் சென்றான்.

[ஈ.—கேமசரியாரிலம்பகம்.]

அப்படிச்சென்ற சேவகன் பலவிடங்களுக்கும்பு சித்திரகூடமென்றும் தவப்பள்ளியைச்சார்ந்து அதிலிருந்த தளபதர்கனோடும் அவ்வளவும் அவர்களைத் திருத்திப் பின்னர் தக்காட்டிலுள்ள கேமமாபுரத்தை யடைந்தான்.

முன்பு, அந்நகரத்துள்ள வேதவணிகனாகிய

க் கேமசரியென்ற ஒருபுத்திரி பிறந்தபொழுது அவளுக்குச் சாதகங்கணித் திருப் போந்த கணிதராரோக்கி, “இவளுக்குக் கணவன்யாவன்?” என்ன, ன்றா, “நன்மகளுக்குக் கணவன்ல்லாதார் ஆடவராகத் தோன்றாது அவள் எவனைக்கண்டு நானுகின்றனோ அவனே அவளுக்குக் வான்” என்றனர். அதுகேட்டவணிகள் அது தொடங்கி நாடோறும் வரு வோர் பலரையும் தன்மனைக்கழைத்துச் சென்று உபசரித்து விருந்தாட்டி ஒருவரையுங்கண்டு அவள் நானுமைதெரிந்து, “இவளுக்குக் கணவனாவான் வருங்காலம் உளதோ!” என்று கவலையுற்றிருந்தான்.

அப்படியிருந்த சபத்திரன் சேவகனைச்சந்தித்து அவன்வழிவழிகுண்டு மகிழ்ச்சியுற்று அவனைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றான். சென்றபொழுது கேமசரி சேவகனைக்கண்டு நாணமடைந்து பின்னர் மோகமுற்று வருந் தினான். அதனையறிந்த சபத்திரன் சேவகனுக்கு அவனை மணம்புரிவிக்க, அவன் அவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டு திங்கள் தங்கியிருந்து பின்பு வேறிடஞ் செல்லக்கருதி அவளிடத்துச் சொல்லாது பிரிந்து சென்று எதிர்ப்பட்டா னொருவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தன் அணிகலன்களை அவனுக்களி த்து அப்பாற்செல்வானாயினான்.

கேமசரி சேவகனைக்கானது திகைத்துப் பிரிவாற்றாது பலவாறு புலம்பித் தன் நற்றயாகிய நிப்புதியென்பவன் தேற்ற, ஒருவாறு துயரத்தீர்க்கிருந்தனன்.

[௭.—கனகமாலையாரிலம்பகம்.]

பின்பு சேவகன் சிலவிடங்களைக் கடந்துசென்று மத்திமதேயத்துள்ள ஏமமாபுரமென்னும் நகரிக்குச் சமீபமாகிய ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து, ஆங் குள்ள அழகான ஒருபொய்கையைக்கண்டு, அதன்வளங்களைநோக்கிக் காந் தருவதத்தையையும், குணமாலையையும்நினைந்து பலவாறுபுலம்பி மிகுந்தவருந் தமடைந்து அப்பாற்செல்லாது அவ்விடத்தேயிருந்தான். அப்பொழுது அந் நகரத்தரசனாகிய தடமித்தன்புதல்வன் விசயனென்பவன் அச்சோலையை யடைந்து சேவகனைக்கண்டு, “இவன்இவ்விடத்தானல்லன்” என்றெண்ணி, தேயமுதலியவற்றை வினாவ, சேவகனும் தானினுனென்று புலப்படாவண் ணம் அவற்றைக்கூறி, அவ்விடத்துப் பலமுறைமுயன்றும் அவ்விசயன் எய்து வீழ்த்தமாட்டாத மாங்கனியொன்றைத் தான் ஓரம்பாலெய்து அவ்வம்புடன் அம்மாங்கனி தன்கையில் வாப்பெற்றுத் தான் வில்வித்தையில் வல்லதைலை வெளிப்படுத்த அதனை அவ்விசயனறிந்து மகிழ்ந்து சேவகனை உடன்கொண்டு சென்று தன் தந்தையாகிய தடமித்தனுக்கறிவித்தான். அவன் சேவகனைக் கண்டு உவப்புற்று, விசயன்முதலிய தன் புத்திரர்ஐவார்க்கும் வில்வித்தைமுத் திவன் கற்பிக்கும்படி அவனை நியோகிப்ப, அவன் அவற்றை அவர்களுக்குக் கற்பித்துவருகையில், அவர்கள் அவ்வித்தைகளில் மிகவும்வல்லவராயினர். அதனை அறிந்த அனவிலலாத மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்விடத்தே

வைத்துக்கொள்ளக்கருதித் தன்புத்திரி கனகமாலையை அவனுக்கு மணம்புரி
விக்க, அவன் அவனோடுகூடி அவ்விடத்தே யிருந்தான்.

சீவகன் அங்கலாமிருக்க, மத்தட்டன் அவன் இவ்வாறுத்திறன்வாய்
வெப்பதை அறியானாகி நாடெங்குந்தேடிபும் அவனைக்காணாது வருந்திக் காத்து
தருவதத்தையை விவசி, அவன் செயத விததை மையாற் சீவகன் எம்ம
புரத்திற் கனகமாலையோடிருத்தலை னோற்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்து காத்தரு
வதத்தையையவனங்கி, “அடியேன் சீவகன் யடைபுமடிக். ஆளுன் னிவாய்” என்பதிக்
வேண்டி, காத்தருவதத்தை தன்வித்தைவிசேஷத்தால் மத்தட்டன் சீவகனை
குழி த்தை யடைபுசெய்தான். அப்படியான மத்தட்டன் சீவகன்குவிப்ப
அமர்த்துறையத் தருவி, எல்லாச்செய்திகளையும் விவசி, மகிழ்ந்தது
அவனோடும் அங்கரைத்திருந்தான்.

அச்செய்தியையறியாத தோழன்மார்க் கவிலங்குக்குக் காத்தருவதத்தையை
அடைந்து சீவகன் “வமமாபுரத்தே இருத்தலையும், மத்தட்டன் அவனிடத்
தடைத்தலையும் அவனாற் மெரிந்துகொண்டி தாழும் சீவகன் ஒரு செல்லக்
கருவி அவருக்குத்தெரிவித்து விடைபெற்றுப் பலசரங்குகொண்டு புறப்பட்டு
வமமாபுரத் செவ்வாராகி, விசையை தவறுசெய்துகொண்டிருக்கும் தவடபன்
வியையடைந்தான். அப்பொழுது விசையை அவர்க்குக் கொக்கி, “நீங்கள் எங்
குள்ளீர்” என்று சொல்லினீர்” என்று விவசி, தம்வாழ்வாழ்வுகளை
பிற சீவகன்வரையாற்றி சொல்லுமடிக். நேர, அதனைக் கருகின்ற தேவதத்
தன், “கட்டியங்காரன் கட்டியெயால் மதுவனருதலையோர் சீவகன்குக் கொல்
லக் கொல்லக்கால் மருகதும் ஒருதெய்வம் மருதகாத்தது” என்றுசொல்ல
வேண்டி, “சீவகன்குக்கொல்ல” என்றுதவளவில் விசையை மறைத்துவித்து முர்
ந்தத்துப் பின்பு எழுந்து சீவகன் வரவாறுகின் வெளிப்புகொல்லிக் கூல்
மார் விட்டிப் பிளாபித்தருகையில், தோழர் தம்புடன் ஒருவரைவாராறுவர்
கொக்கி மகிழ்ந்து அவனைச் சீவகன் கற்றுமயன்மம், சீவகன் இராசமுடைய
வென்றும் விவங்கி அதித்தவர்களுகின் சீவகன் இதனாற்றித்தலை அவருக்குண
ர்த்த, விசையை, “என்பிதுவைத்த காதுவளை என் இவதை இசைப்பிடுபு யான்
மிகுந்ததுமடிகைத்தேன்; இச்செய்தியை என் இவதற்கு உணர்த்த அகன்
என்பித்தது அனாதத்துவாருகின்” என்றுசொல்லி, தோழர்வரை, “தாயி
ஒருமதிக்குள்ளே அப்பாற் சீவகன் அனாதத்துவருகென்; நீகள் சவகன்
வேண்டாம்” என்றுசொல்லி விடைபெற்று வமமாபுரத்தேத் தார்த்த ஒரு விசை
வையையடைந்து அங்கிருந்துகொண்ட அங்கரைத்தலை மத்தட்டன் சீவகன்
ருத்தலை ஒத்தாலுந்து அவனைக் காணுமாறு எங்கனகென்று ஆலோசித்து
புத்தரு செய்வகந்தவர்க்குப் கொல்லக் கொல்லக்கொண்ட அங்கரைவென்ற
அரசன் பசுக்கன்குக் கவர்த்தான்.

அதனையறிந்து சீவகன் அரசன்குப்பலையாற் கொண்டு வருதத் தேர்
மிதேந் போச்செய்தரு மத்தட்டன் வந்த சீவகன்க்கணம் பதருகன்
“அடியேன் காத்தருவதற்குள்ளே உதையவேண்டிச் சச்சத்தன் மகனாகிய

ரிண்ணக் காணவந்தேம்” என்று எழுதியெய்த அம்புசென்று சீவகன்தேர் மீது மாறிவிழ்ந்தவளவிலே சீவகன், “இக்கணையை இவ்வாறு வீழும்படி எய்தவன் பதுமுகனே” என்றறிந்து போர்செய்யாதபடி தன்படையை விலக்கி நிம்ப, தோழர்சென்று அவனைவணங்கிப் பேராந்தமுற்று அவனோடு நகரஞ் சென்று அரசனைப் பணிந்தனர். அரசன், “இவர்கள் யார்?” என்று வினவ, சீவகன், “என் உயிர்த்தோழர்” என்றான். பின்பு சீவகன் தனியேயிருந்து தோழரைநோக்கி, “என்னிலைமையை எங்குணர்ந்தீர்?” என்ன, அவர், “சச்சர் தன் தேவியாகிய விசயையைத் தண்டகாரணியத்துக்கண்டு தெரிந்து கொண்டு” என்றார். உடனே சீவகன் கண்ணீர்சொரிய, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, “மகாபாஷியாகிய என்னைப்பெற்ற அடிகளும் உளரோ! உளரோ!” என்று பன்முறைவினவி, அவரிருக்கின்மதிசை எங்கேயெங்கேயென்று கேட்டு, அத்திசையைநோக்கி விரையவணங்கி அங்கேசெல்லுங் கருத்துடையவனாகி விடைபெறுதற்பொருட்டுத் தடமித்தன்பாற் சென்றான்.

உடனே அவனும் தோழராம் சீவகன் வரலாற்றைத் துற்தெரிந்து மகிழ்ந்து விடைகொடுக்க, சீவகன் கனகமாலை யை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டு எல்லா ரோடும் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு சென்றான்.

[அ.—விமலையாரிலம்பகம்.]

சேன்ற சீவகன் தோழரோடும் தண்டகாரணியமடைந்து தன்வரவு நோக்கிக் கொண்டிருந்த விசயமாதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேராந்த முற்றான். விசயையும் சீவகனை எடுத்துத்தழுவிப் பெரிதும் பாராட்டி அன் புறுவாளாயினாள். இங்ஙனம் ஆறுதினங்கள் சென்றன. பின்பு விசயை, தோழ ருட் சிலரை வேறேயழைத்துச் சில உபாயங்களைக்கூறிப் பின்பு சீவகனை நோக்கி, “நிம்மாமனாகிய கோவிர்த்தனைக் கண்டு, அவனோலொற் பகையை வெல்லக்கடவை” என்ன, சீவகன், “உமதுகட்டளைப்படியே செய்வேன்” என்றுகூறி, ஆங்கிருந்த சில தவமகளரோடும் விசயையைமுன்னதாகத் தன் மாமன்நகரிக்கனுப்பிவிட்டேத் தாங்குதிரையேறி எல்லாரோடும் ஏமாங்கதநாட் டுச்சாரந்து இராசமாபுரத்தின் அருகேயுள்ள ஒரு சோலையிற்றங்கி உண்டுமங் கியபின், மந்தைநாட்காஸியில் தோழரை அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டுத் தான் மகளர் விரும்புதற்குரிய ஒருவடிவங்கொண்டு, அந்நகரத்து வீதியிற்சென்றான்.

பொழுது, தான் விளையாடிய பந்திலொன்று எழுப்பிச்சென்று வந்தபோது, விழ அதனை எடுத்தற்கு வந்த விமலையென்பவள், அவனைக் கண்டு வேட்கையதிகரிக்கப்பெற்று நெஞ்சங்கலங்கி நாணமகன்று வருந்துவா ளாயினாள். சீவகனும், அவள் பேரழகை நோக்கி அதிகமோகங்கொண்டு அப் பாத்திரைமொட்டாமல் அவள் தந்தையாகிய சாகரத்ததனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தான்.

சாகரத்ததன் தன்னிடத்துப் பலநாளாக விளையாகாமலிருந்த சர்க்கை யெல்லாம் அப்பொழுதுவந்து மிகவும்

அவனோடுகி, “நம்பனே ! என்மனோவியாசிய கமலேசுடற்ற விமலைக்குச் சாதகஞ்செய்யவந்த சோதி.ரைநோக்கி, ‘என்டண்டம் விலையாகாமைக்குக் காரணம்யாது ?’ என்று வினவிலேன்; அச்சோதிடமுன் ஓடுவன், ‘நீன்மகள் விமலைக்குரிய கலையன் நீன்சனையிலிவந்து தங்குவான் ; அட்டொழுது எல்லாம் விமலையாகும்’ என்றான். அட்டடியே நீவந்து தங்கியதுடன் எல்லாட்டன் டமுன் விமலையான ; ஆதலால், நீயே விமலைகலையன் ” என்று கூறிச் சுப முகூர்த்தத்தினே அவருக்கு விமலையை மணஞ்செய்யித்தான். சேவகன் அவ னோடும் அவ்விடத்தே இரண்டினங்கள் தம்ச் சந்தரநாட் காலையில் எழுந்து சோதியிதனால் தோழனாயடைந்தான்.

[க.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.]

அப்பொழுது நோதர், சேவகன் மணக்கோலங்கண்டு மகிழ்ந்து, “நீ மணஞ்செய்ததையன்ன் பெயர் கூறுக” என்று, சேவகன் “விமலை” என்றான். கோட்டோழர் மிகவியுட்புற்று, “இவனோ காமன்” என்று கூறினார். அவர் அங்குமின் பதக்கெட்ட புத்திசேனன் சேவகனோடுகி, “இவர்கனட்டோல யானார் நீன் விமலையெனலேன் ; இங்குரத்தில்கனலேன் ஒருமடத்தை சுரமஞ்சரியென்றுள்ளார் ; அவன், ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லும் உயிரை விடுவேனெனக் கோரியாந்தான் ; அவன் மயங்கச்செய்து இப்பநுக றின் நீனோக் காமதிலகலென்பேன் ” என்றுசொல்ல, சேவகன் புத்திசேன னோடுகி, “நீ கூறிய அவனைக்கொணர்ந்து காட்டே காமன்கோட்டத்தில் மகிழ்விட்டேன் ; நீ காமன்பழுவத்தைச் சார்ந்து மறைத்திரு” என்றுசொல்லி உடனே அவ்விடம்விட்டுச் சுரமஞ்சரியிடத்து மிகுந்த காதலுடையவனாகி ஒரு உயோதிகப் பிராமணவழுவைக்கொண்டு தன்னேறி மிகவும் மெலிகைப் புலப்படுத்திக்கொண்டு கண்டோரிரங்க நடந்துசென்று அவனது கண்ணிமா டத்தின் வாயிலுமுன் போயினன்.

அப்பொழுது சேவகன் தன்முதுமையக்கண்டு அச்சுமத்தத்தக்குடிய அவ்வாய்க்காக்கு மகள்மறநோக்கி, “உய்யால் மிக வருந்தகின்றான்” என்றான். அம்மகளர் விரைந்து சுரமஞ்சரியை அடைந்து, “ஊதப்பதக்குத்தன் மையனாகவும் மிகுந்த படியாளனாகவும் ஒரு விருத்தப்பிராமணன் கம் மன வாயிலில் நித்தனாறன் ; அவன்டத்து யாம் மயவதத்தினேய் ; விரைந்து கூறுதி ” என்ன, சுரமஞ்சரி, “அம்முத்புடையா னோட்டார்ப்பன் விரதம் குன்றுவதன்” என்நெண்ணி மாடத்தினின்றுமத்தி வந்து, அம்முத்யோ னோடுகி, “நீர்வந்து என்னகாரியத்தைக்கூறு ?” என்றுவனன். அவன் “குமரியாட” என்றான். அவன், “அதனத் பயமென்ன ?” என்று வினவ, முதியோன், “இம்முத்புடையாம்” என்றான். சுரமஞ்சரோடுக் கைகத்து “இவர் பத்தப்போலும் ; இதுநீக்க ; இவர்கையத்திர்ப்பது போதம்” என் நெண்ணி, அம்முத்யோனைத் தன்மாடத்தே அழைத்துச்சென்று ககாக்கு த்துப் பொத்தலத்தெட் பரப்பி அககையழித்துட்டி முகவாசமீது

கட்டிலின்மீதுள்ள பஞ்சுணியிலே படுக்கச்செய்ய, அம்முதியோன் சிறிது நேரம் உறங்குவான்போற்கிடந்து பின்னர் ஒருகீதத்தைப் பாடினான். கேட்ட மகளிர் விம்மிதழுந்தனர். சுரமஞ்சரி நாளிரகைத்துக் கே

அந்நன்மநின்ற சுரமஞ்சரி, “இப்பாட்டுச் சேவகன்பாட்டை ஒத்துளது” என்று தோழியர்வியந்து சொல்லக்கேட்டு, “நானிச்சென்று காமனைவழி பட்டு, ‘இப்பாட்டையுடைய சேவகனை விரைவிற்தருக’ என்று வேண்டிக் கொள்வேன்” என்றுகூறி, மற்மைநாளில் ‘தன்னுயிர்த்தோழியுடனே அவ் வேதியனையும் அழைத்துக்கொண்டு சகடமூர்ந்து, ஆடவர்காணும் காமன் கோட்டத்தை அடைந்து, தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கூடவந்த அந்த னனை ஆற்குள்ள ஓரையில் வைத்துவிட்டுச் சென்று காமனைவணங்கி, “பூமலிமாடனே ! எனக்குச் சேவகனை விரைவிற்பின் மகரக்கொடியும், அம்பும், கருப்புச்சிலையும், தேரும், ஊரும் தருவேன்” என்றுவேண்ட, ஒளித்திருந்த புத்திசேனன், “சேவகனை நீ பெற்றாய் ; இனி விரைவிற்செல்” என்றுசொல்ல, அதனை அவள் காமத்தெய்வம் வாய்விட்டுக் கூறியதாகவே யெண்ணிப் பின்னும் பரவி மீண்டுவந்து, அறையிடத்தே உரிய வடிவுகொண்டு நின்ற சேவகனை நெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு நாணி நைந்துநிப்ப, சேவகன் மிக்க காதலுடையனாகச் சுரமஞ்சரியைத்தழுவி, “நினை நானேமணஞ்செய் வேன்” என்றுவிடுப்ப, அவள் தன்மனையையடைந்தனள்.

தோழர் அச்செய்தியைப் புத்திசேனனாற் றெரிந்துகொண்டு சேவகனைக் ‘காமதிலகன்’ என்று புகழ்ந்தனர். நிகழ்ந்த அச்செய்தியைச் சுரமஞ்சரியின்தாயாகிய சுமதியும் தந்தையாகிய குபேரத்ததனுக்கேட்டு மகிழ்ந்து சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்துச் சேவகனுக்குச் சுரமஞ்சரியை மணஞ்செய்வித்தனர். சேவகன் அவளோடும் அன்று அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து, மற்மைநாளெழுந்து தோழர்குழுத் தன்மனையை அடைந்து, தன் குதிரைமுதலியவற் றையோக்கி தன்னையேறினந்து அழுது புலம்பி உருகிக்கொண்டிருந்த சுந்தையையும் கந்துக்கடையுங்கண்டு வணங்கி அவர்கள் வருத்தத்தைப் போக்கி மற்மையோரை மகிழ்வித்துக் கதையைக்கணங் குண மாலையைத் தேற்றி மேல்முடியுங் காரியங்களைக் கந்துக்கடனுக்குக்கூறி விடைபெற்றுக் குதிரைகொள்ளும்வாணிகன்போல வேடம்பூண்டு தோழர் குழு ஏமாங்கதராட்டைக்கடந்துசென்றான்.

[கர்.—மண்மகளிலம்பகம்.]

அந்நன்ஞ்சென்ற சேவகன் விதையநாட்டையடைந்து நகரத்தார் எதிர் கொண்டுவிருப்பச் சென்று தன்மாமனாகிய கோவிந்தராசனை வணங்கினான். கோவிந்தராசன் மகிழ்ந்து விருந்துசெய்வித்துச் சேவகனுக்கு மேல் நடந்த வேண்டியவற்றை யெண்ணித் தன்மனாகிய ஸ்ரீதத்தனுக்குச் சுந்தையைத் திருநெல் அடைந்தான்.

வரும்படிவேண்டித் தன் கருத்தறிதம்பொருட்டு வணக்கமுடையவன்போலே தனக்குக் கட்டியங்காரணனுப்பிய வஞ்சகவோலையை விரிசிகளென்பவன் பாடிப்பவதிற்கு, “கட்டியங்காரணைக் கொல்லுதற்குரிய உபாயம் இதுபோல வேறென்றுமில்லை” என்று சீவகன்கூறக் கேட்டு, நால்வகைச் சேனையோடும் புறப்பட்டு இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கினான். அப்பொழுது கட்டியங்காரனுக்குத் தூர்மிதித்தற்கள் சிகழ்த்தன.

அவைவரிகழ்த்தியின், கோவிந்தன் கட்டியங்காரனைக் கபடமாக வறுவிக்க எண்ணித் திரிபன்றியந்திரமொன்று செய்வித்து, “இவ்வந்திரப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தியவனே என்மகன் இலக்கணைக்குக் கணவனாவான்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தான். அங்குதேரிந்த கட்டியங்காரனும், பாலதேயத்தரகரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடி, அந்தயந்திரத்தைக்கொக்கி வியப்பித்தனர். பின்பு இலக்கணையை விரும்பிய அரசினாங்குமார் தனித்தனியேவந்து வில்லெவிரித்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தாமாட்டாதவராகி மெலிவடைந்தனர். அப்பொழுது சீவகன் யானைமேற்கொண்டு வெளிப்படை, அவனை இதற்கானென்று கருதியிருந்த கட்டியங்காரன் கண்டு அணுக்குற்றும் புவியைக் கண்ட மான்போலே அஞ்சிக் கலக்கமுற்றான். சீவகன் யானையிலின்று மிதங்கி அவ்வந்திரத்திலுள்ள சக்கரத்தின்மேல் ஏறிநின்று வில்லெவிரித்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை வீழ்த்தினான்.

அப்பொழுது கோவிந்தன் கட்டியங்காரனுக்கும் மந்தையோருக்கும் சீவகனை இன்னொன்று விளக்கக் கூறினான். அதன்பின்பு ஆகாயத்திடத்தே ஓரியக்கன்றோன்றி, “சீவகனாகியசிக்கன் கட்டியங்காரனாகிய கரிபெறுவிரை விரும்பும்” என்று கூறக்கேட்டிக் கட்டியங்காரன் மிகச்சினந்து சீவகனைக்கொக்கி, “சினக்கு ஒருபொழுதும் அஞ்சவேண்டல்லைன் ; மனது ஆற்றலை நின்றதையறிவன் ; நீ அறியாய் ; நின்னையும் என்னைக் கபடமாக வறுவித்துக் கொல்லத்துணிந்த சிம்மாமாயோடு வெல்லும் விருப்புடையேன் ; போர்செய்தற்கு ஏழக” என்றுசொல்லித் தன்மக்கள் நாத்மவிரோடும் மந்தை அரசர்களோடுகூடி யுத்தசங்கத்தொருக, சீவகனும் தொழிரோடும் தம்பி மாரோடும் மந்தையரசரோடும் புறப்படை, அவ்விருதிருந்தார் சேனையும் எதிர்த்துநின்று போர்செய்தனர் ; சீவகன்மடைவிராத்த கட்டியங்காரன்படைவீரரிற் சிலர் மாய்வதனார் ; சிலர் தோற்றோடினர். பின்பு சீவகன் கட்டியங்காரன் புதல்வர் குற்றுவனாரும், மதுமவிரும்புகத்து உதவனாரோவிரந்த அவனையும் கொன்றுவிடங்கினான். எல்லாரும் புகழ்த்தனர். விசுவகேசும் மகிழ்த்தனர்.

[கக.—பூமகளிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் இராசமாபுரமடைந்து மான்மகையுட்கு, தன்னைக் கண்டு வந்திய கட்டியங்காரன் பரிசனங்களுக்கு அடியளித்து வேண்டியபொருள்களும் விருத்தியமுதலி அவர்விருப்பிப்படி வரியமிட்களுக்குத் தொகச் செய்து பின்பு எல்லாமிடங்களையும் கண்ணுற்று முத்திரவைத்துக் காவ

லிட்டு, யுத்தவீரர்களை இளைப்பாறச்செய்து மகிழ்வித்து, வேத்தவைசார்து சுபகாலத்திலே சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து மணிமுடிசூடி, கட்டியங்கார னால் துன்பமுற்ற யாவரையும் இன்பமுறுவித்து நீதிநெறியை நடாத்தி அரசி யற்றுவானாயினன்.

[கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.]

பின்பு அவன் தன்னருகிலுள்ளாரை நோக்கி, “பதுமைமுதலிய தேவி யரை அழைத்துவருவீர்” என்ன, அவர் உடனே ஆங்காங்குச் சென்று அவர் களை அழைத்துவந்தார். வந்தமங்கையர் சேவகனைத் தொழுதுவணங்கி, அவ னால் அங்கீகரிக்கப்பட்டபு பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்தனர்.

அப்பால் கோவிந்தராசன் இலக்கணையைச் சேவகனுக்கு மணஞ்செய்து கக் கருதிக்க கணிதர்களால் லிவாகமுடாத்தம் வரையறைசெய்து முரசறை வித்து நகரையலங்கரிப்பித்து, குறித்த முகூர்த்தத்தில் விதிப்படி சேவகனுக்கு இலக்கணையை மணஞ்செய்துவித்தான். பின்பு சேவகன் எல்லாருங்கண்டு மகி ழும்படி நகர்வலமாகப் பவனிவந்து ஆலயமடைந்து அருக்ககடவுளை வலஞ் செய்து ஏத்தித் தொழுது அக்கடவுளுக்கு நூறு ஊர்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ப்பித்துத் தன்மாளிகையடைந்து சிங்காதனத்திருந்து செங்கோல் செலு த்தி அரசுபுரிவானாயினன்.

அந்நாளும் அரசுபுரிகின்ற சேவகன் தன்னை வருந்திவளர்த்த கந்துக்கட னுக்கு அதற்குமுன்னிலலாத அரசரிமையையும் சுநந்தைக்குத் தேவிப்பட்டத் தையும் கொடுத்தான் ; நந்திபட்டனை இளவரசாக்கினான் ; நபுலவிபுலர்க்குக் குறுநிலமன்னர்மகளிரை மணஞ்செய்தித்து நாடுகளையும் நல்கினான் ; தன் தோழர்க்கு அரசையும், ஏனாதிமோதிரம் முதலியவற்றையும் ஈந்தான் ; தன் நிமித்தம் வருந்திய பிறர்க்கு அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும் நாட்டையும் கொடுப்பித்தான் ; தன்னை வருந்திவளர்த்த செவிலித்தாயர்க்கு நாடோறும் ஆயிரம்பொன் இறை தண்டுதற்குரிய ஐந்துகிராமங்களைக்கொடுத்தான் ; மாம னுகிய கோவிந்தனுக்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களையெல்லாம் உதவி னான் ; தனக்குப் பேருதவிபுரிந்த சுதஞ்சனனுக்குக் கோயில்சமைப்பித்து அவன்வடிவைப் பொன்னாலியற்றி ஒருரையும் நிலபெறுத்தி அவன் சரித்த தை ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினான். இனிப் பெருதார் யாரென்றுச் சிந் தித்து, இளமைப்பருவத்தே தான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆலமரத் துக்கு மாலையணிந்து பீடஞ்சேர்த்தி, அதற்குப் புண்ணியஞ்சேரும்படி, பசுக்கன்மேய்ந்து அதன்நிழலில் உறங்கும்வண்ணம் ஐந்துரை அதற்கு இதை மலியாகவிட்டான். இன்னும் இவ்வாறு செய்யவேண்டுவனவெல்லாம் செய்து முடித்துத் தேவிமாரென்றோடுங் கூடி மகிழ்வுற்றுச் செங்கோல் பெ வருளவில் உலகம் செழிப்புற்றது ;

ஆம் மகிழ்வடைந்த

[கந.—முத்தியிலம்பகம்.]

அப்படிக்கழம்பொழுது, ஒருநாள் விசயை தவப்பள்ளியினின்றும் தனக்குத் துணையாகப்போந்த தவமகளிர்க்குக் கைம்மாறில்லையென்றெண்ணி அருக்கடவுளுக்குக் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசைசெய்து அப்பூசையின் பயனையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தனள் ; முன்பு சண்பகமாலையோல் வந்து தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தன்னைத் தாபதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பாதுகாத்த தெய்வத்திற்கு அதுதங்கும் புறங்காட்டிலே கோயில்சமைப்பித்தாள் ; தன்னை யெடுத்துப்போந்த மயிற்பொறியைத் தான் எப்பொழுதும் காணும் படி தானுறையுமாடத்தே எழுதுவித்தாள் ; சீவகன் பிறந்தவிடம் சுகாடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கி அவ்விடத்து ஐந்தாற்றைந்து பிள்ளைகளுக்கு நோடோறும் பாலும் அன்னமும் உண்பிக்கும்படி செய்வித்தாள் ; சுந்தைக்கு உபசாரமொழிகூறி மேம்பாடுறுவித்தாள் ; தன்னைவணங்கிய கார்த்துவைத் தைமுதலிய எண்மரையும் எடுத்துத்தழுவி, “உலகாளுஞ்சிறுவரைப் பெறக் கடவீர்” என்று பணித்தாள்.

இங்ஙனம் தான் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துமுடித்துப் பின்னர்ச் சீவகனையழைத்து அருகேயிருத்தி அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தான் துறக்கவெண்ணியதைத் தெரிவித்து உடன்பாடுபெற்றுச் சிவிகையேறிச் சுந்தை யோடும், துறக்கவிரும்பிய மற்றைமகளிரோடும் சமீபத்துள்ள ஒருதவப் பள்ளியைச்சார்ந்து, ஆங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பம்மையென்பவளைத்தொழுது, “அடிகளே ! எம்மையெல்லாம் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்றுவிர்” என்று பிரார்த்தித்து, அவள்கூறிய அறமொழிகேட்டுத் தீவிரப்பெற்று விதிப்படிதுறந்து அவ்விடத்தே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள்.

அவள் அவ்வாறிருக்க, ஒருநாள் சீவகன், அத் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து விசயை சுந்தை இருவரையும் தரிசித்துவந்து தேவிமாரெனம் ரோடும் நீர்விளையாட்டை நிகழ்த்தி இளவேனில்முதலிய ஒவ்வொருபருவத்திலும் அவர்களோடும் இன்பம் துகர்ந்து செல்லாநிற்கையில், தேவியரென்மரும் கருப்பமுற்றுத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு புத்திரரைப் பெற்றார். கார்த்துவைத் ததை, குணமாலே, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலே, விமலே, சுரமஞ்சரி, இலக்கண யென்றும் தேவியர்புதல்வரென்மருக்கும் முறையே சச்சந்தன், சுதஞ்சனன், தாரணி, கந்துக்கடன், விசயன், தத்தன், பரதன், கோவிந்தனென்று பெயர்களிடப்பட்டன. அப்புதல்வர் வளர்வுற்று, ஐந்தாவது பிராயத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்று, முறையே கலைக்கற்றும் படைக்கலம் பயின்று ஊர்திகளுந்து மேன்மையடைந்தார். அப்பொழுது சீவகனுக்கு நார்பத்தைந்தாவது பிராயஞ்சென்றது.

நம் பின்னர் ஒருநாள் மல்லிகைமாலையென்பவள்வந்து சீவகனை வாயாங்கி, நுள்குஞ்சே ! சோலை நிறையப்பூத்து அழகெய்தியது ; அதனைக் கண்டருங்க” செய்து அவைகள் தேவியர்குழ அச்சோலையையடைந்து எல்லாவளங்களைப்

தான் கண்டு தேவியர்க்குக்காட்டி ஒருபலாமரத்தின் நீழலையடைந்து ஒருபக் கத்திருந்தான். அப்பொழுது அவ்விடத்தே ஓராண்ஞரங்கு தன்னோடுபிணங்கிய தன்காதன்மந்தியை மகிழ்விக்கும்பொருட்டுப் பலாப்பழமொன்றையெடுத்துக் கீறிச் சோகனை அதற்குக்கொடாநிற்கையில், அச் சோகைப்பாறையொருவன்வந்து அக் கனியைக்கவர்ந்து அக்கவினையும் மந்தியையும் ஓட்டித் தான் உண்டு மகிழ்ந்தான். அதனை ஆங்கிருந்த சேவகன்கண்டு செல்வத்தில் மிகவும் அருவருப்புற்று, “கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரணையொத்தது; இச் சிலதன், அக் கட்டியங்காரணைத் துரந்து அரசையெய்திய என்னையொத்தனன். வலியான் கவர்த்து நுகர்த்தம்குரிய இச்செல்வத்தால் அடையும்பயனென்ன?” என்றெண்ணித் துறக்குஞ்சிந்தையனாகித் தன்மாளிகையடைந்து ஸ்ராரஞ்செய்து அறுசுவையடிசிலுண்டு முகவாசன்கொண்டு தேவிமார்களோடும் கோயிலைச்சார்ந்து அருகக்கடவுளைவணங்கித் துதித்து வலமாகவந்தான்.

வந்தவன் அவ்விடத்து அசோகமரத்தின் கீழே பளக்குக்கல்மேலே சாரணரிருவர் நிற்பக்கண்டு அவரைத் தரிசித்து வணங்கி வாழ்த்தி அவரை நோக்கி, “அடிகளே! பிறப்பினையொழிக்கும் வழியறியாதேன் பலபிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினைகெடும்படி தவஞ்செய்து ஞானத்தையடையுமாறு அருளுமின்” என்று பிரார்த்திக்க, அவருள் இரத்தினப்பிரபையென்பவர், “அரசனே! கேட்பாய்” என்று, தவத்தாற் பெறுகின்ற மக்கள்டாக் கையையும், அந்தயாக்கை நூறியாண்டும் நிலைபெற்றுநிலலாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நரககதி விலங்குகதி மக்கட்கதி தேவகதியென்கின்ற நாத்கதித்துன்பத்தையும், துணியப்படும் பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுத்துணியையும், சிலத்தையும், தானத்தையும், அச்சிலத்தாலும் தானத்தாலும் பெறப்படும் பயன்களையும், வீட்டிலக்கணத்தையும் விளங்க விரித்துக்கூறினர். யாவற்றையும் சேவகன் விரும்பிக்கேட்டு, “சுவாமி! அடியேனுடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பிற்செய்த பாவத்தையும் அருளிச்செய்க” என்ன, அவர் கூறுவாராயினர்:—

“தாதகியென்பதொருநாட்டிற் பூமிமாதிலகமென்னும் நகரில் அரசன் பலணமாதேவனென்பான்; அவன்மனைவி சயமதியென்பாள்; அவர் புத்திரன் அசோதரனென்பான். அவனுக்குத் தந்தைதாயர் இலக்கணமமைந்த மகளிரை மணஞ்செய்விக்க, அவ்வசோதரன் அம்மனைவிகளோடும் இன்புற்றொழுநாட்களிலே, ஒருநாள் அவன் அம்மனைவியரோடு நீர்வினையாடுதற்கு ஒரு தடாகத்தை அணுகியபொழுது, அவன்மனைவியர் ஆங்குள்ள தாமரைமலரில் ஒளித்திருக்கும் அன்னக்குஞ்சுகளைக்கண்டு, ‘இவற்றைப் பிடிப்பித்துத் தருக’ என்று அவனையேண்ட, அசோதரன் தன்னருகேநின்ற ஏவலாளனொருவனைக்கொண்டு அவற்றுள்ளொன்றைப் பிடிப்பித்து அம்மாதர்களுக்குக்கொடுத்தனன். அவர்கள் அதற்குப் பாலூட்டித் தமதுமார்போடணைத்துப் பாதுகாத்துவந்தார். இதனை ஒருநாள் பவணமாதேவன் கண்டு நெடுந்தூர அசோத

ரனூல் வினேந்தமை தெரிந்து சினந்து அவனை வருவித்து நேரேயிருத்திப் பலவதம்போதித்து, 'மைந்தனே! பறவைகளையும், மிருகங்களையும் தம்கினை யினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாமும் தம் கிளைவினின்றும் நீங்கிப் பிறரார் காவல்செய்யப்படுவர்' என்றுகூற, அசோத ரன்கேட்டு மிகவும் அஞ்சி, அவ்வன்னப்பார்ப்பைத் தன்மனையிரிடத்தினின் றும் விடுவித்து, அன்று பிடித்ததடாகத்தே போகவிட்டுத் தந்தையைப்பணி ர்து, 'அடியேன் துறந்து தவஞ்செய்வல்' என்ன, அரசன், 'மைந்தனே! உலகைக்காத்துப் பின்புதுறவியையடைதி' என்று வற்புறுத்திக்கூற, அதனை அவன் மனங்கொள்ளாதுகித் தந்தையை உடன்படுவித்து விடைபெற்றுத் துறவிற்சென்றான். அவ்வசோதரன் நீயே" என்று கூறி மேற் செய்தி கூறுஞ் சாரணர், "அங்கமனம் துறவிற்சென்ற நீ தவஞ்செய்து மறுமையில் ஸகலரார மெல்லுந் கற்பத்து இந்திரனாகி அரசுபுரிந்து இங்கே அவதரித்தாய்; அன் னப்பார்ப்பைக் கிளையினின்றும் பிரித்துச் சிறைவைத்தமையால் நீயும்கிளை யினின்றும் பிரிந்து சிறைகொள்ளப் பட்டாய்" என்று கூறக்கேட்டு அஞ்சிப் பதைபதைத்துத் துறக்குஞ்சந்தையனாகிச் சீவகன் அவரைவணங்கித்துதித் தான். அப்பொழுது அச்சாரணரிருவரும் எழுந்து விசம்பாறாகத் தாம் குறி த்தவிடஞ்சென்றார்.

உடனே சீவகன் தேவிமாரோடும் தன்மாளிகையடைந்து தன் கருத்தை யாவருமறியக்கூறி நந்தட்டையழைத்து, "நீ இவ்வுலகார்வாய்; நான் துறப் பேன்" என்ன, அவன், "இவ்வற்ப வாழ்வைவேண்டேன்; நீன்திருவடி யை வழிப்பட்டுவாழும் வாழ்வன்றோ அடியேன் வேண்டுவது" என்றான். பின்பு தன் புதல்வன் சச்சந்தையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள் பல வந்தையுந்கூறி மணிமுடிசூட்டி அவனை அரசாக்கி, தம்பிமாற்புதல்வருக்கும், தோழர் புதல்வருக்கும் உரிய சிறப்புக்களியற்றி, தான் துறத்தல்கேட்டுப் பிரி வாற்றுகு, "யாரும் நீன்னோடு துறப்பேம்" என்றுகூறிய தேவிமாரெண்மரை யும் விசயைபாற் சேர்த்துத் துறப்பித்து, தன்பிரிவையெண்ணித் தேயத்தா றும், நகரத்தாரும், மந்தையாரும் விம்மிவிம்மிப் பிரலாபித்துஅழவும் தான் ஒருவரையும் லோக்கானாகித் தேவர்கள் தாங்கிச்செல்லுஞ் சிலிகையூர்த்து சமன் சரண்மடைந்து ஸ்ரீவர்த்தமானரைத் தரிசித்துச் சுதன்மரெல்லுந் கலைதரரால் விதிப்படியே துறந்து விபுலகிரியில் தவஞ்செய்து கருமபயம்பண்ணி யாவருக் குந் தருமோபதேசஞ்செய்து எல்லாவுலகத்திற்கும் உச்சிவினுள்ள தென்றுகூறப் பட்டும் லித்தகேஷத்திரத்தையடைந்து வீடுபெற்றான்.

பின்பு அவன்மேனி அக்கினியிந்திரனூற் கருட் பூரவிநாசம்போலே மறை ந்தபின்பு, எல்லாவுலகத்தாருங்கூடப் பஞ்சகல்யாணத்துள் ஓன்றாகிய பரி யத்த வானமெல்லும் கல்யாணத்தை விதப்படி செய்தார்கள்.

தேவிமாரெண்மரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்திரராகி இன்பத் தந்தட்டையும், தோழரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் தேவராகிச் சம்பெற்றனர்.

சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஸ்ரீபுராணத்தில், உச-ஆம் தீர்த்தங்கராகிய

ஸ்ரீவர்த்தமானர் புராணத்துள்ள

சீவகசரித்திரம்.

மற்றொருநாள், சிரேணிகமகாராஜன், ஸமவசரணமடைந்து, அசோக வனத்துள் அசோகவிருக்ஷமூலத்து ரூபயௌவந சபலக்ஷணஸகிதராகித் தியா நாந்ராகியிருந்த ஜீவந்தராமுனிகளைக் கண்டு அத்தியந்தம் (க) விஸ்மிதனாகி ஸுதர்மகணதரரை அடைந்து, “பகவானே ! (உ) ஈதிருசலக்ஷணஸகிதராகிய இந்தத்தபோதனார் யார் ?” என்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார் :

“ஐம்பூதவீப பரதக்ஷேத்திர ஹேமாங்கத (ங) விஷய ராஜமஹாபுரத்து ராஜா, ஸத்தியந்தரன்; தேவி, விஜயையென்பான். இவன் மந்திரி, காஷ்டாந் காரிகள்; புரோகிதன், ருத்திரதத்தெனென்பான். ராஜா விஜயாதேவியுடன் அன வரதம் போகாபிலாஷியாகையினால், மந்திரிபக்கலே ராஜ்யகாரிய நிர்வாஹத் தினை நியோகித்து இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அனுபவித்துச் செல்லாநின்ற நாளாகத்து ஒருநாள், விஜயை, ஓர் அசோகவிருக்ஷத்தினைப் (ச) பரசவினாற் சே திக்க வீழ்ந்தபின், அதன்மூலத்தே ஒரு பாலாசோகம் அஷ்டமாலாலங்கிருத மாகித் தோற்றவும் ஸ்வபந்தர்கண்டு இராஜாவுக்கு ஸ்வபந்தத்தை நிவேதிப்ப, இராஜாவும் சொல்லுவான்:—‘எட்டுக்கல்யாணத்தை உடையருகி எனக்குப் பின் ஸகலபுலன ராஜ்ய யோக்யனாயினொரு புத்திரனைப் பெறுதி’ என் றனன். அதன்பின், சுவர்க்கவாலியாயினொருதேவன் ஸ்வஜீவிதார்த்தத்து அவதரித்து விஜயாதேவி கருப்பத்தை யடைந்தனன். அந்நகரத்துக் கந்தோத் கடனென்பான் ஒரு வைசியன், மனோகரோத்தியானத்து எழுந்தருளியி ருந்த சீலகுப்தரென்னுந் தபோதனரை நமஸ்கரித்து, ‘பகவானே ! எனக்கு இதற்குமுன் ஆயுஷ்யஹினராகிய புத்திரரேஜனித்தனர்; இனியூயுஷ்மானு கிய புத்திரன் உளானாகுவனே ?’ என்றுவினவ, முனிவரஹம் (டு) அவதி ஞானத்தாற்பார்த்து, ‘இதன்மேல், ஆயுஷ்யமான்களாயினார் பலபுத்திர ரையும்பெறுவை; அதற்கு உபாயமும்; பிறந்து மிருதனாகிய புத்திரனை ஸம்சானபூமியுள் ஸம்ஸ்கரித்தற்காகச் சென்றவிடத்து அங்கே ஒருபிள்ளை யைப்பெறுவை. அவனும் ஸகலபுலரராஜாவாகித் தப்பிரயாவத்தால் முக்தி பதமடைகுவான்’ என்று அவர் அருளிச்செய்யக் கேட்டுப்போயினன். ஒரு

(க) விஸ்மிதம் - ஆச்சரியம்.

(உ) ஈதிருசலக்ஷணஸகிதர் - இந்த ன்மையதாகிய இலக்கணத்தோடுக டியவர்.

(ங) விஷயம் - நாடு.

(ச) பரசு - கோடாலி.

(டு) அவதி ஞானம் - முற்பிறப்பை யறிபுமறிவு.

(க) யக்ஷிதேவதை (உ) சரமதேகதரனொருவன் விசயாதேவிக்குப் புத்திரனாகுமென் நினைத்து அவனுக்கு உபசாரஞ்செய்வேனென்று ராஜகிருகத்தில் ஒரு கருடயந்திரத்திலே ஸந்திகிதமாய்நின்றான். மற்றொருநாள், (ங) பிரபாதசமயத்து, ருத்திரத்தன், ராஜகிருகமடைந்து அலங்காரவீனையாகிய தேவியைக் கண்டு, 'தேவி! ஸ்வாமிஎங்கே யெழுந்தருளியிருக்கின்றனர்?' என்றுகேட்ட, அவளும், 'இப்போது பள்ளிகொண்டருளுகின் ரனராதலிற் கானமுடியாது' என்றுசொல்லக்கேட்டு, அவ்வசனம் துர்மயித்தமென்று நிச்சயித்து மீண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகளையடைந்து இரகஸ்யமாகச் சொல்லுவான் : 'உனக்குச் சகலபுவனாராஜ்யமுண்டாகுமாதலின், அரசனே லோகாந்தரமடைவிப்பாயாக' என்றுசொல்லக் கேட்ட காஷ்டாங்காரிகள், தனதுகரங்களால் (ச) கிரவணங்களைப் புதைத்து, 'முன்பு (ரு) காஷ்டபாரவாகியாகிய எனக்கு ராஜ்யபாரம்பிரஸாதித்த ஸ்வாமிக்கு (ங) ஈதிருச துவக் கருமத்தைச் செய்க லென்று சொல்லிப்பிழைசெய்தனையே' என, புரோகிதனும், 'தத்புத்திரனலே உனக்குமரணம் அவசியம் (எ) பாவியாகுமாதலின் உனக்கு உறுவதுசெய்வாயாக' என்றுசொல்லிப்போயினான். பின் ருத்திரத்தனும் மூன்றாநாள், அஸாத்திய வியாதிபுடிதலாகி மரணமடைந்து நரகம்புக்கனான். அதற்பின், காஷ்டாங்காரிகள் தனதுமரணபயத்தால் ராஜாவுக்கு மரணத்தைப்பண்ணுவேலென நிச்சயித்துப் புகுவித் சம்மான்னங்களால் இரண்டாயிரம் ராஜாக்களை ஸ்வவசராக்கி அவர்களோடுங்கூட ராஜபவனத்தை வளைய, ராஜாவும் அதனைக்கேட்டுத் தேவியைக் கருடயந்திரத்தின்மேற்போக விட்டு புத்தஸன்னத்தலாகிப்புறப்பட்டு புத்தம்பண்ணை (அ)பராஜ்யமெய்திய காஷ்டாங்காரிகள், காளாங்காரகனென்னும் தன் புத்திரனோடுங் கூடவந்து புத்தம்பண்ணி ராஜாவை லோகாந்தரமடைவித்து இராஜ்யத்தை அடைந்தனர். விஜயமாதேவியும் கருடயந்திரத்தின்மேற் போகி யக்ஷியின்பிரபாவத்தால் சரீரபாதையின்றியே ஸம்சாரப்பிரதேசமடைந்து ஸர்வாங்கோபாங்கஸந்தரனாகிச் சந்திராதித்தரை அநிசயிக்குங் காந்திதிப்தியிலேயுடையனாகிய புத்திரனைப் பயந்தபின், யக்ஷிதேவதை அந்ததியத்துவாஜி ஸம்ஸாரஸ்வபாவவாணநீழர்வகமாக, 'சரமதேகியாகிய நன்புத்திரன் ஸகலபுவனாராஜ்யம் தாங்கித் தப்பிப் பிரபாவத்தால் முத்திபதமடைகுவன்' என்று தேவிக்குச்சொல்லித் தத் காலயோக்கியமாகிய தேவியதுதுக்கங்களை நீக்கியிருந்தபின், கந்தோத்தகன் மிருதலாகியபுத்திரனைக் கொடுவந்து தத்பிரதேசத்தேவைத்துத் தத்ஸப்தத்தே பிள்ளையது ஸ்வரத்தினைக்கேட்டு, 'ஜீவ' என்னும் ஆகீர்வாதஞ்சொல்லப்

(க) யக்ஷிதேவதை - அருகனுக்குப் பணிசெய்வதொரு தெய்வம்.

(உ) சரமதேகதரன் - முடிவான் தேகத்தைத் தரித்தவன்.

(ங) பிரபாதசமயம் - காலே.

(ச) கிரவணம் - காது.

(ரு) காஷ்டபாரவாகி - விதிகுட டைச்சமப்பவன்.

(ங) ஈதிருச துவக் கருமம் - இத்தன் மையதாய தீத்தொழில்.

(எ) பாவி - வரற்பாலது.

(அ) பராஜயம் - தோல்வி.

பிள்ளையெடுப்ப, தேவியும் அதனைக்கண்டு மிகவும் சந்தோஷித்த பிள்ளை, பிள்ளையை அப்பிரகாசமாகக் கொண்டுபோகி, ஸுநந்தை யென்னுந் தன்பாரியையைக் குறுகி, 'ஸஜீவனுகிய பிள்ளையைப் பரீக்ஷியாது தந்தனை' என்று (க) கிருத்திரிமகோபத்தாற் கொடுப்ப, அவளும் ஆனந்தத்துடன் வாங்கிவளர்ப்ப, வளர்கின்றபிள்ளைக்குச் சீவகனென்னும் நாமகரணம்பண்ணியதற் பின், ஸுநந்தை நந்தாட்டியனென்னும் புத்திரனைப் பெற்றனள். விசயமா தேவியும் யக்ஷிதேவியுடன் கூடக் கருடயந்திரத்தாற்போகி ஒரு தாபஸாச்ர மத்தே வலித்தனள். ஸத்தியந்தரமகாராஜனுக்குத் தேவிமார் பாமரதியும், அநங்கபதாகையுமென்பார் இருவருளர். அவர்கட்குப் புத்திரர் மதுரனும் வகுளனு மென்பார். அந்நகரத்து விசயனென்னும் சேனாபதிக்கும் ஜயவதி யென்னும்பாரியைக்கும் புத்திரன் தேவஸேனன் ; சாகரஸேனனென்னும் புரோகிதனுக்கும் ஸ்ரீ மதிக்கும் புத்திரன் புத்திவேணன். தனபாலசிரேஷ் டிக்கும் ஸ்ரீ தேவிக்கும் புத்திரன் வரதத்தன். மதிஸாகுமர்திரிக்கும் அனுப மைக்கும் புத்திரன் மதுமுகன். (உ) ஸ்ராவகதருமஸகிதராகிய மதுராதிகள் அறுவரும் ஜீவந்தரனுடன் வளர்ந்து மித்திரராகிச் செல்கின்றநாளாகத்து ஒரு நாள், நகரபாஹ்யோத்தியானத்து மித்திரருடன் (ங) வனக்கிரீடபண்ணிநின்ற குமாரனைக்குறுகிப் (ச) பஸ்மகவியாதி பீடதனுகித் தாபஸவேஷத்தாரியாயினான் ஒருவன், 'குமாரனே ! ஸமீபமாக இவ்விடத்து நகரமுண்டோ ?' என்றனன். குமாரனும், முறுவல்கொண்ட முகத்தனுகி, 'பாலராகிய எங்களைக் கண்டால் நகரம் (ரு) ஆஸந்ரமேயென்பது (சு) அநுபதேசமாகவே பிரலித்தமாக இரு ப்ப, இவ்வண்ணங்கேட்கின்றீர் ; மோகவியாகுலசித்தத்தினிப்போலும்' என்று குமாரன்சொன்ன (எ) பரிணத வசனங்களைக்கேட்டு, இராஜ்யார்ஹமாகிய சரீரகதசபலக்ஷணதிகளைக் கண்டு இவன் இராசகுமாரனென நிச்சயித்து (அ) க்ஷுத்திப்பாபவசனுகிய தாபஸன் போஜனார்த்தியாயினன். குமாரனும் அதனை (க) ஸம்வதித்து அவனுடனேபோகி ஸ்வபவநமடைந்து போஜனஸம யத்துக் குமாரன் ஸ்வஹஸ்த்ததால் தாபஸனுக்கு ஆஹாரங்கொடுப்பத் ததா ஹாரபுத்திக்ஷணத்திலே ரோகபீடையெல்லாம் போயின. அதற்பின், கந்தோத்தகடஸமீபமடைந்து, 'மஹாவியாதிவிநாசகாரணனுகி மஹோபகாரியாகிய குமாரனுக்கு யான் சாஸ்திராப்பியாஸம் பண்ணப் பெறுவேனாகவேண்டும்' என்றுசொல்ல, கந்தோத்தகடனும், 'சஸ்திராகருவாயினற்கு நமஸ்காராதி விநயங்கள் செய்யவேண்டுமே ; நீர் அந்யலிங்கிகளாகின்றிராதலின், அது ஸம்பலிப்பதன்றுபோலும்' என்றுசொல்ல, தாபஸனும்சொல்லுவான் : 'லிஹம்

(க) கிருத்திரிமம்-இயற்கையல்லாதது.	(ரு) ஆஸந்ரம்- ஸமீபத்திலுள்ளது.
(உ) ஸ்ராவகதருமம்-இல்லறநடை.	(சு) அநுபதேசம் - சொல்லாமை.
(ங) வனக்கிரீட-பொழில்விளையாட்டு.	(எ) பரிணதவசனம் - பக்குவமான மொழி.
(ச) பஸ்மகவியாதி-பெரும்பசியையுண் டபண்ணும் யானைத்தீயென்னும் நோய்.	(அ) க்ஷுத்திபீட - பசித்தனயம்.
	(க) ஸம்வதித்து-ஒத்துச்சொல்லி,

புரமென்னும் நகரத்து ராஜா ஆர்யநந்தியென்பேன். வீரநந்திமுனிவரன் சமீபத்தே தரும சிரவனுமந்தரம் த்ருதிஷேனபுத்திரனுக்கு இராஜ்யபதம் கொடுத்துத் தீக்ஷாப்ரப்தனாகியபின், காலாந்தரத்துப் பஸ்மகமென்பதொரு மகாரோகம் தோன்றுதலின், தீக்ஷாப்ரச்சுதனாகித் தாபஸவேஷதாரியாகின்மேன்; யான் ஸம்மியத்திருஷ்டியாதலின், உனக்கு ஸத்தர்மவானாகின்மேன்' என்றுசொல்லக்கேட்டு, கந்தோதகடன் மிகவும்பிரீதனாகித் தருமவாத்ஸல்யத்தினும் குமாரவிருத்தாந்தத்தினை ரகஸ்யமாகவறிவித்துத் தாபஸஸமீபத்தே குமாரனைச் சாஸ்திராப்பியாசம்பண்ணலிட்டான். குமாரனும் போதாதிசயத்தால் அஸ்தகாலத்தே ஸகலவிவகாரரஈஸ்திரபாரங்கதனாகியான். அதன்பின், ஆர்யநந்திகார், ஸம்யமத்திரைப் பிராபித்துத் தபப்ரபாவத்தால் முக்திபதமடைந்தருளினர்.

“குமாரனும், யௌவனுவஸ்தையினை அடைந்து செல்கின்ற காலத்துக் காளகூடனென்பான் ஒரு (க) வியாதபதி, அந்நகரத்தே நிரைதூரத்துகொண்டுபோக, அந்நிரைக்கு அநிபதியான கோபாலன் கோபேந்திரமென்பான்; இவன் பார்யை கோபுரியென்பான்; ‘இவன் புத்திரியாகிய கோதாவரியினை இந்நிரைமீட்கவல்ல வீரபுருஷனுக்குக் கொடுத்தும்’ என்று காஷ்டாங்காரிகன் நகரத்திலே (உ) கோஷணைபண்ணுவிடப், அதனைக்கேட்டு ஜீவந்தரன் மித்திரரோடுகூடப்போகி வியாத (ங) பலமடைந்து யுத்தம்பண்ணிச் சயித்து மீட்டுக்கொண்டுவந்து நகரமடைந்து யுத்தமுகத்துப் பராக்ரமம்பண்ணிய நந்தாட்டியனுக்குக் கோதாவரியினைக் கொடுப்பித்தனன்.

“இப்பால், ஐம்புத்தவீப பரதசேஷத்திரத்து விஜயார்த்தபர்வத தக்ஷிண பேருணியில், ககலவல்லடநகராதிபதி கருடவேகனென்னும் விசயாசுரன், தாயாதியாயினொருவனும் (ச) பராஜிதனாகிப்போந்து ரத்தந்தவீபத்து மஹஜோதயமென்னும்பர்வதத்து ரமணீயமென்பதொருநகரம்பண்ணுவித்திருந்தனன். இவன்பார்யை, தாரணியென்பான்; இவர்கட்குப்புத்திரி, கந்தர்வதத்தசுயென்பான். இவன், ஒருநாள் உபவாஸவிதியால்நோந்துமழநிலின்கண் (ரு) ஜினபதிபூஜைபண்ணித் திவ்ய (சு) சேஷைகொடுவந்து ராஜாவுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அதனை வாய்க்கிச் (எ) சிரஸாலகித்து உபவாஸ (அ) பரிபூரணதையாகிய புத்திரியை, (க) ‘பாரணைபண்ணுவாயாக’ என்று விடுத்தபின், ‘பெண்டினை யாவார்க்குக்கொடுத்தும்?’ என்று மதிஸாகரனை வினவ, அவனும்சொல்லுவான்: ‘ஒருநாள் மஹாமேருபர்வத நந்தனவனத்துப் புர்வதிக் (கௌ)

(க) வியாதபதி - வேடர்த்தலைவன்.

(எ) சிரஸா - தலையாலே.

(உ) கோஷணை - பதைமுழக்கம்.

(அ) பரிபூரணதை - பூரணத்தை

(ங) பலம் - சேனை.

அடைந்தவள்.

(ச) பராஜிதன் - ஜயிக்கப்பட்டவன்.

(சு) பாரணை - உபவாஸவிரதத்தி

(ரு) ஜினபதி - அருகன்.

முடிவிற செய்யும் உணவு.

(சு) சேஷை - தெய்வபரஸாதம்.

(கௌ) ஜினபவனம் - அருகன்

பவனமடைந்து, (க) ப்ரதக்ஷிணீகரணம் ப்ரணாம ஸ்தவநாட்டியர்ச்சனம் பண்ணியபின், அங்கே (உ) ஸந்திஹிதராகிய விபுலமதிசாரண தபோதனரை நமஸ்கரித்துத் (ங) தர்மஸ்ரவணநந்தரம், 'என் ஸ்வாமிபுத்திரியாகிய கந்தர்வதத்தை யாவர்க்குயோக்கைய?' என்றுயான்வினவ, அவரும் அவதிஞானத்தாற்பார்த்து அருளிச்செய்வார்: 'ஜம்பூதத்வீப பரதக்ஷேத்ர ஹேமாங்கதவிஷய ராஜமஹா நகரத்து ஸத்யந்தரமஹாராஜபுத்ரனுக்கு விணைஸ்வயம்வரத்தால் தேவியாகும்' என்று அருளிச்செய்தனர்' என்று மந்திரிசொல்லக்கேட்டு, ராஜாவும், 'பூதலத்துள்ளாருடன் (ச) அபூர்வமாகியஸம்பந்தத்தினை யாங்நனஞ்செய்தும்?' என்றுவினவ, மந்திரிசொல்லுவான்: 'ராஜமஹாபுரத்து வ்ருஷபதத்த (ரு) ஸ்ரேஷ்டிக்கும் பத்மாவதிக்கும் புத்திரன், ஜினதத்தனென்பான்; அவனா ல் நமது (சு) அபிப்ரேதகாரியம் வரித்திக்கும். அஃது எவ்வண்ணமென்னின், ராஜமஹாபுரஸமீபமாகிய (எ) ப்ரீதிவர்த்தனமென்னும் (அ) உத்யானத்து ஸாகரசேன (க) கேவலிகளுக்குக் கேவலபூஜார்த்தமாக ஈரீனிபிதாவினோடுங் கூடச்சென்று கேவலபூஜைபண்ணியபின், (க0) தர்மவாத்ஸல்யத்தால் வ்ருஷபதத்தஜினதத்தர்களோடு (கக) பார்தவமுண்டாயிற்று. அதன்பின், வ்ருஷபதத்தன், புத்ரனுக்கு ஸ்ரேஷ்டிபதங்கொடுத்துக் குணபாலமுனிஸமீபத்தே திக்ஷித்தனன். பத்மாவதியும் ஸுவிர்தையென்னும் (கஉ) ஆர்யாங்கனைபக்கல் திக்ஷித்தனன். ஸ்ரேஷ்டிபதப்ராப்தனாகிய ஜினதத்தனும் வானிஜ்யார்த்தமாக ஜலயாத்ரையால் இங்கேவருவன்' எனக்கேட்டு, ராஜாவும் அவனை உபாயத்தாற்கொண்டேவருவதற்குப் பலாதிகனென்னும் வித்யாதரணியேவ, அவனும் ஸ்வவித்தையால் மரக்கலமுடைந்ததாகக்காட்டியபின், ஜினதத்தனும் ஒரு பலகை (கங) அவலம்பனமாகப்போந்து ஸமுத்ரத்துள் ஒருகரையினையடைந்து பின் பலாதிகனுடன்சென்று விரயபூர்வகமாக ராஜஸமீபமடைந்தபின், மாயையால்உடைவித்த மரக்கலத்தைக்காட்டி, மிகவும் (கச) ஸம்பீர்த்தாகிய ஜினதத்தனுக்குப் ஸ்வவ்ருத்தார்த்தத்தினையறிவித்து, கந்தர்வதத்தையைக்கொடுப்போகி ராஜமஹாபுரத்து விணைஸ்வயம்வர கல்யாண வித்யாத்ரகொடுப்பாயாக வென்று பெண்பிள்ளையைக்கொடுப்ப, அவனும் கொண்டோகித் தன்னகரம்

(க) ப்ரதக்ஷிணீகரணம் - ப்ரதக்ஷிணம்செய்தல்; ப்ரணாமம் - வணக்கம்; ஸ்தவனம்-துதித்தல்; அட்டியர்ச்சனம் - பூஜை.

(உ) ஸந்திஹிதர் - ஸமீபத்திலிருப்பவர்.

(ங) தர்மஸ்ரவணநந்தரம்-தர்மத்தைக்கேட்டபின்பு.

(ச) அபூர்வம் - முன்னில்லாதது.

(ரு) ஸ்ரேஷ்டி - செட்டி.

(சு) அபிப்ரேதகாரியம் - இச்சிக்கப்பெற்றகாரியம்.

(எ) ப்ரீதிவர்த்தனம் - பிரீதியை விருத்திபண்ணுவது.

(அ) உத்யானம் - தோட்டம்.

(க) கேவலிகள் - முத்திபெற்றவர்.

(க0) தர்மவாத்ஸல்யம் - தர்மத்திலுள்ளபிரீதி.

(கக) பார்தவம் - பந்துத்தன்மை.

(கஉ) ஆர்யாங்கனை - தவப்பெண்.

(கங) அவலம்பனம் - பிடிப்பு.

(கச) ஸம்பீர்தன் - செவ்வியபிரீதியையுடையவன்.

டைத்தபின், காஷ்டாங்காரிகளுக்கு ஸ்வயம்வரவருத்தார்த்தத்தினையறிவித்துச்
 சபதிவஸத்து ஜினபதிஜூஜாபுரஸ்ஸரமாக ஸ்வயம்வர கோஷணைபண்ணிய
 பின், மனோஹரோந்யானத்து ஸ்வயம்வரமண்டபத்து (க) ஸமுத்திராகிய
 (உ) த்ரைவர்ணீகரும் கந்தர்வதத்தைக்கு வீணையிற்றேற்றபின் ஜீவந்தர
 குமாரன் மித்ரரோடுங்கூட ஸ்வயம்வரமண்டபமடைந்தபின், இவனுக்கு
 வீணைகள் பலவுங்கொடுப்ப, அவற்றுள், நரம்புமுதலானவற்றுள் உரோமமுத
 லானதோஷங்களைக்காட்டி, வித்யாதாகுலத்துட் பரம்பரையால் வருகின்ற
 ஸங்கோஷணையென்னும் வீணையைத்தருகவென்று வாங்கிக்கொண்டு மதுர
 மாகவாசித்தபின், வீணையிற்றேற்ற கந்தர்வதத்தை ஜீவந்தரகுமாரன் மிசை
 மாலையிட்டான். அதனைக்கண்டு, காளாங்காரிகள்குமுதலான ராஜகுமார்
 கள் (ங) அஸஹமானர்களாகி புத்தஸந்த்ராகிய பின், ஜீவந்தரகுமாரன்
 ஸயகிரியென்னும் (ச) மதஸஸ்தியினையேறி மித்ரரோடும் பலாதிகவித்யாதர
 னோடுஞ்சென்று புத்தம்பண்ணி ஸயித்தபின், கந்தர்வதத்தையைக் கல்யாண
 விதியால் விவாகம்பண்ணி, இஷ்டவிஷய காமபோகங்களை அனுபவித்துச்
 செல்லாநின்றகாலத்து, ஒருநாள் வஸந்தகாலத்து, நகரஜனங்கள் வஸந்தவினோ
 தார்த்தமாக ஸுரமலயமென்னும் உத்யானமடைந்து வஸந்தோத்ஸவமனுபவித்
 திருப்ப, அந்நகரத்து வைபுரவணத்ததனென்னும் வைச்யனுக்கும் சூதமஞ்சரி
 யென்னும்பார்யைக்கும் புத்ரி, ஸுரமஞ்சரியென்பாள்; குமாரத்ததனென்
 னும் வைச்யனுக்கும் விமலைக்கும் புத்ரி, குணமாலையென்பாள்; இவர்களிருவர்
 ஸயகைகளும் வஸந்தகீர்டைபண்ணித் தமது (ரு) சூர்ணங்காட்டி, 'அதனில்
 இதுநன்று' என்று (சு) பரஸ்பரவாதமுண்டானவிடத்து, ஸுரமஞ்சரி சந்
 த்ரோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தைச் ச்யாமலதையென்னும் (எ) சேடிக்கை
 யிலும், குணமலை ஸூர்யோதயமென்னும் தனதுசூர்ணத்தை வித்யுரத்தை
 யென்னுஞ்சேடிகையிலும்கொடுத்துக்(அ)கந்தயுக்திபுணராயினுர்க்குக் காட்டிக்
 கொடுவருகவென்றுலிடுப்ப, அவர்களும்போகிப்பலரையுங்கேட்ப, பலரும்தாசன
 ஸ்பர்சனகீதங்களாற்பார்த்துச் சந்த்ரோதயத்தை ஸ்ந்துகிப்பாரும் ஸூர்யோ
 தயத்தை (சு) ப்ரஸம்சிப்பாரும் ஸமானமென்பாரும் ஜீவககுமாரனே கூறி
 வானென்பாருமாயினபின் ஜீவந்தரகுமாரனுக்குக்காட்டி, அவனும் சந்த்
 ரோதயத்தை அழகிது என்று சொல்லி அவர்களுக்கேந்த யுக்தியினுங்காட்டு
 வான்வேண்டி அவ்விரண்டினையும்வாங்கி ஆகாசத்துவிச, அவற்றுள் சந்த்
 ரோதயத்தை வண்டுகள்கூழ்த்துகொண்டன. இவ்வண்ணம் யுக்தியிலுல்

(க) ஸமுத்திதர் - கூடியவர்.

(உ) த்ரைவர்ணீகர் - முதல் மூன்
 றாவர்ணத்தவர்.

(ங) அஸஹமானர்கள் - ஸஹியாத
 வர்கள்.

(ச) மதஸஸ்தி - மதயானை.

(ரு) சூர்ணம் - சுண்ணம். [வர.

(சு) பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொரு

(எ) சேடி - ஏவல்செய்பவன்.

(அ) கந்தயுக்தி - கந்தத்தினேசேர்க்

கை.

(சு) ப்ரஸம்சித்தல் - துதித்தல்.

(க) கந்தாதிசயத்தை அறிவித்தபின், ஸுரமஞ்சரி குணமாலைகள் பரஸ்பரம் மாந்ஸர்புத்தின்நீங்கினார். அங்கே அஞ்ஞானராகிய ஜனங்களால் (உ) பாதிதமாகி ஓடி நீருள்வீழ்ந்து கண்டகதப்ராணனாயிற்றொரு (ங) ச்வாவின் கண்டு, ஜீவந்தரகுமாரன் எடுப்பித்து அதன்செவியுள், பஞ்சமஸ்கார மங்கலபதங்களைச்சொல்ல, அதுவும் ஸாவதானமாகிக் கேட்டுச் சீரம்பிட்டு அதன்மாஹாத்மியத்தால், சந்த்ரோதயமென்னும் பர்வத்துச் சுதர்சனனென்னும் யக்ஷனாயிற்று; ஸுதர்சனன், தற்காலத்து அவதிஞானத்தார் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினையறிந்து இங்கு வந்து ஜீவந்தரகுமாரனைக்கண்டு, 'குமாரனே ! நின் (ச) ப்ரபாவத்தால் (ரு) ஈத்ருசலிபவத்தைப்பெற்றேன்' என்று பூஜித்து (சு) வ்யஸரோதஸவகாலங்களில் என்னேரினைக்கப்பெறவேண்டும்' என்று சொல்லிப்போயினன். அதற்பின், வன (எ) விஹரணம் பண்ணிப்போதுகின்ற நகரஜன்கோலாஹலத்தினும் ப்ரமித்து ஓடிவருகின்ற அசனிவேகமென்னும் மதஹஸ்தி, ஸுரமஞ்சரியேறிய ரதத்தினைக்குறுகுதலும், அதனைக்கண்டு, குமாரன் கருணபரவசனாகித் தனது பஸ்ப்ரபாவத்தினால் அதனைப் (அ) ப்ரஹரித்து (க) நிவாரித்து மீண்டு நகரமடைந்தபின், ரூபயௌவன விஞ்ஞானுதி குணலங்க்ருதனாகிய குமாரனை ஸுரமஞ்சரி (கௌ) அனுராகித்தமையை இங்கிதசேஷ்டைகளாலறிந்து வைபுரவணதததாதி பந்து ஜனங்கள் கந்தோத்தகடனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும் அதிபரீதனாகிச் சுபதில்ஸத்து ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விவாஹவிதியால் ஸுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களால் இனிது செல்கின்ற காலத்து, குமாரபிழ்தமாகி (கக) கூணைசக்திகமாகிய அசனிவேகமென்னும் மதஹஸ்தி கவளங்கொள்ளாதுநின்றமையறிந்து காஷ்டாங்காரிகள் மிகவும் கோபித்து, 'வைச்யோசிதமாகிய வானிஜ்ய (கஉ) வ்யாபாரமின்றி ராஜபுத்ரா (கங) னுருபமாக (கச) ஆசரிக்கின்ற கர்விதனாகிய பேர்த்தடிபுத்ரனை (கரு) லோகாந்தரமடைவிக்க' என்று சண்டதண்டனென்னும் (கசு) தளவரனை (கஎ) நியோகிப்ப, அவனும் (கஅ) தத்ர பலஸஹிதனாகிச்சென்றுகுறுக, அதனையறிந்தகுமாரன் புறப்பட்டு புத்தம்பண்ணிச் சண்டதண்டபலத்தையெல்லாம் (கக) பங்கம்பண்ணி, 'காஷ்டாங்காரிகள்ஸந்திஹிதனாகின்றிலன்; இந்த (உௌ) கூடூத்ர

(க) கந்தாதிசயம் - கந்தத்தின்மேன்மை.

(உ) பாதிதமாகி - துன்புறுத்தப்

(ங) ச்வா - நாய். [பெற்று.

(ச) ப்ரபாவம் - மஹிமை.

(ரு) ஈத்ருசலிபவம் - இத்தனைமையதாகிய செல்வம். [மகிழ்ச்சி.

(சு) வ்யஸனம் உதஸவம் - துக்கம்,

(எ) விஹரணம் - ஸஞ்சாரம்.

(அ) ப்ரஹரித்து - அடித்து.

(க) நிவாரித்து - விலக்கி. [நமை.

(கௌ) அனுராகித்தமை - ஆசையு

(கக) கூணைசக்திகம் - குறைந்தவன்மையையுடையது.

(கஉ) வியாபாரம் - செய்கை.

(கங) அனுருபம் - உரியது.

(கச) ஆசரிக்கின்ற - அனுஷ்டிக்கின்ற.

(கரு) லோகாந்தரம் - வேறுஉலகம்.

(கசு) தளவரன் - சேனைத்தலைவன்.

(கஎ) நியோகிப்ப - ஏவ.

(கஅ) தத்ர - அங்கே.

(கக) பங்கம்பண்ணி - உடைத்து.

(உௌ) கூடூத்ரம் - அறபம்.

ஜனங்களைவதிப்பது கர்மமன்று' என்றுகருதி, ஸ-பதர்சனயகூழைநிலைந்தனன். அவனும் தத்சுடனத்திலேவந்து விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியிலேற்றிக்கொண்டுபோகித் தனதிடமடைந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், யகூநிரமிதமாகிய பூஜாதிசயங்களை அனுபவித்திருந்தனன். ஜீவந்தரகுமாரன், அபாயமின்றியிருந்ததைக் கந்தர்வதத்தை வித்யாப்பாவத்தாலறிந்து, குமாரவருத்தார்த்தத்தினையறியாது, பயசலிதராகிய நந்தாட்யன்முதலாகிய பந்துஜனங்களை உள்ளபடியறிவித்தலின், அவர் பயத்தின்கினர். குமாரனும் (க) யகூலாவாஸத்தே சிலகாலங்கழித்தபின் அபூர்வதேசங்களைக்காண்டான்வேண்டிக் கமனேன்முகனாகியபின், அவனுக்குக் காமருபினையென்னும் (உ) முத்திரிகைமுதலாயினகொடுத்தவுட்ப்ப, அநேகதேசங்களைக்கடந்துபோகிச் சந்த்ராபமென்னும் நகரங்குறுகுதலும், அந்நகரத்துத் தனபதியென்னும் ராஜாவுக்கும் திலோத்தமையென்னுந்தேவிக்கும் புத்ரி, பத்மோத்தமை; ராஜா, ஆதித்யமூனிகளென்பாநொரு தபோதனரை நமஸ்கரித்து, 'இவன் யாவர்க்குப் டார்வையாகும்?' என்றுவின்வ, அவரும், 'ஒருகாலத்தில் இவளுக்கு விஷஸ்பர்சனமுண்டாம்; அதனைத் தீர்க்குமவனுக்குயோக்யை' என்றார். இவளும் யௌவனாவஸ்தையினையடைந்து, வளவிஹரணம் பண்ணுகின்றபொழுது, இவளை ஒரு ஸர்ப்பங்கழிப்ப மோகித்தனன். இதனையறிந்து, '(ங) விஷஹரணம்பண்ணினவனுக்குக் கல்யகையோடுகூட அர்த்தராஜ்யங்கொடுப்பன்' என்று அரசன் கோஷண்பண்ண, அதனைக்கேட்ட வித்யா பிபுஸராகிய ஜனங்கள், விஷஹரணம்பண்ணமாட்டாது நங்கியபின், விஷயந்யாபிபுஸராயினரைத் தேடித்திரிகின்றபரிஜனங்கள், ஜீவந்தரகுமாரனைக்குறுகி, 'பூஜயனே! உனக்கு விஷவித்யா (ச) கௌசல்யமுண்டோ?' என்றுவின்வ, குமாரனும், 'சிறிது உண்டுபோலும்' என, ஸந்த்ரஷ்டராகிய ஜனங்கள், குமாரனைக் கொண்டுபோகி ராஜஸமீபமடைப்ப, குமாரனும் (ரு) யகூலாபதிஷ்ட (சு) மந்த்ரானுஸம்மரணத்தால் விஷயநாசம்பண்ணியபின், ராஜ்யார்ஹமாகிய ஸகூலனகுணதிசயங்களைக்கண்டு, இவன் ராஜகுமாரனென நிச்சயித்துப் பத்மோத்தமையின்க் குமாரனுக்கு விவாஹவிதியாத்கொடுத்து அர்த்தராஜ்யத்தினையும் கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷயகாமபோகங்களை அனுபவித்து, லோகபாலன் முதலாகிய முப்பத்திருவாநமத்தனாரோடுகூட இனிதுசெல்கின்ற காலத்து, தேசாதரகமனேன்முகனுடி ஒருவருமறிவாதபடி பல்லவதேசத்தைக் கடந்தபின், சேநமவிஷயத்து சேநமபுரமென்பதொரு ஜனபவனத்தைக்குறுகினாலுக் தத்குணத்திலே லினபவனஸமீபமாகியதொரு சம்பகவ்ருஷம் புஷ்பித்தது; உத்யான ஸகலகோகிலங்களும்

(க) யகூலாவாஸம் - யகூலர்களின் இருப்பிடம்.

(உ) முத்திரிகை - மோதிரம்.

(ங) விஷஹரணம் - விஷத்தைப் போக்கல்.

(ச) கௌசல்யம் - திருமணம்.

(ரு) உபதிஷ்டம் - உபதேசிக்கப்

பெற்றது.

(சு) அனுஸம்மரணம் - பின்னிசைத்தல்.

கூவின; நகரஸமீபமாகிய மனோஹரமென்னும் உத்யானத்து ஸ்ரீஸ்ரீரக்ஷ
மென்னும் தடாகமும் ஸலிஸரிப்பூர்ணமாயிற்று; (க) தத்தகத் ஸகலகுலவயாத்
புஷ்பங்களும் மலார்ந்தன; ப்ரமரநிகரங்களும் (உ) பரிப்ரமித்தன; ஜினபவன்
கோபுர கவாடங்கள் தாமேநீங்கின. அவ்வவ்வதிசயங்களைக்கண்டு விஸ்மித
னாகித் தடாகத்தையடைந்து ஸ்ரீநாரபுரஸ்ஸரமாகப் புஷ்பங்களைக் கைக்
கொண்டு ஜினபதிஸமீபமடைந்து அர்ச்சலுபுரஸ்ஸரமாக ஸ்துதித்திருந்
தான். தம்நகரமுேஷ்டி ஸ-பத்ராவுக்கும் நிஸ்பருதியென்னும்பார்வையுக்கும்
புத்ரி - கேஷமஸு-ந்தரியென்பாள் ; ஸ-பத்ரா முேஷ்டி, வினயந்தரரென்னும்
தபோதனரையடைந்து, 'கேஷமஸு-ந்தரி யாவர்க்குப்பார்வையாகும்?' என்று
வினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்: 'கர்யகாயோக்கியனுடியபர்த்தா ஸஹஸ்
ரகூடஜினபவனத்தையடைதலும் சம்பகவிகாஸமும் (ங.) கோகிலகோலாஹல
மும் தடாகபூர்ணமும் தத்தகத் குமுதவிகாஸமும் மதுகாஸஞ்சாரமும் கோ
புர (ச) கவாடவிகுண்டமுமாகிய அதிசயங்களுளவாகும்' என்று (இ) ஆதே
சித்தனர்.. ஆதலின், தத்பர்ஷ்டார்த்தமாக நான்வழிபார்த்திருக்கின்ற ஸ-பத்
ரன்பரிஜனங்கள் ஜீவந்தரகுமாரனையும் அவ்வவ்வாச்சர்யங்களையும் கண்டு,
(ஈ) ஸம்பர்மத்துடன்சென்று முேஷ்டிக்கு அறிவிப்ப, அவனும்வந்து குமா
ரனை எதிர்கொண்டுபோற்றித் தனது (எ) பலனடைந்து சுபதிவஸத்துக் கல்
யாணவிதியாம் குமாரனுக்கு கேஷமஸு-ந்தரியைக்கொடுப்ப, அவளுடன்
இனிது ானுபவித்துச் சிலகாலங்கழிந்தபின், முன்பு ஸத்யந்தரமஹாராஜனால்
தனக்கு (அ) ப்ரஸாதஞ்செய்யப்பட்ட சாடபாணங்களைக் குமாரனுக்கு யோக்
யமென்றுகொடுப்ப, அவந்ததைக்கொண்டு அங்குரின்றும் அப்ரகாசமாகப்
போந்து பலநாடுங்கடந்து ஸ-ஜனவிஷய ஹேமாபகரத்து ஸமீபமாகிய
மனோஹரோத்யானமடைந்தனாக, தம்நகராதிபதி த்ருட்டித்ரனென்னும்
ராஜாவுக்குத்தேவி, ருளியென்பாள்; இவளுக்குப்புத்ரி, ஹேமாபையென்
பாள்; ராஜா தன்புத்ரியை யாவர்க்குக்கொடுத்துமென்று ஒரு (ஊ) கைமித்தி
களைக்கேட்ப, அவளும், 'மனோஹரோத்யானத்து ஒரு (கௌ) லக்ஷயத்தினை
நோக்கி எய்தபின், யாவாதுசரம் லக்ஷயத்திற்சென்று மீண்டு வந்துவிழுதா
கும், அவன் கர்யபதியாகும்' என்றான். அன்று தொடங்கி, ராஜபுத்ரர்
கள், அந்த உத்யானத்தே யந்தரத்திலே (கக) தனுவியாயாமம்பண்ணுகின்றவ
டத்தே ஜீவந்தரகுமாரனும் குறுக, அவர்களும், 'குமாரனே ! தனுவேத
கிகைையில் அப்பாஸமுண்டாயின் எய்வாயாக' என்ன, குமாரனும் அவர்க
ளுடைய சாப்பாணங்களைக்கண்டு, லக்ஷணவிறைங்கள் என்றுதுவித்து

(க) தத்தக - அதையடைந்த.
(உ) பரிப்ரமித்தன - நாற்புறமும்
அந்தன.
(ஈ) கோகிலகோலாஹலம் - குயில்
முழக்கம்.
(சு) கவாடிககடனம் - கதவுதிற
ததல்.

(நு) ஆதெளித்தனர் - கட்டளைமிட
(ஸ) ஸம்பரமம்-பரபரப்பு. [டனர்.
(எ) பவனம்-வீடு. [டுக்கப்பட்ட
(அ) ப்ரஸாதம்-செய்யப்பட்ட-கொ
(ஈ) ரைமித்திகன் - சோதிடன்.
(கர) லக்ஷ்யம் - குறி
(கக்) தனுவியாயாமம்-விதப்பித்தி.

மத்யமஸக்தணத்ததாகியதொரு பாணத்திலேவாங்கிக்கொண்டு எய்ய, அது லக்ஷ்யத்திற்செல்லாது; மீண்டுவந்தது கண்டு, விஸ்மிதராகி, 'குமாரனுக்குத் தனுர்வேதாப்யாஸம் இப்பெற்றியதோ?' என்று (க) மித்தியாபஹாஸம்பண்ணியபின், குமாரனும் (உ) லஜ்ஜிதனாகி, ஸ்வஹஸ்தகதபாணத்தினால் எய்த விடத்து லக்ஷ்யத்திலேவீழ்ந்தது. அதனைப்பீக்ஷிப்பான்வேண்டி ராஜா (ங)நியுக்தராகிய பரிஜனங்கள் ஸம்பரமத்துடன் கொண்டிசென்று ராஜாவுக்குக் காட்டி, அவனும் இவனுடைய ராஜயோக்யமாஹாத்தம்யத்தினோக்கண்டு ராஜபுத்ரரெனநிச்சயித்துக் கல்யாணவிதியால் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு ஹேமாம்பையைக்கொடுத்தனன். குணமித்ர பகுமித்ர தாமமித்ர ஸுமித்ரமுதலாகிய கல்யகாப்ரதாக்களைத் தனுர்வியாதி ஞானகுசலராகட்டண்ணி, குமாரன் இனிதிருந்தனன். கந்தர்வதத்தை தனமுவித்யையால் அப்ரகாசமாகவந்து ஜீவந்தரகுமாரன் (ச) குசலவருத்தியினையறிந்து தனதுவரலினையறிவித்துச் செல்கின்றகாலத்து ஒருநாள், நந்தாப்யன் கந்தர்வதத்தாஸபீடமடைந்து, ஸ்வாமியீ ! அப்ரகாசமாக! ஸாராநம்போகின்ற தேசம்யாது? என்று வினவ, அவனும் (ரு) மந்தஸ்பிதஞ்செய்து, 'குமாரனே ! தத்ப்ரதேசமடைய வேண்டுமியாபின், ஸ்வாஸபலித்ரனாகி ஸமரதாங்கினி யென்னுஞ் சயனதலத்து மின்ப்ரதாவின் ஸ்மிதித்துச் சயனம்பண்ணத் ததஸபீடமடையலாகும்' என்றபின், நந்தாப்யனும் அவ்வண்ணஞ்செய்ய, கந்தர்வதத்தா நியோகத்தால் ஆபோகினியென்பதொருவித்யை, சயனதலத்தோடுங்கொண்டுபோகி ஜீவந்தர குமாரஸபீடமடைவிப்ப அடைந்து ஜீவந்தரகுமாரனேமஸ்கரிப்ப, ஜீவந்தர குமாரனும் ஆனந்தத்தோடு நந்தாப்யனை ஆலங்கணம்பண்ணியபின், கந்தோத்கடாதி பந்துஜனவருத்தார்த்தத்தினையுங்கேட்டுப் பரஸ்பரம் ப்ரதராயிருந்தனர். மற்ருன்று சொல்லுதும்:

"ஸுஜலவிஷய சோபாரகரத்தூராஜா த்ருமித்ரனுக்கு ப்ராதாவாகிய ஸுமித்ரனுக்குத்தேவி, வசந்தரை; இவர்கட்குப்புத்ரி, ஸுசந்தரையென்பார். இவள் யெவாவளவஸ்தையினையடைந்தபின், ஒருநாள், தன்மாளிகையில்கிரியாடுகின்ற (க) கபோதமிதுவாங்களைக்கல்லி (ங) ஶாதிஸ்மரணஞ் செயலாகி மூர்ச்சித்தனளாக, இவளைப் பரிஜனங்கள் சந்தனநிகளால் தேற்றியபின், மாந்தாபிதாக்கள் அதனைக்கேட்டுப் பரவசராகித் திலகசக்திரிலகமகள் அங்கஸூந்தரியென்னுஞ்சேடியை, 'பெண்பிள்ளையின் மூர்ச்சாரகாணத்தையறிந்து வருவாயாக' என்றுபோகவிட, அவளும் ஜாதிஸ்மரணத்தால் மூர்ச்சைவந்தமை கல்யைகைக்கேட்டுவந்துசொல்லுவான்: 'இதற்குமூன்றும்பவத்து ஹேமாங்கதவிஷயராஜமஹாபுரத்து வைச்யன், ரதந்தேஜனென்

(க) மித்தியாபஹாஸம் - பொய்யா
கியபரிஹாசச்சிரிப்பு.

மந்தஸ்பிதம் - புன்சிரிப்பு.

(ங) கபோதமிதுளம் - புறவிடம்.

(உ) லஜ்ஜிதனாகி - வெட்கமடைந்து.

(ங) நியுக்தர் - ஏவப்பட்டுவார்.

(ச) ஶாதிஸ்மரணம் - மறப்பிதல்.

(ரு) குசலவருத்தி - சேவகராக.

பான் ; பார்யை, ரத்மாலையென்பான் ; இவர்கட்டுப்புத்திரி அதுபமையென்
பான் ; அந்நகரத்துக் கனகதேஜனென்னும்வைச்யனுக்கும் சந்த்ரமாலையும்
புத்ரன் ஸ்வர்ணதேஜன் ; மைத்துனனாகிய இவனுக்கு அதுபமையைக்கொ
டுத்துமென்றிசைந்த மாதாபிதாக்கள் பின் அவளை அவமதித்து, மணிகார
னென்னும் வைச்யபுத்ரனாகிய குணமித்ரனுக்குக்கொடுத்துச் செல்கின்றகா
லத்து, அவன் அம்போந்தியென்னும் ஓராற்றின்சழியுள் அகப்பட்டு மரித்த
பின், அதுபமையும் பர்த்ருமரணதுக்கிதையாகித் தத்ப்ரதேசத் தேவீழ்ந்துமரி
த்தனள் ; பின்பு அவர்களிருவரும் அந்நகரத்து ஒருவைச்யன்க்ருஹத்தே பவ
னவேகனும் ரதிவேகையுமென்னும் கபோதமிதுனங்களாகப்பிறந்து (க) போ
தாதிசயத்தாற் பிறருபதேசிப்ப அக்ஷராப்பாஸமுதலாகிய ஸாமர்த்தயத்தினை
யண்டந்து ஸ்ராவகயோக்யாசாரங்களை ஆசரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினால்
பரஸ்பரம் அனுராகித்து வளர்கின்றகாலத்து, அதுபமைக்கு மைத்துனனாகிய
ஸ்வர்ணதேஜன்மரித்து (உ) மார்ஜாரமாகப்பிறந்தனள் ; மார்ஜாரம் பூர்வ
ஸவரத்தால், 'அதுபமையாகிய ரதிவேகையைப்பிடிப்ப பவனவேகனென்
னும்புற, நக (ங) துண்டங்களால் மார்ஜாரத்தைப் பாதித்துச்செல்லாநின்
றகாலத்து, ஒருநாள் பர்வதபார்ச்வத்தே கபோதமிதுனங்கள் விளையாடப்
போகியவிடத்து விலையிலே பவனவேகனகப்படக் கண்ட ரதிவேகை சோகத்
கூடவந்து ஸ்ரேஷ்டிக்குத் (ச) தத்பர்த்ருமரணத்தினை மூக்கினுலெ
டுக்காட்டி, சோகத்தால்மரித்து ஸ்ரீசந்த்ரையாகிப்பிறந்தது' என்று சேடி
சொல்லக்கேட்டு ஸ்ரீசந்த்ரையுடைய பூர்வபர்த்தாவைத்தேடுவான்வேண்டி
ஒருப்பட்டகன்று இவள் பூர்வவைபவங்களையெழுதுவித்து ரங்கதேஜனென்
னும்நர்த்தகனையும் மதனலதை யென்னும் நர்த்தகியினையும் அழைத்து. ஸம்
மானபூர்வகமாக, (டு) ஏதத்வருத்தார்த்தத்தினை நாடகமாகப்பண்ணி அபிந
யித்துப் பலதேசங்களிலும் ரங்கஸ்தானத்துப் (சு) பட்டகத்தைவிரித்துக் கூத்
தாடுக" என்று சொல்லிவிடுத்தனர். அவர்களும்போகி அவ்வண்ணஞ்செய்
கின்றகாலத்து, ஒருநாள் ராஜா, புஷ்பவனமென்பதோருத்யானத்து ஸமா
திசுப்தரென்னும் தபோதனரைமஸ்கரித்துத் தர்மபுருஷனந்தரம், 'என்
புத்ரி பூர்வபவ பர்த்தாவைக் காணலாவதுஎங்கே?' என்றுவினவ அவரும்,
'இப்பொழுது ஹேமாபநகரத்தில்' என்றருளிச்செய்யக்கேட்டு, நர்த்தகரோடு
கூடப்போகி ஹேமாபநகரமடைந்து ரங்கஸ்தானத்தேகூத்தாடுவிப்ப, தத்ப்ரதேசார்
த்தமாக நகரஜனங்களோடுவந்து நந்தாட்யன்கண்டு, ஜாதிஸமரணத்தினால்மூர்ச்
சிப்ப, ஜீவந்தரகுமாரன் சீதக்கிரியைகளால் மூர்ச்சைநீக்கி, மூர்ச்சாகாரணம்
என்னென்றுவினவ, அவனும்பட்டகத்துஎழுதிய பூர்வபவஸம்பந்தத்தினையெல்
லாஞ்சொல்லி, 'பூர்வபவத்து நின்மாளிகையிலே பவனவேகனென்னும் கபோத

(க) போதாதிசயம் - நூனமிகுதி.

(உ) மார்ஜாரம் - பூனை.

(ங) துண்டம் - மூக்கு.

(ச) தத்பர்த்ரு - தன்கணவன்.

(டு) ஏதத்வருத்தார்த்தம் - இந்தவர

(சு) பட்டகம் - படம். [வாறு.

மாகி, (க) ஜீவிதாவஸானத்து நந்தாட்யனுயினேன்' என்று சொல்லக்கேட்டு, அந்நயந்தம் விஸ்மிதனாகி ஜீவந்தராகுமாரன் ஸ்ரீசந்த்ராதாட்யர்களுக்குக் கல்யாண விதிமினைத் தொடங்குவானெருட்டினான். மற்றொன்றுசொல்லுதும்:

“ஹரிவிக்ரமனென்பானெரு வ்யாதபதி தன்தாயாதியாயினெருவனுந் பீடிதனாகிப்போந்து கபித்தவனஸமீபமாகியதொரு பர்வதபார்ச்வத்தே ஒரு நகரம்பண்ணியிருந்தனன். இவனுக்கும் வனகிரியென்னும் பார்வையக்கும் புத்திரன் வனராஜனென்பான்; ஹரிவிக்ரமனுக்கு (உ) ஸாமந்தர், அதிலுள்ளும் வடவ்ருக்ஷமும் சித்ரஸேனமும் ஸைந்தவனும் அரிஞ்சயமும் சருமர்த்தனமும் என்பார். வனராஜனுக்குலகாயர், லோகஜங்கமும் ஸ்ரீவேணமும் என்பாரிருவர். ஒருநாள், நகரசோபையென்னும்நகரமடைந்து ஒருந்யானத்துவினையாடாநின்ற ஸ்ரீசந்த்ரையது ரூப யௌவனஸௌந்தர்யாதிசயத்தினேக்கண்டு விஸ்மிதராகிப்போகின்றவர் ஸ்ரீசந்த்ரையத்தமாகக் கொடுபோகின்ற ராஜவாகனமாகிய ப்ரதானதுரகத்தினைப் பலத்தாற்பிடித்துக்கொண்டுபோகி ஹரிவிக்ரமனுக்குக்கொடுப்ப, அவனும் அவர்களுக்கு ஸம்மானம் பண்ணியபின், வனராஜனுக்கு ஸ்ரீசந்த்ரையது ரூபஸௌந்தர்யாதிசயத்தையநிலிப்ப, அவனும் பூர்வபவ ஸ்ரேஷ்மணபந்தத்தினால் மிகவும் (ங) அனுகந்தனாகி, அவனை யாதானும் ஒருபாயத்தாற் கொடுவந்துதரவேண்டுமென்று பருவிதஸம்மானங்களா லிரப்ப, அவர்களும் நகரமடைந்து (ச) நிவாஸஸ்தானமிற்று அதற்கு அது நபமாக நிலவதைபண்ணி அவனைபுகுங்கொண்டு அங்கேகி, ‘இன்னார் இவ்வண்ணஞ்செய்தனர்’ என்று ஓலையெழுதிவைத்துப்போனவிடத்து மற்றநாள் பெண்பிள்ளையைக்காணுது பந்து ஜனங்கள் அதிதுக்கிராகியபின், ‘கின்னரமித்ரனும் யக்ஷமித்ரனும்மென்னும் கல்யகாப்ரதாக்கள் அல்வோலையைவாசித்து அவ்வழியேதொடர்ந்துசென்று யுத்தம்பண்ண, அவர்களும் இவர்களைஹித்துக்கொண்டுபோகி வனராஜனுக்குக்கொடுத்தனர். அவரும், ‘என்னுடைய நகரத்து ஹிளபவனம் நமஸ்கரித்தல்லது வார்த்தைபேசேன்’ என்று மெளன விரதங்கைக்கொண்டனன். வனராஜனும் இவனுதுவிரகத்தித்தமறித்து, ‘யாதாணமொருபாயத்தால் என்கண் அனாராகிப்பாளாகப்பண்ணவேணும்’ என்று தன்பரிசாரகஸ்திரிகளையேவ, அவர்களும் நாராபாகாரத்தாற் பேசிப்பவும், அவன் முன்போலச் சலியாதிருந்தனன்; இந்தவருத்தாந்தத்தினே ஹரிவிக்ரமன்கேட்டு, இவ்வண்ணஞ்செய்துவிழைசெய்தனை என்று வனராஜனை மிகவுங்கோபித்து ஸ்ரீசந்த்ரையினைத் தன்புத்திரிகளோடுகூட வர்த்திப்பாளாகப் பண்ணியபின், த்ருடமித்ரன் ஸுமித்ரன்முதலாகிய ஸகலபந்துவானங்களோடுங் கூட ஜீவந்தராகுமாரன் யுத்தஸன்னத்தனாகிச்சென்று ஹரிவிக்ரமனுடைய நகரத்தைவினந்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கியபின், ‘பருஷனவிஞ்சகாரண

(க) ஜீவிதாவஸானம் - வாழ்நாள் முடிவு.

(ங) அனுகந்தன் - பிரீதிக்கொண்டவன்.

(உ) ஸாமந்தர் - சிற்றரசர்.

(ச) நிவாஸஸ்தானம் - இருப்பிடம்.

மாகிய யுத்தஞ்செய்யுமது காரியமன்று' என்றுகருதி ஜீவந்தரகுமாரன், ஸுதர்சனயக்ஷணநினைத்தனன் ; அவனும் ததக்ஷணத்திலே புரிசந்தரையைக்கொடுவந்துகொடுத்துப் பின்னும் யுத்தோன்முகனாகிய ஹரிவிக்ரமனையும் வனராஜனையும்கட்டிக்கொடுவந்து குமாரஸன்னிதானத்திலிட்டனன். தத்காலத்தே (க) சர்யாமார்க்கமெழூர்தருளிஞரொரு சாரணரைக்கண்டு ஜீவந்தரகுமாரன், நவபுண்யக்ரமத்தாலெதிர்கொண்டு அமுதுசெய்வித்துப் (உ) பஞ்சாச் சர்யமடைய, அதுகண்டு வனராஜன் ஜாதிஸ்மருதியடைந்து, 'யான்முன்பு ஸ்வர்ணதேஜஸென்னும் வைச்யனாகிப்பிறந்து அதற்பின் மார்ஜாரபவத்துக்கபோதத்தினையடர்ந்துப்பிடித்தபின், மற்றொருநாள் ஒருதபோதநர் ஆக மாத்தியயுனம்பண்ணக்கேட்டிருந்து உபசம்பாவத்தால் வைராஜபந்தத்தினீங்கி வனராஜனுயினேனாதலிற் பூர்வபவஸ்நேகத்தால் இவ்வண்ணஞ்செய் என்பலபராக்ரமத்தாலன்று' என்றுசொல்லியபின், அவர்களைப் பர்

போகவிட்டபின் சோபாநகரமடைந்து கல்யாணவிதியால் நந்தாப்யனுக்குக்கொடுத்தபின், ஹேமாபநகரத்தேமவருகின்மவன் ஒருபொய்கைக்கரையில் விட்டிருந்தபொழுது அப்பொய்கையுள் ஸ்ரான்பானாதிகளைச்செய்கின்ற பரிஜனங்களைச் சில (ங)மக்ஷிகங்கள்வந்து பாதிப்ப 'இது(ச)க்ருதமாகவிருந்தது' என்று அறிந்து, 'இதற்குக்காரணமென்ன?' என்றுயக்ஷணஸ்மரிப்ப, அவனும் அதுபொழுதேவந்து அப்பொய்கையுள் ஒருவித்யாதரன்செய்த அம்மாயத்தினைநீக்கி அவனைக் குமாரஸநிதானத்துவைப்ப, அவனும், 'நீயார்?' என்றுவினவச்சொல்லுவான்: 'பூர்வபவத்து மாலாகாரனென்னும்வைச்யனுக்கும் குலம்மபூரீயனுக்கும் புத்ரன் ஜாதபடனென்பேன் ; தனத்தனென்னும் வைச்யனுக்கும் நந்தியென்னும்பார்யைக்கும்புத்ரன் சந்த்ராபனென்னும் மித்ரனோடுங்கூட நின்கண்ணே ஸத்தர்மக்கேட்டு மதுமாம்ஸநிவ்ருத்திவருதம் கைக்கொண்டுமுடித்து வித்யாதரனுயினேன். ஒருநாள், வலித்தகூடத்துஸன்னிஹிதராகியசாரணரை நமஸ்கரித்துப் பூர்வபவஸம்பந்தத்தினைக்கேட்டுப் (டு) பவத் தர்சனார்த்தமாகவந்தேன். நிஜபூர்வ பவஸம்பந்தமாவது: தாதகிஷண்ட பூர்வமந்தர பூர்வவிதேக புஷ்பாவதீவிஷய புண்டரீகினீநகராதிபதி, ஜயந்தரன்; தேவி, ஜயதேவி; இவர் குப் புத்ரன், ஜயத்ருடன். இவன் ஒருநாள் மனோகரோத்யானமடைந்து பன்னவிஹரஸம்பண்ணி ஒருபொய்கையுள்வினையாடாரின்றதொரு அன்னக்ஞசைக்கண்டு ஆதரித்து, ஒரு (சு) சேடகனைவிடுத்துப் பிடிப்பித்துக்கொண்டுபோந்து வனராநிதம் இதன் மாதாபிதாவாகிய அன்னங்கள் இதன் பின் திதாடர்த்துசென்று மாளிகையிலே அநவரதமும் சோகஸ்வரத்தால் அரற்று

(க) சர்யை-பிக்ஷுக்கோடல்.

(ங) மக்ஷிகம் - ஈ.

(உ) பஞ்சாச்சரியங்களாவன - தே

(ச) க்ருதகம் - செயற்கை.

வர்கள் மலர்மழைபொழிதல், பொ

(டு) பவ - உன்னுடைய.

ஸ்மழைபொழிதல், தேவதுந்துபிமுடி

(சு) சேடகன் - ஓவல்செய்பவன்,

க்கல், தேவஸ்துதி,

மன்னம்

கின்மலிவற்றுள், பிதாவாகிய அன்னத்தைச் சேடகன் எய்துவிழத்தினன்; ஐய தேவிகண்டு, 'இஃது என்?' என்றுவினவ, சேடகனும் உள்ளபெற்றிசொல்லியபின் குமாரனேனோக்கி, 'இந்தப்பாபக்கிரியைசெய்துபிழைசெய்தனை; இனி இதனைத்தாயோடேகூடவிடுவாயாக' என்றுசொல்ல, அவனும், 'அஞ்ஞானனாகிய என்னால் இப்பாபக்கிரியைசெய்யப்பட்டது' என்று ஆத்மநிந்தையோடுங் கூடிப் பிரித்தபதினாறாளிற்கூட்டியபின், ஸம்ஸாரவிரக்த தபர்பாவத்தால் ஸஹஸ்ராகல்பத்துத்தேவனாகி அவ்உதாசனாஸகரோபமகாலம் திவ்யஸூக மனுபவித்துப்போந்து ஜீவந்தரகுமாரனாயினே. முன்பு சேடகனாலெய்யப்பட்ட அன்னம் நின்சத்ருவாகிய காவ்டாங்காரிகளாயிற்று. முன்பு அன்னக் குஞ்சைக் கிளையிப்பிரித்தனையாதலிற் பதினாறுஸம்வத்தஸரம் நீயும் நின்கிளையிற் பிரிந்தனை' என்று இவ்வண்ணம் வித்யாதரன்சொல்லக் கேட்டு, அவனுக்குப் பரியவசனஞ்சொல்லிவிட்டு ஷோமாபநகரமடைந்து இவ்உடலிவ்யங்கனையனுபவித்துச்செல்கின்மகாலத்து மற்றொன்றுசொல்லுதும்:

“ராஜபுரத்துநின்றும் நந்தாட்யன்போகி ஜீவந்தரகுமாரனையடைந்தபின், வகுளமதுராதிகள் கந்தர்வத்தத்தையைக்குறுகி, விரயோபசாரஸஹிதமாக, 'ஸ்வாமியும்நந்தாட்யனும் எந்தத்தேசத்தே வந்ததிக்கின்மனர்?' என்று வினவ, அவனும் 'ஸஹ்யனலிவ்யவேமமாபநகரத்துள்ளார்' என்றுசொல்லக் கேட்டு மிகவுழ்ந்தாராகி ஸ்வபந்துஜனங்களுக்கு அறிவித்து ஷேமமாபநகரத்து ஏறப்போகின்மவர்கள் தண்டகாரணயத்துத்தாபஸாசரமத்துவிட்டனர்; அவ்விடத்து (க) யத்ருச்சையாய் விஜயமஹாதேவி அவர்களைக்கண்டு, 'நீங்கள் எங்குள்ளீர்? எங்குப்போகின்றீர்?' என்றுவினவ, (உ) யதாவ்ருத்தார்த்தமறிவித்தபின், புத்ரவிரஹ துக்கபீடிதையாகியதேவி சோகபாஷ்டமவீழ்தர, 'அப்பிள்ளையை இங்கேயும்கொண்டுவருவீராக' என்று சொல்லிவிடுத்தபின், அவர்களும், 'தேவியதுசோகாவஸ்தையினாலும் ருப ஸாத்ருசயத்தாலும் ஸ்வாமிக்குமாதாவேபோலும்' என்று ஸந்தேஹமெய்திப்போகி ஷேமமாபநகரமடைந்து செளர்யபரகாசர்புரஸ்ஸரமாக ஸ்வாமியைக்காண்பான்லேன்டி, (ரு) வ்யாதபதியோடுங்கூடி (ங) ஸார்த்தத்தினைச் சூகைகொண்டனர். ஸார்த்தத்துள்ளவர்கள் சிரோகதஹஸ்தராகி ஆக்ரோசபூர்வகம் ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு அறிவிப்ப, அவனும்வ்யாதபலத்தோடும் புத்தம்பண்ணுகின்றவிடத்து வஞ்சகிகளும் தமதுவீர்யபரகாசபூர்வகமாக ஸ்வநாமாஷ்டஸஹிதமாகியசரம் (ஸ) விட, அவற்றைக்கண்டு பந்துஜனங்களாவதறிந்து, அவர்களுடைய (டி) கதோக்கடாதி பந்துஜனவ்ருத்தார்த்த (ச) நிவேதநாந்தரம் தண்டகாரணயவ்ருத்தார்த்தத்தினையறிவித்தபின், அப்போதே ராஜபுரமகனேண்டுகளாகி தந்தாடமித்தாரதிபந்துஜனங்களுக்கறிவித்து, சாதாரண்கபல (ரு) விபூதியோடுங்கூடி

(க) யத்ருச்சை - தற்செயல்.

(ச) நிவேதநாந்தரம் - தெரிநி

(உ) யதாவ்ருத்தார்த்தம் - உள்ளவர

பின்.

லாறு. [யகூட்டம்.

(ரு) விபூதி - செல்வம்.

(ங) ஸார்த்தம் - பொருளோடுகூடி

டப்போகித் தண்டகாரணயத்துத் தன்வரவுபார்த்திருந்த விஜயமஹாதேவியை நமஸ்கரித்திருப்ப, தத்க்ஷணத்தே ஸுதர்சனயக்ஷணசந்திரிதனுகித் திவ்யாபரஸு வஸ்தரகந்த மால்யபோஜனாந்ஸூஜித்து மதுரவசனங்களாற் குமாரமாதாக்களுடைய சோகதுக்கங்களைக் கெடுத்துப்போயினபின், குமாரனதுபுண்யமஹிமையினைக்கண்டு மிகவும் (க) பிரஸன்னையாகி ரஹஸ்யமாகப் புத்திரனைனோக்கி, 'ஸ்வாமியை லோகார்தரமடைவித்து நம்குலராஜதாஸியாகிய ராஜபுரத்தே ராஜ்யபதமெய்தி வர்த்திக்கின்ற காஷ்டாங்காரிகன் நமக்குச் சத்துருவாயினன். தேஜஸ்வியாகிய உன்னால் உபேக்ஷிக்கப்படுவானல்லன்' என்றுசொல்ல, 'அவ்வண்ணஞ்செய்கின்றேன்' என்றுசொல்லி, காலானுரூபமாக (உ) அபிப்ரேதகார்யமுடிந்தபின் நந்தாட்யனோடே எழுந்தருளுமளவுமீவ்வனப்பிரதேசத்தே இருந்தருளுவீராக' என்றுசொல்லி, மஹாதேவிக்கு ரக்ஷார்த்தமாகச் சிலபரிஜனங்களையுமிருத்திப்போகி முன்பேபரிஜனங்களையடைவித்து அப்ரகாசமாக ராஜமாபுரமடைந்து யக்ஷனாற்கொடுக்கப்பட்ட காமமுத்திரிகாப்பாவத்தினால் ஒரு வைச்யவேஷங்கொண்டுபோகி (ங) ஆபண்ப்ரதேசத்திருப்ப, அந்தநகரமேஷ்டி ஸாகரத்ததன் பார்யை, அமலையென்பாள்; புத்திரி விமலையென்பாள்; 'இவளை யாவார்க்குக்கொடுத்தும்?' என்று கைமித்திகளைவினவ, 'கன்யகாயோக்யபர்த்தா ஸன்னிஹிதனாகியபொழுது ஸ்வர்ணராஜதாதி ஸகலதனங்களும் அதிகலாபத்தவாகும்' என்று ஆதேசமுண்டாதலின், ஜீவந்தரகுமாரன்ஸன்னிஹிதனாகியபொழுதே அவ்வண்ணமாகியபின் ஆனந்தத்துடன் கூடி ஜீவந்தரகுமாரனுக்கு விமலையை விவாஹவிதியாற்கொடுக்க அனுபவித்துச் சிலகாலநீக்கழித்தபின்பு (ச) பரிவ்ராக்ஷேஷங்கொண்டுபோகிக் காஷ்டாங்காரிகஸம்பமடைந்து, 'அதிதியாகியவெனக்குப் போஜனதானம்பண்ணவேண்டும்' என்ன, அவனும் உபசாரஸஹிதமாகப்போசனம்பண்ணுவித்தபின், அதுவே காஷ்டாங்காரிகலிநாசமித்தமாகக்கொண்டு புறப்பட்டு ஒருவருத்தப்ராஹ்மணவேஷங்கொண்டு போகி ராஜபுத்ராதிரிசிஷ்டஜனங்களிருந்தஸபையையடைந்து, 'தருஷ்டபஸமாகிய வசிகரண சூர்ணஞ்சுனாதி ஓளவுதவித்தைகளுள்; வேண்டுவீர்களாயின், உபதேசங்கொள்வீராயின்' என்ன, அவர்களும், 'என்னே! இந்தவார்த்திகயானுருமமாகின்றதில்லை இவன்வசனம்' என்றுசொல்லி, அபஹவித்து, 'இந்நகரத்தே குணமலை யென்பாள் ஒருவைச்யபுத்திரி, சூர்ணத்தினை ஜீவந்தரகுமாரன் ஸதுதியாமையாற் புருஷத்வேஷியாகி வர்த்திக்கின்றனள்; அவளை வசிகரணம்பண்ணவல்லீராயிற் பின்பு யாங்களும் அப்யஸித்தும்' என்றுசொல்லியபின், மாயாவருத்தனும், 'அவ்வண்ணம் செய்குவன்' என்று ப்ர

குணமலைபவனமடைந்து,

(க) பிரஸன்னையாகி-திருப்தியடை (ங) ஆபணம் - கடைத்தெரு.

(ச) பரிவ்ராக்ஷேஷம் - ஸம்யாஸ்

(உ) அபிப்ரேதகாரியம் - இச்சிக்கப் வேஷம்.

பெற்றகாரியம்.

வன்வந்துநின்றனன்' என்று சேடிமுகத்தாலறிவித்து, குணமாலையின் அனுமதியாலடைவிக்கஅடைந்து, (க) பத்ராஸனத்திருப்ப, 'எங்குநின்றும்வருகின்மீர்? எங்குப்போகின்மீர்?' என்று குணமாலையினவ, (உ) ஸ்கலிதவசனத்தனாகி, 'பின்னின்றும்வருகின்றேன்; முன்னோக்கிப் போகின்றேன்' என்ற பரிஹாஸவசனங்களைப்பரிஹனங்கள் அபஹவரித்தபின், 'வார்த்திக்யம்சித்தவி காரம்பண்ணுமென்பது தருவதன்றோ' என்று அவர்களைநிரவரித்து, 'முன்னோக்கிப்போகின்றதேசம்யாது?' என்றுவினவ, 'ஐராவதிநாசகாரணமாகிய கர்யாதீர்த்தத்தேதற்போகின்றேன்' என்ன, அவனும், 'என்னே ! இவனது சர்மம் வார்த்திக்யாதுர்ப்பாமாயினும் வசனம் யௌவனலங்கிருதமாகின்றவாறு' எனநிறைந்து உபசாரஸஹிதமாக அவனுக்குப் போஜனம்பண்ணுவித்தனன். அதன்பின், (ங) அபிலஷித்தேசத்தேதற்போவீரமின்' என்ன, அவனும், 'அவ்வண்ணுஞ்செய்வேன்' என்று ஸ்கலிதவசனத்தனாகி அவளதுசயனத்தலத்தையடைய, குணமால், பரிசாரகஜனங்கள் அதனையறிந்து கரங்களைப்பற்றி யீர்க்கின்றவர்களைநிரவரித்து, 'சயனதலத்தேவலிப்பிக்க' என்று நியோகித்தபின், இரவுவலித்து (ச) ப்ரபாதகாலத்து அநிமதுரமாகப்பாடிய இவனது ஸ்வரத்தைக்கேட்டு, 'காந்தர்வத்தாவிவாஹகாலத்து ஜீவந்தரகுமாரகீதமே போன்றிருந்தது' என்று விஸ்மிதையாகி, குணமால் அவனையடைந்து, 'என்னஎன்னவித்தைகள் அப்யவரித்தீர்?' என்றுகேட்ப, 'தர்மார்த்தகாமசாஸ்திர பாரங்களுகின்றேன்; தர்மார்த்தபலங்களைப் பிரதிபாதிப்பது காமசாஸ்த்ரம்; அதன்பேதத்தனவாகிய ஸ்கலகலாவித்தைகளும் அறிவேன்' என்ன, அவனும் ஆதரித்து, 'கந்தயுக்திமுதலாகியவித்தைகளை எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்' என்றுபிரார்த்தித்து அப்யவரியாரின்றவிடத்து, மற்றொருநாள் வித்யாதிதேவதாபூஜா வ்யாஜத்தினால் ஒருத்யானமடைந்து ஏகாந்தமாகத்தனது ஸ்வபாவருபத்தைக்காட்டிப் பின்னரும் (ரு) விச்வாஸார்த்தமாகச் சூர்ணாவிராதவ்ருத்தார்த்தத்தினையுஞ்சொல்லிக் கரதலஸ்பர்சனஸ்கமனுபவித்தபின், அவனும் லஜ்ஜாஸ்நேகபரவசையாகிநிப்ப, பின்னும் தனதுவ்ருத்தவேஷத்தொண்டு வித்யாதேவதாபூஜைபண்ணியபின், இந்தவ்ருத்தார்த்தத்தினைப் பந்துஜனங்களறிந்துமிகவும்பீர்தராகி, ஜீவந்தரகுமாரனுக்குக் குணமாலையை விவாகவிதியாற்கொடுத்தபின், அவளுடன் இஷ்டவிஷய காமபோகங்க்கையலுபவித்துச் சிலநாள்கழிந்தபின் ஒருநாள், ஸம்ஸ்தபந்துஜனங்களோடும் சாசுரங்க (க) பலஸஹிதனாகி விஜயகிரியென்னும் மதஹம்ஸ்தியினையேறி ராஜ (எ) பரிச்சதம் புடைசூழ்தரக் கந்தேத்கடபவனத்தினையடைந்தனன். அதனைக் காவட்டாங்காரிகள்கேட்டு மிகவுங்கோபித்தவிடத்து ஆப்தராகிய மந்த்ரிஜனங்கள்,

(க) பத்ராஸனம் - மங்களமான ஆஸனம்.

(உ) ஸ்கலிதம் - நழுவுல்.

(ங) அபிலஷித்தேசம் - இச்சிக்கப் பெற்றநாடு.

(ச) ப்ரபாதகாலம்-விடியற்காலம்.

(ரு) விச்வாஸார்த்தம் - கம்பிக்கையின் பொருட்டி.

(க) பலம் - சேனை.

(எ) பரிச்சதம் - பரிவாரம்.

சரகுமாரன், மகாபாலவனும் ஸுதர்சனயக்ஷமித்ரனும் வித்யாதரபல
ஸகிதனும் மதுரவகுளாதிஸஹாயனும் ஆதலின், அவன் அபேத்யபராக்ரமன்;
அவனுடன் விரோதிக்குமது விநாசமேதுவாகும்' என்று சொல்ல அடங்
சாஸ்திரமும்:

“விதேஹவிஷயத்து ராஜா, கோபேந்திரன்;தேவி, ப்ருத்விஸுந்தரி;புத்ரி,
ரத்னவதி; ‘இவள், சந்த்ரகவ்யதனமென்னும் யந்த்ரம் வீழ்தரச் சரந்துரர்
திட்டவனுக்கு யோக்யை’ என்று நியதியுண்டாதலின், ததர்த்தமாகக் கோ
பேந்த்ரமஹாராஜன், ராஜமகாபுரமடைந்து, ஸ்வயம்வரகோஷனுபூர்வமாக
ராஜாக்களையழைப்பித்தபின், அவர்களும் (க) ஸமுதிதராகிவந்து யந்த்ரத்தி
லெய்து, அஸமர்த்தராகியபின், ஜீவந்தரகுமாரன் ஸித்தநமஸ்காராரந்தரம்
ஆசார்யராகிய. ஆர்யநந்திகளைநமஸ்கரித்து யந்த்ரத்தை ஸ்கலிதமாகவெய்
தனன்; அதனைக்கண்டு ராஜவித்யாதரஜனங்கள் ஸாதுகார்முகராகி ஸ்துதி
ப்ப, ரத்னவதி, ஜீவந்தரகுமாரன்மிசை மாலையிட்டன். காஷ்டாங்காரி
கன்முதலியராஜாக்கள், கன்யாபஹரணம்பண்ணுவான்வேண்டி யுத்தந்தொ
டங்குதலும், ஜீவந்தரகுமாரன், ஸுத்யந்தரமகாராஜ ஸாமந்தவர்க்கமாகி
யவர்களுக்குத் துதமுக்கத்தால் தனது வ்ருத்தார்த்தத்தினையும் க்ருதக்னனாகிய
காஷ்டாங்காரிகளது ஸ்வாமித்ரோஹத்தினையும் அறிவித்து ஸாமபேததான
தண்டலக்ஷணத்தவாகிய சதுர்விதோபாயத்தினால் அவர்களைவசீகரித்து யுத்
தோன்முக்குகி விஜயகிரியென்னும் மதஹஸ்தியேறி யுத்தரங்கங்குமுத
லும் காஷ்டாங்காரிகள் அசனிலேகமென்னும் மதஹஸ்தியைமேற்கொண்டு
குறுகி யுத்தம்பண்ண, அவனை ஜீவந்தரகுமாரன் லோகாந்த்ரமடை
வித்தனன். ததனந்தரம், ஸகலராஜபலமும் ஜீவந்தரஸ்வாமியைச் சரண
மாக அடைந்தபின், ராஜ்யகோஷனுபூர்வகம் விஜயாதேவ்யாதி ஸகலபந்து
ஸஹிதனாகி ஜினபதிபூஜாதிமங்கலக்ரியாபூர்வமாக ஸுதர்சனயக்ஷ வித்யா
தரப்ரப்ருதிகள் ராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணியபின் ரத்னவதி கல்யாணனந்தரம்
கார்த்தவதத்தைக்கு மஹாதேவீபட்டங்கொடுத்து, துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரி
பாலனப்ரகாரத்தினால், ராஜ்யபரிபாலனம் பண்ணி இஷ்டவிஷயகாமபோகங்
களையனுபவித்துச் செல்கின்மகாலத்து, மற்றொருநாள், ஜீவந்தரமஹாராஜன்
ஸுரமலயோத்யானத்து வரதர்மதபோதனார் பார்ச்வத்தே தர்மசர்வணைந்
தரம் நந்தாப்யாதி பந்துஜனங்களோடுகூட சம்யக்தர்சன தான சீலோப
வாஸ ஜினபூஜாதி வ்ருதங்களோடுகூடச் செல்லாநிப்ப, ஒருநாள், அசோக
வனமென்னும் உத்யானத்துப் பரஸ்பரயுத்தம் பண்ணுநின்ற வானஸமுகத்
தைக்கண்டு போக (உ) நிர்விண்ணாகித் தத்ரஸன்னிஹிதராகிய சாரணதபோ
தனர்பார்ச்வத்தே தனதுபூர்வபலஸம்பந்தத்தினைக்கேட்டு, ப்ரதிதிவஸம். ஜிந
பதிபூஜாபராயணனுகின்றவன், ஸுரமலயோத்யானத்தே ஸ்ரீவர்த்தமான

(க) ஸமுதிதராகி - மகிழ்ச்சியையு (உ) நிர்விண்ணன் - ஒன்றும்தோ
டையவர்களாகி. ன்ருதவன்.

பட்டாரகர் ஸமவஸரணம் ஸர்வஹிதமானமைக்கேட்டு, விபூதிஸஹிதம்போகி, ஸமவஸரணமடைந்து ஜினபதிபூஜாந்தரம் கந்தர்வதத்தாபுத்ரனாகிய வஸுந்தரபுத்ரனுக்கு ராஜ்யபதங்கொடுத்து ஸத்யந்தரமஹாதேவியோடுங்கூடக் கந்தர்வதத்தாதிதேவிகளும் அவர்கள் மாதாக்களும் சந்தனாயைஸமீபத்தே தீக்ஷித்தபின், ஜீவந்தரமஹாராஜனும் நந்தாப்ய மதுராதிஸஹாய மாதூலாதி மஹீபதிகளோடுகூட ஸர்வஸங்கபரித்யாகரூபத்ததாகிய ஜினதீஸைக்ஷயினைப் ப்ராபித்து ஜீவந்தரமுனிகளும் தபப்ரபாவத்தால் சுருதகேவலீபத் ப்ராப்தராகி விஹரித்து ஸ்ரீவர்த்தமானபட்டாரகர் பரிநிரோணாந்தரம் விபுலகிரிமிசை அகாநிகர்மஹையம்செய்து முக்திபதமடைகுவர்” என்று ஸுதர்மகணதார அருளிச்செய்யக்கேட்டு பேரூணிகமஹாராஜன், அதிஸந்துஷ்டனாகி நமஸ்கரித்துப்போகித் தனதுநகரமடைந்தனன்.

சீவகச்சரித்திரம் முற்றிற்று.

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்புள்ளோன்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நாற்பெயர்களாழதலியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1	தேவாதி தேவன்	திருவாசகம்	கீர்த்தி சென்னி 3: 2.	கஉஉ க அ	தேவதேவன் நிருப்பெயராகவும் தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன் தேவாதிதேவன் நிகழ்கின்ற தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம்
"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"
2	வெம்பஞ்சுடநிற் சுடருந்திருமூர்த்தி	ஏலாதி சீவக சிலப் மணி	கக பதி	௩௨ 374 உ க	தேவாதிதேவனான்கோன் ஞாயிற்றுத் திகழொளி.....அறிவன் இளங்கதிர் ஞாயிமெள்ளும் தோற்றத்து, விளங்கொளிமேனி பருதியினொருதானாகி....உயர்ந்த அற்புத மூர்த்தி
"	"	"	"	"	"
3	பன்மாண்குணங்கட் கிடனுய்	சீவக	சிறப்பு	௩-ரு 1244 2813	அலைகயில்லாக் குணக்கடலை நலங்கொடும்பார் குணக்கடலுமுடையார்
"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"
4	கற்பா லுயிழந்தமணி	"	"	3023 3024 9	அலைகயில்லாக் குணக்கடலை ஏத்தரியகுணக்கடலை கல்லார்மணிப்பூணவன்

”	கோடாததென்கோற்...ஓடாததானே	நாரணனரு நட: கஅ	கக்- க-உ	ஓடாததானே யுருமுச்சினக்குரை கோடாச் செங்கோற் குருகுலத் தரசு ஓடாக் கழற்காலு தபன குமரன் மருந்தின்சாயன் மணங்கமழ் மேனி யான
8	அயிர்தன்னசாயல்	சீவக	033	
9	கனைந்துகன்றி		2769	கடியவேகனைந்து கன்றி உடுக்கையிழந்தவனா போட கே யிடுக்கண்களைவத் தட்டி, சிலையிடம் பிறத்தத் து டே தெ ரைச் செகுத்தம்மி நஞ்சுற்றகாமம் துகர்ந், ருத்த (உரை)
10	தோளுற்றொற்றெய்வம் துணையாய்த் துயர் தீர்த்தவாறும்	கு	எஅஅ	பொன் மஞ்சாகம்பொருந்திற் பொருந் பொன் மஞ்சாகத்து [துக திருத்தயில் பெத்தமார்பன் பொன் மஞ்சாகத்தினாய் பொன் மஞ்சமார்பம் பொருந்த திருத்துஞ்சகலத்து திருத்தயில் பெத்த.....மார்பினுள் வென் நிப்புரம் வென்றோன்
14	பொன் மஞ்சமார்பன் ” ” ” ” ” ” வென் நிக்கனிற்றை விரிதரவன் வென் மவாறும்	சீ சீ சீ சீ பெ கேதம் ருடால் பாரதம்	உக-எ அடியார் 908 1332 1504 1922 கக உக எ	நார்கொள் வல்லியாற் நின்பதத்தோ டு புயஞ் சிங்கையாத்தபின் இடர்வரினினேக்கவென்று கார்தளஞ் சிலம்பிற் கனிமுபழம் தாந்; குப் பாம்பிணப்பள்ளியமர்ந்தோள் அத்தமாமணிவரை யணையதோன்றல்
16	திருடோளினே சிங்கையாத்தபூங்கச்சு	பாரதம்	959	
18	நினைக்கென்று பின்னும் பைந்நாகடபள்ளி...சாரல் அத்தம்மணையகனிது	சீவக பெரும்பா சீ	22	

ஒப்புண்மப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருந்து.	நூற்பெயர் கள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருந்து.
19	கற்பாடாழ்த்து செய்தோளான்	பாரதம்	கசாடோர்	௫௬	உலமாதுகொ ளிருதோள்வலி புடைவள்ளல் [செய்தோளான்
"	"	டைடதம்	அன். தூ	௬௭	உலதுது செய்த வயர் மாமணிக்தூண்
"	"	கூர்ம	இராவண	௧௧	கற்பாடாழ்த்த புயத்தரக்கன்
23	மதியக்கெடுத்த வயரீனெனத் தம்பி மாழாந்	சீவக		1215	வெண்மதி யிழந்தமீன்போற் புல்லென
"	"	"	"	1695	வெய்திதின்ற வண்ணனின்ரேழர் வெண்மதி யிழந்தமீன்போல் விடலைக்
"	"	பெருங்	க: சௌ	௨௬0-௬௩	குத்தம்பி மாழாந்து
26	கண்மணிப் பாலைபன்னபெண்	பாரதம்	இராசசூய	௧௩	வான்மதியிழந்த மீனினம் போஸப்
24	தினமன்னருப்ப...து நந்தவாழும்	நாலடி		௧௧	பொலிவின்றாகி...விலாவித்தன்று
"	"	"		௩௨௬	கண்மிசைமாமணிகிரென் கான்முனை
"	"	சீவக			நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறிவா
28	அந்லொடிக்கிழரசுஞ்சித்து நந்தவாழும்	"			ளர் குழலியிடத்தே துறந்தார்
"	இவுளிக்கடல்	சீவக		409	மூடபுமேல் வாராமை.....படும்
"	வினைக்கிழவன் (சீவகன்)	கம்ப		௨௨	வீரன் றுணியில் விளங்க றோற்றயின்
"	"	சீவக	அவதார	1002	தூரகமாக்கடல்கொள்காவலன்
"	"	"		1021	வீணைவித்தகந்தகாணிய
"	"	"		2598	யாழறிவித்தகன்
"	"	"		376	வீணைவேந்து
"	"	"		381	தூகர்ச்சிவிலுலகம்
"	"	"			வரம்பிலின்பத்தாட்சியிலுலகம்

29	ஸ்ரீனோர்க் குராப்பாம்	சுவப்	பதி	18	களக்	ஸ்ரீனார் வழவிற் காண்டலில்
"	"	"	உரு	கரு	கரு	"
"	"	மணி	உரு	கரு	கரு	ஸ்ரீனோர்க் கெல்லாமிடர்கெட்ட
30	பாரதச் சென்ற கேள்வி	ஞார	மந்திர	எரு	எரு	ஸ்ரீனோருட்கு மரதனகண்டன்
31	காய்மாண்ட தென்கின் பழம்வீழ	கந்த	பாயிரம்	கரு	கரு	பாரது ஸோன்பு
"	சமுக்கினத்திப் பூமாண்ட திந்தென்	சீவக	"	68	68	தென்கினென் பழம்பரீஇ
	செனடீழி	"	திருச்சிற்	1198	1198	சமுக்கினத்திப் படுபழ முதிரவிண்டு
	தென்கின்பழம் வீழ.....வாழைப்பழ	திருச்சிற்	"	00	00	தென்கின்பழம் வீழ.....வாழைப்பழ
	வகளைசிந்தும்	பாகவதம்	கரு: உரு	உரு	உரு	தென்கின்பழம் வீழ.....வாழைப்பழ
	"	கருவதம்	"	3040	3040	தென்கின்பழம் வீழ.....வாழைப்பழ
	"	கருவதம்	"	34	34	தென்கின்பழம் வீழ.....வாழைப்பழ
32	ஆழியின் களிற்றிட்டம்மோல்	சீவக	ம்து	ச	ச	ஆழியின் களிற்றிட்டம்மோல்
33	மொய்வரைச்சென்னியின்மேல்	"	"	ச	ச	மொய்வரைச்சென்னியின்மேல்
"	வெள்ளிவெண் கோனிரைத்தனபோற்	கம்ப	"	ச	ச	வெள்ளிவெண் கோனிரைத்தனபோற்
	கொழந் தாரைகள்	கம்ப	"	ச	ச	கொழந் தாரைகள்
34	முழலினின் ததிர்.....அருவத்திரள்	கருவதம்	"	ச	ச	முழலினின் ததிர்.....அருவத்திரள்
"	அருவித்திரள்.....துகிக்கொடி. டோன்ற	பதிற்	"	ச	ச	அருவித்திரள்.....துகிக்கொடி. டோன்ற
35	முத்தாரமும் போன்றவை	கருவதம்	"	ச	ச	முத்தாரமும் போன்றவை
36	வள்ளற்கைத்தல.....விரைந்தது	பரி	கரு	ச	ச	வள்ளற்கைத்தல.....விரைந்தது
	வள்ளற்கைத்தலமார்தரின்...உய்த்து	கம்ப	"	ச	ச	வள்ளற்கைத்தலமார்தரின்...உய்த்து
	"	கருவதம்	"	ச	ச	"

சீவக. செய்புள்ளோன்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களமுதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
38	காடுகையரிக்கொண்டே	கூர்ம	இராமன் வளம் நாடு திருக்குறிப்	சு. 1715	வயிற்றிலுண்டு கையரிக் கொண்டுடெய்பு பூங்கவந்தன் சந்தோடு கையரிக்கொண்டு பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரி முலைத்தாய்போல்... ஏறி சரபுவென்பது தாய்முலையன்னது ஆறு டணிலிவாப் பழங்கொடெங்கி [மை னிலையெனப் பரந்தது கடலெனக்காரெனவொலிக்குஞ் சும் காமன் தம்பிபிற் கானாகிடந்தின் சாமனார் தும்முன் செலவுகாண்க அநங்கதேவா... வுன்னையுமும்பியையுந் காமனுஞ் சாமன்றானும் [தொழுதேன் சாமனிலுந் காமனிலுந் தயங்கு மெய் யோன் [தார் காமனுஞ்சாமனு மெனக்கவினமைந் கழனிவிற் செந்நெல் வியப்பொடும் வாழ்க்கெனவித்தும்... கடைசியர் செறு செய்குந் ரோர்புறஞ் சேற்றிடை, வீறுவெண்முனைவித்து நரோர்புறம், நாது வாங்கி நடுகுநரோர் புறம்
"	"	நடைதம் பெரிய	இராமன் வளம் நாடு திருக்குறிப்	சு. 1715	"
39	சரவெனும் பெயருடைத் தடங்கொள் வெம்முலைக் குறை புனை நகன் லீ	கம்ப மேரு	ஆற்று வைசயந்த	சு. 1715	"
40	டழங்கொள்தெங்கிலையெனப் பரந்து பாய்புனல் வழங்க கவ்வையும்..... இயம்புவதொத்த காமனுஞ் சாமனும் போலுங்காட்சிய	மலைபடு சீவக கவி நாய்ச்சியார்	க அச்வமேத அருச்சு னனநீர்த்த தீமந்தனி சூரியன் மரபு நாடு	சு. 1715	"
41	"	இராமா பாரதம்	க அச்வமேத அருச்சு னனநீர்த்த தீமந்தனி சூரியன் மரபு நாடு	சு. 1715	"
42	"	"	"	சு. 1715	"
43	"	"	"	சு. 1715	"
44	"	"	"	சு. 1715	"
45	செறுவினுட் செந்நெல் வான்முனை நாட்செய்வார்	பிரமோத் கூர்ம பேருர்	சு. 1715	சு. 1715	"
"	"	"	"	சு. 1715	"

46	கவரிகன் றூட்டப் போந்த பால்	தனி	னி	எசு	கன்றினைக் கவரியூட்டக் கழிந்த பால்
49	அனமருகுமிவினம்	திருவ	ாடு	கஅ	அனமரு பொறி போல்
50	தேந்தேன்குழி.....கன்னி எரையைத்	சீவ.		2103	சல்லச்சலம்.....அன்னம் பெடையெ
	தினைத்தலின்				னத்தழுவி
	தெருட்டுஞ் செம்பந்தே	சூழ்	நாடு	வெருவரு	நின் தழைக்குஞ் செம்பந்தே
	கன்னெனக்குவனையுங் கட்டலோம்பி	காடு			கண்கைகான் முகம்வா யொக்குங்
	னார், வண்ணவானமுக்கமென மரை				கணையவாற் கணியி லாமை...கனைக
	யினுள் புகார்				லா துலாவி நித்பார்
53	கல்வி சேர்மாத்நினினைறஞ்சுக்காய்த்த	பெருங்		எருப	காரேயு கனைக்கதிர்ச் சாரேயு சாவி
"	சொல்லரு...காய்த்தவே	திருவினை	நா	உச	புரையதவுணர்ந்தோர்...ஒசிந்ததன்றே
"	"	காஞ்சிப்	நி	கௌ	உருத்திட்டம்...தேத்தும்
4	யின்கணினளவும்	சீவக		1393	கயற்கணினளவும்
"	கருப்பியல் காடு	"		2902	கரும்பலாற் காடொன் தில்லாக் கழனி
"	"	புதநா		கக்	கரும்பலலது.....பெருந்தண்டனை
"	சென்றெலின், வான்புகழ் கனிமாய்	சீவக.		16. 7	கனிமாமாய்க்கதிர்ச்சென்றெற் கழனி
"	"	மதுரை		247	கனிமாமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி
"	"	டைத்தம்	சயம	138	கனிமாமாய்க்குஞ் சென்றெலன்குலே
"	"	பிரபு	மாயையுத்		யானைமரையக் கதிர்த்தலைச் சாலிநீம
"	"	தணிகை	நாடு	கசு	கனிமாமாய்ப்பக் கதழ்த்தெழுபூம்பயிர்
"	ஊன்கணுர்க்குரைப்பரிது	மணி		உசு	ஊன்கணினுர்க்குத் தழை யுரைக்கும்
55	தேய்பிடைமயிருப்புதம் வலக்கை சேர்த்	திருவினை	உக	உசு	கொடுப்பிடை வடிவிற்செய்த கூனி
	தினார்		நாடு	உள	ரும் பங்கை வான்கு
	சென்றெலெகள் நகாடு	தே. திரு	ாழி	சூவார். 6	சென்றெற்காடே நிச் சங்கீனும்
		நூன்			
57	பானைவாய்க்முகினம் பழங்கள் சிந்து	சீவ		1198	பானைவாய் கமுக்கினெற்றிப் படுபழ
	"	டைது			பானைவாய் கமுக்கின்றவிப் படுபடுந்
6	கினை நிலைப்பொருள்	சிலப்			தென்கினைப்பொருள் [சுதழி]

சீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்; ருத்	நூலிக 'டெய்யு 'னப் பதிதி கள். அ	நூற்பெய ர்கள்முத லியன.	புடடு	முலம் அல்; கருத்
73	கொய்யம்மலர தோன்றிபோற் சூட்டு டைய சேவலும்...போர்க்கொளீஇ	கள சீவக	நாள் சீவக	உரு 120	கணங்கொடோகையிற் கதுப்பிசூத்த சைஇ [யர்கள் மயிற்சூழாம்.....பைங்கூந்தல் வல்லி பூத்தலைவாரணப் போர்த்தொழில்
74	”	கல்லா கம்ப	பாய்தி நாடு	எ- க	க: வ் பூத்த சென்னிவாரணம் க: நிற் சிவப்புறு சூட்டுங்காட்டி.. ”ரணம் பாருத்
75	”	”	”	எசு- கசு	கொய மலர்க் குடுமி. சே. ல் கொழி ”ரந்தகர் போர்மூட்டி வாழைக்கம்பு முகிழன்; ிங்கின தேம்பமுத்தினியநீர் மூ; மம்
76	அடிசில்வைகலாயிரமற்பு ரம்	பெருங் ” கழுக் குன்ற	பெருங் ” கழுக் குன்ற	கஉ- உக கஎ	முந்நீர்ப்பந்தர் முன்கடைநாட்டி தலைநீர்ப்பெருந்தளி முப்பழம் பொதிந்தவாலி மூவகைத் தலைத் தெண்ணீரைத்; தப்பதந்நை கொண்டேட்டிச் சநதனப்பந்தீட்டி, வெப்பொழிதரப் பெய்வாரும் அறவோர்பள்ளியுமட்டிற்சாலையும்

77	நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடம் செய்வார்க்கு மஃதிடம்	நூல்	உஉ கசு	உஉ 0-சஉ	தள்ளாவியுநந் தக்காநந் தாழ் விலாச், செல்வருஞ் சேர்வது நாடு நற்றவப் பெண்டார் அழஞ்செய்மாக்கள் புறங்காத்தேரம்பு நர், நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றந முயல்வோ, ரியாவருமில்லாத் தே வார்ந்நாடு
		உசு			நற்றவமுனிவருங் கற்றடங்கினரும், நன்னெறிகாணிய தொன்னூற்புல வரு, மெங்கணும் விளங்கிய வெ யிற்புறவிருக்கை
		சூரிய மாபு நகர		உக	ஆங்கவனம் தவளோக்கி.....ஒங்குதவந் தனை லோக்கியிற்று பற்பல நகரமெல்லாம் வட்டமாப் படைத்தகாஞ்சி
78	நற்றவ லட்டமாக வைசுமற்ற நாட ரோ	நீலக		851	காசுறுதுறவின் மிக்க கடவுளர் சிந்தை போல மாசுறுவிசம்பு
79	பெண்வலைப்பட்டாதவர் பீடினோங்கிய வண்ணலங் கடிநகர்	பு.		சசு	விண்புகுவியன்சினைத்தருக்கர் நெல்லுடைக்கவளம்
81	விண்புகுவியன்சினை மெலியப்பூத்தன கரும்பொடு காய்நெறத்தையினபிடி	பெரு சீவக		கசுசு. உக	காய்நெல்லுறுத்துக் கவளங்கொள்ளினே யானைவடிக்கும் வட்ட மும்
84	புலிவட்டமும்	சூனா சீ		966, 968	சிலிரியின் மாபுதுபும், டிகரீர் நினைந்தபந்திற் கொம்பனுரோச்சு
86	தனை நீரொடுக தொடுகிறியி,)தடி			கஉந. 398	சாந்தெழுதிநித்தாரை பாத்தரும் பசும்பொற்று
87	பா, ரும் ம்பொனிட				

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

கீவக.
செய்யு
ளெண்.

மூலம் அல்ல; கரு;

நூற்பெய
ர்கள்கள்
பகுதி
வியன்.

செய்யுள்
அல்லது
அடி எண்.

மூலம் அ; ருந்

89 பொழிந்து தேர்மிசைப் பைம்பொற்
போதகம், நச்சுருருர்தவினங்கை
மார்விஇ, புத்தவர்கோழிமே லெ
றிந்த வெள்ளுகூழி, பற்றத்தேரு
ருள்கொடா வளையம ன்றவே

உஉ. நேரிழைமகளி ருணங்குணககவருங்
கோழியெறிந்த கொடுங்காற்குண்
குழை, பொற்காற்புதல்வர் புரவி
யின்றருட்டு, முக்காற் சிறுதேர்
முன்வழிலிக்கும், விலங்குபகை
பெண்முத்த மனைய... தேர்நருட்டுவார்
புதல்வரைப், பொலந்தோ மீமிசைப்
புகர்முக வேழத்தில தாடி நல்
லார் சிலர்நின் தேற்ற
குழைசொண்டு கோழியெறியும் ருந்
கையவர்

மயி:

முள

நா-வா

”

சூ. 50அ

கோழிவிட்டெறி குழையினை

ரக்காப்

வண்ணனெ ண் சண்ணப்பட்டு

கீவக

கலைத்தருத் து

சிலப்

கடைய

”

கடைய

மணி

கீழைய பாடைமாக்களு

பெருங்

மரபிற் பாடைமாக்க

கீவக

சிறைமே யுறை தொன்மரங்

”

பழுடப் பழையோத்தே

குறுங்

வாவ

”

கடைய

”

கடைய

சீவக.
செய்யு
ளேன்.

முலம் அல்லது கருத்
முலம் அல்ல.

செய்யுள்
அல்லது
அடி எண்.

நூற்பெய
ர்களமுத
லியன.

நூல்க
ளின் பகுதி
கள்.

2

காத்தல் மருகின்

22

வலையமுத்தனைய லரி

23

வலையமுத்தனைய ஒரு பா.
இரவும் பகலும் தெரியாமையால் ந.
ரம் சுவர்க்கம் போலும்

37

தே இமையா

447

உளசு

கசுசு

கசுசு

ச0

கஉ

கசு

கரு

கஎ0

சீய

த

உள

சக

நாடு

நாட்டம்

அந்நெறி

எடுத்தனர் விளி
இடையன், மடிவிடு வீளை
மடிவாய்க் கோவலர்
மடிவிடு வீனையர்
சென்றாமடிவிளி
வனையின் சின்ன மொத்த தண்டு
மாதர் மென்முல்லை.....துகர்வ
மைந்தரு மகளிரு மாகைகாயெய்.
நந்தரப்படுத்தவரநிவதினமையால்,
சந்தரப் பொற்றுக்கள் துதைத்தபொ
ன்னக, ரிந்திரவுலகம்வந் திழிந்த
தொக்குமே
இருது வேற்றுமையின்மையாற்சுரு
மேற்றுநக்கத்தினே, டரிது வேற்று
மை யாகவே, கருது [க்கும்
கொல்லுலை.....இமையவருலக மேய்
முன்னின் நெருவன் முகத்தினும் ரா
யினும், கன்னின் துருக்கக் கலந் ர
த்துப்பின்னின், நிழித்துரைகுஞ்
சான்றோரை யஞ்சியே தேவர், விழி
த்திமையார் நின் நகிலே

138	விழவும் வேள்வும்	தருநா பரியதிரு	மழபாடி	நீதே.	விழவொலியும் வேள்வொலியுமான் வேள்வும் விழவும்...அறுதலூர்
"	திங்கண் முக்குடை	சிலப்	கக	க	திங்கண் முன் தங்கிய திருமுக்குடை
139	வேக யானை...தானை	கம்ப	திருவவ	உஉ	கசரத்துரகமாக் கடல் கொள்காவலன்
141	"	பாரதம்	கக-போர்		பகடுதேர் புரவி காலாள் பலவகைப் பட்ட சேனை
"	நா. 'ர ந னைகள்	சூ.		உக.	நாக நீணக ரொடு நாக நாடதனேடு, போகநீள் புகழ் மன்னுப்பதார் நகர்
42		பெரு பரி	உ0	00	நலத்தகு நாகத் துறைவோர் போல நெடுமால்சுருங்கை நடு வழிப்போந்து
143		டு நி. சி. தி		சுந.	அகழியிற், பெருங்கை யானையினநிரை பெயருஞ் சுருங்கை வீதி
"		"	கஉ	எக	பெருங்குளமருங்கிற் சுருங்கை
"		ம்ப	உஅ	ரு-சு	சுருங்கைத் தூம்பின்...நீரும்
"		"	எர்தேடு	கசரு	நகர்ப்புறத்தகன்கரந்துறை காண்டான் நடுவணதகழியைத் தொடர்ந்தான்
45	கொ.	படதம்		2853	அகழு மிஞ்சிய மண்டத்தி னடிமுடி
46	மொடு	சீ.	தாழ் கூப னமே	க0க.	காமும், புகுது மென்றுத்மமற்ற லான் முரணுப புகுநா த்ரழ
"	மொடு	பெரு		596	கொங்கு விமுகோதைப்பாடு கோதை பவணத் தொருபாங்கினத்
48	நீயயா	சீவக		1496-8	பைநதலை நாகர் பவணங் காமர்களிறும்...அகம்புதமிதே .வே
"	ம	"		645	பொழிந்து...ஓச்சினு
"		"		2195	நீலக்களிற்றின்மேல் நீலயானையிவரந்தான்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யுள் செய்யுள் ளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பேய ரீகளிழத் லியன்	நூல்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அண்மை அடி எ.	முலம் அல்லது நூற்று
48	நீலயா: வகன் பந்தாடல்:	பெரு: சீவக குளா பெரு:	௩௨ சுயம் ச: க௨	௫௫ 1952-5 ௨0௧-௪ அள-௧	நீலயர்னை நெஞ்சுபுக்கனன்போல் குழன் மலிந்த...பந்தாடல் கந்தாடு.....பந்தாடல் ளோக்குநர் மகிழப் பூக்குழன் முடித் தும், பட்ட நெற்றியிற் பொட்டிடை பேற்று, மற்றது புதங்கையிற்றட் டின ளெற்றியும்
51			வதம் அ: ௫		முகிழ்ந்த வெம்புமலை முத்தனிதிறுத்தி யும் வீழ்ந்து, மகிழ்ந்து வண்டொடு மலை தாழ் கருங்குழல் வீணந்து, நெகிழ்த்தபூந்துகிறிநுத்தியு நிலவு பொற்கொடியிற், நிகழ்ந்து பந்தே நிந்தாடுமச் செவ்வியார் தெரிபார் ஊற்றிருக்கும் தக்கவழியுன்னு மடியார் ருளத்துக் கமையை மண்ண வேண்டலின்னயிர்ந்து நஞ்சுமாதலால் காமதூர்வோர்க்காரணங்காகிய, வேம வெண்குடை பேயர்மகனெனு துளிராவிய தேனைமாரியின் தேனைமாரியிற்றிந்தது துளியே வின்பொருபுகழ் விமலஞ்சி
52	ந்நிருந்த மும்மத்தோ யானே [வான்	வி: யானே	பப்பு		
57	அச்சன் விட்டம அமுதமும் போல் ச்சலாமுலையார்க்கணங்காகிய, சச் சந்தளேனூர் தாமரைச்செங்கணன் தேனைமாரியவண்ணன்	சீவக பெருந் காஞ்சி தணிகை புறநா	பப்பு	250 ௦௩-	
6			கரேற் சீபரி கக	அச சஅ	
"	எந்தோய் மான்மலிடு ய்தினுன்				
"					

164	கரு. பூல்கள்	பெருங் சீவக மணி	உஉ	989	வான்றோய்பெரும்புகழ் வத்தவரிறை பல்குழலினான் [வன் நாறைந் கூந்தலு நறைவிரா வழநன் குழலும்...இருள்காட்டின வார்கொழிமூக்கில்
65	பொற்கட்டி	பெருங் கல்	கரு	அந்	ஒழுக்குகொழிமூக்கும்
67	முடிமாலை	கூர்ம ருவிரூத்	அ தூ	க0க	ஒழுக்குகொழிமூக்கினிற்
70	ஞ்சுமயிர்த் பற்கு	தத்தெ ஞ்ஞன்	த	க0க	உண்ணுதுநங்காது...காவிகளே இருநோர்க் கிவஞ்ஞன் னுள்ள தொரு நோக்கு, நோய்களக்கொன் தற் நோய் மருந்து [வைவேல் நச்சகவயிர்த்துமன்ன நங்கையர் நாட்ட மயிர்குறைதருவி மான்கடையன்வ... காது [காதின]
168	த்தரி	பொருட	மார்க்க	க-ந0	வண்ணத்தாள் வாட்டன்னதகைமைக் கன்னிபூகும் [மும் ஒளிதிசுழி திருந்துமணி நனியிருளகத் தோட் பருவாய்மகரங் கான்நிட்ட து...முத்தம்
169	வள்ளைவாடு	பெருங் கம்ப	உ: கரு உருக்கா	49	பொன்மகரம்வாய்போழந்த முத்தது நோள் யாட்டிற் பொலிந்தவாறும மறியிலைக்கம்மொடுமகரங்கொளவி அணைமென்றோள் [நோள் அணைமருளின் முயிலம்படனை தத்தெமன் அணைமென்றோளியாம்பவாட் [தோள் அணைபுனை மென்மை யமையுடனைத்
170	ஆனந்தபுரன்புருமருமணி மகரவாய்ப்பணியின்புத்தம்	பெரு பரி கலி	எ கசு கசு உ: கரு	எஉ 351 644	

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

தீவக. செய்புள்ளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களீர்தலியன்.	நூல் களீர்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
170	முன்கைத்தொகுவிரல்	பெருங் கூர்ம	உ: கரு இரா-வன	எரு ³ அசு	கொழுமுனைகுவித்த...விரல்
171	தாமச்செப்பினைமுகட்டு	கூர்ம	இரா-வன	அசு	தாமச் செப்பெனப்பணைத்து
172	பிறைவடங்குடி.....சுணங்குபரந்தன்	கூர்ம	அன். தூ	க	பிறைவடங் கிடந்து சுணங்குபுத்து
173	உண்டில்லையென.....உணர்வாரிதே	கூர்ம	கோலங்	சு	அகல்கின்ற.....உண்டேயிடை
174	மன் னுகவினைப்படமும்	கூர்ம	நாட	கஉ	இல்லையுண்டென்ன நின்றவிடை
175	வேழவெணமுள்ள.....வீற்றிருந்தன	கூர்ம	கண்ணவ	நஅ	இட்டிடை.....தொட்டவெற்குணரலாம்
176	புடைதிரண்டு தெனெப்பெய் வாடாத	கூர்ம	மாயை	கக	பாம்பிணைப்பட்டதை
177	காம்பேபோற்கணைக்காலின்வனப்பி	கூர்ம	உ: கரு	ருசு	கோழிலை யரம்பை.....சொல்லலாமே
178	னவே	கூர்ம	உ: கரு	சுசு-ரு	திரட்டியன்னசெல்கணைக்கால், செ
179	மணியாமையினம்பார்ப்பின்குன்புறம்	கூர்ம	அன். தூ	உசு	நின்று வனப்பெத்திரந்த தேன்பெய்
180	போல்.....அடியினை	கூர்ம	உ: கரு	ருசு-அ	காம்பி, னி மங்கலின்பெத்த
181	இவ்வுருட.....கிழியின்மேலிருந்திலக்	கூர்ம	உ: கரு	ருசு-அ	தூங்குதேன்பெய்தபச்சினங்கழைபத்
182	கித்து	கூர்ம	அன். தூ	உசு	தோழமை கொண்டன கணைக்கால்
183	திலகவெண்குடைப்பெருமகள்	கூர்ம	உ: கரு	ருசு-அ	ஆமைக்கூன்புறம் பழித்த கோலப்புற
184	தாயர் தவவையர்	கூர்ம	அன். தூ	உசு	வழு
185		கூர்ம	உ: கரு	ருசு-அ	ஆமையாமென்ற போதும்
186		கூர்ம	உ: கரு	ருசு-அ	சித்திரக்கிழியினை வித்தகமாக.....
187		கூர்ம	அன். தூ	உசு	எழுதி
188		கூர்ம	உ: கரு	ருசு-அ	திரையென வருண்டன திலகவெண்
189		கூர்ம	உ: கரு	ருசு-அ	தவ்வையுந்தாயுந்தழீஇயினர் [ம்
190		கூர்ம	உ: கரு	ருசு-அ	தவ்வையமகளிருந்தாய்கெழு பெண்டிரு

89	மப்பிசு	யதொத்.	“ சீவக	க0	Pஎ 03	தாயந்தோழியுந்து பவையும வலம்புரியினத்துட் சலஞ்சலமேய்வன ளோக்கி [சலப்பணிவாமால் காஞ்சி, பற்பலவலம்புரிக்குட்சலஞ் ருமாமணிளாகரினாபினரே)ரண்டுடலொன்றாய்க்கரைந்துயொடு நாகத்துதையோர்போலஇன்பமழிச்சி அன்னத்தன்னவன்புகொள்காதலொடு கரும்பேயிவனவனைக்ககளிதே
”	சுணமழ்ச்சு			நகர	கஉக 217	
”	ரபினுல மொ;			சு	இரண்டு 00-க0க	
”	னெறுபோன்றான்		“ரு	உ		
9	பயொத்தாள்	கா,	”			
”	க்கரைப்பவழிப்					
92			சீ		66	பளிங்கிசீரேன்முந் அழுவம் பளிங்குபுறத்தெறித்தவழிப்பா ரத்தமடுத்தமணிப்பளிங்கன்ன முக்கலப்பன்னவீரயிர் முக்ககன்ன விழைந். நன்றும் முழையி. ந கொடியிலு முயிலும் பண்ணருங்கலமிது பிணங்கி திருவெரானுரோணி புட ல்மலிரும் பிய, விரிசு தர்ச் செல், உருவகெ ிரானியோடு புரி குகள்-அ , ந், மறுவுட ‘மு
”	மயி	மணி பெருந் சிபை	மணி பெருந் சிபை	ந-0 க: ந-உ	கஉ ருஉ கசக ருஅ சாந கக உகஉ-ந	
96	மயி	மணி பெருந் சிபை	மணி பெருந் சிபை	ந-0 க: ந-உ	கக உகஉ-ந	
”	ருவத்தெ		பெருந்	௨௭		
98	கவெண்மதி, யொண்ணி.		பெருந்	க	குகள்-அ	
”	ரோயோடொரித்ததொத்ததே					
			கந்,	நென் ந்		பனிமதிக்கழவன்... ணமக்குரோ ணியோடொளித்தது டோலவும் செல்லெனு மூர்தி யணனை நேவியந் தானு நீங்கச், சொல்லருங்ககனம் புத்த சோமல முடிவும் ன், வெல்லியம் பொழுதுபோ று

சீவக. செய்புள்ளேன்.	மூலம் அ. நுத்	நூற்பெயர் நீகள்மத லியன.	நூல்க ளின்புத்த கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அ. கநத்
200	பெ. நிளாக்கென்வியா	சீவக ஞா கம்ப டார, கடர்	மம், நா, வேள்வி உலாக	1617 கரு ருங் உக	வெளிநிலாக் கன்வியா, விரு பொடு வெளிநிலாக் கன்வியா வெண்மையி லுபல் விபே லால் வெள் யயாதல் னெம்பிஜை விளையுமாத்த நன்றிருவடிவி பெ ள்ளையா பெயது வெ டெநிகேர்வி வருட்டி
202	நிகளிந்தெருத்தி பூந்தவிசுதனளை னும தொக்கும்	ணப் பிட்ட ஞம	திருவாச ஏசும பழ	ரு ரு	ஒரு நாய்க்குத் தவிசுட்டி புகுந்தான பொற்றவிசுநாய்க்குமொழன்றே பெரியார்க்குச் செய்யுள் சிறப்பு பேணிச், சிறியார்க்குச் செய்த தல் - பொறிவண்டு, பூமே முரத முர வதுவன்றோ, "..... தவிசுடு மாறு பருதிமார்பினில் கம் விழுதுகம் ம் பூ புரிபொறி, மா தாங்குதடக்
203	பருதிமார்ப வையங்காக்கும் படுதம் பல்	கா	நிராயக மந்திர வள்ளி	க எ அ உ	
204	வணம்பரி பொறித்	மூல்			

206	காவல...கேள்விதள்ளுன்					பெண்ணினையே பேரூர்ப்பூயியு, னெண்ணிக்கவரெண்ணினு மெண்ணிலார், பின்னிநின்ற பெருவினே மேல்வரும், என்னதாபினுமேதில் பெண்ணிக்குமின்				
207	பிரமனுக்குத் திலோத்தமையால் நா ன்ஞுகமுண்டானமை திருந்தினும்...சிறுசொலாய் நின்றது கைம்மலாக்கார்தன்	கந்த	மாயைப்	ந.	ஆனனான்கு செய்தாட்காபிர மடங் கோர் கொண்டமானினி [நிற்கும் சீறினொன் ற்போழ்திற்சிறுசொலாய் கைபோற்புத்த கமழ்குலேக்கார்தன் காந்திட்புந்துப்பன்ன புனைவனைமுன் காந்தன்வேலிபோங்குமலை [கை கண்ணாக . துங்கொன்றை தொழுநீ வாரமணலகள் மூலை,அண் டர் மகளிர் தண்டழைபுட மரஞ்செய்மிதித்தமா. ல்போ, குருந்தொசி பெருந்தகையு நீயும் கொல்லேவாய்க் குருந்தொசித்து குருந்திலே -க் கூடைடனியாய் தொழுனைத். தைவெடு -டியபின் கொல்லையொ ாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்					
208	கார்தன் வேலிக்கணமலை கொன் னைமலை...கண்ணியான் தொழுனையாந்துட் கொவரிதவனோயி னுர்க்குக் குருந்தவனெஞ்சுத்து	ஞனா பரி பெரும குழம் புதறா அகம்	அரசியற்	ந.கள எக் எ.அ- எள் க கு.	ந.	தொழுநீ வாரமணலகள் மூலை,அண் டர் மகளிர் தண்டழைபுட மரஞ்செய்மிதித்தமா. ல்போ, குருந்தொசி பெருந்தகையு நீயும் கொல்லேவாய்க் குருந்தொசித்து குருந்திலே -க் கூடைடனியாய் தொழுனைத். தைவெடு -டியபின் கொல்லையொ ாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்				
209	காமமேகன்றிநின்ற அனந்தன போகமெல்லா மவரவர்க்கு உறுதிசு-தல் மந்திரிமார்கடன் விடியற்காலக்கன உடனேபலித்தல்	தே.திருஞா புதம்பயம் திருளா அநிகை நாபடி நயார் சிபு யச்சி ,	ந.	வெறி. கர கோழி. உ	ந.	தொழுநீ வாரமணலகள் மூலை,அண் டர் மகளிர் தண்டழைபுட மரஞ்செய்மிதித்தமா. ல்போ, குருந்தொசி பெருந்தகையு நீயும் கொல்லேவாய்க் குருந்தொசித்து குருந்திலே -க் கூடைடனியாய் தொழுனைத். தைவெடு -டியபின் கொல்லையொ ாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்				
210	காமமேகன்றிநின்ற அனந்தன போகமெல்லா மவரவர்க்கு உறுதிசு-தல் மந்திரிமார்கடன் விடியற்காலக்கன உடனேபலித்தல்	புத மணி னாவடி. குழன்	உஉ	1909	ந.	தொழுநீ வாரமணலகள் மூலை,அண் டர் மகளிர் தண்டழைபுட மரஞ்செய்மிதித்தமா. ல்போ, குருந்தொசி பெருந்தகையு நீயும் கொல்லேவாய்க் குருந்தொசித்து குருந்திலே -க் கூடைடனியாய் தொழுனைத். தைவெடு -டியபின் கொல்லையொ ாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்				

234	எந்	ர்திரவியர்துமி டெ	ரூ	”	பாரதம்	”	உ: அ	அ6	எந்திரவியர்துமி எந்திரவெகினமூர்து ஆன்மஞ்ஞைகோக்கி மன்னர்கருமங்காழ்த்த தவனைக்கிண்கிணித்தாமம் தவனைவாய பொலஞ்செய்கிண்கிணி அரிப்பொற் கிண்கிணியார்ப்ப தவனைக்கிண்கிணித்தாம்பு சீறடியர் தவனைப்பங்கிண்கிணிச்சேவடி தவனைப்பங்கிண்கிணித்தாளுநம் தவனைவாய்ச் செம்பொற்கிண்கிணி ஒருமையாற்றும்பெய்துமொருவனை யும்மையாலே, திருமையான்முயற் குஞ்செல்வச் செருக்கொடுதினோப கோக்கி, யிருமையுமொருமையாலே யியற்றலினிதவன்போலப், பெ ருமையையுடையதெய்வம் பிறிதி னியிலையன்றே	சு	அ	அ	3126	கசுஅ	கஅ	உசக	”	”	உஅ	உச	உக	திலகமாமுடியினுளும் ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு
236	”	யமிமஞ்ஞை	”	”	பாரதம்	”	உ: அ	அ6	பாசறையுளனெனவருஉமொரொளி உடையானும் வேந்தர்க்கொளி ஒளியோடொழுக்கப்படும் ஒளியொடுவாழி துன்னுதொன்முடியாடுளினிசென்ற ஒளிமேம்பட்டனனென்னுன்	சு	அ	அ	3126	கசுஅ	கஅ	உசக	”	”	உஅ	உச	உக	திலகமாமுடியினுளும் ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு
242	”	கரும	”	”	பாரதம்	”	உ: அ	அ6	பாசறையுளனெனவருஉமொரொளி உடையானும் வேந்தர்க்கொளி ஒளியோடொழுக்கப்படும் ஒளியொடுவாழி துன்னுதொன்முடியாடுளினிசென்ற ஒளிமேம்பட்டனனென்னுன்	சு	அ	அ	3126	கசுஅ	கஅ	உசக	”	”	உஅ	உச	உக	திலகமாமுடியினுளும் ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு
243	”	தவனை	”	”	பாரதம்	”	உ: அ	அ6	பாசறையுளனெனவருஉமொரொளி உடையானும் வேந்தர்க்கொளி ஒளியோடொழுக்கப்படும் ஒளியொடுவாழி துன்னுதொன்முடியாடுளினிசென்ற ஒளிமேம்பட்டனனென்னுன்	சு	அ	அ	3126	கசுஅ	கஅ	உசக	”	”	உஅ	உச	உக	திலகமாமுடியினுளும் ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு
244	”	”	”	”	பாரதம்	”	உ: அ	அ6	பாசறையுளனெனவருஉமொரொளி உடையானும் வேந்தர்க்கொளி ஒளியோடொழுக்கப்படும் ஒளியொடுவாழி துன்னுதொன்முடியாடுளினிசென்ற ஒளிமேம்பட்டனனென்னுன்	சு	அ	அ	3126	கசுஅ	கஅ	உசக	”	”	உஅ	உச	உக	திலகமாமுடியினுளும் ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு
245	”	”	”	”	பாரதம்	”	உ: அ	அ6	பாசறையுளனெனவருஉமொரொளி உடையானும் வேந்தர்க்கொளி ஒளியோடொழுக்கப்படும் ஒளியொடுவாழி துன்னுதொன்முடியாடுளினிசென்ற ஒளிமேம்பட்டனனென்னுன்	சு	அ	அ	3126	கசுஅ	கஅ	உசக	”	”	உஅ	உச	உக	திலகமாமுடியினுளும் ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு
246	”	”	”	”	பாரதம்	”	உ: அ	அ6	பாசறையுளனெனவருஉமொரொளி உடையானும் வேந்தர்க்கொளி ஒளியோடொழுக்கப்படும் ஒளியொடுவாழி துன்னுதொன்முடியாடுளினிசென்ற ஒளிமேம்பட்டனனென்னுன்	சு	அ	அ	3126	கசுஅ	கஅ	உசக	”	”	உஅ	உச	உக	திலகமாமுடியினுளும் ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு
247	”	”	”	”	பாரதம்	”	உ: அ	அ6	பாசறையுளனெனவருஉமொரொளி உடையானும் வேந்தர்க்கொளி ஒளியோடொழுக்கப்படும் ஒளியொடுவாழி துன்னுதொன்முடியாடுளினிசென்ற ஒளிமேம்பட்டனனென்னுன்	சு	அ	அ	3126	கசுஅ	கஅ	உசக	”	”	உஅ	உச	உக	திலகமாமுடியினுளும் ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு
248	உறு	திலகனைமுடித்தேவார் மாயினுமன்னவன் தன்மெ வையகங்காக்குமால்	”	”	பாரதம்	”	உ: அ	அ6	பாசறையுளனெனவருஉமொரொளி உடையானும் வேந்தர்க்கொளி ஒளியோடொழுக்கப்படும் ஒளியொடுவாழி துன்னுதொன்முடியாடுளினிசென்ற ஒளிமேம்பட்டனனென்னுன்	சு	அ	அ	3126	கசுஅ	கஅ	உசக	”	”	உஅ	உச	உக	திலகமாமுடியினுளும் ஒளிமிக்கவற்றேரன்னசினப்போர்வழு

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

பு.	முலம் அல்லது கருத்து.	தூற்பெயர் ரீகள்முத லியன	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
	மன்னவன் தன்னொளி.....மால்	குறவர்	சு.கூஅ	பரிமேல்	ஒளி, உதங்காநிச்சகவும் தாம் உலகம் காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை உதங்கும்பொதுந்தன்னருளானே யுல கெங்கும், அமங்குன்றாவாக் காப பதை யென்ப
	காவன் மன்னவர் காய்வன சிந்தி யார், லாகிலும் முரையார்	திருவிளை	உரு	கஅ	நினைத்தது மிகையென நெஞ்சுவலி யுழி, மனத்ததையாக மாந்தரடங் கலின்
250	சுனாத், ஈண்டு தங்கினையோடு	தன்		சு.கூக	கலாதனுகாது தீக்காய், பா விகல் வேந்தர் சொந்தோரூ நீ பொதுகூக கோலிப்பாக்
251	ரித்திநிம்	த	கோவியரை மணந்த	அ	அற்புப் பெரு பேரமருண்க தி, சுஞ் மறுவுமெ ளன்பு
252	பிழைப்பிலாட் புநுத்,	திரி புதநா டி		அக 1334	ரானிலே ரியாக் கோடுகூ நிந்திடி. இலலை தோன்றி, ன் குன்ற, ஆச்சிச்சுடர்ப்ப ழிலிக் பட்டுச் சடர். லிளக்கிட்டாங்கு கொங்குல - வயிர, குன்றிற் கொழுஞ்
253	பிறையதுவளரத்தாலும்.....வழியொ ழுக்கின் [டினென்]	மணி		நசு அ-க	
254	கோணிலைதிரிந்து.....அரசுகோல்	மணி		262	
255	என்றிற் கார்த்திகை விளக்கிட்	சீவச		க	

257	பொன்னென வியர்த்து வாளினுற் பேசல்லால் வாயினுற் பேச நேற்றேன் [என்றான் கருணையாற்குழைக்குங்கைகள்.....]	சேதுபு குமர் கம்ப புறநா குளா	சே, புர கும்.	அள நடு	கார்ந்திகை...விளக்கின் விளங்கினான் பொன்னெனவாங்கே புறம்போரார் கிலிலினுற்சொவினல்து வெந்திதல் வேள்கச், சொல்லினுற் சொலக்கத் வழுவின வன்கை மழவர் [நிலம்பாம் வெய்யப்பன்]...கருணையின் கண்ணிங் கையினுற் கொள்ளிய, வையன்மார் நெற்பலபொலிக பொன்பொரிதுசிறக்க வினையகபொலிக வேந்தனுதுகுறை காலு,லென்முதற் பிழைத்தது கெடுக வென்னுபுனென்.....மயங்கிவிழர் குலத்தொடு முடிந்தகோன் [தான் குன்றின்மேலிட்டவிளக்கு பருமித்தகனிமனனும் பருமித்தகனிது விடுபதத்தன் நீண்முடியரசன் எஃகம் புலியுடைதகழிப்ப புலியுடைதகழித்த புலவவாயெஃகம் புலித்தகவலம் புழம்பொறிசிறைய வாளகடைக் கணித்தொருவன் சொன் ளிகதிரவானே நோக்கி [நான் நோதலும்...இலமே முநீர்த், திரையிடு மணவினும் பாரே புருவசைல மலர்ந்தையுலகமாண்டு கழிந்தோரே
259	நன்குறு பருங் கி,	477	உ0சு	அ	
260	சுவை பழ வக பாரதம் மண பதிற் புறநா குளா கம்ப புறநா மது	உ0சு 512 சுசு சுசு சு கந நடு எந	உ0சு 512 சுசு சுசு சு கந நடு எந	அ	
261	குலத்தொடுந் தே குன்றத்தஞ்ச்சு ர்ப் பழிவிள பருமித்தக	477	உ0சு	அ	
262	பருமித்தக	512	சுசு	அ	
263	பருமித்தக	சுசு	சுசு	அ	
264	பருமித்தக	சுசு	சுசு	அ	
266	பருமித்தக	சுசு	சுசு	அ	
269	பருமித்தக	சுசு	சுசு	அ	
270	பருமித்தக	சுசு	சுசு	அ	

ஒப்புமைப்பகுதிகள்

[illegible]

284	புண்ணிடங்கொண்ட...திருத்தினுனே புண்ணிடங்கொண்ட...கம்பறித்தல் வேலின்வளைவை யானைக்கொம்பால் நினைத்தல் மினர்க்கொளி திருத்தினுனே	சிறுபாடல் பு பு பு பு பு	உரு.உ 2293 எஎச உஅச ககஎ	இனையோர்க்கு மலர்ந்தமர்ப்பினே குஞ்சுமங்குனியனா...திருத்துவான் மெய்வெல் புறியாங்கும் ஒருகையிருப்பினத் தெயிழமிதை யாகத், திரிந்த வாய்வாழ்ருத்தா புண்ணிற் சேர்த்தி மிதைக்கொளி திருத்தும் வென்றி வீரர் நாகனை மிசை நம்பிரான் நாகனைக்கிடந்த நாதன் நாகனையானிசை நவித்துமாரதன் விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழி த்திமைப்பினுட டன்றே போமர்நாட்டினுட் பெருமுடி நந்த தன், ஊர்க்கிணைப் புரிநான் வாளியி னதுபடபத், தேர் மிசைத், நந்தத்தி லோன்போல
287	நாகனையினுள்	கூர்ம	ககஎ	நாகனைக்கிடந்த நாதன்
288	வெம்படைகள் வீழவிமையான் பேரமருளன்று பெருந்தாதையெடும் பேராப், போரமருளின் தவினையோ னிற்பொலிவுற்றான்	புருச்சந்த பாகவதம் பெருங்	ரு ரு ரு	நாகனைக்கிடந்த நாதன் நாகனையானிசை நவித்துமாரதன் விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழி த்திமைப்பினுட டன்றே போமர்நாட்டினுட் பெருமுடி நந்த தன், ஊர்க்கிணைப் புரிநான் வாளியி னதுபடபத், தேர் மிசைத், நந்தத்தி லோன்போல
289	வீழ்ந், நந்தா	பெருங்	609	நாகனைக்கிடந்த நாதன்
290	சுச்சந்தனைமந் திரி.....அன்றே	பெருங்	385	நாகனைக்கிடந்த நாதன்
291	தின்கடைய்.....கூடை	பெருங்	2588	நாகனைக்கிடந்த நாதன்
293	மழலைக்கிண்கிணியினர்	பெருங்	கஎரு	நாகனைக்கிடந்த நாதன்
297	தன்பெயரினாழ்வரைதந்தான்	பெருங்	ருரு	நாகனைக்கிடந்த நாதன்
299	வெண்கிடையுழிவன்...மாழ்கியிது கிடையம்மற்றசோர்தான்	பெருங்	கஉ-ரு	நாகனைக்கிடந்த நாதன்
302	துணைபிரிமகன்றிலொத்தான்	பெருங்	ருஎ	நாகனைக்கிடந்த நாதன்

318	கீர்த்தம் மாதவர் செய்கிறதிரம்மணியாழி	சீவக பெருங் கலி	க:நஉ	1040 கந கநஅ	நாமமோதிரத்தொட்டு தூன்பதிப் பெயர்களும் அருந்தவமுயன்றோர் த முடம்பொழித் தயருல கினிது பெற்றாங்கே
"	தவத்தாற் சுவர்க்கம் பெறல்	சிறுபஞ்ச சீவக பாரதம் பெருங் திருவிளை	கஅ-போர் க: நரு சு	741 க கநரு உக	தவத்தாற் சுவர்க்கமாம் வெள்ளிலை வேற்களுள் நிலம்விரகாலனந்த் குறளாய் ஒரிலெழுதினையுடன் நெருக்கீண்டு.
330	எழுதினாமகிழ்ந்தெமதரசவேண்டினு	சீவக பெருங்	உ: க	572 சுக-எ	பல்லாரும் கொள்கவெனப் பண்டாரங் தலை தீர்த்து ... எனப் பலவும் வெறுப்ப விழி [வன் கலங்கவிழ்த் தல்லலுற் தழுங்கிய செல் நாவாய்கவிழ்த்த நாயகன் போல வோ வாவெல்லெமொடு
"	கலங்கவிழ்த் தல்லலுற்றுன்	யா - வி மேரு கந்த	மேற் பத்திர மேரு	மணிகினர் கக கக	கலங்கவிழ்த்த நாய்கன் போல் அலைகடற் கவிழ்த்த நாவாய வருத்த புனைவிழ்ச்சல்தியாழ்த்து புலம்புகொ ண்மாக்கனென்போல்
333	பொறியறு பாவையின்...விம்மி	சீவக பெருங்	க: நந க: நக	2886 கசு- சு0-கக	நற் பொறிகுயிற்றி...சோர்ந்தும்தன் பொறியறுபாவையி னறிவறக்கலங்கி பாவை பொறியற்றாங்கு விதுப்புறங்கி க்க மொடுகிம் முவனளாகி [ன பொறியறு பாவை போன்று விழாத் மணியரைந்தன்னமாணிருங்குஞ்சி மணியரைந்தன்னமாளீ யோதி வண்டிமிர் பொய்கையும் வாகியங் கய மும்
335	மணியரைந்தன்ன வாரிய நிலம்பால்	இரா. உத்த பெருங்	அனும உ: ச உ: எ ந: ந	உச கசு0 கஎ ரு	
337	வாகியும் பொய்கையும்	"	"	"	

347	சொ	தர் செய்தவப்பன்	359	தேனியம்புமொர் தேம்பொழித்பள்ளி	தண்ணறுந் தகரமுளரிநெருப்பமைத்,
349	திருந்து தகர செந் நெருப்பித்	செய்தது	2692	அழிந்துமிருந்தேனாருலின் புகை	சோத்தி
353	உரவோன் றுறுவ	உரவோன் றுறுவ	2695	திருங்கா முகிலொடு வெள்ளியிர்	பிழக்கை.....பொன்மகரம் புகைப்ப
355	குளநெல்லம். முன்றில்	முன்றில்	305	நிழன்மணிமகரவாய் செறித்து	பூங்கழற்குநி மந்த புதல்வன்
359	தேனியம்புமொர் தேம்பொழித்ப	தேனியம்புமொர் தேம்பொழித்ப	2491	குளநென்முன்றில்	இன்னுயில் பாடு பூம்பொழித்பள்ளி
360	கட்டழைவெங்குமிக	கட்டழைவெங்குமிக	250	இணரெரிதோய்வன்னவின்ன	பூங்கி ப பா லுத்தது கூறுவென்
362	த. கர்குத்தே	த. கர்குத்தே	362	மதிடே ரலவளர்த்தின்	பைத, நிங்களன்னுனை
363	ஐவாநலனோம்ப	ஐவாநலனோம்ப	363	மறைபயில்பாணன் கலையினால் வாரா	மறைபயில்பாணன் கலையினால் வாரா
364	நிதிநிதிநெம்பன்செல்லும்	நிதிநிதிநெம்பன்செல்லும்	364	அஞ்சுதாயர் தங்கைகழி	அஞ்சுதாயர் தங்கைகழி
367	செங்குட்டியும்போன்று	செங்குட்டியும்போன்று	367	செங்குட்டியும்போன்று	செங்குட்டியும்போன்று
369	எலாப் பிரப்பும்வைத்து	எலாப் பிரப்பும்வைத்து	369	இயாண்டெய்திமையாடிய நிந்தாகலை	இயாண்டெய்திமையாடிய நிந்தாகலை
372	கலையினத்தினியசொல்லார்	கலையினத்தினியசொல்லார்	372	பல்பிரப்பிர் இ	பல்பிரப்பிர் இ
375	பொறியெனும் பெயர	பொறியெனும் பெயர	375	அறிதல்வே ரமெனட்	அறிதல்வே ரமெனட்
376	பொங்கழலைய	பொங்கழலைய	376	துவார்வாய், லைவார	துவார்வாய், லைவார
377	பொங்கழலைய	பொங்கழலைய	377	கலையினக் கடந்தசொற்கள்	கலையினக் கடந்தசொற்கள்
378	பொங்கழலைய	பொங்கழலைய	378	மெய்வாய் கண்டமுகக்குச் செய்	மெய்வாய் கண்டமுகக்குச் செய்
379	பொங்கழலைய	பொங்கழலைய	379	பேர்பெற்ற ஐவாய வேட்ட	பேர்பெற்ற ஐவாய வேட்ட

தீவிரச் செயல்கள்	மலம் அல்லது கருத்து	நூற்பெயர் களீழ்த்த வியன.	நூல்கள் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.
376	தூகர்ச்செட்டி வகம்	குள குற வரன்	இராத	381
378	குணவழிம்			
380	ஆழ்கடற் புனையி.			
386	சர வலம்புரி	சிற்சுமாமணி	பொதுப்	
"	தென்னே	யன்	மாணற்	
390	கற்பகம் கலங்கிழித்தவன்னம்போற் காளையிழி	பிரபு	பூர்.	
391	இனையை	பெருங் மேரு	நட ற்ள வலசயந்த	அ எ
394	இரும்			95
02	க்க த் மெ ிதி	ரை படு பெருங் பிரமோ	க நட உ. த்திரா	உகந் ௫௭௫ ௭0 ௫0
		யா		௨௫.

மலம் அல்லது கருத்

ஆட்சியிலுலகம்
பெருவதற்குகிற்று
பிறவிப் பெருங்கடையி வர் சீர்தா,ரிதைவனடி சேராதார்
வலம்புரி முத்திற் குலம்புரிபிறப்பும்
[யின் ததை யொத்தே,சலஞ்ச ம் னெளி முத்
கற்பதா நுமு வீழ்ச்சத்துபோலச் சாய்ந்து
இனையயாவது மெம்மனோர்கினை
மங்கலமழிந்ததெம்மனோர்கடம்பாவம்
தாதுதற்காய்ந்த போழ்திற் றுனுறு
நீரை யொத்தே
இம்மயன நுண்பெருள்க ளீடி டி நிதி
யாக்கி [கைநி நென்க்கல்லாவொன்பல்வெறுக்
நி நிந்நெனக் கிடந்த சிதியம் வ
விழுந்தியுதித்த கொழுமென் செல
வம்பொறுக்கலாச் சொம்பொரு
நிதை டு

நிவ. தி- கிடந்த நெடுநிதிச் செல்வம்

404	பொறுக்கலாத நான்முகை	சிறு	உள	தாங்கரு மரபிற் றன்னுய்
409	கோட்டிடைந் திங்கள்	பெய்	நட	சென்கோட்டி மயிமை
"	ஆர்வவேரரிந்து	கு, லிங்க		அவாவென்ப. பிறப்பீ
"		பாகவதம்		றுத்
"	ருணிழல்	வக	1087	முரிழற்,
"	ர மாயந்து	புறநா	கசு	தாழல் வாழந்
மாறி		ங்குறு	உளரு	மா மாக்ஞன் [தோர் யாக்கை
		அலடி	உள	மவ மொக்குளி. தோன்றிக்கெடு
		மிகு	எரு	மா மாக்ஞளின் மாயந்துபிறந்து
		கம்ப	எக	மரியும் யாக்கை
416	யும்பிச்சமும்	"		குன்னன் யாக்கையை
"	சுடுவிற்தேனுடைந்த வண்ணமே	பருங்	உசு	குடையுங் கொடியுங் கூந்தற் பிச்சமும்
417	ஏழைவோட்டுவர்	கம்ப	உசு	பிச்சமும் கலிகைம் [மென்
419	புத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்துளார்	ரானத்தி	எந	சுதிதலாற்றே, அரி விரியுஞ் செய்தியா
420	வெள்ளி வள்ளியின் விங்குதோணவார்	பருங்	சு	வெள்ளை வேட்டு [...மகளிரை
"		"		பொற்கோங் கோப்ப நற்கலனெயிந்த
421	முள்குமாயர்	மெடுநல்		வெள்ளிநீ ரி லிங்கிடைப்பிணத்தோ
423	ஆயர்மத்தெறிதவிரிநூபிரே	பெருங்	உ: கசு	வள்ளியப் ணத்தோள் [ள்
"	மத்தம்புல்லிய கயிற்றி	தே.திருநா		முள்குலா போகம்வேண்முன்
424	அத்தலை விடினித்தலை	கம்ப	உந	தயிறுடை, மத்தென்னவுலகை நலி
425	வலைப்படுமானே	லிங்க	நந	மத்தெறிதவிரின்மாழ்கி [சம்பரனை
"	மாரி புலம்பு,	திருவாச		மத்தம் பிணித்த கயிறுபோ னின்ன
426		கூர்ம		லஞ், சுற்றிச் சுழலுமென்னெஞ்ஞ
		பெரும		வலைத்தலைமானன்னளோக்கியர்
				வலைப்படு மடமான்பிணையென [மருவி
				கன் றுகாண் மெய்குளிரின் கண்ணி

நூற்பெயர் ரீகள்முத லியின.	நூல்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.
---------------------------------	-----------------------------	--------------------------------

426	பாழைபடுதவிர்	கூர்ம	சு	பாழைபடு வெண்டியிர் மருவி
428	துகிலருவி	புதநா	ருசு	அழுவைத் தூவிரிகுட்ப...இழிதரு
429	கழுநீர் பிழ்,	பெருங்	நடஅ-க	குவளை...தனிப்பூப் பிடித்த கையன்
430	வாளொடுங் கோலொடுங்குப்பு	"	உரு	கோலொடும் வாளொடுங்குப்பிய கை
431	வெங்கணைக்கிற் சூப்பாய மிலைச்சுனை	முல்லை	சுசு	படம்புகு மிலைச்சுர் [யன்
"	"	பெருங்	நடஅ	காய்ந்த நோக்கிற் காவலாளரும்
433	நீடு பரந்த பனை	புதநா	உரு	ஞாலநெளரிய லீண்டிய வியன்படை
435	விற்பழு, துமிழ்ந், முதி	மலைபடு	உஉள்	விலுமிழி கடுங்களை
"	"	ராகவதர்	கரு	விற்பழுத் துமிழும் வெய்ய வாளி
"	"	கூர்ம	ருசு	விற்பழுத் துமிழும் வெய்யகளை
"	"	காசிகா	கசு	விற்பழுத் துமிழ் வெங்கடுங்களை
437	புர் மயிர்ந் குருசு ிச்சும	சரசர்	2170	கோல் குருதி நிறம் குளிர் பிச்சுமம்
438	புர் லுத் சுகிர்ந்த நாரிற்பு	ரர்க்கன்	சரு	பல்லி முச்சுகிர்ந்த நாரிற்...போதுகட்
"	"	பி		முங்கன் டு
439	நல்லா... தடங்கு போலு மம்பு	காரு	உ	பலவ ாள்...கண் போற் பகழி
செம்படு	ண்	அகநா	ரு	செம்புறழ் புரி, பாழி
"	"	புதநா	ரு	செம்புறழ் புரி, செம்மன மூதூர்
"	"	"	உரு	செம்புடி ந ிறிய செணனும்
நெடுகல்	நெடுகல்	மது	சுஅ	செம்பிய செஞ்சுவர் புரிசை
தே.திரு.நூர்	தே.திரு.நூர்	நெடுகல்	கக	செய்யு நெடுஞ்சுவ
				செய்யு செ ட்புரி

443	தன்பான் மனைப் பாயான் தலை கண்டு பின்னு, மின்பாலாழித்தி கின்றகைப் பேடி போலா	அரசியற்	செம்பு கொப்புளி, செம்பிட்டுச் செய்.	செம்பு கொப்புளி, செம்பிட்டுச் செய்.
444	கார்க்கொண்புமின்னின்	பாரதம்	அ.	நககான்
446	மோட்டு முதுநீர்முதலைக்கு வலியது	திருவாரூர்	அ.	கையாற், யளவு மோர்பொ
447	ஏட்டைப் பிசியினிரைகளவிய நாகம்	குமரன்	அ.	முது தின்ற மாலை
448	எடுத்தனர் விளியுஞ் சங்கும் வீனையும்	கூர்ம	அ.	காண்பு மாடங்கள்
450	மொய்யமர்...முதல் வினையாடினானே	தே. திரு	அ.	நடுமுடின வெல்லு முதுல்
451	புறத்தலைவேன்	கம்ப	அ.	ட்டைவெ பரிசியிற் பாயந்த
452	பாம்பின்வாயினின்றும் மதியைத்திரு	புறவர்	அ.	காகுத், னிப்போரில்
453	மால் பீட்டிதுபோல் வேடர்கையி	சிங். மா	அ.	புறத்தலை
454	னின்றும் நிரையையிட்டனர்	புறவர்	அ.	பாம்பின், எ யயிற் பந்தமதியின்
455	நான்வாய் நிகழந்த	கக:அ	அ.	மதவர், யகத்
456	செல்வ தொத்தா	செய்	அ.	பல்லா, வரவே
457		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
458		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
459		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
460		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
461		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
462		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
463		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
464		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
465		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
466		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
467		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
468		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
469		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
470		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
471		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
472		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
473		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
474		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
475		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
476		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
477		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
478		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
479		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
480		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
481		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
482		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
483		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
484		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
485		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
486		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
487		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
488		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
489		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
490		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
491		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
492		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
493		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
494		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
495		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
496		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
497		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
498		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
499		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி
500		செய்	அ.	பாம்பி, பாம்பி

சீவக. செய்யுள் எண்.	புலம் அல்ல; கருத்;	நூற்பெயர் ரீகள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	புலம் அ; நத்
454	வேடர்களுக்கு அச்சத்வ உண்டாக்கினமை	மும் கந்த	திருவா	ரு0	ரரண மில்லவ ரணித் காந்தீ மெவந்தையு மச்சஞ்
55	ந்தமின்றி கோ. ந்த கோவன்	பெறு		ச	செய்தவே ஆளுறு படாமை, தே யுறு புரிந்த
46	ங்க ணைல்லாம்.....நெருஞ்சிப் பூப்போற், காளைதன்மேர்செல்விதி கலந்துடன் னெருக்கவன்றே	கு.		56	செம்ம லாளர் ங்குமலை நாடன், ஞாபிநனையனென் றேயுழி, நெருஞ்சி யியையவென் பெ ரும்பனைத் தோளோ
		அகநா புதநா		௫௫	சுடரோடு திரிதரு நெருஞ்சிபோல பாடூர் நெருஞ்சிப் பசகை வான்சூர் கரு சுடரி னென்திற்கெ டாதி வெஞ்சுடா னோக்கு நெருஞ். யில் செங்கதிர் விரும்பும் ங்கொடி நெருஞ்சிப்,பொன்பு ன் மலரின் புக வாளாம் பொருத டேலும் [ந்சிபோல அரஞ்சுடர் வேல்
	வாளார் த வே	ம்ப	மேற் உ: ச	௫௫	து வரங்களை வடகமுந்துகிலுமற்றும் [தென விழுத்தவ முடையன் விளங்குகழபெரி வட்டுடை மருங்குல் சோத்தி குத்துடைவாள் வட்டுடையின் வயங்க
462	வடகமுற். துகிலுந் தோடும்	அரங்கத்து	புதை	௫௫	
465	எம்மங்குத் தவருடைய தாள்கொல்	காஞ்சி பெருங்	ரு	௫௫	
468	உட்டுடைப் பொலிந்த தால்	சீவக டத்	ந்திர	767	
				௫௫	

469	ந் தொடி சொரிந்த	நத்	உரு	தொடிபழி தன்	7 ளுய்ந்
470	கோட்டி நிற்ப	தொடி	உரு	தொடிபழி தன்	7 ளுய்ந்
471	கம் புரவி பூட்டு	பெருங் சீவக	உரு	தொடிபழி தன்	7 ளுய்ந்
"		பெருங்	2214	பெருங் கோட்	பு.
"		பாரதம்	2214	புரன் னீஇய	பு.
"		பெருங்	2214	புரன் னீஇய	பு.
476	கோலிழு	பெருங்	2214	தொடுக வெவ்வாசிகள்	பு.
479	பொந்தா	பெருங்	2214	மதுபலி துவவும்	பு.
482	நீணிரை	பெருங்	2214	கோலிளகிற் தன்மே	பு.
483	முறிமின	பெருங்	2214	இலக்கணப் பாணையேழும்	பு.
484		பெருங்	2214	ஆயர்ப்பாவை நப்பின்னை தனக்கிதை	பு.
485		பெருங்	2214	வண்டளிப்ப் படலை வருடகாரன்	பு.
487	தத்து.....வாழ்த்தி	பெருங்	2214	மாமான் மகனே	பு.
488	பப் பசும்பொற் றேடு	பெருங்	2214	தேர்வோந்தர் மாமான்	பு.
491	பர் பணையன் மாலை	பெருங்	2214	தேன்கறி கழகு நறுமலர் கந்தல்	பு.
493	பெயிற் தூ றமுதம்	பெருங்	2214	அழகை நெய்தேய்த்து... ஏற்றுக்கிளர்	பு.
495	சூக் களிம உவமை	பெருங்	2214	அழகினெய்யணித் தனரே	பு.
496	பாடு போகிதி வந்துதர	பெருங்	2214	நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன்	பு.
497	ந் தாழ்ந்துசுரை வீழ்ந்	பெருங்	2214	பித்திகைப் பிணையன் மாலை	பு.
498	புணர்வினவர்கள்	பெருங்	2214	முத்துக்கூர்த்தன் முன்னொயிற் தழு	பு.
499	பாருள்	பெருங்	2214	கனிம...வங்கம் திரிந்தாஅஞ்சு [தம்	பு.
500	பங்க னென்ன.....த	பெருங்	2214	கலத்தினுங் காலினுந் தருவந் ிட்ட	பு.
501		பெருங்	2214	சுரையாழ வம்மிபிதப்ப	பு.
502		பெருங்	2214	தொள்ளைசேருணர்வெழு	பு.
503		பெருங்	2214	செய்யும் பொருளினும் [கெடும்	பு.
504		பெருங்	2214	சிதலை தினப்பட்ட வாலை மரத்தை...	பு.

[illegible]

சீவக. செய்யுளேண்,	முலம் அல்,	நுத்	நூலிக னீகளுத லியன	செய்யுள் வல்லு னா அடி	ம் அல்லது கரு,
563	வம்புரி மீன், யவர்கட் கல், அதெ யெய்தா	தத் மண்மிசை வலம்புரி பயத் தயரே மகளிர் புரலியும் ன்ப மில்	சு. நா	70	சீர்கெழு வெ... ந்த ம6 க... ந்த, நீருளே பிறப்பி நீங் யடு ரென்செய்யும்...
567 579	த்படை விலக்கு ன்பமுற்ற வர்க்கு				விடை... மரு நல்குரவமுனட சேர், மருவினர கே கிறந்தோங்கு செல்வமுட
581 583	க க்குழை ககிய புணிற் கருவரை ருவி யாரம், டட்டது போன்று ரய்கண் பரிவதீர்ந், ன்மரு மணை வெ, னது நகிலி, னுள்	குறள் பெருங்	க0அ5 க0அ-		கனட வெந்தழற் செந், சாந்திட யொடு
587		கம்ப கோ	2447		ருப் புற்று நின்ற ரத் த டே, னி னுரே பெண்மகிழ் த், களிர் தித்தஞ்சொம் அருளி ராழி நின்றா கள் தழறி. நின்றா கண்டி பொருளிற் செ வா கருத்தெ னி, டே, கண்ட, பெண பிறந்தேனுக் கே ரு ன்படும் பிறகு, ட்கென்றாள் செ ன குடகட வியப்பாயி த், டி பரு குச் சொ

654	தூண்டுகில்...உண்டே...பிடை	தருச்சிற்	நகர	நக	அகல்கின்ற...உண்டே...பிடை
657	பாடினான்...மெய்யம் மறந்து விழ்ந்த இலைப்பொழில் குரங்கின வின் தூண்டளிர்	ஆனைக் பாகவதம்	செளன	க0க உ	யாழெழுப்ப மாடு விழ்ந்த கின்னரம் வற்றின் மரபு மந்தன் குழைத்தர
658	கருங்கொழிப் புருவம்	மணி	நக	ககக உச	...இசைவடித்தான்
659	கருங்கொழிப்...தோன்று செவ்வாய்...நவின் தோ நரம்பொடு வீணை நாலி னவின் தோ கருங்கொழி...நைந்தார் இசைத்திறத்தனங்கனையேயிரினார்	இலங்க திருவிளை மலைபடு மதுரை பெருங்	சிவன்பலி விதகு	உக ருஉச-க உக ககஅ-உஉ உஅஎ-அ	கருங்கொழிப் புருவத்து கருங்கொழிப் புருவங் கோலி செயிரது புருவமேறல்...வீங்கல் யாழ்...இன்குரல் விதலியர் நரம்பின் முரலு நயமவரு முரற்சி இயம்பெனியப் பரித்தபின்...எழுவ காமனிற் பின்னைத் தும்புரு வாருமித் துறைமுகையினேனே[பிணிக்கும் மெல்லிய லார்தம் பாடல் கின்னரம் மங்கையர்...கின்னர மயங்கும் திருமலர்த் தாமரைத் தேன்முரள் மதுபோல்... இன்குர லெழுவ அதுபகல் கழிந்த பின்னார் முவிறு நா ன்ளோய் ாரி யுண்டக் கடவுள தியற்கையும் நல்லிசை முழவும் யாழ மிரங்கு தீங் குழலு மேங்க
660	கின்னரம் போதரப் பாடினான்	குளர் கம்ப பெருங்	கல்யாண வரைக்	க0 நக கஉ0-உ	நினக்கிடை மற்ருள் ஈன்றூட் கொரு குண்டலமொரு விட...விண்டனர்த்தொருபுடைதோடு மின்செய [காதிற்றிருவில் வீச இலங்குபொன் னுலை...குழைப்பார்
662	கமலத் தங்கட் டேனின முரல்வெதொ ப்பு, விரிமலர்க் கோதை பாட	சூளர் கம்ப பெருங்	கல்யாண வரைக்	க0 நக கஉ0-உ	நினக்கிடை மற்ருள் ஈன்றூட் கொரு குண்டலமொரு விட...விண்டனர்த்தொருபுடைதோடு மின்செய [காதிற்றிருவில் வீச இலங்குபொன் னுலை...குழைப்பார்
665	அதுபகல் கழிந்தபின்னை	சூளர் கம்ப பெருங்	கல்யாண வரைக்	க0 நக கஉ0-உ	நினக்கிடை மற்ருள் ஈன்றூட் கொரு குண்டலமொரு விட...விண்டனர்த்தொருபுடைதோடு மின்செய [காதிற்றிருவில் வீச இலங்குபொன் னுலை...குழைப்பார்
670	வெம்பினான் காரி யுண்டக் கடவுளின்	மலைபடு	மலைபடு	1917 2393 அந.	நினக்கிடை மற்ருள் ஈன்றூட் கொரு குண்டலமொரு விட...விண்டனர்த்தொருபுடைதோடு மின்செய [காதிற்றிருவில் வீச இலங்குபொன் னுலை...குழைப்பார்
675	தோற்பொலி முழவும் யாழந் துனை பமில் குழலு மேங்க	சூளர் கம்ப பெருங்	கல்யாண வரைக்	க0 நக கஉ0-உ	நினக்கிடை மற்ருள் ஈன்றூட் கொரு குண்டலமொரு விட...விண்டனர்த்தொருபுடைதோடு மின்செய [காதிற்றிருவில் வீச இலங்குபொன் னுலை...குழைப்பார்
678	மருங்குலு மொன்று தாய்க்கு மொருமகள்	பெருங் பரி	பெருங் பரி	உகரு ருஅ 1009	நினக்கிடை மற்ருள் ஈன்றூட் கொரு குண்டலமொரு விட...விண்டனர்த்தொருபுடைதோடு மின்செய [காதிற்றிருவில் வீச இலங்குபொன் னுலை...குழைப்பார்
696	செம்பொருளோலை சேர்த்தி...குழை யோர் காதிற் கிருளறச் சுடரவைத் தான்	சூளர் கம்ப பெருங்	கல்யாண வரைக்	க0 நக கஉ0-உ	நினக்கிடை மற்ருள் ஈன்றூட் கொரு குண்டலமொரு விட...விண்டனர்த்தொருபுடைதோடு மின்செய [காதிற்றிருவில் வீச இலங்குபொன் னுலை...குழைப்பார்

சீலக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் கள்முதலியன.	நூல்களின் பதிவுகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
"701	நக் விசைபின்...இவுளி	பெரும் பாண் பெருங் பேருர்ப் பூளா	க: நௌ நகர அரசியற்	எந். எ க௦ உநகர் உசுசு	சுரிசை கதிர் டட் கச்சையா விடு பின்செலவிசைபிற்செல்வன கவரி பந்த கவினமா மரைமயி ரணிந்தன மானமா போகுவார் சனியின் மண்டலம் அற்புவார் கொளீஇக் காரிகை மத்தி நென் கடுவலி கலையும் கரும்பி னனமிடற் றெடுத்த, நிறை யுறு திந்தேன் எம்பித்த படுத்தும் வெவ்வினை என்னித, படுத்தன்னுதன் மாதரை நிறைத்தத் பறித்தென் னெஞ்சகம் புருட்ட, கள்வன் கொண்டவள்ளம் காவ னெஞ்சங் கட்டித் தன்ன கோதைக ளி லியாத்திவளை நீர்கொ ளாய்ன் முத்தமிழ் துறையின் முறைபோகிய புரிமுறை நெகிழ்த்துத்...தோன்றக் அமிழ், மழ் நல்யாழ் [காட்ட]
"705	போகுவார் மதியம்	கூர்ம பெருங்	மண்டல ந:க௦	உக-உ	
"711	நலத்தைமத் தாக நாட்டி நல்வலி யினமை வாரா...கடைந்திடு கின்ற திங்கரும் பெருத்திற் தூங்கியினிற்	மணி பெருங்	க:சஅ	கசசு-எ	
"712	யிருந்த திந்தேன்		அ	ச௦	
"713	என்னிதற் படுத்த வேந்தல்	மணி பெருங்	க:நசு க:நந	க௦-௦௬	
"714	நிறைக்கதவ நீக்கிக், காவலென்னென் சம். உள்ளம் யாத்தாய்		ந:சு சுயம்	எடு சுக	
"717	நின்றையு மாலை யாலே தேவரிற் செ நிய யாப்பன்	சூளா	பாபிர ந: கடு க: நௌ	சுக-எ கடு௦	
"721	பரந்த கேள்வித் துறைபோய புரிநெகிழ்த் துரோமங் காட்ட	கம்ப பெருங்			
"722	அமிழ்துறழ் ஈரம்பி னல்யாழ்				

723	தீந்தே னணிபெற வொழுதி யன்ன ...நரம்பு	புறநா குறுபாண் சீவக	எ0 உஉசு-எ 1402	தேளம் தீந்தொடைச் சீறியாழ் [மடங்குபுரி நரம்பின் தேம்பெய், தமிழ்துபொதிந் திலித்து இன்ன னிக்ஞரல் கேட்ட வசனமா, வன்னளாய்
725	சோர்ந்தன புன்றா மாவும்	கம்ப பொருந மலைபடு கூர்ம பெருந்	அ உந.சு உந. ந உஎடு	யாழ்நறையடுத்த வசனநன்மா கருவி வானங் கடர்கோண் மறப்பு தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின் சுகிர்புரி நரம்பின்
726	நரம்பும்... செய்ய்தவாறு	சீவக குறுபஞ்ச	உஎடு	மிடறு நரம்பு மிடைதெரிவின்றி புறவும்...மாடஞ்சேர
729	விண்ணவர் வியப்ப...பாடினான்	சீவக சிலப்ப கந்த சீவக டைத்தம்	உஎஅ-அக 2037	வேனிலானின்வேறலானுமாயினான் பண்வனப்புத் கேட்டார் நன் மென்மல் பருந்து நிழலும்மெனப் பாவு முரையும் பாற்றியக்கமுநீழலுமா மெனப்பாட மாலைவாழின...புதுமையிந் நின் தவள் ஆர மாப்பருவாக்கடன் மெலியவார்ப்பு அழிகிலே...உரியனென்றன்
730	பருந்துமதனிழலும் பாட்டுமெழா லும்	சீவக ஐங் நள	க-ரு 760	அம்மனை யோவெலு அதிங்கத்தின், மரங்கொலு மதவேழ மதார்த்தெழுமயக்கத்தால்
739	செம்மல ரடியும்...தேவி யென்றான்	சீவக	கந	கணை விடையிற் புல்லி நல்லேறு தழீஇ நாகுபெயர் காலை மடநா குடனாகச், செல்லு முழ விடை போற் செம்மாந்து
741	மாந்த ருவாக்கடன் மெலிய வார்ப்பு	சீவக	கந	மதுச்செய் கோதை தேம்புகை கமழ ஒட்ட
741-4	வெள்ளிலை... கட்டியங்கார னன்றே	தணிகை		
745	அம்மனை யோவென் தஞ்சி	சீவக		
750	அதிமதுரத் தழையால் யானைக்குக் களிப்பு மிகுதல்	சீவக		
751	இளவன நாகு புல்லி...நின்றால்	சீவக		
754	தூமத்தாற் கெழீஇய கோதை	சீவக		

கீ.க. செய்புள்ளேன்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் கள்முதலியன.	நூல்க ள்ளின்பகுதி கள்.	செய்புள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
762	இப்பாறெலாம், னாழி வாட்டி தூடக் கிக் குடித்தும்	மலைபடு கூர்ம பெருங் குறள்	கண் டூழி க:ந-அ	அங்-எ. அ0 களஅ சகந	தெவ்வர் தேளம், துகம்படக் கடந்து னாழி வாட்டி [லாட்டி கட-லம் தானை யனைத்தையு னாழி கூனும் குறளு மாணிகழ மகளிரும் ஆக்கம் கருதிமுதலிழக்குஞ்செய்வனை, பூக்கார்
764	"				
770	கூன்கனும் குறளு மஞ்சி ணதிய வொழுக்கி னெஞ்சத்து... முதல்கெடாமை கொள்வார்	கந்த பாகவதம் பாரதம் பெருங் "	மார்க்கண் சராசந்த இத்திர க: சக க: சந "	அந்-ந.உ ள் கக சஉ ககந-உ.உக	ஏழுயர் குறும்பொறை யிபம் ஏழுயர் களிந்து மன்னர் ஏழுய ரிராசகுஞ் சரமேல் அரணக் காப்பினர் வாழ்க வதயனன் உதயன்குமரனும் பூகியும் வாழ்கென விரிசிகன் வாழ்கென [தலே இயமரத் தொழுதிக னெழுந்தி சைத் இயமரத் துவைப்ப வேறி
777	அம்மலை தரணம் விரினர் சிலகன் வாழ்க வென்னவே	குளா ன் பாரதம் "	1-போர் கக-போர்	உ-அ0 அஅ	இயமரநின் றுர்ப்ப
778	"				
779	செயம்பின வியமரம்				எயிற்றுக்களை தொடுத்தார்
780	எயிற்றம்பு லுழ்கலிவி				எயிற்றுடை யயில்கொள் பசுழிகள்
782	யானைக்கோ டுழுகன்ற மார்பன் கீழ் துப்பப் பழகிதாக்க கிடக்கெனக் கொடுத்த நிதபர்				அண்ணல் யானை, யிலங்குவான் மரு ப்பி னுதிமடுத் துன்றினு, மோடல் செல்லப் பீடுடை யானர்,

783	யாடி, ராட்டுவார்	பதிற் பு-வெ	ச-அ சூ, க வெ-உக எளசு	வாளுயர்த்து.....போர்க்களத்தாடுங் ஒள்வா ளாமலை [கோலே மதவ ராடினார், வேந்தொடு வென்வார் கைவேல்களிறொடுபோக்கி[விதித்து பு, முகக் குஞ்சர மெறிந்த வெங்கெம் எழுழ்விதித் தோளுநட யுரலோன் சந்தனம் பளித்தி, நி கதிர்குழ் குறட்டின் வேனிதத் திங்க நெடுவேல் பாய்ந்த மாப்பின், மடல் ன் போந்தையி னித்கு மோர்க்கே யபோற் கிடந்தானென் னேறு மு, தி கெளவியவார்பொ விடுநீனெதி ள் ண்டில் விசை, போ, னடுளே ட யேறிய மட்ட னெடு நெடுந த லித்க ண்பிற் தோடாழ் குளத்த கோடு சுடுனோடு ராற் புள ளிற்றான் பொற்பு ப்பு க மி மு, ள் ளன்ட நெ
785		தகநீர்	1081	
788		கூர்ம	அ	
790		சீவக	க0	
		புறநா	உ-அரு உகள	
800	மீடு, நா, போ,	பு-டு	உஉ யற்	
804	வெள்ள நிலையிது.....கூப்பி	பெரு பா	உளந	
807	கண்ணுட் டியாற். சுட்டுநீ ருக்கு	சில	அச	
809	பைம்பொற் புளகப் பருமக்களி யானே	சீவக	1867	
"	"	பெரு	கசு	
"	ஒருவன் தன் வீரத்தைத் தலைவன	குமன்	எளக	
"	தாக்கூறல் (3-ஆம் அடி)			
813	உப்புக் குன்ற மூர்புனற் குடைந்த	பெரு	0-உஉ	
	தேப்போற், களிலை மன்னர் தங்கள்			
	கடற்படை யுடைந்த தன்றே			
814	உறுபடை...உடற்றிற் மன்றே		அ	

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் ரீகாந்த லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
8	புணக பைம்பொ	கூர்ம	சந்	சுஉ	மொய்சமத் தெதிர்ந்தோர் மு.
820	ஹுவ மாக்கி. க புலம்பொடு போக்.	பாகவு, புறநா	க0 உஉ	உஉ	மர பொந்திற் றேன்ற பட்ட மாடுந் திறந்த... - நைந்த பாவந் தவயியற்றி வாட்டி...எம் மடிசேர் கெணப் பணித்தான்
824	வளைநிற வார்சென்றெ லரிசி	பெரு	ச0	கஉ	னைவா லரிசி
825	முழவன பலவின் றீ.	புறநா	ச0	உஉ	முழவுமரு: பெரும்பழம்
831	உடுப்பன . முரைக்கு நான முந், தொடுத்த யுஞ் சாந்தமும்	ரு	உஅ	ச0-சுஉ	முலு, ரமுடே சாந் நஞ் சாகும்பிர் தயும, ரியுங்
833	மூழிவாய் முல்லை மாலி தாழிவாய்.	சீவக கூர்ம சீவக	திப சு	2974 சு0 2974	மழிவாய முல்லைமா: பெருங் குவளை மூழிவாய்த் தாமம் பெருங் குவளை தாழிலாய். மக்குந்தன்னென்ற தடம் தாழி, வ் யொடு தண்ணெக்கமுநீர் தாழி, செங்கமுநீர்
836	அந்தர விசும்பிற் றே, வர்க்கு	பெருங்	நகர	சு	தாழி, னாயும்
838	ஐந்துமூன் ருதீ; மூன்று	பாரதம் ஞான சிவப்	மத்திர ந: டு வசந்த அரசியற் சு	சு அள கஅ எஉ சுஎ	தாழிக ள்ப் போத கன றுள் தாழியு: மலர்ந்த த: செ குவ தாழிந் ன் குவளை ர விசும்பிற் றேய், யனை மேம்பட்ட

848

பெருங்
கைடத்து
ம்ப
சு: கு
மணம்
கும்ப-வதை

உசு

15

பா 'தம்

கட

மு: பெ

க: ச0

கசுந

850

856 முழுவந் க
வள்ளநீர்..
857 க்கின

'த முதுந்
ராயடி யா' மிழு

0,

கூ-க0
மேற்

சு:யம்

கந

858 கூந்த மா' ரிப் பிடிக்குழா

கூராம

நசு

அலு
1874

863 தழங்கு வெம்மதுத் தண்

" சிவக

நகர

கசு

864 போகக் கெப்பையும்

குளா
மலைபடு

கந

872 கா கம் கயம்புக்கது 0 த.

புறநா
மலைபடு

உ0சு
சுள

உடுக

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

113

பதினேந்தமைத்த படையமை செக்கை
முனைவந் தடுக்கிய வாமளி
ஆகுவ தாகுந் காலத்தழிவது மழிந்து
சுந்திப், போகுவ தபலே நின்னு
போற்றினும் போதல் செய்யும்
வெறுத்து வாரியி லொருபொருள் வீழ்
த்தினும் விரும்ப, மறுத்து வந்து
தம் மருங்குது மவர்க்குரித் தாயி,
னிழத்தொர் செப்பினுள் வைத்தும
நின்றுதாந் தாமே, பொறுத்துக் கா
ப்பினு மரயந்துபோம் போம்பொ
ளழுதுகொடி யாகத்து [ருண் மாதோ
ஆகத்துக் கொடிபட வெழுதிய
முழுவத் துயிலறியா வியலுள்
வள்ளத்தி லீர்கொண் டுமிழந்த முலைச்
சாந்து மறுகிப்பாந், தள்ளல் யாந்
பெயலா மடிவழுக்கினவே
தியிரந்த, சீதக் களபச் செழுந் சேற்
றுல் - வீதிவாய், மானக் கரிவழுக்
கூந்தலம் பிழக வீற்றழைந்து [கும்
குமரியம் பிழக ளாடுங்குண்டுகட்குணை
மட : தண்டோ டுடையாடை
மட உட்டமும்
காய கலப்பையிர்
நாந் கலப்பை
சுருக்கி கன்ன பம்பட்டுதனைவியில்
கயம்பு கன்ன வகன்னை யங்கலை
கயங்கு டன்ன வகன்னை யங்கலை

சீலக. செய்யுள்ளேன்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்கள்	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
872	ராகம். து போன்ற.	பெருங்	க: ச0 உ: கந காடவிட்ட	122 கஅ 22 875 க0	மணிக்கயத் தியன்ற மமு ⁶ மக். நீர்புக, நீர்மைத் தா ¹ [முல் ஆறு மென, குளிந்து... புஞ் தாமஞ் சூடியது துங்கி கோலை பன்மீ னுபட்ட டிங்கன் போல, புத்த சுற்ற மொடு பொலிந்து தோன்றலை பன்மீ னுபட்ட டிங்கன் போலவும் திங்க னுணிறை மதியத் தனையை பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல, வின் னகை யாயமோ டுருந்தோன் பன்மீ னடுவட் டிங்கன் போலவும் புத் தசுற்ற மொடு பொலிந்து துவிளக்க காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழி மோ
888	ராமம் பட்டுழித் தீயவு நல்லவாந் தீரக் காயந்துழி நல்லவுந் தீயவாந்	முந் நதி		உந ரு கசஉ	காய்வுதன்க, னுத்த குணத்தோன்று தாரு முவப்பதன் கட், குற்றமுந் தோன்று கெடும் நெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொ லைக் கண்ட வறிவுளார் அழகுளத்து.....கொடைமடம் படுத லல்லது
89		புந			

906-7	இன்னதோர் காலத்து.....கைபுனை பாவையெல்லாங் கதிர்முலை யாக் கினுனை	பெருங்	க: நடக	உஎஅ-அ0	புள்ளு மாவு முள்ளுதுத் தியன்ற வாண்பெயர்க் கினவி...வழுக்கிக் கூறிலும் விடுவென காணி ஆசை மாக்களொர் டந்தனர் கொள் கென...மன்னவ னுடலின் மகர வெல்கொடி மைந்தன் ஒன்றேபுநிரை...காண்மின் அலைவனும் வகைப்போ லரும்பொற் கவரங் குருள தீம்பா லடிசில் செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல்
911	ஆசை மாக்களொர் டந்தனர் கொள்	”	க: நடக	கரு-க	கூறிலும் விடுவென காணி ஆசை மாக்களொர் டந்தனர் கொள் கென, மானச வாரி மன்னவ னுடி மகர வெல்கொடி மகிழ்க்கணக்காமன் பணையும் வெதிரும்...காண்மின் எக்கரலவனும் வகைப்போ லரும்பொற் கத்து...கவரந் த விடுவெய்க்கும் தீம்பால்...அட்ட வின்னமிர்தம் செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலா னமிரந்த சோது துது தடாநிறைந்த உக்கார லடிசில் கண்ணனொரு காமக் கலங்களை இன்னவையிதவும்...எழுமைப் பிறப் புமெய்துகம் யாரம் பற்றாவம்...புர்த்துத்துத்து கருவினை கழுவுப் பட்டு தொகலருங் கருவினை அகன்பரி யானமும், அகன்பரி யானத்து வானிடு வில்லின் வரவதிரயா...கடவலை திரி ி விட்டுத் திகழ்தரு மேனியன் தருவி விட்டுத் திகழ்தரு மேனியன் அமரரைமற் றபுயங்கா, லிந்திர வி லென வெளிப்பட்டு
912	கென...மன்னவ னுடலின்	”	ந: ரு க: ச0	ந0 ரு-நஅரு கநக	
917-32	மகர வெல்கொடி மைந்தன்	”			
927	ஒன்றேபுநிரை...காண்மின்	கவி		398 நஉ	
928	அலைவனும் வகைப்போ லரும்பொற்	சீவக திருவினை	நாடு		
”	கவரங் குருள				
”	தீம்பா லடிசில்				
”	செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கல்				
929	ஆம்பாலக்காரடலை	திவ்ய ஞான பெருங்	நாய்ச்சியா இரத் க: ச0	க: ச உரு நஅச-அ	
933	காமக் கலனுங் (பரத்தை) காண்மின் இவையின் னனவும்...காட்டிக்கினிய விழவில்				
946	பற்றோ டார்வம் விட்டிடு	சீவக		3039 951	
947	நீசிற வினையின்கி	”		3101	
”	”	பெருங்	க: ருசு ந: உந ரு: அ	உ0க நக ருசு கடவுள் கருள் க0 உ0க	
949	பரியானமடைத்தே	”			
”	”	”			
”	”	”			
951	தேவனாகி வானிடு கிலையிற்றோன்றி	நாலடி சிலப் மணி ஞான	கரு க துறவு		
”	”				
”	”				
”	”				

கீ.க. செய்புள்ளே	நூற்பெயர் ரீகேரத லியன.	செய்புள் கூள் பகுதிகள். அடி எண்	மூலம் லது கருநீ
351	தேவடிகி வானிடு சிலையிற்றேனறி	நா. கு	[சுமைந்து வானத்து ஸ்லேப்பே மடிவலாற்
952	இரும்பி னீர்மை...பொன்னுக்கிய	உக் 960	கூரியும்பு. செம்பொ யெரிநிதம்
956	வென்றவ ருலகம்.....இன்பம்	962	வென்றார் தம் லீட்டின் [பெற்றது
957	ஆழயுட் பாவை போல்	அ 1204	ஆழப் பாவை போல் [தொன்று
960	இரும்பு இரத்ததாற் பொன்னுதல்	உரு ரப்	இரும்பொரி பொன்னு மிரத நீர நிதக்கவல் விரும்பைச் செ
965	நீரி ராத்		வண்ணநிகழ்த்திய டிரதே [கிராடப கயங்குடைந் தன்ன வி யந், ரட்டு
"	ப்பிறப்பித்தா		குடைதொறுந், தெரிபிழிற் கொண்ட தூம் பியம்போ லின்னிகை
969	மின்னு மீன்களும்	882	கோண்பின்னுமீன்
971	கத்திகைக்கண்ணிரெற்றி.....கடவுள்	உருள	கத்திகைக் கண்ணியன்
973	கடலெனக் காற்றெனக் கடுங்கட் கூற் முத்தே	உரு	தோற்றமலேகட லோசை புயல்கடாவ், காற்றினிபிரந்தசெலவிறுய்..... கொள்ளுந் தகைமைத்தே..... மாறன் களிறு
	நென, வுடல்கிள வருமென ஆழித் தியெனத்...தோன்றியது....அசனி வேகமே		பாகன்,காற்றெ னத்தெது கனலெனக் கணைகட லென்னக், கூற்ற மென்ன மேற் றுண்டினன் குவலயா பீடம் அரங்கினறி வட்டாடி யற்று சிறுஅர் நெல்லிவட் டாமும்
983		50 கட	

990	கையகப் படுத்தலோடும் ... சேணகத் தினுன கடம்பு குடிய கன்னி மாலிடோற், றொடாந்து கைவிடாத் தோழிமார்	கி.உ முடா தரி	கரு	சுக கனக	கையகத் தொழித்ததன்... கடக்களி ரடக்கிய கருணை மறவ து றுநீர்க் கடம்பின் முணையர்கோதை
99	பிதப்பு யினு தாமரை	பெரு ருச் பரி ந்த	க: சசு உ: உ	1290 2006 3139 ரு கனக கன சுக கன	திணிநிலைக் கடம்பின் நிரளரை வளைஇ ய, துணையமை மாலையிற் கைபினிவி குடங்கையினெடியகன்னை [கேள் குடங்கையி னெடியன குவையுண் ஒருகுடங் கைக்கன்னை [கணை கம்பப் பல்கலம் விம்மப் பெய்த கம்பப் பல்கலங் கைபினைத் தணிந்து கற்றில கண்டன்ன மென்னடை... பூங்கொடியே
993	பிதப்பு யினு தாமரை	பரி ந்த	க: சசு உ: உ	சுக கன	பயந்தோ ரென்ப புதுமத்துப் பாயல் சரவணத்தின், லெழிகமழ் கமலப் போதின் வீழ்நுந் தருளி னுணை கடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப், பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில் ரலன் வடிவாய வேலான் மாலிகா றொடாந்து வாய்ந்தது முகிழ்த்தவின் கிளமுலை முத்தினை- நாற்றி
998	எண்ணில் காம மெரிப்பிடி மே, லாப்.....பெண்ணை கால வேற்றடங் கண்ணி மணிக்குழங் மாலி காரெ முகிழ்த்தவின் கிளமுலை முத்தத் தை வரும்	கு நள ஜிக பெருங்	க: டாடர் சு	கக கரு 1011 ரு.	முதிழ்த்தேன் திளமுலை முத்தொடு மு முதிழ்த்த முலைமுதன்முற்றத்தியைந்த முதிழ்த்த கமலச் செழுமுலைக் குவடி குவின்புகம்போற் றுளித்தல் முகில் கவற்றுஞ் சுரிமுழல்
999	பிதப்பு யினு தாமரை	பரி ந்த	க: சசு உ: உ	சுக கன	பயந்தோ ரென்ப புதுமத்துப் பாயல் சரவணத்தின், லெழிகமழ் கமலப் போதின் வீழ்நுந் தருளி னுணை கடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப், பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில் ரலன் வடிவாய வேலான் மாலிகா றொடாந்து வாய்ந்தது முகிழ்த்தவின் கிளமுலை முத்தினை- நாற்றி
004	எண்ணில் காம மெரிப்பிடி மே, லாப்.....பெண்ணை கால வேற்றடங் கண்ணி மணிக்குழங் மாலி காரெ முகிழ்த்தவின் கிளமுலை முத்தத் தை வரும்	கு நள ஜிக பெருங்	க: டாடர் சு	கக கரு 1011 ரு.	முதிழ்த்தேன் திளமுலை முத்தொடு மு முதிழ்த்த முலைமுதன்முற்றத்தியைந்த முதிழ்த்த கமலச் செழுமுலைக் குவடி குவின்புகம்போற் றுளித்தல் முகில் கவற்றுஞ் சுரிமுழல்
011	பிதப்பு யினு தாமரை	பரி ந்த	க: சசு உ: உ	சுக கன	பயந்தோ ரென்ப புதுமத்துப் பாயல் சரவணத்தின், லெழிகமழ் கமலப் போதின் வீழ்நுந் தருளி னுணை கடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப், பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில் ரலன் வடிவாய வேலான் மாலிகா றொடாந்து வாய்ந்தது முகிழ்த்தவின் கிளமுலை முத்தினை- நாற்றி

கீவக. செய்புள்ளேன்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் கள்பத லியன.	நூல்க ளின்பதற் கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
016	இளைக்கழைநீர்	முருகு திருச்சித்		உக்	இளைக்கவின் நெழுதரு கீழ்நீர்ச்செவ்
017	பாவியேற், காவியொன் பிரண்டுடம்பு	அம்பிகா		உக்	காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணி
"	ஊற்றுநீர்க்.....கங்கையுள் விழை	பாகவதம்	க: உ	சுஎஅ	கலந்தாங்குருவ, ராகத்துளோருயிர்
"	ந்த வன்னமே			எ	கண்டனம்பாரம்
024	வெஞ்சின வேழ முண்டவெள்ளின்	சீவக		232	கங்கை முன்றலுநீத், தன்னம் பழ
"	வெறியமாக	கக - திருமு	கடில	சிவ. கக	யுங்கொலோவ வராழியிலாரணங்கே
026	கன்னிய ருற்றோய் ...அஃ தின்ன	கலி		சசு	மான தப்பெருந் த-த்திலின் மரு
"	தென் றுரையலர் நாணின்	கம்ப	ஞர்ப்ப	சரு	விய வன்னம், காண கச்சிறு காக்க
"	"	பாரதம்	வேத்திர	ரு	கைசேர் தடங்கரு தாதால்
1031	பொற்குன் றாயினும்...புணர்கேள்	சீவக		1042	ஆம்புடை நெடுங்கை வேழம் துற்றிய

[வரும்பு
கணிக் கவின் நெழுதரு கீழ்நீர்ச்செவ்
காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணி
கலந்தாங்குருவ, ராகத்துளோருயிர்
கண்டனம்பாரம்
கங்கை முன்றலுநீத், தன்னம் பழ
யுங்கொலோவ வராழியிலாரணங்கே
மான தப்பெருந் த-த்திலின் மரு
விய வன்னம், காண கச்சிறு காக்க
கைசேர் தடங்கரு தாதால்
ஆம்புடை நெடுங்கை வேழம் துற்றிய
வெள்ளிலே போல்...தமியகை
கன்றுண்ட வெள்ளிலேபோன் துள்ளம்
வெறிது
நீசெய்த வருளின்மை பெண்ணையு
மறைத்தாளென் றேழி... நாணி
தாழ்மு காமத்தன்ம தாங்கையுரை
ப்ப தென்பு,தாமென லாவதன்றால்
தெரிவை யர்க்குளங் கூசு மாசை
கோய் கூறுகிற்பதென், செம்ம
லோர்களுந் சொல்லர் ப்ரியேனே
எட்டஞ்சா ன்ணியும்...புலா தொ

மறக்குமோ காவின் மதுவருந்தியப்
பாற், பறக்குமோ சந்திமுன் டா
மோ...தேன்

இவ்வளவிற் செல்லுங்கொ லிவ்வள
விற் காணுங்கொ லிவ்வளவிற் காத்த
லியம்புங்கொ லிவ்வளவின், மீளுங்கொல்

சுயம்

1036 செந்தார்ப் பசுங்குளியார்

” கிளியார் சென்றார்க்கோ ரின்னுரை
” தான், றந்தாரொன் றின்னுயிர்
1037 புல்லப் பொருந்துமேற், ஞன்றது கூடு
கென.....ஆழி யிழைத்தாளே

கூசு

கஅ

ரு0

யம்

அ

ருக

எக

முத்தெ,

கஅ

கஉஉ

ம்பிகா

கஉ

கம்ப

கூ

மடதம்

அசு

பருந்

எ0

கூ

அ-க

கம்ப

ககஉ

கம்ப

கக0

கம்ப

” 1042 6 டார்க்கு வேட்டனே போ
ய வேயமென்றேன்

ஒப்புண்மப்பகுதிகள்.

சீலக. செய்புளையன்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் கள் முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	வெள்ளைப் பங்குள்ளி வித்தக மெழுதிய, கையெழுத்தோல்கள்கணக்கு பாலொடு தேன்கலர் தந்தே [வரி அண்ணல் குமாற் கடிச்செருப் பா கென்
1044	நூல்படைத்தாற் போங்கிடந்த வித்தகஞ்செர் துண்வரிகள் [போல் பான்மடுதித்துத் தீந்தேன்பருகுவான் அணிமதக களிற் னுணுக, கடிச்செருப் பால தல்லால்	பெருங் குறள் பெருங்	க: நட	சுக்-எ0	பந்துபுடை பாணியிற் பொங்குமயிற் சிறுமுதுக் குறை விக்கு, [புரவி உரைத்தார்க்கவன்மெய்மகிழ்தான் சுற்றார் வல்லிற் குறு செம்பொற் கழலாந்து
" 1049			க: நட	ககஉக நடக0	சீந்தா வெவையப்பொருவான் சீந்திமாய்ப்பார்
1050	கந்துகப் புடையிற் பொங்குங்கலினமா சிறுமுதுக் குறைமை கேட்டே	" சிலப் சீவக	க: நட	நஉஎ சுஅ 1061 1057	குந்தேல் செய்தலின் தி குந்தே வருளி முநீ, ருடன் றுகரைகொல்வது கரைகொரு திரங்குங் கணையிருமுநீர் கரைகொன் திரங்குங் கடல்புகைய திங்கட் கரும்பின்கழை [பாடும் தேதாவென்றே தேனெடு வண்டுதிசை கம்பார் களிற் றுப்பிற் சங்கன் யாகாவா ராயினு நாகாச்சக
1051	விட்டாற் கவர்சென்றார்		க: நட	ருஎ கூ 1140	
1054	சுற்றார் வல்லிற் குறு செம்பொற் கழலாய்கள்	தணிகை பேருர்ப் சீவக	களவு அங்கிரன்	கரு 280 ௨௩௬	
" 1055	சீந்தா நின்ற தீமுக வேலான்	பெருங் சீவக மதுரை கூர்ம	க: நட	ரு ௪௦ ககசு கசு	
" 1057	குந்தேல் செய்தும்	கலி	இரா. வதை	க௨௭	
" 1063	கரைகொன் திரங்குங் கடலின்	குளா கூர்ம	சயம்		
" 1064	கழமுற்றற் தீந்தேன் கரும்பு தேதாவென.....தேனவரி செய்ய கம்பா களியாகே [ஞ்சொல் காவாதவன் கண்ணற் சொல்லிய வெ	குறள்	இரா. வதை		

072	மூலம் சொ	பா	கஅசு	கண் ணின்று கண்ணை மச் சொல்லிலும்
076	மெய்யம்	பெரும்பா	கந	காவா தொருவன் மன் வாய்திறந்து
079	மா	புறநா	கரு	அற்பழ லமுந்தி [சொல்லுஞ்சொல்
1081	மர்	கூர்ம	கரு	அற்பழ லார் தர
1089	மனத்தினை	புறநா	கரு	செய்ய மிக்கவளம்...கவரும்
1090	தான் புறம்	கூர்ம	கரு	செய்ய மிக்கவளம் தெவிட்டி [பெறுஅது
1092	மூலம் சிக	புறநா	கரு	செய்ய மிக்கவளம் தெவிட்டி [பெறுஅது
1093	அழகம்	புறநா	கரு	செய்ய மிக்கவளம் தெவிட்டி [பெறுஅது
1094	பா	புறநா	கரு	செய்ய மிக்கவளம் தெவிட்டி [பெறுஅது
1097	கட்டுமி	புறநா	கரு	செய்ய மிக்கவளம் தெவிட்டி [பெறுஅது
1098	பொருள்	புறநா	கரு	செய்ய மிக்கவளம் தெவிட்டி [பெறுஅது

சீலக. செய்யுள் எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களர்த்த லியன.	நூல்க ளின் பதித் தகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1098	நன்மணி...சாம்பி	சிலப் மணி	கட ள உரு	ருஅ காகத ககரு	அரும நன்ம: பிழந்த நாகம் போன்று பிழந்தாகம் போன்று
"	"	"	உ: எ	உ	கெ
"	இளம்படியர் வெள்ளை நோக்கின்	பெரியதிரு ழுவக பெருங்	உ: கரு	2529 க00	நென்: நென்: மொடு
1099	"	"	க: நட	ககக கஉக	வட்டினை பாலையும புறங்கொம்: கொட்டினு
107	வட்டிகை மணி...லகை	பழ	க0: கள	கள	கொம்: கொட்டுங்கே
109	கூழ்நத்தைக் கொம்மை கொட்டிக் குலத்தொடுமுடியு மென்பார்	பாகவதம் தணிகை சட்டகோப கலி கூர்ம	விராட்ட கண்.மணம்	உகூ நட சகூ ககக	தீவினை கொ கொட்டின் பூவரைபேய் கொதை கூற்றம்வரி: மக் கொ மாணிப கல், தானத்: மணிப நிழ்ப்புண்ட தத தன்
"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"
1111	பூவரம் பாயகோதை	"	"	"	"
1114	அருங்கலை நமனு மாற்றன்	"	"	"	"
1116	இலம்பி ஞாலம் கிமிழ்ப்புண்ட சிங்க மொத்தான்	"	"	"	"
121	ஆய்கனிற் தசனி வேக மதன்மருப் பூதி யாகச், ழுவக னகன் மார்ப மோலையாத் தினைசகன் கேட்பக், காய்பவன் களவ ரென்ன வெழுது வித் திலை	முத்தொன்	"	"	மருப்புசி யா. மர ழுவ: ன் னர், உரு: தகு ழுவ: யாக, திருத்த: க, வை க மெல்லா மெ தெ: மெழுக், மொய்யி: மெ

[illegible]

சீவக. செய்யுளேண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களும்பதலியன.	நூல்களின்பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	மூலம் அல்லது கருத்து.
1169	பலித்திரகுமரனென்றான்	சீவக பழ		2311	பலித்திரத் தும்பி பறந்ததே
1176	ஊந் தூரீர்க் கூவலு ஞானையு மீனனார்	பாகவதம்	க0: சரஉ	கக	உணர்க்கினிய லிநீர் பிதிதுழியில்லெ
1184	வெண்டலைப் புணரிவீசி	தே. திருநா கழிப்பாலை	க0: சரஉ	நடு	ன்னுங் கினந் தகத்துத் தேரைபோ
"	"	சிலப்	ச	வன. க	வெண்டலைப்புணரிசேட்ப [லாகார்
"	"	பெருந்	க: சந	உக	அனபவன்மே கலையோடு
1186	வெவ்வழல் வாய் சொலின்மேம்	கம்ப	தாடகை	கசக	செந்துகிர்க் கோவை
1187	பெடைபைக் கிளர்ச்செவ ற்பழிஇத், தொ	கலி		கக	பவழஞ்சோந்த பஸ்காழ் [யவேம்
1193	முதிச் சிந்தித் துயராத் துவன				வெம்மையைப் பகரினும் பகருநா முடி
"	"	பதிற்		எ0	மடப்பெடை யசைஇய வருத்தத்தைத்,
"	"	அகநா		அஉ	மென்சிறக ராலாந்தும் புறவெனவு
"	"	சிலப்	உரு	க	படைநகராலுருவி [முரைத்தனரே
1196	அரவவண்டொடுதேனினம்யாழ்செயும்	பெருந்	உ: கக	அக	அருவி.....முழவின் மதை குரலாக
"	"	சீவக		1207	துஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கும்
1201	மானமர்க் கவரிவெண் மயின்வெய்ந்	பெருந்	ரு: உ	கஅ	அருவி யர திறை யணிமுழ வாக
1203	அரசன் கன்னி மகளிரைப்போற் கா	கூர்ம	சம்பு	ருள	பாடல் வண்டியாழ் செய்யும்
1210	ண்டற்கரிய வாவிஞ்ஞன்	புறநா		நாஎ	அரவவண்டினம் யாமெனவார்ப்ப
	இலைப்போலிபுண்	பெருந்	ந: ரு	உஉ	கழைநயன் கவரி மயினின வேய்ப்த்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

212	மாற்றரு மணநெறி மகளிர் நெஞ்சமே போத்பல கவர்களும் பட்டது	வளையா கூர்ம	நவகண்ட	சக உகந் சஉ 1224 நடுங் சுஅ-க	பெண்மனம் பேதித்தொருப்பிப் பன் னென, மெண்ணி லொருவன் கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்திய ருளம் போற் கவர்ந்து செல். [அன் சென்றொரு மணிச்சிலா வட்ட மேறி குண்டுகய முடுகைர் செல்கதி மந்திரஞ் செவியிற் செப்பி நினைப்பிற் போகி நிலத்திழிந்தான் சார்புணர்ந்து சார்புகெட வொழுதின் என்குதன் பின்னவோ முடிந்தது போ வப்,பெண்ணிடனிருந்தபெற்றிளோக்கி அற் சபை புனைந்த வஞ்சி ஐவரென் றுலகேத்து மரசர்க ளாகத்த் ராக், கைபுனை யரக்கிலைக் கத் மெழி சூழ்த்தாங்கு...முழங்கழல் காதிக்கண் ணரிந்து.....கடவுள் காதி வெவ்வினை கடையது காலு மாமேரு சூழ்வரு மலர்க்கிதாப் பருதி யிற் கிரன்னலே கன்றன் பலமுறை வலம் வர உழல்வார்கள்சொற் தீர்த்தமெய்.றுதெனியேன் பின் வாரா லுலகருள வல்லாய் நீபே யிற்சியி லுலக மேற்று மொழக்கம் அன்ன னேமிபு மகன்றிலு மயிந் ஆடலும் பாடலு மழகும்
1213	மணிச்சிலா வட்டமுண்டு	குளா மலைபு	சயம்	சக உகந்	சுசு
1216	முட்டுடை முடுக்கரும்	பெருங்	க: நுந	சஉ 1224 நடுங்	சுஅ-க
1217	செல்கதி மந்திரஞ் செவியிற் செப்பிய	சீவக	கசு	சுசு	சுஅ-க
1219	சிந்தையிற் செல்வ லென்றான்	குமர் மணி	சயம்	சக உகந்	சுசு
1221	இறைவன்பேணிச் சார்பதுத் துய்தி	குளா கலி	க: நுந	சஉ 1224 நடுங்	சுஅ-க
1230	வாழ்மயிர்க் கரடி.யொப்பான் ... ஓர் வேட்டுவன்	சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
1231	தழைத்துகிற்பெண்	சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
1237	கூரெரி வளைக்கப் பட்ட,பஞ்சவாற்போ ல நின்றபகட்டினப் பரிவு தீர்த்தான்	சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
240	காதிகண் ணரிந்த.....கடவுள்	சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
"	கோயிறான்வன் கொண்டு செல்வான்	சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
"	...வெய்யோன் குன்றமூழ் வத னைபொத்தான்	சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
247	தீர்த்தந் தெரிந்துய்த்து	சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
"	வாசாக் கதிபுரைத்த...நீயன்றே	சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
"	அன்னமு மகன்றிது மணிந்து அழகி கூத்தாடுகின்றான்	சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
1250		சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு
1254		சுளா கலி	சயம்	சக உகந்	சுசு

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களிரதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம்
1255	தொட்டிமை யுருவ னோக்கி	சீவக தே. திருநா	ஆறார்	2047	தொட்டிமையுடைய லீ;
"	"	சீவக		குழல். நட.	தொட்டிமையுடைய டெ,
"	வெண்ணெய் தீயுற்றவண்ணமாடவர்	சீவக		1309	வெண்ணெய் வெங்கை வைத்ததொத் துண்
"	மெலிகின்றார்	"		1597	வெண்ணெய்க்கு ருறு... டித்
"	"	"	கல்யாண	2627	எரிதவழந்தெ றெண்ண
"	"	குளா		ககசு	வெண்ணெயின் குன்றந்தீய, வெத்து
"	"	மேரு	நால்வரும்	சாஅ	மடிகின் டத்தேனெ டொத்த ரந்து
1258	நெடுங்கணைன்னுங் குடங்கையா னெ	சீவக		1630	வெங்கைல் வெ ணைய்பே
"	ண்டு கொண்டு	"			சீவக ணெ
"	"	"		83	கைகநெ டனகவற்ச[கொண்டு
"	"	"		2553	தட டெ டங்கையினெண்டு
1260	கன்னிமை கண்டதுமுற்றி	பரி	கக	சு0	கக வட கனித்தகாலத்தார்
"	பொன்னினு லுடையுங்கற்பு	சீவக		597	எண்ணிப்பத்தந் கையிட்டால்...மெலி
1262	அமர்ந்து னோக்கி	"		263	அமர்ந்து னோக்கினார் [ந்துபினனிற்சும்
1264	மைத்துனத்தோழனென்றான்	"	கண், மணம்	சஅஉ	மைத்து ரத்தோழமொத்தி
"	"	கடர்ம	கண். வை	கக	சேறுகை த்துனத் தோழ [முல்லையே
1268	முல்லை...அணியெயிநின் றதன்றே	சீவக		133	வக டுடொயிநினுந் தகைய லோ...
1269	முல்லைக்கொடி புத்ததற்கு விழாச் செய்தல்	நடைதம்	நாடு		ல்லயந் கோதைமாதர்...இகலும் வேயொட்பத்தோன் றியவுவனம்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீலக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்களுடைய லியன்.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1333	செண்ணைவஞ்சிலம்பு	பேராப்	நகர	எ	செண்ணை வஞ்சிலம்பு போசையும்
1336	மென்மெல மலர்மேன் மிதித்து	மதுரை	கள. ந	சு0-அ	நன்மாமயிலின் மென்மெலவியலி
"	"	தொல்	இரா-அவ	கர:மேற்	சொல்லு மாடு மென்மெல வியலும்
1337	திங்கள் சூழ்த்தன் பிளேன	கூர்ம	க: நுக	கள	மென்மெலவொதுங்கி [காணுமரபிற்று]
1338	தழைப்புங்கண்ணியுந் தண்ணறு மாலை யும்	பெருங்	உ: கய	உளஅ-க	திங்களைச் சூழ்ந்த வெண்ணீன் போல
1353	எழின்மலை பென்னுயிரை யான்கண்டே விரையே...தளிரே மேனி	தொல்	கள. ந.	க	தழைப்புந் தாருங் கண்ணியும் பிணையலும்
"	"	காழிக்கோ		கர:மேற்	காணு மரபிற் றுயிரென மொழிவோர்
"	"			௩ச	நாணிலர் மன்ற பொய்ம் மொழித்தனரே, யாஅங் காண் கும்மே யறும் பெற லுயிரே...தோட்டே (இ-வி. மேற்)
"	"				காணு மரபின தாலுயி ரென்று கரை தருவார், னானு மரபின ரென்னுயிர் காணு நலத்தின தாய்க்,கோணு வரு னொடு செல்லுதல் பார்களி கூர் மன்மே, மாணு வெனக்கு மருள் காழி நாதர்பொன் மால்வரைக்கே அழிமுதுபொது செந்நா வஞ்சவந்த, வார்த்திலங்கு வைபெயிற்றுச் சில மொழி யரிவையை [தோளே
"	கூறெயிறு நாப்போழ்த லஞ்சி யஞ்சி, யுழன்மலைத் திங்கிலவி யொன் றிரண்டு தான்மிழ்ந்தும்	குழங்		கச	

சீவக. செய்யு ளேண்.	மீ அ கருந்	நாற்பெய ரீகளிழத் லியன.	நூல் களின் பகுதிகள். ஆடி எண்	செய்யுள் அல்லது பகுதிகள். ஆடி எண்	முலம் நுந் தும்.
1402	யாமொலிகேட்ட அசனம்	மேரு கூர்ம ழீவக குறுங் கூர்ம மணி நாவடி பெருடி	வசையந்த் ரா.வனம்	சசு 1540 கஉக நகூ. க09 கஉ1	போ. த் ாழ்ச் பு ளி க்க: த்தினா ற்த் ிட களிர் கது ிதேய தொடர்பு நிரம்பாந்
1412	காலினேகினுள்	கருமை மெழுகிய...முகத்தமுசவும்	சம்பு கஅ		
1415	பருகு வாரிற் புல்லி.....ஆர்ப்ப				
1416	சிறியார் கொண்ட தொடர்பிற் செல் வச் செல்ல வஃகுருவெறி				
1417	போலும் வரையி	பிரபு வெங் தண ழீவ கூர்ம றள்	கோர. ராட்ட	உரு கக நகூ 1430	பாபும் ி பொருளை [பென்பார்
1421	தனிது லே				
1422	புல்லு மல் லியும்...து.				
1427	பாகுயார் நீள்கழை	நீட்டட்			
1436	பிற வேண்டி விழுச்சு பிற ி வித்து வயவ தெரிதன் ி ரானம...ஓகம்				
1439	ந் தெழுதிய	ஞனா	ரத	அக	

1440	மலர்நெடுகிழ்ந்த நாற்றமும்	தணிகை பேரூர்ப்	புராண கரிகாற்	௩௭	தெக்குழந்தையுந் தண்டகா ரணியம்
1442	கரும்பணி வளவயல்...ஒத்ததே	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	தெகுழிந்த காமத்துச் சிந்தனை செய்த புள்ளியி மிகவயல்...தோன்றும்
1446	எதிரகூற வினையவர்	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	செந்தா மரைபூ...தோன்றும்
1453	திருமகன் நிறத்து	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	சுரவினந் தொக்கபோன் மறவரும்
1455	மாவடு மருட்டு னோக்கின்	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	கோட்டுபின் குழாத்தின் மள்ள ரீண்
1456	போதுவாய் திறந்தபோதே...மகளிர்க் கொத்த போகமு மன்னதொன்றே மார்பிடை வரியு மூன்றுள	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	சுமவினத் தன்ன வானோர் [முனர் என்நிறத் தவலக் கொள்ளல் மாவடு மருட்டு னோக்கின்...வாய் மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன், செவ்வி தலைப்பிலார் [ணியன் பெரதிருவாய்க் கிடந்த மார்பிற் புண் மார்பிற், செம்போதி வாங்கிய மொய் செவ்வரையாகத்தான் [மபு சினைக்கெழுற் றுர்கையை சினைக்கெழுற் பவிழந்த...கண்ணி விரலுளர்ப் பவிழந்த...தியற்றிய சூரும் குவளை, யருமலைத் தியற்றிய சூரும் பார் கண்ணி
462	மார்பிடை வரியு மூன்றுள	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	செழுங்கோட் டின்மலர் புனைந்து அன்ன மாலையை யாழிடைப்பிணித்து நிலந்தினக் கிடந்த ரீணிதிக் குவையும் மன்கல வெனனை வழித்து மலர்த் துகண் மேலடமு
464	மார்பிடை வரியு மூன்றுள	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	செழுங்கோட் டின்மலர் புனைந்து அன்ன மாலையை யாழிடைப்பிணித்து நிலந்தினக் கிடந்த ரீணிதிக் குவையும் மன்கல வெனனை வழித்து மலர்த் துகண் மேலடமு
466	மார்பிடை வரியு மூன்றுள	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	செழுங்கோட் டின்மலர் புனைந்து அன்ன மாலையை யாழிடைப்பிணித்து நிலந்தினக் கிடந்த ரீணிதிக் குவையும் மன்கல வெனனை வழித்து மலர்த் துகண் மேலடமு
1471	மலர்நெடுகிழ்ந்த நாற்றமும்	தணிகை பேரூர்ப்	புராண கரிகாற்	௭	தெக்குழந்தையுந் தண்டகா ரணியம்
1477	கரும்பணி வளவயல்...ஒத்ததே	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	தெகுழிந்த காமத்துச் சிந்தனை செய்த புள்ளியி மிகவயல்...தோன்றும்
1480	எதிரகூற வினையவர்	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	செந்தா மரைபூ...தோன்றும்
1500	திருமகன் நிறத்து	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	சுரவினந் தொக்கபோன் மறவரும்
1500	மாவடு மருட்டு னோக்கின்	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	கோட்டுபின் குழாத்தின் மள்ள ரீண்
1500	போதுவாய் திறந்தபோதே...மகளிர்க் கொத்த போகமு மன்னதொன்றே மார்பிடை வரியு மூன்றுள	பேரூர்ப்	கரிகாற்	௭	சுமவினத் தன்ன வானோர் [முனர் என்நிறத் தவலக் கொள்ளல் மாவடு மருட்டு னோக்கின்...வாய் மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன், செவ்வி தலைப்பிலார் [ணியன் பெரதிருவாய்க் கிடந்த மார்பிற் புண் மார்பிற், செம்போதி வாங்கிய மொய் செவ்வரையாகத்தான் [மபு சினைக்கெழுற் றுர்கையை சினைக்கெழுற் பவிழந்த...கண்ணி விரலுளர்ப் பவிழந்த...தியற்றிய சூரும் குவளை, யருமலைத் தியற்றிய சூரும் பார் கண்ணி

கீ- செய்யு ளெண்	முலம்	நூற்பெய ர் கள்முத் லியன.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யு அல்லது அடி எள்	முலம்	கந்
1503	வெய்யோன் குமரனாய் முறுகி	புறநா கூர்ம		க0௩	உரவுச்சினர் திருகியவுருசெழு ஞாயிறு	
1504	திருத்துயில் பெற்ற மார்பன்	"	யு	௩	திருத்துயின் மார்ப	
1505	அல்லியுட் பாவை யன்னார்	"	ண்	சுசு	அல்லியங் கமலை யன்ன	
1507	அரந்தினப் பிறந்த னைம்பொன்	"		எ	அரம்பொரு துகுத்த பொற்பிதிர்	
1510	பனிகொண் மாமதி போற்பசப் பூர		உ: கடு	உஅ	அரந்தின் துகுத்த பசம்பொன் [ரும்	
1526	மடமாமயிலே...மழலை.....அனமே	கம்ப	சுக்ரீங்	உஉசு	செய்வுறு மண்டலம்...முகம் பசுபூ	
1527	பிரிவெனு மெரியுள் வீழ்ந்து	நடைதம்	ர.க6	எஉ	மணிக்கண்மஞ்ஞையுமழையன்னமும்	
1528	ராமனும் பெ ப்பின்	கம்ப	தாடன	உசு	பிரிவினுஞ் சுடுமோ பெருங்காடு [மே	
1532	வெண்ணெய்ப் பாவை வெந் வெயிலுற்றாங்கு மெலிந்துக	புடதம் சீ	அ	கக௩ 1597	பிரிவெனு மழல்சுடப் பெடையிதக்கு	
1537	மன்னுநீர் மொக்குள்...இளபை	நீதிநெடி			ஆடவர் பெண்ணையை யவாவந் தோ	
1540	நையர விழங்கப்பட்ட...ஒத்.	குதுந் அகநா			எரினாய் [வேந்தன்	
543	செப்ப, "சுப் போந்,	" சீ நாச,	ருசு. ர்த்	௩கசு ௧௧சு ௩க௩ 1637 உஉ	ஆடவரும் பெண்மை விரும்பு மடல் வெண்ணெய்க்குண் நெரிபுத் றுத்தோ ன் மெலிந்துபின் னிற்கும்	
					நீரிற் குமிழி யினமை	
					அரவுறுமதிமிற்கு	
					அரவுதுங்கு மதியின்...மறைபும்	
					அரவுதுங்கு மதியின்	
					எந்நாட் டெவ்வு ரெப்பெய ராய் நீ	
					எந்நிலத்தீ ரொப்பதீ ரெத்திசைக்குப்	
					போகின்றீர்	

1546	படநாகர்தோலுரித்தாற்போந்து நந்து	படநாகர்தோலுரித்தாற்போந்து நந்து	பாம்புரிபோன் முற்றத் துறந்து உரிகளை யரவ மர்னத் தானே...	3089	பாம்புரிபோன் முற்றத் துறந்து உரிகளை யரவ மர்னத் தானே...
"	"	"	க	உசு0	பாம்புரிபோன் முற்றத் துறந்து உரிகளை யரவ மர்னத் தானே...
"	"	"	க	கசு	பாம்புரிபோன் முற்றத் துறந்து உரிகளை யரவ மர்னத் தானே...
"	"	"	க	உரை	பாம்புரிபோன் முற்றத் துறந்து உரிகளை யரவ மர்னத் தானே...
1547	ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டி- னிலிட்டு	ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டி- னிலிட்டு	அருங்கலை	கரு	ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டி- னிலிட்டு
"	"	"	சிலப்	கசு	ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டி- னிலிட்டு
1549	இன்பப் புதர்த்திதற்கும்...மூர்த்தி எட்டானும் பத்தானு மில்லாதார்க்	இன்பப் புதர்த்திதற்கும்...மூர்த்தி எட்டானும் பத்தானு மில்லாதார்க்	அறநெறி	கசு	இன்பப் புதர்த்திதற்கும்...மூர்த்தி எட்டானும் பத்தானு மில்லாதார்க்
"	"	"	நாலடி	உசு	இன்பப் புதர்த்திதற்கும்...மூர்த்தி எட்டானும் பத்தானு மில்லாதார்க்
"	"	"	குறள்	உசு	இன்பப் புதர்த்திதற்கும்...மூர்த்தி எட்டானும் பத்தானு மில்லாதார்க்
1550	கூற்றன் கொண்டோட கூற்றன்...கொடுநெறிக்கட் செல்லும்	கூற்றன் கொண்டோட கூற்றன்...கொடுநெறிக்கட் செல்லும்	நாலடி	உசு	கூற்றன் கொண்டோட கூற்றன்...கொடுநெறிக்கட் செல்லும்
"	"	"	"	உசு	கூற்றன் கொண்டோட கூற்றன்...கொடுநெறிக்கட் செல்லும்
1552	ஆற்றணுக் கொள்ளர் ஓட்டை மரச்செவியர் கேளார்	ஆற்றணுக் கொள்ளர் ஓட்டை மரச்செவியர் கேளார்	குறள்	உசு	ஆற்றணுக் கொள்ளர் ஓட்டை மரச்செவியர் கேளார்
1553	கையாற் பொதித்துணையே காட்ட... விளாம்பழமே யென்கின்றர்	கையாற் பொதித்துணையே காட்ட... விளாம்பழமே யென்கின்றர்	நாலடி	உசு	கையாற் பொதித்துணையே காட்ட... விளாம்பழமே யென்கின்றர்
"	"	"	பழமொழி	உசு	கையாற் பொதித்துணையே காட்ட... விளாம்பழமே யென்கின்றர்
1557	அரங்கக் கூத்திகள்	அரங்கக் கூத்திகள்	கூர்ம	உசு	அரங்கக் கூத்திகள்
1558	கலை மாமயில்...காயா	கலை மாமயில்...காயா	சுந்	உசு	அரங்கக் கூத்திகள்

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் ரீகள்முதலியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1558	கலவமாமயில்...காயா	குறந்		கஅஉ	புல்லென் காயாப் பூக்கெழு பெருஞ் சிலை மென்மயிலெருத்திற்செழுந்தும் கலவ மாமயி லெருத்து மழ கண்ணன் துகின்முடி யணிந்த...காஞ்சுகியவர் அருவ், தாழ்ந்து.....ததும்பின
"	கலவ மாமயி லெருத்தின்	பாகவதம் முல்லை மதுரை சீவக பெருந் திருவிளை கலி	க0: அ	நரு ருஉ-ச சகசு 2172 கஅக-எ உக ச0	புல்லென் காயாப் பூக்கெழு பெருஞ் சிலை மென்மயிலெருத்திற்செழுந்தும் கலவ மாமயி லெருத்து மழ கண்ணன் துகின்முடி யணிந்த...காஞ்சுகியவர் அருவ், தாழ்ந்து.....ததும்பின
1560	"	"			
1561	யானையின்...காங்குலையவரை	"	ந: கசு நாட்டு	சக சக-ரு0	படுகண் முழவி னியிழருவி [முழவு அருவி] யிம்மென விசைக்கும் குட மதமால் யானைப் பழுக்குலையவரை முத்தார் மருப்பின் வகைசா லுலக் கை வயின்வயி னேஞ்சி
1562	யானை வென்மருப் புலக்கை...வாச வல்	"	உ: கசு	சக சக-ரு0	வயக்களிற்றுக் கோடுலக்கையாக வேழத்துப் பனைமருப் புலக்கையி ன் டைபுர னிறைய வைவனப் பாசவல் ஒருகை துகிலெந்தி
1568	நெடுஞ்சுகில் விளிம்பொன் றேந்தி	தஞ்சை வெண், கோ கம்ப	உ: கசு	உஎ ந0 உ00	உடைபொர் சிந்தெரு கைதுக்கி வீசி வடுக்கண்வார் கூந்த லானை வடுவகிர் நெடுங்கணூர்
1573	வடுப்பின வனைய கண்ணார்	கம்ப	சடாபுடியிர் புனல் ந: கசு	சு ருக ககசு	இழுதுழம் மென்மைய னன்பினை நரம்பிற் பின்னியுதிர்ந்தோ ய்த் திறைச்சி மெத்திப், புன்புந் தோலின் மூடி...ஒன்பது வாழிற் றுயலுன்பயில் குரம்பை
1576	இழுதார்மென் பள்ளி	கம்ப	சடாபுடியிர் புனல் ந: கசு	சு ருக ககசு	இழுதுழம் மென்மைய னன்பினை நரம்பிற் பின்னியுதிர்ந்தோ ய்த் திறைச்சி மெத்திப், புன்புந் தோலின் மூடி...ஒன்பது வாழிற் றுயலுன்பயில் குரம்பை
1577	என்பினை நரம்பிற் பின்னியுதிர்ந்தோய்த் திறைச்சி மெத்தி...ஒன்பதுவாயிலாக்கி யுன்பயில் குரம்பை செய்தான்	கம்ப	சடாபுடியிர் புனல் ந: கசு	சு ருக ககசு	இழுதுழம் மென்மைய னன்பினை நரம்பிற் பின்னியுதிர்ந்தோ ய்த் திறைச்சி மெத்திப், புன்புந் தோலின் மூடி...ஒன்பது வாழிற் றுயலுன்பயில் குரம்பை

பா.		பா.	
580	ஞ்சைய நெ கான்டேசு	நா.ந-	நா.ந-
581	ரயிலாக் குழி போலச் ாதுய	ககக-உ	ககக-உ
	ரொய்து கிண்டே,	ந.உ.க	ந.உ.க
		கந	கந
1584	லி காடு	உ.உ.க	உ.உ.க
1588	ஆ அன்பு, ாலா பிதர்,	ககக-உ	ககக-உ
1596	மெலிங் பிவ் பிதர்,	ந.உ.க	ந.உ.க
1599	அன்னே நின் பிதர்,	ந.உ.க	ந.உ.க
1602	இமுகு ா சரம்	ககக-உ	ககக-உ
	துசகங்கொ டேறினன்	ந.உ.க	ந.உ.க
1605	துமந்த மன் ாவர் துமுதோள்வனை	ககக-உ	ககக-உ
	நிமங்கொ ளாரம்பைம் பூணிழற்	ந.உ.க	ந.உ.க
	குண்டேம், பிதங்கு வெங்க திராமி	ககக-உ	ககக-உ
	என்கொ பின்னி விழந், துமங்குகின்	ந.உ.க	ந.உ.க
	தென்கொ	ககக-உ	ககக-உ

சீவக. செய்பு செய்பு செய்பு	நூற்பெய ரீகள்முத லியன.	நீ பகுதி ள்.	ல்க செய்யுள் அல்லது அடி எண்	முலம்	நுத்
605	சூளி முடிமுதல்				
609	முடி மடி	ரா முடி			
613	மடி	மடி			
6	வழைச்சுறு சாழமட்டு கரும்பெறிந்து கண்ணுடைக்குமெந்தி ராமழைக்குறலென	பெரும்பா			
620	வின்மரீஇ வாங்கிய வீங்குதோளினன்	சீவக கூடம் புறநா	கக 1556 கக உஉ	கக 1556 கக உஉ	நீ தோளான் கு திணிதோ மந்
62	யானையின் புயல்கொண் மும்மதம், மணமகள் கதுப்பென நாமும்	மதுரை மணி கம்ப காஞ்சிப் திருவாச சீவக	கக பச-எ உஉ க	கக பச-எ உஉ க	தண்ணல் யானை நாய்புரு கடாஅத் பூநாறு கடாஅஞ் யானையிற் பதங்கனிற் பரிம, நா, பொழிமதநீர் வீரேயேற்றி பானேப்பிடி
1624	பணின்	செய்த தன்மே			
1625	கலைபு	வீரர்நெஞ்சிற் காமத்,	2 07	2 07	கலைவலார் நெஞ்சிற் காம போன்று

“	எண்	பிரதான முறை	நவக	நா	கவக	நவக
“ 626	“	முக்கதை நோக்கம்	“	“	“	“
627	பரிவுற்ற, ய வின்றியும் பா மர்	மூர்ச்சனை செய்பவா	“	“	“	“
“ 632	“	அன்பென்ப ப	“	“	“	“
“	“	மற்றுபு தங்கிய வ	“	“	“	“
1639	“	சாங்கிது நின்றாடு...இது நின்னில்	“	“	“	“
1645	“	சிலைத்தழும்பு...கண்டே	“	“	“	“
1651	“	வெருகு லேடபச் சிரிப்பனபோன்	“	“	“	“
“	“	முக்கைத்த முல்லை	“	“	“	“
“	“	அரவுபைத் தா ன்ன வங்காந்த	“	“	“	“
1659	“	எவிழ்ந்தலாந்தன	“	“	“	“
1661	“	சிலையைக் கொணையமைத்து	“	“	“	“
“	“	வருந்தி யின்றான் மறந்தொழிந்தான்	“	“	“	“
“	“	னர்த்தான் சொக்கேட் டிக்கடிந்	“	“	“	“
1676	“	கருவியுட்காக்குமாறும்...காணுமாறும்	“	“	“	“
1679	“	தானையு னன்நினைந் தனியிடமொற்றி	“	“	“	“
“	“வென்றியிற் றன	“	“	“	“

கலைபுணர் நெஞ்சிற் கூத்தியர் யானோக்குங் காலை நிலைநோக்கு நோக்காக்கார், றுனோக்கி மெல்ல நகும் பல்லுழப் பெயர்ந்தென்னை நோக்குமற் றியானோக்கின், மெல்ல விதைநஞ்சும் தன்னை புணர்த்தினுங் காயும்பிறாக்கு நீ, நிக்நீர சாகுதி ரொன்று நனைத்திருந்து நோக்கினுங் காயும் அற்புதமுவன் [கண்ணார் மல வு ட் டொன்றே நலம் பருக... தாதுன் வண்டமுற்றுறப்பான்மலை மனை ருநிகர் வன்கணர் இணை... டா விடையுனதில் விழ்ந்து பதனை நோக்க முல்லை வெருகு சிரித்த மொ பிணிக் துமுமுனை பின்னை வெருகின் முன் டெ ருபுரை யப், பாசிலை முல்லை முகைக்கும் பாம்பு பத் தாகுத்தென மென்கார் தட் பருமுனை யலிழ் நங்கொனைக் கொளீஇ யிர்த்தப்பொ ித்த... லுழற் ற் னததாய... வளர்த்த ப், குரல் டட்டலுமே றால் று ஓட்டும் பாய, றுளங் ரந்தொருங் தனியிட லுவிழ தா -ரபிழும் -கும் பொச்சாப்பின்.

கீவக. செய்பு ளோண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் ரீகள்முதல் லியன்.	நூல்க ளின் பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1680	மழைமொடு...வியத்தரனார்	பெருந்	க: நட	ந.0 ச.அ-00	அரிதியல் சாரியை யந்தரத் தியக்கமும் துண்படை துல்வழிச் சிதறி.....லித் றொழில்
"	"	"	"	"	மடக்கிடன் மனமொடு [பின் நெய்வார் தன்ன துய்யங்கு நாம் இலவத் தலங்குதினை பயந்த....பசங் காய் புடைவிரித் தன்ன, வரிப்புற வணில்
1682	காவல்செய் திடுவல் வல்லே	"	க: நட	00 ந.00	ஐலின் கிடக்க, நீங்காது நின் தமே பொறியுடை மாற்ப துன்பத் துணையாக நாடின துவல்ல தின்பமு முண்டோ வெமக்கு ததை யெவலின்...நீயநித் திலையோ
1697	ஆனெய்வார் தனைய துண்கோல்	நற்	"	அ சு	இளங்கினை யாரூரன் நம்ப விரளங்கினை நன்குணராத போதார நின்ற போழ்திற் போர்ப் புலிக் குழாத்திற் சீழி [கைக் கிழை இலைப்பரை கினைத்து வாடும்துவார் இலைப்பரை கினைத்து நெடுமாலு மறி யாத
1701	தோன்முழி விலவத் தங்கட் டொலை யணி லனைய பைங்காய்	பெரும்பா	சு நி: உ	அக-சு0 அ சு	குக்குட வழிற் பாம்பாய் பிறந்த
1704	ஐலி னகல நின்றும் கமதொழுது	மணி	சு	அக-சு0	
1706	பொறிகுலாய்க் கிடந்த மார்பின்	பெருங் கவி	நி: உ	அ சு	
1727	ஆக்கமுங் கேடு முற்றி ரழகனையல் விர்...உண்டே	சிலப்	கசு	சுசு-சு இத்த. சு0	
1730	இளங்கிளைச். சுற்றம்	தே. சுந்தர கம்ப	குருகாலூர் குளாமணி	அஉ 1748	
1739	சிங்கஞ் சூழ்ந்த வேங்கையினிளத்தின்	சீவக	"	"	
1741	இலைப்பரை கிளைத்திட் டேமே	காஞ்சிப் தணிகை	வானீச நாரதன்	ந.சு சு0	
"	"	"	"	"	
1755	கோழி னாமத் தசவு(குக்குட சார்பம்)	மேரு	நால்வரும்	உசு	

760	எம்பியை யீங்குப்பெத்தே னக் கரிய தென்றன்	என	அடி எம்பி நீ யினாயிடு கவனி	அடி எம்பி நீ யினாயிடு கவனி
76				
1765	பரு கா தலிற் பாடி	பொருந பெருந்	எள சக	பருகு வன்ன வருகா நோக்கமோடு பருகு வன்ன பண்பினே னுகி மேலோ ருள்ளம் போல...போரில் புரவி உள்ளம் போல அழ்முழியுதவும் புளளி புரவி நால்குடன் பூட்டி நால்குடன் பூட்டி சிறையழி புனலிற் சென்முமே நெய் இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர் புகழியுஞ் சிலையு மான..கயலோடு பச் சிறுப் பிதழும் இரும்புண்டு மிகுத்த மாற்பு
1771	தீச் படி முடி போற் செ	நா : கடி நா : உ	சக கக-உ	புரவி உள்ளம் போல அழ்முழியுதவும் புளளி புரவி நால்குடன் பூட்டி நால்குடன் பூட்டி சிறையழி புனலிற் சென்முமே நெய் இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர் புகழியுஞ் சிலையு மான..கயலோடு பச் சிறுப் பிதழும் இரும்புண்டு மிகுத்த மாற்பு
1774	நால்குப் பண்ணினர்	தொல் பொருந் பெரும்பா	நா : கடி நா : உ	புரவி உள்ளம் போல அழ்முழியுதவும் புளளி புரவி நால்குடன் பூட்டி நால்குடன் பூட்டி சிறையழி புனலிற் சென்முமே நெய் இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர் புகழியுஞ் சிலையு மான..கயலோடு பச் சிறுப் பிதழும் இரும்புண்டு மிகுத்த மாற்பு
1776	சிறையழிந்த...செம்புளல்...எழுந்த	தொல் பொருந் பெரும்பா	நா : கடி நா : உ	புரவி உள்ளம் போல அழ்முழியுதவும் புளளி புரவி நால்குடன் பூட்டி நால்குடன் பூட்டி சிறையழி புனலிற் சென்முமே நெய் இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர் புகழியுஞ் சிலையு மான..கயலோடு பச் சிறுப் பிதழும் இரும்புண்டு மிகுத்த மாற்பு
1778	இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர்	தொல் பொருந் பெரும்பா	நா : கடி நா : உ	புரவி உள்ளம் போல அழ்முழியுதவும் புளளி புரவி நால்குடன் பூட்டி நால்குடன் பூட்டி சிறையழி புனலிற் சென்முமே நெய் இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர் புகழியுஞ் சிலையு மான..கயலோடு பச் சிறுப் பிதழும் இரும்புண்டு மிகுத்த மாற்பு
1788	பூட்டுகிலை யிரலினோடு	தொல் பொருந் பெரும்பா	நா : கடி நா : உ	புரவி உள்ளம் போல அழ்முழியுதவும் புளளி புரவி நால்குடன் பூட்டி நால்குடன் பூட்டி சிறையழி புனலிற் சென்முமே நெய் இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர் புகழியுஞ் சிலையு மான..கயலோடு பச் சிறுப் பிதழும் இரும்புண்டு மிகுத்த மாற்பு
790	இரும்புமேய்ந் தொழிந்த மிச்சில் வரைமார்பன்	தொல் பொருந் பெரும்பா	நா : கடி நா : உ	புரவி உள்ளம் போல அழ்முழியுதவும் புளளி புரவி நால்குடன் பூட்டி நால்குடன் பூட்டி சிறையழி புனலிற் சென்முமே நெய் இளகு காடகிற் சந்தனப் பொதும்பர் புகழியுஞ் சிலையு மான..கயலோடு பச் சிறுப் பிதழும் இரும்புண்டு மிகுத்த மாற்பு

கீ.வ.க. செய்யு ளேண்.	மூலம்	நூற்பு	நூற்பு ரீகளுழத லி	செய்யுள் சுய பகுதிகள்.	செய்யுள் பகுதிகள்.	மூலம்	நூற்பு
1790	ரும்பு, மாப்ப	புறநா	புறநா	சடாபுகா குருப்	2353 கஅ0 அ கக க0க ககரு கக	இரும்புசுடைக் சொற்பங்க முறநிமி இந்நின்ற குருசின் தென்னவள பெயரொடு சிறப்பு அந்தணன் கடு எங்கெழிநென் ராயி தெ ரொம்பாய்	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
"	இளைப்பலிவன் தேசரைப்பின்	இவ்விருந்தான்	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
1792	வேந்தன்பெயரார்பொறியும்பெற்றான்	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
1793	பிரிதிமதி காத்த தன்மகனென் யான் எங்கெழிலென் ரூயி தெனவினன் ணம் வளார்த்தேம்	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
1794	எண்ட வளார்த்தேம்	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
1795	கற்பனக லெல்லாம்	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
1801	விம்மார் யாழ்	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
1804	ஆவ மா	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
1808	முகமு	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
"	முகமு	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
1822	முகமு	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி
1826	முகமு	பிரிய	பெருஞ் திருவாச	கடக எம்பா	ருத்தக்க க	எங்கெழிநென் ராயி தெ ராயிதென் கெழிநென் ராயி தெ	மாப்பர் [டெய் ரண்ட முப்பு செய்யு இசையி

1829	மூவரொற் றுட்கள்வந் தின்திதாற் பட்டதென் றியம்புகின் றார்களே	குதள் பெருங்	க:சச க:நஅ	எள கஉச	ஒற்றெற் றுணராமை யாளக ளுடன் அந்தப் போதிகை யிடை பரிந்தழிய பயிர்கொள் வேழத்துப் பிணையெருத் திரீஇ
"	கச்சையும் லிக்கின்	"	க:சஉ அரசியற்	உச௦-சஉ	பயிற் சொல்லியது பிழையா...பிடி.
836	"	குளா	"	உள	கச்சையங் கனில் யானே
"	"	"	"	ருக	கச்சையங் களிற்றேடு
837	"	கம்ப	க.மந்திர	உசு	கச்சையங் கருங்களி யானே
838	முடிப் புரிசையுள் செல்வன்	காம குளா	பூமி அரசியற் சயம்	சுரு நசரு உநஉ	கோற்றெழுப் புரிசை ஞ்மும் குழவி நாயிற் மெழில் குழலியம் புருதி போல்வான்
839	வீதியும் ப, யும்	"	ந:உ௦	சக	வீதி வட்டமோ டாழியகதி
843	கு	பெருநா திருவாச பெருந்	தோணைக் உ.எ	உ-சு கநச	தோணைக்க மாடாமோ
"	படிவெ றாழ்	குதள் பெருங்	உ:உரு க:சரு லதேவர்	ருஅக அ அக-க கக	திண்டோண் மகிழ்ந்தன னே துமந்தார் படிவந்த தாகி படிவ வெற்றிற் பட்டாங்கு சுமவினத்தின்...வித்தக ளீரம்
1850	சுறவுந் தொக் மறு	"	"	2158	சுறவெறி வீர சானார் னும்
அரவெ	வெ டி	மேரு ளிக	"	கருஅ	அரவின் றேற்றமே போவருங்கே
1857	பாழ்	குழி	அரசியற்	க	அரவற முஞ்சிலை
"	"	குளா	க:சஎ	க	கற்றா ணமுத்தனை
1858	ர பெயர்:க வன்றான்	பெருங்	வெட்சி	க	பொழிமணித் தண்டு பொழிபடப்
1861	பமகளிர் வெ டிற் காமப்	புக	ச:உ	உச-ரு	விடையாயந் கொன்ெ றான் வேந்து காமம் போ ன ளன்வ, பின்மை ரயா விடுக்க றுளிருங்

சீவக. செய்யுள்
செய்யுள்
எனண்.

முலம் அல், ருத்

நூற்பு
நீ. னீழ
யன.

ல்க செய்யுள்
பு; அல்ல,
ள். அடி எ

864	ஓந்தலைத் தோழ ரெலலா மினையடி தொழுது வீழ்ச், சோந்தன கண்ணி அலுந் திண்ணொழிற் றோளினுடும், வாய்ந்தவின் சொல்லி அலு மாலை தாழ் முடியி ¹ , மரபந்தவன் சிறப்புச் செய்தா	பாக	எழுதி	ரர்...தொழுவார் தம், ித் முலியுந் தடக்கை தொட்டுத் தன் என; முகிழ்த்து றோக்கி, மொழி யினி துரைத்துஞ்செவவிமுகமலார் துவல ரங்கச், செழுநகர் மாந் தர்க்கெல்லுஞ் செய்தனன் சிறப்பு தீர்த்தன் முன்பணிந் தேத்துகின்றார் களிற் சிலர்க்குத்தன் நிருவாயின், வார்த்தை நல்கியுஞ் சிலர்க்கு முகிழ்நகை வழங்கியுஞ் சிலர்க்கு கண், பார், து நீண்முடி எனக்கி யுஞ் சிலர்க்குட் பரிசிடம் உதழுந் தண்டந், காத்த கண்டே கடிமணக், லின்கொள்வாரே கொற்றுமைக் குற்றிலு	அன தழுமுற்றும் வாரா ஜயன்மார் போந்ததென் மசதி யாடி அநங்க மாலே யடிவீழ்ச்சி செங்கண்மால் சேவடிக்கீழடிவீழ்ச்சி வண்ணப்பூ மாலே சாந்தம் வாலணி கலன்களான...கொள்ளவேண்டா
1865	அழலவாயக கடந்தவை வேல்	புறநா	க	க	
1870	தழுமுற்றும் வாராந் திரடாமங்கள்	கூர்ம		21	
1871	ஒறுக்கப்படுவாரிவரென் நங்கசதியாடி	கூளா		258	
1873	சீ,	சீவக			
"	அடிசின்மஞ், சனத்த	நாய்ச்சியார்		893	
"	காப்பும்...போற்றி	சீவக			

874	மலியி	மர்.	பெருங் சீவக	அள 2471	காப்புடை நறுநீர்
879	அணிமைத்தோ டெரிதுஞ் செய்த்தோ		பெருங்	2680	எலிமயிர்ப் போர்வை
880	கோக்கேவ தளிர்ந்து னோக்கா திமைப்		புறநா.	2686	எலிமயிர்ந்தொழிற்...போர்வை
	பிணு துணுகு நல்லார் பூக்கமழமளி			கனக	செவ்வெலிம் மயிர்...கம்பலம்
	நீப்பிலார் நெஞ்சி னுள்ளா ராதலா	க: சள			எலிப்பூம் பொராவையொடு
	வினைத்தல் செய்பேன்		பெ. கோ		அணித்தோ செய்த்தோ கூறுமின்
884	அஃதே யழகனும் முளரோ		குளா	அட	புல்லிக்கிடைத்தேன்புடைபெயர்ந்தேன
889	முறிமிடை படலைமாலே	ரசியத்	பெரும்பா	உ-0க	வவளவி, உள்ளிக்கொள்வந்தேற்பசப்பு
890	மழக		நெடுநல்	உ-ந	மறந்தா வினைத்தலு முண்டுபொன்
			குளா	கூஅ	ராயுங்கள் வஞ்சியையே விழைன்
			புறநா	அ	அஃதே யஃதே யாங்கார வேகன்...
			மணி	கூந	ஒட்டிழை மிடைந்த படலைக்கண்ணி
				அடஅ	படலைக்கண்ணி
89	தொழுததன் கையி னுள்ளும்...அழுத கண் ணீரினுள்ளும் ...படையுட னொடுக்கும்	கஅ	குளா	கூஅ	முறிமிடை படலை மாலே
1892	திமிரி யாட்டி		புறநா	கூஅ	வாழ்கநின் கண்ணி
1893	வண்ணப்பூ மாலே சாந்தம் வாலணிக		பாரதம்	கூ	வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்லி
1894	லங்க ளாடை...கொள்ள வேண்டா		கூர்ம	எ	வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்து
	நாகம்...குஞ்சரம் புலம்பி வீழக்...		பா ம்	நட	தொழுதகை யுள்ளும் படையொடு
	கொல்லும்		ருச்சித்	கட	நஞ் மொன்னு, ரழுதகண் ணீரு
					மனைத்து
					தொழுத கையுளும் படையொ
					திமிரி யாடி
					திமிரி யாட
					உ. ரழுப்பு சாந்த
					டல மென்றார்
					சரங் கோளிகை கும் பா

சீவக. செய்புள்ளேன்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர்க்குரியன.	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
1895	பொருந்தவாழ் பல்லி போன்றும்	புறநா. பெருந்	நட: கூ	உருக் கஉ-அ-க	பொருந்திய சிறுவெண் பல்லிபோல உடைய மழசில முருமண்ணுவாலிற் றுக் கடன வைத்தலின்
1896	பூந்துகின் மாலே சாந்தம் புனைகலம்	கூர்ம	வானவர்	கூ	இந்திர கோப நிறத்த பன்மயிர்ப் பே ரெலி யகழந்து...சந்தரச்சுண்ணம்
1898	...பதுமுகன் காக்க பவழமே யனையன பன்மயிர்ப் பே ரெலி, யகழுமிந் குலிகம்	"	சம்பு	நஉ	மானிடம் பழுக்குந் துலத்தின்வனம்
1900	மானிடம் பழுத்தன துலத்தம்	இலிங்க காஞ்சிப் பேருர்ப்	நவருட நகரேற்று	சச	துலத்த மானிடம் பழுக்கும் [நேர்வது
"	"	"	மருத்	கரு	துலத்த மானிடம் பழுத்து நிற்பனபார் துக்
"	"	"	நந்தியுப்	கக	மானிடம் பழுக்கி லுத்தம் [துலத்தத் து
"	"	"	நகரேற்று	நக	மகண்மர்க்க, எம்பொ னுலபத் து;
1902	மைந்தரைப் பாட்பன மாமகண் மாக் குழாம்	காஞ்சிப்	நகரேற்று	அக	நுண் பாவையை யாடவ ரென னோக்கும் [நூர் பாலெல]
"	நித்தில...மலர்ந்த	பேருர்ப்	மருத்	உ0	தங்குலத்துத் துயல் தையல ராமென
1907	பித்தல ராயிற் பேய்கள்	ஜினைக் காப்	ஆரஞ்	உக	அடியானும் விழியானும்... வழிநிற் ற
1909	கண்ணிட னுடு மின்னே பல்லியும் பட்ட பாங்கர் வருங்கொலோ நம்பி	நள கலி	கலிதொடர்	எஉ	பேருக எலரேற் பித்தரே யன்றோ
"	"	அகநா கலி	கக	கக	பல்லியும் பாங்கொத் திசைத் தன, நல் லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடே
1911	வருகவென்களிறென் றேத்தி	பெருந்	க: நக	கூ	பாங்கரப் பல்லி படுதொழும்
"	"	"	"	அக	பேர்யானே வந்திகவிஞ்
"	"	"	"	நக	செல்கவென் களிறு

1914	இடைமகள் கொன்ற வினா மரத்தி பெரிய திரு ளேன்	புழ கம்ப	கக: அ	சு	இடைய நெறிந்த மரமேயொத்திரா மே....அருளாய்
"	எனக்குவிரச் சிறுவ னாவா னந்தளே பைய நல்லி	"	மம். சூழ்	நகசு சுள	இடைய நெறிந்த மரம் இராமனைப் பயந்தவெற் கிடருண் டோவென்றான்
"	அறுபகல் கழிந்த பின்னான்	"	"	சுக 2193	அன்னவள்...வாழ்வென்றான்
1917	"	சீவக	"	2393	ஆறுநாள் கழிந்த மூவிரு நாள்கள்போய்
"	முள்ளொடு முப்பகை கண்டிடல்	"	"	ருசு	முள்ளினான் முட்களைபுமாறு [கொளல்
1920	ஒற்றர் தங்களை யொற்றி னாய்தலும்	பழ குறள்	"	ருஅஅ	ஒற்றொழித் தந்தபொருளையும்.....
1921	"	"	"	ருஅக	ஒற்றொழ் துணராமை யானக
"	"	பெருங்	ந: உரு	ருஉ	ஒற்றொழ் தியவரை யொற்றி னாய்த் ஒற்று மாக்களை யொற்றி னாயா கலைக்கணுளரும்
"	கற்ற மாந்தரைக் கண்ணெனக்கோடல்	"	ந: உரு	சஅ 1924	சூழ்வார்கண் ணைக வொழுகல்
"	இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வி னைக் கண்ணு மஞ்சார்	சீவக குறள்	"	சசரு	நூலங் கருதினான் கைகூட்டுங் காலங், கருதி விடத்தாம் செயின்
"	கடத்திடை...செகுத்தது [மை	"	"	சஅச	கால மறித்தான் கிடமறிந்து பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை
"	ஒருகாக்கை பஸ்கூகைகளைச் செகுத்த	நீதிநெறி குறள் புறநா குறள்	"	ருஉ சஅக ந.0க எசுரு	பலமென்றிகழ்த லோம்புநின் ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி பெயலிப் பகை, நாக முயிர்ப்பக் கெடும்
"	"	"	"	"	ஆயிரங் காக்கைக்கோர் கல் கரும்பி னணிமிடற் றொடுத்த, நிறை யுறு தீந்தே நெய்த்தொடை முதிர் வை....உண்ணெனகிழற் துறைக்கும் விளியா தானகூத்தாட்டு....துடைத்து
1936	கரும்பின்மேற் றொடுத்தேன் கவி கொ டாமரைச், சுரும்பின்வாய்த் துளித்தவின	பழ பெருங்	க: சஅ	கசரு கசசு-ரு0	
1941	விளித்த வின்னபிற் துறழ்க்தம்	திரு	"	கக	

கீ.வ.க. செய்யு செய்யு செய்யு	முலம் ல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் நீர் களிமுத லியன.	நூல்க வின்புத கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது நீர்
1941	விளித்த ஓதம்	மணி	கங்	கொம்பிருங் விளிப்பது கா	
1956	சந்தர்ப்பொழுது நந்துகட்டி	பெரு	எங	சந்தர்ப்பொழுது சந்திச் சங்	
1979	ஏற்ற கைத்தொடி	” ருச்சித்	ககக	ஏற்ற கைத்தொடி	ம்
1981	ஒட்டி மீருடம் போ	” பரு	எக	இருக ராத்தது லோ	ம்
1982	நிலை வெண்கதிர்நீர்	” பரு	அ0	நிலைமீழ் ந்துகில்	ம்
”	எழுதுகணமலா	” பரு	உஅ	திங்குநின் லைய	ம்
1994	பாடுவண் முருந்த வன்னபல்கலை	” பரு	ச	எழுது கொட்டங்க	ம்
1996	அம்பொரைந்துடைய...நேர்ந்துதாழ்	” பரு	நக	வண்முருப் பன்ன ட காழ்	ம்
1997	மதுக்கு -ம் விரிந்தன மாலையார்	” பரு	எஅ	குரவர்த் மி யந்து. பண்பொ	ம்
2003	நீ	” பரு	கஎ0	மதுக்குடம் மிரிந்தது	ம்
”	நீ	” பரு	ககஅ	போதோ	ம்
”	நீ	” பரு	அஅ-க	மதுக்குடம் மிரிந்தது போது	ம்
2009-10	விரித்ததோல்,	” பரு	நஉ	நில முண்ட, ம - - - - - நிதப	ம்
”	”	” பரு	ககஅ	ஆகாதே, யு ட, நீ , பிதி,	ம்
2010	”	” பரு	அஅ-க	நில முண்ட	ம்
				கொண்ட	ம்
				ரந்த...ஐயமுற வெய்,	ம்
				திங்கு ம்...சென்ற	ம்
				பதைந்	ம்

20	தவகுத் நின்றன்	கம்ப	மீட்ட		ஊதுதப பதபபதா யுலாத [பெழுந்து ஊதினும் பதக்கு மென்ன கன்னல் புளித்திட மொழியு மரம் கின்னகினி, சிலம்பொடு...அரற்ற [பை மழுவதக் கங்கை யாடி வந்தன்ன குமரி யாட [மென்றன்ன கன்னியைக் கண்ணுற் றுடவந்தன மூடபகல...குமரியெய்தி மின்தாட வேண்டுவரு கென்றன்ன குமரியாடக் குறுகிய விசயனென் திரைக்குமுடன் மூப்பிது சிதைந் மை சேர்நும், வரைக்குமரி யாட தமிழினு மினிய மென்மைய வாசி கட்டி னினர்க்கும் பட்டுகினர் கட்டிற் பல்படை குழைக வென்றாரே இடங்கழி காமமொ டடங்காலாய் சாமம்போற் கண்டத்தானே பாடினார் சாம வேதம் சாம வேத கந்தருவம் விரும்பு வேத வின்னிகை விளங்கிழை பாட வினையி விசைபட வேதம் பாடுவான் கொறுகொறுத்தெழுந் தோங்கிய உயிரொழுக்க கண்ணர் கவுளப்ப தளிரடிப பாலைகோல்கொள டனிடேதர்
2015	அமுதுபுளித தாங்கு...சொல்லி	கூர்ம	அர்	கூசு	
2019	சீமைய கின்னகினி சிலம்பொடு சிலம்ப	"	மடி	உள	
2020	திருநீர்க் குமரி யாட...மந்திரலி கின் மமுது மூப்பொழியு மென்றான்	ருங் வா	உ0௭-அ 5க	உ0௭-அ 5க	
"	"	பாட,	ர்த்	உஉ	
2026	தமிழ்தழிய சாயலவர்	த	வு	நக 5உக	
2030	பட்டுகினர் கட்டில்	கூர்ம புதநா பெருங் புதநா	வா வா	ந உ	
2034	தார்குழையச் சேர்ந்தார்	"			
2038	இடங்கழி காம னன்னகானே	க0	னிகி	உஉ	
"	சாம கீத மற்று மென்று...பாடினான்			உ	
"		பெ	க: ந௭ சடாயுவுயிர் கண்மணம் பிரிவுறு மந்திர அருச். திர்த்	மடக். உ சந்தி. க கந0 உக ககந கந கக எக	
2040	கொறுகொறுப்ப போலும்	கூர்ம			
2050	கண்ணர் கவுளப்ப	நடத்தம்			
2054	மடந்தை கோல்கொள்ள வையம்	கம்ப பாடதம்			

சீவக. செய்யுளேண்.	முலம் அல்லது கருத்து.	நூற்பெயர் களிமுதலியன்.	நூல்க ளின்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்லது கருத்து.
2057	மன்மதனைத்துதித்தல்	நாயச்சியார்	திருமொழி	தையொரு க-க ௫௮	அருங்க தேவா ஏண்ணைய மும்பி யை புற் தொழுதேன் தாமரைச் செங்கட் டமனிய வினைக் குழை
"	தாமரைச் செங்கட் செவ்வாய்த் தம னியக் குழையினாய்	பெருங்	ந: ச		
2061	எரிமணி...கவர்ந்ததன்றே	நைடதம்	அன். துது	கக ௬௬	மாஸ்பரி...ஒழுங்கே
2064	சிலம்பிற் போர்த்த பூந்துக ளவித்து	பெருங்	நு: சு	௬௬ 2424	நேர்துக ளவித்து
2070	திருவிற்றன்...துவகைநாட் செய்வதே	சீவக			மட்பகம் மலர்ந்தகன்ற மார்பின்மேல், விர்பகக் குலாயாரம் வில்லிட
"	போல்...துளிக்ஞந்தேற தார் மார்பன்	"		2425	திருவி லன்னதார் தினைப்ப
"	"	பாகவதம்	க0: கசு	௨௩	பூந்தெரியல், கொண்டலிற் சிலை
2077	தேம்பெய் மாரி பாங்கடற் பெய்த தென்றான்	பெருங்	க: நசு	௧0௧-௨	குலாயதோர் கொலம்பிற் திருப்ப ஆன்பாற் தென்கடலுமுதுறவனையுய, தேன்பெய் மாரியிற் திரவ தாக ஆன்முலைப் பிதந்த வானிற் வயிர்தம், ...வெய்யொடு தலைப்பெய்தாங்கு
"	"	"	௨: அ	௧௧-௨	தென்மலைச் சாந்துமுழுகி தென்மலைச் சந்தனஞ் செறிந்து கண்கொழுங்கடை யிடுக நோக்கி ஒரு ரிரண்டஃகங் காட்டினையால் பொறுப்பரன்றே பெரியோர் சிறுநாய் கடம் பொய்யினையே
2081	தென்வரைச் சாந்துமுழுகி	குளா	சயம்	௮௩ ௧௩௭	
"	"	"	"	௧௮௬-௭	
2086	கண்களை யிடுகக் கோட்டி	பெருங்	க: நடு	௭௩	
2087	ஒரு ரிரண்டஃக மாபிந்து	கக. திரு	பொன்வண்	௭௩	
2088	சிறியவர் செய்த தீமை புலம்பலர் பொறுப்பரன்றே பெரியவர்	திருவாச	நீத்தல்	௬	

2090	கைச்சிலை கணையோடு...காப்பான்	பெருந்	க :	யற்	அ0	பேதையர் பிழைத்தது பொறுக்கல் வேண்டுமால்
2091	” கடிப்பிணை காது சேர்த்தி	”	க	அஉ-கங்.	வினாமலர் வாளியோடு...திரிதர கணையோடு திரிதருங்காமன்	
2095	” புரவியுந் களிறும்...தாய்	”	க	கங்.	மணிச்செய்கழப்பிணைமட்டஞ்செய்து இதுவென்பாவை பாவை...பூங்கனோ	
2102	” குடம்புரை செருத்தல்...எருமை	”	கூர்ம	சங்	குடம்பு செருத்தல்...எருமை [ளோ குடம்புரை செருத்தன்மேதி	
2104	” இளம்படியார் நகைமுகம்	”	கூர்ம	உ0	இல்லிருக்குமிளம்படியர் ஊன் தலைப் பொடித்தா லன்னசெஞ்	
2106	” ஊன் தலைப் பொடித்தாங்கணைய செஞ்	”	கூர்ம	உ0அ	குட்டு வாரணம்	
2107	” குட்டிவெள்ளியிர் வாரணம்	”	கூர்ம	0	மஞ்ஞை கவர்குரல் பயிற்றி பொன்று மிவடைலின்பொருட்டென்	
2108	” புதுக்கலம்போலும் பூங்கனியாலும்	”	கூர்ம	ங்	து நித்குமிரும்புகழ்	
”	” பூணி.....வண்டானம்	”	கூர்ம	ங்	புதுக்கலத் தன்ன கனிய வாலம்	
”	” பிலிக் கணைகுர லாரை	”	கூர்ம	ங்	கதிர்கலம்பெய் காட்சிபோ லுதிர்பழம்	
”	” பழத்தை ஆணைடு பெண்ணைடுக் குக் கொடுத்தல்	”	கூர்ம	ங்	கருங்காற் குருகும்...வாரையும்	
2109	” அள்ளிலைப் பலவின எரிந்து வீழ்களையும்	”	கூர்ம	ங்	நாரை...பிலி தகைதரப் பிளிறும்	
”	” அள்ளிலைப் பலவும் யாதத்	”	கூர்ம	ங்	அலவன் தன் ஓர்ப்பெடையின், வாய் வண் டணையதொர்நாவற் கனிநலி	
”	” அள்ளிலைப் பலவின எரிந்து வீழ்களையும்	”	கூர்ம	ங்	நல்க	
”	” அள்ளிலைப் பலவும் யாதத்	”	கூர்ம	ங்	அள்ளிலைப் பலவி னெற்றி யளிந்து	
2110	” வில்லக விரலிற் பொருந்தி	”	கூர்ம	ங்	அள்ளிலைப் பலவும் யாதத்	
2112	” பாடி னருவிப் பயங்கெழு மாமலை	”	கூர்ம	ங்	வில்லக விரலிற் பொருந்தி	
2113	” திருவே புகுதக	”	கூர்ம	ங்	பாடி னருவிப் பயங்கெழு மீயிசை	
2114	” நல்லார் புகுதகவேன	”	கூர்ம	ங்	நல்லார் புகுதகவேன	
2115	” ஆயம் புகுதக	”	கூர்ம	ங்	ஆயம் புகுதக	

கீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் கருத்	நூற்பெய ரீக்ளிழத் லியன்.	நூலிக் ளின் பகுதி கள். அடி எண்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.
2 25	பிடியொடுபுலத்தல் :	முடிதொட		மடப்பிடியே...உடைத்து
2 26	மாய்ச் சிறுகண்...பிடி	படதப்	33	மயிர்வாய்ச் சிறுகடப்பிடி
2 30	ப்பொற்கு விழைதகு கமலவட் திடை...கண்ணுந் தோன்ற	நா	நககக	தாமரைப் போதிற் பூத்த தண்ணுந் குவினைப் பூப்போல்...தடங்கண் தூமலர்த் தாமரைப் பூவி னங்கண், மாயிதழ்க் குவினை மலர்பினைத் தன் ன, திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்கண்
2 32	பொந்தீரை மின்ன	கம்ப	மாசிசவ	குவினை மலர்ந்த தாமரை [சடா
2 36	ரனங் குட்டிற் பொரு த்திரண்ட, ஸ்டோன்மா ப்பை செய் பாத் படியடி ஏற்பு மிராசம்	பெருங் பாதுவதம்	க: நட சு: ௪	தணிப்பொற் றேரைத் தகையொளி பொன்னங் குவட்டிற் பொலிதோட் சக்தேவன் மன்னே
2 40	அ	பெ சீ	ந: க	அடப்பையொடு படியகத் திருத்தி ஏற்றுரிபொர்த்த வள்வா ரிடிமுரசு
2 42				புனைமருப் பழுந்த...முரசம் கொல்லேற்றுப் பைத்தோல் சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரசம்
		கநா		ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய, பாடு கொண் முரசம்
		புதநா		அண்ண னல்லே நிரண்டுடன் மடு த்து, வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, திண்பிணி முரசம்

45	யா. மணி பெருஞ் " கூர்ம சீவக	செய். 15-அ 15-ஆ 15-ஆ 15-ஆ	சு0 15-அ 00 15-ஆ 2181 2264 2477 2483	மற்றும் பாடல்) ஏற்றுரி போர்த்த விடியுறு முழக்கித் ஏற்றுரி முரசம் [...முரசு ஏற்றுரி முரசு விறைவன் ஏற்றுரி முரசு மார்ப்ப சாந்தி நிகொடி யெழுதி கொடி மார்பினர் ...படி யகலம் [மார்பன் நெடிய யணிந்தவுய ரலங்கல்வரை கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ...படி யல் பொன்னு நெல்லும் புரின் வழங்கு கென்னு...முரசம் வீதிதொறெருக்கி ஏழுறுப்புறத் தாழ்ந்த தன்னிழல் கண்டு சீறும் கருத்தது வேறகை மன குழந்த தென்ன. வேழம் பூது நிற்குமே விரின் முதுபு பல் படைகளும். பவனச குலமென அழநில முறுத னுணி யருவருத் துமி னுனித், திடுமயிர் சிறக ராகவெழுந் துமேப் பறப்போல...பரந்தன தாய்மை யின்றென மாநிலத் தியங் கா...புரவி மலையகழக் குவனே கடலூர்க்குவனே உவனித் தெறிந்த குந்தக் கடைமணி
46	யா. மணி பெருஞ் " கூர்ம சீவக	செய். 15-அ 15-ஆ 15-ஆ 15-ஆ	சு0 15-அ 00 15-ஆ 2181 2264 2477 2483	மற்றும் பாடல்) ஏற்றுரி போர்த்த விடியுறு முழக்கித் ஏற்றுரி முரசம் [...முரசு ஏற்றுரி முரசு விறைவன் ஏற்றுரி முரசு மார்ப்ப சாந்தி நிகொடி யெழுதி கொடி மார்பினர் ...படி யகலம் [மார்பன் நெடிய யணிந்தவுய ரலங்கல்வரை கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ...படி யல் பொன்னு நெல்லும் புரின் வழங்கு கென்னு...முரசம் வீதிதொறெருக்கி ஏழுறுப்புறத் தாழ்ந்த தன்னிழல் கண்டு சீறும் கருத்தது வேறகை மன குழந்த தென்ன. வேழம் பூது நிற்குமே விரின் முதுபு பல் படைகளும். பவனச குலமென அழநில முறுத னுணி யருவருத் துமி னுனித், திடுமயிர் சிறக ராகவெழுந் துமேப் பறப்போல...பரந்தன தாய்மை யின்றென மாநிலத் தியங் கா...புரவி மலையகழக் குவனே கடலூர்க்குவனே உவனித் தெறிந்த குந்தக் கடைமணி

கீவக. செய்யு ளெண்.	முலம் அல்ல; ருத்;	நூற்பெய ர்கள்முத லியன. பகு	ல் சு. ரீன் 'கள். பகு	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	அல், ருத்
2 97	வியாப் புறுத்திக் கொண்டே போக் ட்ட பிழைப்பும்	பா, ரு	ரு	உசு(இனிவிடுமோ வயப்புலியை வாலுரு விடுகின்றீரே
2 98	மறபோற் குலாய செய், நாணெறிந்தான்	ரம் ரு	ரு	ருஉ	புலியையாய்ப் புறுத்தெ. 'ப் போர் கெழு சாம்பன் பற்றி இடைஎட்ட பிழைவி ம், ய திரு வில்
2202	உரற்றீலை யுருவப்பன்றி	புறநா	அரசியற்	கருஉ	படித்தலஞ் சுமந்த நாகம பாகவான பிழையப் பற்றிக், கடித்ததுபோ லக் கோல விரல்களா லிதுகக் கட் டிப், பிடித்தவெஞ் சிலையினேயும் பேரெழில் வீரன் பொற்றே, மடித் த, ந மரமுங் கல்லுந் துகளபடக்
2209	நச்சிலை வேற்படை	ருளா	அரசியற்	க0சு	முத பன்றி வாளி
2211	தமாமணிவரை யணையதோ; யாடே	களவழி	அரசியற்	எ	மேய்க்கும் யானை யம ங்குலிகக் குன்றே போற் ம் [காப்பின் டி, கமைந்த கிடுகுடைக் புள்ளியற் கலிமா பறத்தரல விசையினும்
2213	கடுகு; நாப்	பெரு	க: சஅ	கள	
2215	பறங்; ருக்	தொ; பெரு	கற்பியல் க: சஅ	ரு, நட எஉ	

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யுள் எண்.	முலம் அகநாடிக் நூற்பெயர்	நூல்களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அகநாடிக் நூற்பெயர்
2236	ராலசோட, பறிந்த கணைகழங்காலலகடலு, சீலநீர்ச் சுறாவினம் போனெய்தே, ராருட பிறழ்ந்தனவே மொய்ப்பகத் தொகுதிநந்து, குருவி சேர்வரைபோ, ருற குஞ்சரம்	புதி புறநா		புதி புறநா
2237		புதி மேரு	அரு 'தவர்'	புதி மேரு
2238	உருணையி சுமந்தெழுந்து, பருதிசேர் வரைபோலப் பகட்டினம் பரந்தனவே மதயானைக் கைதுணிந்து...கிடந்தன... வெணமதியம்விசம்பிழுக்கி, நீலமா சுணத்தோடு நிலத்திழிந்த தொத்தனவே	புதி	உஉ	புதி
2239	அஞ்சன நிறீக்கி...இங்குலிக விறு வரைபோன் நினைக்களி நிடை மீடையத்	குளா ளவழி		குளா ளவழி
2240	செஞ்சொற்குக் கடலிங்கி	முல்லை	எஉ	முல்லை

ராசோடம் பிற கழங்காலலகடலு
 னீலச் சுறாப்பிறழ்வ போன்ற பு
 ருடன், நேரரை யட்ட களத்
 மத்திழுத்த குரீஇயினம் போ
 ம்புசென் நிறுத்த வரும்பு
 யா
 யானே... குரீஇயினம்போன்றன
 கோல்குக் குனித்த யானை குருவி
 சேர் ருற மொத்த
 அத்தோடு, பருதி சுமந்தெழுந்த
 யா, யிருவிசம்பிற் செல்சுடர்
 சோ நத மலையோன்ற
 யானைத் தடக்கை யொளிமுவா, னோ
 டா மதவர் துணிப்பத் துணிந்தவை,
 கோடுகொ னொண்மதியை நக்கும்
 பாம்பொக்குமே
 ஊடக மொளிர்மணி...வீழ்ந்தவே
 னஞ்சன நஞ்ஞ மேய்க்கும் யானை யம
 ருழி, பிங்குலிக் குன்றேபோற்
 னுமே
 ரா யத்திதாழிந்தோர்

2242	”	பரைக்கு குழாய்கள் ... தொடர் வாங்கு கதையோடு ரேன்ரின் ாடித் திண்டோன், படர்திரக் கொ ண்டெழுந்த பறவைகள் படநாக, ஸ்டென்கொன் டெழுதின வுணை ப்பு ளொத்தனவே	கம்ப பாரதம்	கும்ப கன-போர்	கடுக உ-0	ஒருத்தரின் முன்னரு சாத லுண்ட வர்க் குரியதமா செஞ்சோற்றுக் கடனின்மே கழியே னாகித் திண்டோன்கள் வார்த்த தனத் செயல்வே றுண்டோ உடைநானெடு கழவட்டெடு குடர்கொண்டு வாங்குங் குறுகி கர் துந், ரோடொடு கோணப் புரையும் வயவர் துணித்திட்ட, கைவாயிற் கொண்டெழுந்த செஞ்செவிப் புன் செவல், ஐவாய் வயநாகக் கொவி விசும்பிவருந், செவ்வா யுணைத் திற்றேன் றும் [ந்த கனத்து செவ்வரைச் சென்னி...யரசுவா லீழ் தொல்லிலங்கைக் குடுமிகொண்டு வேலவற்கு மலர்ச்சின்னஞ் சொரிவன சின்னப்பூச் செருகு மென்பு [போல் தீப்படத் தாக்கின வரசுவாத் தம்மு ளென்பவே யானைக்கீதென்கையி லெஃகமால்-தா ளும், லிலங்கா லொருகைத்தால் கைவேல் களிற்றெடு போக்கி வருப வன் மேலவருங் களிற்றெடு வேறுரந்து யானைக்கல்ல, தேந்துவன் போலான் ற லிலங்கிலே வேலை வேலினட்டகளிற்றுபெயர்த்தெண்ணின்
2243	”	வரையோடும்...ஆழந்தனவே	கம்ப	சுவேத	கடு	
2249	”	மன்னரைக் குடுமிகொண்டான் சின்னப்பூ வணிந்த குஞ்சி	கூர்ம குளா கம்ப	இரத கோலங்கா	கடு கள 2231	
2254	”	கொந்தழல் பிறப்பத் தாக்கிக் கொடு கண் மிவெந்த தீயால்	சீவக	வான்வ ணக்கி	எளசு	
226	”	வீதினமையின் லிலங்காமென மத மே மெறியான்	தகரீர்		எளசு உ-எசு கடுக	
2262	”	யானை யுடர் போர்செய்வோர் வேலை	குதன்		எளசு உ-எசு கடுக	
2263	”	நிந்தல்	புரநா		எளசு உ-எசு கடுக	
2264	”	”	”		எளசு உ-எசு கடுக	
2265	”	”	”		எளசு உ-எசு கடுக	
2266	”	”	”		எளசு உ-எசு கடுக	

சீலக. சாய்பு ளண்.	நூற்பெய ர்களிழத் லியன.	நூல் களின் பகுதிகள். அடி எண்	செய்யுள் அல்லது அடி எண்	மூலம் அல்ல கருத்	கழிப் பறியா
2262	புதநா	15-16		சே என்முறை வருகவேன்னான் கம்மெ ன, வெழுதரு பெரும்படை விலக்கி, யாண்டு நிற்கு மாண்டகை யன்னே இணையாருமில்வனோர்வரவெய்தா வலி செய்தா, யணையாபினியெனதுழை அருவரை புஞ்மயிலனை யாபின, கரு ரை யணையன களில் யானையின், பெருவரை முகம்புகும் பிண்டி பா லமே	
2265	புதநா	15-16	முதற்போர் கஅ0		
2269	பிண்டி பா லத்தை யேந்தி, யருவரை மெற்றிப்பாய்ந்தவாய்மயிற் றேகை போலச், சொரிமதக் களிற்றின் கும்பத் தழுத்தலின் புத்திரக்கழிப்புமிடம்...	புதநா	யத் உஎ0		
2276	புத்திரக்கழிப்புமிடம்...	புதநா	உரு		பத்திரக் கழப்பினன் என்கா னேன் கடுப்பெயச் சிதைந்து
2281	ஊனமர் குடடுபோல விரும்பு குத்தமார்பின்	புதநா	உரு		
2286	ஆர்த்தவாய் நிறைய வெய்தா பெய் னுணியொத்தான்	புதநா	உரு		வாயே, பொங்குதுனைப் பகழி மூழ்க லின்... ஆவ நாழிகை யமபுசெறித் தழே மாற்புந்தோறந் கொழுங்கனைத்தூணி பெயன்னவெய்து அப்பனைக் கிடந்தோன், கமழ்புகழ் நீன் காய்போன தனனே (தகடுர்)
2287	அட்ட க	புதநா	நு. உ- மேற்		

2292	கவிமதங் கடந்து காமிர்...இருந்த	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி
2293	தன்னெஞ்சகதுழைந்தவேலைட்டறித்.	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி
"	குஞ்சரங் குனிய தூறி...மிறைக்கெ	குறள்	மணம்	மணம்	கக	கவிமதங் கடந்த தெ	நிக் க
"	எரி திருத்துவாற் கண்டு	கூர்ம	மணம்	மணம்	கக	மெய்வேல் பறியா நட	செருவினில் வீணந்த வொள்வான்.
2294	[மார்பம் சாந்து ாட்டும	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி
"	சாந்து ாட்டும	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி
2295	அழலம்பிற் கொள்ளைசாற்றி	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி
2302	புலவர்கள் புகழக் கன்மேனிற்பர்	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி
2312	சிலைமுத்தங் கொள்ளுந் திண்டோட்	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி
2314	நல்லினையுடைய நீரார்நஞ்சனினமுத்	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி
2315	மதியம் வெய்தா நடுங்கச்சுட் டிடுத	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி
2316	விளக்கிணட் பெய்தநெய்யுந்...பெருக	பாகவத்	இரா	நாகபாச	00	பன்காதெ ங்காரெய	அந்தன் க வெதிரெட் கழி

2358	முநீ, பூப்பிடித்து, ருந்தானே	சேக்கை ம இய சிங்கம்பே	ருந்தானே	429	கழுநீர் பிடித்தான் கரியாசனத்திருந் தான்
2359	“ராழியு! டகத்தடக்.	சூளா பெருங் அகநா பெருங் டீவக	அரசியற் க: நசு க: நடு	2371	சிங்காசனத்தினமேற் சிங்கம்போல்... [தினறன் இருந்தான்]
2363	“ரு மால்லரைக் குலவிய தேந்தார்...துயல	“ரு மால்லரைக் குலவிய தேந்தார்...துயல	க: நடு	ந.அ.அ கசுக உகந க0உ 2425	திருமா மணிவண்ணன் செம்மாந்து சேக்கைமெலியச் செம்மாந்திருந்த [கை கலம்பெயக் கலிழந்தகழறொடித் தடக் கழறொடி கலைஇய கலம்பொழி தடக் திருவிண்ணதாரதினேப்ப [கை அகலம் பொருந்தியதார்போற், திருவி திருவித் கமைத்த தேந்தார் மாப்ப யானையு ளாசன் அல்லுத்தத் தலைவனே யொத்து நாகாதிபன் விடுமமத நா ழுந்திசை அந்கை விதித்தாந் கரசவை புகழ் மேலோர்க ளுழைக்கலங்க ளோந்த மங்கல வுழைக்கலம் பாட்ப உழைக்கல மகளி ரென்று உழைக்கலம் பரப்பி யருவிய மகளிர உழைக்கல மாதர்க ளோந்திவர அருந்திநன் மாக்க ளடியீ டேத்த அணங்கனையா ரடியீ டேத்த மங்கைய ரடியீ டேத்த சின்னமாம் பன்மலர்க ளவ்றே குழ கோவீற் திருப்பழிப் புலிந் திருந்த திருமகள் போல
2365	“யானைமதம் மெ தல் மாந்தர்கள் வியட் னை விதிப்ப உழைக்கலங்கள் டெ றிந்து தோ.	யானைமதம் மெ தல் மாந்தர்கள் வியட் னை விதிப்ப உழைக்கலங்கள் டெ றிந்து தோ.	ந:சு வரைக்காட் அருச். திர்த் க: நஉ	கஎடு கசு.அ 2436 எ க0 நு.அ கண்ணி,ருக கச0 கஎஉ நு.அ உந.உ க0 உசஎ உ.அ பாரா. ச உக-உ	அகலம் பொருந்தியதார்போற், திருவி திருவித் கமைத்த தேந்தார் மாப்ப யானையு ளாசன் அல்லுத்தத் தலைவனே யொத்து நாகாதிபன் விடுமமத நா ழுந்திசை அந்கை விதித்தாந் கரசவை புகழ் மேலோர்க ளுழைக்கலங்க ளோந்த மங்கல வுழைக்கலம் பாட்ப உழைக்கல மகளி ரென்று உழைக்கலம் பரப்பி யருவிய மகளிர உழைக்கல மாதர்க ளோந்திவர அருந்திநன் மாக்க ளடியீ டேத்த அணங்கனையா ரடியீ டேத்த மங்கைய ரடியீ டேத்த சின்னமாம் பன்மலர்க ளவ்றே குழ கோவீற் திருப்பழிப் புலிந் திருந்த திருமகள் போல
2366	“மாந்தர்கள் வியட் னை விதிப்ப உழைக்கலங்கள் டெ றிந்து தோ.	மாந்தர்கள் வியட் னை விதிப்ப உழைக்கலங்கள் டெ றிந்து தோ.	ந:சு வரைக்காட் அருச். திர்த் க: நஉ	கஎடு கசு.அ 2436 எ க0 நு.அ கண்ணி,ருக கச0 கஎஉ நு.அ உந.உ க0 உசஎ உ.அ பாரா. ச உக-உ	அகலம் பொருந்தியதார்போற், திருவி திருவித் கமைத்த தேந்தார் மாப்ப யானையு ளாசன் அல்லுத்தத் தலைவனே யொத்து நாகாதிபன் விடுமமத நா ழுந்திசை அந்கை விதித்தாந் கரசவை புகழ் மேலோர்க ளுழைக்கலங்க ளோந்த மங்கல வுழைக்கலம் பாட்ப உழைக்கல மகளி ரென்று உழைக்கலம் பரப்பி யருவிய மகளிர உழைக்கல மாதர்க ளோந்திவர அருந்திநன் மாக்க ளடியீ டேத்த அணங்கனையா ரடியீ டேத்த மங்கைய ரடியீ டேத்த சின்னமாம் பன்மலர்க ளவ்றே குழ கோவீற் திருப்பழிப் புலிந் திருந்த திருமகள் போல
2369	“மாந்தர்கள் வியட் னை விதிப்ப உழைக்கலங்கள் டெ றிந்து தோ.	மாந்தர்கள் வியட் னை விதிப்ப உழைக்கலங்கள் டெ றிந்து தோ.	ந:சு வரைக்காட் அருச். திர்த் க: நஉ	கஎடு கசு.அ 2436 எ க0 நு.அ கண்ணி,ருக கச0 கஎஉ நு.அ உந.உ க0 உசஎ உ.அ பாரா. ச உக-உ	அகலம் பொருந்தியதார்போற், திருவி திருவித் கமைத்த தேந்தார் மாப்ப யானையு ளாசன் அல்லுத்தத் தலைவனே யொத்து நாகாதிபன் விடுமமத நா ழுந்திசை அந்கை விதித்தாந் கரசவை புகழ் மேலோர்க ளுழைக்கலங்க ளோந்த மங்கல வுழைக்கலம் பாட்ப உழைக்கல மகளி ரென்று உழைக்கலம் பரப்பி யருவிய மகளிர உழைக்கல மாதர்க ளோந்திவர அருந்திநன் மாக்க ளடியீ டேத்த அணங்கனையா ரடியீ டேத்த மங்கைய ரடியீ டேத்த சின்னமாம் பன்மலர்க ளவ்றே குழ கோவீற் திருப்பழிப் புலிந் திருந்த திருமகள் போல
2370	“சின்ன மலர்க்கோதைத்திஞ்சொலார் செந்தர் மரைமகளே யல்லது பென் சாராத...மண்டபத்து	சின்ன மலர்க்கோதைத்திஞ்சொலார் செந்தர் மரைமகளே யல்லது பென் சாராத...மண்டபத்து	ந:சு வரைக்காட் அருச். திர்த் க: நஉ	கஎடு கசு.அ 2436 எ க0 நு.அ கண்ணி,ருக கச0 கஎஉ நு.அ உந.உ க0 உசஎ உ.அ பாரா. ச உக-உ	அகலம் பொருந்தியதார்போற், திருவி திருவித் கமைத்த தேந்தார் மாப்ப யானையு ளாசன் அல்லுத்தத் தலைவனே யொத்து நாகாதிபன் விடுமமத நா ழுந்திசை அந்கை விதித்தாந் கரசவை புகழ் மேலோர்க ளுழைக்கலங்க ளோந்த மங்கல வுழைக்கலம் பாட்ப உழைக்கல மகளி ரென்று உழைக்கலம் பரப்பி யருவிய மகளிர உழைக்கல மாதர்க ளோந்திவர அருந்திநன் மாக்க ளடியீ டேத்த அணங்கனையா ரடியீ டேத்த மங்கைய ரடியீ டேத்த சின்னமாம் பன்மலர்க ளவ்றே குழ கோவீற் திருப்பழிப் புலிந் திருந்த திருமகள் போல

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

வே.க. சீய்யு ளண்	முலம் அல்ல: நுத்	நூற்பெய ர்க்குமுத ளன்பகுதி லியன.	நூல்க ளன்பகுதி கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம் அல்ல நு
37	செஞ்சுடர்போற் நேர்மன்ன விருந்தா னன்றே	காஞ்	நேற்.	எ0	நிய நுவடி. மம.
372	ஊர்பிணி கோட்டஞ் சீப்பித் துறுதவ னாண்டநாட்டைப்ப, பார்பிணிகையி னீங்கப்படாமுரசுமையென்றான்	உங்	உங்	கஉ.	வீற்றிருந்தான் மடபடு கோட்டஞ் சீமி துங், கதைட் செய்ம்மின் மவீடு
373	ட ளர் முழங்குஞ் செந்தீ	மணி	உஅ	கஞ்ள-சுஉ	சி, பார் கோட்டஞ் சீமி நியா, ஃங், கதைட் நாடு செய்ம்மென
379	ட ளர் முழங்குஞ் செந்தீ ஈடறியாப் பாடு ஈடெ யு ரெக்குறு காப்பி, மாட	பெரு பெரு பெரு	உஎ மங்.	உஉ0 சுசு உ	மதயோ கோட்டம்...டே பு, டன்ரு, முத தட, 'ம செந்நெருப பாடி () ணின் லிபு, படாத தொண்சிதைப், புளருமலலாதவும் புக, த நீரடி மந்திரசாலை மில்லா டெ ள்ளொளி யிருக் மபுறப் படாஅச் செறி
		பெரு	ங: உ.	உகசு-எ	ட, கோசு, டத் மாத ரங், 'ரவியு, கமல ண்முகம் டாடு காலையும் மாத்றி
			தகர்நீங்கு		
			உ. மந்திர	அ	

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யுள் எண்.	மீ. அ. நுத்	மதயா	பெ.	உ. கஉ.	கந.சு	யணி மி. பிடி	புலம்	கருத்
2434					ந.எ	யணி மே		
2437	மைந்துற் றனைய மாலிழோதி வகுத் துந் தொகுத்தும் விரித்தும்...வாரி ...ஓத்திரிமினி னெற்ப முடித்தாள் கரும்புந் தேனு மமிழ்தும் பாலுங் கலந்த தீஞ்சொல்		பெ.		ந.எ	மைபணி யாட் தாகத் தழும்பி சீப்பிற் திருவுற வாரிச், சுருணமுத் புரியுநீ, க வகுத்துச்		
2438			சு.		அ-க	கருங்குழல்...எடுத்த யாத்து குழலும் யாழு மமிழ், நின், மழலைக் கிளவி,		
			கூர்ம	மணம்	உ.ந.சு	கரும்பு மழுதும் கோற் கனிலா யந்தீஞ்சொ புலராப் பச்சிலை மி		
			புறநா		ந.எ	டுத்த, மலரா மாலை மங்கல நறுஞ்சூட்டு மரபி னணிந்து விலங்கரம் பொருத கோட்டு...குழை		
2441			பெரு	: உஉ	உ.கக	மங்கல நறுஞ்சூட்டு மரபி னணிந்து விலங்கரம் பொருத கோட்டு...குழை		
2444			பாபுசு	ரியா	அ.உ	கோக்குதுழை கல்லா துண்மைய		
					க.ந	கோக்குதுழை கல்லாச் செய்ய வணங் கரவி னுரியன்ன பட்டாடை		
2445			பெரு		உ.0அ	பரட்டைசை கிண்கிணிப் பக்கம்புல்லி வேண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங் கொல்		
2451			கவி					
2455			பெரு		அ. க.0	வோமா னியர்மகண் மண்ணகத்திழிதா		

2457	கயிறூரீஇத் காட்டி ஸ்ட்டார் தென்முரைவேலியெங்குந் தீதினதாக மாதோ	நில நீளமா சீவக	மும	2456	வேமானியரொன வைவாரித்தேவர் காவார் கயிறூரீஇ ஸ்ட்டார் தென்முரைவேலி யெங்குந் திருவினே யாட மாதோ
2458	கண்ணினு வின்று கண்டாங் கூற்றினே ...பெருந்தடங் கண்ணிற் றம்மா கோவிந்த் நென்னுஞ்செம்பொற் குள் நின்மேற் பிறந்து கூர்வேற், சீவக நென்னுஞ் செந்நீர்ப் பவனமா கடலுட் பாய்வான், பூவந்தியமுத யாறுபூங்கொடி நாடங்கப் போந்து,மடுவினுட்டாழ்த்தத்தன்றே நாண்ட நடுங்கித் கையா னகைமுகம் புதைத்ததேதோற்றஞ், சேணிடையாவு சோந்த திங்களை யொத்தத்தன்றே துடுப்பெய் சொரித லோடும் எரிவலம் கொண்டாய்ப்பொற் கட்டிறு னேறினானே		யம்	0 அந	பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினி ய நின்றேன்...போமர்க் கட்டு ஆள்வரை யனைய தானையச்சுவக்கிரீவ நென்னு, நீள்வரை மருங்கினின்ற திருவெனு மருவி நீத்தர், தாள்வ ரை யிழிந்துவந்து தகைமணிநீல் வண்ணன், வாள்வரை யகலமென் லுங் கருங்கடல் மடுக்குமன்றே குளிர்மதி கொண்டாடாகக் கோள்விடுக் கின் ததேபோற், மளிர்புரைகோதை மாதர்...கையைச்செல்வன்விடுத்து துடுப்பிற் றேய்த்த சேதா நறுநெய் கட்டிலே நினைநுற் கருதியது முடித் தென்
2466	துடுப்பெய் சொரித லோடும்		ந	2468	மணிநிற மஞ்ஞையுந் சிங்கமுமயங்கி யணிமலை யிருந்த தோற்றம்போல திஞ்சேற் நின்னீர்ப் பசங்காய் நீடாழ்பு தோக்கை குழலும் யாழ் மழலை முழுவரும் தவணாயங்கிண்கிணி [தியே முத்திபெற்றுரை யொத்தானம் மூர்த் வச்சிரவண்ணைய வாழ்வான் வச்சிரவண்ணை வயிழிபட்டு
2468	எரிவலம் கொண்டாய்ப்பொற் கட்டிறு னேறினானே		உ.உ		
469	துளங்குகியிற் றுழுவைதொல்சீர்த்தோ கையோ டிருந்த தொத்தான் இன்னீ ரிளம்பசங் காபும தோக்கையற் துகிலினுள் வீணைமழலைக் குழல்வாண்டில் தவணைக் குரங்கின்கிணி வீடுமலையிலுனைவர்போல வினையாடும் வச்சிரவண்ணன் காப்பவாழியருழி	மதுரை பரி பெருங் ” மேரு ஏலாதி பெருங்	உ. : ஏ ச.0 உ.உ அ.சு : ச.0 க.உ 'னனு : : உ	உச-எ ச.00 உ.உ அ.சு : ச.0 க.உ 'னனு : : உ	

நீவக.
செய்யு
ளண்

முலம் அந்

ருத்.

நூற்பெய
ர்களமுத
லியன்.

நூல்
சுளிர்
பகுதிகள்.

செய்யுள்
அல்லது
அடி எண்.

ம் அல்ல கருத்

ஒப்புமைப்		கள்.	
2496	அவிர்மதிப்பாகக் கன்றேற் காய்ந்தவா ள்கலப்பத்தேய்த்து...கைப்புரட்டி-	வாளினே...மதிப்ப த்தன்ன, வ கேழ்க்கன்மிசை புரட்டி-	
2520	ஆனிரையினத் தலங்கலே மனன்	ஆய்த்தியர்நலக் காசெ றாணனன்	9
2523	பவளக்காம்பின்...பருதியொத்தான்	பவளக்காற் குவையினீழலான்	
2524	பனைக்குழாத்திற் பிச்சநிரைத்தன	பிச்சக்குடைநீழ்ச்சமணர்	கொட்க.க0
2525	அடிநில முதுகுணனி...பாய்மாப் பரத்	குளம்பு நிலனுறுத்தலுங் குறைமெய்ந நாணி...பொங்குமயிர்ப்புரவி	ந.உச- ௭
2527	சூலந்தென னீ ருமுகில் கிழி மாடம்	மணிமாடத் துச்சியிசைச் சூலஞ்செ முங் கொண்ட கடியிய [கோயில்	
2530	பெதும்பையர் விதும்பினீரூர்	சூலெ.ற்றி...அந்தரத் திவனா ஞாயிற்	கஉ.ந
2531	அரங்குபல்லென்னப்போதி	பெதும்பைமகளிர்விதும்பி நோக்கினர்	௭க
2535	செல்வர்க்கேசுதப்புச்செய்யும்...போல	செல்வம்புல்லென...எய்தினார்	க0
2539	வித்தியவேங்கை வியும் விழும்பொலும் விளங்க	செல்வமரையெல்லாருஞ்செய்வார் தப்பு காலாடுபோழ்தில். சிலர்	எருஉ
2541	முனித்தலைக்கண்ணி நெற்றிச்சிறார்	திருக்கணர் வேங்கையும் பொ. பிதிர்ந்து	கக.ந
2545	கண்ணரக்கினோக்காது மேலெழுந்தீறு தேந்தரு கோதையார் தத் தெனமட்டு - - - - -	முனித்தலைப்பு முனித்தலைச்சி உண்கணவருபு நாயக தேறிற்றுனைத் திருந் சூழலிள், கோரிப்பு	கஅக
			உரு0
			க0௭
			கக.
			உஉ
			உ: ௨
			க: நக
			சயம்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீவக. செய்யுள் எண்.	முலம்	நத்து.	நாற்பெயர் ரீகள்முதலியன.	ல்க பகுதி ள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்	முலம்	லது நத்
2578	சே. மல்.	சே.	பழ. அந் பு-வெ. கம்ப பட்டிசை	அ ” யம்	ப. ந. நுதினெ அ ” யம் அக நக0 உக உஉ	இ. ள் யரித்து இ. ள் வந்ததால் வேனற்பு. ரிக்கலந்தாள் இளவேன வந்ததெதீர் ஒல்குரவே ர லிடைக்கோ வானேவாளிற் பிழை வானேபிழைந் கயங்கடுப்ப. வானேன வானேன்பாய விலைநர் முன் நின்றுப் பிழைப்பிடும்கொலைகழிந்துங் களவு நீக்குபும	
2583	வாடு.	வானேபாய	பு. அந் பு-வெ. கம்ப பட்டிசை	அ ” யம்	ப. ந. நுதினெ அ ” யம் அக நக0 உக உஉ	இ. ள் யரித்து இ. ள் வந்ததால் வேனற்பு. ரிக்கலந்தாள் இளவேன வந்ததெதீர் ஒல்குரவே ர லிடைக்கோ வானேவாளிற் பிழை வானேபிழைந் கயங்கடுப்ப. வானேன வானேன்பாய விலைநர் முன் நின்றுப் பிழைப்பிடும்கொலைகழிந்துங் களவு நீக்குபும	
2600	என் பாலிகன் யார்தாற்கு	சே.	சே.	சே.	அ. அ	உத்தரகுருவி னெனியொரத்தன்றால் வித்தக வீரன் விற்றபடைவீடு என்னுண்பாத்தில் பழம்பொருள் எண்முத்தணிமாலை முடிக்கிடலாக...	
2607	கோ. தத்தெதானை. க. குத் கனவக த்தே கணை. ட் டோன்றி வந்தீர்	சே.	சே.	சே.	அ. அ	உத்தரகுருவி னெனியொரத்தன்றால் வித்தக வீரன் விற்றபடைவீடு என்னுண்பாத்தில் பழம்பொருள் எண்முத்தணிமாலை முடிக்கிடலாக...	
2608	உக நடப்பதுபோற் சோர், பாத் முடிநீட்டி.	சே.	சே.	சே.	அ. அ	உத்தரகுருவி னெனியொரத்தன்றால் வித்தக வீரன் விற்றபடைவீடு என்னுண்பாத்தில் பழம்பொருள் எண்முத்தணிமாலை முடிக்கிடலாக...	

2612	கந்திசையழி,	ள்ளா	ராய்	தொ, மதுன பெருங் கூர்ம	நிய,	அ எஉ, கக உச	வருவிசை புனலைக் கந்திசைற போல வருபுனற் கந்திசைற கடுப்ப புனல்கொல் கரையின் கந்திசையழித்து...ஒழுஞ்சுரபு கந்திசையாய் பந்தமதுத்து அறுசுவையுண்டியமர்ந்தில்லானுட்ட மாதாட்டுட்டுஞ்செல்வம் எழின்முலை நெறிஞ்சுந்தார், கழுமிய துகிலின்
2623	யபாலுசு,	னிரோம்,				க	கொங்கை பானிந்பட்டத்தின் லீக்கி
2635	ந்ரு	ரால் மார்	சு	அரங்க, சீவ		கக 2993	அனிச்சப்பூம்போது கொய்வார் போ லணி மயிரை வாங்கி வாப்ச்சி வாபுறுத்தி..நமர்பிதரென்று முள்ளார்
2636	கனிரி	லோ	ரப்	ந்ரு			
2640	ம்ச்சியும்,	கமு	சீ			2825	
2652	சனிக்,	ர்த வ	யா	யா ய்	கசு நகர	உ, கஉ, கக க0 உக	உவத்தல் காய்தலோடலாது ஓசனிக்ளின் வுறுவெயிற் கடைநாள் புறவையாகி...ஓசனிக்முறை நீரணிகாண்டோர் நிறைமட மூர்கு நீரணிமாடத்து நெடுந்துறை [லோர் நீரணிமாடத்து நிலாநெடு முற்றத்து நேர்ந்து வனப்பெய்திய நீரணி மாடம் மாந்து மன்ன ராகுமி நெனத்த, முரி மை மகளிரோடு செருவேக் கூறிக், ...அரசு குமா ரார்ப்பொலி யரவ மும
2654	நீர மாட,	னோம்	நிறை,	பரி	க0 க: ச0 க: சஉ க: சக	கஎ நக உ0.உந	
2655	கணமலை யரசன் மங்கை கட்டியங்			பெ			
2656	கார னாகப், பணமுலை மகளி ரெல்						
	லாம் பலித்திரன் பண்டய தாக...						
	நீர்ப் போர்த்தொழி ரொடங்கினாரே						
	தாமரைச் சதங்கை மரலை சக்கர மெ						
	ன்ன வீழ்த்தும்						

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

செய்யுள் எண்.	முலம்	நுத்	நூற்பெயர் ரீகளிழத் லியன.	ல் பு கள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம்	நுத்
2658	தா மாடமே,		குளா பெருங்	1ரத் ந.அ	சுஉ அக உஎ	தானக மணிநிலைச் சுடர் தானக மாடமொடு அகிலேந்து கூந்த லொருகையி லேந்தி யசைந் தொருகை, துகிலேந்தி...	
2660	யொருகை யேந், மத் தாரை பாயப், யேந்தி		தஞ்சை			செல்லுமார நெஞ்ச யன்ன பின்னகம் பிடிக்கை யன்ன பின்னுவிழ் சிறுபுறம் பிடிக்கை யன்ன பின்னகம்	
2663	பிடிக்கைக் க		அகநா பெருங்	க: ச0 க: ச0	ககந கசஅ கஎ	மாரிப் பிடிக்கை...கூந்தல் நார்தூல் வெண்டுகில்...காண்பின் அந்துகில்...தழுவி னாரோ இறஅல் புரையு மெல்லடை மெழுகு மெல்லடை	
"			"	புனல்வினை	சுஉச		
2666	உடு பட் டொ,		நா		க0ந யின். உ	வேதணி சரத்தினுள் தடமுலை வேது கொண் டொற்றியும் குழைமுகஞ் சுடரக் கோட்டி வள்ளத் துள்ளே...என்றாள் பங்கயப் பகைவந் தென்ன [காலம் தாமரை முகங்கள் வாட்டுந்தன்பனிக் வெள்ளோத் திரத்தும்பைமில்வாலினர் எலிமயிர்ச் செம்போலை குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட	
2674	தே திஞ்சு, யி		கம்ப சீவக	பிரமபுரம் கடத்திற யம் டாட்டு	அஅ கஎ 3072		
2675	மென்முடி டே வெ		தே. நு க				
2677	குழைமுடி மிடவயிற் கோட்டி						
2680	தேறலுடி மதிகண்டு...ஊழி பங் யப்பகைப் பருவம்						
2685	வெள்ளிலோத்திர, வெண்மலர்		ஐங்குறு பேரூர் மணி		ந.0. ச6		
2686	செவ்வெலிமயிர்...கம்பலம்						
2691	தும்பி குழலாக						

2694	பிலங்கண்முழவா நாய்நாச் சீறடி.	கார் பெருங் கம்ப இலிங்க பொருந குறுபாண் மலைபடு நற் பெருங்	உ.உ. கரு கங்கை நவருட	உசு ந சுக சஉ கள-அ சஉ-ந உருஉ க	இருந்தாம்பி யின்குழ லாதும் குழல்வாய்த் தாம்பியும் வரிவண்டுகள் குழலின்படி சுழலும் கடிக்கமழ் மாங்குயின் முழவா வருந்துநாய் நாவின் பெருந்தகு சீறடி உயங்குநாய் நாவின்....அடி மதந்திபு ஞ்மலி நாவின்...சீறடி கதநாய் நன்னாப் புரையுஞ் சீறடி இளைப்புது ஞ்மலி நலத்தகு நாவின் ...அழிவு தூஉஞ்சேவடி.
2695		கூர்ம	இரா.வனம்	கடு	வருந்துநாய் நாவின்னனிகொள் சீறடி வருந்துநாய் நாவின்ன மலரடி வருந்து நாயினது...மலர்த்தாள் மல்லிகைச் சூட்டு நெல்வளர் கதிரும் செந்நெற் கதிர்குட்டி சேபோன் மாறிற் செக்.வெய்யத்தற்கு உண்டுகொல்....சுமையாயிற்றால் காதிகண் ணரிந்து வீடுங் காலத்தால் வார்தளிர் கவரி வீசு [சுருளை வான்கி கணமடற் குமரி வாழையுள்ளொழு கழுபு மோதிரங் கழித்தனர் செந், ளிர் வாங்கிப் பத்திரச் சே,தம் பு, கிள்ளியும் [...தயிர்கலங்கி ந் மத்த மொலிப்ப வாங்கி க் குரல வான்வரி யுடுழைய வக்கு...கேட்டொழும் பெரு யு மோதை...சுளிரும்
2696		இலிங்க பெருங்	இரா. வை அம்பரிடனை	உ.அ ந.எ சு.அ ந.கௌ ந.எ-அ க.அ-க க.அ-க 2730 அ.எ	வருந்துநாய் நாவின்னனிகொள் சீறடி வருந்து நாயினது...மலர்த்தாள் மல்லிகைச் சூட்டு நெல்வளர் கதிரும் செந்நெற் கதிர்குட்டி சேபோன் மாறிற் செக்.வெய்யத்தற்கு உண்டுகொல்....சுமையாயிற்றால் காதிகண் ணரிந்து வீடுங் காலத்தால் வார்தளிர் கவரி வீசு [சுருளை வான்கி கணமடற் குமரி வாழையுள்ளொழு கழுபு மோதிரங் கழித்தனர் செந், ளிர் வாங்கிப் பத்திரச் சே,தம் பு, கிள்ளியும் [...தயிர்கலங்கி ந் மத்த மொலிப்ப வாங்கி க் குரல வான்வரி யுடுழைய வக்கு...கேட்டொழும் பெரு யு மோதை...சுளிரும்
2701	இளையான் மாப்பி னவம் பருகி இவ்வா றெங்கும்...அசைந்தார் காதிகண் ணரிந்து வென்ற பைந்தளிர்க் கவரி யெந்தி கொழுமடற்குமரிவாழைத்துகிற் கழுமணிச் செம்பொ னுழி வாழைக்குருத்தைச் சிற்பவேலை ன்னற்குள்ளால் கடைதயிர்க் குரல வேங்கை	கூர்ம இலிங்க பெருங் குளா பெருங் சீகாளைத்தி மேரு சீவக குளா பெருங் பெரும்பா அகநா தொல். ந டைடதம்	இரா.வனம் இரா. வை அம்பரிடனை க.சஉ அரசியற் உ.க கண்ணப்ப மன்னனூர் சயம் உ.கஉ உ.கசு அகத் நாட்டு	கடு உ.அ ந.எ சு.அ ந.கௌ ந.எ-அ க.அ-க க.அ-க 2730 அ.எ க உ.எ கூ.சக கரு	வருந்துநாய் நாவின்னனிகொள் சீறடி வருந்து நாயினது...மலர்த்தாள் மல்லிகைச் சூட்டு நெல்வளர் கதிரும் செந்நெற் கதிர்குட்டி சேபோன் மாறிற் செக்.வெய்யத்தற்கு உண்டுகொல்....சுமையாயிற்றால் காதிகண் ணரிந்து வீடுங் காலத்தால் வார்தளிர் கவரி வீசு [சுருளை வான்கி கணமடற் குமரி வாழையுள்ளொழு கழுபு மோதிரங் கழித்தனர் செந், ளிர் வாங்கிப் பத்திரச் சே,தம் பு, கிள்ளியும் [...தயிர்கலங்கி ந் மத்த மொலிப்ப வாங்கி க் குரல வான்வரி யுடுழைய வக்கு...கேட்டொழும் பெரு யு மோதை...சுளிரும்
2713					
2715					
2716					
2717					

2752	அரிதால்...மானிடம் பெறலே கருவி மாமழை களைபெயல் பொழிந் தென	அதனெளி பெரும்பா	உகஉ உச	மக்க ஞாடம்பு பெறற்கரிது கருவிவானர் துளிசொரிந்தாங்கு
2756	பொய்கையுண் மலரென வளர்ந்து தென	மது க	கக-ந அச	மாக்களை...தாமரைப் போது பிடித் அடைமரை யாபிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட,சூடைநிழற்றென்று நின் சொம்மலை [புழி
2769	ஏதிலான் றரம்...இதந்த பாவத்து விழுப்பற வதுக்கி யிட்டு	குறள மேரு	உ	எளிதென வில்லிதப்பா நெய்தும்... விழுப்பற வதுக்க விளையேகொடிய
2777	அச்சணங்கு வேலோய்	சூர்ம நாலடி	அ கச	அச்சணங்குவேற்றுருகுவும்[தென்பார் மே 'றியயார்... இல்
2780	மண்ணூர்...நான்மடங்கே		கநஉ	மே 'வசுஞ் லுடும்பு
2781	மனுவனைய மென்குன் மடவடும்பு	பெரும்பா	ந-ச	கு 'துரை... பகட்டினை போல
2784	நிரம்பாத... பொன்மும்	பெருங்	உஉச	கொட லாமை மேற்கொண் டொழுகு
2787	வேள்விராய்க் கண்படுத்த, ஸப் பித்திட்டார்	குறள்		வா ன்...சூழ்து
2789	மல்லன் மலையனைய மாதே		அகஅ ச-ரு	குள், ன்னார் [திருத்தகு நிலைமைய ஆன(றுர்போலத், துளக்க மிலலாத்
2790	னையார்தோள் கொம்மைக் குழகா டுங் கோல வரைமாற்பார்	சமவ துபோர்	ரு0 சுச	மலையனைய, நிலையுடைய மாதவர்கள் குழக ராயின மடந்தையர்க் குருகு லோர்
2793	னணர் களிதேபோற் பாயோங்குயர் ராவாய்	மேரு ராதம்	நஉ மத்	எரிமுகம் கந்தும் போல நளிகடற்,சும் புங் கலனுந் தோன்றும்
2799	எட்டெழுத் தி, றி யெ, றம்பா ன்னிட்டு	பெரு நரி	நஉ	பைநடுவே, நீட்டோலை,வாசியாநின்ற ன குறிப்பறிய...மரம்
2806	கழக னிலத்	நஅ	கஉந	க யாரங் கழுத்தின் மின்ன ந் நன்ற தாபிற் கேழன் மிமிட்ட
2823	னனே			க்து.....அதனையன்றே

சீவக
செய்யு
ளேன்

மூலம்

நு:

நூற்பெய
ரீகள் முத
லியன.

நூல்க
ளின் பகுதி
அடி எண்

செய்யுள்
அல்லது
அடி எண்

- 2824 ஆமையினடங்கி
2825 வாய்ச்சிவாயுறுத்தி... நமர்பிறனெறு
முள்ளார்
2826 பாற்கீழ் திங்கட் கொட்பிற்... விழு
த்தவார்மனையில் வந்தால்
நமைத்த பூந்தாமல் தோய
அடங்கவர்
2839 உள்பொருள்... உணர்தன் ஞானமாம்
2842 தாமரைஞாழ்பகற்கோயிலே
2860 வாடமலைப் பொன்னரை
2863 நாக முனையெயிறு... மன்னர்
2870 பிறர்மனைகள் சேரின்... இடைப்படுவர்
2871 " பொய்யொடு மிடைந்த பொருளாசை
முற்றீர் 'முத்தொ, தா
" கழிந்தனம் பிழை மமுனேதி
யாங்க டெல்லாம்
2885 தணக்கிதப் பறித்தோ நந்தானனோவி
டுத்தல் செல்லா, நிகை 'புடையுடும்பு

ஒருமையு ளாமையோல்... ஆற்றின்
தத்தமக்குக் கொண்ட குதியோ தவ
மல்ல... பகலாணி போன்று
மண்ணிற்கண் ணுதத்தளவுநோக்கி...
புக்கான்
நுமமானமைப்புண்ணேன்
நெஞ்சிற்றுமவார்... பல்லர்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு
பகற்கோயி லெய்தினுள் [னும்
வடதிசை மாமலைச் சடர்விடு பொன்
அண்ணல் யானே... ஊன்றினும்
பிறர்மனை நலத்தை... கண்டாய்
தன்மனையாள்... பேதென்றார்
பொய்யோர் முடைமிடைந்தசொல்
ந் பொய்யொடு மிடைந்தவை தோள் நின்
ஓங்கிய நன்மணி யுறுகடல்வீழ்த்தோர்
மாமணி, யோங்குதிரைப் பெருங்
கடல் வீழ்த்தோர் போன்றும்
தொல்லிவம் பிழை யெண்ணிற்... ஏதி
லம் பிழந்து நீங்கி... சேரலம்
வங்கினைப்பறிப் போதாவல்லுமபெ
ன்னநீங்கான்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

2889	சாசார	தேவர்தே.	ராய்	மேரு	நா:	சு.	இந்தச் சாசாரானால்
"	சிவம்பித்தி	"	புஞ்சுரல்	ஞா	நகர	ககக	சாசார மென்னு மிந்திர ஷலகமெய்தி
2890				"	"	கக	காலிவாய்...இளவனமயங்கும்
				கம்ப	"	கக	சிவம்பேங்கவேங்குவ...கமலவன்னமே
				ரங்கத்தம்	சந்திர	கக	சிவம்பின் ஞாலன்னம்
2891	வாய்	யாழி.	நெக்கலீழ்த்தே	கூர்ம		ககசு	சிவம்பொலி யென்னப் பெடையன
2896	பால	மெ	மெயிர்ப்பஞ்சிமெல்லணை	சீவக		3016	இன்னுரை.....வீழ்த்து [மரத்தி
2897	ப்பு	நிபித்த புட்போல்		பெருங்		கசு	பாலபரத் தனன பஞ்சிமெல்லணை
2900		டிபிழ் முரசம்		கலி		கசு	வறங்கூர் வானத்து வள்ளுதைக் கல
				முருகு		கக	உருமிழ்முரசு [மரும்புள்
				பரி		சு	இடிமுரசியம்ப
2902				"	அகநா	உஉ	முரசுதிப்ப வபொன் முழங்கிடயித்தி
2907	கரும்பலாற்	காடொன்	நில்லாக்கழனி	புதநா			இடியுமிழ் முரசம் [பணை
	வாய்ப்படுங்கேடுமின்றும்....சுரக்கும்			"			கரும்பல்லது காடறியாப் பெருந்தன்
2908	நெல்லுயிர்....நம்பியென்றான்			காழித்		கசு	காய்நெல்லது...உலகமுங்கெடுமே
2909	ஆர்வலஞ்சுழந்த...	அன்ன தாமே		புதநா		எ	மா ரபபுற...பொலிவற்றே
2910	காய்ந்தெறி...லெஞ்ஞி மாற்றி			"		கசு	நெ...ரனதே...கடனே
				"		கசு	மார்கோத்து...தலைத்துத் தரு
				"		நட	டுத்த...துப்பினை
				"		கக	...மனத்தனா
				ரு.	க:	50-	நாகத்து...இதைகடன
	வேந்தர்தாம்	முப	பெ				கா, ஸறியாமைபுக்க ிப்பி, கே
	ளிபடடார்	தததல்					சே...தூல்
							ரவி, முபலிழையா
							, ம, ஸியவா, ிந்த
29 6	தோழர்ம	ம்பித					மார்க ஸ்வாரைச்

ஒப்புமைப்பகுதிகள்.

சீ.எ. நெ.	முலம்	நத்	நூற்பெயர் ர்களித லியன.	நூல் களின் பகுதிகள்.	செய்யுள் அல்லது அடி எண்.	முலம்	கருத்
2928	மாலையேப்பந்தும்		புறநா பெருங் நாலடி புறநா	நட. நட. கசு கசு ககூந்	மலராமாலையேப் பந்து கண்டன்ன தாரகம்புதைத்த தண்மலர் நறும்பந்து இம்மியிரிசி.....அடுப்பினவர் வெண்களரி...கூடும்.		
2929	"	"	"	"	உள	தேய்தலுண்மைபும்.....திரிதரும்	
2930	மாசித்திங்கண்...அறியாதார்		புறநா	கசு	கசு	உலகினர் செல்வநந்தல்...வாழ்வார்	
2932	மாய்தலும்...செப்புமால்		"	மிசா நிசி	கசு	அகன்மதிவளந்துதேயந்து...கார்ட்டு தக்கோலந்தின்று...மயல்	
2938	மெய்ப்படு சாந்தும்...நம்முணுமால்		புறநா	அரசியற் க: நட.அ சந்திரேர்	கசுநட	ஆம்பலங்குழலினேங்கி	
2945	குழலேங்குமாறேங்கியழுதார்		நட புறநா	"	ககூந்	குழலினேவதுபோ லழுதனள் வேயங்குழல்...ஏங்கினள்	
2950	"	"	கம்ப பெருங்	"	கசுநட	முட்டினைவட்டும்	
2955	வீங்குபார்க்கடலும்...தேவிர்காளோ		நடைத்தம்	"	கஎ0	தண்ணங்கதிர்...ஏதாம்பேருலகே	
2968	கமழ்க்கடாத்தண்ணை...ரசுவா		சீவக	"	ந0	மணிதிசு முரசுவாவதன்கடாஞ்சாற்று	
2972	கொக்குகிர் ஈமிரல் வெண்சோறு		கூளா	மந்	3087	கமழ்க்கடாக்களிறறுவேந்தே [தோ கொக்குகிர் நிரன்மாந்தி	
2983	நந்தவம்பரவை...ஆற்றது		நத் சீவக	"	நட	ஏமரீருலகமோரிம்ப்பாலென...நீக்கி	
2984	கண்ணின்ரான்...மெழுகி		புறநா	"	உருஅ	வையமுந் தவமும்...ஆற்றது	
2998	தேயபிடைபுருவக்கேணி		"	"	உசக	மெழுகு மாப்பிகண் கலுழநீ ரானே	
"	குவளையஞ்சிக் குறுவிழிக் கொள்ளும் வாட்கண்		பட்டின	சம்புத் திவின்	நரு-அ ருள	மதிசோந்த...வான்பொய்கை செங்கழுநீ ரனந்தரில் விழித்த கண் ணெனக் குறுவிழிக் கொள்ளும்	

3000	திருமணிச் செப்புப்போன்றவே	பருங்	கசு	திருமணியடக்கிய செப்புப் போன்ற
3012	மலர்த்தாமல் தாழ்ந்து....பிண்டி.	சீவக	30 8	வாடாமரிலை வார்த்தளிப்பிண்டி.
3026	மத்தக மயிரென வளர்த்து...	குறள்		கோதை தாழ் பிண்டி.
3035	நாற்கட கடந்தவ னமோடு நிடி	பெருங்		தலைவினிழிந்த மயிரனையர் ... கடை
3039	டிடப், பாற்கடல் தே	பரு ம்	கசு	நாற்கடலும்பர் நாகவேதிகைப், பாற்க
3046	பதறார்வஞ் செம்ம முதலாகப்பாப்பிரி	சு		டம் பரப்பில்
3046	போன், முற்றத், ஏற்றத்துமுனிகளாய்	பெருங்	உக	பைந்தோலுநஞ்சு முரித்துமிழ் சர்ப்ப
3048	திம்பாணுரைபோற் நிகழ்வெண்பட்டு	புறநா	அசு	மெனத்து மலார்
3048	வெண்செப், பந்தரத்	சு	உக	துரையென விரிந்ததுண் பூங்கலிங்கம்
3049	நெல், ரத்	பெருங்	அசு	துரையுரை கலிங்கம்
3049	நிலம்பி ரக்	புறநா	உக	எண்ணின், விண்ணிவர் விசம்பின் பீ
3052	புர மான்		உக	லும்...உரைதயாற்றா
3052	வன்		உக	நிலம் பிறக் கிடுவதுபோற் குளம்பு
3081	த்தியா ரமென்.	சு	உக	கடைபூ, வுள்ளமொழிக்குக் கொட
3082	யந்த கன் த	சு	அக	கமலப் பூப்பலி [பின் மான்
3090	ரானே ரேந், ம மலர்மாரி.	பெரு	அக	சுங் கிலத்தியானவாளெடுத்து
3090	கமழுந்திரு வடிப்போது	பெரு	அக	ஆ, யந் ஈகன் து நின்ற வடிக்களே
3090	தாரே		அக	வெங். ராருவினே வீட்டியவண்ணலை,
3090	ன்னுயிர் தா		அக	யி ர வலகமெதிர் கொண்டாங்கு
3090	போன், மன்		அக	இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தலை து
3090	யுயிர் பொடி யிர். போ	சு	அக	ன்னுமை, வேண்டும் பிறன்கட்
3090			அக	செயல்
3090			அக	கரும்பி பிறப்பும்...வெண்பிறப்பும்
3090			அக	வெண்மை நன் பொன்மை...உணரு
3090			அக	மென்றான்

சீவகசிந்தாமணிப் பிரயோகவிளக்கம்.

சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுள் எண்	அடியெண்	பிறநூற்பெரும், உரையாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
க	க	கல். மயில்	புயற்கார்ப்	கரு
"	"	நெடத. சரவண	கடவுள்	க
"	"	நேமி. உரை	இடை	உ
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்கு	ரு
"	ச	இ. வி: வைத்	இடை	உள
"	"	கல். மயில்	திங்கண்முடி	நஉ
"	"	சிலப். அடியார்	க	கசு-ரு
"	"	தஞ்சை. சொக்க		நஉஅக
"	"	தொல். ந.	இடை	சஅ
"	"	" வேறுரை	"	சக
"	"	நன். சங்கர	"	உஉ
"	"	" மயிலை	"	"
"	மு	தஞ்சை. சொக்க		க
"	"	தொல். ந.	செய்	கசுரு
"	"	நேமி. உரை	வினை	அ
ச	"	இ. வி: வைத்	பாட்	கஉஅ
"	"	தொல். ந.	செய்	ககந
க	ச	கல். மயில்	தன்னுழை	கஉ
"	"	நன். சங்கர	உரி	கஎ
"	மு	" மயிலை	"	"
எ	க	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	ந.௦
அ	"	இ. வி: வைத்	பொது	எ.அ
"	"	கல். மயில்	புயற்கார்ப்	ந.௦
"	"	தொல். ந.	எச்ச	ருந
"	ந	" "	உரி	உள
"	மு	கல். மயில்	நன்றவென்	க௦
கசு	ந	மாறன். காரி	சொல்லணி	உ௦
கஉ	க	" "	"	க௦
கக	மு	இ. வி: வைத்	பொது	கக
"	ந	சிவ. பா. சிவஞா		அ-அவதாரி
"	மு	தஞ்சை. சொக்க		கக

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
கக	மு	தொல். ந	கிளவி	௩௭
"	உ-ச	தொல். சூ: சிவஞா	பாயிரம்	
உ௦	க	நன். சங்கர	உரி	கஅ
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	நேமி. உரை	"	உ
உ௩	மு	யா. வி.	ஒழிபு	உ
உச	௩-ச	கல். மயில்	திங்கண்முடி	கரு
உ௬	உ	சிலப். அடியார்	கசு	கரு-௭
உஅ	க	கல். மயில்	குங்கும	உஉ
௩௦	க-உ	இ. வி: வைத்	பெயர்	சஉ
"	"	தொல். ந	வேற்றுமையல்	கஉ
"	"	நன். சங்கர	பெயர்	ச௦
"	"	" மயிலை	"	"
௩௧	க	இ. வி: வைத்	உயிர்த்துப்	௩௧
"	"	தொல். ந	குற்றியல்	௭அ
"	க-௩	கல். மயில்	கண்ட காட்சி	கசு-௩
"	ச	நேமி. உரை	இடை	உ
"	மு	இ. வி: வைத்	செய்	௩௧
"	"	தொல். இளம்	"	௬௭
"	"	நைடத. சரவண	சயம்	கரு௬
"	"	யா. கா: குண	ஒழிபு	௬
"	"	யா. வி	தொடை	௩
௩௨	க-உ	தக்கயாக. உரை		சுகசு
௩௩	௩	கல். மயில்	உழைநின்றீரும்	கரு
௩௭	க	நன். மயிலை	உரி	கக
"	உ	கல். மயில்	திங்கண்முடி.	ச௦
௩௯	ச	இ. வி: வைத்	இடை	உ௭
"	"	கல். மயில்	கல்லுயர்	௬
"	"	தொல். ந	இடை	சஅ
"	"	நன். சங்கர	உரி	கஅ
"	"	" மயிலை	"	"
ச௧	க	கல். மயில்	திங்கண்முடி	௭
சஉ	மு	பிர. சுப்பிர	காரக	௩
சச	௩	கல். மயில்	கண்ட காட்சி	௩ச
ச௬	"	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	௬௭
"	௩-ச	நன். மயிலை	பொது	௩
"	"	பிர. சுப்பிர	சமாச	உ
௩௦	உ	சிலப். அடியார்	௩	கசுஅ - ௬

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
ருக	ந-ச	கல். மயில்	புயற்கார்	உச
ருந	க	இ. கொ: சாமி	வினை	உஉ
"	ந-ச	நன். மயிலை	பொது	ருக
"	ச	இ. வி: வைத்	அணி	உஉ
"	"	நன். சங்கர	பொது	ருக
"	மு	" "	"	ச
"	"	" மயிலை	"	"
ருச	"	டைத. சரவண	சயம்	கநஅ
ருஅ	க	கல். மயில்	புயற்கார்	க
காந	ந	" "	திங்கண்முடி	கந
காச	உ-ந	மாதன். காரி	பொருளணி	உச
காரு	உ	கல். மயில்	வற்றிய	கஎ-உ௦
"	ச	" "	சலியா	சச-அ
"	"	" "	பொடித்தரும்	கரு-எ
எஉ	க	" "	கண்டகாட்சி	ருந
எச	ந	இ. வி: வைத்	பொது	கஅ
"	ந-ச	நன். சங்கர	"	ரு௦
"	"	" மயிலை	"	"
எரு	க	சிலப். அடியார்	உரைபெறு	க
"	க-உ	கழுக்குன்ற. சபா	நகர	கஎ
"	ச	கல். மயில்	அமுதமுந்	அ
எஎ	க	குறள். பரி	நாடி	க
"	உ	" "	"	க
"	ச	கல். மயில்	வேற்றுப்பிடி	உச
அ௦	ந-ச	தஞ்சை. சொக்க	"	ந
அஉ	க	நன். சங்கர	பொது	சரு
"	க-உ	" மயிலை	"	"
அரு	உ	சிலப். அடியார்	க	கஉ
"	ச	கல். மயில்	வள்ளியோர்	க-உ
கக	ந	" "	உழைநின்றீரும்	கஉ-ந
காந	உ	பிர. சுப்பிர	சமாச	க
காஅ	மு	நன். மயிலை	பொது	ருக
க௦ந	ச	இ. வி. சூ: சிவஞா	எழுத்தியல்	உஎ
க௦எ	க	சிலப். அடியார்	ச	சஎ-ருஎ
"	"	" "	"	எஉ-ச
"	"	மாதன். காரி	பொருளணி	கக
"	உ-ந	சிலப். அடியார்	கச	கருஎ-க
க௦க	ச	" அரும்	கச	கசஎ

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
ககக	ந-ச	சிலப். அடியார்	நு	உஉச-நச
கக௭	க-உ	பிர. சுப்பிர	காரக	நு
கஉ௦	க	கல். மயில்	பாய்திரை	உஅ-க
கஉ௯	ச	நன். சங்கர	இடை	உ
"	"	" மயிலை	"	"
கநஉ	"	கல். மயில்	நிணமுயிர்	உந-ச
கசக	க	" "	திங்கண்முடி	ச௦
கசுநு	க-உ	" "	கண்டகாட்சி	சஅ
கநுநு	ச	சிலப். அடியார்	உ	நுந-சுக
"	"	தொல். ந	குற்றியல்	எஅ
கநுசு	"	தொல். சூ: சிவஞா	எழுத்தியல்	க
கநு௭	க	கல். மயில்	வேற்றுப்பிடி	கஅ-உ௦
கசு௦	மு	நன். சங்கர	பொது	நுக
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	மாறன். காரி	பொருளணி	ந௭
கசுக	ந	இ. வி: வைத்	இடை	உ௭
கசுச	ந-ச	கல். மயில்	அமுதமுந்	உ௦
கசு௭	க-ச	மாறன். காரி	பொருளணி	க௦
க௭க	க	கல். மயில்	வள்ளியோர்	"
"	க-உ	" "	குங்கும	கசு-உக
க௭ந	ச	சிலப். அடியார்	கசு	க௭உ-ந
கஅஉ	ந-ச	கல். மயில்	பழமை	நநு
கஅந	க	சிலப். அடியார்.	ச	௭உ-சு
கஅசு	"	கல். மயில்	இரண்டுடல்	க
ககுக	ந-ச	பரிபா. பரி	கஉ	ச
உ௦௦	ந	நன். சங்கர	உரி	கஅ
உ௦க	உ	கல். மயில்	பாய்திரை	க-கநு
உ௦உ	ந	" "	திங்கண்முடி	சு
"	"	" "	பற்றலர்	கந
உக௦	ச	நேமி. உரை	உரி	உ
உக௯	ந-ச	சிலப். அடியார்	கநு	சுநு-க௦சு
உநக	மு	தொல். சூ: சிவஞா	பாயிரம்	
உநஉ	ச	மாறன். காரி	சொல்லணி	கஅ
உநந	"	" "	"	"
உநச	"	நேமி. உரை	எச்சமரபு	க௦
"	"	பிர. சுப்பிர	காரக	உ
உநஅ	க	கல். மயில்	திங்கண்முடி	க௦-கக
உசஉ	ந-ச	தொல். ந	எச்ச	சுக
உசந	உ-ந	" "	"	"

பரையாகவளக்கம்.

சேவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி பெண்	பிறதூத்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
உருச	க-உ	கல். மயில்	நீர்நிலை	க
உருச	உ	மாறன். காரி	பொருளணி	க0
உருரு	க	கல். மயில்	பாய்திரை	எ-க
"	"	"	வானவர்க்	ச
"	மு	சிலப். அடியார்	கரு	க-க0
உருச	ந	நன். மயிலை	இடை	உ
உருஎ	ச	தக்கயாக. உரை		அக
உகச	க	சிலப். அரும்	உ0	ந0-நந
உஎ0	"	கல். மயில்	திங்கண்முடி	உந-ரு
உஎஉ	ந	" "	பாய்திரை	உக-ரு
உஎக	ச	சிலப். அரும்	உஅ	க0ச
உஅச	"	கல். மயில்	நீர்நிலை	உக-ந0
உஅரு	ந-ச	மதுரை. ந		ருகஎ-அ
உக0	ந	கல். மயில்	சூரவ	கஉ-ரு
உகரு	க	சிலப். அடியார்	ச	க-கஉ
ந0க	"	" "	"	"
நகஉ	"	நன். சங்கர	இடை	உ
"	"	" மயிலை	"	"
நகக	உ-ந	இ. வி: வைத்	உருபு	ச
"	"	தொல். ந	"	அ
நஉ0	ச	நன். சங்கர	வினை	உரு
"	"	" மயிலை	"	"
நஉக	ந	சிலப். அடியார்	ரு	கஉஉ-எ
நஉஎ	"	" "	கக	க0-கஎ
நசரு	க-உ	பிர. சுப்பிர	காரக	ரு
நசஅ	ச	கல். மயில்	நீர்நிலை	ருஅ-கச
நசந	க	சிலப். அடியார்	கல்	அச-பவந்.
நஎக	க-உ	மாறன். காரி	பொருளணி	நரு
"	மு	இ. வி: வைத்	அணி	உரு
நகச	"	பிர. சுப்பிர	காரக	ரு
சகக	"	சிலப். அடியார்	க	நக-சு
சகஎ	உ	இ. வி: வைத்	உயிர்த்துப்	ருச
சஉக	ந-ச	நன். சங்கர	வினை	நஉஉ
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	நைடத். சரவண	நாட்டு	கக
சநஉ	ச	நன். சங்கர	உரி	கஎ
"	"	" மயிலை	"	"
சசந	உ	இ. வி: சுவரூ	பெயர்	எ
"	மு	இ. வி: வைத்	பொது	ச

வகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெருயம், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
சசந	மு	நன். சங்கர	பொது	உஎ
"	"	" மயிலை	"	"
சடுஉ	"	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	நஅ
"	"	நன். சங்கர	வினை	நஉ
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்ங	ந
சஎடு	க	இ. வி: வைத்	வினை	கந
சஅஉ	ந	சிலப். அடியார்	கஎ	பக். சடுநு
சகஅ	க-ந	குறள். பரி	குடிசெயல்	க0
நுகள	க	கல். மயில்	குங்கும	உச
நுஉ0	மு	சிலப். அடியார்	கரு	உஅ-நஎ
நுஉநு	க	" "	நு	ககக-நு
நுகக	மு	நன். மயிலை	உரி	கக
நுஅ0	க-உ	கல். மயில்	பாய்திரை	சுந
நுஅசு	க	நன். மயிலை	பத	சு
"	"	நெமி. உரை	எழுத்தியல்	கக
நுகஅ	உ	தொல். சூ: சிவஞா	"	க
சுகந	ச	மாறன். காரி	பொருளணி	கசு
சுஉந	மு	நைடத. சரவண	சுயம்	க0க
சுஉசு	"	யா. வி.	ஒழிபு	உ
சுசந	க	கல். மயில்	திங்கண்முடி	க
சுடுஉ	க-நு	இ. வி. சூ: சிவஞா	பெயர்	எ
"	ச	இ. வி: வைத்	உயிரீற்றுப்	கசு
"	"	" "	இடை	உஅ
"	"	தொல். ந	புணரியல்	நஅ
"	"	" "	இடை	நச
"	"	" வேறுரை	"	உந.
"	"	நன். சங்கர	உயிரீற்றுப்	கஉ
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	" சங்கர	இடை	ந
"	"	" மயிலை	"	"
சடுந.	மு	இ. வி. சூ: சிவஞா	பெயர்	எ.
சுடுசு	ந	கல். மயில்	பொருப்பு	க0
சுடுஎ	உ-ந	நன். மயிலை	வினை	நஉ
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்ங	ந
சுடுஅ	ச	மதுரை. ந	"	உகஎ-அ
சுகக	ந	இ. வி: வைத்	பெயர்	கஉ
எஉ0	"	சிலப். அரும்	எ	க

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாகிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
௭௩௦	க	சிலப். அரும்	அ	சுக-சு
"	மு	நைடத். சரவண	சயம்	சுச
௭௩௬	ச	தொல். ந	கிளவி	நு௭
௭௪௧	மு	நைடத். சரவண	போர்	க
௭௪௨-௪	"	" "	"	ச
௭௭௦	க	சிவ. பா: சிவஞா	சூ. க	அதி. ௨
௭௭௪	ச	கல். மயில்	பூமணி	௨௫
௭௭௫	மு	நன். சங்கர	பொது	நுக
"	"	" மயிலை	"	"
௮௦௪	க-ந	பெரும்பாண். ந	"	௨௭௨-ந
௮௦௭	ந	சிலப். அடியார்	நு	௭௭-அஅ
௮௦௯	ந-ச	குறள். பரி	படைச்செருக்கு	க
௮௧௧	க	சிலப். அடியார்	நு	௨௨௪-நச
௮௩௮	"	" "	ச	நுஅ-௭க
"	"	மதுரை. ந	"	௭௧௩
௮௪௮	"	நன். சங்கர	வினை	௨௨
"	"	" மயிலை	"	"
௮௬௭	ச	மாறன். காரி	உயிர்புகும்	சு
௮௮௨	"	கல். மயில்	பொருளணி	கசு
௮௯௨	௨-ந	தொல். ந	செய்	க௦௪
"	மு	கல். மயில்	அருடருங்	க௦-கஅ
"	"	நைடத். சரவண	நாட்டு	கசு
௮௯௪	௨	நன். சங்கர	வினை	ந.௨
"	"	" மயிலை	"	"
௯௧௧	க	" "	உரி	கக
"	௨	கல். மயில்	திங்கண்முடி	"
௯௨௭	மு	கலி. ந	நெய்தல்	கசு
௯௩௨	ச	சிலப். அடியார்	க௦	நுங்
"	"	" "	காட்	௩௩௩-நு
௯௬௦	மு	கல். மயில்	வானவர்	ந.சு
"	க-௨	தொல். சே	வேத். மயங்	கக
௯௭௩	"	இ. வி: வைத்	இடை	நு
"	"	நன். மயிலை	"	"
௯௭௮	ச	சிலப். அடியார்	கநு	சஅ-நுந
௯௯௭	க-௨	இ. கொ: சாமி	ஒழிபு	நு
"	"	பிர. சுப்பிர	காரக	"
௧௦௦௦	ச	தொல். ந	எச்ச	நுக
௧௦௦௫	மு	கல். மயில்	வானவர்	ந.சு

பிரயோகவிளக்கம்.

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
க00௭	க	இ. வி: வைத்	பொது	கஅ
"	"	நன். சங்கர	"	௫0
"	"	" மயிலை	"	"
க00௯	க-உ	தொல். ந	செய்	அ0
க0௦௭	மு	நாற்கவி. உரை	கற்பு	௭
க0௨௧	உ	தொல். ந	இடை	௩௧
"	"	" வேறுரை	"	௩0
"	க-உ	நன். சங்கர	"	௨௨
"	"	" மயிலை	"	"
க0௩௬	"	" சங்கர	பொது	௨அ
"	"	" மயிலை	"	"
க௧௨0	உ	கல். மயில்	பாய்திரை	௬௩
க௧௮௬	"	" "	உழைநின்றீரும்	க௫
க௨௫௩	௩	நன். சங்கர	பொது	௫௯
"	"	" மயிலை	"	"
க௨௭௫	உ	தொல். ந	உரி	௨0
க௨௯௧	ச	சிலப். அடியார்	உ	ச௯-௫௨
க௩௪௬	க	நன். மயிலை	பொது	௫௯
"	மு	நாற்கவி. உரை	வரைவு	௨௯
க௩௪௯	ச	சிலப். அடியார்	பதி	க௨-௨0
க௩௭௨-௩	மு	" "	ச	ச௭-௫௭
க௩௮௬	க	கல். மயில்	பழமை	க௨
க௪௧௨	உ	" "	உழைநின்றீரும்	௨௩
க௪௩௬	க-உ	" "	பாய்திரை	௬௫
க௪௪௪	மு	நன். சங்கர	பொது	௫௯
"	"	" மயிலை	"	"
க௪௬௨	க	புறநா. உரை		௬அ
க௪௭௩	"	தஞ்சை. சொக்க		௭அ
க௪௮௩	௩	நேமி. உரை	உரி	ச
க௫௨௩	ச	இ. வி: வைத்	பொது	௩௫
"	"	நன். மயிலை	"	௫
க௫௩௮	மு	சிலப். அடியார்	அ	ச௫-௭௧
க௫௪௬	உ	கல். மயில்	பத்தலர்	ச-௧0
க௫௫0	மு	திருநாற். உரை		௧௪
க௫௫௮	க	இ. வி: வைத்	பொது	௧அ
"	"	நன். சங்கர	"	௫0
"	"	" மயிலை	"	"
"	மு	இ. வி: வைத்	அணி	௨௬

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
கருருக	ச	கல். மயில்	பாய்திரை	௬
கருளச	க	நன். சங்கர	உரி	௧௬
"	"	" மயிலை	"	"
கருஅரு	௩-ச	சிலப். அடியார்	உரைப்பாயிரம்	பக். அ
"	க	தொல். ந	உரி	ச
கருகூஅ	௩	சிலப். அடியார்	கூ	ருச-௬ச
ககக௩	௩-ச	நன். மயிலை	பொது	ருகூ
கககச	௨-ச	கல். மயில்	பாய்திரை	௩கூ-ச௨
கக௨௩	மு	இ. வி: வைத்	பொது	ரு௩
"	"	நன். சங்கர	"	ருஅ
"	"	" மயிலை	"	"
க௬௩௨	க-௨	குறள். பரி	ஊழ்	௩
கககக	மு	நன். சங்கர	பொது	ருகூ
"	"	" மயிலை	"	"
க௪ருக	க	இ. வி: வைத்	பத	கக
"	"	தொல். ந	வினை	௬
க௪௬௦	ச	இ. வி: வைத்	பொது	"
"	மு	நன். சங்கர	"	௨கூ
"	"	" மயிலை	"	"
க௪க௩	க	தொல். ந	பெயர்	கரு
க௪கரு	ச	" "	"	"
"	"	நன். மயிலை	வினை	க௦
கஅ௦க	ச	இ. வி: வைத்	பெயர்	ருஅ
"	"	தொல். ந	விளிமரபு	௩௪
"	"	நன். மயிலை	பெயர்	சஅ
கஅ௦௨	"	தொல். ந	இடை	௩ச
"	"	நன். மயிலை	பொது	சச
கஅ௦ச	"	தொல். ந	இடை	௩ச
கஅ௪௨	௩-ச	கல். மயில்	அண்டமீன்ற	ரு-க௦
கஅ௪௩	க	தொல். வேறுரை	இடை	கச
"	"	நன். சங்கர	"	"
"	"	" மயிலை	"	"
கஅஅகூ	௨	குறள். பரி	பசப்புறு.	௨
கக௦௪	க-௨	தஞ்சை. சொக்க		௨௪௬
கக௨௦	௨-௩	கல். மயில்	பகையுடன்	க-கூ
"	௩-ச	குறள். பரி	பெரியாரைத்	க௦
கக௨௨	ச	கல். மயில்	நிணமுயிர்	கூ-கக
"	"	" "	குரவமலர்ந்த	க௨-கரு

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
ககஉந	ந-ச	சிலப். அடியார்	பதிகம்	கஉ-உ௦
"	மு	குறள். பரி	குற்றங்கடிதல்	எ
கக௭உ	க	நேமி. உரை	உரி	உ
கக௭டு	"	இ. வி: வைத்	பெயர்	சக
"	"	தொல். ந	விளிமரபு	கஉ
ககஅக	மு	தஞ்சை. சொக்க		நக
கககக	ச	தக்கயாக. உரை		உடு
ககக௭	மு	இ. வி: வைத்	எழுத்தியல்	உ௦
"	"	சிதம்பரப். உரை	ஒழிபியல்	க
"	"	தொல். ந	செய்	கஅ
உ௦கந	"	நன். மயிலை	உரி	கஉ
உ௦உ௦	உ	பிர. சுப்பிர	திங்ங	ச
"	மு	மாறன். காரி	பாயிரம்	உடு
உ௦நக	"	தக்கயாக. உரை		ச௦ச
உ௦சக	க	தொல். ந	எச்ச	சுச
உ௦டுஉ	"	இ. வி: வைத்	பொது	நடு
"	"	நன். மயிலை	"	டு
"	"	பிர. சுப்பிர	சமாச	உ
உ௦சுடு	மு	சிலப். அடியார்	உ	சஉ-டு
உ௦௭௦	க	இ. வி: வைத்	வினை	உக
"	"	தொல். ந	"	நஉ
"	"	நன். மயிலை	"	உடு
உ௦க௦	ச	சிலப். அடியார்	ச	எ௭-அச
உகஉக	க	இ. வி: வைத்	பொது	டு
"	"	தொல். ந	கிளவி	நு௭
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்ங	எ
"	க-உ	கல். மயில்	வடிவிழி	உ-கந
"	மு	நன். மயிலை	பொது	உஅ
"	"	நேமி. உரை	மொழியாக்க	கஉ
உகஉஉ	"	இ. வி: வைத்	பொது	ஃஉச
"	"	நன். சங்கர	"	சக
"	"	" மயிலை	"	"
உகநசு	க	தொல். ந	குற்றியல்	எஅ
உகசச	ந	சிலப். அடியார்	உரைப்பாயிரம்	பக். க
உக௭௭	உ-ந	பிர. சுப்பிர	திங்ங	ச
உகஅஉ	க	கல். மயில்	சலியாப்பராறை	நஅ-க
உகஅடு	"	நன். மயிலை	பொது	ந௦
உஉநசு	ச	" "	உயிர்த்துப்	உஉ

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	சூத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
உஉசுக	மு	குறள். பரி	இறைமாட்சி	ச
உஉசுரு	க-உ	சிறுபாண். ந		உநஉ
"	"	மதுரை "		ருந-ச
உநகுக	"	குறள். பரி	பெண்வழிச்	ரு
உநஉஉ	உ	நன். சங்கர	வினை	நஉ
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்ங்	ரு
உநஉஎ	க	நன். சங்கர	உரி	கசு
"	"	" மயிலை	"	"
"	"	நேமி. உரை	"	ந
உநசுஅ	"	" "	"	உ
"	"	பிர. சுப்பிர	திங்ங்	கந
உநசு௦	மு	இ. வி: வைத்	பொது	ச
"	"	நன். சங்கர	"	உஎ
"	"	" மயிலை	"	"
உசநசு	க	பிர. சுப்பிர	திங்ங்	கரு
உசநஅ	"	சிலப். அடியார்	உ	ருந-சுக
உசசுக	மு	தொல். ந	செய்	அ௦
உசஅஎ	க	சிலப். அரும்	ரு	கருக
உருக௦	"	இ. வி. சூ: சிவஞா	பெயர்	உசு
"	மு	இ. வி: வைத்	"	"
"	"	நன். மயிலை	"	உஅ
உருசுக	ச	கல். மயில்	திங்கண்முடி	நஉ
உசுஉஉ	க	தொல். ந	பெயர்	கரு
உசுஉரு	ந	குறள். பரி	கூடாவொ	ரு
உசுருஉ	க-ந	சிலப். அரும்	எ	உசு
"	க	" அடியார்	கசு	கஉ௦-உரு
"	"	" அரும்	"	கஉரு
உஎஉந	மு	இ. வி: வைத்	பெயர்	உசு
"	"	நன். மயிலை	"	உஅ
உஎநுக	க	நேமி. உரை	உரி	ந
உஎசுக	ச	மாறன். காரி	பொருளணி	குக
உஎருஉ	"	குறள். பரி	கல்லாமை	எ
உஎருச	க	இ. வி: வைத்	வினை	கள
"	"	தொல். ந	"	நஉ
உஎசுஅ	ச	" "	"	நசு
உஎஅச	ந	குறள். பரி	இடுக்கண்	ச
உஎஅசு	க	இ. வி: வைத்	அணி	உஉ

பிரயோகவிளக்கம்.

சீவகசிந்தா மணிச் செய்யுள் எண்	அடி யெண்	பிறநூற்பெயரும், உரை யாசிரியர் பெயரும்	நூலின் பகுதி அல்லது செய்யுள்முதல்	குத்திரம் அல்லது அடிகளின் எண்
௨௭ அக	க	குறள். பரி	பெரியாரைப்	அ
"	"	நன். சங்கர	பொது	௩௬
"	"	" மயிலை	"	"
௨௭௯௦	௩௩	" "	உயிர்த்துப்	க
௨௭௯௧	க	" "	உரி	கக
௨௭௯௨	"	இ. கொ: சாமி	வினை	க௭
"	மு	குறள். பரி	சுடாவொ	௬
௨௭௯௬	"	சிலப். அடியார்	௩	௭௬-௮௮
௨௯௧௩	க	பிர. சுப்பிர	திங்கு	க௩
௨௯௨௯	"	" "	சமாச	௩
௨௯௩௨	க-௨	இ. வி: வைத்	பொது	௩௩
"	"	நன். சங்கர	"	௩௮
"	"	" மயிலை	"	"
௨௯௭௭	௩-௪	பிர. சுப்பிர	திங்கு	கக
௩௦௧௧	க	தொல். ந	செய்	௯

* விசேடக் குறிப்பு.

1. **மூலம் :** உலகமென்னு மங்கல மொழி; அடைகொடுத்து இதம் கூறப் பட்டது; “உலகமுவப்ப” (முருகு. க) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. ஓரடி பதினான்கெழுத்தால் வந்ததற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள் (யா - வ். ஒழிபு. உ.) உரை: அம்மை முதலிய எட்டாவன: அம்மை, அழகு தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என்பன; “வனப்பிய றுனே” (தோல். செய். உருசு) என்னும் சூத்திரமுதலியவற்றைப் பார்க்க. முன்னோர்கூறிய குறிப்பாவது பழைய தொரு கதையைப்பொருளாகக்கொண்டு பிறர்க்கு உறுதியுடையக் கூறுவது. தேவபாணி - தேவரை வாழ்த்துவது. “தேவப் பிரணவ மெனும்வட மொழியைத், தேவ பாணியெனத் திரித்து வழங்கினரே” (பன்னிரு. ௨௦௭.) மருவின் பாத்தியது - மருவிடந்த வழக்கினது பகுதியை இலக்கணமாகவுடையது (தோல். குற்றியலுகர. எஎ-ஞ.) உலகம் நித்திய மென்பது சைனர்களுடைய கொள்கையாதலின், ‘மூவா முதலா வுலகம்’ என்றார்; “புரைதீரா மன்னா விளமை” (நாலடி.கக), “இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்” (குறள். சசஅ) என வேறிடங்களிலும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையடுக்கு வருதல் காண்க. தேவு, தெய்வத்தின் பெயராதல், “தேவு மாதவற் றொழுது” (கம்ப. கையடை. உச) என்பதனாலும் விளங்கும். சித்தன் - காதி அகாதி யென்னும் இருவகைக்

கருமங்களையும்வென்று அக்கினியிந்திரனால் உடம்பைபடுத்துவது பரிநிர்வாணம் பெற்று மூவுலகத்துச்சியிலிருப்பவன்; “மூவுலகத்துச்சிச் சூளா மணிவிளக்குத், தோவகையிற் சித்தி யவர்” (அருங்கல.கருக.) சித்தசரணம், அருகசரணத்தின் பின்பு கூறப்படுதல் முறை.

2. **மூ. (உ)** “பொன்பிதிர்ந்த வாகத்து” (2709); “முடியழகழிந்து பொற்பிதிர்ப்ப” (பாரத. கரு. போர். கஉஉ.) பத்மம், சங்கம், மத்ஸ்யம், ஸ்ரீவத்ஸம் முதலிய இரேகைகள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடையாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக்கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும், ஸவஸ்திகம், ரந்தியாவர்த்தமுதலிய இரேகைகள் நூற்றெட்டும் மஸூரிகைமுதலிய அடையாளங்கள் தொளாயிரமும் ஆக மறுக்கள் ஆயிரத்தெட்டென்றும் நூல்கள் கூறும். ஸ்ரீவர்த்தமானர், பொன்னிறமுடையவராதலின், ‘வெம்புஞ்சுடரிற் சுடருந் திருமூர்த்தி’ என்றார்; “பருதியங்கடவுளன்னகோன்” என்பர்பின்; 374; இதனைத் தீருக்கலம்பகக் காப்புச்செய்யுளின் உரையாலுணர்க.

3. **மூ. (க)** பன்மாண்குணம், என்பத்து நான்கிலக்கம் குணவிரதம் நூறு

சிலாசாரமென்பர். (ரு) சொல்-புகழ்; “தகைசான்ற சொல்” (குறள், ருசு), “திலோத்தமையெனுஞ்சொன்மானை” (கம்ப. எழுச்சி. கருரு.) உரை;

* அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதியாலும் சேகசுந்தாமணி ஒப்புமைப்பகுகளாலும் பிரயோக விளக்கத்தாலும் விளங்காத மூலப்பகுதி, உரைப்பகுதி ஆக இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டும் இக்குறிப்பு எழுதப்பெற்றது.

அருஞ்சரத்தின்மரம்- நிழலினீளிடைத் தன்மரம் (புறநா. ககக - நாலடி. ௨௦௨.) "அனைய வீசனு மடைந்தவர்க் கருள்செய்வ னாகன் தவர்க் கருள்செய் யான்" (கைவல்லிய. சந்தேகந்தெளிதம். சுக) என்பர்.

5. (க) மூந்நீரென்பதன் பொருள், பெரும்பாண். சசக-லும் மதுரை. எடு-சு-லும் புறநா. சு-லும் சீலப். எ: 'மூந்நீரின்னுள்' என்பதிலும் எழுதப் பட்டிருள்ளது; "மூம்முறைநீர்" (கம்ப. அதிகாய. ௨௧) என்றும் கூறப்படும்.

6. (க) "மீனேற்றுக் கொடியோன் போன் மிஞ்ஞார்க்கும் காஞ்சியும்" (கலி. ௨௬); "மீன வேறு பெய்த காது" (தக்கியாக. ௩௬௬.) உரை :

யென்பாண் மன்னே', இவ்வாறு முற கூறிற்று, கதைக்கு நாயகியாதலின் ' (சீலப். க: ௨௬-அரும்பத.)

7. (உ) "யானை முழக்கங் கேட்ட, கதியிற்றே காரின் குரல்" (பரி: அ.) (௩) வாடுதல் - குறைதல்; "உலக னைத்தையு நிறுப்புமுன் வாடிடா தோங்கு, மலகில் வண்புக முடையது மதுரை" (திருவால. நகர. க.) (ச) "வீழல் பட்டினம்", "வீடலின்றி" என்பர் பின்னும்; ௩௮, ௩௦௭.

8. (க) "வாளுற்ற கண்ணுள்" என்பர் பின்; ௧௦.

9. (௩) புகல - விரும்ப; "நன் றென்புகன்று வந்தார்" கந்த. திரு வவ. ௧௧௫.

10. தோள் - கை; பெருங். ௨: ௧௩, ச௩. உற்று - ஒத்து. ஒருதெய் வம் - யகூழிதேவதை.

11. "வள்ளன்மே லப்பு மாறி", "வள்ளல் கோலொற்ற" (450, 797) என்பர் சீவகனை. நாகர் - பவண தேவர். நாகரிற்றுய்த்தமையை, "மா சண மகிழ்ச்சி மன்றல்", "நாகரி னாயி னரே" என்பவற்றாலுணர்க; 189,

14. பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திரங்கள் - அருகர், வந்தார், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், ஸாதுக்களென்னும் பஞ்சபரமேஷ்டிகளை வணங்குதற்குரியனவாகிய ஐந்துமந்திரங்கள்; "மந்திரங்களைந்து மனத்தில்வாச் சொற்றார்க, எரிந்திராக்கு மிர்திரரே யெண்" (அநுங்கல. ௧௫௦.) இவை மரணத்துன்பத்தை நீக்குதலின், அமிர்தெனப்படுமென்பர்; "ஐம்பத வயிர்த முண்டால்" (946) என்பதனுலிக.

15. அன் னப்பார்ப்பைச்சிறைசெய்தசெய்தியை, இந்நூல், 2851-ஆம் கவிமுதலியவற்றாலுணர்க.

16. சிக்கவென்பது குடநாட்டில் வழங்குகின்றது; "பொதிந்து சிக்க" என்பார்பின்; 1890.

21. (க) "வேன் மலைந்தகண் மாரி கற்ப" (பாகவத. ௧௦: ௧௭, ௫௩). தடமித்தன் - திருட மித்திரன். (ச) சிலைத்தமும்பின் இயல்பை 1645 - ஆம் கவியாலுணர்க.

22. ஏற்றார் - இரந்தவர்.

26. மாமன்மக ளென்றதற்கு மா மன்மனைவியென்று பொருள்கொண்டார், அடியார்கீதுநல்லார் (சீலப். கொலை. ௧௭.) "விஞ்சையன்மகள் வடிவாகி", "மனக்கினியாந்குரீ மகளாயதுஉம்" (மணி. பதி. ௭௦; ௨௧: ௩௦) என்பவை இதனைவலியுறுத்தும்.

27. சீவகன் அரசாட்சிக்கு மிக அஞ்சியதை, 2891-ஆம் பாட்டாலுணர்க. அறிவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானர். அடி-அவர்கோபிலாகிய சமவசரணம்; துறந்து தவஞ்செய்தற்குரிய இடம் அது; இப்படியே, "வீரன் றுணிழல் விளங்கலோற்றபின்" என்பார்பின்னும்; 409. சமவசரண இயல்பை, இப் புத்தகம், அளக-ஆம் பக்கத்துக்குறிப்பாலறியலாகும். மூப்புவருமுன்பே துறத்தல் மரபாதலின், உய்ப்ப நடப்ப உயரப் பணிய உறைகின்ற காலத்தே

விசேடக் குறிப்பு.

மஞ்சான்ற” (தொல். கம்பு.சூ. ௫௧), “நரைவரு மென்மெண்ணி”, “மூப்பு மேல் வாராமை முன்னே” (நாலடி. ௧௧, ௩௨௬); “மள்ள” (புறநா.௨௧௧) என்பதன் விசேடவுரையாலும் இது விளங்கும்.

28. (வி) இசைப்பாட்டுக் காமத் தை விளைக்கு மென்பதை, ‘இசைநாடகம் காமத்தை விளைத்தலின், அவற்றும் பிறக்கும்காமத்தை விளைச்செல்வமென்றார்’ (411 உரை) என்பதனாலும், “இட்டார்க்கு யாழார்த்தம்” (பரி. ௨0: ௫௭) என்பதனாலும் அதனுரையாலும், “ஊடுகின்றனர் கொழுநரையுருகினர் நோக்கப், பாடுகின்றன கின்னர மிதுனங்கள்” (கம்ப. சித்திர. ௧௨) என்பதனுமுணர்க.

29. ஏனோன்: ஏனையோனின் விகாரம்; “ஏனோன்போல்” (கலி. ௨௬) என்பதனுரையிற் காண்க.

31. (ச) “செங்கோற்றென்னவர்காக்கு நாடென, வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே” (சீலப். ௧௩: ௬ - ௧0); “என்முகை மருங்கினுந் தன்பெயர் பொறித்த...நகர்” பெருநீ. ௩: ௩, ௧௧௫ - ௬.

32. சக்கரவர்த்தியென்றது, சூரிய குலத்திற்பிறந்த நாபிமஹாராஜாவின் பெளத்திரரும்விருஷபதீர்த்தங்கரரின் புத்திரருமாகிய பரதேசுவரசக்கரவர்த்தியை; இவர் பரதராசசக்கரவர்த்தியென்றுந் கூறப்படுவர்; ௧௨-மஹாசக்கரவர்த்திகளுள் முதல்வர்; இவருக்கு அச - லக்ஷம் யானைகளுள்ளனவென்பர்; “கோமா னடிசாரக் குஞ்சரங்கள் செல்வனபோல்” (3040) என்பதனுது முணர்க. மேலே, “ஆதிக்காலத்தந்தனன் காதன்மகன்” (366) என்றதும் இவரையே.

34 (வி) துகில், வெண்மை செம்மை யிரண்டற்கும் பொதுவென்பது, “துகிலால்”, “கண்டுகொளாத் துகிலள்ளி

யேந்திய” (235, 2685) என்பவற்றுலும் விளங்கும்.

37. (வி) ‘உண்டு’ என்ற வாக்கியத்தில் உண்டல் முதலிய மனிதர் செய்கைகள் முதலையே தோன்றுதல்காண்க; பின்னும் இந்நூலுள்ளே இங்ஙனம் வரும் குறிப்புப்பொருள் வாக்கியங்கள் பலவுள்ளன. இதனைத்தொனி என்பர்.

40. (௩) “தழங்குரன் முரசின்” (பெருந். ௩: ௧௧, ௧௧௭.) பம்பை - ஒருவகை வாத்தியம்; “சிலைக்கும் பம்பை” 42.

43. (உ) காமன், சாமன் என்பவர்களின் வரலாறு பிரித்தியும்நகரீதம் என்னும் சைனதூலால் தெரிகின்றது. (௩) அரிசிப்புல், இம்மியெனவும் வழங்கும்; “இம்மியன துண்பொருள்கள்” (495) என்பர்பின்; “இம்மியரிசித் துணையாலும்” நாலடி. ௧௬.

50. (ச) “தினப்பிழைமான் செல்வமேபெரிதுமொத்தார்” 189.

51. (௩) பண்-நிறைந்த நரம்புகளையுடைய இராகம்; “நிறைநரம் பிற்பேபண் ணெனலாகும்” என்பது திவாகரம்; ஏழுசுரங்களையுமுடைய இராகமென்றபடி; இது வடமொழியில் ஸம்பூர்ண ராகமென்றும் ஜனகராகமென்றும் கூறப்படும்; ஏழுபத்திரண்டுமேளகர்த்தாக்களிலுள்ளனவையெல்லாம் ஸம்பூர்ணராகங்களே; குறைந்தநரம்பையுடைய இராகம் திறமெனப்படும்; “குறைநரம் பிற்பே திறமெனப் படுமே” என்பது திவாகரம். இவற்றின்விகற்பமெல்லாம் இசைநூல்வல்லாரவாய்க் கேட்டுணர்க. களைபறிப்போர் இங்கே ஆடவரென்று தெரிகிறது.

52. (க) நத்தைமுட்டை முத்துப் பந்துபோன்ற உருவமுடையது.

54. “ஒல்லென்சம்மைத்து” என்றதனால், முற்றினமை கூறப்பட்டது.

56. கம்பலம் = கம்பலை; “ஏங்கு கம்பலத்தின்னிசை” (1197) என்பர்பின்.

58. போர்பு-நெம்போர்; (புறநா. ௩௭௧, ௩௭௩); இது போர்வெனவும் வழங்கும்; ஐங்குறு. ௬, ௩௮; தீணைமா. ௧௪௮.

60. ஒருக்கின-ஒரிடத்திற்குட்டின.

61. பொருநர் ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், பரணிபாடுவோரென முப்பகுதியினர்.

64. கிளி, மருதமரத்திலிருத்தற் குரியதென்பர். தேன், மது: 872.

65. தாமரைமலரும், குயிலோசையும் இளவேனிற் குரியன. குயிலின் ஓசை பஞ்சமஸ்வரமென்று கூறப்படுமாதலின், 'மெல்லிய ஓசையன்மையின்' என்றார். "தும்பிவாய் துளைக்கப்பட்ட கீசகம் வாயுத் தன்னால், வம்பவாள் குழலினேங்க மணியதை யரங்கமாக, வம்பர்வான் மேக சால மொலி முழாக்கருவி யாக, நம்பதேன் பாட மஞ்ஞளாடகரவிவ்வகாணாய்" (தூளா. சீயவதை. ௧௧௪) என்பது இக்கவியின் பொருளுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

66. கூடினருடையகண்களை அர்த்த உன்மீலனமுடையனவென்பர்.

67. ஆவியன்னபூந்துகில் - புகை போன்ற, பூத்தொழிலமைந்த ஆடை.

68. ஊசல்-அசைதல்; "பூங்குழையூசற் பொறைசால்காதின்" பொருந. ௩௦.

70. 'சிலர்பாட' என்னும் வாக்கியம் தொனிப்பொருள்.

72. இமைத்துநோக்கின்க பிரதிபிம்பம் தோன்றாது. ஈங்கு, தன் மையையுணர்த்துதல், "யாவையிங்களிப்பன தேவர்கோன்" (மணி. ௧௪: ௪௮) என்பதனாலும் விளங்கும்.

75. "முப்பழநீர்ப் பளிங்குளைஇ... கண்கழிஇயினுள்" (2356), வெப்பு, தொழுநோயென்று கூறி இதனைமேற்கோள்காட்டினர் அடியார்க்குநல்லார்; சீலப். ப. ௩௧.

79. உரை: 'மயில்கூவிற்தென்றலு மரபு' என்பது, "அலந்த மஞ்ஞ

யாமங்கூவ" (பெருங். ௧: ௩௪, ௧௪௪) என்பதனால் வலியுறுக்கின்றது.

80 "நெய்யார் கருங்குழல்" தஞ்சை. ௩) என்பதனாலும் நெய் புழு கென்பது விளங்கும்.

81. இன்பிடி-இனியபிடி. யானைக் கவளம் நெற்கற்றையாலாக்கப்படும். வாரிகள்-யானைக்கூடங்கள். அவற்றை மதிலைச்சார அமைத்தல் வழக்கம்; தூளாமணி, நகரச்சருக்கம், ௪ - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

83. கோளகை - யானைத்தந்தப் பூண்; 645; 2275-ம் பாடல்களினுரை யாலுமுணர்க; "மொளலி யிரண்டு மிருகோட்டுக், கோளகையா கக்கொண்ட கோக்களிறு" என்பது, இராசராசசோழனுலா, ௨௩௬.

84. வட்டம்-வட்டமாக ஒழிபிடம்.

85. புறம்பே அணைந்தஇடம் புறம் பணையென்பர் அடியார்க்குநல்லார்; சீலப். ௧. ௧௨.

86. மட்டத்துருத்தி, நெடுந்துருத்தியென்பன நீர்வீசங்கருவிகள்; இந்நூல், 968, 2657-ஆம் கவிகளைப்பார்க்க.

87. பாத்தல் - பகுத்தல். ஏ-மேல் நோக்குதல்; "காதிரண்டு மில்லாதா னேக்கழுத்தஞ் செய்தலும்" சீறு பஞ்சு. ௩.

88. 'சிலர் கோபத்திற்கு அஞ்சி' என்னும்வாக்கியம் தொனிப்பொருள்.

93. மிலேச்சர் - இலக்கணத்திருத்த மில்லாதசொற்களைச்சொல்லுவோர்; ஐயறிவுடையோர்; "மாவுமாக்களுமையறி வினவே" (தொல். மரபு. ௩௨), "பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்கள்" (ரஸ்ஸை. ௩௩), "செவியிற் சவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்" ராகிய மாக்கள்"

௪௨௦, ௩௨௧) என்பவற்றாலறி. (௩) "கடவு ளாலத்துத் தட பல்பழ, நெருநலுண்டன

மென்னது பின்னுஞ், செலவா னுவே கலிகொள் புள்ளினம்” புறநா. ககக.

95. இந்நகரத்தருகே கழியணைந்த மை, 92, 427-ஆம் செய்யுட்களாலும் பெறப்பட்டது. சுரூக்களின் தன்மையை, 142-ஆம் பாடலாலுமுணர்க் ; “ஏம முந்நீரெறிசுறவு” (பெருங். க: ச0; கஅஉ), “கடல்வாழ் சுறவு” (தொல். மரபு. ச0) என்பவற்றுலும் சுரூமீன் கடலிலுள்ள தென்பது பெறப்படும்.

96. மும்மலம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம்; சங்கைமுதல் பாஷுண்டிமுடமிறுதியாகியமலங்கள் இருபத்தைத் தென்று கூறுவதுமுண்டு. கடவுள்-முனிவன் ; “தொன்முது கடவுட் பின்னர்மேய” (மதுரை. சக.) ‘எழுந்த வண்டு’ என்றும் வாக்கியமும், “புண்டரிகந்தியெரிவபோல்விரியப் பூம்புகை போல், வண்டிரியுந் தெண்ணீர் மகதையர்கோன்” (நீள. சுயம். கசச) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

98. தப்பல்-கொல்லல்; “பார்ப்பார் தத்தப்பிய” (புறநா. ஈசு.) “காவலிற் கலைபூர் கன்னியை யொக்கும்” என்றார் கம்பரும்; கம்ப. நகர. க.

99. யோசனையினளவு, பலவகைப் பட்டு வழங்குகின்றது ; இந்நூல், 1901-ஆம் கலியுரையைப்பார்க்க.

101. துவக்குதல் - இங்கே தானே சென்றாகட்டில்.

102. ஐயலித் துலாம் - கதவை அணுகாதபடி. கற்கலி தொடங்கிநாற்றுந்துலாம் ; கற்கலி - நிலையின்மேலே போடப்பட்டிருக்கும் பா.

103. யவனர் - யவனதேசத்துத் தச்சர் ; இவர்கள் தச்சுவேலையிற்சிறந்தவர்கள்.

104. செய்யுளுறுப்பு இருபத்தா தென்பதை “ மாத்திரையெழுத்து ” என்றும் சூத்திரத்தாலதிக (தொல். செய். க.)

101-4. திருவிளையாடற்புராணம் திருநகரப்படலம், உச-ம் திருவிருத்த முதலியவற்றிலும் மதிப்பொறிகள் இப்படியே கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

105. ஏப்புழை - பகைவாடுமேலே அம்புகளை எய்யுந்துவாரம்; ஞாயில், குருவித்தலை யென்கிற உறுப்பென்றுங் கூறப்படும் (சீலப். கரு: உகஎ-அடியார்); “மீன்பூத் தன்ன வருவ ஞாயில்” (புறநா. உக); “ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை” (மணி. ரு; ககஉ), “ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநிலையர்ணம்” (பு - வெ. நொச்சி. க. கொளு); தொல். புறத்திணை. க0; ந.

107. (ச) அமைதல் - இன்மை ; “நிகரமைந்த முழந்தாளும்” (175), “அணியமை தோற்றம்” மணி. ந: கசக.

108. (க) “சார்வணையேறி” பெருங். க: நஎ, கரு.

112. பட்டம்- அரசராத்கொடுக்கப் படும் பட்டப்பெயர்கள்; அவை “எட்டி, காவதியென்பன் ; “எட்டிகாவதிப் பட்டந்தாங்கி” (பெருங். உ: ந, கசச); பூண் - இங்கே பொற்புமுதலியன் ; “எட்டிப்பூப்பெத் திருமுப் பதிற்றி யாண், டொட்டிய செல்வத்துயர் தோ னுயினன்” —மணி. 22: ககந-

113. நூல்போனவன் - நூலிந்தேர்ச்சியடைந்தவன். படுத்திலம் - கற்படுத்தியபூமி. ஐயலி - வெண்சிறுகருகு; இதுதெய்வங்களுக்கு இனிது; “நெய்யோ டையலி யப்பி” (19நத. உஉஅ); “ஐயலி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை” (நெடுநல். அசு) என்பவற்றும் அவற்றின் உரையாலுமுணர்க. இச் செய்யுளின் பொருள், 2433, 2575-ஆம் செய்யுட்களாலும் அவற்றினுரையாலும் நன்குவிளங்கும்.

114. தாள்-தாழைத்திறக்கும்கோல்; “இனப்புதாத்திறக்கும் தாளுடைய மூர்த்தி” என்பர்பின்; 1549.

116.(௩) எழுவர், “உத்தம குலத்து நாற்பெரும் குடியு முயர்ந்தவுமிழிந்தவு மயங்க, வைத்தவு மான புறக்குடி மூன்றும்” (திருவிளை. நகரங்கண்ட. சடு) என்றும் வழங்கப்பெற்றுள்ளார்.

120. (உ) நாத்லைமடிவிளி- நாவின் துணியைமடித்துச்செய்யும் ஒலி; இது சிழக்கையெனவும், வீளையெனவும் வழங்கும்; “மடிவடு வீளையர்” (குறிஞ்சி. கசுசு); “வில்லுடை வீளையர்” (குறுந். உஎஉ); “வீளையோட்டின் வெருவெய்து” (பெருங். க: ௫௫, சுசு.) (ச) கழுமிய - மயங்கிய.

124. (௩) புரி (ரம்பு)வளர்குழல்: “குழல்வழி நின்ற தியாழே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு, கூடநின் நிசைத்த தாமர் திரிகை” (சீலப். ௩: க௩க - சஉ.) (ச) திரவிறு - செவ்விறு; இது திரவதெனவும் வழங்கும்; “அமைச்சனொடு திரவதிறு சூழ்ந்த” பெருங். உ: க, உசுசு.

128. மு. பெருங். உ: உ, கூ௦ - ௧௦௨.

131. (உரை) நறைக்கொடி: “குறவர்கொன்றகுறைக்கொடிநறைப்பவர்” (ந். ௫); “நறைக்கொடி கொண்டு” (உஎசு.) மடைதூல் - பாக

சாஸ்திரம்; “கந்துகக் கருத்து மடை தூற்செய்தியும்” மணி. உ: உஉ.

135. (௩) யாமம்-இரவு; “இடையிருள்யாமம்” மணி. கசு: கசு.

136. (வி) உயிர் உறுப்புமுதலியன கொடுத்தலைத் ததிசி, சிபி,வலன், புத்தன், முதலியோரிடத்துக்காண்க. இந்நகரத்தில் இரப்போரில்லையென்றபடி.

139. (க) திங்கள்முக்குடை - திங்கள்போன்ற மூன்றுகுடை; அகநு-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

140. கற்பகங்கள் பத்துவகைப்படுமென்றும் அவை மாலைமுதலியவற்றையளிக்குமென்றும் சைனதூல்கள்

கூறுமாதலின், ‘கற்பகச்சோலை’ என்றார்; 365, 1716, 2841, 2997-ஆம் பாடல்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் அஎ௦-ஆம் பக்கத்துக்கீழ்க் குறிப்பையும் பார்க்க.

142. (உரை) புறம்பில் அகழ்-நகரமதிப்புறத்தேயுள்ள அகழி. கிடங்கு - அகழ்; இஃது அரசன் மனையைச் சூழ்ந்தமதிலின்புறத்தது. கார்த்தகற்படை-மூடப்பட்டுள்ள கற்படுத்தியவழி; கார்த்தபடையெனவும் கர்த்துறையெனவும்வழங்கும்; இது புறத்தேயுள்ள அகழியினின்றும் கோயில் அகழிக்கு நீர் வருவதற்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள கால்வாய்; வீதியிற்செல்லும் யானைகள் தன்னுள் வீழாதிருத்தம்பொருட்டு மேலே மூடப்பட்டிருக்கும்.

144. (உரை) சூலம் - இடிதாங்கி.

146. பவணம்-நாகலோகம்; இது பலவகைப்பட்ட போகங்களிற் புற்றதென்பர்; இது, ரொடு நாகரா டதனொடு, போகநீர் புகழ்மன்னும் புகார்நகர்” (சீலப். க: உக-உ) என்பதனாலும் அதனுரையாலும் அறியப்படும்.

147. கமுகமரம்மகளிர் ஊசலாடு தற்குரியதென்பது, திருவாநூர் நான்மணிமாலை, உ௦-ஆம்செய்யுள் முதலியவற்றாலுமறியலாகும்.

148. (௩) கருமையை நீலமென்றுக் கூறுவர்; “நீலக்குஞ்சி” மணி. உஉ: கடுசு.

149. (உரை) ஊழ்-முறை.காளம்-ஒரு வகைவாத்தியம்.

150. (ச) இளையர்-மங்கையர். 150-51. பந்தாட்டத்தைத் தெரிவிப்பதில் இவற்றைப் போன்ற சந்தவின்பமுடையவை “பொன்னிலங்கு” (சீலப். உக) என்பது முதலிய மூன்றும்.

153. சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து. வலந்த-சொல்லப்பட்ட.

விசேடக் குறிப்பு.

154. (உ) காய்த்து - வெவ்விதாக்கி; “கை காய்த்திய” (பதிற்.அஉ:க.) (உரை) காவன்மகளிர் - பகைவர்மனையோராய்ப் பிடித்துவரப்பட்டமகளிர்; கொல்லப்படாராதலின், இவர்களைக் கொண்டு கோயிற்காரியங்களைச் செய்வித்தல் மரபு; இதனைப் பட்டினப் பாலை, உசுசு-ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க.

155. (ந) உரிமை-மனைவி; 272.

156. (க) “நெஞ்சுணக்கூறு” (நற். உரசு); “நெஞ்சுண மயங்கியிட்டார்” (திருளா. கலியாண. உஅஎ); “நெஞ்சுணத்தேற்றி” பெருங். உ: கூ, ஈக.

157. (க) அழல்-விடம். “அழல்வாய் நாகம்” (சீலப். ௫: கஉச); “அழற் மணி. உந: கூக.

157-9. சீற்றத்தனென்றதனால் திற அயிர்தன்னவனென்றதனால் அளியும், கடிமார்பனென்றதனால் அழகும், கலிமாற்றியென்றதனால்கொடையும், தேர்த்தொகைமாற்றினனென்றதனால் வீரமும், கலைக்கிடையென்றதனால் கல்வியும், ஒப்பநிழற்மலாலென்றதனால் முறைசெய்தலுங்கூறினார்.

157 - 160. பாகவதம், ச-ஆம் கந்தம், ச: சந - கூ.

158. (க) கலி-வறுமை. துண்கலை. (ச) கடி - வரைவு; ‘கண்ணாடியன்ன கடிமார்பன்’ என்பதன்பொருளைப் பார்க்க; 2327.

160. (உரை) உவமையும் உருபும் விரித்தல்: தருமனைப்போல்வான், வருணனைப்போல்வானெனவிரித்தல். (உ) வாமன்-அருகக்கடவுள்; “வாமன்கோயில்” என்பர்; 2738. இச்செய்யுளைப் பலபடப்புகுணிகளுக்கு உதாரணமாகக் காட்டினார், திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமானையர்; அவருடைய அணியதிகாரம்பார்க்க.

164. (உரை) ஐவகையை 2437 - ஆம் செய்யுளின் விசேட வரையாவணர்க. இவையிற்றிலே-இவற்றிலே;

இற்று, சாரியை. குழன்ற - குழற்சி பெற்ற. இக்கவி முதல், 179-ஆம் கலியளவும் விசையின் கேசாதிபாதவருணனை; தெய்வமகளிரைப் பாதாதிக்கேசாந்தமாகவும் மானிடமகளிரைக் கேசாதிபாதாந்தமாகவும் வருணித்தல்மரபு; வேறுபட்டுவருதலுமுண்டு.—

167. (க) அரிய-இரேகைகையுடையன. கருமணி - திருமால். (ந.) கற்புடையமங்கையர் பிறர்க்கு மயக்கத்தையுண்டிடுபண்ணார்; தம்மை நினைத்த பிறர்நெஞ்சையும் சுமுவாரென்பர்; இதனை, “நிறையுடப் பெண்டிர் தம்மே போலப், பிறர்நெஞ்சு சுடேம் பெற்றியுமில்லை” (மணி. உஉ: கூக-கூஎ) என்பதனாலும், “தீதிலாவடமீன்” (சீலப். மங்கல.) என்பதன் உரையாலும் விளங்கும். இதுபற்றியே, ‘கன்னியாதலின்மாலுறுப்ப வென்றார்’ என்று பொருள்கூறினர்; இதுவுள்ள, ‘கருமணியம், பாலகத்துப்பதித்தன்ன’ என்பதற்குச் செய்திருக்கும் பொருளை, இந்தால், 1325-ஆம் செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

169. (க) “மரக்கண்ணோ மண்ணுவாரகன்” (முத்.கூ௦.) (உரை) கோட்புகாதகன்னிக்கமுகு- குலைவைக் கத்தொடங்காத இளங்கமுகு. சிந்தாராகரம்: “செங்கேழாகரங் கடுக்குமற்றோரணிமுடி” கூவப். தாருகன். உ00.

170. (க) மகரம் - ஒருவகைத்தோளணி; முத்துவடங்களைத் தன்வாயிற் பெற்றிருப்பது; 231,351-ஆம் பாடல்களைப்பார்க்க.

171. (ந.) பிறைவடம்-சந்திரமாரம்; (கூர்ம. வயிரவன். உசு.) (உரை) வீற்றுத்தெய்வம் - வேறென்றற்கில்லாத அழகைச்செய்வதொருதெய்வம்; 411, 606-ஆம் பாடல்களையும் அவற்றின்களைபார்க்க.

விசேடக் குறிப்பு.

172. (க)வலஞ்சுழி-நந்தியாவட்ட மலர். (உ) “புனம்சுழி யலைத்துப் பொருந்திய கொப்பூழ்” பெருங்: உ: கரு, சுஅ.

173. (சு) இந்திரரென்பாடங் கொண்டு தேவரென்று பொருள் கொள்வர் வேறுரையாசிரியர்; “இந்திர ரமிழ்த மியைவ தாயினும்” (புறநா. கஅஉ); “இந்திரகுமரரின் யாந் காண் குவமோ” சீலப். கசு; கஎஉ.

174. (க) வெருட்டி - வெருட்டுந் துணைகள். (உரை) குறங்குசெறி-ஓரா பரணம்; “குறங்கு செறிதிரள்குறங்கிற் செறித்து” (சீலப். சு : அசு); நிழன்மணிமகரவாய் செறித்து” ஆணைக்காப். அகிலாண்ட. ருஉ.

176. (ங) தேனெய் : “தேனெய் பாலொடுகலந்தன” துளா. கல்யாண. ருசு.

178. (க) அகவிதழ் - உள்ளிதழ்.

179. (உரை)தம்பால்வந்து மீளும் பெரியோர்களுடன் ஏழடியளவு செல்வோர், ஸப்த பயத்தினின்றும் நீங்கி, ஸப்த பரமஸ்தானத்தைப் பெறுவ ரென்பதுசைன நூற்கொள்கை; “எழு மேழடியூக்கிரடந்துசெலா” என்பா பின்னும் ; 1384.

180. (ங) கண்விடுத்தல், சிற்பிக ளாற்செய்யப்படும் ஒருவகைக்கிரியை.

181. (க) “யாமொடுங் கொள்ளா பொழுதொடும் புணரா, பொருளறி வாரா வாயினுந் தந்தையர்க், கருள்வர் தனவாற் புதல்வாற் தம்மழலை” புறநா. கஉ.

183. (உ-ங) “தெய்வத்தாமரைத் திருமகள்” (பெருங். க : ஈசு, கசசு.) ஹிமவான், மஹாஹிமவான், நிஷதம், நீலி, ருக்மி, சிகரியென மலைகள் ஆறு உண்டென்பதும் அவற்றில் முறையே பத்மை,மழமாபத்மை, திங்கச்சை, கேசரி, புண்டரீகை, மஹாபுண்டரீகை யென ஆறுபொய்கைகளுள்ளனவென்பதும், அப்பொய்

கைகளில் முறையே ஸ்ரீ, ஹ்ரீ, த்ருதி, கீர்த்தி, புத்தி, லக்ஷ்மியென ஆறு தெய்வமங்கையர் தோற்றினு ரென்பதும் சைன நூல்வழக்கு ; இதனை, 1001,2863-ஆம் கவிகளாலுமுணர்க.

184.(க)இங்கே, “தாயர்தவ்வையர்” என்றதுபோல, “தாயர் தவ்வையர்” (மிதிலைக்காட்சி. ருக்) என்றார் கம்பரும். (உ) அடிபரவ - அடிபோற்ற ; “தன்னே ரில்லா மங்கையர் செங்கைத் தளிர்மானே, யன்னேதேனையாரமுதேயென்மறடிமற்ற” (கம்ப. மிதிலைக்காட்சி.நா.0.) (ங) சலஞ்சலம் - ஆயிரம் வலம்புரிச்சங்குகளாம் குழப்படுவதொருசங்கு (சூடாமணி. ஈ : எங.) (உரை)ஐவகைத் தாயர் இன்ன ரென்பதை, 363- ஆம் கவியின் உரையாலுணர்க.

187. (உரை)கிளவியாக்கம் : தொல்காப்பியத்தில் ஓரியலின்பெயர்; இதற்குப்பொருள், சொற்களையமைத்துக் கோடலென்பது. கோவிர்தன் - விசயையின் சகோதரன். தந்தையும் தாயும் - விசயையின் தந்தையும் தாயும். விசயையின் தந்தை சச்சந்தனுக்குமாமன். மைத்துன முறைமை- விவாகஞ் செய்து கொள்ளுதற்குரிய முறைமை ; 1048 - ஆம் பாடலைப்பார்க்க. “நெய்த்தலைப் பாலுக் காங்கு நெடுவரை யுலகின் வந்த, மைத்துன குமரன் மன்னை மடமொழி மாலைகுட்ட” (துளா. சயம். உஎரு.) பெரும்பொருள்,பெரும்பொருள்விளக்கமென்னும் நூலாக இருத்தல்கூடுமோவென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

189. (ங) “துணைபுண ரன்னத் தூநிதத் தூவி” (நெடுநல். கநஉ) என்பதும் அதனுரையும், ‘அன்பினுலன்ன மொத்தும்’ என்பதை வலியுறுத்தும். (சு) ஆமான்-காட்டுப்பசு ; அது நக்குதல் முதலில் இன்பத்தைத்தந்து பின்னர் உயிரைநீக்கும் ; “ஆமாவோ னக்கி யவர்கைப் பொருள்

விசேடக் குறிப்பு.

கொண்டு" (நாலடி. ௩௭௯), "நாவின் புறங்க்கி கொல்லுங் கவயமாபோல்" (நீதிநேறி. ௭௫) என்பவற்றிலுணர்க.

190. (க) "தன்னமர் காதல்" (பெரும். ௩: ௬, ௩௬.) (௩-௪) "மட மங்கையர்....மட்டு நீக்கி மதுமகிழ்ந்து" பட்டினப். ௧0௬-௮.

191. "மாதர் தாமரைப் பூவதாக" என்பதற்கேற்ப, "நாகிளந்தாமரைவாய்" என்பர் பின்னும்; 218.

193. (உரை) அறுசுவை - கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, காலமாவன - கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென்பன.

195. (உ) பூஞ்சிகை-பூவையணிந்த மயிர்முடி.

198. (உரை) கழிகண்ணேட்டம் - அளவிற்ற உவகை; சாஉ-ஆம் குறளின் விசேடவுரையில், 'அளவிற்றவுவகையாவது, கழிகண்ணேட்டம்' என்பர், பர்மேலழகர்; பதிற்றுப்பத்து, உஉ-ஆம் செய்யுளாலும் இது விளங்கும்.

199. (உரை) அங்கமாகியவருணனை-நாட்டுவளம், நகரவளம், கோயிற்சிறப்பு, முதலியன. குரவர் - தாய்தந்தையர்.

200. (ச) வெளிது - அறிவினமை (குறள், ௩0௩.) (௩) பெருஞ்சிறப்பு "அருமுடி யொழிய வெல்லாவணிகளு மவனுக் கீந்தான்" (தூளா. சுயம். ௧௪௩) என்பதனாலும் விளங்கும்.

203. (ச) நுகம்-பாரம்: "எழுவர் பூண்டவீகைச்செந்துகம்" சிறுபாண். ௧௧௩.

204. (க) வலம்புரி - சங்கரேகை; "சங்க லேகையுஞ் சக்கர லேகையு, மங்கை யுள்ளன" (தூளா. குமார. ௪௩) என்பதனாலுணர்க. மதவலி-அரசன். (௩) உலம் - உருண்டகல்.

206. (உரை) உலகியலாற்கூடல் - பொதுவாகக்கூடல்; 245-ஆம் கவிபுரையைப் பார்க்க.

207. (க) "பெரும்பெயர் முருக," "பெரும்பெயரியவுள்" (முருகு. ௨௬௬, ௨௭௪.) (ச) "சிறுசொற் சொல்லிய சினன்கெழுவேந்தரை" (புறநா. ௭ ௨), "சீறினென்ற போழ்திற் சிறுசொலாய் நித்கும்" (தூளா. அரசியம். ௩௧௭.) (உரை) திலோத்தமை - ஒரு தேவகணிகை; நான்குமுகமென்று, இயற்கையாயுள்ள ஒரு முகத்தையன்றி வேறு நான்குமுகங்களை. அந்நான்குமுகமுண்டானகதை வருமாறு:— பிரமதேவர், முன்னொரு காலத்தில் காமமிகுதியால் தேவலோகஞ்சென்று ஆண்டிள்ள தேவகளிரை அடைதற்குமுயன்று, தம்மை அவர்கள் மதியாமையால், அவர்களைஎளிதிற் பெற்று அனுபவித்தற்குரிய இந்திரபதவியையடைய நிச்சயித்து மீண்டுவந்து ஓரிடத்திலிருந்து மூன்றரைக்கோடிவருடம் குருரமான தவஞ்செய்தார்; அதனையறிந்து, தன் பதவிக்குக் கேடுவருமோ வென்று கவலையுற்ற இந்திரன், தேவகுருவின்பால் முறைமிட்டு அவரதுகட்டையால் இவருடையதவத்தை யழித்தற்காகத் திலோத்தமையை உண்டுபண்ணியனுப்ப, அவள்வந்து முன்னின்று, வேட்கையை விளைவித்தற்குரிய ஆடல்பாடல்களைச்செய்தனள்; உடனே இவ்விழித்துப்பார்க்கத்தொடங்குகையில், அவள் வலப்புறத்தே சென்று அவற்றைச்செய்தனள்; இவ்விழித்துப்பார்த்தார் கூடலிருக்கும் முனிவர்கள் பழிப்பார்க்கையென்று நினைத்துத் தாம்புரிந்துவந்த தவங்களுள் ஒருகோடிவருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தே ஒருமுகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டுபார்க்க, அவள் பின்புறத்தே சென்று அவற்றைச்செய்ய, இவ்விழித்துப்பார்க்க வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக்கத்தும் ஒருமுகத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டுபார்க்க, உடனே அவள் இடப்பக்கத்தே சென்று அவற்றைச்செய்தனள்; இவ்விழித்துப்பார்க்க

விசேடக் குறிப்பு.

கோடி வருடத்தவத்தால் அந்தப்பக் கத்தும் ஒருமுகத்தையுண்டாக்கிக் கொண்டு பார்க்க, அவன் உடனே ஆகாயத்தேசென்று அவ்வாடல்பாட ல்களைச்செய்ய இவர் எஞ்சிய அரைக் கோடிவருடத்தவத்தால் மேலேயும், ஒரு முகத்தையுண்டாக்கிக்கொண்டு பார்த்தபொழுது அவன்மறைந்துபோ யினன். அப்பால் இவர் காமபரவச ராகி ஆகாயவழியேசெல்லும் தெய்வ மங்கையர் பலரையும் வலிந்திழுத்துத் துன்புறுத்துவாராயினர்; அதனையறி ந்த தேவர்களுடையவேண்டுகோளால் வந்த சதாசிவமூர்த்தி, இவர் அத் தீச்செய்கையை நிகழ்த்தாதிருத்தற் பொருட்டு இவருடைய மேற்பலையைக் கிள்ளியெறிய, அப்பால் இவர் எல்லாராலும் அவமதித்துப்பழிக்கப் பட்டுத் தமதுபதவியையும் இழந்தா ரென்பது. இது, தர்மபரீக்ஷையென் னும் சைனதூலில் மூன்றாம்படலத் திற்கு நப்பட்டிருக்கிறது.

208. (உரை) கார்த்தபூவை முருக வேளுக்கு அடையாளப்பூவென்பர் நச் சினர்க்கினியர் (முருகு.சாந-ச.) கங்கா தேவியை மணந்தது தெரிந்து ஊடிய உமாதேவியை மகிழ்வித்தற்பொருட் டிச் சிவபெருமான் உமாதேவியார்க் குத் தமதுதிருமேனியிற் பாதியைக் கொடுத்தருளிவரென்றுதர்மபரீக்ஷை தெரிவிக்கின்றது.

209. (உ) பானிமவண்ணன் - பல ராமர். தொழுனை-யமுனை; “தொழு னையன்னேன் கருதுழியொழுக்கிற்மன் றே” (கூர்ம. கண்ணன்பூமி. ௩௪.) (ச) குருந்து-குருந்தமரம். கண்ணன் குருந்தொசித்தக்கதை:— ஒருநாள் யமுனை யாற்றிலே நீர் விளையாடிக் கொண்டிருந்த கோவியருடைய துகில் களையெல்லாம் விளையாட்டு நிமித்தம் கவந்துகொண்டு கரையிலுள்ளகுருந்த மரத்திலேநின்ற கண்ணபிரான், தம் முடையமுன்னோராகிய பலராமர் அங்

குவருதலையறிந்து, தமதுசெய்கையை அவர்காணின் தமக்குமிக்க பழியுண் டாகுமென்றுநினைந்து அக்குருந்தமர த்தைமுறித்து யமுனையாற்றில் வீழ்ச் செய்து தாம்கவார்த்ததுகில்களை நீரினி ன்ற அக்கோவியர் எளிதிற்பெறும் வண்ணம்செய்ததன்றித் தாழும்நீர்தி வேறிடம்சென்றாரென்று சைனர் கூ றுவர்; “ஒசித்தது” என்பதற்கு ஒளித் துக் கொண்டதென்றும் அவர்களில் ஒருசாரார் பொருள்கூறுவதுண்டு.

210. பு த் த ன் இச்செய்கையால் இழிவுபடுத்தப்பட்டதை, நீலகேசரியீற் பு த் த வா தச்சருக்கத்தில், “திரிவே தனைகளும் தீரா துமக்குள வாதலன் றே, கரிவேதனையவர் காழுறுகாமங் கடிந்ததுதான்” (கரி-பெட்டைக் கழு தை)என்னும் சாந-ஆம்செய்யுளாலும், ‘மூன்று வேதனைகளும் நுமக்குஉண் மையினன்றே பெட்டைக்கழுதையை ப்பெறாது வேதனைப்படுகின்ற கழு தைகளோடு சங்கமிப்பீராயினது’ என் னும் அதனுரையாலும், ஷெடூல் மொ க்கலவாதச்சருக்கத்துள்ள, “கல்லாது நீயுந் கழுதைக்கருள் செய்தியென் றுள்” (கசு0) என்பதனாலும் தெளிக.

213. (உரை) உருத்திரத்தன் கூறிய யாக்கைநிலையாமை, 212-ஆம் செய்யுளிலுள்ள, ‘அவலம்’ என்பது.

214. (உ) “நிற்சொல்லெல்லாங்கவர் பொருளைப் பாரித்திருந்த” பிரபு. பிரபு தேவர். சாந.

215. (உரை) தேவரது - பிரமன் முதலியவர்களது.

216. திருவின உலையா அழிந்து.

217. (க - உ) முடிமணி - சூடா மணி; “சூளாமணியொடு பொன்னரி மாலை” (சீவப். க: ௧0௬ - அ; அடி யார். மேற்); “சூடையின்மணி யொப் பது” (கம்ப. சூளாமணி. அஅ.) (உரை) தெய்வவத்தி: “தெய்வ வுத் தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்து” முருகு. உஉ.

விசேடக் குறிப்பு.

218. (உரை) அவதரிக்க - தங்க.

219. கனமூன்றும் கடையாமத் திற் காணப்பட்டனவாதலாற் கடிதிற் பயக்குமாறுயினவென்றார் ; இதனை, “படைத்தமுற் சாமத்தொ ராண்டிற் பலிக்கும் பகிரண்டாய்க், கிடைத்த பிற் சாமத்திற் திங்கனெட் டாவதிற் கிட்டுமென்ப, ரிடைப்பட்ட சாமத்து மூன்றினிற் திங்கனென் மூன்றென்ப ராம், கடைப்பட்ட சாமத்து நாட் பத்தி லேபலன் கைப்பெற்றதே” (உ) என்னுங் கனநூற்செய்யுளாலுணர்க.

220. (உ)விண்-தேவர். வெல்கதிர்-அறவாழி; தருமசக்கரம். (ங) “கண் கழைச் செய்து” என்பதை இடக்கர டக்கலென்பர். (உரை) கற்புடைய மங்கையர் தெய்வத்தைத் தொழுதற்கு உரியரல்ல ராயினும் குலதெய்வத்தைக் கணவனுணர்த்த உணர்ந்துவணங்கலா மென்பது

221. (ச) “நங்காய் காணுன் பெருமா னன்னகர்”பெருங்.உ: க0, எஉ.

222. (உரை) தேனிலியல்பை 2382 - ஆம் பாடலும் அதனுரையும் நன்கு புலப்படுத்தும்.

223. (உரை) குலத்துய்மை, 547, 2413 - ஆம் கவிகளிலுள்ள உவமைகளாலும் விளக்கப்பெற்றுள்ளது.

224. துன்பச்செய்தியைப் பொறுக்குமளவிற் பிறர்க்குக் கூறவேண்டுமென்பது இச்செய்யுளால் தெரிகின்றது ; 2343-ஆம் பாடலும் இதனை விளக்கும்.

229. (ங) அகில் - அகிம்புகை.

231. (க) தோண்முத்தம் -தோளிலணியு மகரவாய்ப் பணியினின்றும் தூங்கு முத்தவடம் ; 170, 351-ஆம் கவிதைப்பார்க்க. (உரை) வயா-கருப் பந்தங்கியபின் வருத்தமுற்று நுகரப்படும் பொருள்கண்மேற் செல்லும் வேட்கை.

232. (ங) “ஓம்படை சாற்றம்பால துள்ளாவர்க் காகுமன்றே”1738, ‘அறி

வெனுமைச்சன்சொன்னான்’ என்பனைப்பாதுகாத்தற்குரியஓர சச்சந்தனுக்கு உண்டாயிற்றென்பதுபொருள் ; அஃது உண்டானதற்குக்காரணம், விசையின் கணக்காட்சியைக்கேட்டதே.

233. (ச) பொறி, நல்வினைக்கும் யந்திரத்திற்கும் பெயர். ஒருபொறி செய்விக்கவேண்டுமென்று சச்சந்தன் நிச்சயித்துக்கொண்டான்.

234. (உ) தமநூல் - தம்முடைய குலத்துக்குரியதிற்பநூல்; அவை, மயமத முதலியன.

238. (ங) பாடலின் -ஒருஸ்தானத்திலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்குச் சென்று அங்கே ஆலாபனஞ்செய்து அதிலிருந்து மற்றொருஸ்தானத்திற்கு மெல்லச்செல்லும் இசைப்பாட்டைப் போலே ; 730 - ஆம்பாடலின் உரையைப்பார்க்க.

239. (க) பண் - பண்ணையுடைய யாழ் நரம்பு.

240. பயனில்லாதசு-றுகளைக் கோதென் மல்மரபு; சக்கை; “கோதென்று கொள்ளாதாங்குற்று” நாலடி. க0க.

242. அழுங்க-அழிய; புறநா.க0அ.

244. பெண் நின் இன்பம்.

247. (ங) மருளி-மயக்கம்; “மருளியாயம்” பெருங். க: ௩௪, க௭0.

249. (உரை)உவமைகூறுமிடத்துக் கூறல்: “பகல் வெல்லுங்கூகையை” (தூள், சஅக) என்றும்போல்வது.

250. 2344 - ஆம் கவியுரையைப் பார்க்க.

251. (ச) “தெரிகோன் ஞ்மன்ன போல” புறநா.க0க.

252. (உரை) “அரசு நல்லாத்தியான் பரயதற்கை தம்மு, னிகரின் முடிவர்” ஆசார. க௭.

253. (உரை)வரையாதவன்-மலன்முடியாதவன். தப்புதலாவது மலன்முடியாமையே.

விசேடக் குறிப்பு.

255. மு. மதுரை. ச - உரு. 1
பார்க்க.

256. (உ) குவளை - செங்குவளை.

257. (உ) தேந்தேன்-அறிபேன் ;
தன்வினை ; “தேற்றாய் பெருமபொய்
யே” புறநா. ௫௬.

261. கருவுற்றிருக்கும் விசயையையும்
கொல்லவினைந்தமையின், ‘சுலத்
தொடும் கோற லெண்ணி’ என்றார்.

262. (ச) “வயிரக்குன்றிற் கொழு
ஞ்சுடர் விளக்கிட்டாங்கு” துளா. மந்
திர. ௧௭.

264. போற்றி -பாதுகாத்தருளுக;
வணங்குந்தோறும் கூறினமையின்,
போற்றி பலவாயிற்றென்பார். (சிலப்.
உ௦:௩௦-௩௩; அரும்பத.) “கொண்ட
னாநிரைபோற்றெனக்கூறினான்” 430.

266. (உரை) வாகனமேறாதவர்,
கவசம்பூணுதல்மரபன்றென்பார். வீரர்
வாளையோக்கி நெடுமொழி கூறலை,
“கொற்புணைந்தியற்றிய கொலையமை
சூர்வான்” (பெருங். ௧: ௪௬, ௪௭)
என்பது முதலியவற்றாலுணர்க.

267. (ச) விசயைவயிற்றிலடித்துக்
கொண்டமையின், ‘திருமகற்கவலஞ்
செய்தான்’ என்றார்.

268. (க) மல்லர்களை அலைத்து.

270. (உரை) உறை:தானியங்களை
அளக்குங்கால், ஐந்துகலத்தானியம்
அளக்கப்பட்டவுடன் அவற்றை ஒன்
தென்று எண்ணி, எடுத்துவைக்கும்
ஒருபிடிக்குப்பெயராக வழங்கப்படு
கின்றது; “உறையிடத்தேய்த்திடு மிவ்
வந்தி வானத் துடுக்குலமே” திரு
வேங்கடத். ௩௪.

271. கடவுட்குரிய பூவில் வண்டு
மொய்யாதென்பது, “சூரும்புமுசாச்
சுடர்ப்பூம் கார்தட், பெருந்தண்
கண்ணி” (முருகு. ௪௩) என்பதனாலும்

272. (க) “உயிரெனப் படுவ துரி
மை” (பெருங். ௧: ௩௮, ௨௯.)
(உரை) “இருதலைக் கொள்ளியி னுள்

ளொறும் பொத்து நீளைப்பிரிந்த, விரி
தலையேனை விடுதிகண்டாய்” (திருவா.
நீத்தல். ௬); “பெரிய நட்பார்க்கும்
பகைவர்க்குஞ் சென்று, திரிவின்றித்
தீர்த்தார்போற் சொல்லியவருள், ஒரு
வரோ டொன்றி யொருப்படா தாரே,
யிருதலைக்கொள்ளியென்பார்” பழ. ௬.

273. (உரை) ஓம்ணமோ அரஹந்
தாணமென்பது, பஞ்சநமஸ்காரமந்திர
ங்களுளொன்று. இம்மந்திரம்வழித்து
ணையாகுவெனக் கூறப்படுவதுமுண்
டு; “மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழி
த்துணை யாக” சிலப். ௧௦: ௧௦௦.

274. (உரை) நெருப்பிலிருந்து
ண்டாயிற்றென்பார். மடங்கற்றி -

275. (உரை) செண்டு வெளி : யா
னைச்செண்டு, குதிரைச் செண்டென்று
சில விளையாட்டுண்டு; கம்ப. ௩௧ர.
௬௮-ஆம் பாடலாலுணர்க; இவற்
ற்றிற்குரிய இடம் செண்டு வெளி.

279. (க) வேன்மிடைந்த வேலி-
வேற்படைவீரரின் சூழ்ச்சி. (உ)
வான் வலை-வாள்வீரரின் சூழ்ச்சி. (ச)
வென்றோர்க்குரியது போர்க்களமென்
பார்; “களங்கொள் யானைக் கடுமான்
பொறைய”, “களங்கொளற் குரியோ
ரின்றி” (புறநா. ௫௩, ௬௨), “கருங்
கழலான் கொண்டான் களம்”, “வென்
று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே”
(பு-வே. ௮: ௨௬; ௬: ௩௭) என்பவை
விளக்கும்.

281. (உரை) கதிர்வட்டம்-சூரிய
மண்டலம். மிகை-மீதூர்ந்தநடை.

284. (ச) மிறை-வளைவு; “மிறைக்
களச்சந்தி” மணி. ௬: ௬௧.

289. (ச) அவிதல் - குறைதல்;
“திரைபாட விர்தமுநீர்” (பரி. ௪:
௬.) (உரை) முகனோக்கிவீழ்தல் வீரக்
குறிப்பு; 2322-ஆம் கலியின் விசேட
வுரை இங்கே அறியற்பாலது.

290. (௩) இக்ஷவாகுசூலம், ஹரி
சூலம், குருசூலம், நாதசூலம்,

வசூலக குறப்பு.

குலமென்னுங்குலங்கள்ஐந்தனுள், குரு குலத்திற்பிறந்தவன்சச்சந்தன்; 2324-ஆம் செய்யுளும் அதனுரையும் இதன் இறுதியடிப் பொருளை விளங்க அறி தற்கு இன்றியமையாதன.

291. (உரை) சுக்கிலத்தியானம் - பரிசுத்தமானதியானம்; அது பிரமத் தவவிதர்க்கவிரும், ஏகத்தவவிதர்க்கவிரும், சூக்ஷ்மக்கிரியாப்பிரதிபாதி, வ்யு பரதக்கிரியாரிவித்தியென எல்லவகை ப்படும்; ௩௫௮-ஆம் திருக்குறளுரை யிற் பரிமேலழகர் இப்பெயரை எழுதி யிருக்கிறார். போர்செய்தற்குச்சென்ற சச்சந்தன் சிதிதுறேரம் போர்செய்து ஜீவஹிம்மையாகிய பாவத்துக்கஞ்சிச் சும்மாலிருந்து வைராக்கியம்வந்து உதவ அப்பாற்செய்த பாவனைவிசே டத்தால், மேலுலகம்பெற்றானென்று வடநூல்கள்கூறும்.

293. (உ) அரங்கி - அழுந்தி.

294. (௩) “ஈமவொள்ளுமல்” புற நா. உருக.

298. (உ) வளிமுகச் சுடரின்-காற் தின்முன்னுள்ள தீப்போல.

302. (ச) “மகன்றி னன்னர்ப் புணர்ச்சி” (பரி. அ: சச.) (உரை) இறுகியென்பது, 299-ஆம் கவியிலுள் ளது; அன்புமிகுதியால், மூர்ச்சை முந்தமென்பதை, 389-ஆம் கவியுரை யாலுமுணர்க.

305. இந் கே, “குருசிறந்தபுதல் வன்” என்றதுபோல, “உரவோன் சிறுவன்” என்பர்மேலும்; 353.

308. (க) கணிகள் - சோதிடர்கள்.

310. (க) “பற்றாமன்னன்” பெ ருந். ௩: ௨௫, ௧௦௧.

311. “நீயும் அழகனாருளிய பேரத மும்” என்றுசைனர் பொருள்கூறுவர்.

312. (க) அகங்கை புறங்கையானும் போலென்றது விரைவுகுறித்துநின்ற து. (ச) கண்ணீர், சிலேகையுமாம்.

313. (க) “சிறுவன் மன்னைப் பய ந்து” 386.

314. (ச) தெய்வம் - யக்ஷிதே வதை; யக்ஷர், வியந்தரலோகவாஸி கள் எண்மருள் ஒருவகையாரென்பர்.

315. (௩) எம்மனை - தாய்; “எம் மனை யிழந்தோன்” மணி. ௫: ௩௨.

316. பு - இங்கே தாமரை மலர்; முருக்கடவுள் தாமரைமலரிற்பிறந்த மை, பரிபாடலில்து-ஆம்பாடலாலும் கந்தபுராணத்தாலும் அறியலாகும்.

317. “நன்மணி யீன்று முந்நீர்ச் சலஞ்சலம் புகுவதொத்தான்” என்று இங்கேகூறியதுபோலவே, “வலம்புரி யுலகம் விற்றகு மாமணி யீன்ற தென் ன, விலங்கிழை சிறுவன் மன்னைப் பயந்த” என்பர் பின்னும்; 326. காஞ்சிப். அந்தருவேதி. கூக - ஆம் பாடலின் பொருள் இங்கே அறியற்பா

318. (௩) “காதலன் பொறியாப் புறுத்த தமனிய வள்ளத்தி” (பெ ருந். க: ௪௦, ௧௧௧ - ௨.) (உரை) அறிந்து - சச்சந்தனுடைய மகனென் றறிந்து.

320. கந்துக்கடன், சக்கரவர்த்தி வணிகனென்று வடநூல்களிற் கூறப் படுவன்.

323. தும்மியவுடன், “ஜீவ, தூறும் புகு” என்றல் மரபு. ஜீவந்த, வர்த் தஸ்வ என்று ஆசிராமல் சைனமுனி வர்களுடைய வழக்க மென்பர். இப் பிள்ளைக்குச் சிவகனென்றுபெயர்வந்த தற்குக்காரணம் இதுவே. தும்மிய வுடன் சிவாயவென்றல் சைவரவழக் கம்; “தும்மினா சிவாய போற் றெ டார்து” திருவால. ௪௧: ௧௦.

324. (௩) நுன், கண்ணடபாடையி ல் வழங்குகின்றது.

325. (உ) தேவருடம்பு பொன்னடி ம்பெனப்படும்; ௪௩.

326. (உரை) சிறைகோடல் - கட்டி யங்காரன் சிறைகொள்ளல்.

327. (ங) “திதறு நல்லுரை கேட்பனே” சிலப். கக; கஉ.

329. இக்கலியாந் கந்துக்கடனுடையவீட்டிற் பிறந்தநாட் கொண்டாட்டம் நடைபெற்றமை கூறப்பட்டது.

333. (ச)நினைவு - வருத்தம்; “நெஞ்சினுள்ளா ராதலா னினைத்தல் செய்யேன்” 1880.

336. (க) ஓசனை - யோசனை; “ஓசனை பலகடந்து; கம்ப. திருவவ. ௪0.

337. (க) “விளங்கிய பொய்கை... எய்துவிர் நீரே” (சிலப். கக; கக-க௦௩); “தன்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தன னோக்கி” (மணி. கக; ச); “தெய்விகத்தினில்வந்த, மன்மலம் பெரும் பொய்கைநீர் பருகி” பாரத. கச - ஆம்போர். சுஅ.

341. (உரை) செருக்கு-செழுமை; “செருக் கற்ற பஞ்சிமலர்” என்பர் பின்; 2339.

349. (உரை) ஊதல் - உண்ணல்; கலி. சுசு - ஆம்பாடல்பார்க்க.

352. (உரை) இரண்டன்மருங்கின் - இரண்டாம்வேற்றுமைக்கண்.

355. (க - உ) “குளச்செந்நெல் கன்னம் கட்டி” (கூர்ம. சிராத்த. ௩); “அல்லிப் பழைப் புல்லா யினவே”, “சிறுவெள்ளாம்ப லல்லி யுண்ணும்” (புறநா. உசஅ, உஅ௦.) ஆம் பலல்லி - இருபெயரொட்டு. அணில்-அணித்பிள்ளை.

356. (க) “மாதுகுமயிலினல்லார்” என்பர்பின்; 463.

357. (ச)வம்மென-வாருமென்று; “வம் மெனக்கூஉய்” பொருந. க௦க.

360. (உ) கட்டழலெவ்வம் - இணரெரி தோய்வன்ன இன்னை. (ச) பட்டது - உண்டான செயல்; “பன்னரு மாலை யாற்குப் பட்டதை யெவன் கொல்” 1085.

362. (ங) புண்ணியனென்பதற்கு இங்கே எழுதியபொருணயத்தைப் பார்க்கையில், “போரார் புரங்கள்

புரள தூறும் புண்ணியனை” (திருநா. திருவாரூர், திருமணியை. க௦), “நீல மணிமிடம் றெருவன்டோல, மன்னுக பெரும் நீயே” (புறநா. சுக) என்பவை ஞாபத்திற்கு வருகின்றன. (ச) மதி-பிறை; “இருங்கோட் டொரு மதி” (கக-ஆம் திருமுறை, எழுசுற்று.) மாமதியன்னான்: (364, 387, 454, 882); “இளம்பிறைபோல் வளர்மைந்தன்” (காஞ்சிப். பராசரேச. கங.) (உரை) கண்ணன்சரிதம், உஉ - ஆம் தீர்த்தங்கரராகிய நேய்சுவார் புரா

363. (உரை) கைத்தாய் - கையிலேந்தி வளர்க்குந்தாய்.

364. (ங) “சேட்டினஞ் சிங்கமன் னாய்” 404. (உரை) ஒழிந்தோரென்றது, ஐஞ்ஞாற்றுநால்வரை. வாலசித்திரை-குழந்தைகளுக்குவரும் ஈரிஷ்டத்தினிக்கத்தைக் கூறுவதொரு நூலென்பர். தெய்வப்பகை-வாலக்கிரகங்களாகியபகை.

365. (உரை) கற்பகம் வேண்டக் கொடுத்தல், “உள்ளிய வள்ளியாங்கிய முயர்விற்குந், கள்ளவிழ் பூஞ்சோலைக் கற்பகமும்” (வீர. உரை, மேம்) என்பதனாலும் அறியப்படும்.

366. (உரை) போதி: அனுப்பிரேகை பன்னிரண்டனுள் ஒன்றற்குப் போதி தூர்லபமென்று பெயருண்மையாலுமுணர்க. ரிஷபர், ஆதிதீர்த்தங்கரரென்றுக் கூறப்படுவர். பரதராசசக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றை, 32-ஆம் கவிக்குறிப்பாலுணர்க.

369. (ச) நாமகனைச் செல்வியென்றார், “கேழல் விழுச்செல்வம் கல்வி”, “செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வம்” (குறள். ௪00, ௪௧௧) எனப்படுங் கல்விச்செல்வத்தைக் கொடுப்பவளாதலின்; நாலடி. உருக - ஆம் பாடலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்.

374. (உரை) நன்ஞானம், நற்காட்சி என்பனவற்றை முறையே

விசேடக் குறிப்பு.

“ பொருணின்ற பெற்றியைப் பொய்யின் மூணர்தல், மருளறு நன்னூன மாண்டபு”, “எட்டு வகையுறுப்பிற் ரூகியியன்றது, கட்டிய நற்காட்சி காண்” (அருங்கலச். ௫௭, ௧௩) என்பவற்றாலுணர்க. நல்லொழுக்கம்: அனுவிரதம், மஹாவிரதமென இருவகைப்படும்; அவற்றுள், முன்னையது இல்லறத்தார்க்கும் ஏனையது துவறத்தார்க்குமுரியனவாமென்றும் ஒவ்வொன்றும் மிகப் பலவாமென்றும் கூறுவர்; இரத்தினத்திரயம் பரத்திரயமெனவும் வழங்கும்; “பரத்திரயங்கள் பணித்தபிரான்” (திருநாற். உச.) இவை திரியோகமருந்தெனவும் வழங்கும் (நீல. தரும. ௧௦.) பல்விசுவன்- முத்தியில் விருப்பமுள்ள ஆன்மா.

376. (௩) துகர்ச்சியிலுலகம், “பண்டகண் டேயறி யாப்பொருள்” (திருநாற். உ) என வழங்கப்படும்.

377. (உ) ஆக்கத்திற்குக்காரணமானமையின் மக்களயாக்கை, ‘அமிர்து’ எனப்பட்டது.

378. (உரை) தரிசனமோகனியப் பிரகிருதி, அந்தாணுபத்திக் குரோத முதலியவை; அகஉ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

379. (உ) குழலிப் பருவமாகிய நாற்று; காளைப்பருவமாகிய கதிர்; பாகவதம், ௩: அ, ௩௫-ஆம் பாடல் இக்கலியுடன் ஒப்புநோக்கற் பாலது.

380. (உரை) கலை: சிலேடை. பொன்னெயில் வட்டத்தினிலக்கணத்தை, திருநாற்றந்தாதி, ௧௮-ஆம் பாடலாலுணர்க. பிரபுலிங்கலீலை, வசவண்ணர்க்கி, ௧௫-ம் செய்யுளின் கற்றுங்கே அறிதற்பாலது. சாது - பரியன். இதன் ௩-ஆம் அடி, “தவமுந்தவமுடையார்க் காகும்” (குறள், ௨௬௨) என்பதைத் தழுவியது.

381. இரத்தினத்திரயங்கள் முறையே இதில் நிலமுதலியனவாக உருவிக்கப்பெற்றன.

382. (௧) “நல்லறங்காக்க வென்றான்” (386.) சரணம் - பாதுகாப்பு.

383. (உரை) தம்பிமார்-நபுலவிபுலரும் நந்தட்டனும். தோழன்மார் - ஐந்து நூற்று நால்வர். இவர்கள், சீவகனுடன் கல்விபயின்றவர்கள்.

384. (உ - ௩) அசோகமரத்தின் கீழுள்ள பீடத்திலிருத்தல், சாரணபரமேஷ்டிகளுக்குரிய விதியென்பர்; சிலப். ௧௦: ௨௧ - ௫; ஷே ஷே ௧௯௦ - ௧௩.

385. (௩) தேர்த்து: “ஆம்புடை தெரிந்து வேர்த்தற்கறிவெனுமமைச்சன் சொன்னான்” என்றார் முன்னும்; 232.

389. (௧) கண்ணன் கர்ணனுக்குப்பிறப்புணர்த்தியது, பாரதம், கண்ணன் துச்சருக்கம், ௨௧௮ - ஆம்பாடல் முதலியவற்றாலும், ஸ்ரீபுராணத்தில் ௨௨-ஆம் புராணத்தாலும் அறியலாகும்.

392. (௧) இளம்பிராயத்திற் பகையை வெல்லத் தொடங்கினமையின், சீவகனுக்குச் சிங்கக்குட்டி உவமமாயிற்று; (364, 404); பொருநராற்றுப்படையில், ௧௩௬-ஆம் அடிமுதலியவை இங்கே அறியற்பாலன.

393. (உரை) தன்பகையைக்கொல்ல ஒருவன்சேறலைவிடக்குதற்கு அரசுலத்திற் பிறத்தவர் அஞ்சுவர்; ‘ஒருவருடம்பொறுத்திருத்தலைக்குரு தகலிணையாக எனக்குக்கொடு’ என்று ஆசிரியன் சீவகனை இரந்தானென்றும், முற்பிறப்பில், அன்னக்குஞ்சைத் தாய்தந்தையினின்றும் பிரித்தநாள், ௧௬-ஆதலின், சீவகன், தாய் முதலியவர்களை, ௧௬ - வருடம்பிரியும்படி நேர்த்தென்றும் வடநூல்கூறுகிறதென்பர்.

394. (௧ - ௨): 2830 - 31; (நீல. தரும. ௯௭-உரை.) நெருப்பிற் பழுக்கக்காய்ந்த இரும்புண்ட நீர் அவ்விரும்புள் அடங்கியிருப்பதுபோல இரத்தினத்திரயங்கள் சீவகனிடம் அடங்கியிருத்தலையறிந்து.

395. (உரை) வெள்ளிமலை-வித்தியா தராக்கு இருப்பிடமென்று கூறப்படும் வெள்ளிமலை; அதில் தக்கிண்பேரணி, உத்தரபேரணியென இரண்டுள்ளன; முதலாவதில் ௫௦ - பட்டணங்களும், இரண்டாவதில் ௬௦ - பட்டணங்களு முள்ளனவாம்: மேருமந்தர புராணத்தாலதிக.

396. (உரை) யானைத்தீநோய்: 'வேழவெந்தி' (401); 'தணியாப் பசி', 'விளிலில்வெம்பசி' என்று மணிமேகலையிற் கூறப்படும். மாடம் ஈடு (= திரள்) அகமெனப் பிரிக்க.

398. (நு) 871.

399. இடைகழி-"ரேழி"; "புழைவாயிற் போகிடைகழி" பட்டினப். கசச.

400. (சு) "ஆசைமாக்களொடந் தணர்கொள்கென" (911); "உடற் குள் வந்தெழு மொள்ளுழல் போன்று பின், கிடைத்தி லாப்பொருண் மேற் கிளர்ந் தோடியே, நடக்கு மாசையை நண்ணு முவப்பினு, லடக்கு மந்தண ரே யறிவாளரால்" பாகவதம், அ:ள, சக.

402. (உ) "நான்முகன்": நன்னூல் விருத்தியுரையில் "பூமலி யசோகின்", "முச்சக நிழற்றும்" என்னுங் கடவுள் வாழ்த்துக்களின் விசேடவுரைகள் இங்கே அறியற்பாலன. கருமங்கெட்ட பின்பு அருகனுக்கு உண்டாகும் அதிசயங்கள் பத்தனுள் சதுரானனத்துவம் ஒன்மென்பர்.

403. (க) அதகம்-அகதம்; எழுத்து நிலைமாதல்; "எரிதழல் விடத்தை, மலைமறை யதகமாத்றியாங்கு" (கல். "நிணமுயிருண்ட"). (உரை) பொன் நக் கெட்டது-முற்றக்கெட்டது.

405. (உ) 'தந்தைநீயாகி' எவ்ருள், ஞானபிதாவாதலின்.

406. (சு) மணிவண்ணன்-திருமால்.

409. (உ) வீரன்-ஸ்ரீவர்த்தமானர்; "வீரன்பிண்டியே" என்பார்பின்; 3012. சமவசரணம் அவருடையதான்

நிழலாகக்கூறப்படும்; "அறிவனமிகக் கீழ்" 27.

410. (க) நம்பன்-சீவகன். நாகம்-பவணலோகம். (சு) வெம்புதல்-விரும் புதல்; "வெம்புஞ் சுடரிற் சுடருந்திரு மூர்த்தி" 2.

411. (நு) அகலிய - அகன்ற. (உரை) சீவகன் வீணையில் மிக்க பயிற் சியுள்ளவனென்பதை, "வீணக்கிழ வன்" (28), "வீணவித்தகன்" (1002), "வீணவேந்து" (2598) என்பனவற் றுலுணர்க. வீற்றுத்தெய்வம்: (சீலப். உ: ௬௬-௭௦; அடியார்.) வீரமகள் - வீரலக்ஷ்மி. மாதங்கி - ஸங்கீதத்தின் அதிதேவதை; 550.

413. (நு) கன்று உள்ளி- கன்றை

415. (நு) புள் - ஈண்டு ஆந்தை; 450-ஆம் கவிபுரையைப்பார்க்க.

416. (சு) சுமில் - சுடுதலால்.

415-7. மிதிலையிலிருந்து புறப் பட்டபொழுது தசரதருக்கு ஒருகணி நிமித்தஞ்சொன்னதாகத் தெரிகிறது; கம்ப. பரசிராம. சு.

418. (க) மூசுதல்-அருத. (உரை) முருகக்கடவுள், குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வம்.

419. (க) கோங்கமலர்கள், பொன் னிற முடையவை.

420. (சு) முள்குதல் - முயங்கல்; "செவ்வாய் பயந்ததேன் பருகிமுள் குஞ்சிலைவலாய்" 687, "கண்ணின் னெழுதிமுள்குமொய்ப்பன்" (1413), "முள்கப் பூம்பட்டித்து" (1986) என்பவற்றாலுணர்க. புது மணவா ளப்பிள்ளைகள் போருக்குச்செல்லுதல் மரபன்மென்பர்.

422. (நு) பள்ளி - இங்கே இடைச் சேரி; "பள்ளி யாகுலமாக" 426.

425. (க) 'எம்மனைமார்' என்றது கன்றுகளை; அண்மை விளி. (மு) மூலிலை. கஉ - சு.

426. (ச) சேறு-தேன்; இதனடியாக வந்த பெயர் சேறையென்பது.

427. (ச) 'இறையணிகேட்க' என்ற தனூல், வாயிலோனுக்குச் சொன்னமை பெறப்பட்டது. (உரை) இங்கே 'புன் புலத்தைப் போய்' என்றதுபோல, 'காதத்தையோடி' என்பர் பின்; 510. (உரை) போகட்டார்-போட்டார், "வண்டுபோகட்டமலர் போன் மருண் மாலை, யுண்டு போகட்டவுயிர்க்கு" நள. சயம். ககக.

429. (ங) அரசர் கையிற் செங்கழுநீர் பூவைப்பிடித்திருத்தல் மரபு; 1887, 2358.

431. மிலேச்சர்கள் வாயில் காப்பதுண்டென்று பழைய தூல்களால் தெரிகின்றது. நிகழ்ந்த செய்திகூறிய வாயிலோனேக்கோபித்தல் இராசதர்ம மன்றென்பர்.

432. (ங) மீட்க என.

433. (ச) நெளி - நெளிய.

434. (உரை) 'முன்' என்றது, 5-ஆம் கவியின் உரையை. துத்தரிக் கொம்பு - ஒருவகை ஊதுகொம்பு; "கொம்பு துத்தரி கொட்டு முறை மையன்" கம்ப. கங்கை. டு.

435. உரையிலுள்ள, 'வீட்டினார்' என்பது, அடுத்தசெய்யுளிலுள்ளது. கைவந்தவர் - மிகத்தேர்ந்தவர்.

437. இக்கவியின் பொருளோடு, 450 - ஆம் கவிப்பொருள் ஒற்றுமையுடையது.

438. (க) இடையர்க்கு முல்லைமலை உரித்து.

444. (க) பண்ணி - ஆயத்தஞ் செய்து. (ங) கலி- முழக்கம்.

447. (உரை) 'ஓடிப் போங்கோள்' என்பது, 'ஓடிப்போங்கள்' என்பதன் மருஉ; தோல். வினை. உக-ஆம் சூத்திரத்திற்குக் கல்லாட ரெழுதிய விசேடவுரையாலும் இது துணியப்படும். நூற்றேட்டுத்திருப்பதியந்தாதி, ருஅ:— "புறப்பற்றுத், தள்ளுங்கோ

நூராவின் ருமோ தரன்பள்ளி, கொள் னுங்கோ னூர்மருவும் கோள்" என்பதனாலும் அறிக; இங்ஙனம் பின்வரும் சொற்களையும் இப்படியே அமைத்துக் கொள்க. சீழ்க்கையை, 120-ஆம் கவிக் குறிப்பாலுணர்க.

449. (க - உ) சூளா. அரசியம். ககச; கம்ப. நாகபாச. உகந.

450. (க) இப்படியேசிறியதலையை, முனித்தலை, புறத்தலையென்று வழங்குவர்.

451. "பெயலுறழக் கணைசித்தி" (மதுரை. கஅங); "காலமாரியினம்பு தைப்பினும்" புறநா. கஅஎ.

453. (க) "மூன்று தலையிட்டமுப்பதிற் மெழுத்தின்" (தோல். புணரியல். க.) (உ) "மெய்தூறு என்பதில், தூறு, பலவென்னும் பொருளில்வந்

454. (உரை) 'மேல்' என்றது, கார் தருவத்தையாரிலம்பகத்தை. அரசர்-கட்டியங்காரன்கட்டளையால் அழுக்காறுற்றுப்போர் செய்தற்கு வந்தவர்கள். பொன்னுற் பண்ணவனுருவமாகியது முதலியவற்றை, 820-ஆம் பாடல் முதலியவற்றாலுணர்க.

455. (க) அற்றம்-அறுதல். (ச) நானூற்றுலந்தான்-கட்டியங்காரன்.

456. விராட்புரத்திலிருந்த பொழுது அருச்சுனன் நிரைமீட்டசெய்தி இங்கே அறியற்பாலது.

457. (ங) விடலை: கக-பிராயத்திற்கு மேல், ௩௦ - வரையும் கூறப்படும் ஆண்பாற்பருவப்பெயர்; பன்னிருபாட்டியல், உகஉ - ஆம் சூத்திரம் பார்க்க.

458. (க) சிலஅரி-சிலவாகியபருக்கை.

464. (உ) பயம் - பிரயோசனம்.

466. (ச) சினவுநர்-கோப்பிப்பவர்; பகைவர்.

470. (ங) மகளிர்க்குரிய குணம் நான்கனுள்ளே நான் முதலாவது.

471. தேரினேவழிபடுதல் மரபு; கம்ப. தேரேறு. உச.

475. (சு) “சிறுகாலைப்பட்டபொறியும்” நாலடி. ககௌ.

476. (க) “கோலிழுக்குற்ற ஞான்று” என்றது, சச்சந்தனுடைய மரணகாலத்தை. (ங) மால்வழி - சச்சந்தனுடைய சந்ததி.

481. (உ) பாதாலம் - பாதாளம்.

482. (உரை) ரப்பின்னை: இவரை நீளாதேவியின் கூடென்பர்; இப்பெயர் பின்னை யெனவும் வழங்கும். நச்சே ள்னை: பதிற்றுப்பத்தீல், சு - ஆம்பத் துப்பாடியவர்; இப்பெயர், சென்னையா ரெனவும் சென்னையெனவும் வழங்கும்.

484. (உரை) பதுமுகன் வணிகர் குலத்திற் பிறந்தவன்; 1791-ஆம்பாட லாஹணர்க; சூட்டி, மகளிர்க்குரித்து; 624.

493. (உ) சங்கு - ஒருபேரெண்; புறநானூறு கடி - ஆம் பாட்டினுரையையும் சூளாமணிநிகண்டு கஉ - ஆம் தொகுதி, ககரு - ஆம் பாடலையும் பார்க்க.

494. (உரை) அசம்பு: “அசம்பு பொன்” (533) என்பர். குளிர்தல்-தங் குதல்; “குளிர்மரப்பலகை” “குளிர்சா கரத்ததென் பான்” 1782, 1973.

495. (க) இம்மியரிசி மிகவும் சிறியது 43 - ஆம் பாடற் குறிப்பையும், “மாகமேல்” (கந்த. காசிபன்புலம் புறு. உக) என்னும் பாடலையும் பார்க்க.

500. (சு) எனும்-என்னும்; சிறிதும்; 1688, 2014; “வழுவுவனும்பாரேன்” சீலப். கக: கக.

501. (உரை) கம்மகாரர் - பிறர் தொழில் செய்வோர்; 495.

505. (உரை) ஒருப்படுத்தி - ஒரு வழிப்படுத்தி; 2922 - உரை.

513. (ங) “ஒடிமரம்பற்றி” மணி. கக: கச.

515. (ங) “செவ்வனமுரையென்” மணி. கக: கங.

516. (க) “ஊர்திரை யுதைப்ப” மணி. கக: கச.

519 (க) மதவலி - மிக்கவலியை யுடையான்.

523. (உ) தாடும் - விரும்பும்.

526. (உரை) இருட்சி-இருளுதல்.

527. (ங) பூரித்து - நிறைத்து.

531. (சு) நள. சுயம், கௌ; காஞ்சிப். கழுவாய். நக - பார்க்க.

532. (உரை) சந்திரமண்டலம் சூரியமண்டலத்திற்குக்கீழே யுள்ள தென்பது சோதிடதூலாருடைய கொள்கை.

535. (க) தானவர் - வித்யாதாரர்; “சாமமார் திலங்கு மேனித் தானவ னொருவன்,” “விச்சா தரவேந்தன்” மேந. சஞ்சயந்தன். சு, ஏ.

537. (க) மாடிய மென்பதற்குத் தலைச்சீராவென்று பொருள்கூறுவர், சைனர்.

538. (ங) ‘எள்ளுப்போட இட மில்லை’ என்பது ஒரு பழமொழி.

544. (உ) ஊழ் - விதி. (உரை) ஏற்றிழிவு - உயர்வு தாழ்வு.

547. (உ) “நமரங்காளுய்யேன்” (கூர்ம. கண்ணன்பூமி. கசு.) (உரை) அரசமுல்லை - அரசனுடைய இயல்பின்; காவன்முல்லை - அரசன் உல

ன் மிகுதி: (பு- வெ. வாகை. கஎ, உச) இவ்விரண்டுக்கும் அறிகுறியாகமுல்லைமாலையுடையது.

558. (உரை) கைச்சரிக்கை - கைக் கத்தி; கட்டிலினுடைய மேற்கால்க ளில் உட்டுளையமைத்து அவற்றிற் கத் தியைச்செருகி வைத்திருத்தல் மரபு. இதுபெரும்பாலும் அரசாக்குரியவழக் கம்.

565. (சு) உறுதிச்சுற்றங்களுள் ஒன்றாதலின், படைவயச் சுற்றமென் றார்.

571. (உ) “புயலன் நலர்சடையேற்றவன்” (திருச்சிற்ற. உசௌ.) (உரை) தகைவு - தடை.

573. (ங) “நீலிநரிருதர்” கம்ப. வாலிவதை, கருகி

585. இதன் இரண்டாமடிமுதலிய வற்றை, 593 - ஆம்செய்யுள் ஒத்துள்ளது.

587. (க) “செம்மற்கென்றவனெருப்பட” பெருங். ந: உஉ, ந௭.

588 (உ) நீலமணியின் தன்மை பாலால் ஆராய்ந்து கொள்ளப்படுமென்பது, 1325 - ஆம் செய்யுளாலும்விளங்குகின்றது.

589. (க) “எய்யாமையநீர்த்து” (மணி. உந: ௧௦௩.) (ச) நைடத. அன்னத்தைத்துது. க.

590. (உ) வான் நக்கிடும்.

591. (ந) சைனர் இரவிலுண்ணாராதலின், ‘வலசி’ என்பதற்குப் பகற்சோறென்றுபொருள்கூறினர்; 1939.

592. (உரை) குந்தாலி, கூந்தாலியெனவும் வழங்கும்.

598. (ச) நேமி-திருமால்; “நேமியோ குலிகியோரிகழ் கணிச்சியோ” (கம்ப. பிணிவீட்டு ௭௦.) (உரை) நாகி - வீட்டின் ஒருறுப்பு; “கட்டளை நாகியொடு கபோதங்காட்டி”, “நாகியுமுகடும்”, “வித்தக நாகிவேண்டிடத் திரீஇ” (பெருங். க: ௪௦, ௧௪; க: ௪௨, ௩௭; உ: ௬, ௩௭.) “மாளிகைமேகம், தொடுகுமிநாகி தொறுத் தொடுத்தகொடி” (பெரிய. திருஞான. ௧௨); “தத்தொளிய நாகிக டயங்குவன்” காஞ்சிப். திருக்கண். ௨௦௮.

600. (உரை) சோதிடர் - சோதிட்கர்; “அந்தர வாழ்க்கையர் சோதிடர் தாங்களு மைவகையர், சந்திரர் சூரியர் கோளவர் நாளவ ரல்லவராய், மந்தர மாமலை தன்னை வலமுறை சூழ வருஞ், சிந்துபு நின்றசொல் லாதே விளங்குந் திறல்வரும” நீல. தரும வரை. ௬௩.

601. (ச) வியம் - ஏவல்.

608. (க) எடுப்பி - எழுப்பி.

611. (க) செய்கழல். செய்யப்பட்ட வீரக்கழல்; வெளிப்படை ; 778: 4.

(உ) வட்டு - விளையாட்டிற்குரிய ஒரு வகையுருண்டை ; “வல்லாளுடிய மணிவட்டேய்ப்ப” 983.

613. (ச) “இடையு றடையு மொரு பிடியென்னவெழுதுவனே” சீகாழிக் கோவை, ௧௪௪.

614. (க) பிறந்தநாளில் மங்கலமாகிய வெள்ளணியணிதல் மரபாதலின், ‘வெள்ளணியணிந்தொன்று’ என்பது, பிறந்தநாளைப் புலப்படுத்திநின்றது ; இதனை அகப்பொருளிலணக்கணத்தாலுமுணர்க; வெள்ளணியணிந்தோரை, “மங்கலவணியினர்” என்றார் முன்னும்; 603.

616. (க) ஒருவில - எட்டுச்சான்; இந்த அளவுப்பெயர் விகற்பத்தைச்சைன நூல்களிற் பரக்கக்காணலாம்.

620. (க) “வரைசெறிந்தனையசெம்பொன் மஞ்சங்கண் மலிரத்தோன்றி” சூளா. சுயம். ௨௪௦.

621. (க) யோகம் - நூல்; சைன நூன்மரபு.

622. (உ) “தேறுவெள்ளி லோத்திரப்பூம் பொருக்கரைத்த சாந்தும்” (வநாயக. திருமண. ௧௨௧); சோற்றுப் பொருக்கென்பதனாலும், பொருக்கின் பொருள் புலப்படும்.

623. (உரை) ஓமாலிகை - ஓமாலிகா திரவியமெனவழங்கும்; “பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு, முப்பத்துவகையோமர் லிகையினு, முறிநீர் நன்னீ ருணத்த நெய்வாச, நாரிநாந் கூந்த னலம் பெற வாட்டி” (சீலப்ப. ௬: ௭௬ - ௯); “ஒப்பு முறையமைந்த வோமாலிகையும்”, “ஒன்னினைப்போலிந்த வோமாலிகையும்” (பெருங். ௧: ௪௧, ௧௨௭; ௨: ௩௩, ௩௨); “துவாரிநு விரையினு, மொளிமணி கழிஇய தொப்புவப்பொருத்திமிர்த்து” (நைடத. சுயம். ௧௦௧); “புருகுசட்டங்... குக்குல்”, “சூறியவோமாலிகை யெண்ணுள் கொடு... ஒற்றுகடை புரிந்தார்” (வநாயக. திருமண. ௧௨௦,

கஉக); “ஓமாலிகையமுரிஞி” திருத் தணிகை. வள்ளி. கஉஅ.

626. (உரை) சிச்சிலி-தித்திரிப்பற வை ; மீன்கொத்துக்குருவி.

632. (ந.) திருவிளை. ரு: அ.

633. (ச) முன்னினர் - முற்படச் சென்றார்.

642. (உரை) அறைபோய-ஓட்டை யான, அறிவற்ற. “அறிவறைபோகிய பொறியறு நெஞ்சத்து” சீலப். உ0: உரு.

647. (உரை) அவைப்பரிசாரம்: “அவைப் பரிசாரங்கடத்துளி போக்கி” பெருங். க: நஉ, ககக.

648 - 50. காஞ்சிமலர்த்தாது நீல நிறத்ததென்பதை, “மீனேற்றுக்கொடி யோன்போன், மிஞிரார்க்கும் காஞ்சி” (கலி. உசு), “சூயிற்சு ழாங்குடை காஞ்சியின்கோமளத் தாது, வெயிற்கு ழாமறைத் திருவிசும் பிருள்செய” (காஞ்சிப். திருக்கண். உக) என் பவற்றாறு முணர்க் ; இக்கவிகளின் பொருள், “குறுஞ்சினைப்புன்னை நறுந் தாதாடி” (பெருங். ந: சு, க) என் பது முதலிய அடிகளில் ஒருவகையாக அமைந்திருத்தல் காண்க.

648. (க) அலம்வந்து - சுழன்று.

652. (ந.) குறள், ச0உ.

657. (உரை) கின்னரமிதுனங்கள்- ஒன்றை யொன்று பிரியாதனவும் இசையறிவிற்சிறந்தனவுமான ஆணும் பெண்ணுமாகிய ஒருவகை இரட்டைப் பறவைகள் ; மன்னராஞ்சு மல்குத னன் வாயிற்குழலினோசை செவியைப் பற்றிவாங்க, நன்னரம்புடைய தும்புரு வோடு நாரதனூர் தந்தம் வீணைமறந்து, கின்னரமிதுனங்களுந்தந்தம் கின்னரத் தொடுகின்றிலோ மென்றனரே” (பெரியாழ்வார். ந: சு, ரு); “கிஞ்ஞரமிது னங்கள்கிளர்ந்துதோன்றுமே” (சூளா. துறவு. சு0); “மன்கையர் பாடல்கேட் டிக் கின்னர மயங்குமாதோ” (கம்ப. வரைக்காட்சி. நக); “பாடுகின்றன

கின்னரமிதுனங்கள் பாராய” (ஹே சித்திர.கஉ); “பண்டரு கிளவிக் கின் னர மிதுனம் பாற்சவை மருட்டுபாட் டயரும்” (கூடீர்.ம.சம்பு. ருச); “கின் னர மிதுனம் பாடலுக்குடைந்து” நைடத. சுயம். சுச.

658. சரீரத்தைவீணையாகக் கூறு வர், இசை நூலார்; சீலப்.ந: உசு - ஆம் அடியில், “மிடறும்” என்பத னுரையைப்பார்க்க.

660. (ந.) போதர-வர.

665. (ச) ஏற்றை - ஏறு.

666. (ந.) தும்பு-சிம்பு.

667. (உரை) கல்லேந்திரீக்கியதை 690-ஆம் பாடலாலுணர்க.

670. (ச) பட்டது - நிகழ்த்தது.

671. (ந.) திங்களவிரவிய பெயரி னுன் - புத்திசேனன் ; இது லக்ஷித லக்ஷணை யெனப்படும் ; அஃதாவது ஒரு சொல், தனது பரியாய நாமமா கிய ஒன்றைக்குறிப்பிட அது தன் பொருளினால் ஒன்றைக் குறிப்பிடு தல் ; ‘எட்டினோ டிரண்டு-பத்து ; பத்தி’ என்றும் போல்வது.

672-5. இவற்றின் விசேடவுரையி லுள்ளவை, சீலப்பதிகாராம், அந் கேற்றுகாதையின் உரையால்விளங்கும்.

673. (ந.) குருதி - சிவப்பு.

674. (ச) ‘அநங்கன்’ என்றார், அங்கமில்லாதவனாகிய சித்தனென் னுங் குறிப்புந்தோன்ற ; “அருவாய்ப் போதலழகிதோ” (3021) என்பார் பின். இப்பொருள், சைனரில் கன்ன பரம்பரையில் வழங்குகின்றது.

675. (உரை) கமலவர்த்தனை : கமலவட்டனை யெனவும் வழங்கும் ; பரி. கசு: கக - ஆம் அடியின் உரை யையும், மணி. 7: 43 - ஆம் அடியை யையும் பார்க்க.

676. (க) துவலை - துளி.

678. “ஒருதாய்க்கு ஒருபின்னை” என்பது ஒருபழமொழி.

687. (க) கன்னி - அழிவின்மை.

வினாக்கள்

696. (ந-ச) “தோடு பெய்தொரு காதினிற் குழைதாங்க” (தே. சுந்தர. பனையூர், க); “துளைபடு குழையி லொருகுழை யணிந்து” பாரத. நாடு கரந்து, உசு.

705. (க) பூந்தவிசு னுச்சிமேனட ந்து; நைடத. சுயம். க0அ.

710. (க) குட்டம்-ஆழம். (உரை) தரங்கித்து - அலைவிசு; “அகந்தரங் கித்து” அரங்கந்தீர். உக.

714. (ந-ச) தூளா. சுயம். சுசு.

717. (உ) “பல் கேள்வித்துறை போகிய” மதுரை. எசு0.

723. (ச) ஓர்த்து: சீலப். உஎ: உருக.

725. (க) கருவிவானம்: குறுந். சஉ; புறநா. கருக, உ0ச.

730. (ந) யாழ்பண்ணி: நைடத. சுயம். சுசு.

731. (உரை) “உட்கு நாணு மொ ருங்கு வந்தடைதர” பெருங் ந: சு, அஎ; ச: கந, க00.

737. (உரை) ‘குன்று’ என்றது, முன்கலியிலுள்ளதனை.

741. (உ) “ஒள்ளிய நெருமகன்” 2931. (ந) ‘கள்ளாவா புலியைக் குத்து’ என்பது ஒருபழமொழி.

743. (உ) “குழங்கன்மாலை” (கூர்ம். கண்ணனவ. எக); “வண்டு ழல் குழங்கன்மாலை” ஷெ. கண்ணன் மணம். கஉசு.

744. (க-உ) கம்ப. மாரீசன். எரு.

745. இடைநைதல்: நைடதம், சுயம். சுசுரு.

747. (உரை) சசுஎ - ஆம் குற ளின் விசேடவுரையிற் பரிமேலழக ருழுதியிருப்பவை இங்கேயறியற்பா லன.

748. (உரை) யானை இசைக்கு வணங்கல்: பெருங். க: நரு, க00-க0க-ஆம் குறிப்புரையாலறியலாகும்.

749. (ச) தா - வருத்தம்.

758. (உரை) ஒன்பதுசுவைகளுள், ஒன்று அதிகரித்தபொழுது மற் றொன்று கெடுமாதலின், இங் கே ‘வீரத்தாங்காமல்கெட்டது’ என்றார்; இப்படியே ஒன்று மற்றொன்றைக் கெடுத்ததாகக்கம்பருங்கூறுவர்; கம்ப. பாசப். உந.

776. எருஅ - ஆம் குறள், இச் செய்யுளுடன் ஒப்பு நோக்கற் பாலது.

778. (உரை) பொற்றகடுகளைத் தம் வாயுள் இட்டுக்கொண்டு தலைவனை வாழ்த்துதல்முதலியவற்றை, ‘லோகா பிஸாரம்’ என்பர் யடநூலார். பாடு குறித்து - இறத்தல்குறித்து; 2303-ஆம் பாடலைப்பார்க்க.

779. (ச) இயமரம் - ஒருவகை வாத்தியம்; பதீற். ரு0.

787. (ச) முடித்திலகம்-முடிமணி.

790. (ச) “காழமை குழிக்ககதிர் த்தவிர்த்து” பெருங். க: சஅ, கஅ.

800. (க) குறுந். ருச.

809. (க) “முற்றிய புளகச் சூழி முகம்புதைத் திலங்க வீழ்த்து” தூளா. கல்யாண. க0ரு.

812. (உ) கருமை - பெருமை; சீலப். ப. கஎக, நஅஅ.

815. (உரை) ஒருப்பட்டு-துணிந்து.

819. (க) முழுமெய்: மார்பென் றங் கூறப்படும்; சீலப். ப. கஉந, கருக, கஎஉ.

820. (மு) இங்ஙனம் பரிகாரம்செய் தல், ஸ்ராவகாசாரதூல்தியென்பர்.

821. (ந) வலம்புரி - வலம்புரி வடிவமாக உலோகத்தாற் செய்யப் பெற்ற ஒரு பாத்திரம்; சங்கமன் றென்பர்; “ஆடுவ துன்னாடி வாரப் புனல்” திருக்கலம்பகம், சரு.

833. (உரை) விரற்சரூ - விரற் புட்டில்; விரற்கவசம்; கலி. எ - ஆம் செய்யுளின் உரையைப் பார்க்க.

834. (ச) சக்கிரன் களத்திரகாரக னாதலின், சக்கிராஸ்தமனத்தில் விவா கம்செய்யலாகாதென்பது விதி.

838. (க) “படையமை சேக்கை”, “இணைபடர்வந்த நீலமென்சேக்கை” கலி. ௧௦, எஉ என்பவற்றின் உரை களைப் பார்க்க.

852. (ச) சேடர் வரலாறு, பிரதா பருத்திரியத்திலுள்ளதென்பர். காஞ்சிப். திருக்கண். ௧௮௬-ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

862. (ங) சீலமென்பது யானையின் நல்ல இயல்பு; “சீலமில்லன சினக் களிமகத்துமின்” (2392), “சீலவிகற் பந்தெரிந்தனனுரைத்த லும்” (பெருங். ௧: ௩௨, ௫௬) என்பவை விளங்கச் செய்யும்.

863. (ங) துளா. நகர. ௧௪.

876. (உரை) ஏறட்டுக்கொண்டு- மேற்போட்டுக்கொண்டு.

878. (உ) வென்றான் - பிரகிருதியின் ஒருவகையாகிய காதிகன்மம் களைவென்றவன்; இங்கே அருகன்.

879. (ச) சூதாட்டத்தை ஐயமென்பது வடமொழிவழக்காதலின், ‘சூது’ என்பதற்கு வெற்றியென்றனர்.

880. (க) இட்டிடை - சிற்றிடை; “இட்டி தாயினும்” குறள், ௪௭௮.

891. (ங) ஏவல் - சொல்லல்; 1547, 3036.

892. (ங) வண்டும் தேனும் ஒரு குணத்தனவென்பதை, “என்றன தேனின மிரங்கு வண்டொடு, சென்றன” (3034) என்பதனுமுணர்க; மணி. ௧௮: ௪௩; நைடத. ௩௮. ௧௮ பார்க்க.

892 - 3. இக்கவிகளின் உரையிலும், “பல்காற்பறவை” (பெரும் பாண். ௧௮௩) என்பதனுரையிலும் காணப்படுங் குறிப்புக்களால், இந்த இரண்டுநூல்களுக்கும் உரை செய்யவதன் முன்னரே நச்சீனூர்க்கினியர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்தனரென்று தெரிகிறது.

894. (ங - ச): 3033; “அந்தரமருங்கின் வண்டு கைவிடாச், சுந்தரப்

பொடியுஞ் சட்டமச் சண்ணமும்” பெருங். ௧: ௪௨, எஉ - ௩.

897. (உரை) வெதிரேகம்-எதிர்மறை.

908. (உ) பொன்றுஞ்சாகம்: 14, 1922.

911. (உரை) பொன்னிலேபிறத்தல் - ஹிரணியகர்ப்பம்; அஃதாவது பொன்னுற்செய்யப்பெற்ற பசுவின் வாயினுள்ளே ஒருவன் புகுந்து பின்பு வெளிப்பட்டு, அப்பொன்னையெல்லாம் தானஞ்செய்துவிடுதல். இஃது அரசர்க்குரியவிதி.

912. (ங) இதனால், இராசமாபுரத்தில் நேமிதீர்த்தங்கரருக்குக் கோயிலிருந்ததென்று தெரிகிறது.

916. (உ) நைடத. அன்னத்தைத் தூது. ௧.

924. (உரை) பரிகரிக்கின்ற - காக்கின்ற; இச்சொல், ‘பரிகரகிக்கின்ற’ என்பதோவென்று கருதப்படுகின்றது.

928. (உரை) புளிம்கதி: நன்மாயிலை; நன். வி. உயிர்த்துப். ௨௫, மேற்.

930. (உரை) காரன்னமுண்மையை, “யவனர், ஒதிம விளக்கு” (பெரும்பாண். ௩௧௬ - ௭) என்பதனுரையாலும், “காரனங்குலாய்ப்படிந்த காட்சியொப்ப” (காஞ்சிப். ௧௫வாய், ௧௬) என்பதனுமுணர்க.

933. (உரை) பஞ்சமஸ்காரமந்திரங்கள் இன்னவென்பதை 14-ஆம் செய்யுளின் குறிப்பாலுணர்க.

940. (ங) “மீளிமை மைந்தர்பதின்மரை” கூர்ம். கண்ணன் சிவதீக்கை. ௨.

942. (உரை) தருமத்தை விடைவடிவமுடையதென்பர்; 3100-ஆம் கவியிலுரையைப் பார்க்க.

948. (உரை) பரமாகமம் - இங்கே சிஞ்சுமம். உயிர்போகும் கதிபலவகை; லித்தருடைய உயிர்போகதி, அலிக்கிரககதி; அதற்குஸமயம், ௧; ஸம்ஸாரஜீவனுடைய உயிர்போம்

வாசக குறிப்பு.

கதி விக்ரககதி ; அது மூன்றுவகைப் படும் ; அவற்றுள், முதலாவது பாணி முக்தாகதி ; அது (ட) என்பது போல் ஒருவளைவுடையது ; அதற்கு ஸமயம், உ ; அது, தேவருக்கும் மனிதருக்குமுரியது ; இரண்டாவது : இலாங்கலகதி ; அது, (ப) என்பதுபோல் இரண்டுவளைவுடையது ; அதற்கு ஸமயம், ஈ ; அது விலங்குகளுக்குரியது ; மூன்றாவது கோமுகத்திரகதி ; அது, மூன்றுவளைவுடையது ; அதற்கு ஸமயம், ச ; அது நகருக்குரியது ; இவ்விஷயம் தத்துவார்த்ததூதிரமென்னும் நூலித்கூறப்பட்டுள்ளதென்பர்.

951. (ச) ஒதி - ஞானம் ; பெருங். உ : கக, ககச-ச ; கந்த. சுரம்புகு. உச.

952. நகருயிரை இரும்புயிரென்றும் தேவருயிரைப் பொன்னுயிரென்றும் கூறுவர் ; 3107 - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

954. (உரை) தேவர்க்கும் நகர்க்கு முள்ள சரீரம் வைக்கீக சரீரம் ; அதற்குத் தடையும் ஆயுதச்சேதமுமில்லை ; இமையாமை, நிழலின்மை, மாலைவாடாமை, கால்நிலந்தோயாமை உண்டென்றும், மனிதர்க்கும் விலங்குகளுக்குமுள்ள சரீரம் ஒள்தாரிகசரீரமென்றும் அவற்றிற்கு ஆயுதச்சேதமுதலியன உண்டென்றும் சொல்லுவர்.

956. (ஈ) வென்றவர் - பிரகிருதி களாகிய கதி, அகாதியென்னும் இருவகைக்கன்மங்களையும் வென்ற வந்தர் ; “எண்வினையுமகற்றியின்பக் கடலாக்கித், தருமால்” (961) என்பதனுலமுணர்க.

958. (ச) கோளுடைக்கிழமை - ஞாயிறுமுதலியவை ; ஏழுகோளுக்கும் அவற்றிற்கும் மிக்கஉரிமையுண்டென்பர் ; கிழமையென்பதன்பொருளே அதனைப் புலப்படுத்தும்.

960. நாய் தேவனுமை : “தேவனு நாயாகுந் திக்காட்சி யானாயுந், தேவனு நகாட்சி யால்” அருங்கல. ஈஅ.

961. (உரை) எண்வினை : ஞானம், ரணிய முதலியன. திருமால் இரணியனைக் கொன்றமை, அகாளங்காஷ்டகமென்னுநாலில் வந்துள்ளதென்பர்.

963. (க - உரை) ‘மந்தரத்தின் றெழிலை இமபத்திற் கேற்றினர், அது மலையரையதைலின்’ : “மேருக் குன்றத் தூரு நீர்ச் சரவணத்து” (மண. கஅ:கஉ.) “மன்னவன் படைச்செயன் மன்னன் செய்கையாப், பன்னுதல் போல்” பாகவத. க0 : க, றுள.

966. (உ) உவறுநீர் - ஊறுநீர் : “உவறுநீருயரெக்கர்” (கலி. கஈக) ; “ஒண்டெங்குருதி யுயறியுன் டருந்துபு” அகநா. ஈ.

971. (ச) “வித்தகர்கொடுத்த பித்திகைப் பிணையலும்” பெருங். க:சஉ, எச.

973. யானைச்செயல் : சுடகோபரந்தாதி, சஅ.

974. (ச) பெருங். க : ஈஈ, சரு - ரு0.

982. (க) இவார்த - விரும்பிய.

984. (க-உ) கஞ்சனுக்கு நட்புள்ள தெய்வம் ஏழு; அவை பூதனை, கழுதை, குதிரை, மருதமரம், பனை, யானை, சகடமென்று கூறப்படும் ; கண்ணபிரானைக் கொல்லவந்தது யானையாகிய தெய்வம் ; அந்தயானையைக்கொல்லாமல் விட்டு விட்டமையின், கண்ண பிரான், கரிவரதனுயினனென்பர் ; இச்சரிதம், ஸ்ரீ புராணத்தில், 22-ஆம் தீர்த்தங்கரர் புராணத்துள்ளது.

990. (க - உ) நியாயங்களுள், கதம்பகோரக நியாயமென ஒன்றுண்டு ; அது, கடம்பின் அரும்புகளின் சேர்க்கையாலுண்டாயது போல்வதென்பர் ; அது, கதம்பமுள்ள நியாயமெனவும் வழங்கும்.

995. (உரை) படைக்கலவித்தை கற்பார், இலக்கத்தில் அம்பை எய்துகற்றல் : “இளம்பல் கோசர் விளங்கு படை கண்மாரிகலின் ரெறிந்தவகலிலை, முருக்கு” புறநா. கஞக.

வீசேடக் குறிப்பு.

996. (உ) “கருதினவே முள்ள மும்” கம்ப. தாடகை. ௫.

998. (ஈ - ச) ‘எண்ணில்காம மெரிப்பினுமேற் செலாப் பெண்மையும் நானும்’ சீலப். சு: ௧௦௧-௧௦; அடியார். உரைநடை.

1002. (க - உ) பாரதம், வேத் திரகிய. ௫. (ச) “ஆணு விசும்பி னாகாய கங்கை” மணி. பதி. ௧௭.

1009. பிற்காலத்திற்காகாதாகிய ஒப்பனைக்கு இக்கவியை மேற்கோள் காட்டினர் நச்சினுர் கீ கி னீ ய ர் ; தொல். செய். கு. ௮௦.

1015. ஆடையுடன் பிறத்தலும் மயிர் பிறந்தகாலத்திலிருந்தபடியே யிருத்தலும் இயக்கர்க்கு இயல்பென்பர்.

1021. (உ) சுவாகதம்: “சுவாகதம் கிலவென்று” திருவிளை. இரத வாதம். ௧௫.

1024. (உ) 1068 - உரை.

1025. (ஈ) ஆவியா - ஆவித்து ; கொட்டாவி விட்டு ; 1651 ; கூர்ம. பிலக்க. ௫௨.

1027. (உரை) உயிரைக் கா த் த வரத்தமென்றது, சீவகன் யானையை அடக்கியதை.

1031. (ஈ) சீவகன் கற்குன்றேற் தி ன மை, “தொட்டெடுக்கலாவலம் மொர் தோளி லேந்தி யாடினான்” (690) என்பதனால் அறியலாகும்.

1035. (உரை) என்பின்னையென் றது, கிளியை.

1038. (ஈ) அவ்விருந்தான்: “இந் நின்ற குருசில்” கம்ப. குகப. ௬௬.

1040. (ஈ) “ஐயென விம்மி” மணி. உரு: ௧௩.

1041. (உரை) “இன்னாரொன் னுள் ளார் காண்களென்றல் மாபு” என்ற லைத், “மதிமலிபுரிசை” (௧௧-திரு) என் னும் திருமுகப்பாகுரத்தாலுமுணர்க.

1045. (உரை) இங்கே எழுத்துக் களைப் பாராட்டினமை, “மொழிப்

பொருட்டெய்வம் வழித்துணை யா கென” (சீலப். ௧௦: ௧௦௦) என்பதை நனைப்பிக்கின்றது.

1048. (க) மைத்துன னென்றது மனஞ்செய்து கோடற்கு ஏற்றமுறையை புடையவனென்றபடி ; 187 - ஆம் பாடலினுரையைப்பார்க்க.

1049. (உ ரை) ‘கொண்டியப் போமின்’ என்றது, 981 - ஆம் கவியி லுள்ளது.

1063. (உ) முழ - முழவு.

1066. (உரை) ஆளத்தியின் இல க்கணத்தை, சீலப்பதிக்காரம், ௧௦௫ - ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

1078. (ச) மதஞ் செறித்தது - மதத்தை அடக்கியது.

1083. (உ) இங்குதல் - தங்கல் ; 763, 2025; “ஆர்குழ் குறட்டின் வேனிமத் திங்க” (புறநா. உஅ௩) ; “இங்குகதிர் முத்தினெடு” தே. திரு ஞான. மாகமல், ச.

1085. (உரை) ‘மக்கட்டிரள்’ என் பது அவாய் நிலையால் வந்தது.

1086. (ஈ) “தெரிக்கணை நோக்கி” கலி. ௩௬.

1087. (ச) சிவபெருமான் திரி புரதகனஞ்செய்தது கதா கோ ச மென்னும் புத்தகத்திற் கூறப்பெற் றுள்ளதென்பர்.

1089. (ச) “இழைத்துணர்ந், தீண்டிய கேள்வியவர்” (குறள், ச௧௭). (உரை) வெள்ளிலிங்கு, கா லிங்கிடந்தகதை :— தன்னுடையமுற் பிறப்பில், ஒருமுனிவர் அன்னப்பற வை வடிவம் கொண்டிருந்தபொழுது அவர்காலத் தாமரைதூவாற் கட்டிய பாவத்தால், மகத்தேசத்தரசன்குமா ர னு கி ய இராசலாகுனென்பவர், மாளவதேசத் தரசனுடையகுமாரியா கிய அவந்திசுந்தரி யென்பவளோடு சேர்ந்திருக்கையில் வெள்ளிலிங்கைப் பூண்டானென்பது. கந்தியாரென்ப வர் இங்கே தமிழ்ப்புலமைவாய்ந்த ஒரு

வாசக குறிப்பு.

பெண்பாலார். இப்பெயர் ஆரியாந்
களைகளுக்குப் பொதுப்பெயராகவும்
வழங்கும்.

1090. (க) “ஆரணவவாத்தி” மணி.
கந: எக.

1092. (ந) “திங்க ளரவுதின்”
(கலி.கச௦.) (ச) “வினாவித் தன்றால்
விழவலி நகர்” பெருங். க: சௌ,
உகந.

1098. (க) “இளம்படியார் பாரா
ட்ட” துளா. துறவு. 213.

1099. முற்றில்: கம்ப. நாட்டு.
உக; திருவேங்கடத்தந்தாதி, சௌ.

1102. (க) சிகை - பெண்மயிர்.
செய்கம் - செய்வேம்.

1107. (க) வட்டிகைப்பலகை -
சித்திரமெழுதும்பலகை; வர்த்திகை-
எழுதுகோல்.

1110. (ச) நாகரிகன்-பலகலைவல்
லோன்; நாகரிகம்-கண்ணோட்டமென்
பர் (குறள், ௫௮௦. பரிமேல்); “நஞ்
சமுண்பர் நலிநாகரிகர்” நற். ௩௫௫.

1112. (ந) “பெருநீர்க்கரும்பு
றுளுப்பிட்டது போல்” பெருங். க:
௩௮, உக.

1115. (க) கோலி - வளைத்து;
“நெடுங்காழ்க் கண்டந் கோலி”
முல்லை. சச.

1117. (க - உ) “காணம் பலவுந்
கைந்நிறை கொடுப்ப” மணி. உந: ௪௮.

1122. (உ) “கரியுண் ளி ள வி
லிறையழிந்தாள்” பிரபு. பிரபுதே
வர்வந்த. சந்.

1124. (உ) “செதுமதித்தக்கன்”
தே. திருஞான. அம்பர்மாகாளம்,
“படியுபார்” ௫.

1125. (ந) “அறவியமனத்தராகி”
2877. (உரை) நவபண்ணியக்கிரமம்
இன்னவென்பதை, 2828-ஆம் கலி
யுரையாலுணர்க. பறவைதானுண்ட
வண்ணம் பட்டினிப்பரிவுதிர்ந்தலை,
மாடிகரவிர்த்தியென்பர்; இச்செய்

யுளின் ஒப்புமைப் பகுதியையும், 1632
- ஆம் கலியினுரையையும் பார்க்க.

1135. (க) வணக்கலாற்றார் - தாழ்
வித்தற்குரிய வன்மையிலார்.

1142. (ச) மினை - காவற்காடு;
“அருமினையுடுத்த வகழி” சீலப். கந:
க௮௩.

1146. (ச) “ஆழ்ச்சிசொல்லிய”
புறநா. க௦.

1151. (ச) “கற்றுவின் மனம்
போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே”
(திருவா. சிவாந்த. ந); “கறவைதம்
பதிவயிற், கன்மமர் விருப்பொடுமன்று
நிறைபுகுதர” (கலி ககக); “ஆன்
கணந், கன்று பயிர் குரல் மன்று
நிறைபுகுதர” (குறிஞ்சி. உக௭-௮);
“தனிக்கன்றுள்ளரிய புனிற்றுப்போல்”
பெருங். உ: க௮, க௦.

1157. (உ) “வேரோடுங் கீழ்த்து
வெளவி” (2727); “கீழ்த்தறை போ
கிய கிளைஞ ராமென” கந்த. மார்க்
கண்டேய. ௮௬

1159. (ச) “சிற்தை நோய்கூர”
மணி. கந: ௭௦.

1163. (ச) “வந்ததே, யாழ்கலத்
தன்னகலுழ” நாலடி, கஉ.

1165. கருணைமுதலிய குணவிசே
டங்களால் நிகரில்லாதவனென்று கட்
டியங்காரனாலும் பாராட்டப்பட்டிருத்
தலின், இக்காப்பியத் தலைவனாகிய
சீவகன் உத்தமராயகனென்பதற்கு
இக்கவி ஆதாரமாகவுள்ளது.

1172. (உ) “தகைக்குற ி ல்
லென்று” மணி. உந: ௩௬.

1173. (க) உயரிய - உயர்த்திய.

1177. (உ) தாள்வரை, பாத
சைலமென்று வட மொழியி ல்
வழங்கும்; “தாள்வரையிழிந்துவந்து”
(துளா. அரசியற். ௬௪.) தாள்வரை,
தாழ்வரை இவ்விரண்டும் வேறு வேறு
சொற்கள்.

1185. (க) “வானம்பொய்யாது”
மணி. உந: ௧௦௮.

விசேடக் குறிப்பு.

1195. (கருத்து) “கார்பெற்றபுல மேபோற் கவின்பெறும்” கலி. ௩௮.

1221. சாறு - இங்கே அருகனுக் குச்செய்யும் விழா.

1223. (உ-ச) சூரியனுக்குத் திலகம் உவமமாதல், “முன்னம் குடை போன் முடிநா யகமணிபோன், மன்னுர் திலகம்போல் வாளிரவி - பொன்னகலர், தங்கும் கவுத்துவம்போ லுர் தித் தடமலர்போ, லங்கணுலகளர்தாற் காம்” (தண்டி. உரை, மேற்) என்பதனாலும் விளங்கும்.

1229. கூந்தலைஉரிமைசுறுவது ஒரு வகைமரபு ; புறநா. ௧௧௩, ௧௪௬, குறுந். ௨௨௫ - ஆம் பாடல்களையும் பார்க்க. (ச) “காலினேகினே” 1412.

1230. (௩) ‘வெறுவாய்க்கிலை கெட்டவன்’ என்பது ஒருபழமொழி.

1232. (க) இதா: “அறிந்திலேனீ தா” (பரி. அ) ; “பலிதாவென்றன் பகலோற்கி டென்றேன்” ; (பொன்வண்ணத். ௩௩) ; இர்தா: “இந்தாவிஃ தோரிளங்குழலி” கந்த. வள்ளி, ௩௫.

1233. (க) ஊழ் - முறை.

1240. (உ) காதி-காதிகர்மங்கள் ; 2713-ஆம் பாடலைப்பார்க்க. இந்தக்கர்மங்களைவென்றவன் அருகனென்பர்.

1241. (க) குற்ற - பறித்த. (ச) “ஓர்பாணிக்ஃதம், பாடல் வேண்டுமென்று” பெருங். ௩: ௧௪, ௨௪௫-௬.

1243. (உ) உலகம் நித்தியமென்பது தம்கொள்கையாதலின், மன்னு அலகம் என்பதற்கு நிலையாதலையுடைய சுவர்க்கமென்று பொருள் கூறுவர், சைனர். (ச) வினை - அஷ்டகர்மம்.

1246. (உரை) அங்கம் முதலியன, ஸைனகமங்கள். இவற்றின்வி ரிவை இப்பத்தகம், அகநு - ஆம் பக்கத்துள்ள சீழ்க்குறிப்பால் அறிக.

1247. (உரை) இங்கே சாரண ரென்றது, ஆலயத்திற்கு வந்திருந்த ஸஜீவராகிய முனிவரையென்பர்.

1248. (க) விஷ்ணுவின் கருமம் விண்ணகரமெனவும் இராஜகருகம் இராஜகரமெனவும் ஆனது போல, ஹின்கருகமென்பது சினகரமென்ற யிற்றுப்போலும்.

1250. (க) மகன்தில்: (302) ; “நீருறை மகன்தில்” (குறுந். ௫௭.) (உ) “பத்திரப் பாம்புரி யத்தகக் கலாஅய்” பெருங். ௩: ௩, ௧௭.

1252. (௩. உரை) கரியபிள்ளை, கொடி - காக்கை. காக்கைவலமாதல் நல்லசகுனம்.

1256. (உரை) மெல்கி-குழைந்து.

1258. (க) “குடங்கையினெண்டு கொள்ளவும் கூடும்” (சிலப். ௧0: அரு) ; “நெண்டு நுண்டினி தூவி” தணிகை. பிரமன். ௧௩.

1260. (௩) ‘பதிவிரதையைக் கெடுக்கப் பதினைந்துபொன்’ என்பது ஒரு பழமொழி.

1267. (உ) கருப்புரக்கன்று: (மலைபடு. ௫௧௬-உரையைப்பார்க்க.) “எம் பிரான் குடங்கையான் வளர்த்த மாங்கன்றும்” காஞ்சிப். திருக்கண. ௧௧௭.

1287. (உரை) ‘சீத்தராநட்ச்சிந்து’ என்றவிஷ்வைத்தியனாலொன்று தமிழில் அருகி வழங்குகின்றது.

1302. இச்செய்யுளின் பொருள், கந்த. வில்வலன் வதை. ௨௭-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றில் ஒருவாறு அமைந்துள்ளது.

1305. (ச) கம்ப. கார்புக. ௬௨.

1311. (௩) “கட்டினினைக்கு மிழி சினன்” (புறநா. ௮௨) ; ‘நிணர்ந்து’ என்றும், ‘நிணர்க்கும்’ என்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

1320. (உரை) கொய்சகம்: “பட்டின் கொய்சகம்” துளா. ௪யம். ௮௬.

1325. (௩) மாமை நிறம்: நற். ௬; ஐங்குறு. ௩௫.

1337. (க) 882-ஆம் கலியின் ஒப்புமைப்பகுதியைப்பார்க்க.

விசேடக் குறிப்பு

1338. (க) மாலைவகை : 2054, 2656, 2919; குறிஞ்சி. ௧௦௩; பரி. ௧௯; அ-௨; ௨௦: ௨௧ - ௩௦ ; பெரிய. முருக. ௯.

1342-3. (உரை) 'உம்மூர்க்குரியர் பொற்றொழுகளின்' திருச்சிற். ௨௨௫-ஆம் பாடலுரை முதலிய வற்றிற் காணப்படுகிறது.

1349. (க) "பறைந்த வம்பொற்கணைகழற் கால்" கூர்ம. மலுமரபு. ௨௬.

1357. (உரை) சமுதாயசோபை-எல்லாஞ்சேர்ந்த சேர்க்கையா லுண்டான அழகு.

1364. (உ)பாவை,பட்டாங்குகூறு தற்கணவந்தது: பெருங். ௩: ௭, அசு.

1367. (உரை) பிள்ளைகளுக்கு விளக்கம் காவலாக இடுதல், பிரபு. மாயையும். ௫௦-ஆம் செய்யுளாலும் அறியலாகும்.

1374. (உ) "விருத்திகொடுத்துத் திருத்தகு செய்தொழில்" பெருங். ௪: ௩, ௨௪; "அரசொடு நடவ ராள்ப விருத்தி" வளையாபதி, ௨௭.

1415. (க-உ) நாலடி. ௩௭௧.

1419. (க) உண்டு- ஒருவகையாக வண்டு; ஸ்யாதஸ்தி. (உ) இல்லை - ஒருவகையாக இல்லை; ஸ்யாந்நாஸ்தி.

1426. (௩) "மற்றுத் தொடர்ப்பாடெவன் கொல்" துறள், ௩௪௫.

1427. (உரை) ஏகாந்தியாதல் : "ஏகாந்தநெறிபுக்கங்குன்மை கண்டவனொத்த தன்றே" மேரு. நால்குறும். ௧௨.

1432. (௩) முரியும் - கெடும்.

1435. (உ) "கலியுதிர்ந்து லீழ்ந்த நளவேம்" நாலடி. ௧௭.

1436. (பு) அருங்கலச்சேபிபு, ௨-ஆம் பாடல் முதலியனவும், மேரு மந்திரபுராணம், முதலாவது சூருக்கத்துள்ள "உரைததவிப்பொருளின்" என்றும் பாடலும் இரத்தினத்திரயத்தை நன்கு விளக்குகின்றன; "அவ்

வினைய மாறுமும்மூடமெண்மயமுஞ், செவ்விதின்க்கிச் சினங்கழந்து - கவ்விய, எட்டுறுப்பினைய வியல்பின்காட்சியார், சட்டறுப்பர் நாம்கதியிற்றுன்பு" (அறநெறி. ௧௧) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலது.

1449. (உ) வேதவாணிகள்: 'வேதவாணிகர்' பட்டின. ௨௦௫ - ௭; ந.

1459. (உரை) 'நமோ அரஹந்தாணம்' என்றதை மந்திரத்தியானமென்பார்.

1461. (உ) நோக்கு - அழகு; "நோயிகந்து நோக்கு விளங்க" மதுரை. ௧௩.

1462. (க):1706; "செம்பொந்தயாகத்து", "பல் பொறிக்கொண்ட வேந்தெழிலகலம்" புறநா. 4௮: ௫; ௧௯௧: ௨௭.

1463. (க) இறுவரை: "இறுவரை புரையுமாறிருகரை", "இறுவரை, யிழிதரும் பொன்மணி யருவி" (பரி. ௭, ௧௩); "இறுவரை வேங்கையினெய்" (கலி. ௪௧); "இறுவரைவீழ்நரி னடுங்கி" (அகநா. ௩௨௨); இறுவரை - பெரியமலை.

1464. (உ) "கழறு பலதிரி காண்தரிடை" (பெரியாழ்வார். ௩: ௨, ௬) என்பதிற்களிறு கழறென எதுகையில் வந்தாற் போலக் கெளிறு கெழறென இங்கே வந்தது.

1471. (க) "நிலந்தினக்கிடந்தநிதியமோடு" (மலைபடு. ௫௭௫); "நிலந்தினக்கிடந்த நெடுதிதச் செல்வம்" தணிகையாறு. ௨௫.

1472. (ச) உருக்குற்றான் - உருகுதலையடைந்தான்.

1481. (க) வெநியின - வெநியினது யுண - யுண, வெறுவியின.

1486. (ப) கூடும் - கந்தாடும்.

1487. (க) "மாடகதித்த நவழமொவல்" 485.

1491. (ச) கடலாவாடிய ஆயுனை யுடையவராதலின் தேவர்கள், 'சாத

லும் பிறப்புமில்லாத் தன்மைபெற்ற வர்கள்' என்று கூறப்பட்டார் ; உப சாரம்.

1501. (சு) நீங்கலுற்று - பிரியக் கருதி.

1503. (க) “முறுகித்தாழ்ந்து” காஞ்சிப். நகர. க.

1504. (க) “திருச்சே ரகலத்துப் பிரச்சோ தனன்” (பெருங். க: சஉ, க0) ; “திருத்துயி லகலப் புத்தேன்” காஞ்சிப். திருமண. ந0.

1510. (சு) தக்கதுவோ-தக்கதோ.

1517. நுன்: 324; “நுளதானை” கந்த. மோன. கூ.

1525. (ந) நீடினன் - தாமதித்த னன்.

1526. இக்கவியும் இதன் பொரு ளும் மிக இன்புறற்பாலன.

1529. (க) துற்ற - உண்ண.

1543. (உ) எனைவர்-எத்துனைவர். (ந-ச) ‘மனைவியும் ரெருத்திமக்க, னொவ்வாதார் தாமில்லையொப்பாரே நால்வரென வரைத்தான் சான்றேன்’ என்றும்பாடம்.

1547. (க) ‘உவவு’ என்பதற்குச் சதூர்த்தசியென்று பொருள்கூறி, சதூர்த்தசியிலும் அட்டமியிலும்பட்டி னியிருத்தலின் பயன்கள், முறையே, கச - ஆவதாகிய அயோகி குணஸ்தா னத்தை அடைதலும் எண்வினைகளைக் கெடுத்தலுமென்று சொல்லுவார்.

1550. (க) “வேற்றுலரென்று நில் லா” (2986.) (ச) “ஆற்றுவெண்ணெ லில்” பழ. 100.

1552. (உ) “பழுதெண்ணு மந்தி ரியின்” குறள், சுநக.

1553. (உரை) விக்குள் - விக்கல்.

1558. (க) எருத்து - கழுத்து.

1560. (உ-ந) பரி. கச: கந-ச.

1561. (க) பழு - விலாவென்பு. (உரை) கைத்தளம், 1606 - ஆம் கவியுரையைப் பார்க்க. “அதன்புணை யாரணம்” (சிலப். சுச: கஎ0)

என்பதற்குத் தோற்கைத்தளமென்று பொருளுழுதியிருக்கின்றனர். அது தேன்கூட்டிற்கு உவமைபாதல், “கைத் தளம் போலத் தூங்கும் கம்புசுந் தேனிரால்”, “கைத்தளமென்னப்பூத்த கருஞ்சினை வழையிற் றாங்கு, மொய்த் ததேனிரால்” (கூர்ம. சம்புத். சுச; ஷே. பிலக்க. 100) என்பவற்றுலும் விளங்கும்.

1562. (க) அறை-பாறை. (க-உ): கூர்ம. சம்புத். உஅ.

1565. (உ) “சுள்ளிவேலியர்” தணிகை. நாடு. நடு.

1567. (உரை) உழுவலன்பொடு தோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது சீவக லுக்கு வேட்கைநிகழாதென்று ஈண் டிக்கூறியது, “ஏகு நல்லழி யல்லழி யென்மன, மாகுமோவதற் காகிய கா ரணம், பாகு போன்மொழிப் பைர் தொடி கன்னியே, யாகும் வேறிதற் கையு மவிலையே” (கம்ப. மிதிலை. கசஎ) என்பதனாலும் வலியுறுகின்றது.

1578. உறுகோள்: “குளங்கோடு மென்றிதுவு முறுகோளே” (கம்ப. சூர்ப்பநகை. கச0.)

1583. (ந) ஈருள் - ஈரல்.

1587. (ச) எங்கைய-எவ்விடத்தாய்.

1590. (ச) கெடுத்து - இழந்து.

1596. (மு) “மாரியுந் திருவு மக ளிர் மனமுந், தக்குழி நில்லாது பட் டிழிப்படும்” பெருங். க: நடு, கருக-எ.

1597. (ச) 2627; “வெண்ணெ யின் குன்றம் தீயால் வெதும்புகின் றதனோ டொத்தான்” சூளா. கல் யாண. ககச.

1599. (உரை) ‘பிறரிளமைபற்றி’ என்பதைப் பிறறிவினமை பற்றியெ னத் திருத்தித் தகா ள்க; சிலப். கஉ: நுக - ந; அடியார். உரை யைப்பார்க்க.

1600. (உரை) ‘மெலிந்து பின்னிற் கும்’ என்பது 1597-ஆம் கவியிலுள் ளது.

விசேடக் குறிப்பு.

1601. (க) பரியாது - வருந்தாது.

1609. (க) “முகநெயருவக முன்னிய முனிவரும்” பெருங். க: ஈஅ, உகக.

1613. ‘மகளிரைப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையுடைய’ என்பது, “கண்டுக்கேட்டுண்டு யிரிற் துற்றறியு மைம்புலனா, மொண்டொடி கண்ணே யுள்” (குறள், கக0க) என்பதன்பொருளாகவுள்ளது.

1615. (ஈ) கண்கொள்ளும்-துயில் கொள்ளும்.

1622. (உ) “மதியேக் கழா உமாசது திருமுகம்” சிறுபாண். கருள.

1625. (க) “கலையினுங் களியினும்...மடவோர்மருட்ட” பெருங். க: ஈச, ஈ - ச.

1628. (உரை) அலகம்பு: “அஞ்சம்பையு மையன்றன தலகம்பையு மளவா” கம்ப. கங்கை. ஈ.

1631. (உரை) இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரே: “ஒருயிர்ப் புள்ளி லிருதலை யுள்ளொன்று, போ ரெதிர்த் தற்று” (கலி. அக); “இரு தலைப் புள்ளி னேருயிரம்மே” (அகநா. கஉ); ‘யானென்புழி இருதலைப் புள்ளின் ஒருயிரேனாகிய உான் திருச்சிற். கஉ, பேராசிரியருரை.

1632. (க - உ) “நண்ணிய தூல் டல கற்பினுமற்றுந்த, ஸண்மையறிவே மிகும்” (குறள், ஈஎஈ.) (ச) என்பது?

1639. (ச) அமைக: “ஆக வமைக வதுவேய்வரச நீதி” துளா. அரசியத். உகக.

1640. (க) உற்று - கருதி; 1501.

1642. (உ) செய், உவமச்சொல்; 2490.

1644. (க) லம்பி - தீர்த்து.

1646. (மு) துரோணசாரியார்பெருமை, பாரதம், கரு-ஆம் போர். ஈஉ-ஆம்செய்யுள் முதலியவற்றா லறியலாகும்.

1648. “அழலி லீங்கா னணுகான்” (நன்னூல், பாயிரம்) என்பதை இக் கவி ஒத்துள்ளது.

1651. (ச) “தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை” (ஐங்குறு. சசஉ.) (உரை) குருதிக்கார்தள் - செங்கார்தள்; “குருதிக்கார்தண் மென்மலர்க் கரம் வைக்கும்” (கூர்ம. பிலக்க. கசு.)

1653. (உரை) தீவிது - இனியது.

1656. (உ) கூர்ம. சம்பு. அரு.

1661. (ஈ) என்னாய் - என்று கருதாய்.

1662. (உ) “ஆம்பலம் தீங்குழல்” சிலப். கள: “பாம்புகயிறு” என்ற செய்யுளிலுள்ளது.

1670. (உ) “மல்லிகை யொலியல் சூடினர்” (துளா. துறவு. ஈச); “ஒலியற் குழலார்” விநாயக. தேவர்கள். கசு.

1676. (உரை) ‘பஞ்சகிருத்தியம்: நிவாரணம் (=தடை), சேதம் (= வெட்டுதல், பிரத்யுத்தானம் (=எதிர்ப்பாணம், தொடுத்தல்), நித்திராணம் (=ரக்ஷணம்), பிரகரணம் (=காலதேசத்தொழிலின் பார்வை)’ என இந்த ஐந்துபெயர்களமைந்த சுலோகமொன்று மிகவும் பிழைப்பட்டுச் சிலபிரதிகளில் காணப்படுகின்றது; அதன் உருவம் சிறிதும் புலப்படவில்லை; இவற்றின்பெயர் ஆகர்ஷணம், விகர்ஷணம், ஸங்கர்ஷணம், பிரகர்ஷணம், உத்கர்ஷணமென்றிருக்கவேண்டுமென்கின்றனர், வடமொழிப்புலவர்.

1677. (ஈ) “செருக்கொன்யானை மருப்பிடத்திரிவும்” பெருங். க: ஈஎ, ஈஎ.

1680. (ச) வியத்தர் - வியக்கத்தக்கவர்.

1682. (உரை) “ஒன்று” என்பதன் விசேடப்பிரயோகம்: 1745; “முழுவது முணக்கிமெய்ம் முடிப்பதொன் றெரி, யொழுஞ்ஞ சயின்றியிருபைப்

விசேடக் குறிப்பு.

தொன்றுடல், பழுதுற வரைஞாம்
பாய்தலொன்றுசெய், திழுதைசெயிழி
வினை யிரித்துமென்றெணி"வீநாயக.
கீர்த்திகம்ப. ௧௦.

1686. (௩) மூவியல்: சிரோதயம்,
பூபதனம், தெரியுங்காலம்.

1700. (க) "வண்தே சார்தம்"
(கலி. கூ௩); "மல்லிகையே வெண்
சங்கா வண்தே" (நள. சுயம். ௧௧);
"மருக்காவி வண்தே" காஞ்சிப். சித்
தீச. ௧.

1708. (ச) வித்தைகளுள், மகா
வித்தை - ௫௦௦, கூடல்சுலகவித்தை -
௭௦௦, ஆக வித்தை - ௧௨௦௦ம் விஞ்
சையர்க்குரியனவென்றும் மதிமுக
மென்பது அவற்றுள் கூடல்சுலகவித்
தையைச்சார்ந்ததென்றும் சொல்லு
வர். இந்தவித்தை ஆபோகினியென்று
புரீ புராணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

1713. (ச) காமினி - கமனஞ்
செய்தற்குக்கருவியாகவுள்ள மந்திரம்.

1722. (க) சரிகுஞ்சி - கடை
குழன்றகுஞ்சி; குறிஞ்சி. ௧௦௭-௧௨; ந.

1724. (௩-ச) துவைதவனமென்ற
வனத்தில் தங்கியிருந்த பெருமது
இந்திராசனென்றும் வித்தியாதர
னுடைய பகை கடிதற்குத் தனியேசெ
ன்ற அருச்சுனன் மீண்டுவருதற்கு
ஐந்துவருடம் சென்றன வென்பார்.

1725. (உரை) இருமுதுகுரவர் -
தாய்தந்தையர்; சிலப். ௧௬: ௬௭;
நைடத. அன்னத்தைக்கண். ௬௭.

1731. (க) குடவரை - அத்தகிரி.

1736. (உரை) கட்டியங்காரன்
மக்கள் தூற்றுவர் - காளாங்காரகன்
முதலியோர்.

1738. (க) ஒம்படை-பாதுகாப்பு.

1741. (ச) "இலைப்புரை கிளைத்
தப் பருவந்தவரிபோன்றார்" (காஞ்
சிப். திருக்கண். ௧௦௬); இலைப்புரை
கிளைத்த லென்பது புரைகிளைத்த
லெனவும் வழங்கும்; இ - வி. சூ.
௬௫௬-ஆவதன் உரையைப்பார்க்க.

1745. (ச) மலைமகள் - காந்தருவ
தத்தை; "மலைமகடன்மைகண்டே"
என்பர் பின்னும்; 1751.

1746. (உ) வெப்பர் - வெம்மை;
"புத்தகம் கொண்ட புலிக்கண் வெப்
பர்" (புறநா. ௨௬௧); இது வெவ்வ
ரெனவும் வழங்கும் (பதிற். சக.) (ச)
இனிவருகினிவி - பொருந்தாதசொல்.

1747. (௩) "எல்லுநர் விடுப்ப
வெழுந்தன்ன போகி" பெருங். ௩:
௨௫, ௧௬௫.

1752. (க) பெரிதுன்று - மிக
நன்று.

1753. (ச) அன்றே - அப்போதே.
(உரை) மூவகைப்பாவம் - செய்தல்,
செய்வித்தல், உடன்பாடென்பன;
இவற்றை முறையே கிருதம், காரிதம்,
அனுமோதமென்பார் வடநூலார்.
2781-ஆம் கவியுரையைப்பார்க்க.

1754 - 5. (உரை) குக்குடசர்ப்ப
முண்டென்று, "நித்தியமாய்" (நீல.
சாங்கிய. ௪௭) என்பதனுரையாலுந்
தெரிகின்றது.

1756. வணிகர் மூவகையரென்ப
தும் அவர்களிலக்கணமும் பின்னுள்ள
வெண்பாவால்கிளங்கும்: "இப்பார்கலிப்
பர் பெருங்குடி வாணிகரென், ரெப்பு
டையமூவ ருரைக்குங்கார் - தப்பின்,
மிதியடியே றுனைமிசை நோக்கினர்
கண்காணு, நிதியுடையராவர் நிலத்து"
(சீவசம்போதனை, ௬ - உலோகாதி
காரம், ௪௨.) இஃது எதிர் நிரணிறை.

1760. (ச) இங்கே 'எம்பி' முன்னி
லைப் படர்க்கையாக வந்தாற்போல
"எந்தைவல்ல தியாவர் வல்லாரென"
(கம்ப. சடாயுகாண். ௪௦) என்பதில்
'எந்தை' என்பதுவந்திருத்தல்காண்க.

1761. (க) "நெய்த்தலைப் பால்சு
ந்தனைய நேயத்தான்" (நெய் - தேன்)
கம்ப. கலன்காண். ௩.

1769. (ச) வேயந்தரிக்கும் - சூழ்
ந்துமேயும்.

1770. (க) ஐப்பசி - அச்சுவதிநாள்,

வச்சேடக் குறிப்பு.

1775. (க): புறநா. கஉச: க. (ச) சாத்து-வணிகர் திரள்; “குதிரையைக் கொண்டு குடநாடதனிற், சதிர்ப்படச் சாத்தாய்த் தானெழும் தருளியும்” (நீருவா. நீர்த்தி.); “சாத்தொடு போந்” சிலப். கக: ககூ.

1777. (ச) “சங்குமுருடு மொலிப்” பெருங். ந: கக, ககூ.

1780. (க) ஆலி - ஆட.

1782. (ச) சேயவள் - தூரியவள்.

1787. (உ) ‘அடிகள்’ என்பது பெண்பாலுக்கும் வருதலை, இந் தூல் 1792, 1884, 1909-ஆம் கலிகளாறு முணர்; சிலப். கச: உச; பெருங். ந: அ, எ.

1794. (க) யாண்டு-ஆண்டு; வருடம்.

1798. (ந - ச): பெருங். உ: க, கரு - ரு.

1808. (உரை) நீவாது - நீங்காது.

1813. (உரை) இன்னநாளிற்பிறந்த இன்னனென்றல் மலைநாட்டில் இக்காலத்தும் வழங்குகின்றது.

1834. (க) யானைப் பேச்சான மொழி: மலீலை. நரு; மலைபடு. நஉரு - எ.

1836. (உரை) புலிமுகப்பு: (பரி. க: சக-ரு; பெருங். உ: க, கூஅ.) “உஞ்சேனைதன், புலி முகவாயில்”, “கொடிப்புலி முகத்துவாயிற் கோட்டை” (உதயண்துமாரகாவ்யம், உஞ்சைக்காண்டம், எஉ, க00.) இப்பெயர் இக்காலத்துச் சில இடங்களில் ஒலி முகமென்று வழங்குகின்றது.

1837. (ந - ச) 973 - ஆம் பாட்டின் ஒப்புமைப் பகுதியைப்பார்க்க.

1838. (ந) சிலப். கரு: ரு.

1843. (ந)தோணைக்கல்: பல்வரிக் கூத்தினுள் ஒன்றாகிய தோள்விச்சென்பதுதோணைக்கமெனவழங்கும்; சிலப். அஅ-அக-ஆம்பக்கம் பார்க்க; “நரனிருந்து தோளபார்க்க நான்கிடுத்து புலம்புவதோ” கம்ப. சூர்ப்பநகை. க0க.

1844. (உ) வண்டர்-ஓவர்; “ஊழி வாழியென் றோவர் தோன்ற” (சிலப். உச: கஉச); “வண்டர், குழக்க ஞந் குலை குலைத்திட”, “நாணுள்ளத், தவிகை யோவரு மொருவழி யகன்றிட” திருவிளை. சக: சஅ, ரு0.

1849. (ச) “விரவார் மணிநிரைக், கட்சியுட் காரியெழும்” பு - வெ. க: ந.

1853. (ந) சேக்கும் - தங்கும்; “நிரையர்மா சேக்கு நெடுங்குன்ற நாட” நாலடி. நகக.

1864. அவரவர் தகுதிக்குத் தக்க படி நடக்கவேண்டு மென்பது இதனால் அறியப்படுகின்றது.

1872. (உ) விருந்தா - புதிதாக; “விருந்தா யடைகுதுவார் விண்” பு - வெ. ந: கஉ.

1873. (ந) காப்பென்பது மஞ்சட் காப்பு, மாக்காப்பு, எண்ணெய்க்காப்பு, மிளகாப்பென்று இக்காலத்தும் இருவகைவழக்கிலும் வழங்கும்; “சூரவர்க்குக் காப்புக்களைக் குறித்துப் போற்றி யென்றல் மரபு” (சிலப். கந: கரு - எ; அடியார்) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலது.

1874. (ந-ச): மதுரை. உஉரு-அ.

1882. (ச) ஆத்து-பிணிக்கப்பட்டி; “ஆப்புறுபாடமோ டருத்தன் கூறி”, “ஆத்தவன்பின்”, “ஆப்புற விரீஇய பிறை” பெருங். க: நஎ, உஉ; உ: கக, கக; ச: ச, சந.

1884. (க) “மக்களுக்கஃதோ” 2344.

1894. (க) ஆற்ற - வலியில்லாத.

1897. (க) சேவகன்கொள-துயில் கொள.

1898. (உ, ச) பவழம், கவழம்: “பவழவரையன்ன திரடோள்”, “கவழ மனை மே வுகளியானை” (சூளா. துறவு. ககக); “கவழக் களிப்பியன் மால் யானை சிற்றாளி, தவழத்தா னில்லா ததுபோல்” தீணைமா. சஉ.

1902. (க) விலங்கின் சாதியுள், 'மகன்மா' என்று ஒன்றுண்டு என்று நீல. சாங்கிய. சள-ஆம் செய்யுளுரை யால் தெரிகின்றது.

1906. (உ) கோய்-பரணி; "கோய் வாய்க்கீழ்" சிறுபஞ்ச. கள. (ச) கண்ணல் - கரகம்.

1907. (ங) மாங்களுக்குயிருண்மை நீல. மொக்கல. கூள - ஆம் பாடல் முதலியவற்றால் விளங்கும்.

1912. (உ) 'வாளையா நெடியகண்ணன்' என்பதும் அதனுரையும் "தாது லராத கோதை" (திருவிளை. நக: உங) என்பதற்குரிய பொருளை விளக்கின.

1913. (ங) "பருதிமார்பினில்" காஞ்சிப். காப்பு.

1921. (ங) "சுற்றமொடு, துகர்தம் கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே" பதிற். கட: உச - ரு.

1929. (ங) எய்தும், 'குளுமும்' (2126) என்பதுபோல இங்கே பன்மைத் தன்மை.

1939. சைனர் பகலிலேயே உண்பவராதலின், பகலுண இக்கலியிற் கூறப்பட்டமை கூர்ந்து அறிதற்பாலது. இதனாலே தான் இத்தூல் 591 - ஆம் க வியிலுள்ள வல்சியென்பதற்குப் பகற்சோறென்று பொருளுழுதினர்.

1952 - 6. இவற்றிற்கூறிய பந்து விளையாட்டுகிற்பவர்கள், பெருங்கதையில், பந்தடி கண்டதென்னும் பகுதியால் விளங்க அறியலாகும்.

1963. (உரை) சாற்றுமாய் - சாற்றுவதாய்.

1966. (ங) ஈமம்-விதகு; புறநா. உஙக.

1967. இக்கவி, "காவிலவ்வொன்" (தக்கயாக. ப. எள - உரை) என்பதற்கு மேற்கோள்.

1969. (ச) திருவி - செல்வி.

1975. (க) இடை - சமயம்;

'இடையின்றிகுறுகி' (புறநா.ருச);

"தளரிடை யறியுந்தன்மையன் கொல்லோ" மணி. ச: கூடி.

1981. (ச) "கூடியிருவருமொருவரெனவிதயம் கலந்ததற்பின்". பாரத. அருச்சுனன். தீர்த்த. ந.0.

1982. (க) "நிலவிலங்கிய துகிலினை" (கம்ப. இலங்கையெரி. உச.) (உ) கண் புதையாது - மதையாமல்;

1985. (ச) "அனங்கனுக் கிலக்கமாகி யம்புகொண்டழுத்த விள்ளார்" (188) என்றார்முன்.

1986. (க) தொழித்து - சிதறி; 2673; "சிதர்தொழித் தும்பியொடு மதாவண்டு மருட்ட" பெருங். க: நங, உஅ.

1991. (க) மருதயாழ்: புறநா. கசக.

1998. (ச) அயாவயிர்த்தொழிதல் - இளைப்புத்தீர்த்துவிடுதல்; 2947; "பார்மக எயாவயிர்த் தடங்கிய பின்னர்" (சிலப். கங: உக); "அழுதனனோங்கியயாவயிர்த் தெழுதலும்" மணி. உக: உக.

2002. (ச) புறநா. ககங: கூ.

2010. (உ) நவிரமு - பீறுதலுற்ற.

2024. (க) நானம் - வாசவெண்ணெய்; "நானவெண்ணெய் கதுப்புரைத்து" (2692); "வாசவெண்ணெயும் வண்டியிர்சாந்தமும்" 864.

2026. (க) தழிய-தழுவிய; 2696; "வெங்கதிர்தழிவம், தூர்நூண்டன்" கம்ப. கரன்வதை. கூக.

2029. (ச) என்செய்கு-என்செய்வேன்.

2030. (உ) 'நின்' என்னுமுதலிலேயே பெரும்பான்மை வழக்கம்.

2037. காண - கேட்க; "பேச்சைக்கண்ணி" திருவால. கூக: உஅ.

2040. (ச) பிறைப்புண் - பிறைவழுவமுள்ள ஆபரணம்.

2043. தூறும்புகுகவென்றல்மாபு.

2044. (ச) உற்ற - பொருத்திய; உண்ட.

2045. அடித்தியார்-தலைவியார்;
“அடித்தி யெம்பெருமான்” பெருங்.
க: சௌ, உக.

2047. (ச) “தொட்டிமையுருவ
நோக்கி” (1255) என்பதம் ஒப்புமைப்
பகுதியைப் பார்க்க.

2050. (உ) அணலூன்றி: (நை
டத. கைக்கிளை. க.) (ந) கையற்று .
செயலற்று.

2052. (உ) செருக்கிய -மயங்கிய;
“சொல்வகை செருக்கி” பெருங். க:
நடு, ககஉ.

2055. (க - உ) “செருக்கிார் மா
டஞ் சேர்ந்து வலங்கொண்டு” பெருங்.
ந: ச, ககக.

2061. (ச) “என்றின்னிதை”:
கம்ப. மிதிலை: கசௌ.

2064. (உ) 2063: 4.

2065. (ந) தடறு - ஆயுதவுறை.

2070. (க) “அகலிரு விசம்பிற்
றுவலை கத்ப” (நெடுநல். உப.)
(க-உ) பூமாலேக்கு இந்திரலில் உவமை:
“சிலைத்தார்மாற்ப”, “சிலைத்தாரகலம்”
புறநா. க௦, ஈக.

2073. (உ) “பவளத்துண்களும்”
சூளா. சுயம். உஉஉ.

2074. (க) “மணிவரைச்சாரன்
மஞ்ஞை” பெருங். ந: கந, நு௦.

2077. (க) “சிறுமுதுக்குறைவித்
குச் சிறுமையுஞ்செய்தேன்” (சீலப்.
கக: நுஅ.) (ச) : சூளா. சுயம்வர.
உஎநு; கம்ப. கலன்காண். நு.

2087. (ந) அஃகம் - முறைமை;
“அஃகஞ்சுருக்கேல்” ஆந்திச்சீதுடி.

2089. (ச) “மதியமு ஞாயிறும்
கதிதிரிந்தோடிக், கடனிதவிசம்பிந்
பின்னறாக்கு” (பெருங். க. நஉ, உஉ-ந)
என்னும் அடிகளையும் அவற்றின்
குறிப்புரையையும் பார்க்க.

2093. (ந) வேண்டுவது, தொகுத்
தல்.

2097. (உரை) நாயனரென்றது,
கந்துக்கடனுடைய தந்தையை.

2103. (க) பூசலிட்டு - நெர்ந்து.

2105. (ச) இறந்தார் - கடந்தார்.
கங்கைக்குத் தலைப்பில், ‘கங்காசுடம்’
என்று ஒரு சிறுமலையுண்டென்பர்.

2106. முல்லையுங் குறிஞ்சியுஞ்சேர்
ந்த இடம் பாடியாதல், “முல்லை
யுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் நிரிந்து,
நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதய ருறுத்
துப், பாலை யென்பதோர் படிவங்கொ
ள்ளும்” (சீலப். கக : சுச - சு)
என்பதனுமறியப்படும்.

2107. (க) “சிறியவன்செல்வம்போற்
சோந்தார்க்கு நிழலின்று” (கலி. க௦)
என்பது இங்கே அறியப்படலது. (உ)
“இன்கனித் தொண்டையர் துவர்வா,
யரங்குக்கத்திகள்” என்றார் முன்னும்;
1557. (ந) கலைவலார் - பரத்தையர்;
“எண்ணெண்கலையோ ரிருபெரு வீதி
யும்” (சீலப். கச : கசௌ); “எண்
ணான் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற, பண்
றியன் மடந்தையர்” (சீலப் உஉ :
கநஅ-க); “கலைகளின் றுணிவும்”
(மணி. உ : உக); “யாழ்முதலாக...
கலையுறவகுத்த காமக்கேள்வி” பெ
ருங். க : நடு, அச - சு.

2108. (ந) “துறைநனி கெழ்இக்
கம்புளினூர், தண்ணடை” புறநா.
உகௌ : எ - அ.

2110. (உரை) காரியப்பெயர்-காரி
யஸ்தர்; “காரியப்பே ரார்த்தடி
னூர் தட்டுவாராமல்” (தனிப்பாடல்.)
அமிர்ந்து - நுகர்பொருள்.

2124. (க) தொழுவனார் - தொழ
வார்.

2126. (ந) குளுறும் - குளுறு
வேம்; இச்சொல் ‘குளறும்’ என்
வும் வழங்கும்; “சித்தநீரினோ யென்
னெடு குளறும்” (நே. கந்தா. திருப்
புரவாயில், க, 6).

2136. (உ) மருமான் - உடன்
பிறந்தாளுடைய மகன்.

2138. (க) பகைநரம்பு - யாழில்
நின்ற நரம்பிற்கு ஆறுவது நரம்பும்

மூன்றாவதும்; “நின்ற நரம்பிற் காறு
மூன்றுஞ், சென்றுபெற நிற்பது கூட
மாகும்” (சிலப். அ : ௩௩ - ச;
அடியார். மேற்). (ச) விலாவணை -
அழகை; பிராகிருதம்; பின்பு, அந்
தப்புரவிலாவணை, கோயில்விலாவணை,
நகரவிலாவணையென வருவனவற்றாலு
மறிக.

2139. (உரை) ஏத்தாளிகள்-துதிப்
போர்; இவர் ஓவரெனப்படுவர்;
1844.

2149. (௩) உயிழ-தோற்றுவிக்க.

2153. (உ) உதயம் - உதயகிரி;
‘உதயமென்னுமணிவரைபுச்சி’ இறை.
சூ. ௩ - உரை.

2158. (உ) “வீணையோ டவைது
தைபோகி” (பெருங். க: ௩௭,௭௭௮.)
பண்ணுறுத்து - பண்ணி.

2163. (ச) லிச்சம் - நித்தம்.

2165. (உ) ஆலுங்கடல் - முழங்
கு ம் கடல்; “மாறெழுந்தாலும்”
புறநா. ௧௨௮: ச.

2167. (ச) வெம்ப - கடுக.

2168. (௩) நிமித்தம் - புள்ளொ
ழிந்தவை.

2177. (உரை) திரிபன் றியெய்தல் :
‘அசுரமாவது, கொல்லேறுகோடல், திரி
பன் றியெய்தல், வில்லேற்றுதல் முத
லியனசெய்துகோடல்’ தோல். கா.
சூ. ௧ - ௩.

2178. (உ) செற்றி - நெருங்கி.

2190. (௩) தென்னன் - பாண்டி
யன்.

2193. (ச) “மூன்று ம ா ள் க ள்
போய்” 2393.

2204. (க) இறுதலில் அருதமாண் :
“வில்முறிந்துபோயிற்று”, “நான் அந்
தது” 2191, 2192.

2208. (க) ஸ்ரீயகாந்தமேது :
இருபெயரோட்டி.

2211. (க) “வீரர் தோன்றலொடு”
பெருங். ௩ : ௨௬, ௬௬.

2215. (க) பதந்தியல் தருக்கின :
‘பறவையிரும்பிடி’ பெருங். க : ௪௮,
௧௩௩.

2219. (உரை) சில எண்ணுப்பெயர்
கள் - ஒருவகையான பேரெண்கள்.

2225. (௩) மறலும் - போர்செய்
யும்; 908.

2230. (உ) “கூற்றெடுங் கொம்
மை கொட்டிக் குனிக்கும்” - நைடத.
போர். 27.

2231. (உ) ஆக்கிய கயிறிரிந்து :
“வீங்குநோன் கயிறீஇ” (மதுரை.
௩௭௭.) (உரை) கோடுங் கோடுஞ் சந்
தித்து: 2254 (க).

2236. (௩) ஆசு - கவசம்.

2242. (௩) படர் - நினைவு. (உரை)
வலிக்கும் நாய் - இழுக்கும் நாய்.

2243. (ச) அரைசு - அரசு; எது
கை. “அரைசெய்தி யிருந்தபயனெய்
தினன்”; கம்ப. கையடை. கூ.

2247. (ச) செற்று - கோபித்து.

2250. (க) வெய்தா - விரைவாக.

2258. (க) கண்ணிமைத்தவர்க
ளோடு வீரர் போர்செய்யார்; “குருதி
யொள்வான் சுடரெழ விதிர்ப்ப நோக்
கி, யிமைத்தலும் வளவர் கோனை
வெருவனீ யேகு கென்றான்” (நைடத.
போர். ௪௩) என்பதனாலுணர்க.

2259. (க - உ) நிராயுத பாணிக
ளோடு போர்செய்தல் குற்றம்; “உடை
யிட்டார் புன்மேய்வா ரோடுநீர் புக்
கார், படையிட்டார் பந்தேது மின்றி-
நடையிட்டா, ரிவ்வகை யைவரைபு
மென்று மனுக்காரே, செவ்வகைச்சேவ
கர் சென்று” (சிறுபஞ்ச. ௪௧) என்ப
தனால் விளங்கும். (உரை) மற்போர்
எருமைமதமென்பது, புறநா, அ0,
௨௭௪ - ஆம் பாடல்களின் பொருள்
கூறால் விளங்கும்.

2261. (க) வீறு-வெற்றி; வல்ல
கென்று எண்ணி ஒருவீரன் யானை
யுடன் போர்செய்யவில்லை யென்பது,
“தானால் விலங்காற் தனித்தாற் பிறன்

விசேடக் குறிப்பு.

வரைத்தால், யானை யெறித விளிவர
வால் - யானை, ஒருகையுடைய தெறி
வலோ யானு, மிருகை சுமந்துவாழ்
வேன்” (தோல். புறத்திணை. சூ. ௫-
௩. மேற்) என்பதனாலும் விளங்குகின்
றது.

2262. (உரை) பற்றுவன - போதி
யன.

2263. (க) எரிய - விளங்க.

2265. (உ) ஊழ் - முறை.

2275. (உரை) கோளகை - யானை
யின் தந்தப்பூண்; 83 - ஆம் கவியின்
குறிப்பாலும் விளங்கும்.

2276. (உரை) கோடு புயக்கலாது
நின்ற - கொம்பை வாங்கமாட்டாமல்
நின்ற; “குத்திய மதயானை...கோடு
புயக்கல்லாதுழக்கு நாட கேள்”,
“மறமிகு வேழந்தன் மாறுகொண்
மைந்தினும், புகர்துதல் புணசெய்த
புய்கோடுபோல” (கலி. ௩௮, ௫௩);
“கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த்
துறுத்து” (மணி. கந: ௪௭); “புய்
ந்துகால் போகி” (களவழி, ௩௬.)
புய்த்தல், புயத்தலெனவும் வழங்கும்;
“புயக்க வொருமைந்தனைப் போவித்
தார்” கச்சி. வண்டு. உக௩.

2280. (உ) பட்டின் அங்கண்.

2283. (க) வீழா - வீழ்த்து; பிற
வினை. (உரை) கண்மாயம்-கண்கட்டு
வித்தை: “கண்டுங்கண்டிலே நென்ன
கண்மாயமே” திருவா. திருச்சதகம்,
௪௨.

22௮4. (உ) “முயற்கூடு தாக்க
விற்றகூடுடைய முடிச்சிலம்பா” என்ற
பா.

2287. (உ - ௪) “விழ்ந்நி மாய்ந்த
மரத்தின், வாண்மிசைக் கிடந்தவாண்
மையோன் நிற்றதே”, “நெடுவேல்
பாய்ந்த மார்பின், மடல்வன் போற்
தையி லிற்றகு மோர்க்கே” (புறநா.
உ௭௦, உ௭௭); “எய்போற் கிடந்தா
னென் னேறு” (பு - வெ. அ: உ௨.)

2289. (௩) வெள்வேல்: 2291: 1.

2294 (க) ஒலியல் - ஒலித்தல்.

2296. (க) கருவளி-பெருங்காற்று.

2302. கல்-வீரக்கல்; அஃதாவது,
போரில் இறந்த வீரன்பொருட்டு அவ
னுடைய உற்றாழுதலியோரால் அவ
ன்பெயரும், பெருமையும் எழுதிநட்
டுத் தெய்வமாகப்பாவித்து வழிபடப்
பெற்ற கல்.

2303. (உ) தளிவம் - சின்னம்.

2305. (௩) தெற்றி - திண்ணை.

2308. (உ) தெழித்தல்-முழக்கல்.

2311. தாமரைமலரின் இதழ்வ
கை இதிற் கூறப்பட்டிருத்தல்போலப்
பின்குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களிலும்
ஒருவகையாகக் கூறப்பட்டிருத்தல்
அறிதம் பாலது, பெரும்பான். ௪௦௨-
௫; பரி. ப. களச: ௨; பெருங். ௩:
௩, ௫௬ - ௧௦௬.

2314. (௪) நினைத்தல் செல்லார் -
நினையார்; இமைத்தல் செல்லானென்
பது இமையானென்னும் பொருளில்
வந்திருத்தல் காண்க; 2506.

2316. (க) கோல் - விளக்குத்
தண்டு.

2324. (மு.) சச்சந்தனுக்குஉவமை
கூறிய சூரியனைச் சீவகனுக்குங் கூறி
யிருத்தல், தகப்பனே பிள்ளையாக வரு
கின்றனென்னும் தூல்வழக்கைப்பலப்
படுத்துகின்றது; “செந்நெல்லாய...
தந்தையறிவு” (நாலடி. ௩௬௭.) (௪)
சீவகனுக்குச் சூரியனுவமை: 2336,
2371, 2523; பாரத. காண்டவ
தகன. அ.

2326. (உரை) வீராபிஷேகம் -
பகைவரைவென்ற வீரர்க்குச்செய்யப்
படும் அபிஷேகம். இது விசயாபி
ஷேகமெனவும் வழங்கும்; “திரும
கண் மருவிய செங்கோல் வேந்தன்”
என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில், “திசை
யது டிகழ வீராபிஷேகம்பண்ணி” என
வும், “திருமாதர் புலியெனும் பெரு
மாதர்” என்னும் மெய்க்கீர்த்தியில்,
“விசயாபிஷேகஞ் செய்து” எனவும்

விசேடக் குறிப்பு.

வருதல்காண்க. இவை சிலாசாதனத் திற் கண்டவை.

2327. (க) 'கண்ணாடியன்னகடி மார்பன்' என்பதும், "ஆடியுட் பாவை யன்னுள்" (தஞ்சை. நடிகு) என்பதும் பொருள் நயத்தால் தம் முள் ஒத்துவிளங்குதல் காண்க. (ச) ஆடு - வெற்றி.

2332. (ச) அம்பு - வளை.

2343. (ச) பைம்பொன் முடிசூழ்: "தேர்மன்னர் முடிகள்கூழ்" 2371.

2343-4. (உரை) உஉசு-ஆம் செய் யுளின் விசேடக் குறிப்பைப் பார்க்க.

2351. (க) பெண்ணைத்திரடாமங் கன்: "தழுவவராத்தாமமல்கி" 2370.

2353. (க-உரை) 'என்கொண்ட ஞாப்பு' என்னும் மூலமும், இதற்கு, 'தேவாசுரம், இராமாயணம் மாபாரதம் என்கின்ற போர்' என்றெழுதிய உரையும் "உயிர்த்தொகையுண்ட வொன் பதிற் திரட்டியென், நியாண்டு மதியு நாளுந் கடிக்கையு, மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யென்கொள்" (சீலப். உஎ: அ-க0) என்பதனாலும், 'தேவாசுரயுத் தம் பதினெட்டாண்டிலும் இராமராவண யுத்தம் பதினெட்டுமாதத்திலும் துரியோதனபாண்டவ்யுத்தம்பதினெட்டுநாளிலும் செங்குட்டுவனும் கன கவிசயருஞ் செய்தயுத்தம் பதினெட்டு நாழிகையிலும் முடிந்தவென்று எண்ண' என்னும் அதன்அரும்பதவுரையாலும், "தேவாசுர ராமாயண மாபாரத முளவென், ரோவாவுரை யோயும்படியுளதப்பொரு களமே" (களம்பாடியது, க) என்னும் கவிங்கத்துப் பாணியாலும் அழகுற்றுப் பொருட்டுடாட்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

2355. (க.) 'விழுப்புண்- முகத்திலும் மார்பிலும் பட்டபுண்' என்பார் பரிமேலழகர்; (குறள், எஎசு.) விழுப்புண் காற்றைப்புறப்பட விடுதலாலுண்டாகுமொலி: "மலர்மார்பின், வென் வேன் முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்பு"

(பு - வெ. ச:உ.) மகளிர்க்குக் குழை மாங்கலியம் போன்றதாதலின், கணவனிறந்தது கேட்டுக் குழையைச் சிதறுவாராயினர்; "மாற்றரசர் மணிமுடியர் திறலுந் தேச மந்தவர்தங் காதலிமார் குழையும் வந்து தோன்றி" (பெரிய திரு. ச: ச, க), "இட்டபொன்னேலை வாசியே" (ஆநந்தலகர், உஅ), "நஞ்சுண்டு பித்துண்டுநாந்தேவ ரென்பார், தம்பாவை யார்க்கன்று காதோலை பாவித்த தயவாளர்கூடல்" (மதுரைக்கல. உஅ) என்பவற்றாலு முணர்க.

2356. (ந) முப்பழமுறிய நீர்: "முப்பழச்சுனை" 75.

2361. (உ) ஒழிதல் - தங்கல்; 'மின்னுக்கொடியொத் தொழிந்திட்டான்' 2504.

2363. (உரை) துயலாநிற்ப - அசையாநிற்ப.

2369. (உ) உழைக்கலங்கள்: "மகளிர் மங்கல வுழைக்கலஞ் சுமந்தவர்" (தூளா. தூதுவிடு. நடக.) (ச) சின்னமலர்: "சின்னப்பூச் செருகு மென்பூ" கம்ப. கோலங்காண். கஎ.

2371 (க) "பைங்கண் - மதர்வைப் பருவாயரியேறு" தூளா. பாயிரம், க.

2380. (உ) பொன்றிதை - பொன்னைப்போற் பெறுதற் கரியநிறை.

2384. (க) "விடங்கொண்டமீனைப் போலும்" என்பார். (உரை) 'மெய்ப்புகுவன்ன முயக்கம்': "மெய்ப்புகுவன்ன கைகவர் முயக்கத்து" அகநா.நா0டு.

2389. (ச) ஆணம் - அன்பு.

2392. (உ) சீலமில்லன சினக்களிற்று - நிறையழிகொல்லாணை; அவற்றை அகற்றவிட்டாலும், அவற்றின் செல்வை முன்னர்ப் பறையறைவித்துத் தெரிவியாவிட்டாலும் மனிதர்கள் துன்புறுவரென்பது வெளிப்படை; "நிறையழி கொல்லாணை நீர்க்குவிட்டாங்குப் பறையறைந்தல்லது செல்லற்கவென்"

விசேடக் குறிப்பு.

னா, விவையேதவறுடையான்" (கலி. 10௬) என்பதனால் அறியலாகும்.

2398. (ந.) ஆக-பொருந்த; "ஆக வமைகவதுவேயவ்வரசநீதி" துளா. அரசியற். உகக.

2401. (க) நிரந்து, நிரல்படக் கோத்தென்பர்; (குறள், சுசஅ - பரி மேல்); "நிரத்திலங்கு வெண்பன் மட ந்தை" குறந். 10௨.

2404. (க) துப்புரவுகள் - நுகர் பொருள்கள்.

2407. (உ) உடைமணி: "உடை மணிகட்டி." திருச்சீழ். ௩௮௩.

2409. (க) விதானித்து - மேற் கட்டிகட்டி.

2413. (உரை) மயிர்வினைக்கல் யாணமென்றது இங்கே புருவமொ துக்குதலை யென்பர்.

2414 - 5: பெருங். க: சஉ, க௩௩; உ: ௩, சு - கசு.

2415. (க) ஆர்த்தி-நிறைத்து.

2417. சக்கரவாள சக்கரவர்த்திக ளென்னும் பெயர், புறநா. களநு-ஆம் பாடலின் விசேடவுரையிலும் வந்துள் ளாது.

2418. (உ) அத்து-துவர்; துவரு ரிஞ்சி யாட்டுதல்: 623.

2425 (ந.) திருவிலன்னதார் - இந் திரவில்லைப்போன்ற மாலை; 2070.

2432. (ச) நடந்தஃது-நடந்தது.

2434. (க) மையணி மதயானை: "மையணி யிரும்பிடி." (பெருங். க: சஅ, கஅச); "இழையஞ்சன மால் களிறு" கம்ப. அதிகாயன். உக.

2435. (உரை) ஒப்பியாரின்றார் - அலங்கரிக்கின்றார்.

2436. (க) யானையுளரசன்: "நா காதிபன் விடுமும்மத நாறுந்திசை" பாரத. அருஞ்சனன் தீர்த்த. ௧0.

2442. இதில் கூறப்பெற்றுள்ள சிற்பவிசேடம்மிகப்பாராட்டற்பாலது; 1081 - ஆம் பாடலின் ஒப்புமைப்

-பெயர்: பரங்க

2445. (உ) காந்திறு பரடுபுல்லிக் கிண்கணியும் சிலம்பும் ஆர்த்தல்: "பைம்பொற் கிண்கணி பரட்டு மிசை யார்க்குஞ், செந்தளிர்ச்சிமடி.", "சேவ டிக்கேற்ற செம்பொற் கிண்கணி, பா டகக்குரலொடு பரடுபிழந்தாற்ற" பெ ருங். உ: ௩, அரு - சு; ஷெ கசு, கஅரு - சு.

2446. இக்கலியிற் கூறப்பெற்ற கோலம் பிற்காலத்தில் வழங்காதாயிற் றென்பர்; தொல், செய். சூ. ௮0 - ௩.

2447. மகளிர் ஆண்மையைவிரும் பல்: கம்ப. கோலங்காண். கசு.

2450. (க - உ) எழுத்துவடிவு பட மல்லிகைமாலை கட்டப்பட்டதெ ன்று இங்கே கூறியிருத்தல் பண் டைக்காலத்திற் சிற்பவேலையின் துட் பம் நன்கமைந்திருத்தது என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது; தன் கருத்தை மானன்கையென்பவள்மட் டும் அறிந்துகொள்ளும்படி வாசவதத் தையின் நெற்றியில் உதயணன் கோ லஞ்செய்து அவன்பால்அனுப்பினனெ ன்று பெருங்கதையில் முகவெழுத் துக் காதையிற் கூறப்பட்டிருத்தல் இதனை வலியுறுத்தும்.

2452. (உ) உருளும் - கெடும்.

2462. (க) மொய் - வலி.

2463. (உரை) பருதி - நீளமான சமிதை. சமிதை கஉ - அங்குலமுள்ள தாக இருத்தல்வேண்டுமென்பர்.

2473 - 5. பெருங். உ: உ, எ0 - எசு; ஷெ. ௩: கசு, அக - சு.

2477. (உ) மார்பிற் கொடிவடி வமெழுதுது லுண்டென்றும் தெரி கின்றது: "ஆடுகொடி யணிந்தவுய ரலங்கல்வரை மார்பன்", 2483.

2478. (மு) பெருங்; க: ௩சு, உகச - அ.

2484. (உ) சலிய அழகுடை யன.

2491. (ந.) 'உளமையாடி' என் றும் பிரதி பேகமுண்டு.

விசேடக் குறிப்பு.

2495: பெருங்.உ:ச,கௌ-உ0டு.

2503. இச்செய்யுளில் மகளிர் மேனியின் நறுமலாத்திற்குக் கூறிய உவமை ஸ்ரீ காளி எகராலும் கூறப் பெற்றுள்ளதென்பர்.

2508. (ங) பாம்பிற் றேன்றிய முத்து நீல நிறத்தது: திருவிள, கஎ: ௫௫.

2515. (உரை) பாண்மைச் சொல்லாலே - வணக்கச் சொல்லாலே.

2517. (க - உ): 1129; துளா. நகர. ௫.

2519. (ச) வளாயினார்-வளைத்தார்.

2521. (உ) இலிற்றும்-பிவிற்றும்.

2525. (உரை) ஆலித்து - முழங்கி.

2527. (க) சூலம் - இடிதாங்கி; 3003; “சூலத்தாம் காளியை யொக்கும்” கம்ப. நகர. கூ.

2529. (உரை) வேட்கை பிறவாப் பருவத்தாரும் வேட்கை பிறக்கின்ற பருவத்தாரும் வேட்கை பிறந்த பருவத்தாருமென இங்கே கூறியது போல் மகளிரை மூன்று கூறுக்கி வழங்குவர் வடநூலாரும்.

2535. (உரை) துசப்புமிடித்தார்-இடைவறுமையுற்றார்; “இடைமிடித் தார்தமை”வேங்கைக்கோவை, நக.

2537. (ங) பறை - பறத்தல்; “குருகின் மென்பறை விளக்குரல்” ஐங்குறு, அக.

2541. (க) முழால்: “முழாலிற் பொலிவண் முழவும்” நணிகை. வள்ளி. ௫க.

2544. (ங) “காதநாண்ககன்” என்றதனால், இராசமாபுரம் நாற்காத அகலமுடையதென்பது பெறப்பட்டது; “காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பி” (சீலப். ௫: க௩௩) என்பதனால், காலிரிப்பும்பட்டினத்தின் எல்லையும் நாற்காதமுடையதென்று தெரிசின்றது. இவ்விரண்டையு மூற்றநோக்குமிடத்து, பெரியநகரத்தின் எல்லை எலகாதமாக இருத்தல்வேண்டுமென்று வெளியாதலுடன், காதம் என்ற சொற்குப் பொருள் யாதோ என்ற ஐயமுமுண்டாகிறது.

2548. (ச) சேண் செடிய - மிக செடிய.

2552. (க) குழுங்க: (துளா.சயம். கூ.உ.) (உ) திரு-நல்வினை; 2556: உ.

2560. (உரை) முன்னம் அடைத்துவைத்து அரசன்வருங்கால் கோயிற் கதவைத்திறத்தல், இக்கவியின் ஒப்புமைப் பகுதியால் அறியலாகும்.

2569. (உரை) ஏறுதிமோதிரம்: 2167.

2574. இளமையில் தான்விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓராலமரத்திற்குச் செய்யுமுபகாரமாகச் சீவகன் அதற்கேற்ப மாலைபை அணிவித்தானென்பது முதலிய செய்தி, துன்பக்காலத்தில் தன்னை ஏற்றிக்கொண்டிருந்து இளைப்பால் இடைவழியில் இறந்து போன பெண்யானை ஒன்றற்கு உதயணன் மாடஞ்சுமைப்பித்தானென்பது முதலிய செய்தியை ஒத்துள்ளன; பெருங். ச: ந, ௧0-ஆம்அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க.

2580. (ங - ச) உத்தரகுருவும் பவணலோகமும் இன்பத்திற் சிறந்தவையென்பர்.

2582. (ச) கொற்றமென்பதற்கு அரசவுரிமையென்றும் பொருளுண்டு; “ஒருவன்மேற் கொற்றமவைப்பின்” (204) என்பதனாலும், பெருங்கதையிலுள்ள பகுதிகளுள் ஒன்றன்பெயராகிய ‘கொற்றங் கொண்டது’ என்பதனாலும் விளங்கும்.

2595. (உரை) ‘ஐராவதத்தின் மேல்’ என்றவார்க்கியத்திற்கு, திக்கஜபர் வதங்களுள் ஒன்றாகிய ஐராவதத்தின் மேலுள்ளபொய்கையில் மலர்ந்ததாமரைமலர்மேலுள்ள திருமகள் என்றும் ஐராவதமென்பதற்கு ஐராவதக்ஷேத்ரமென்றும் பொருள்கூறுவர்; ஸ்ரீபுராணத்தில், (உங) பாரசுவதீர்த்தங்

விசேடக் குறிப்பு.

கர்ப்பராணத்திலுள்ளதாகிய, 'ஸ்வாமி பிறந்தவுடன் ஜன்மாபிவேகத்திற்குக் கொண்டுபோகும்காலத்தில், ஜம்பூத் வீப்பிரமாணமாகி, முப்பத்திரண்டு மூகத்தையுடைத்தாகி, முகமொன்றுக்கு எட்டுக்கொம்பை உடைத்தாகி, கொம்பொன்றுக்கு ஒருபொய்கையாகி, பொய்கையொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு கமலபூஷ்பமுள்ளதாகி, பூஷ்ப மொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு இதழாகி, இதழொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு நர்த்தனஸ்திரீகளாகி நிர்மிக்கப்பட்ட தோரைராவதம்' என்னும்வாக்கியமும்தான், "பொலம்பூங்காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பு, மிலங்குநீர்த் துருத்தியுமிளமரக் காவு, மரங்கும் பள்ளியுமொருங்குடன் பரப்பி, யொருநூற்று நாற்பது தியோசனை விரிந்த, பெருமால்களிற்று" (சிலப். ௨௫. ௧௨-௧௪) என்னும்பகுதியும் அதன் அரும்பதவுரையும் இங்கே அறியத்தக்கன.

2598. (உரை) இசை காமத்தை விளைக்குமென்பது, "நஞ்சுகொப்புளிக் கும் பேழ்வாய் நாகனை துறந்த நம்பி, கஞ்சநாண் மலர்வாய் லைத்த கழை விசை யமிழ்த மாரி, யஞ்செவி தவழ்த லோடு மாய்ச்சியர் நிறத்து மாரன், செஞ்சிலை பழுத்துக் கான்ற செஞ்சரத் தவழ்ந்த மாதோ" (பாகவத. ௧௦: ௧௨, ௧௪) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

2604. (க) பிறந்த ஆங்கு.

2605. (ச) சீவகன் குருகுலத்திற் பிறந்தவன்: 290.

2608. (௨) தம்பெருமா னென்றது, விசயையை.

2609. (௨) 'உற்றது நாங்கள் கூற' என்றொரு பாடபேதம் காணப்படுகின்றது; நன். வீ. கு. ச௫௮-பார்க்க.

2613. (ச) இதன்பொருளும், "துன்பத் தாற்றுன்பத் துய்த்த லல்லது, துன்பத் தாலின்பத் துய்க்க வெண்ணுத, லன்பிற் காஞ்சிர மாக்கி

மாங்கனி, தின்குற் றஃதவர் சிந்தை வண்ணமே" (மேரு. வச்சிராயுதன். ௬) என்பதன்பொருளும் ஒத்திருத்தல் காண்க.

2622. (௨) துற்றுஅலிமும் - உண்ணப்படுஞ் சோற்றையும், (௩) தருமம் கறுப்புச் சிவப்பென்று தெரியாதவ ரென்பது ஒருபழமொழி.

2625. (௩) 'பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவின்கண் அந்தோவினையெயன் றழங்குவார்' (குறள், ௨௭௫-பரிமேல்.) (ச) "நெரங்காறமின்" 547.

2628. (உரை) 'தாம்நின்ற நோன்பு' என்றது, மகன் வாழவேண்டுமென்று முன்பு நோற்றிருந்ததனை.

2629. (உரை) கையறவு - செயலுதல்.

2631. (க) கன்னிப்பருவத்தும் விவாகமானபின்பும் கணவனிறந்தபின்பும் பெண்டாலார் துறத்தற்குரியரென்பர்; "கன்னி யிற்று வன்னங்கள் கணவனிற் றுறவின், மன்னு மாரியாங்கனைகணூல் வாங்குமக் குசைகள்" (நிருவிடா. சமணரைக்கழு. ௧௭)

2640. (க) புகழ்ந்துரை - புகழ்.

(௨) இகழ்ந்துரை - இகழ்.

2641. (ச) இல - இலவு.

2656. இதில் கூறப்பட்ட மாலைகளின் இயல்பைக் குறிஞ்சிப்பாட்டின் ௧௦௩ - ச ஆம் அடிகளின் குறிப்பாலுணர்க. (உரை) பாராவனையம் - சுழல்பவை; இது பாரா வனையெனவும் வழங்கும்; "சுழல்வட்டம் பாராவனையே" பிங்கலந்தை, ௧௫: ௬௦.

2674. (உரை) அவிழ்ப்பதம் - சோறு.

2683. (ச) கைத்து - செலுத்தி; "நுகமின்றி விராக்கைத்து" திருவா. அதிசய. ௮.

2686. (க) "செம்மயிர்க்குறுத்தாட் பேரெலி" (கூர்ம. சம்பு. ௩௭.) மயிரால் ஆடை நெய்யப்படுதல், "நூலினு மயிரினு னுழைநூற் பட்டினும்... நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியும்"

விசேடக் குறிப்பு.

(சீலப்.கச:௨௦௫-௭) என்பதனாலும் அதனுரையாலும் அறியலாகும்.

2689. (௩) செத்தும்-செதுக்கும்.

(ச) பூச்செயாமேனி-கழுவாதமேனி.

27௮0. (௨) மதுநுகர்கையில் மோந்து இன்புறுதல் பொருட்டுக் குவளை மலர் வட்டிலில் விரவப் பெற்றது; “இஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டி” (பதிற். ச௨) என்பது முதலியவற்றையும் அவற்றின் உரையையும் பார்க்க.

2706. (மு) தூளா. துறவு. கஅஎ.

2713. (க-௨) இடப தீத்தங்கரர் அவதரிக்குமுன்பு இவ்விடமெல்லாம் போகபூமியாக விருந்தனவென்றும் அப்பாற் கருமபூமியாயினவென்றும் கூறுவர்.

2718. (உரை) மூவகைச் செவி கருள், “தோளா மரச்செவித் தூராவயிற்றுச்சுமடர்” (திருநாற். ௧௦) என்பதனால் மரச்செவியும், ‘எஃகுச் செவியாலே சுருதியையளந்து’ (முருகு. ௧௪௦-௪௧-௪) என்பதனால் எஃகுச் செவியும் தூல்களில் வழங்கப்பட்டவாறு அறிக.

2720. (க) ‘இனம்பிரியேறு’ என்று பாடம் இருப்பின் நன்று.

2723. (௩) தொழுத்தை யேன்: “தூசனஞ் சொல்லுந் தொழுத்தைமாரும்” (திலீய. பெரியாழ்வார். ௨: ௬, அ); “இத்தொழுத்தையோர் தனிமைதானே”, “தொழுத்தையோர் தனிமையும்” ஷே. திருவாய். ௧௦: ௩, ௩-௪.

2725. (க) ஆட்டி - அலைத்து.

2726-7. (மு) “வாணர் துதலார் வகைப்பட்டியேன் பலலின்கலைநீர் தது போல்வதன்முன், ஆணோடு பெண்ணு முருவாகி நின்ற யடியே ஸ்யயப்போகதோர் குழல்சொல்லே” (தே. சுந்தர. திருநெல்வாயிற் திருவரத் துறை, ௬) என்னுந் திருவாக்கு இதன் பொருளை ஆராய்தற்கு இன்றியமையாதது.

2727. (௨) அரம்பு - குறும்பு:

“அரம்பு மல்லலுங் கரம்பு மில்லது” (பெருங், ௩: ௨, சஅ); “அரம்பு செய்யினி” தணிகை. பிரமன், ௧௬.

2730. (உரை) காமன் மனவேட்கையடங்கியவன்: “சிலைவலான் போலுஞ் செறிவினான்” கலி. ௧௪௩.

2733. (௩) அரசனுக்குக் கழிந்த நாழிகையைக் கணிகள் கூறுதல், “பூமென்கணையும் பொருசிலையுங்கைக் கொண்டு, காமன் நிரியுந் கருவூராயாமங்க, ளொன்றுபோயொன்றுபோயொன்றுபோய் நாழிகையு, மொன்றுபோயொன்று போயொன்று” (சீலப். ௫: ௪௬-அடியார். மேம்.) என்பதனால் விளங்குகின்றது. நாழிகைகூறுங்கணிகள், நாழிகைக்கணக்கரென்றும், கடி கையாரென்றும் கூறப்படுவர்.

2735. (௩) வீமசேனன் மடைத் தொழிலிற்சிதந்தவனென்பது வெளிப்படல. அவனால் மடைத்து லொன்று செய்யப்பட்டுள்ளதென்பது, “காவொரி பூட்டிய கவர்களைத் துணிப், பூவிரி கச்சைப் புகழோன் நன்முன், பனிவரை மார்பன் பயந்த நுன்பொருட்பலுவல்” (சீறுபாண், ௨௩௮-௪௧) என்பதனால் விளங்கும்; 171 மபர்கமென்று தமிழில் ஒருதூல் வழங்குகின்றது.

2736. (ச) உறவர்: “உறப் பால நீக்கலுறுவர்க்கு மாகா” நாலடி. ௧௦௪.

2738. (க) நற்றவஞ் செய்த வீரர்புண்ணியமிகுத்தவர். (க - ௨) “திருமக ணிலைமையுஞ் செல்வர் கேட்டிரேன், மருவியமனிதரை யிகீந்து மற்றவன், பொருவது புகழ்வார் புதிய கா முறு, மொருவர்கண் ணுறப்பல னுணர்ந்து கொண்டினே”, “புண்ணிய மூலந்தபின் பொருள் ளார்களைக், கண் ளிலார் துறந்திடுந் கணிகைமார்கள் போ, லெண்ணிலரிகந்திடு மியாவர் தம்மையு, நண்ணிய நண்பிலணங்கை வண்ணமே” (தூளா. முத்தி. ௧௪,

கரு) என்பவற்றில் திருமகளியல்பு இச்செய்யுளிற் போலவே கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

2743. (உ) சாரணர் - சமணமுனிவர்; அவர் தலசாரணர், ஜலசாரணர், டலசாரணர், புஷ்பசாரணர், தந்துசாரணர், சதுரங்குலசாரணர், சங்கசாரணர், ஆகாசசாரணரென எண்வகையர்; இவ்விருவராகச்சென்று தருமோடதேசஞ்செய்தல் அவர்கட்கு இயல்பென்பர். 'மேல்' என்றது, 2893-ஆம் கவியை.

2746. (ங) மேற்கூறிய சாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர் மூத்தோராதலின், 'நூற்கடன்மாதவன்' என ஒருமையாற்கூறினர்; இது, சிலபி. க0: 8௬௩-ஆம் அடி முதலியவற்றிலும் பெறப்படும்.

2749 - 53. இச்செய்யுட்களின் பொருளும், "வினேப்பய வலியினுலே வேறுவே நியாக்கையாகித், தனிப்பல பிழைத்திம்முட் னெய்யுற உம் பல்லுயிர்க்கு, மனித்தரி னரியதாகுந் தோன்றுத றேன்மி னாறு, மிளித்தவை முகர வெய்துஞ் செல்வமு மன்ன தேயால்", "உயர்குடியதனிற்றேன்ற லுனமில் யாக்கையாதன், மயர்வறு கல்வி கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல், பெரிதுணர் வரிய வெய்தல் பேரதற் கோட லென்றும், கரிதிவை பெறுத லேடா பெற்றவர் மக்கொன்பார்" (வனையாபதி) என்பவற்றின் பொருளும் ஒருவாறு ஒத்து விளங்குதல் காண்க.

2751. (உரை) கரும்புறத்தோர் - 'வெடர்; இச்சொல் இலக்கணப்படி களில் மேற்கோளாகவழங்குகின்றது.

2760. (க) பைப்பய: "சின்னெறி பைப்பய நீங்கினார்" கம்ப. அகத்திய. உள. (ச) ஒருதலை - துணியடி.

2762. (க - உ) இவ்வடிகளை உரைநடையாக அமைத்தார் பரிமேலழகர்; குறள். ௩௨௦.

2772. (ச) குரலாய்நித்பர் - குரலையுடையராகி நித்பார்.

2773. (உரை) 'பறையலகு இக் காலத்துப் பலகறையென மருவிற்று': "நின், மிஞிறுஞ்மிகு கவிளங்க-விமிழ்கின்ற, வைசாகி வைகாசி வாய்ந்த பறையலகே, யைதாம் பலகறையென்றனவே" கச்சி. வண்டு. சகச - ௩.

2774. (க) "மாணிணப் புழக்க லொடு தேனெய் விதவையின்" (பெருங். உ: ௧௨, ௧௧௩.) (ங) சந்து-நீர்.

2777. (ச) "அச்சணங்கயில்வேல்" கூர்ம. கண்ணன்சிவபூசை. கச.

2778. (க) பொதிர்ப்ப - துளைக்க.

2783. (உ) "உழப் பெருதுடைய தாமே" 751.

2784. (உ - ச) "ஆரைச் சாகாட் டாழ்ச்சி போக்கு, முரனுடை றோன் பகட டன்ன வெங்கோன்", "டண்டச் சாகாட் டாழ்ச்சி சொல்லிய, வரிமணன் றொமரக் கற்பக நடக்கும், பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையுமுண்டோ" (புறநா. ௬௦, ௬௦); "மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னுன்" குறள், ௬௨௪.

2786. (உ) "நீராலிக்கட்டி நனி நிரந்தெழுந்து" சூளா. சுயம். ௨௦௪.

2787. (உ) கண்படுத்து-கொன்று.

2790 (க) நீழ்நெக்கி-கண்ணாடி நிழலினோக்கி.

2793 (உ-ங) நாவாய்கவிழ்த்தற்றுன் டம்: "வந்ததே, யாழ்கலத் தன்னக அழ்" (நாலடி. ௧௨.) (ச) மடி-மடங்கு.

2794 (ச) ௩௪௦-பாரம்; 203; "எழுவர்ப்புண்ட லீகைச் செந்துகம்...ஒரு தான் றுங்கிய" சீறுபாண். ௧௧௩-௩.

2800. (உ) கருவத்துச்சென்று - கருவிற்சென்று; அத்து, சாரியன்.

2801. (உ) பகுவொளி-பேரொளி.

2802. (உ-ரை) மார்பிற் கோதை - மார்பின்மேல்; "கோதையார்பிற் கோதை" புறநா. ௪௮.

2806. (உ) 'புரு வ முரு வுரு செய்ய' என்றும் பாடப்பெற்றது;

வீசேடக் குறிப்பு.

‘உரு’ அச்சமாதலின், உருவமென்பதை அதன் திரிபாகக் கொள்க.

2808. தேவர்கள் ஜினபூஷணசெய்வதுண்டென்றும் தேவலோகத்தில், 8497023 ஜினாலயங்களுள்ளவென்றும் கூறுவர்; இதனை, “பாரீடைபீரிருதாந்தைம்பத் தெட்டுப்பத் தாம்பவணத், தோரோமுகோடி யெண்ணென்பானிலக்க முயர்ந்தகற்பத், தோரியல்யோனிடொள்ளோழாயி ரச் சின்ன மெண்ணவொண்ணாச், சீரிய வந்தரர் சோதிடத் தீசர்நத் சேதியமே” (திருநாற். கூஉ) என்பதனாலுணர்க. சேதியம் - சினாலயம்.

2809. (உரை) ‘பற்று...மலங்கள்’ : 3039 (க.)

2815. புண்ணிய மிகுதிக்கு இரதனையும் பாவமிகுதிக்குக் குரங்கினையும் எடுத்துக் காட்டினர்.

2816. (உ) சிறப்பு - பூசை.

2817. இக்கவியின் விசேடவுரையிலுள்ளவரலாறு இரத்தின கரண்டக மென்னும் வடநூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ள தென்பர்.

2818. இதற்கு நிறுத்தப்பட்டவை துவகஞாக்குரிய நித்தியாசாரங்களாம்.

2819. (ச) துணுக்குவ-குறைப்பன.

2820. தம்முஞ்சியைத்தம்கையாற்பறித்தல், ‘உலோச்சு’ என்னும் பெயரினதென்பர்; இந்தக்கிரியை, 3031-ஆம் கவியிலும்வந்துள்ளது; “தடுக்கு மித்துத்தலையைப்பறிப்பாரோடு” (தே. திருநாள். திருப்பிரமபுரம், ‘விடைய தேறி’ ௧0); “பறித்த புன்றலைக் குண்டுகச் சமணர்” (பெ. பெ. ‘அன்னமென்னடை’ ௧0).

2823. (க) ‘புல்லென்ற நாபடல வர் போன்று’ (பு-பே. ௧0: ௧௪); ‘புற்கென்ற செந்நாப் புலவரை யொதது’ (பெ. உரை).

2825 (மு) 1167, 2640; ‘நடுவு நிலை...சமநிலை; அஃதாவது, செஞ்சார்தெறியிலும் செத்திலும் போழி

னும் நெஞ்சோர் தோடா நிலைமை; அது காம வெகுளி நீங்கினாற் கண்ணோரிகழுவது’ தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௨-போர்.

2826. துறவிகள் பிணைக்குச்செல்லுதல், “வில்லின தெல்லை கண்ணு னேக்கிமெல் லடிகள் பாவி, நல்லருள் புரிந்துயிர்க்கணகைமுத லாய நாணி, யில்லவ ரெதிர்கொண் டயி னெதிர் கொளுண் டியருமாகி, நல்லத வமுத முண்டார் நடந்தனர் வீதி யூடே” (முதலாவது, உச) என இப்படியே யசோதரகாவியத்திற் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

2831. (உரை) உயிரின்வகை இன்னவென்பது 3107 - ஆம்பாடல் முதலியவற்றால் விளங்கும்.

2833. இச்செய்யுளின் பாடபேதம் மிகஅதிகம்; உரைக்கு ஏற்றபாடம் இங்கேபதிபிக்கப் பெற்றது; ஏனையிடங்களிலும் இப்படியே.

2836. (க) பொற்குவ டென்பதற்குக் குடவரையென்று பொருளுழுதியது, “அத்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு” (இறை. சூ. ௧௮ - உரை, மேற்) என்பதை நோக்கிப்போலும்.

2843. (உ) கப்பம் - பதினாறு வகைக்கல்பலோகம்; “கப்பத்திர்திரன் காட்டிய நூலின்” (சீலப். ௧௧: ௧௫௪).

2845. (க) “பொருளில் லவந்தைப் பொருளென் றுணரு, மருளான மாணப் பிறப்பு” (குறள். ௩௫௧); இக்கவியாற் கூறப்பட்டவை இரத்தினத் திரயங்கள்; 1463 - ஆம் கவியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

2846. (ச) “எல்லையி லின்ப முணர்வு வலிகாட்சி, புல்லும் வினை வென் றவர்க்கு” (அருங்கல. ௧௫௭); “அந்தச்சதுட்டயமவையெய்த” (பஞ்ச கல்யாண்வகவல்).

2847. (உரை) ஏனைநான்காவன: நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயு வின்மை, அழியாவியல்பென்பன.

2858. (ச) கழிக்கும் - காலம் போக்கும்.

2863. (ந) நடாய் - நடத்தி. (க-உரை) இக்கலியில், 'வடமலைப்பொன்' என்பதற்குத் திருவென்று பொருளெழுதியிருப்பது 183 - ஆம் கவிக்குறிப்பால் விளங்கும்.

2868. இக்கவிமுதலியவற்றற்கூறப்படும் உயிர்க்கொலைமுதலியவை ஸப்பதயஸனத் தின்பாற்படுமென்பர்.

2872. (உ) படுகால் : இது 'படிக் கால்' எனவும் வழங்கும்; "குறுத் தொடை நெடும்படிக்கால்" (பட்டின. கசஉ.) (ந. - ச) "வைத்த, பொருளு மவனை நகுமே யுலகத், தருளு மவனை நகும" நாலடி. உஎந.

2877. (க) "அறவியங்கிழவோனடியினை" (மணி. கக: உந); அறவியமனத்தினையாகி "அறவியான் றானு மறவியிந்தீர்தான்" நீல. தரும். சஅ, ௧0௧.

2884. (ந) தொலைப்பரு - நீக்கு தற்கரிய வென் றுமாம். (ச) 3109 : க - உ.

2889. (உரை) ஸஹஸ்ராரமென்பது, கற்பலோகம் பதினாறு ஆள் பன்னிரண்டாவதென்பர்.

2890. (க) "அரங்கினுமார்சிலம் பின்னநின், நிரங்குவார்புனற்சரயு" (கம்ப. கையடை. உஉ); "தானுயிருத செவியினேற்பது" (ஷெ. பம்பை. கடு); "பொருந்துறதனம்... செல்வார்" நைடத. நகர. உஃ.

2899. (க - ந) ஏற்றறிமுரசம்: "வசித்து விஜைமாண்ட மயிர்க்கண் முரசம்" (புறநா. கூந: எ); "ஏற்றறி லொர்த்த விடிமுழற் தழங்குரத், கோற் றெழுந் லேந்தல் கொற்றமுரசம்" (பெருந. உ: உ, உஅ-ஈ); 2142-ஆம் கவியின் ஒப்புமைப்பகுதியைப்பார்க்க.

2900. (ச) இடியுமிழ் முரசம்: 2392: ந; "இடிமுரசவற்றதென்ப வெ" துளா. சுயம். உ௧௩.

2902. (க) 'கரும்பல்லது காடிந் மையான்' சீலப். ௧0. அக-நு; அடியார். உரைநடை.

2904. (க) பொள்ளல் - உள்வி டில்லாமை.

2905. (ச) வீற்றிர்இ - தனியே இருக்கச்செய்து; 2914: ந.

2906. (ந) நுண்சொற் புலவர் - அமைச்சர்; கூநஉ, கூநச, கூநக - ஆம் திருக்குறள்கள் முதலியவற்ற லறிக. "அஞ்சொணுண்டேர்ச்சிப் புலவர்" புறநா. உநடு: கடு.

2909. (க - உ) தெரிந்தவனுர்த் தால் தேர் பலநாளுரலாமென்பது ஒரு பழமொழி.

2913. (ச) பெருநம்பிபென்பது, ஓரசனுக்குப் பின்னே அரசுரிமை பெற உரியோர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயரென்று தெரிகிறது; 'முன்னேன் தன்னைப் பின்னரியற்றிப் பின்னேன் தன்னையும் பெருநம்பியாகென' சீலப். பதிகம், க-உ; கட்டுரை; அடியார்.

2916: (உ - ந). "தாளே பெருங்கிளை தோளே துணைவி, பல்லே மக்கள் கண்ணே தோழர்" பெருங். உ: ௧0, ௧00 - ௧0௧.

2923. (ச) அழற்கொடி - நெருப் பொழுங்கு.

2926. (ச) பொருட்குன்று-மேரு.

2928. (உரை) கையுறை - கையின் கண் சேர்த்துவது; காணிக்கை.

2929. (க) சின்னத்துலி - சிறிய துண்டு. (உ) துன்னம் மூசிய-தையல் மூடிய; "ஓரோன்க, யொன்றன்சு ருடையுடுப்பவரே யாயினும்" (கலீ. ௧அ.) (ந) அகலேந்தி - ஓட்டையேந்தி.

2931. (ந) ஒள்ளியான் - அறிவுடையான்; 741.

2934. (ச) ஆற்றலை-கட்டுச்சோறு.

2935. (ச) காலவேல் - இறுதியைச் செய்யும்வேல்; "காலவேலான்" கம்ப. கையடை. கக.

2943. இக்கவியின் சில வாக்கியங்களுக்கும், கருத்துமீ 269 - ஆம் கவியிற் காணப்படுகின்றன.

2944. (உ - ஈ) “கருங்கால்வெண் குருகுமேயும் பெருங்குளமாயிற்றென்னிடமுலேநிறைந்தே” குறுந். ஈ.உரு.

2946. (ச) போகுஉயிராகி - போய தற்குத்துணிந்தஉயிரை உடையாராகி.

2949 (2) கொப்புளித்திட்ட - கைவிட்ட.

2961. (ச) இன்னே - இப்படியே.

2966. (உ) உலறி - காய்ந்து.

2969. (உ): 3069. தொழித்த-ஆரவாரித்த; “தொழித்தளிசேர் மலர்ச் சூனை வெறுத்த கேதாரம்” நனிகை. புராண. சக.

2970. (க) சுரையெயிறு - உட் றையையுடைய எயிறு; 2958 (க)

2971. (உ) வறை - வறையல்; வறுவலென வழங்கும்.

2972. (க) “புலிக்கண் வெப்பர்” (புறநா. உசுக. ச.) (உ) “மாதர் மென்முல்லைப்பீன்ற வான்முகையனைய மூரல்” (நாடக. நாடு, கச.) நிமிரல்- நீட்சி.

2974. (க) 833-ஆம் செய்யுளின் ஒப்புமைப் பகுதியைப்பார்க்க.

2975. (க - உ): 113.

2977. “அட்டி.லுமிழந்தன புகைய கிற்புகை, நெட்டிலுமிழந்தன” கம்ப. நகர்நீங்கு. உ0ச.

2979. (ஈ) நற்பு - நன்மை.

2980. (க) “நிறைந்தபால் கிளிவட்டிலுமிழந்தன” கம்ப. நகர்நீங்கு. உ0ச.

2984. (உ) வெள்ளில் - பாதை.

2987. இச்செய்யுளின் உரையில் காதலென்பதற்கு எழுதிய பொருள் கூர்ந்தறியற்பாலது.

2989. (உரை.) தாமமுதலியமுடியின்வகை ஐந்தன்பெயர்கள், சூடா

ஆம் செய்யுளிலும் பிறக்கண்டுகளிலு முள்ளன.

2991. (ச) “கடலையனையம் யாங்கல்வியால்” நன்னேறி, எ.

2993. (ச) கழுமிய - மயங்கிய.

2999. (உ) பையமெல்ல: ஒரு பொருட் பன்மொழி. (ஈ) விரும்பு பட்டு - புதுமைபுற்று.

3007. (உரை) கோயில் கந்தகுடியெனப்படும்.

3012. (க) “வாடாமாமலர் மாலைகள் தூக்கலின்” மணி. ஈ: 00.

3013. (உரை) திவ்யத்தொனியாவது அருகனுக்குத் தேவர்கள்செய்யும் எண்வகைச் சிறப்பினுள்ளொன்று; எண்வகைச் சிறப்புக்களை, “சுடர் மண்டலஞ் சரதுத்துவி தெய்வத் துவனிசங்கப், பிடரமண் டலவனை பிண்டி வெண்சாமரை பெய்மலரி, னைர்மண்டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாமடியோ, மிடர்மண் டலங்கெடுப் பார்க்கிமையோர்செயுமென்கிறப்பே” (திருநாற். அ0) என்பதனு லுணர்க.

3017. (உ) அல்லாப்புற்று-சுழல்.று.

3018. (உ) “வாடாமாலையோடையோடுதயல்வர” (முருகு. எக.); “வாடாமாமலர் மாலைதூக்கலின்” மணி. ஈ: 00.

3019. (உ) அமராதார் - விரும்பி நனைந்து பொருந்தாதார். (ச) தூல் நாழிகை - நெய்தற்செழுதிற்சூரிய கருவிகளுள் ஒன்று.

3024. (உரை) கணதாரிருக்குமிடம் கணதர கோட்டமெனவழங்கும்.

3038. (ச) நீல. ஆசீவக. உ.

3039. (க - உ) “பாம்புரி... துறந்து” என்பது, 1546 - ஆம்கவியாலும் அதனுரையாலும் விளங்கும்.

3046. (ச) பட்டத்துயானையை ஐராவணமென வழங்கல், ழுவநூலாவிற் காணப்படும்.

3048. (உ) ஆற்றமுணல், கடல்

சுறுதல்மரபு; புறநா. ௫௫, க௩௬ ;
மதுரை. உ௩௫ - எ.

3068. (௩) “சென்னை ரீதத்துக்
கேள்வி மாந்தர்” பெருங் க:௩௩௭, க௩௮.

3070. (ச) குரைய : “நேர்வருங்
குரையகலம்” குறிஞ்சி. கச.

3105. (க) தீர்தி- ஊட்டப்பட்டி.

3111. (க) “மணி நிலை விசும்
பொடுவரங்களைவன” துளா. இரத.க௩.

3116. (உரை) கர்ப்பாவ தரணம்,
ஜன்மாபிஷேகம், பரிநிஷ்கிரமணம்,
கேவலஞானம், பரிநிர்வாணமென்னும்

பஞ்சகலியாணங்களுள், பரிநிர்வாணம்
ஐந்தாவதாகலின் கலியாணமெனப்
பட்டது; பரிநிர்வாணம் - முத்தி.

3121. (க) ஐயமின்றி - நற்காட்சி
யிற் சங்கையின்றி.

3143. (உரை) முதத்தம் பவளமும்
கலந்து கோத்த வடம்போன்றதென்
றும் அரிதிற் பொருடந்தும் எளிதிற்
பொருடந்தும் செய்யுட்கள் நின்மன
வென்றும் கூறப்பட்டிருத்தலின், இந்
தூல் மணியிடையவளம்போன்றதென்
பதைத் தெரிவித்தபடியாயிற்று.

இந்தூல் 3145-ஆம் கவியுரையின் இறுதியில் நச்சினார்க்கினியராத் குறிப்
பிக்கப்பெற்றுள்ள ‘பகைமாற்று’ என்னுங்கவி வருமாறு:—

“பகைமாற் றெருநற் பரன்வாழ்த் தவைச்சொற் பதிக விலம்பகமோ
வகைமாற் றெருநா மகளோ கோலிந்தை மணமுறு தத்தைகுணம்
மிகைமாற் பதுமை கேமசரி கனகம் விமலையர் வீழ்சுரமஞ்
சகைமாற் றெருமண் மகள்பூ விவக்கணை முத்தியீ ராரென்றே.”

இது, சேந்தமிழ்த் தொகுதி ௨௦, பகுதி ௫, உ௩-ஆம் பக்கத்தில் ‘பெயர்
விழையான்’ என்பவரால் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

ஃமே கண்டவற்றை இந்தூர்த் பிரயோகவிளக்கத்தில், உரிய இடங்களிற்
சேர்த்துக்கொள்க.

1.	மு.	யா.	வி.	உரை	ஒழிபு ௨
23.	„	„	„	„	„
31.	„	தொல்.	இளம்.	செய்	க௦௩

பரமபதிதிணை.

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

நச்சினூர்க்கினியருரை.

க ட வு ள் வ ர ழு த் து

1. மூவாமுதலாவலகம்மொருமுன்றுமேத்தத்
தாவாதவின்பந்தலையாயதுதன்னினெய்தி
யோவாதுரின்றருணத்தொண்ணிதிச்செல்வனென்ப
தேவாதிதேவனவன்சேவடிசேர்துமன்றே

என்பது. இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் தேவர் செய்கின்றகாலத்திற்கு
நூல் அகத்தியமும் தொல்காப்பியமுமாதலானும், “முந்துநூல் கண்டு
முறைப்பட வெண்ணி” (தோல். சிறப்பு.) என்றதனால், அகத்தியத்தின்வழி
நூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிரகூறியநூல்கள் நிரம்பிய இலக்கணத்
தன அன்மையானும், அந்நூலிற் கூறியலிலக்கணமே இதற்கிலக்கணமென்
றுணர்க.

அவ்விலக்கணங்களிற் செய்யுளியலின்கண்ணே ஆசிரியர் பாநான்கென்
றும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுங்கூறிப் பின்பு
அம்மை முதலிய எட்டும் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குஇலக்கணமென்று கூறு
கின்றழி, “இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்” (தோல். செய்.
சூ. உருஅ) என்பதனால், “மெல்லென்றசொல்லான் அறம்பொருளின்பம்
வீடென்னும் விழுமியபொருள்பயப்பப் பழையதொருகதைமேற் கொச்சகத்
தாற்கூறின, அது தோல்” என்று கூறினமையின், இச்செய்யுள் அங்ஙனங்
கூறியதோலாமென்றுணர்க.

இச்செய்யுள் முன்னோர்கூறிய சூறிப்பின்கண் வந்த செந்துறைப்
பாடாண் பகுதியாம் (தோல். புறத்திணை. சூ. உரு.) இதனானே, “யாப்
பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது” (தோல். செய். சூ. கச்சு)
என்பதற்குத் தேவபாணியும் காமமுமேயன்றி வீடும் பொருளாமென்பது
ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று.

முந்துநூல்களிற் காப்பியமென்னும்வடமொழியால் தொடர்நிலைச்செய்
யுட்குப் பெயரின்மையும் இதற்குப் பின்புகூறிய நூல்கள் இதற்கு விதியன்
றுணர்க.

இனி, இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளை இனமென்ப. அந்நூல்கள் இனமென்றுகாட்டிய உதாரணக்கடாம் அவர்சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனமாகாது ஒழிந்தபாக்கட்கும் இனமாதற்கு ஏற்றலானும், துறையை விருத்தமாகவும் தாழிசையை விருத்தமாகவும் ஒதுதற்கு அவை ஏற்றமையானும், “மூவாமுதலா” என்னுங்கவிமுதலியன தாழம்பட்டவோசையான் விருத்தமாயும் சீர்வரையறையானும் மிகத்துள்ளியவோசையானும் துறையாயும் கிடத்தலின், இச்சினை விருத்தக்கலித்துறையெனல்வேண்டும் ; அதுகூறவே துறையும் விருத்தமுமென்ப பகுத்தோசிய இலக்கணநிரம்பாதாமாகலானும் இனமென்றல் பொருத்தமின்று. இச்செய்யுட்களின் ஓசை வேற்றுமையும் மிகுங்குறைந்தும் வருவனவும் கலிக்கேயேற்றலிற் கொச்சகமென்றடங்கின.

“யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது” என்பதனால் இக்கவியும் மேலிந்தகவியும் முன்னிலையன்றியும் தேவர்ப்பராயினவாம்.

இனி, அளவியற்சந்தம், அளவழிச்சந்தம், அளவியற்றரண்டகம், அளவழித்தாண்டகம், சமசந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகச்சந்தமென அடக்குவார்க்கு அவற்றுள்ளும் சிலவன்றி முழுதுமடங்காமையுணரக.

மூவாமுதலாவென்பது, மூத்த முதலியவென்னும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையடுக்கு ; “எதிர்மறுத்து. மொழியினும் பொருணிலைதிரியா” (தோல். வினை. ரூ. ௩௬) என்பதனால், உலகமென்னும் வினைமுத்தம் பொருளொடு முடிந்தது ; “முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்” (தோல். மொழி. ரூ. ௩௩) என்பதனன், முதலுமென்பதொருவினை உடன்பாட்டிற்கு உளதாம். ஆசிரியர், “காலமுலகம்” (தோல். கிளவி. ரூ. ௫௮) என்றும் பிறண்டும் சூத்திரஞ்செய்தலின், அது வடமொழியன்று. ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்க்கிழவனை ; “உலக முவப்ப” (முருகு. க) என்றது போல. ஒருமூன்றுமென்ற குற்றியலுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டு, “முதலீ ரெண்ணினொற்று ரகர மாகு, முகரம் வருத லாவயி னுள்” (தோல். குற்றியலுகரப். ரூ. ௩௩) என்னும் விதியும்பெற்று, “அளந்தறி கிளவியும்” (தோல். குற்றியலுகரப். ரூ. ௪௧) என்னுஞ்சூத்திரத்து, “தோன்றும் காலை” என்ற இலேசான் முடிந்தது. ஒருமூன்று மேத்த எய்தியென்க ; உம்மை, “இளைத்தென வறிந்த சினைமுத்தம் கிளவி, வினைப்படு தொகுதியின்” (தோல். கிளவி. ரூ. ௩௩) வந்தது. உலகமென்னும்பெயர் மூன்றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டு, அது தான் எத்தவென்றும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகிய குறிப்புணர்த்திய தாவென்னும் உரிச்சொல், வினைக்கு முதனிலையாய்த் தாவாதவென்ப பெயரெச்சமறையாய் இன்பமென்னும் பெயரொடுமுடிந்தது. ஏத்தத் தாவாதவென்பது, “வினையெஞ்சு கிளவியும்.....வல்லெழுத்து மிகுமே” (தோல். உயிர்மயங்கு. ரூ. ௨) என்பதனான், ஒற்றுமிக்கது. தாவாத வின்ப மென்பது உடம்படுமெய்யாயிற்று ; இன்பமென்னும் பெயர் தலையாயதென்னும் குறிப்புப்பெயரைக்கொண்டது ; “அல்வழி யெல்லா மெல்லெழுத்தாகும்”

(தோல், புள்ளி, சூ. ௧௧) என்பதனான், மகரம் நகரமாயிற்று. தன்னி னெய்தியென்ற இன், காரகவேதுப்பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு. தன் னிலெய்தியென்று பாடமாயின், மணியினதுஒளியும் மலரினதுநாற்றமும் போலத் தன்னுள்ளேபெற்றென்க. எய்தியெனநின்ற செய்தெனெச்சம், கார ணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரெச்சவினையொடு முடிந்து, அது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடுமுடிந்தது. ஓவாதென்னும் எதிர் மமையெச்சமும் நின்றவென்பதனொடு முடியும். குணமாவன, தாவாத வின்பமென்பதனாற்பெற்ற அநந்தசுகமொழிந்த ஏழுகுணங்களும்; அவை:— அநந்தஞானம்; அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், நாமமின்மை, கோத்திர மின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பென்பன. அத்து, இரண்டாமுருபின் கண்வந்த சாரியை; “அத்தே வந்தே யாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய் கெடுத றெற்றென் றந்தே” (தோல், புணரியல், சூ. ௩௧) என்பதனான், மகரம் கெட்டு “அத்தி னகர மகரமுனை யில்லை” (ஷெ ஷெ சூ. ௨௩) என் பதனான், அகரம் கெட்டுமுடிந்தது. “குற்றிய லுகரமு மந்து” (ஷெ ஷெ சூ. ௩) என்பதனான் வருமொழியில் ஒகரமேறிற்று. ஒண்ணிதி, பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் - வீடாகிய விளங்கிய நிதியையுடைய செல்வன்; இகரவீற்று வேற்றுமைச்சொல்லாதலின், வல்லெழுத்துமிக்கது. செல்வனென்றார், அழியாதவின்பத்தை நுகர்தலின். என்பவென்னுமுற்றுச் சொல், சாதுக்களென்னும்பெயர் தொக்குநின்றதனொடுமுடியும்; தோன்ற வெழுவாயுமாம். தேவும்: தெய்வத்துக்கு ஒருபெயர்; நான் கனுருபு விரிக்க. ஆதியாகியவென்க. சேவடி பண்புமாதத்திரையாய்க்குமைந்த சொல்லாத லின், மருவின்பாத்தியதாய் நின்றது. சேவடிசேர்துமென ஒற்று இரட் டாதுநின்றது, இரண்டாவதற்கோதிய திரியில்அன்னபிறவால் (தோல், தொகை. சூ. ௧௩) சேர்தும், பன்மைத்தன்மை; ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. அன்று, அசை. ஏகாரம், ஈற்றசை.

(இதன்பொருள்.) தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவனாவான், கெடாத இன்பம் தனக்கு ஒப்பற்றதனை அந்தமுமாதியில்லாத மூன்றுலகுமேத்தத் தன்னாற்பெறுகையினாலே தன்னை விட்டுநீங்காதுநின்ற குணங்களைபுடையனாகிய ஒண்ணிதிச்செல்வனென்பர் சாதுக்கள்; ஆதலின், யாமும் இவ்விவக்கியம் இனிதுமுடி தற்பொருட்டு அவன் திருவடிகளை வணங்குவேமென்றாரென்க.

இஃது, அருகசரணம் சித்தசரணம் சாதுசரணம் தன்மசரண மென்னு நான்கினுள், சித்தசரணம்.

இனி, தான் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும், நாம் மூவாமுதலாக வேண்டியென்றும் வினையெச்சமாக்குவாருமுளர்; அதற்கு எய்தியென்பத னொடு முடிக்க.

மேல்வருஞ் செய்யுட்கும் இவ்வாறுரைப்பின் உரைபெருகுமாதலின், இனி நல்லறிவுடையோர் உய்த்துணருமாறு சுருங்கவுரைக்கின்றும்.

“செம்பொன்” (சீவக. உ) என்னும் கவியாற் குருக்கள் அருகனை வணங்குதலின், தாம் சித்தனைவணங்கினார். குருக்கள்கூறுதலானும் அருகனைவணங்குதலானும் அதனை முன்வைக்கவெனின், அவர், ‘இது நன்று ; இதனை முன்னேவைக்க’ என்றலின், முன்வைத்தார். (க)

2. செம்பொன்வரைமேற்பசும்பொன்னெழுத்திட்டதேபோ
லம்பொன்பிதிர்வின்மறுவாயிரத்தெட்டணிந்து
வெம்பஞ்சுடரிற் சுடருந்திருமூர்த்திவிண்ணோ
ரம்பொன்முடிமேலடித்தாமரைசென்னிவைப்பாம்.

இன், ஐந்தாமுருபு ; உவமப்பொரு. எழுத்திட்டதென்று, ஒற்றுமைப்படக்கிடந்ததற்கும், பிதிர்வென்றது சிறியவும்பெரியவுமாகிய வடிவிற்கும் உவமை. மேல் வெம்புமென எதிர்காலநோக்கிற்று ; எல்லாரும் விரும்பும் சுடரென்று இளஞாயிறென்றதுமாம். இன், உறம்பொரு. வைத்தவெனவருவிக்க.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டாற்போலப் பிதிர்வு போல அணிந்து இளஞாயிற்றினும் விளங்குமூர்த்தியுடைய, தேவர்கள்முடிமேல்வைத்தஅடியை யாரும் சென்னியிலே வைப்பாமென்க.

செம்மை பசுமை, தொடைமுரண் ; ஈண்டு வண்ணவேறுபாடின்று.

இஃது அருகசரணம்.

(உ)

3. பன்மாண்குணங்கட்கிடனாய்ப்பகைநண்பொடிவல்லான்
ரென்மாண்பமைந்தபுனைநல்லறந்துன்னிநின்ற
சொன்மாண்பமைந்தகுழுவின்சரண்சென்றுதொக்க
நன்மாண்புபெற்றேனிதுநாட்டுதன்மாண்புபெற்றேன்.

சொல் - புகழ். குழு-ஆசிரிய உபாத்தியாய சாதுக்கள்.

(இ - ள்.) உறவும் பகையுயில்லாதான்கூறிய நற்குணங்கட்கு இருப்பிடனாய்ப் பழையதாகிய மாட்சிமையமைந்த அறத்தையும், அதனைப் பொருந்திநின்ற குழுவினையும் சரணாகச் சென்றுசேர்ந்த நல்வினையுடையேனாதலின் இக்கதையை உலகிலே நிலைபெறு த்துத்தற்கு நல்வினையுடையேனெனத் தெளிந்துகூறினாரென்க.

இறைவன் நண்பிலனாயினும் அருஞ்சரத்தின் மரம்போல் அடைந்தார்க்களித்தல் அவற்கியல்பு. இல்லாவென்று பாடமாயின், இல்லாவதமென்க.

இனி, குணங்கட்கிடனாய்ப் பகைநண்பில்லாநெனின், பிறர்க்குள்ளது, இவர்க்கின்றொன்றாகும் ; “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி” (குறள். உக) என்றலின்.

இது, தன்மசரணமும் சாதுசரணமும் கூறிற்று.

(ங)

அ வை ய ட க் க ம்.

4. கற்பாலுமிழ்ந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா
 னற்பாலுமிழ்ந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா
 சொற்பாலுமிழ்ந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா
 பொற்பாலுமிழ்ந்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா.

(இ-ள்.) கல்லின்பகுதியின் மமணியும் நிறைமதிபோற் கலைகணிதந்த
 சொல்லின்பகுதியின் மமணியும் கழுவாதொழிந்தால் நன்மைகெடும் ; ஆத
 லிற் சான்றோர் தமது அறிவாலே கழுவாதுகா அமைத்துக்கொளற்பாலரா
 யிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையனல்லனென்பது சொல்லெச்சம் ; “சொல்
 லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொளியற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்சமாகும்”
 (தொல். செய். சூ. ௨௦௬) என்றாராதலின். மறுவில்லாதமதிக்கு மறு
 வடுத்தாற்போலக் கலைநிறைந்தசொற்கு அடுத்த மறுவாவது வருவமைக்குஞ்
 சொல் ; அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையடக்கமுணர்த்
 தியதாயிற்று. மதிபோல் நிறைந்த மதியுமாம். (க)

5. முந்நீர்ப்பிறந்தபவழத்தொடுசங்குமுத்து
 மந்நீருவர்க்குமெனின்யாரவைநீக்குகிற்பா
 ரிந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுங்கொள்பவன்றே
 பொய்ந்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

நிலத்தைப்படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலு
 முடைமையின், முந்நீர் ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பவழமும் சங்கும்முத்தும் கடலிலே பிறந்தன ; அவைபிறந்த
 அக்கடல் உவர்க்குமென்று கூறிலும் அவற்றைக் கைவிடுவாரில்லை. அது
 போல மெய்யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவேமென்பார், எனது
 இவ்வாறு உவர்க்குந் தன்மையையுடைய சொல் தீதாயினும், அச்சொற்
 பொதிந்த பொருளாலே அச்சொல்லைக் கொள்வரெனத் துணிந்து கூறின
 ரென்க. (உ.)

பதிகம்.

6. மீனேறுயர்த்தகொடிவேந்தனைவென்றபொற்பிற

ருனேறனையானுளன்சீவகசாமியென்பான்

வானேறநீண்டபுகழான்சரிதம்மிதன்னைத்

தேனூறநின்றுதெருண்டாரண்வசெப்பலுற்றேன்.

ஏறுயர்த்த - ஏற்றைமேம்படுத்தின ; “கடல்வாழ் சுமவு மேறெனப் படுமே” (தொல். மரபு. சூ. ௪௦) என்றார். சாமி, பாகதம்.

(இ - ள்.) காமனைவென்ற பொற்பிளையுடைய ஏறனையானுள் ஒருவ னுளன் ; அவன் யாரெனச் சீவகசாமியென்பான் ; அவனது ஒழுக்கம் கேட் டோர் நெஞ்சிடத்தேறின்று இனிமைமிகும்படி, தெளிந்தோர் அவையிலே இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளைக்கூறலுற்றேனென்க.

புகழாளென்னும் பெயர் சொல்லுவான்குறிப்பான் அவனென்னுஞ் சுட் டுப்பெயர் மாத்திரையாயிற்று ; “நாணி நின்றோள்” (அகநா. ௧௬) என்றும், “அணங்கருங் கடவு ளள்ளோள்” (ஐடி) என்றும் அகநிதிநிகழிவற்ற போல. இது, “பொருளொடு புணராச் சுட்டுப்பெய ராயினும்” (தொல். கிளவி. சூ. ௩௭) என்னுஞ்ஞத்திரவிதி. மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற் கெல்லாமொக்கும். வேகனை முந்குறிநார், கதைக்கு நாயகனாதலின். (க)

7. கோடாதசெங்கோற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்வே

லோடாததானையுருமுக்குரலோடையானே

வாடாதவென்றிமிசுசச்சந்தனென்பமன்னன்

வீடாதகற்பினவன்றேவிவிசையென்பான்.

செங்கோல், பிழிதிறியைபுரீக்கிய விசேடணமாயினும் கோடாத வென்று அடையடுத்தலிற் கோலென்றுத் தன்மையாயிற்று. வெண்குடை, இயைபின்மைமாத்திரைநீங்கிய விசேடணம். உருமுக்குரலபோலுங்குரலை யுடையயானே. வீடாத, விகாரம்.

(இ - ள்.) செங்கோல்முதலியவற்றையுடைய மன்னன் குறையாதவெ ன்றிமிசு சச்சந்தனென்பார் ; அவன்தேவி விசையென்று பெயர் கூறப்படு வாளென்க. (உ)

8. செந்தொத்தலர்ந்தசெழுந்தாமரையன்னவாட்கட்

பூந்தொத்தலர்ந்தபசும்பொற்கொடியன்னபொற்பி

னெந்தொத்தலர்ந்தமுலையின்னமிர்தன்னசாயல்

வேந்தற்கமுதாய்வினையாடுதற்கேதுவாமே.

(இ - ள்.) சிவந்து தம்மிலிணையொத்து அலர்ந்த தரமரையன்னகண்ணையும் பொற்பிணையும் தம்மில்லாத்து அடிபரந்த ஏந்து முலையிணையுமுடைய சாயலாள், வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

அமிர்தம் கட்கினிதாகிய மென்மையும் தன்னை நுகர்ந்தார் பிதிநுகரா, மற்றுக்குமென்மையுமுடைமையின், ‘அமிர்தன்னசாயல்’ என்றார்; ‘சாயன் மென்மை’ (தொல். உரி. ௨௭) என்று பொதுப்படச் சூத்திரஞ் செய்தது ஐம்பொறியாலும் நுகருமென்மையெல்லா மடங்குதற்கு; ‘மயிலன்னசாயல்’ (ஏலாதி, ௨௮), ‘சாயன்மாற்பு’ (கலி. சுரு. ௬) என ஒளிக்கும்ஊற்றிற்கும் வந்தன; பிறவுங் காண்க; சாயல், ஆகுபெயர். மறுமையிற்சென்று பெறும் அமுதமும் இவனொனக்கொண்டு மயங்கினமைதோன்ற மீட்டும் ‘அமுதாய்’ என்றார். (௩)

9. கல்லூர்மணிப்பூணவன் காமங்கனைந்துகன்றிச் செல்லாறுகேளானனிசூழ்ச்சியிற்றேற்றவாறும் புல்லார்புகலப்பொறிமஞ்ஞையிற்றேவிபோகிச் செல்லாறிழுக்கிச்சுகாடவன்சேர்ந்தவாறும். — ௬௪

நனி, விசேடித்த உரிச்சொல். பொறி - எந்திரம். செல்லாறிழுக்குதல் - வெற்றிமுரசுகேட்டுக்கலங்குதல். தேவி போகி இழுக்கிச் சேர்ந்தவாறு மென முடிவுழி, அவனொன் வேண்டாமையின், அது தேவியைச்சுட்டாது, அங்நனம் அமுதாயவன் இங்நனமாயினொனத் தேவிரங்குதலின், முன்னிற்கவியை நோக்கித் தகுதிபற்றிவந்தது. இனி, ‘சாத்தியவன் வந்தான்’ என்றும்போலத் தேவியவனொன் வினைக்கொருங்கியன்றதென்பாருமுளர்; அது வழக்கிற்கென்று மறுக்க.

(இ - ள்.) பூணவன் வேட்கைசெறிந்து அதிலே அடிப்பட்டு அமைச்சர் சொல்வழியைக் கேளானாய் டகைவர் மனமகிழ எண்ணத்திலே மிகத்தோற்றபடியும், தேவி போகி இழுக்கி அவன் சுகாட்டைச் சேர்ந்தபடியுமென்க. (4)

10. நானாற்றுகம்பிபிறந்தான்ரிசைபத்துந்தத் தோனாற்றொர்தெய்வத்துணையாய்த்தயர்தீர்த்தவாறும் கோனாற்றகோன்போலவன்கொண்டுவளர்த்தவாறும் வாளுற்றகண்ணணம்மகன்வாழ்கெனநோற்றவாறும்.

தோள் - கை, உற்று - உவமவாசகம்; ‘செப்புற்ற கொங்கை’ (தருகசிற். ௩௫௪) என்றார் பிறரும். ‘ஒழியாது’ (தொல். தொகை. சூ. ௧௫) என்னுமிலேசார் கோனையென்னுமுருபு தொக்கது. அவனென்று கந்துக்கடனைச்சுட்டிற்று, கதையை உட்கொண்டு. அரசன் இறத்தற்கு ஏதுவாகலின், ஈண்டும் வாளுற்றகண்ணென்றார். வாழ்க, வியங்கோள்; விகாரம். நோன்பு, வேட்கையுள்ளது.

(இ - ள்.) நம்பி, ஒன்பது திங்களும் சிறைத்து, திசைகளிற் பல்லுயிர்களும் வளர்தல் காரணமாகப் பிறந்தானாக, ஒருதெய்வம் கூனியது உருவாய்த் தன் கை தனக்கு உதவுமாறுபோலத் தேவிக்கு உதவித் துயர்தீர்த்தபடியும், கொலையுண்டசச்சந்தன் வளர்க்குமாறுபோலக் கந்துக்கடன் உட்கொண்டு வளர்த்தபடியும், கண்ணுள் நோற்றபடியுமென்க.

நல்ல நானூற்றென்றுமாம்.

(ரு)

11. நெஞ்சம்புணையாக்கலைமாக்கடனீந்திபாங்கே
வஞ்சம்மறவாரிரைவள்ளல்விடுத்தவாறும்
விஞ்சைக்கிறைவன்மகள்வீணையிற்றேற்றவாறு
நஞ்சுற்றகாமநனிநாகரிற்றுய்த்தவாறும்.

(இ - ள்.) வள்ளல், தனது நெஞ்சு தெப்பமாகக் கலைகளாகிய கடலைக் கடந்து கரையேறி அப்பொழுதே மறவர்கொண்டிரையை மீட்டபடியும், தத்தை யாழ்ப்பாடலிலே தோற்றபடியும், இருதலையுமொத்தகாமத்தை நாக ரைப்போல ஹகர்த்தபடியுமென்க.

கற்றபொழுதே பயன்கோடலருமையின், ஆங்கேயென்றார். மறவரைக் கொல்லாது உயிரைவழங்குதலின், வள்ளலென்றார். விஞ்சை, குணப்பண்பு; பண்புடைப்பொருண்மேனின்ற ஆகுபெயர். ஒருமகளை வென்றானென்றல் இவன் தலைமைக்கு இழிவென்று அவள்செய்தியாகக் கூறினார். நாகரோடுவ மை ஒருடம்பாதலும் நீங்கல்வன்மையும்பற்றி.

(சு)

12. முந்நீர்ப்பசெங்கலறம்முரசார்ப்பமூதூர்ச்
செந்நீர்க்கடியின்விழவாட்டினுட்டேங்கொள்சண்ண
மைந்நீர்நெடுங்கணிருமங்கையர்தம்முண்மாரா
யிந்நீர்ப்படியேயிவைதோற்றனமென்றவாறும்.

அலற ஆர்ப்ப விளையாடும்விளையாட்டென்க. கடி. - மிகுதி. தேங்கொள் சண்ணம் - ஓளியும் நாற்றமும் ஊறும் இனிமைகொண்ட சண்ணம். தோற் றனம், “மோயின ஞாயிர்த்த காலே” (அகநா. ரு) என்றற்போல, விளை யெச்சம் முற்றய்த்திர்த்தது.

(இ - ள்.) மூதூரிற் புதுநீராலுண்டான விழவிடத்தாடும் ஆட்டிலே இருவராகிய மங்கையர் சண்ணத்தாலே மாராய் இச்சண்ணங்களைத் தோற்று இந்நீரிற் படியேயென்றபடியுமென்க.

(எ)

13. சண்ணம்முடைந்துசுரமஞ்சரிசோர்த்துதோழி
வண்ணநெடுங்கட்குணமாலையவைதுமாறிப்
புண்மேற்புடையிற்புகைந்தாணுருவியாதுநோக்காள்
கண்ணோக்குடைந்துகடிமாடமடைந்தவாறும்.

(இ - ள்.) சுரமஞ்சரி, சுண்ணந்தோற்றலாலே சோர்ந்து தோழியாகிய குணமாலையைக் கண்ணற்றுச் சீவகனை மழைவள்ளலென்று வைது நெஞ்சமுன்று அழகுசெய்து ஆன்மக்கள் வடிவை ஒலியத்தும்நோக்காளாய்க் கன்னியாமாடத்தை அடைந்தபடியுமென்க.

மாறி வைதென மாறிற்று, “திங்கனங்கதிர்” (சீவக. அகஅ), “மாற்ற மொன்று” (சீவ. அகக) என்னுங்கவிகளைநோக்கி. (அ)

14. பொன்றுஞ்சுமார்பன்புனலாட்டிடைப்புன்கணெய்தி
நின்றெஞ்சுகின்றனாமலிக்கமீர்தீந்தவாறு
மன்றைப்பகலேகுணமாலையைச்சுறுத்த
வென்றிக்களிற்றைவிரிதாரவன்வென்றவாறும்.

அச்சம், விகாரம். வென்றிக்களிற்று - முன்புவெற்றியையுடைய களிற்று. விரி தார் - மார்பின் விசேடத்தால் உலகுபுகழ்ந்த தார்.

(இ - ள்.) திருத்தங்குமார்பன், புனலாட்டிலே உயிர்போகின்ற ஞாமலிக்குத் தானும்வருந்திப்பார்த்துநின்று பஞ்சநமஸ்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்தபடியும், அவன் அநஞ்செய்த அப்பகலே களிற்றை வென்றபடியுமென்க. (க)

15. தேனாறுதிஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறும்
கோனாறுசெய்வான்கருதிச்சிறைகொண்டவாறும்
வானாழிநீந்துமழையின்னெனவந்தொர்தேவ
னானொருளியேவோற்கொண்டொழந்தவாறும்.

செய்வான், வினையெச்சம். கருதியென்பது கருதவெனநின்றது ; “உரக்கால் யானை யொடித்துண்டு” (குறுந். உருஉ) என்னுஞ்செய்தெனெச்சம் பிறவினையொண்டாற்போல. சிறை - அன்னப்பார்ப்பைச் சிறை செய்தது. ஒருதேவன், விகாரம். மழை, அவனாந்தி. ஆசிரியன்கூற்றை உட்கோடலின், உரவோன் அறிவுடையோனாயிற்று.

(இ - ள்.) உரவோன், தேனினது இனிமை இடைவிடாத இனியசொல்லையுடைய குணமாலையைச்சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருத முற்பிறப்பிற் றீவினையாகியசிறை வந்து அவனைக் கைக்கொண்டபடியும், ஒருதேவன் மழைமேலேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து அவனைக் கைக்கொண்டுபோனபடியுமென்க.

அவனெனச்சுட்டுவருவித்து உரவோனைச் சுட்டாக்கலுமொன்று. (கௌ)

16. தேங்காதமள்ளர்திரடோளிணைசிக்கயாத்த
பூங்கச்சீக்கிப்பொறிமாண்கலநல்லசேர்த்தி
நீங்காதகாதலுடையாய்நினைக்கென்றுபின்னும்
பாங்காயவிஞ்சைபணித்தாங்குவிடுத்தவாறும்.

பூங்கச்சியாத்த கெடாதவீரர், தோளினையையுடைய வீரர்; இவை இகழ்ச்சி. கச்சு - சேலையின் மேற்கட்டினது. சிக்க - அகப்படக்கோல; திசைச்சொல். நீக்கி - அச்சிறையைநீக்கி. பின்னும் நினைக்கவென்றது, இடர் வரின்னென்றதன்நி இன்பமுறுங்காலும் நினைக்கவென்றவாறு.

(இ - ள்.) மள்ளர் சீவகனைச் சிக்க, தேவன் அதனை நீக்கிக் கலத்தைச் சேர்த்தி, 'என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய், பின்னும் நினைக்க' என்று தனக்குரியவிஞ்சைகளை அவனுக்கு நிறுத்தி அவ்விடத்துநின்று விடுத்தபடியுமென்க.

இது, முற்கூறியவகையிற் சிறைப்பாவத்தைத்தொடர்புபடுத்தெடுத்து விரியக்கூறிய பின்பு அவற்குச்செய்த சிறப்புக்களும் கூறிற்று. கட்டில்லாமை பின்னையுணர்க. (கக)

17. பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணனிற்பாயல்கொண்டு

கைந்நாகந்துஞ்சங்கமழ்காந்தளஞ்சாரல்போகி

ஹைந்நாகவேலிமனிபல்லவதேயநண்ணிக்

கொய்ந்நாகச்சோலைக்கொடியந்நகர்புக்கவாறும்.

மை - மேகம். கொய்ந்நாகம் - புன்னை. கொடியநாகரும்பாடம். காந்தன், வடிவிற்கும் நிறத்திற்குமுமவம்.

(இ - ள்.) நாகப்படுக்கையிலே மாயோன் துயிலுமாறபோலக் காந்தனைப் படுக்கையாகக்கொண்டு யானைதுயிலும் அழகிய சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேசத்தை நண்ணி அதன் நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க. (கஉ)

18. அத்தம்மணையகளிற்றந்நகர்மன்னன்மங்கை

முத்தம்முரிஞ்சமுகிழ்மென்முலைமின்னனானைப்

பைத்தங்கொர்நாகம்பனிமாமதியென்றுதீண்டச்

சித்தங்குழையற்கெனத்தீர்த்த வட்சேர்ந்தவாறும்.

அத்தகரியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு விகாரமாயிற்று; "அத்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு" (இறை. சூ. ௧௮. ௧-றை. ௧௪௮ 'அன்னம்புரையும்') என்றார் பிறரும். அங்கெனக் கதையையுட்கொண்டு சுட்டினார். குழையற்கு, விகாரம்.

(இ - ள்.) களிற்றையுடைய முற்கூறிய நகரின்மன்னன்மகள்முகத்தைப் பொழிலிடத்தே ஒருநாகம் மதியென்று உட்கொண்டு படம்விரித்து, அது மறுச்சோமதியன்மையின், அவளைக் கையிலே தீண்டுதலாலே சித்தம் வருந்தின உலோகபாலனை வருந்தற்கவென்றுகூறி, அச்சொற்கேற்பத்தீர்த்து அவளைச் சேர்ந்தபடியுமென்க. (கங)

19. பொற்பூண்சுமந்தபுணர்மென்முலைக்கோடுபோழ

நற்பூங்கழலானிருதின்கணயந்தவாறும்

கற்பாடபூழித்தகனமாமணித்தூண்செய்தோளான்
வெற்பூடறுத்துவிரைவின்னெறிக்கொண்டவாறும்.

(இ - ள்.) கழலான், பூணுகிய கிம்புரியைச் சமந்த முலையாகிய கோடு உழாநீர்க், அதனை இரண்டுதிங்கள் விரும்பினபடியும், அவன் காரியத்தின் விரைவாலே மலையை ஊடறுத்து வழிக்கொண்டபடியுமென்க.

உலத்தின் பெருமையைக்கெடுத்த கனத்த மணித்தூண்யொத்த தோளான். (கசு)

20. தள்ளாதசும்மைமிகு¹தக்கநாடுநண்ணி
விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்முகள்வேற்கணைக்க
முள்ளாவிவாட்டவயிரொன்றாத்துறைந்தவாறும்
கள்ளாவிநாறுங்கமழ்கோதையிற்போயவாறும்.

விள்ளா - நீங்கா. உள் - மனம். ஆவி - மணம். இன், நீக்கம்.

(இ - ள்.) இன்னஒலியெனநீக்கலாகா ஒலி மிகுகின்ற தக்கநாட்டைப் பொருந்தி, அவ்விடத்துநகரின் வணிகன்முகளநோக்கம் மனத்துணின்று உயிரைவருத்துதலால் இருவருயிரும் ஒருயிரையொத்து உறைந்தபடியும், அவளினின்றும் போனபடியுமென்க. (கடு)

21. இன்னீரமிர்தன்னவள்கண்ணினைமாரிகற்பப்
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காடுபோகி
மின்னீரவெள்வேலவன்முத்திமதேயமன்னன்
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதிர்கொண்டவாறும்.

‘கண்ணிணையும்’ என்னுமும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓடினபொன் கிடக்க நெகிழுமாதலின், ‘ஊரும்’ என்றார். கண்ணுங்காடும் மழைபொழி யப்போனென்றதனால், காலம் காராயிற்று. ‘மின்னீரவெள்வேல்’ எனவும் பாடம். சிலை, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) கழலான், அமிர்தன்னவள்கண்ணினைகளும் மாறாது நீர் சொரியப் பழகும்படி காட்டிடைப்போகையினாலே, மின்னின் மன்மையை யுடைய வேலவனாகிய தடமித்தன் அச்சம்பாந்தசிலைத்தழும்பைக்கண்டு எதிர்கொண்டபடியுமென்க. (கசு)

22. திண்டோரசர்திறற்சின்கங்கள்விலும்வாளுங்
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவட்காத்துமென்று
கொண்டார்குடங்கையளவேயுளகண்ணினோபு
புண்டாங்கெரிவேலிளையோற்குப்புணர்த்தவாறும்.

கொண்டார் - ஏற்றார். பகைவர் புண்ணைத்தாங்குதற்குக்காரணமான வேல், வினைத்தொகை ; ஏதுப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்கும் ; “மற்றிற் கோய்தீரு மருந்த” (கலி. ௬௦) என்றும்போல. அரசுன்றிறலும் பாடம்.

(இ - ள்.) அவன், அரசர்சிக்கக்களினுடைய விற்றெழிலையும் வாட் டொழிலையும் அப்பொழுதே உவந்து இவ்விடத்தே இவனைக் காவலிப் பிக் காப்பேமென்று உட்கொண்டு கண்ணினுளை இனையோற்குப் புணர்த்த படியுமென்க. (க௭)

23. மதியங்கெடுத்தவயமின்னெத்தம்பிமாழார்

துதிதற்குரியாள்பணியாலுடனாயவாறு

நிதியின்னெறியினவன்றோழர்நிரந்தவாறும்

பதியின்னகன்றுபயந்தாளீப்பணிந்தவாறும்.

(இ - ள்.) நந்தட்டன், திக்களைக்கெடுத்த உரோகினியென்னும்படி மயங்கி உலகுவிளங்கத்தோற்றினவனுக்குரிய தத்தையேவலாலே அவனைக்கண்டபடியும், பொருள்தேடவேண்டுமென்னும் வழியாலே அவன்றோழர் அவனைத்தேடிவரும்படியும், அவன் விசயையைக்கண்டபடியுமென்க.

வயலீன்களெனத் தோழர்நிரந்தபடியுமென்றமாம். பதியினின்றும் நீங்கப் பின்னையப்பெற்றொனவே விசயையாம்; பதி - இராசமாபுரமுமாம் ; ஏமமாபுரமுமாம். (க௮)

24. கண்வாளறுக்குங்கமழ்தாரவன்றையொடெண்ணி

விண்வாளறுக்குநகர்வீதிபுகுந்தவாறு

மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறந்தாளொர்கண்ணிப்

பெண்ணுமீர்தின்பெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

மாலையைக்கண்டகண் பிறிதொன்றிற்செல்லாமையின், கண்வாளறுக்கு மென்றார். விண் - தேவருலகு. மண்ணுக்கு, உருபுமயக்கம். கண்ணிப்பெண்ணுமீர்தின்பெருவாரி, பலசொற்றொகையாயினும், “கண்ணைக் குவையிதழ்” போல இருசொற்றொகையாய் நின்றது.

(இ - ள்.) தாரவன், விசயையுடனேயெண்ணி இராசமாபுரத்திற் றெருவிலே புகுந்தபடியும், வரத்தோடே பிறந்தாளொருகண்ணிப்பெண்ணுகிய அமீர்தினது போகக்கடவிலே அகப்பட்டபடியுமென்க. (க௯)

25. தஞ்சாமணிப்பூட்சரமஞ்சரியென்னுநாமத்

தஞ்சாயல்பூத்தவகிலார் துகிலாய்பொனல்கு

லெஞ்சாதவின்பக்கொடிதாழ்த்ததும்புன்றியெய்து

ரஞ்சுதுவேலான்பகைநாமறக்கொன்றவாறும்.

துகிலையும் மேகலையையும் உடைத்தாகிய அஞ்சுலையுடைய கொடி; இன் பமாகியகொடி. பொன், ஆகுபெயர். கொடியென் றலானும் விரதத்தை நீங்குதலானுந் தாழ்த்ததென்றார். நாம் - அச்சம்; நாமமாயின் விகாரமாம்.

(இ - ள்.) வேலான் ஒளிமாறா தமணிப்பூணியையும் நாமத்தினையும் சாயலினையும் பூத்தகொடியை வளைத்தபடியும், பன்றியையெய்து பகையைக் கொன் றபடியுமென்க. (௨௦)

26. புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச்சேந்துநீண்ட
கண்போன்றமாமன்முகள் கண்மணிப்பாவையன்ன
பெண்பாலமிர்தினலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோ
றண்பான்மதிதோய்குடைதண்ணிழற்பாயவாறும்.

தன்மாமனுடையமுகள், அவன்கண்போன்றமுகள், அவன் தேவி புதவியுடைய வேலெனச் சேந்துநீண்ட கண்மணியிற்பாவையன்ன பெண்; “உண் கண் மணிவாழ் பாவை” (நற். ௧௮௪) என்றார் பிறரும்.

(இ - ள்.) அவளிடத்து அமிர்நையொத்த இனியநலத்தைப்பெற்றபடியும், செங்கோல் பொலிவுபெறாநிற்பக் குடை நிறைப்பரப்பினபடியுமென்க.

வேல்படும்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற் புண்டோய்த்தென்றார். தோய், உவமவாசகம். குடை, எழுவாய். குடைத்தண்ணிமுலும் பாடம். (௨௧)

27. திறமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக்
குறைவின்றிக்கொற்றமுயரத்தெவ்வர்தேர்பணிய
வுறைகின் றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பி
னநிலன்னடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்.

உய்ப்ப - செலுத்த. நிற்ப-கெடாதுநிற்ப. குறைவின்றி, மத்திமிடம்.

(இ - ள்.) உய்ப்ப, நிற்ப, நடப்ப, உயரும்படி தேர்பணிய லீற்றிருக்கின்ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு, உருமேற்றின் ஓசைகேட்ட பாம்புபோல அரசாட்சியை அஞ்சி அறிவனடிக்கண்ணே துறந்தபடியுமென்க.

இவனது துறவுகூறவே எல்லாந்துறவுமுணர்த்தியதாயிற்று. (௨௨)

28. கோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்கும்
வாண்மொய்த்ததானையவன்றம்பியுந்தோழன்மாரும்
பூண்மொய்த்தபொம்மன்முலையாரும்புலந்துறப்ப
வீணைக்கிழவன்விருந்தார்துதிச்சென்றவாறும்.

கோணை: ஐ, அசை. புதுமைநெய்யுநிதி

(இ-ள்.) மாறுபாட்டினையுடைய களிறுமுதலியவற்றைச்சூழ்ந்த காலா னையுடையவனுடைய தம்பியும் தோழர்நாலவரும் தேவியரெண்மரும் இந் நிலத்தை விட்டுச் சுவர்க்கம்பெற, தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனையொழிந்தோர்க்கு வீடுபெற நல்வினையின்று. “தென்புல மருங் கின் விண்டு நிறைய” (மதுரை. ௨௦௨) என்றும்போலப் புலம் - நிலமாம். “ஏசுபெண்ணெழித்திந்திரர்களாய்த், தூயஞானமாய்த்துறக்கமெய்தினார்” (சீவக. ௩௧௨௧) என்று தேவியரைமுகூறி, “ஐவருந், திருவின்றோற்றம் போற்றேவராயினார்” (சீவக. ௩௧௩௪) என்று பிச்சுறுவாராதலான், முலை யாரும் தம்பியும் தோழன்மாருமெனல்வேண்டுமாயினும், ஆண்பால் சிறப் புடைமையின் முகூறினார். பாட்டுக் காமத்தைவிளைத்தலின் அதிற்பற் றற்று விரையவீடுபெற்றமைதோன்ற, ‘வினைக்கிழவன் விருந்தார்கதிச்சென்ற வாறும்’ என்றார். (௨௩)

29. தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்
வான்வாய்வணக்குநலத்தார்முலைப்போகம்வேண்டா
னேனோருமேத்தவவனெய்தியவின்பவெள்ள
மீனோர்க்குரைப்பாம்பதிகத்துளியன்றவாரே.

உமிழ்ந்தவமிர்து, “நிலம்பூத்தமரம்” (கலி. ௨௭) போலநின்றது.

(இ-ள்.) அழியாதசெல்வத்தையுடையவன், தேனை உமிழ்தற்குக் கார ணமாகிய அமிர்தத்தையுண்டவனையொத்து, வானிடத்துமகளிரை அழகால் வணக்கும்நலத்தாருடைய போகத்தைவேண்டானாய், எல்லாருமேத்த அவன் அவ்வீட்டிலே கேவலமடந்தையை நுகர்ந்த பேரின்பத்தையும் பதிகத்தில் நடந்த நெறியே இவ்வுலகிலுள்ளோர்க்கு உரைப்பாமென்றாரென்க.

இன்பவெள்ளத்தைபுமென்று உம்மையும் உருபும் விரித்து, “கல்லார் மணி” (சீவக. ௧) என்னுங்கவிமுதலியவற்றின் உம்மைகளுக்கும் இரண் டாவதுவிரித்து உரைப்பாமென்பதனொடு முடிக்க.

முற்கூறிய வீட்டை உட்கொண்டுசூறி அதிற்பயனும் கொண்டுசூறினார். (௨௪)

ப தி க ம் மு ற் றி ற் று.

ஆகக்கவி, ௨௯.

க. — ந ர ம க ளி ல ம் ப க ம்.

நா ட்டி வ ள ம்.

30. நாவீற்றிருந்தபுலமாமகளோடுநன்பொற்
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள் புல்ல ளாளும்
பாவீற்றிருந்தகலைபாரதச் சென்ற கேள்வித்
கோவீற்றிருந்தகுடிநாட்டணிகூறலுற்றேன்க.

(இ - ள்.) பாவிலே வீற்றிருந்தகலைகள் தட்டறநடந்த கேள்விக்கோ, தன்னை நாமகளோடு திருமகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும்புல்லும்படி தான் வீற்றிருத்தற்குக் காரணமான நாட்டழகைக் கூறுதலுற்றேனென்றொன்க.

‘கேள்விக்கோ’ எனவே, கல்வியும் செல்வமும் பெற்றனவேனும், அவை நாடோறும் புதியனவாக ரிகழ்கின்றமை தோன்றப் பின்னும் ‘புல்ல’ என்றார்.

இனி, அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல என்றுமாம். (க)

31. காய்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கமுகினெற்றிப்
பூமாண்டதீந்தேன்றொடைகீறிவருக்கைபோழ்ந்து
தேமாங்கனிசிதறிவாழைப்பழங்கள்சிந்து
மேமாங்கதமென்றிசையாற்றிசைபோயதுண்டே.

‘வீழ்’ என்னுமெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்கண் இறந்தகாலமுணர்த்திற்று. ஒழிந்தஎச்சம் ஈண்டுச் செய்வதன்றொழின்மேலன. பூமாண்ட தீந்தேன்றொடை - பொலிவு மாட்சிமைப்பட்ட தேன்போல இனிய - நீரையுடைய தாறு; “தகைசெய் தீஞ்சேற் நின்னீர்ப் பசங்காய்” (மதுரை. ௪௦௦) என்றார் பிறரும். இனித் தேனும் தொடையுமென உம்மை விரித்தலுமாம். வருக்கை, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) பழம் விழுதலாலே கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்தும் ஏமாங்கதமென்று பெயர்கூறப்பட்டு, இசையாலே திசையெல்லாம்போயதொருநாடுண்டென்க.

இனி வீழ அப்பழம் கீறிப் போழ்ந்து சிதறிச் சிந்துமெனச் செய்வீப்பதன்தொழிலுமாம் ; “விண்டு” (திருச்சிற். ௨௪) என்பதுபோல. (உ)

வேறு.

32. இலங்கலாழியினுன்கனிற்றீட்டம்போற்
கலங்குதெண்டிராமேய்ந்துகணமழை

கன

சீ வ க சி ந் தா ம ணி.

பொலங்கொள்கொன்றையினுஞ்சடைபோன்மின்னி
விலங்கல்சேர்ந்துவிண்ணேறிவிட்டார்த்தவே.

கலங்குதெண்டிரை - மறுகுகின்றதெண்டிரை ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) கணமழை, சக்கரவர்த்தி களிற்றிட்டம்போலே திரையைப்
பருகிச் சூன்முதிருமளவும் மலையைச்சேர்ந்து பின்பு விண்ணிலேயேறிச்
சடைபோலமின்னி வாய்விட்டு ஆர்த்தனவென்க. (ந.)

33. தேனிரைத்துயர்மொய்வரைச்சென்னியின்
மேனிரைத்துவிசும்புறவெள்ளிவெண்
கோனிரைத்தனபோற்கொழுந்தாரைகள்
வானிரைத்துமணந்துசொரிந்தவே.

(இ - ள்.) வான், ஒன்றிள்மேலொன்றாகமேல்நிரைத்துத் தம்மிற்குடித்
தேனிரைத் நிரைத்துயர்ந்த வரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்செய்த வெள்ளிய
கோல்களை விசும்புற நிரைத்தாற்போலத் தாரைகளை நிரைத்துச் சொரிந்தன
வென்க. (ச.)

34. குழவிவெண்மதிக்கோடுழக்கிண்டுதேன்
முழவினின்றதீர்மொய்வரைச்சென்னியி
னிழியும்வெள்ளருவித்திரள்யாவையுங்
குழவினமாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

(இ - ள்.) வரைத்தலையினின்றிழியும் வெள்ளருவித்திரள் யாவையும்,
பிறைக்கோடு உழுதலின் இரூல்கிழிந்து வரைத்தலையினின்றிழியும் தேன்றி
ரள் யாவையும் திரட்சியையுடைய மாடங்களில் துகிற்கொடியை யொத்தன
வென்க.

முழவுபோலஅதிர்த்தல், இரண்டிற்குமேற்றாக, “வெண்டுகில்” (பரி.
க0: ௮0) என்றும், “கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்” (முருகு. கரு)
என்றும் கூறலின், துகில் வெண்மை செம்மை இரண்டிற்கும் பொது. (ரு.)

35. இலங்குநீன்முடியிந்திரன்மார்பின்மேல்
விலங்கிவீழ்ந்தமுத்தாரமும்போன்றவை
நலங்கொள்பொன்னெடுநன்மணிசிரந்தலாற்
கலன்பெய்ப்பேழைகவிழ்த்தவும்போன்றவே.

விலங்கிவீழ்தல் - பிணைத்திட்டமாலேபோலேவீழ்தல். கவிழ்த்த, தொ
ழிற்பெயர். சிரந்துதல் - உள்நிறைந்தலிற் நெறித்தல்.

(இ - ள்.) அவ்வருவிகள், தாமே விழுகின்றபொழுதுஇந்திரன் மார்பின்
மேலே வீழ்ந்த முத்துவடத்தையுமொத்து, அவை பொன்னையும் மணியை

யுஞ் சிந்துதலின் அவனாபரணப்பெட்டிதான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபரணக் களையுமொத்தனவென்க.

இது நீரிற்சுவமைகூறிற்று.

(சு)

36. வள்ளற்கைத்தலமாந்தரின்மால்வரைக்
கொள்ளைகொண்டகொழுநிதிக்குப்பையை
யுள்ளமில்லவர்க்கூர்தொறுமுய்த்துராய்
வெள்ளநாடுமடுத்தவிரைந்ததே.

உய்த்து - உய்ப்ப. உராய் - பெயர்ந்து.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது, வண்மையையுடைய கையினைத் தம்மிடத் தேயுடைய நண்மக்களைப்போலே நிதித்திரை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொறும் கொடுப்பதாக நாட்டிலே முகஞ்செய்து விரைந்ததென்க. (எ)

37. மையல்யானையின்மும்மதமார்ந்துதே
னையபொன்னசும்பாடியனைந்துராய்ச்
செய்யசந்தனந்திம்பழமாதுயா
நையவாரிநடந்துநன்றோ.

(இ - ள்.) அவ்வெள்ளம், மூன்றுமதமும்உள்ளேநிறைந்து தேனைப்பூசி வியப்பையுடைய பொன்னசும்பையனைந்து பெயர்ந்து, சந்தனம் பழமென்கின்றவைமுதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தேமென்று காடுவருந்தும்படி வாரிப் பெரிதாக நடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அனைந்து செருக்கி நாட்டை நோக்கி நடந்ததென்றார்; குறிப்பு. ஐய, உரிச்சொல்லிது திரிந்தது. “நன்று பெரிதாகும்” நோல். உரி. சூ. சடு. (அ)

38. வீழல்பட்டினம்வெளவியவேந்தெனக்
காடுகையுரிக்கொண்டெவரந்துபோய்
மோடுகொள்புனன்மூரிநெடுங்கட
னாடுமுற்றியதோவெனநண்ணிற்றே.

வீடு, விகாரம்.

(இ - ள்.) புனலானது, குழிநீங்குதலில்லாத பட்டினத்தைக் கொள்ளை கொண்டவேந்தெனத் திரைகளாகிய கைகளாலே காட்டையரித்தல்கொண்டு அப்பொருள்களை உள்ளடக்கிக்கொண்டுபோய்க் கடல் நாட்டைவளைத்ததோவென்று மக்கள் வருந்தும்படி அந்நாட்டை நண்ணிற்றென்க. (க)

வேறு.

39. திரைபொருகளைகடற்செல்வன்சென்னிமே
னுரையெனுமாலையெதுகரச்சூட்டுவான்

¹ சரையெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்
குரைபுனற்கன்னிகொண்டிழிந்ததென்பவே.

சரையென்னும்பெயரினையும் தடமாகிய விரும்பியமுலையினையுமுடைய
புனலாகியகன்னி ; தடம் முலைபோற்சுரத்தலின்முலையாம். கொள்கன்னி,
வினைத்தொகை. கன்னியென்னும் விசேடிக்கப்படுஞ்சொல்லை நீர் விசேடித்து
அஃறிணையாக்குதலின், இழிந்ததென்றார். என்ப, அசை ; இது புறநடை
யாற்கொள்க (தோல். இடை. சூ. சஅ;) இவ்விதிமேலுங்கொள்க.

(இ - ள்.) கடலாகிய தன்கணவன் துகர்த்தற்கு முற்கூறியபொருள்களை
உள்ளடக்கிக்கொண்டகன்னி அவனுக்குச் சூட்டு தற்குத் தன்தலைமேல் றுரை
யாகியமாலையையக்கொண்டு இழிந்ததென்க. (க0)

40. பழங்கொடெங்கிலையெனப்பாந்துபாய்புனல்
வழங்கமுன்னியற்றியசுதைசெய்வாய்த்தலை
தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெலா
முழங்குதீம்புனலகமுரியமொய்த்தவே.

பழங்கொடெங்கு - காய்த்ததெங்கு. இலை, நெருக்கத்திற்கு. இலை
யெனப்பாய்புனல் பாந்துவழங்கும்படி நீர்வரத்தறிந்து முன்னேபடுத்தி
வாய்த்தலை. தழங்குரல், விகாரம்.

(இ - ள்.) புனலாலே வாய்க்கால் உட்கரை முரிதலின், நாட்டிலுள்ளா
ரெல்லாரும் பறையினாலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார், படலிடுதற்
கென்க. (கக)

41. வெலற்கருங்குஞ்சரம்வேட்டம்பட்டெனத்
தலைத்தலையவர்கதந்தனிர்ப்பத்தாழ்ந்துபோய்க்
குலத்தலைமகளிர்தங்கற்பிற்கோட்டக
நிலைப்படாநிறைந்தனபிறவுமென்பவே.

(இ - ள்.) முன்பே வெலற்கருங்குஞ்சரம் பின்புவேட்டம்பட்டால் அத
னைப் பரிக்கோற்கார் குத்தி விலக்குமாறுபோல வாய்த்தலையிடந்தொறு
மிடந்தொறும் நாட்டிலுள்ளார் படலிட வாய்க்கால்கள் தனிந்துபோதலாலே
மகளிர் கற்புப்போலே கோட்டகமும் பிறவும் நிலைப்படாவாய் நிறைந்தன
வென்க.

குஞ்சரத்திற்கு வாய்க்கால் உவமிக்கும்பொருள். கோட்டகம் - பயிரு
டைத்தான நீர்நிலை. பிற - ஏரிமுதலியன. (கஉ)

42. கவ்வையுங்கடும்புனலொலியுங்காப்பவர்
செவ்வனூரூயிர்ஞ்சிலைக்கும்பம்பையு

(பி - ம்.)—¹ 'சரவெனும்பெயருடை'

மெவ்வெலாத்திசைகளுமீண்டிக்காரொடு
பவ்வகின்றியம்புவதொத்தவென்பவே.

செவ்வன் - நேரே.

(இ - ள்.) படவிட்டதினின்றும் குதித்து வழிஇய புனலொலியும், கரைகாப்பாருடைய கவ்வையும், பறையொலியும், எல்லா எல்லாத்திசைகளினுமிண்டிக் காருங்கடலும் மாறாமல் முழங்குவதொத்தவென்க. (கங)

43. மாமனுமருகனும்போலுமன்பின
காமனுஞ்சாமனுங்கலந்தகாட்சிய
பூமனுமரிசிப்புல்லார்ந்தமோட்டின
தாமினமமைந்துதந்தொழிலின்மிக்கவே.

(இ - ள்.) தம் உழவுத்தொழிலிலே மிக்கனவாகிய எருமை முதலியன தாம் அன்பின, காட்சிய, பூ மன்னும் அரிசிப்புல் என்கின்றவற்றைத்தின்ற வயிற்றினவாய்த் திரளமைந்து நின்றனவென்க. (கங)

இதற்கு ஒருசொல் வருவிக்க. ஒன்றுக்கொன்று பிற்படின், வருந்துமென்று அன்புகூறினார். சாமன் - காமன்றம்பி. “ஆவயிற் குறிப்பே யாக்கமொடு வருமே” (தோல். எச்ச. சூ. ௩௬) என்றதனால் ஆக்கம் வருவிக்க.()

44. நெறிமருப்பெருமையினொருத்தனீளினஞ்
செறிமருப்பேற்றினஞ்சிலம்பப்பண்ணுநீ இப்
பொறிவரிவராலினமிரியப்புக்குடன்
வெறிகமழ்கழனிபுருமுநர்வெள்ளமே.

சிலம்ப - முழங்க. பொறி - விளக்கம்.

(இ - ள்.) அங்கனமின்ற அறல்பட்ட கொம்பினையுடைய எருமைச் சாதியிற் கடாவாகிய பெரியதிரள், எருத்தினம் என்கின்றவற்றைப்பூட்டி வராலரிய அவற்றுடனே இழிந்து கழனியிலே உழுவார் வெள்ளமென்னுமெண்ணியுரைன்க.

“ஏற்புடைத் தென்ப வெருமைக் கண்ணும்” (தோல். மரபு. சூ. ௩௭) என்பதனால் ‘ஒருத்தல்’ என்றார். (கந)

45. சேறமைசெறுவினுட்செந்நெல்வான்முனை
வீரெடுவினாகெனத்தொழுதுவித்துவார்
நாறிதுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்
சூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் உழுவார், நிலமகளைத்தொழுது சேறுசமைந்த செய்யிலே முனையை வினாகவென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வி

யென்றுபறித்து அதிலே நாட்கொண்டுவைப்பார், முன்னேநாளே எமக்கென்று கூறிவைத்த கடைசியர்திரளைக்கொண்டு ஏகுவாராயினுரென்க.

இத்துணைநிலத்திற்கு இத்துணைக்கடைசியரென்று கூறியவென்று மாம். (கசு)

46. முலைத்துடஞ்சேதகம்பொறிப்பமற்றவர்
குலைத்துடன்பதித்தலிற்குதித்தவாட்கயல்
புலத்திடைக்கவரிகன்றுட்டப்போந்தபா
னிலத்திடைப்பாய்ந்தவைபிறமுநீரவே.

மற்று, வினைமாற்று. குறிஞ்சிநிலத்தே கவரி தன்கண்மையூட்டுதலான் அதற்கு மிக்குச் சொரிந்த பால்மறைத்த நிலத்திடையென்க. “கவரியும் கராமு நிகரவம் றுள்ளே” (நோல். மரபு. சூ. ௧௭) என்றதனால், ‘கன்று’ என்றார்.

(இ - ள்.) அக்கடைசியர், முலைப்பாப்பிலே சேறுதெறிப்ப முடியைக் குலைத்து எல்லாரும் நடுதலின், வெருவி நடாத இடத்தே குதித்த கயல் அவர் நெருங்குதலிற் பாணிலத்திடத்தே பாய்ந்து அவை அதிலேகிடந்து பிழமுநீர அந்நிலமென்க. (க௭)

47. பாற்சுவையறிந்தவைபழனத்தாமரை
மேற்செலப்பாய்தலின்வெரீஇயவண்டினங்
கோற்றொடிதுளைச்சியர்முத்தங்கோப்பவ
ரேற்றியமாலேத்தேனிரியப்பாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) அக்கயல்கள் உண்டு பாற்சுவையைஅறிந்து நீரன்மையின் தாமரைமேலே செல்லப்பாய்தலின், அதற்கு வெருவியெழுந்த வண்டினம் துளைச்சியர் முத்தைக்கோப்பவர் சூழின மாலையில் தேனினைக் கெடும்படி பாய்ந்தனவென்க.

‘பாற்சுவைதெரிந்தன’ எனவும் பாடம். (க௮)

48. இரிந்ததேன்குவனையினெற்றிதைவா
முரிந்துபோதவிழ்ந்துகொங்குயிர்க்குமுல்லையி
னரும்புசேர்ந்தணிஞ்சிறுநீர்ப்பவாய்ப்பதம்
விருந்தெதிர்கொண்மெனத்தழுவிவீழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) முல்லையின் அரும்பு போதாயவிழ்ந்து தேனைச் சொரியப் படுங் குவனையின்பெற்றியிலே, முன்பு இரிந்த தேனினம்சேர்தலாலே, அதி லிருந்த ஞியிறுகள் முரிந்துஆர்ப்ப, அத்தேனினம் இவ்வழியை உணவை நுகர்க்கு விருந்திடுகின்றேம், இதனை ஏற்றுக்கொண்டிலென்று கூறினற் போல அவற்றைத்தைவா, அஞ்ஞியிறுகள் அத்தேனினத்தைத் தழுவி அதி லே வீழ்ந்தனவென்க.

கொண்மின், விகாரம். இவற்றால் லெமயக்கங்குறினார். (க௯)

49. வளமுடிநடுபவர்வரம்பில்கம்பலை
யினமழைமுழக்கெனமஞ்ஞையேங்கலி
னளமருகுயிலினமழுங்கிப்பூம்பொழி
லுளமெலிமகளிரினெடுங்குமென்பவே.

(இ - ள்.) நடுபவர்கம்பலையைக் கார்செய்யத்தொடங்கின மழைமுழக்
கென்று உட்கொண்டு மயில் ஆரவாரித்தலின், அக்கம்பலையை மழையென்று
அலமருகின் தருயிலினம் உண்மையென்று வருத்திப் பிரிந்தமகளிரைப்போலே
பொழிலிலே குவிந்திருக்குமென்க. (உ0)

50. வளைக்கையாற்கடைசியர்மட்டுவாக்கலிற்
1 நினைத்தவர்பருகியதேறேறேங்குழிக்
களிப்பவுண் டுளவனங்கன்னிராரையைத்
தினைத்தலிற்பெடைமயிறெருட்டுஞ்செம்மற்றே.

மீண்டும் நடவுத்தொழின் முதலாகக்கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) கடைசியர் கையாலே மதுவைவார்த்தலின், தொழிலிலே
இடைவிடாதுபயின்றவர் உண்டதேறல் மிக்குச்செறிந்தஇடத்தே, காமவின்
பம்அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டு காமவிற்பறுகர்த்தரியாத நாரையைப்
புணர்தலின், அதனைக்கண்டு மயிற்பெடை தன்மயிலைத் தெருட்டுந்தலைமைத்
தென்க.

“தினையா வருமருவி” (திருச்சிற். உகச) என்றார் பிரரும். பெடை
யென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளுண்டு இதுபோல் மயங்கன்மி
னென்று தெருட்டிற்று. இனி மயிலைக்கண்டாற் கள்ளின்களிப்புத் தீரு
மென்றலின், அது தெருட்டிற்றென்றுமாம். (உக)

51. கண்ணெனக்குவளையுங்கட்டலோம்பினூர்
வண்ணவாண்முகமெனமறையினுள்புகார்
பண்ணெழுத்தியல்படப்பரப்பியிட்டனர்
தண்வயலுழவர் தந்தன்மையின்னதே.

குவளையும்: உம்மை, சிறப்பும்மை. ஓம்பினூர், வினையெச்சமுற்று,
உள்புகார், தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) காதன்மகளிர் முகமென்று உட்கொண்டு தாமரையாகிய களை
யின் அருகுசெல்லாதவர், அவர்கள் கண்ணென்று உட்கொண்டு சூடுதற்குப்
பறிக்குங் குவளையையும் களைபறித்தலைப்பிரிகரித்துப் பண்ணை எழுத்தின்
வடிவத்தோன்றப் பாடினார்; உழவர்தன்மை இப்படியிருந்ததென்க.

தாமரையை, “கடவு ளொண்பூ வடைத லோம்பி” (பெரும்பாண். உக0)
எனக் கூறுதலானும் அவர் பரியாராயிற்று. ‘மரையினுள்’ என்னும் உம்மை

(பி - ம்.)—1 ‘தினைப்பவர் பருகிய தேறதேத்துழி’

யில்சொல், எஞ்சுபொருட்கிளவியான செஞ்சொலன்மையுணர்க (தொல். இடை. சூ. ௩௬.) முகமும்கண்ணும் காதன்மையைத் தோற்றுவித்தலின், அதற்கேற்கப் பர்டுனரென்க. (உஉ)

52. நித்திலப்பந்துடனீன்றுபாதிரி

யொத்தபூவுடற்றியநாவினாகினும்

றத்துநீர்நாரைமேலெறியத்தண்கடற்

பைத்தெழுதிரையெனப்பறவையாலுமே.

நித்திலப்பந்து, உவமத்தொகையின்வந்த ஆகுபெயர்; “கந்தருவ வழக்கம்” (இறை. சூ. ௧) என்றும்போல, ஈன்று உடையவென்க.

(இ - ள்.) தத்துநீர், முத்துப்பந்துபோலுஞ் சினைபைச் சேரவின்று தனது நாவிற்கு ஒத்த பாதிரியினது பூவைக்கெடுத்த நாவினைபுடைய நத்தை யாலே நாரைமேலே எறிய, அப்பறவை திரையென மெல்ல வெழுந்து ஆலு மென்க.

இது, வேண்டினவளவிலே நீர்பாய்கின்றமை கூறிற்று.

(உ௩)

53. சொல்லருஞ்சூற்பசம்பாம்பினீரூற்றம்போன்

மெல்லவேகருவிறுந்தீன்றுமேலலார்

செல்வமேபோற்றலைநிறுவித்தேர்ந்தநூற்

கல்விசேர்மாந்தரினிறைஞ்சிக்காய்த்தவே.

சொல் - நெல். அரு - சூலுண்டென்று சொல்லற்கரிய. மெல்ல-ஒழுக். தேர்ந்த - மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த. “தாறுபடுநெல்” என்றும்போல, ‘காய்த்த’ என்றார்.

(இ - ள்.) நெல்லானவை கருத்தங்கி ஈன்று சூடிப்பிறவாதார்செல்வமே போல் தலையை நேரேநிறுத்திக் கல்விசேர்மாந்தரைப்போல மிகவும் வளைந்து விளைந்தனவென்க.

(உ௪)

54. மீன்கணினளவும்வெற்றிடங்களின்மையாற்

றேன்கணக்கரும்பியல்காடுஞ்செந்நெலின்

வான்புகழ்களிறுமாய்கழனிபாக்கமு

முன்கணர்க்குரைப்பரிதொல்லென்சம்மைத்தே.

(இ - ள்.) மீனினது கண்ணளவும் பாழ்நிலமின்மையான் மக்கட்குப் புகழ்தலரிதாய் வானிலுள்ளார் புகழ்கின்ற கழனியில் தேனிறுலிபுது திரட் சிபையுடைய கரும்புளவார்ந்த காடும் யானைநின்றால் மறையுஞ்செந்நெல்லி னது முதிர்ச்சியும் ஒல்லென்கின்ற ஓசையையுடைத்தாயிற்றென்க.

முன் விளைவுகறி, இதனால் முற்றிலுபடி கூறினார். மீன்கண் மிகவும் உருட்சியுடைமையின், இடங்குறித்தல் அரிது.

(உ௫)

55. ஆய்பிழிவிருத்துவண்டயிற்றியுண்டுதேன்
வாய்பொழிகுவளைகள்சூடிமன்ளர்க
டேய்பிறையிரும்புதம்வலக்கைசேர்த்தினு
ராய்செநெலகன்றகாடரிஞற்றார்களே.

(இ-ள்.) உழவர்கள், பிழியை வண்டை யூட்டிப் பின்பு தாமமுண்டு குவளையைச்சூடிப் பிறைபோலும் அரிவாளைத் தம் கையிலே எடுத்தார்; எடுத்துச் செந்நெற்காட்டை அரியலுற்றாரென்க.

குவளையை ஈண்டுக் களிப்பாற் பறித்துச் சூடினார். காடு, பெருமை கூறிற்று. எறிஞற்றாரும் பாடம். விருத்துவண்டு, “வன்றெடர்மொழியும்” (தொல். குற்றியலுகரப். கூ) என்னும் சூத்திரத்தில், வல்லெழுத் திடைமிகும் என்னுது, ‘ஒற்று’ என்ற மிகுதியான், இயல்புகண் த்துக்கண்ணும் மெல்லொற்றுத் திரிந்தது. (உசு)

56. வலியுடைக்கைகளான்மலர்ந்ததாமரை
மெலிவெய்தக்குவளைகள்வாடக்கம்பலம்
பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ
மலைபடவரிந்துகூன்குயங்கைமாற்றினார்.

கம்பலம், உரிச்சொற்றரிவு. ‘பொய்கை பார்ப்பெழ’ என இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின் தது. பட, உவமவுருபு.

(இ - ள்.) அந்நெல்லை அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக்கைகளாலே வருந்த வாடக் கம்பலை பொலிவெய்துதலாற் பார்ப்புமுட்பட ஆரவாரித்தெழ அந் திட்டு வளைந்த அரிவாளை மாற்றினாரென்க.

முன் களைபறியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினால் அரிந்தார். (உஎ)

57. வாளையினினந்தலையிரியவண்டலர்
தாளுடைத்தாமரைகிழியவண்சுழை
கோளுடையினையவர்குழாங்கொண்டேகலிற்
பாளைவாய்குழுகினம்பழங்கள்சின்துமே.

தலை - இடம். வண்டு அலர் - வண்டு துகைத்து அலர்ந்த. பாளைவாய்குழுகு - மடங்குழுகு.

(இ - ள்.) தொழிற்கோட்பாட்டையுடைய இனையவர்குழாம், இரியக் கிழியச் சூட்டைச் சுமந்துபோதலின், அதுபட்டுக் கழுதினம் பழத்தைச்சிந்து மென்க. (உஅ)

58. சோர்புயன்முகிறலைவிலங்கித்தூநில
மார்புகொண்டார்ந்ததுநரலவண்சுளை

யார்வுறுபலாப்பழமழிந்தநீர் களம்

போர்வினான் மலிந்துடன் பொலிந்தநீரவே.

புயல் - நீர். விலங்கி, விகாரம் ; விலங்குவென்க. பழம் - களத்திற்கு அடை. நிலத்திற்குக் களம் சினையாம்.

(இ - ள்.) முகிலைத் தலைசென்றுதடுக்கும்படி நிலத்தின்மார்பையெல்லாம் தமக்கு இடமாகக்கொண்டு நிற்கையினாலே அந்நிலம் பொறுக்கமாட்டேனென்று வாய்விடும்படி களங்களெல்லாம் போரான்மிக்குப்பொலிந்த நீர வென்க.

இனி, நிலத்திலே முகிலைவிலக்கிப் பழையகூடுகள் நிறைதல்கொள்கையாலே அந்நன்ம அமைநிறைந்தநிலம் இப்பொழுது இடுகின்ற போரைப் பொறேனென்று வாய்விடும்படியென்றுமாம் ; ஆர்புகொண்டெனவே கூடுகள்பெற்றும். (௨௯)

59. ஈடுசால் போர்பழித்தெருமைப்போத்தினான்

மாடுறத்தெழித்துவைக்கோந்துகாலுநீஇச்

சேடுறக்கூப்பியசெந்நெற்குப்பைகள்

கோடியர்கொழும்பொனின்குன்றமொத்தவே.

(இ - ள்.) பெருமைநிறைந்தபோரைத் தலையைத்தள்ளிப் போத்தினும் பக்கத்தேயுற உரப்பி வைக்கோலைக்கோந்து தூற்றிக் குவித்தபொலிகள் குன்றமொத்தனவென்க.

ஈடு - இடுதலுமாம். “பெற்ற ஓடுருமை புலிமரை புல்வாய், மற்றிவை வல்லாம் போத்தெனப் படுமே” தோல். மரபு. சூ. சக. (௩௦)

60. கரும்புகண் ணுடைப்பவராலேதோறெலாம்

விரும்பிவந்தடைந்தவர்பருகிவிஞ்சிய

திருந்துசாறடுவுழிப்பிறந்ததீம்புகை

பாந்துவிண்புகுதலிற்பருதிசேந்ததே.

இனிக் கரும்பின்செய்தி கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) கரும்பைச் சாறுகொள்வாருடைய ஆலைதோறும் அடைந்து வந்தவரெல்லாம்பருகி மிக்கசாற்றைப் பாசுசெலுத்துமிடத்துப்பிறந்தபுகை விண்ணிலேபரந்துசேறலிற் பருகி சிவந்ததென்க.

எல்லாமென்பது இருதினைக்கும் பொது. பருகுதலிற் நிறுந்திற்று.

இனி, இங்ஙனம் ஒருக்கின் பண்டங்களைக் கொண்டுபோகின்றமாம கூறுகின்றார். (௩௧)

61. கிணைநிலைப்பொருள்தஞ்செல்லக்கீழ்ப்படாப்
பணைநிலையாய்செநெற்பகரும்பண்டியுங்
கணைநிலைக்கரும்பினிற்கவரும்பண்டியு
மணைநிலைமலர்பெய்துமறுகும்பண்டியும்.

இதுமுதல் மூன் றகவியுமொருதொடர்.

உழவர், கிணைப்பொருளரது மிடிதிரக் கொடுத்து மிக்கநெல்லை விற்றற்குக் காரணமான பண்டியும், கரும்பினின்றும் பாகுமுதலியன கொண்டுபோம் பண்டியும், மலர்பெய்துபோம் பண்டியுமென்க. பண்ணை, விகாரம். நிலை- நிலைபெறுதல். (௩௨)

62. மல்லலந்தெங்கிளநீர்பெய்பண்டியு
மெல்லிலைப்பண்டியுங்கமுகின்மேதகு
பல்பழக்காய்க்குலைபெய்தபண்டியு
மொல்குதீம்பண்டம்பெய்தொழுகும்பண்டியும்.

இளநீர்பெய்த பண்டியும், வெற்றிலைபெய்தபண்டியும், பழக்காய்பெய்த பண்டியும், குழைந்த இனி ப பழம் பெய்து இடைவிடாதுபோம்பண்டியு மென்க. மெல்லிலை, விளைத்தொகை. (௩௩)

63. கருங்கடல்வளந்தாக்கரையும்பண்டியு
நெருங்குபுழுதிரையினிறைந்தபண்டியும்
பெருங்கலிப்பண்டிகளபிறவுஞ்செற்றுபு
திருந்தியெத்திசைகளுஞ்செறிந்தவென்பவே.

கடல்வளமாவன : “ஒர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பிணை டைந்து.” நெருங்குபு, நிகழ்காலமுணர்ந்தும். பிறவும், உம்மை மாறுக. ‘செற்றுபு’ என்னுமெச்சம், ‘ஒலியையுடைய’ என்னும் விரியொடுகும்.

(இ - ள்.) முற்கூறிய பண்டிகளும், வளத்தை நகர்க்குத் தருதற்கு முழங்கும்பண்டியும், நெருங்கிபு திரையானிறைந்தபண்டியும், ஒழிந்தபண்டங்கள் செற்றி ஒலியையுடையபண்டிகளுந்திருந்தி எத்திசைகளும் செறிந்தன வென்க.

நகர்க்கரையும் பாடமாயின், கரைதல் திசைச்சொல்லாய்க் கொண்டு போமென்னும் பொருள்பயக்கும். (௩௪)

64. கினிவளர்பூமுருதணிந்துகேடிலா
வளவயல்வைகலுமின்ன தென்பதேன்
றுளியொடுமதுத்துளியுறத்தோலைகு
மொளியமையிருக்கையுருரைக்ககின்றவே.

கேடு: “விட்டில் கிளிநால்வாய் வேந்தரசு தன்னரசு, நட்பம் பெரும் பெயல்கா லெட்டு.” என்ப, அசை. தேன் - வைத்ததேன். மது-பூவினமது.

(இ - ள்.) மருதணியப்பட்டுக் கேடில்லாத வயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து; இனி, யான்குறுதற்குநின்றன, குடியிருப்பையுடைய நாட்டிலுள்ளன.

(௩௫)

வேறு.

65. சேவலன்னந்தாமரையின்றோடவிழ்ந்தசெவ்விப்பூக்
காவிற்கூட்டுக்கியதல்விக்கொண்டிருந்தன
தாவில்பொன்விளக்கமாத்தண்குயின்முழவமாத்
தூவிமஞ்ஞைமணம்புகுத்துந்தும்பிக்கொம்பரோ.

எடுக்கிய - எடுத்தே. தா - வலி. தூவி - சூட்டு. மணம் - பூவின் மணமும் கலியாணமும்.

(இ - ள்.) தும்பியையுடைய கொம்புகள், சேவலாகிய அன்னம் பூவைக் கவ்வியிருந்தன; அவ்வன்னம் விளக்காகக் குயில் முழவமாக மயிலை மணத்தே புகுத்திவிடுமென்க.

தாமரையானும் குயிலோசையானும் இளவேனிலென்றுகருதி, மயில் பூம்பொதும்பரின்மறைதலிற் கொம்பு புகுத்தும் என்றார்; பேரும் தோகை மயிலும் சேரவிருந்தன வென்க.

இனி, மயில் அன்னம்விளக்காகக் குயில்முழவமாகத் தும்பியைக் கொம்பிடத்தே மணம்புகுத்துமென்றுமாம்; கொம்பிலுலாவுமயில், விளக்காலும் முழவாலும் அக்கொம்பினின்றும்போந்துஆடுதலின், அக்கொம்பிற் பூவின் மணத்தே தும்பியைப் புகுத்திட்டதாயிற்று. மெல்லிய ஓசையன்மையின், குயிலோசையை முழவமாகக்கருதிற்று. இத்தற்கு இக்கருத்து நிகழ்தல், “ஆடமைக்குயிற்” (அட) என்னும் அகப்பாட்டிற் காண்க. (௩௬)

66. கூடினார்கணம்மலர்க்குவனையங்குழியிடை

வாடுவள்ளீமேலெலாம்வானையேறப்பாய்வன

பாடிசாஸ்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலனெலிப்பப்போந்

தாடுகூத்தியாடல்போன்றநாரைகாண்பவொத்தவே.

(இ - ள்.) கண்போலும் செவ்விமலரையுடைய குவனையோடையில் நீர் தாழ்தலிற் சிறிதுவாழ்ந வள்ளீமேலேசெல்ல வானோமீன்களெல்லாம் பாய் கின்றவை, கழாயினின்றும் இழிந்து பக்கத்தினமைந்த கயிற்றிலே குதித்துக் கலனெலிப்ப ஆடுங்கூத்தியது கூத்தையொத்தன; கரையிலிருந்தநாரைகள் காண்பன போன்றனவென்க.

குவனக்குழியில் நாட்டின கழையும் அதிற்படர்ந்தகொடியும் அதிற்பாய் கின்றமீனும், கழாயும் அதன்கீழிழிந்து ஆடுங்கயிறும் கூத்தியும் போன்றன; வடிவும் தொழிலும் உவமம். காண்ப, அகரவீற்றுப்பலவறிசொல்; தொழிற் பெயராய்நின்றது.

(௩௭)

67. காவியன்னகண்ணினூர்கயந்தலைக்குடைதலி
னூவியன்னபூந்துகிலணிந்தவல்குற்பல்கலை
கோவையற்றுதிர்ந்தனகொள்ளுநீரின்மையின்
வாவியாவும்பொன்னணிந்துவானம்பூத்ததொத்தவே.

(இ - ள்.) மகளிர் கயத்திடத்தே வினையாடுதலிற் பலகலைகள் வட
மற்று உதிர்ந்தன; அவற்றை எடுப்பாரின்மையின், வாவிக்கொல்லாம் மேகலை
யையணிந்து, வானம் மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தனவென்க.

கயந்தலை, விகாரம். பொன், ஆகுபெயர். மேகலைக்குறுப்பானவை
அற்றவீழ்ந்தன. (௩௮)

68. பாசவல்லிடிப்பவருலக்கைவாழைப்பல்பழ
மாசினிவருக்கைமாதடிந்துதேங்கனியுதிர்
தூசலாடுபைங்கமுகுதெங்கிடுண்பழம்பரீஇ
வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வான்மலர்கணக்குமே.

(இ - ள்.) உலக்கை வாழைப்பழத்தை உதிர்த்து ஆசினிமுதலிய
வற்றை முறித்து அவற்றின்பழங்களையும் உதிர்த்துப் பின்னும் அசைகின்ற
கமுகின் பழத்தையும் தெங்கின்பழத்தையும் பரிந்து தாழைமலரையும் சண்
பகத்தின் மலரையும் நக்குமென்க.

எனவே ஏனையவும் பயன் தருமென நிலநன்மை கூறினார்.

இத்துணையும் சோலைகளும் அவற்றிற்கு அங்கமானவாலிகளும் கூறினார்.
(௩௯)

69. மன்றாறிலஞ்சிமேய்ந்துமாழலைசுரந்தபா
னின்றதாரையானிலநனைப்பவேகிரீண்மனைக்
கன்றருத்திமங்கையர்கலந்திறைபொழிதர
நின்றமேதியாற்பொலிந்தநீரமாடமாலையே.

இலஞ்சி - மடு; ஆகுபெயர். நிறை - சால்; “பிரிவர்பு பரந்த நீரறு
நிறைமுதல்” (பதிற். கடு) என்றார் பிறரும். மாலை - ஒழுங்கு.

(இ - ள்.) மாடவொழுங்குகள், பூவை மேய்தலாற் சுரந்தபால் நிலத்தை
நனைக்கும்படி. மாறாதுநின்ற தாரையாலே கன்னை நனைத்துப்போய் அதனை
அருத்தி மங்கையரெடுத்த கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியுஞ்
சாலும் வழியும்படிநின்ற மேதியாலே பொலிந்த தன்மையவென்க. (௪௦)

70. வெள்ளிப்போழ்விலங்கவைத்தனையவாய்மணித்தலைக்
கொள்பவளங்கோத்தனையகாலகுன்றிச்செங்கண
வொள்ளகிற்புகைதிரண்டதொக்குமாமணிப்புறக்
கிள்ளையோடுபாலுணுங்கேடிப்பூவைபாடவே.

மா - கருமைநிறம். மணி - அழகு.

(இ - ள்.) அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குதலர்க் வைத் தன்னவாயினையும் தலையினையும் அகிற்புகை திரண்டதனையொக்கும் நிறத்தினையுமுடைய புற, காலவாய்க் கண்ணவாய்ப் பூவை பாடாநிற்கக் கிள்ளையோடே பாலுண்ணுமென்க.

கொள்ளுதல் - அறுத்துக்கொள்ளுதல். நடுவு பலவரையுண்மையின், 'கோத்தனைய' என்றார். ஒள்ளுகில்: ஒண்மை, அகிற்குஅடை. சிலர்பாடப் பிள்ளைகள் பாலுண்டாரென்பதும் தோன்றிற்று. (சக)

71. காடியுண்டபூந்துகில்குழம்பூட்டிம்பூம்புகை
மாடமாலேமேனலார்மணிக்குழலின்மூழ்கலிற்
கோடியர்ந்தகுன்றின்மேற்குழீஇயமஞ்ஞைதஞ்சிற
காடுமஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரே.

(இ - ள்.) காடியுண்டதுகில் புகையிலே மயங்குதலாலே மாடவொழுங்கின் மேலிருக்கின்ற நல்லாருடைய குழலினூட்டிம்புகையிலே அக்குழல் மறைதலின், அவர்கள் மலேமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறகை அவ்விடத்து உலாவுமஞ்சினுள்ளே விரித்திருந்த தன்மையையொப்பாரென்க.

காடி - கஞ்சி. சுட்டு வருயிக்க. 'அன்னது' என்ற பாடத்திற்கு மூழ்குதல் வண்ணம் என்னது அன்னதென்க. (சஉ)

72. கண்ணுளார்நுங்காதலரொழிககாமயிங்கென
வுண்ணிலாயவேட்கையாலாடினரையாடவர்
வண்ணமேகலேகளைப்பற்றவற்றுதிர்ந்தன
வெண்ணில்பொன்சுடுநெருப்புக்கமுற்றமொத்தவே.

(இ - ள்.) நுங்காதலர்க்கப்பட்டமகளிர், நுங்கண்ணுள்ளார், ஈங்குக் காமத்தையொழிகவென்றுசுழி உள்ளே நிலைபெற்ற விருப்பத்தாலே ஊழிப் போகின்றவரைக் கலாவர் மேகலேகளைப்பிடிக்க; அவை அற்றுச்சிந்தினவை கிடந்தஇடம் மாற்றற்ற பொன்னைச்சுடும் நெருப்புச்சிந்தின முற்றங்கனையொத்தனவென்க.

இமையாது நோக்கலின், இங்ஙனம்ஊழினார். 'ஈங்கு' தன்மையை யுணர்த்துதல், "செலவிலும் வரவிலும்" (தொல். கிளவி. உஅ) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறினும். பொன்னுக்குமணிக்கும் தழலும் கரியுமுலமை. (சரு)

73. கோட்டினந்தர்களுங்கொய்ம்மலர்தோன்றிபோற்
சூட்டுடையசேவலுந்தோணிக்கோழியாஜியா
வேட்டவற்றினுறுளார்வெருளிமாந்தர்போர்க்கொளீஇக்
காட்டியார்க்குங்கொளவையுங் கடியுங்கொளவைகொளவையே.

(இ - ள்.) செல்வச்செருக்கினையுடையமாந்தர், அவற்றினது புண்ணைக் கருதாராய்ப் பின்னும் போரவிரும்பித் தகர்க்கையும் சூட்டுடைய தோணி

யில்வந்த கோழிமுதலாவள்ள கோழிகளையும் பூழ்முதலிய சேவல்களையும் காட்டிக்கொளுத்தி ஆர்க்குக் கௌவையும் விலக்குக் கௌவையுமே அவ் விடத்திற்கு ஆரவாரமென்க. (சச)

74. இறுதுசுப்பினந்லாரேந்துவள்ளத்தேந்திய
நறவங்கொப்புளித்தவினாபுண்ணைபூத்தன
சிறகர்வண்டுசெவ்வழிபாடமாடத்தூடெலா
யிறைகொள்வானின்மீனெனவரம்பைமுலையினிருந்தவே.

‘நாகுபுண்ணை’ வேற்றுமைத்தொகையாய், “ஒற்றிடை யினமிகா மொழியும்” (தொல். குற்றியலுகரப். ஏ) என்னுஞ்சூத்திரத்தான், ‘ஒற்று அடர்து நின்றது; “சொல்லியமரபின்” (ஷெ. மாபு. உசு) என்னுஞ்சூத்திரத்தில், ‘சொல்லுங்காலை’ என்றதனால், நாகு பெண்மையேயன்றி, இளமையுமுணர்த்திற்று; “நாகுமுதிர் துணவம்” (சிறுபாண். நுக) என்றார் பிறரும். இறை - தங்குதல். அரம்பை, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நல்லார், மணிவட்டிலிலே எடுத்த நறவத்தைக் கொப்புளித்தலிற் புண்ணைகள் மாடத்துடெலாம்வண்டுபாடும்படி. மீனென்னப்பூத்தன, அவர் கொப்புளித்தலின் வாழைமுகை முலைபோலே இருந்தனவென்க. (சுந)

75. விலக்கில்சாலையாவார்க்கும்வெப்பின் முப்பழச்சுனைத்
தலைத்தணீர்மலரணிந்துசந்தனஞ்செய்பந்தரும்
கொலைத்தலையவேற்கணர்கூத்துமன்றியைம்பொறி
நிலத்தலையதுப்பெலாநிறைதுளும்புமுர்களே.

நோயறுத்தற்குக் கடு நெல்லி தீர்வறி சூழவளர்ப்பார்கள். தலைய, முப்ப
இரண்டிடத்தும் வினைக்குறிப்பு.

(இ - ள்.) நாட்டிலார்கள், யாவார்க்கும் விலங்குதலில்லாத அடிசிறு சாலை முதலியனவும் வெம்மையிலலாத சுனையிற் காலையிலெடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்தனமுமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடுமிடமுமொழிய ஐம்பொறி நிலத்திடத்தனவாகிய துகளும்பொருள்களெல்லாம் நிறைந்து ததும்புமென்க.

இவை அரசனறம்.

(சசு)

76. அடிசில்வைகலாயிரமறப்புறமுமாயிரங்
கொடியனாரசெய்கோலமும்வைகறோதுமாயிர
மடிவிலக்கம்மியர்களோடுமங்கலமுமாயிர
மொடிவிலைவெறாயிரமோம்புவாரினோம்பவே.

சுருதி
கொம்புமாயிர

இல்லையும் வேறாயிரமும், விகாரம். அறப்புறமென்பதற்கு ஒதுவுக் குஞ்சாலைமென்பதும் ஒன்று. ஒடிவு - தவிர்வு; “ஒடியாவழிவு” (அகநா. கசக) என்றார் பிறரும்.

(இ - ள்.) அவ்லூர்களில் நாடோறங்காணப்பட்ட வைகுதலையுடைய அடிசற்சாலையும் ஆயிரம்; அறத்திற்குவிட்ட இறையிலிலங்கனும் ஆயிரம்; மகளிர் கோலஞ்செய்யுமிடமும் ஆயிரம்; தொழிலின்மடியாத கம்மியருமாயிரம்; கலியாணமுமாயிரம்; வெவ்வேறுகியஆயிரம் பாதுகாப்பாராத காத் தலில் தவிர்தலில்லையென்க. (சௌ)

77. நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிட
நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்
வெற்றவின்பம்விழைவிப்பான்விண்ணுவந்துவீழ்ந்தென
மற்றநாடுவட்டமாகவெகுமற்றநாடரோ.

(இ - ள்.) அவ்வேமாங்கதமென்னுநாடு, வெற்றியையுடைய தனதின் பத்தை உட்கை விரும்பப்பண்ணுதற்கு விண் மகிழ்ந்துவீழ்ந்ததென்னும்படி தன்னையொழிந்தநாடு தனக்கு எல்லையாக வைகும். அது வீடுபெறத் தவஞ் செய்வார்க்கு இடம்; மறுமைகருதி இல்லறநடத்துவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குங்கல்வியைக் கற்பார்க்கு இடம்; நிலையாத பொருளைத் தேடுவார்க்குமிடமென்க.

உம்மையிரண்டும் இழிவுசிறப்பு. வெற்றம் - வெற்றி. வீழ்ந்ததென, விகாரம்.

“ஊருரைக்க நின்ற” (சீவக. ௬௪) என்ற கவிமுதலாக முடித்த வினை களைச் சேர்த்து, அவற்றையுடைய நாடு, விண்வீழ்ந்தென வைகும்; அஃது இவை செய்வார்க்கிடமென்க. (சௌ)

நகர்வளம்.

வேறு.

78. கண்வலைக்காமுகரென்னுமாபித்
தொண்ணிதித்தசைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவார்பீடினேங்கிய
வண்ணலங்கடிநகரமைதிசெப்புவாம்.

(இ - ள்.) கண்ணுகிய வலையாலே காமுகரென்னும் விலங்கை அகப் படுத்தி நிதியாகிய தசையைக் கைக்கொண்டு உடலைக் கைவிடும் பெண்ணி னுடைய சூழ்ச்சியில் அகப்படாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வ மோங்கிய இராசமாபுரத்தின் நிறைவு கூறுவாமென்க.

அம், சாரியை.

(சௌ)

79. விண்புகுவியன்சினைமெலியப்பூத்தன
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துதாதுக
வண்சிறைக்குயிலொடுமயில்கண்மாறுகய்க்
கண்சிறைப்படுநிழற்காவுகூழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) குயில்கள், பூத்தனவாகிய சண்பகத்தின்மலரைத் தாதுகக் குடைந்து மயிலோடே மாறுகக்கூவி, ஷோக்கினர்கண்கள் மீளாத நிலையுடைய கா அந்நகரைச் சூழ்ந்தனவென்க.

மெலிய - வலைய. கார்காலத்துமயிலின்களிப்பைத் தான்உட்கோடலின் 'மாறு' என்றார். மயிலோடேன மாறுக. செய்தெனெச்ச அடுக்கு, "அம்முக் கிளவியும்" (தொல். வினே. ௩௪) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிறவினை கொள்ளுமென்றதனாற் பிறவினையாகிய உடையவென்னும் குறிப்பினைக் கொண்டது. இகரவீறுகிரிந்தது. இனி மேலிற்கவிக்கும்பொருந்த மயிலை உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகளிராக்கி, மகளிர்குயிலொடு மாறுகூவினாரென்றுரைப்பதும் ஒருபொருள். இனிச் சண்பகத்தின் தேன் துளித்தலிற் காரென்று மயிலொடுமயிலும், வேனிலாதலிற் குயிலொடுகுயிலும் கூவிற்றென்றுமாம்; சிறுபான்மை மயில் கூவிற்றென்றலுமரபு. (௫௦)

80. கைபுனைசாந்தமுங்கடிசெய்மாலைபு
மெய்புனைசண்ணமும்புகையுமேவிய
நெய்யொடுகுங்குமிநிறந்தநாணிநாற்
பொய்கைகள் பூம்படாம்போர்த்தபோன்றவே.

மேவியநெய் - பூசினபுழுக்கு. குங்குமம்- குங்குமமும். இவைகுளிப்பாரணிந்தன.

(இ - ள்.) சாந்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் நாணத்தாலே பொலிவினையுடைய படாம்போர்த்ததன்மையை ஒத்தனவென்க.

இனிப் பிறர்மாசுபட்டதென்னுநானாலே பூவாகியபடாம்போர்த்ததுவாம். (௫௧)

81.(க)கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கற்றையின் -
பிடிநலந்தழீஇவரும்பெருங்கைக்குஞ்சா
மடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகன்மதிட் -
புடைநிலைவாரிகள் பொலிந்தசூழ்ந்தவே.

82.(உ)சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தமுட்
கொலைமருப்பிரட்டைகள் குளிப்பப்பாய்ந்திரு
மலைதினைப்பனவெனநாகமான்றபோர் -
குலவியநிலைக்களங்கோலமார்ந்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. இன்பிடி - கவளம். அடியிளகாதுநின்றநிலையுடைய கணையமமைந்தவாரி.

உ. தம்மிற்போர்செய்வன இரண்டுமேலையென்னும்படி யானைகள் ஓசை பட மும்மதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுமொழிபும் தைத்துமறையப் போர்செய்தற்குவனைத்த நிலைபெற்றகளம்.

(இ-ள்.) சூழ்ந்த கன்மதிலின் உட்புடைநிலையிலே கரும்புமுதலியவற்
தின் நலத்தை விரும்பிவரும் குஞ்சரநிற்றலையுடைய கூடங்களும் பொ
லிந்த; அக்குஞ்சரம் போர்செய்தற்குச்சமைந்த களங்களும் கோலமார்த்தன
வென்க. (௫௩)

83. முத்துடைவெண்மருப்பிர்ந்துமொய்கொளப்
பத்தியிற்குயிற்றியமருங்கிற் பல்வினைச்
சித்திரக்கிம்புரிவரைஞ்சேர்த்துந்
ரொத்தியலிடங்களுமொழுங்குநீண்டவே.

பத்தி மருங்கிலே பலவினைகளைக் குயிற்றிய நல்லகிம்புரி; இன், அசை.

(இ-ள்.) மருப்பையறத்துக் கூர்மையிட்டு அது வலிகொள்ளும்படி
யிழிம் கிம்புரியிலே வரையிடுவார் தம்மிற்பொருந்திடக்குந் தெருவுகளும்
ஒழுங்குநீண்டனவென்க.

இனி, கிம்புரிவரம் - கோளகையுமாம்; ஆகுபெயர். (௫௪)

84. ஓடுதேர்ச்சாரிகையுருபொற்பூயியு
மாடகமாற்றுந்தார்ப்புரவிவட்டமுந்
கேடகவாட்டொழிலிடமுந்கேடிலாக்
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிலிடமுந்கூடின்றே.

ஆடகத்தார், வேற்றுமைத்தொகை. கோடுசிலை, வினைத்தொகை.

(இ-ள்.) தேரினது கதிவிசேடத்தாலே சிந்தும் பொன்னையுடைய
தேரேறுமிடமும், குதிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழில்
செய்யுமிடமும், பயிற்றுதலிற் கெடுதலில்லாத விற்றெழில் செய்யுமிடமும்
கூடிற்றென்க. (௫௫)

85. புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்துபுக்கபி
னிடைநகர்ப்புறம்புணையியம்புமோசையோர்
கடலுடைந்ததுவென்க்கலந்ததக்கடன்
மடையடைத்தனையதம்மாக்களீட்டமே.

(இ-ள்.) புறப்படைவீட்டில் தொழில்செய்வாரிடத்தை யான் ஒருவாற்
றற்கூறி இடைநகரியாதுதன்மைகூறத்தொடங்கினபின்பு, முற்கூறிய புடை
நகர்ப்புறமாகிய மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கும் இடைநகரினோசை கடலு
டைந்ததென்னும்படி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று; அவ்வோசை பிறத்தற்
குக் காரணமாகிய மாக்களீட்டம் அதன் உடைப்பை உலகு குவிந்தடைக்குந்
தன்மையையொத்தது; ஆதலால் என்னுந் கூறுதலரிதென்றொரென்க.

‘கடந்து’ என்றார், கூறுதலருமைபற்றி. ‘புகுதல்’ - சொல்லப்புகுதல்.
அடைத்தனையது, காலமயக்கம். (௫௬)

86. சிந்திரப்பொழிகளுஞ்செம்பொற்சண்ணமுஞ்
சந்தனரீரோடுகலந்துதையலார்
பந்தொடுசிவிறியிற்சிதறப்பார்மிசை
யிந்திரவில்லெனக்கிடந்தவீதியே.

(இ - ள்.) தையலார், சிந்திரப்பொழிகளையும் சண்ணத்தையும் சந்தனத்
தையும் பனிரீரோடுகலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுந்தருத்தியாலுஞ்
சிதற, அவை பாரிலேகிடந்த இந்திரவில்லென வீதியிலேகிடந்தனவென்க. (௫௭)

87. பாத்நரும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிமேற்
றுத்திரண்மணிக்குடநிரைத்துத்தோன்றுவ
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்தாகார்நினைந்
தேத்தருமயிற்முழாமிருந்தபோன்றவே.

(இ - ள்.) மாற்றற்ற பொன்மாடங்களின் உச்சியிலே நீலமணிக்குடங்
கள் நிரைத்துத் தோன்றுவன, பூத்தனவாகிய வேங்கையின் மேலே மேகத்தை
நினைத்தலால் மேனோக்குதலைத்தருகின்ற மயிற்றிரள் பொலிந்திருந்தன
வற்றை ஒத்தனவென்க.

“ஏக்கமுத்தம்” (சீவக. ௪௧௬) என்றாற்பின்னும்.

(௫௮)

88. நெடுங்கொடிநிழன்மதிநெற்றிதைவர
வுடம்புவேர்த்தினமுழையுறிநோக்கவி
னடுங்குபுநல்வரைமாடத்துச்சியி
லடங்கிவீழ்ந்தருவியினமூவபோன்றவே.

(இ - ள்.) கொடி, பிக்குச்சென்று மதியின் மலையைத் தடவுதலின்,
நெடு திரியுமேகம் உடம்புமுங்கி வேர்த்து இடித்து நோக்கிப் பெய்தலின்
உளதாய் அருவியின் கணத்தால் நடுங்காநின்று மாடத்துச்சியிலே குவிந்
வீழ்ந்து அமூவன போலேயிருந்தனவென்க.

சிலர்கோபத்திற்கஞ்சிச் செருக்கடங்கியமுதனரென்பது போதரும்.

89. பொற்சிறுதேர்மிசைப்பைம்பெர்ப்போதக
நற்சிறுநூர்தவினங்கைமார்விரீஇ
யுற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருளுக்கொடாவளமைசான்றவே.

விரீஇ, விரீஇ ஆயிற்று. மற்று, அசை.

(இ - ள்.) நங்கைமார் நெல்லுப்பார்த்திருக்கின்றவர்கள் கோழிமேல்
எறிந்தகுழை, சிறுநூர் தேர்மிசைப்போதகத்தைநூர்தலின், அத்தேவைப்போதல்
கொடாத செல்வம் சிறைந்தனவென்க. (௬௦)

90. மாலையும்பசும்பொலுமயங்கிவார்கணைக்
கோலெயுங்குனிசிலைதுதலிவொருமி

வேலியஸாடவர்விரவிவிண்ணவ
ராலயமிதுவெனவையஞ்செய்யுமே.

கணை - அலகு.

(இ - ள்.) அவ்விடம், மாலையும் பூணும் மயங்கப்பட்டுச் சினைபோலும்
துதலினரோடே ஆடவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவரிருப்பிடமிதுவென்று
ஐயந்தருமென்க. (சூக)

91. கற்சணஞ்செய்ததோண்மைந்தர்காதலா
னற்சணப்பட்டிடைபற்றநாணிநற்
பொற்சணத்தால்விளக்கவிப்ப்பொங்கிய
பொற்சணம்புறம்பணைதவழும்பொற்பிறே.

கல் - உலம். சண்ணப்பட்டி - சண்ணமனைந்தபட்டு. சண்ணத்தால்,
உருபினும்பொருளினும் மெய்தடுமாறி ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்றுமென்தது.
மகளிர், தோன்றா எழுவாய்.

(இ - ள்.) மைந்தர், மகளிர் புலந்துபோவுழித் தம் காதலால் அவருடை
யைப்பிடிக்க, அதுநெகிழ்ந்தநாணுலே அவர் சண்ணத்தைக்கொண்டு விளக்
கை அவிப்ப மிக்கெழுந்தசண்ணம் புறம்பின்மருதநிலத்தேபாக்கும் பொற்
பிற்று அவ்விடமென்க.

காதலாரும் பாடம்.

(சூஉ)

92. நலத்தகுநானநின்றிடிக்குநல்லவ
ருலக்கையாலுதிர்ந்தனதெங்கினெண்பழ
நிலத்தவைசொரிதலின்வெரீஇயமஞ்ஞைபோய்க்
கலத்துயர்கூம்பின்மேலாடுங்கெளவைத்தே.

நலத்தகு, 'வியத்தகு' என்றும்போல நின்றது.

(இ-ள்.) விரும்பத்தகுநின்ற சண்ணத்தை நின்றிடிக்கும் மகளிர் உலக்
கையாற் கழன்றனவாகிய பழத்தை அத்தெங்கு மடலிலேதாங்கி நிலத்தே
சொரிதலின் வெரீஇய மயில்போய் அச்சநீங்கிக் கூம்பின்மேலாடும்
கெளவைத்து அவ்விடமென்க.

நாளும், ஆகுபெயர்; அதிலே நனைத்திடித்தலின். புகாரினது ஆழத்
தால் நகரளவும் கலம்வந்தது; அரசன் வினையாடுதற்குச் சமைத்தனவுமாம்.()

93. இட்டவெண்ணிலப்படாவகையினீண்டிய
முட்டிலாமூவறுப்பாடைமாக்களாற்
புட்பயில்பழுமரப்பொலிவிற்றுகிய
மட்டிலாவளநகர்வண்ணமின்னதே.

மிலேச்சராதலின், ஐயபிவிற்றுகிய 'மாக்கள்' என்னும்பெயராத் கூறினார்.

(இ - ள்.) போகட்டள்ளு நிலத்தில்விழாததொருசுற்றாலே திரண்ட குழைவற்ற பதினெட்டுப்பாடைமாக்களாலே பழமரப்பொலிவிற்குகிய நகரின்செய்தி, எக்காலமும் யான் முந்சூறியதன்மைத்தென்க.

இதனானே நெருக்கமும் ஓசைவேறுபாடும் பயன்கோடலும்கூறினார்.

“கடிநகரமைதிசெப்புறாம்” (சீவக.எஅ) என்றதுமுதலாக நடுவுகூறிய வினைகளை, “புடைநகர்த்தொழிலிடங்கடந்து” (செஅ௫) என்பதனோடு முடித்து, அதுமுதல் இடைநகரிற் கூறிய வினைகளை, ‘இன்னது’ என்பதனோடுமுடிக்க. (சுசு)

94. தங்கொளிந்திலத்தாமஞ்சூடிய

வெங்களியினமுலைவேற்கண்மாதரார்

பைங்கிலிமுன்கைமேற்கொண்டுபார்ப்பெனுங்

கொங்கலர்தாமரைக்கிடங்குகூறுவாம்.

‘சூடிய’ என்றார், ‘முலைமுடிசூடித்து’ என்றும்போல. வெம்மை - விருப்பம். மேல் தாமரைகூறுதலின், பார்ப்பு - அன்னப்பார்ப்பு.

(இ - ள்.) மாதரார், கிலியை முன்கையிலேகொண்டு பார்ப்பை அக் கிலிக்கு எண்ணிக்காட்டுதற்குக் காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்ற ரென்க. (சுரு)

95. கோட்சுருவினத்தொடுமுதலைக்குப்பைக

ளாட்பெறுதிரிதரவஞ்சிப்பாய்வன

மோட்டிசூப்பணிக்கிடங்குழக்கமொய்த்தெழுந்

திட்டரூப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

(இ - ள்.) சுருவினத்தோடே முதலைத்திரள் கரையிலேவந்த ஆளை எதிர்ப்படப் பெறுவாய் உள்ளே திரிதருதலான், அதற்கஞ்சி விசைத்துப்பாய்வனவாகிய இரூ உட்குத்தலின் ஈட்டமரூத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழியணந்தமைபெறுதலின், சுறவுகூறினார். கரையில் அஞ்சி ஆழத்திற்சென்றால் ஆளைக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில். (சுசு)

96. சிறையனப்பெடையினோடிசீசேவல்போ

யறுபதவண்டினமார்ப்பத்தாமரை

யுழைவதுகுழுவினின்கியோகொடு

கறையறமுயல்வதோர்கடவுளொத்ததே.

(இ - ள்.) அன்னப்பெடையினோடே சேவலாடிப்போய் வண்டினமெழுந்தார்ப்பத் தாமரைப்பூவிலே குவிந்திருக்கின்றது, சுற்றத்தினின்றும்நீங்கிக் கறையறத் தீயிடைநின்று யோகத்தோடுதவஞ்செய்வதொருகடவுளையொத்த தென்க.

யோகம், திரிந்தது. கறை - மும்மலம். எழுந்தவண்டு புனைக்கும், பூ நெருப்பிற்குமுமவம். (சுள)

97. அரும்பொனும்வெள்ளியுமணியுமல்லது
கருங்கலந்தோய்விளக்காமர்பூந்துறை
குரும்பைமென்முலையின்மேற்குலாயகுங்குமம்
விருந்துசெய்திடவெறிமேணிசேந்ததே.

(இ-ள்.) குளிப்பார்முலையிற்குங்குமம், தன்னைப் புதுமைசெய்தலாலே
பொற்குடமுதலியனமுகத்தல்லது மட்குடமுகவாத துறை மேனிசிவந்த
தென்க.

பொன்முதலியகாரணப்பெயர், அவற்றூனியன்ற காரியத்தின்மே
னின்ற ஆகுபெயர். வெறி - மணம். (சுஅ)

98. பட்டவர்த்தப்பவிற்பரவையேந்தல்கு
லட்டொளியரத்தவாய்க்கணிகையல்லது
மட்டிடைமணமகண்மலர்ந்தபோதினா
கட்டிடைக்காவலிற்காமர்கன்னியே.

அட்டி ஒளி அரத்தம் - உருக்கி ஒளியையுடைய அரக்கு. மட்டி - காம
பானம். கட்டி - கற்பித்தல்.

(இ - ள்.) அகப்பட்டவரைக் கரையேறாமற்கோதலிற் பரத்தையை
பொர்க்கும் ; அதுவொழிய மலர்ந்தபூவினால் மணஞ்செய்த குலமகனையொக்
கும் ; காவலார் கன்னியையொக்குமென்க. (சுஆ)

99. விரைகதிர்நித்திலங்கோத்துவைத்தபோல்
விரைகமழ்கமுகின்மேல்விரிந்தபாணையுங்
குரைமதுக்குவளைகள்கிடங்கிற்பூத்தவு
முரையினேரோசனையுலாவிநாறுமே.

குரைமது, விரைத்தொலை. உரை - புகழ் ; புகழால் எங்குமுலாவி.

(இ - ள்.) நித்திலத்தைக்கோத்துவைத்தபோற் கரையிற் கமுகின்மேல்
விரிந்த விரைகமழ்பாணையும், அகழிற் பூத்த குவளையும், உலாவி ஓரோசனை
நாறுமென்க. (சுஅ)

100. தாய்முலைதழுவியகுழவிபோலவு
மாமலைதழுவியமஞ்சுபோலவு
மாய்முகிறழீஇயசும்பரூதநெற்றிய
சேயுயர்மதிவ்வகைசெப்புகின்றதே.

(இ - ள்.) நீர்சுமந்தினைத்த மேகத்தைத் தன்னிடத்தே அணைத்தலா
லே குழவியை அணைத்த தாயுடையமுலைபோலவும், மஞ்சைத்தன்னிடத்
தே அணைத்த பெரியமலைபோலவும் அசும்டரூத தலையையுடைய மதிலிள்கூறு
பாடி இனிக் கூறுகின்றதென்றொன்க. (சுஅ)

வேறு.

101. மாற்றவர்மறப்படைமலைந்துமதில்பற்றி
 னூற்றுவரைக்கொல்லியொடுநூக்கியெறிபொறியுந்
 தோற்றமுறுபேய்களிறுதுற்றுபெரும்பாம்புந்
 கூற்றமனகழுஞ்சொடர்சூந்தமொடுகோண்மா.

இதுமுதலாக, “கரும்பொன்” (க௦௪) அளவுமொருதொடர்.

நூற்றுவரைக்கொல்லி - சதக்கினி; நூறுபேரை ஒருகாற்கொல்வதொரு பொறி. நூக்கி - தள்ளி. எறிதல் - அடித்தல்; “சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்சத் தெறிய” (நற். களக) என்றற்போல. தோற்றமுறுபேய் - கப்புலனாகியபேய். துற்றுதல் - விழுங்குதல். தொடர் - துவக்குசங்கிலி. சூந்தம் - விட்டேறு. கோண்மா - புலிமுதலியன. இவற்றிற்கு எண்ணும்மைவிரிக்க.()

102. விற்பொறிகள்வெய்யவிடுகுதிரைதொடரயில்வாள்
 கற்பொறிகள்பாவையனமாடமடுசெந்தீக்

கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை
 நற்றலைகடிருக்கும்வலிநெருக்குமரநிலையே.

விடுகுதிரை - பகைவர்மேலே விடுங்குதிரைப்பொறி. தொடர்வாள் - தானேதொடர்ந்துகொல்லும்வாள். கற்பொறிகள் - இடங்கணிமுதலியன. பாவையும் அன்னமும் மாடங்களும் அடப்படுத்தியும்; மாடம் - நாடகசாலை. கொல் - கொற்சாதி. காய்ந்த இரும்புடன் கொளுத்தலின், ‘கொள்ளி’ என்றார். எழில்செய், இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. தலைகனைத்திருக்கொள்ளும்வலியுடனே நெருக்குமரமாவது ஐயவித்தலாம். இவற்றிற்கும் எண்ணும்மை விரிக்க. (௭௩)

103. செம்புருகுவெங்களிகளுமிழ்வதிரிந்தெங்கும்
 வெம்புருகுவட்டிமிழ்வவெந்நெய்முகந்துமிழ்வ
 வம்புமிழ்வவேலுமிழ்வகல்லுமிழ்வவாகித்
 தம்புலங்களால்யவனர்தாட்படுத்தபொறியே.

எவ்விடத்தூர்திரிந்து செம்புருகினரீரை உமிழ்வனவும், பகைவர்வேதற்குக்காரணமான உருகுவட்டைஉமிழ்வனவும், நெய்யைஉமிழ்வனவுமாக யவனர் இயந்திரித்த பொறியும். உம்மை விரிக்க. ஆகி-ஆக. புலம்-அறிவு.()

104. கரும்பொனியுப்பன் நிகதநாகம்விசெகடங்
 குரங்குபொருதகரினெடுகூர்ந்தரிவதுண்ணூல்
 பார்த்தபசும்பொற்கொடிபதாகையொடுகொழிக்குந்
 திருந்துமதிறெவ்வார்தலைபணிப்பத்திருந்தினறே.

இரும்பான்இயன்ற பன்றி. நாகம் - விடவரவு. நூல் - பதாகை - பெருங்கொடி.

(இ - ள்.) பொற்கொடிகள் பதாகையொடு கொழிக்குந் திருந்துமதில் மாற்றவர் மறப்படை அகழைக்கடந்து தன்னைப்பற்றின், அத்தேவவர் தலை

பணிக்கும்படி தூற்றுவரைக்கொல்லிமுதல் மரநிலையீரகவுள்ளவையும், செம்புருகு களிமுதலியவற்றை உமிழ்வனவாக யவனார் தாட்படுத்த பொறிகளும் பன்றிமுதல் துண்ணுரலீரகவுள்ளவையும் திருந்திற்றென்க.

மதில் இன்னதுமின்னதும் திருந்திற்றெனச் சினைவினைமுதலொடு முடிந்தது. பற்றிற் பணிப்பவன்க; இத்தொடர்நிலையிற் சொற்களைத்துணித்துப் பலவிடத்தினுமெடுத்துக்கூட்டியது, செய்யுளுறுப்பு இருபத்தாறினும் மாட்டென்பது ஒருறுப்பாதலின்; “அகன்றுபொருள் கிடப்பினு மனுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண் முடியத் தந்தன றுரைத்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்” (தொல். செய். சூ. ௨௧௦) என்றும், “மாட்டு மெச்சமு நாட்ட லின்றி, யுடனிலை மொழியினுந் தொடர்நிலை பெறுமே” (ஹெ. ஹெ. சூ. ௨௧௧) என்றும் தொல்காப்பியனுர் கூறினார். இதனால், நாடு முதலியகவிகளில் மாட்டின்றி வந்தனவுக்கொள்க. இவ்விதி மேல்வருவனவற்றிற்குக்கொள்க. (எரு)

105. வயிரவரைகண்விழிப்போன்றுமழையுடனும்

வயிரமணித்தாழ்க்கதவுவாயின்முந்மாக

வயிரமணிஞாயின்முலைவான்பொற்கொழக்கூந்தல்

வயிரக்கிடங்காடைமதிர்கன்னியதுகவினே.

வரைகள் கண்விழிப்பனபோன்று கதவுடையவென வினைக்குறிப்பொடு முடிந்தது. மழையுடனும்வாயிலெனவே கோபுரமாம். ஞாயில் - ஏப்புழைக்குடவாய் எய்து மறையுஞ்சூட்டு. கவினது என மாறுக. ‘அது’ இடப்பொருளுணர்ந்திற்று.

(இ - ள்.) முலையினையும் கூந்தலினையும் ஆடையினையுமுடைய மதிர்கன்னி கதவினையுடைய நாலுவாயிலும் நாலுமுகமாகக் கவினிடத்ததாயிற்றென்க.

இனி, ஆகவென்பதை எங்குக்கூட்டி, மதில் இன்னது இன்னதாகக் கவினிடத்ததென்றுமாம். மதிலில் இன்னது இன்னதாகையினாலே அம்மதிர்கன்னியதாயிருக்கும் அழகென்றமாம். (எரு)

106. செம்பொன்மழைபோன்றடிதொருயிரங்கள்சிந்திப்

பைம்பொன்வினைதிவினிதிதடிந்துபலர்க்கார்த்தி

யம்பொனிலத்தேகுமுடியகங்கரமதுதா

னும்பருலகொப்பததன்றன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) இனிக்குறநின்றது, பொன்வினைகின்றதில் நிதியைவெட்டிப் பொன்னைமழைபோன்று அடிக்கடி சிந்திப் பலர்க்கும் பல ஆயிரங்களைக்கொடுத்து நிறைவித்ததினாலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல்லுங்குடியையுடைய உண்ணகரம்; அதுதான் நுகர்ச்சியான் உம்பருலகொப்பதொன்றாயினும் அதன்மன்மை சிறிதுகூறுவாமென்றொள்க. (எரு)

வேறு.

107. துப்புறத்தொண்டைச்செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்தாதி
 னெப்பவொன்றாதி யாகவாயிரத்தோரெட்டரசு
 செபித்தஞ்செம்பொனல்குணலம்வரைவின்றிவிற்கு
 முப்பமைகாமத்துப்பினவரிடமுரைத்தமன்றே.

(இ - ள்.) வேட்கையினைவிளைவிக்கும் தோழியராகியனாதாலே செம்பொன் ஒன்றாதி யாக ஆயிரத்தெண்கழஞ்சாறாக, வந்தவனுக்கு ஒப்ப விளை சொல்லித் தம்மல்குலைவிற்கும் உவர்ப்பில்லாத காமநுகர்ச்சியையுடைய பரத்தையரிடத்தைக் கூறுவாமென்க.

தொண்டை, வாய்க்கு அடை. நலம்வரைவின்றி-ஒருவரிடத்தும் அன்பு நிலைபெறின்றி. “உப்புடையமுந்நீர்” (சீவக. ௨௮௦) என்றார் உவர்ப்பிற்கு; உப்பு - இனிமையுமாம். இனி உவமத்தொகையாக்கி, இதற்கு இஃது அளவென்று உப்பிடுமாறுபோலக் கொடுக்கும் பொருளளவான அன்பென்று முரைப்ப. துப்பையொக்கும் தொண்டைபோலும்செவ்வாயென இரண்டுவமையும் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்தவாலுவமையன்று. (௭௮)

108. குங்குமமெழுதிச்சார்வுந்திண்ணையுங்குயிற்றியுள்ளார்
 றங்குமென்சார்த்தத்தோடோதாமமுந்தாமநாற்றி
 பெங்குநாற்சுவர்கடோறுநாடகமெழுதியேற்பப்
 பொங்குமென்மலர்பெய்சேக்கைபொலிந்து விண்புகற்சியுண்டே.

(இ - ள்.) அச்சேரிப்புறமெங்கும், சார்ந்திருக்குமிடத்தையும்திண்ணையையும்பண்ணிக் குங்குமத்தாலேமெழுதி, உள்ளெல்லாம் மெழுகினசந்தனத்திலே மாலைடையும் தாமநாற்றிச் சுவர்கடோறும் காமக்குறிப்புப்பட நாடகமெழுதிச் சேக்கைபொலிந்து விண்ணை விரும்பப்பண்ணுதலுடைத்தென்க.()

109. தாசுசூழ்ப்பரவையல்குல்சுமக்கலாதென்னவீழ்த்த
 காசுசூழ்கோவைமுத்தங்கதிர்முலைதியிர்ந்தசார்த்தம்
 வாசநற்பொழகண்மலைவண்டிணவீழ்த்தமுற்றம்
 மாசைப்பட்டாரசுவைகவருங்கழகமமுமன்றே.

(இ-ள்.) தாசுசூழல்குலைச்சூழ்த்தகோவை, இவ்வல்குல் நம்மைச் சுமக்க மாட்டாதென்று கருதிதற்போல வீழ்த்தகாச முத்தம் சார்த்தம் சுண்ணம் மாலைஎன்கின்றவைவீழ்த்தமுற்றம் அரசவிரும்பித்தங்கும்படி கமமுமென்க.()

110. அஞ்சிலம்பொலியோடல்குற்கலையொலியணிந்தமுன்கைப்
 பஞ்சிமெல்விரலிற்பாணிபண்ணெலிபவழச்செவ்வா
 யஞ்சினேந்தாயிர்க்குந்தேன்சோர்குழலொலிமுழவினோசை
 அஞ்சலிலோசைதம்மாற்றுறக்கமுநிகர்க்கலாதே.

முன்பு, சேடியர்கையாற் செம்பஞ்சணிந்த விரல், செவ்வாயைமுன்னும் பின்னுகூட்டுக. வாயுறுத்தற்கு அஞ்சி உற்றபின் தன்றொழின் முடித்தற்கு நேர்த்துணுதுஞ்முல்.

(இ - ள்.) சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாமொலி பாட்டொலி குழலொலி முழவ்னொலியாகிய ஒழியா ஒலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க. (அக)

111. தேனுலாமதுச்செய்கோதைதேம்புகைகமழலூட்ட
வானுலாஞ்சுடர்கண்மூடிமாநகிரவுசெய்யப்
பானிலாச்சொரிந்துநல்லாரணிகலம்பகலைச்செய்ய
வேனிலான் விழைந்தசேரிமேலுலகையெதொன்றே.

சுடரென்றது, ஞாயிற்றினது சுடரையும் திங்களினது சுடரையுமாக் கிப் பானிலாவைத் திங்களின் சுடரின்கேற்றுக.

(இ - ள்.) கோதையைப்புகைத்தலால் அப்புகை வானுலாஞ்சுடர்களை மறைத்து நகரைப் பகலேஇரவையுண்டாக்க, அவ்விருவை நல்லாரணிகலத் தின் மாணிக்கக்கெடுத்துப்பகற்பொழுதைச்செய்ய இயல்பான இரவிலும் பா னிலாச்சொரிந்து வானுலாவுந் திங்களின் சுடர்களை அம்மணிகண்மறைத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மேலுலகையொப்பதொன்றேயாயிற் றென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். இரவும்பகலுமின்மையிற்றுறக்கமொத்தது. இனி, பால் - பகுதி, நிலா - ஒளியென்ற முறைப்ப; “நிலாத் தலைத்திகழும்பைப் பூண்” (சீவக. கக00) “பணிலாவீசும்பைப்பொற்கொடி” (ரெ. உருநக) என்றற்போல. (அஉ)

112. இட்ட நூல்வழாமையோடியோசனையெல்லீண்டு
மட்டுவார்தலைவேய்ந்துசதுக்கங்கண்மலிந்தசும்மைப்
பட்டமும்பசும்பொற்பூணும்பரந்தொளிநிழற்றுந்தீந்தே
னட்டுந்தாரணிந்தமார்பராவணங்கிளக்கலுற்றேன்.

(இ - ள்.) வலித்தநூற் செவ்வைதப்பாமற்கிடந்து நீண்டுவேயப்பட்டு நாற்சந்திகளிலே மிக்கொலியினையுடைய அங்காடித்தெருக் கூறுதலுற்றேனெ ன்றாரென்க.

தம் தரத்திற்கேற்ப்பெற்ற பட்டமும் பூணும் எங்கும்விளங்குதற்குக் காரணமான வணிகர் முதலாயினார். (அங)

113. மணிபுனை செம்பொற்கொட்டைவம்பணிமுத்தமாலைக்
கணிபுனைபவழத்திண்காழ்கம்பலக்கிடுகினூன்றி
யணிலெழுமுகிச்சாந்தினகிற்புகைத்தம்பொற்போதிற்
றிணிலெழைந்துதேன்கொளையவிசிதறினாரே.

கணி - நூல்போலவன்; அவன்புனைந்தகாழ். திணிலெம் - படுத்திலெம். தேன்கொளைய - தெய்வங்கள் இனிதாகக்கொண்ட ஐயவி.

(இ-ள்.) மணியழுத்தின பொன்றாற்செய்த கடைமணியையுடைய கச்சுத் தூக்கின பவழக்காம்பைக் கம்பலம்வேய்ந்த சட்டத்திலே கொளுத்தி ஊன்றி மெழுகிப் புகைத்து அணிந்து சிதறினாரென்க.

முத்தமாலையுனைந்த கிடுகு.

(அச)

114. பொன்சொரிகதவுதூன்றிற்றிந்தபொன்யவனப்பேழை
மின்சொரிமணியுமுத்தும்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னு
மன்பெரும்பவழக்குப்பைவாலணிகலஞ்செய்குப்பை
நன்பகலிரவுசெய்யுநன் கலங்கூப்பினாரே.

(இ - ள்.) பொன் தானேசொரிதற்குக் காரணமான கதவைத்தி பேழையிலிருந்த மணியுதலியவற்றைக் குவித்துப் பின்னரும் பவளத் தையும் குறைப்பணிகளையும் நீலமணிப்பூண்களையும் குவித்தாரென்க.

நன்பகல் - கடும்பகல்.

(அரு)

115. விழுக்கலஞ்சொரியச்சிந்திவீழ்ந்தவையெடுத்துக்கொள்ளா
வொழுக்கினரவர்கள்செல்வமுரைப்பரிதொழிகவேண்டா
பழுக்குலைக்கமுருந்தெங்கும்வாழையும்பசும்பொன்னுலு
மெழிற்பொலியுமணியினுலுங்கடைதொறுமியற்றினாரே.

(இ - ள்.) கலத்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ளுருக் கினர் ; அதுவேயன்றி, அவர்க்கு நாடோறும்நடுத்தற்குக் கழுகுமுதலியன தேடவேண்டா ; அஃது என்னையெனின், அவற்றைப் பொன்னுலும் மணி யாலும் இயற்றினாராதலான். அவர்கள் செல்வம் என்னுலுரைத்தலரிது ; இனி நீரும் கேட்கவேண்டுமென்னும்விருப்பத்தை ஒழிவீராகவேன்க.

இனி உரைப்பரிது, கேட்கவிரும்பவேண்டா, ஒழிகவேன்றுமாம். (அசு)

116. மூசுதேனிருவினமூசுமொய்திரையியம்பியாங்கு
மோசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணர்தலாகாப்
பூசுசாந்தொருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம்பூசி
மாசனமிடம்பெருதுவண்கடைமலிந்ததன்றே.

இருலின்மூசு தேன்போலமூசு. உம்மை, சிறப்பு, ஓரோசையும் பாடம். பூசுசாந்து - நன்குமதித்த சாந்து. பூசி - பூசு.

(இ - ள்.) மாசனம் போக்கிடம்பெருமல் ஒருவர்பூசிற்று எழுவர்தம் மகலம் பூசும்படி மூசு ஆங்குப்பிறந்த ஓசையும் மொய்திரைபோல இயம்பி ஓசையென்று உணர்தலன்றி எழுத்தின்வடிவு உணர்தலாகாதாய்க் கடையிலே மலிந்ததென்க.

நான்குசாதியும் அதுலோமப் பிரதிலோமரும் சங்கராசாதியும்பற்றி, எழு வர் என்றார். (அள்)

117. மெய்யணிபசும்பொற்சுண்ணமேதகுநானரீரி
னைதுபட்டொழுகியானையழிமதங்கலந்துசெராய்ச்

செய்யணிகலன்கள்சிந்திமாலையுமதுவுமல்கி
வெய்தடியிடுதற்காகாவீதிகள்விளம்பலுற்றேன்.

அணிசண்ணம், 'உண்டசோறு' போல்கின்றது ; மிச்சில் கவிழ்த்தல் மரபு. செய்யணிகலம் - அரிதிற்செய்தகலம். மாலையினும் கலத்தினும் தீண்டுதற்கு அடிநாணிற்று, தமது நலத்தான்.

(இ - ள்.) அணிந்துமிக்கசண்ணம் நானத்தாலும் பணிநீராலும் இளகு தல்பட்டு வீதியில் ஒழுகலின், அதனோடு மதமுங்கலந்து மதுவுமல்கிச் சேர ய்ச் சிந்தி விரைய அடியிடுதற்காகா வீதிகள் கூறலுற்றேனென்க.

இவை பீடிகைத்தெருவொழிந்தன. (அஅ)

வேறு.

118. முழுவணிமுதுநகர்முரசொடுவளைவிட
விழுவணிமகளிர் தம்விரைகமழிளமுலை
யிழையணியொளியினவெயில்செயவிடுபுகை
மழையெனமறையினபொலிவினதொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், முழவுநிரைத்த கோயில்களிலே முரசும்வளையும் விம்முதலால்; அவ்விழலிற்கு ஒப்பித்த மகளிருடைய முலையினணிந்த இழையிலொளி இளவெயிலை உண்டாக்கும்படி இடுகின்றபுகை மழையென ஞாயிற்றை மறைத்த பொலிவினையுடைத்தாயிற்றென்க. (அக)

119. குடையொடுகுடைபலகளிறொடுநெரிதர
வுடைகடலொலியிடுநெறுவார்பலிசெல
முடியொடுமுடியுறமிடைதலின்விடுசுடர்க்
கொடியுடைமழையினிற்சுலவியதொருபால்.

உடைகடலொலி - உடைகடலொலிபோலும் ஒலி.

(இ - ள்.) ஒருபால், அரசனைக் குடையுங்குடையும் களிறுங்களிறும் பல நெருங்கிச் சேவித்தல் காரணமாகத் தேவருடைய பலிநடத்தலாலே, அதனைச் சேவிக்கும் அரசர் முடியுமுடியுநெருங்குதலின், விடுசுடர் மழையின் மின்போற் குலவியதென்க.

இது, செல்வமுண்டாதற்குப் பலிநடக்குமென்றார். இனிப் பலிநடத்த லிற் குடைமுதலியன நெரிதர முடிநெருங்கிற்றென்றுமாம். (கௌ)

120. பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழிலினையவர்
நாத்தலைமடிவளிக்கூத்தொடுகுயிறாக்
காய்த்துறுதமனியத்துகளொடுகடிகமழ்
பூத்துகள்கமுமியபொலிவினதொருபால்.

பூ - தோன்றிப்பூ. காய்த்துறு - காய்த்துதலுற்ற.

(இ - ள்.) ஒருபால், கோழிப்போரின்வெற்றியைத் தமதாகவுடைய இளையவர் சீழ்க்கைக் கூத்தோடு நெருங்குதலான், அப்பொழுதுசுந்தும் பொற் றுகளும் பூத்துகளுமயங்கின பொலிவினதென்க. (கக)

121. மைந்தரொடேயமகளிரையினைவ வ
ரந்துகின்பற்றலிற்காசரிந்தணிகளர்
சுந்தரநிலமிசைச்சொரிதலின்மின்னணிந்
திந்திரதிருவிளினைழிவினதொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், கணவரோடேயமகளிரை அவர் துகின்பற்றலிற் காசு கோவையற்று நிலத்தே விசையோடே சிந்துதலின், ஒளியையணிந்து வானவில்லின் எழிலினதென்க.

சுந்தரம் = நன்மை.

(கஉ)

122. வளையறுத்தனையனவாலரியமைபத
மளவறுநறுநெயொடிகுறியமைதுவை
வினாவமைதயிரொடுமிசைசூவிர்விரையுமி
னுளவணிகலமெனுமுரையினதொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், வளையை நுண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவர் கிய வாலிய அரிசியாலமைத்தசோற்றையும் நெய்யால்அட்டகறியையும் முற் றின தயிராலமைத்த துவையினையும் மிசைசூவிதாக விரையுங்கோள் ; உண் டால் தருதற்கு அணிகலமுளவெனும் உரையினதென்க.

ஒடு, எண்ணெடுவுமாம். வாலலிழும் பாடம்.

(கஉ)

123. வரைநிரையருவியின்மதமிசைசொரிவன
புரைநிரைகளிரொடுபுனைமணியியதேர்
விரைநிரையிவுளியொழிளையவர்விரவுபு
குரைநிரைசூளிப்புனல்யாற்றினதொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபால், மலையொழுங்கின் அருவியைத் தம்மேலே சொ ரிந்து கொள்வனபோல மதத்தை மேலே சொரிவனவாகிய உயர்ச்சியை புடையகளிற்றோடும் தேர்ப்பூண்டாற் செலவுவிரைந்த இவுளியோடும் இளை யவர் விரவி நிரைத்த யாற்றினதென்க.

அருவிபோல் வீழ்கின்ற மதமென்பாருமுள். மிகையும் பாடம். (கச)

124. வரிவளையரவமுமணிமுழவரவமு
மரிவளர்கண்ணியரணிகலவரவமும்
புரிவளர்குழலொடுபொலிமலிகவினிய
திருவிழைகடிமனை திறவிதினமொழிவாம்.

புரிவளர்குழல் = நரம்பிடத்து இசைவளர்த்தற்குக் காரணமாகியகுழல்; “குழல்வழி யாமெழிஇத் தன்னுமைப் பின்னர், முழுவியம்ப லாமந்திரி கை” (கூத்தநூல்.) புரி-விருப்பமுமாம்.

(இ - ள்.) குழலொடு வளைபரவமும் முழவரவமும் கலவரவமும் கவி
னியமனைகளைச் செவலிதாகக் கூறுவாமென்றாரென்க.

இஃது அரசற்குரியவர் இருப்பு.

(கடு)

வேறு,

125. பாவையன்னவர்பந்துபுடைத்தலிற்
றானியன்னம்வெரீஇத்துணையென்றுபோய்க்
கோவைநித்தில்மாடக்குழாமிசை
மேவிவெண்மதிதன்னொடிருக்குமே.

(இ - ள்.) மகளிர் பந்தடித்தலின் அன்னம் அவ்வோசைக்கு வெருவி
மதியை இனமென்றுகருதிக் கூடப்போய் மாடங்களின்மேலே அம்மதி
யோடே மேலியிருக்குமென்க.

மதி இயங்குந்தோறும் தானும் இயங்கிற்று.

(கக)

126. திருவநீணகர்ச்செம்பொனினீடிய
வுருவவொண்கொடியுழிநுடங்குவ
பரவைவெங்கதிர்ச்செல்வனபன்மயிர்ப்
புரவிபொங்கழலாற்றுவபோன்றவே.

பரவை - பரத்தல்.

(இ - ள்.) அத்திருவையுடையமனைகளில் நீடியகொடி முறையால் அசை
வன, செல்வனுடையபுரவியை அழலாற்றுவபோன்றனவென்க.

(கௌ)

127. இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்த்துவார்
விழையவூட்டியமேதகுதீம்புகை
குழைகொள்வாண்முகஞ்சூழ்குளிரங்கதிர்
மழையுண்மாமதிபோன்மெனத்தோன்றுமே.

இழை தான்விரும்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையிலே கணவர்பூசிய சந்
தனமுதலியவற்றின் ஈரத்தை உலர்த்துவார், தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) கணவர்விழைய ஈரமுலர்த்துவாருட்டிய புகைசூழ்முகம்
மழையுட்குளிரும் கதிர்மதிபோலுமெனத் தோன்றுமென்க.

(கஅ)

128. செம்பொற்கண்ணிசுரூர்களைந்திட்டவு
மம்பொன்மாலையிழந்துடன்வீழ்ந்தவுந்
தம்பொன்மேனிதியிர்ந்ததண்சாந்தமும்
வம்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரோ.

(இ - ள்.) மகளிர் தம்மேனி தியிர்ந்த சாந்தமும் மயிர்குலைந்துசோர
வீழ்ந்தமாலையும் சுரூர்களைந்த கண்ணியும் சேடியர்மாற்றும் தூராலென்க.

வண்டுகள் புதுமையையுண்ட பழமாலையச்சூடுதலிற்சேடியராயிற்று,
'கண்டுகை விட்ட மயல்' (நாலடி. சாட.) என்றார் பிறரும்.

(கக)

129. வேரியின்மெழுக்கார்த்தமென்பூரிலத்
தாரியாகவஞ்சாந்தந்தளித்தபின்
வாரிநித்திலம்வைப்பொற்பூவொடு
சேரிதோறிதுசெல்வத்தியற்கையே.

அரி - ஐம்மை ; விகாரம். ஆரி - அழகென்றுமாம் ; ஆரியாக - மேலாக
வென்றுமாம். மேலும், “தனித்தசண்ணம்” (சீவக. கந. ௩௦) என்ப. வேரி-
இருவேரியுமாம்.

(இ - ள்.) நாத்றமும் தோற்றமும் இனியவற்றான் மெழுகிய மெழுக்கு
ஆர்ந்த வேரியையுடைய பூரிலத்தே ஐதாகத் தொழில்படச் சாந்தைப்பூசின
பின்பு பொற்பூவொடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்கள் ; சேரிதோறும் செல்
வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க. (க௦௦)

130. கருணைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலா
ரருமைசான்றவகிற்புகைவாசமுஞ்
செருமிச்சேந்துகண்ணீர்வரத்தேம்பொழி
லுரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.

கூந்தலிலார்த்த புகையென வினைத்தொகை ; கூந்தலார், பெயருமாம்.
(இ - ள்.) புறவுகள் பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாச
ப்புகையும் செருமிச் சேந்துகண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாம் இருத்தற்குரிய
இடமாகக் கொண்டனவென்க. (க௦௧)

131. நறையுநானமுநாறுநறும்புகை
விறகின்வெள்ளியடுப்பினம்பொற்கல
நிறையவாக்கியெய்பயிலின்னமு
துறையுமார்தர்விருந்தோடுமுண்பவே.

நறை - நறைக்கொடி. நானம் - தூவியெரிக்கும்புழுது. நிறைய - மடை
தூல்விதியிற்குறையாமல். விருந்துபெறற்கருமையின், உம்மை சிறப்பும்மை.

(இ - ள்.) வெள்ளியடுப்பிலே நறையுநானமுநாறும் நறும்புகை விற
காலாக்கின அமுதை மார்தர் பொற்கலத்தே விருந்தோடுமுண்பபொன்க.

விறகு - சந்தனமுதலியன.

(க௦௨)

132. பாளைமென்கமுகின்பழமெல்லிலை
நீள்வெண்மாடத்துநின்றுகொண்டநல்லா
ராளிமொய்ம்பர்க்களித்தணிசண்பக
நாள்செய்மாலையகைமுடிப்பெய்பவே.

மணமெல்லியபாளை. வெள்ளிலைபாடமாயின், கொம்பிலேவெளுத்த
தாம். நகைமுடி - முத்தமாலையையுடையமுடி.

(இ - ள்.) நல்லார் மாடத்தேரின்று பாக்கையும் வெற்றிலையையும் பறித்துக்கொண்டு மொய்ப்பார்க்குக்கொடுத்து அவரணிந்த சண்பகமாலையையாங்கி நாட்காலமன்றியினும் வேட்கையிருதியால் தமதுமுடியிலே பெய்வரென்க.

இனி நாட்காலத்தேசெய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியிலே அக்காலத்திற்கு உரிய பூக்களைப் பெய்வரென்றுமாம். (க௦௩)

133. எழுதுவாணெடுங்கண்ணினையந்நலார்
மெழுகுருங்மார்பிடைவெம்முலை .
யுழுதுகோதையஞ்சாந்துமுவந்தவை
முழுதும்வித்தினினைப்பர்தினைப்பலே.

மையெழுதுங்கண். குங்குமமெழுகும். தினைப்பன, கரணங்கள்.

(இ - ள்.) அம்மகளிர் கணவர்மார்பிலே முலையாலே உழுது கோதையை யும் சாந்தையும் வித்தித் தினைப்பனவற்றில் தாங்கள் உவந்தனவற்றை முழுதும் வினைப்பரென்க. (க௦௪)

134. குஞ்சிமேவணிச்சம்மலர்கூட்டுணு
மஞ்சிலோதியரம்மலர்ச்சீரடி
மஞ்சதோய்மணிமாடத்துமல்குபூம்
பஞ்சிமேலும்பணிக்கும்பணிக்குமே.

கூட்டுணும் - கவரும்.

(இ - ள்.) ஒதியருடைய அணிச்சமலர்கூட்டுணுஞ்சீரடி ஆடவர்குஞ்சி மேலும் பணிக்கும் ; பஞ்சிமேலும் பணிக்குமென்க.

கோபத்தாலும் கரணத்தாலும் நடுங்கிற்றென ஊடலுங்கூடலுமுணர்த்திற்று ; “கொல்புனற் தளிரி னடுங்குவன ணின்று” (பதிற். ௫௨) என்றார் பிறரும். நகராதலின், ஊடற்குக் காரணங்கூறாராயினார். “எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற், பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்” (தொல். இடை. சூ. ௩௬) என்பதனாற் குஞ்சிமேலுமென்று உம்மைகொடாராயினார். (க௦௫)

135. தாமமேகமழுந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமமேதுகர்வார்தமகாதலால்
யாமமும்பகலும்மறியாமையாற்
பூமிமாநகர்பொன்னுலகொத்ததே.

ஏகாரம், தேத்தம். காமமே : ஏகாரம், பிரிநிலை. “யாமத்துமெல்லையும்” (கலி. கந். ௬) என்றார்பிறரும். பூமியின். பூமென்மாநகரும் பாடம் ; பூ, வடமொழி.

(இ - ள்.) சேக்கைமேல் துகர்வார் தம்முடையகாதலால் இரவும்பகலும் அறியாமையின், அந்நகர் பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க. (க௦௬)

136. அரவுகான் றிட்டவங்கதிர்மாமணி
புரவுநீர்முத்துமுன்னுறுத்துள்ளன
விரவன்மாந்தர்க்குமின்னவையீவதோர்
புரவுபூண்டனர்பொன்னகர்மாந்தரே.

உரவுநீர் - உலாவுநீர். உம்மை, இழிவுசிறப்பு.

(இ - ள்.) மணியுமுத்தம் உள்ளுறுத்து இன்னவை இரவன்மாந்தர்க்கும் உள்ளனவாதலாற் பொன்னகர்மாந்தரே புரவுபூண்டனரென்க.

இஃது இகழ்ச்சி. ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி இன்னவை இரவன்மாந்தர்க்கும் உள்ளனவாயிருத்தலிற் பின் மாந்தரே புரவுபூண்டாரென்றது. உயிர் உறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தாரிவரே யென்றுமாம்; ஏகாரம், தேற்றம். (க௦௭)

137. முல்லையங்குழலார்முலைச்செல்வமு
மல்லன்மாநகர்ச்செல்வமும்வார்கழற்
செல்வர்செல்வமுங்காணிய வென்பர்போ
லெல்லியும்மிமையாரிமையாததே.

(இ - ள்.) இமையார் இமையாதிருந்திருப்பு, நீயிர் இம்மூன்றுசெல்வத்தையும் விடாமற்காண்டற்கு யாம் விழித்திருந்தேமென்று தம் கண்ணை நோக்கிக் கூறுவாரைப்போலே இருந்ததென்க.

மூன்றாவன: போகமும் செல்வமும் வீரமும். 'என்பவே' என்பதுபாடமாயின், இமையார், நீயிர் இவைகாண்டற்கு யாங்கள் இமையாதிருந்ததென்று கண்ணிற்குக் கூறுவாரென்க. ஏகாரம், ஈற்றசை. (க௦௮)

138. முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின்முழங்குவ
விழவும்வேள்வும்விடுத்தலொன்றின்மையாற்
புகழலாம்படித்தன்றிதுபொன்னக
ரகழ்தன்மாக்கடலன்னதொர்சும்மைத்தே.

வேள்வி-விசேடமான நாட்களில் நிகழ்வன; வேள்வென ஈறுதிரிந்தது.

(இ - ள்.) விழவினும் வேள்விவினும் ஒன்றைக் கைவிடுதலின்மையாற், முழவும் சங்கமுழங்குவன, கடலன்னதொரு சும்மைத்தாதலான், இப்பொன்னகர் புகழலாம்படித்தன்றென்க. (க௦௯)

139. திங்கண்முக்குடையான்றிருமாநக
ரெங்குமிங்குமிடந்தொறுமுண்மையா
லங்கண்மாநகர்க்காக்கமரூததோர்
சங்கநீணிதியாற்றழைக்கின்றதே.

சங்கமென்னும் பேரெண்ணையுடைய தொன்றுபட்ட நதியோடே.

சஅ.

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

(இ - ள்.) ஸ்ரீகோயில், தெருவிடமெங்கும் மனையிடமெங்குமுண்டா கையினாலே, மாகர்க்கு இடந்தோறும் நிதியோடே அறத்தோராக்கம் தழை யாரின்றதென்க.

இனி, மாகருண்மையால், நகர்க்கு ஆக்கமறுது; அவ்வாக்கம் ஒருசங்க நிதியாலே தளர்க்கின்றதென்றுமாம்; சங்கநிதி - அரசன். (கக0)

வேறு.

140. தேன்றலைத்துவலைமாலைபைந்துகில்செம்பொன்பூத்து

ஞான்றனவயிரமாலைநுகதிர்புத்தமாலை

கான்றமிர்தேந்திரிநின்றகற்பகச்சோலையார்க்கு -

மீன்றருள்சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மாலைமுதலியவற்றைப்பூத்து ஞான்றனவாகிய வயிரமாலைமுதலியவற்றைத் தோற்றுவித்து, அமிர்தையேந்தி நின்ற கற்பகச்சோலையென்று ஊரிந்கு ஒரு பெயர் கூறிற்று; இதற்கும், அவையுண்மையின்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறியஊர், யார்க்கும் அருளையின்று செல்வத் தைச் சுரந்த கற்பகச்சோலை; அஃது இராசமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தாமென்க.

இனி, தான்சுரந்த அருளாலே யார்க்கும் மறுமையிற் கற்பகச்சோலையை யின்று அச்சோலையிற் செல்வத்தைத் தன்னிடத்தேயுடையது, இராசமாபுர மென்றுமாம்; என்றது: இதில் வாழ்வாருளைக்கண்டு பிறர்க்கும் அருள் பிறந்து சுவர்க்கமெய்துவரென்றவாறு.

இத்துணையும் நகரின்கிறப்புக்கூறினார்.

(ககக)

கோயிற்சிறப்பு.

வேறு

141. வேகயாணையீளவேவ்வெய்யதானையையகோன்

மாகநீண்மணியமுடிமாரிவண்கைமாகிச்சீ

ரோகவாணைவெண்குடையிந்நகர்க்குமன்னவ

னாகநீர்நன்னகர்நன்மைதன்னஞ்செப்புவாம்.

தானையென்றது ஒழிந்தமுன்றுபடையை. ஐய - வியக்கத்தக்க. தேவர் புகழுமுடியென்று குலநன்மை கூறினார். சீர் - மிக்கபுகழ். ஏகவாணை - பொது வறவாளுதல்.

(இ - ள்.) யானே முதலியவற்றையுடையமன்னவனது கோயிலின் நன்மையைச் சிறிது கூறுவாரென்க. (ககஉ)

142. நீணிலம்வகுத்துநீர்நிரந்துவந்திழிதாச்

சேணிலத்தியற்றியசுத்திராச்சுருங்கைசேர்

கோணிலத்துவெய்யவாங்கொடுஞ்சுறத்தடங்கிடங்கு

பூணிலத்துவைத்ததோர்பொற்பினிற் பொலிந்ததே.

(இ - ள்.) நீர் நிரந்துவந்தியும்படி, நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அகழ்தொடங்கிப்படுத்த வழிசேர்ந்தகிடங்கு நிலமகளுக்குப் பூணிட்டதோர் அழகுபோலப்பொலிந்ததென்க.

சுற, புறனடையாற்கொள்க (தோல். உயிர்மயங்கு. சூ. ந.உ.) சுருங்கை - கரந்தகற்படை. (ககந)

143. இஞ்சிமாகநெஞ்சுபோழ்ந்தெல்லேகாணவேகலின்
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணிந்துமாகநீண்டநாகமு
மஞ்சுநின்னையென்றவினாண்டிநின்னுநீண்டதன்
குஞ்சிமாண்கொடிக்கையாற்குவிவிட்டதொத்ததே.

(இ - ள்.) மலிலானது மாகத்தின் நடுவைப்பிளந்து நாகத்தின் எல்லை யைக்காண ஏகுதலின், அதனை மஞ்சு முற்படப்போகாமற்சென்று பின்பு காலேக்கட்டிக்கொண்டு, ஆகாயத்தேயுயர்ந்த நாகமும் நின்னை அஞ்சுமென் றலின், தான் மேகபத்தளவிலேநின்று தன் நலையினீண்ட கொடிக்கையாலே நம்மைவந்துகாண்கவென்றுகூவிவிட்டதன்மையையொத்தது, அவை அசைந்த தன்மையென்க.

குஞ்சி - கொடிநாட்டுக்குழி; கழையுமாம். (ககச)

144. முத்தமாலேமுப்புரிமூரிமாமணிக்கத
வொத்தநான் குகோபுரமோங்கிநின்றொளிர்வன
சத்திநெற்றிசூட்டியதாமநீண்மணிவணன்
றத்தொளிமணிமுடித்தாமநால்வபோலுமே.

(இ - ள்.) மாமணிக்கதவையுடைய தம்மிலொத்த நீலமணிக்கோபுரம் நான்கிலும்நின்று ஒளிர்வனவாகிய சூலத்தினெற்றியிற்சூட்டிய முப்புரியாகிய முத்தமாலே, தாமத்தையுடைய உலகளந்த மாயோன்முடியில் தாமம்நால்வன போலுமென்க.

போன் நலம் பாடம். முப்புரியாகிய முத்தமாலையையுடைய கதவுமாம். தத்துதல் - வீசுதல். (ககரு)

145. சங்குவிம்முநித்திலஞ்சாந்தொடேந்துபூண்முலைக்
கொங்குவிம்முகோதைதாழ்குந்தலேந்துசாயலா
ரிங்கிதக்களிப்பினுலெய்தியாடும்பூம்பொழில்
செங்கணிந்திரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

சங்கு விம்மு நித்திலம் - சங்கு சூன்முற்றியின்ற முத்து. செல்வம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நித்திலத்தைச் சாந்துடனெந்திய முலையினையும் கூந்தலினையு முடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகூடியகளிப்பாற் சென்று ஆடும்பொழில் இந்நிரனகரிக்கற்பகச்சோலை என்னதன்மைத்து, அன்னதன்மைத்தென்க.()

146. வெள்ளியானைமென்பிடியின்னிலங்குபைம்பொனாற்
துள்ளுமானொருத்தலுஞ்செம்பொனம்பொன்மான்பிணை
யுள்ளுகாமமுள்சடவேந்தனுங்குறைவதோர்
பள்ளிமாடமண்டபம்பசங்கதிர்ப்பவண்ணமே.

(இ - ள்.) வெள்ளியாற்செய்த களிறும் பைம்பொனாற்செய்த பிடியும்
செம்பொனாற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனாற்செய்த பிணையும் ஒன்றை
யொன்று உள்ளுங்காமம் வேந்தனுள்ளத்தே வேட்கைமிகுப்ப அச்சோலை
யில் அவன் உறைவதொருமண்டபத்திற் பள்ளிமாடம் நாகருலகையொர்க்கு
மென்க.

இனி, வெள்ளியாலே யானையும் பிடியும் செய்தவென்றுமாம். (கக௭)

147. கோழரைமணிம்மடற்கூந்தனெற்றியேந்திய
மாதையந்திரள்கனிமாமணிமரகத்தஞ்
சூழ்குலைப்பசங்கமுகுசூலுபானைவெண்பொன
லாழ்திரண்மணிக்கயிறுசலாடவிட்டதே.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்தபழத்தினையும் மரகதமணியாற்செய்த குலை
யினையும் வெள்ளியாற்செய்த பாளையினையும், ஏந்திய கொழுலிய அரையினையு
ம், நீலமணியாற்செய்த மடலினையுமுடைய கூந்தற்கமுகின்நெற்றியில் ணச
லாடவிட்டகயிறு முத்துவடமென்க. (கக௮)

148. மென்றிணைப்பிறங்கலுமிளிர்ந்துவீழருவியுங்
குன்றயன்மணிச்சுணைக்குவளைகண்விழிப்பவு
நின்றுநோக்குமான்பிணைநீலயானைமன்னவன்
கன்றுகாமம்வெண்கியகாமர்காமபூமியே.

காமர்காமபூமி-காமனுக்கு விருப்பஞ்செய்கின்ற பூமி; “காமரை வென்ற
கண்ணோள்” (திருச்சீழ். கக௮) போல.

(இ - ள்.) நீலயானைமன்னவன் தழும்பிய காமத்தாலேவிரும்பிய பூமி
யிடத்துச் செய்குளத்தில் தினையையும், அதினின்றும் குதித்துவிழுகின்ற அருவி
யையும், மாணும்பிணையும் அதன் அயலிற் சுணைக்குவளை காப்பார்கண் போல
விழியாநிற்கவும், உண்பனவாகநின்று நோக்குமென்க.

பிறங்கல் - திரள். இவற்றைச் சித்திரமெனிற் கோயிற் கு அங்கமாகிய
செய்குன்று கூறிந்நிலாவார். (கக௯)

149. திங்குயின்மணந்துதேன்றுஞ்சவண்பொன்செய
வேங்கைநின்றுபொன்னுகுக்கும்வெற்புடித்தசந்தன
மோங்குபிண்டிசண்பகழழிநாநாநாமு
நீங்கநீங்குயின்னுயிர்நினைப்பினின் நிளொடுமே.

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது ; முறைமைப்பட அலர்ந்துநாறும்,

(இ - ள்.) குயிலாகியகள்ளங்கூடித் தேனாகிய யாழ்தங்க வண்டுபாட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கை பொன்னைச் சொரியும் முற்கூறிய செய்குன்மைச் சந்தனமுதலியன சூழ்த்தன; இக்குன்றையும் காவையும்நீங்க உயிர்நீங்கும்; நினைப்பின் உயிர்தளிர்க்குமென்க. (கஉ௦)

150. முத்தம்வாய்புரித்தனமொய்கதிர்ப்பசம்பொனாற்
சித்திரத்தியற்றியசெல்வமல்குபன்மணி
பத்தியிற்குயிற்றிவான்பதித்துவைத்தபோல்வன
வித்திறத்தபந்தெறிந்தினையராடுபூமியே.

(இ - ள்.) இனையர் பந்தாடுபூமிகள், முத்து விளிம்பிலே அழுத்தப் பட்டன; பொன்னாலே பண்ணப்பட்டன; மணி பத்தியிற் குயிற்றப்பட்டு வாளை இவ்வுலகிலே இருத்தினாற்போல்வனவாடிய இத்திறத்தனவென்க. (கஉ௧)

151. வைத்தபந்தெடுத்தலும்மாலையுட்கரத்தலுங்
கைத்தலத்தினோட்டலுங்கண்ணிநெற்றிதீட்டலும்
பத்தியிற்புடைத்தலும்பையரவ்வினாடலு
மித்திறத்தபந்தினோடின்பமெல்லையிலையே.

(இ - ள்.) பந்தைக் கையாற்றொடாதே காலாலேதட்டியெடுத்தலும்கரத்தலும் கையிலேகொள்ளலும் செல்ல ஓட்டுதலும் கண்ணியையுடைய நெற்றியிலே தீட்டுதலும் ஒருகாலைக்கு ஒருகாலுயரப் பத்தியாகப்புடைத்தலும் தாம் நிலையிலேநின்று அரவுபோலப்பரந்து உலாவுதலுண்டாம்படிபுடைத்தலுமாகிய இக்கூற்றவாகிய அப்பந்தினோண்டானவன்பம் முடிவிலையென்க. (.)

152. கூற்றமன்னகூற்றுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச்
சேற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன
வூற்றிருந்தமும்மதத்தோடையானேபிடுசால்
காற்றியற்புரவிதேர்கலந்துகௌவைமல்கின்தே.

கூற்றம், யானைக்குவமை. சேற்றமுற்ற - அரசன் வெகுண்ட. ஊற்று இருந்த - இடைவிடாத.

(இ - ள்.) மருப்பிடையே மன்னர்தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி தேர் இவைகூடி ஒலிக்ககது, அவ்விடமென்க.

இவை, அரசன் ஏறுவனவாதலின், உள்நிற்றல் இயல்பு. (கஉ௩)

153. கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்படுக்குமாடமுந்
தெவ்வர்தந்தநீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன்மாடமு
மவ்வலங்குழலினர்மணிக்கலம்பெய்மாடமு
மவ்வலந்தவல்லவும்மிடங்கௌல்லையிலையே.

(இ - ள்.) மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீர்திரள், அரசனது பகையை மனத்தானோக்கி யாமந்தோறுங்காத்துத் துயில்கொள்ளுமாடமும்,

திமைகிடக்குமாட்டும், கலம்இட்டுவைக்குமாட்டும்மாகிய இக்கூறப்பட்ட இடங்களும், கூறுதொழிந்த ஆயுதசாலைமுதலிய இடங்களும் முடிவில்லை யென்க.

கருவி - தொகுதி ; ஈண்டு, ஆகுபெயர். இனி, பகைவர்க்குக் கவ்வையைச் செய்தலையுடைய ஆயுதங்கள் சூழ்ந்து நோக்கினார்கண்ணை அகப்படுக்கும் ஆயுதசாலையென்ப. (கஉச)

154. பூத்தகோங்கும்வேங்கையும்பொன்னிணர்செய்கொன்றையுங் காய்த்துநின்முகண்டெறாஉங்காமர்வல்லிமாதாரர் கூத்தரூதபள்ளியுங்கொற்றமன்னமங்கைய ரோத்தல்சான்றகோயிலுமிடைப்படித்தியன்றவே.

தமதுகண்ணுது இனையோர்மெய்யை வெவ்விதாக்கி அவர்நெஞ்சிலே நின்ற சுடுமாதாரொனச் சினைவினைமுதலொடுமுடிந்ததென்க.

(இ - ள்.) மாதாரர்நாடகசாலையும், காவன்மகளிர் அரசற்கு வெற்றி நிலைபெறும்படி ஏத்தும் ஸ்ரீகோயிலும் கோங்குமுதலியவற்றைநடுவேயாக்கிப் பண்ணினவென்க.

இதனால், இரண்டும் தம்மில் இடைவிட்டிருக்குமென்றார் ; மேலே “வண்புகழ் மாலடி வந்தனை செய்தாள்” (சீவக, உஉ௦) என்ப. (கஉடு)

155. கந்துமாமணித்திரள்கடைந்துசெம்பொனீள்சுவர்ச் சந்துபோழ்த்தியற்றியதட்டுவேய்ந்துவெண்பொன லிந்திரன்நிருநகரிசூமையோடுமிவ்வழி வந்திருந்தவண்ணமேயண்ணல்கோயில்வண்ணமே.

(இ - ள்.) மாமணித்திரளைத் தூணாகக் கடையப்படுதலானும், பொற் சுவரிலே சந்தனத்தைஅறுத்துப்பண்ணிவைத்தநெடுங்கையை வெள்ளியாலே வேயப்படுதலானும், அண்ணல் கோயிலின் தன்மை, இந்திரனகர் இவ்வழி வந்திருந்த தன்மையேயாயிருந்ததென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். (கஉசு)

156. ஆடலின்னரவ்வமுமங்கைகொட்டிநெஞ்சணப் பாடலின்னரவமும்பணமுழவ்வரவமுங் கூடுகோலத்தீஞ்சவைக்கோலயாழரவமும் வாடலில்லவோசையால்வைகளுளும்வைகின்றே.

கொட்டி - ஒக்கடித்து. ஒழிந்தகருவிகளோடுகூடும்அழகையும் சுவையையுமுடைய நரம்பையுடைய யாழ்.

(இ - ள்.) கூத்தின்அரவமும் பாட்டினரவமும் முழவினரவமும் யாழின் அரவமமாகிய குறைதலில்லாத ஓசையாலே அண்ணலுக்கு நாள்கடோறும் நான் கழியாசின் ததென்க.

இனி, வைகவாயின், ஓசையோடுசெல்ல, நாளும் கழியாசின் ததென்க. கோயிலின்சிறப்புக்கூறினார். (கஉஎ)

சச்சந்தன் சரித்திரம்.

வேறு.

157. நச்சநாகத்திராமழ்சீற்றத்த
னச்சமுற்றடைந்தார்க்கமிர்தன்னவன்
கச்சலாமூலையார்க்கணங்காகிய
சச்சந்தன்னெனுந்தாமரைச்செங்குணன்.

இதுமுதல், "கோதை" (கருக) அளவுமொருதொடர்.
நச்சு, நாகத்திற்கு அடை. அன்னவன், தொழிற்பெயர்.

158. வண்கையாற்குலிமாற்றிவைவேலினுற்
றிண்டிறற்றெவ்வீர்த்தொகைமாற்றினு
னுண்கலைக்கிடனய்த்திருமாமகள்
கண்களுக்கிடனாகடிமார்பனே.

நோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமார்பன்.

159. கோதைநித்திலஞ்சூழ்குளிர்பெண்குடை
யோதநீருலகொப்பரிழற்றலாற்
ருதையேயவன்னுணிழற்றங்கிய
காதலாற்களிக்கின்றதிவ்வையமே.

கோதைநித்திலம், உம்மைத்தொகை. ஒப்ப - எல்லார்க்குமொ
(இ - ள்.) சச்சந்தனென்னுஞ்செங்குணன், அடைந்தார்க்கு அட
வன், அடையாதார்க்கு உயிர்போமளவும் சென்று கோபமாறும் &
லுஞ்சீற்றத்தன், கடிமார்பன், கலைக்கு இடனாகிக் கையாலே கலை
வேல: லே தேர்த்திரனாமாற்றினுன்; மாற்றிக் குடையாலே ஒப்பரிழற்றலால்
உலகிற்குத் தாதையே; ஆதலின், அவன்தாணிழலிலேதங்கவேண்டி இவ்வுல
கம் அவன் மேல்வைத்த காதலாலே களியாரின் ததென்க.

இனி, தாணிழற்றங்கியவையம், அவன் உலகில்வைத்தகாதலாலே களிக்
கின்றதென்றுமாம். இவற்றால், தெறலும் அளியும் அழகும், கொடையும் வீர
மும் கல்வியும் முறைசெய்தலும் கூறினார். (கஉஅ-௩௦)

160. தருமன்நண்ணனியாற்றனதீகையால்
வருணன்சூற்றுயிர்மாற்றலின்வாமனே
யருமையாலழகிற்கணையந்துடைத்
திருமகன்றிருமாரிலமன்னனே.

தருமன் - அறக்கடவுள். இதற்கு உவமையும் உருபும்க்க.

(இ - ள்.) அம்மன்னன் அமிர்தத்தையொத்தலும் உலகைநிழற்றலுமா
கியதண்ணனியால் தருமன்; கலிமாற்றின ஈகையால் வருணன்; தேர்த்தொ
லகமாற்றிடத்தால் அழந்சீற்றத்தனுய்யிரைமாற்றுதலின் கூற்றம்; கலை

கிடனாமருமையால் வாமன்; மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகாற்காமனென்று உவமைகூறுதற்குக் கொண்டுக்கூறினார், கூறியதுகூறல்அன்றென்க. (கநக)

161. ஏனைமன்னர்தமின்னுயிர்செற்றவேற்
ரூனைமன்னரிற்றூனிமிவேறனான்
நேனைமாரியன்னான்றிசைகாவலன்
வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினான்.

(இ - ள்.) ஒழிந்தபகைவர் உயிரைச்செற்ற தம்மரபிலுள்ளாரில் தான் செருக்கினால் ஏதனையான், மொழியால் தேன்மாரியனையனாகிய காவலன் சுவர்க்கத்தேசெறியும்புகழாலே மிகுதல்பெற்றானென்க.

தேனை: ஐ, அசை.

(கநஉ)

162.(க)செல்வற்கின்னணஞ்சேறலிற்றீம்புனன்
மல்குநீர்விதையத்தாசன்மக
ளல்லிசேரணங்கிற்கணங்கன்னவள்
வில்லினீள்புருவத்தெறிவேற்கணன்.

163.(உ)உருவுஞ்சாயவமொப்பவுரைப்பதற்
கரியவாயினுமவ்வனைத்தோளிகட்
பெருகுகாரிகைபேசவல்பெண்ணணங்
கரியதேவருமேத்தருநீரனே.

இவையிரண்டும் ஒரு தொடர்.

க. புனலினதுவளப்பம்பொருந்திய நீர்மையையுடையவிதையம்; தண்ணீரும் விளைவிக்குநீருமாம். திருவிற்ரு ஒருதிருவன்னவள், இல்பொருள்.

(இ - ள்.) செல்வற்கு இன்னணம் நல்லினைநடத்தலாலே, இத்தற்கு ஏற்ப விதையத்தாசன்மகள், இவ்வுலகிற்பெண்ணால் அணங்குதற்குரிய தேவரும் ஏத்தரும் நீர்மையையுடையாளாயினான்; அவ்வேற்கண்ணாகிய அணங்கன்னவளுடைய வடிவும் மென்மையும் இத்தன்மையவென்று உவமைகூறுவார்க்கு அரியவாயினும், அவளிடத்துக் காரிகையைச் சிறிது கூறுவேனென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கநஉ-ச)

வேறு.

164. எண்ணையுநானமுமிவைமழங்கியிருநருக்கிட்
டொண்ணாறுந்துகிற்கிழிபொதிந்துறைகழித்தனபோற்
கண்ணிருண்டுநெறிமல்கிக்கடைகுழன்றகருங்குழல்கள்
வண்ணப்போதருச்சித்துமகிழ்வாளுத்தகையவே.

இருண்டு, இருளாவென்க. குழல், மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையையும் உணர்த்தலிற் பண்மைகூறினார்.

(இ - ள்) எண்ணெயுநானமுமென்கிற இவையிற்றிலேமூழ்கிக் குழன்ற கரியகுழல்கள், இருளைப்பிடித்துநீளமுறுக்கி அறல்படப்பிடித்து உறையிலேபொதிந்து அதனை வாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினார்கள் இருளும் படி நெறிமல்கிச் சேடியர்போதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் வருந்துந்தன்மையவென்க.

கண் - இடமாக்கி; கருங்குழல் - கொடியகுழலென்றுமாம். குழன்றும் பாடம். (க௩௫)

165. குழவிக்கோட்டிளம்பிறையுங்குளிர்தியுங்கூடினபோல
வழகுக்கொள்கிறுதுதலுமணிவட்டமதிமுகமுந்
தொழுதாற்குவாங்கொடுக்குந்தொண்டைவாய்துழுதுவ
வொழுதுபொற்கொடிமூக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

குழவிப்பருவத்து ஒருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்றபிறை. இளமை - ஈண்டுக் குழவிப்பருவமொழிந்ததன்மேற்று; “இளமையுந்தருவதோ” (கலி. ௧௫) என்றாற்பிறரும். “மாக்கடனவேணெண்ணைப் பக்கத்துப், பசுவெண்டிங்க டோன்றியாங்குக் கதுப்பயல்விளங்குஞ் சிறுதுதல்” (குறந். ௧௨௬) என்றாற்பிறரும். வட்டமதிமுகம் - வட்டத்தையுடைய மதித்தமுகம்; அடையுமாம், தான் தொழப்பட்ட கணவனுக்கு வரங்கொடுக்கும். வளருகின்ற பொலிவினையுடைய நீண்டமூக்கும்.

(இ - ள்.) பிறையும் மதியும் கூடினபோல் அழகுக்கொண்டதுதலும் முகமும்வாயும் முதுவலும் மூக்கும் உருப்பசியையுருக்குமென்க.

உருக்குதல் - நுகர்தற்கு அவளும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். (க௩௬)

166. வண்கிலையைவனப்பழித்துவார்த்தொழுகிலில்ம்பெரு
நுண்கருமைகொண்டொசுந்துதுதலிவார்த்துபோந்துலாய்க்
கண்கூடாகடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோற்
பண்பார்த்தொழும்புருவம்பழிச்சாளுப்படியவே.

(இ - ள்.) எழுத்து ஒருமைப்படுத்தித் துதலிகைக்கோலை உதறிக் கைவல்லானெழுதியவைபோல் தமக்குரியகுணநிறந்த கொடியபுருவம், வனப்பழித்துத் தாம்செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லாவாய்க் கூரிய கருமைகொண்டுவளைந்து நுதலில் தாம் சேற்ற்குரிய அளவுஞ்சென்று போந்து பார்த்து தம்மிற்கூடாவாதலின், பழிச்சுதுலமையாத தன்மையவென்க

‘வனப்பிகந்து வார்த்தொழுக்’ என்பதுஉம் பாடம்.

167. சேலினையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியம் -
பாலகத்துப்பதித்தன்னபடியவாய்முனிவரையு
மாலுறுப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமயிர்தமுமே
போல்குணத்தபொருகயற்கண்செவியுறப்போந்தகன்றனவே.

(இ - ள்.) சில அரியவாய்ச் சிவந்து மாயோனையும் பாற்கடலையும் முகத்தேவைத்தாற்போன்ற தன்மையவாய் மாலுறுப்பனவாய் மகிழ்ச்சியெய்வன

வாய்த் துன்பத்தாலும் இன்பத்தாலும் நஞ்சும் அமுதும் போலும் குணத்தவா
கியகண், செவியுறநீண்டு அதற்கேற்ப அகன் நனவென்க.

கன்னியாதலின், 'மாலுறுப்ப' என்றார். மகிழ்செய்வ - கணவனுக்கு
மகிழ்செய்வ. மாண்பிலாநஞ்சு. கயல்போற்பிறழங்கண். கருமணியைப்
பாலிற் பதித்தார் பால்நிறக்கெடுமென்றுணர்க. (க௩அ)

168. மயிரெறிகத்தரிகையனையவாய்வள்ளைவா
மயிர்செகுத்துமுன்னென்றிப்பின்பேராதுருவமைந்த
செயிர்மகரகுண்டலமுந்தினைப்பாலுவார்காதும்
வயிரவின்முகஞ்சூழவண்ணம்வீற்றிருந்தனவே.

(இ - ள்.) கத்தரிகையனையவாய் வாடுவள்ளையின் அழகைக்கெடுத்துப்
பின்மறியாது முன்னேபொருந்தி அழகமைந்த குண்டலமும் தோடும் அசை
தலமையாதகாதும்வயிரத்தினொளியை இடத்தேசூழ வீற்றிருந்தனவென்க.

வாட்டாயின், வாட்டின காத்தென்க. 'காதும்' என்ற உம்மை, இறந்தது
தழீஇயிற்று. (க௩க)

169. ஈனாதுவிளங்கமுகின்மரகதமணிக்கண்ணு
மானுதேயிருள்பருகுமருமணிகடைந்ததூஉந்
தானுகியிருளொடோர்தாமரைப்பூச்சுமந்தன்ன
காணாந்திரள்கழுத்துக்கவின்சிறைகொண்டிருந்ததே.

கோட்புகாதகன்னிக்கமுகு வரையிற்கும் நெய்ப்பிற்கும், மணி திரட்சிக்
கும் நிறத்திற்கும் உவமம். உதயகிரியிற் சிந்தூர் அருவிலீழ்ந்த சிந்தூராகரத்
திற்பதினாறுசுதாயுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுத்தலின்,
'இருள்பருகு மருமணி' என்றார். இருளும் தாமரையும், மயிர்க்கும் முகத்
திற்கும் உவமம். காண் - மணம்.

(இ - ள்.) கமுகினது மரகதமணிபோலுங்கண்ணும் இருளைக்கெடுக்
கும் மாணிக்கங்கடைந்ததுவுந்தானாய்ச் சுமந்தன்ன கழுத்து அழகு குடி
கொண்டிருந்ததென்க. (க௪௦)

170. மணிமகரம்வாய்போழ்ந்துவாழ்முத்தவடஞ்சூழ்ந்தாந்
கணியரக்கார்செம்பஞ்சியணையணையவாடமைத்தோ
மணிகதிர்வளை முன்கைத்தொகுவிர்ச்செங்காந்தன்ன
மணியரும்புமலரங்கைகுவிக்கமார்வனப்பினவே.

துணிதல் - தெளிதல். பஞ்சணை, நிறத்திற்கும் மென்மைக்குமுவமம்.
அமை, திரட்சிக்கும் நெய்ப்பிற்குமுவமம்.

(இ - ள்.) அமைத்தோள், மகரம்வாய் அங்காத்தலாலே ஆங்குவாழ்முத்
தஞ் சூழப்பட்டுச் செம்பஞ்சணையை அணைய. குவிந்தவிரல்கள் காந்தளின்
அழகையுடைய அரும்பையணைய. அகங்கை தாமரைமலரையணைய. இக்கை
கள் குவிக்கமாந்த வளப்பினவென்க.

போழ்ந்தவும், வாழ்முத்தமும் பாடம். (க௪௧)

171. தாமச்செப்பிணை முகட்டுத்தண்கதிர்விடுகிலே
மாமணிதாபித்தனபோன்மனம்பருகுகருங்கண்ண
வேழுறவடிபார்திளம்பிறைவடஞ்சூடி
யாமணங்குசூடியிருந்தஞ்சணங்குபார்தனவே.

(இ - ள்.) தாமத்தையுடையமுலையிரண்டும், தம் தலையிலே நீலமணியை அழுத்தினாற்போல நோக்கினார்மனத்தை உள்ளடக்குங்கரியகண்ணவாய், கண்டார்மயக்கமுற அடிபார்து, சூடி, தம்மேலுறையும் வீற்றுத்தெய்வம் இருப்பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சணங்குபார்தனவென்க.

‘தாமச்செப்பிணை’ எனவே முலையாம். இனி, பூஞ்செப்பாக்கின், இக்கவிசினையிற் கூறுமுதலறிகளவியுமாம். ஆமணங்கு - மேல்ஆக்கக்கடவ வருத்தமுமாம். (கசஉ)

172. அங்கைபோல்வயிறணிந்தவலஞ்சுழியமைகொப்பூழ்
கங்கையின்சுழியலைக்குங்கண்கொளாநுடங்கிடையை
யுண்டெனத்தமர்மதிப்பர்நோக்கினூர்பிறொல்லா
முண்டில்லையெனவையமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

(இ - ள்.) அகங்கைபோலும்வயிற்றை அழகுபெறுத்தின கொப்பூழ், சுழியைவருத்தும். கட்புலனாகா இடையைத் தமர் பயிதலின் உண்டென்று கருதுவர் ; பிறர் அதனைநோக்கினொல்லாம் அல்குலும் முலையுமுண்மையின் உண்டென்றும் கட்புலனாகாமையின் இல்லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்டிலொன்று துணிவார்க்கு அறிதலரிதென்க.

கங்கை, குலந்தாய்மைக்குக் கூறினார். (கசங)

173. மன்னாகவிணைப்படமுந்தேர்த்தட்மிமதிமயக்கிப்
பொன்னுலவட்டமும்போற்கலையிமைக்குமகல்குல்
கொன்னிளம்பரிதியுங்குறுமுயலின்குருதியும்போன்
றின்னரத்தப்பட்டசைத்திந்திரற்கும்புகழ்வரிதே.

மன் - பெருமை. இணைப்படம் - இரண்டுபுறமுமொத்தப்படம். கலை, அடை. கொன் - விடியற்காலம் ; ‘கொன்வரல்வாடை’ போல. உம்மை, சிறப்பு.

(இ - ள்.) படமும் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டமகன்மவல்குல், பருதியும் குருதியும்போலே கண்ணுக்கு இனியபட்டு உடுக்கப்பட்டு எல்லாரையும் மதிமயக்குதலின், இந்திரற்கும் புகழ்தலரிதென்க. (கசச)

174. வேழவெண்டிரட்டிக்கைவெருட்டிமற்றிளங்கண்ணி
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டிவாலாக்குண்செம்பஞ்சி
தோழமைகொண்டெனமென்மையுடையவாயொளிகழ்ந்த
மாழைகொண்மணிமகரங்கொளவியீற்றிருந்தனவே.

வெருட்டி, பெயர். மற்று, வினைமாற்று. செம்பஞ்சி, பஞ்சிமாத்திரை. பொன் தன்னிடத்தே அடக்கின மணி. மகரம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) ஒழுக னோக்குதலான், அயிராவதத்தின்கையை வெருட்டிய குறங்குகள், தன்டெனத் திரண்டு பஞ்சிதன்னுடனே தோழமைகொண்டு மென்மைபெற்றதெனத் தாம் மென்மைபுடையவாய்த் திகழ்ந்து குறங்கு செறிகெளி மேலாயிருந்தனவென்க.

‘திரண்ட’ பாடமாயின், பெயராம்.

(கசு௫)

175. பக்கத்தாற்கவிழியவாய்மேல்பிறங்காப்பாண்டிலா
வொக்கநன்குணராமைபொருந்தியசந்தினவாய்
நெக்குப்பின் கூடாதுநிகரமைந்தமுழந்தாளு
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலிந்தனவே.

(இ - ள்.) மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய்ப் பேராதவட்ட மாம்படி உள்ளே பொருந்திய சந்தினவாய் நெகிழ்ந்து பின்போகாமல் ஒப் பற்றமுழந்தாளும் மாட்சியினால் மிக்கனவென்க.

நன்மை இதற்கொப்ப வேறென்றில் உணராதபடி பொருந்தியசந்து.()

176. ஆடுதசைபிறங்காதுவற்றாதுமயிரகன்று
நீடாதுகுறுகாதுநிகரமைந்தவளவினவாய்ச்
சேடாவநாழிகையிற்புடைதிரண்டிதேனெய்பெய்
வாடாதகாம்பேபோற்கணைக்காலின்வனப்பினவே.

(இ - ள்.) கணைக்கால், தசைபேராதாமாய் வற்றாதுமாய் மயிர்மிக்கு நீடாமற் குறுகாமல் ஒப்பிலாதஅளவினவாய் அம்பரத்தாணிபோலே திர ண்டி காம்புபோல் இனிய வனப்பினவென்க.

சேடு - பெருமை. தேவிநிறத்திற்கு உவமை பதுமராகமாயினும், மயிர் கள்அகன்றதனால், காம்பு உவமையாயிற்று. இனிக் கணைக்காலின் வனப்பு இன்னவென்றுமாம். (கசு௭)

177. பசும்பொன்செய்கிண்கிணியும்பாடகமும்பாடலைப்ப
நயந்தெரிபொற்சிலம்புமுத்தரிபெய்தகநக
வியைந்தெழிலார்டணியாமையினம்பார்ச்சின்சூன்புறம்போ
லசைந்துணர்வுமடிந்தொழியுமடியிணைபுகழ்வார்க்கே.

(இ - ள்.) அரி பெய்யப்பட்டு, கிண்கிணியும் பாடகமும் தாங்கிக் கிடக் கின்ற இடத்தை வருத்துதலாலே, சிலம்பு சிறிதேசிரிப்ப அழகார்த்த யாமைப் பார்ப்பின்புறம்போலும் அடியிணையைப் புகழ்இயைந்துபுகழ்வார்க்கு உணர்வு துளங்கிக் கெட்டுப்போமென்க.

நயந்து - விரும்பி. “பார்ப்பும் பிள்ளையும் பதப்பலத் திளமை” (நோல். மரபு. கு. ச); “தவழ்பவை தாமுமவற்றே ரன்ன” (லக்ஷ்மீநா. ௫) என்றார்.()

178. அரக்கியல்செங்கழுநீரகவிதம்போலுகிர்கூடிப்
பரப்பின் றிதுதியுயர்ந்தபழிப்பறத்திரண்டுநீண்
டொருக்குறநெருங்கிப்பொன்னெளியாழியகக்களவித்
திருக்கவின் கொண்மெல்விரல்கடேனூர்க்குந்தகையவே

(இ - ள்.) திருவினது விரலினழைக்கொண்டவிரல்கள், றுதிபரப்
பின்றித்தோன்றித் திரண்டு நீண்டு சேரநெருங்கி மோதிரம்களவப்பட்டு
அகவிதம்போலும் உகிர்கூடிப் பூவென்று தேனூர்க்குந் தகைமையவென்க.

குலிகழுட்டின இதழ், செம்பஞ்ச ணுட்டினதற்கு உவமம். (கசக)

179. என்பொடுநரம்பின் றியிலவம்பூவடரணுக்கி
யின்புறவரம்புயர்ந்திருநிலமுறப்புல்லி
யொன்பதின்சாண்டப்பினுமொருகாதமென்றஞ்சு
மென்பஞ்சிச்சிறையுமேதக்கவிழைவினவே.

(இ - ள்.) என்புநரம்புமின்றி இலவிதழைக் கெடுத்துக் கட்டுகிய புற
வெல்லை உயர்ந்து நிலத்தைபுறப்புல்லி நடப்பினும் அஞ்சுமடியும் பெருமை
தக்க விழைவினவென்க.

ஏழடிமென்றல் மரபாயிருக்க, ஒருகாதமென்னுமெழுத்து நோக்கி,
'ஒன்பதின்சாண்' என்றரேனும் அடியிடுமளவில் ஏழாம். (கடு௦)

180. இவ்வுருவுநெஞ்சென்னுங்கிழியின் மேலிருந்திலக்கித்
தவ்வுருவரினைப்பென்னுந்துகிலிகையால்வருத்தித்துக்
கவ்வியதனேக்கிணற்கண்விடுத்துக்காதனீர்
செவ்விதிற்றெளித்தானுக்காமப்பூச்சிதறினன்.

(இ - ள்.) கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்சென்னும் படத்
திலே குறித்து அதனை ரினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவிளங்க எழுதித்
தான்கைக்கொண்ட தியானத்தாலே நயனமோக்கம்பண்ணின மாமன்மகளா
தலின், அன்பென்னும் நீரைச்சொரிந்து புணர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத
பூவைச் சிதறினென்க.

இவன் எழுதிப்பிரதிட்டித்தான். இலக்கு - குறித்துப்பார்த்தல். 'இருந்
திலேகித்து' என்பதும் பாடம். (கடுக)

181. மெய்பெருவெழுத்துயிர்க்குமழலைவாயின்முறுவற்
றையலாணெடுத்தடங்கண்வலைப்பட்டிச்சச்சந்த
னையுருணணங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றான்
மொய்யருக்களியானேமுழங்கித்தேனியிர்தாரான்.

எழுத்து வடிவுபெற்றுத் தோற்றும் இனையவார்த்தையையும் முறுவ
லைமுடைய தையலாள் ; மழலை எக்காலத்திற்கும் கூறுப. மொய் - போர்.

(இ - ள்.) அங்கனங்குறித்த தாரானாகிய சச்சந்தன், விசேடித்துத் தை
யலாள் கண்வலையிலே அகப்பட்டுக் கால் நிலந்தோய்தல்முதலியன கண்டு
தெளிந்தும் அணங்கென்றே உட்கொண்டு செல்லாநின்றனென்க. (கடுஉ)

வேறு.

182. வண்மனமுகபடாமணிந்துவார்மத
முண்டிசுத்திகுகளிற்றுழவன்றன்மகள்
பெண்டிர்தம்பெருநலங்கடந்துபெற்றபேர்
விண்டலர்கோதைக்குவிசையென்பவே.

(இ - ள்.) வண்மனமாகிய முகபடாத்தை அணிந்து மதத்தைத் தான் உண்டு சிந்துங்களிற்றுழவன் றன்மகள் பெயர் விசையென்பர்; அக்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்டிரலங்கடந்துபெற்ற காரணப்பெயரென்க.

பெயர், பேரெனமருவிற்று.

(கருந.)

183. அருமணிமரகதத்தங்கனூறிய
வெரிநிறப்பொன்னிதழேந்துதாமரைத்
திருமகளிவளெனத்திலகவெண்குடைப்
பெருமகன்கோயிலுட்பேதைவைகுமே.

(இ - ள்.) இமவானில் மரகதப்பாறையிற் பதுமையென்னுங்கயத்தில் தோற்றிய பொற்றாமரையிற் நிருவென்ன விதையத்தரசன்கோயிலிலே பேதை வைகாடிற்குமென்க.

திலகம் - மேலாதல். திரு உலமம், வடிவிற்கும் நல்வினையுடையோ னிடத்து ஏகுந்துணையும் பொதுவாயிருத்தற்கும். (கருசு)

184. கலம்புரியகலங்குற்றாயர்தவ்வையர்
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவள்
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇயதொத்தனள்
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையாள்.

(இ - ள்.) குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதொரு நீர்மையாள், மேகலை விரும்பின அல்குலையுடைய ஐவகைத்தாயரும் அவர்மக்களாய்த் தனக்கு மூத்தவர்களும் அடிபரவச்செல்பவள், வலம்புரி சலஞ்சலத்தைவளைத்ததன் மையையொத்தாளென்க.

சிலம்புபுரி, விகாரம்.

(கருநு)

185. இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குமீர்க்குமுன்
மென்மலர்க்கோதைதன்முலைகள்வீங்கலின்
மின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லவே
கன்னிதன் நிருநலங்கனிந்ததென்பவே.

மின்னுருக்குறுமிடை - மின் வடிவுகெடுத்தற்குக் காரணமான இடை. 'நடுக்குறம்' என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) குழலையுடைய கோதைதன்முலைகள், இடைமெலிய வீங்கு தலாலே, அவள் நலம் முதிர்ந்ததென்க. (கருசு)

186. முந்துநாங்கூறியமுரித்தானையக்
கந்துகொல்கடாக்கனியானைமன்னவன்
பைந்தொடிப்பாசிறைப்பரவையேந்தல்கு
றந்தைமாட்டிசைத்தனன்றனதுமாற்றமே.

(இ - ள்.) தானையையும் யானையையுமுடைய அச்சச்சந்தன் விசயையுடைய முந்துகூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தானென்க.

தனதுமாற்றம் - அவனைக் கொள்ளவேண்டுமென்னுமாற்றம். (கடுஎ)

187. மருமகன்வலந்ததுமங்கையாக்கமு
மருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய
கருமமுங்கண்டவர்கலத்தற்பான்மையிற்
பெருமகற்சேர்த்தினுற்பிணையனானேயே.

ஆக்கம், இளவியாக்கம்போனின்றது ; அவள் முதிர்ச்சியுமாம். கருமம் - கோவிர்தனுக்கு இவன் உதவியாதல்.

(இ - ள்.) தந்தையுந்தாயும், மருமகன் கூறியதனையும் மங்கை அவனிடத்து அன்பை அமைத்துக்கோடலையும் அமைச்சரெண்ணிய கருமத்தையும் பார்த்து, மைத்துனமுதையானும் பிணையனானைப் பெருமகற்குச் சேர்த்தினுரென்க.

“பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே” (தொல். களவு. சூ. கச) என்பதனை ஒப்பும் பெருந்திணைப்பாற்படுங்கந்தருவமாமாறு பெரும்பொருளானுணர்க. (கடுஅ)

வேறு.

188. பொனங்கொடியமிர்தனானும்பொன்னெடுங்குன்றனானு
மனங்கனுக்கிலக்கமாகியம்புகொண்டமுத்தவிள்ளா
ரினந்தமக்கெங்குமில்லாரியைந்தனரென்பமுக்கட்
சினந்திகழ்விடையினுஞ்செல்வியுஞ்சேர்த்தொத்தே.

(இ - ள்.) குன்றனானும் கொடியாகிய அமிர்தனானும், முன்பு இலக்கமாய் நின்று, பின்பு அவர், விடையினானும் செல்வியும் சேர்த்தொத்து விள்ளாராய் ஒருடம்பாயினுரென்க.

கொடியென்றார், குன்றுமறையப்பட்டாந்து கேடுபிரப்பித்தவின். அழுத்த இலக்கமாய். காட்சியும் நிலையும் முயக்கமுங்கூறி, அவற்றிற்கு உவமை மேற்கூறுகின்றார். (கடுக)

189. காதலாற்காமபூமிக்கதிரொளியவருமொத்தார்
மாதருங்களிற்றனுமாசுணமகிழ்ச்சிமன்ற
லாதரம்பெருகுகின்றவன்பினுலன்னமொத்தார்
தீதிலார்திணைப்பினுமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

காதல் - எல்லாப்பொருளையும் துகர்த்தஞ்செல்லும் வேட்கை. காம பூமி - தானப்பயனாற்பெறும் போகபூமி. உம்மை; சிறப்பு. ஆதாம் பெருகு மன்பாவது - புணர்வதன்முன்னும்பின்னும் ஒருதன்மைத்தாய்ச் செயற்கை யால் மிகுமன்பு. அன்னம், புணர்ச்சியால் மெய்யுருகுமென்மைக்கு உவ மம். பலரும், “துணைபுணர்ன்னத்தின் தூவி” (கலி. ௭௨; சீலப். ௩: ௬௬) என்று புணர்ச்சியால் தூவிக்கு மென்மை பிறக்குமென்றார். ‘ஒத்தும்’ என் பதனை முன்னும் பின்னாங்கூட்டுக. இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாரில் தீதின்மை யோடு முடிக்க. தீதிலாத்தினைப்பிற் பாடமாயின் ஆமானையொத்தும் தீதிலா மாதரும் களிமனனுமென்க. ஆமான் நக்குங்காற்பிறக்கும் இனிமையோண்டு உவமம். ஏகாரம், தேற்றம்.

(இ - ள்.) மாதரும் களிமனனும், மகிழ்ச்சியையுடைய முயக்கத்தால் மாசுணத்தையொத்தும், அன்பாலுளதாகிய மென்மையால் அன்னத்தையொத்தும், கண்முதலிய அவயவதுகர்ச்சியால் ஆமானையொத்தும், தீதிலாத வர்கள் இப்புணர்ச்சிக்கு முன்னர்ப்போகபூமியிலுள்ளார் செல்வமே பெரிது மொத்தார்; இப்பொழுது காதலால் அவர்கள் தன்மையுமொத்தாரென்க. ()

190. தன்னமர்காதலானுந்தையலுமணந்தபோழ்திற்
பொன்னனாமிர்தமாகப்புகழ்வெய்யோன்பருகியிட்டான்
மின்னவிர்ப்புணிவோனேவேற்கணூர்க்கியற்றப்பட்ட
மன்னியமதுவின்வாங்கிமாதரும்பருகியிட்டான்.

(இ - ள்.) காதலானுந்தையலும்முந்கூறியாங்குப்புணர்ந்தபொழுதிலே அவன் பொன்னனோ அமிர்தமாகப் பருகினான்; அவன் பருகின தன்மை பைத்தானுங்கண்டு பூணினானே அவளும் மதுப்போலேபருகினாளென்க.

மகளிர்க்குச் சமைத்தமது. வாங்கி - அவன் காட்டக்கண்டு. பருகி யிறதல், ஒருசொல். இதனால், அதரபான்மும் அல்குற்பானமுந்கூறி மேல் இவற்றிற்கு உவமைகூறுகின்றார். (கக்க)

191. பவழவாய்பரவையல்குலென்றிவைபருகும்வேலான்
கவழமார்களிறுபோன்றன்காதலிகரும்பையொத்தான்
டவழ்மதுக்கோதைமாதர்தாமரைப்பூவதாக
வுமிழ்நகைவேலினனுமொண்சிறைமணிவண்டொத்தான்.

‘இவை’ என்றது, கரும்பையும் தாமரைப்பூவையும். கரும்புவமை, நெருக்கி நீர் துகர்த்து. பூவதாக - பூவினதுதன்மை எக்காலமுமுண்டாக. இது, வேறுபாடினமையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று; எனவே பதம் யோனியாம். ‘வேலினனும்’ என்றது, களிறுபோல வன்மையுடையோனு மென்றவாறு; உம்மை, சிறப்பு.

(இ - ள்.) வாயும் அல்குலும்இவையென்றதுஉட்கொண்டு வேலான் பவழ வாயைப் பருகிக் களிந்தையொத்தான்; அப்பொழுது அவன் கரும்பையொத்

தாள். அவ்வேலானும் அல்குலைப் பருகி மாதர் பூவாயிருக்கச் செவ்விசூலையா திருக்க துகர்வதோர் வண்டையொத்தானென்க.

செவ்விசூலையா திருக்க துகர்வதொருவண்டு, இல்பொருளுவமை. (ககஉ)

192. பளிக்கறைப்பவழப்பாவைபரிசெனத்திகழுஞ்சாயந்
களிக்கயல்பொருவபோன்றுகடைசிவந்தகன்றகண்ணா
னொளிக்கவின் கொண்டகாமத்துழுதுகனியையொத்தா
ளளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்.

(இ - ள்.) கண்ணா கனியையொத்தான்; அவனுக்கு மேன்மேலும் விருப்பமுண்டாக்கி அயில்கின்ற வேந்தன், வாவலையொத்தானென்க.

பளிக்குப்பாறையை அடுத்த பவழப்பாவை இவளது தன்மையெனத் திகழும்சாயல், ஈண்டு ஒளியதுமென்மை; இது செயற்கைநலம். இதற்கு அடுத்ததுகாட்டும் பளிக்கைப் (குறள். ௭௦௦) பவழம் தன் தன்மையாக்கி னாற்போல, அடுத்தமகளிர்தன்மையனும் அரசனை இவளும் தன் தன்மையே யாக்கிக்கொண்டாளெனக் கதைகருதிய நயமுமுண்டு. பொருவபோன்று பொருதெனவிரிக்க. கொண்ட கனி. அயிறல் - உண்டல்; “உண்டற்குரிய வல்லாப்பொருளை, புண்டனபோலக் கூறலு மரபே” (தொல். பொருளியல். கக); “தோணலமுண்டு துறக்கப் பட்டோர்” (கலி. உரு) என்றார் பிறரும். பழமும் வாவலும் வடுப்பட துகர்த்தற்குவமை. (ககரு)

வேறு.

193. துறுமலர்ப்பிணையலுஞ்சூட்டுஞ்சண்ணமு
நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசாந்தமு
மறுநிலத்தமிழ்தமுமகிலுநாவிழும்
பெறுநிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினார்.

பிணையல் - மலர்நெருங்குமர்ப்பின்மலை. சூட்டு - நெற்றிக்கட்டு. கண்ணி - முடிக்குமலை. அயிர்தம் - அடிசிலும்பானமுமுதலியன. இனி, அறுநிலத்தமிழ்தம் - அறுசுவையுமாம்; ஆறுகாலத்திற்குரிய பானமுமாம்.

(இ - ள்.) பெரியவர், புணர்ச்சியற்றநிலத்தே பிணையல்முதலியனதம் மைதகரும் இந்திரியங்களைப்பிணிப்ப வைகினாரென்க. (ககசு)

194. துடித்தலைக்கருங்குழற்சுரும்புண்கோதைத
னடித்தலைச்சிலம்பிசூடாவமேகலை
வடித்தலைக்கண்மலர்வளர்த்தநோக்கமோ
ட்டுத்துலப்பரிதவருநிலின்பமே.

துடி-ஏலம். வடித்தலைக்கண்-ஒப்பினால் வருகிரிடத்தே நிற்குங்கண்.

(இ - ள்.) அவரின்பம், கோதைதன்கண்மலர் ஊடலையும் கூடலையும் வினைவித்த நோக்கத்தானே, அவனுடனகாலத்து அடி அவன்மலையிப்படுத லிற் பிறந்தசிலம்பின் அவத்தோடும் கூடினகாலத்துப்பிறந்த மேகலையரவத் தோடும் அடுத்து முடிதல் அரிதாயிருந்ததென்க.

அவனும் பர்டம்.

(ககரு)

195. இழைகளிரிளமுலையெழுதுதுண்ணிடைத்
தழைவளர்மதுமலர்தயங்குபூஞ்சிகைக்
குழைமுகக்கொடியொடுகுருதிவேலினான்
மழைமுகின்மாரியின்வைகுமென்பவே.

பூண் விளங்குதற்குக்காரணமாயமுலை. ஓவியமெழுதுவார், இதன் தன்மைகருதி எழுதுதற்குக் காரணமான இடை. தழையிலேவளர்ந்த. சிகைமுகி. முலைமுகதலியவற்றையுடையகொடி, இவ்வொருருவமை.

(இ - ள்.) வேலினான், கொடியோடே மாரிக்காலத்துமழைமுகில்போலே அருள்பொழிந்த தங்குமென்க. (கசுசு)

196. படுதிரைப்பவழவாயமுதமார்தியுங்
கொழுவளர்குவிமுலைத்தடத்துள்வைகியு
மிடியினுங்கொடியினுமயங்கியாவதுங்
கடிமணக்கிழமையோர்கடவின் மிக்கதே.

(இ - ள்.) மிக்க மணக்கிழமை, அமுதத்தைபுண்டும் வைகியும் மாவிகுபோலவும் தூழிற் கொடிபோலவும் உணர்வும் உடம்புமெல்லாமயங்கிக் கடலின் மிக்கதென்க. (கசுசு)

197. கப்புரப்பசந்திரைகதிர்செய்மாமணிச்
செப்பொடுசிலதியரேந்தத்தீவிய
துப்புமிழ்ந்தமைருங்காமவல்லியு
மொப்பரும்பாவைபோன்றுறையுமென்பவே.

(இ - ள்.) கருப்புரமுதலியவற்றையுடைய சுருளைச் சேடியர்செப்போடேந்த, அதனை நுகர்ந்து ஐம்பொறிக்குமினிய நுகர்ச்சிகளைக் கணவனுக்குக் கொடுத்துப் புணர்தற்கு அலமரும்விசையையும் அவனுக்குக் கொல்லிப்பாவை போல் தங்குமென்க.

கப்புரம், பாகதம். உம்மை, சிறப்பு. வேறுகருத்துச் செல்லாமல் தன்னையே கருதுவித்தலின், பாவையென்றார்.

இதற்குமுன்பு உலகிபன்மணங்கூறி, மேற் காமமிகுதியாற் கெடுகின்றமை கூறுகின்றார். (கசுஅ)

198. மண்ணகங்காவலின்வழக்கிமன்னவன்
பெண்ணருங்கலத்தொடுபிணைந்தபேரருள்
விண்ணகமிருள்கொளவிளங்குவெண்மதி
யொண்ணிறவுரோணியோடொளித்ததொத்ததே.

இன், நீக்கப்பொருட்டு. உரோகினி, விகாரம். அவ்வுரோகினிகாரணத்தின் இருநுசுபிக்க மதிதேய்ந்ததொருகதை.

(இ - ள்.) மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படி காவலிற்றப்பிப்பெண்களுக்கு அருங்கலமாயவருடனே சேர்ந்த கழிகண்ணோட்டம், மதிவிண்ணகமிருள்கொள உரோகினியோடொளித்ததன்மையையொத்ததென்க. ()

வேறு.

199. குங்குமத்தோளிணைங்கொழங்கயற்கண்ணினாருந்
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தணப்பறப்பருகுநாளுந்
டிங்கள்வெண்குடையினைக்குத்திருவிழக்குற்றவண்ணம்
பைங்கதிர்மதியிற்றெள்ளிப்பகார்தெடுத்தாரைத்துமன்றே.

(இ - ள்.) தோளிணையும் கண்ணினானும் வேட்கைப்பெருக்கத்தின்
நீக்கமறப் பருகுநாளிலே, அவனுக்குச் செல்வம் மதிபோல் ஒழுகக் குறைந்த
தன்மையைத் தெரிந்துகூறிப் பின்பு 'சீவகன் சரிதம்' எடுத்துரைக்கலுற்று
மென்றாரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்கு அங்கமாகிய வருணனைகள் கூறி, அதற்
குரிய தலைவனை நாட்டுகின்றார், இத்துணையும் அவன் தோன்மற்குக்காரணங்
கூறி, அதற்கு முற்பிறப்பில் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த தீவினைவந்து ரூரவ
ரைப்பிரித்தலும் கூறவேண்டுதலின், திருவிழக்குற்றமை முற்கூறுகின்ற
ரொன்றுணர்க. திருவிழக்குறுதலாவது - கட்டியங்காரற்கு அரசளித்தலும்
அமைச்சர்சொற்கேளாமையும். (கஎ௦)

200. களிமணமைச்சர்தம்முட்கட்டியங்காரனென்பா
னெளிதுவாட்டடக்கையானுக்குயிரொனவொழுநாளுந்
பிளிதுவார்முரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்
வெளிநிலாக்கேள்வியானேவேறுகொண்டிருந்துசொன்னான்.

(இ - ள்.) களிமணன், தன் அமைச்சரில் வெளிநிலாக்கேள்வியையுடைய
நிமித்திகளைத் தனக்கு வேறுகக்கொண்டு கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத்
தனக்கு உயிரொனக்கொண்டொழுநாளிலே, வேந்தன் அத்தடக்கையா
னுக்கு முடியும் குடையுமொழிந்த சிறப்புக்களையுண்டாக்கி அதனை உலகறிய
முரசாற்சாற்றி இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினென்க.

மதச்செருக்காற் பாகன்றோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பால்
தன் அமைச்சர்கூற்றைக் கடத்தல்நோக்கி, 'களிமணன்' என்றார். நிமித்திகள்
கரும்மேகறுதலும் கட்டியங்காரன் அரசன்கருத்திற்கேற்ப ஒழுகுதலும்
இரண்டற்குங்காரணம். "கோதனன்" (சீவக. உச௦) என்றும், "கரி
மாலை நெஞ்சினன்" (ஷெ உகச) என்றும், "கல்லாமந்திரி" (ஷெ ௩௮௫)
என்றும் மேற்கூறலின், கட்டியங்காரனை வெளிநிலாக்கேள்வியானெனலா
காது; இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்பாருமுள். (கஎ௧)

201. அசைவிலாப்புரவிவெள்ளத்தரிஞ்சயன் குலத்துட்டோன்றி
வசையிலாள்வரத்தின்வந்தாள்வான்சுவையமிர்தமன்னாள்
விசையையையப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனீயாகுவைய
மிசைபடக்காத்தல்வேண்டுமில்லங்குபூண்மார்பவென்றான்.

அரிஞ்சயன் - தேவிபாட்டன். வசையிலாள், வினையெச்சமுற்று. வேண்டுமென்பது, உம்மீற்றான் வந்ததோர் ஏவல்கண்ணியவியங்கோள்; “வாழ்தல் வேண்டுமென வரைந்த வைகல்” (புறநா. ௩௬௭) என்றாற்பிறரும்.

(இ - ள்.) பூண்மார்பனே, அமுதன்னாள், அரிஞ்சயனது அசைவிலாக் குலத்துட்டோன்றி வசையின்றி முற்பவத்தில் எனது வேண்டுகோளாலே வந்தாள்; அவளைப்பிரிதலாற்றேன்; நீ இனி வேந்தனாய் உலகை இசையுண்டாகக் காப்பாயாகவென்றானென்க. (௧௭௨)

202. அண்ணாறுனுரைப்பக்கேட்டேயடுகளிற்றெருத்தினிட்ட வண்ணப்பூந்தவிசைதன்னேருமலிமேலிட்டதொக்குங் கண்ணகன்றாலங்காத்தலெனக்கெனக்கமழுங்கண்ணி மண்ணகம்வளருந்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றான்.

தவிச - கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்த்தற்குக்காரணமாகிய தோளான் - அரசன்; ‘மண்ணெழுவுனையதோள்’ பாடமாயின், பண்ணியவெழுவாம்; “ஆவுதி மண்ணி” (மதுரை. ௪௬௪) என்றும்போல. தோளாயும் பாடம்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரன், தான் கருதியிருந்ததனை அரசன்றானேகூறக்கேட்டு உண்மகிழ்ந்து, ஞாலங்காவல் எனக்குத் தவிசை ருமலிமேலிட்ட தொக்குமென்று மறுப்ப, தோளான் என்காரியமாக நீ மறுத்துமொழியலென்றானென்க.

வேறேருந்திகூறுது ருமலியைக்கூறினான், அவன்அயிராதுதருதற்கு. ()

203. எழுதருபருதிமார்பனிற்றெனவிசைத்தலோடுந் தொழுதடிபணிந்துசொல்லுந்துன்னலர்த்தொலைத்தவேலோய் கழிபெருங்காதலான்கட்கழிநலம்பெறுகவையம் பழிபடாவகையிற்காக்கும்படுகம்பூண்பலென்றான்.

நடு, உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரு, ஒருபொருளிருசொற்பிரிவில்லாதது.

(இ - ள்.) அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்தவளவிலே, கட்டியங்காரன் தொழுது வணங்கிப் பகையென்றுகூறப்படும் பகைவரையெல்லாம் கொன்றவேலோய், நீ நலம்பெறுக; யான் பழிபிறவாதபடி வையத்தைக் காக்கும் பெரியபாரத்தைப் பூண்பெனன்றானென்க.

தன் நினைவை அவன்காரியம்போற் கூறினான். (௧௭௪)

204. வலம்புரிபொறித்தவண்கைமதவலிவிடுப்பவேகிக் கலந்தன்னசேனேகாவல்கட்டியங்காரனென்ன வுலந்தருதோளினாய்நீயொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பி னிலந்திருநீங்குமென்றோர்நிமித்திகனெறியிற்சொன்னான்.

‘பொறித்த’ எனப் பிறவினையாழ்க்கறினார், அயன்படைத்தனோக்கி. மத, விசேடித்த உரிச்சொல். உலம்வளர்க்குந்தோள்.

(இ - ள்.) மதவலி, உபசாரமாகக்கையாலேகாட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்கா
ரன்போய்ச் சேனையைக்காத் தலைக் கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு, நிமித்தி
திகளென்னுமமைச்சன், தோளினாய், ஒருவன்மேல் உனது கொற்றம்வைப்
பின், நிலமும் திருவும் நின்னைநீங்கும் ; இதனை நீயே ஓரென்று நீதியாற்
கூறினானென்க. (க௭௫)

205. எனக்குயிரென்னப்பட்டானென்னலாற்பிறரையில்லான்
முனைத்திறமுருக்கிமுன்னேமொய்யமர்பலவும்வென்றான்
றனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவொன்று
மனக்கினுமொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

என்னலாற்பிறரையில்லான் - என்னையொழியப்பிறரையில்லாதான் ;
இன்மை, உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே - சிறப்பிக்குமுன்னே. வென்ற
னெனவே நடத்துதற்குரியனென்றான். நன்மையுந் தீமையுங்கருதிச் செய்வ
வெனப் பன்மையாற்கூறினான்.

(இ - ள்.) உயிரெனப்பட்டான், பிறரையில்லான், வென்றான் ; அவன்
றனக்கு யான்செய்வனசெய்தேன் ; அவன்றான் எனக்குச் செய்வனசெய்க ;
நீ சிறிதும் பொறுமைகூறவேண்டா ; நீயும் நின்னிலையிலே வாழ்வாயாக ;
இனி இக்கூற்றினைத் தவிர்வாயாகவென்றானென்க. (க௭௬)

206. காவலகுறிப்பன்றேனுங்கருமயீதருளிக்கேண்மோ
நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குநன்கலாற்றீங்குவாரா
பூவலர்கொடியனூர்கட்போகமேகழுமிமேலும்
பாவமும்பழியுமுற்றார்பற்பலர்கேளிதென்றான்.

நாவலர் - அமைச்சர். கழுமி - மயங்கி. இஃது உலகியலாற் கூறி
னான். மேற்கூறுவனவெல்லாம் போகத்தையே நோக்குதலின், இதுவென
ஒருமையாற்கூறினான்.

(இ - ள்.) காவல, நாவலர்சொற்கொண்டார்க்குத் திங்குவாரா ; ஆதா
லால், திருவுள்ளமன்றேனும் அருளிக்கேண்மோ ; ஒருவன்மேற் கொற்றம்
வையாதிருக்கின்ற இது கருமமென்றான் ; அதற்கு உடம்படாமைபின்,
நின்னையொழியக் கழுமி முன்னும் இம்மையிற்பழியும் மறுமையிற்பாவமு
முற்றார் மிகப்பலர் ; இதனைக் கேளென்றானென்க. (க௭௭)

207. பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பீடமுதற்பெரியநீரா
னரும்பியமுலையினுளுக்கணிமுகநான்குதோன்ற
விரும்பியாங்கவனையெய்தான்விண்ணகமிழந்ததன்றித்
திருந்தினுற்கின்றகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

(இ - ள்.) பிரமனென்னும் தவத்தாற் பெரியநீரான், திலோத்தமை
பொருட்டு நான்குமுகம் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அவனைப்பெறு

னாய் விண்ணகமிழந்ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவந்தீர்த்தவற்கு இன் னாவும் புரஞ்சொல்லாய் நின் மதல்லவோவென்றனென்க.

பெயர் - புகழ். அன்றே: ஏகாரம், வினா. முறைசெய்யாமையிற் மன் னிலையிழந்தான். தோற்றியும் பாடம். (கஎஅ)

208. கைம்மலர்க்கார்தள்வேலிக்கணமலையரையன்மங்கை
மைம்மலர்க்கோதைபாகங்கொண்டதேமறுவதாகக்
கொய்ம்மலர்க்கொன்றைமலைக்குளிர்மதிக்கண்ணியாற்குப்
பெய்ம்மலரலங்கன்மார்ப்பெரும்பழியாயிற்றன்றே.

கைமலர் - கைபோலுமலர். மலையரையன் - மலைகளுக்கரசன். மை மலர்க்கோதை - நீலமலராற்செய்த கோதை; இறைவி; ஆகுபெயர். மலை- அடையாளப்பூ. கண்ணி-சூடும்பூ; “கண்ணியுந் தாரு மெண்ணினரான்டே” (தோல். மரபு. சூ. எக) என்றார்.

(இ - ள்.) 'இடப்பட்டமலைமார்பனே, மலையரையன்மனைவியாகிய மேனைபெற்றகோதையைப் பாகத்தேவைத்ததேமறுவையுடையதொன்றாகக் கொன்றையாற்செய்தமாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியினையுடைய அர னுக்குப் பழியாயிற்றல்லவோவென்றனென்க. (கஎக)

209 நீனிற்வண்ணன் னுநெடுந்துகில்கவர்த்துதம்முன்
பானிற்வண்ணனோக்கிற்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்
வேனிற்த்தானேவேந்தேவிரிபுனற்றொழுனையாற்றுட்
கோனிற்வளையினூர்க்குக்குருந்தவனெசித்ததென்றான்.

வேனிற்ம் - வேலினது விளக்கம். கோல் - திரட்சி.

(இ - ள்.) வேந்தே, மாயோன் பலதுகிலைக் கவர்த்து தம்முனாகிய பா னிற்வண்ணன் நோக்கிற் பழியுடைத்தென்றுகாண் தொழுனையாற்றிலே கோ வியர்க்குக் குருந்தொசித்தது; இஃது அங்ஙனம் தீதென்றனென்க. (கஎ௦)

210. காமமேகன்றிரிந்நகழுதைகண்டருளிநிலே
வாமனாரசென்றுகூடிவருந்தினீரென்றுவையத்
தீமஞ்சேர்மலைபோலவிழித்திடப்பட்டதன்றே
நாமவேற்றடக்கைவேந்தேநாமிதுதெரியினென்றான்.

காமமே: ஏகாரம், தேற்றம். என்று - என்ன. ஈமம் - சுகோடு.

(இ - ள்.) வேந்தே, நாம் இக்காமத்தைத் தெரியின், காமமே அடிப்பட்டு நின்று ஆண்கழுதையைக்கண்டு, அருளாலே புத்தனார் பெண்கழுதையாய்ச் சென்றுகூடி, இக்காமத்தாலேவருந்தினீரேயென்ன, அது வையத்திலே ஈமத்திலேவிழுந்தமலைபோல இழித்திடப்பட்டதல்லவோவென்றனென்க. (கஎ௧)

211. படுபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவரன் னுபெற்ற
வடுவரையாவர்பேர்ப்பார்வாய்ப்பறையறைந்துதாற்றி

யிடுவதேயன்றிப்பின்னுமிழுக்குடைத்தம்மகாம
நடுவிரின் துலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

(இ - ள்.) கேட்பாயாக; காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர் ஒருத்தியையே மனைவியாக்கலிற்பெற்ற வடுவுரையைப் போக்குவார் யார்? அது தூற்றியிடுதலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலியவற்றைத் தரும்; ஆதலால், நடுவிரிலையிலே நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதுபோலு மென்றனென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி.

(கஅஉ)

212. ஆரறிவிசுழ்தல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணுங்
கூரறிவுடையநீராட்சொற்பொருள்கொண்டுசெல்லும்
போறிவுடையநீயும்பிணையனாட்கவலஞ்செய்யு
மோரறிவுடையென்றானுருத்திரதத்தனென்பான்.

ஆரறிவிசுழ்தல் செல்லா - பெரிய அறிவு பிறராலிகழப்பட்டத. அவலம்-
அரசன் கொலையுண்டல்.

(இ-ள்.) அரசன் நிமித்திகள் கூற்றைக்கொள்ளாமெகண்டு, அருகிருந்த உருத்திரதத்தன், இரத்திரனும் அமைச்சர்சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டு நடக்கும்; அவனைப்போல நீயும் அறிவுடையை; ஆயினும், இப்பொழுது இவன் சொல்லைக்கொள்ளாமையின், பிணையனாட்கு அவலஞ்செய்யும் ஓரறிவுடையையாயினையென்றனென்க.

(கஅங)

213. அளந்துதாங்கொண்கொத்தவருந்தவமுடையநீரார்க்
களந்தனபோகமெல்லாமவரவர்க்கற்றைநாளே
யளந்தனவாழ்நாளாமதுவெனக்குரையலென்றான்
விளங்கொளிமணிகள்வேய்ந்துவிசுடரிமைக்கும்பூணன்.

(இ-ள்.) பூணன், வரைந்துகாத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப் பதி கின்றபொழுதே போகமெல்லாம்அளந்தன; அவரவர்க்கு அப்பொழுதே வாழும்நாளும்அளந்தன; அஃது எனக்கு உரையலென்றனென்க.

போகமுமென்னும் உம்மை கூறிற்றிலர், செஞ்சொலாய் முற்படக் கினத்தலின்; “நிஸந்திரு நீங்கும்” (சீவக. ௨௦௪) என நிமித்தகன்கூறிய செல்வநிலையாமையையும், உருத்திரதத்தன் கூறிய யாக்கைநிலையாமையையும் நிலையாமையென ஒருமையாக்கி, ‘அது’ என்று ஒருமையாழ்கூறினான். உரையலென்றான், நிமித்தகனேநோக்கி; அவன்உறியனாதலின்.

(கஅச)

214. மூரித்தேந்தாரினாய்நீமுனியினுமுதுதிநோக்கிப்
பாரித்தேன்றருமதுண்ணூல்வழக்கதுவாதல்கண்டே
வேரித்தேங்கோதைமாதர்விருந்துனக்காகவிற்பம்
பூரித்தேந்தினையகொங்கையுணர்கயான்போவலென்றான்.

(இ - ள்.) தாரியும், தூல்வழக்கு இடித்துக்கூறல் (குறள். கூடஅ) அமைச்சர்க்கு இயல்பென்றமைக்கண்டு, உறுதிநோக்கி இத்துணையும்பரக்கக் கூறினான் ; இனி மாதர்கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும் விரந்தாகக் கொண்டு புணர்க் ; நீ என்னைமுனியினும் நின் தவறுகாணாமல் துறவிடத்தே போவேனென்றானென்க.

மூரி, பண்புமாத்திரமுணர்த்தாது பெயராதலின், வேற்றமைத்தொகை. முனியினுமென்பது எதிர்காலமுணர்த்துமெச்சம் ; உம்மை, ஐயம். 'இனைய கொங்கை' என்று இளமைநிலையாமை கூறினான். அரசன்போவென்னாமல் தானேபோவேனென்றல் நீதியன்மையின், துறவு உட்கொளாயிற்று. இதனான், "வெளிநிலாக்கேள்வியான்" (சீவக. ௨௦௦) என்றார்.

"களிதனான்" (சீவக. ௨௦௦) முதல் இத்துணையுமொருதொடர். (கஅடு)

வேறு.

215. இனமாமென்றுரைப்பினுமேதமெனான்
முனமாகியபான்மைமுளைத்தெழலாற்
புனமாமலர்வேய்நறும்பூங்குழலாண்
மனமாநெறியோடியமன்னவனே.

இனமாம் - நினதுவேட்கையும் முற்கூறிய தேவரது வேட்கைத்திர ளிலே வைத்து எண்ணுவதொரு வேட்கையாம். குழலாள் மனமாம் மன்ன வன் - குழலாள் மனக்கருத்தாய் நுகரும் மன்னவன் ; நெறியோடியமன்ன வன் - அரசனீதிக்கெட்டமன்னவன்.

(இ - ள்.) குழலாள் மனமாம்மன்னவன், முற்பிறப்பில் தீவினை முளைத் துத்தோன்றுதலாலே, இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னுக்கூறி னும் தலக்குவரும் ஏதமெண்ணுனாயினென்க. (கஅக)

216. கலையார்துகிலேந்தல்குலுங்கதிற்குழ்
முலையார்தடமும்முனியாதுபடிந்
துலையாத்திருவின்னமிர்துண்டொளிசேர்
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனனே.

விசையயதுகெடாத இளமைச்செவ்வியை நுகர்ந்து. ஆர்தல் - ஒத்தல்.

(இ - ள்.) மார்பன், அவளால்குலாகிய இன்பக்கடலினும் முலைத்தடத் தினும் வெறுதேபடிந்துஉண்டு வேறுமனக்கவற்செயின்றி மகிழ்ந்தானென்க. (1)

217. விரிமாமணிமாலேவிளங்குமுடித்
திருமாமணிசிந்துதிளைப்பினரா
யெரிமாமணிமார்பனுமேந்திழைபு
மருமாமணிநாககரினாயினரே.

(இ - ள்.) மார்பனும் ஏந்திழையும், மார்பிற்கிடந்த விரிந்த மாமணி மாலையும் மணிபோலும் மயிர்முடியிற்கிடந்த தெய்வவுத்தியும், சிந்தும் திளைப் பினராய் நாகரைப்போல் ஒன்றாயினரென்க. (கஅஅ)

218. நறவார்ந்ததொர்நாகினந்தாமரைவா -
யுறவீழ்ந்ததொரொண்மணிபோன்றுரவோ
னறவாக்கியவின்பமமர்ந்தவிருட்
கறைவேற்கணிஞள்கனவுற்றனளே.

தேனிறைதலும் மிக்க இளமையும்மாறாத தாமரையெனவே பதுமயோ
னியாம். உறவோனுற - பிள்ளையாரவதரிக்க. அறவு, தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே தாமரை
வாய் வீழ்ந்ததொரு முத்துப்போன்று உரவோனுற, அப்பொழுதே இன்பம்
அறுதலையாக்கிய கனவைக் கறைவேற்கண்ணினுள் கண்டாளென்க. (கஅக)

வேறு.

219. பஞ்சியடிப்பவளத்துவர்வாயவ
டுஞ்சுமிடைக்கனமூன்றவைதோன்றவி
னஞ்சிறுநீங்கினளாயிழையாயிடை
வெஞ்சுடர்தோன்றிவிடிந்ததையன்றே.

(இ - ள்.) துவர்வாயினையுடையாள் துயிலிடைக் கண்டகனூ மூன்று ;
அவை பின்பு மனத்தே தோன்றலின், அவள்அஞ்சிறுநீங்கினுள்; அக்காலத்தே
விடிந்ததென்க.

எனவே கடி திப்பயக்குமாராயின. இவை பிப்பயக்குக்கனவாதலின்,
பின்னும் நெஞ்சிற்றேன்றின. (கக௦)

220. பண்கெழுமெல்விரலாற்பிணைத்தோளிதன்
கண்கழுஉச்செய்துகலைலதாங்கி
விண்பொழிபூமழைவெல்கதிர்நேமிய
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

பண், ஆகுபெயர்; யாழொடுபயின்மவிரலும், ஆகுபெயர். கழுஉச்செய்து,
“நல்ல, மருஉச்செய்து” (நாலடி. உசு) என்பதுபோல நின்றது. விண்,
ஆகுபெயர். தீவினையை வெல்லும் அறவாழி.

(இ - ள்.) பிணைத்தோளி, கண்கழுவித் தாங்கி அக்கோயிலின் மாலடி
யை வணங்கினுளென்க.

“தெய்வமஞ்சல்” (தோல், மெய்ப்பாடு. உசு) என்னும் மெய்ப்பாட்டியத்
குத்திரம், தன் குலதெய்வத்தை வணங்குதற்கு விதியாமாறுணர்க. (ககக)

221. இம்பரிலாநறும்பூவொடுசாந்துகொண்
டெம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றேத்தி
வெம்பரிமானெடுத்தேர்மிகுதானையத்
தம்பெருமானடிசார்ந்தனளன்றே.

சுநிசுநி

(இ-ள்.) அவள், இவ்வுலகில் நிகரில்லாத பூவையுஞ்சார்தையுங்கொண்டு, எம்பெருமானே, நின்னடிக்கு இவை பொருந்துவனவாகவென்றேத்தி, தன் கணவனழியை வணங்கினாள் என்க.

அ, உலகறிபொருண்மேற்று.

(கக௨)

222. தானமர்காதலிதன்னொடுமாவலி
வானவர்போன்மகிழ்வற்றபின்வார்நறுந்
தேனெனப்பாலெனச் சில்லமீர் தூற்றெனக்
கானமர்கோதைகனாமொழிகின்றான்.

தேவரீரோக்கத்தால் நுகர்ந்தாற்போல இவனும் ரோக்கத்தால் நுகர்ந்து மனமகிழ்ச்சியுற்றபின். கனவுமூன்றிற்கும் தேன்முதலியமூன்றும் உவமம்: “பிண்டி.....வீழ்ந்தது” (சீவக. ௨௨௩) என்னுமொழி, இவள்கூறுதலின் இனிதாய்ப் பின் திங்குவிளைத்தலிற் மேலுமவம்; “ஆர்த்தோர் வாயிற் மேலும் புளிக்கும்” (குறுந். ௩௫௪) என்றார் பிறரும். “எண், முத்தணிமாலை” (சீவக. ௨௨௩) என்ற சொல் குலந்தாய்மைகூறுதலிற் பாலுமவம். இவள் ஆக்கத் திங்குணறுமயிந்து உவமம்; இவளுக்கம் அமுதுபோல் உயிர்களைக்காத்தலின்.

(இ - ள்.) மாவலி, தான் மேலின காதலிதன்னோடே மகிழ்வற்றபின்பு, அவள் தேன்முதலியனவென்னும்படி கனாமொழியாற்றினாள் என்க. (கக௩)

223. தொத்தணிபிண்டிதொலைந்தறவீழ்ந்ததெண்
முத்தணிமாலைமுடிக்கிடனாக
வொத்ததன்றான்வழியேமுனையோங்குபு
வைத்ததுபோலவளர்ந்ததையன்றே.

முத்தணிமாலை-முத்தையொத்தமாலை; அணி, “மின்னணிநண்ணிடை” (திருச்சீந். ௩௪௨) போல் உவமவுருபு; என்றது, வெள்ளியமாலை யை. இது குலந்தாய்மை கூறிற்று; “வெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள் போலு, நங்குடி” (சீவக. ௫௪௭) என்பர் மேலும்; முத்தமாலையெனின், மேல், “நறுமாலை” (ஷெ. ௨௨௫), “என்கோதைத்தொகை” (ஷெ. ௨௬௦௭) என்றல் பொருந்தாது. வளர்ந்ததை, விளைத்திரிசொல்; “உரைத்ததை” (கலி. ௭௬) போல.

(இ - ள்.) ஒருபிண்டி, தான் அணிந்த தொத்துக்கள் ஒழுகக்கெட்டுப் பின்பு தானும் நேராகவீழ்ந்தது; அதன்வழியிலே ஒருமுனை அதனையொத்து எட்டுமாலையையுடையதொருமுடிக்கு இருப்பிடனாக நட்குவைத்தாம் போலே ஓங்காரின்று வளர்ந்ததென மொழிந்தாளென்க.

மேலே, “தூறுமுநலத்தாரொடு” (சீவக. ௨௮௮௯) என்றலின், முத்தணிமாலையைக் கனவிந்கண்டாள்; அது காரணம். இதனால், சுற்றற்கெட்ட படியும் அரசன்கெட்டபடியும் கூறினர், அது கதையிற் காண்க. (கக௪)

224. வார்குழைவில்லிடமா முடிதூக்குபு
கார்க்கெழுஞ்ஞன்றையான்கனவின்னியல்

பார்கெழுநூல்விதியாற்பயன்ருன்றெறிந்
தேர்குழையாமலெடுத்துரைக்கின்றான்.

(இ - ள்.) சலியாதவன், கனவின் இயல்பை, கனூலின்விதியாலே பயனைத்தெரிந்து தான்பார்த்து முடிதுளக்கி அவற்றில் நல்லவற்றை எடுத்து அவன் அழகுக்கெடாமற் கூறாநின்றானென்க.

அஃது, அசோகுமுறிந்ததுகூறாமல் மாலைபையும் முடியையும் இரண்டு கனவாகப் பிரித்தது. (ககரு)

225. நன்முடிநின்மகனாநறுமாலேக
ளன்னவனாலமரப்படுந்தேவியர்
நன்முனையின்மகனாக்கமதாமெனப்
பின்னதனாற்பயன்பேசலன்விட்டான்.

(இ - ள்.) அவன் அவட்கு முடி நின்மகனும்; நறியபூமாலேகள் அந்நல் வினையுடையோனால் அமரப்படும் தேவிமார்; முனையின்மகனாக்கமென மூன்றாக்கக்கூறிப் பின்பு இற்றதனாலுள்ள பயனைப் பேசலனாய் விட்டான் என்க.

“குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநகரம்” (சீவக. ௨௧௮௨) போல் முத்தமாலையைய மாலைபெயரும்பெயர்கருதி நறுமாலையென்மலாகாமையுணர்க; மாலைபெயரும்பெயர் பொதுவாகலின். (ககசு)

226. இற்றதனாற்பயனென்னெனவேந்திழை
யுற்றதின்னேயிடையுறெனக்கென்றஹு
மற்றுரையாடலளாய்மணிமாரிலத்
தற்றதொர்கோதையிற்பொற்றொடிசோர்ந்தான்.

உற்றதென இற்றதகாலத்தாற் கூறினான், தெளிவுபற்றி; “இல்லை, கனூமுந்தறுத வினை” (பழ. ௨) என்றலின். இன்னே, உதாசினம்போனின்றது.

(இ - ள்.) இற்றதனாற்பயன் என்னென்று தேவிகேட்ப, ஏந்திழாய், எனக்கு, இந்நனே ஓரிடையுறுவந்ததுகாணென்மவளவிலே, பின்பு உரையாடலளாய் மணிமாரிலத்தே தங்கியதொரு கோதைபோலே வீழ்ந்தானென்க. (I)

227. காவிகடந்தகண்ணீரொடுகாரிகை
யாவிடந்ததுபோன்றணிமாழ்கப்
பாவினெனவிவருத்துதியோவெனத்
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) காரிகை, கண்ணீருடனே ஆவிபோனும்போல அழகுக்கெடலாலே, ஆண்டகை சென்று பாவினெனவருத்துதியோவென வருத்துகின்றயோ வெனக்கூறி அவனை மெய்யைச்சார்ந்தானென்க.

தேவியை மெய்யையென்ற இரண்டுருபும், "தெள்ளிது" (தொல்.
வேற்றுமையங்கு. சூ. ௫) என்றதனை முடியும். (ககஅ)

228. தண்மலர்மார்புறவேதழீயினுவள்
கண்மலர்த்தாட்கன வின்னியன்மெய்யெனும்
பெண்மயமோபெரிதேமடவாய்க்கெனப்
பண்ணுரையாற்பரவித்துயர்தீர்த்தான்.

(இ-ள்.) குளிர்த் த அகன்ற மார்பிலேயுறத் தழீயினுள்; அதனால் அவள்
விழித்தாள்; அப்பொழுது, நினக்குக் கனவின் மன்மையை மெய்யெனக்கரு
தும் பெண்டன்மை ஒ, பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிப் புனைந்துரையாற் பரவித்
துயர்தீர்த்தாளென்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை. ஒ, வியப்பு. (ககக)

229. காதலன்காதலினுற்களித்தாய்மலர்க்
கோதையங்கொம்பனையார்தங்குழாந்தொழத்
தாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்மிய
போதுகுமெல்லணைப்பூமகள் சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பூமகள், காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேடியார்
தொழத் தாமஞ்சூழ்ந்து அகில் விம்மிய அணையிலே சேர்ந்தாளென்க. (உ00)

230. பண்கனியப்பருகிப்பயனாடகங்
கண்கனியக்கவாந்துண்டிசின்னாள்செல
விண்கனியக்கவின்வித்தியவேற்கணி
மண்கனிப்பான்வளரத்தளர்கின்றான்.

விண், ஆகுபெயர். வித்திய - பரப்பிய. குழவிப்பருவத்தாலும் அரச
நீதியாலும் வீடுபெற்றாலும் மண்ணையுருக்குமவன்.

(இ-ள்.) பண்ணைப் பழுக்கக்கேட்டும் நாடகங்களைக் கண்ணுருகமுகந்து
துகர்ந்தும் இருவர்க்கும் இங்ஙனம் சிலநாள்சென் றவளவிலே, வேற்கண்ணி
பின்னாவளர்தலாலே தளராகின்றாளென்க. (உ0க)

வேறு.

231. கரும்பார்தோண்முத்தங்கழன்றுசெவ்வாய்விளர்த்துக்கண்
பசிலேபூத்தகாமம், விரும்பார்முலைக்கண்கரிந்துதிங்கள்வெண்கதிர்கள்
பெய்திருந்தபொற்செப்பேபோ, லரும்பால்பரந்துதுசுப்புங்கண்ணின்
புலனாயிற்றாய்ந்தவனிச்சமாலே, பெரும்பாரமாய்ப்பெரி துரைந்துநற்
சூற்சலஞ்சலம்போனங்கைநலந்தொலைந்ததே.

(இ-ள்.) வயாவிற்கு நங்கையுடையதோர் மெலிந்து வாய்வெளுத்துக்
கண்கள் பசிலேபூத்தன, பின்பு முதிர்கின் றவளவிற்குக் காமத்தை விரும்பு

தற்குக் காரணமான முலைக்கண் கருகிப் பால்பரந்து துசுப்பும்கண்ணினது துகர்ச்சிப்பொருளாயிற்று; பின்பு முதிர்ந்த அளவிற்கு அணிச்சமலை பாரமாய்ச் சலஞ்சலம்போல் னைந்து நலந்தொலைந்ததென்க.

உம்மை, சிறப்பு.

(௨௦௨)

வேறு.

232. தூம்புடைநெடுங்கைவேழத்துற்றியவெள்ளிலேபோற்
தேம்புடையலங்கன்மார்பிற்றிருமகன்ந்மியனாக
வேரம்படையொன்றுஞ்செப்பாடிருமகளொளித்துநீங்க
வாம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்.

வேழம் - வெள்ளிலுக்கு வருவதொருநோய்; “குருதிக்கோட்டுக் குஞ்சரங்கரம்” (சீவக. ௨௧௮௨) போல வேழத்திற்குக் கை அடை. தேம்புதலுடைய திருமகன்; தேம்புதல் - கெடுதல்; விகாரம்; “புட்டேம்பப் புயன் மாறி” (பட்டின. ௪) என்றார் பிறரும். தமியனாக - அரசவரிமையை நீங்க. ஓம்படை ஒன்றும் செப்பாள் - தான் பரிகாரம் சிபிதும் கூறலாய். அவன் வஞ்சித்து அரசவெளவுதலின், ‘ஒளித்து நீங்க’ என்றார். ஆம்புடை-பிள்ளையார் பிழைப்பதொரு கூறுபாடு.

(இ - ள்.) திருமகன் வெள்ளில்போலத் தமியனாகத் திருமகணீங்கப் பின்பு அவனுக்குத் தன்னறிவென்னுமமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூறினனென்க.

(௨௦௩)

233. காதிலேன்மன்னர்தங்கள் கண்ணெனவைக்கப்பட்ட
நீதிமேற்சேறேற்றையநெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து
கோதியல்காமமென்னுமதுவினிறகுளித்தஞானே
யோதியபொறியற்றயோரரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வறிவென்னுமமைச்சன், வேன்மன்னர் ஊனாகிய கண்ணைக் கண்ணென்பாருடனே காதித் தம்முடைய கண்ணென்று துணிந்து வைத்த நீதியிற்செல்லாயாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங்களிலே யழுந்தின அன்றே நல்வினையற்றாய்; ஆதலால், இனி ஓரெந்திரத்தைப் புனைவியென்றனென்க.

(௨௦௪)

வேறு.

234. அந்தரத்தார்மயனேயெனவைபுறுந்
தந்திரத்தாற்றமநூல்கரைகண்டவன்
வெந்திறலான் பெருந்தச்சனைக்கூவியொ
ரொந்திரவூர்தியியற்றுமினென்றான்.

(இ - ள்.) அரசன், தொழிலோடே நூலைக் கரைகண்டவனாகிய தச்சனைக்கூவி எந்திரமானதோரூர்தியை இயற்றுமினென்றனென்க.

தொழிலால் மயனேயெனத் துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுந்தச்சன். இயற்றுமின், ஒருமைபன்மைமயக்கம். ஊர்தி - ஏறப்படுவது. (௨௦௫)

235. பஸ்கிழியும்பயினுந்துகினூலொடு
நல்லாக்கும்மெழுகுந்நலஞ்சான்றன
வல்லனவும்மமைத்தாங்கெழுநாளிடைச்
செல்வதொர்மாமயில்செய்தனனன்றே.

கிழி - சீலை. பயின் - பற்றுதற்குரியன. துகினூல் - வெள்ளியநூல்.

(இ - ள்.) நலஞ்சான்றனவாகிய கிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தன
வற்றையும் கூட்டி, அவன்கூறியபடியே செல்வதொருமயிலை ஏழுநாளிலே
செய்தானென்க. (உ0௬)

236. பீலிநன்மாமயிலும்பிறிதாக்கிய
கோலநன்மாமயிலுங்கொடுசென்றவன்
ஞாலமெல்லாமுடையானடிகைதொழு
தாலுமிம்மஞ்ஞையறிந்தருளென்றான்.

(இ - ள்.) மயிலையும் பண்ணினமயிலையும் அவன்கொண்டுசென்று, அர
சனைவணங்கி இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞையை அறிந்தருளென்றானென்க.

பீலி, இரண்டற்குமேற்று.

(உ0௭)

237. நன்னெறிநூனயந்தானன்றுநறிது
கொன்னெறியிற்பெரியாயினுகொள்கென
மின்னெறிபல்கலமேதகப்பெய்ததொர்
பொன்னறைதான்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யோன்.

(இ - ள்.) வெய்யோன், இம்மயில் நூலினுடைய நீதிதானுயிருந்தது ;
இது மிக நன்மெனக்கூறி, தான் கொற்றொழிலிற்பெரியாய், இதுகொள்க
வென்று பொன்னறையைக் கொடுத்தானென்க.

மின்னெறி-மின்னைக்கெடுக்கும். இந்நூலின் நீதியென்றுமாம். (உ0௮)

238. ஆடியன்மாமயிலூர்தியையவ்வழி
மாடமுங்காவுமடுத்தொர்சின்னாள்செலப்
பாடலின்மேன்மேற்பயப்பயத்தான்றுரந்
தோடமுறுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆடுதலியன்மமயிலாகிய ஊர்தியைத் தேவிதான் பாட்டுப்
போலே பையப்பைய மேன்மேற்றாந்து மாடத்திலும் காலிலுமடுத்துச் சின்
னாள்சென்றவளவிலே, ஒருநாள் அந்நனங்கற்பித்தவன் விசையுடனோடும்
படி முறுக்கியுணர்த்த அவள் அதுவுமுணர்ந்தானென்க. (உ0௯)

வேறு.

239. பண்டவழுவிரலிற்பாவைபொறிவலந்திரிப்பப்பொங்கி
விண்டவழ்மேகம்போழ்ந்துவிசும்பிடைப்பறக்கும்வெய்ய

புண்டவழுவேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தோகை
கண்டவர்மருளவீழ்ந்துகால்குவித்திருக்குமன்றே.

(இ - ள்.) கண்டவர் மருளும்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்
தே திரிப்ப அது பொங்கிப் போழ்ந்து பறக்கும் ; அவள் அதனை இடத்தே
திரிப்ப அது வீழ்ந்து கால்கு வித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப் புண்செல்லுதற்குக் காரணமான வேல். கால்பரப்பித்
பொறிக்கெடும். (உக௦)

வேறு.

240. காதிவேல்வலகட்டியங்காரனு

நீதியானிலங்கொண்டபிளீதினா

லோதினாத்தமைவேறுகொண்டோதினான்

கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதனான்.

காதிவேல்வல - பொருது வேலைவல்ல. உடமை, இழிவுசிறப்பு. கோது
செய்குணக்கோது - தூல்கள் பயனின்றாகக்கூறியகுணங்களிற் கோது; அஃ
தாவது செய்ந்நன்றிக்கேடு ; உட்கோதனான் - அதிலேநிற்கின்ற பயனிலா
தோன். இனிப் பயனின்மைசெய்கின்ற குணத்துக்கோதின தீக்குணங்கட்
குள்ளாகிய செய்ந்நன்றிக்கேடுதன்னை ஒப்பானென்றமாம்.

(இ - ள்.) கோதனாகிய கட்டியங்காரனும், அரசன் கொடுப்பதிலத்
தை அடிப்படுத்தியபின்பு தருமனாலோதினொல்லாரையும் தனக்கு மாறாகக்
கொண்டு ஒருமொழி கூறினானென்க. (உகக)

241. மன்னவன்பகையாயதொர்மாதெய்வ

மென்னைவந்திடங்கொண்டஃதிராப்பகற்

றுன்னிரின்று செகுத்திடுநீயெனு

மென்னையான்செய்வகூறுமினென்னவே.

(இ - ள்.) மன்னவன்பகையாயதொருதெய்வம் என்னை இருப்பிடமாகக்
கொண்டேவந்து அத்தெய்வம் இரவும்பகலும் நெருங்கிநின்ற நீ செகுத்திடு
என்னாநிற்கும் ; அதற்கு யான் செய்யத்தகுவன யாவை ; அவற்றை நீர் கூறு
வீராகவென்று கூறினானென்க.

‘என்ன’ என்பதனை ; “உட்கினரா” (சீவக. உசஉ) என மெல்வருகின்
றதனோடுமுடிக்க. (உகஉ)

242. அருமைமாமணிநாகமழுங்கவோ

ருருமவீழ்ந்தெனவுட்கினராவவன்

கருமங்காழ்த்தமைகண்டவர்தம்முள்ளன்

றருமதத்தனென்பானிதுசாற்றினான்.

(இ - ள்.) மணி அழங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இடிவீழ்ந்தாற்போலே
அம்மொழியைக் கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக, அவர்களினுள்ளாகிய
தருமதத்தனென்கின்றவன் கண்டு இதனைப் பலரறியக்கூறினானென்க.

எஅ

சீவகசிந்தாமணி.

மணி அரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சர்க்கும், 'செகுத்திடு' என்ற சொல் இடிக்குமுபவமை. காழ்த்தமை - கொல்லத்துணிந்தமை. 'ஆயவன்' என்ற பாடத்திற்கு அரசனாலாயவனென்க. (உகந)

243. தவணைக்கிண்கிணித்தாமரைச்சீரழகம்

குவணையேயளவுள்ளகொழுங்கணை
ளவணையேயமிர்தாகவவ்வண்ணலு
முவளகந்தனதாகவொடுங்கினான்.

(இ - ள்.) அவ்வண்ணலும் சீரழையுடைய கண்ணளாகிய அவனையே அமுதாகக்கொண்டு அந்தப்புரமொன்றுமே தனக்குரித்தாக ஒழிந்தவற்றில் வேட்கையின்றிச் சுருங்கினுனென்றனென்க.

ஏகாரமிரண்டும் தேற்றம். உம்மை, சிறப்பு. உவளகம் - ஒருபக்கமுமாம். (உகச)

244. விண்ணினோடமிர்தம்விலைச்செல்வது

பெண்ணின்னினப்பம்பெரிதெனத்தாழ்ந்தவ
னெண்ணின்நியிறங்கியிவ்வையகந்
தண்ணந்தாமரையாளொடுத்தாழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) விண்ணும் அமிர்தம் விலைபெறுவதொன்றாயிருக்கும் பெண்மை; அதிலும் நினதரசின தின்பம் பெரிதுகாணென்று காரியங்கூறுதலின், நின்னின்றழ்ந்த நிமித்திகன் செல்வம்வேண்டுதலின்றித் துறவிலே வீழ்தலாலே இவ்வையகம் திருமகளுடனேகூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று; இனி நினக்கு வேறொரு மனக்கவற்சியின்றென்றனென்க.

'நின்னினப்பம்' என்றது, அரசனேநோக்கி நிமித்திகன்கூறியது. 'பெண்ணினின்பமென்பபெரிதாழ்ந்தவன்' என்பதும் பாடம். (உகரு)

245. தன்னையாக்கியதார்ப்பொலிவேந்தனைப்

பின்னைவெளவிற்பிறழ்ந்திடும்பூமக
ளன்னவன்வழிச்செல்லினிம்மண்பிசைப்
பின்னைத்தன்குலம்பேர்க்குநரில்லையே.

(இ - ள்.) தன்னை ஆக்கியவேந்தனைப் பின்னைக் கொல்வனாயின், தன்குலமும் திருவும் மண்மிகையினின்றும் பிதழும்; அவன்வழியேயொழுகின், தன்குலத்தையும் செல்வத்தையும் மண்மிகையினின்றும் பெயர்ப்பாரில்லையென்றனென்க.

பூமகன் - திரு. இஃது உலகியலாற்கூறினான். தார்கெழுவேந்தனும் பாடம். (உகசு)

246. திலகநீண்முடித்தேவரும்வேந்தரு

முலகமாந்தர்கொப்பவென்றோதுப
குலவுதார்மன்னர்க்கியானிதுகூறுவன்.
பலவுமிக்கனர்தேவரிற்பார்த்திவர்.

(இ - ள்.) முடிசுளுக்கு மேலாயமுடியையுடையதேவரில் அரசர் பல குணங்களால் மிக்காராயினும், உலகிலுள்ளார் தேவரும்வேந்தரும்ஒப்பரென்று கூறுவர் ; அவர் அறியார் ; யான் மன்னர்க்குள்ளதொரு விசேடங்கூறுவேன் ; அதனைக் கேளென்றானென்க.

‘கூறலென்’ என்று பாடமாயின், ஒப்புக்கூறேனென்றானென்க. இது முதல், “மன்னவன்பகையாதொர்மாதெய்வம்” (சீவக. ௨௪௧) என்ற தனைக்குறித்துக்கூறுகின்றான். (௨௧௭)

247. அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்
வெருளச்சுட்டிடும்வேந்தெனுமாதெய்வ
மருளிமற்றவைவாழ்த்தினும்வையினு
மருளியாக்கவழித்தலங்காபவோ.

மன்-மிகுதி. மருளி: இ, பகுதிப்பொருள்விசுதி. மற்று, வினைமாத்ற்று. “தாமினினோயும்” (பு. வெ. வாகை. ௩௩) என்றற்போல உம்மைமாத்றாக. ஆக்கல் அழித்தல், காலந்தோன்றாத வினைப்பெயர். ஆப, எதிர்காலத்திற் குரிய பகரத்தொடு அன்பெருதுவந்த அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். ஓகாரம், எதிர்மை.

(இ - ள்.) வேந்தெனுந்தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும் ; காயுமேற் சுட்டிடும். மற்று மயக்கத்தைபுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மை ஒரு வன் வாழ்த்துவனாயின் அவனையருளியாக்கலும், தம்மையொருவன் வைவனாயின் அவனை அருளாதழித்தலும் அவைகட்கு அப்பொழுதே ஆகாவே யென்றானென்க. (௨௧௮)

248. உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னொளி
கறங்குதெண்டிரைவையகங்காக்குமா
விறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்
தறங்கள்வெளவவதன்புறங்காக்கலார்.

இறங்கு கண்ணிமையார் - தெய்வத்தன்மைகுலையுந் தேவரென்றது, மேலே, “எல்லேம வைந்துளாங்க ஞளவெனவிமைக்குங் கண்ணும்” (சீவக. ௮௧௦) என்பராதலின் ; கண்ணிமையார், தேவர்க்கு ஒரு பெயர்.

(இ - ள்.) மன்னவன் உறங்குமாயினும் அவனொளி உலகைக் காவாறிற்கும் ; தேவர் விழித்தேயிருந்தும் தம்மை நோக்கி உலகத்தார்செய்கின்ற அறங்களை அசுரர்வெளவ அதனைப் பரிகரிக்க மாட்டாரென்றானென்க. (௨௧௯)

249. யாவராயினுநால்வரைப்பின்னிழந்
றேவரென்பதுதேறுமில்வையகங்
காவன்மன்னவர்காய்வனகிந்தியார்
நாவினும்முரையார்நவையஞ்சுவார்.

(இ - ள்.) இழிந்தோராயினும் அவர் பின்னே நால்வரைத் திரியச் சொல்லுவாராயின், அவரைப்பால்வரை தெய்வமென்னுந்தன்மையை இவ்வையகத்தேறுமாதலான் மன்னவர்களானவரும் நவையை அஞ்சுவர், அவர் காய்வனவற்றை உவமைசூறுமிடத்துங் கூறார்; நினைப்பதுஞ்செய்யாரென்ற நென்க. (உஉ0)

250. தீண்டினுர்தமைத்தீச்சுமென்னர்தீ
யீண்டிதங்கினை யோமிமெரித்திடும்
வேண்டிலின்னமீர் துந்நஞ்சுமாதலான்
மாண்டதன்னுநின்வாய்மொழித்தெய்வமே.

(இ - ள்.) தீ தீண்டினுரையே சுடும்; அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம் தீங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுஞ்சுடும்; அவரது அருள், அவரைவிரும்புவாருண்டாயின் அழுதுபோல் உறுதியுக்கும்; அவரது செற்றம் அவரைவிரும்பாதார்க்கு நஞ்சுபோற் கரந்துநின்றுகொல்லும்; அங் வனமாதலால், நின்றெய்வம் என்மெய்வம்போல மாண்டதன்மென்ற நென்க.

இதனாற் பகைவரையும் நட்பாரையும் தீர்ப்பையுங்கூறினான். (உஉக)

251. வேலின்மன்னனை விண்ணகங்காட்டி யிஞ்
ஞாலமாள்வது நன்றெனக்கென்றியேல்
வாலிதன்றெனக்கூறினன்வாண்னாமற் -
கோலைவைத்தன்னவொண்டிறலாற்றலான்.

(இ - ள்.) வாள்வலியாலே குமனுக்கு வல்லவனுயின் வந்துபார்க்கவென்று ஓலைவைத்தாற்போன்ற திறலைநடத்துதலுடைய தருமத்தின், மன்னனை வேலினால்விண்ணேற்றி, இவ்வுலகையாள்வது எனக்கு நன்றென்றியேல், அது நினக்கு நன்றன்று என்றனென்க.

இவன் முன்னின்றுகூறிய அருமைநோக்கி, 'ஆற்றலான்' என்றார். (உஉஉ)

வேறு.

252. குழற்சிகைக்கோதைகுட்டிக்கொண்டவனிருப்பமற்றோர்
நிழற்றிநழுவேலினுணைநேடியநெடுங்கணனும்
பிழைப்பிலாட்டபுறந்தந்தா னுங்குராவரைப்பேணல்செய்யா
நுழுக்கினுரீவர்கள் கண்டாயிடுமபைநோய்க்கிரைகளாவார்.

(இ - ள்.) இடுமபைநோய்களுக்கு இரைகளாவார், தாய்கணவனையொழிய வேறொருவனைத் தேடியவனும் தன்னை தப்பாத மனைவியை மணத்தாற் கொள்ளாதுவிட்டவனும் ஞாவரைப் பேணுதல்செய்யாதே தப்பினருமாகிய இவர்களாகானென்றனென்க.

தரவு, "செலவினும் வரவினும்" (தொல். கி.அ. ௨௮) என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தான்முடிக்க. குரவர் - அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முள் எனஐவர். (உஉ௩)

253. நட்பிடைக்கும்பயம்பைத்தான் பிறர்மனைநலத்தைச்சேர்ந்தான்
கட்டழற்காமத்தியிற்கன்னியைக்கலக்கினான்
முட்டியிருடலத்தின்ருனமைச்சனாயரசுகொன்றான்
குட்டனோய்நரகந்தம்முட்குளிப்பவரிவர்கள் கண்டாய்.

(இ - ள்.) நட்பிடத்து வஞ்சித்தவனும், பிறர்மனையானைச் சேர்ந்தவனும், மிக்க அழல்போலும் காமத்தியினும் கன்னியை அத்தன்மைகுலைத்து வரையா தவனும், உயிரை அட்டு உடலைத்தின்றவனும், கொன்றவனுமாகிய இவர்கள் காண், இம்மையிற் குட்டனோயினும் மறுமையில் நரகத்தினும் அழந்துவ ரென்றனென்க.

சுலக்குதல் - கைக்கிளைவகையாகிய இராக்கதமென்னுமணத்தில் தப்பிய தாம். (உஉசு)

254. பிறையதுவளரத்தானும்வளர்த்துடன்பெருகிப்பின்னாட்
குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுயறேய்வதேபோ
விறைவனுத்தன்னையாக்கியவன்வழியொழுதினென்று
நிறைமதியிருளைப்போழுநெடும்புகழ்வினைக்குமென்றான்.

(இ - ள்.) பிறைவளர அதுதானும் உடனேவளர்ந்து பெருத்தப் பின்பு குறைதலுண்டான மதிதேய முயலும் தேயுமாறுபோலத் தன்னே இறைவ னாக ஆக்கினவன் வழியிலே அவனோடும்பெருகி அவனோடும் தேய்ந்தொழுக வனாயின், அவ்வொழுக்கம் இருளையோட்டும்மதிபோலப் பழியையோட்டும் ; புகழ்வினைக்குமென்றனென்க. (உஉரு)

255. கோணிலைதிரிந்துநாழிகுறைபடப்பகல்கண்மிஞ்சி
நீணிலமாரியின்றிவினைவஃகிப்பசியுநீடிப்
பூண்முலைமகளிர் பொற்பிற்கற்பழிந்தறங்கண்மாரி
யாணையிவ்வுலகுக்கோடாமாசுகோல்கோடினென்றான்.

(இ - ள்.) அரசன் தான்நடத்துமுறைமையிற் பிறழ்வனாயின், இவ்வுலகு, கோள் நிற்கும் நிலைகுலைந்து இரானாழிகை குறையப் பகற்பொழுதுகள் மிக்கு மாரியின்றாய் சிலம் விளைவுசுருங்கிப் பசியிக்கு மகளிர் கற்பழிந்து அறச்சாலை களுமின்றிக் கெடும் ; அரசனாணையெய்ன்றனென்க.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததும் அரசன் அவற்கு அரசளித்ததும் உட்கொண்டு இரண்டுகவியும் பொதுவாகக்கூறினான். எச்சங்கள், செயப்படு பொருளான். (உஉக)

256. தார்ப்பொலிதருமதத்தன்மக்கவாறுரைப்பக்குன்றிற்
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடிகமழ்குவனைப்பைந்தார்
போர்த்தத்தன்னகலமெல்லாம் பொள்ளெனவியர் த்துப்பொங்கி
நீர்க்கடன்மகரப்பேழ்வாய்மதனன்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

குன்றிலே கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னவாகக் குவளைத்தார்போர்த்த அகலம். மகரவாய்போலும் பெரியவாய்.

(இ - ள்.) வாகைத்தாராற்பொலிந்த தருமத்தன், அமைச்சர்க்கும் அரசர்க்கும் தக்கபடியைக் கூறினானை; மதனன், தன் அகலமெல்லாம் கடுகவியர்த்துப் பொங்கி இதனைக் கூறினானென்க. (உஉஎ)

257. தோளினுல்வலியராகித்தொக்கவர்தலைகள்பாற
வாளினுற்பேசலல்லால்வாயினுற்பேசறேற்றேன்
காளமேகங்கள்சொல்லிக்கருனையாற்குழைக்குங்கைகள்
வாளமாரீந்தும்போழ்தின்வழுவழுத்தொழியுமென்றான்.

(இ - ள்.) பகைவரது தலைகள்கிதற வாளினுல் வஞ்சினமுடித்தலல்லது வாயினுற்பேசுதலையறியேன்; தாங்கள் காளமேகங்கள்போல் இங்ஙனம் முழங்கக் கூறுதலாலே, கருனையோடே சோற்றைத்திரட்டுங்கைகள் அமார்க்கடலை நீந்தும்பொழுது மிகவேர்த்து வாள்வழுக்குமென்று கூறினானென்க.

தேற்றேன், “தேற்றாய் பெரும பொய்யே” (புறநா. 106) என்றும் போல்கின்றது. இக்கவி முன்னிலைப்புறமொழி. (உஉஅ)

258. நுண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலாம்வியர்த்துநொய்தின்
வண்முத்திரைகொணெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கிக்
கண்ணெரிதவழவண்கைமணிநகுடகமெற்ற
வெண்ணகைவெகுண்டிருக்குக்கட்டியங்காரன்சொன்னான்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரன், மெய்யெலாம் முத்தமுத்தினுற்போலக் கடிதின்வியர்த்து அவ்வியர்ப்புரிசைத்த நெற்றியிலே புருவமாக்கிக் கண் எரிதவழா நிற்கக் கடகத்தை உடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டிசிரித்து ஒருவார்த்தைகூறினானென்க.

வார்புருவம் - நெடியபுருவம். (உஉக)

259. என்னலாற்பிறர்களுயாரேயின்னவைபொறுக்குரீர
ருன்னலாற்பிறர்களுயாரேயுற்றவற்குருதகுழ்வார்
மன்னன்போய்த்துறக்கமானவொனவர்க்கிறைவனாக
பொன்னெலாம்விளைந்துபூயிபொலியான் காப்பலென்றான்.

உற்றவன் - சச்சத்தன். உருத - பொன்னுலகாளாமல் மண்ணுலகானதல். இனி, உற்றவன் - கட்டியங்காரனுமாம். விளைந்துபூயியும் பாடம்.

(இ - ள்.) நீ கூறிய கடியசொற்களைப்பொறுப்பார் என்னையொழிய வேறுயார், அதற்குயானே; தன்னேச் செறிந்தவற்கு உருதகாரியங்களைச் சூழ்வார் உன்னையொழிய வேறுயார், அதற்குநீயே; இனி அமைக; வேந்தர் தேவர்க்கிறைவனாக, யான் பூயியெல்லாம் விளைந்து பொன்பொலியக் காப்பேனென்றானென்க. (உஉ௦)

260. விளைகபொலிகவஃதேயுரைத்திலம்வெகுளவேண்டா
களைகமெழுமியின்னேகாவலற்கூற்றற்கொல்லும்
விளைகயமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லு
மளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமமைகவென்றான்.

(இ - ள்.) நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் விளைக ; பொன்னும் பொ
லிக ; நினதுநினைவே கூறிற்றிலேம் ; அவற்றிற்கு நீவெகுளவேண்டா ; இப்
பொழுதே களைவேமாக எழுவேம் ; இதற்குக்காரணம் யாதெனின், காவலனை
க்கொல்லுங்கூற்றம், நிலமகளாய்க்கொல்லும் ; பிழைப்பாய்க்கொல்லும் ;
நிதியாய்க்கொல்லும் ; அருளாய்க்கொல்லும் ; ஆதலால், அவனுக்கு அக்
கொலை அமைவதாகவென்றானென்க.

இனி, 'அஃதேதுரைக்கிலம்' என்பது பாடமாயின், நின்கருத்து அது
வாயின், வேறு கூறுகின்றிலேமென்க. இனி, கூற்றமும் கயமடந்தைமுத
லியனவும் காவலனாகிய கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்று உட்கொண்டு,
'இனி வார்த்தையமைக' என்றனென்டாருமுளர். 'விளைகபொலிக' ஒரு
வழக்கென்பாருமுளர். (உருக)

261. நிலத்தலைத்திருவனாடனீப்பருங்காதல்கூர
முலைத்தலைப்போகமூழ்கிமுகிழ்நிலாமுடிக்கொள்சென்னி
வெலற்கருந்தானே நீத்தவேந்தனைவெறுமைநோக்கிக்
குலத்தொடுங்கோறவெண்ணிக்கொடியவன்கடியுஞ்நீந்தான்.

(இ - ள்.) திருவனாடத்தே தனதுகாதல்கூருதலின், அவளது முலைப்
போகத்தே அழுந்தித் தானையைநீத்த சென்னியையுடைய வேந்தனை வெறு
மையைப்பார்த்துப் பிள்ளையுடனேகொல்லக்கருதி, அதற்குவேண்டும் கடிய
தொழில்களைக் கொடியவன் சூழ்ந்தானென்க.

நிலத்தலைத்திரு, இல்பொருளுவமை. (உருஉ)

262. கோன்றமாரிகளமூழ்கிக்கோட்டத்துக்குரங்கத்தன்கீ
ழேன்றான்மார்தர்க்கெல்லாமிருநிதிமுகந்துநல்கி
யூன்றியநாட்டையெல்லாமொருகுடைநீழல்செய்து
தோன்றினான்குன்றத்துச்சிச்சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டன்றே.

(இ - ள்.) அரசன்சுற்றம் விலங்கிலேமூழ்கிச் சிறையிலேதாழத் தன்
கீழ்மையையேற்ற மார்தர்க்கெல்லாம் நிதியைநல்கி நாட்டையெல்லாம்
குடையால் நீழல்செய்து ஊன்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்டவிளக்குப்போலே
பழியாகிய விளக்கையிட்டுத் தோன்றினானென்க.

கீழ் - இடமுமாம். நன்மார்தர், இகழ்ச்சி. ஊன்றிய, பெயரெச்சமு
மாம். (உருஉ)

263. பருமித்தகனிறுமாவும்பாந்தியறேரும்பண்ணித்
திருமிக்கசேனைமூதூர்த்தெருவுதொறெங்குமின்று

யெரிமொய்த்தவாரும்வில்லுமிலங்கிலேவேலுமேந்திச்
செருமிக்கவேலினுன்றன்றிருநகர்வளைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) சேனையானது, களிமுதலியவற்றைப்பண்ணி, வான்முதலியவற்றையேந்தி, தெருவுதோறும் ஈண்டி, வேலினுனது நகரை எங்கும் வளைந்ததென்க.

உள் நிற்கும் ஊர்திகளும் உட்படவளைந்து அந்தப்புரத்தினுட் புகுதாது நின்றதுகண்டு வாயிலோன் உணர்த்துகின் மமை மேற்கூறுகின்றார். (உருச)

264. நீணிவமன்னபோற்றிநெடுமுடிக்குருசில்போற்றி
பூணணிமார்ப்போற்றிபுண்ணியவேந்தேபோற்றி
கோணினைக்குறித்துவந்தான்கட்டியங்காரனென்று லான்.
சேணிவத்திறைஞ்சிச்சொன்னான்செய்யகோல்வெய்யசொல்

போற்றி, பரிகாரம். பூணணிமார்ப - பகைவர் கவசமணிவதற்குக் காரணமானமார்பு; “அரும்பூணற வெறிந்தாங்கு” (சீவக, உருசுரு) என்பர் மேலும். போற்றி, நான்குகூறியது நில்த்திற்கும் குலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் தருமத்திற்கும் நின்னையொழிய இல்லையென்று இரங்கினான்.

(இ-ள்.) வெய்யசொல்லுக்கூறுதலுடைய வாயிலோன், போற்றியென்று கூறி இறைஞ்சி, கட்டியங்காரன் நின்னைக் கொலைகுறித்துவந்தானென்று கூறினானென்க.

‘கோண்’ எனின் மாறுபாடாம்.

(உருடு)

265. திண்ணிலைக்கதவமெல்லாந்திருந்துதாழுறுக்கவல்லே
பண்ணுகபசும்பொற்றேரும்படுமதக்களிதுமாவுந்
கண்ணகன்புரிசைகாக்குங்காவலரடைகவென்றான்
விண்ணுருமேறுபோன்றுவெடிபடமுழங்குஞ்சொல்லான்.

வல்லேயென்றது, எவ்விடத்தும் கூட்டுக. வெடிபட - வெடித்தலுண்டாக.

(இ - ள்) சொல்லான், கதவமெல்லாம் தாழிடுக; தேர்முதலியவற்றைப் பண்ணுக; புரிசையிலே அதுகாக்கும் காவலரடைகவென்றானென்க.

இஃது, இராசத்தந்தாம்குறிஞன்.

(உருசு)

266. புலிப்பொறிப்போர்வைநீக்கிப்பொன்னணிந்திலங்குகின்ற.
வொலிக்கழன்மன்னருட்குமுருச்சுடர்வானோநோக்கி
கலிக்கிறையாயநெஞ்சிற்கட்டியங்காரனம்மேல்
வலித்ததுகாண்டிமென்றுவாளையிலங்கநகர்கான்.

(இ - ள்.) புலியினது வரியையுடைய கவசத்தைத் தவிர்த்து மன்னரஞ்சம் வானோக்கி வலித்ததுகாண்டிமென்று மிகச் சிறித்தானென்க.

இது, வீரத்தின் கண் எள்ளுதலாற் பிறந்தநகை. ஊர்திகளின் மையின், கவசநீக்கினுனென்க. போர்வை - உலரையுமென்ப. (உருஎ)

267. நங்கைநீரடக்கல்வேண்டிநென்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா
கங்குலியன்றுகண்டகனவெல்லாம்வினைந்தவென்னக்
கொங்கலர்கோதைமாழ்கிக்குழைமுகம்புடைத்துவிழ்ந்து
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவலஞ்செய்தாள்.

வேண்டுமென்பது, ஒருவியங்கோள் ; “ஓஓதல்வேண்டும்” (தறள்.
சுருட.) என்றும்போல, நன்பொருள் - பிள்ளை. எல்லாமென்றான், பிள்ளை
பார் ஆக்கங்கருதி உயிரிற்றற்கு. தெளிவுபற்றி, ‘வினைந்த’ என்று இறந்த
காலத்தாற்கூறினான்.

(இ - ள்.) நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா; பிள்ளை காரணத்தாற் போ
வாபாக ; அஃது என்னெனின், நீ அன்று கங்குலிக்கண்ட கனவெல்லாம்
பயன்பட்டன காண் என்கூற, கயற்கண்ணி, கோதைபோல மாழ்கி வீழ்ந்து
தன்பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்செய்தாளென்க. (உஉஅ)

268. மல்லலைத்தெழுந்துவிங்கிமலைதிரண்டனையதோளா
னல்லலுற்றழங்கிவீழ்ந்தவயிர்தமன்னையெய்திப்
புல்லிக்கொண்டவலரிக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினுட்குச்
சொல்லுவானிவைகள்சொன்னானுழ்கழற்காலினுனே.

(இ - ள்.) மற்றெழிலை வருத்தி எழுந்து நீண்டமலைதிரண்டனையதோ
ளானுகிய கழற்காலினான், அல்லலுற்றக் கெட்டுவீழ்ந்த அயிர்தமன்னானைச்
சேர்ந்து, தழுவி அவலத்தைநீக்கி அவனுக்கு முன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியா
தன கூறுகின்றவன் இப்பொழுது அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினானென்க.

அமுதயின்றார்க்கு நானுலந்தால், அது வேறுபாடு தோற்றுவிக்குமாறு
போல் இவற்கும் வேறுபாடுதோற்றுவித்தலின், ‘அயிர்தமன்னான்’ என்றார்.()

269. சாதலும்பிறத்தருணந்தம்வினைப்பயத்தினுரு
மாதலுமழிவுமெல்லாமவைபொருட்கியல்புகண்டாய்
நோதலும்பரிவுமெல்லா நுண்ணுணர்வின்மையன்றே
பேதைநீபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வனைத்தோளியென்றான்.

(இ - ள்.) பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தா
னும் அழிதல்தானுமெல்லாம் தம்வினைகளின் பயத்தானுண்டாய் ; ஆண்டுச்
சாதற்கும் அழிதற்கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்கும் அன்புறுதலும்
எல்லாம் அறிவின்மையன்றே ; இங்ஙனமாதலின், நீ பெரிதும் அறிவிலியா
யிருந்தாய் ; அவ்வினைபுறுதல் பொருட்கு இயல்புகாணென்றானென்க. (உச௦)

270. தொல்லைநம்பிறவியெண்ணிற்றொடுகிடன்மணலுமாற்று
வெல்லையவவற்றுளெல்லாமேதிலும்பிறந்துநீக்கிச்
செல்லுமக்கதிகடம்முட்சேரலஞ்சேர்ந்துநின்ற
வில்லினுளிரண்டினானைச்சுற்றமேயிரங்கல்வேண்டா.

அக

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

அவற்றுள் எல்லாம்பிறந்துமேதிலமெனமாற்றுக. இரண்டுநாள் - சிறிது நாளென்னும்பொருட்டு.

(இ - ள்.) நம்முடைய பழைய மானிடப்பிறப்பை எண்ணின், வெண்மணலும் உழைமிடப்போதாத எல்லையுடைய; அப்பிறவியுள்ளெல்லாம் பிறந்தும் வேறுபட்டேம்; இனி இவ்வுடம்பைநீங்கிச் செல்லுங்கதியிலும் சேரேம்; ஆதலின், இப்பொழுதுசேர்ந்துகின்ற இரண்டுநாளே உறவை உறவாக்கக்கருதி அதற்கு இரங்கவேண்டாவென்றனென்க. (உசக)

271. வண்டுமொய்த்தரற்றும்பிண்டிவாமனுவழத்ததுண்ணு
வண்டுவைத்தனையீயமுணர்விலாரையாகி
விண்டிகண்ணருவிசோரவிம்முயிர்த்தினையையாத
லொண்டொழுதுவதன்றலொழிகநின் கவலையென்றான்.

இறைவன் அருளால் வண்டுமொய்த்தது. தூல், ஆகுபெயர். அனைய, நெஞ்சறிபொருண்மேற்று.

(இ - ள்.) ஒண்டொழு, வாமனம்சொல்லப்பட்ட தூற்பொருளை உணர்ந்து வைத்து அவ்வாறுணர்வுடையநீயும் உணர்விலாததன்மையையாய் எனது மொழியை வேறுபட்டுக் கண்ணீர்வீழ விம்மியுயிர்த்து இத்தன்மையையாதல் தகாது ; இவ்வருத்தத்தைத் தவிர்க்கவென்றனென்க. (உசஉ)

272. உரிமைமுன்போக்கியல்லாலொளியுடை மன்னர்போகார்
கருமயீதெனக்குழர் திசமைந்ததுகவலவேண்டா
புரிநரம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருண்மற்றென்ற
னெரிமுயங்கிலங்குவாட்கையேற்றிளஞ்சிங்கமன்னன்.

(இ - ள்.) வானைப்பிடுத்த கையினையுடைய ஏறுகிய சிங்கத்தையொப்பான், நரம்பு இரங்குத்தற்குக்காரணமானசொல்லாய், மன்னர் உரிமையை முன்னோபோக்கியல்லது தாம்போகார்; ஆதலால், இப்போக்கு எனக்கும் கருமம்; உலாக்கும்கருமம்; ஏறுதற்கு ஊர்தியுஞ்சமைந்தது; இனிக் கவலவேண்டா ; போவதே கருமமென்றனென்க.

பிள்ளையாற்கதிபெறுதலும் பகைவேறலுங்கருதி, இருவர்க்கும் கருமமென்றான். கவந்தி - இருதலைக்கொள்ளியிடத்து ஏறும்புபோற் கணவனையும் புதல்வனையுநோக்கிக் கவலுதல். (உசங)

273. என்புநெக்குருகியுள்ளமொழுகுபுசோரயாத்
வன்புமிக்கவலித்தாற்றுவாருயிர்க்கிழத்திதன்னை
யின்பமிக்குடையசீர்த்தியிறைவன தானைகூறித்
துன்பமில்பறவையுர்திசேர்த்தினன்றுணைவிசேர்ந்தான்.

உருகி, உருக. அனந்தசுகமிகுதலாலே சீர்த்தியையுடைய அருகன். அவனுனை: "ஓர் ண்டொகாரஹ்தான்?" ஓம் ணமோ அரஹ்தான்? என்னும்மொழி. கூறி - கூற. துன்பமில்பறவை - தீதற்றபறவை.

(இ-ள்.) என்புருகும்படி உள்ளம் ஒருகாரின்றுசோரப் பிணித்த அன்பு மிகுதலால் ஆற்றாத உயிர்போலுங்கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சேர்த்தினான் ; அத்துணைவியும் செயலற்று இறைவனது ஆணைகூறச் சேர்ந்தாளென்க.

(உசச)

வேறு.

274. நீருடைக்குவனையினெடுக்கணின் றவெம்பனி
வாருடைம்முலைமுகந்நனைப்பமாதர்சென்றபின்
சீருடைக்குருசிலுஞ்சிவந்தழன்றொர்தீத்திள்
பாருடைப்பனிக்கடல்சடுவதொத்துலம்பினான்.

உடைம்முலை: மகாவொற்று வண்ணத்திற்கடுத்தது. பாரை அகத்தடக்கினகடலென்றது ஊழிக்காலத்துநீரை. தான் உண்டாக்கிப்படையைத் தான் அழிக்கின்றதன்மைபற்றி, நெருப்பும் நீரும் உவமைகூறினர்.

(இ - ள்.) மாதர், நீரருத்தொரு குவளைபோல வெய்யநீர் இடையறாது நின்ற கண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தை நனைப்பப் போனபின்பு, குருசிலும் நெஞ்சு அழன்று கோபித்து மடங்கற்றி கடலைச் சடுவதொத்து முழங்கினுனென்க.

(உசடு)

275. முழைமுகத்திடியரிவளைத்தவன்னமள்ளிற்
குழைமுகப்புரிசையுட்குருசிறுனகப்பட
விழைமுகத்தெறிப்படையிலங்குவாட்கடலிடை
மழைமுகத்தகுஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்தவே.

குழைமுகமளிர் காக்கும்புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று ; “ஆட வர்குறுகா வருங்கடி வரைப்பிள்” (நெடுநல். ௧௦௭) என்றாற்பிறரும். இழைமுகத்தெறிதல் - தூல்பிளக்கவெறிதல், மழை - மதம்.

(இ - ள்.) முழையிடத்தே அரியைவளைத்த குஞ்சரத்திள்போல அந்தப் புரத்தே குருசில் அகப்படும்படி வேலையும்வாணையுமுடைய மள்ளராகியகடலி னிடையிற் குஞ்சரங்கள் செண்டு வெளியிலே வளைத்தவென்க.

அரியை யானைவளைத்தல், இல்பொருளுவமம்.

(உசசு)

276. அயிலினிற் புனைந்தவாளழன்றுருத்துரீஇயுடன்
பயில்கதிர்ப்பருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்
வெயிலெனத்திரித்துவிண் வழுக்கிவந்துவீழ்ந்ததோர்
கயிலணிக்கதிர்நகைக்கடவுளொத்துலம்பினான்.

வினையுலந்துவீழ்ந்ததொருகடவுள் உவமையாயிற்று, இவனும் இங்ஙனம் நின்றலின். கயில் - மூட்டுவாய். நகை - முத்துவடம்.

(இ - ள்.) கூர்மையாற்புனைந்தவாளை, நெஞ்சுழன்றுகோபித்து உருவி அதனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத்திரிக்குமாறுபோலத் திரித்துக்கடவுளையொத்து முழங்கினுனென்க.

(உசஎ)

277. மாரியிற்கடுங்கணைசொரிந்துமள்ளார்த்தபின்
வீரியக்குருகிலும்விலக்கிவெங்கணைமழை
வாரியிற்கடிந்துடனகற்றமற்றவன்படைப்
பேரியற்பெருங்களிறுபின்னீவந்தடைந்தவே.

(இ-ள்.) மள்ளார் கணையை மாரியிற்சொரிந்து ஆர்த்தபின்பு, குருகிலும் அக்கணைமழையைவிலக்கிச் செண்டுவெளியில்நின்ற நாற்படையையும் சேரக் கெடுத்துப்போகப் பேரணியினின்ற பெருங்களிறுகள் சென்றி வந்துசேர்ந்தன வென்க.

தம்பேர் உலகில் இயலுதலையுடைய பெரிய களிறு. (உச௮)

278. சீற்றமிக்கமன்னவன்சேர்ந்தகுஞ்சரந்துதற்
கூற்றருங்குருதிவாங்கோடுமவழுத்தலி
னூற்றுடைநெடுவரையுருமுடன்நிடித்தென
மாற்றரும்மதக்களிறுமத்தகம்பிளந்தவே.

கூற்றரு = சொல்லுதற்கரிய. ஊற்று = அசம்பு.

(இ - ள்.) சச்சந்தர், கோடுதத் தன்னைச்சேர்ந்த குஞ்சரங்களின் றுத லிலே வரைக்கண் உருமிடித்தென வானையழுத்தலின், அக்களிறுகள் மத்தகம் பிளந்தனவென்க. (உச௯)

279. வேன்மிடைந்தவேவியும்பிளந்துவெங்கண்வீரரை
வான்மயிர்ச்செய்கேடகத்திடித்துவான்வலையிற்
தூலுடைக்குருதியுள்ளுழக்குபுதிநிதரத்
தேன்மிடைந்ததாரினுன்செங்களுஞ்சிறந்ததே.

வேலி, ஆகுபெயராதலிற் பிரித்தென்னுது, 'பிளந்து' என்றார். தன்னை ஒறுத்தவரைப் பரிசையாலிடித்து, வலையென்றார், தப்பாமற்குழித்தலின்.

(இ - ள்.) பிளந்து இடித்து அரிந்து திரிதலால் தாரினுன்களம் சிறந்த தென்க.

இத்துணையும் இவன்வெற்றியாதலின், இவன்களமென்றார். (உ௯௦)

வேறு.

280(க)உப்புடையமுந்நீருடன்றுகரைகொல்வ
தொப்புடையதானையுளொருதனியனாகி
யிப்படியிறைமகனிருங்களிறுநூற
வப்படையுண்ணலுமழன்றுகளிறுந்தி.

281(உ)நீடகமிருந்தரிமுனேமியலனேந்திக்
கேடகமறுப்பநடுவற்றரவுசேர்ந்தாங்
கோடுகதிர்வட்டமெனவொய்யெனவுலம்பிக்
காடுகவர்தீயின்மிகைசீறுபுவெகுண்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) தனக்கு வேலியாகிய கரையைக் கடல் தானே கொல்லுகின்றதே போலத் தமக்குக் காவலாகிய அரசனைப் படை தாமே கொல்லுகின்றதென்றார். ஒருதனி - ஒப்பிலாத தனி.

(உ) நீடகமிருந்தநேமி - பகையின்மையின் நெடுநாள் உள்ளேயிருந்த சக்கரம். நடுவற்று - பாதியில்லையாய். சீறுதல் - செற்றம்.

(இ - ள்.) இறைவனாகிய மகன் தானேயுள் தனியனாய்நின்று முற்கூறிய வாதே களிற்றைநூற அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரனும் களிற்றைஉந்திச் சக்கரத்தையேந்தி அரவுசேர்தலால் நடுவற்று விசும்பிலே ஓடுகின்ற கதிர் வட்டமெனக் கேடகத்தையறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன்மிகையைச் சீரூறின்று தீப்போல வெகுண்டானென்க. (உருக-உ)

282.(க) நெய்முகமணிந்துநிழற்கியழல் பொங்கி

வைம்முகமணிந்ததுதிவாளழலவீசி
மைம்முகமணிந்தமதயானைதவநாறிக்
கைம்முதறுணிந்துகனிமுழவதுநோனென்.

283.(உ) மாலைதுதிக்கொண்டுமழையின்னெனவிமைக்கும்

வேலைவலனேந்திவிரிதாமமழகழியச்
சோலைமயிலார்கடுணைவெம்முலைகடுஞ்சங்
கோலவரைமார்பினுறுகூற்றெனவெறிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) துதி-துணை. கருமையையுடையமுகத்தே பட்டமணிந்த மதயானை, தவ - மிக. முதல் - அடி.

(உ) விரிதாமம் அழகழிய-இவன்குடும் வாகைமாலைமேல் அழகுக்கெட்டுப் போக. மயிலின் மன்மையாரென்ற பன்மையால், தேவியர் பலராயிற்று. 'முலைகடுஞ்சமார்பு' எனவே முன் தனக்கு நிகராக எறிவாரின்மை தோன்றிற்று; 'மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு' (புறநா. ௧௦) என்றார் பிறரும். வேல்வடிவுகொண்டு உறுவ்வதொரு கூற்றென. யானை வீழாநிற்க எறிந்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வெகுண்டு வானைஒச்சி யானையை வெட்டுதலாலே அது கைதுணிந்துவீழாநிற்க, அதனைக் கட்டியங்காரன்பொறானாய் வேலையேந்தி அழகுஅழிய அவன்மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க. (உருக-ச)

வேறு.

284. புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம்பறித்தலிற்பொன்னனூர்தங்
கண்ணிடங்கொண்டமார்பிற்பாபினகாதுவெள்ளவேன்
மண்ணிடங்கொண்டயானைமணிமருப்பிடையிட்டம்ம
விண்ணிடமள்ளர்கொள்ளமிறைக்கொளிதிருத்தினுனே.

தடாயினவேல்: தடாயின, பெயரெச்சம். அம்ம, அசை.

(இ - ள்.) மார்பிலே தைத்துநின்றவேல் பறித்தலின், அம்மார்பிலே பொருதுவனந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்த யானையின் மருப்பிடையிலேயிட்டு மள்ளர்விண்ணிடங்கொள்ளும்படி அவ்வனைவுக்குண்டாகிய இளக்கத்தைப் போக்கினனென்க. (உருடு)

285. ஏந்தல்வேறிருத்தயானையிரிந்தனவெரிபொற்கண்ணி
நாந்தகவுழுவார்நண்ணர்கூற்றெனநடுங்கிமள்ளர்
சாய்ந்தபின்றறுகணுண்மைக்கட்டியங்காரன்வேழங்
காய்ந்தனன்கடுகவுந்திக்கப்பணஞ்சிதறினானே.

(இ-ள்.) ஏந்தல் வேலைத்திருத்துதலாலே மள்ளர் நடுங்கிச்சாய்ந்தபின், யானை இரிந்தன; உழவர் அணுகார்; அதுகண்டு கட்டியங்காரன் அவர்களைக் காய்ந்தனனாய் வேழத்தைச்செலுத்திக் கப்பணத்தைச்சிதறினனென்க.

நாந்தகம் - வார். நண்ணர், முற்று. கப்பணம் - இரும்பால் ஆன நெருஞ்சிமுள்ளாகப்பண்ணியது. இதனை, இவன்வேறெருயானையை ஏறினமையுணர்க. (உருசு)

286. குன்றமார்பரிந்துவெள்வேற்குடமிமாமஞ்ஞையூர்ந்து
நின்றமால்புருவம்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்
கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிறிற்பாய்ந்து
நின்றமாமள்ளர்க்கெல்லாநீண்முடியிலக்கமானன்.

ஊர்தல்-ஈண்மிப் போதன்மேற்று; “வானூர்மதியம்” (நாலடி. ௧௨ரு) போல. மால் புருவம்போல - மால் புருவம்நெரித்தாற்போல. நீண்முடி, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) வேலாலே குன்றினது மார்பைப்பிளந்து மயில் போகப்பட்டு நின்ற முருகனைப்போலப் புருவமாக்கிக் கட்டியங்காரனதுவேழத்தை முன்பு திருத்தினவேலாலே கொன்றுவீழ்ப்ப; அவன் மற்றும் ஒருகளிறிற்பாய்தலாலே மள்ளர்க்கெல்லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினனென்க. (உரு௭)

வேறு.

287. நஞ்சுபதிகொண்டவளநாகணையினுன்ற
னெஞ்சுபதிகொண்டபடைமூழ்கநிலம்சீசு
மஞ்சதவழ்குன்றனையதோளொசிந்துமாத்தாட்
குஞ்சரங்கணூறிக்கொலைவாளொடித்துநின்றான்.

நாகணையினுன் - சச்சந்தன். ஓசிந்து - ஓசிய.

(இ - ள்.) நாகணையினுன்மன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்டு மள்ளர் படைகள் மூழ்காநிற்க, தானும் குஞ்சரங்களைத் தோளொசியவெட்டி வானை ஒடித்துநின்றனென்க.

நிலத்திலுள்ளார்க்குக்கொடுக்குந்தோள், ஆகுபெயர். இனி, ‘மதி கொண்ட’ என்பது பாடமாயின் திருமால் உட்கொண்டசக்கரமென்க.

தோளசைந்தும் பாடம்.

(உருஅ)

288. ஆரமருளாண்டகையுமன்னவகைவீழும்
வீரரெறிவெம்படைகள்வீழவிமையானாய்ப்
போரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்போரப்
போரமருணின்றவினையோனிற்பொலிவுற்றான்.
வீழும் - விரும்பும்.

(இ - ள்.) ஆண்டகையும் அமரிலே முற்கூறியவாறே விரும்பும் வீர
ரெறிகின்ற படைகள்வீழ இமையானாய், பாரதத்திற் புறங்கொடாமற் பொரு
கின்ற போரிலே கன்னனோடே மாறுபட்டுகின்ற அபிமன்னுடைப்போலே
பொலிவுற்றனென்க.

இனி 'நீடும்' பாடமாயின், நெடும்பொழுதாம் ; "நீடுகின்றனன்" என்
றார் பிறரும். (உருக)

289. போழ்ந்துகதிர்நேமியொடுவேல்பொருதழுந்தத்
தாழ்ந்துதுதுகண்ணிணைகடையழலவிழியா
வீழ்ந்துநிலமாமாகடனவெம்முலைஞெழுங்க
வாழ்ந்துபடுவெஞ்சடரினாண்டகையவிந்தான்.

ஆழ்ந்து - மறைந்து. ஆண்டகைமை, குணப்பண்பு ; "ஆண்டகைக்
குரவிர" (சீவக. ௩௬௩) போல. அவிதல் - குறைதல் ; "திரைபாடவிய"
(பரி. ௪ ; அகநா. உசு0) என்றும்போல. பண்பியாக்கிப் பட்டானென்னின்,
"பாருவி" (சீவக. உசு௧) என்னுங்கவி வேண்டாவாம். இவன் பகைவர்
முகனோக்கி வீழ்ந்தமையின், பிள்ளையார் பின்பு பகைவென்றார்.

(இ - ள்.) சக்கரத்தோடே வேலும்போழ்ந்து தம்மிற் பொருது அழுந்து
தலாலே மெய்வலிகுறைத்து தறுகண்மையையுடைய கண்கள் அழலவிழ்த்து
முலை ஞெழுங்க வீழ்ந்து சுடர்போல் ஆண்டகைமை குறைந்தானென்க. ()

வேறு.

290. தோய்ந்தவிசும்பென்னுந்தொன்னாட்டகந்தொழுதுபுலம்
பெய்திமைந்தர்மாழ்க, வேந்துமுலையாரினைந்திரங்கக்கொடுங்கோலி
ருள்பரம்பவேளபாவ, மாய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்முனைத்த
வறச்செங்கோலாய்கதிரினை, வேந்தர்பெருமானைச்சச்சந்தனைமந்திரி
மாநாகமுடன்விழுங்கிற்றன்றே.

கடலாங்குருகுலம், சிரப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த மெய்
புலமம். மந்திரிமாநாகம், சீழ்க்கிடுபொருள் நிலைக்களமாக முதலொடுமுதலே
வந்த வினையுலமம். தோல்காப்பியனுர் சொல்லும்பொருளும் உடன்
ஆராய்தலின், உருவக்வுவமையென்றேகூறினார். செங்கோலையுடையகதிர்,
இல்பொருளுலமம். உடன்விழுங்கிற்று - அரசவுரிமையெல்லாம் கொண்டான்.
நாகத்திற்கேற்ப 'விழுங்கிற்று' என்றார்.

(இ - ள்.) மக்கள்செறிந்த விசும்பென்றுகூறும் ஏமாங்கத்தே சான்
றோர் மயங்க, கற்புடைமகளிர் இரங்க, கொடுங்கோலாகிய இருள்பரவ,

பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலும் குருகுலத்தே முளைத்த கதிர்போல்
வானை நாகம்போலும்மந்திரி விழுங்கினான் ; ஏளபாவமென்க.

ஏ எ, குறிப்புமொழி. இதனால், அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கு
இரங்கினார். (உசுக)

291. பாலருவித்திங்கடோய்முத்தமாலேப்பழிப்பினெடுங்குடைக்
கீழ்ப்பாய்பரிமான் தேர்க், கோலருவிவெஞ்சிலையான்கூர்வானோடு
மணிக்கேடகமுமறமுமாற்றி, வாலருவிவாமனடித்தா மரைமலர்கூடி
மந்திரமென்சாந்துபூசி, வேலருவிக்கண்ணினூர்மெய்காப்போம்ப
வேந்தன்போய்விண்ணோர்க்குவிருந்தாயினானே.

பாலருவி - பால்போலுங்கிரணம். தோய், உவமவுருபு; புறனடையாற்
கொள்க. வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம். வேலருவி - வேலொழுங்கு. கண்ணி
னார் காவற்றொழிலை ஈண்டுப் பேணப்போய்.

(இ - ள்.) குடைநிழற்கண்ணே தேர்ந்திருந்நு கோல் இடையறாமல்
வழங்கும் சிலையானகியவேந்தன், அவை உதவாமையின், வானும் கேடகமும்
மறமும் துணையாகப்பொருது, அவற்றைப்போக்கி வாமனுடைய அருவியை
யாடிச் சாந்தைப்பூசி மலரையொத்த அடியைச்சூழிப் போய்த் தேவர்கள்
வழிபடுதற்குப் புதியனயினானென்க.

உயிரீங்குகின் மபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின், வீடுபெற்ற
னென்க ; சுவர்க்கமுமாம். (உசுஉ)

292. செந்தீக்கருந்துளையதீங்குமூல்யாழ்த்தேந்தேமென்னுமணி
முழவமுந், தந்தாங்கினையார்மெல்விரல்கடண்டத்தாந்தாமென்றிரங்
கூந்தண்ணுமைகளு, மந்திங்கினவியாரைஞ்ஞாற்றுவரவைதுறைபோ
யாடலரம்பையன்னொ, ரெந்தாய்வெறுநிலத்துச்சேர்தியோவென்றினேந்
திரங்கிப்பள்ளிபடுத்தார்களே.

செந்தீயார் கருந்துளையவாண் குழல்கள். தேந்தேம், தாந்தாம்: அநுகர
ணம். இளையார் - நிருத்த தீத வாச்சியத்திற்குரியமகளிர். 'இளவியாரைஞ்
ஞாற்றுவர்' என்றார், அகப்பரிவாரம் ஐஞ்ஞாற்றுவரையென்றற்கு. மேலும்
நால்வரையொழிந்த தோழர் ஐஞ்ஞாற்றுவரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க.
தமக்குரியதனைகள் மூற்றக்கற்று அவையிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்
னார்.

(இ - ள்.) இளையார், குழல்முதலியவற்றை மீட்டத்தேகொண்டுவந்து
விரல்களால் வாசியாநிற்க, ஐஞ்ஞாற்றுவரும் அரம்பையன்னாரும் இரங்கிப்
பள்ளிபடுத்தாரென்க.

"கோன்மார் நிகளமுழுகி" (சீவக. உசுஉ) எனவே ஆடவரின்மை
புணர்க. (உசுந)

293. மடையவிழ்ந்தவெள்ளிலவேலம்புபாயமணிச்செப்பகங்
கடைகின்றவேபோற், ரொடைய விழ்ந்தமாலேயுமுத்துந்தோய்த்

துணைமுலையினுள்ளாங்கிழைக்கக்காமன், படையவிழ்ந்தகண்பனிநீர் பாயவிம்மாப்ருமுத்தநாமழலைக்கின்கணியினர், புடையவிழ்ந்தகூர் தல்புலவுத்தோயப்பொழிமழையுணர்மின்னுப்போற்புலம்பினாரே.

299. தொடை . முறுக்கு. தோய்ந்த - செறிந்த. காமன்படையவிழ்ந்த - அம்புதோற்ற. முத்தமாகிய நா. புலவு - குருதி; ஆகுபெயர்.

2 (இ - ள்.) கின்கணியினர், மணிச்செப்பை உள்வாயைக் கடைகின்ற கருவிகள் அதனுள்ளே அழுந்துமாறுபோல, மூட்டுக்கழன்மேலும் அம்பும் ஆண்டுப் பரந்துகிடக்கின்றவை முலையினுள்ளே தைத்து அழுந்தும்படி புரண்டழுது, பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மின்னோன்முமாறுபோலக் கூர் தல் மெய்யமடைத்து நிலத்தைத்தீண்ட, அதனுள்ளேயிருந்து அழுதாரென்க.

விம்மிப் புலம்பினாரென்க.

(உளசு)

294. (க) அரிமானோர்மெல்லணைமேன்மன்னைஞாழ்க்கிடந்தாங்கு வேந்தன்கிடந்தாணைத்தான், கரிமாலெந்நெஞ்சினுன்கண்டான்கண்டே கைதொழுதான் கண்ணீர்கலுழந்துகுத்தபி, நெரிமாலையீ மத்திழு தார்குடமேனை நூறுமேற்பச்சொரிந்தலறியெம், பெருமானேயெம் மையொளித்தியோவென்னாப்பெரியகண்ணீர்சொரிந்தலறுவார்.

295. (உ) கையார்வனைகள்புடைத்திரங்குவார் கதிர்முலைமே லாரம்பரிந்தலறுவார், நெய்யார்கருங்குமுன்மேன்மாலெசுந்திரிலத்தி டெவாரின்னுதிருவில்லீசு, மையார்கடிப்பிணையும்வார்குழையுங்களைர் திடுவார்கையால்வயிறுக்குவா, ரையாவோவென்றழுவார்வேந்தன் செய்தகொடுமைகொடிதென்பார்கோல்வளையினர்.

296. (ங்) பானாட்பிறைமருப்பிற்பைங்கண்வேழம்பகுவாயோர் பையணன்மாநாகம்வீழ்ப்பத, தேனார்மலர்ச்சோலைச்செவ்வரையின் மேற்சிறுபிடி.கன்போலத்துயருழந்துதா, மானாடியேம்வந்தவவுலகி னின்னடியடைதுமென்றழுதுபோயினாரெங், கோனாற்பறிப்பலம் பூத்தனிக்கொடியினிப்பூவாபிறப்பறிப்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கலுழந்து - வழிபாட்டிற் படுதலின் மனம் தன்வழித்தன்றிக்கலங்கி. அழுதுது உவகைக்கலுழ்ச்சி; “விளிவில்கொள்கை” (தோல். மெய்ப்பாடு. கு. 10) என்றதனான், இதுவும் அழகைப்பாற்படும். மாலே - இயல்பு. ஈமம் - விறகு. ஏனை நூறு - சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ - நின்மெய்யும் எரி நுகர்கின்றதோ.

(உ) கதிரையுடைய ஆரம். திருவில்லைநின்றவீசங்குழை. நீலக்கடிப் பிணை - குதம்பைபோல்வதொருபணி. ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. கொடிதென்றது, அரசுக்குச்செய்யும்நீர்க்கடன் மரபுசெய்யாமையோடுகி.

(௩) வாயையும் பையையும் அணலையுமுடையதொரு நாகம். 'சிறுபிழைகள்' எனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய குலத்திற் பிறந்த பிழைகளல்லவென்பது பெற்றும். 'இக்கொடி' என்றார், தம்மைப்பிறப்போல. இவர்கள் அரசுக்குக் காமமொழிந்த துகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர்.

(இ. எ.) மயில்குழந்துகிடப்ப ஓர் அரிமான், அணைமேற்கிடக்கிடக்கிட போலத் தேவியர் குழந்துகிடப்ப வேந்தன்கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்புடைய நெஞ்சினுள்ளுண்கண்டான்; கண்டு கலுழந்து தொழுதான்; தொழுது கண்ணிருத்தபின்பு, அவன் செற்றம் நீங்கினமைகண்டு, கோல்வளையினார், ஈமத்தே குடமும் ஏனையவும் அரசுக்குப்பொருந்தச் சொரிந்து அலறி, பின்பு ஒளித்தியோவென்று நீர்சொரிந்து அலறுவார், இரங்குவார், அலறுவார், இழுவார், களைந்திடுவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிதென்பாராய்ச் செவ்விய வகாமேல் ஒருநாகம்வேழத்தைவீழ்ப்பதுகாத்தற்குரியபிழைகள் துயருழக்கு மாறுபோலத் தாம் துயருழந்து எங்கோனார் துகர் அவருக்குக் கொடுத்த நலங்கள் பிறர்க்குக் கொடும்; இனி அவ்வுலகிலேசென்று அடியடைவே மென்று ஆனது அழுது போயினாரென்க. (௨௬௫-௭)

297. செங்கட்குறுநரியோர்சிங்கவேற்றைச்செகுத்தாங்கதனிடத்தைச்சேர்ந்தாலொப்ப, வெங்கட்களியானேவேல்வேந்தனைவிறலெரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்துபோய், பைங்கட்களிற்றின்மேற்றன்பெயரினாற்பறையறைந்தானவேன்மாரிபெய்தாலொப்ப, வெங்கணவருமினைந்திரங்கினாரிருண்மனத்தான்பூமகளைஎய்தினானே.

(இ. எ.) நரி, நிகரிலலாத சிங்கவேற்றைச்செகுத்து அப்பொழுதே அதற்குரியஇடத்தைச்சேர்ந்தால் அச்சிங்கத்தின்றொழிலை நடத்தாது தன்றொழிலை நடத்துமாறுபோல, இருண்மனத்தானாகிய விறலவன், வேந்தனை எரிவாய்ப்பெய்துபோய்ப் பூமகளை எய்தினான்; அதுவேயன்றித் தன்பெயராலே பறைசாற்றினான்; அதுகேட்டு வேல்மழைபெய்தால் அதற்கு இரங்குமாறு போல எவ்விடத்தவரும் இரங்கினாரென்க.

அவன்கருத்தால் மகளிர் பெய்தவின், 'அவன்பெய்தான்' என்றார். விறலவனென்க; இஃது இகழ்ச்சி. இனைந்து - கெட்டு. (௨௬௬)

சீவகன் உற்பத்தி.

வேறு.

298. களிமுகச்சுரும்புண்கோதைகயிலெருத்தசைந்துசோரவளிமுகச்சுடரினிஸ்லாமனத்தொடுமயங்கியிப்பாற்சுளிமுகக்களிறனானன்சொன்னயநெறியிற்போய்கிளிமுகக்கிளவிக்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கவற்றேன்.

களிமுகம் - களிக்கின்றநெறி. கயில், ஆகுபெயர். அஞ்சந்துசோர - குலைந்துவீழ். சுளித்தல் - கோபித்தல்.

(இ - ள்.) காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழியில்லா மனத்தோ டே எருத்தத்திலே கோதைசோர மயங்கிக் களிமனனது வார்த்தையின் பயனை உட்கொண்டுபோன கிளிபோலுங் கிளவிக்கு இப்பாலுற்ற நீங்கு இத் தன்மைத்தென்று கூறுதலுற்றேனென்க. (உ௬௬)

299. எஃகெனவிலங்குவாட்கணெறிகடலயிர்தமன்னு

எஃகியமதுகைதன்னுலாய்மயிலுருமாங்கண்

வெஃகியபுகழினுன்றன்வென்றிவெம்முரசுமார்ப்ப

வெஃகெறிபீணயின்மாழ்கியிறுகிமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாள்.

எஃகென - கூர்மைதான் இதன்வழிவென. ஆய்மயில் - விசைகுறைந்த மயில். எஃகெறி-எஃகாலெறிந்த. மாழ்கி-மனமயங்கி. இறுகி - மூர்ச்சித்து. இது கையாறுதலிற் பொறி இடந்திரித்தலாற்றாமையுணர்க.

(இ - ள்.) அரசனுக்கு வாளின் மன்மையாகிய கண்ணையுடைய அமு தன்னுள், அவனை நீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயிலைச் செலுத்துகின்ற அவ்விசும்பிடத்தே புகழினுனது கொடிய முரசார்ப்ப, அதுகேட்டு மாழ்கி மெய்ம்மறந்து இறுகிச் சோர்ந்தாளென்க.

வேந்தாந்தன்மையை விரும்பியபுகழினுள்.

(உ௭௦)

300. மோடுடைநகரிகினீங்கிமுதுமரந்துவன்றியுள்ளம்

பீடுடையவருமுட்கப்பிணம்பலபிறங்கியெங்கும்

காடுடையளவையெல்லாங்கழுகிருந்தறங்குநீழற்

பாடுடைமயிலந்தோகைபையவீழ்ந்ததன்றே.

பீடுடையவரும் உள்ளம் உட்க எங்கும் பிணம்பெருத்தது. துவன்றிப் பிறங்கித்தானுடைய எல்லையெல்லாம் கழுகுஉறங்கும்நிழலையுடையகாடுடென்க. பாடு - ஈண்டு இடப்பக்கம். உடை மயில் - உடைகின்ற மயிலென வினைத் தொகை. பொறிக்கு, “ஓடமுறுக்கி” (சீவக. உ௩௮) என்னும்வாசகம் முன் னர் உளதாகலின், அதற்கேற்ப ‘உடைகின்றது’ என்றார். கையால் இடந்திரித் தாற் கழுகின்வீழ்கின்றது, ஈண்டுத் தானே-இடந்திரிதலிற் பையப்பையநிலத் திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது, நிகழ்காலத்திற்கேற்றைய இறப்பு.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலேமுறுக்கின விசை தானே கைவிட்டபின் இடத்தேபிரிகின்ற தோகைமயில் அந்நகரின் னுறவீங்கிச் சுகோட்டின்னேரே வீழ்ந்ததென்க. (உ௭௧)

301. மஞ்சுழுவதனையொத்துப்பிணப்புகைமலிந்துபேயு

மஞ்சுமம்மயானந்தன்னுளகில்வயிரூர்ந்தகோதை

பஞ்சிமெல்வீழ்வதேபோற்பல்பொறிக்குமிடுநெற்றிக்

குஞ்சிமாமஞ்ஞவீழ்ந்துகால்குவித்திருந்ததன்றே.

மேகம், புகைநிறத்திற்கு உவமம். பேயும்: உம்மை, சிறப்பு. அகில், ஆகுபெயர். குஞ்சி - மயிர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்வீழ்ந்த அந்தமயில், புகைமலிந்து பேயும் அஞ்சும் மயானத்தே வீழ்கின்றபொழுது, மாலை பஞ்சின்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல்லெனவீழ்ந்த கால்குவித்திருந்ததென்க.

‘இருக்கும்’ என்றும் பாடம். இம்மயிற்பொறியைக் கூனியது உருவாகியதெய்வம் மறைத்துக் கட்டியங்காரனும் கோலிந்தனும் தேவியைத்தேடாமற்காத்ததென்றுகொள்க. அது பின்பு, “கனியார்மொழியாட்குமயிற்சூங்காமர்பதில்கு” (சீவக, ௨௦௬௩) எனச் சேரக்கூறியவாற்றொழுணர்க. (௨௭௨)

302. வார்தருதடங்கணீர்தன்வனமுலைநனைப்பவேல்பெற்றார்கடலையகாட்டுளச்சமொன்றானுமுள்ளாளேர்தருமயிலஞ்சாயலிறைவனுக்கிரங்கியேங்கிச் சோர்துகிறிருத்தேற்றாடுணைபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

வார்தலைத்தருகின்ற. ஏல் - மனவெழுச்சி. தான் நிற்கின்ற நிலையிற் கலக்கத்தாலே பேய்முதலியவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய். யாதுசெய்வ லென்றிரங்கி. ஏங்கி - அழுது. தேற்றாள், தொழிற்பெயர். அன்புமிகுதியாற் கையாறு முற்படுதலின், ‘இறுகி’ (சீவக, ௨௬௧) எனக் கையாறுகூறி, இரங்கியெனக் கவலைகூறி, ஏங்கியென அரற்றுக்கூறி, அச்சமுள்ளாளென அவலம் கூறினார். வருத்தத்தோன்றிநிற்றல், அவலம். வாய்விட்டழுதல், அரற்று. யாதுசெய்வலென்றல், கவலை. மூர்ச்சித்தல், கையாறு.

(இ - ள்.) மயிலஞ்சாயல், திருத்தல்தேற்றாதவள், காட்டிலே உணர்வு பெற்று இறைவனுக்கு இரங்கிக் கண்ணீர் முலையைநனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள்ளாளாய் மகன்றிலை ‘ஒத்தாளென்க. (௨௭௩)

303. உண்டெனவுரையிற்கேட்பாருயிருபாவமெல்லாங்கண்முனித்தெனிகவென்றுகாட்டுவாள்போலவாகி விண்டொடாடவிவந்தகோயில்விண்ணவர்மகன்றிற்சென்றாள் வெண்டலைபழின்றகாட்டுள்விளங்கிழைதியளானாள்.

(இ - ள்.) விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர்மகன்போல நல்வினையிவண்ணமாய்நடந்தவள், இப்பொழுது, பல்லுயிர்களும்துகரும் பாவமுண்டென்று ஞாலிலேகேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக்கண்டு தெளிவீராகவென்று உலகிற்குக் காட்டுவாள்போலத் தான் தீவினையின்வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமிழாளானென்க.

மகப்பெறுங்காலத்திற்குத் துணையின்றி வருந்துதலின் ‘காட்டுவாள் போலவாகி’ என்றார். (௨௭௪)

304. இருள்கெடவிகலியெங்குமணிவிளக்கெரியவேந்தியருளுடைமனத்தவாகியணங்கெலாம்வணங்கிநிற்பப் பொருகடற்பருதிபோலப்பொன்னனான்பிறந்தபோழ்தே மருளுடைமாதருற்றம்மர்நோய்மறைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு ஏந்தியெரிய அணங்கு
கள் வணங்கிநிற்பக் கடலிடத்துப் பருதிபோலப் பிறந்தபொழுதே, மயக்க
முடைய மாதருற்ற வருத்தநோய் மறைந்ததென்க.

இகலி - விளக்கோடிகலி. ஏந்தி - மிக்கு. இவன் வீடுபெறுவனென்
பது கருதித் தெய்வம்வணங்கிற்று. “கவாஅன் மகத்கண்டு தாய்மநர் தா
அங்கு” (நாலடி. ௨௦௧) என்றார்பிறரும். முன், “வெஞ்சடரினாண்டகை
யவிர்தான்” (சீவக. ௨௮௧) எனக்கூறி, அச்சடர் குழவியாய்த்தோன்
றினமை கூறினார். ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப்போக்கிப் பின் மதியத்
தைக் கெடுக்குமாறுபோல, இவனும் பிறந்தபொழுதே தேவியிருளைப்போக்
கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பது கருத்து. இக்கருத்தால், “செய்யோன்
செழும்பொற்சரம்” (சீவக. ௨௩௨௨) என்றும், “மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்
தான்” (௨௪ ௨௪) என்றுங் கூறினார். (௨௭௫)

305. பூங்கழற்குருசிறந்தபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித்
தேங்கமழோதிநிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல்
வீங்கிளமுலைகள்விம்மித்திறந்துபால்பிழிற்றவாற்றான்
வாங்குபுதிலகஞ்சேர்த்தித்திலகனைத்திருந்தவைத்தாள்.

புதல்வன் பொருட்டு இவளைப்போக்குதலின், ‘குருசிறந்தபுதல்வனை’
என்றார். முலைகள் திங்களின்கதிரைத் தாம்பொழிவதுபோலப் பால்சொரி
யும் பருவத்தளவும் பொறாளாய்ப் பாலை வலியவாங்கியென்க; என்றது, மகப்
பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே பால்சரவாதாதலால்.

(இ - ள்.) ஓதி, புதல்வனைநோக்கிப் பிழிற்றுந்தனையும் ஆற்றாளாய்
வாங்கித் திருந்தத் திலகமிட்டுத் திலகனைவைத்தாளென்க. (௨௭௬)

வேறு.

306. (க) கறைபன்னீராண்டின்விடுமின்காமர்சாலைதவிரிநுயின்,
சிறைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்சேர்மன்னர்சினமழுங்க, வுறையு
ங்கோட்டமுடன்சீமினெண்பொற்குன்றந்தலைதிறந்திட, டிறைவன்
சிறுவன் பிறந்தானென்றேற்பார்க்குர்தோறுய்த்தீமின்.

307. (உ) மாடமோங்கும்வளநகருள்வரம்பில்பண்டந்தலைதிறந்
திட, டாடைசெம்பொனணிகலங்கள்யாவும்யாருங்கவர்ந்தெழுநாள்,
வீடலின் றிக்கொளப்பெறுவார்விலக்கல்வேண்டாவீழ்ந்தீர்க்குக்,
கோடிமுன்றோடரைச்செம்பொன்கோமானஸ்குமெனவறையின்.

308. (ங) அரும்பொற்பூணுமாரமுமிமைப்பக்கணிகளகன்கோயி,
லொருங்குகூடிச்சாதகஞ்செய்தோகையரசர்க்குடன் போக்கிக், கருங்
கைக்களிறுங்கம்பலமுங்காசுங்கவிகள் கொளவீசி, விரும்பப்பிறப்பா
ய்வினைசெய்தேன்காணவின்தோலுபிறக்குமா,

309. (ச) வெவ்வாயோரிமுழவாகவிளிந்தாரீம்ம்விளக்காக,வொவ்வாச்சுகாட்டியரங்கினிழல்போனுடங்கிப்பேயாட, வெவ்வாய்மருங்குமிருந்திரங்கிக்கூகைகுழறிப்பாராட்ட,விவ்வாறுகிப்பிறப்பதோவிதுவோமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) கதை - கடமை. பாலக்கிரகாரிட்டம் பன்னீராண்டளவும் உண்டாகையினாலே அதற்குச் சார்தியாகப் பன்னீராண்டு கடமைகொள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று, 'பன்னீராண்டு' என்றான். இனி, அரசார்க்குப் பதினொராண்டிலே உபநயனம்பண்ணிப் பன்னீராண்டிலே இல்லறக்கிழமை பூண்டு அரசவுரிமையெய்துதல் இயல்பாகலின், பன்னீராண்டும் உலகத்தார்க்குத் தானமாகவிடுதல் இயல்பென்றலுமொன்று. உடன் - சேர. சாலை - அறச்சாலை. தனி - கோயில். நிறுமின் - இவையிற்பைப்படமின். மன்னர் சிறைசெய்சிங்கம்போல் மடங்கிச் சினமழுங்கும்படி உறையும். சீமின் - இடித்துத்தாய்மைசெய்மின். புதல்வற்பயந்தாற் சிறைவீடுசெய்தல் பிதிராருடைய தனிசநீங்குதலாம். திறந்திட்டு - திறந்துபோகட்டு. சிறுவன்பிறந்தானென்று மகிழ்ந்து ஏற்பார்க்கு. உய்த்து - கொண்டுசென்று. இது தானம்.

(உ) நகர் - கோயில். பண்டம் - நெல்லுமுதலியன. யாவும் - பிறவும். ஏழுபிறப்பினுள்ள தீவினை நீங்குதற்கு, 'எழுநாள், வீடலின்னிக்கொளப்பெறுவார்' என்றான். ஏழுபிறப்பாவன : "மக்கள் விலங்கு பறவை யூர்வன, நீருட் டிரிவன பருப்பதம் பாதவ, மெனவிலை யெழுபிறப் பாகு மென்ப." வீடல், விகாரம். வீழ்த்தீர்க்கு - உயர்ந்த தானத்தைப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றரைக்கோடிமயிர் உளவாகலின், ஒருமயிர்க்கு ஒருபொன்றாக மூன்றரைக்கோடிபொன் நல்குமென்றான். தலைதிறந்து, பண்டங்கலையும் ஆடைமுதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் கொள்ளுகொள்ளப்பெறுவாராயாரும் விலக்குதல்வேண்டாவென்க.

(ஈ) ஒருங்கு - சேர. செய்து - செய்ய. ஓகை - உலகை. கவிகள் - பெருமங்கலம்பாடுவார். பிறப்பாய்-பிறக்கும் நீ. இஃது - இத்தன்மைத்து. ஓஓ, இரக்கங்குறிப்பு. பிறக்குமா - பிறக்கும்படியென்னும்பொருட்டு; மாறு, மாவென விகாரமுமாம்.

(சு) வெவ்வாய் - கொடியவாய். பிறப்பார்க்கு ஒவ்வாச்சுகாடு. மருங்கு - பக்கம். ஓரி முழவாக ஈமம்விளக்காக அரங்கிலே பேய் ஆடவென்க. இவ்வாறென்றது, தந்தைவிரும்பும்படி நல்வினையுடைய தன்மையை. இது வென்றது, செயலின்றித் தாய்வருந்தும்படி தீவினையுடைய தன்மையை.

(இ - ள்.) தேவி, புதல்வனேனோக்கி, கோமானானவன் கணிகள் சாதகஞ்செய்ய ஓகைபோக்கி வீசிக் கறைவிடுமின், நிறுமின், சீமின், ஈமின், விலக்கல்வேண்டா என அறமின், வீழ்த்தீர்க்கு நல்குமென அறமினென்று விரும்பப்பிறக்கும் நீ ஓஓ தீவினைசெய்தேன் காண்டற்காகப் பிறக்கும்படி

இத்தன்மைத்தாயிருந்தது ; வேந்தே, இவ்விரண்டிலும் இவ்வாறாகப் பிறப்பது மன்னர்க்கு இயல்போ ? பேயாடக் கூகைபாராட்ட இதுவாகிப்பிறப்பது மன்னர்க்கு இயல்போ ? கூறயென்றாலென்க.

ஓகாரமிரண்டும் வினா. என்மனவும், கூறயென்றாலெனவும் வருவிக்க. ஆகி, இரண்டிடத்திற்கும்கூட்டுக. (உஎஎ - ௮௦)

310. பற்றுமன்னனகர்ப்புறமாற்பாயல்பிணஞ்சூழ்சுகோடா
ஹற்றூரில்லாத்தமியேனாலொதுங்கலாகாத்தூங்கிருளான்
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீவளருமாறுமறியேன
லெற்றேயிதுகண்டேகாதேயிருத்தியாலென்னின்னுயிரே.

(இ - எ.) இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கிடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்றது ? நினதுபாயல் சுகோடாயிராநின்றது ; யானும் உசாவவதற்கு ஒருதுணையுமில்லாத் தமியேனாயிராநின்றேன் ; நின்னைக்கொண்டுபோகக் கருதிற் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது ; மேல் நீ வளருமாறும் அறியேனாயிராநின்றேனென்று பிள்ளையை நோக்கிக்கூறி, இனி இதவும்அறிந்தே இச்செய்திகண்டும் போகாதே கொடியுயிரே இராநின்றாய் ; இதற்குக் காரணம் என்னென்று கூறினாலென்க.

மற்று, வினேமாற்று. (உ௮௧)

311. பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்பெருமானடிகள் பேரறமும், புறந்தந்தென்பாற்றுயர்க்கடலைநீர்தும்புணைமற்றுகாக்காற், சிறந்தாருளரே ஹரையாயாற் சிந்தாமணியேகிடத்தியான், மறங்கூர்நங்கோன் சொற்செய்தேன்மம்மர்நோயின்வருந்துகோ.

சொல், ஆகுபெயர். வருந்துகு, வருந்துவேனெனத் தனித்தன்மை.

(இ - எ.) சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றுமுரையாமற் கிடவாநின்றாய் ; இனி எனது வருத்தம்நீக்கப்பிறந்த நீயும் பேரறத்தைபுடைய அடிகளும் புறந்தந்து என்னிடத்துப்பிறந்த துயர்க்கடலை யான் நீர்தும் புணையாகாதபொழுது மற்று நின்னினும் அவனினும் சிறந்தாருளரேல் உரைக்கின்றிலை ; நங்கோன் கூறிய காரியத்தைச்செய்த யான் வருந்தக்கடவேனோவென்று கூறினாலென்க : (உ௮௨)

312. அந்தோவிசயைபட்டனகொண்டகன்னகபுறங்கையானுற்போற், கந்தார்க்களிற்றுத்தங்கோமான்கழியமயிலோர்மயிலூர்ந்து, வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள்வந்தாடமியேயெனமரங்கள், சிந்தித்திரங்கியழுவனபோற்பனிசேர்கண்ணீர்சொரிந்தனவே.

(இ - எ.) அகக்கைபோய்ப் புறங்கையான கடுமைபோல விசயை கோமான்படாநிற்கப் புறங்காட்டுள்வந்தவள் தனியேபட்ட, திங்குகளை உட்கொண்டு அந்தோவென்ன இரங்கி அழுவனபோல மரங்கள் தமக்கு அடுத்த பனியாகிய கண்ணீரைச் சொரிந்தனவென்க. (உ௮௩)

313. அடர்பொற்பைம்பூணரசழியவரும்பொற்புதல்வற்பெற்றிருந்த, விடர்கொணஞ்சத்திறைவியுமிருங்கண்ணாலத்திருள்பருகிச், சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளியகுழவிமதிபெற்றகங்குளிர்ந்த, படர்தீர்த்தியதுவொத்தாள்பண்செய்கோட்டுப்படாமுலையாள்.

அடர் - தகடுமாம். உம்மை, சிறப்பு. படர்தீர்த்த அதுவென்க. அந்தி-சந்தியாதேவி. பண்செய் - பிழைத்தலைச்செய்த.

(இ - ள்.) உலகில் தீங்கினை நீக்கின அரசுபடப் புதல்வனைப்பெற்றிருந்த படாமுலையாளாகிய இறைவியும், சிறிது இடர்தீர்த்தமையால், இருளைப்பருகிச் சுடர்மறையக் குழவியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிதுமனங்குளிர்ந்த அந்தி படர்தீர்த்த அத்தன்மையையொத்தாளென்க. (உஅச)

வேறு,

314. தேனமர்கோதைமாதர்திருமகன் நிறத்தையோராள் யானெவன்செய்வலென்றேயவலியாவிருந்தபோழ்திற் றுளமர்ந்துழையினீநாச்சண்பகமாலையென்னுங் கூனியதுருவங்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகிற்றன்றே.

(இ - ள்.) மாதர், திருமகன் நல்வினையையோராளாய், யான் யாது செய்வலென்று வருந்தியிருந்தவளவிலே, ஒரு தெய்வந்தான் இவளிடத்து நின்றும் நீங்காத சண்பகமாலையென்னும் கூனியதுவடிவைக்கொண்டு அமர்ந்து குறுகிற்றென்க.

இவள் அரசன்மகனாகிய, ஆண்டுறையும் தெய்வம் வந்தது. தெய்வம், தைவதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (உஅரு)

315. விம்முறுவிழுமவெந்நோயவனுறைதெய்வஞ்சேரக் கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிற்கொட்புறுகவலைநீங்க வெம்மனைதமிழையாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ் செம்மலர்த்திருவின்பாவாயான்செய்தபாவமென்றாள்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்துறைபுந் தெய்வமாகிய கூனிசேர, பொருக்கென உயிர்த்து நெஞ்சிற்கவலை நீங்குதலாலே, அக்கூனி, அன்னாய், பாவாய், நீ இவ்விடருற்றதெல்லாம் யான்செய்ததீவினையாலே; இனி வருத்தம்நீங்கென்றுளென்க.

தேவியதுவிழுமத்தீரலே நோயையுடையதாகிய தெய்வம். திருவின் : இன், அசை. தெய்வம் கூனியாய் நின்றவின், உயர்திணையாழ்குறிநீர். (உஅசு)

316. பூவினுட்பிறந்ததோன்றற்புண்ணியனனையநம்பி நாவினுளுகமெல்லாநடக்குமொன்றாதுநின்ற கோவினையடர்க்கவந்துகொண்டுபோமொருவனின்னே காவியங்கண்ணியாமறைவதுகருமமென்றாள்.

தோன்றல் - தலைமை. புண்ணியன் - முருகன். நா, ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) அவள், கண்ணினாய், நம்பிவார்த்தையிலே உலகமெல்லாம் நடக்கும்; அந்நன்மடத்தற்குப் பொருந்தாநின்ற கட்டியங்காரனைக் கொல்லும் படி இவனை ஒருவன் இப்பொழுதேவந்து கொண்டுபோம் ; ஆதலால், யாம் மறைந்துநி்பது கருமமென்றுள்ளன்க. (உஅஎ)

317.(க) சின்மணிமழலைநாவிந்கின்கிண்சிலம்பொடேங்கப்
பன்மணிவிளக்கினீழன்ம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி
மின்மணிமிளிர்த்தேவிமெல்லவேயொதுங்குகின்ற
ணன்மணியீன்றுமுநீர்ச்சலஞ்சலம்புகுவதொத்தாள்.

318.(உ) ஏதிலாரிடர்பன்னாறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லாந்
தீதிலவாகவென்றுதிருமுலைப்பான்மடித்துக்
காதலான்பெயர்சமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்
கோதைதாழ்குமுலினுனைக்கொண்டுபோய்மறையநின்றாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மணியாகிய நா. பன்மணி-உயிரீர்த்தவர்பூண்டமணி. நீழல், விகாரம் ; நிழலிடம்.

(உ) ஏதிலார் - அயலார். தீதிலவாக-அன்றாக; காப்பாக. அவள் முலையைப்பிடித்துக் கூனிகொடுத்தாள். ஆழிசேர்த்திற்று, அமிந்துவளர்த்தற்கு. சேர்த்தி, சேர்த்தவென்க.

(இ - ள்.) கூனி, நம்பியைப் பள்ளியிலேசேர்த்தித் தீதிலவாகவென்று முலைப்பாலைமடுத்து ஆழிசேர்த்தினளாக; தேவி, கின்கிண்சிலம்பொடேங்க மணிமிளிர் ஒதுங்குகின்றவள், சலஞ்சலம் மணியீன்று முநீரிலே புகுவதொத்தாள் ; அந்நன்மடமோகின்ற அக்குமுலினுனைக் கூனி கொண்டுபோய் மறையநின்றாளென்க.

தெய்வம், ஒருபள்ளியைத் தேவியறியாதபடி நிருமித்ததென்றுணர்க; அது, பின்பு ஆசிரியன், “பூந்தவிசினுச்சி” (சீவக. ௩௮௬) என்பதனாலும் பெற்றும். (உஅஅ - கூ)

319. நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிரீதமியையாகிக்
கொல்வினைமாக்கள்குழக்கிடத்தியோவென்றுவிம்மாப்
புல்லியகொம்புதானோருகவினைபூத்ததேபோ
லொல்கியோர்கொம்புபற்றியொருகணைக்கிரின்றாள்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, அத்தேவி, நின்னைப்பெறுதற்கு நல்வினைசெய்து, வளர்த்தற்கு நல்வினைசெய்யாதேனுடைய நம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடிய விலங்குகள்குழக்கிடத்தியோவென்று அழுது, கொம்பைப்புல்லிய கருவினை தான் ஒருபூவைப் பூத்ததேபோல ஒருகொம்பைப்பற்றி ஒதுங்கி ஒருகண்ணிலே நோக்கிரின்றாளென்க. (உக0)

வேறு.

320. நாளொடுநடப்பதுவழுக்கிமின்னொடீர்
கோளொடுகுளிர்மதிவந்துவிழ்ந்தெனக்
காளகவுடையினன்கந்துநாமனும்
வாளொடுகணையிருள்வந்துதோன்றினான்.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனம்நிற்க, மதி நாளொடு நடக்கின் மதனைத்தப்பி
மின்னொடுசெல்கின்ற மேகத்துடனே வந்துவிழ்ந்தாற்போல, கந்துக்கடனும்
கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினனாய்க் கணையிருளிலே வாளொடு
வந்துதோன்றினுனென்க.

நடப்பது, தொழிப்பெயர். ஊர்கோள், வினைத்தொகை; ஆகுபெயர்.
கோள் - பாம்புமாம்; இதற்கு உம்மைவிரிக்க. நாமனும்: உம்மை, சிறப்பு.()

321. வாள்கடைந்தழுத்தியகண்ணினூர்கடந்
தோள்கடைந்தழுத்தியமார்பன் றாங்கிரு
ணீர்சுடர்நிழன்மணிகிழிப்பநோக்கிலு
னாகழந்தணங்கியவணங்குகாட்டினே.

அழுத்தியகண் - அழுத்தினும்போலுங்கண். தோள்கடைதல் - புல்லு
தல்விசேடம். அணங்குகள் ஆளைக்கழந்துவருத்திய காடென்றதற்கு அடை.

(இ - ள்.) கண்ணினூர் தோளழுத்தியமார்பன் காட்டிலே செறிந்த இரு
ணைச்சுடரையுடைய மணிகிழித்தலாலே பிள்ளையை நோக்கினுனென்க. (உகஉ)

322. அருப்பிளமுலையவர்க்கனங்கனுகிய
மருப்பினம்பிறைநுதன்மதர்வைவெங்கதிர்
பரப்புபுகிடந்தெனக்கிடந்தநம்பியை
விருப்புளமிகுதியின்விரைவினெய்தினான்.

அருப்பிளமுலை - அரும்புபோலுமுலை; விகாரம். மருப்பு-கோடு. மதர்
வை - மயக்கம். பரப்புபுகிதிர் தனதுகிரணங்களைப் பரப்பாநின்ற. கிடந்த
தென, விகாரம்.

(இ - ள்.) பிறைபோலும் நுதலையுடைய முலையவர்க்கு அனங்கனாதற்கு
இப்பொழுது, உதயத்து இளஞாயிறு கிடந்ததெனக் கிடந்தநம்பியை, அவன்
விருப்பத்தையுடைய மனச்செருக்காலேவிரைவோடு சேர்ந்தானென்க. (உகங)

323. புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்
வனைமலர்த்தாரினன்மறைத்துவண்கையாற்
றுனைகதிர்முகந்தெனமுகப்பதும்மினான்
சினைமறைந்தொருகுரல்சீவவென்றதே.

வனைதல் - வகசெய்தல். துனைகதிர் - இருளைநீக்குதற்கு விரைகின்ற
கதிர். எல்லாப்புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேறலின், 'முகப்ப' என்றார்;
"மன்னையின் முகவை" (புறநா. ௩௭௩) என்றார். மிகும். தும்முதல்
நன்னிமித்தம். சீவ, வேண்டுகோளாகிய வியங்கோட்கண்வந்த வடசொல்,

(இ - ள்.) தாரினுள், மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவரெனமறைத்துக் கையாலே இளஞாயிற்றை யெடுத்தாற்போல நம்பியையெடுப்ப, அவன் தும் மினுள் ; அப்பொழுது, அத்தெய்வம் சினையிலேமறைத்துநின்ற ஸீவிப்பாயாக வென்று ஒருரூல் வாழ்த்திற்றென்க.

தேவி அச்சத்தால் தன்னுள்ளே வாழ்த்துதலின், 'ஒருரூல்' என்றார். ()

324. என்பெழுந்துருகுபுசோரவீண்டிய
வன்பெழுந்தாசனுக்கவ நித்தையனை
துன்பழம்பகைதவநூறுவாயென
வின்பழக்கிளவியினிறைஞ்சியேத்தினுள்.

என்புக்குள்ளேயெழுந்து உடலுருகி அவசமாக வளர்ந்த அன்பு. அரசு னுக்குப் புத்திரமுகங்காணும்நல்வினையின்மைகண்டு வருந்தி. துன், திசைச் சொல். தவ - மிக. கிளையறநூறுவாயென்பது கருத்து.

(இ - ள்.) அப்பொழுது 'தேவீ, கந்துகள் பிள்ளையையெடுத்ததுகண்டு பழையஅன்பு தோற்றி அவலித்து, பின்பு தெய்வத்தையணங்கி, ஐயனைப் பகைதவநூறுவாயென வாழ்த்தினுளென்க. (உகரு)

325. ஒழுக்கியலருந்தவத்துடம்புரீங்கின
ரழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்தசொப்பவே
வழுக்கியபுதல்வனங்கொழியமாமணி
விழுத்தகுமகனெடும்விரைவினேகினுள்.

(இ - ள்.) கந்துகள், அருந்தவத்தேரின்ற உடம்பைவிட்டவர் மேலான உடம்பைப்பெற்ற நிலைமையையொப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலேகிடப்ப, மணிபோல விழுத்தக்க மகனைக்கொண்டு விரைவோடே ஏகினுளென்க.

ஒழுக்கத்தாலே இயன்ற தவம், அழிப்பருமருந்தவமென்க. தவவுடம்பை இவன்புதல்வனுக்கு உவமைகூறினார், அவனாலே சீவகனைப்பெறுதலின். (உகசு)

326. மின்னகிளையிருணீந்திமேதகு
பொன்னுடைவளநகர்பொலியப்புக்கபின்
றன்னுடைமதிசுடத்தளருந்தையலுக்
கின்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினுள்.

பொலிய-துன்பம்நீங்கி இன்பம்நிகழ. தன்னுடைமதி-பெண்மதி. இன் மொழி, "புண்ணியற்பெறுதிர்" (சீவக. கக௩௦) என்றது. அருளுடை மொழி, "பின்மைபுரிகழ்வதுண்டு" (௨௭௨, ௨௭௩) என்றது; எல்லார்க்கும் அருள் பிறத்தலிற் சிறைகோடலை அருளென்றார்.

(இ - ள்.) அவன், இருணீந்தித் தன்மனையிலே புக்கபின், தையலுக்கு முனிவன்கூறிய இரண்டுமொழியினும் இனியமொழியைக் கூறினுளென்க. ()

327. (க) பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்கண்சூடிய
வருந்ததியகற்றியவாசில்கற்பினாய்
திருந்தியநின்மகன்மீதினீங்கினான்
வருந்தனீயெம்மனைவருகவென்னவே.

328. (உ) கள்ளலைத்திழிதருங்கனிகொள்கோதைத்
னுள்ளலைத்தெழுதருமுவகையூர்தர
வள்ளலைவல்விரைந்தெய்தநம்பியை
வெள்ளிலேவேலினான்விரகிவிட்டினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) உலகிம்பொருந்திய புகழெல்லாம்சூடிய அருந்ததிக்கற்பை அகற்றிய கற்பினாய். ஆச - குற்றம். திருந்திய - நல்வினை திருந்திய. வருந்தல்: அல்லீற்றுவிங்கோள். எம்மனை - எம்மில்லானே.

(உ) தேன் இதழையலைத்து இழிதற்குக் காரணமான களிப்பு. உள்ளலைத்து - தன்நெஞ்சிலே தரங்கித்து. “இதுமகவழியின்வாழேன்” (சீவக். க௭௨.௪) என்றவனாயிரையும் மேற்பொருள்களையுந் கொடுத்தலின், ‘வள்ளல்’ என்றார். விரகு - தேவிசேர்த்தின திலகத்தை மாற்றினது.

(இ - ள்.) கந்துகன், கற்பினாய், நின்மகள் சாதலினின் றுந்தப்பினானைச் செப்பினான்; செப்பி இனி வருந்தல்; எம்மில்லானே, வருகவென, கோதை உவகைபரத்தலால் வள்ளலை மிகவிரைந்தெய்த, வேலினான் நம்பியை விரகால்விட்டிடுனானென்க. (உ௭௮ - ௭)

329. சுரிமுகவலம்புரிதுவைத்ததுரியம்
வீரிமுகவிசம்புறவாய்விட்டார்த்தன
வெரிமுககித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்
கரிமுகமுலையினர்காய்பொன்சிர்தினார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன; நால்வகைவாச்சியங்களும் ஆர்த்தன; நித்திலமேந்துதலாற் கோபித்தனபோற் கரிந்தமுகத்தை யுடைய முலையினர் எரிமுகத்தே காய்ந்த பொன்னைக் கொள்ளையுட்டினானென்க. (௩௦௦)

330. அழகுரன்மயங்கியவல்லலாவணத்
தெழுகினைமகிழ்ந்தெமதரசவேண்டினான்
கழிபெருங்காதலான்கந்துநாமனென்
றுழிதருபெருகிதியுவப்பநல்கினான்.

அரசன்படுதலால் அழகுரல். எழுகினைமகிழ்ந்து - எழுபிறப்பும் கினைமையவிரும்பி; வார்கின் மகிளையுமாம். உழிதரு - ஓரிடத்தும்நில்லாது திரியும்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசனிருப்பிற்குத் தொடர்ந்த பீடிகைத்தெருவிலே இருந்தும் கந்துகள் எமது அரசாட்சியை விரும்பினு னதலால் மிக்ககாதலையுடையனென்றுகொண்டு, அவன்உவப்ப நிதியை நல் கிணென்க.

(ந0க)

331. திருமகற்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்

பெருநலநிதிதலைதிருந்துபீடுடை

யிருநிலத்திரவலர்க்கார்த்தியின்னணஞ்

செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

பெற்றென ஆர்த்தி; எனவெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு ; 'மரு ந்துதின்றெனப் பிணிநீங்கிற்று' என்றற்போல. குன்றெனப்பெரிய, செரு நிலம்பயப்புற - அரசன் போர்செய்த இந்நகர்தன்னிலே சீவகனும் போர் செய்து பிறந்தபயன் உறவேண்டி.

(இ - ள்.) செல்வன், திருமகளைப்பெறுதலாலே, கட்டியங்காரன் நல் கிண பின்பு நிதியைப் பீடுடையிரவலர்க்கு ஆர்த்தி, அம்மகன் போரிலே தன்பகையைவெல்லவேண்டி, மேலும் இங்ஙனம் கொடைக்கடன் பூண்டொ முகுமென்க.

“அருளிலர்,கொடாமை வல்லராகுக” (புறநா.உஎ) என்றார்பிறரும். ஆழியார் குலனுணர்தலின், அதற்குரியதொழிலே கருதினன் கந்துகனும்.()

வேறு.

332. நல்லுயிரீங்கலுநன்மாண்புடையதொர்

புல்லுயிர்தன்னொடுநின்றுழிப்புல்லுயிர்

கல்லுயிர்காட்டிற்சுரப்பக்கலங்கவிழ்த்

தல்லுயற்றாளுற்றதாற்றவுரைப்பாம்.

நல்லுயிர் - சச்சந்தன். புல்லுயிர் - பிள்ளை. சுரப்ப, செயல்விப்பதன்றொ ழில். கவிழ்த்த அல்லல்: இது காரணகாரியம்; கருவிக்கண்அடங்கும்; 'உண் டளச்சில்' போல. 'உற்றது' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினார், கதையை உட்கொண்டு.

(இ - ள்.) தேவி, தனது நல்லுயிரீங்குதலாலே புல்லுயிருடனேநின்ற விடத்து, அதனைக் காட்டிலே விதிமறைத்தலாலே, ஒருவன் மார்க்கலம் கவி ழ்த்தலால் அவனுற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தே உற்றவள், மேல் உற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பாமெனத் தேவார் கூறினாரென்க. (ந0உ)

333. பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி

வெறியுறுகோதைவெறுநிலமெய்த

விறுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லா

நெறிமையிற்கூறநினைவினகன்றுள்.

பொறி - எந்திரம். பொம்மென - கடுக. 'எய்துவதெல்லாம்' என்றார், 'ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி, பன்மைக் காரு மிடனுமா ருண்டே"

(தொல். எச்ச. சூ. சுடு) என்றதனால். நெறிமை: மை, பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(இ - ள்.) கோதை, விம்பிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி, அந்தத்திலும் ஆதியிலுமெய்துங் காரியத்தையெல்லாம் நெறியாலே கூற, அவள் வருத்தத்திலின்றும் நீங்கினாளென்க.

கனவால் ஆக்கமுமுளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி கூனி தன்தெய்வத்தன்மையால் மேல்வருவனகூறலின், அதனை உட்கொண்டு 'நினைவின் அகன்றாள்' என்க. (நட்ச)

334. பெருமகற்காக்கம்பிறழ்வின்றிக்கேட்டே
தருமகடானினிச்செய்வதையெல்லா
மொருமனத்தன்னொயுரையெனலோமிந்
தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

ஏகாரம், ஈற்றசை. செய்வதை, வினைத்திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒரு மனம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. தெருமருதெய்வதம் - புதல்வன் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த தீவினையை உறுகின்ற தன்மையைத் தானேக்கி அதற்கு அவனை வேறோரிடத்துநீக்கித் தேவியைத் தனியேகொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்றதெய்வம். செப்பியது - கணவனையிழந்தார்க்கு நோன்புகடனதலின், அதற்கு இயைவதொருகருமம் தேவிக்குக்கூறிற்று.

(இ - ள்.) மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வின்றாகக்கேட்டுத் தேவிதான், இனியான்செய்யுங்காரியங்களெல்லாம், அன்னாய், உரையாயென்னுதலோடும், தெய்வம் துணிந்து செப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(நட்ச)

335. மணியறைத்தன்னவரியறலைம்பாற்
பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணாய்
துணியிருட்போர்வையிற்றுன்னுபுபோகி
யணிமண்பேர்யாற்றமரிகைசார்வாம்.

(இ - ள்.) நீலமணியிலே அறலையழுத்தியன்ன ஐம்பாலினையும் உலகெல்லாம் நினதுவல்லிலே வருதற்குக்காரணமான கற் றினையுமுடைய படை போலுங் கண்ணாய், இருளாகிய போர்வையிலே மறைந்துபோய், அமரிகையென்னும்பேர்யாற்றில் அணிமணலிலே அயாவயுயிர்ப்பாம்; அதனைத் துணியென்று ளென்க.

பகைநிலத்தை இருளிலே கழிவாமென்றார்.

(நட்ச)

336. (க) அமரிகைக்கோசனையைப்பதுசென்றாற்
குமரிக்கொடிமதிற்கோபுரமுதூர்
தமரியலோம்புந்தரணிதிலக
நமாதுமற்றதுநண்ணலமாகி.

337. (உ) வண்டார்ப்பு வணையவாவியும்பொய்கையுங்
கண்டார்மனங்கவர்காவங்களுலிய
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்
றுண்டாங்கதனுநுறையெவமென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஓசனை, வடசொற்சிறை. குமரிமதில். உலகிநெல்லாம் தமராம்
இயல்பை நடத்தும். தேவி நோற்றற்குத் தாபதப்பள்ளியேண்டுதலானும்,
அரசனை அம்மில் நீத்துப் புதல்வனைப் புறங்காட்டில் நீத்துத் தமரிடத்துச்
சேரல் ஆகாமையானும், கூனி, 'நண்ணலமாகி' என்றான்.

(உ) வாலி - யாற்றிலோடை. பொய்கை - மானிடராக்காத நீர்நிலை.
ஆங்கு, உவமவுருபு.

(இ - ள்.) அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதுயோசனைபோனால் தரணிதிலக
மென்னும் மூதூர் நமரது; அதனைச் சேரோமாய், மற்று வாலியும் பொய்கை
யும் காவும்பெருங்கிய தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்தே ஒருதாபதப்
பள்ளி உண்டு; அதனிடத்தே அவர் உறைகின்றிற்போல உறைகுலமென்றா
னென்க. (௩௦௭-அ)

338. (க) பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றினன்கூற
மருளுடைமாதர்மதித்தனனாகி
யருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி
யிருளிடையின்னினைலங்கிழைசென்றான்.

வேறு.

339. (உ) உருவமாமதிவாண்முகத்தோடிய
விருவிலும்மெறிமாமகாக்குழைத்
திருவிலும்மிவைதேமொழிமாதரைப்
பொருவின்னதர்போக்குவபோன்றவே.

வேறு.

340. (ங) சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்திருவிற்கைபோய்மெய்காப்ப
விவங்குபொற்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கவெறிவேற்கண்
மலங்கமணிமலர்ந்தபவளக்கொம்புமுழுமெய்யுஞ்
சிலம்பிலவலந்ததுபோற்போர்வைபோர்த்துச்செல்லுற்றான்.

341. (ச) பஞ்சியடரணிச்செருஞ்சியின்றபழமாலென்
றஞ்சுமலாடிகளாங்கண்டன்னவருங்காட்டிட்
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துகுருதிகான்றுவெய்துயிரா
வஞ்சியிடைதுடங்கமயில்கைவீசிநடந்ததே.

வேறு.

342. (ரு) தடங்கொடாமரைத்தாதுறைதேவியுங்
குடங்கைபோலுண்கட்கூனியுங்கூர்ம்பரற்
கடங்களுமமலையுங்கடந்தார்புன
லிடங்கொள்யாற்றகமெய்தினரென்பவே.

இதுமுதல் ஐந்தாம் ஒருதொடர்.

(க) மருளுடைமாதர்-மயக்கந்திரந்தமாதர். கேளிரைக்கண்டால் துன்பம் மிகுமாதலின், தமரிடைச் (சீவக. ௩௩௬) சேறலாகாதென்றும் நோற்பலென்றும் யான் கருதியதனையே கூறினொன்னது அவளேகூறினாகக் கொண்டமைதோன்ற 'மதித்தனளாகி' என்றார். புதல்வற்பயர்த புனிதுதீராத (மணி. எ: எடு) இராத்திரியிற் சேறலரிதென்றுகருதித் தெய்வம் தன்தெய்வத்தன்மையாற் கொண்டுபோகின்ற விரைவுதோன்ற, 'மின்னின்' என்றார்.

(உ) முன்புநிறைமதிபோலும் முகத்தில் ஒளி, இப்பொழுது வருத்தத்தார் கெட்ட கரியவொளி; "இருங்கண்யாணை" (பதிற்) போல. பொருவில்-வெம்மையால் ஒப்பில்லாத. அதர்போக்குவ-வழிபோக்குவ; விளக்கு; ஆகுபெயர்.

(ஈ) வில்லென்னும்பெயர்பற்றி, விற்படை பக்கத்தே காப்பவென்றார். கண்மலங்க - தனியேபோதற்கு அஞ்சிச்சுழல; வலம்புரிசலஞ்சலம்வளைஇய தொத்தவளாதலின் (சீவக. ௧௮௪) மணியைப்பூத்ததொரு பவளக்கொம்பைச் சிலம்பிசூழ்ந்ததுபோல மெய்முழுதும் போர்வையாலே மறைத்தது.

(ச) 'ஈன்ற' என்றார், பழத்தின்செருக்கால். அரம் - வாளரம். குஞ்சித்து-குந்தி. வெய்துயிரா மயில். நடந்ததே - நடந்ததளமையே; ஏகாரம், தேற்றம். பஞ்சிஅடரையும் அணிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்றுகருதிக்குஞ்சித்து அசைந்தசைந்து குருதிகான்று அஞ்சும் மலரடியென்க. கைவீசியென்று வருந்தாமைகூறினார்.

(ரு) புனலிடங்கொண்ட - நீரறது. என்ப, அசை.

(இ - ள்.) கூனி, மொழிகளை விரும்பினளாய்க்கூற, அதனை மாதர் மதித்தனளாய் மாதவரிருக்கின்ற அத்திசையைக்கருதிப் போர்வைபோர்த்து அருங்காட்டிலே இடைநாடங்கக் கையைவீசி நடைக்குவருந்தாததொரு மயில் நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லவற்றாள்; அப்பொழுது, இருவிலும் திருவிலும் மாதரை இரவிடை வழிபோக்கும் விளக்குப்போன்றன; அவ்விளக்கிலே கூனியொழிய வேறொருவரின்மையின், கண் அலமருதலாற் சிலம்பு இசைப்பத் திருவிதகாப்பக் கிண்கிணியும் கலையும்ஏங்கக் கடங்களுமமலையுங்கடந்த அந்த இலங்கிழை மின்போலச்சென்றாள்; இங்ஙனஞ்சென்ற தாதுறைதேவியும் அவளுக்கு ஏற்பச்சென்றகூனியும் பின்னர் யாற்றிடைக்குறையைச் சேர்ந்தாரென்க. (௩ ௦௬-௧௦)

343. எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதிர்
மல்லன்மாக்கடற்றேன்றலும்வைகிருட்

டொல்லைநல்லினை முற்படத்தோன்றிய
வல்லல்வெவ்வினைபோலவகன்றதே.

எய்திய எல்லை. மல்லல் - மணிமுதலியவளன்.

(இ-ள்.) எய்தின அளவிலே, ஒருவர்க்கு நல்லினைவந்துதோன்ற அதற்கு முன்னே தோன்றியின்ற நீவினை அசலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழுதைப் பெறவேண்டிக் கதிர் கடலிற்றோன்றின அளவிலே இருள் அகன்றதென்க. ()

344. துணங்குதுண்கொழியின்றொம்மழையிசை
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்துகிடந்ததொத்
தணங்குதுண்டிகின்மேலசைந்தாளரோ
நிணங்கொள்வைந்துதிவேனெடுங்கண்ணினாள்.

மிகவும்துண்ணிய ஒழுங்குபட்டமின். அணங்கும் - இழைதெரியாத வரந்தும்.

(இ - ள்.) கண்ணினாள், அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து, மஞ்சிலே ஒருமின்கிடந்த தன்மையையொத்து, துகிலின்மேலே கிடந்தா ளென்க. (நகரு)

345. வைகிற்றெம்மனைவாழியபோழ்தெனக்
கையினாடிதைவரக்கண்மலர்ந்
தையவோவென்றெழுந்தனளாய்மதி
மொய்கொள்பூமிமுனைப்பதுபோலவே.

தெய்வம், கூனிவடிவாய்நிற்றலின், தன்றொழிந்தேற்ப அடி தைவந்தது. ஈண்டு அரசனைக் கணவிக்கண்டு அது நனவாகாமையின், 'ஐயவோ' என் றாள்; ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. ஆய்மதி - ஒளியற்றமதி. அதுவும் உதயத்தே தோன்றும். மொய்கொள் - அணுச்செறிந்த.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, கூனி, எம்மன்னாய், வாழ்வாயாக; பொழுது வைகிற்றென்று அடியைத்தடவ, கண்ணைவிழித்து ஐயவோவென்று மதி பூமி யிலே முனைப்பதுபோல எழுந்தாளென்க.

முகமெடுத்தற்கு உவமை. அன்னை, ஈண்டு முறைப்பெயரன்மையின், "அன்னையென்னை" (தொல். பொருளியல், டிஉ) என்னும் பொருளியற் குத்திரத்தாற்கொள்க. (நகரு)

346. தூவியஞ்சிறையன்னமுந்தோகையு
மேவிமென்புனமானினமாதியா
நாவிநாறெழின்மேனீயைக்கண்டுகண்
டாவித்தாற்றுகிலாதழுதிட்டவே.

(இ-ள்.) அதனைக்கண்டு மானினமுதலாக அன்னமுந்தோகையும்மேவி எழின்மேனியைக்கண்டு கொட்டாவிக்கொண்டு ஆற்றது அழுதிட்டனவே; தமக்கு இவை இயல்பாகக் காலையிற்செய்தனவல்லவென்க.

ஏகாரம், தேற்றம்.

(நகரு)

347. கொம்மைவெம்முலைப்போதிற்கொடியன
நும்மைநின்றதொருழிவினையுண்மையா
லிம்மையிவ்விடருற்றனளெய்தினுள்
செம்மைமாதவர்செய்தவப்பள்ளியே.

கொம்மை - பெருமை. செம்மை - செவ்வை.

(இ - ள்.) அவை வருந்தினபின், பால்சரத்தற்கு வெவ்விதாகிய ஸுலை
யினையுடைய திருவனாள், முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையுள்ள தாதலால் இப்
பிறப்பில் இவ்வருத்தமுற்றாள்; அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய்
கின்ற பள்ளியைச்சேர்ந்தாளென்க. (நகஅ)

வேறு.

348. வாளுநைநெடுங்கண்ணை மாதவமகளிரெல்லாந்
தோளுறப்புல்லுவார்போற்றொக்கெதிர்கொண்டிடுக்குத்
தாளுறுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று
நாளுறத்திங்களுநல்லணிநீக்குகின்றார்.

வாளின்றன்மை முன் தங்கியகண்ணை, மாதவஞ்செய்வார்க்குப் புல்ல
லாகாமையின், 'புல்லுவார்போல்' என்றார். வருத்தம் தேவிக்கு இன்
மென்பது உணராத இக்காட்டில்வருவார்க்கு வருத்தமுளதென்று தாம்
கருதி ஓம்பினார். மேல் தவத்திற்சேர்தரு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்க
லுற்று, கணவனை இழந்ததற்கும் புதல்வன் வாழ்தற்கும் பொருந்தியநோன்பு.
நல்லநாள்வந்துபொருந்த. நாடோறும் திங்கள் ஒருகலை ஏறுநீங்க.

(இ - ள்.) மகளிரெல்லாம் தொக்குக் கண்ணைப் புல்லுவாரைப்போல்
எதிர்கொண்டிடுக்கு ஓம்பி அவள்கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று உற ணை நீக்கு
கின்றாரென்க.

தேவி நீக்குகின்றவற்றை அவர்மேலேற்றினார், ஏவினரைக்கருத்தாவாக;
'அரசரெடுத்த தேவகுலம்' போல. (நகக)

வேறு.

349. திருந்துதகாச்செந்நெருப்பிற்சேர்ந்தயிர் தங்கொளவுயிர்க்குந்
கருங்காழுகிலினும்புகையிற்கழுமிக்கோதைகண்படுக்குந்
திருந்துநானக்குழல்புலம்பத்தேனும்வண்டிமிசைப்புலம்ப
வரும்பொன்மாலையலங்கலோடாரம்புலம்பவகற்றினாள்.

தகரவிதகாலாக்கின்றெருப்பிலே தேன்சேர்ந்திட்ட அகிலினது இனிமை
கொள்ளா நாளும்புகையிலே மயங்கிக் கண்படுக்கும் கோதை.

(இ - ள்.) கோதைபுலம்ப, தேனினமும் வண்டினமும் தானாதாமை
யின் இசைக்குப்புலம்ப, பொன்னரிமாலையும் நெற்றிமாலையும் தலைக்கோல
மாகியமுத்தம் புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்று அகற்றினொள்க. (நகஉ0)

350. திங்களுகிரிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விரலிற்றானீக்கிப்
பைம்பொன்மகரகுண்டலமும்பாவைகழுத்தினணிகலமும்
வெங்கண்வேந்தற்கயிர்தாகிவேற்கட்பாவைபுகையாய
வங்கண்முலையினணிமுத்தமரும்பொற்பூணுமகற்றினாள்.

சொலிப்பது - இடப்பது. சிதைப்பதும் பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்தலின், தனக்குப்பகையாயமுலை.

(இ - ள்.) பாவைதான், திலகத்தை விரலாலே நீக்கி, குழையையும் குண்டலத்தையும் கழுத்தின் அணிகலங்களையும் முலையில் அணிந்தமுத்தையும் பூணையும் நீக்கினுள்ளன. (நஉக)

351. பஞ்சியனையவேய்மென்றோட்பகுவாய்மகரங்கான்றிட்ட

துஞ்சாக்கதிர்கொடுணைமுத்தந்தொழுதேனும்மையெனத்துமந்து
வஞ்சிவருத்துதுசப்பினுள்வளைகையுடைத்துமணிக்காந்து
ளஞ்சச்சிவந்தமெல்விரல்குழரும்பொழுதியகற்றினுள்.

அங்காந்த வாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறாத கதிரையுடைய பல வடம்சேர்ந்தமுத்தம். அரசன் நீங்காமல் முயங்குதற்குக் காரணமாய்த் தன்னைக் கெடுத்தலின், 'தொழுதேன்' என்றான். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையாலுடைத்தென்றார். மணி - அழகு.

(இ - ள்.) துசப்பினுள், தும்மைத் தொழுதேனென்று தோளின் முத்தத்தைத் துறந்து, வளையை உடைத்துப் பின்பு, விரலைச்சூழ்ந்த ஆழியை அகற்றினுள்ளன. (நஉஉ)

352. பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகழும்பொன்றாலவட்டமு

மாக்குமணிசெய்தேர்த்தட்டிமரவிற்பையும்மெல்குல்
வீக்கியின்னுங்கலையெல்லாம்வேந்தன்போகியரம்பையரை
நோக்கிதும்மைநோக்கானீர்நோவாதுழியினெனத்துமந்தாள்.

'நோக்கி' என்றார், மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி நோக்கால் துகர்தலின். தும்மைநோக்கான்-தும்மாலுள்ளபயனைக் கொள்ளான். இஃது, இரண்டன்மருங்கின் நோக்கனோக்கமாடலின், ஏதுவாயிற்று.

(இ - ள்.) தேவி, வேந்தன்போய் அரம்பையரைதுகர்தலாலே தும்மை நோக்கானுதலால் நீர் என்னைவெறுதே நீங்குவீராகவென்றுசொல்லி, பூந்தட்டையும் ஆலவட்டத்தையுந் தேர்த்தட்டையும் பையையும் அடுகின்ற அல்குலிலே வீக்கி இன்பத்தையாக்குங் கலைகளெல்லாவற்றையும் துறந்தாளென்க.

மணியாலேசெய்தமைக்குந்தேரும்பார்.

(நஉஉ)

353. பிடிக்கைபோலுந்திரள்குறங்கினணியுநீக்கிப்பிணையன்ரு

ளடிக்கிண்கணியுமஞ்சிலம்பும்விரன்மோதிரத்தோடகற்றியபிள்
கொடிப்பூத்து திரந்ததோற்றம்போற்கொள்ளத்தோன்றியணங்கலற
வுடித்தாங்கற்றோய்நுண்கலிங்கமுரவோன்சிறுவனுயர்கெனவே.

கொடிப்பூத்து திரந்த, ஒற்றுமையாற் சினைவினைமுதன்மேலேற்றினார். அலற-வருந்த. கல் - நற்செங்கல். உரவோன் - அறிவுடையோன். 'உயர்க' என்றார், நேர்ப்பின்பயன் அதுவாகலின்.

(இ - ள்.) பிணையன்னுள், குறங்கிற்செறிந்த அணியையும்நீக்கி, கின் கினியையும் சிலம்பையும் காலாழியுடன் அகற்றியபின்பு, பூத்துதிர்ந்ததோம் மம்போல் தோன்றி, கூனிவருந்தச் சிறுவன் உயர்கவென்று கலிக்கத்தை உடுத்தாளென்க.

உரவோன்சிறுவனென்றான், பகையைவெல்லப் பிறந்தமைகருதி. (௩௨௪)

வேறு.

354. பாலுடையமிர்தம்பைம்பொற்கலத்திடைப்பாவையன்ன நூலடிநுசப்பினல்லாரேந்தவுநேர்த்துநோக்காச்
சேசலிகண்ணிகார்த்தட்டிருமணித்துடுப்புமுன்கை
வால்டகருளிச்செய்யவனத்துறைதெய்வமானான்.

அமிர்தம் - அடிசில். நேர்த்தேந்தவும்-இவன் உணவொழிந்தாளென்று வலிய எடுக்கவும். உணவொழிந்து நுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின், நோக்காத என்றார். முன்பு திருமணியையுடைய கை. அருளி - அருள. செய்ய-சிவந்த.

(இ-ள்.) உடுத்தபின், நுசப்பினையுடைய பாவையன்னநல்லார் நேர்த்து கலத்தே அமிர்தத்தை ஏந்தவும் நோக்காத கண்ணி, கார்த்தட்டுப்புப்புபோலும் தன்கை தானே அடகையருள அதனை நுகர்ந்து, இல்லுறைதெய்வமன்றி வனத்தேயுறைவதொரு செய்யதெய்வமானானென்க. (௩௨௫)

355. மெல்லிரன்மெலியக்கொய்தகுளநெல்லும்விளைந்தவாம்ப
வல்லியமுணங்குமுன்நிலணில்விளித்திரியவாமான்
புல்லியகுழவித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பைபோலு
நல்லெழிற்கவரியூட்டநம்பியைநினைக்குமன்றே.

மெலிய என்றார், தவமகனிற்கொய்தலின், விளித்திரிய - கத்திக்கட. கதிர்க்குப்பைபோலுமெழிலென்றார், சாமரத்தால்.

(இ - ள்.) நெல்லும் அல்லியும் உணங்கும் முன்றிலிலே அணில் இரியும் படி ஆமான் குழுவியைப் புல்லிய கவரிமா, அதற்கு முலையையூட்டத் தேவி, நம்பி பிறர்முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியை நினைக்குமென்க.

“குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” (தோல். மாபு. கு. கக) என்றதனான், ‘கொடை’ என்றதனான், ஆமான் குழவியும்கொண்ட வாறுணர்க. (௩௨௬)

356. பெண்மைநாண்வனப்புச்சாயல்பெருமடமாதாபேசி
நெண்மையினொருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை
நண்ணியதுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென்றுநாடுங்
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்காந்துரைத்தெழுந்ததன்றே.

பெண்மை-அமைதித்தன்மை. மடம்-கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமை. மாத - காதல்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. இவட்குள்ள அமைதித்தன்மைமுதலியவற்றைக் கூற நினைத்தோமாயின், அவை தமக்கு விளக்

கல் காரணமாகச் சேரக்கூடி ஒருவழவுகொண்டாற்போலும் நங்கை எல்லாம் நண்ணியதுங்கட்கு - நற்குணமெல்லாம்பொருந்திய துமக்கு.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே தெய்வம், நங்கை துங்கட்கு அடைக்கலம் ; இவளைக் காத்தல்வேண்டுமென்றுகூறிப் பின்பு, நாட்டையும் குலத்தையும் வேறுபெயர்ப்படக் கூறிப் போதற்கு ஒருப்பட்டதென்க. (நஉஎ)

வேறு.

357. உறுதிசூழ்ந்தவனோடவியுயிடை

மறுவில்வெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்
சிறுவன்றன்மையைச்சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்
குறுகவம்மெனக்கூனியைப்போக்கினான்.

ஆயிடை-இராசமாபுரத்திடை. சேமையை வம்மென்று உயர்த்துக்கூறினான் ; தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் போதற்கு ஒருப்பட்ட தெய்வத்தின் நெஞ்சம் இவ்விடத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச்சூழ்ந்து தான் உறைகின்ற இடத்தே சேறலான் அதற்கேற்பத் தெய்வம் தன்தெய்வத்தன்மையால், தேவிக்கும் அக்கருத்தேபிறப்பிக்கத் தேவியும் ஆயிடைச்சேர்ந்த சிறுவன்செய்தியை அறிந்து இவ்விடத்தே அணித்தாக வம்மென்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டாளென்க. (நஉஅ)

358. நெஞ்சினொத்தினியானையென்னீர்மையால்
வஞ்சித்தேனெனவஞ்சியங்கொம்பனுள்
பஞ்சிமெல்லடிப்பல்கலனூர்ப்பச்சென்
றிஞ்சிமாநகர்த்தன்னிடமெய்தினான்.

நெஞ்சினொத்த - யான்கருதியதே தானுங்கருதி. வஞ்சித்தல், அறிந்து வருகின்றேனென்றது.

(இ - ள்.) அப்பொழுது கொம்பனுள், இனியானை எனதுதெய்வத்தன்மையாலே வஞ்சித்தேனென்றுவருந்தி, கலன் ஆர்ப்பச்சென்று இராசமாபுரத்திற் புறங்காட்டைச்சேர்ந்தாளென்க. (நஉக)

359. தானுந்தன்னுணர்விற்புறந்தாற்றவு
மானினோக்கிவரும்வழிநோக்கிசின்
ருனியம்பலவாசையிற்செல்லுமே
தேனியம்புமொர்தேம்பொழிற்பள்ளியே.

மானின்: இன், சாரியை.

(இ-ள்.) மாநோக்கிதானும், தெய்வமென்றறியாத பெண்ணுணர்வாலே மிகவுந்தளர்ந்து, பள்ளியிடத்தே, அவள்வரும்வழியை நோக்கிசின்ரு, பல இரவுப்பகலும் இன்றுவரும் இன்றுவருமென்னும் ஆசையிலே நடவாசிற்ருமென்க. (நஉ௦)

வேறு.

360. மட்டவிற்கோதைவானவுண்கண்மயிலன்னுள்
கட்டழுவெவ்வகைம்மிகநீக்கிக்களிகூர
ஷிட்டகல்வாற்றுவேட்கையினோடும்பொழுதிப்பாற்
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

அழல்போலெவ்வம். அகல்வு - அகற்சி. இன், சாரியை. பகர்கு, தன்மைச்சொல்.

(இ - ள்.) சுநந்தை, பிள்ளையையிழந்த துன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாத படி போர்க்குக் களிப்புமிருதலாலே ஒழிந்தோர்க்கும் பிள்ளையை விட்டு நீங்க மாட்டாத வேட்கைநடக்கின்ற இராப்பொழுதிற் குப்பின்பு, பிள்ளையும் தகாரியங்களை யெல்லாம், பலருந் கேட்கும் படி கூறுவேனாகத் தொடங்கினென்றாரென்க.

என்றது, தம்மார் சரிதங்கூறுதல் அரிதாகலின். இனி வேட்கையாத் கடுக்கழியும்பொழுதென்றமாம். (ந.நக)

361. கூற்றம்மஞ்சன்கொன்னுனையெஃகின்னினையானு
மாற்றம்மஞ்சம்மன்னியகற்பின்மடவாளும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சீற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

கொன்னுனை, வினைத்தொகை. சொல்லப்புகின், சொல்லும் அஞ்சும் கற்பு. சீவகன், சிவித்தலையுடையவனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின், அப்பெயரேயாயிற்று.

(இ - ள்.) இனையானும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றோருள்ளிட்டோருங்கூடிச் சீற்றத்துப்பிற்புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க. (ந.நஉ)

362. மேகம்மீன்றமின்னையாடன்மிளிர்வைம்பூ
ணாகம்மீன்றவம்முலையின்பாலமிர்தேந்தப்
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்
மாகம்மீன்றமாமதியன்னுன்வளர்கின்றான்.

முலை, எழுவாய். போகம்மீன்ற - தான் சத்தியஞ் சிவனுமாய் உலகத்துக் கெல்லாம் போகத்தை உண்டாக்கின. 'புண்ணியன்' என்றார், திரிபுரத்தை யழித்தும் ரஞ்சனமும் பல்லுயிர்களையுண்காத்தலின். எய்தகணை - திருமால். கணை வளருமாய்போல வளர்கின்றனெனவே, அவன் ஆய்ப்பாடியிலே நந்தகோன்மையிலே மறையவளர்ந்தது உவமையாம்.

(இ - ள்.) மதியன்னான், மின்னையாளான ஆகமீன்றமுலை இனிய பாலமுதத்தையேந்தப் புண்ணியனெய்தகணை நந்தகோன்மகனாய்வளரு. மாறு போலக் கந்துகன்மகனாய் வளர்கின்றனென்க.

மா - ஈண்டு அழகு. மதி - பிறை.

(ந.நந)

363. அம்பொற்கொம்பினுயிழையைவர்லனேம்பப்
பைம்பொற்பூமிப்பல்கதிர்முத்தார்சகடம்முஞ்
செம்பொற்றேரும்வேழமுமூர்துரிதிசிந்தி
நம்பன் செல்லுநாளினுநாளுநலமிக்கே.

ஐவர்: ஆட்வொள், ஊட்வொள், ஒலுறுத்துவாள், நொடிபயிற்றுவாள்,
கைத்தாய். நிதிசிந்தி: குழலிப்பருவத்தும் கொடையியல்பு. நாளின்: இன்,
சாரியை.

(இ - ள்.) நம்பன், ஐவர் எல்லாநலத்தையும் பேணுநிற்க, அவ்விடத்தே
சகடத்தையும் தேரையும் வேழத்தையும் தன்கையார்செலுத்திச் சிந்தி
நாடோறும் நாடோறும் நலமிக்ஞ்செல்லுமென்க. (ந.ந.ச)

364. பல்பூம்பொய்கைத்தாமரைபோன்றும்பணிவானத்
தெல்லார்கண்ணுமின்புறவூரும்மதிபோன்றங்
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்
செல்லும்மன்னோசீவகன்மெய்வப்பகைவென்றே.

ஒழிந்தோரிற்சிந்தந்தமையின், தாமரையுமமம்.வானிடத்துத் தேவரீமுத
லாயினுரிடத்தும் இன்பமுறப் பரக்கின்ற மதியாவது, அறிவு; அதுதான் ஒரு
வடிவுகொண்டாற்போன்றும். “குட்டியும் பறமூங் கூற்றவண் வரையார்”
(தொல். மரபு. கு. ௧௦) என்றதனுள் ‘கூற்று’ என்றதனால், புலமுதலியவற்
ற்றிக்குக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்குங்கொண்டார். தெய்வப்பகை-
வூலசிகிற்சையிற் கூறுகின்ற தெய்வப்பகை, ஓ, அசை.

(இ-ள்.) சீவகன் பகையை மிகவும் வென்று உலகேத்தும்படி தாமரை
முதலியனபோன்று செல்லுமென்க. (ந.ந.ரு)

365. மணியும்முத்தும்மாசறுபொன்னும்பவளம்மு
மணியும்பெய்யும்மாரியினேற்பார்க்கவைநல்கிக்
கணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கந்துக்கடனொத்தா
னிணைவேலுண்கணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

(இ-ள்.) தமக்கு வேண்டும்பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப்
பொருள்களைப்பெய்கின்றமாரிபோலே நல்கி ஓரளவிற்படாத கந்துகள், பின்பு,
வேண்டியதேற்பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தான்; சுநந்தையும் அதன்மேற்
படர்ந்த காமவல்லிபையொத்தாளென்க.

கார் வேண்டாமைக்கொடுத்தும் கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தலு
மியல்பு. நல்கி இல்லாவென்க. நந்தை, தலைக்குறை. இது சொளத்திற்கு
முன்புள்ள கருமங்களிலும் நாடோறும்நடத்துங் கருமங்களிலும் கொடைக்
கடன் அமர்ந்தமைகூறினார். (ந.ந.சு)

366. சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளிவெளவித்தகைகுன்று
நீதிச்செல்வம்மேன்மேனீந்திநிறைவெய்திப்

போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவின்து
லாதிக்காலத்தந்தணன்காதன்மகனெனத்தான்.

சாதிப்பைம்பொன் தன்னெனவெளவி: இதனால் நிறம்பிந்தமை கூறினார். நீதிச்செல்வம் - செளளம். மேன்மேல்நிறைவெய்தி - முறையே நாமகளைப்புகழும்பருவம்நிறைந்தது. அந்தணன்மகன் - சுவாமியுமனு; இயல்பான அறிவிந்குவமை. இனித் தீர்த்தங்கரரில் நிஷ்பஸ்வாமியமகன் பரத ராச சக்கர வர்த்தியென்றுமுறைப்பர்.

(இ - ள்.) ஒளியைவெளவிச் செல்வநீந்தி நிறைவெய்துதலின், அறிவாகிய செல்வத்தைப் பூண்டவரேத்தும் பொலிவாலே அந்தணன்மகனென்தாலென்க.

ஊத்திரியனுக்கு வைதிகம்வேண்டுதலின், செளளத்திற்குமுன்புள்ள கன்மமும் செளளமுந்கூறினமையான், மேலும் உபநயனமுதலியனவும் விரியக் கூறராயினும் அவ்விடங்களிலே சூழிப்பானுணர்க. (௩௩௭)

வேறு.

367. நனந்தலையுலகின்மிக்கநன்னுதன்மகளிர்தங்கண்
மனந்தலைபரியநின் மமதலைமையாடுகென்றே
பொனங்கொடியிறைஞ்சிநின் மூழுகள்புலம்பிவைக
வனங்குணுக்கவலஞ்செய்யுமண்ணன்றாயுரைத்தான்.

மிக்க மகளிராவார் - விதன்மடந்தையும் புகழ்மடந்தையும். தலை - குவிதல். மனத்தினின்று தலைபரிய - இவனைப் பெறுமாறு நினைந்துவருந்துகின்ற மனத்தினின்று வருத்தம்நீங்க. நின் மமமையாடுக - முறையேநின்ற மையோலைபிடிக்க.

(இ - ள்.) அண்ணல் நற்றாய், கொடியோல இறைஞ்சிநின்று, மகளிர்தலைபரியத் திருமகள் சிறிதுநாள் தனித்துவைக மதலை மையாடுகெவன்று உரைத்தாளென்க.

இது தள்ளொழிலாதலிற் கூறினாள். தலைபரிய மையாடுகெவன்று, பல நூல்களைக்கற்கவே வெற்றியுட்புகழுமுண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி வழிபாட்டோடு கந்தலின் 'திருமகள்புலம்ப' என்றார். (௩௩௮)

368. முழுவெனத்திரண்டதிண்டோண்மூரிவெஞ்சிலையினு
மழலெனக்கனலும்வாட்கணவ்வனைத்தோளினு
மழலையாழ்மருட்டுந்தீஞ்சொன்மதலையையிலஞ்சாயந்
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்குற்றார்.

யாழைமருட்டும் மழலைத்தீஞ்சொல். சாயற்குமரி; குழைமுகம், பூனை யுந்தோற்றவித்தது; குழையப்பண்ணுகின்ற முகமுடைய ஞானமென்னுந் குமரி. வேறு தன்கருத்தறிவாரின்று இவனே தன்கருத்தறியத் தான் அழியாதிருத்தலின் 'குமரி' என்றார்.

க. — நாமகளில் பகம், ககள்

(இ - ள்.) கந்துகனும் சுந்தையும் மதலையை ஞானமென்னும்குமரியைப் புணர்க்கக் கருதினரென்க.

‘சாத்தனை நூலைக் கற்பிக்கலுற்றார்’ என்றும்போல. (௩௩௩)

369. அரும்பொனுமணியுமுத்துங்காணமுங்குறுணியாகப் -
பரந்தெலாப்பிரப்பும்வைத்துப்பைம்பொன்செய்தன்கிணுச்சி
யிருந்துபொன்னேலைசெம்பொனுசியாலெழுதியேற்பத்
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செல்வியைச்சேர்த்தினரே.

பரந்த, விகாரம். வைத்து - வைக்க.

(இ - ள்.) அவர்கள், பொன்முதலியன குறுணியென்கின்ற அளவாகப் பரந்த எல்லாப் பிரப்பரிசியையும் வைக்க, உவாத்திமுதலியோர் தலசின் மேலேயிருந்து கண்ணியாற்குச் செல்வியை, மகளிரைச்சேர்த்துமாத்நியே பொன்னேலையிலே அவன்பொருந்தும்படி எழுத்தாணியாலெழுதிச் சேர்த்தினரென்க. (௩௪௦)

370. நாமகணலத்தையெல்லாநயந்துடன்பருகின்றனா
லேமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக்
காமனுங்கனியவைத்தபுலங்கரைகண்கெண்ணுர்
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்புவிமிசைத்திலகமொத்தான.

சொல்லாற் கூறுவனவெல்லாம் அடங்குதற்கு ‘எல்லாம்’ என்றார். ‘பருகி’ எனவே தன்குலத்திற்குரிய வேதமும் அதிகரிக்கவேண்டுதலின், ஈண்டே உபநயனமூங்குறினார். இது, “சாம கீதமற்றுமொன்று சாமி நன்கு பாடினான்” (சீவக. ௨௦௩௮) என்பதனாலும் பிறவாற்றனுமுணர்க. ஏழுதலாய படைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத்தொழிலும் முற்றியென்க. புலம், ஆகு பெயர்.

(இ - ள்.) மார்பன், நாமகள்நலத்தையெல்லாம் தான்விரும்பிச் சேரக் கற்று, தான்ஓதிய தனுவேதத்திற்கூறிய அம்புமுதலிய படைக்கலங்களின் தொழில்களையும் எல்லாத்தொழில்களையும் முடித்து, காமனும் மனமுருகும் படி அந்நூலிற்கூறிவைத்த பாட்டினையும் கரைகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியிலிட்ட திலகத்தையொத்தானென்க.

இசைகூறவே கூத்தும் அடங்கும். முன் நூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொழில்களைக்கற்றானென்றார். (௩௪௧)

371. மின்னெளித்தெழுதியன்னவினங்குதுன்னுசுப்பினல்லார்
பொன்னெளித்தெழுதியன்னபூம்புறப்பசுலேழுகிக்
குன்றொளித்தொழியநின்றகுங்குமத்தோளிற்றக்குக்
கன்றொளித்தகலவைத்தகறவையிற்கனிந்துகின்றார்.

மின்னை நிலபெறநிற்கத் தெளிவித்து அதனிடத்தே மகளிர் அவயவங்களை எழுதியன்ன நல்லாரென்க; “தெளித்தசொற், தேறியார்க்கு” (குறள். ௧௧௫௪) என்றும்போல. இனி மின்னைக் கரைத்தெழுதியன்ன நல்லாருமாம்.

சே வ.க சி ந்தா மணி.

புது - சம்மெய்யிடம். ஒளித்து ஒழிய - ஒளித்துப்போக. கண்மைமறைத்து முலைமுண்டைபடி வைக்கப்பட்ட கறவை.

(இ - ள்.) தோளினிற்குத் தமது பூம்புறத்தில் தோன்றிய பொன்னைக் கரைத்தெழுதியன்ன பசலையிலே நல்லார் முழுக்கி கறவைபோல வேட்கை செவிர்துநின்றாரென்க.

(நசஉ)

372. விலைபகர்ந்தல்குல்விற்கும்வேலினும்வெய்யகண்ணார்
முலைமுகந்தினையார்மாற்பழரினிலரொழுதிவாழங்
கலையிகந்தினியசொல்லார்கங்குலும்பகலுமெல்லாஞ்
சிலையிகந்துயர்ந்ததிண்டோட்சீவகற்காற்றியாற்றார்.

அல்குல்விற்கும்கண் - அல்குலைவிறற்குக் காரணமான கண்; களவுகுடி கொள்ளுகண். இவர் பரத்தையரிற் கன்னியர். மாற்பை முலையாலே முகந்து நீங்காது எழுதிவாழும் இனியசொல்லார் - போகதுகரும் பரத்தையர். சிலையிகந்து - சிலைக்குக்கூறுகின்ற நிலையைக் கடத்தலாலே.

(இ - ள்.) சீவகற்குக் கண்ணார், சொல்லார் எல்லாரும் இரவும்பகலும் அரற்றி ஆற்றாராயினாரென்க.

(நசந)

373. வான்சுவையயிர்தவெள்ளம்வந்திவட்டொக்கதென்னத்
தான்சுவைக்கொண்டதெல்லாந்தண்ப்பாக்கொடுத்தின்பைத்
தேன்சுவைத்தாற்றும்பைந்தார்ச்சீவககுமரனென்ற
வான்சுவைத்தொளியும்வேலாற்குறுதியொன்றுரைக்கலுற்றான்.

கொண்டதெல்லாம், ஒருமைபன்மை மயக்கம்.

(இ - ள்.) சீவககுமரனென்ற வேலாற்கு ஆசிரியன் தான் நுகர்ந்த கலைகளையெல்லாம் தட்டறக் கொடுத்தபின்பு, வாணிதத்தயிர்தக்கடல் வந்து நிறைந்ததென்னும்படி ஒரு உறுதுகூறலுற்றானென்க.

(நசச)

374. நானெறிவகையினேக்கிநுண்ணிதினுழைந்துநீமைப்
பானெறிபலவுசீக்கிப்பருதியங்கடவுளன்ன
கோனெறிதழுவினின்றகுணத்தொடிபுணரின்மாதோ
நானெறிவகையினின்றநல்லுயிர்க்கமிர்தமென்றான்.

ஆகமங்கூறிய வழியினது கூறுபாட்டாலே நன்மைநீமையை ஆராய்ந்து, கூறியபொருளிடத்தே நெஞ்சுசென்று நீமைப்பானெறி - துண்மார்ச்சம். நிறத் தாலும் இருணர்க்கத்தாலும் நூயிறு உவமை. கோன் - அருகன். குணம் - இரத்தினத்திரயம்; அவையாவன : நன்னாணம், நந்தாட்சி, நல்லொழுக்கம். நானெறி - சுதுரீக்கதி; அவையாவன : நாக்கறி, விலங்குகறி, மக்கட்கறி, தேவகறி. நல்லுயிர் - டுல்லியுயிர்.

(இ-ள்.) அவன் நோக்கி துழைந்து நீக்கிப் புணரின், கல்லுயிர்க்கு ஆக்க மென்றானென்க. (௩௪௫)

375. அறிவினாற்பெரியநீராரருவினை கழியநின்ற
நெறியினைக்குறுகியின் புநிறைகடலகத்துநின்றார்
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்பொங்கழலரவின் கண்ணே
வெறியுலங்கன் நிரின்றார்வேதனைக்கடலுணரின் நார்.

தீவினை கழியநின்றநெறி - சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல் - அனந்த சுகம். நிறைக்கடல் பாடமாயின், இன்பப்பெருக்கிளையுடைய கடலென்க. வேட்கையாகிய நஞ்சையுடைய உடம்பென்னும் பாம்பிடத்திற் பொறியென்னும் பெயரையுடையவாகிய ஐந்துவாயிடத்தே களிப்பைச்செய்கின்ற விடயங்களிலே அடிப்பட்டுநின்றார்.

(இ - ள்.) பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தேநின்றார் ; கன்றிநின்றார் துன்பக்கடலிலே நின்றாரென்க. (௩௪௬)

376. கூற்றுவன்கொடியனாகிக்கொலைத்தொழிற்கருவிஞ்ஞந்து
மாற்றரும்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துநாடு
நோற்றவன்வலையைநீங்கிநுகர்ச்சியிலுலகநோக்கி
யாற்றுறப்போதேற்றேற்றாமளியமோலுபெரியமேகாண்.

கருவி - ஐயும், பித்தும் வளியுமாகிய வார்கள். வலை - ஆயுக்கன்மம். நுகர்ச்சியிலுலகம் - இதற்குமுன்பு அனுபவியாத உலகம் ; வீடு. ஒலு பெரியம், இகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) கூற்றுவன் கொடியனாய்ச் சூழ்ந்து வலையை வீசிவைத்தான்; அதனை அறியத்தக்கநாளும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப் படப்போதலைத் தெளிகிலேம் ; பெரியேங்காணென்க. (௩௪௭)

377. பேரனாநிமம்பையெல்லாம்பிளந்திடும்பிறப்புநீக்கு
மாரமிர்தரிதிற்பெற்றமதன்பயன்கோடறேற்றா
மோருமைம்பொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்ன
கூரொகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்தவெல்லாம்.

(இ-ள்.) இடும்பையெல்லாம்பீக்குதற்குக் காரணமான, பிறப்பறுக்கும் மக்கள்யாக்கையைத் தவப்பயனாற்பெற்றும்; பெற்றுரைத்தும் அதன்பயனைக் கொள்ள அறிகின்றிலேம்; ஐம்பொறிகளையும் இம்புலன்களாலே பேணி உள்ள நான்சென்றால் எரிகவரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடுமோ ! ஓர்ந்துபாருமென்க. (௩௪௮)

378. தழங்குரன்முரசிற்சாற்றித்தத்துவந்தழுவல்வேண்டிச்
செழுங்களியாளர்முன்னரிருளறச்செப்பினுலு
முழங்கழனாகின்மூழ்குமுயற்சியாகிநின்ற
கொழுங்களியுணர்வினாரைக்குணவதற்கொளுத்தலாமோ.

தழங்குரால், விகாரம். செழுங்கனி - தரிசன மோகனீயப் பிரகிருதி ஏழும். குணவதம் : வதம் - விரதம் ; இது பகுதிப்பொருள்விருதி.

(இ - ள்.) எல்லாரும் தத்துவந்தழுவல்வேண்டிக் களியாளர்முன்னே முரசிற்சாற்றிச் செப்பினாலும் அதுகொள்ளாதபடி நரகின்மூழ்கும்பாவத்தினை முன்னே உடையராசிரிந்த உணர்வினரைக்குணங்கொளுத்தலாமோவென்க.()

379. பவழவாய்ச்செழுவுதன்னுணித்திலம்பிலிவித்திக் குழவிநாறெழுந்துகாளைக்கொழுங்கதிரீன்று பின்னாக் கிழவுதான்வினைக்கும்பைங்கூழ்கேட்டிரேற்பிணிசெய்பன்மா வழவிற்காண்மேவுஞ்சீலவேலியுத்ததிமிநென்றான்.

பவழவாய் - கருத்தற்கும் பை. நித்திலம்போலுஞ்சுக்கிலம்.

(இ - ள்.) உழவிற்கான், கேட்பீராயின், பவழவாயாகியசெய்யிலே நித்திலத்தை வித்துதலாலே முனைதோன்றிக் கதிரையீன்று பின்னே தான் மூப்பை வினைக்கும் ; அப்பயிரை நோயைச்செய்யும் தீவினையாகிய விலங்குகள் மேயும் ; அவை மேயாதபடி சீலமாகியவேலியைக் கொண்டு சென்றிடுவீராக வென்றானென்க. (௩௭௦)

380. குழுகதிர்தியமன்னசுடர்மணிப்பூணிணனும் வீழ்தருகதியினிங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துக்கு முழவினை தூர்த்தலானுமுணர்வுசென்றெறித்தலானு மாழ்குடற்புணையினன்னவறிவரன்சரணடைந்தான்.

சீவகனுக்கு மதியுவமை, கலைகள்நிறைதலால் ; உம்மை, சிறப்புமமை. வீழ்தருகதி - நரகத்தேவிழுதற்குக் காரமானமான தீவழி. பொன்னெயில் வட்டத்திற்செலுத்து முழவினை - சாதுசாணுவதற்கு முன்செய்த நல்வினை. அத்தவத்தே பயின்றமையால், உணர்வு பிண்டும் அதன்மேற்சென்றுபரத்தலானும்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுப் பூணிணனும், ஊழ்வினை செலுத்துதலானும் உணர்வு எறித்தலானும் கறியினிங்கிப் பிறவிக்கடலை நீர்த்துதற்குத் தெப்பமன்ன அறிவனைச் சரணாக அடைந்தானென்க. (௩௭௧)

381. காட்சிநன்னிலையின்ஞானக்கதிர்மணிக்கதவுசேர்த்திப் பூட்சிசாலொழுக்கமென்னுமவயிரத்தாழ்கொளுவிப்பொல்லா மாட்சியில்கதிகளெல்லாமடைத்தபின்வரம்பிவின்பத் தாட்சியிலுலகமேறத்திறந்தனனலர்ந்ததாரான்.

நிலைபெறுடைமையின் நிலை. பொருள்களைக் காத்தற்கு உலாவுதலிற் கதவு. காட்சியையும் ஞானத்தையும் விட்டுநீங்காமல் தகைத்தலின், தாழ். மாட்சியில் பொல்லாக்கதி - பிறவி கெடுதலில்லாத திக்கதி ; மாட்சிமையு மாம். ஆட்சியில் உலகம் - இதற்குமுன்பு ஆளாதவுலகம் ; வீடு. அலர்ந்த - புகழாற்பார்த்த.

(இ - ள்.) தாரான், காட்சியாகியநிலையிலே ஞானமாகிய கதவைச் சேர்ந்தி ஒழுக்கமாகிய தாழைக்கொளுவிச் கதிகளெல்லாம், அடைத்தபின் வீட்டுகைத்தேசெல்ல வழிதிற்ந்தானென்க. (௩௫௨)

382. நல்லறத்திறைவனாகிநால்வகைச்சரணமெய்தித்
தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொடுகழற்காலினற்குப்
புல்லறநெறிக்கணின்னுபொருள்வயிற்பிழைத்தவாறு
மில்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

நால்வகைச்சரணம்: அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணம். தொல்லறம் - தன்ஞலத்திற்கெல்லாம் உரிய அறம். புல்லறநெறிக்கணின்னு பொருள்வயிற்பிழைத்தவாறும் - தீக்கதியினின்றோர் தாம் நடாத்துகின்ற புல்லிய இல்லறத்தினையிலே நிற்கலால் வீடுபேற்றில் தப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும் - வீடுபேறு தப்பாதபடி இல்லறம் நடாத்துமியல்பும். எல்லாம் - ஒழிந்தனவும்.

(இ - ள்.) சரணமெய்திப் பூண்ட காலினனுக்கு உலகம்பிழைத்தபடியையும் நல்லோர்நடாத்தும் அறத்தியல்பையும் ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக்கூறினென்க. (௩௫௩)

383. எரிமுயங்கிலங்குவைவேலினையவர்குழாத்தினிங்கித்
திருமுயங்கலங்கன்மார்பிற்சீவகற்கொண்டிவேறு
விரிமலர்க்கண்ணிகட்டிவிழைதகவேய்ந்தபோலும்
தெரிமலர்க்காவுசேர்த்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றான்.

இனையவர் - தம்பிமாரும் தோழன்மாரும். கொண்டிவேறு - வேறுகக் கொண்டு.

(இ - ள்.) ஆசிரியன், குழாத்தினின்றும் தானிங்கிச் சீவகனைத் தனியே கொண்டுபோய், கண்ணிகட்டி விதானித்தபோலும் காவைச்சேர்த்து, அவனுக்குப் பிறப்பினைத் தெளிவிக்கலுற்றனென்க. (௩௫௪)

384. பூவையுங்கிளியுமன்னரொற்றெனப்புணர்க்குஞ்சாதி
யாவையுமின்மையாராய்ந்தந்தளிப்பிண்டிநீழ்ந்
பூவியற்றவிசினுச்சிப்பொலிவினோடிருந்தபோழ்தி
லேவியல்சிலையினையிப்பொருள்கேண்மோவென்றான்.

(இ - ள்.) ஆசிரியன், பிண்டிநீழலிடத்திட்ட தவிசின்மேல் இருந்த அளவிலே, பூவையும் கிளியுமுதலாகக்கொண்டு வேறும் அரசர் ஒற்றுகவிடும் சாதிகளெல்லாம் இல்லாந்தபடியை ஆராய்ந்து, சிலையினுனை இக்கதையைக் கேட்பாயாகவென்றனென்க. (௩௫௫)

385. வையகமுடையமன்னன்சச்சந்தனவற்குத்தேவி
பைவிரிபசும்பொனல்குற்பைந்தொடிச்சையென்பான்

செய்கழன்மன்னன்றோர்துதேவியைப்பொறியிற்போக்கி
மையல்கொணெஞ்சிற்கல்லாமந்திரிவிழுங்கப்பட்டான்.

பொன் - மேகலை. தேர்த்து - கனவிற்குப்பின்பு இவளைப்போகவிடு
மாறுதேர்த்து. மையல் - தன்னை ஆக்கினவனைக்கொல்லுதல்.

(இ - ள்.) இவ்வையகமுடைய அரசன் சச்சந்தன் ; அவனுக்குத்தேவி
விசயை ; அவன் தேர்த்து அவளைப்போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப்பட்டா
னென்க. (௩௫௬)

386. புலம்பொடுதேவிபோகிப்புகற்கருங்காடுநண்ணி
வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியீன்றதென்ன
விலங்கிழைசிறுவன்றன்னைப்பயந்துபூந்தவிசினுச்சி
நலம்புரிநங்கைவைத்துநல்லறங்காக்கவென்றாள்.

வலம்புரி உவமைகூறவே தேவிமறைந்தமையும் உணர்த்தினார். இலங்
கிழை - தேவி ; இது சுட்டு. நலம்புரிநங்கை - அறத்தைவிரும்பிய கூனி
யாகிய தெய்வம். வைத்து - வைக்க. அறம் - நோன்பு.

(இ - ள்.) தேவி போய், நண்ணி, வலம்புரி மணியையின்றாற்போலச்
சிறுவனைப் பயக்கையினாலே, அவனைத் தெய்வம் தவிசின்மேலேவைக்க,
அத்தேவி, யான் மேற்செய்கின்ற அறம் நன்னைக்காக்கவென்று உட்கொண்
டாளென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப் பள்ளிசேர்த்தினபொழுதே தேவி கருதியதனை
ஆசிரியனுணர்ந்து ஈண்டுக்கூறினாள். எனவே தேவி நோன்பிலேயிருந்தமை
சீவகனுணர்ந்து, அது கருமமென்று உட்கொண்டான். பின்பு, “அழகனமுள
ரோ” (சீவக. ௧௮௮௪) என்றது, இதற்குப்பின்பு திங்கின்றியிருந்தமை
கருதி. (௩௫௭)

387. வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்கொழுந்துமீன்குழாங்கன்சூழக்
கானத்திற்கிடந்தேபோற்கடலகமுடையநம்பி
தானத்துமணியுந்தானுமிரட்டுறத்தோன்றினுனே
பூனத்திற்தீர்த்தசீர்த்தியுத்தரட்டாதியானே.

கொழுந்தொன்றார், நாடோறும் வளர்தலின். தானத்துமணி - சுடுகாட்டு
மணி. ஊனம் - நானுக்குள்ள நீங்கு.

(இ - ள்.) நம்பி, உத்தரட்டாதிநாட்பிறந்தவன், பிறை மீன்குழாங்கன்
சூழக்கிடந்ததுபோலே மணியும் தானும் மாறுபடத் தோன்றினுனென்க. ()

388.(க)அருந்தவன்முந்துகூறவலங்கல்வேளைய்கன்சென்று
பொருந்துபுகிறுவற்கொண்டிபொலிவொடுபுகன்றுபோகத்
திருந்தியநம்பியாரத்தும்மின்னறெய்வம்வாழ்த்திற்
றரும்பொறைய்கொண்மோவென்றானலைகடல்விருப்பிற்கொண்டான்.

389.(உ)கரியவன்கன்னற்கன்றுபிறப்பினைத்தேற்றியாங்கப்
பெரியவன்யாவனென்னநீயெனப்பேசலோடுஞ்

சொரிமலர்த்தாரும்பூணுமாரமுங்குழையுஞ்சோரத்
திருமலர்க்கண்ணிசிந்தத்தெருமந்துமயங்கிவிழ்ந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) முனிவன் நிகழும்பொருளெல்லாம் கந்துகற்குக்கூறலின், அது தப்பாதென்று கருதிச்சென்று. கொண்டு - கொள்ள. திருந்திய - தவம்திருந்திய. பொன்னாய் - திருவையுடையாய்.

(உ) கரியவன் - கண்ணன். பெரியவன் - அறிவுபெரியவன். பேசலோடும், உடனிகழ்ச்சி. தேன்சொரிமலர்.

(இ - ள்.) நாய்கன், அவ்வொளியோடியவழியேசென்று பொருந்தாநின்று சிறுவனையெடுக்க, அந்தநம்பி, நன்னிமித்தம்பெற்றேமென்று நாய்கன் மகிழ்ந்துபோம்படி. நிறையத் தும்மினான்; அப்பொழுது தெய்வம் வாழ்த்திற்று; அம்மகிழ்ச்சியுடனேபோய், அரும்பொன்னாய், கொள்ளென்றான்; அவனும் கொண்டாளென்று ஒருகதைமுக்கத்தாலே, கரியவன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினானாக; அதுகேட்ட சீவகன், நீ கூறியவன்யாரென்றுகேட்ட, நீயெனக்கூறினானாக, தார்முதலியனசோரச் சிந்தக் கலங்கி மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தானென்க.

‘என்று’ எனவும், ‘உணர்த்த’ எனவும் வருவிக்க. அன்புமிகுதியால் மூர்ச்சைமூர்த்திற்று. (நருக - சு0)

390. கற்பகங்கலங்கிவிழ்ந்தவண்ணம்போற்கானீவீழ்ச்
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதோன்றலைச்சார்ந்துபுல்லி
நற்பலகுழீஇயதம்மானவையறத்தேற்றத்தேறிக்
கற்புனைதிணிதிண்டோளான்கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

(இ - ள்.) கானீ, கற்பகம் நிலைகுலைந்து விழுந்ததன்மைபோல விழுதலாலே, சொல்லை விரகாற்சூறிய ஆசிரியன், அத்தோன்றலை விரையச்சேர்ந்து தழுவிச் சந்தனாதிக்கூட்டாற்செய்த குழம்பால்தேற்ற, அத்தோளான் தெளிந்து கையாற்றைவிட்டுச் சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. (நசுக்)

391. இனையையாயதெல்லாமெம்மனோர்செய்தபாவ
நினையனீநம்பியென்றுநெடுங்கணீர்துடைத்துநீவிப்
புனையிழைமகளிர்போலப்புலம்ப்ணின்பகைவனின்ரு
னினைவெலாரீங்குகென்னநெடுந்தகைதேறினானே.

புலம்பல் - அழுதல்; தொழிற்பெயர்.

(இ - ள்.) நம்பி, நீ இனையையாயதெல்லாம் எம்போல்வார்செய்தபாவம் நீங்குகை காரணமாக; இனி, நிற்பகைவன் நின்றானுதலின், மகளிர் போலப் புலம்பலை நீ நினையலென்று கண்ணீர்துடைத்துப் பின்பு உடம்பினைத் தடவி நினையுநீங்குகவென்ன, அவன் தெளிந்தானென்க.

‘நீர்துடைத்து’ என்றது அரற்று. ‘நினைவெலாம்’ என்றது அவலம். அவலமுதலிய நான்குந்குறிநூர். எம்மனோர்செய்தபாவம் நீங்குகை காரணமாகவென்றுமாம். (நகூஉ)

392. மலேபகவழிக்குஞ்சிங்கமடங்கலின்முழங்கிமாரீ
ரலேகடற்றிரையிற்சீறியவனுயிர்பருகலுற்றுச்
சிலையொடுபகழியேந்திக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்று
மிலையுடைக்கண்ணியானையின்னணம்விலக்கினுனே.

(இ - ள்.) அவனுயிரைப்பருகலுற்று, திரையின்முழங்கிச் சிங்கக்குட்டி போலச் சீறி வில்லோடும்பகழியேந்திக் கூற்றெனத்தோற்றுங்கண்ணியானை விலக்கினுனென்க.

தந்தையைக்கொன்றவனைக் கொல்லாமைவிலக்கல் அருமையின், மேற்கூறுகின்றகூற்றான் விலக்கினமைதோன்ற ‘இன்னணம்’ என்றார். (நகூஉ)

393. வேண்டுவனம்பியானோர்விழுப்பொருளென்றுசொல்ல
வாண்டகைக்குரவிற்கொண்மின்யாதுநீர்கருதிற்றென்ன
யாண்டிருரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சிபின்மை
வேண்டுவென்றுசொன்னான்விலவலானதனைநேர்ந்தான்.

வேண்டுவல்: அல்லீற்றுத் தன்மைச்சொல்; சந்தியால்நீகரம்வந்தது. இந்நாறு, “கேளிர்வாழியோ” (குறுந். ௨௮௦) எனநின்றத்போல இயல்பாய் நின்றது. ஆண்டகைமைகூறிற்று, கொலையை விலக்குவரோவென்று அஞ்சிக் கற்பித்தமுகத்தான்; அரசனென்றுணர்ந்தான். திறம் - குலம். வல்லான்: செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காய் உடன்பாடுணர்த்திற்று. இது மேலும் கொள்க.

(இ - ள்.) நம்பியான் ஓரிடம்பெயையுடையதொருகாரியத்தை வேண்டுவென்றுகூற, குரவிர, நீர்கருதிற்று யாது? அதனைக்கொண்மினென, அவன் குலத்தாலில் ஓர்யாண்டி யுதியளவாக அழற்சியின்மைவேண்டுவென்று விலக்கிச்சொன்னான்; விலவல்லானும் நேர்வரியதனை நேர்ந்தானென்க.

என்றுகூறவும் பாடம்.

(நகூசு)

394. வெவ்வினைவெகுண்டசாராவிழுந்தியமிர்தமிழன்னீர்
கவ்வியவெஃகினின்றகயக்கமினிலைமைநோக்கி
யவ்வியமகன்றுபொங்குமழல்படுவெகுளிரீக்கி
யிவ்வியலொருவற்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றான்.

வினையைத் தான் வெகுளுதலாலே அது சாரப்படாத அமிர்து - இரத்தினத்திரயம். கயக்கம் - கலக்கம். அவ்வியமகன்று - மனக்கோட்டமின்றி. ‘இவ்வியலொருவன்’ என்று தன்னைப் பிறன்போற்குறிநூன், தன்மேலன்பால் வருந்துவனென்று.

(இ - ள்.) ஆசிரியன், சீவகனுக்கெழுந்த வெய்தான கோபத்தைப் போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்டநீர்போலரின்ற நிலையைநோக்கி, ஒருவற்கு வந்த துன்பத்தை இற்றெனச் செப்பாநின்றனென்க.

தான்மெய்புணர்தலின், என்னேவிலக்கானென்று இக்கதை கூறுகின்றான். (௩௬௫)

395.(க)வானுறைவெள்ளிவெற்பின்வாரணவாசிமன்ன

னானுறைபருதிவெள்வேலுலோகமாபாலனென்பான்

மேனுறைதிருந்துகண்ணிச்சிறுவனுக்கரசநாட்டிப்

பானிறக்குருகியுந்துபண்ணவர்பழவங்கொண்டான்.

396.(உ)வெஞ்சினங்குறைந்தநீங்கவிழுத்தவந்தொடங்கினோற்கும்

வஞ்சமில்லொள்கையாற்குப்பாவம்வந்தடைந்ததாகக்

குஞ்சரமுழங்குதியிற்கொள்கையின்மெலிந்திம்மூதூர்

மஞ்சுதோய்குன்றமன்னமாடவீட்டகம்புகுந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிமலையில் வாரணவாசியென்னுமரின்மன்னன், பருதிபோற்பகையாகிய இருளைக்கெடுக்கும்வேல். மா, வியங்கோளசையன்றி இசைநிறைந்த நின்றது; புறநடையால்வந்தது; 'ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமாகாலே' (புறநா. ௧௧௩) என்றற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டு.

(உ) கொள்கை - விரதம்.

(இ - ள்.) மன்னனாகிய உலோகபாலனென்பான், புதல்வனுக்கு அரசை நிறுத்தி ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான்; கொண்டு தவத்தைத்தொடங்கிச் சினம்போகநோற்குங்கொள்கையாற்குப் பாவம் வந்துசேர்ந்ததாக, யானைத்தீயாலே உணவிடத்தேவருந்தி இவ்வூரில் மாடத்திரளிடத்தே புகுந்தானென்க. (௩௬௬ - ௭)

397. உரைவிளையாமைமைந்தன்கேட்கியவுவந்துநோக்கி

வரைவிளையாடுமார்பன்யாரவன்வாழியென்ன

விரைவிளையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பாற்

றிரைவிளையாமிர்தமன்னகட்டுரைசெல்கவென்றான்.

வரை தனக்கு நிகராகக் கருதி விளையாடும். விரைவிளையாடும் - விரைபுலாவும்.

(இ - ள்.) மைந்தன், கதை முடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்து நோக்கி, நீ கூறியமார்பன்யார்? அவன்றான் வாழ்வானாகவெனக்கூற, அது கேட்டு, தாரோய், அவன்யானென்று 'ஆசிரியன்கூற, மேல்கேட்பதாக வரும்பி, அமிர்தமன்ன புணர்துரை முடிவுபோக நடப்பதாகவென்றனென்க.()

398. பூத்தின்றுபுகன்றுசேதாப்புணர்முலைபொழிந்ததீம்பா

னீத்தறச்செல்லவேவித்தட்டவின்னமிர்தமுண்பான்

பாத்தரும்பசும்பொற்றாலம்பரப்பியபைம்பொற்பூமி
யேத்தருந்தவிசின்மபிதோழரோடேறினே.

சேதர், பண்புத்தொகை. பால் பெருக்கறுதலாலே அந்நிலையறிந்து
அதிலிட்ட அரிசியைப் பால்செல்ல வேவப்பண்ணிச் சமைத்த பாலடிசில்.
ஒடின பொன்.

(இ - ள்.) கந்தகன், அமுதமுண்ணவேண்டித் தாலம் பரப்பிய பூமியி
லே தவிசின்மேலே தோழரோடு ஏறினென்க. (௩௬௬)

399. புடையிருகுழையுமின்னப்பூந்துகில்செறிந்தவல்கு
னடையறிமகளிரேந்தநல்லமிர்துண்ணும்போழ்தி
னிடைகழிநின்றவென்னைநோக்கிப்போந்தேறுகென்றான்
கடல்கெழுபருதியன்னபொற்கலத்தெனக்குமிட்டார்.

நடை - சோழிடுமுறைமை.

(இ - ள்.) மகளிர், இருகுழையுமின்னுந் தாமதமேந்தத் தான் அதனை
யுண்ணுங்காலத்தே, என்னைப்பார்த்து இங்ஙனேபோந்து ஏறுவீராகவென்
றான்; யான்ஏறினவளவிலே, பொற்கலத்தே எனக்கும்அமுதமிட்டாரென்க.()

400. கைகவிநறுநெய்பெய்துகன்னலங்குடங்கள் கூட்டிப்
பெய்பெயென்றுரைப்பயானும்பெருங்கடல்வெள்ளிக்குள் மம்
பெய்துதூர்க்கின்றவண்ணம்விலாப்புடைபெரிதும்வீங்க
வையனதருளிநலையானந்தணர்தொழிலேனென்க.

விலாவின்கண் இருகாலடுக்குதல், இக்காலவழக்கு.

(இ - ள்.) இவற்குக் கைகவித்தற்குக் காரணமான நெய்ப்பெய்து
குடங்களையும் ஒன்றோடொன்றுசேர்த்திப் பெய்பெய்யென்று கந்துகூர் கூற,
அவர்சொரிதலின், யானும் வெள்ளிமலையைப்போகட்டுக் கடலைத்தூர்க்கின்ற
வண்ணம் விலாப்புடை வீங்கத்தூர்த்து உண்ணுநாலே அறவோர்தொழில
னென்னென்க.

திருத்தியை யடைந்தேனென்றான்.

(௩௬௭)

401. சுரும்புடையலங்கன்மலைச்சுந்தையுந்துணைவன்றானும்
விரும்பினரெதிர்கொண்டோம்பவேழவெந்தியின்கி
யிருந்தனனேமமுநீரெறிசுறவுயர்த்ததோன்றற்
கரும்புடைக்காவையன்னகாவைநின்வலைப்பட்டென்றான்.

அலங்கன்மலை - அலசடியுமலை. சுறவுயர்த்த - சுறவை மேம்படுத்தின.

(இ - ள்.) தலைமையையுடைய. காமனையொத்த காளாய், நீர்வாய்ப்பு
படுதலாலே, சுந்தையும்துணைவனும் விரும்பினராய் வந்திப்பட்டுப் பேண,
யானைத்தியினின்றும் நீங்கியிருந்தேனென்றானென்க.

பின்னர்ப் பசுதோன்றா திருத்தலின், நீங்கியென்றான். இவன் நோய்தீர்
த்தநிலையை வலையென்றான். இதுவிளக்கிப்போகக் கருதலிற் பட்டென்றான். ()

402. நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொண்ணிதிருந்தையில்ல
நலம்பொறுக்கலாதிண்டிநாண்முகன் நமர்கட்கெல்லா
முலம்பொறுக்கலாததோளாயாதலாலுமிழுக்கென்
கலம்பொறுக்கலாதசாயவருழைநின்னைக்கண்டேன்.

நிதி - திரள். தன் நலம் தான் பொறுக்கமாட்டாத. எல்லாழர்த்தமும்
இவனாதலின், 'நாண்முகன்' என்றார்; "ஆதிவேதம் பயந்தோய்நீ" (சீவக.
கஉசஉ), "மலரேந்து சேவடியமாலென்ப" (ஐ. ககக0) என்ப மேலும்.

(இ - ள்.) தோளாய், நிதியையுடைய நுந்தையில்லம் துந்தவர்க்கெல்
லாம் இல்லமாதலால், உள்ளேசென்றேன்; மகளிரிடத்தே நின்னைக் கண்
டேனென்றானென்க. (ந.௭௩)

403. ஐயனைக்கண்ணிற்காணயானைத்தீயதகங்கண்ட
பையணைகம்போலவட்கயான்பெரிதுமுட்கித்
தெய்வங்கொலென்றுதேர்வேற்கமிர் துலாய்நிமிர்ந்ததேபோன்
மொய்குரன்முரசநாணுந்தழங்குரன்முழங்கக்கேட்டேன்.

நாகம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நின்னைக் கண்ணற்கண்டேனாக, யானைத்தீ, மருந்துகண்ட
நஞ்சுபோலக்கெடுதலாலே, யான் அஞ்சித் தெய்வமொலென்று ஆராய்
வேற்கு அமிர்துநிமிர்ந்ததேபோல் உலாவப்பட்டு முரசநாணும் வார்த்தை
அவ்விடத்தேமுழங்க, அதனைக் கேட்டேனென்றானென்க.

'ஐயநிற்கண்ணின்' என்றும் பாடம். இவனிருக்கின்ற மனையாதலின்
இவனைக் காண்பதற்குமுன்னே குறைந்து இவனைக்கண்டபின் பொன்றக்
கெட்டது. (ந.௭௪)

404. கோட்டிளந்திங்கள்குழந்துருவியதிருவிற்போல
மோட்டொலிமுத்தஞ்சுழந்துமுருகுகொப்புளிக்ஞந்தாரோய்
கேட்டளப்பரியசொல்லுங்கிளரொளிவனப்புநின்னைச்
சேட்டிளஞ்சிங்கமன்றாய்சாதகஞ்செய்தவென்றான்.

திங்களே வளைத்திட்டலிற்போல முத்தைச்சுழந்து தேன்கொப்புளிக்
கும் தார். சேடி - பெருமை.

(இ - ள்.) தாரோய், சிங்கமன்றாய், அங்கனங்கேட்டு அளவிடுதற்கரிய
வார்த்தையும் வனப்பும் நின்னைப் பிறப்பை அறிவித்தனவென்றானென்க. 1

405. கோளியங்குழுவையன்னகொடுஞ்சிலையுழவன்கேட்டே
தாளியறவங்கடாயாத்தந்தைநீயாகியென்னை
வாளியங்குருவப்பூனைய்படைத்தனைவாழியென்ன
மீளியங்களிறனாயான்மெய்நெறிநிற்பவென்றான்.

கோளியங்கு - கொலைத்தொழிலிலே நடக்கின்ற.

(இ - ள்.) சீவகன், அதனைக்கேட்டு ஒளியியங்காரின்ற உருவமாகிய
பூனையுடையோய், முயற்சியாற்பிறந்த தவங்கள் தாயாக, நீ தந்தையாகி

என்னைப்படைத்தனையென்ன, ஆசிரியன் களிதனும், யான் தவநெறியிலே நிற்பேனென்றானென்க.

நல்லிணையால், இக்கலைகளைக்கற்றுத் தான் வேறொருபிறப்பானமைகூறினான். (௩௭௬)

406. மறுவறமணையினீங்கிமாதவஞ்செய்வலென்றும்
பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையநீரார்
துறவறம்புணர்கவென்றேதோன்றருடொழுதுநின்ற
னறவறமலர்ந்தகண்ணினன்மணிவண்ணனன்னான்.

அறமல்லவாகியபிற - விலக்குஞ்சொற்கள். நறவு அற - நறுநர்த்தம் தன்னிடத்தேதங்க.

(இ - ள்.) மணிவண்ணனன்னான், அறிவுடையோர் இல்லறத்தினின்று நீங்கி மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்றும் பிறபேசார், உலகத்தார்; ஆதலால், யானும் அதுவே கூறுவேன்; துறவறத்தைக்கூடுகவென்று அவனுடையதானைத் தொழுதுநின்றானென்க.

ஒருவர் துறப்பேனென்றால் அறிவுடையோர் விலக்காராதலின், இவனும் அதற்கு உடன்பட்டானெனத் தேவர்கூற்றுமாம். (௩௭௭)

407. கைவரையன்றிரில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்னான்
றெவ்வரைச்செஞ்சுக்குநீதிமனத்தகத்தெழுதிச்செம்பொற்
பைவிரியல்குலாட்கும்படுகடனிதியின்வைகு
மைவரைமார்பினுற்குமனமுறத்தேற்றியிட்டான்.

கை வரையன்றிரில்லா - ஒழுக்கத்தின் எல்லைகடவாத; யானையையாறு பட்டு நில்லாதவென்றுமாம். பைபோலவிரிந்த. கடல்போலநிதி.

(இ - ள்.) மடங்கலன்னான், தன்பகைவரைக் கொல்லுமுறைமையை அவன்மனத்தேவிலைபெறுத்தி, சுநந்தைக்கும் கந்துகனுக்கும் சீவகன்கல்வியையும் சீக்கையையும் தன்னுறமவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தானென்க. (௩௭௮)

408. அழலுறுவெண்ணெய்போலவகங்குழைந்துருகியாற்றார்
குழலுறுகிளவிசோர்ந்துருமாணத்தமியனாக
நிழலுறுமதியமன்னாய்நீத்தியோவெனவுநில்லான்
பழவினைபரியநோற்பான்விஞ்சையாவேந்தன்சென்றான்.

(இ - ள்.) சுநந்தை, ஆற்றாய்ச் சோர்ந்து, கலைகணிதைந்தவனே, குமாணைத் தமிழனும்படி நீத்தியோவென்றுகூறவும் நில்லாறாய், வேந்தன் பழவினைகெடும்படி தவஞ்செய்வதற்குச் சென்றானென்க.

இது நாமகளைக்கூடிய இலம்பகமென்க; இலம்பகம், வடசொல். (1)

க.—நாமகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆக்ககவி, ௪௦௮.

இரண்டாவது கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

409. ஆர்வவேரரிந்தச்சணந்திபோய்
வீரன் றுணிழல் விளங்கநோற்றபின்
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்துவிண்டொழச்
சோர்விஸ்கொள்கையான் றேற்றநீங்கினான்.

ஆர்வவேர் - ஆசையென்கிற பிறவிவேர். அச்சணந்தி - ஆரியநந்தி. வீரன் தாளநிழல்-ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமிகள் சமவ சரணத்தே. மொக்குளின் மாய்தல் - வீடுபெறுங்கால் திருமேனியுடனே மறைதல்.

(இ - ள்.) அச்சணந்தி, இவ்விடத்துநின்றும்போய், தாளநிழலிலே விளங்கும்படி வேரையரிந்து நோற்றபின்பு, அக்கொள்கையான், விண்டொழ மொக்குளின்மாய்ந்து பிறவிரீங்கினனென்க. (க)

410. நம்பனித்தலைநாகநன்னகர்ப்
பைம்பொனோடைசூழ்பருமயானையுஞ்
செம்பொனீள்கொடித்தேரும்வாசியும்
வெம்பவூர்துலாம்வேனிலானினே.

(இ - ள்.) பிள்ளையார், இவ்வுலகில், நாகம்போலும் இராசமாபுரத்தே யானே முதலியவற்றைக் கண்டார்வரும்ப ஏறி, வேனிலானேபோல மகளிர்க்கு வேட்கைவினைத்து நடக்குமென்க. (உ)

வேறு.

411. கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமுஞ்
சிலையினதகலமும்வீணைச்செல்வமு
மலையினினகலியமார்பனல்லதிவ்
வுலகினிலிலையெனவொருவனாயினான்.

இதனால், சீவகற்குப் பதினையாண்டுசென்றபின் நல்வினையாற்பிறக்கின்ற குணங்கள் கூறுகின்றார்.

கலையினதகலம் - கல்விகாரணமாகப் பிறப்பதொரு ஞானம். காட்சிக் கின்பம் - அப்பருவத்திலே பிறப்பதோர் அழகு. சிலையினதகலம் - படைக் கலம் பயின்றவாற்றால் அப்பருவத்துப்பிறக்கும் வீரம். வீணை-தாளத்தோடே கண்டத்திலும் கருவியிலும் பிறக்கும் பாட்டு; இசை நாடகம் காமத்தை வினைத்தலின், அவற்றற் பிறக்குங்காமத்தை, 'வீணைச்செல்வம்' என்றார்.

(இ - ள்.) ஞானமும் அழகும் வீரமும் காமமுமாகின்றான் சீவகன் ; இவனல்லாத இவ்வுலகில் ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தான் ஒரு வனையாயினென்க.

அரசர்க்குச்சிறந்தன இந்நான்கென்றார்.

இனி, கலையினதகலம் - நாமகள் ; காட்சிக்கின்பம் - வீற்றுத்தெய்வம் ; சிலையினதகலம் - வீரமகள் ; வீணைச்செல்வம் - மாதங்கி. இவர்கள்தாம் இவனல்லது வேறு யாங்களென்று இல்லையென்னும்படி ஆயினென்றுமாம். (௩)

வேறு.

412. நாமவென்றிவேனகைகொண்மார்பனைக்
காமனையெனக்கண்ணிமங்கையர்
தாமரைக்கணற்பருகத்தாழ்ந்துலாங்
கோமகன் நிறத்துற்றகடலுவாம்.

நகை - முத்துவடம்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒருவனாகிய மார்பனை மங்கையர் காமனையென்று தாழ்ந்து கண்ணுற் பருகும்படி நடக்கும் சீவகனிடத்துப் பிறந்த காரியங் களைக் கூறுவாழென்றாரென்க. (ச)

413. சில்லம்போதின்மேற்றிரைந்துதேனுலா
முல்லைகாரொனப்பூப்பொமாய்ந்நிரை
புல்லுகன்றுளிப்பொழிந்துபால்பிங்
கல்லென்சுமையோர்கடலின்மிக்கதே.

பின்புனிக்கழிகின்றமையின், சிலவான அழகிய போதின்மேலே தேனி னம் சாய்ந்துலாவுமுல்லைபென்று அடை கூறியது. இப்பொழுது காரொனப் பூக்கும்படியாகவென்க. பால்பிங் சுமமை - பசுக் கதக்கிற ஒலி.

(இ - ள்.) நிரை, தான்புல்லுங் கண்மைநிறைத்து, முல்லை காரொனப் பூப் பத் தானே பாலைப்பொழிதலாற் படுமொலி ஒருகடலினுமிக்கதென்க. (ரு)

414. மிக்கநாளினுல்வேழமும்மத
முக்கதேனினோடுநிவாரசனை
யொக்கவாய்நிறைந்தொழுஞ்சுன்றின்மேன்
மக்களீண்டினூர்மடங்கன்மொய்ம்பினூர்.

உக்க தேனுடனே மும்மதம் ஊறுதலாலே சுளைகளெல்லாம் தம்மில் ஓக்க வாய்நிறைந்து ஒழுஞ்சுன்றும்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் ஒலிமிக்கநாளிலே குன்றின்மேல் மொய்ம்பினூர னிய வேடரெல்லாரும் வந்து தங்களிலே திரண்டாரென்க. (சு)

415. மன்னவன்னிரைவந்துகண்ணுறு
மின்னநாளினூர்கோடுநாமெனச்

சொன்னவாயுளையொருவன்புட்குரன்
முன்னங்கூறினமுழுதுணர்வினன்.

இன்னநாள் - இளவேனிற்சூரியநாள்.

(இ - ள்.) அங்நாள் ஈண்டினவர்கள், இத்தன்மைத்தாகிய நாளிலே நிரை வந்துசேரும் ; அதனை நாம் கொள்ளுதுமெனக் கூறிய அப்பொழுதே, புட்கூறிய குரலின் குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றினும் அறிவுடையானொருவன் கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(எ)

416. (க) அடைதுநாகிரையடைந்தகாலையே
குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை
யுடையும்பின்னரேயொருவன்றேரின
லுடைதுஞ்சுமிவற்றேனுடைந்தவண்ணமே.

417. (உ) என்றுகூறலுமேழைவேட்டுவி
ரொன்றுதேரினொருவன்குற்றமே
யென்றுகூறினுமொருவனென்செயு
மின்றுகோடுநாமெழுகென்றேகினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன. சுடுவில் - சுடுவால்; சுடுதலென வினை மேனிற்ற வினைப்பெயரன்றி வினைமாத்திரையுணர்த்திநின்று உருபேற்றது ; தேனினம்போலக் கெடுதலுமெனவே தமக்குப் பாழன்மைகூறினன்.

(இ - ள்.) நாம் நிரையை அடிப்போம் ; அடித்த பொழுதே, அரசன் படைவந்துபொருது குடையும் பிச்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்கத் தான்கெடும் ; அது கெட்டபின்பு சுடுதலால் தேனினம் கெட்டாற்போல ஒருவன்தேராத் கெடுவேமென்று நிமித்திகள் கூறினன் ; அவன்கூறினவளவிலே, அவனை வேட்டுவீரன இகழ்ந்து, ஒருவனைக் கூற்றமேயென்று உலகங்கூறிலும், அவ்வொருவன் ஒருதேரால் ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டான் ; ஆகலின், இன்று கொள்ளக்கடவேம் ; எழுந்திருப்பீராகவேனறுகூறி நிரைநிற்கி இடம்போகக் கிப் போனானென்க.

(அ - க)

418. வண்டுமூசுநறவமார்த்தவர்
தொண்டகப்பறைதுடியொடார்த்தெழ
விண்டுதெய்வதம்வணங்கிவெல்கென
மண்டினாரிரைமணந்தகாலையே.

மூசுந், விகாரம். தொண்டகப்பறை - ஏறுகோட்பறை. வண்டு - அரசன் ஊடன் பகைத்து.

(இ - ள்.) அங்நாள் ஏகினவர், நறவமார்த்து, பறை துடியோடு ஆர்த்த தெழ முருகனைவணங்கி, வண்டு, நிரைவந்துகூடின அளவிலே வெல்கவெனக் கூறி மிகஞ்ச்சென்றாரென்க.

(க0)

419. (க) பூத்தகோங்குபோற்பொன்சுமந்துளா
ராய்த்தியர்நலக்காசெறுணான்
கோத்தநித்திலங்கோதைமார்பினுன்
வாய்த்தவந்கிரைவள்ளுவன்சொனான்.

420. (உ) பின்னையுள் புகுந்தழித்ததாதலா
லென்னன்மின்னினாயின் றுநீரென
வெள்ளிவள்ளியின் விளங்குதோணலார்
முன்குமாயரும்மொய்ம்பொடேகினார்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) சுமந்திருப்பாராகிய ஆர்த்தியர். கோதை - பூமலை. நித்திலத்தை
யுடையமார்பினுன் - நந்தகோன். வாய்த்த - தப்பாத.

(உ) வெள்ளியாற்செய்த வளையினையுடைய தோள்.

(இ - ள்.). ஆர்த்தியர் நலஞ்சேர்தற்கு ஆதின்குற்றியை ஒப்பா
கிய நந்தகோனுடைய அந்நிரையிலே வாய்த்தநிமித்திகன், நிரைக்குள்ளே
புகுந்து காரி அழித்ததாகலால், இன்று நீர்நிரையைக் காவல் இகழாதொழி
யெனச் சொன்னான் ; அதுகேட்டுப் புதுமணவாளப்பிள்ளைகளும் மொய்
புடனே காத்தற்கு ஏகினுரென்க. (கக - உ)

421. காயமினெனக்கலந்துகானிரை
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்
பாயமாரிபோற்பகழிசிந்தினு
ராயர்மத்தெறிதயிரினுயினார்.

(இ - ள்.). ஆகாயமுமினுமென் னும்படி காட்டிலே கலந்து நிரைமேய்கி
அளவிலே, வேடர் ஆர்த்துப் பரந்த மழைபோலப் பகழியை உடனே சிந்தினு
ராக, போரிற்கு ஆற்றாய் ஆயர், மத்தாம் கடைந்த தயிர்போலச் சித்தினு
ரென்க. (கங்)

422. (க) குழலுநவியமுமொழியக்கோவலர்
கழலக்காடிபோய்க்கன்றுதாம்புரிந்
துழலையய்ந்துலாமுன்றிற்பள்ளியுண்
மழலைத்திஞ்சொலார்மறுகவாய்விட்டார்.

423. (உ) மத்தம்புலவியகயிற்றின்மற்றவ
ரத்தலைவிடினித்தலைவிடா
ருய்த்தனரெனவுடைதயிர்ப்புளி
மொய்த்ததோணலார்முழுதுயிண்டினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) மற்று, அசை.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சிதறின கோலார், குழலும் கோடாலியும் அங்கே கிடக்கக் காட்டைக் கழலப்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்நின்று சமுதும் படி, அவ்வேடர் கயிடுபோல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின் இத்தலையை நெகிழவிடார் ; ஆதலால், இனி அந்நிரையைக் கொண்டேபோயினாரென வாய்விட்டார் ; அதுகேட்டுத் தோள்முழுதும் தயிர்ப்புள்ளிசெறிந்தநல்லார் திரண்டாரென்க.

‘உய்த்தனர்’ என இமந்தகாலத்தாழ்கூறினார், தெளிவுபற்றி. (கச - ரு)

வேறு.

424. வலைப்படுமானென மஞ்ஞையெனத்தம்
முலைப்படுமுத்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த
தலைப்படுதண்மலர்மலைபிணங்க
வலைத்தவயிற்றினராயமுதிட்டார்.

(இ - ள்.) அவர், முத்தோடே குழலிலேவேய்ந்த தலையின்மலை பிணங் கும்படி மயிர்கூலைய அலைத்த வயிற்றினராய், வலைப்படு மாணென வலைப்படு மயிலென வருந்தினாரென்க. (கசு)

425. எம்மனைமாரினியெங்ஙனம்வாழ்குவார்
நும்மனைமார்களைநோவவதுக்கி
வெம்முனைவேட்டுவருய்த்தனரோவெனத்
தம்மனைக்கன்றொதிதம்புலம்புற்றார்.

(இ - ள்.) அவர், பின்பும், வேட்டுவர் நம்முடையதாய்மாரைநோம்படி அடித்துக் கொண்டுபோயினார் ; இனி எம்முடைய தாய்மார், எங்கனம் உயிர் வாழ்வீர் ? ஒவ்வெனக்கப்பிட்டுக் கன்றொடு புலம்புற்றாரென்க.

உவப்பின்கண் அஃந்நையை உயர்திணையாக்கூறினார். (கஎ)

426. (க) பாண்படுதயிர்பாலொடுநெய்பொரு
தாறுபடப்பள்ளியாகுலமாக
மாறுபடமலைந்தாய்ப்படைநெக்கது
சேறுபடுமலர்சிந்தனிரைந்தே.

427. (உ) புறவணிபூவிரிபுன்புலம்போகி
நறவணிதாமரைநாட்டகரீந்திச்
சுறவணிசூழ்கிடங்காரெயின்முது
ரிறையணிக்கேட்கவுய்த்திட்டனர்பூசல்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆய், ‘வேடு’போலச் சாதியையுணர்த்திற்று. சேறு - மது.

(உ) புறவு - முல்லைநிலம்.

(இ - ள்.) கற்போற்றையுய்ந்த தயிரும் டாலும் நெய்புடனே கலந்து ஆறுண்டாம்படி பள்ளியிலேவருத்தம் நிகழாநிற்க, கெடாதுநின்ற ஆய்ப்படை

மாறுபாடுண்டாகப் பொருதுகேட்டது ; கெட்டபின்பு, ஆயர், மலர் சிந்
தும்படி விரைந்து புன்புலத்தைப்போய் நாட்டகத்தைநீந்தி மூதூரில் இறை
அணித்தாகக் கேட்கும்படி நிரையையடித்த பூசலைக் கொண்டுபோய்ப்
போகட்டாரென்க.

‘இட்டனர்’ என்றார், இப்பழியை அரசன்மலையிலே போகடுதலால் ;
உய்த்திட்டனர், ஒருசொல்லுமாம். ‘மூதூர்’ எனவே இது கேட்டறியாத
தென்பதாகருத்து. இதனால், வாயிலோனுக்கு இசைத்தமை கூறினர். (கஅ-க).

வேறு.

428. கொடுமரவெயிலினீண்டிக்கோட்டிமிலேறுகூழ்ந்த
படுமணியிரையைவாரிப்பைந்துகிலருவிநெற்றி
நெடுமலையத்தஞ்சென்றாரென்று நெய்பொதிந்தபித்தை
வடிமலராய்ப்பூசல்வளநகர்பரப்பினாரே.

துகில்போலருவி. நெய்யைவார்த்த மயிரிலே மலரையுடைய ஆயர்.

(இ - ள்.) மறவர் திரண்டு நிரையைச் சேரக் கைக்கொண்டு மலையில்
அருஞ்சரத்தே போயினரென்று பூசலை நகரிலே பரப்பினாரென்க.

“பல்லாக் கொண்டா ரொல்லா ரென்னும், பூசல் கேட்டுக் கையது
மாற்றி” (பரீனீருபடலம்) என்றும், “நிரைகோட் கேட்டுச் செய்தொழி
லொழிய” (பு - வெ. உ: உ) என்றும் துறைகூறுதலின், இவரும் கேட்டோ
ரெல்லாம் சென்று மீட்டபெனக்கருதி நகர்க்குணர்த்தினார். (உ௦)

வேறு.

429. காசின் மாமணிச்சாமரைகளன்னியர்
வீசமாமகரக்குழைவில்லிட
வாசவான்கழுநீர்பிடித்தாங்கரி
யாசனத்திருந்தானடன் மொயம்பினான்.

காச - குற்றம். மொயம்பினான், இகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) மொயம்பினான், கன்னியர் சாமரை வீசுந்தோறும் மகரக்
குழை வில்லிடக் கழுநீரைப் பிடித்து, சச்சந்தனிநுந்தமண்டபத்தே அவ
னிநுந்த சிங்காசனத்தே இருந்தானென்க. (உ௧)

430. கொண்டவாளொடுங்கோலொடுங்கூப்புபு
சண்டமன்னனைத்தாடொழுதாயிடை
யுண்டொர்பூசலென்றாற்குரையாயெனக்
கொண்டனர்நிரைபோற்றெனக்கூறினான்.

(இ-ள்.) எடுத்தவாளொடும் பிரம்பொடும் கையைக் குவித்துக் கொடிய
அரசனைத் தானைத்தொழுது, அக்காட்டிலே ஒரு பூசலுண்டென்று கூறிய
ஆசாரவாசிக்கு, ‘அதுயாது? கூறாய்’ என்று அரசன்கூற, அவனும், ‘யான்கூறு
கின்றதனைத் திருவுளம்பற்று; நிரையை அடித்துக்கொண்டார்’ என்றுகூறினா
னென்க. (உ௨)

431. செங்கட்புன்மயிர்த்தோறிரைசெம்முக
வெங்கணைக்கிற்குப்பாயமிலேச்சனைச்
செங்கட்டிவிழியாத்தெழித்தான்கையு
ளங்கட்போதுபிசைந்தகூற்றனான்.

(இ - ள்.) அகூற்றனான், அதனைக்கேட்டுப் பூவைப்பிசைந்து, கண் முதலியவற்றையுடைய மிலேச்சனைக் கண்ணிலே தீப்புறப்பட விழித்துக் கோபித்தானென்க.

அவன் அரசனன்மையின், கோபம் எளியார்மேற்றாயிற்று. (உரு)

வேறு.

432. கூற்றின்னிடக்குங்கொலேவெவன்கோவலர்வாய்
மாற்றம்முணர்ந்துமறங்கூர்கடற்றூனேனோக்கிக்
காற்றின்விரைந்துதொறுமீட்கெனக்காவன்மன்ன
னேற்றையரிமானிடிபோலவியம்பினானே.

“ஏறுமேற்றையும்” (தொல். மரபு. சூ. உ) என்றலின், ஏற்றையும் பெயர்.

(இ-ள்.) கூற்றுப்போற் கோபியாநின்ற வேலவனாகிய காவல்மன்னன், அக்கோபம் சிறிது தணிந்து, கோவலரையழைத்து அவர்கூறிய கூற்றிற் பொருளையுணர்ந்து, தனதுதானையைப்பார்த்து, காற்றினும்விரைந்துசென்று விரையைமீட்டிராகவென்று அரிமானேறும் இடியும்போல இயம்பினானென்க.)

வேறு.

433. கார்வினாமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம்
போர்வினையிவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலாள்
வார்வினாமுரசம்விம்மவூனுலாப்போந்ததேபோ
னீர்வினாசரிசங்கார்ப்பரிநெளியரந்தவன்றே.

கார்காலத்தண்டான மேகமன்ன கவுள்மறைந்த கடாம். போருண்டாதற்குக் காரணமான குதிரை. வார்வினை-வாருண்டான. யானையும் பரியும் முழக்கமுமுண்மையின், மேகம் உவமை.

(இ-ள்.) வேழமும் தேரும் புரவியும் காலானும், முரசம் விம்மச் சங்கு ஆர்ப்ப வான் உலாப்போந்ததேபோல் நிலம் நெளியப் பரந்தவென்க.

இனி, வானுலாப்போந்ததேபோலும் நீராவது கடல்; அதில் விளைந்த சங்குமாம். நெளிய, விகாரம். (உரு)

434. காலகம்புடைப்பமுந்நீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததேபோல்
வேலகமிடைந்ததானேவெஞ்சினவெயினர்தாக்க
வால்வனையலறவாய்விட்டிரலையுந்துடியுமாப்பப்
பால்வனைந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைவதொத்தார்.

(இ-ள்.) காற்று உள்ளேயடித்தலாலே கடல் எழுந்ததேபோலக் கிளர் வ வேல்மிடைந்ததானையும் எயினரும் வனையலற இரலையும் துடியும் வாய்

விட்டு ஆர்ப்பத் தம்மில்தாக்குதலாலே கோவித்து ஒருபக்கத்திலே வந்து வளைந்து இரவுப்பகலும் மலைவதொத்தாரென்க.

முன்றுநீர்மையையுடைய கடல்; அது முற்கூறினும் (சீவக. ௩.) ஒடு, எண்ணெடு. வேடர் அரசார்க்கு எதிரிநிறலின், இரவுப்பகலும் உவமையாயின. வளை தானைக்கும், துத்தரிக்கொம்பும் துடியும் வேடர்க்கும் நிரனிறை. (உசு)

435. விற்பழுத்துமிழ்ந்தவெய்யவெந்துனைப்பகழிமைந்தர்
மற்பழுத்தகன்றமார்பத்திடங்கொண்டிவைகச்செந்நாச்
சொற்பழுத்தவர்க்குமாண்மை மசொல்லலாந்தன்மைத்தன்றிக்
கொற்பழுத்தெரியும்வேலார்கொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரே.

பழுத்து - குழைந்து. வெய்ய - விரும்பின. மற்பழுத்து - மற்றொழிலிலே முற்றுப்பெற்று. செவ்வியநாவிலே சொல்லெல்லாம் கைவந்தவர்கள். கொற்றொழிலிலே அடிப்பட்டு. மைந்தரும்வேலாரும் அரசுப்படை.

(இ-ள்.) வேடர்கையில் வில் வளைந்துகான்ற பகழி மைந்தர்மார்பத்தே தங்குதலாலே கவிகளுக்கும் ஆண்மைகூறலார் தன்மைத்தன்றாக எரியும் வேலார் அவ்வேடர்வில்லைத் கெடுத்தாரென்க.

இனி, வேலார் தமது வில்லைவளைத்தார்; அவ்வளவிலே வேடர் மைந்தரை வீட்டினாரென்றுமாம். (உஎ)

436. வாட்படையனுங்கவேடர்வண்சிலைவளையவாங்கிக்
கோட்புலியினத்தின்மொய்த்தார்கொதினுனைப்பகழிதம்மாள்
வீட்டினார்மைந்தர்தம்மைவிளிந்தமாகவிழ்ந்ததிண்டேர்
பாட்டரும்பகடுவீழ்ந்தபனிவரைகுனிவதொத்தே.

(இ - ள்.) தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடும்படி வேடர் வில்லைவளைத்துப் புலியினம்போல் எதிர்சென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீரராவர்களை வீட்டினார்; அவ்வளவிலே மா வீழ்ந்தன; தேர் கவிழ்ந்தன; வரை குனிவதனையொத்துப் பகடுவீழ்ந்தனவென்க.

மொய்த்தார், தொழிற்பெயர். பட்டு, விகாரம். (உஅ)

437. வென்றிநாங்கோடுமின்னெவள்ளிடைப்படுத்தென்மெண்ணி
யொன்றியுள்வாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேபோற்
பொன்றவழ்களிறுபாய்மாபுணையிற்துஞ்சிபிச்ச
மின்றவழ்கொடியொடிட்டுவேற்படையுடைந்தவன்றே.

வேற்படை - காலாள். குஞ்சி - சிற்றணுக்கள்.

(இ - ள்.) படாதமைந்தர், வேடரை வெளியிலே புறப்படைவிட்டு, யாம் இப்பொழுதே வெற்றியைக்கொள்ளுமென்று எல்லாருமெண்ணி, அப்படையுடனே பொருந்தித் தள்ளிச் சிறிதுகுறைப்பீராகவென்று தம்படைக்குச் சொல்ல, களிறும் மாவும் வேற்படையும் குஞ்சுத்தையும் பிச்சத்தையும் கொடியுடனே போகட்டுக் கடலுடைந்ததுபோல் உடைந்தவென்க. (உக)

438. பல்வினாற்சுகிர்தநாரிற்பனிமலர்பயிலப்பெய்த
முல்லையங்கண்ணிசிந்தக்கால்விசைமுறுக்கியாய
ரொல்லெனவொலிப்பவோடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன
வல்லவற்றமுங்கிரெஞ்சிற்கட்டியங்காரனாழந்தான்.

(இ - ள்.) படை கெட்டவளவிலே, ஆயர், கண்ணிசிந்தும்படி காலை
விசையுண்டாக முறுக்கி ஓடி ஒல்லெனவொலிப்பப் படையுடைந்ததென்று
கூற, அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன் நெஞ்சிலே ஒருவருத்தமுற்று இரங்கி
அதிலே அழுந்தினனென்க.

பல்லாற்கிழித்த நாரிலே பூ நெருங்கவைத்துக் கட்டப்பட்ட முல்லைக்
கண்ணி. 'என்றார்க்கு' பாடமாயின், என்றவருந்தினார்க்குத் தானும் எதிரே
வருந்தினனென்க. (கூ)

439. வம்புகொண்டிருந்தமாதர்வனமுலைமலைத்தேன்சோர்
கொம்புகொண்டன்னநல்லார்கொழுங்கயற்றடங்கண்போலு
மம்புகொண்டரசர்மீண்டாராக்கொண்டிமறவர்போனார்
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகர்ச்செல்வவென்றார்.

செம்பின் தன்மையைக் கொண்டாலொத்த மதில். உலகிற்குன்றி நக
ரிற்கு அரசனாகிய ஸ்ரீமானெயென்றார், வெகுண்டு.

(இ - ள்.) நிரைபோனபின்வந்த ஆயர், செல்வனே, மாலையினது
தேனெழுகுவதொரு கொம்பு கச்சைத் தம்மிடத்தே கொண்டு அடிபாரத்
காதலையுடையமுலைகளைத் தனக்கு உறுப்பாகக் கொண்டாற்போலும் நல்லா
ருடைய கண்போலத் தப்பாத அம்பை எதிர்கொண்டு அரசர்மீண்டார் ; மற
வர் ஆவைக்கொண்டே போனாரென்றானென்க.

அரசர் - அவன்புதல்வரும் மதனனும்.

(கூ)

440. மன்னிரைபெயர்த்துமைந்தர்வந்தனர்கொள்கவாட்குட்
பொன்னிழைடருமேனிப்பூங்கொடியனையபொற்றிற்
கன்னியைத்தருதுமென்றுகடிமுரசியம்பக்கொட்டி
நன்னகர்வீதிதோறுந்தகோனறைவித்தானே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு அரசன் வாளாவிரத்தலின், நந்தகோன், கன்
முதலியவற்றையடைய கன்னியை மைந்தர் நிரைமீட்டுவந்தவர் கொள்வா
ராக; யாமும் தருவேமென நகர்வீதிதோறும் மிக்கமுரசை முழங்கக்கொட்
டிச் சாற்றுவித்தானென்க.

மன்னிரை - பெரியநிரை. பூண்விளங்குதற்குக் காரணமான மேனி.
இரண்டுகுலத்தோரும் தாழ்வுயர்வு கருதாதிருத்தற்கு, 'கொள்க' என்றும்,
'தருதும்' என்றும்கூறினான். படைநாண்குமிகப்படைத்துப்பல்லுயிர்க்கும்
அருள்புரிந்தோருண்மையானும், கன்னியை விரும்புவாருண்மையானும்
கொட்டி அறைவித்தானென்க. (கூ)

441. வெதிர்க்குதைச்சாபங்கான்றவெந்துனைப்பகழிமூழ்க
வீதிர்ந்ததுசேனையிட்டங்கூற்றொடுபொருதுகொள்ளுங்
கருந்தடங்கண்ணியன் றிக்காயமாருகவேகு
மரும்பெறவவருமாகென்றாடவர்தொழுதுவிட்டார்.

மூங்கிலாற்செய்த குதையைபுடைய வில்.

(இ - ள்.) ஆடவர், சேனைத்திரள் வேடரதுசாபங்கான்ற பகழிமூழ்குத
லாலே கெட்டது; ஆதலால், இவளையன்றி ஆகாயமே வழியாகச் செல்வா
ளொருபெறுதற்கரிய தெய்வமகளுமாக, அவ்வேடராகியகூற்றொடு பொருது
கொள்ளுங் கோனாவல்லார் இல்லையென்று தொழுதுவிட்டாரென்க.

இது சொல்லெச்சம்.

(நட)

442. கார்விரியின்னனார்மேற்காழகர்நெஞ்சினேடுங்
தேர்பரிகடாவித்தேந்தார்ச்சீவகனருளிற்போகித்
தார்பொலிபுரவிவட்டந்தான்புகக்காட்டிகின்றற்
கூர்பரிவுற்றதெல்லாமொருமகனுணர்த்தினுனே.

(இ - ள்.) சீவகன், மின்னையொக்குமகளிர்மேலே காழகர் நெஞ்ச ஓடு
மாறுபோல ஓடுந்தேரைச் செலவிலே கடாவிப் பின்பு புரவியை வட்டத்தே
செல்லக் காட்டிகின்றவனுக்கு அவனருளாலே ஒருமகன்போய்வந்துணர் பரி
வுற்றதெல்லாம் உணர்த்தினுனென்க.

வட்டம் - வாளி. இனி, ஒருமகன் தேர்பரிகடாவிப்போய் வந்தென்று
மாம்.

இதன்பின், *‘என்றவன்’, ‘சேட்டினம்’ என இரண்டுகவி கூறு
வாருமுள்; அவை பயிலவழங்கா.

(நடச)

வேறு.

443. தன்பான்மனையானயலான்றலைக்கண்டுபின்னு
மின்பாலடிசிற்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா
நன்பால்பசுவேதுறந்தார்பெண்டிர்பாலர்பார்ப்பா
ரென்பாரையோம்பேனெனின்யானவனாகவென்றான்.

தன்பகுதியாய்த்தங்கிய வீரமகனை. ‘போலா’ என்பது, செய்யாவென்
னும் எச்சப்பொருட்கணவந்த உலமைச்சொல். நன்பால் - நல்லொழுக்கம்;

*(க) என்றவனுரைப்பக்கேட்டே பெரிமணிக்கடகக்கையா
லொன்றியதோழர்கைம்மேலெறிந்துநக்குணர்வின்மிக்கான்
சென்றவற்கோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சிந்தி
நன்றிதேபோல்வதில்லைநாந்தொறுமீட்டிமென்றான்.

- (2) சேட்டினம்பருதிபோலுந்திருமகிழ்மாலையாப்பன்
கேட்டலுங்கனன்றுவல்லேகிளரொளிந்ததிண்டேர்
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணெனநினைந்துசொன்னான்
நீட்டரும்பருதியன்னசீவகசாமியன்றே.

“பலவயிதனும்” (தோல். கிளவி. கு. ௫௧) என்றதனால், சிலவயின் திணை விராயெண்ணி உயர்திணையான் முடிந்தன.

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கம், பசு, துந்தார், பெண்டிர், பாஷர், பார்ப் பாரென்பாரை ஓம்பேனெனின், யான் தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொறுத்தான் ஆண்மகனன்மையிற் பேடியையொத்துப் பின்னும் பாலடிசி லுண்டற்கு மேற்கொள்கின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனானேனென் றுனென்க.

இஃது உட்கோள். இனி, ‘போலாம்’ என மகரவீரக்கிப் பேடிபோலாம் அவனாகவென்றுமாம். ‘போலா’ என்றது, எச்சப்பொருளுணர்த்தினமையின், ஒப்பில்போலியாகாமையுணர்க. (௩௫)

444. போர்ப்பண்ணமைத்துதுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணித்
தேர்ப்பண்ணமைத்துச்சிலைகோலிப்பகழியாய்ந்து
கார்க்கொண்முமின்னினிமிர்ந்தான்கலிமான்றனாம்பிறி
பார்க்கண்ணெழுந்ததுகளாற்பகன்மாய்ந்ததன்றே.

பண்ணமைத்தல் - சமைத்தல். கொண்மு, விகாரம்.

(இ - ள்.) புரவியைப்பண்ணி, துகத்தைப்பூட்டித் தேரைப்பண் ணமைத்துப் பின் தன்னைப் போருக்கிடாகப்பண்ணமைத்துக் கோலி ஆய்ந்து மின்போலத் தேரைச்செலுத்தினுள் ; அப்பொழுது, குதிரைக் குரத்தாற் பாரிடத்து எழுந்த புழுதியாலே பகற்பொழுது கெட்டதென்க. (௩௬)

445. இழுதொன்றுவாட்கணினையாரினையார்கணுக்கிற்
பழுதின்றிமூழ்கும்பகழித்தொழில்வல்லகாளை
முழுதொன்றுதிண்டேர்முகஞ்செய்தவன்நன்னெடேற்கும்
பொழுதன்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) முன்பு நிமித்தங்கூறினவன், அத்தேரைக்கண்டு, தோன்றின அவன் மகளிர் காழுகரிடத்து நோக்குகின்றநோக்குப்போலத் தப்பின்றாகத் தைக்கும் அம்பாற்செய்யுற் தொழிலைவல்ல காளை, தேரொன்றே திசைமுழு தும் முகஞ்செய்தற்குக் காரணமானவன் நன்னுடனே யாம் போரை எதிர் கொள்ளும் பருவமன்று, இப்பொழுது ; போகக்கடவேமென்று கூறின னென்க. (௩௭)

446. மோட்டும்முதுநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேற்
காட்டுண்ணமக்குவலியாரையுங்காண்டிநாமென்
றேட்டைப்பசிபினிரைகவ்வியநாகமேபோல்
வேட்டந்நிரையையவிடலின்நிவிரைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, வேட்டுவச்சாதி, பெரிய முதலைக்கு முது நீரிடத்து வலியதொன்று உண்டாயின், நமக்குக் காட்டிடத்து வலியாரையும் காண்டுமென்றுகூறி, இரைக்கிடைந்தபசியால் இரையைக் கவ்விய நாகம் போல் அந்நிரையைக் கைவிடுதலின்றாய்ப் போரிற்கு விரைந்ததென்க. (௩௮)

447. கடற்படையனுங்கவென்றகானவரென்னுங்கூற்றத்
திடைப்படாதோடிப்போமினுய்யவென்றிரலையவைத்
தெடுத்தனர்விரியுஞ்சங்கும்வீனையும்பறையுங்கோடுங்
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கடலுமொத்தெழுந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்விரைந்தவர், அரசன்படை கெடும்படி வென்ற
வேடரென்னும் கூற்றத்திடையில் அகப்பட்டாதே பிழைக்க ஒடிப்போங்கோ
என்று வார்த்தைகூறித் துத்தரிக்கொம்பையூதிக் கொக்கரிப்பையும் சீழ்க்
கையையுமெழுப்பினார் ; அதற்கு எதிரே பிள்ளையாருடைய சங்கும் பறையும்
கொம்பும் காட்டிலேமுழங்க, இரண்டுபடையின் ஒலியும் காரையும் கடலை
யுமொத்து எழுந்தவென்க.

“வில்லுடை வீனையர் கல்லிடு பெடுத்த” (குறுந். ௨௭௨) என்றார்
பிறரும். (௩௯)

448. கைவிசைமுறுக்கிவீசங்கொள்ளியுங்கறங்குமேய்ப்பச்
செய்கழற்குருசிறிண்டேர்விசையொடுதிசைகளெல்லா
மையெனவளைப்பவீரரார்த்தனரவருமார்த்தார்
மொய்யமர்நாட்செய்தையன்முதல்வீனையாடினானே.

விசையுண்டாகமுறுக்கி. ஐயென - விரைய. பின்புசெய்யும் மொய்யம
ருக்கு முதலேநாட்கொண்டு என்றது, தான்செய்யுந்தொழில்நிகழ்த்துவதற்கு
முன்பே அதனைத் தொடங்கிவைத்தலை. இது தம்மிற்றம்படை வகுத்து
வீனையாடுந் தன்மைத்தென்று, ‘வீனையாடினான்’ என்றார். தனக்கு அவர் நிக
ரன்மையானும், அரசாட்சியின்மையிற் பகையின்மையானும், தனது அருளும்
வீரமும் மேம்படுத்துதற்குச் சென்றானாகலானும், அவரை அஞ்சப்பண்ணி
நிரை மீட்டாநென்பதே தேவர்கருத்து ; அது மேற்காண்க.

(இ-ள்.) அவரெதிர்த்தலிற் குருசில் தேர் கொள்ளிவட்டத்தையும் காற்
றடியையுமொப்ப விசையோடே வளையாநிற்க, தன்வீரர் ஆர்த்தார் ; அது
கேட்டு வேடரும் ஆர்த்தார் ; அப்பொழுது ஐயன் நாட்செய்து வீனையாடினா
னென்க. (௪0)

449. ஆழியானார்திப்புள்ளினஞ்சிறகொலியினுக்
மாழ்கிப்பையவிந்தவண்ணம்வள்ளநேர்முழக்கினனுஞ்
சூழ்துகண்மயக்கத்தாலும்புளினுருள்சுருங்கிச்சேக்கைக்
கோழிபோற்குறைந்துநெஞ்சினறமெனமறமும்விட்டார்.

(இ-ள்.) திருமால்வரப்படுவதாகிய கருடனது சிறகொலியினுலே பாம்பு
மயங்கிப் படமொடுக்கினுற்போல, வள்ளல் தேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ்
ந்த துகளின்மயக்கத்தாலும், வேடர், மனவெழுச்சி சுருங்கி, வலைப்பட்ட
கோழிபோலே செயல்குறைந்து தமதுநெஞ்சில் அறம் புருதாமற் கைவிட்
டாற்போல ஈண்டு மறத்தையும் கைவிட்டாரென்க.

அவருயிரைக்கொடுத்தலின், 'வள்ளல்' என்றார். பொராதே தேரொலியாலே அவரை அஞ்சலித்து நிரைமீட்கின்றான். (சக)

450. புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்புள்ளலைவேடன்பொய்த்தான்
வெள்ளந்தேர்வளைந்தம்மைவென்றியிங்கரிதுவெய்தா
வுள்ளம்போற்போதுநாமோரெடுப்பெடுத்துய்யவென்றோ
வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொடுசிதறினாரே.

(இ - ள்.) அங்கனம் மறம்விட்டவேடர், ஆந்தை ஒருதேர்வருமென்று சொல்லாரின்மதென்று நமக்குச்சொல்லி இந்தப்புள்ளலைவேடன் ரிமித்தத்தைத் தப்பினான்; நம்மைத் தேர் வெள்ளமாகவளைந்தன்; ஆகலான், இவ்விடத்து நிரைகோடலரிது; இனி நாம் கடிதாக ஒருகால் உற்றுப்பொருது தன்னி உய்யப்போம்படி ஒருவருள்ளம்போலே எல்லாரும் செல்லக்கடவேமென்று கூறிச் சென்று, வள்ளன்மேலே அப்புமாரியைச் சிதறினாரென்க.

நீ நினைந்தாற்போலப் போவேமென்றுமாம். (சஉ)

451. மால்வரைத்தொடுத்துவீழ்ந்தமணிநிறமாரிதன்னைக்
காலிரைத்தெழுந்துபாறக்கல்லெனப்புடைத்ததேபோன்
மேனிரைத்தெழுந்தவேடர்வெந்துணையப்புமாரி
கோனிரைத்துமீழும்விலலாற்கோமகன்விலக்கினுனே.

(இ - ள்.) மாரிதன்னைக் காற்று, கல்லென இரைத்தெழுந்து சிதற அடித்த தன்மைபோல, தன்மேல் நிரைத்தெழுந்த வேடருடைய அம்பாகிய மழையை, கோமகன் தன் கைவிலலால் தான்சொரிசின்ற கோலை எதிரே நிரைத்து விலக்கினுனென்க.

மால் - பெருமை. வரையிற்றெடுத்தென்றார், காலமழையென்றுணர் தற்கு. காற்றுத் தான்வேண்டியதிகையே மழையைப்போக்குமாறுபோல, இவனம்பு தன் விசையால் அவரம்பை மீளவிட்டதென்க; "நாமுறக், கணக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசறை" (புறநா. ௩௭௩) என்றார்பிறரும். இதனாற் கோமகனென்றார். (ச௩)

452. கானவிரியவில்வாய்க்கடுங்கணைதொடுத்தலோடு
மானிரைபெயர்ந்தவாயார்த்தனரணிசெய்திண்டோ
டானொன்றுமுடங்கிற்றொன்றுநிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மாரி
போனின்மவென்பமற்றப்பொருவருசிலையினர்க்கே.

(இ - ள்.) தனது வில்வாய்க் கடுங்கணையை அங்கனந்தொடுத்தவுடனே நிரைமீண்டன; அதுகண்டு ஆயர் ஆர்த்தனர்; அதன்பின்பு, நிரையை விட்டுக் குவிர்த கானவர் இரியும்படியாகத் தனதுதிண்டோள் தானொன்று முடங்கிற்று; ஒன்று நிமிர்ந்தது. அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புகள் பெய்மாரிபோலத் தாரையாய்நின்றவென்க.

அங்ஙனந்தொடுத்த தொடைவிசேடங்கண்டு, இனிப் பொரலரிதென்று குறைந்த நிரையைக் கைவிடுதலால், 'தொடுத்தலோமொனிரைபெயர்ந்த' என்றார். இது, நிரைமீட்டப்பின்பு, அவ்வேடர்திரள் குலைந்துபோம்படியெய்த நிலைமைகூறிற்று. கொல்லாதிருத்தலின், 'மாரிபோல்' என்றார். (சச)

வேறு.

453. ஐந்துறுநூறுதலையிட்டவாறாயிரவர்
மெய்ந்துறுநூறுதுதிவெங்கணைநூவிவேடர்
கைந்துறுவில்லுங்கணையும்மறுத்தான்கணத்தின்
மைந்துறுவேற்கண்மடவார்மனம்போலமாய்ந்தார்.

தலையிட்ட - முதலிலேயிட்ட. வேடர் ஐம்பத்தாறாயிரவர். அவர்மெய் நூற்றை நூறுவல்லகணைய இப்பொழுது அங்ஙனம் நூறுதபடி சொரிந்து ; தூவுதல் - மிகச்சொரிதல். மையாகியநூறு - அஞ்சனம். இனி, மையை அழித்தற்குக்காரணமான வேலென்றுமாம். நிலைநில்லாதுகெடுதலின், மனம் உவமை, மாய்தல்-மறைதல்; "கனிமாய்க்குங்கதிர்க்கழனி" (மதுரை, உசஎ) என்றற்போல. தம்முயிர்க்கு ஊறுசெய்யாது எய்தமைகண்டு போகடுதலின், தூவுதலான் அறுத்தான் என்றார் ; தூவித் துணித்தானென்றுமாம்.

(இ - ஸ்.) அங்ஙனம் பெய்மாரிபோனிக்கும்படி கணையைத் தூவி, வேடர்கையிற் பிறரைநூறுதுகின்ற வில்லையும் அம்பையும் அஞ்சிப் போகடப்பண்ணினான் ; பின்பு அவர் மடவார்மனம்போலே ஒருகணத்திற் காட்டிலே மறைந்தாரென்க. (சடு)

454. வாள்வாயுமின் றிவடிவெங்கணைவாயுமின் றிக்
கோள்வாய்மதியநெடியான்விடுத்தாங்குமைந்தன்
ரோள்வாய்சிலையினெலியாற்றெறுமீட்டுமீள்வா
னாள்வாய்நிறைந்தநகைவெண்மதிசெவ்வதொத்தான்.

கோள் - இராகு. சிலையின் ஒலியால் - எய்கிறகாலத்து விசையிற் பிறந்த ஒலியாலே. இது, "கோனிரைத்துமிழும்வில்லால்" (சீவக. சடுக) என்ற தனைக் கருதிக்கூறிற்று. நாடோறும் நிறைந்தமதி, உலகறியக் கலநிரம்பி னமை தோற்றவித்தலின், உவமையாம். மேல் அரசர் தேற்றவுந்தேறு மற்பொருதுபட்டாரேனும், அவர் கட்டியங்காரனைப்போற் பகையன்மையிற் சிறிதுபாவமுளதென்று, அதுதீர்த்தத்குப் பொன்னுற் பண்ணவனுருவமாக்கி விழாச்செய்துகளத்துப்பாவம்போக்கினுள்ளென்றுகூறிய தேவர், என்மடுவேடர் எம்முமறையானும் கொல்லத்தகாதவராதலிற் கொலையின்றென்பதுதோன்றக் களத்துப்பாவம்போக்கினுள்ளென்று கூறராயினுரென்க.

(இ - ஸ்.) கோள்வாய்மதியத்தைத் திருமால்விடுத்தாற்போல, மைந்தன், அவ்வேடர்மேல் வாட்டழும்புமின்றாக அம்புத்தழும்புமின்றாகச் சிலையினெலியால் நிரைமீட்டுமீள்வான், மதிபோவதனையொத்தானென்க. (சசு)

455. ஆளற்றமின்றியலர்தாரவன்றோழரோடுங்
கோளுற்றகோவனிரைமீட்டனனென்றுகூற
வாளுற்றபுண்னுள்வடிவேலெறிந்திற்றதேபோ
னாளுற்றுலந்தான்வெகுண்டானகரார்த்ததன்றே.

தோழர்க்குப் போரின்றேனும் கூடசின்றிலையால், 'தோழரோடும்' என்றார். கோளுற்ற - வேடராற்கொள்ளப்பட்ட. கோவன்-நந்தகோன்; அரசனுமாம். தான் தோற்றதன்மேல் இவன்வெற்றி நிலைசின்றது, புண்ணிலே லேல் எறியப்பட்டு அது முரிந்துகின்றதோன்றது. நிரைமீட்டற்கு வெகுண்டமையால், தேவர், 'நாளுற்றுலந்தான்' என்று ஒரு பெயரிட்டார்; சீவகன் அரசவரிமை எய்துநாள்வந்துறுதலின், தனக்கிழைத்த நாளுற்றுலந்தவனென்றுமாம்.

(இ - ள்.) தாரவன், தோழருடனே இரண்டுபடையிலும் ஓராளுக்கும் குற்றமின்றாக நிரைமீட்டானென்றுகூற, அதுகேட்டு நாளுற்றுலந்தவன், இற்றதுபோல வெகுண்டான் ; நகர் உவந்து ஆர்த்ததென்க. (சஎ)

வேறு.

456. இரவிதோய்கொழுகொண்மாடத்திடுபுகைதவழச்சண்ணம்
விரவிப்பூந்தாமநாற்றிவிரைதெளித்தாரந்தாங்கி
யரவுயர்கொழியினுன்றனகன்படையனுங்கவென்ற
புரவித்தேர்க்கானையன்னகானையப்பொலிகவென்றார்.

(இ - ள்.) சீவகன் செல்லுகின்றதெருவிலே கற்புடைமகளிர், மாடத்தே சண்ணத்தோடேகலந்து புகைதவழாநிற்கத் தாமத்தைநாலப்பண்ணி விரையை எங்குந்தெளித்து அதனை இங்கனங்கோடித்து, தாமும் மங்கலமாக ஆர்த்தையணிந்து, துரியோதனன்படைகெடும்படிவென்ற அருச்சுனனையொத்த கானையைப் பொலிகவென்றாரென்க.

வில்லும் தேரும் நிரைமீட்டலும் உவமம்.

(சஅ)

457. இன்னமுதனையசெவ்வாயினங்கிளிமழலையஞ்சொற்
பொன்னவிரிசுணங்குபூத்தபொங்குள முலையினுற்
மின்னிவந்துசுப்புநோவவிடலையைக்காணவோடி
யன்னமுமயிலும்போலவணிநகர்வீதிக்கொண்டார்.

(இ - ள்.) செவ்வாயினையும் சொல்லினையுமுடைய, வளர்கின்ற இனைய முலையினையுடையார், விடலையைக்காண்பதாக நுசுப்புநோவ ஓடி, அன்னமும் மயிலும் நின்றதோல நகரில் தெருவைக் கைக்கொண்டுநின்றாரென்க.

இது, கற்புடைமகளிரொழிந்தோரைக் கூறிற்று.

(சக)

458. சில்லரிச்சிலம்பின்வன்வார்ச்சிறுபறைகறங்கச்செம்பொ
னல்குற்றேரணிந்துகொம்மையெனும்புரவிபூட்டி

நல்லெழினெடுங்கண்மப்பாப்புருவவில்லுருவக்கோலிச்
செல்வப்போர்க்காமன்சேனைசெம்மன்மேலெழுந்ததன்றே.

இன், அசை. 'முலையெனும்புரவி' என்றார், புரவியின்பின் தேர்செல்
லுமாறுபோல முலைசென்று வசிகரித்தபின்பு அல்குற்பயன்கோடலின்.

(இ-ள்.) செல்வத்தேறின்று போர்செய்யுங் காமன்சேனை, சிலம்பாகிய
பறைகறங்காநிக அல்குலாகிய தேரைச்சமைத்து, முலையாகிய புரவியைப்
பூட்டி, கண் அம்பாகக்கொண்டு, புருவமாகிய வில்லை முடியவளைத்து, தலை
வன்மேலே மறுபடையாக எழுந்ததென்க.

இதனால், அவர் வேட்கைசெலுத்தினமை கூறினார். (100)

459. நூல்பொரவரியுணைமைநூல்பிணையொசியவீங்கிக்
கால்பாந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைகச்சின்வீக்கிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலமணிவிரற்கோதைதாங்கி
மேல்வரல்கருநிநின்றூர்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

நூலெதிர்த்தற்கரிய. இன்னும், ஐயும் அசைச்சொல். கோல் - நரம்பு.

(இ - ள்.) இடை தளரும்படிவீங்கி அடிபாந்து தளராதிருந்தமுலையைக்
கச்சாற்கட்டி, விரலாற்கோதையைத்தாங்கி, சீவகன்வரவைக்கருதி, இமை
யாதேபோர்த்து மேனிலத்துநின்றவர் தெய்வமகளிரையொத்தாரென்க. (101)

460. ஆகமுயிடையும்கவடிபாந்தெழுந்துவீங்கிப்
போகமும்பொருளாயின்புணர்முலைத்தடங்கடோன்றப்
பாகமேமறையின்றபடைமலர்த்தடங்கணல்லார்
நாகம்விட்டெழுந்துபோந்தநாகர்தம்மகளிரொத்தார்.

அங்கு = சுருங்கும்படி. பொருள் = சுணங்கு. புணர்முலை - நெருங்கின
முலை. வேல்போலுங்கண். எழுந்து - உயர்ந்து.

(இ - ள்.) எழுந்து வீங்கி ஈன்ற முலைத்தடம், ஒருபாதியேதோன்ற
ஒரு பாதியாய், ஒருவர்பின்பு ஒருவரின் நல்லார், நாகருலகத்தைவிட்டுப்
போந்த நாகர்மகளிரையொத்தாரென்க. (102)

461. வாள்வந்துடைத்தவைவேலிரண்டென்மலைந்தவேபோ
லாள்வழக்கொழியநீண்டவணிமலர்த்தடங்கணெல்லார்
நீன்சுடர்நெறியைநோக்குநிறையிதழ்நெருஞ்சிப்பூப்போற்
காளைதன்றேர்செல்வீதிகலந்துடன்றெருக்கவன்றே.

வாளாம் - அரவிசேடம்.

(இ - ள்.) அரவிசேடவேல் இரண்டு தம்மின்மலைந்தனபோல் ஆள்வழக்க
மற மலைந்துநீண்ட கண்ணெல்லாம், கொடுமைசெய்யமாட்டாது தம்மிந்
கலந்து, ஞாயிறுபோம்நெறியைநோக்கும் பூப்போலே காளைதேர் செல்கின்ற
வீதியிலே சேர்நெருங்கினவென்க. (103)

462. வடகமுந்துகிலுந்தோமோலையுமணியுமுத்துங்
கடகமுங்குழையும்பூணுங்கதிரொளிகலந்துமுது
ரிடவகையெல்லையெல்லாமின்னிரைத்திட்டதேபோற்
படவரவல்குலாரைப்பயந்தனமாடமெல்லாம்.

வடகம் - அத்தவாளம் ; உடைவிசேடம். கதிரொளி - திங்களுமொளியும்போலுமொளி. கலந்து - கலப்ப. வகை - குறுந்தெரு. நிரைத்திட்டது, ஒருசொல்.

(இ-ள்.) வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற் கலக்கும்படி சிலமின்னிரைத் தாற்போல மூதுரிடத்தினது கூறுபாட்டின் எல்லையெல்லாவற்றிலுமுள்ள மாடமெல்லாம் அல்குலாரைப் பெற்றனவென்க.

இனி, மூதுரெல்லையெல்லாம் வடகமுதலியன ஒளி தம்மிற்கலக்கும் படி சிலமின் நிரைத்தாற்போலவென்றுமாம். (ருச)

463.(க)மாதுகுமயிலினல்லார்மங்கலமாபுகுறிப்
போதகநம்பியென்பார்பூமியும்புணர்கவென்பார்
தோதகமாகவெங்குஞ்சுண்ணமேற்சொரிந்துதண்ணெண்
றுதுகுபிணையல்விசிச்சாந்துகொண்டெறிந்துநிற்பார்.

இதுமுதல், “வட்டுடை” (சகஅ) அளவும் ஒருதொடர்.

(க) காதலொழுதுகின்ற மயிலிற் காட்டின் நல்லார்-பாதத்தையர். போதக-போதுக ; “திருவேபுகுதக” (சீவக. உ.கஉக) என்றற்போல. இவன் அரசனென்றறியாதிருந்தும் உலகங்காத்தற்குரியனென்று, ‘பூமியும்புணர்க’ என்றார். தோதகமாக - வருத்தமாக. நல்லார், மங்கலங்கூறி, நம்பி, போதுகவென்பாரும், புணர்கவென்பாரும், எவ்விடமும் சொரிந்து வீசி எறிந்துநிற்பாரும்.

464.(உ)கொடையுளுமொருவன் கொல்லுங்கூற்றினுக்கெர்டியவாட்போர்ப்
படையுளுமொருவனென்றுபயங்கெழுபனுவனுண் ணா
னடையுளார்சொல்லிற்றெல்லா நம்பிசீவகன்கட்கண்டாந்
தொடையலங்கோதையென்றுசொல்லுபுதொழுதுநிற்பார்.

(உ) உம்மையிரண்டும் சிறப்பு. வரட்போரையுடையபோரென்று போரிற்கு விசேடம். பனுவல்-ஆராப்ச்சி. நடை-ஒழுக்கம். தொடையலங்கோதை-கட்டுதலையுடைய அழகிய மாலை. கோதாய், துண்ணுல்லல்லார் கூறிற்று, கொடையிலும் ஒருவன் கொடுப்பான் ; படையிலும் ஒருவன்கொடுப்பான் ; இவ்விரண்டும் ஒருவனிடத்தே நில்லாவன்றே ; ஆயினும், இவ்விரண்டும் சீவகனிடத்தே கண்டேமென்று தம்மிற்கூறி, அவனைத்தொழுதுநிற்பாரும். ஒன்றல்லவெல்லாம் பலவாதலின், இரண்டையும் ‘எல்லாம்’ என்றார். இவற்றிற்குக் கன்னனும் அருச்சுனனுக்கொள்க. இனி, நிலையாமையையுணர்ந்து கொடைக்குநிகரிலலாதவன், அதனாற் படைக்கு நிகரிலவெனன்று சொல்லிற்றுமாம்.

472. இட்டவுத்தரியமெல்லென்றிடைசுவல்வருத்தவொல்கி
யட்டமங்கலமுமேந்தியாயிரத்தெண்மீண்டிப்
பட்டமுங்குழையுமின்னப்பல்கலனெலிப்பச்சூழ்ந்து
மட்டவிழ்கோதைமாதர்மைந்தனைக்கொண்டுபுக்கார்.

ஒல்கி - எதிர்கொண்டு.

(இ-ள்.) மாதர் ஆயிரத்தெண்மர் ஈண்டி, எட்டிமங்கலத்தையுமேந்தி, மின்னெலிப்ப உத்தரியம் இடையையும் சுவலையும் வருத்த எதிர்கொண்டு சூழ்ந்து மைந்தனை உள்ளேகொண்டுபுக்காரென்க.

“சாமரை தீபந் தமனியப் பொற்கூடம், காமர் கயலி னினைமுதலாத்-
தேமருவு, கண்ணடி தோட்டி கதலிகை வெண்முரசு, மெண்ணிய மங்க
லங்க ளெட்டு.” (௬௪)

473. தாயுயர்மிக்கதந்தைவந்தெதிர்கொண்டுபுக்குக்
காய்க்திர்மணிசெய்வெள்வேற்காணையெக்காவலோம்பி
யாய்க்திருமிழும்பைம்பூணயிரச்செங்கணுன்றன்
சேயுயருலகமெய்தியன்னதோர்செல்வமுற்றார்.

பிள்ளை உயர்ச்சிமிசூதற்குக் காரணமான தந்தை ; “சான்றோ ளுக்குத்
தந்தைக்குக் கடனே” (புறநா. ௩௧௨) என்றார் பிறரும். காய்தல் - எறித்தல்.

(இ - ள்.) தாயுந் தந்தையும் பிள்ளையை எதிர்கொண்டுபுக்கு, ஆலத்தி
முதலியவற்றாலே பரிகரித்து, உலகைப் பெற்றாலெர்த்ததொரு செல்வத்தைத்
தாமுற்றாரென்க. (௬௫)

474. (க)ததைமதியெழிலுவாட்டிந்தாமரைப்பூவினங்கட்.

புகைதுதியழலவாட்கட்பொன்னுள்புல்லநீண்ட
வகைமலிவரை செய்மார்பின்வள்ளிலைக்கண்டிவண்டார்த்
தொகைமலிதொழுவையாளுந்தோன்றன்மற்றின்னகூறும்.

475. (உ)கேட்டினுமறக்கநம்பிகேண்முதற்கேடுசூழ்ந்த
நாட்டிறைவிசையென்னுநாறுபூங்கொம்புணை
வேட்டிறைப்பாரமெல்லாங்கட்டியங்காரன்றன்னேப்
பூட்டிமற்றவன்றனலேபொறிமுதலடர்க்கப்பட்டான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) தான்மதிக்குக்கெடாதே மதியைத்தான்கெடுக்கும் பொற்றாமரை
யில் திருப் பொருத்தம்படி பெருத்த மார்பினையுடைய வள்ளலைக்கண்டு சில
மொழிகளைக்கூறாநிற்கும் நிரையையாளும் வண்டாரையுடைய நந்தகோளென்
ன்க. மற்றும், வினைமாற்று. இன்ன-இத்தன்மையவாகியமொழிகளை; இன்ன
கேளென மேலேகூட்டுக.

(உ) பொறிமுதல்-இருவினையும் செய்தற்குக்காரணமான உயிர்; "தொழின்முத னிலையே" (தோல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. உக) என்றற்போல நின்றது.

(இ - ள்.) வள்ளலைக்கண்டுகூறுந்தோன்றல், நம்பி, இதனைக்கேட்டு மதப்பாயாக ; பின்னை இன்னகேட்பாயாக ; அவ்விரண்டும்யாவையெனின், கொம்பனானவிரும்பிப் பல்லுயிரைக்காக்கின்ற பாரத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரணப்பூட்டித் தனக்குமுன்னேநாட்டிற்குக் கேடுசூழ்ந்த இறை அவனாலே உயிர்போக்கப்பட்டானென்க. (சுக-எ)

476. கோலிழுக்குற்றனானே-எகாடுமுடிவரையொன்றேறிக்
காலிழுக்குற்றுவீழ்ந்தேகருந்தலையெனவற்றேன்
மால்வழியுளதன்ருயின்வாழ்வனைமுடிப்பவென்றே
யாலம்வித்தனையதெண்ணியழிவினுளகன்றுகின்றேன்.

காலோடி வீழ்ந்தேகை வீழ்ந்தென்றது, கட்டியங்காரன் இவன் அரசனோடி மந்தானென்று தன்சுற்றத்தையழிப்பனென்றுகருதி.

(இ - ள்.) அவனாலே உயிர் போக்கப்பட்டஅன்றே வரையேறி வீழ்ந்து உயிரைப்போக்கலுற்ற யான், மால்வழி ஆலம்வித்தும்போலத் தெறித்துப் போய் மடைந்தது பின்தோன்றினதில்லையாயின் உயிரைப்போக்குவென்றே எண்ணி, வருத்தத்தே மிக்குகின்றேனென்றனென்க.

தேவிக்குப் பின்னையுண்மையறிதலிற் கூறினென்க. இது, 'கேட்டு மறக்க' என்றமொழி. (சுக-உ)

477. குலத்தொடுமுடிந்தகோன்றன் குடிவழிவாராநின்றே
னலத்தகுதொறுவினுள்ளேமைங்கோவிந்தனென்பே
னிலக்கணமமைந்தகோதாவரியென்விசையிற்போந்த
நலத்தகுமனைவிபெற்றநங்கைகோவிந்தையென்பாள்.

குலம் தோன்றுதலருமைபற்றிப் பின்னும் 'முடிந்த' என்றான். தன்குலமெல்லாம் இப்பொழுது தானாய்நின்றவின் வாராநின்றேனென்றான். நலத்தகுதத் தக்க.

(இ - ள்.) யான் கோன்குடிவழி வாராநின்றேன் ; இடையிடத்தேன் ; பெயர்கோவிந்தனென்றுகூறப்படுவேன் ; கோதாவரியென்றுகூறிப் புகழால் எங்கும்பார்த்த இலக்கணமமைந்த என்மனைவி பெற்றநங்கை கோவிந்தையென்று பெயர் கூறப்படுவாளென்க. (சுக)

478. வம்புடைமுலையினுளென்மடமகன்மதர்வைநோக்க
மம்படியிருத்திரெஞ்சத்தமுத்தியிட்டனையதொப்பக்
கொம்படிதுசப்பினைக்குறையிரந்துழந்துகின்ற
நம்படைதம்முளெல்லாநகைமுகமழிந்துகின்றேன்.

(இ-ள்.) முலையினுளாகிய என்மகனோக்கம், எல்லார்க்கும் அம்பைத் தோளடியிலேசெல்ல வலித்து நெஞ்சிலே அழுத்தியதன்மையை ஒத்தலாலே

அந்துசப்பினுள் பெறவேண்டுமென்று வருந்திநின்ற நம் ஆயரிடத்தெல்லாம் முகச்செவ்வியின்றி மறுத்துநின்றேனென்க.

தான்மகட்கொடுத்தலின் நம்படையென்றான். சீவகன்விரும்பிக் கோடற்கு மகளை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக்கூறினான். (எ0)

479. பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொற்சீறடிப்பரவையல்குற்
சூடகமணிந்தமுன்கைச்சுடர்மணிப்பூணிணுளை
யாடகச்செம்பொற்பாவையேழுடன் நருவலைய
வாடலில்வதுவைகூடிமணமகனாகவென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே, அடிமுதலியவற்றையுடைய கோலிந்தையைப் பாவை ஏழுடனேதருவேன்; குறைவற்றமணம்பொருந்தி மணமகனாவாயாக வென்றானென்க.

இஃது இன்னவாகியமொழியைக்கேளென்றது. 'என்றான்' என்பதனை, 'அகன்றுநின்றேன்' (சீவக. சஎசு) என்பதனோடுகூட்டுக. (எக)

வேறு,

480.(க)வெண்ணெய்போன் றூறினியண்மேம்பால்போற்றிஞ்சொல்ல
ருண்ணவருக்கியவானெய்போன்மேனியன்
வண்ணவன்முலைமாதர்மடநோக்கி
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

481.(உ)சேதாநறுநெய்யுந்தீம்பால்சுமைத்ததயிரும்
பாதாலமெல்லாநிறைத்திடுவல்பைந்தாரோய்
போதார்புனைகோதைசூட்டுன்னடித்தியை
யாதாவதெல்லாமறிந்தருளியென்றான்.

482.(ங)குலநினையனம்பிகொழங்கயற்கண்வள்ளி
நலனுகர்ந்தானன்றேநறுந்தார்முருக
னிமமகட்குக்கேள்வனுநீணிரைநப்பின்னை
யிலவலர்வாயின்னயிர்தம்மெய்தினுனன்றே.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) மேம்பால்-உண்டற்குமேவும்பால்; ஈற்றுமிசையுசுரம் மெய்யொழிக் கெட்டது. உண்ண - தீய. உம்மை, சிறப்புமமை.

(உ) சுமைத்தயிர-ஆடைத்தயிர். யாதுஆவது-இத்தால்வரும் தீங்கென்?

(ங) பின்னை, அவள்பெயர்; ந, சிறப்புப்பொருளுணர்ந்துவதோரிடைச் சொல்; நச்செள்ளை, நப்பாலத்தன், நக்கிரன் என்றும்போல; நம்பின்னை, விகாரமுமாம்.

(இ - ள்.) பைந்தாரோய், கம்பி, முலையினையும் காதலினையுமுடைய மடநோக்கி, வெண்ணெய்போற்குழைந்து இனியன்; சொல்லன்; மேனியன், அவையன்றி அவள் கண்களும் பூவிரண்டேகாண்; அவளை வரைந்தால் யாது

ஆவது? யாமதிய முருகன் வள்ளிநலம் றுகர்தானன்றே; திருமால் பின்னை யைப் புணர்தானன்றே ; ஆதலால், குலத்தின் தாழ்வு கருதாதொழிக் ; இனி யான்கூறினவெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றி நின்னடித்தியைக் கோதைசூட்டுவா யாக ; சூட்டுமிடத்துக் கலியாணஞ்செய்தற்குச் சிறியேனல்லேன்; நெய்யும் பாலும் தயிரும் பாதாளமெல்லாம் நிறைப்பேனென்றானென்க.

மணமகனாகவென் தவிடத்து முகச்செவ்விகாணுமையின், பின் இது கூறி உடம்படுத்தினான்.

(எஉ-ச)

வேறு.

483. கன்னியர்குலத்தின் மிக்கார்குதிர்முலைக்கன்னிமாற்பு
முன்னினர்முயங்கினல்லரன்முறிமிடைபடலைமாலைப்
பொன்னிழைமகளிரொவ்வாதவரைமுன்புணர்தல்செல்லா
ரின்னதான்முறைமைமாந்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினானே.

(இ - ள்.) நம் குலத்தோர்; வகைமாலையினையும் இழையிழையுமுடைய மகளிரை வரையுமிடத்து, கன்னியரிற் குலத்தின் மிக்காருடைய அழியாத மாற்பத்தை எதிர்ப்பட்டாராய்முயங்கினல்லது, நம் குலத்திற்கு ஒவ்வாதவரை முற்படவரையார் ; அதுவுமன்றித் தேவரையொழிய மக்கட்கு முறைமை இத்தன்மையதாயிருந்ததெனக் கருதி, பின்பு, தன்மனத்தே பதுமுகனுக்குக் கொடுப்பதாகவெண்ணினானென்க.

(எடு)

484. கோட்டிளங்களிறுபோல்வான்நந்தகோன்முகத்தைநோக்கி
மோட்டிளமுலையினுணின்மடமகளெனக்குமாமான்
சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்செய்வானிவைகள்சொல்லி
நீட்டித்தல்குணமோவென்றுநெஞ்சுகங்குளிர்ப்பச்சொன்னான்.

‘சூட்டொடு கண்ணியன்றே’ என்றது, இந்நன்மையன்றிச் சூட்டுந் தன்மையோடுகூடிய கண்ணியல்லவோவென்றும் நெற்றிச்சூட்டும் கண்ணியு மல்லவோவென்றும் இரண்டுபொருளுணர்த்தும் ; உணர்த்தவே மாற்பிற்கு மாலையிடுகவென்றும், தலைக்கு மாலைசூட்டுகவென்றும் பெரும்பான்மையும் வழக்குநடத்தலின், தலைமேல் வைக்கப்படும் கண்ணியென்றாக நந்த கோன் கருதினானும். நெற்றிச்சூட்டு ஆடவர்க்காகாத தன்மையும், கண்ணி ஆடவர்க்கு ஆம்தன்மையும்போல, தன்குலத்திற்கு ஆகாமையிற் சூட்டின்தன் மையும், பதுமுகன்குலத்திற்குச்சிறிது பொருந்துதலிற் கண்ணியின் தன்மை யுமுடையனென்று சேவகன் கருதினானும் ; கோபாலரினும் வாணிகுந் செய்வா ருளராதலின்.

(இ - ள்.) களிறுபோல்வான் நந்தகோன்முகத்தைப்பார்த்து, முலையி னாகிய நின்மகள், மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியல்லவோ, இவை கள்சொல்லி நீட்டித்தல் செய்வானேன் ? இதுகுணமோவென்று நெஞ்சிடங் குளிரும்படிகூறினானென்க.

இனி, மாமான் எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்றது: தனக்கு ஆகர்மையிற்புலாலும், பதுமுகற்கு ஆதலிற் பூவுமாகக்கருதினென்றமாம். இனி, ஆமான்சூட்டுமாம்; இனி, மா வடசொல்லாக்கி ஆகாதென்றும் உரைப்பர். (எசு)

435. தேன்சொரிமுல்லைக்கண்ணிச்செந்துவராதையாயர்
கோன்பெரிதுவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழம்புக்கு
மான்கறிகற்றகூழைமௌவல்குழம்புமயிலைப்பந்தர்க்
கான்சொரிமுல்லைத்தாரான்கடிவினைமுடிகவென்றான்.

துவருட்டின ஆடை. தயிர்முழங்கப்பகுதல் நன்னிமித்தம். கறிகற்ற - கடித்தலைக்கற்ற. மௌவல் - மல்லிகைவிசேடம். மயிலை - இருவாட்சி. கடிவினை - சமர்வார்த்தனம்.

(இ-ள்.) முல்லைத்தாரானாகிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப் புக்குப் பந்தரிலே கடிவினை முடிவதாகவென்றானென்க. (எசு)

436. கனிவளர்கிளவிகாமர்சிமூதுதல்புருவங்காமன்
குனிவளர்சிலையைக்கொன்றகுவளைக்கண்கயலைக்கொன்ற
வினியுளரல்லராயரெனச்சிலம்பாற்றத்தந்து
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

குனிவு, விகாரம்.

(இ - ள்.) மாதர், கனிந்தமைதோற்றுகின்ற கிளவியையுடையாளுடைய துதலும் புருவமும் சிலையைக்கெடுத்தன; கண் கயலைக்கெடுத்தன. இப்பருவங்கண்டு ஆயர் உயிர்கொண்டிருப்பாரல்லரென்று சிலம்பு ஒலியாசிரிசுப் பாவையைத்தந்து பரவிவைத்தாரென்க. (எசு)

437. நாழியுளிமுதுநாகான்கன்றுதின்னொழிந்தபுற்றேய்த்
தூழிதொறுவுந்தோமும்போன்றுடன்மூக்கவென்று
தாழிருங்குழலினனைநெய்தலைப்பெய்துவாழ்த்தி
மூழைநீர்சொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினாரே.

(இ - ள்.) ஆய்ச்சியர் குழலினனைப் பசுவும் தெர்மூவும்போன்று ஊழிதோறும் நீயும் நின்கணவனும் சேர மூப்பீராகவென்று வாழ்த்தி, நாழியுளிருந்த நெய்யிழைத நாகாகிய பசுவின்கன்று தின்றொழிந்த புல்லாலே தோய்த்து அந்நெய்யைத் தலையிலேவார்த்து மூழையாலே நீரைச்சொரிந்து ஆட்டினாரென்க. (எசு)

438. நெய்விலைப்பசும்பொற்றோடுநிழன்மணிக்குழையுநீவி
மைவிரிகுழலினனை மங்கலக்கடிப்புச்சேர்த்திப்
பெய்தனர்பிணையன்மாலையோரிலைச்சாந்துபூசிச்
செய்தனர்சிமூபுன்கோலந்தொறுத்தியர்திகைத்துநின்றார்.

(இ - ள்.) கருமை விரிந்த குழலினுளை, நெய்விழையாலுண்டான பொற் றோட்டையும் குழையையும் நீக்கி மங்கலமான கடிப்பினையையிட்டு மாலையை இட்டனராய் ஓரிழையில் இடுவித்துவந்த சந்தனத்தையும் பூசிக் கோலஞ்செய் தார்; அதுகண்டு ஆய்ச்சியர் திகைத்துநின்றாரென்க. (அ௦)

489. ஏறங்கோண்முழங்கவாயரெடுத்துக்கொண்டேகிழூதூர்ச் சாறெங்குமயரப்புக்குந்தகோன்றன்கையேந்தி வீறுயர்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான் பாறுகொள்பருதிவைவேற்பதுமுககுமாற்கென்றே.

(இ - ள்.) ஆயர், ஏறுகோட்பறை முழங்காநிற்க அவனை எடுத்துக் கொண்டு மூதுரெங்கும் சாறயா ஏகிப் பின்பு கந்துகன். மனையிலேபுகுதலின், நந்தகோன் தன்கையிலே கலசத்தையேந்தி நீரைச் சொரிந்தான்; வீரனும் பதுமுகனுக்கென்று கூறி ஏற்றானென்க.

வீறு - வேறென்றற்கில்லா அழகு. மணஞ்செய்தமை கூறினார். (அக)

490. நலத்தகையவட்டுநாகானாயிரத்திராட்டிநன்பொ னிலக்கணப்பாவையேழுங்கொடுத்தனன்போகவிப்பா லலைத்ததுகாமன்சேனையருநுனையம்புமூழ்க முலைக்குவட்டிடைப்பட்டாற்றான்முத்துகமுயங்கினுனே.

. நலத்தகை - நன்மையையுடைய அழகு. காமன்சேனை - கண்ணும் முலையும்.

(இ - ள்.) கோவந்தைக்குப் பசு இரண்டாயிரமும், பொற்பாவைஏழும் கொடுத்தனனாய் நந்தகோன்போக, இவ்விடத்தே பதுமுகனைக் காமன்சேனை வருத்திற்று; அவ்வளவிலே அவன் அம்பு தைத்தலாலே ஆற்றனாய் முலைச் சிகரங்களுக்குநடுவே முத்துக் வீழ்ந்து முயங்கினுனென்க. (அ௨)

வேறு.

491. கள்வாய்விரிந்தகழுநீர்பிணைந்தன்னவாகி வெள்வேன்மிளிர்ந்தநெடுங்கண்ணிரைநாறுகோதை முள்வாயெயிற்றாறமுதம்முனியாதுமாந்திக் கொள்ளாதவன்பக்கடற்பட்டனன்கோதைவேலான்.

கள் வாய் விரிந்த - தேன் வாயிலே பாரந்த.

(இ - ள்.) வேலான், இன்பத்தைச்செய்தலின் அலர்கின்ற கழுநீரிரண்டு சேர்ந்தாற்போன்ற தன்மையவாய்த் துன்பத்தைச்செய்தலின் வேல்போற் பிறழ்ந்த கண்ணினையுடைய மணந்தோற்றுநின்ற கோதையுடைய எயிற்றின் மாறாத அமுதத்தை வெறாமல் உண்டு கரைபுரண்ட இன்பக்கடலிலே அமுந் தினுனென்க. (அ௩)

492. தீம்பாற்கடலைத்திரைபொங்கக்கடைந்துதேவர்
தாம்பாற்படுத்தவமிர்தோதடமாலேவய்த்தோ
ளாம்பாற்குடவர்மகளோவென்றிரைவநைய
வோம்பாவொழுக்கத்துணர்வொன்றிலனையினே.

திரை, கடைகிறகாலத்துப் பிறந்தது. தாம்பால், ஆம்பால் இரண்டும்
விகாரம் ; இனி, ஆம்பால் - பெரும்பாலுமாம்.

(இ - ள்.) இவள், தேவர் கடலைக்கடைந்து தம்மிடத்தே அகப்படுத்த
அமுதமோ ! அன்றி அழகிய பாலைமுடைய இடையர்மகளோ ! என்று நயப்
புரைத்துப் பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணாத புணர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலை
யினையும் தோளினையுமுடைய அரிவை அவசமாகத் தானும் அறிவு மயங்கினு
னென்க.

இவ்விலம்பகம் வீரமகளைச் சேர்ந்தமைகூறிற்று.

(அச)

உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, சகஉ.

மு ன் ரு வ து காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

493.(க)இங்கிவர்களில்வாறிருந்தினிதுவாழச்
சங்குதருநீணிதியஞ்சாலவுடைநாய்கன்
பொங்குதிரைமீதுபொருமால்களிறுபோன்றோர்
வங்கமொடுபோகிநிதிவந்துதரலுற்றான்.

இவ்விடத்தே பிள்ளையாரும் சுற்றமும் இருந்து இனிதாக வாழாநிற்க, நாய்கன் பரிவுதிர்ந்து மட்டவிழ்கோதையோடே ம்ணையிலே மகிழ்ந்து புக்கா னெனக்கூட்டி, “கட்டழல்” (சீவக. ௫௮௩) என்னும் கவியளவும் ஒருதொட ராக்குக. இதற்குக் காரணம் என்னையோவெனின், ஆசிரியன் “ஆண்டு நேரெல்லை” (சீவக. ௩௬௩) என்றுகூறிய பின்பு, சதஞ்சனனும், “பன்னிரு மதியின்” (ஷெ. ௧௨௨௦) என்றும், “ஆறிருமதியின்” (ஷெ. ௧௨௨௧) என்றும் கூறினமையால், ஆசிரியன் முந்நூற்றறுபத்தைந்துநாள் ஓரியாண்டானசௌர மானபட்சம்பற்றிக் கூறினானென்றும், தேவன், ‘மதியின்’ என்று மதியைக் கருதிக் கூறினமையின், சாந்திரமான பட்சம்பற்றிக் கூறினானென்றுமுணர்க. அந்நகன்கூறுகின்றபொழுது, ஆசிரியன், மாசித்திங்களில் முத்த்றேதியில் அபரபட்சத்துத் தசமியிலே கூறினானென்றும், தேவன் பங்குனித்திங்களில் நாலாந்தேதியில் அபரபட்சத்துச்சுதர்த்தசியிலே கூறினானென்றுக்கொள்க. எனவே ஆசிரியன், ‘யாண்டு’ என்றது முந்நூற்றறுபத்தைந்து நாளாதலா னும், தேவன், ‘பன்னிருமதியின்’ என்றது மாசித்திங்களிற்றேன்றிய பங்குனி ப்பிறைமுதலாக மேல்வருகின்ற மாசியிற் பங்குனிப்பிறையளவும் பன்னிரு மதியாமாதலானும் இருவரும் இரண்டுதிங்களிற்கூறினாரேனும் ஓரியான் டென்பது பெற்றும். சௌரமான பட்சத்தாலே ஐந்து நாள் ஏறுகின்றதாக லின், ஆசிரியன்கூறியது அம்மாசியில் உவாவின் முன்கழிந்த தசமியிலெனக் கொள்க. இது, “நானக்கிடங்கு” (சீவக. ௫௯௦) என்னும் கவியானுமுணர்க. மாசித்திங்களில் ஆறந்தேதி அமாவாசைமுதல் பங்குனித்திங்களில் ஐந்தாந் தேதிவரை சாந்திரமான பட்சத்தாற் பங்குனியாகையாலே மண்டபமெடுத்த லும் விவாகங்களுமுரியவாயின. இவ்விடத்தில் சௌரமானபட்சத்தால் மாசித்திங்கள் கொள்ளார், சாந்திரமான பட்சம் சிற்றத்தாகலின். இந்நகனம் இருவரும் ஆண்டுக் கூறுகின்ற நாளிடையில்த்ந்த சரிதமாகிய ரிரைமீட்ட லும், தத்தையையும் குணமாகையையும் வகாதலும், சிதைவிடுத்தலும் நிகழ்ந் தன மாசியிலும் பங்குனியிலே சிறிதுநாளிலுமென்பது உணர்த்தற்கு மேலே “பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்” (சீவக. ௮௫௧) என்றார். மேலே தோழர், பின்

னையார்க்குத் தத்தையது ஓலை கொடுத்ததிலே, “ஐந்துமதியெல்லையினையான் மெடயாகுகி” (சீவக. ௧௮௭௫) எனவே இவ்வோலை எழுதுவதற்கு முன்னே ஏழுதிங்கன்சென் மனவென்றாராதலின், இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்தா லாரும், “இங்மனமிரண்டுதிங்கனாகலும்” (சீவக. ௧௮௭௬) என்றும், “கழிந் தனவிரண்டுதிங்கன்” (௧௮௭௭) என்றும் கூறுதலால், பதுமையாரிடத் தும் கேமசரியாரிடத்தும் பங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோலை எழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டுதிங்களும், ஆக ஏழுதிங் களும் சென் மனவென்று தேவர் திங்களைப் பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு, “அணங்கனாரோடறமதிகழிந்தபின்மை” (சீவக. ௧௮௭௮) என் மல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன் நிகழ்ந்ததொரு கதை தேவர்கூறுகின்ற ரென்றே பொருளுரைத்தல் வேண்டித் தென்றுகொள்க.

“சங்குதரு” முதலாக, “மடவார்கள் கடனென்றெழுந்து போர்தான்” (சீவக. ௧௮௮) இதுதியனையும் ஒருதொடர்.

(க) உடைநாய்கன், வினேத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தை மேன் மேலேற்றுகின்ற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். “கலத்தினுங் காலி னுந் தருவன ரீட்டக், குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வர்” (சீலப். ௨: ௭ - ௮) என்று இளங்கோவடிகளும் கூறினமையின், பொருளுடைய வன்றான் இருந்து பொருள்தேடிதலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத்திற் சென்று பொருள்தேடிதலும் வேண்டேதலின், இவனையும், “ஓர்வங்கமொடு போகிநிதிவந்ததாலுற்றான்” என்றும், “ஊனமெனுமின்றியினிதோடுக வி தென்றான்” (சீவக. ௧௮௯) என்றும் ஒருவங்கமேயுளதாகத் தேவர்கூறினமை யால், பொருளின்றித்தான் செல்கின்றனென்றுணர்க.

பொருமால் களிதுபோன்று பொங்குதினாய்தே ஒருவங்கத்தோடு போய் வந்து நிதிதாலுற்றனென்க.

494. (உ) மின்னொழுகுசாயன் மிகுபூட்பதுமைகேள்வன்
கொன்னொழுகுவேலியவதத்தன் குளிர் தூங்குந்
தன்வழியகாளை சீதத்தனவன் மன்போற்
பொன்னொழுகு குன்றிலுமை போர்ப்புலியொடொப்பான்.

(உ) மின்னொழுகுசாயல் - ஒளிபரக்கும் சாயல். சாயலினையும் பூனினையு முடைய பதுமையகேள்வன்; பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையான். கொன் ஒழுகு வேல் - அச்சம் பரக்கின்ற வேல். குளிர், திசைச்சொல்; குளிருமென்னும் வினைச்சொல் குளிரெனத்தொழின்மேனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செப் புப் போல, இப்பொழுது மனையிடத்து இருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீதத்தன். அ, அசைச்சொல். அவன் மன்போற்காளை - தந்தையையொக் குக்காளை. பொன் அசம்பாக ஒழுகும் குன்றிலேதங்கும் புலியொடொப்பான்.

495. (ங) இம்மியனறுண்பொருள்களீட்டி நிதியாக்கிக்
கம்மியருழர்வர்களிரோடெறுதல்கூட்டி

ந. — காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கருள

யம்மிமிதந்தாழ்ந்துசுரைவீழ்த்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைவினைநொந்துபுலந்தூடலுணர்வன்றே.

(ந.) இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி ; குறைந்ததோர் எண்ணுமாம். பிற்தொழில்செய்வாரும் சிறியபொருள்களைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றின் துதலிலே பட்டத்தைக்கட்டி, அதனை ஏறுவர். இதனால், நெடுங்காலமாகப் பொருள்தேடுமாறு கூறினான். ஆழ்தற்குரிய அம்மி மிதந்தி மிதத்தற்குரிய சுரை ஆழ்த்து வீழ்த்ததென்றது, உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்ந்தோர் வாழ்ந்ததனை.

496. (ச) உள்ளமுடையான்முயற்சிசெய்யவொருநாளே

வெள்ளரிதிவீழும்வினையாததனிநிலை

தொள்ளையுணர்வின்னவர்கள் சொல்லின்மடிகிற்பி

னென்னுநர்கட்கேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

(ச) முயலுமுள்ளமுடையான். வருந்தாமல் ஒருநாளே வெள்ளமென்னும் எண்ணையுடைய பெரும்பொருள் திரளும். இதனால், ஒருநாளை முயற்சியிலும் வருமென்றான் முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி, நல்வினை வந்துதவ்வது ஒருநாளிலேயென்றுமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு ; “ஏபெற்றுகும்” (தோல். உரி. கு. ஏ) என்றார்.

497. (ரு) செய்கபொருள்யாருஞ்செயுவாரைச்செயுகிற்கு

மெஃகுபிறிதில்லையிருந்தேயுயிருமுண்ணு

மையமில்லையின்பமறனோடவையுமாக்கும்

பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

(ரு) செயுவார் - செதப்படுவார். ‘எவையும்’ என்றும் பாடம். மற்று, அசைநிலை.

498. (சு) தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மரங்களென்ன

வோங்குக்குலநையவதனுட்பிறந்தவீரர்

தாங்கல்கடனாகுந்தலைசாய்க்கவருதீச்சொ

னீங்கன்மடவார்கள்கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

(சு) வாவலுறையுமரம் - ஆல். ஆல் தான்கெட விழுது தாங்கினும் போல. தீச்சொல் - இவன்பிறந்து இக்குடிக்கெட்டதென்னுஞ்சொல். நீங்கல் - தாங்காதுபோதல்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீதத்தன், காளை, புலியொடொப்பான், பதுமைகளவன், அவன் கிதியங்கெட்ட நாய்களுதலால், தான்போய்ப் பொருள்தரக் கருதினான் ; அங்நனங்கருதி, கம்மியரும் களிதேறுவர் ; ஆதலால் முயற்சியே நன்றென்று கருதாதே வாழாதார் வாழ்க்காண்டலின் முயற்சிவேண்டா ; அநமே அமைபுமென்றகருதி முற்பிறப்பில் நல்வினைசெய்யப் பெற்றிலேமென்று நொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்துக் கலாய்த்திருத்தல் ஒருவர்க்கு அறி

வன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒருநாளே நிதி திரளும்; அந்நிதியாலே எல்லாத் துப்புரவுகளும் உளவாம்; அங்ஙனம் எல்லாமாநின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புரைபட்ட உணர்வினவர்கள், வருவது இடைத் தங்காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகை வர்க்கு ஒரு தலையெடுப்புப் பெற்றாற்போல இனிதாயிருக்கும்; அங்ஙனம் அவர் தலையெடாதபடி எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக; தேடினும் பகைவரைக் கொல்லும்படை அதனையொழிய இல்லை; தான் அவரிடத்து இருந்தே யும் பகைவரைக்கொல்லும்; அதுவன்றித் தான் உளவாக இன்பத்திற்கு ஐய மில்லை; ஆதலின், அமத்தோடே முற்கூறிவவற்றையும் உண்டாக்கும் மெய் யாகியபொருளே நன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் நன்குமதிக்கும் பொருளல்ல; ஆதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலம் நெகிறவளவிலே ஆலமரத்தின் வீழ்போலத் தீச்சொற்பிழவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அத னுட்பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத் தாங்காதுபோதல் பேதை யரது கடனாகும்; ஆதலால், யானும் முயன்று பொருள்தேடி என்குலத்தைத் தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேறப்போந்தானென்க.

இவையெல்லாம், தன் பொருட்குநீதபாட்டான் கூறினான். (க-௭)

499. மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி
மாதபடுநோக்கினவர்வாட்கண்வடுவுற்ற
தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்
கோதுபடலில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மாதபடு - பெருமைபட்ட. வடு உற்ற கண் தங்குமார்பு - வடுவகிரை யொத்த கண் தங்கும் மார்பு; வரைபோலும்மார்பு; தார்கெழியமார்பு, கண் ணெளிமழுங்குதற்குக் காரணமான தாருமாம்.

(இ - ள்.) மார்பன், பண்டத்தைப் பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன் முகூர்த்தத்தையும் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றும் கடற்கரையேறப் போந்தானென்க. (௭)

500. வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள
ருனமெனவேண்டுநீர்களவேண்டுவனநல்கி
நானமிகநாறுகமழ்குஞ்சியவனேறி
பூனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

(இ - ள்.) குஞ்சியவனாகிய வள்ளல், தானமென்று ஒருபெயரையிட்டு வேண்டுவார் வேண்டுவனகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தைநோக்கி இக்கலம் தீங்கு சிறிதுமின்றி நன்றாக ஓடுவதாகவென்றானென்க.

மாரிமழை - மாரிக்காலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி - இயல்பானமனம் கமழ் குஞ்சி. இதனால், முன்பு பலகலங்களும் தீங்குற்றனவென்பது பெற்றும். (அ)

501. ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாய்முன்
நீடுபடச்செய்தினையரேத்தவிழிமுந்நீர்க்

ந்.—காத்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கருக

கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவளங்கொல்லா
வோடுகனிரொப்பவினிதோடியதையன்றே.

(இ - ள்.) கொடியணிந்த கூம்பிலே மூன்றபாய் காற்றமுக்கும்படி
குழையக்கட்டுதலாலே, முந்நீரிற்பிறந்த சங்கும்பமையும் முழங்காநிற்கப் பவ
ளக்கொடியை அறுத்து, ஒடுகின்றகனிறுபோலத் கம்மகாரர் கொண்டாடும்
படி நன்றாக ஓடிற்றென்க.

இதனால், காற்றமுக்கத் பொழுது ஓடினவிசை கூறினார். (க)

502. திரைகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தம்
கரைகடலுட் காலக்கணைபின்னொழியமுந்நீர்
வரைகிடந்துகீண்டதெனக்கீறிவளர்தீவி
னீணாயிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதுமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நிலலாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்து.
இஃது இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) அக்கலம், சங்கு தன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்
கிற கடலிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் தீவின்ஒழுங்கைஇடறிக்
குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்பு பின்னேகழியப் போயிற்றென்க.

இதனால், கடுகினவிசைகூறினார். (க0)

503. மின்னுமிளிர்பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா
ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க
நன்மையுடைநன்பொன்வினாதிபமடைந்தஃதே.

(இ - ள்.) விளக்கத்தால் மின்னையும், துடக்கத்தார் கொடியையும்,
மென்மையால் மலரையுமொப்பார்; நடையும் சாயலும் அன்னத்தையுமயி
லையுமொப்பார்; இத்தன்மையார் இனிதாகஇருக்கிற துப்புரவுகளாலே மிக்க
நன்மையுடைய தீபத்தை அக்கலம் சேர்ந்ததென்க. (கக)

வேறு.

504. (க)தீவினுனிழிந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரம்
கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுக்கொடுத்தருள்சுமந்துசெம்பொற்
பூவினுள்வளையன்னபொங்கிளமுலையினூர்த
நாவினுளமிர்தங்கேட்டுரடகநயந்துகின்னார்.

இதுமுதல், “ஆடகம்” (ருக0) அளவும் ஒரு தொடர்.

(க) திரு முத்துஆரம்-திருமகள்சேருமாரம்; “கழைபோய்வினமுத்தம்”
என்றற்போல; உம்மைத்தொகையுமாம்; முத்துவடமுமாம். ‘சுமந்து’ என்
றார், மிகுதிதோன்ற. உள்ளவன் - உண்டானவன்; ஒருசொல்.

505. (உ)புணர்ந்தவர்பிரிதலாற்றாப்போகயீன்றளர்க்குஞ்சர்ய
லணங்கினுக்கணங்களுரோடறுமதிகழிந்தபின்பைக்

கொணர்ந்தன பண்டம்வற்றகொழுநிதிக்குப்பையெல்லா
முணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்பித்தூர்க்குமீள்வான்.

(உ) தெய்வங்களுக்கும் தாம் தெய்வமன்றார். 'எல்லாமுணர்ந்து' என்றார், சரக்கின்பெருமையால் உணரவரிதாகலின்.

506.(ங) ஆரசனைக்கண்கெண்ணுற்றவர்களைவிடுத்துநன் னா
ளிரேவதிவியாழவோரையிருஞ்சிலமுளைப்பவேறிக்
கரைகடலமுவரீந்திக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞா
முரையுடைக்காதமோடியோசனையெல்லசார்ந்தே.

(ங) ஏறி-ஏற. கரைகிற கடலமுவம்; கரை அண்ணிதான கடற்பரப்பு.
சார்ந்து - சார். இனி, இரண்டெச்சமும் திரியாமல் 'மரக்கலத்தின்றொழி
மக்கண்மேலேற்றுப; 'மரக்கலமோடினான்' என்றாற்போல.

507.(ச) களித்தலைமயங்கியிப்பாவிருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்
றுளித்தலைமுகில்களீண்டித்தாங்கிருண்மயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று
மொளித்தலைந்தொழியவெம்பியுரறிநின்றிடிப்பநாய்கன்.

(ச) முற்படக் கூற்றும் உலைந்து ஒளித்துப்போம்படி வெம்பி வெடித்
தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேமுழங்கிநின்று இடிப்ப.

508.(ரு) எண்டிசைவளியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்
கொண்டிமேலெழுவதொப்பக்குளிறிநின்றதிரீந்துமேகந்
தண்டிளிபளிக்குக்கோல்போற்றாரையாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்
கொண்டதோர்செற்றம்போலுங்குலுங்கன்மினென்றுகூறும்.

(ரு) சொரிந்து - சொரிய.

509.(சு) இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிகின்றவிளக்குப்போல
நடுக்கமொன்றனுமின்றிருகதாநக்கபோழ்தல்
விடுக்கணையரியுமெஃகாயிருந்தமுதியாவருய்ந்தார்
வடுப்பித்தென்னையாண்மைவருபவந்துறுங்களன்றே.

(சு) எரிகின்ற விளக்குப்போல நடுங்கும் நடுக்கம். கன், அசை.

510.(எ) ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலங்கற்றெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளுலந்ததேற்கொல்லும்பவ்வத்
தூடகம்புக்குமுந்நீரமுந்தினுமுபவ்நல்லார்
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழனினைப்பயத்தினென்றான்.

(எ) அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குதிறதெண்ணீர். கூட அகங்கொண்ட-
உடம்பு உள்ளேகொண்ட. மகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப்பலமுடக்கா
லே போக்கும் வரவுமுண்டானுற்போலத்தோன்றிக் காலவிடாதே கிடந்தார்

போலப் பழவினையென ஒன்றேயாயது நல்வினையென இரண்டுபோல் தோன்றி இவனைச் சூழ்ந்தகிடக்குமென்க. இனி, பாடி - பக்கமாக்கி, மகளி ரிடத்தெருஞ்சுபோலே சூழ்ந்தவென்றுமாம் ; நல்லாருய்வரென்றுமாம்.

(இ - ள்.) செம்மலும் தீவினுள்ளே இழிந்து ஆரங்கொடுத்த அரகனை அவன் குறிப்புடனேகண்டு அவன்தலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்த மக ளிரது பாட்டைக்கேட்டு அவர்கள்நாடகத்தையும் விரும்பி, சிலநாட்குமுன் வர்கள் பலநாளாகப் பிரியவொண்ணாதொரு போகத்தை உண்டாக்கிக் கொடுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அந்நனம் ஆறுதிகள்கொண்டபின்பு ரிதிக் குப்பையெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மாக்கலத்தே ஏற்றி அங்குள்ள காரி யத்தை ஒருப்படுத்தித் தன்னூர்க்குவரவேண்டி, மீண்டும் அரகனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னாளாகிய இரேவதியிலே வியாழனாகியிலே தனு உதயமாக மாக்கலத்தையேற, அஃது அழுவத்தைக் கடந்து கடுகி ஐஞ்ஞான்றென்கிற வார்த்தையையுடைய காதத்தை ஓடித் தான்போன கரை ஓரோசனையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாம் களியிடத்தே மயங்கியிருந்த வளவிலே, அவ்விடத்திலே இருள்போன்று எங்கும்பரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்கள் ஈண்டி எத்திசையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னி இடியாநிற்க; அதனைக்கண்டு சிலமொழிகூறும் நாய்கள் : எண்டுகையிற்காற்றுமீண்டி ஒரு காற்றுக்கெதிரே ஒருகாற்றுக்கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலேயெழும் ஊழி யிறுதியை ஒவ்வாநிற்க மேகமும்நின்றுஅதிர்ந்து துளியைச்சொரியும்படி நம் முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செந்தம்போலேயிருந்தது; இதற்கு நீங் கள் அசையாதொழியிடுன்றென்கூறி,பின்னும் கட்புலனும்படி இடுக்கண் வந் துற்றபொழுது நடுக்கம் சிறிதுமின்றித் தாம் நகுவாராக ; அந்நனம் நக்க பொழுது அவ்விடுக்கனை அரியும்வாளாம் ; அந்நனம் நகாதிருந்து அழுது பிழைத்தார் ஒருவருமில்லை; ஆதலால்,அழுவேண்டா; வரும் நீங்கும் நன்றும் வந்தேசேரும்; அவை வந்துசேருமிடத்தும் பாடகம்போலச் சூழ்ந்தபழவினை யில் நல்வினைப்பயத்தாலே வாழ்நாள் உலர்த்தில்லையாயின், கடலுக்கு நடுவே புக்கு அந்நடுக்கலிலே அழுந்தினும் பிழைப்பர்; தீவினைப்பயத்தாலேவாரும் நாள் உலர்த்தாயின், உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறிதுதண்ணீரும் கட்புலனாகா மற் கொல்லும்; ஆதலால், ஈண்டுஆண்மையை வரப்படுத்திப் பெறுவது என்னையென்றானென்க.

(கஉ - அ)

511. வினையதுவினைவின்வந்தவீவருந்துன்பமுன்னீர்க்
கனைகடலுழுவரீந்திக்கண்கனிந்திரங்கல்வேண்டா
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாதமுல
கிணையுமினீவிரொல்லாரீங்குமினச்சுமென்றான்.

(இ - ள்.) தீவினையின் பயனாகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீரையுடைய கடற்பரப்பைநீந்திக் கண்குழைந்து வருந்தல்வேண்டா ; நீவிரெல்லாம் நாதன் பாதமுலத்தை கிணையுமின்; அச்சம் நீங்குமினென்றானென்க.

பாதமாகிய, துன்பீங்குதற்குக் காரணமாயதனை. கலம்படுதலும் அவர் வருத்தமுமாக இவ்னுக்குத் தோன்றியதன்றி அவர்க்கு இவையின்மை, “நாடகநாங்களும்தது” (சீவக்.௫௮௨) என் மதனனும்பிறவாற்றனுமுணர்க.()

512. பருமித்தகனிமனனும்பையெனக்கவிழ்ந்துநிற்பக்
குருமித்துமதலைபொங்கிக்கூம்பிறப்பாய்ந்துவல்லே
நிருமித்தவகையினேடிநீர்நிறைந்தாழ்ந்தபோதி
வருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

(இ - ள்.) பண்ணின கனிமனனும் மெல்லெனத் தலைசாய்த்துநிற்ப, மதலைமுழங்கிப் பொங்கித் தான் நிறைத்தகூற்றிலே ஓடிக் கூம்புமுறியப் பாய்ந்து நீர் நிறைந்து உருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தின பொழுதி லே அங்குள்ளவரெல்லாம் சேரமறைந்தாரென்க. (௨௦)

வேறு.

513. ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும்
வேம்புற்றமுந்நீர்விழங்கவ்விரையாதுநின்றான்
கூம்பிறந்துண்டந்தழுவிக்கிடந்தான்கொழித்துத்
தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்திரையுய்த்ததன்றே.

(இ - ள்.) பாவம்வாராமற் பரிகரித்துத் தேடினபொருளையும் காதலா ரையும் உவர்த்தலுற்றநீர் விழங்காநிற்க, கலங்காமல் நின்றவன் துண்டந் தழுவிக்கிடந்தான் ; அத்தாரவனைத் திரை கொழித்துக் கரையிலே செலுத் திற்றென்க. (௨௧)

514. நாவாயிழந்துநடுவாருமிலியாமநீந்திப்
போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்
வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வினையென்
பாவாயெனப்போய்ப்படுவெண்மணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வினையே, முன்படைக்கிற பொரு டே பொருளைப்பொரு ளென்று கொண்டநீர் வீவாயெனப் படையாயாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நடுயாமத்தே கடலைநீந்தித் தனியேபோவாயெனப்படைத்தாய் ; நீ இனி எத் தைச் செய்யாதொழிவாயென்று கூறிப்போய்க் கொழிக்கின்ற மணற்றிட்டை யிலே சேர்ந்தானென்க.

‘என’ என்பதை இரண்டிடத்துக்கூட்டுக. (௨௨)

வேறு.

515. பொரியரைஞாழலும்புன்னையும்பூத்து
வரிதருவண்டொடுதேனினமார்க்குந்
திருவிர் பூம்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்
கருவரைமார்பனவலித்திருந்தான்.

(இ - ள்.) மார்பன், ஞாழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத் தரு கின்ற வண்டும் தேனும் ஆர்க்கின்ற பொழிலிலே நேரே சென்றுசேர்ந்து வரு ந்தியிருந்தானென்க.

அம், அசை.

(௨௩)

௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கசுந.

516. ஓடுந்தினைகளுதைப்பவருண்டுருண்
டாடுமலவனையன்ன மருள்செய
நீடியநெய்தலங்கானனெடுத்தகை
வாடியிருந்தான்வருங்கலநோக்கா.

(இ - ள்.) நெடுத்தகை, நெய்தலிலுத்திற் காணலிலே அலவனை அன்னம் அருளுதலாலே, அது தனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ் விடத்து வரும்படிமுளதோவென்று நோக்கி அதுகாணுமையின் வருந்தியிருந் தானென்க.

அன்னம் கொல்லாதிருந்ததன்மை, தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வா ரைக் காலான் உதைத்துக் கடல் நம்முன்னே தள்ளவும் போக்கற்றுப் பின்னும் அதனிடத்தே செல்லாநின்றதென்றுநோக்கி அதற்கு அருளிணற்போலே யிருந்ததென்க. (உச)

517. ஆளியமொய்ம்பனிர்ந்தவப்பூம்பொழிற்
ருள்வலியாறொமகனைத்தலைப்பட்டுக்
கேளிரெனக்குற்றகேண்மின்னீரெனத்
தோள்வலிமிக்கான்ரொடர்ந்துரைக்கின்றான்.

(இ - ள்.) ஆளி மொய்ம்பனாகிய அத்தோள்வலிமிக்கான், தானிருந்த அப்பொழிலிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனைச்சென்றுபொருத்தி, கேளிரே, எனக்குற்றவருத்தத்தை நீர் கேண்மினென்று இடைவிடாதுகூறுகின்றா னென்க.

இதனை, 'மொழிந்தான்' (ருகஅ) என்பதனோடு முடிக்க. தான் வழிப் போவாரைப்போலே வந்தான். அ, அசை. (உரு)

518. கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கவிழ்ந்து
திருந்தியதன்பொருடதுற்றவாறு
மரும்புணைசார்வாவவனுய்ந்தவாறு
மிருந்தவற்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) பொருளின்மையின் அதுதேறிதற்குக் கடலின்போனசெய்தி யும், நல்வழியால் தேடிய தன்பொருள் காற்றும் கலக்கலிழ்தலாலே தீதுற்ற படியும், தெப்பஞ்சார்வாகத் தான் உய்ந்தபடியும் எல்லாம் தானிருந்து அத் தரனுக்கு உயர்த்துக் கூறினானென்க. (உச)

519. மானுமரனுமிரங்கமதவலி
தானுற்றதுன்பந்தானுக்குரைத்தபின்
றேனுமயிழ்துந்தினைத்தாங்கினியன
வூனமில்லகட்டிரைக்குள்ளங்குளிர்த்தான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீதத்தன், மானும் மரனுமிரங்கும்படி தானுற்ற துன்பத்தை அந்நனம் தரனுக்குரைத்தபின்பு, அவன் யான் இழந்ததற்கெல்லாம் நினனைப் பெற்றேனெனென்று கூறியவுரைக்கு அத்தான் உள்ளங்குளிர்த்தானென்க.

இவனாற்பெறுதல்கருதுதலின், ஊனமிலுரையாயிற்று. தினைத்தல்-அறு தொழுதல். 'உடைத்தலின்' என் தபாடத்திற்குத் தான்கூறியதற்கு ஸ்ரீதத் தன் மகிழ்ந்தானென்க. (உஎ)

520. விஞ்சைகள்வல்லேன்விளிந்தநின்றோழரொ
டெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமிமைப்பினுள்
வஞ்சமொன்றின்றிமறித்தேதருகுவ
னெஞ்சிற்குழைந்துநினையன்மினென்றான்.

(இ - ள்.) விஞ்சைபலவும் வல்லேன்; ஆதலாம் கெட்ட நின்றோழருட னே நின்னை நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாத்நிரையிற் வஞ்சனை சிறிதும் இன்றாகக் கெடுதியைநீக்கித் தருவேன். இனி நீயிர் கெட்டு நெஞ்சிற் பலகாலநினையாதொழிவீராக வென்றானென்க.

நினையன்மின், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை.

(உஅ)

521. உரையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வரையகமேறவலிமினமென்றோ
விரைசெல்லவெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குரையகமுன்மைந்தனைக்கொண்டுபறந்தான்.

(இ - ள்.) தருகுவனென் தவுரையை மனங்கொள்ளும்படி மைந்தனை உணர்த்தினனாய் இவ்வரையிடத்தே ஏறும்படி துணிவீராகவென்றாகுநித் தான் நிருமித்த பரிபோலும் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான் கொண்டு பறந்தானென்க.

அம், அசை.

(உக)

522. விசும்பிவர்மேகம்விரைவினர்போழ்ந்து
பசம்புயற்றண்டிளிபக்கநனைப்ப
நயந்தனர்போகிறுமலர்ச்சோலை
யசும்பிவர்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

(இ - ள்.) பசம்புயற்றுளி பக்கத்தைநனைப்ப அதனை நயந்தனராய் அம் மேகத்தைப்பிளந்து விரைவினராய்ப் போய்ச் சோலையினையும் சாரலினையு முடைய மலையைச்சேர்ந்தாரென்க.

அசம்பு - நீர்ப்பொசிவு.

(உ௦)

523. கண்டாலினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமரையவடாழ்ந்தகையன
கொண்டான்கொழுங்கணிகோட்டிடைத்தூங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிர்த்தான்.

(இ-ள்.) அவன், அம்மலையிலே உலகிற் காண்டற்கு அரியனவாய்க் கண் டாற் கண்ணுக்கு இனியனவாய்த் திரு விரும்பும் தன்மையவாய்க் கோட்

௩. - காந்தருவதத்தையா ரிலம்பகம். ௧௬௫

முடையிலே அமிர்ந்தொத்துத் தூங்குவனவாகிய கணியைக்கொண்டான் ;
கொண்டு உண்டான் ; உண்டு உடம்பு குளிர்ந்தானென்க. (௩௧)

524. மழைதவழ்ச்சோலைமலையிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழரைநாகர்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினோக்கி
யிழைதவழ்மார்பனிநிதினுவந்தான்.

நான் கடியும், தவழ்தல் - பரத்தல்.

(இ-ள்.) இழை ஒளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன், நீண்ட அம்மலை
மிசையிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையும் சந்தனச்சோலையோடே நோக்கிக்
கட்கு இனிமையினாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. (௩௨)

525. கோதையருவிக்குளிர்வரைமேனின்னு
காதங்கடந்தபின்கண்ணிக்கொடிமதி
னாதனுறைவதொர்நன்னகருண்டங்குப்
போதுமெழுநெனப்போயினர்சார்த்தார்.

(இ-ள்.) மாலையோலும் அருவியையுடைய அம்மலையிலே தான் நின்று,
இம்மலையிலே காதங்கடந்தபின்பு நாதன் உறைவதொரு கொடிமதில் நக
ருண்டு ; அங்குப் போகக்கடவோம் ; அதற்கு எழுந்திருப்பாயாகவெனக்
கூற, அவரும் போயினராய் அந்நகரைச் சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவனை, இது கூறி, 'எழுக' என்றான். நகர் -
ஸ்ரீகோயிலென்று கருதினான். (௩௩)

. வேறு.

526. மேகமேமிடைந்துதாழ்விருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாம்வகுக்கலுற்ற
னாகந்தான் கரியதொன்றுகீழ்நின்றநடுங்கக்கவ்விப்
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதன்றே.

(இ-ள்.) தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருந்தலாலே ஒன்று
பாதி இருட்சிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தே தோன்றுகின்ற அழகை
நாம் வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினால், கரியதொருநாகந்தான் கீழேநின்று
அது வருந்தும்படி முதற்கவ்விப் பின்பு ஒன்றுபாதிவேலிழுங்கப்பட்ட மதி
போன்றதென்றுகூறலாம், வேறு அறிதென்க.

ஏகாரம், தேற்றம்.

(௩௪)

527. துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாஞ்சிற்தோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகத்துள்ளதுப்புரவிடங்கொல்லா
மளந்துகொண்டன்பம்பூரித்தணிநகராக்கிமேலா
விளங்கதிர்ப்பருதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பருதி - வட்டம் ; ஆகுபெயர் ; என்பது பொன்மதிலை ; "அத்தேர்ப்,
பருதி சுமந்தெழுந்த யானை" (களவழி, ௪) என்றார் பிறரும்.

(இ - ள்.) நகரின்தன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம் ; எங்ஙனமென்னின், ஒருதேவன் அம்மதிபோலும் மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலும் மதி லைக்குட்டி அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்களெல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுடைய நுகர்பொருள்களை ஆராய்ந்துகொண்டு நிறைத்து இங்ஙனம் செய்ததொரு நகரியென்று கூறலாமென்றாரென்க. (௩௫)

வேறு.

528. பொங்கியாயிரந்தாமரைபூத்தபோற்
செங்கணியிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதோய்குழலாரொடுங்குன்றின்மேற்
நங்குகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூத்தனபோலும் கண்கள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறலின், அந்நகர் இந்திரன் அமராவதி தெய்வ மகளிரோடேவந்து வெள்ளிமலைமேல் தங்குகின்ற தன்மைபோல அழகமைந்த தென்க. (௩௬)

529. கிடங்குசூழ்மதிற்கேழ்கிளர்பூங்கொடி
மடங்களுக்கியர்வாண்முகம்போலுமென்
றுடங்குவெண்மதியுள்குளிரத்தம
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்கெவபோன்றவே.

(இ - ள்.) மதிலிற்கொடிகள், மதியைத்தீண்டுகின்ற பொழுது, இம் மதி மகளிர் முகத்தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்றுக்குதி அவையெல்லாம் சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடைய குடங்கைகளாலே, 'நீ முகத்தையொப்பை ; நல்லேநல்லே' என்று அதன்புறத்தைத் தட்டுவனபோலேயிருந்தனவென்க. (௩௭)

530. திருவமேகலைதெள்ளரிக்கிண்கிணி
பரவையாழ்குழல்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்யாருடையாரென்றொளிரநக
ராவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

திருவ: அ, அசை.

(இ - ள்.) மேகலை, கிண்கிணி, பேரியாழ், பண்ணையுடையகுழல், முழா என்கின்ற இவற்றின் அரவம் எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இவ்வுலகில் என்னிற் காட்டில் உருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்விட்டு ஆர்க்குத் தன்மை போலேயிருந்ததென்க. (௩௮)

531. செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியழுத்திய
வம்பொற்றிண்ணிலையாய்மணித்தாடிகள்
வெம்புநீள்சுடர்வீழ்ந்துசுடுதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பார்தனபோன்றவே.

௩. — காந்தருவத்தையாரிலம்பகம் . கசுள

(இ - ள்.) தம் தலையிலழுத்திய மணித் தூவிகளையுடைய மாடங்கள், ஞாயிறு தாழ்ந்து சூடுதலினாலே பொன் உருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றன வென்க.

பொன்னால் திண்ணிய நிலையுண்டாகக் கட்டின தூவி. (௩௧)

532. உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்
மருளிமான்பிணைநோக்கினல்லார்முகத்
தருளிநூழலாற்றுவபோன்றவே.

(இ - ள்.) மதியைச் செலவைத் தவிர்த்து மேலே ஓங்கிய வெருட்சியையுடைய மாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின்றேர்பூண்டமாக்கள் துயிலைப்பெறுதலாலே, அவை நல்லார் முகத்தின் அருளால் தம்வெம்மையை ஆற்றுவனபோன்றவென்க.

உருளி, வெருளி: இ, பகுதிப்பொருள்விசுதி. சோதிடதூலார் இங்ஙனங்கூறுப. (௪0)

533. அசம்புபொன்வரையாய்மணிப்பூண்களும் .
பசும்பொன்மாலையும்பட்டுழிப்பட்டவை
நயந்துகொள் பவரின்மையினன்னகர்
விசம்புபூத்ததுபோன்றனவீதியே.

(இ - ள்.) பொன் இடையறாது ஒழுகுகின்ற வரையிற்பிறந்த மணியாற் செய்த பூண்களும் மாலையும் விழுந்த இடத்தே கிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், நன்னகர்வீதிகள் ஆகாயம் மீனைப்பூத்த தன்மையை ஒத்தன வென்க. (௪௧)

534. தேக்கணின்னகிறேனெடுகூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவளவில்லொழும்புகை
வீக்கிமாடந்திரந்திடமெல்லவே
யூக்கிவாய்விட்டியிர்ப்பனபோன்றவே.

(இ - ள்.) நெய்யை இடத்தேயுடைய நூற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்த கூட்டையும் தேனோடே பிசைந்திட்டு உண்டாக்கினபுகையை மாடங்களிற் சாளரங்களை அடைத்துநிறைத்து அவற்றைத் திறக்க, அம்மாடம் புகையைப் பொறுக்கமாட்டாது வலிய வாய் அங்காந்து மெல்லெனக் காலுவனபோன்றனவென்க.

கூட்டாவன: “நேர்கட்டி செந்தே விரியாசம் கப்பூர, மார் மகிலுறுப் போரைந்து.” விரியாசம் - பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (௪௨)

535. தப்பில்வாய்மொழித்தானவர்வைகிய
வொப்பின்மாநகரொண்மைமற்றியாதெனீர்

கப்பத்திந்திரன்காழுறுமாமணிச்

செப்புவாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

(இ-ள்.) தானவர்தங்கிய நகரின்விளக்கம் பின்னை எங்ஙனமிருந்ததென்னின், இக்கப்பத்துக்குரிய இந்திரன்விரும்பிய பூண் தங்கும் மணிச்செப்பை வாய்திறந்தாற்போலும் தலைமைத்தென்க. (சக.)

வேறு.

536. நன்னகர்நோக்கிநாய்க்குக் கொல்புகுந்ததென்னப்
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவிர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

மழைதங்குமிருவரென்றது தரணையும் ஸ்ரீதத்தையும்; தான் கதியாற்
றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலும் கொள்க. இனி, வெள்ளி
மலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றாரேனும் மேகம் எங்குமுளதென்றுவைத்து,
மழைகள் தங்குமாடமென்றுமாம்.

(இ - ள்.). நாய்கன் நகரைநோக்கி நாய்புகுந்தது நாகமோவென்று கரு
தும்படி, பொன்னகரிலே புக்குப் பின்பு இருவரும் இழிந்து தரனுடையமனை
யிலே செல்லுதலாலே அத்தரன் விருந்திட்டுப் பின்பு அவன் ஒருமொழி கூறி
ளுனென்க. (சச)

537. (க) மாடியந்தானைமன்னர்மாமணிகாகமாகக்
கேடில்சீர்க்கலுழனாயகலுழவேகற்குத்தேவி
தோடலர்கோதைத்தொல்சீர்த்தாரணிசுரும்புண்கண்ணி
யாடவரறிவுபோழுமணிமுலையணங்கினன்னாள்.

538. (உ) விண்ணகம்வணங்கவெண்கோட்டிளம்பிறைமுறைத்தேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லான்பாவையைப்பயந்தநூன்றே
யெண்ணிடமின்றிமன்னரிம்மலையிறைகொண்டண்டி
யண்ணலங்கரிற்றினுச்சியருங்கலவெறுக்கையீந்தார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மன்னர் நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனாகிய கலுழ
வேகற்குத் தேவியாகிய தாரணி, அணங்கினன்னாளுமாய், இனியசொல்லாநு
மாயிருக்கிறபாவையை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றினுற்போல (எல்லாரும்
வணங்கும்படி) பெற்றஅந்தைநாளே, எள்ளிடஇடமின்றாக இம்மலையில்தன்
னெல்லாம் ஈண்டித் தங்குதல்கொண்டு களிற்றின் உச்சியிலே கலமாகிய
செல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

மாடியம் - உடம்புக்கீடு. அன்றே பேசினாரென்க.

(சரு - சு)

539. மந்திரத்தாசன்வல்லேநிமித்திகன்வருகவென்றாற்
கந்தரத்தோடுகோளிற்சாதகமவனுஞ்செய்தா

௩. — காந்தருவ தத்தையாரிலம்பகம். கசுசு

னிந்திரதிருவிஸேய்ப்பக்குலவியபுருவத்தாட்டு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்ததென்றான்.

மந்திரம், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) விச்சாதரலோகத்தின்கண் அரசன், கணி, கடுகச் சாதகம் செய்துவருகவென்றவனுக்கு அவனும் கோளாலே எண்ணிச் சாதகஞ்செய்தான்; அங்ஙனஞ்செய்தவன் தத்தைக்குவந்துசேரும் நல்வினையெல்லாம் மண்மேல் இராசமாபுரத்தே வந்துசேருமென்று கூறினானென்க. (சௌ)

540. அவனுரைதெளிந்துவேந்தனாசையுளரசர்நிம்பக்
கவனன்கொள்புரவிக் கொட்டிற்காதலுங்கரந்துவைத்தா
னவனதேகருதிறுங்கொலன்றுகொலரியலாகா
திவணதாமறிதுமென்றுகோயிலுக்கேகினே.

(இ - ள்.) அரசர் எமக்குத்தருமென்னும் ஆசையிலேநிம்ப, கணி தான் கூறியவுரையைத்தெளிந்து அங்கே கொடுக்குமென்று நிம்ப, வேந்தன், இடமும்வலமும் பாய்கின்ற கதிவிசேடத்தைக்கொண்ட குதிரையினதுமனத்திற் சுழற்சிபோலே தன்காதலையும் இரண்டிடத்துக்கும் ஏற்பக்கூறி மறைத்து வைத்தான்; ஆதலால், அவன்கருதியகாரியம், அக்கணி கூறியதேயாயிருக்கின்றதே, அன்றி அரசர்கருதியதேயோ, இரண்டும் இதற்குமுன் அறியமுடியாது; இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும் விளங்க அறியக்கடவேமென்று கூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தையுக்கொண்டு கோயிலுக்கேகினானென்க.

அதுவும், விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தெள்ளிதின் உணரலாகாமையின், இவற்கு ஈண்டும் உண்மைகூறுது காரியமுடிந்துபோகின்றபொழுது கூறினான். (சௌ)

541.(க)பால்பார்த்தன்னபட்டார்பூவணைபசும்பொற்கட்டிற்
கால்பார்த்திருந்தவெங்கட்குதிர்முலைகச்சின்வீக்கி
வேல்பார்த்தனையகண்ணார்வெண்மதிக்கதிர்பெய்கற்றை
போலிவர்கவரிவீசமன்னவனிருந்தபோழ்தின்.

542.(உ)என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி
மன்னர்தமுடிகள்வேய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துமுதுசேந்த
பெர்ன்னவீர்கமுல்கொள்பாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூப்ப
விண்ணுரைமுகமன்கூறித்தர்னத்திலிருக்கவென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பாலாவி பார்த்தன்ன பட்டு. கச்சாற்கட்டி அடிபரந்து தளராதிருந்த முலையினையுடைய. வேல் கொலையிலே பரந்தார்போலும் கண்ணார், மதியின் கதிர்களைச் சொரிந்த திரள்போலுங்கவரி.

(உ) என்வரவு-ஸ்ரீதத்தையுக்கொண்டு வந்த வரவு, பிளந்து உழுதாலாலே சிவந்த.

(இ-ள்.) அந்நனமேகின தான், கண்ணார் கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவணை யிலே மன்னவன் இருந்தவளவிலே, என்வரவு இசைக்கவென்ன, வாயிலோனு மிசைப்ப, ஸ்ரீதத்தன்போய்ப் பாதத்தவண்ணக், மன்னவன் உபசாரங் கூறி அரசரிருத்தற்குரிய இடத்தே இருக்கவென்றனென்க. (சக-௫௦)

543. முதிர்பெயன்மூரிவானமுழங்கிவாய்விட்டதொப்ப
வதிர்சூரன்மூரசநாணவமிர்துபெய்மாரியேய்ப்பக்
கதிர்விரிபூணிற்றகுத்தந்தைதாய்தாரங்காதன்
மதூரமாமக்கள்சுற்றம்வினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் சத்தத்திற்கும், மூரச முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கு இனிமைக்கும் உவமை.

(இ-ள்.) அந்நனங்கூறியவரசன், ஒப்ப நாண ஏர்ப்ப அவனுடையதந்தை முதலியவர்களை வினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்கிதுவுங்கூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௫௧)

544. இன்றையதன்றுகேண்மையெமர் துமரெழுவர்காறு
நின்றதுகிழமைநீங்காவச்சிரயாப்பினுழா
லன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகளீயே
யென்றிரண்டில்லைகண்டாயிதுநினை தில்லமென்றான்.

வச்சிரயாப்பு - வச்சிரத்தால் தலையிலிட்ட எழுத்து ; "வச்சிரதுதிய னிட்ட, வெழுத்தன" (சீவக. ௧௫௩௪) என்ப மேலும்.

(இ-ள்.) கேண்மை இன்று உளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பின் நீங்காத விதியினாலே எமரெழுவர் துமரெழுவரளவும் ஏழுகிழமையும்போல ஏற்றிழி வின்றி நின்றது, அக்கேண்மை ; அன்றியும் சமயமும் ஒன்றே ; ஆதலின், யான் அரசன், நீவணிகளென்று இரண்டுசாதிபில்லைகாண் ; இது நின் மனை காணென்றனென்க.

கிழமை - உரிமையுமாம்.

(௫௨)

545. (க) மந்திரமன்னன் சொன்னீர் மாரியால்வற்றிநின்ற
சந்தனந்தவிர்த்ததேபோற்சீத்தத்தன்றிரித்தநோக்கி
யெந்தைக்குத்தந்தைதென்னானெனமென்றுகேட்ட
முந்தைத்தான்கேட்டவாறேமுழுதெடுத்தியம்புகின்றான்.

546. (உ) வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவிற்றென்சேழப்பாவிற
கள்ளவிழகைதவேலிக்காசில்கார்தாராநாட்டுப்
புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோகமாநகரிற்போகா
வெள்ளிவேற்கலுழவேகன்வேதண்டவேந்தர்வேந்தன்.

547. (ங) சங்குடைந்தனையவெண்டாமரைமலர்த்தடங்கள்போலு
நங்குமுத்தெய்வங்கண்டார்நமரங்காளநியினைன்னக்

௩.—காந்தருவத்தையாரிலம்பகம். க௭௧

கொங்குடைமுல்லைப்பைம்போதிருவடங்கிடந்தமார்ப்
விங்கடிபிழைப்பதன்றாவுலெங்குலமென்றுசொன்னான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(௩) தடங்களிலே உடைந்த தன்மையவாகிய மலரும் சங்கும்போலும்
நங்குடி. இது துய்யமைக்கு உவமை; இனி, சங்கு சுட்டாலும் சிறங்கெடா
தது போலக் கெட்டாலும் தன் தன்மைகெடாத குடியுமாம்; “நத்தம்போற்
கேடும்” (குறள். ௨௩௫) என்ப. அரசமுல்லைபு காவன்முல்லைபுங்குதி
‘இருவடம்’ என்றார்.

(இ-ள்.) மாரியின்மையின் வற்றிநின்ற சந்தனம் அதுபெற்றுத் தளிர்ந்த
தாற்போல மன்னனது சொன்னீராலே ஸ்ரீதத்தன் தளிர்ந்த மன்னனை
நோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடைய தந்தைக்கு அவன் மன்னுடைய
தந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னனமென்று முழுதெடுத்தி
யம்புகின் மவன், நமரங்காள், வேதண்டமலையில் தென்சேழக்கூற்றிற் காந்
தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமகாநகரியில் நின்றாநீங்காத கலுழவேகன் வேந்
தன்; அவன், நங்குடித்தேய்வங்கானுங்கோள்; அதனை அறிந்திருப்பீராக
வென்றுசொன்னான்; ஆதலால், மார்பனே, எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடி
யைப் பிழைப்பதன்றாயிருந்ததென்று சொன்னானென்க.

மன்னனைநோக்கி, பிழைப்பதன்றால் எங்குலமென்று சொன்னானெனக்
கூட்டுக. தந்தை இயம்புகின் மவன், நமரங்காள் அறிமினென்னச் சொன்
னானென்றது, ‘மந்திரம்’ என்னும் கவியிற் சொன்னானென்றதனை. தந்தை -
பாட்டன். (௩௩ - ௫)

548.(க)பெருந்தகைக்குருகிரேழன்பெருவிலைக்கடகமுன்கை
திருந்துபுவணங்கப்பற்றிச்சென்றுதன்னுரிமைகாட்டப்
பொருந்துபுபொற்பவோம்பிப்பொன்னிழைசுடரநின்ற
கருங்கண்ணிதிருத்துவேருக்கட்டுரைபயிற்றுகின்றான்.

549.(உ)எரிமணிப்பனிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொடிகொன்மின்கொலமரர்கோனெழுதிவைத்த
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்றுகொலென்றுநாய்கன்
றிருமணிக்கொடியையோரான்றெருமாமன்னன்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) திருந்துபு - மனம் திருந்தாரின்று. ஓம்பி - ஓம்ப. திரம் - குலம்.
பயிற்றுகின்றான், எதிர்காலமுணர்த்தியநிகழ்காலம்.

(உ) காமவல்லியாகிய மணிக்கொடி. இந்திரன் தன்மனத்தே எழுதி
வைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக்குவிசேடக்கூறுக. மணியைப்பூத்த
கொடி - தந்தை.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, குருகில் தோழன்தொழாரிந்த, அவன்முன் கை
யைப் பிடித்துச்சென்று தன் உரிமையைக்காட்டினானாக, அவனும் மனம்
பொருந்தாரின்று உபசரியாரிப்ப, நாய்கன் அவ்விடத்து நின்ற மணி

கொடியை அச்சரிக்கும் தமையால் மகளென்று ஓராணய், கொடியோ ! மின்னோ ! மணியாற் செய்தபாவையோ ! என்ற சூழலாநிற்க, அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன் குலமன்றி ஸ்ரீதத்தன் குலமாகவே மேற்றொட்டும் கூறுதலைப்பயிற்று கின் தவன் ஒருகாரியம் சொன்னானென்க.

அது, “நின்மகளிவள்” (சீவக. ௫௫௨), “ஆணையிராமின்” (௫௫௩ - ௫௫௪) என்றவற்றிற்கொள்க. (௫௫௪ - ௭)

550. (க) தூசலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறத்தொண்டைச் செவ்வாய் வாசவான் குழலின் மின்போல் வருமுலைச்சாந்தாநக்கியூசல்பாய்ந்தாடிக்கா திற்குண்டலமிலங்ககின்றான் காசில்யாழ்க்கணங்கொடெய்வக்கார்தர்வதத்தையென்பாள்.

551. (உ) விளங்கினாளுகமெல்லாம் வீணையின் வனப்பினாலே யளந்துணர்வரிய நங்கைக்கருமணி முகிழ்த்தவேபோலிளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டபார்த்தமின்னிற்றுளங்குதுண்னுசப்புந்தோன்றாதுருவருவென்னவுண்டே.

552. (ங) நின்மகளிவளை நீயே நிற்பதிகொண்டிபோகியின்னிசைபொருதுவெல்வான் யாவனையானுமாகவன்னவற்குரியளென்னவடிப்பணிசெய்வவென்றான் மன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக்கேதக்கதென்றான்.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) உலாய் - சூழ்ந்து. நாணல் இறைஞ்சிநின்றலிற் குண்டலம் சாந்தைத் தீண்டிப் போக்குவாவுடைத்தாய் அசைந்து இலங்ககின்றான். யாழ்விச்சைத்தொகுதிகொண்டதெய்வம் - மாதங்கி.

(உ) குணங்கள் அளந்துணர்வரிய.

(ங) போகி, போகவென வியங்கோளுமாம். யாவன் - மூன்றுவருணத்திலும் யாவன்; “இறைவராதி மூவகைக் குலத்து ளார்க்கும்” (சீவக. ௬௦௮) என்றார் மேலும்; தன்னில் இழிந்த வணிகரையுங்கூட்டினான், அக்குலத்தில் தான் செய்த நல்வினையின் நிலைமையை எய்துவித்தலின். ‘உரியள்’ எனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்பணி, விகாரமாம்.

(இ-ள்.) அல்குணமுதலியவற்றையுடையதொரு மின்போல நாணியின் தவன், தெய்வமாகிய கார்த்துவதத்தையென்னும்பெயரையுடையாள்; இவள் தான் வீணையாலும் வனப்பினாலும் உலகமெல்லாம் விளங்கினாள்; இவட்கு அதுவுமன்றி முலையும் மணிமுகிழ்த்தபோற்றோன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபரந்தன்; முன்பு மின்போல்துளங்குதுசுப்பும் இப்பொழுது உண்டு இல்லை யென்ன ஐயம் நிகழ உண்டாயிற்று; இத்தன்மையுடைய நின்மகளாகிய இவளை நீயே நிற்பதேயற்கொண்டிபோய் இசையாற்பொருதுவெல்வான் யாவனா

யினுமாக, அங்கனம் வென்றவனுக்குக் கொடுப்பாயென்று கூறினானாக; நாய் கனும் அடிமைப் பணிசெய்வேனென்றான்; அதனைத் தாரணி கேட்டு இவ் விழிவு இவனருக்கே தக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினானென்க. (ருஅ - சு0)

553. (க)முனிவரும்போகபூமிப்போகமுட்டாதுபெற்றுந்

தனியவராகிவாழ்தல்சாதுயரதனினில்லை
கனிபடுகிளவியார்தங்காதலர்கவாணிற்றுஞ்சிற்
பணியிருவிசம்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னான்.

554. (உ)நூற்படுபுலவன்சொன்னதுண்பொருணுழைந்தியானும்
வேற்கடற்றுனைவேந்தர்வீழ்ந்திரந்தாலுநேரேன்
சேற்கடைமதர்வைநோக்கிற்சில்லரித்தடங்கணங்கை
பாற்படுகாலம்வந்தாற்பான்மையார்விடைக்குகிற்பார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) வேற்றனை. சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும் நோக்கினையும் அரியினையுமுடைய கண்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு மன்னன், இனிமைதோன்றின கிளவியார்வெறுத் தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக் குறையாமற் பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கு இறந்துபடும்வருத்தம் வேறில்லை; அவர் தங்கணவர்குறங்கிலே துஞ்சப்பெறின், அவ்வின்பம் தேவ ரின்பத்தின் பகுதியையுடைத்து; அதனை அறிந்துவைத்து, நங்கை இந்நாள ளவும் சாந்துயரெய்திநிற்கவும் ஒருவன் பட்டியிலே படுக்காலம் வாராமையி னாலே யானும் சோதிடனாலிலே யுனானுகிய கணிகூறிய பொருளிலே சென்று மன்னரிருந்தாலும் நேரேனாயினேன்; ஈண்டு அவன் ஒருவன்பாற் படுக்காலம் வந்தால், அவ்விதியை யாவரானும் விலக்கலரிது; ஆதலின், அதற்கு நேர்ந்தே னென்று சொன்னானென்க.

‘வாராமையின்’ என்றும், ‘ஆதலினதற்கு நேர்ந்தேன்’ என்றும் வரு வித்துரைக்க. (சுக - உ)

555. படைப்பருங்கற்பிடைன்பாவையைப்பரிவரீக்கிக்
கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்சுற்றுமுட்கும்
விடைப்பருந்தானேவேந்தன்வேண்டிவெறுப்பவர்க்கித்
தொடுத்தலர்கோதைவினாபதிக்கிதுசொல்லினானே.

கணவன் கருத்தே தன்கருத்தாதலின், பிறர் படைத்தற்கரிய கற்பா யிற்று. உரிப்பால, வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரிய தானே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதாரணி, தத்தையைத்தம்மைநீங்குதலாற் பிறந்த பரிவரீக்கித் தான் கொடுத்தற்குரியனவெல்லாம் கொடுத்தபின்பு, வேந்த னும் அவன்வேண்டுவனவெல்லாம் மிகக்கொடுத்து வினாபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக் கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சுக - ட)

556. உடம்பினொடியிரிப்பின்னியொருவயினீங்கல்செல்லா
 ரெடுங்கணுந்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீரின்
 நடங்கணிதனிமைநீங்கத்தந்தையுந்தாயுமாத்
 யடங்கலாட்டவேலாணையிராயினென்றான்.

உதவியார் கண்ணுந்தோளும்போலும் அரிவாய். ஆதி, வியங்கோள் ;
 எச்சமாக்கி ஒருமைபன்மை மயக்கமுமென்ப.

(இ - ள்.) உடம்பினொடி உயிர்பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய் ஓரி
 டத்தும் இவனேநீங்காத அரிவாய், நின்றதடங்கண்ணி எம்மைப்பிரித்த தனிமை
 போம்படி இவளுக்குத் தந்தையும் தாயுமாவாயாக; அம்மனைமாய்ப் பின் இரு
 வீரும் நம்முடைய ஆணையைவிட்டு ஸ்ரீதத்தன் து ஆணையையுடையீராவீராக
 வென்றானென்க. (௧௪௬)

557. அருமணிவயிரம்பேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்ஞா
 நெரிமணிசெம்பொனார்ந்தவிராயிரம்புலனப்பேழை
 திருமணிப்பூணிணற்குச்சினந்தலைமழுங்கலின்றிக்
 குருமணிமுடியிற்றேய்த்ததாரன்மமர்கொள்கவென்றான்.

பூணிணற்குப் பகைவர்மேற்செற்றம் தலைகெடுதலின்றாகலின், அவர்
 முடியின் மணியை அவனடியிலே தேய்ப்பித்த தான்.

(இ - ள்.) மன்னன், அருங்கலம்வைத்தற்குச்சுமைத்த மணியாகிய வயி
 ரம்பேய்ந்தபெட்டி ஐஞ்ஞாநும், மணியும்பொன்னுமார்ந்த மலனதேசத்திற்
 பெட்டி. இரண்டாயிரமும், தானுடைய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்ற
 னென்க. (௧௪௭)

558. பல்வினைப்பவளப்பாய்சாற்பசுமணிநுழிகைவம்பார்
 நல்லகில்விம்முகட்டிற்றவிசொடிரிலைக்கண்ணாடி
 மெல்லியதூபமுட்டிமேதகுநானச்செப்போ
 டல்லவுங்கொள்கவென்றான்ணங்குடைநிணங்கொள்வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பார்த்தகாலினையும் கைச்சுரிகையினையுமுடைய கச்
 சார்ந்த கட்டிலும் தலிசும் கண்ணாடியும் இந்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தளவும்
 நீகொள்கவென்றானென்க.

ஒடி, எண்ணாடி.

(௧௪௮)

559. விளக்கமுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்திந்தேன்
 முளக்கறவொழுதியன்னதாய்மத்திரண்டதின்கோல்
 கொளத்தகுதிவவுத்திங்கட்கோணிரைத்தனையவாணி
 யளப்பருஞ்சுவைகொணல்யாழாயிரமமைகவென்றான்.

(இ - ள்.) இனிமைகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கை அழலைச்சேர்த்
 தினுற்போலும் நிறத்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர்வையினையும் தேன்
 அசைவற ஒழுதினுற்போன்ற சிம்பறத்திரண்டரம்பு தன்னிடத்தேகொள்ள

௩.-காந்தருவத்தையாரிலம்பகம். கௌடு

த்தக்க வார்க்கட்டிணையுமுடையவாய்க் கோணிரைத்தனைய என்னாட்டிங் களைப்போல அமைகவென்றனென்க.

கோளிரைத்ததின்கள் பத்தரில் தோலைச் சூழமுடுக்கின ஆணிக்கு உவமம்; “விளக்கழ லுருவின் விசியுறு பச்சை” (பொருந. ௫), “உருக்கி யன்ன பொருத்துறு போர்வை” (பெரும்பாண். ௯), “தொடித்திரி வன்ன தொண்டுடு திவலிற், கடிப்பகை யனைத்துங் கேள்வி போகாக், குரலோர்த் துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின்” (மலைபடு. ௨௧ - ௩), “துனைவாய் தூர்ந்த தூர்ப்பமை யானி, யெண்ணுட் டிங்கள் வடிவிற்ருகி” (பொருந. ௧௦-௧௧) என்றார் பிறரும். (௧௭)

560. அரக்கெறிகுவளைவாட்கணவ்வளைத்தோளினைப் பரப்பமைகாதற்றாய்ப்பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டு திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றாமரைபோன்றுகோயில் புரிக்குமுன்மடந்தைபோகப்புலம்பொடுமடிந்ததன்றே.

“தொடர விது திம்முற் றும்வரின், லகரம் நகரவொற்றுகலு முரித் தே” (தொல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௧௨) என்பதனால், ‘பற்பல்கால்’ என்றார். கொண்டு - கொள்ள.

(இ - ள்.) தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசிவத்தலின், இங்குலிகழட்டின குவளைபோலங் கண்ணையுடைய தத்தையைத் தாயர் பற்பல்கால்தழுவிக்கொள்ள, அம்மடந்தைபோகையினுலே, கோயில், திருமகளைப் போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொடுமடிந்ததென்க.

“ஒழியாது” (தொல். தொகை. சூ. ௧௫) என்றதனால், இரண்டா வதுவிரித்துத் தாரணியையும் அல்லாத தாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போக வென்றமாம். (௧௮)

561. காம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக்குடையொடேந்தித் தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநாகப் பாம்புபைத்தனையவல்குற்பல்கலைமிறற்றவேகி யாம்பொறுமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்றான்.

(இ - ள்.) ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையாள், பலர் தாம் பிச்சத்தையும் குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் ததும்ப மிழற்றத் தாய ரிடத்தினின்றும்போந்து அரசனைக் கண்டபொழுதே கையாற்றொழுது நின்ற ளென்க.

ஏந்தி-எந்த. பலர்தாம் கவரியைவீச வென்றமாம். நாறுதல்-தோற்று தலுமாம். (௧௯)

562. அடிக்கலமாற்றவேகியரும்பெற்றறாதைபாத முடிக்கலஞ்சொரியச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துயின்னுக் கொடிப்பலறுடங்கியாங்குத்தோழியர்குழாத்துணிற்ப வடித்தனன்புல்லிவேந்தனாறுகிலாதுசொன்னான்.

களாக

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுதல் இலேசாற்கொள்க. புல்லி-புல்ல.

(இ - ள்.) தத்தை அங்ஙனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்பு முதலியன ஒலிப்பச்சென்று தந்தைபாதத்தே சென்னியால் முரிந்துவணங்கின அளவிலே, அவன் ஆற்றுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவன்போய் மின்னுக்கொடி பலவும் துடங்கியாங்கு துடங்கும் தோழியர் திரளிடத்தேறிக்க, வேந்தன் ஒருமொழிகூறினென்க. (எ0)

563. வலம்புரியீன்றமுத்தமண்மிசையவர்கட்கல்லால்
வலம்புரியபயத்தையெய்தாத்நையரோமகளிரொன்ன
நலம்புரிந்த்நையகாதற்றேவிதன்னவையையீங்கக்
குலம்புரிந்த்நையகுன்றிற்கதிபுகுறினானே.

குலம் வழவுகொண்ட்நைய அதிபதி.

(இ - ள்.) நலம் வழவுகொண்ட்நையதேவி தனது வருத்தத்தைநீங்கும் படி வலம்புரியீன்றமுத்தம் மண்மிசையவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனால் வலம்புரி பயனைஎய்தாது ; மகளிரும் தாயருக்கு அத்தன்மையரே யென்றுகூறினென்க. (எ1)

564. இன்சைவயாமொடன்னமிளங்கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனையுமந்திபொறியிரிப்புறவம்பொன்றார்
மென்புனமருளினோக்கினமானினமாதியாகத்
தன்புறஞ்குழப்போகித்தளிரியல்லிமானஞ்சேர்ந்தாள்.

உம்மைவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூண் அணிந்த கருங்குரங்கு. மந்தி, பெண்பெயர் ; “குரங்கு முசவு முகமு மந்தி” (தொல். மரபு. சூ. ௬௭) என்றார். புறவம்- சித்திரப்புற. மருண்ட இனிய நோக்கு.

(இ - ள்.) தளிரியல், மானின முதலாக எண்ணியவெல்லாம் தன்பக்கத்தே சூழ்ந்துசெல்லப் போய் விமானத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (எ2)

வேறு.

565. வெற்றிவேன்மணிமுடிக்க, கொற்றவன்னொருமக
ளற்றமிழ்பெரும்படைச், சுற்றமோடியங்கினள்.

(இ - ள்.) வெற்றியையுடைய வேலினையும் முடியினையுமுடைய கொற்றவன்மகள் இடைவிடாத படையாகிய சுற்றத்தோடே போயினுளென்க.

அதன் எல்லை மேற்கூறுகின்றார்.

(எ3)

566. கண்ணயற்களிப்பன, வண்ணல்யாணையிரம்
விண்ணகத்தியங்குதே, ரொண்ணவற்றிராட்டியே.

(இ - ள்.) கண்ணருகே மதமுடையனவாகிய யாணை ஆயிரம் ; தேரினுடையஎண் இரண்டாயிரமென்க. (எ4)

௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கௌ

567. விற்படைவிலக்குவ, பொற்படைப்புரவியு
முற்படக்கினந்தவற்றி, நற்புடையநாற்றியே.

(இ-ள்.) அம்பைத் தம்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பூக்கையுடைய
குதிகைகளும் முற்கூறியபாணையின் நான்மடங்குற்ற பக்கத்தனவென்க.(எரு)

568. பாறுடைப்பருதிவேல், வீறுடையினையரு
மாற்றிடடியாயிரர், கூறுதற்கரியரே.

பாற்றினஞ்சூழ்ந்த வேல். வீறு - தம்வீரம் பிறர்க்கின்மை.

(இ-ள்.) பருதிபோற்பகைவரைக் கெடுக்கும் வேலையுடைய இனையரும்
பண்ணிராயிரம்பெயர்; அவர்தாம் பகைவர்வஞ்சினங்கூறுதற்கு அரியரென்க.(.)

569. மாகநீள் விசம்பிடை, மேகநின்றிடித்தவி
குகநின்றதிரந்தவர்க், கேகலாவதில்லையே.

மாகம் - திக்கு ; மஞ்சமாம். அதிரந்த - அதிர.

(இ - ள்.) விசம்பிலே மேகம் மழைபெய்தற்கு இடித்தலின், அதனைத்
தன்பகையானையாக்கக்ருதி யானைகள்போகாது நின்று அதிர்தலாலே அவர்க்
குப் போகலாவதோர் உபாயமில்லையாயிற்றென்க. (என)

570. வெஞ்சினவெகுளியிற், குஞ்சரமுழங்கலின்
மஞ்சதம்வழிறழிற், தஞ்சிரீருகுத்தவே.

(இ - ள்.) குஞ்சரம் அங்நனம் வெகுளியோடே முழங்குதலால், அது
கெட்டு மேகம் அஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீரையுகுத்தனபோன்றனவென்க.

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது. (எஅ)

571. வேழமும்மதத்தொடு, தாழ்புயல்கலந்துட
முழுகடலகம்புறம், வீழ்தரவிரைந்ததே.

புயல், ஆகுபெயர். கலந்து - கலக்க.

(இ - ள்.) கடல்நெடுகரைக்குப்புறம்பேவிழும்படி மும்மதங்களோடே
புயலுக்குத்தநீரும் கடலிடத்தே கலத்தலாலே மேகத்தாலும் நாகத்தாலும்
தகைவின்றி விமானம் படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே விரைந்து
சென்றதென்க. (எக)

572. மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்லெனக்கலங்கவிழ்த்
தல்லலுற்றமுங்கிய, செவ்வனுற்றசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுக் கெட்ட ஸ்ரீதத்
தன்பெற்ற இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (அ௦)

573.(க)பானிறப்பனிவரை, மேனிறமிகுத்தன
நீனிறநிழன்மணி, தானிரைத்தகமெலாம்.

இதுமுதல், “பீழை” (சீவக. ௫௮௦) அளவும் ஒருதொடர்.

களஅ

சீவகசிந்தாமணி.

(க) வெள்ளிமலையில், 'நிமமிகுத்தன்' என்றது, நீலமொழிந்த மணிகளை. நீலநிறத்தையுடைய ஒளிமணி.

574.(2)வஞ்சமின்மனத்தினு, நெஞ்சகம்புகன்றுக
விஞ்சையம்பெருமகன், வஞ்சமென்றுணர்த்தினுன்.

(உ) வஞ்சமில் மனத்தினுன் - ஸ்ரீதத்தன். புகன்று உக - உவந்து உவகை யொழுக. பெருமகன் - தரன்.

575.(ந)நங்கைதன்னலத்தினுன், மங்குல்வெள்ளிமால்வரை
யெங்குமன்னரீண்டினார், சங்குவிம்முதானையார்.

(ந) மங்குல்-மேகம். மால்வரையில் மன்னர் தானையாராய் எவ்விதத் தும் ஈண்டினார்.

576.(ச)சுரலங்கலேந்துவே, வரலங்கன்மார்பினுன்
கார்கலந்தகைக்கணி, சீர்கலந்துசெப்பினுன்.

(ச) ஈரும்வேல். மார்பினுன் - அரசன்.

577.(ரு)மாதர்வாழ்வுமண்ணதே, யாதலாலலங்கலந்
தாதவிழ்ந்தமார்பின், காதலன்கடலுளான்.

(ரு) அவிழ்த்தற்குக்காரணமான மார்பு. 'அழைப்பி' என்பது சொல் லெச்சம்.

578.(சு)என்றுகூறவென்னையே, துன்றுகாதற்றேழுழைச்
சென்றுநீகொண்டுகென, வுன்றுவந்தவண்ணமே.

(சு) அழைப்பியென்றென முன்னேகூட்டுக.

579.(எ)துன்பமுற்றவர்க்கலா, லின்பமில்லையாதலி
னன்பமற்றியானினைத், துன்பத்தாற்றொடக்கினேன்.

(எ) தொடக்கினேன் - பிணித்தேன்.

580.(அ)பிழைசெய்துபெற்றனன், வாழியென்றுமாக்கட
லாழ்வித்திட்டவம்பியைத், தோழர்ச்சட்டிக்காட்டினுன்.

(அ) பிழை - துன்பம். ஸ்ரீதத்தனுக்கு ஆழ்வித்தானாகப்பண்ணின. சட்டி - இதுகலம், இவர்தோழரென்றுசட்டி.

(இ - ள்.) விஞ்சையம்பெருமகன், நங்கைநலத்தாலே மன்னர் ஈண்டி னார்;அதுகண்டு மார்பினுடைய கணி மாதர்வாழ்வு மண்ணிடத்தே; ஆத லால், அவனைக்கொண்டுபோதற்கு மார்பனே, நின்றேழுழை கடலிடத்தான்; அவனை அழைப்பியென்று சீர்கலந்து செப்பினுன்; அதுகேட்டு மன்னன் நீ சென்று என்காதற்றேழுழைக் கொண்டுவென என்னையேநோக்கிச்சுட, யான் அன்றுவந்தசெய்தி ஒருவஞ்சனைகாணென்றுகூறி, அவ்வஞ்சனையை, அன்பனே, துன்பமுற்றார்க்கல்லது இன்பமில்லையென்று உலகுக்கூறலின், யான் நின்னையொழிந்தோர்க்கு இன்பஞ்செய்து நின்னையொருவனையும்

க. — காந்தருவத்தையாரிலம்பகம். களக

தன்பத்தாற் பிணித்தேனென்று உணர்த்தினான் ; உணர்த்தி யான் அங்கு
 னம் பீழைசெய்து நின்றபைப்பெற்றேன் ; இனி நீ வாழ்வாயாகவென்று
 முகமன்கூறி, மறைத்த அம்பியின் அகமெல்லாம் நிறமிகுத்தனவற்றையும்
 மணிகளையும் நிறைத்து, வஞ்சமின்மனத்தினான் அகம் புகன்றுருகும்படி, அவ்
 வம்பியையும் தோழரையுங்காட்டினுனன்க.

எனவே இலாபமேகூறினான், காரியம் கடைப்படிதலின், ஈண்டு உண்மை
 கூறினான். “வெற்றிவேல்” (சீவக. 10௬௫) முதல், இத்துணையும் குற
 ளடிநான் காய்வந்த கொச்சகவொருபோகு ; “நெய்யோழிதொக்கச், செய்
 யானைச்சேர்வார்க்குப், பொய்யாதவுள்ளமே, மெய்யாதல்வேண்டிமே ” என்
 றுற்போல யாப்பின்வேறுபட்டன. (அக - ௮)

வேறு.

581. தேன்றருமாரிபோன்று திவ்வியகிளவிதம்மா
 லான் நருகுருதிவேலா லுள்ளகங்குளிர்ந்துவிஞ்சைக்
 கோன்றருதன்பமற்றென்குலத்தொடுமுடிகவென்றான்
 கான்றுவில்வயிரம்வீசங்குணமணிக்குழையினுனே.

தேனைச்சொரிவதொருமாரி. ஊன்சொரிவதொருகுருதி.

(இ - ள்.) வயிரம் ஒளியைக் கான்று பரப்பும் குழையினாகிய வே
 லான், தரனது இனியமொழியாலே குளிர்ந்து கலுவேகன் தந்த இத்தன்
 மையதான தன்பம் என்குலமுள்ள அளவும் நடப்பதாகவென்று உவந்து
 கூறினானென்க. (அக)

582. தோடலர்தெரியலான் நன்றோழரைக்கண்டிகாத
 லாடலர்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
 பாழரும்பெளவமுந்நீர்ப்பட்டதுபகர்தலோடு
 நாடகநாங்களுற்றதென்றுகையெறிந்துநக்கார்.

(இ - ள்.) ஸ்ரீதத்தன் தோழரைக்கண்டு காதல் நெஞ்சிலே விரிந்
 தெழுந்து மிகுதலாலே தார்குழையத்தழுவி முந்நீர்ப்பெளவத்திலே தான்
 உற்றதெல்லாம் கூறியவளவிலே, நாங்கள் கண்டதுநாடகம் ; இதுகண்டிலே
 மென்று கைதட்டிச் சிரித்தாரென்க.

இவர்க்கு இங்ஙனம் நிரூபித்தான்.

(க௦)

583. கட்டழற்கதியபுண்ணிற்கருவரையருவியாரம்
 பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்ந்தினியர்குழ
 மட்டவிழ்கோதையோடுமண்கணமுழவமுதூர்க்
 கட்டவிழ்தாரினுன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

(இ - ள்.) முகையவிழ்ந்த தாரானாகிய நாய்கன், அழலாற் கதவிய புந்
 னிலே அருவியும் ஆரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்ந்து, தனக்கினிய
 ரெல்லாரும் தன்னைக்குழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்தில் த
 மனையிலே புக்கானென்க.

கதவிய, விகாரம்.

(க௧)

584. பெருமனைகுறுகலோடும்பிறையென விலங்கித்தோன்றுந்
திருதுதன்மனைவிசெம்பொற்கொடியென விறைஞ்சிநிற்ப
வருமுலைபொதிர்ப்பவாங்கிவண்டின மிரியட்புலனிக்
கதிர்நகை கமுறுவன்மாதர்கண்ணுறுகவிலேதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) தன்மனைவியிருக்கின்ற இடத்தைச் சேர்ந்தவளவிலே அவள்
இறைஞ்சிநிற்ப, தன்மேல் வண்டினங்கெடும்படி அவளையணைத்து முலை புடை
கொள்ளும்படி தழுவி, எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிட
த்து நின்ற வருத்தத்தைத் தீர்த்தானென்க. (கஉ)

585. சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணியிலத்தினங்கண்
வெந்தெரிபசும்பொன் வெள்ளிபரிங்கொடுபவளம்பாய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகன்னியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவையொன்றும்பரிவிலள்வைகினுளே.

(இ-ள்.) பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே
ஓடவைத்து விளங்குகின்ற பொன்னாற் சுவரமைத்து மணியாற் கந்துநாட்டிப்
பளிக்குக் கையலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி அதிலே வெள்ளி
யாலேவேய்ந்துசெய்த கன்னியாமாடத்தைச் சேர்ந்து சிதிலம் வருத்தமின்றி
வைகினுளென்க. (கஉ)

586. பாசிழைபரவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கக்
காசுகண்பரியவைகிக்கடன் றலைக்கழிந்தபின்னாற்
துசணிபரவையல்குற்றுளங்குதுண்னுசப்பிற்பாவை
யாசறுவரவுந்தந்தைவலித்ததுமறியச்சொன்னாள்.

(இ - ள்.) பதுமையது அலகுற் கலாபம் விம்முதலால அதில் மணிக
ளற்று விழும்படிபுணர்ந்து அவளிடத்து நிகழ்த்து முல்மமையெல்லாம் அவ்
விடத்தே கழிந்தபின்பு, தத்தையது குற்றமற்ற வரவையும் அவள்தந்தை
யாழ் வென்றானுக்குக் கொடுக்கவென்று துணிந்ததனையும் அவளறியக் கூறின
னென்க. (கசு)

587. வண்டுணமலர்ந்தகோதைவாயொருப்பட்டுநோத்
தெண்கடலமிர்தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துவி ங்கிப்
பெண்டிருமாண்மைவெல்கிப்பேதுறுமுலையினுளைக்
கண்டவர்புருளாணைக்கடிவினைமுடித்துமென்றாள்.

(இ-ள்.) அது கேட்ட பதுமை நெஞ்சாலே துணிந்து உடன்படுதலாலே
ஸ்ரீதத்தனும் நாளை முலையினுளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றனென்க.

செறிந்து - நெருங்கி. மகளிருமுட்பட துகர்த்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பி
மயங்குதற்குக் காரணமான முலை. கட்டியங்காரன் உடன்படவே கடிவினை
முடிதலின், அவனை நாளையுடன்படுவிப்பேனெனத் துணிந்துகூறினாள். (கரு)

௩.-காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கஅக

588. மால்வரைவயிறுபோழ்துவல்லவர்மதியிற்றந்த
பால்வரைமணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டுபுக்குக்
கால்பொருகழலினுங்காவலற்கண்டுசொன்னான்
வேல்பொருதானையானும்வேண்டுவவிதியினேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஸ்ரீதத்தனும், நூலவல்லவர் தமதறிவாலே வரையின் வயிற்றை
ப்பிளந்துதந்த, பாலாலே நன்மையாராய்ந்து கொண்ட மணியும் பொன்
னும் பலபல கொண்டுபுக்கு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான் ; அரச
னும் அவன்விரும்பினவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறைமண்டபஞ்சமைத்தனும் முன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு
முதலியன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டுதலின், 'விதியின்'
என்றார். (கௌ)

வேறு.

589. மையன்மதயானைநிரைமன்னன்மகிழ்ந்தானுப்
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவொளியிடுதோடுபோகி
நொய்தின்மனையெய்தியிதுசெய்கெனநொடித்தான்
மொய்கொண்முல்பாயமுகைவிண்டலர்ந்ததாரான்.

மையல் - செலவச்செருக்கு.

(இ - ள்.) பாய்கையினால் அலர்ந்ததாரானாகிய நாய்கன் மன்னன்
மகிழ்ந்தவனவிலே மிக்கொளியோடேபோய் மனைபயச்சேர்ந்து இத்தொழி
லைக் கழதாக்கச்செய்கவென்று கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கௌ)

590. நானக்கிடங்காடைநகர்நாகத்திடைநன்பொன்
வானக்கிடுமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநான்கிழமைவெள்ளிசையபக்கங்
கானத்திடைவேங்கையெழக்கண்ணினர்களன்றே.

(இ - ள்.) நானக்கிடங்கை ஆடையாகவுடைய நகராகிய சுவர்க்கத்தி
னடுவே பொன்னையுடைய வாளைச்சிரித்திடும் அழகினைபுடையதொரு மண்ட
பத்தைச்செய்கவென்று கூறினாகு; கணிகள், வெள்ளிக்கிழமையும் திருதி
யையும்பெற்ற உத்தரட்டாதிநான் சிங்கம் உதயமாக முகூர்த்தம் குறித்தா
ரென்க.

நானம் - புழுகு ; குளித்தலிற் புழுகுடைத்தாயிற்று. வாளைத்தீண்டு
மென்றுமாம். பூரட்டாதியின் நாலாங்காலும் உத்தரட்டாதியும் இரேவதி
யும் மீனராசியாதலால், உத்தரட்டாதி நடுநாளாதலின், 'மீனத்திடைநான்'
என்றார். திருதியை, அட்டமி, திரயோதசியென்பவற்றில் திருதியைசிறத்த
லின், 'சையபக்கம்' என்றார். மேடத்தின் முற்கூறு மேடராசியின்கூறு ;
இரண்டாங்கூறு சிங்கராசியின்கூறு ; மூன்றாங்கூறு தனுராசியின்கூறு ; ஆத

லால், மேடத்தின் நடுக்கூற்றைச் சிங்கத்தின் உதயமாகவித்தார். இது கூறிற்று, சிங்கத்தே பிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீறாகக் கிழமை ஏழாயவாறும், உத்தரட்டாதிமுதல் உரோகிணியீறாக நாள் ஆறாயவாறும் கூடுமாறென்னையெனின், இத்திங்களிற் சதபமுதல் ஆயிலியத்தளவும் சந்திரன் வர்த்தித்துவருதலின், வியாழக்கிழமைக்கு உரோகிணி கூடிற்று. இதனானே, மேல், “ஒண்ணிற வுரோணி யூர்ந்த வெளிமதி யொண்பொ னுட்சி” (சீவக. சுஉ௦) என்று வியாழக்கிழமையிலும் சிறிதுநாழிகை உரோகிணியாகக் கூறினார். (கஅ)

591. நட்புப்பகையுட்கினொடுநன்பொன்வினை கழனி
பட்டினொடுபஞ்சதுகில்பைம்பொனொடுகாண
மட்டசுவைவல்சியினொடியாதுமொழியாம
லொட்டிப்பதினாயிரவருற்றுமுயல்கின்றார்.

பொன் இட்டால் வினையுமென்று அக்கழனியின் சிறப்புக் கூறிற்று ; பொன் உண்டாதற்குக்காரணமான கழனியுமாம். பஞ்ச - படாம். ஒடு, என்னொடு. காணம் - பழங்காசு. வல்சி - பகற்சோறு. உருபுலிரிக்க.

(இ - ள்.) பதினாயிரம்பெயர், கழனிமுதலியவற்றையும் ஏனையவற்றையும் ஒழியாமல் அறுதியிட்டுத் தம்மிற் கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்கு அஞ்சுதலுடனே கழனின் முடிக்கும் கருத்தினராய் முயலாரின்றாரென்க. (கக)

592. வண்டுபடுதேறன்றவாய்விடொடுபருகிக்
கண்டதொழிற்கணிச்சிகளிற்கயம்படநன்கிடித்தாங்
கெண்டுகையுமேற்பப்படுத்தேற்றியதன்மேலாற்
கண்டுருகுபொன்னினிலங்காமுறுவடினேந்தார்.

(இ - ள்.) அவர்கள், தேறலையும் நறவையும் வாய்விடுதலோடே பருகித் தொழில்செய்தற்கென்று கண்டருந்தாலிகளாலே ஆழம்பட வெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே எண்டுகையும் பொருந்தும்படி தலமிசைத்து உயர்த்தி அதன் மேலே இஃது உயர்த்திங்களவென்றறிந்து காமுறுவனவாகிய பொன்னுலே நிலத்தைப் புனைந்தாரென்க.

வாய்விடுதல் - வஞ்சினம் ; ஆரவாரமுமாம். ஒடு, உடனிகழ்ச்சி. (க௦௦)

593. பொன்செய்குடங்கோத்தனையவெருத்திற்பொலிபொற்றூண்
மின்செய்பசும்பொன்னிலத்துவீறுபெறநாட்டி
மன்பவளமேனவின்றுபளிக்கலகுபரப்பி
நன்செய்வெனிலேயந்துசுவர்தமணியத்தினமைத்தார்.

மன் - பெருமை. நவின்று - நவில. வெள்ளி, விகாரம்.

(இ - ள்.) அப்பொன்னிலத்தே தங்கமுத்திற் குடதாடியாலே பொற்குடத்தைக் கோத்தாலொத்த தூணைப் பெருமைபெற நாட்டி மேலே பவள

௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கஅ௩

மாகிய உத்தரமுதலியன பயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக் கையலகளே கைபரப்பி, வெள்ளியாலேவேய்ந்து, சுவரைப் பொன்னான் அமைத்தாரென்க.

குடதாடி-துணுக்கும் உத்தரத்துக்கும் டிவேவைக்கப்பட்டது. (க0௧)

594. பாவையவளிக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலையொடுமாலைதலைமணந்துவராநாற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

(இள்.) பாவையமாகிய அவளிக்குமிடத்தைப் பளிக்காலே சுவர்செய்து முத்தினியல் கோவையோடே பூமாலைபும் பொன்மாலைபுடனே மாணிக்க மாலை முதலியனவும் தம்மில் தலையொத்துவர நாலப்பண்ணி, இவ்விடம் சித்திரகாரர்க்கு இருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தை யெழுதினான்.

இவை சித்திரத்தின் மாலை. ஒலியங்கட்கும் பாடம். (க0௨)

595. ஆயிதழ்பொன்னலங்கல்காலசைப்பவொல்கி
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியுமழையின் போற்
சேயவர்க்குர்தோன்றியதொர்திலகமெனுந்தகைத்தாய்ப்
பாயதினாமுத்தமணல்பாந்துபயின்றுளதே.

(இ - ள்.) அழகிய இதழையுடைய பொன்னாற்செய்த தூக்குமாலைகள் காற்றசைத்தலாலே ஒதுங்கி விளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின் போற்றோன்றப்பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் திலகமென்னுந் தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்கும்நெருங்கிப் பரந்துளதென்க.

இதனாற் பிறவுக்கூறினர்.

(க0௩)

596. காமர்களிறும்பிடியுங்கன்றுங்கலைமானுந்
தாமரையவாவினும்புள்ளுந்தகைநலத்தி
னே முழுவபாவையிடுனடியக்கிநிலையெழுதி
யாமொரையங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலையும் மாணும். இயக்கிநிலையெழுதி-அதிதெய்வமாக இயக்கியதுநிலையையுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின், இவைஇயக்கமும் நிலையுமாகஎழுதி யென்க. எழுதி - எழுத.

(இ - ள்.) பாவையோடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலே யெழுத, அச்சுவரின்பாடத்தால் வந்துகாண்பார்க்கு அகமிது புறமிதுவெ னத் தெரியாததோர் ஐயம் நிகழாநின்றதென்க. (க0௪)

597. உழந்தவருநோக்கிமகிழ்தூங்கவொனினவாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவிலங்குமடையா
முழங்குதினாவேலியினினிலையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியாடுமிதவ்வழினகரினியல்பே.

கஅச

சே வ க சி ந் த ர ம ணி.

(இ - ள்.) பலநாள் இகிலேபழகின சித்திரகாரரும் பார்த்து வியந்து மகிழ்ச்சிசெறியும்படி ஒரு விளக்கம் வாய்ந்து, இதில் எழுதின பறவைக்கும் விலங்குக்கும் பகையாகிய பறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவிழுந் குமென்றஞ்சி அடையாவாக, உலகினில் தனக்கு நிகரில்லையென்னும்படி கொடியாடாநிற்கும் ; அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க. (க0௫)

598. ஓடுமுகில்கீறியொளிர்நிங்குள்கைகவைத்தே
மாடமதுவார்சடையவள்ளையுமொக்கு
நாடிமுகநான்கதனிநாண்முகையொக்கு
நேடிநிமிர்தன்மையுனினேமியையுமொக்கும்.

(இ - ள்.) அந்தமாடமாகிய அது, முகில்க்கிழித்துப் பிறையைத்தலையி லேவைத்தலாலே அரையொக்கும் ; முக நான்காகிய அதனானே எங்குநாடு தலாலே அரையொக்கும் ; மேலெல்லையைத் தேடி நிமிர்ந்த தன்மையாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி - நாசியென்பாருமுளர். இன், அசை. (க0௬)

599. கண்டவர்கள்காமுறலிற்காமனையுமொக்குந்
கொண்டிலகமேத்தலினக்கொற்றவையொக்கும்
வண்டெரியலாரமுலைமாதர்மகிழமுத
முண்டவர்களெவ்வகையரவ்வகையதொன்றே.

(இ-ள்.) அது, காமுறலிற் காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்த லிற் சச்சந்தனையுமொக்கும்; அதுவன்றி, மாதராகிய அமுதத்தைமுண்டவர் கள் எத்தன்மையர் அத்தன்மையதொன்றென்க.

நீங்கலாகாமைகூறினார். (க0௭)

சே வ று.

600. முகிற்றலைமதியமன்னமுழுமணிமாடத்திட்ட
வகிற்புகைதவழ்ந்துவானத்தருவினம்பறுத்துநீண்டு
பகற்கதிர்ப்பரப்பிற்றுகிப்பஞ்சவர்விமானமுட்டிப்
புகற்கருமமரர்கற்பம்புக்கயாவுயிர்த்ததன்றே.

(இ - ள்.) மதிபோன்ற நிறைமணிகளையுடைய முகிற்றலைமாடத்திட்ட புகை தவழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தை ஊடுருவி நீண்டு பகலைச்செய் கின்ற கதிரிடத்தே பரத்தலையுடைத்தாய்ச் சோதிட்கரது விமானத்தை முட்டி அமரர் கற்பத்திலும்புக்கு அயாவுயிர்த்ததென்க.

கற்பம் - இருத்தார்க்குக்கற்பித்திடும். (க0௮)

சே வ று.

601.(க)அரைசனதருளினொடகன்மனையவனெய்தி
யுரைசெல்லவகையினொலிகமுமறிவுற
முரைசதிரியிழிசைமுதுநகரறைகென
விரைசெல்லினையரைவியவரின்விடவே.

602.(2) விடுகணைவிசையொடுவெருவருதகையவர்
படுபணையவருறைபதியதுகுறுகி
நெடுமதியகடுநிழறவழ்கொடியுயர்
கடிநகரிடிமுரசுறையினமெனவே.

603.(௩) மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன
புங்கவனநெறிபொலிவொடுமலிகென
வங்கதிர்மணிநகையலமருமுலைவளர்
கொங்கணிசூழலவள்கோடணையறைவாம்.

வேறு.

604.(ச) வான்நருவளத்ததாகுவையகம்பிணியிறீர்க
தேன்றருகினவியாருங்கற்பினிற்றிரிதலின்றி
யூன்றுகலுழிதோறுமுலகினுண்மாந்தரெல்லா
மீன்றவர்வயத்தராகியில்லறம்புணர்கநாரும்.

605.(ரு) தவம்புரிந்தடக்கினோற்குந்தத்துவர்த்தலைப்பட்டோம்பிப்
பவம்பரிகெமக்குமென்றுபணிந்தவருவப்பவீரி
னவம்புரிந்துடம்புநீங்காதருந்தவமுயன்மீன்யாருஞ்
சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மின்.

606.(சு) அம்மலரனிச்சத்தம்போதல்வியோடணியினெந்து
விம்முறுதுசப்புநையவீற்றிருந்தணங்குசேர்ந்த
வெம்முலைப்பரவையல்குன்மிடைமணிக்கலாபம்வேப்தோடி
செம்மலர்த்திருவின்சாயற்றேமொழிதத்தையென்பான்.

607.(எ) மற்றவடந்தையங்கன்வண்கைச்சித்தத்தென்பான்
கொற்றவன்குலத்தின்வந்தான்சூறியபொருளிதாரு
முற்றவமுடையளாகிமூரிநூற்கலைகளல்லாம்
கற்றவன்கணங்கொணல்யாழனங்கணைக்கணக்குநீரான்.

608.(அ) தீந்தொடைமகரவீணத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்
பூந்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிகுத்துடையநம்பிக்
கீந்திடுமிறைவராதிழுவகைக்குலத்துளார்க்கும்
வேந்திடுகுருதிவேற்கண்விளங்கிழைதாதையென்றான்.

609.(க) மண்ணகமடந்தையாகமார்புறமுயங்கிளின்
வண்ணலையாதியாகவருங்கடிநகரைவாழ்த்தி
விண்ணகமுழக்கினையப்பவீதிதொறெருக்கியெங்குங்
கண்ணெளிர்கடிப்பிடுசேச்சிக்கடிமுரசுறைந்தகாலே.

இவையென்பதம் ஒருதொடர்.

கடிசை

சீவகசிந்தாமணி.

(க) உரை செல்ல வகை - முற்கூறிச்சாற்றும் முறைமை ; புகழுமாம். கண் நடுங்குதலால் இமிழ்கின்ற ஓசையையுடைய முரசு. வியவர் - ஏவல் செய்வார்; 'வியங்கோள்' போல. என்றது, முரசுமைவிப்பாரை.

(உ) தகையவர் - அவ் வியவர். பதியாகிய அதனை. அம், அசை.

(ங) மங்கலவணி - வெள்ளணி. எவ்வயிர்க்கும் தண்ணளிசெய்தலின், மதி உவமை. நகை-முத்து. மணியும் நகையும். முலை வளர்கின்ற தத்தை.

(ச) கற்பினிள்: இன், அசை.

(ரு) தவத்திலே மிக்கு ஐம்புலனும் அடக்கினோற்கும் தத்துவவுணர்வி னோரை எதிர்ப்பட்டு எமக்கும் பிறப்பறுககென்றவணங்கி ஓம்பி அவர் உவப் பனவற்றை ஈமின். யாவரும் உடம்பு அவமே புரிந்து நீங்காமல் அவ்வுடம் பால் நன்மை புரிந்த வீட்டைச் சேரும்படி அருந்தவத்தை முயன்மின்.

(சு) அளிச்சப்போதை அழகிய மலர்களின் அல்லியோடே அணியின் மொந்துவருந்தும் துசப்பு நோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த முலைமுதலியவற்றையுடைய தேமொழிபெயர் தத்தை.

(எ) மற்று, 'வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடே போந்தான். இசைநூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலே காமனையும் உருக்குநீரான்.

(அ) தொடை - நரம்பு. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங் கோட்டியாழென்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதுநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவள்வாசிக்கின்றதென்பதுதோன்ற, 'மகரவினை' என்றார்; "ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னான்கும் பின்னேழும் - குன்றாத, நால் வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய னாலோர் விதி." முறையே உக - கக - கச - எ என்க. விளி - ஓசை. எடுப்பி - எழுப்பி. அரசர் அந்தணர் வணிகரென்னும் மூவகைக் குலத்தனாரினுமென்க; உருபுமயக் கம். இவள்தான் அரசகுலமாதலின், அரசரை முற்கூறினார்.

(க) தன்மாப்பிலேபுற. எருக்கி - தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

(இ - ள்.) அங்கனம் மண்டபம் சமைத்தவளவிலே, ஸ்ரீதத்தன், அவ் விடத்த அரசனுக்கு அறிவித்த அவளருளோடே தன்மனையைச் சேர்ந்து உலகமும் அறிவுறும்படி இந்நகரிலே உரைநடத்தலின் கூறுபாட்டோடே முரசை அமைவார்களாகவெனக் கூறித் தன்னினையரை வியவரிடத்தே விட, அவ் வியவரும் கணைபோலும் விசையுடன்சென்ற முரசுமைவாருமைபதியதனைக் குறுகி முரசுமைமினெனக் கூற, அதுகேட்டு அவரும் குழலவருளுடைய யாழ் வாசினையை அமைவாமெனக் கூறி அணியினராய்ப் புங்கவனநெறி வளர்ச்சி யோடே மிகுக; ஊழிதோறும் இவ்வையகம் மழைதருவளத்தையுடைத் தாய்ப்பினியினின்றும் நீங்குக; இளவியாரும் கற்பினிஸ்திரியாத சிலைபெறுக; மாந்தரொல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கேட்டு நானும் இல்லறம் புணர்க என உலகைவாழ்த்தி, பின்பு, கட்டியங்காரன்முதலாக நகரையும்வாழ்த்தி, நீங்கள் தானஞ்செய்மின்; தவஞ்செய்மின்; யான் செப்புகின்ற இக்காரியத் தையுந்கேண்மின்; தேமொழி, தத்தைபென்பாள்; அவள்தந்தையாகிய காரியம்.

௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கஅள்

கன் ஸ்ரீதத்தனென்பான் ; குலத்தின்வந்தான் ; ஆதலால் அவன் கூறியகாரியம் இதுவாகும் ; அஃது யாதெனின், கற்றவன், நீரான், விளங்கிழை, அவன் தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக் குலத்துளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்கும் தெளிவித்து அவ்வரிவையிற்காட்டில் அறிவுடைய நம்பிக்கு அவனைக்கொடுமென்று கூறினனென்பதென்று வீதிதோறும் கடிப்பினேச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினேய்ப்ப முரசறைந்த பொழுதிலேயென்க.* (க௦௯ - க௧)

610. வணக்கருந்தானை மன்னர்மத்தகம்பிளந்துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருதிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொள்வேழத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்
கணைக்கவினழித்தவுண்கட்கன்னியைக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடைய குருதி.

(இ - ள்.) மன்னருடைய வேழத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வானையுடைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினாசன், கன்னியைக் கொள்ளக் கருதி வந்தானென்க. (க௧௮)

611. சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவீக்கி
மதக்களிநடர்த்துக்குன்றமணிவட்டிலுருட்டுமாற்றற்
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிலிக்காவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாகுமான் வந்தான்.

கதக் களியாற் பகைக்கு அஞ்சிப் பதைத்து ஓடுதலரிய யானை. பாலமா;
மா, ஈண்டு வியங்கோளந்தி இசைநிறைத்தது.

(இ - ள்.) பகைவராற் சிதைத்தற்கரிய துப்பாலே வீரக்கழலைக்கட்டிக் களிற்றை அடர்த்துக் குன்றை வட்டுப்போலுருட்டும் மெய்வலியினையும், வேலினையும், யானையினையுமுடைய காம்பிலிநாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமான் வந்தானென்க. (க௧௯)

612. இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கட்கமுன்கைச்
சிலைபொரத்திரண்டதிண்டோட்சில்லரிச்சிலம்பினூர்த
முலைபொரவுடைந்ததண்டார்மொய்யம்மதுத்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசிமன்னன்.

இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினும்போன்றமுலை.

(இ - ள்.) முன்கையினையும், தோளினையும், மலை ஒத்தற்கரிய மார்பினையுமுடைய மன்னன் முலைபொருதலாலலர்ந்த தாரின் மதுத் துளிப்பவந்தான். (க௨௦)

* இதன்பின், “இசைபட வறைந்த வோசை யெண்டிசை வேந்துமல்லால், விசையுடை யெவரு மீண்டி வெறுநில நெளியத் தோற்றிப், பசைபடு மாறு வந்தார் பாள்மையும் பண்புமெல்லா, நசைபடநல்ல நாட்டி நாஞ்சிதி துரைத்த மன்னே” என ஒருசெய்யுள். சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

613. கதிர்முடிமன்னர்சூழ்ந்துகைதொழுதிதைஞ்சிமாலைத்
திருமுடிவயிர வில்லாற்சேவடிதினைப்பவேத்தி
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியனீழாசமார்ப்ப
வொருபிடிதுசப்பினுளையுள்ஒருபுவந்துவிட்டான்.

ஏத்தி - ஏத்த.

(இ - ள்.) மன்னர் சூழ்ந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தி
னது ஒளியாலே அவன்சேவடி ஒளி இடையறாதிருக்கும்படி இதைஞ்சி
யேத்த, முடியணிந்த அவந்தியன், ஆர்ப்ப ஒருபிடியினடங்கு துசப்பினுளைக்
கொள்ளக்கருதி வந்துவிட்டானென்க. (கஉக)

614. வெள்ளணியணிந்தனான்தேவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட
கள்ளணிமாலைமோந்துகனைகழலிலங்குநோன்றாட்
புள்ளணிகொடியினுணிற்போர்பலதொலைத்தவாற்ற
லள்ளிலையணிந்தவைவேலயோத்தியரிதையும்வந்தான்.

வெள்ளணி - பிறந்தநாளில் ஒப்பனை. அள்ளுநல் - செறிதல்.

(இ - ள்.) ஒப்பனையை அணிந்தவன்தே மாலையைமோந்து கழலிலங்கு
காலினையும் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போரைத்தொலைத்த ஆற்
றலையும் வேலையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

615. நீண்திவணிகரீருநிலமிசையவர்களைல்லாம்
வீணையிற்பொருதுவெல்லவான் விரைவினர்துவன்றிமூதூர்க்
கோணமுமறுகுமெல்லவாங்குச்செனநிரைத்தம்மாந்தர்
மாணமதுநசையின்மொய்த்தமதுகரவீட்டமொத்தார்.

(இ - ள்.) கடிமுரசுறைந்தகாலையிலே, வணிகரீருக நிலமிசையவர்களா
கிய இவர்களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தனரும் எல்லாரும் வீணையிற் பொருது
வெல்லவேண்டி விரைவினராய் நெருங்கி மூதூரிற் குறுந்தெருவிலும் நெடுந்
தெருவிலும் பாவாற்றியென நிரைத்தலாலே, அம்மாந்தர், மதுநசையால்
மொய்த்த தேனையின் திரட்சியையொத்தாரென்க.

இது, மதுகரம்வருந்தத் தேனைஒருவன் கொண்டுபோமாறுபோல் இவர்
வருந்தச் சீவகன் கொண்டுபோதல் கருதிற்று. (கஉங)

616. (க)உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொனோரைவில்லகலமாகத்
திருக்குழன்மடந்தைசெல்லத்திருநிலந்திருத்திப்பின்னர்
விரைத்தருநானீரால்வெண்ணிறப்பொடியையமாற்றிப்
பாப்பினர்படுவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம்.

617. (உ)விலைவாம்பறிதலில்லாவெண்டுகிலுதிதுவீதி
யவர்தலையணிச்சத்தம்போதைம்முழுவகலமாகப்
பலபடப்பாப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர்
நிலவரைத்தன்னனாரைநிதியினுல்வறுமைசெய்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

௩.-காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். கஅசு

(௨) அடித்து - சேர்த்து.

(இ - ள்.) மடந்தைசெல்லும்படி, வீதியில் திருநிலத்தை ஓட்டமைந்து எரியும் பொன்னுலே ஓரைந்துவிழ்க்கிட அகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு நாற்றத்திற்குத் தக்க புழுகாலும் பனிரீராலும் எழுந்த பொடியை மாற்றிப் பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்கும்படி மலரைப்பரப்பினார்; அங்கனம் பரப்பிப் பாவையது அடியிற் பரிவுதீரும்படி அம்பொன்னிலத்தே வெண்ணிகிலைப் பல படச்சேர்த்து அதன்மேலே அணிச்சப்பூவை ஐம்முழுவகலமாகப் பரப்பத் தலாலே, நிலத்தெல்லையில் தன்னையொப்பாரை நிதியாலே மிடியராக்கினு னென்க.

(கஉச-ரு)

618. மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாழம்போன்றோர்
குண்டலமிலங்கநின்றகொடியினைக்குறுகித்தோழி
விண்டலர்கோதைவிம்மும்விரைகுழற்ருழுதுநீவிப்
பண்டியன்மணங்கனெல்லாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்னான்.

(இ - ள்.) வட்டம்நிறைந்த மறுவில்லாத மதியின்பக்கத்து நின்ற வியாழம்போன்று முகத்தரூகே ஒருகுண்டலம் இலங்கும்படிநின்ற கொடியினை வீண்பதி தொழுது குறுகி விரைக்குழலைக்கோதி அவட்கு நாணல்வரும் பரிவு அறப் பண்டு உலகிலியலு மணங்கனையெல்லாம் தாழ்த்து கூறினானென்க.

விரைகுழல், விகாரம்.

(கஉசு)

619. எரிமணிநெற்றிவேய்ந்தவிளம்பிறையிதுகொலென்னப்
புரிமணிசுமந்தபொற்பூண்பொறுக்கலாதுசப்பிற்பாவை
திருமணிவீணைக்குன்றத்திழிந்ததீம்பாலேநீத்தத்
தருமுடியாசராழ்வாரம்மனையறிவலென்றான்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன - செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலையென வேறும். அம்மனை - தாய்; “அள்ளை யென்னை யென்றலு முளவே, தொன்னெறி முறைமை சொல்லினு மெழுத்தினுந், தோன்ற மரபின வென் மனார் புலவர்” (தோல். பொருளியல், கு. ௫௨) என்பது விதி.

(இ - ள்.) வீண்பதி, இது மணியை இரண்டிலையிலும் அழுத்தியதொரு பிறையோவென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டிலையிலும் மணியைச்சுமந்த பூண்ப் பொறுக்கலாத துசப்பிணையுடைய பாவாய், அம்மனாய், நினது மகர யாழாகிய மலையினின்றும் குதித்த பாலையென்கின்ற பண்ணகிய நீர்ப்பெருக்கத்திலே அரசர் அழுந்துவர்; அதனை யான் அறிவேனென்றானென்க.

இதலை, வருவதுகறினான்.

(கஉஎ)

620. (க) மண்ணிடமலிரவெங்குமாந்தரும்வந்துதொக்கா

ரொண்ணிறவ்ரோணியூர்தவொளிமதியொண்பொனாட்சித்
தெண்ணிறவிசம்பினின்றதெளிமதிமுகத்தாநங்கை
கண்ணியவீணைவாட்போர்க்கலாமின்றுகாண்டிமென்றே.

621. (உ) பசங்கதிர்க்கடவுளையோகம்பழிப்பறதுனித்துவல்லான்
விசம்பிவர்கடவுளொப்பான்விரிச்சிகுன்றிந்துகூற
வசம்புதேனலங்கிலம்பாலரிவையொடாய்ந்துநாய்கன்
விசம்புட்பான்மாந்தராவமுநிதிசித்தறினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) 'சுண்டி' பாடமாயின், தம்மில் திரண்டென்க. கண்ணிய - உலகம்
மதித்த.

(உ) விரிச்சிகன் - கணி; காரணப்பெயர். அசம்புதேன் - இடையறாது
ஒழுஞ்நேன்.

(இ-ள்.) சந்திராபரணமென்னும்தூலித் கூர்த்துவல்லான், பிருகஸ்பதி
யை ஒப்பானாகிய விரிச்சிகன்றான் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகம்நிறைய
எங்கும் தொக்கார்; ஆதலின், உரோகினியூர்த் மதியையுடைய வியாழக்
கிழமையிலே நங்கையது வீணையாகிய வாட்போரின் மாறுபாட்டைக் காண்பே
மென்று ஸ்ரீதத்தனுக்குக் கூற, அவனும் பதுமையுடனே இது நடத்துமுறை
மையை ஆராய்ந்து விழுந்தியை மாந்தராரும்படி மழைபோலச் சித்தறினா
னென்க. (கஉஅ - கூ)

622. வாசநெய்வண்டுமூசமாந்தளிர்விரல்கள்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கரைத்தசாந்தின்
காசறுகுவளைக்காமரகவிதழ்பயிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதாணிநலந்திகழ்வித்தாரே.

(இ - ள்.) மாதர், மெய்யிலே வண்டுமூச விரல்கள்வப்ப நெய்யைப்பூசி
வெள்ளிலோத்திரத்தினது பூவுலர்தலை அரைத்த குழம்பாலே குற்றமறத்
திமிர்ந்து நலத்தைவிளக்கினாரென்க.

குவளையினது உள்ளிதழின் தடிப்பதெனப் பூசித் திமிர்ந்தென்க. (கஙஉ)

623. கங்கையின்களிறறினுச்சிக்கதிர்மணிக்குடத்திற்தந்த
மங்கலவாசநன்னீர்மணிநிறங்கழீஇயதொப்ப
நங்கையைநயப்பவெல்லாம்விரையொடுதுவருஞ்சேர்த்தி
யங்கரவல்குலாளையாட்டினாரம்பையன்றார்.

(இ - ள்.) அரம்பையன்றார், மணியை ஒப்பமிட்டதன் மையொப்ப, நங்
கையை நயக்கப்படுவனவாகிய ஓமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் விரையை
யும் துவரையுஞ்சேர்த்தி, பின்பு, அவளைக் களிற்றின் உச்சியிலே குடத்தாற்
றந்த மங்கலமாகிய கங்கையினீராலே ஆட்டினாரென்க.

ஓமாலிகைகளாவன:- "இலவங்கம் பச்சிலைகச் சோலமிரு வேரி, மலை
யிரு வேரி வஞ்ஞஞ் சரபுனனை, யேலந்தக் கோல மதாவரிசி சாதிக்காய், நாக
ணமஞ் சட்டி நறும்பிசின் குக்குறு, மாஞ்சிகண் டிலவெண்ணெய் திம்புநன்
னரி, யடவிக்கச் சோல மரத்தை சரளம், புழுகா ரியக்கொட்டன் கொட்டன்

தகர, மதிமதுர முத்தக்கா சாய்ந்தவிலா மிச்சஞ், சயிலேக நாகப்பூச் சண்பக மொட்டென்று, முழுதுணர்ந்தோ ரோதிய முப்பத் திரண்டே, விதிவகை யோமா லிகை." நயப்ப, பெயர். விரை: "சந்தன மகிலொடு கருப்பூரங் கத்தூரி, குங்கும மென்றிவை யைந்தம் விரையே." துவரீ: "நாற்பான் மரமா நாவ மிரிபலை, வன்கருங் காலி பத்தூர் துவரே" எனவிலை. (௧௩௧)

624. வெண்ணிறமழையின் மின்போல்வெண்கிடுங்கலாபுமனீக்கிக் கண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகொட்டித் தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்திப் பண்ணிறச்சுரும்புகுழும்பணிமுல்லைச்சூட்டிவேய்ந்தார்.

(இ - ள்.) வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போல் துகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவீக்கி, கண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினும் தோளினும் சந்தனக்குழம்பைப் பூசி, சிலம்பையும் கிண்கிணியையும் பாதத்தே சேர்த்தி, பண்ணையும் நிறத்தையுமுடைய சுரும்புகுழும் முல்லைச்சூட்டைக் கம்பிற்குத் தலையிலே சூட்டினாரென்க. (௧௩௨)

625. எரிமணிச்சண்ணயின்னுமிருஞ்சிலைமுத்தஞ்சேர்த்தித் திருமணிமுலையினெற்றிச்சிறுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப் புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதிக்கொண்டிபூசி விரிமணிவியப்பமேனியொளிவிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி - வடம். - பூசி - பூச.

(இ - ள்.) அவர், வானவிற்பேர்தும் முத்துவடத்தை முலைத்தலையிலே சேர்த்தி, மணிச்சண்ணத்தை முதுகிலே செறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே விரனுதியைக்கொண்டு ஐதாகப்பூச, மேனிதான் மணிவியக்கும்படி விளங்கிற்றென்க.* (௧௩௩)

626. அருங்கயம்விசம்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுகிரலையஞ்சி யிருங்கயந்துறந்துதிங்கரிடங்கொண்டுகிடந்தலீல நெருங்கியமணிவிற்காப்பரீண்டொலாய்ப்பிறழ்வசெங்கீழ்க் கருங்கயல்லகண்ணையெனக்கரிபோக்கினாரே.

(இ - ள்.) நீண்டு உலாய்ப் பிறழ்கின்றவிலை ஆழ்ந்த கயத்தை விசம்பி லேறின்று பார்த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்கஞ்சி அதனைத்துறந்து லீல மணியாகிய நெருங்கிய விற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்டுகிடந்த கய லல்ல, கண்ணையென்று பிறர்கருதும்படி மையையெழுதினாரென்க.

'கரி' என்றார், சான்றுபோலவுந்தோன்ற. 'கிடந்து' என்றும் பாடம். ()

* இதன்பின், "இதுமெயென் மின்றற் தேறா நிருநிலத் துறையு மாந் தர், புதுமையைப் பொருளி தென்னார் பழமையைப் பொருளி தென்பர், மதுமய மாலைத் தோழி பழமையைப் பழித்து மாதோ, புதுமையே பொ ருளி தாதல் பூங்கண்ணி னுணர்ந்தி னாளே" என ஒருசெய்யுள், சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

627. பொருந்துபொற்றுண்கணுன்கிற்பொலிந்து தூற்புலவர்செந்நா
வருந்தியும்புகழ்தலாகாமரகதமணிசெய்கூடத்
திருந்தினையார்கள்கோலமிந்தி னிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற்பி னங்கைதிருவிற்கோர் திலகமொத்தாள்.

(இ - ள்.) தூண் நான்காற்பொலிந்து தூற்புலவர் புகழ்தலாகாத மணி
யாற்செய்த, ஒப்பித்தற்குப் பொருந்துங்கூடத்தே ஒப்பிக்குமகளிரிருந்து
கோலத்தை இர்திரன் நிருமித்தாற்போற்செய்தபின், நங்கை திருமகட்கிட்ட
தொரு திலகத்தையொத்தாளென்க. (ககரு)

628. மண்கணைமுழவம்விம்மவரிவளை துவைப்பவள்வார்க்
கண்களைந்திடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசுமார்ப்ப
விண்கணிந்துருகுநீர்மைவெள்வளைத்தோளிபோந்தாள்
பண்கணிந்துருகுநல்யாழ்ப்படைபொருதுடைச்சகலுற்றே.

மண் - மார்ச்சனை. பண் முற்றுப்பெறுதலிற் கேட்டோர் நெஞ்சுருகு
தற்குக் காரணமான யாழ்.

(இ - ள்.) தேவர் நெஞ்சுநெகிழ்ந்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்
தோளி, யாழையுடைய மூன்றுவருணத்துப் படையையுந் கெடுக்கலுற்று
முழவு விம்ம வளையொலிப்ப வள்வார்முரசம் கண்ணொலித்து இடியின் வெம்
பிக் கடலென ஆர்ப்பப் போந்தாளென்க. (ககசு)

629. பார்தொளியுயிழும்பைம்பொற்கண்ணடிபதாகைதோட்டி
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன் விளக்குவெண்முரசுகும்பஞ்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுகதிர்கொண்டிதொகுத்தபோலும்
பொருந்துபொற்கதிர்பெய்கற்றைபுணர்கயல்போந்தவன்றே.

கண்ணடி, விகாரம். ஒளிபரந்து இருளைக் கெடுக்கும் விளக்கு. அமு
தைச் சுரந்த மதியைச் சூன்று கிரணங்களை வாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தபோ
லும்கற்றை; பொற்காம்பாற் கதிரைப்பெய்கின்ற கற்றை. புணர்கயல் -
இரட்டைக்கயல்.

(இ - ள்.) கண்ணடிமுதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னே
போந்தனவென்க. (ககஎ)

630. வென்றவனகலம்பூட்டவிளங்கொளிமணிசெய்செப்பி
னின்றெரிபசும்பொன்மாலையோந்த துநெறியிற்பின்ன
ரொன்றியமணிசெய்நல்யாழ்போந்தனவுருவமலை
தின்றுதேனீசைகள் பாடத்திருநகர்ச்சுடாவன்றே.

தின்று - உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலையு மறைத்துக்கிடத்தலின்,
அம்மாலையில் தேன்பாட. தேன் மாலையைத்தின்றென்று மிகுதியாற்கூறு
வாருமுளர். 'தின்றுதேன்றிசைகள் பாட' என்றும் பாடம்.

ந. — காந்தநுவதத்தையாரிலம்பகம். ககந

(இ - ள்.) உலகுநடக்குநெறியாலே, வென்றவனகலத்தே பூட்டுதற் குச் செப்பிலே பொன்மாலை போர்த்தது; அதன்பின்னே பாட விளங்க யாழ் போர்த்தனவென்க. (கநஅ)

வேறு.

631. ஆரந்துயல்வரவந்துகில்சோர்தா
வீரம்படக்கையைமெய்வழிவீசித்
தேரைநடப்பனபோற்குறள்சிந்தினு
டோருநடந்தனவொண்டொடிமுன்னே.

(இ - ள்.) குறள் சிந்துடனே ஆரமசையத் துகில் நெகிழாநிற்க வீர முண்டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கையைவீசித் தேரைகள் நடக்குமவை போல ஒண்டொடிமுன்னே நடந்தனவென்க. (கநக)

632. வட்டச்சூரையர்வார்புலேக்கச்சினர்
பட்டிவீக்கியவல்சூலர்பல்கணை
விட்டதூணியர்வில்லினர்வானின
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினார்.

(இ - ள்.) வட்டமான பனிச்சையர், வாராந்தட்டின கச்சினர், சேலை கட்டின அல்குலர், தூணியர், வில்லினர், வானினராய் வஞ்சினங்கூறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச்சென்றாரென்க. (கசா)

633. வம்புலீக்கிவருமுலையுட்கார்
தம்பிடுவெய்யவராணுடைத்தானையர்
பைம்பொற்கேடகம்வாளொடுபற்றுபு
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினார்.

(இ - ள்.) ஓடுங்கால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலை உட்கார்த்து கச்சு லீக்கி ஆணுடையாகவுடுத்த தானையராய்க் கேடகத்தையும் வானையும்பிடித் துப் பாவையைச்சேவித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இங்ஙனஞ்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு.

(கசக)

634.(க) ஆணையானையகலுமினீரென
வேணுக்கோலின்மிடைந்தவரொற்றலி
ணையின்மெமதேயென்றணிநகர்
காணுங்காதலிற்கண்ணெருக்குற்றவே.

635.(உ) கண்ணினோடுபிறந்துகாரிகை
வண்ணங்காண்டற்கன்றோவென்றுவைதவர்
விண்ணுமண்ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிநெருங்கினார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - எ.) காவற்குரியவர்கள் மிடைந்தவரை முற்படவைது அவர் நீங்காமையின், ஆணை ஆணை, அகலுமினெனக்கூறி ஒற்றுதலால், அவர் விண்ணில் விச்சாதாரும் மண்ணிலுள்ளாரும் எள்ளிட இடமின்றி நெருங்கினார், காரிகைவண்ணம் காண்டற்கன்றோ! ஆதலால், விசாரித்துப்பார்க்கின், யாமும் கண்ணினோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற்காயிருக்குமெனக்கூறிப் பின்னும் எங்கட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இன்று எம்முடைய ஆணையே ஆணையாகக்கொண்மினெனவுக்கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற்காணும் கண்கள் நெருக்குற்றவென்க.

வேணக்கோல் - மூங்கிப்பிளிச்சு. ஐயுறுபுவிரிக்க. நகர், ஆகுபெயர். காவற்குரியவர்களென்றும் முற்படவென்றும் நீங்காமையினொன்றும் யாமுமென்றும் வண்ணங்காண்டற்காயிருக்குமென்றும் பின்னுமென்றும் எங்கட்கென்றும் ஆகக்கொண்மினென்றும் வருவித்துரைக்க. (கசஉ - ந)

வேறு.

636.(க) இனஞ்சேராவாகியினையாருயிரின்மேலெண்ணங்கொள்வான் புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூம்பவளத்துள்புக்குப்பூத்தபோலும் வனஞ்சேர்துவர்ச்செவ்வாய்வாளெயிறுந்கண்மலரும்வனையலாகக் கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்கள்வீட்டுலகங்காணர்போலும்.

637.(உ) மீன்சேர்குழாமனையமேலையும்வெம்முலையுங் கூற்றங்கூற்ற மூன்சேருயிருய்க்கொண்டோடிப்போமின்களுரைத்தேமென்று கான்சேர்கமழ்கோதைகாரொடர்ந்துகைவிடாதாற்றுகின்ற தேன்சேர்திருவடிமேற்கிண்கிண்பொன்னாவதற்கேதக்கதென்பார்.

638.(ந) கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமாலைக்கருங்குழல்கள்கண்டார்நைய வுள்வாய்ப்பெயப்பட்டவெம்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகயீன்ற புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையின்ருள்போலும் கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றின்ருளம்மவோகொடியவாதே.

வேறு.

639.(ச) செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ மையில்வானவர்தம்மகளேகொலென்றையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை நான்குமொருதொடர்.

(க) முல்லை இனையாருயிரிடத்து அவைக்கொள்ளவேண்டித் தம்மிடத்திற் சேராவாய்ப் பவளத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலும் செவ்வாயையும் எயிறுதையும் கண்மலரையும் பண்ணமுடியாத முலையையும் காண்பவர்கள் போலேயிருந்தது, மூன்பு வீட்டுலகத்தைக் கண்டவர்கொண்டாரும். இவையிறுத்தைக்கண்டவர்கள் பின்னை இவையே காண்டார்களென்று கூறினாரென்று மாம். துவர்ச்செவ்வாய், பெயர்மாத்திரை.

௩.—காந்தருவத்தையாரிலம்பகம். ககரு

(௨) முலைபும்: உம்மை, சிறப்பு. கூற்றம் கூற்றம், விரைவு. ஊன் சேருயிர் - மானிடயாக்கை. பூவென்று தேனினஞ்சேரும் அடி. ஆவதற்கே: ஏகாரம், எதிர்மறை. கோதைபோல்வாணித்தே கட்டுப்பட்டு, முலையும் கூற்றங்கூற்றம்; துமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கோள்; எம்மேல்தாழ்வறவுரைத்தேமென்று மாறாது அரற்றுகின்ற திருவடிமேற் கிண்கிணியும் அல்குவின்மேகையும் பொன்னாவ தற்கோ தக்க; இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கவாவல்லவோவென்பாரும்.

(௩) மாலைக்கருங்குழலும் பாடம். பன்மை, ஐம்பாற்பகுதி. விரும்பு மாகிய மதுவை நெஞ்சுகளிலே பெயப்பட்டசெப்பாவது முலை; மதுப்பெய்த செப்புமாம். மணியாகிய நாவால் அன்னத்தின் வாய்போல முலைவார்த்தை கூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான் - உயிரைக்கொள்ளுதற்கு. கேட்பீராக; ஆக மீன் செப்பினையையும் கள்வாய் மாலை வேயப்பட்ட குழல்களையும் கண்டார் வருந்தும்படி இக்கொடியை மீள்வவன்போலேயிருந்தது, முன்பு உலகத் திற்குக் கூற்றுவினயின்மவன்; ஓ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாருமென்க. பெண்ணும் ஆணும் இவ்வாறு பேதுறுதலின், ஓ வென்றார்.

(ச) கொல், ஐயம்; ஓகாரம், அசை. வெய்ய - கொடிய.

(இ - ள்.) மன்னர், என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னும் திருவோ! விச்சாதரியோ! மகளோ! என்று ஐயுற்றுக்கூறினாரென்க. (கசச - எ)

640. வீணைவென்றிவன் வெம்முலைப்பூந்தட
மாணைதோய்வதல்லாற்பிறன்வெளவுமேற்
கோணைப்போரிற்குளிக்குவமன்றெனின்
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென்மரும்.

(இ - ள்.) இவள் முலைத்தடத்தை யாழைவென்று தோய்வதன்றி ஒரு வன் வலிதிற்கொள்ளக்கருதின, ஆணையே, போரிற்குளிக்குவம்; இவடான் வெல்லின் இவளைப்பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென் பாருமென்க.

ஆணை - வஞ்சினம்.

(கசசஅ)

641. குலிகச்செப்பனகொம்மைவரிமுலை
நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்
வலியவாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கலே
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மரும்.

நலிதல், பிறவினை. மெல்லிய, விகாரம்.

(இ-ள்.) முலை எம்மைவருத்தும்; இனி வாழ்கலேமென்பாரும்; கிரம்ப வலித்துக் கண்ணிய அம்பாலே எம்மை எய்தாள்; அதனாற்றேய்ந்த ஆவி பாமென்பாருமென்க. (கசசக)

642. ஊட்டியன்னவுருக்கரக்காரடி

நீட்டிமென்மலர்மேல்வந்துநின்னவ

காட்டியெம்மைக்கொன்றுயெனக்கைதொழு
தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களும்.

(இ-ள்.) இயல்பான சிவப்பால் அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருள்
திய அடிநீட்டப்பொருத்தனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினு
யென்றுகூறித்தொழுது அறையோயநெஞ்சினராய் வருந்துவார்களுமென்க.()

வேறு.

643. திங்கண்மதிமுகத்தசேலும்பவளமுஞ்சிலையுமுத்துங்,
கொங்குன்குழலாண்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு
மங்கைகுழியாவரக்கீத்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோலு
மங்கைமலரடியுந்தாமரையேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி, இல்பொருளுவமை; திங்கண்மதித்தமுகமு
மாம். 'முகத்த', 'ஆகத்த' என்பன அவ்வவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) குழலானது முகத்திடத்தனவாகியகண்ணும் ராயும் புருவ
மும் எயிறும், சேல்முதலியவற்றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகியமுலை
யும் சுணங்கும், அரும்பையும் ஓட்டற்றபொண்ணையுமொக்கும்; அகங்கை
குழியாவாய்த்தளிர்நெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; மங்கையடியும் தாமரை
மலரையொக்கும். இவை வருத்தும்வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத்
தென்று யாம் அறியாதிருக்கின்றமென்பாருமென்க.

இவற்றில் நம்மைவருத்துகின்றது இஃதென்று யாமறியேமென்றுமாம்.
அணங்கேயென்னுமேகாரம் தேற்றம். (கருக)

644. பொன்மகரம்வாய்பெருந்தமுத்த நாரே ளாயப்பின்பொலிந்தவாறு,
மின்மகரங்குத்தாடிவில்லித்தருங்குழைக்கீழிலங்குமாறு
மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்ளக்கால்கொண்ட முலையினுளை
யென்னாமையென்னாவாறென்பாரிமைக்குங்கணிகையோவென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் றேன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால்
ஒளியைவீசி விளங்குகிறபடியும். மன் - பெருமை.

(இ-ள்.) முலையினுளை அம்மையென்னாதபடி மாறுபட்டு இம்முத்து
வடம் தோட்கட்டிற் பொலிந்தவாறும், இக்குழை காழில் இலங்குமாறும் என்
னென்பாரும், கண் இமைக்குமென்பார்க்கு இம்மானிடமகளிர்கண்களோ
இக்கண்களென்பாருமென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இப்பூண்கள் கந்தருவாச்செய்தனவாகலின், இவள்
தெய்வமன்றென்று தெளிவித்தவென்றும், கண் இமைமாரிற் கவும் மானிட
ரில் விசேடமுண்டென்றும் கூறினார்; இஃது, "வண்டே மிழையே வள்ளி
பூவே" (தொல். களவு. ௪) என்னுஞ்ஞாந்திரவிதி. (கருட)

645. கோள்வயிரநீளருவிக்குன்றிவார்ந்த செஞ்சுடர்போற்கொ
லைவேன்மன்னர், நீள்வயிரவெண்மருப்பினீலக்களிற்றின்மேனிரைத்

நீ.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். ககௌ

தார்பொங்கத், தோள்வயிரந்தோன் மத்தொழு வாரழுதுவைவார்தொக்
கோர்கோடி, வாள்வயிரம் விற்குமடநோக்கியார்கொலோபெறுவா
ரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடைய வயிரம். நீள்வயிரம், ஆகுபெயராம் கோளகை.
நிரைத்தார் - வாகைத்தார்; யாழ்வென்றுகுதேலின். பொங்க - மிகுத்துக்
காட்ட. தோள்வயிரம் தோன்ற - தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க; இவனைப்
பெறவே எல்லாவற்றானும் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது, “நிறமகனி
வளைச்சோந்தான்” (சீவக. எச்ச) என்னுங் கவியானுமுணர்க. தொழு
வார்க்கு இவரந்த செஞ்சுடரென்க. அழுதுவைவாரென்றது அவலம்; “இனி
வே யிழவே” (தொல். மெய்ப்பாடு. ௫) என்னுஞ்ஞத்திரத்தில், அசைவா
வது பழைய தன்மைகெட்டு வேறொருவாராய் வருந்துதலாதலின், இவரும்
அத்தன்மையெய்தி அவலமுற்றாரென்க. இது தம் அசைவிற றேன்றிய
அவலம். கோடி - அநேகர். வாள் தனது செற்றத்தைக் கைவிடுத்திருக் கார
ணமானநோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையாங்குநினர்.

(இ - ள்.) மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கு இவரந்த சுடர்போலே
இருந்து அழுது வைவாராய்த் தொக்கு ஒருகோடியாயிருந்தவர்களில் இம்மட
நோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரம் தோன்றப் பெறவருக்கின்ற நல்
வினையுடையார் யாரென்பாருமென்க. (கருந.)

646. பைம்பொனியிர்கொடியாவைவனப்பென்னுந்தளிரை
யீன்று, செம்பொன் மலர்ந்தினையார்கண்ணென்னுஞ்சீர்மணிவண்
மேலசைகில்லென், நம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவே
யொதுங்கியம்பூஞ், செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற்
றிருவொடொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தளிரையீன்று பொன்னைப்பூத்துக் கண்ணென்னும் வண்
மேலுமப்படி பொன்னையுள்ளந்தொரு கொடியென்று ஒருபெயர். ஒடு,
எண்ணெடு.

(இ - ள்.) அலர்தார்மன்னர் அங்கனங்குறி, பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோ
ரும் என்றமும் உழல்வாரும் என்பாருமாகாநிற்ப, கொடியையும் பாவை
யையும் திருவையுமொப்பாள், சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று
புரிசையைச் சேர்த்தாளென்க. ((கருசு)

647. பட்டியன்றகண்டத்திரைவளைத்துப்பன்மலர்நன்மலை
நாற்றி, விட்டகலாச்சார்தினிலமெழுகிமென்மலர்கள் சிதறித்தாம,
மிட்டினையேத்தவிமையார்மடமகள்போலிருந்துநல்யாழ், தொட்டெ
ழீஇப்பண்ணெறிந்தார்கின்னரருமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாரன்றே.

நாற்றம் விட்டகலாத. தாமம், ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பல்வண்ணத்திரையைவளைத்து நாற்றி மெழுகிச் சிதறி அகில
ப்புதைத்து இனையேத்தாநிற்க, இமையார்மடமகள்போலே இருந்து யாழை

யெடுத்துப்பண்ணைபெழுப்பி நரம்பைத் தெறித்தாள் ; அப்பொழுது கின்னர
ரும் சோர்ந்தாடென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து அவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறு
கின்றார். கண்டத்திரை = கண்டமாகிய திரை. (கடுரு)

வேறு.

648. புன்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதயக்கினியெனக்கண்
டன்புகொண்டமடப்பெடையலமந்தாங்ககல்வதனை
யென்புருகுரலழைஇயிருஞ்சிறகார்குலைத்துருத்துத்
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

(இ-ள்.) தாதிலே தன்புறம் புதைதலாலே பெடை அதனைக்கண்டு கிளி
யென்று அலமந்து அவ்விடத்துநின்றும் போகின்றவதனைத் தன் குராலே
யழைத்துச் சிறகையசைத்துத் தாதை உதிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழு
வுப்படி இளவேனில் அவ்விடத்தே வந்ததென்க. (கடுசு)

649. தன்காஞ்சித்தாதாடித்தன்னிறங்காந்ததனைக்
கண்டாணுமடப்பெடைகினியெனப்போய்க்கையகல்
நுண்ணியினஞ்சேவனேக்கோடுவிளிப்பயிற்றித்
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

(இ-ள்.) தாதையனைந்து தன்னிறங் காந்த சேவலைக்கண்டு அமையாத
பெடை கினியெனக்கருதிக் கைவிட்டுநீங்குதலாலே சேவல் இங்குதமான
நோங்கோடே அழைத்தலைப் பலகானிகழ்த்திப் பெடையைக் சிறகாற்றழு
வுப்படி இளவேனில் அவ்விடத்தே வந்ததென்க. (கடுசு)

650. குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழுங்காஞ்சித்தாதாடி
வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிழைவகன்றுநடப்பதனை
மறுத்தாங்கேசிறகுளாந்துமகிழ்வானுக்கொளத்தேற்றி
யுறுப்பினுழபணியத்தலைவந்ததிளவேனில்.

(இ-ள்.) சேவல் தாதையாடுதலாலே பெடை கினியென்று அப்பொழுதே
வெறுத்து வேட்கைநீங்கிப் போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உள்ளத்து
தேற்றித் தலையால்வணங்கும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தே வந்ததென்க.

பங்குனியிலும் சிறிது இளவேனில் தோன்றுதலின், இதுகூறினார்.
வேட்கை வினைகின்ற பருவத்தாளாதலின் இதுகூறினார்.

இம்மூன்றும் (648—650) ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கித் தாழ்ம
பட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொருபோகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்
தொகைப்புறத்தன்மொழி. இது, “தரவின்றாகி” (தொல். செய். கசக)
என்னுஞ் சூத்திரவிதி. இசைநூலோர், முகம் நிலை முரியென்பவற்றில்
நிலையென்ப இதனை. (கடுஅ)

வேறு.

651. தலையவிழ்கோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி
வினைமதுக்கண்ணிவினாபதியெனும்பேடிவேற்க

ணியைவள் பாடலீரொழால்வகைதொடங்கவன்றேல்
வணியவளெழாலின்மைந்தர்பாடுகவல்லையென்றாள்.

(இ - ள்.) கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமைந்திராநீர்க், அவள்தோழியாகிய வீண்பதிபென்னும்பேடி இணையவள் பாட வீரரெல்லாரும் அதற்கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத் தொடங்குக; அதற்கு இபையிராயின், வணியவளது டாழ்வாசினையோலே மைந்தர் விரையப் பாடுவீராகவென்றாள் என்க.

தொடங்கல்: அல்லீற்றுவியங்கோள்; “இம்மெனக்கிளத்தல்” (தொல். இளவி. சூ. ௧௧) போல. இதற்கு உத்தரங்குறலாற்றாது அவருடனே நகையாடுகின்றார். (௧௬௧)

வேறு.

552. வேயேதிரண்மென்றேள்வில்லேகொடும்புருவம்
வாயேவளர்பவளமார்தளிரேமாமேனி
நோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தா
ரேயேயிவனொருத்திபேடியோவென்றா
ரொரிமணிப்பூண்மேகலையான்பேடியோவென்றார்.

(இ - ள்.) தோள் வேயே; புருவம் வில்லே; வாய் பவளமே; மேனி தளிரே; இவை இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம்; இவட்கு முலை சுமத்தல் நோயோவென்று ஐயுற்று வினாவினார்க்கு அருகிருந்தவரும் முலைகாணாமையால் என்னே என்னே இவனொருத்தி பேடியோவென்று ஐயுற்றார்; அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தாளென்று யாம் கேட்டிருந்தபேடி இவனோவென்றாரென்க. (௧௬௦)

553. பனிகொண்டிபோரதபாசமிவள்கண்
னெலிகொண்டியிருண்னுங்கூற்றமென்றெல்லே
கலிகொண்டிதேவர்முலைகாந்துவைத்தா
ரில்கொண்டபூணினீர்ரென்றெழினிசேர்ந்தா
ரிலங்குபொற்கிண்கிணியாணக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

கொண்டு-கொள்ள. ஒலி - தழைத்தல்; “ஒலிதெங்கு” (பதிற். ௧௩) போல. எல்லே - வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

(இ - ள்.) அவள் அதுகேட்டு, பூணினீர், பிரமணர் படைக்கின்ற பொழுதே இவள்கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிலின் மீளாத காலபாசம், இவடான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்று கருதி, எனக்குமுலையை மறைத்துவைத்தாரென்று கூறிப்போய்த் திரையைச் சேர்ந்தாள்; அக்கலியை உட்கொண்டு தத்தையும் நக்கு இருந்தவிடத்தினின் றும்வந்து திரையைச்சேர்ந்தாளென்க.

“கடாமுங் குருதியுங் கால்வீழ்ந்த பச்சைப், படாமும் புலித்தோலுஞ் சாத்தும் பரம, விடாமுண்ட நெற்றியா நெஞ்ஞான்றும் கங்கை, விடா

முண்டவாரசடையான் வெண்ணீ மணிந்தோன், மெய்யுறு நோயில்லை வேறோர் பிறப்பில்லை, யையுறு நெஞ்சில்லை யாகாத தொன்றில்லை” என நான்கடிச் செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடி யிரண்டுமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகமென்று கூறி, ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும் வந்துழிக்காண்க வென் மமையின், இக்கவியிரண்டும் (652 - 3) ஒரோவோரடிமிக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகவொருபோகாம். (கசுக)

வேறு.

654. நுண்டிகிலகல்குனெசித்தவெம்முலை
யுண்டுவனுசப்பெனவுரைப்பினல்லது
கண்டறிகிலாவிடைக்காமவல்லியாழ்
கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெல்கினுள்.

(இ - ள்.) அல்குறுமுலையும் இவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமது பொழிந்த கட்டிலனாகாத இடையையுடைய தத்தை, யாழையெடுத்துத் தோழியர் குழாத்திடையே கொடியைப்போல ஒதுங்கினுளென்க.

இதனால், திரையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின் மவிடத்து ஏறப்போகின்றாரென்றார். நொசித்தமுலை-நோக்கினுர்நெஞ்சை வருத்தினமுலை. (கசுஉ).

655. பளிக்கொளிமணிச்சுவரொழிநிபையவே
கிளிச்சொலினினியவர்நீக்கக்கண்கினி
யொளிக்குயின்ருடவருயிர்கனென்னநொர்
தளித்தவையிரங்கச்சென்றணையிலேறினாள்.

(இ - ள்.) அவள், கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையார் பளிக்காகிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையலீழ்த்த திரையைப் பைய வே நீக்காநீக்க, கண்கினி, இன்று ஆடவருயிரெல்லாம் போமென்றுநொந்து அருள்பண்ணி அவையிரங்க, நடந்துசென்று அணையிலே ஏறினாள். ()

656. உறைகழித்திலங்குவாளுடற்றுங்கண்ணினுண்
மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டித்தலை
யிறைவனையாழ்த்தழீஇயிருப்பவத்தலைக்
கறைகெழுவேலினூர்கண்ணிதீந்தவே.

(இ - ள்.) கண்ணினுள், தன்னைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச் சுவரை நடுவேயிட்டு வளைந்தயாழைக் கையாலேதழீஇ உள்ளேயிருப்ப, அவனைக் கண்டு புறத்திருந்த வேலினூர்கண்ணி காமத்தீயால் தீந்தனவென்க.

பளிக்கிற்கு இரண்டுபுறத்தோரும் தோன்றுவர். இறை, ஆகுபெயர். “பதுமம் வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம், பாச விலக்கண மஞ்சானு மண்டிதம், விதியுறு பங்கோற் பவஞ்சக மண்டில, மேலோர் விரும்பு மெய்யா சனமே.” இவ்வொன்பதிலும் இவள் பதுமாசனத்தேயிருந்தாள்; “நேரிருந்து காலடி கண் மாற்றிக் குதிமேலாப், பாரிருத்தல் பத்மாசனம்,” “ஒன்பான் விருத்தி

யுட் டலைக்கண் விருத்தி, நன்பா லமைந்த விருக்கையள்" (சீலப். அ: ௨௫ - சு) என்றார் பிறரும். (௧௬௪)

657. சிலைத்தொழிற்சிறு துதறெய்வப்பாவைபோற்
கலைத்தொழில்படவெழீஇப்பாடினாக்கனிந்
திலைப்பொழில்சூரங்கினவீன்றதூண்டளிர்
நிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தவே.

ஏறிட்டவிற்போலும் துதல். தெய்வத்தாற்செய்த கொல்லிப்பாவை ;
“பூதம் புணர்த்த புதிதியல் டாவை” (நற். ௧௧௨) என்றார் பிறரும். கலைத்
தொழிலாவன : “பண்ணல் பரிவட்டனை யாராய்த் தைவரல், கண்ணிய செ
லவு வினையாட்டுக் கையூழ், நண்ணிய குறும்போக்கு” (சீலப். எ: ௧)
என்றவெட்டும். பண்ணல் - பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இனை கினை பகை
நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மைமாத்திரையறிந்து வீக்குதல். பரிவட்
டனை - அவ்விக்கினநரம்பை அகலிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து
தடவிப்பார்த்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத்
தெரிவது. அதுசுருதியேற்றதல், தைவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல்,
செலவு. பாடநினைத்தவண்ணத்திற் சந்தத்தைவிடுதல், வினையாட்டு. வண்
ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல், கையூழ். குடகச்செல
வும் துள்ளற்செலவும் பாடுதல், குறும்போக்கு.

(இ - ள்.) சிறுதுதல், பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்
ப்ப பாடினானாக; பொழில் உருகி வளைந்தன; தூண் தளிரையின்றன; கின்
னர மிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (௧௬௫)

வேறு.

658. கருங்கொடிப்புருவமேருகயனெடுங்கண்ணுமாடா
வருங்கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்ற
விருங்கடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவன்பாடினாளோ
நரம்பொடுவீணநாவினவின்றதோவென்றுரைந்தார்.

கொடி - ஒழுங்கு. கடி - விளக்கம்.

(இ - ள்.) அரசர்முதலாயினார், புருவம் ஏறு ; கண்ணும்ஆடா ; மிட
றும் வீங்காது ; எயிறும் தோன்றா ; ஆதலால், இவள் வாய்திறந்த பாடினா
ளோ ! அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சாரீரவீணக்குரிய நாவா
றும் பாடிற்றோவென்று வருந்தினாரென்க.

இது பதினொருவகையிலும் உள்ளாளப்பாட்டுப் பாடுங்கால் இடை பிங்
கலையை இயக்கமுதல்த் தூலாதாரமுதல் பிரமரந்திரமளவும் இயக்கமாக்கி
நடுவு தொழில்வரப் பாடுதலென்றறித : “உள்ளாளம் வந்துவுட னுத மொலி
யுருட்டித், தள்ளாத தூக்கெடுத்த றுன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல்
கம் பித்தல் குழல, மொருபதின்மே லொன்றென் றுரை”, “கண்ணிமை
யா கண்டந் துடியா கொடிதசையா, பண்ணளவும் வாய்தோன்றா பற்றெரி

முண் பா - வெண்ணிலிவை, கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவ, ருள்
பிறப் ளாளப் பாட லுணர்" இசைமாபு. (கஞ்சு)

செர்

வேறு.

சு.நி

நை

கெ

659. இசைத்திறத்தனங்கனையனையநீரீனார்
வசைத்திறமிலாதவர்வான்பொன்யாமெழீஇ
விசைத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளெளலா
மசிப்போன்றிருவிசம்படைந்தவென்பவே.

(இ - ள்.) முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்த புள்ளெல்லாம், காமனையொத்த
நீராராகிய வசையிலாதோர் யாழைவாசித்து உச்சத்தே பாடுதலின், அதற்கு
வெருவி அவரைச் சிரிப்பனபோல விசம்பைச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப, வடசொற்றிரிபு.

(கஞ்சு)

660. மாதர்யாழ்தடவரவந்தமைந்தர்கைக்
கீதத்தான்மீண்டனகேள்விக்கின்னரம்
போதரப்பாடினான்புகுந்தபோயின
தாதலர்தாரினார்தாங்கள்பாடவே.

(இ - ள்.) மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த அறிவையுடைய கின்ன
ரம், மைந்தர் யாழ்வாசினையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்த
புகுதம்படி கண்டத்தாற் பாடினாள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினார் தாய்
கண்டத்தாற் பாட மீண்டும் அவை போயினவென்க. (கஞ்சு)

661. சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்குழ
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விநிநலின்நரன்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினார்.

எழுந்திருந்துணும்: "நறுந்தா னாதற் தம்பி, கையாடு வட்டிற்
றேன்றும்" (அகநா. ௧0௮) என்றார் பிறரும். வரம் - வேண்டுவகோடல்.

(இ - ள்.) குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத்
தோற்ற பின்பு நரம்போடுசேர்ந்த பாட்டிலேயுள்ள அந்தணர் வாசித்தலைப்
பொருந்தினரென்க.

'சுரும்பெறிந்திருந்து' என்றும் பாடம்.

(கஞ்சு)

வேறு.

662. திருமலர்க்கமலத்தங்கட்டேனினமுரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால்வகைவீரர்தோற்று
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைகொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னனாட்கே.

(இ - ள்.) கோதை, தாமரைப்பூவிலே தேனினம் பாடுந்தன்மையை
பொப்பக்கண்டத்தாற்பாட அந்தணர் அதற்கேற்பயாழைவாசித்தலைத்தோற்.

றார் ; முருக்கிதழ்போலும் செவ்வாயினையுடையான் நரம்பைத்தடவமைத்தார்
அந்நரம்பினிசையெய்க்கொண்ட கண்டப்பாடலை அவுட்குத்தோற்றுரென்க.

“அந்த னுளார் கரச வரைவின்மே” (தோல். மரபு. சூ. ௮௨) என்
மதனால் ‘வீரர்’ என்றார். (க௭௦)

663. வாலாக்கெறிந்தகாந்தண்மணியரும்பனையவாகிச்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிவிரன் மடந்தைவீணை
தூல்பொரப்புருந்ததுண் ணூல்வணிகருந்தோலைந்துமாதோ
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்.

(இ - ள்.) நரம்பைத் தடவுதலாலே அரத்தமுட்டின அரும்பையனைய
வாகிச் சிவந்தவிரலையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைதூலோடே வாசிக்கத்
தொடங்கிய பூணூலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்ததாமரைப் பழனத்
தையொத்தாரென்க. (க௭௧)

664. தேனுயர்மகரவீணைத்திஞ்சவையிவளைவெல்வான்
வானுயர்மதுகைவாட்டிம்வார்சிலக்காமனாகு
மூனுயர்நுகுகொள்வேலீரொழிகவிங்கில்லையென்றான்
கானுயரலங்கன்மாலெக்கட்டியங்காரனன்றே.

தேனினமிக வார்சிலை.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரன், தசையிக்க முனைகொண்ட வேலினீர், இவளை
மகரயாழின் இனிமையைவெல்வான் வானிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்குங்
காமனாயிருக்கும்; இவ்வுலகில் இல்லையல்லவோ? ஆதலின், இவ்வியாழ்வாசியை
இனி ஒழிவதாகவென்றானென்க. (க௭௨)

665. (க) மறுமுயற்கிவரந்தவேகமாசனமடையப்பட்ட
நிறைமதிபோன்றுமன்னரொளிகுறைந்துருகியை
வறுபகல்கழிந்தபின்றையந்கர்க்காதிநாய்கன்
சிறுவனோர்சுங்கவேற்றைசீவகசாயியென்பான்.

666. (உ) தம்பியுந்தோழன்மாருந்தானுற்றெண்ணிக்குழந்து
வெம்பியவீணைப்போருட்செல்குவம்யாமுமின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லிதுருவறகென்னக்
கந்துகற்கவனுஞ்சொன்னவனிதுவிளம்பினுனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) முயலைக்காத்தம்பொருட்டாகத் தன்னிடத்தே மறுப்பாந்த
நிறைமதி தன்னை அடைந்த மாசனத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகுறையுமாறு
போன்று மன்னர் ஒளிகுறைந்துநையாநிற்க ஆறுநான்சென்றபின்பு, நாய்கன்
சிறுவன், ஏற்றை, சீவகசாயியென்பான் ; அவன்தானும் தம்பியும் தோழன்
மாருமாகவிறுந்து, அரசர் முதலாயினர் சூழ்ந்து மாறுபட்ட யாழ்ப்போரிலே
இத்திரள்குலைவதற்குமுன்னே யாமும் செல்வேமென்றெண்ணி, இக்காரியத்

தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து வேட்கையாற்செல்கின்ற னல்லன் ; கல்விதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றனென்றுகொள்ளும்படி ரூ வற்குக் கூடுமென்றுகூற,கந்துகளுக்குப் புத்திசேனனும் கூறினாகை, கந்துகள் இவ்வார்த்தையைக் கூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஆறுநாள் ஒருமரபு. தம்பற-சிம்பற.(களந-ச)

667.(க)ஐயனுக்கமைந்தநீராரறுபத்துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமிர்தமன்னார்வாக்கமைபாவையொப்பா
ரெய்தியவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுங்
கையமைசிலையினற்குக்கந்துகனிதுவுங்கூறும்.

இதுமுதல், “இன்னன்” (சீவக. ௬௬௩) என்னுமளவும் ஒருதொடர்.

668.(உ)மறைவல்லாற்குரைக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின்னுமாலேப்
பிறைவெல்லுறுதலினுளோர்பெண்கொழுவந்துகூந்த
லுறைசெலநீக்கிப்பைந்தாளொண்மணிக்குவனைநீட்ட
நறைவெல்லுநாகமாலைநோக்கொழிக்கொண்டானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அறுபத்துநால்வரென்றது கலைகளை. வாக்கு - திருத்தம். சிலையி
னன் - சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுதிப்பாடுகூறும் ;
உம்மை, சிறப்பு. மிகுதியாவது, உலம் ஏந்துதலானும் கல்லேந்தி நீக்குத
லானும் நிரைமீட்டலானும் உளதாயமிகுதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன்
பொறுத்தே குறையென்றான். இது, மேலே “விலங்கல்” (சீவக. ௬௮௧)
என்னுங் கவிமுதலியவற்றிற்காண்க.

(உ) றுதலினுளாகிய பெண்கொழி. மாலைபென் ததற்கேற்ப நறைகூறி
னார். நோக்கு - நோக்கவேக்கம்.

(இ-ள்.) இன்பத்தால் அமுதன்னாராய் நீங்கலாகாயையிற் கொல்லியம்
பாவையன்னாராய் மூப்பிலாதாராயமைந்தநீரார் அறுபத்துநால்வர் ஐயனுக்கு
முன்பே இயைந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேறற்குக் குறையில்லையென்று
விளம்பினன்; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகள் சிலையினனுக்கு ஆண்டுச்சேறற்கு
உலகங்கூறுமிகுதியார் சிறிதுகுறையுண்டென்று மறைவல்லாற்குக் கூறு
கின்றகாலத்தே கோயிலினின்றும் ஒருபெண்கொழுவந்து கூந்தலாகிய உறை
யை அகலநீக்கித் தாளினையுடைய மணிபோலுங் குவனையைநீட்ட அதனை
மயிரிலே வைத்த பூவென்று இகழாதே இவனை வரவிட்ட நாகமாலை குறிப்
பாலே ஒருகாரியமுண்டென்று கருதிப் பூவைக் கைக்கொண்டானென்க.

‘என்று’ என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக.

(களந - ௬)

669.(க)நல்லவனேக்களாய்கன்றோர்ந்துபூங்குவனைப்போதி
னல்லியுட்கிடந்தவோலைதாளதுசலாகையாதல்
சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டிதுகிலிகைக்கணக்குநோக்கி
வல்லிதிற்சலாகைசுற்றியோலையெவாசிக்கின்றான்.

670.(௨)நம்பனைநகரினீக்கிச்சேமத்தால்,வக்கதியுட்

செம்பொன்போற்பெரிதுஞ்சேந்துசெகுத்திடலுற்றுநின்ற
வெம்பினுன்காரியுண்டிக்கடவுளிற்கனன்றுவேந்த [ன்
னிம்பரின்மெனக்குச்சொன்னுனிதுபட்டதழகனென்றான்.

671.(௩)ஓலையைவட்டுநீட்டியொண்மணிக்குழையுமுத்து

மாலையும்படுசொல்லாற்றிவம்மெனமறையநல்கி
வேலைநெய்பெய்ததிங்கள்விரவியபெயரினற்கு
மேலைநாட்டபட்டதொன்றுவிளம்புவல்கேளிதென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அப்புவைவாங்கினநாய்கள், நாகமாலே சூறிப்பை விசாரித்துப் பின்பு குவளைப்போதினது தாஸ்தானே தனது அல்லியுட்கிடந்த ஓலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலைச் சொல்லாநின்றதென்று ஆராய்ந்து கொண்டு துகிலிகைக் கணக்காலெழுதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகிய சலாகையிலே வரி ஏற்றிழிவு படாதபடி சுற்றி ஓலையைவாசிக்கின்றவன், வேந்தன் தீயுட்பொன்போல வெம்பினுன் ; அந்நன்ம் வெம்பி நஞ்சை யுண்ட கடவுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுது எனக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தான் ; ஆதலாற் செகுத்திடலுற்றேறின்றான். இனி நம்பனை நகரினின் மும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தே வைக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்றான், பெயர். சேமத்தால், உருபுமயக்கம். காரி - நஞ்சு. இக்கவியில் (670) 'இது பட்டதழகனென்றான்' என்னுமிடத்து, 'அழகனென்றான்' என்பதனை 'மேலைநாட் பட்டதென்று விளம்புவ லழக னென்றான்' என அதனோடுகூட்டி, ஓலைகொண்டுவந்தவன் வார்த்தையாக்குக. 'கேளி தென்றான்' என்பதனை அது கேட்ட கந்துகள், திங்கள்விரவியபெயரினற்கு இவள்கூறுகின்றவதினை நீ கேளென்றானென்க, "இன்னன்" (சீவக. ௬௬௩) என்னுங்கவியில், 'சூழ்ச்சிதன்னுளான்' என்பதன்பின்னே, 'இதுபட்டதென்றான்' என்று ஓலைகொண்டுவந்தவன் கந்துகள் சிறைப்புறமாகப் புத்திசேனனுக்குச்செய்துகறினார்க்கி முடித்து, "ஓலையை" என்னுங்கவியில், 'மறையநல்கி' என்பதனவாக அதன்பின்னே கூட்டி, 'படையமைத்தெழுமின்' என்பதனை அதன்பின்னேகூட்டுக. 'என்றான்' இரண்டிடத்தும் கூட்டுக. இந்நனங்கூறுது, 'இதுபட்டதழகன்' என்று கந்துகனுக்கு அவன் கூற அவன் புத்திசேனனுக்குக் கூறினென்றுகூறின், புதல்வன் செய்தி யைத் தந்தைகூறு முறையாற்கூறுது இடக்கர்முதலியு கூற்றற் கூறினாகத் தேவர் கூறொன்றுணர்க. வேலைபோல நெய்யை யோமம்பண்ணிய. திங்கள் - மதி ; மதியெனவே புத்திசேனனும் ; "தித்திண்டு கையார்" (திணை மாலேநூற். ௫) என்றது வேங்கையையுணர்த்தினுற்போல. (களஎ-க)

672. கடியாங்கணின்துழ்தூர்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப

நடையறிபுலவீண்டிநாடகநயந்துகாண்பான்

குடையுடையவனொடெண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத்
தொடையல்கும்வேலினுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி - விளக்கம் ; விளக்கமாவது எழுகோல் அகலத்தினையும், எண்
கோல் நீளத்தினையும், ஒருகோல் குறட்டியரத்தினையும், வாய்தவிரண்டினையு
முடைத்தாதல். அணிந்து - பார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வகைப்பூதங்களை
யும் ஒழிந்தவந்தையுயிற்றி; “கூறிய வுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தான், காடு
நர்க் கியற்ற மரங்கி னெற்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட, வெ
ழுதின ரியற்ற வியல்புணர்ந் தோரே.” நடையறிபுலவராவார் : இயலாசிரி
யனும், பாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமைமுதல்
வனுமுதலாயினார். ஈண்டு இவர் தன்மை யுரைப்பிற்பெருகும். “கூத்தின்
வகையுக் குறைவற நோக்கி, னேத்தும் வகையா னிருவகைப் படுமே” ;
“அவைதாம், சார்திக் கூத்தே விநோதக் கூத்தென், றாய்ந்து வகுத்தன
னகத்தியன் றானே” ; “சார்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப, மேந்திரின் றுடிய
வீரிரு நடமலை, சொக்க மெய்யே யவிய நாடக, மென்றிப் டாற்படு
மென்மனார் புலவர்.” சொக்கமாவது - சுத்தநிருத்தம் ; அது நூற்றெட்டுக்
காணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது - தேசி, வடுகு, சிங்களம் ; இவை
மெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர் ; சாத்துவிகம், இராசதம், தா
மதமென்னும் அகச்சுவைபற்றியாடுதலின், அகமார்க்கமெனப்படும் ; “அகத்
தெழு சுவையா ளகமெனப் படுமே” (சீயந்தம்). அவியமாவது - கதை
தழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்றக் கைகாட்டி யவியப்பிபுது.
நாடகமாவது - கதைதழுவிவருங்கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

(இ-ள்.) மூதாரில் நடையறிபுலவர் கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டி
நாடகங்காண்டற்கு அரங்கையணிந்து அரசனொடெண்ணுதலாலே சீவகற்
கொணர்மினென்ன, வேலினுனும் தோழருங்காணச்சென்றாரென்று ஓலை
கொண்டெவந்தவன் புத்திசேனனுக்குச்செய்திகூறுகின்றாரென்க.

இதுமுதல் ஓலைகொண்டெவந்தவன் கூற்றும். “செலவினும்” (தொல்.
கிளவி. ஞ. ௨௮) என்னும் பொதுவிதியால், ‘சென்றார்’ என்றார். (௧௮௦)

673. நிலமறிந்தணிகவையன்சீவகனெறியினென்ன
நலநுதற்பட்டங்கட்டிநகைமுடிக்கோதைகுட்டி
யலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்பூனுஞ்சேர்த்திக்
குலவியகுருதிப்பட்டிற் கலைநலன்கொளுத்தியிட்டான்.

(இ-ள்.) நடையறிபுலவர், ஐயனாகியசீவகன், நூனெறியால் அணிவாயா
கவெனக்கூற, அவனும் கட்டிச் சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே கலையி
னலத்தைப் பொருத்தியிட்டானென்க.

வளர்கின்றமுலையெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று ; “வட்டனை
யுந் தூசியு மண்டலமும் பண்ணமைய, வெட்டுட லீரிரண்டாண் டெய்திய
பின் - கட்டளைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கா முங்கிராச், சோதித் தரந்
கேறச் சூழ்” (பாதசேனுபதீயம்). குருதிச்சாந்து-குங்குமச்சாந்து. (௧௮௧)

674. திருவிவேசாரிந்துமின்னுஞ்ஞண்டலஞ்செம்பொனோலை
யுருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சடரவாக்கிப்
பரியகஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணிர்பாதஞ்சேர்த்தி
யரிவையையரம்பைநாணவணிந்தனன்னங்கன்னனான்.

(இ - எ.) அனங்கன்னனான், ஞ்ஞண்டலத்தையும் ஓலையையும் நீறமதி
போலும் முகம்விளங்கும்படி ஆக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தே
சேர்த்தி, அரம்பை நாண அரிவையை அணிந்தாரென்க.

ஆக்குதல் - சமைத்தல். இவனைத்தீண்டவும் வேட்கை நிகழாமையின்,
அனங்கன்னனென்றார். “சிலைவல்லான் போலுஞ்செறிவினான்” (கலி.கசா.௩)
என்றார் பிறரும். அவன் தீண்டுதலிற் தனக்குவேட்கைநிகழவும் அவற்கு வேட்
கை நிகழாமையென்று இவளும் இனிக் கூத்தினால் இவனைப் பிணிப்பேமென்
றுட்கொண்டு ஆடுகின்றாளாம். ஈண்டு இவட்கு வேட்கையின்றேல், “ஆடவர்
மனங்கள்” (சீவக. சுஅ.௩) என்னுங்கலியிற் றேறியை விட்டாரென்றல்
பொருந்தாதாம்; இதனானே இவள் கடிக்கின்ற நாடகம் ஒருவன்மேலே
ஒருத்திவேட்கையுற்றதொரு கதையேயாம். (கஅ௨)

675. தோற்பொலிமுழவியாழந்துளைபயிற் குழலுமேங்கக்
காற்கொசுகொம்புபோலப்போந்துகைத்தலங்கள் காட்டி
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானையெவிட்டிட்டுடொல்கித் தலாம்.
தோற்றினுண்முகஞ்செய்கோலந்துளக்கினுண்மனத்தையெல்

மார்ச்சனைமுதலியவுமுளதாய், “இடக்க ணிளியாய் வலக்கண் குரலாய்,
நடப்பது தோலியற் கருவி யாகும்” என்ற ஓசையுமுடைத்தாய், கஞ்சத்தாற்
செய்ததென்பது தோன்றப் பொலிதல்கூறினார். “கருங்காலி செங்காலி
வேம்புபலாக் கஞ்ச, நெருங்கிய சீர்க்குரா மண்ணும் 1 பொருந்தவே, யூன
மிலவா யுயர் நிலத்திற் றேன்றிலா, மானின் விழிமடவாய் வைப்பு.” துளைபயில்
குழல் - துளையிடத்தே வாச்சியமும் யாழ்ப்பாடலும் கண்டப்பாடலும் பயி
லப்பட்ட முதல் வங்கியமும் வழிவங்கியமும். “ஓங்கிய மூங்கி 2 லுயர்ச்சுது
வெண்கலமே, பாங்குதுசெங் காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண னுவ
ந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார், பண்ணமைந்த தூவல்லோர் பார்த்து.”
ஏன்க - இவைமூன்று நூல்கூடியிசைப்ப. இவை ஆமர்திரிகையாம் : “குழல்
வழி யாமெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர் - முழவியம்ப லாமம் திரிகை.”
போந்து - வலக்கால் முன்பிதித்தேறி வலத்துணைச் சேர்ந்து. கைத்தலங்
காட்டிதல், கமலவர்த்தனை. மேற்படவெருவிநோக்கி - தெய்வத்தை நோக்
குதலின் மேலேயெழுவெருவிப்பார்த்து. தானை-காந்துவாரெழினி; “வழு
வில் கேள்வி நன்னூ லுணர்ந்தோ, ரெழினி தானே மூன்றென மொழிப்”
“அவைதா, மொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும், காந்துவா
லெழினியு மெனமூ வகையே”; இராசதானியிலும், அரங்கிலும், கோல
மறைத்துவருமிடத்திலுமிட்டதிரைகள். முகஞ்செய் கோலம் - கூத்திற்கு
முகமாகிய தோற்றம்.

(பி - ம்.)—1‘பொருந்திய’ 2‘உயர்ச்சுதம், வெண்கலமும் பாங்குடைச்’

(இ-ள்.) முழவுமுதலியன ஏனக்க கொம்புபோலப்போந்து விட்டிட்டுக் காட்டி நோக்கி ஒங்கிக் கோலத்தே தோற்றினான்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல்லாம் துளக்கினுள்ளன. (கஅ௩)

676. தெண்மட்டுத்துவலைமாலேதேனெடுதுளிப்பத்திங்க
நுண்ணட்டகுவினோபோலுமுருவக்கண்வெருவியாட
விண்விட்டிக்கடவுள்வீழ்துடங்கினபுருவநெஞ்சம்
பண்விட்டதிருந்துகாணும்பன்மணிக்கழலினூர்க்கே.

ஆடுகின்றவிசையாலே மாலை மதுத்துவலையைத் தேனினத்தோடே துளிப்ப. திங்களோடே நடப்புப்பண்ணின குவினை.

(இ - ள்.) துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப் பிறழ்த்தாட அதற்கேற்பப் புருவம் அசைந்தன; அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்சுநிலை குலைந்ததென்க. (கஅ௪)

677. செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கின்கிண்சிலம்பக்கோதை
பொங்கப்பொன்னோலைவட்டம்பொழிந்தமின்னுருப்பப்போர்த்த
குங்குமச்சார்துவேயந்துகுண்டலந்திருவில்வீச
வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றான்.

(இ - ள்.) அரிவை, சிலம்புமுதலியனசிலம்பக் கோதை விசையால் எழுந்துரிப்ப ஓலை மின்னை வட்டமாகச் சொரிந்துசிற்தக் குண்டலம் மேனியைமறைத்த சார்தைத் தீண்டுவீச ஆரமின்ன ஆடாநின்றாளென்க. (கஅ௫)

678. மருங்குலுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்ந்து
மிரும்பினாலியன்றநெஞ்சத்திவர்களோவிருந்துகாண்க
வரங்கின்மேலிவனைத்தந்ததாய்கொலோகயத்தியன்றேற்
சுரும்புசூழ்கண்ணிசூட்டியவர்கொலோகயவர்கொல்லீர்.

(இ - ள்.) இடையும் ஒன்றே; வேறு சேமவிடையுமில்லை; இதுமுரிந்தால் இவள் ஒருதாய்க்குமொருபிள்ளையேவேதில்லை; இதனையறிந்தும் அருளின்றாகிறும்பாற்செய்த நெஞ்சினையுடையஇக்கொடியோர்இருந்துகாண்க; இவர் இதுமுடிவுபோகக் காண்டலறிந்தும் அரங்கின்மேல் இவனைவிட்டதாய்கொடியனோ? அன்றாயிற் கண்ணிசூட்டியவர் கொடியனோ? இருவரினும் கொடியவரைக் கூறிக்காணீரென்பாருமென்க.

இவர்களோ: ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

(கஅ௬)

வேறு.

679. அகிலார்புகையலாற்சார்தணியால்பூச்சாரச்செல்லான்
செல்லிற், பகலேபகைவளர்த்தபாவைசிறுதுசுப்பொன்றுண்டே
பாவ, மிகலேந்திளமுலைமேற்சார்தெழுதிமுத்தணிந்துபுவுஞ்சூட்ட,
முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்குழற்றாயிதுகண்டுமுள்ளேபாவம்.

உண்டே: ஏகாரம், எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

(இ - ள்.) இவள் அகிம்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமுமணியாள்; பூவின் அருகும்செல்லாள்; சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலையாகிய பகையை வெளியாகச் சமந்துவளர்த்த துசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை; இத்தன்மையறிந்தும் இவள் தாயானவள் இடையுடனே மாறுபடுதலை மேற்கொண்ட முலைமேலே எழுதி அணிந்து சூட்ட, இதனைக்கண்டும் உயிருடனேயிருந்தாள்; என்னே! ஈதொருபாவயிருந்தபடி என்னென்பாருமென்க. (1)

680. தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடாமங்க, டாந்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின் மேற்றுதார்முல்லைப், பூந்தாமக்கொம்பாட்க்கண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்னங்கொம்பே, யாந்தாமரைமகளேயல்லளாயினமார்மகளென்பாருமாயினாரே.

பூமாலேதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம், மணித்தாமந்தாம் என்று கண்டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலையையுடைய தாமமென்று தோரியமடந்தையர்க்கு வெளிப்படையாக்கி அவர்களையுடைய அரங்கின்மேலே கொம்புபோல்வாள் ஆடவென்க; தோரியமடந்தையர் - பற்றுப்பாவோர்.

(இ - ள்.) மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னங்கொம்பேயாம், திருமகளேயாம்; அல்லளாயின், தேவர்மகளேயாமென்பாருமென்க.

‘என்பாரும்’ என்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டுக. ‘ஆயினார்’ என்பதனை, “செய்பருகி” (சீவக. ௬௮௨) என்னுங்கலியிற் பின்னேகூட்டுக. முல்லை கற்பிற்குச்சூட்டிற்று; “தானுடைமுல்லையெல்லாம்” (ஷெ ௬௮௬) என்பமேலும். இனி இவையே மாலையென்று கண்டார் வியக்கும்படி பூமாலேமுதலிய தாழ்ந்த தாமவரங்கின்மேலே மேகலையையும் முல்லைத் தாமத்தையுமுடைய கொம்பு போல்வாள் ஆடவென்றுமாம். (௧௮௮)

681. கொடியார்குளிர்முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொல்வானேருங்குமச்சேராட்டினார்க, எடிசார்ந்துவாழ்வாரையம்முலைகடாமேயழித்திடுமேற்றாமேயழித்திகெவென், ரெடியாதமாத்திரையாலுண்டேதுசுப்பிருந்துகாண்பாருமுளரேசெங்க, ணெடியான்மகன்சிலையுமம்பும்வைத்தரிழன்மதியோவாண்முகமோநோக்கிக்காணீர்.

(இ - ள்.) நம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார், ஆட்டுவதுஞ் செய்தார்; ஆதலால் கொடியராயிருந்தார்; என்றும் தம் காற்கீழ்வாழ்வார்சிலரை உலகம் தர்மேயழிக்குமாயின், அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையழிக்க அமையுமென்று கருதித் தான்முறியாதமாத்திரையாலே இடையும் உண்டென்னுமளவாயிருந்தது; இப்பாதகத்தைக்கண்ணிவைத்தும் இருந்து காண்பாரும் உளராயிருந்தாரென்பாரும், காமனதுவில்லும் அம்பும்வைத்த தொருமதியோ! முகமோ! நோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (௧௮௯)

682. நெய்பருகிரீண்டவிருட்கற்றைபோலுங்குழற்கற்றைகண்டுநிலைகலங்குவார், மைபருகிரீண்டுமதர்த்தவுண்கண்வாளேறுபெற்று வைவார்மாநாகத்தின், பைபருகும்ல்குலிலயம்பற்றிப்பதனமைத்த பாவைரிருத்தநோக்கி, மெய்யுருகிக்கண்ணுருகிரெஞ்சருகிக்காமவெயில்வெண்ணெய்ப்பாவைபோன்மெலிகின்றாரே.

கற்றை - பற்றம். கண்ணாகிய வாளேறு. படத்தின் மன்மையைக் கைக் கொள்ளுமல்குல். இலயம் - கூத்தில் தாளவறுதியைத் தொடங்கிக் காலமைத்தகூத்து. கண்ணுருகுதல் - நீர்வார்தல். மெலிதல் - உடம்புறுணுகுதல்.()

வேறு.

683. ஆடவர்மனங்களென்னுமரங்கின்மேனைங்கமாலை யாடினாண்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண் வோடரிநெடுங்கணென்னுமோலையையெழுதிவிட்டார் வாடியவாறுநோயுமுரைத்துவார்கொடியானே.

கொடியனள், சுட்டு.

(இ - ள்.) அனங்கமாலை, மனங்களென்னும் அரங்கின்மேலையாடினாள்; ஆடியவள் தன்மேனிவாடியவாறும் நோயுமுரைத்துக் கண்ணென்னுமோலையையெழுதி அதனை முறுவலென்னும் தோழி கையிலேகொடுத்துச் சீவகன் காணப் போகவிட்டாளென்க.

தன் கூத்தினால் அவற்கு வேட்கைநிகழ்ந்ததோவென்றறிதற்கு நோக்கு கின்றவள் தான்குறித்தன கொள்வானாகநோக்கினமையை உருவகமாகக் கூறினார். அதனை அவன்கொள்ளாமெகண்டு நாடகமகளாதலின், தன்னெஞ்சு வருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றாளாக மேலிற்கவிகூறுகின்றார்; மாதவி, "மாலை வாரா ராயினு மாணிழை, காலை காண்குவம்" (சீலப். அ; ககரு - சு) என்றற்போல. (ககக)

684.(க)வனமலரணியப்பெற்றேன்வால்வனை திருத்தப்பெற்றேன் களனெனக்கரையுமல்குல்கையினற்றீண்டப்பெற்றே னிளமுலைசுமந்துபெற்றவருத்தமுமின் றுதீர்ந்தே னுளமெலிமகளிரெய்துமின்பமுமின் றுபெற்றேன்.

685.(உ)என்வளரசுன்றன்னைநோக்கலனிவன்கணூர்வஞ் சென்றமைகுறிப்பிற்றேறிக் கூத்தெலாமிற்றதபின்றை றின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயில்புக்கான் மன்றலமடந்தைதன்னைவனிதிற்கொண்டொலிகொடாரான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) நகைமுடிக்கோதைகுட்டுதலின், 'மலரணியப்பெற்றேன்' என்றான். வனை திருத்தல் ஈண்டுக் கூறவே ஆண்டு அணிதல் பெற்றாம். மேகலைக்குக் களனென்னுமோசை இயல்பு. பட்டிற்கலைநலங்கொளுத்துதலின், 'அல்குறீண்

டப்பெற்றேன்' என்றார். [தலைவனுடன் ஊடலான தலைவியுடனிருப்ப அவன் காலைத் தலைவன்பிடிக்க அடனாடல்போய் இன்பமாந்தன்மையலான தன்காலை யும் இவன் தீண்டப்பெற்றேனென்றார்.] குருதிச்சார்துமுதலியன சேர்த்து தலின், 'முலை சுமந்துபெற்ற வருத்தமுமின்று தீர்ந்தேன்' என்றார். பரியக முதலியன பாதத்தேசேர்த்துதலின் தான்விரும்பி ஊடற்காலத்திற் காநீண்டி ஊடலிர்த்தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமும் பெற்றேனென்றார்.

(இ - ள்.) தன்னை அவன் விரும்பாமையுணர்தலின், தான் இவையெல் லாம் இவன் நிகழ்த்தப்பெற்றேன் ; இனி யான் பெறுதது ஏதென்று உட் கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றிப் பின்பும் அவன் அரசன்மன்னைநோக்கா ளாயினான் ; ஆதலால் கட்டியங்காரன் கூத்தெல்லாமுழந்தபின்னை அவ னிடத்தா அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்தமையை அவன்தன்னுரிப்பாற்றெளிந்து அம் மடந்தையை வலித்திகொண்டுநீங்கித் தன்கோயிலிலே புக்கான் ; புக்கின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவேண்டுமென்னுஞ் செற்றநின்றதென்க. (1)

686. தேனுடைந்தொழுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி
யுனுடையருவக்காக்கையிதழுக்ககுடைந்திட்டாங்குக்
காணுடைமாலேதன்னைக்கட்டியங்காரன்கூழ்ந்து
தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

முகைவிரிந்து தேனொழுகும். ஊனுடைந்த உருவம், வினைத்தொகை ; ஊனையுடைக்குமுருவமுமாம். மாலைக்கேற்பக் காண்குறினர். சீவகனையே கூடுவனென்றவின், முல்லை - கற்பு. முல்லைக்கேற்பத் தாதுகறினர்.

(இ-ள்.) அந்நனம் செற்றம் நிகழாரிந்தக் கட்டியங்காரன் மாலையைப் போகாமற்றிடுத்துப் பணத்திலிருக்குங்காக்கை போதைப் புல்லிக் குடைந் தாற்போலத் தானுடைய முல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனால், புணருநெறியறியாமையுறினர். (ககச)

687. கலையினிற்சுன்னிநீக்கித்தாமரைக்கண்கடம்மான்
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்பயந்ததேன்பருகிமுள்ளுஞ்
சிலைவலாய்புல்லுநம்பிசீவகசாமியோவென்
நிலைகடற்புலம்பிடுவோதாற்றாமாலணங்கினன்னார்.

'சிலைவலாய்' எனவே இத்தன்பம் நீக்குதற்குரியாயென்றான். உருவு வெளிப்படுதலிற் புல்லென்றான். ஓ, இரக்கக்குறிப்பு.

(இ-ள்.) அவன் அந்நனம் புணர்ந்தவளவிலே, அணங்கினன்னார், மே கலையிடத்தா அழிவின்மைமையைநீக்கிக் கண்ணால் முலையிலெழுதிப் பருகி இந்நனம் முறைமையறிந்துமுள்ளுஞ் சிலைவலாய், நம்பி, சாமி, நீவந்துபுல்லு வாயாகவென்று கடலொலிபோல அரற்றுகிறதென்க.* (ககரு)

*இதன்பின், "இந்நகர் தனக்கு மன்னன் யாரெனக் கியம்பு மாதே, மன்னிய வணிகன் மைந்தன் சீவகன் ருனே வென்னே, யுன்னிய நெஞ்சங் கண்ணு மொருங்குட னவனுக் காணு, யென்னே நீ மனத்துள் வையாக் கார ணம் யாதோ வென்றான்" என்னும் செய்யுள் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

688. பிறனலமரற்றக்கேட்டிம்பிடினாற்கனிந்தகாம
நறுமலராணிந்தமாலேநாற்றக்கோர்நான்குகாத
முறடந்திதிதலீல்லாநெண்டொடிக்குருகிப்பின்னூர்
திறனலதமார்க்குச்செப்புந்தீயுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பீடினாற்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்
ணின் பெண்ணாகிய மாலையினது நாற்றத்திற்கு ஒருநாற்காதவழியளவும் அணுக
வந்தறியாதவன், ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவன் நன்மை
யை அங்ஙனம் கூறக்கேட்டும் பின்னும் அவட்கு உருகித் தன் அமைச்சர்க்கு
நெறியல்லாமொழிகளைக் கூறாநிற்குமென்க.

அவை மேற்கூறுகின்றார்.

(ககக)

வேறு.

689. விலங்கலன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்
கலங்கலந்திலங்குமார்பிற்கந்துகன்மகன்னென
நலங்கலந்துரைக்குமாலிந்நன்னகர்க்குமன்னனே
வுலங்கலந்ததோளினீருரைமினீவிரென்னவே.

(இ - ள்.) தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலன்னென்று உலகமெல்லாம்
கூடி அவனலத்தைக் கூறாநிற்கும்; இந்நகர்க்கு அவனோபெருமான்? நீங்கள்
கூறுவீராகவென்னாநிற்கவென்க.

கோபத்தால் இங்ஙனம் கூறினான். மார்பின் மகன்.

(ககக)

690. மட்டவிழ்ந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினேந்தியாடினா
னெட்டிநாகமோரிரண்டெடுக்கலாதகல்லினை
விட்டலர்ந்தபோதுபோலவேந்தலேந்திநீக்கினான்.

தொட்டி - தீண்டி. ஒட்டி - வஞ்சினங்கூறி.

(இ-ள்.) தாரினான் உலமேந்தியாடினான்; பின் அந்தவந்தல் யானையால்
எடுத்தலாற்றாத ஓரிரண்டு கல்லினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்தி
நீக்கினானென்க.

(ககஅ)

691. வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளமப்புமாரிதுவலி
னெஞ்சலின் நிரம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுசூழ்க்கணம்மழைபொழிந்துமாரிரைபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மாலேசூடினான்.

(இ - ள்.) வேடர், சிலையாலே வெள்ளமாம்படி அப்புமாரியை ஒழிவின்
றுகத் தாவலின், நம்படை இருகால் உடைந்தபின், மஞ்சுசூழ்மழைபோலக்
கணையப்பொழிந்து றிரையைப்பெயர்த்துப் புகழ்மாலையைச்சூடினானென்க.

692. தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பினுயிரம்மிடா
நீங்கலாநறுநெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குட
மேந்துவித்துநாமிசையவந்துதந்துநீக்கினு
னுகுநாம்பசித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணலே.

(இ-ள்.) சொல்லின், அவ்வண்ணல், அன்று அவ்விடத்தே நாம்பசித்து இளைத்தபொழுதிலே, பருப்புச்சோறு ஆராயிடாவும், நறுநெய்வெள்ளமும் கன்னலும் நீங்கலாத ஆயிரமாயிரங்குடமும் ஏந்துவித்துவந்து நாம் உண்ணும்படித்து பசியைப்போக்கினுனென்க. (உ00)

693. இன்னனென்னவின்புருனிழந்தனன்னரசென
வென்னைவெளவும்வாயிருனென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளா
ன்னத்தாலரிதபவறிந்துகூத்திகூறின
னின்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினான்.

(இ-ள்.) அவன்வலியனுமாய் நமக்கு உதவியுள் செய்தானென்று அவர் கூறி, அதற்கு மகிழாளம் இவர்களுத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசும் இழந்தேனல்லனெனவென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதான் எங்ஙனே யென்னுஞ் சூழ்ச்சி தன்னிடத்தேநின்றனென்க.

அன்னதால் - அவன்கருத்து அப்படியாயிருத்தலை; ஆதல், விகாரம். இன்னது - இக்காரியம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது. என்றது, தோற்றவர்களும் கட்டியங்காரனும் பகைப்பார்போலேயிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விளம்பியதிபாதென்னின், ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துநால்வர் இயைந்தாராதலின், தாழ்வில்லையென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகள் அச்சிலையினுக்கு ஆண்டுச்சேறற்குச் சிறிது தாழ்வுண்டென்று மறைவல்லாற்கு உரைக்கும்பொழுதிலே, பெண்கொடிவந்து குவளைநீட்ட அதனைக்கொண்டான்; கொண்டு வாசிக்கின்றவன், சேமத்தேவைக்கவென்று வாசித்தான்; வாசித்து ஓலைகொண்டுவந்தவனைப்பார்க்க, அவன் மேலைநாட்டபட்டதொன்று விளம்புவல் அடிகளென்றான்; அதுகேட்ட கந்துகள் திங்கள் விரவியபொயரினற்கு இவள்கூறுகின்ற இதனை நீ கேளென்றான்; அப்பொழுது புத்திசேனன் கேட்டிருப்பத் தான் கண்டசெய்தி கூறுகின்றான்; சீவகற்கொணர்மினென்ன, வேலினுமும் தோழரும் காணச்சென்றான்; அப்பொழுது அவரும் சீவகன் அணிகவென்ன, அவனும் கொளுத்தியிட்டான்; கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான்; அணிந்தபின்பு அவன் காண்பார்மனத்தையெல்லாம் முற்படத் துளக்கினான். துளக்கினபின்பு அவர் நெஞ்சம் பணவிட்டது; அங்கனம் பண்விடும்படி கூத்தாடாரின்றான்; அங்கனம் தாமவாங்கின்மேலே கொம்பு ஆடக் கண்டாரெல்லாம், கயவர் சொல்லீரென்பாரும், பாவமென்பாரும், அமரர்மகளேயென்பாரும், காண்பாருமுளரோயென்பாரும், னோக்கிக்காரென்பாரும், நிறைகலங்குவாரும், நைவாரும், மெலிகின்றருமாயினர்; அங்கனமாம்படி அனங்கமாலை அவர்மனமென்னும் அரங்

கின்மேலே ஆடினாள்; ஆடி ஓலையை ஐயன்காண விட்டாள்; விட்டும் அவனுக்கு விருப்பம் காணாமையின், இவைபெற்றேன்; யான் பெறாதது ஏதென்று உட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றி அரசனைநோக்காளாயினாள்; ஆதலால், தான் வலிதிற்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்கான்; புக்கபின்னும் மனத்தே செற்றம் நின்றது; அதுநிற்க மாலைசெய்க்குமுந்து பறித்திட்டான்; அங்ஙனம் பறித்தவளவிலே அவள் ஓவாதாற்றும்; அங்ஙனம் பிறனலம் அரற்றக்கேட்டும் உருகித் தமார்க்குத் திமனலசெப்பாரிற்கும்; அங்ஙனஞ் செப்டுகின்மவன், உரையின் நீவிரென்னுநிற்க, அவரும், ஆடினான், நீக்கினான், குடினான், நீக்கினான்; ஆதலால், இன்னனென்ன, அதற்கு இன்புறையுள் என்னரசுமிழந்தேனென்று உட்கொண்டு இவனைக் கொல்லுமாறு எங்ஙனையென்னுஞ் சூழ்ச்சி தன்னிடத்தே நின்றான்; இதுபட்டதென்றான்; அதனையுணர்ந்து கந்துகனும் ஓலையைநீட்டி அவட்கு மாலைக்காலத்திலும் அங்குப்பிறந்த சொல்லை ஒற்றிவாவெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றை மறையநல்கி அவனைப்போக்கி, புத்திசேனனைநோக்கி, அவன்கருத்து அன்னதாதலை ஐயமறவறிந்து நாகமாலை கூறினாள்; அது யான் ஓலை வாசகத்தே விளங்கினேன்; இனிக் காரியம் இன்னதாயிருந்தது; ஆதலால் பட்டையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினனென்க.

செய்திகூறுகின்றான், இதுபட்டதென்றானென்க. (உ௦௧)

694. தாதைதானுரைத்தவெல்லாந்தன் னுயிர்த்தோழன் கூறக் கோதைமுத்தணிந்தமார்பன் கூரெயிறிலங்குநக்காங் கேதமொன்றில்லைசேறுமென்ற னுமில்ங்குவாட்கைப் போதுலாங்கண்ணிமைந்தர் போர்ப்புலிக்குழாத்திற்குழந்தார்.

(இ-ள்.) மார்பன், கந்துகன் கூறியகாரியங்களையும் சேடி கூறியவற்றையும் தோழன் கூறக்கேட்டு நக்கு, அவ்விடத்து நமக்கு வருவதொரு தீங்கு கிதிதுமில்லை; சேறுமென்ற அளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலித் திரள்போலச் சூழ்ந்தாரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான்; கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான். உலாம் - அலமரும். (உ௦௨)

695. (க) கண் ணுதற்கடவுள் சீறக்கனலெரி குளித்தகாமன் மண்மிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகாளை தெண்மணியாரமார்பன் றிருதுதன்மகளிர் நெஞ்சத் துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின் மிக்கான்.

696. (உ) கருநெற்பியின்றகுஞ்சிக்காழகில்கமழவூட்டி வரிநிறவண்ணமாலைவலம்படமில்சீவாளார் திருநிறமுகத்திற்கேற்பச்செம்பொனோரோலைசேர்த்தி யெரிநிறக்குழையோர்காதிற் கிருளறச்சுடரவைத்தான்.

697.(௩)தென்வரைப்பொதியிறந்தசந்தனத்தேய்வைதேங்கொண்
மன்வரையகலத்தப்பிவலம்புரியார்தாங்கி
மின்விரித்தனையதொத்துவிலைவரம்பரியலாகா
வின்னுரைக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான்.

698.(ச)இரும்பறக்கழுவியெஃகினிருளறவடிக்கப்பட்ட
வரும்பெறற்சரிகையம்பூங்கச்சிடைக்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தகைக்குருசில்கொண்டுபெருவலஞ்சடாவிக்கித்
திருந்திழைமகளிர்வெஃகுந்தேவிளங்குமரனெத்தான்.
இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) திருவின்மிக்கான், பெயருமாம்.

(உ) வலம் - இடம். வண்டினது பாட்டின் நிறத்தையுடைய மாலை
யைக் குஞ்சியிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூட்டி.

(௩) தெற்கிடத்து எல்லையாகிய பொதியில் ; வரைப்பொதியில், இரு
பெயரொட்டாகாது. மன்-பெருமை. மின்னை அகலவிரித்த தன்மையைஒத்து.
நுரைபோலும் கலிங்கம்.

(ச) கழுவி - வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சரி
கையைக் கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றி
விளங்க வீக்கியென்க; “சரிகை நுழைந்த சுற்றுவிக்கு செறிவுடை” (பேரும்
பாண். எ௩) என்றாற்பிறரும். தேவாகிய குமான்.

(இ-ள்.) கடவுள் சிறுதலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டும் தோன்
றினெலாத்த அவயவஅழகையுடைய காளை, தாரினையும் ஆரத்தினையுமுடைய
மார்பன், குருசில், அவன் குஞ்சியிலே புகையைபூட்டி மாலையை மிஸ்சி
முகத்திற்கேற்ப ஒரோலையை ஒருகாதிற்சூச் சேர்த்தி ஒருகுழையை யொரு
காதிற்கிட்டான்; இட்டுக் குழம்பை அகலத்தே அப்பித் தாங்கிக் கலிக்கத்தை
எழுதினற்போல வுடுத்தான் ; உடுத்துச் சரிகையை வீக்கி மகளிர் நெஞ்சினி
றையை வாங்குதற்குக் காரணமான செயற்கையழகுபொருந்தின் இச்செல்
வத்தால் மிக்கான் ; அப்பொழுது முருகனையொத்தானென்க. (௨௦௩-௬)

699. வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்வானொளியாரமார்பின்
விரைவழித்தினையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
நுரைகிழித்தனையரெய்ம்மைநுண்டிகின்மருங்குல்சேர்த்தி
யுரைகிழித்துணருமொப்பினேவியப்பாவையொத்தார்.

(இ - ள்.) இனையரெல்லாம், மார்பிலே விரையைப்பூசிக் கலங்களை
யணிந்து துகிலையுடுத்து வாக்காற்புகழ்தலரிதாய் மனத்தாலுணருமொப்பந்
பாவையையொத்தாரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார், அசைவின்கட்டாடஞ்செய்தலின். பாவை-
இருபாற்கும் பொதுவாதல், “கைபுனைபாவையெல்லாம் கதிர்முலையாக்கி
னன்” (சீவக. ௧௦௭) என்றதனுணங்கொள்க. (௨௦௭)

700. அரக்குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்மமன்ன
திருக்கிளரோடைகுழந்தசெம்புகர்நெற்றித்தாகி
யுருக்கியுணுண்ணும்வேகத்துறுபுலியனையநாக
மருக்கனோர்குன்மஞ்சேர்தாங்கண்ணரானேறினோனே.

ஊனையுருக்கி.

(இ - ள்) செம்புகர் நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்ம
மன்னநாகத்தை, அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்த்தாற்போலப் புலியனைய
அண்ணரன் ஏறினானென்க. (உ0அ)

701. விடுகணைவிசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கடுடைக்கவரிநெற்றிக்காலியற்புரவிகாய்ந்து
வடிநுனையொளிறுமாலேவாட்படைமறவர்குழ
வடுதிரைச்சங்கமார்ப்பவணிநகர்முன்னினோனே.

காய்த்துவடித்த நுனையொளிறுகின்ற வாளாகியபடை. கரையை அடு
கின்ற திரை. மங்கலத்திற்குச் சங்கு கூறினார்.

(இ - ள்.) தேர்முதலியன குழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை
அணுகினென்க. (உ0க)

702. தோற்றனண்மடந்தைநல்யாழ்தோன்றலுக்கென்றுநிற்பார்
நோற்றனணங்கைமைந்தனினாலனுகர்த்தற்கென்பார்
கோற்றொடிமகளிர்செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன
வேற்றனசொல்லிநிற்பாரெங்கணுமாயினோ.

(இ - ள்.) மகளிர்கோதையும் குழையுமின்னுநிற்க, மடந்தை தோன்ற
லுக்கு யாழைத் தோற்றாளன்பார்; நங்கை மைந்தனலனுகர்த்தற்கு நோற்ற
ளன்பார்; தம்மனத்துக்கேற்றனசொல்லி நிற்பாராயினார், எவ்விடத்து
மென்க.

இவன் கல்வி உணர்தலிற் மெளியுபற்றி, 'தோற்றனன்' என்று இறப்
பார்கூறினார். (உ0க0)

வேறு.

703. சுரூபிறக்கொடுங்குழைசுழன்றெருத்தலைத்தா
வராமலர்த்தெரியலானழன்றுகோக்கியையெனப்
பொருமனப்பொலிவெனுமணிக்கைமத்திகையினு
லரவிவந்துதோன்றினானங்கனன்னவண்ணலே.

மனம்பொர்லிவு, விகாரம்.

(இ - ள்.) செற்றமறாத கட்டியங்காரன், தனது மகர்க்குழைஅசைந்து
கழுத்திலேவிழும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாநிற்க, அவனது பொறுத
மனத்தை அண்ணல் தனது பொலிவென்கின்ற மத்திகையாலே அடித்து
வந்து தோன்றினானென்க.

ந. - காந்தருவத்தையாரிலம்பகம். உகள

எனவே பெர்லிவு அவன்மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க. மத்திகை
யென்றலின், கையிலிருக்குமென்று அடைகூறினார். (உகக)

704. குனிகொள்பாகவெண்மதிக்கூரிரும்புதானுநீஇப்
புனிகொண்மால்வரையென்பபிமதக்கனிநிரீஇ
யினிதிழிந்தினையேர்த்தவின்னகிற்கொழும்புகை
முனியவுண்டஞ்சியான்முரண்கொண்மாடமுன்னினுன்.

குனிவு, விகாரம். பனி, கடாத்திற்கு உவமம். முனிய - வெறுக்க.

(இ - ள்.) குஞ்சியான், வளைவுகொண்ட வெண்மதிப்பாகம்போலுந்
தோட்டியையழுத்திக் களிற்றையிருத்தி இனையர் இனிதாகுந்த இழிந்து
யாமால் மாறுபாடுகொண்ட மாடத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (உகஉ)

705. புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்
புதிதினிட்டமெல்லிணைப்பொலிந்தவண்ணம்போகியர்
மதியதேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய
வதயமென்னுமால்வரையுவந்திருந்ததொத்ததே.

இன், அசை. போகியர் மதி-உயர்ந்தமதி. மலையும் மதியமும் சுடரும்,
மண்டபத்திற்கும் அணைக்கும் சேவகனுக்குமுவமம்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்துப் புதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலே நடந்துசென்று
புதிதாகவிட்ட அணைமேற் பொலிவுபெற்றிருந்த தன்மை, வெஞ்சுடர் மதியத்
தையேறித் தன்னிடத்து மன்னிய வெம்மை நீங்கும்படி உதயவரையிலே
உவந்திருந்ததன்மையை ஒத்ததென்க. (உகங)

706. முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டிபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிநங்க
ருருகுமைங்கணையொழித்துருவினையகாமனார்
கருதிவந்ததென்றுதங்கண்கள்கொண்டிநோக்கினார்.

(இ-ள்.) உருவினால் வியப்பையுடைய காமனார், இவள்நலம்பரந்த இந்த
நகர்க்கண்ணே இவள்நலத்தை அலங்கலை வண்டு பருகுமாறுபோலப் பருகு
வான்கருதி ஐங்கணையை ஒழித்துவந்ததொரு தன்மையென்று நினைத்துக்
கோதையார் தம் கண்களைக்கொண்டு அவனைநோக்கினாரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: “அந்த னரலிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப், பைந்தளிர்
முல்லை பனிரீல-ஹைந்துமே, வீரவேன் மைந்தரையும் வேனெடுங்கண் மாத
ரையு, மாரவே ளெய்யு மலர்.” இவை திரவிய பாணம்; இங்கிதம், மதனம்,
வசிகரணம், மோகனம், சந்தாபம்; இவை பாவபாணம். (உகச)

707. (க) முனைத்திறத்துமிக்கசீர்முனைவர்தம்முனைவனார்
வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமிக்கினியலு
நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதமகனிவன்
கனைத்துவண்ணொளந்ததார்க்கானேசேவகன்னரோ,

இதுமுதல், “இணைய” (சீவக. ௭௦௬) அளவும் ஒருதொடர்.

தவக்கூற்றின்மிக்க இருமுகன்தம் முனைவனுவான் - அயன். இவனென் பதனை, ‘மார்பம்’ (சுடி ௭௦௮) என்பதனோடு கூட்டுக. உளர்ந்த - சிதறின.

708.(௨)பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்தினான்
மின்னை விட்டிலங்குபூண்விரைசெய்மார்பமோலையா
வெண்ணைபட்டவாறோவெழுதிநங்கையாட்கொள்வான்
மன்னும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வீணைவாரியே.

திருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும் ; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி - யானையை அகப்படுத்திமிடம். ‘என்று’ என வருவிக்க.

709.(௩)இணையகூறிமற்றவடோழிமாருயின்புற
வணையலாம்படித்தலாவடிவிற்கெல்லையாகிய
கணைவண்டோதிகைதொழுங்கடவுள்கண்ணிற்கண்டவ
ரோனையதனையதெய்திரைனையதனையதாயினார்.

தோழிமாரும: உம்மை, சிறப்பு. எழுதலாந்தன்மையுடைத்தல்லாத. ஒதி - தத்தை. கடவுள் - காமன்.

(இ - ள்.) அயன், தான்படைத்த வனப்புமிக்கவரெல்லாரிலும் வனப்பு மிக்குக் கட்டினியானு ஒருவனை யான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநாள் நினைத்திருந்து நிருமித்ததாலியற்றியமகன், இச்சீவகன் ; இவன் விரைசெய் மார்பம் ஓலையாகக்கொண்டு சாயலாளாகிய நங்கை தன் முலைத்தடத்தினாலே எழுதி அடிமைகொள்ளும்படி வீணைவாரியிலே வந்து தப்பாமல் அகப்பட்டான் ; ஈதொரு நல்வினையுண்டாயவாறு எங்கனமிருந்ததென்று இத்தன் மையவான மொழிகளைக்கூறி அவள்தோழிமாரும இன்புறநிற்க, ஒழிந்தோரும் காமனைக்கண்ணுறகண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தைபுற்றார், அவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தின்வடிவு தாமாயினாரென்க.

ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்றெனவும், கொண்டெனவும், ஈதொரு நல்வினையெனவும் ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (௨௧௯ - ௭)

வேறு.

710.(௧)குட்டநீர்க்குவனையெல்லாங்கூடிமுன்னிற்கலாற்றாக்
கட்டமுகமைந்தகண்ணணிறையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ
யிட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெளிகொளுவனின்றாளெரியுறுமெழுகினின்றாள்.

711.(௨)நலத்தைமத்தாகநாட்டிநல்வலியிளமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோல்பாசங்கொளுத்திக்
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடைந்திடுகின்றகளை
யிலைப்பொலியலங்கன் மார்பயியைவதென்றாகுங்கொல்லோ.

712.(ங)தீங்கரும்பெருத்திற் றாங்கியியின்றியிருந்ததீந்தே
 னுங்கணற்பருகியிட்டுலனுணப்பட்டநம்பி
 பூங்குழன்மகனீர்முன்னர்ப்புலம்பனீர்நெஞ்சேயென்றான்
 வீங்கியகாமம்வென்றார்வினேத்தவின்பத்தோடொப்பான்.

713.(ச)கண்ணெனும்வலையினுள்ளான்கையகப்பட்டிருந்தான்
 பெண்ணெனுமுழலைபாயும்பெருவனப்புடையநம்பி
 யெண்ணின்மற்றியாவனுகொலென்னிதற்படுத்தவேந்த
 லொண்ணிறவுருவச்செந்தீயுருவுகொண்டனையவேலான்.

714.(ரு)யாவனேயானுமாகவருநிறைக்கதவரீக்கிக்
 காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புருந்து
 நோவவென்னுள்ளம்யாத்தாய்நின்னையுமாலையாலே
 தேவறிற்செறியயாப்பன்சிறிதிடைப்படுகவென்றான்.

715.(சு)கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி
 விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லநடுங்கித்தன்றோழிகூந்த
 விழுக்கவண்டிரியச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லுங்கொடியித்புல்லி
 யெழிற்றகைமார்பற்கின்யாழிதுவுய்த்துக்கொடுமோவென்றான்.

இவை ஆறாம் ஒருதொடர்.

(க) குட்டம் - ஆழம். கடலெனத் தரங்கித்து எழுந்த வேட்கையாகிய
 எரி கொழுந்துபட்டு எரியநின்றான். இது, கைம்மிகலென்னும் மெய்ப்பாடு.

(உ) தனது வடிவழகை மத்தாகநாட்டி வலியும் இளமையும் அம்மத்தி
 னது இரண்டிலையிலும் பூட்டிம் வாராகக்கொண்டு ஒப்பனையழகாகிய
 கடைகயிற்றை அம்மத்திலேபூட்டித் தாய்குலனும் தந்தைகுலனுமென்கின்ற
 கைகளாலே காமமென்கிற கடலைப் பொங்கும்படி கலக்கிக் கடைந்திடுகின்ற
 காளையது 'மார்பும் இயையும் நல்லினை எந்நாளிலே உண்டாவதென்று ஐய
 முற்று மந்தைநாளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்பதனைத் தனதுஞானத்
 தாலுணர்ந்தாளென்க. 'என்றாகும்' என்பது விரைவென்னுமெய்ப்பாடு.

(ங) 'கரும்பெருத்திற் றாங்கி' என்று எளிமைகூறினான். இதற்குமுன்பு
 ஒருமகளிரும் இவனை துகராதிருந்தமையுணர்ந்து, 'சுயின்றியிருந்ததீந்தேன்'
 என்றான்; எனவே பிரமசரியங்கூறினார். நாம் கண்ணுலே நலத்தை உள்
 ளடக்கி துகரப்பட்ட நம்பி. 'புலம்பல்' என்பது, சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்
 னுமெய்ப்பாடு. இன்பம் - சுவர்க்கத்தின்பம்.

(ச) ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையவீசிக் குலமுதலியவெல்லாம்
 நோக்கும்படி அவ்வலையினுள்ளையிருந்தான்; "இருகணம்புதைத்துவைக்
 கும்" (சீவக.கருஎ) என்றற்போல; அந்த ஞானத்தாலெல்லாமுணர்ந்தலின்,
 'கையகப்பட்டிருந்தான்' என்றான். தன்மேல் வேட்கைசெல்லாமையின்,
 'பெண்ணெனுமுழலைபாயும்' என்றான்; யாழ்வென்ற பின் அல்லது அவற்கு

வேட்கைநிகழாமெ மேலேகாண்க. யாவனாக்கொல் - தேவனே மகனே; இஃது ஐயமென்னுமெய்ப்பாடு; “சிறந்துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப,விழிந் துழி யிழிபே சுட்ட லான” (தோல். களவு. சூ. ௩) என்பதனால், தலைவிக்கு ஐயம்நிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவன்மையானும் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர் தல்வன்மையானும் ஐயம் நிகழ்ந்தது. மக்களால் தன்னை வருத்தலாகாமெ முன்னே காண்டலின், என்னை இவ்வருத்தத்திலே அகப்படுத்தின ஏந்த லென்றான். உருவச்செந்தி: உருவம், அடை. தீ வேலின்வடிவைக் கொண் டாற்போலும் வேலான்.

(௫) தேவனையினுமாக, மகனையினுமாக. இஃது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு. காவலாகிய நிறைக் கதவைத் திறந்து. யாத்தாய், எதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெய்ப்பாடு. மாலையாலே-எனது இயல்பாலே; மேல் மாலையாற் பிணித்தலுந்தோன்ற. தேவரிற்செறியயாப்பன் - தேவரைப்போலே இமை யாராட்டமர்க நோக்கும்படி செறியப்பிணிப்பேன்.

(சு) உறைகழித்த வேலேற்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத் திடைப் பிணையென்றார், பரிசாரயின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தென் பவை இடுக்கெண்ணுமெய்ப்பாடு. நடுங்கி: இது நடுக்கமென்னும் மெய்ப் பாடு. ‘மெல்லவழக்கி’ என்பது பாடமாயின், அவ்விடத்து நீங்கியென்க, தன்தோழிகூந்தலில் வண்டுமெகும்படி அவனைச்சேர்ந்து. இது, கையா மென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றகை மாற்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினும் அவன் கல்வியறிதற்குப் பலயாழையுஞ்செலுத்திப் பின்பு இந்தயாழைக் கொடுப்பாயாகவென்றாளென்க.

(இ-ள்.) மிக்க அழகுடைய கண்ணாள், இன்பத்தோடொப்பாள், அவள் வேலான், வனப்புடையநம்பி, என்னிதற்படுத்தவேந்தல், இவன் ஆராய்ந் தால் யாவனாக்கொலென ஐயுற்று, யாவனையாயினுமாக; நமதுஞானக்கண் ணிடத்தான்; அதனால், யானோக்கினவிடத்துக் கையகப்பட்டேயிருந்தான்; அங்நனமிருந்து கடைந்திகுநின்ற காணையது மார்பு இயைவது என்றாவது கொல்லோவென்று ஐயுற்று நோக்கி அக்காலம் சிறிதுநீட்டித்தலின், அதற்கு ஆற்றுவது சிறையைக் கைபோய் நான்வேலையைப் பாய்ந்து காமத்தியெரிய நின்றான்; அப்பொழுது எரியுறுமெழுகின் நின்றான்; அங்நனமின்று மாழ்கி விழித்து உயிர்த்த நடுங்கி மெல்லத் தோழிமேலே வீழ்ந்து அவனைப்புல்லி அங்நனம் கையாறுற்றவிடத்துத் தன்மனத்தாரின்ற தலைவனைநோக்கி, நீக்கி மாடம்புகுந்து யான்றோம்படி என்னுள்ளத்தைப் பிணித்தாய்; நின்னையும் பிணிப்பேன்; சிறிதுபொழுது கழிக்கவென்றான்; என்ற பின்பு தன்னெஞ்சினே நோக்கி, நெஞ்சே, நலனுண்ணப்பட்ட நம்பி ஈயின்றியிருந்த தீர்தேனதலால், மகளிர்முன்னே புலம்பாதொழிகவென்று ஆற்றுவித்துத் தேற்றிப் பின்பு தோழியைநோக்கி, இனியயாழிது உய்த்துக்கொடுமோவென்றாளென்க. ()

வேறு.

716.(க)தடங்கணுள்பணியிற்றாளுவ்வீணையொன்றினை

நெடுங்கணுளெழினியைநீக்கியுய்த்துநீட்டினான்

மடங்கலன்னமொய்ம்பினுள்வருகவென்றுகொண்டுதன்

கிடந்தஞானத்தெல்லையைக்கிளக்கலுற்றுநோக்கினான்.

வேறு.

717.(௨)சுர்துவானஞ்சுன்முதிர்ந்துமெய்நொந்தீன்றதனியேபோற்
பாந்தகேள்வித்துறைபொய்பைந்தார்மார்பன் பசும்தொய்யாழ்
நரம்புதேனார்த்தெனத்தீண்டிநல்லாள்வீணைபொல்லாமை
யிருந்தமுலையாணின்ருளேநோக்கியிசையினிதுசொன்னான்.

718.(௩)நீர்நின்றினகிற்றிதுவேண்டாநீரின்வந்ததிதுபோக
வார்பின்நிளகுமுலையினாய்வாட்டிபண்ணுற்றதிதுநடக்க
வோருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவெண்பொனுகுகொடியே
சீர்சால்கணிகைசிறுவன்போற்சிறப்பின்றம்மவிதுவென்றான்.

719.(௪)கல்சேர்பூண்கொள்கதிர்முலையாய்காமத்தியால்வெந்தவர்போற்
கொல்லையுழவார்சுடப்பட்டிக்குரங்கிவெந்ததிதுகளிறு
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தாமமார்த்ததுகிலுறையு
ணய்யாழ்நீட்டவதுகொண்டிநங்கைநலத்ததிதுவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(௧) நெடுங்கண்ணுள்தானென்க. அவ்வீணை - தத்தை முற்கூறிய
வீணை. எழினி - உறை.

(௨) வானம் சூல்முற்றி மெய்நொந்து சுரத்தீன்ற பெருமழை எத்
தறையுஞ்சென்று பயன்பட்டாற்போலப் பாந்த தூற்கேள்விகளெல்லாம்
முற்றக் கற்றுப் பயன்படுமார்பன். எழாது உள்ளடங்கிய முலை. பொல்லாமை
இதுவென்றனென்க; பொல்லாங்குபலவற்றையும் சாதியொருமையான்,
'இது' என்றான். நரம்பினிசையாற் பிறந்தபொல்லாமையாவன: "செம்ப
பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு", "செம்பகை யென்பது பண்ணே னேரா,
விற்பயி லோசை யென்மனார் புலவர்", "ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிற
திசைக்கும்", "கூட மென்பது குறியுற விளம்பின், வாய்வதின் வராது
மழுங்கியிசைப் பதுவே", "அதிர்வெனப் படுவ திருமென விற்பிச், சிதறி
யுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே" என்பன. இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும்;
"நீரிலே நின்ற லுழகுதல் வேத னிலமயக்குப், பாரிலே நின்ற லிடிவீழ்த
னோய்மரப் பாற்படல்கோ, னேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வு
நிற்றல், சேரினேர் பண்க ணிறமயக் கப்படுஞ் சிற்றிடையே."

(௩) இளகிற்று-மெல்கிற்று. கட்ட ஆதாரமின்மையின், வார்ப் இளகுறு
முலை. புண்ணுறுதல் - வெட்டுப்பட்டு நின்றல். கணிகைசிறுவன்போலென்
றது, நிலமயங்கினவிடத்தே நின்றவின். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழிக
வென்றன இகழ்ச்சி.

(ச) கல்சேர் முலையாய், இகழ்ச்சி. குரங்கி - தாழ்ந்த. 'இது' என்பது இரண்டற்குக் கூட்டுக. நங்கைநலத்தது - நங்கையின் குலமுதலிய நலத்தைத் தானுமுடைத்து. அந்நலமாவன : "சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு, நல்ல குமிழர் தணக்குடனே - மெல்லியலா, யுத்தமமான மரங்க ளிவையென்றார், வித்தக யாழோர் விதி", "தளமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்றுநான்கு, முளதா யொருங்குன மின்றி-யளவு, முதிரா திளகாது மூன்றாங்கு ருய, வதுவாகில் வீணைத்தண்டாம்", "கோடே பத்த ராணி நரம்பே, மாடக மெனவரும் வகையின வாசும்", "பதுமங்கழல் குடர் தாடியொ டுள்ளிபண் பூண்டுநின்ற, விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு, மதியமர் போதிகை புட்டின் முகஞ்சுவர் மன்னெருத்தம், விதியமர் பத்தர்க் குறுப்பென் றுரைத்தனர் மின்னிடையே" என இவையும் பிறவும்.

(இ - ள்.) தத்தையது ஏவலாலே அவ்வீனாபதிதான் அவ்வெழினியை யுடைய வீணையொன்றினையும் நீக்கிவைத்து ஒழிந்த வீணைகளைச் செலுத்திக் கொடுத்தான்; அப்பொழுது மொயம்பினானும் இங்கனே வருகவென்று கூறி அவற்றைக் கைக்கொண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினளவை அறிவிக்க லுற்றனோக்கினான்; நோக்கி அம்மார்பன், அவற்றின் நரம்பைத் தேனாந்த் தேனத் தெறித்து அவற்றினிசையாலே அவள் வீணைகளின் பொல்லாமை இது வென்று வீணாபதி நின்றவனோரோக்கிச் சொன்னான்; எங்கனமெனின், முலையினும், இந்தமரம் மெல்கின்றதலின், இவ்வியாழ் வேண்டா; இந்தமரம் அழுகினதாதலால், இவ்வியாழ் போக; இந்தமரம் புண்ணுற்றதாதலால், இவ்வியாழ் டடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால், இவ்வியாழ் ஒழிவதாக; இந்தமரம் சிறப்பின்றதலால், இவ்வியாழ் ஒழிவதாகவென்று சொன்னான்; அங்கனங்கூறியபின்னும் கதிர்முலையாய், இம்மரம் வெந்தது; இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால், நல்லயாதை நீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு நங்கைநலத்தது இதுவென்றானென்க. ()

வேறு.

720. இருநிலமடந்தையீன்றதிருவிசம்பென்னுங்கைத்தாய்
திருநலமின்னுப்பொன்றாண்முகின்முலையாரித்தீம்பா
லொருநலங்கவினியூட்டவுண்டிரோய்நான்குநீங்கி
யருநலங்கவினியாள்வாயிரந்திதுவந்ததென்றான்.

(இ - ள்.) மண்மகளீனப்பட்ட மரம், விசம்பென்னும் செவிலித்தாய் அழகியநலத்தையுடைய மின்னாகிய பொன்னினையுடைய முகிலாகிய முலையின் மாரியாகிய இனியபாலை முழுவலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்நீங்கி வளர்ந்து வாளின்வாயால் அரிந்துவந்தது, இவ்வியாழென்றானென்க.

ஈன்றது, பெயர்; சினை வினைமுதலொடுமுடிந்தது. நற்றயன்பு செவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்தமைதோன்ற, 'ஒருநலம்' என்றார். நான்காவன: வெயிலும் காற்றும் நீரும் நெய்நீரும்.

(௨௨௨)

721. தீந்தொடைரம்பின்நீமைசிந்தலாப்பொழுதுமோதிப்
பூந்தொடையரிவைகாணப்புகிறெகிழ்த்துரோமங்காட்டத்
தேங்கமழோதிதோற்றான்செல்வனுக்கென்னமைந்தன்
வாங்குபுரபுலன்கையுள்வார்புகொண்டான்.

(இ - ள்.) மைந்தன், ரம்பின்நீமையை நெடும்பொழுதெல்லாம் ஆராய்ந்துகறி அதற்கேற்ப அரிவைகாணும்படி முறுக்கையுடைத்து அதிற்கிடந்த மயிரைக் காட்டுதலின், அவையுள்ளோர் ஓதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றுவென்னுந்நிக, அவன் நபுலன் கையினரம்பை வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் ரம்பையேவாங்கினான் ; யாழ் நன்றதலின். கந்துகன் படையமைத்தெழுமினென்றதனால், நந்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினரும் போர்க்கோலத்தோடும் புறத்து நின்ற ரோன்பதுதோன்ற, நபுலன்கையில் ரம்பிருந்ததென்றார் ; அது, மேல், “பண்ணியல் யானேமேலான் பதுமுகன்” (சீவக. எசுஎ) என்பதனுணர்நக. “கொடும்புரி மயிர்தும்பு முறுக்கிவை நான்கு, நடுங்கா மரபிற் பகையென மொழிப” என்றார். (௨௨௧)

722. பணிவரும்பைம்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்தீந்தே
னணிபெறவொழுதியன்னவமிழ்துறழ்நரம்பினல்யாழ்
கணிபுகழ்காளைக் கொண்டிகடலகம்வனைக்கலுற்றான்.

பணிவரும் - வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமாடகம் - நால்விரலளவான பாலிகைவழுவாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யும் கருவி ; “இடக்கை நால்விரல் மாடகந் தழீஇ” (சீலப். அ : ௨௮) என்றார் பிறரும். பொன்முதலியன அழகிக்கு இட்டன.

(இ - ள்.) நூல்போனவன் புகழப்படுங்காளை, பத்தர்முதலியவற்றையுடைய யாழைக்கொண்டு உலகினை வளைக்கலுற்றானென்க. (௨௨௦)

723. குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான்றன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்தகீதமிடறெனத்தெரிதறேற்றார்
சூரொடுமக்கள்வீழ்ந்தார்சோர்ந்தனபுள்ளுமாவு
முருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்.

(இ-ள்.) குஞ்சியான், செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த பாட்டைக் கண்டமென்றுகருதித் கருவியென்று தெளிதலையறிபாராய்த் தேவரும்க்களும் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார் ; கின்னரமும் அசனமும் சோர்ந்தன ; மரமும் கல்லும் உருகின ; அந்நனம் வாசித்தநிலையைக் குறித்த அதற்கேற்ப ஆளாபஞ் செய்து பாடாநின்றானென்க.

“ஆழியு மாரும்போற்கீறி யதனருகே, பூழி யொரோவொன் றுடன் கீறி - வாழி, யெருதாதி கீழ்த்திசைக்கொண் டிராறு மெண்ணிக், கருதாய்

நிலக்கயிற்றைக் கண்டு” (சீனேந்திர. காண்ட. ஆருடச்சக்கரம், க.) இப் பாலைத் திரிவிலே பத்தொன்பது நரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல்குரலா மாறுகாண்க. (௨௩௧)

வேறு.

724.(க)கன்னிநாகங்கலங்கமலங்கி
மின்னுமிரங்குமழையென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை
பொன்னாண்பொருதமுலையென்கோயான்.

725.(உ)கருவிவானங்கான்றபுயலி
னருவியரற்றுமலையென்கோயா
னருவியரற்றுமலைகண்டமுங்கு
மருவார்சாயன்மனமென்கோயான்.

726.(ங)வானமீனிநரும்பிமலர்ந்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்தகார்கண்டமுங்குந்
தேனூர்கோதைபரிந்தென்கோயான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்றுகளையும் கூதிர்ப்பருவங்குறித்துப் பிரியக்கருதிய தலைவற்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின் மனமையும், அது தலைவியை வருத்தும் தன்மையும் யான்கூறவேண்டுமோ? நீயே அறிதியன்றோவெனக்கூறிச் செலவழங்குவத்தனவாக்குக. இளவேனினிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார் கூற வேண்டிற்று; யாழ்வென்றபின்னல்லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றாததலின், அதனைக்கூறவே வேட்கைதோன்றிற்றாகப் புலப்படுமென்பது கருதி.

க. (இ - ள்.) யான் கன்னியாகிய பாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழை மின்னா நிற்கும், இரங்காநிற்குமென்கோ; யான் முலையினையுடைய அரிவை அம்மழையால் மெலியுமென்கோவென்க.

உ. (இ - ள்.) யான் புயலால் அருவியரற்றுமலையென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு மருவுதனிகை நந்தசாயல் மனமழுங்குமென்கோவென்க.

ங. (இ - ள்.) யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைபோல்வாள் பரிந்து அழுங்குமென்கோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுகள், கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கின. இது, மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும். (௨௩௨ - ௪)

வேறு.

727. அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்துமணிவிரறவழ்ந்தவாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
விண்ணவர்வீணவீழ்த்தார்விஞ்சையர்கனின்துசோர்ந்தார்
மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துன்னைவத்தார்.

௩.-காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். ௨௨௫

(இ - ள்.) தலைவனதுவிரல் நரம்பை ஆய்ந்து வாசித்தபடியும், அதில் தான் பண்ணிய செல்வைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றூற்பாடிய வனப்பையுமுட் கொண்டு, கின்னரர் வீணையைக் கைவிட்டார்; விஞ்சையர் நெஞ்சுருகி மெய் சோர்ந்தார்; மக்கள் தாம் அறியாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகெட்டார்; இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயிருந்ததென்று உட்கொண்டா ரென்க.

இதனால், முன்பு யாழ்வாசித்த தன்மையையும் அதற்கேற்பப் பாடின தன்மையையும் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௩௫)

728. வீழ்மணிவண்டுபாய்ந்துமிதித்திடக்கிழிந்தமாலே
சூழ்மணிக்கோட்டுவீணைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி
பூழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினாரே.

(இ-ள்.) மதுவை விரும்பிய வண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்த மாலைவீணையும் கோட்டினை யுமுடைய வீணையிற் சீவிமுறுக்கின நரம்பும் நம்பி மிடறும் ஒன்றாய் ஏவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு, கின்னரர் மேனிவாடினாரென்க.

இதனால், கருவியும்கண்டமும் உடனிகழ்த்தினமையைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௩௬)

729. விண்ணவர்விவப்பவிஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழ்வான்கட்பறவைமெய்ப்மறந்துசோர
வண்ணரூனனங்குணைப்பாடினாரசரொல்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரே.

(இ - ள்.) அண்ணரூன், வியப்ப ஏத்த மகிழ்ச் சோர நாணப் பாடினான்; அதுகேட்ட அரசரெல்லாம் எழுதும்படிசமைத்து எழுதப்பட்ட பாவைபோலாயினாரென்க.

இதனால், கருவியை நீக்கி மிடற்றூற்பாடக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (௨௩௭)

வேறு.

730. (க) பருந்து¹ நிழலும்போற்பாட்டுமெழாலுந்
திருந்துதார்ச்சீவகற்கேசேர்ந்தனவென்றெண்ணி
விருந்தாகயாழ்ப்பண்ணிவீணைதான்றோற்பா
னிருந்தாளிளமயில்போலேந்திலவேற்கண்ணான்.

731. (உ) கோதைபுறந்தாழ்க்குண்டலமும்பொற்றோடுங்
காதினொளிர்ந்திலங்கக்காமர் துதல்விடப்ப
மாதரெருத்தமிடங்கோட்டிமாமதூர
கீதங்கிடையிலாள் பாடத்தொடங்கினாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(பி - ம்.)—¹ 'அதனிழலும்'

(க) பருந்து பறக்குமிடத்து முறையே உயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்று ஆய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேல் உயர்கின்றும்போலப் பாட வேண்டுதலின், அஃது உவமையாயிற்று ; “சிச்சிலி பூனை குடமுழக் கஞ் செம்மைத்தா, முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து-பச்சைநிற, வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு” என்றார். ‘விருந்தாகச்சேர்த்தன’ என்றான், இதற்குமுன்பு பிறரிடத்தில் லாது இவனிடத்தே காண்டலின். ‘வீணை’ என்றது யாழையும் பாட்டையும். மயில் காரினைக்கருதியிருந்தாற்போல இவரும் புணரும்நாளினைக்கருதியிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில்: இளமை - குணம்.

(உ) உட்கும் நானும் ஒருங்குவருதலின், ‘நுதல்வியர்ப்ப’ என்றார். அது தன்னை அவனோக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு ; அது, “புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல்” (தொல். மெய்ப்பாடு. கஉ) என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம். கிடை - ஒப்பு.

(இ - ள்.) மயில்போலிருந்தாள், கண்ணை, அவள்தான் யாழையும் பாட்டையும் யான்தோற்றற்குப் பருந்தும் அதன் நிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாசினையும் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்த்தனவென்றுகருதி யாழைப் பண்ணி வாசித்து மதுரகீதத்தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோதைதாழ இலங்க வியர்ப்பக் கோட்டி அம்மதுரகீதத்தைப் பாடத்தொடங்கினாளுன்க.

யானென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும் வருவிக்க. (௨௩௮ - ௯)

வேறு.

732. (க) இலையாரொரிமணிப்பூணந்துமுலையுஞ்
சிலையார்திருநுதலுஞ்செம்பசுலேமழக
மலையாரிலங்கருவிவாள்போலமின்னும்
கலையார்திஞ்சொல்லினுய்காணர்கொல்கேள்வர்.

733. (உ) பிறையார்திருநுதலும்பேரமருண்கண்ணும்
பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசுலேமழக
நிறைவாளிலங்கருவிநீள்வரைமேன்மின்னும்
கறைவேலுண்கண்ணினுய்காணர்கொல்கேள்வர்.

734. (ங) அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமென்றோளுந்
திருந்தேர்பிறைநுதலுஞ்செம்பசுலேமழக
நெருங்கார்மணியருவிநீள்வரைமேன்மின்னும்
கரும்பார்திஞ்சொல்லினுய்காணர்கொல்கேள்வர்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இம்மூன்று தாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்ற மமைகண்டு ஆற்றாளடியதலைவி தோழிக்குரைத்தனவாகக்கூறினாள், வேட்கையும் சிறிது பட்டுநின்றமலின்.

௩. —காந்த்ருவதத்தையாரிலம்பகம். ௨௨௭

க. (இ-ள்.) இசைக்கலைநிறைந்தசொல்லினும், முலையும் துதலும் பசுலையிலே மூழ்கும்படி ஒளிரிகைந்த வான்போலிலங்குமருவி மலைமேலே மின்னும் ; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

உ. (இ - ள்.) கண்ணினும், துதன்முதலியன பசுலையிலே மூழ்கும்படி ஒளிரிகைந்த வான்போலிலங்குமருவி மலைமேலே மின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

௩. (இ - ள்.) சொல்லினும், முலைமுதலியன பசுலையிலேமூழ்கும்படி மூத்துவடம்போலுமருவி மலைமேலேமின்னும் ; இதனைக் கேள்வர் காணுரோவென்க.

அருவி தெளிந்ததெனவே காலம் வேனிலாயிற்று. ௨௪௦ - ௪௨)

வேறு.

735. பண்ணென்றுபாடலதுவொன்றுபல்வளைக்கை
மண்ணென்றுமெல்விரலும்வாணரம்பின்மேனடவா
விண்ணின்றியங்கிமிடறுநடுநடுங்கி
யெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

‘அதுவொன்று’ என்றது, அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மண்ணுதல் - பண்ணுதல்; “ஆவுதிமண்ணி” (மதுரை. சகச) என்றாற்பிறரும். ‘விரலும்’ என்ற உம்மை எச்சவும்மையாதலின், பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது, முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரத்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுநின்ற வெளியை. ‘நடுநடுங்கி’ என்றது கம்பிதப்பாட்டை; “எடுத்தல்பாட்டுச்சுமாமென்படுத்தன் மந்தர், தடுத்த நலிதல் சுமமார் - தொடுத்தியன்ற, தள்ளாத கம்பிதர் தானடுக்க னற்குடில, முள்வாங்கிப் பாடலுணர்” எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதம் கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பாடத்தொடங்கினவள் பாடினபாட்டும் அதற்கேற்ற யாழும் ஒருதிமமாயிருந்தன; அவன்பாடின பாட்டும் யாழும் வேறொருதிமமாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப் பொருந்தும் பல்வளைக்கையின்றிரலும் அதற்கேற்கும் பாட்டுக்களும் நரம்புடன் நடவாவாயின; பின்பு கருவியொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பிதலைச்சேர்தலாலே வாதிற்கு எடுத்த கீதத்திற் சிறிது குறைந்து மாதர் இசைதோற்றாளென்க.

“சிலைத்தொழில்”, “கருங்கொடி” (சீவக. சுருள் - ௮) என்னும் கவிகளால் தெய்வத்தன்மையான பாட்டுடையவென்றுகூறிவைத்து ஈண்டுக் கற்றமிழ்ப்படுத்தாதாரைக் கூறுமாறுபோல, “விருந்தாகயாழ்பண்ணி” (ஐ. எ. ௩௦) என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமுறைமையன்றியென்றும், ‘பண்ணென்று பாடலதுவொன்று’ என்றதற்கு யாழுமிடறும் வேறுபட்டதென்றும், ‘விண்ணின்றியங்கி’ என்றதற்கு அந்தரவோசையென்றுங்கூறுதல் தேவர்கருத்தன்மையுணர்க. காமத்தாறகலங்கி இவள் தோற்றாளென்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றியின்மையுமுணர்க. (௨௪௩)

736. மையார்நெடுங்கண்ணைமாமணியாழ்தா னுடைந்து
நையாநெடுங்காணனிநாணபீ தூராப்
பொய்யாதோர்குன்றெடுப்பான்போன்மெலிந்துபொன்மலை
பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியேந்தினளே.

கைந்துநெடுக்குதல், இழுவென்னுமெய்ப்பாடு; வெற்றியையிழத்தலின். நாணுள்ளம் பிறர்க்குவெளிப்படநிகழ்தலின், நாணென்னுமெய்ப்பாடு. தோல்விதோன்ற மாலைபிடுதலின், மேல் இனிவரவென்னுமெய்ப்பாடு.

(இ-ள்.) கண்ணாகிய பெண்ணரசிதான், அங்கனம் யாழ்தோற்றலின் மகக்குத்தோல்வியுளதாயிற்றென்றுரைந்து நிலைதளர்ந்து அவையிற்செல்ல வேண்டிதலின் நாணபீதூர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பாள் போலே குறைந்து பொன்மலையைக் கழலாற்கு ஏந்தினாளென்க. (உசச)

737. மெல்லென்சிலம்பாற்றமேகலைகண்மின்னுமிழ
நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி
யொல்லென்னுயர்தவமேசெய்ய்மினுலகத்தீ
ரெல்லீருமென்பாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே.

(இ-ள்.) அங்கனமேந்தினவள், அரற்ற உமிழ நாண அடியால் நடந்து சென்று, உலகிலுள்ளிரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபடப்புகழ்கின்ற உயர்தவமே செய்யமின்னென்று கூறுவாளைப்போல ஏந்தல்கழுத்திலே அதனை வீழ்த்தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப, 'வீழ்த்தனள்' என்றார். இங்கனமெய்துதற்குத் தவஞ்செய்யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவள்பிறப்பித்தலின், 'என்பாள்போல்' என்றார். ஒல்லென் - வெளியாகவென்றுமாம். (உசரு)

வேறு.

738. நாகத்துப்படங்கொளல்குனலங்கிளர்செம்பொன்மலை
மேகத்துப்பிறந்தோர்மின்னுமணிவரைவீழ்ந்ததேபோ
லாகத்துப்பூட்டிமைந்தனடிதொழுதிறைஞ்சிரின்றான்
போகத்துநெறியைக்காட்டும்பூமகள்புணர்ந்ததொப்பான்.

(இ - ள்.) போகத்தின்வழியைக்காட்டிற் திரு வந்துகூடிய தன்மையை யொப்பான், அல்குலவன், ஒருமின் மேகத்தேபிறந்து மணிவரையிலே வீழ்ந்ததுபோலே பொன்மலையைக் கணவன் ஆகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது இறைஞ்சி நின்றாளென்க.

மலைஅவனது முடிசுடாத கருநெறியின் மருஞ்சி எருத்தத்துஅலைந்து கிடந்ததன்மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவீழ்ந்தமைதோன்ற மேக முவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயின், காலமயக்கம். (உசசு).

739. செம்மலாடியுநோக்கித்திருமணியல்குணைக்கி
வெம்முலைத்தடமுநோக்கிவிரிமதிமுகமுநோக்கி

விம்மிதப்பட்டுமாதோவிழுக்குவான்போலவாகி
மைம்மலர்த்தடங்கணங்கைமரைமலர்த்தேவியென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் ரிந்தமையால், விம்மிதப்பட்டு விழுங்குவான்போலையாப்பின்பு குறித்தனோக்கி ஐயம்நீக்குதற்குரிய கருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயம்நீங்கியும் நுகர்த்தற்குரிய மாதரைத் திருவென்றே கருதினனென்க.

அடி நிலத்தீண்டியும், ஆடைமாசேறியும், மாலை வாடியும், கண்ணிமைத்தும் ஐயம்நீக்கும். விம்மிதம் - வியப்பு ; அஃதாவது பிறர்கட்டோன்றிய புதுமையாற்பிறந்த மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பாண்மையாயினமையின், தன்கண்மறைந்துநின்ற வேட்கை புலப்பட்டு மனத்தினையும்கண்ணினையும் அடிதொட்டு முடிசூழ்ந்து செலுத்தினமைகூறிற்று. இவன் இங்கனங்கருதி வீணையொழிந்து அயர்தலாகிய கையாற்றற்றிருந்தமை, மேலே “தார்ப்பொலிமார்பனோர்த்து” (சீவக. எடுஅ) என்பதனானைக்க.

740. கோதையுந்தோடமின்னக்குண்டலந்திருவிலவீச
மாதரம்பாவைநாணிமழையினினைசிறுநீர்ப்பக
காதலந்தோழிமார்களுங்கருங்கயற்கண்ணினானை
யேதமொன்றின்றிப்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவீழ்த்தார்.

தோட்டினைகளிகோதையிலே எறிப்பரித்தலின், ‘கோதையுந்தோடமின்ன’ என்றார்.

(இ - ள்.) பாவை, அவையிலேரித்தலின் நாணி யின்ன வீச நிலநோக்கி மின்போல்துடங்கிநிற்க, தோழியர் அவட்கு நாணத்தாலவரும் இறந்துபாடின்றாகச் சூழவீழ்வதொரு திரையை வீழ்த்தாரென்க.

கண்ணினானை, உருபுமயக்கம்.

(௨௪அ)

741. வெள்ளிலவேற்கணைச்சீவகன்வீணவென்ற
னென்னியனென்றுமார்தருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பக
*கள்ளராற்புலியைவேறுகாணியநாவன்மன்ன
னள்ளகம்புழுங்கிமாதோவுரைத்தனன்மன்னர்க்கெல்லாம்.

(இ - ள்.) சீவகன், தத்தையை யாரும்பாட்டிமென்றான், நல்லனென்று மார்தர் ஆர்ப்ப, அதுபொறுதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி, அரசரைக்கொண்டு சீவகனைப் போர்காணவேண்டி, அரசர்க்கெல்லாம் சில தீமொழிகளைக் கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஒள்ளியன், திசைச்சொல்.

(௨௪௧)

742. வடதிசைக்குன்றமன்னவான்குலமாசசெய்தீர்
விடுகதிர்ப்பருதிமுன்னர்மினிவிளக்கமொத்தீர்.

* ‘கள்ளாவா புலியைக்குத்து’ என்பது ஒரு பழமொழி.

வடுவரையென்றுமாயும்வாளமாஞ்சினீரேன்
முடிதறந்தனியிர் போகிமுனிவனம்புகுமினென்றான்.

(இ - ள்.) வணிகன்மகளை அரசன்கோடலன்றி அரசன்மகளை வணிகனுக்கு நீங்கள் கொடுக்கின்றமையால், மேருப்போல் நிலைகுலையாத துங்குலத்திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டீர் ; இதுவுமன்றி, இவன்முன்னர் துமது ஒளியுங்குறைந்தீர் ; இவ்வடுவுரை ஒருகாலத்தும் மாயாது. இதனை மாப்விக்கும் வாட்போரை அஞ்சினீராயின், அளிக்கத்தக்கீர். அரசைவிட்டுப் போய் முனிகளாய்க் காட்டிலே சென்மினென்றானென்க.

கலுவடுவேகலும் அரசனாத்தலான், இவரைநோக்கி துங்குலமென்றான். ()

743. முல்லைப்பூம்பந்து தன்னைமும்மதக்களிற்றுவேலிக்
கொல்லைப்பூங்குன்றஞ்செய்தீர்குங்குமக்குழங்கன்மாலை
மல்லுப்பூத்தகன்மமாப்பீர்புகழெனும்போர்வைபோர்த்துச்
செல்வப்பூமகளுநானையவனுழைச்செல்லுமென்றான்.

(இ - ள்.) அதுவேயன்றிப் பின்னும், மாப்பினையுடையீர், கையாற்பிசைந்துபோகடுவதொரு முல்லைப்பந்தைக் களிற்றை வேலியாகவுடைய கொல்லை யிற் குன்றாக்கினீர் ; இனிதும்முடையநிலமகளும் புகழாகிய போர்வையைப் போர்த்து நானே அவனிடத்தே செல்லுமென்றானென்க.

நீர் போரிடக்கஞ்சிக் கலுவடுவேகன்மகளைக் கொடுக்கின்றமையின், யான் நினைத்ததளவாய் என்கீழ்வாழ்கின் தவனை எனக்கு நிலைகுலையத்தலரிதாக்கினீர்
ஒன்றானென்க. (௨௩௧)

744. திருமகளிவனைச் சேர்ந்தான்மெண்டிரையாடவேலி
யிருநிலமகட்குஞ்செம்பொனேமிக்குமிறைவனாகுந்
செருநிலத்திவனை வென்றீர்திருவினுக்குரியோன்றான்
கருமனநச்சுவெஞ்சொற்கட்டியங்காரனன்றே.

(இ - ள்.) கொடியமனத்தினையும் நஞ்சாகிய கடுஞ்சொல்லினையுமுடைய கட்டியங்காரன், இவளிலக்கணமிருந்தபடியால் திருமகளாகிய இவனைச் சேர்ந்தவனொருவன் தெண்டிரைவேலியை ஆடையாகவுடைய நிலமகட்கும் ; சக்கர வாளத்திற்கும் இறைவனாதலாற் போரிடத்து இவனைவென்று இவனைப் பெற்றீர், இப்பெருஞ்செல்வத்தை துகர்த்தருகியீராவீரென்றானென்க. (௨௩௨)

745. அனிச்சப்பூங்கோதைகுட்டினம்மனையோவென்றஞ்சிப்
பனிக்குதுண்னுசுப்பிற்பாவையொருத்திராம்பலரென்றெண்
துனித்துநீர்துளங்கல்வேண்டா தாமணிச்சிவிறிநீர் தாய்த் [னித்
தனிக்கயத்துழக்கிவென்றீர்தையிலைச்சார்மினென்றான்.

(இ - ள்.) இவனைவென்றாலும் பாவையொருத்தி நாம் பலராதலால் இவனைப்பெறுதற்குப் பின்னும் நம்மிற் போர்செய்யவேண்டுமென்றுகருதி வெறுத்து மனந்துளங்கல்வேண்டா ; துமது உயிர்போகாதபடி கயத்திலே

௩. - காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். ௨௩௧

சிலிறியாலே நீரைத்தூவித் தனித்தனியே பொருது வெந்தவர்கள் அவனைச் சேரக்கடவீரென்று நென்க.

தனியலாகாமையிற்பன்மையாங்குறிஞர். அம்மனையோ-அம்மேயோ.

746. வெந்திறவாளன்கூறவேகமோடேறிமன்னர்
பந்தனியிரலினுடன்படாமுலைப்போகம்வேண்டிக்
கந்தெனத்திரண்டதிண்டோட்கந்துகன்சிறுவன்காயு
மைந்தலையாவின்சீற்றத்தாரழங்குளிக்கலுற்றார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கட்டியங்காரன்கூற, அதுகேட்டு மன்னர் தத்தையது முலைப்போகத்தை விரும்பிக் கோபத்தோடே முழங்கிக் கந்துகன்பின்னையாகிய ஐந்தலையாகத்தினது கோபமாகிய ரஞ்சிலே அழுந்துதலுற்றாரென்க.

தாளும் ஈந்தட்டனுமொருதலையும், பதுமுகனெழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றுதலையும், ஈபுலனும்விபுலனுமொருதலையுமாகப் படைவகுத்தெழுதலின், 'ஐந்தலையாவு' என்றார். அது, "சதுமுக மாகச் சேனை ஈமர்தலைப் பெய்க" (சீவக. ௭௭௭) என்பதனுணர்க. (௨௫௭)

747. பண்ணியல்யானைமேலான்பதுமுகன்பரவைத்தானை
கண்ணியதுணர்ந்துகல்லாக்கட்டியங்காரனெஞ்சி
லெண்ணியதெண்ணிமன்னரிகன்மலைந்தெழுந்தபோழ்திற
றண்ணியசிறியவெய்யதழற்சொலாற்சாற்றுக்கின்றான்.

(இ - ள்.) பண்ணிலேபயின்ற யானைமேலானாகிய பதுமுகன், அரசர் தானை போர்குறித்தமையும்றிந்து கட்டியங்காரன் கள்ளராற்புலியை வேறு காண (சீவக. ௭௭௭) எண்ணியதனையுமெண்ணி, அரசர் இகலிலே மாறுபட்டெழுந்தவளவிலே தண்ணிய சிறிய வெய்யவாகிய சொற்களாலும் தழல் போலுஞ் சொல்லாலும் சாற்றுகின்றனென்க.

அவை, சாம பேத தான தண்டம். சாமம் - இனிதாகக்கூறல்; அது குளிர்ந்திருத்தலின், 'தண்ணிய' என்றார். பேதம் - மென்மையானும் வன்மையானும் மனத்தினைப் பேதித்தல்; அது பொய்யுமெய்யுங்குறிப்பேதித்தலின், 'சிறிய' என்றார். தானம் - பகைவர்மனமகிழ்க்கொடுத்தல்; அஃது அவர்விரும்பப்படுதலின், 'வெய்ய' என விருப்பத்தாங்குறிஞர்; "நின்வெய்யனாயின்" (கலி. ௧௦௭) என்றற்போல. தண்டம் - பின்பு அவராகாமல் அழித்தேவிடுதல்; அது தழல்போலிருத்தலின், 'தழல்' என்றார். (௨௫௮)

748. இசையினிலிவட்குத்தோற்றம்யானையால்வேறுமென்னி
னிசைவதொன்றன்றுகண்டிரிதனையானிரந்துசொன்னேன்
வசையுடைத்தாசர்க்கெல்லாம்வழிமுறைவந்தவாரே
திசைமுகம்படர்கவல்லேதித்தொட்டாற்சடுவதன்றே.

(இ - ள்.) இவட்கு இசையாற்றேற்றமாம் இசைக்குவணங்கும்யானையால் வெல்லுதுமென்றுகருதித் பொருந்துவதொன்றன்று; அதுவும் வசை

புடைத்துக்கண்டீர்; அதுவேயுமன்றித் தீண்டினாற்சுவதன்மே தீயென்பது; இப்பிரம்மணையக்கின்ற தீவினையாகியதீ நினைப்பினும் சுவதொன்றுகண்டீர்; ஆதலால், இங்ஙனம் பழியும்பாவமுமாய் நீரேஅறிதற்குரிய இக்காரியத்தினை துமக்குமாறாயயான்இரந்துகொண்டு துங்கட்கெல்லாங் கூறினேன்; இனி, அடைவே வந்தவழியே திக்கிடங்களிலே கடுகப்போவீராகவென்றானென்க.

லிலங்கின தறிவும் துமக்கின்றென்றான். யானே, நாதத்திற் றேற்றுதலின், அதற்கு வணங்குதலியல்பு. (௨௫௭)

749. தோளிநான்மிடைந்துபுல்லுந்தொண்டைவரயமிர்தம்வேட்வாளினான்மலைந்துகொள்ளின்வாழ்கதுங்கலையுமாதோ[டோர் கோளுலாஞ்சிங்கமன்னன்கொடியினையெய்தப்பெற்றீர் தாளினொய்யீராகித்தரணிதாவிடுமினென்றான்.

(இ - ள்.) இன்பத்தைவேட்டோர் தோளார் புல்லப்பெறுகின்றஅமிர்தத்தை நீர் வாளாற்பொருது வலிதிற்கொள்ளின், துங்கலையுமாய்ப்புகுவதாக; அதுவுமன்றிச் சிங்கமன்னன் ஒருமகளைப் புணர துமதுநல்லினையால் தரணியைப் புணரப்பெற்றுநின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியால் நொய்யீராகி அதனாபிதக்கின்ற வருத்தத்தைக் கைவிடுவீராகவென்றானென்க.

தா - ஈண்டு வருத்தம். இவை இரண்டுகலியும் சர்மம். வலிந்துகொள்கின்ற இராக்கதம், “முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே” (தோல். களவு. சூ. ௧௪) என்பதனால், ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளையர்ய் அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பின்மையுணர்ந்தீரீராதலின், நீர் கற்ற இயலும் கெடுகவென்றான். (௨௫௭)

750. நாமுமும்மதத்தினாலேநாகத்தையிரிக்குநாகமாரியசினத்ததன்றியதிங்கத்தின்சுவளங்கொண்டால் வேறுநீர்நினைந்துகாணீர்யாவர்க்கும்விடுக்கலாகாதாறித்தேனொழுகுங்கோதைநம்பிக்குமன்னனென்றான்.

(இ - ள்.) தன்மதத்தாலே ஒழிந்தநாகங்களைக் கெடுப்பதொருநாகம், மிக்கசினத்தையுடைத்தாய் அதிமதுரத்தின் குளகைக்கையிலேகொண்டால், அக்குளகை யாவர்க்கும் விடுவித்தலரிது; கோதை நம்பிக்கும் அக்குளகின் தன்மையள்; இதனைத்தனித்து ஆராய்ந்துகாணீரென்றானென்க.

குளகுபோல் மதத்தை விளைப்பவன் இவளுமாதலால், வீடுத்தலரிதென்றான். (௨௫௮)

751. இளவளநாகுபுல்லியினத்திடையேறுவின்ருலுளவளங்கருதியுக்கலுழப்பெருதுடையதாமே தளவளமுகைகொள்பல்லாட்சீவகன்மழுவிநின்றருகொளவுனைந்தெழுவதல்லாற்கூடுதனுங்கட்காமோ.

௩. — காந்தருவத்தையாரிலம்பகம். உ௩௩

(இ - ள்.) அழகையுடைய இரங்கைப்புல்லித் தன்னினத்திலே ஏறு நின்றால் அதற்குள்ள அழகைத் தான் தூக்கக் கருதி முயற்சை உழுமெருது உடையதாமோ? அதுபோலத் தத்தையைச் சேவகன் தழுவிநின்றற் கோடற்கு வருந்திப்போவதல்லது துங்கட்குக் கூடுதல்கூடுமோவென்றனென்க.

ஏறுபோல் ஏருது துகராமையின், உதனோடு அரசவை உவமித்தான். (1)

752. எழுந்துவிண்படருஞ்சிங்கம்பெட்டைமேலிவந்துநின்றான்
மழுங்கமேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புலிதனக்குமாமோ
கொழுங்கயற்கண்ணினோச்சீவககுமான்சூழ்ந்தா
லழுங்கச்சென்றனைதல்டேய்களா நங்கற்குமாவதுண்டோ.

(இ - ள்.) பேய்களாள், சிங்கம் பெட்டைமேலே மேலிநின்றால், மேற் சென்று அதுகெடும்பட பாய்தல் புலிக்கும் கூடாதாகலின், நீர்கருதுகின் மதும் அத்தன்மைத்து; இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சேவகன் தழுவிநின்றற் காமனுக்கும் அவ்விடத்து ஆவதொருகாரியமில்லையென்றனென்க.

இதனால், உழப்பெருதென் மற்கு வெறுத்தமை கண்டு உயர்த்துக்கூறியும் விடுவித்தலரிதென்றான். “ஒட்டகம் குதிரை கழுதை மரையிவை, பெட்டையென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய” (தொல். மரபு. கு. ௫௨) என்பது னுள், ‘கொடை’ என்றதனால் சிங்கத்துக்கும் பெட்டைகொண்டவாறுகாண்க. தண்டித்துவிடுக்கவேண்டுதலின், ‘பேய்களாள்’ என்றான். (உச௦)

753. மத்திரிப்புடையநாகம்வாய்வுழிகடாத்ததாகி
யுத்தமப்பிடிக்கணின்ருலுடற்றுதல்களபக்காமே
பத்தினிப்பாவைநம்பிசீவகன்பாலளானா
லத்திறங்கருதியுக்கலரசிர்காணுங்கட்காமோ,

(இ - ள்.) அரசிர்களாள், செற்றத்தையுடைய நாகம் மத்தத்தாய்ப் பிழக்கண் நின்றால் அதனைக் கெடுத்தல் யானைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ? அது போலப் பாவை சீவகன்பாலளானால் அவனைப்பெறுத்திறத்தை நீர் கருதி முயற்சை துமக்குக்கூடுமோவென்றனென்க.

அரசராதலின், இவனைப்பெறுதற்குரியாராயினும் கலையாளனும் ஆண்மை முதலியவற்றானும் குறைபாடுடைமையிற் பெறலரிதென்றான். (உச௧)

754. தாமத்தாற்கெழீஇயகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
ருமத்தாற்கெழீஇயமார்பனிர்திரன்நனக்குமாமோ
தேமுற்றிரின்னுங்கேண்மினிரதிரையப்புணர்துமென்று
காமத்தாற்கெழுமினார்க்குக்காமனிற்பிரிக்கலாமே.

(இ - ள்.) மயக்கமுற்றீர், கோதையது தோட்டுணையாகிய சேவகனைப் பிரித்தல் இத்திரனுக்குக்கூடாது; இங்ஙனம் இவனைப் பிரித்தலேயன்றி, இன்னமுங்கேண்மின், இரதிரையக்கூடுவேமென்று வேட்கையாற்பொருந்தினார்க்கு அவனைக் காமனிடத்துநின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்றனென்க.

(பு - ம்.) — 1 ‘கெழுமினார்க்கு’, ‘கழுமினார்க்கு’

தெய்வத்தாலும் பிரித்தலரிதென்று கூறி, பின், இவடன்னைப் பிரித்தலும் அரிதென்றான். இவை ஐந்துகவியும் பேதம். (உ.சு.உ)

755. எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபின்னிநுந்தவேந்த
னும்மையும்வேறுசெய்துதும்முளேபொருதுவீந்தால்
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிடவினைக்குநீதி
யம்மமற்றதனையோரீரவன்கருத்தன்னதென்றான்.

(இ - ள்.) நீர் எம்மை ஒருவாற்றான் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அந்
நனம் வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் தும்மையும் பகைப்பித்து தும்மிலே
நீர் பொருது பட்டால் தும்முலகெல்லாம் தான் ஆளுதற்கு ஒருமுறைமை
உண்டாக்காநிற்கும்; அதனை என்னையொழிய வேறே ஆராய்ந்துபாரீர்; இவன்
கருத்து முன்பும் அத்தன்மைத்துக்காணுகோளென்றானென்க.

அம்ம, அசை. அரசருலகனைக் கட்டியங்காரன்கொள்ளாமல் அவரே
பெறும்படி கூறினமையால், இக்கவி தானம். (உ.சு.உ)

756. சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநீர்காண்மினெங்கள்
விறற்றிலென்றுவில்வாய்வெங்கிணைதொடுத்துவாங்கிக்
கற்றிரள்கழிந்துமண்ணுட்கரந்ததுகுளிப்பவெய்திட்
டிறற்றெமர்கல்வியென்றானிடியுருமேற்றொடொப்பான்.

(இ - ள்.) உருமேற்றொடொப்பான், மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மை
யன்றி வில்வன்மையும் திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி, வில்வாயிலே
கணையைத்தொடுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு
கற்றிரளைக்கழிந்து மண்ணுட்குளிப்பவெய்து எமர்கள் கல்வியெல்லாம் இத்
தன்மைத்தென்றானென்க. (உ.சு.ச)

757. ஆழியங்கழனிதன்னுளம்பொடுகணையம்வித்திச்
சூழ்குடர்ப்பிணங்கண்மல்கவினைத்தபின்றொழுதிப்பல்பேய்ச்
கூழ்படுகுருதிநெய்யினிறைச்சிச்சோறுட்டிவென்றி
வீழ்தரவேட்டுநின்றொரெய்துபவெகுளல்வேண்டா.

(இ-ள்.) 1 சக்கரவியுகமாக வகுத்த படையாகிய விளைநிலத்தே அம்பை
யும் தண்டாயுதத்தையும் விதையாக விதைத்துப் பிணமாகிய நெல்லை விளை
வித்த பின்பு குருதியாகிய நெய்யுடனே இறைச்சியாகிய ஊழ்படுசோற்றைப்
பல்பேய்க்கு ஊட்டி விசயமகள் விரும்பும்படி களம்பேட்டுநின்றவர்கள் இவ
ளைப் பெறுகின்றார்கள்; ஒருபயனின்றி வெகுளல்வேண்டாவென்றானென்க.

இவை இரண்டும் தண்டம்.

(உ.சு.இ)

758. போர்ப்பறைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட
கார்க்கடல்போன்றுசேனைகலக்கமோடுநிறியார்ப்பத்
தார்ப்பொலிமார்பனோத்துத்தன்கையிலீணைக்கி
வார்ப்பொலிமுலையினுட்குவாய்திறந்தினைச்சொன்னான்.

(பி - ம்.)—1 'சக்கரபூகம்'

ந. - காந்தருவத் தையாரிலம்பகம். உரு

(இ - ள்.) காந்தருவத் தையாரிலம்பகம் உருவமுத்கிச் சேனையார்
ப்ப அதனை மார்பார் ஓர்ந்து நீக்கித் தந்ததற்கு இதனை வாய்விட்டுக்கூறின
னென்க.

கலக்கம் - முன்னின் நல்லுருவத்தை. உரு-முத்கி. கையாறுற்றிருந்த
வன் ஆரவாரமுண்டென்று செவ்வொடுத்தனார்தான். ஓர்ந்து, விகாரம்.
வீரத்தாம் காமங்கெட்டதென்று இரண்டன்சிறப்புக்கூறினர். (உரு)

வேறு.

759. தேய்ந்துநுண்ணிடைநெந்துகச்செப்பினைக்
காய்ந்தவெம்முலையாய்நினகண்கள் போ
லாய்ந்தவம்பினுக்காரிரையாகிய
வேந்தர்வேண்டினின்றார்விம்மனியென்றான்.

(இ - ள்.) இடை குறைந்துகெடும்படி செப்பினைக் கெடுத்தமுலையாய்,
நின்னுடைய கண்கள்போல் தப்பாதென்று ஆய்ந்த அம்பிற்கு இரையாவதற்கு
வேந்தர் விரும்பினின்றார் ; நீ வருந்தாதொழிக்கவென்றானென்க. (உரு)

760. அண்ணல்கூறலுமம்மனை யோவெனத்
துண்ணெனெஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை
கண்ணினீர்முலையாக்கலங்கினுள்
வண்ணமாக்கவின்சொல்லொடுமாய்ந்ததே.

(இ - ள்.) தலைவன் அதனைக் கூறினானாக, ஆயிழை, அம்மேயோவென்
னத் துணுக்கென்ற நெஞ்சினளாய் மெய்ந்நடுங்கி அழுது கலங்கினுள் ; அப்
பொழுது அவளது கவின், அவன் கூறியசூற்றுடனே பொன்நக்கெட்ட.
தென்க. (உரு)

761. மேவிநம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய
பாவியேனுயிர்பாழுடல்பற்றுவிட்
டாவியோநடவாயென்றழுதுதன்
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கினுள்.

(இ-ள்.) உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடியபகையை விளைவித்த பாவியே
னது உயிரே, நீ பாழுடலைக் கைவிட்டுப் போகின்றிலை ; இங்ஙனம் போகாத
நீயும் ஓராவியோவென்றழுது தன் கண்கலங்க அடித்துக்கொண்டாளென்க.

பாவியேனது பாழுடலும் பாடம்.

(உரு)

762. பாழிநம்படைமேலதிப்பாரெலா
நாழிலாட்டிநாடக்கிக்குடித்திடும்
வாழிநங்கைகண்டாயென்றுவாட்கனீர்
தோழிதாத்துகிறோகையினீக்கினுள்.

(இ - ள்.) தோழி, நங்காய், வலியையுடைய நம்படை மேலேநின்றது ;
இஃது இவர்களுையே யன்றி இப்பாரினுள்ளோரெல்லாரையும் கொன்று

குவித்து ஒன்றாகக் கரைத்துக் குடித்துவிடுங்கோணென்று கூறிக் கண்ணீரை முன்றூறையாலே துடைத்தாளென்க. (உஎ௦)

763. எங்கள்பெண்மையுமீர்மலர்த்தார்மன்னர்
தங்கனாண்மையுஞ்சாவ்வதுகாண்டிமென்
றிங்குவார்முரலுங்கலையேந்தல்கு
னங்கைவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

தங்குகின்ற நீண்ட கலை.

(இ - ள்.) நங்கை வாட்படை, எங்கள்பெண் தன்மையிலும் மன்னராண் தன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்று கூறி நங்கையைச் சூழ்ந்ததென்க. (உஎ௧)

வேறு.

764. கூன்களுங்குறமஞ்சிக்குடர்வெந்துகொழும்பொற்பேழை
தான்கொளப்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புகியசெல்வ
தேன்கொள்பூமாலேசூடித்தாமமாய்த்திரண்டிநிற்ப
வான்பரிங்குருவத்தூணைமறைபவுமாயவன்றே.

(இ - ள்.) பலையெழுச்சிகண்டு, கூன்களும் குறளும் அஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டிதான் தங்களை உள்ளடக்கிக் கொள்வதாகக்கருதி அதனுள்ளே பாய்கைக்கும் சாந்திருந்த பரணிகளிலே புகுகைக்கும் ஒடிச்செல்வனவும், சூடித் திரண்டு நிற்பனவும், உருவத்தைபுடைய பளிக்குத்தூணிலே மறைவன வுமாயினவென்க. (உஎ௨)

765. இங்கிதிலைமைநோக்கிமுதுவலித்தெரிபொன்மார்பு [ச்
னங்கையைக்காக்கும்வண்ணநகாநின்றுமொழிந்துபேழ்வாய்
சிங்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிங்கமுழக்கிற்சீறிப்
பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்கழனரலச்சென்றான்.

இங்கிதம்-குறிப்பின் தன்மை; அவை படையெழுச்சியும் அதற்கு இவை அஞ்சினமையும். இங்கிதனிலைமையும் பாடம். செழுமை - கொழுப்பு.

(இ - ள்.) பொன்மார்பன், நிலைமைநோக்கி. முதுவலித்து நங்கையைப் பதுமுகன்காப்பானாகத் தான்கருதி அதனை அவளுக்கு நகாநின்றகூறிக் கடியதொருசின்கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங்களின் முழக்காலே சீறிக் கோபித்து அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல் நரலப் பதுமுகன் நிற்கின்ற விடத்தே சென்றானென்க. (உஎ௩)

766. பதுமுகுமரன்மற்றிப்பாவையைக்காவலோம்பி
மதுமுகமாலெந்நீர்மதகளிறுந்நிற்ப
துதிமுகவாளும்குல்லுநண்ணிலவேலுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

(இ - ள்.) பதமுகன், வேறாக இப்பாவையைக் காத்தலைப்பேணிக் களிற்றை மண்டபத்தின் வாயிலாவும் செலுத்தி அதிலேநிற்க, கம்முடைய சுற்றத்தார், வாள்முதலியவற்றையேந்தி நட்சேனையை நான்கு கையாக அவர் வகுத்தவிடத்தே நிறுத்துகவென்றானென்க.

பதமுகனையொழிந்த தோழர்மூவரும் மூன்றுகையும், நபுலவிபுலர் ஒரு கையும் ஆக நான்குகை.

(௨௭௪)

767. வட்டுடைமருங்குல்சேர்த்திவாளீருபுடையும்வீக்கித்
தட்டுடைப்பொலிந்ததிண்டேர் தனஞ்சயன்போலவேறிக்
கட்டளைப்புரவிசூழ்ந்துகால்புடைகாப்பவேவி
யட்டியிர்பருகுங்குற்றங்கோளொழுந்தனையதொத்தான்.

(இ - ள்.) அவரை அங்குமேவித் தாள் சேர்த்தி வீக்கித் தேரை ஏறிப் பண்ணினையுடைய புரவியைப் பக்கத்தே சூழ்ந்து கால்காப்பச் சிலரை ஏவிக் கூற்றம் கொல்லுகக்கெழுந்த தன் மைமையொத்தானென்க.

வாள் - உடைவாள்.

(௨௭௫)

768. புள்ளிரைப்பன்னபொற்றூர்ப்புரவித்தேரிரவிபோலா
வுள்ளருத்தெழுந்துபொங்கியுடல்சினங்கட வநோக்கி
முள்ளையிலிலங்கநக்குமுடிக்குழாமன்னர்கேட்பக்
கள்ளவிழலங்கன்மார்பன்கார்மழைமுழக்கிற்சொன்னான்.

புள்ளிரைப்பன்ன - பறவையின் ஒலியையொத்த.

(இ - ள்.) அம்மார்பன், தேரிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்வி தாய் மனத்தேதோற்றி மிக்கு உடம்பினைச் செலுத்தாநிற்க, மன்னரைநோக்கி மிக நக்கு அவர்கேட்ப மழைமுழக்கம்போலே கூறினானென்க.

(௨௭௬)

769. முருகுலாமுல்லைமாலேமூப்பிலாமுலையினர் தும
மருகுலாம்புலவினோக்கத்தமீர் தமின் துருப்புகொல்லோ
கருதலாம்படியதன் றிக்கலதியம்பிவையுங்காய்ந்த [ன்.
பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ்வெஃகமும்புகைந்ததென்று

(இ - ள்.) போர்செய்தலானுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படிய தன்றாகக் கேட்டினைச்செய்தலுடைய அம்பாகிய இவையும் காய்த்தன; இவ் வெஃகும் புகைந்தன; ஆதலால், முலையினர் நீர் யாழ்வாசிக்கப்போந்தீரென் பதனால் தும்பிட்டத்தே பிறந்த புலவினோக்கத்தாம் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத்தைப் பாழேயுகுப்பார்கொல்லோவென்றானென்க.

‘அவிர்தமென்றுகுப்ப’ என்றும் பாடம்.

(௨௭௭)

770. வாணிகமொன்றுந்தேற்றாய்முதலொடுக்கேடுவந்தா
லூணிகந்தீட்டப்பட்டவூதியவொழுக்கினஞ்சத்
தேணிகத்திலேசுனோக்கியிருமுதல்கொமைகொள்வார்
சேணிகந்துயப்போனின்செறிதொடியொழியவென்றார்.

(இ - ள்.) ஊணைக் கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத் திற்கும் ஒருகேடுவந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நடப்பின்மேலே நெஞ்சத்தாடக்கின்ற திண்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழப்பதில் முதல் பெறுகையும் ஊதியமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக்கொள்வார் நின்குலத்தோர்; நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித் தெழுதலின், நினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்; இனி நின்செறிதொடியாகிய ஊதியத்தைக் கைவிட்டு நின்னுடம்பாகிய முதலைக்கொண்டு பிழைக் கப்போவென்றாரென்க.

தேற்றாய், “தேற்றாய் பெரும பொய்யே” (புறநா. ௫௯) என்றது போனின்றது. இலேசு - சிறுமையாகிய ஊதியம். (௨௭௮)

771. தம்முடைப்பண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட
லெம்முடையவர்கள்வாழ்க்கையெமக்குமஃதொக்குமன்றே
யம்முடியாசர்க்கெல்லா மென்கையிலம்புதந்து
தும்முடைத்திருவுந்தேநோக்குமின் கொள்வலென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுத் தம்முடைய பண்டத்தைப் பிறர்க்குக் கொடுத்து அவர்களுடைமைகளை வாங்கிக்கோடல் எம் குலத்தோர் வாழ்வாதலின், அஃது எமக்குமொக்குமல்லவோ? இனி யான் துங்கட்கெல்லாம் என் கையிலம்பை தந்தது தும்முடைய வீரனீயையும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள் வேன்; வல்லீராயின் அவற்றைக் காப்பீராகவென்றானென்க. (௨௭௯)

772. மட்டுலாந்தாரினாய்நின்வனப்பிழைமுனமைகல்வி
கெட்டுலாய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கின்கிணிகனிர்மகளிர்கோங்க
மொட்டுலாமுலைகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கண்மழுகப்
பட்டுலாய்க்கிடக்கலுற்றாயென்சொலாய்பாவினென்றார்.

(இ - ள்.) தாரினாய், சிலம்புமுதலியவற்றையுடைய மகளிரது கோங்க ரும்பு தோற்றுப்போம் முலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்கள் உலாய்ப்பாய்கையினுலேபட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக்கீழ்க்கிடக்கலுற்றபாவி, நீ எதுசொல்லாபென்றாரென்க.

இஃது, அரசர்கூற்று.

(௨௮0)

773. எரிசுடர்ப்பருதிமுன்னரிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னர் துங்கள்புறக்கொடைகண்டுமற்றிம்
முருகுடைக்குழலினுடன் முகிழ்முலைகலப்பலன்றே
வீருடர்வழங்கும்வையத்தென்பெயர்கெடுகவென்றான்.

(இ - ள்.) பருதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோல நீர் எனதுதோற்றம் கண்டுபோக துமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழலினுளை முலையைக் கலப்பேன்; அதுசெய்திலேனாயின், என் புகழ் ஞாயிதம் திங்களும் வழங்குகின்ற உலகெங்கும் நடவாது கெடுவதாகவென்றானென்க.

௩. — காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். ௨௩௯

இது சீவகன் உஞ்சினம். இது, முன் இளமமூதலியவற்றை அவ்வரசர் கொன்று கூறலின், அக்கொலை பொருளாகப்பிரந்த வெகுளியென்னுமெய்ப்பாடு. இது, “நஞ்சுக்களரே” (௭௨) என்னும்புறப்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க.

வேறு.

774. ஆண்மரவாணிலத்தப்புவேல்செய்முட்
காண்வருகாட்டினக்களிற்றுநீள்வரை
நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்
பூண்முலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

(இ - ள்.) ஆளாகிய மரத்தையுடைய வாளாகிய நிலத்தே அம்புவேலாற் செய்த இடுமுள்ளையுடைய எல்லாரும் காண்டனுடைய காட்டில் இனக்களிராகிய வரைமேலே வேந்தராகிய வேழத்தினர் தத்தையென்கிற பிடிக்கு அவாவிப் போர்செய்தலுற்றனவென்க.

பூண்முலை, வெளிப்படை.

(௨௮௨)

775. தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்
தோழர்தன்னுள்களாச்சொரியுமும்மத
மாழ்குடற்சுற்றமாவழன்றுசீவக
வேழயர்போதகமினத்தொடேற்றதே.

(இ - ள்.) இசையேழினுமுயர்ந்த சீவகனாகிய யானை, கை நந்தட்டாகை, மருப்பு நடுவிடலாக, தோழர்நால்வரும் தாளாக, மும்மதம் தேரும் குதிரையும் காலாளுமாக, அரசராகிய ஆனைத்தொடருடனே போர்செய்யத் தொடங்கிற்றென்க.

தன்னை யானையாக உருவகங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழிந்த மூன்று படைபுறம். யானைக்கு உத்தமலிலக்கணம் ஏழுமுழவுயரம். இவன் வீணவென்றமையின், ஏழுயர்போதகமென்றார்.

(௨௮௩)

776. குடையுடைவேந்தெனுங்குழாங்கொணுகமுங்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமரவேழமும்
வெடிபடுபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சைய
ரிடியுடையினமழைநெற்றியேறினார்.

(இ - ள்.) வேந்தராகிய யானைகளும் தத்தையாகிய பிடியையுடைய சீவக குமரனாகிய யானையும் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலைக் காண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியிலேயேறினாரென்க.

வெடி - முழக்கமுறாம்.

(௨௮௪)

777. கரைபொருகடலொடுகொர்கணுற்றென
முரைசொடுவரிவரைமுழங்கியார்த்தன
வரைசருமமர்மலைந்தரணம்விசினார்
குரைகடற்றூனைபோர்க்கோலஞ்செய்தவே.

(இ - ள்.) கடலொலியோடே வான்முழக்கம் சேர்ந்ததென்னும்படி. மூர சும் வளையும் முழங்கி ஆர்த்தன ; அப்பொழுது அரசரும் போரை ஏறட்டுக் கொண்டு கவசத்தையணிந்தார் ; அவர்தானையும் போர்க்கோலங்கொண்டன வென்க. (௨௮௫)

778. தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளித்
டெய்க்கணைப்படிமழைசிதறியெங்கணு
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதார்ச்
செய்கழற்சீவகன்வாழ்கவென்னவே.

(இ - ள்.) சீவகன்றோழரும் சீவகன் வாழ்கவென்றுகூறுநிற்கத் தெய்வத்தவணங்கிப் பாடுகூறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்ற மழைபோலக் கணையைச் சிதறப் போரைமேற்கொண்டாரென்க.

சிதறி, சிதறவென்க.

(௨௮௬)

779. கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்ம்மாரிதூ
யிலங்கினவாட்குழாயிலுளியேற்றன
யிலங்கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சிலம்பினவியமரந்தெழித்தசங்கமே.

(இ - ள்.) அரசர்பெரும்படை கணையைப் பெய்மாரிபோலத்தூவி இத னேடுகலந்தது ; அப்பொழுது இரண்பெடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின ; குதிரையும் ஒன்றையொன்று ஏற்றன ; தேரும் ஒன்றையொன்றுதறித்தன ; வேழமும் ஒன்றையொன்று காய்ந்தன ; இயமரமும் இயம்பின ; சங்கும் ஒலித்தனவென்க.

இதனால், இரண்பெடையும் கலந்தபடி கூறினார்.

(௨௮௭)

780. சுற்றணிகொடுஞ்சிலைமேகந்தூவிய
முற்றணிபிறையெயிற்றம்புழும்கலி
னற்றுவிழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரிவதோர்மாரியொத்தவே.

(இ - ள்.) சிலையாகிய மேகந்துவிய நிரம்பவலித்தல்பொருந்தின அம்பு மூழ்குதலால் அற்றுவிழ்கின்ற முகமாகிய அவை மலர்ந்த தாமரைப்பூவைச் சொரிவதொருமாரியையொத்தனவென்க.

எயிற்றம்பு - அலகம்பு. மற்று, அசை.

(௨௮௮)

781. மறப்படைபசித்தனவயிறின்றார்கெனக்
குறைத்தனர்குஞ்சரங்கூந்தன்மாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
தறக்கம்போய்ப்புகுகெனத்துணியநூறினார்.

(இ - ள்.) மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன, அவை இன்று வயிறு நிறைகவென்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார் ; மாவைத்துணித்துத்தேரை யிறக்கினார் ; இன்னுயிர்போய்த் தறக்கம்புகுகவெனக்கூறி மைந்தரைத் துணியவீசினாரென்க.

(௨௮௯)

வேறு.

782. (க) ஆற்றுவீர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படஇவ்வென்பா
ரேற்றவர்மார்பத்தல்லாவிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுமுதகன்றமார்பங்
கீற்றுப்பட்டழகிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்துநிற்பார்.
783. (உ) கழித்துவாளமலையாடிக்காட்டுவார்கண்கள்செந்தி
விழித்துமேற்சென்றவேழம்வேலினுல்விவக்கிநிற்பார்
தெழித்துத்தேர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிப்
பழிப்பிலகொணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார்.
784. (ங) ஐங்கதிக்கலினப்பாப்மாச்சிறிதுபோர்கனையித் தென்பார்
வெங்கதிர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்டிநிற்பார்
நங்கைகல்யாணநன்றேநமக்கெனநக்குநிற்பார்
சிங்கமும்புலியும்போன்றூர்சீவகன்றோழன்மாரே.
785. (ச) ஒருங்கவன்பிறந்தனான்தேபிறந்தவருதயத்துச்சி
யிரும்பினாற்பின்னியன்னவெறுழவலிமுழவுத்தோளார்
விரும்புவார்வேழவேற்போர்நூற்றுவர்நூறுகோடி
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னணமாயினாரே.

இவை நான்கும் ஒருதொடர்.

(க) எம்முடனே நுமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிற்கு ஆற்ற
வீர் வாருங்கோளென்பார் ; எதிர்த்தவர் மார்பில்லாது எதிராதார் மார்பில்
இரும்பினைக் கைவிடாதுநிற்பார் ; யானைக்கோடுமுத கீற்றுப்பட்டிக் கிடக்க
வென்று மார்பை யானை குத்தக்கொடுத்துநிற்பாரென்க.

(உ) உறையைக்கழித்து வாட்கூத்தாடிக்காட்டுவார். செந்திவிழித்து .
நெருப்புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் புரவி
களைப்போக்கி, பாகனே, நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்துபூட்டென்றுநிற்பார்.

(ங) ஐங்கதி: “விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ்சாரி
யோ டைந்த.” கலினம்-கடிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது, இதனைக் களை.
வேந்தரை இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி. எதிர்கொண்டு
நிற்பார். நன்றென்றது, பூசல்பெற்ற உவகையால்.

(ச) உதயத்து உச்சியை இரும்பினாற்கட்டினாலொத்ததோள். எறுழ்
வலி - மிக்கவலி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூறு
கோடிப்படைக்குப் போர்செய்யவிரும்ந்தேம்.

(இ - ள்.) சீவகன்றோழன்மார், அவன்பிறந்தவன்றே கூடப்பிறந்தவர்,
தோளார், விரும்புவார், வருகவென்பார், அவர்கள்தாம் இப்போரில்இன்ன
மாயினர் ; அஃது எங்கனையென்னின், என்பார், விடாதுநிற்பார், கொடுத்து

நிம்பார், காட்டுவார், விலக்கிநிம்பார், பூட்டென்றுநிம்பார், கனையென்பார், எதிர்கொண்டுநிம்பார், நக்கு நிம்பாராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்தா ரென்க.

இவை, நான்கு கையிலுமின்ற படைத்தலைவரல்லாத் தோழர் பொருத படிக்கூறின். (உக௦ - கூ௩)

786. கூட்டுறமுறுக்கிவிட்டகுயமகன்றிகிரிபோல
வாட்டிறற்றேவதத்தன்கலினமாமாலெவள்வே
லீட்டம்போழ்ந்தியானைநெற்றியிருங்குளம்பழுத்திமன்னர்
சூட்டொடுகண்ணினுளாமணிசந்தித்திரியுமன்றே.

இக்கவிமுதல் நான்கு கவிபாற் படைத்தலைவராய்நின்றதோழர் மூவரும் நபுலவிபுலரும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு - மட்டிதான். உற - அதுவந்து சேருதலாலே. முறுக்கிவிட்ட - திரித்துவிட்ட ; “ பசுமட் குருஉத்திரள் ” (புறநா. ௩௨) என்றார் பிறரும். இனி உசவுறவென்றுமாம் ; அது கரியுமெண்ணையும். சூட்டு - போர்ப்பூ. குளர்மணி - முடியின்மணி.

(இ - ள்.) தேவதத்தனது மா போழ்ந்து அழுத்திச் சந்தித் திகிரிபோற் திரியுமென்க. (உக௪)

787. பாய்ந்துகலினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தர்தம்வயிறுவேவநபுலமாவிலுரென்பார்
காய்ந்துதம்புரவிக்காமர்குளம்பிணைநகரிற்றினோடை
தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலைத்திருமுடித்திலகங்கொண்டார்.

மா, முற்கூறியவாதேகொள்க.

(இ - ள்.) நபுலவிபுலரென்று கூறுகின்றவர்கள், தம்புரவியினதுகுளம் பாலே பட்டந்தேய்ந்துகும்படி. களிற்றினுதலிலே மாவோ பறவையோ பாய்ந்ததென்ன அப்புரவியைச்சேர்த்தி, அவற்றின்மேலிருந்த வேந்தர் உட்கி வயிறு வேம்படி அவர்முடியிற்சூட்டுமணிகளை வாங்கிக்கொண்டாரென்க. (உக௫)

788. காயத்தின்குழம்புதீற்றிக்காரிரும்பெறியமேகந்
தோயுமுள்விலவின்கன்காய்சினைதொறுமுதிர்வவேபோன்
மாயங்கொன்மறவார்மாலைப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்
சேயுனன்றிருவன்போன்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

(இ - ள்.) இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி அதனாலே இலவினைவெட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகனையொப்பான் ஸ்ரீதத் தன் வில்லிற் றோன்றிய பகழியாலே மறவருடைய செவ்விமாலைத்தலைகள் உதிர்ந்தன ; இது மாயமோவென்க. (உக௬)

789. நீனிற் பௌவமேய்ந்துஞ்முற்றிநீலமேகம்
வானிறவிசம்பினின்றமாரியின்மறைவலாள்
போனிற் புத்திசேனன் பொன்னணிபகழிசிந்தி
வேனிற் மன்னர்சேனை கூற்றிற் குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம், போனிற்மென விகாரம். 'போர்நிறம்' பாடமாயிற் போ
ரொளியாம். நிறவேலையுடைய மன்னர்.

(இ - ள்.) பௌவத்தைமேய்ந்து ஞ்முற்றுதலாலே நீலமேகம் விசம்
பிலே மாறுதலின்ற காலமழைபோலே அந்தணனாகிய புத்திசேனன் பகழி
யைச் சிந்திச் சேனையைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினனென்க. (உக௯)

வேறு.

790. வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழவெம்புலால்
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவா
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினார்.

(இ-ள்.) புலாலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்
ளே நிற்கின்ற மைந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டு
மேல் வைத்தற்குப் பல ஆறும் தைத்துநிறைந்த தேர்க்குமுடாயினாரென்க.

ஆறும், அசை.

(உகஅ)

791. பொன்னனாள்புணர்முலைப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடினாயவர்மறலிவாளம்
நின்னணமித்தலைமயங்கவத்தலைக்
கொன்னவிலவேலினுனிலைமைகூறுவாம்.

(இ - ள்.) தத்தையது முலைப்போகத்தை விரும்பிய மன்னரோடே தோ
ழர் மாறுபடுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தே மயங்காநிற்க, ஈண்டு
வாராது ஆண்டுநின்றவேலினுன் தன்மை இனிக்கூறுவாமென்க. (உகக)

792. தம்பியைச் சேவகனோக்கிச் சாமரை
வெம்பரிமான்செவிவீரமந்திர
மிம்பர்நம்மிடர்கெடவிரண்டுமவல்லையாய்
நம்பிநீமொழிகெனநயந்துகூறினான்.

சாமரையினையும் செலவினையுமுடைய மான். இரண்டும் - பறப்பிக்கு
மதுவும், வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துவிக்குமதுவும்.

(இ - ள்.) சேவகன், நடத்தடனைநோக்கி இவ்விடத்தில் நமதிடர்கெடும்
படி வீரமந்திரமிரண்டையும் நீ கற்று மானினது செவியிலே மொழிவாயாக
வென்றுசொல்லி அவற்றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினனென்க. (௩௦௦)

வேறு.

793. மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புருவவேபோ
லந்தரத்திவந்தவாழிக்கானிலம்விட்டமாலேச்
சுந்தாச்சுண்ணைமேனிமகளிர் தங்கண்ணுளிட்ட
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் - காண்டமந்திரம். வான் புலம் - உண்மையறிவு ; அதுவே
எல்லாவெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு. காவல் - கவசம்.

(இ - ள்.) அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன்கூறக்கேட்டு நான்குபுரவியும்
அந்தரத்தே டாய்ந்தன ; வட்டத்தைபுடைய உருள் நிலத்தை விட்டன ; அழ
கால் மகளிர் தம் கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சீவகனும் நந்தட்ட
னும் வான் புலத்தை இரும்புமொவ்வாத காவலாகக்கைக்கொண்டாரென்க.()

794. வடிகயிராய்ந்துமுட்கோல்வலக்கையாற்றுகிவென்றி
முடிசெனப்புரவிமுள்ளாலுறுத்தினன்மொழிதறெற்றேன்
கடுகியவண்ணமாவின்றூரொலிகாமர்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங்கண்ணும்பற்றிநின்றிட்டவன்றே.

(இ-ள்.) குதிரையைத் தொழிலிலே பயிற்றும் வாய்க்கயிற்றைஆய்ந்து
தாற்றுக்கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவியை
அம்முள்ளாலேயுறுத்திச் செலுத்தினன் ; அவை கடுகியதன்மையைச் சொல்
லுதலறியேன் ; மாவின்றூரொலி படையினது செவியிலும் தேர் அதன்கண்
னிலும் விடாதே நின்றவென்க. (௩.௦௨)

795. அண்ணதேர்ப்பறவையென்பாரருவமேயுருவமென்பார்
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்ததேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார்கலங்கநூல்கழியநோக்கிப்
பண்ணியவீசிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினானே.

என்பாரை எங்குந்கூட்டுக. அருவமென்றது, எங்குந்கலத்தலின்.

(இ - ள்.) தலைவன்றேரைச் சிலர் இப்படிக்கூறுவார் இப்படிக்கூறு
வாராய்க் கலங்காரிந்க, நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அதிப்பண்ணின வீதியைத்
தொடங்கி மண்டலமென்கின்ற கதியைப் பயிற்றினானென்க. (௩.௦௩)

796. அகில்கொண்டகொள்ளிவட்டமாருயிர்மேயுநேமி
முகில்கொண்டமின்னுத்தோற்பமுறுகியவிசையிற்றுகி
மிகல்கொண்டவிகலைத்தானேவிழுங்கியசிறகர்த்தோற்றிப்
பகல்கொண்டபறக்குந்தேராற்காளைதன்பைம்பொற்றேரே.

(இ-ள்.) காளைதன்றேர், அகில தன்னிடத்தேகொண்ட கொள்ளி வட்
டமும் காலசக்கரமும் மின்னும் தோற்கும்படி கடுகிய விசையிற்றுகி மாறு
பாடுகொண்ட போரினைத் தானேவிழுங்குதற்கு ஒருசிறகுதோற்றிப் பகலைக்
கொண்டு பறப்பதொருதேராயிருந்ததென்க.

௩. — காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். உசுரு

அகில்குறிற்று, நெய்யால் ஒளிமிகுத்தலின். மின் வீதிக்கும், ஒழிந்தன வட்டத்திற்கும் உவமை. (௩௦௪)

797. காலற்றவயிரமாலெவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்ச
மேலற்றகவசம்வீழ்ந்தசாமரையற்றவின்ஞாண்
மாலுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கையற்றொழிந்தவள்ளல்
கோலொற்றக்குணிந்தவாதேசிலைகுணிந்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றார், கடுக்கக்கொல்லாதே அவரை அஞ்சுவீத்தலின்.

(இ - ள்.) வள்ளல் கோல்தொடுத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்க வளைந்தேறினதது; அப்பொழுது மாலெவெண்குடைகள் கம்பந்தன; பிச்சம் கவிழ்ந்தன; கவசம் அற்றன; சாமரை வீழ்ந்தன; வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் குறைந்தனவென்க. (௩௦௫)

798. துங்களைவீணவென்றநாபுரவடியினுடன்
வெங்களித்தடங்கண்கண்டிர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்று
வங்களியரசர்க்கெல்லாமோரொன்றுமிரண்மொகப்
செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறுட்டினுனே.

(இ - ள்.) இவை பகழியல்ல; உங்களை யாழ்வென்ற தத்தையது கண் காணுங்கோள்; நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை எதிர்கொண்மினென்று கூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றுமிரண்மொகப் பகழியை விழக்காடிட்டுத் தரங்களிலே அழுத்தினுனென்க.

‘விருந்து’ என்றதற்குப் ப, ‘ஊட்டினுன்’ என்றார். இதனால், மனங் குறைந்தும் போகாதுகின்றவர்க்கு அவள்கண்ணைப் பெறுமாறு இங்ஙனமல்ல தில்லையென்றுகூறி அவரைநோவித்தபடி கூறினார். (௩௦௬)

799. நன்மனவேந்தர்தங்கண்கைமணிமாற்பரக்கிப்
புன்மனவேந்தர்தங்கள் பொன்னணிகவசங்கீறி
யின்னுயிர்கவர்ந்துதீமையினிக்கொள்ளுமுடம்பினுலுர்
துன்னன்மினென்பவேபோற்சுசொம்பரந்தவன்றே.

(இ - ள்.) நன்மனவேந்தர்தம் நகையாகிய பிறர்மனையத்தலை இனிக் கொள்ளுமுடம்பிலுர் துன்னன்மினென்பனபோலச் சுசொரங்கள் இப்புன் மனவேந்தருடைய கவசத்தைக் கீறி மணிமாற்பைத் தீண்டி இன்னுயிரைக் கவர்ந்து பார்த்தனவென்க.

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு (குறள். எகசு) நகை யென்றார். தீமை-பிறர்மனையத்தல். இதனால், நொத்தும் போகாதவர்களிலே சிலருயிரைப் போக்கினமை கூறினார். (௩௦௭)

800. மீனெறிதூண்டில்போன்றவெஞ்சிலைநாண்களற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைதுணிந்தவேழ

மானெறிகாட்டுந்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவேந்த
ருனெறியாழியேந்தியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

(இ - ள்.) அவரேறினதேர்கள் கயிறற்று மறியாறிக, அவரேறின வேழங்கள் கச்சைதுணிந்தவை குன்றமொத்தன; அவர்கையில் நாணந்தசிலைகள் தூண்டிப்போன்றன; இவைகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும் ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கியார்த்தாரென்க.

ஊன், ஆகுபெயர். இதனால், படாதுநின்ற அவரை அஞ்சலிக்க அவர் பின்னும் போர்குறித்தெழுந்தமை கூறினார். (௩௦௮)

801. ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யுமணிரெடுங்குன்றம்போலப்
போர்க்கெதிர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்பூண்டவல்விற்
கார்க்கெதிர்மேகம்போலக்கணைமழைகான்றதிப்பா
லீர்த்ததுகுருதிவெள்ளமிறைச்சிக்குன்றக்கிணை.

(இ - ள்.) மாரிபெய்யுக்குன்று எதிரொலியெழுமாறுபோல அரசாராவார்த்திருளதிரே சீவகன்படையிலுள்ளாருமார்த்தார்; அங்ஙனம்இரண்டும் ஆர்த்தவளவிலே சீவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின் மழைபோல அம்பைக் கான்றது; அதனாற்பிறந்த குருதிவெள்ளம் முன்பு அற்றவீழ்ந்தவந்தைக் களத்திற்குப் புறம்பேயிழுத்தது; முடிவில் அவரை இறைச்சிக் குன்றக்கிவிட்டானென்க.

இதனால், அவர்படை பட்டபடிக்கிறார். (௩௦௯)

802. மன்னர்கள்வெகுண்டிவிட்டமறப்படையழுவமாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குனிந்துவிற்பகழிகான்ற
மின்ன விரிலங்குமொள்வாள்விழித்துயிர்விழுங்கவின்ன
தன்மையாற்றாநீந்தித்தான்வினையாடுகின்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமார்த்தவரசர்விட்ட படையாகிய பெருமழையை இமையாதே விழித்துப்பார்த்து அம்பின்நெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்து கான்றபகழி வாள் இவையிரண்டும் தானையினுயிரைவிழுங்கும்படி தான் இம் முறையானே படைக்கலைநீந்தி வினையாடாநின்றானென்க. (௩௧௦)

803. வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றுகூன்குருதிவாளா
லாழிநாவழித்துறையத்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
குழ்குடர்க்கண்ணிகுடிநினைத்துகிலுடுத்தவெள்ளென்
பூழ்பெறவணிந்துகும்பேயாடக்கண்டிவந்துநக்கான்.

மெல்கோல், வினைத்தொகை.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வினையாடுகின்றவன், சூம்பேய்கள் கோடாகிய கோலாலே பற்சீவி வளைந்த வாளாகிய நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய நீரைக்கொப்புளித்துக் குடாகிய கண்ணியைச்சூடி, நினைமாகிய துகிலையுடுத்து என்பாகிய பூனை முறைபெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க. (௩௧௧)

804. வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளிலையிதுவென்பவேபோற்
கனிற்றுகிர்ப்பிறழ்பற்பேய்கள்கைகளையுச்சிச்சூப்பி
யளித்தவைபாடியாடக்குறுநரிகக்குவேழம்
விளித்தனகழுகும்பாறும்விலாவிற்றுக்கிடந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அவன் நக்கவளவிலே, கனிற்றுகிர்போலு முறைகுலைந்த பற்க
ளையுடைய பேய்கள் அளிக்கத்தக்கவை பாடி, உதிரநீங்கினபிணத்தையுடைய
குருதிப்பெருக்கை இது நிலையென்று காட்டுவனபோலே கைகளைத் தம் தலை
மேலே கூப்பியாட, வேழங்களைத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்டவை அதனைக்
கண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன; அதனைத்தின்று செருக்கிக்கிடந்த
கழுகும் பாறும் அதற்குச்சிரித்து விலாமுறிந்துகிடந்தனபோன்றனவென்க.

805. கடல்விளையமுதங்கண்டபொழுதினெய்கனிந்ததிஞ்சோற்
றடிசிலஞ்சுவையமிக்காங்குமண்ணலங்குமாறென்னு
ருடலின்மேற்றிரியுந்திண்டோர்காண்டலுமைந்தார்நெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெங்கஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தினமிக்கார்.

(இ - ள்.) உப்பினைக் கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக்
காற்போலப் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்ற குமரன்றேரைக் கண்டவள
விலே தோழர், பகைவரது நெஞ்சாகிய திடலைப் பிளந்துபோகட்ட வேலையெ
டுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்காரென்க.

மிக்காங்கும்: உம்மை, இசைநிறை. இதனால், சிவகளைக் கண்டபின்
தோழர் களிப்புமிக்கமை கூறினார். (ந.க.க.)

806. கடாந்திறந்திட்வொனிற்களகனமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்தாழித்தீயிற்பதுமுகன்காட்டியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்திண்கையபாகாத்திரங்கடம்மாற்
கொடாம்பிறகுமரிப்போருட்டிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே.

வரகாத்திரமென்பதனைத் தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்பதனைக்
காலென்றும் வடநூலார் கூறுவராதலின், தேவர் அதனைச்சிதைத்து, 'அபா
காத்திரம்' என்றார்; ஐராவதம் ஐராதமென்றும்போல; எனவே அவரகாத்
திரமென்றது கால்களை; இனி, பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற,
இடைச்சொல்.

(இ - ள்.) பதுமுகன், வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்
னும் ஓசைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்தீப்போலக் கொண்டுவந்து
காட்டினான்; அது வளைந்த பிறைபோலமருப்புக் கை கால்களென்கின்றவற்
ருலே தத்தைகாரணத்தாற்பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக்
கொடேமென்றுகொன்றதென்க.

குமரிப்போர் - கன்னிப்போருமாம்.

இக்கவிமுதல் தத்தையைக் காத்துநின்ற பதுமுகன் பகைவர் தலைசாய்ந்
தமைகண்டு பொருகின்றமைகூறுகின்றார். (ந.க.ச.)

807. மருப்பினால்வேழம்வீழாமன்னரைவாலிற்சீரு
முருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னான்முழங்கிப்பாய்மாக்கன்காவி
னெரித்திடாக்கண்ணுடையாற்சுட்டிரூக்கிரெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

(இ - ள்.) அஃது எங்ஙனன்கொன்மதென்னின், மருப்பாலே வேழத்
தை வீழ்த்து, வாலினால் மன்னரைச் சீறி,கையினால் தேரைமுறித்து, காலால்
மாவைவெரித்து, கண்ணிற் கோபத்தியால் நெய்த்தோரை நீரூக்கிக் கொன்
மது ; அதன்கொலையோடே அவனும் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி
சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க. (நகரு)

வேறு.

808.(க)கொண்டான்பகழிதொடுத்தான்கிலைகால்குனிந்த
தொண்டேர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்
வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலும்
கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

809.(உ)பைம்பொற்புளகப்பருமக்களியானையீட்டஞ்
செம்பொன்னெடுந்தேர்த்தொகைமாக்கடற்சேனைவெள்ள
நம்பன்சிலைவாய்நடக்குங்கணைமிச்சிலல்லா
லம்பொன்மணிப்புணரசம்மிலையென்றுநக்கான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கணைமாரி, “ மன்னர்களவெகுண்டு ” (சீவக. ௮௦௨) என்னும்
கவிழ்கூறிய கணைமாரி.

(உ) புளகம் - யானையின் பருமத்திறைத்த கண்ணடி. மாக்கடல் -
புரவிக்கடல்.

(இ - ள்.) வில்லைக்கொண்டவன் அம்பைத்தொடுத்தான்; அப்பொழுது
அது காலவனைந்துகான்ற அவ்வம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும், நிறத்தும்,
மேலும் அழுந்துவனவாகச் சொரிந்தான்; அங்ஙனம் சொரிந்தவன் முன்
பொருகின் சீவகன் வேறொருமுகத்தேநின்று எய்கின்ற கணைமாரி இதனோடு
கலந்ததனைக்கண்டான் ; கண்டு, இம்மாரியால் யானையீட்டம் தேர்த்
தொகை கடல்வெள்ளமென்கின்மவையும் அரசும் நம்பன் கணைமிச்சிலல்லால்
இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி எங்ஙனம்பொருவேமென்று
கருதி நக்கானென்க.

இனி, நான்குபடையிலும் தான்சொரிந்தான் ; சொரிந்தபின்பு, அவன்
கணைமாரி முன்பே கலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்
பாற்குறைந்த படைமேற்றைத்த அம்பினைக் கையுணர்ந்ததென்க. (நகரு-௪)

வேறு.

810. ஒருவனைசிலையுமொன்றேபுடையதோர்களிற்றின்மேலா
னருவரைமார்பிற்சென்றதறிந்திலனெ ஃகமின்னும்

௩.—காந்தநுவதத்தையாரிலம்பகம். உசக

பொருவரோமன்னரென்றான் பொருசிலைமடக்கிவிட்டார்
வருகளியானை மீட்டார் வாட்படைவாங்கிக்கொண்டார்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் கக்க பதுமுகன்றான் துணையுமிலன், தனக்குச் சேம வில்லுமில்லை, ஒருகளிற்றின்மேலான் ; இவன்றான் பகைவரெறித்தவேல் மார்பிற்றைத்ததும் அறிந்திலன் ; பின்னும் மேற்சென்று மன்னர்பொருவ ரோவென்று இகழ்ந்தான் ; இவன் கொந்தானென்று போர்செய்ய வான் வாங்கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு மேல்வருகின்ற யானையை மீட் டார் ; அதுகண்டு சீவகனும் தோழரும் இனி இவரை எய்யவேண்டிவதில்லை யென்று தம் கையிலில்லை மடக்கினாரென்க.

இன்னும் - எல்லாரும் சீனை மிச்சிலாய பின்னும். (௩௧௮)

811. செங்கண்மாறெழிக்கப்பட்டவலம்புரித்துருவங்கொண்ட
சங்குவாய்வைத்துநம்பன்றெழித்தலுந்துகணளி
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பிறைப்போற்
றங்குதார்மன்னரெல்லாந்தளர்ந்துகண்சாம்பினாரே.

(இ-ள்.) கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கின வலம்புரியின் ஒப்பைக் கொண்ட சங்கை வாய்வைத்து நம்பன் முழக்கினாக, அதுகேட்டு யாளி முழக்கினாலே வேழத்திள் வருந்தினுற்போல மன்னர் குறைந்து கண்ணொளி மழுங்கினாரென்க.

அவாஞ்சினமைகண்டு சங்கு வாய்வைத்தான். துருவம்-ஒப்பு. (௩௧௯)

812. அருவரைநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று
கருவரைகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்
திருவரைமார்பன்நிண்டேர்மற்றையேமுருகன்றனென்
றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையலுற்றார்.

(இ-ள்.) ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச் சுற்றிக் கடைதலாலே அம் மலை கலக்கின கடலென்னும்படி வேந்தர் கலங்கி, மார்பன்றோர் மயிலேயென் றும், அவன்றான் முருகனையென்றுங்குறி, ஒருவரோடொருவர் கூடாத தன்மையாலே கெடுதன்மிக்காரென்க.

கருமை - பெருமை. அவன் பல கைகளாற் படைவழங்கினுற்போல இவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலும் முருகனே. (௩௨௦)

813. முளிமாக்காடுமேய்ந்தமுழங்கழல்போன்றுமைந்தன்
றெளிநலக்குமரர்கூற்றிற்றெழித்தனர்பகழிசிந்தி
யொளிநலவுப்புக்குன்றழர்புனற்குடைந்ததேபோற்
களிநலமன்னர்தங்கள்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

(இ-ள்.) காட்டை மேய்ந்த அழல்போலப் போரில் தெளிந்துநின்ற நலத் தையுடைய மைந்தனும் குமாரும் மன்னர்கெடுகின்றமைகண்டு கூற்றுப் போல ஆர்த்தார் ; அதுகேட்டு அவர்படை, கையில்அம்பையும் போகட்டு உப்புமலை ஒடுநீர்க்கு உடைந்தாற்போல உடைந்ததென்க. (௩௨௧)

814. உறுபடைமன்னர்தம்மையுடற்றியொன்றானுமின்றிச்
சிறுபடையவர்கள்வென்றுசெகுப்பவோவென்னவேண்டா
செறியெயிற்றாளிவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே
யுறுபுலியொன்றுதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

(இ-ள்.) சிறுபடையாளர் மிக்க படையினையுடைய அரசரை வருத்தித்
தமக்கு ஒரேதழுமின்றி வென்று போக்குபவோவென்று உலகத்தீர், கருத
வேண்டா; விலங்கையினும் யாளி வேழத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே! புலி
யொன்றுதானே கலைத்திரளைக் கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக்கண்டு தெளிவீ
ராகவென்றாரென்க.

பின்னிலிரண்டடியும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவும் மேலிற்கவியும்
உலகந்தேறுதற்குத் தேவர்கூறினார். (நஉஉ)

815. நல்லவைபுரியுமாந்தர்நாந்தகம்பிழைத்துவீழா
வல்லவைபுரியுமாந்தர்க்கத்திரமொன்றும்வாயா
வெவ்வதோருணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலா
மில்லையேவென்றிதிமையிடங்கொண்டமனத்தினூர்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றி தோல்விபுளவாய காரணங்கூறினார். அல்லவை புரி
யுமாந்தர்க்கு நல்லவைபுரியுமாந்தர் - தமக்குத் திங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு
நன்மைசெய்ய விரும்புவார்; என்றது, தத்தையை வலித்திகோடற்கு ஒருப
பட்டவர்க்குப் பதமுகன் உறுதிசூறியதனை; அது, “எம்மைநீர்வெல்லப் பெற்
றீர்” (சீவக. எருரு) என்னுங்கவி. குணத்தின்மிக்காரொன்று நல்லவைபுரி
வார்க்கு வேறொருபயர்கூறினார்; அது சட்டு. திமை - பிறர்மனைநயத்தல்.

(இ - ள்.) ஒருவரையொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றீரா
யின், அல்லவைபுரிவார்க்கு நல்லவைபுரிவார் கையில் வான் தப்பிவீழா;
அவர்க்கு அதுவும் மிகை; வெற்றிலையைவிடினும் அது தான் வேலாய்விடும்.
திமை இடங்கொண்ட மனத்தினூர்க்கு அத்திரம்பெறினும் சிறிதும் பயன்
கொடா; ஆதலால், அத்தியோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியேயில்லையென்ற
ரென்க.

இனி வேறும் பொருள்தருமேனும் அதற்கு இயைபின்று. (நஉந)

816. குழையுடைமுகத்தினுள்கட்கோணப்போர்செய்தமன்னத்
மழையிடைமின்னிஞைய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையிடைச்சிங்கமன்னன்மொய்மரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவீதிமுதூர்விருப்பொடுமலிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) தத்தை காரணமாக மாறுபாட்டையுடைய போரைச்செய்த
மன்னர் மின்போலப் புக்கவிடமறியாமற் கடுகப்போனார்; மேகத்தினுள்
விச்சாதர் சிங்கமன்னன் அமரை ஏத்தி ஆர்த்தார்; முதூர் இவனைக்
டல் விருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

முழை, இல்லறம்பூண்டதற்குக் கூறிற்று.

(நஉந)

௩. - காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். உடுக

817. பார்மிசையுலகமேத்துப்பிகளங்கண்டுபற்றார்
போர்முகக்கனிற்று வெண்கோடுமுதசெஞ்சாஸ்கொண்மார்பிற்
சீர்முகத்தோழர்சூழ்ச்சீவகன்றிருவின்சாயல்
வார்முகமுலையினுனைமனைவயிற்கொண்டுபுக்கான்.

(இ - ள்.) சீவகன், யானைக்கோடுமுத சாலைக்கொண்ட மார்பிற்றோழர்
சூழ்ந்துசெல்ல, பாரில் உயர்ந்தோரேத்தும் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்
துத் தத்தையைத் தன்மனையிலே கொண்டுபுக்கானென்க. (௩.௨௫)

818. நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார்நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பட்டார்
புக்குழிமெஃகநாடியிரும்பினாழ்ப்பாழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுங்குண்கண்ணீர்மாமிலத்துகுக்கப்பட்டார்
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநல்கப்பட்டார்.

(இ - ள்.) நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எஃகம்புக்
குழிநாடி இரும்பால் அறுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனாற் கலம்பல நல்கப்பட்
டார்; சுற்றமமும்படி பட்டாரெல்லாரும் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க.

819. முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றார்
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்
பதுமுகன்பரவைமார்பினெய்க்கிழிபயிலச்சேர்த்தி
றுதியிர்ந்துகிற்குப்பாயம்புகுகெனதுக்கினுனே.

வைத்து - வைப்ப. நல்லாரிழுதும் பாடம்.

(இ - ள்.) மரப்பொந்துபோலப் புண்ணுற்றார்க்கு மருத்துவர், இது
மருந்தென்று கவளம்வையாறிநிக், தான் பதுமுகன்மார்பிலே கிழியைச்சேர்த்
திக் காற்றுப்படாதபடி உள்ளே சீலையடைசின எலிமயிர்ப்படத்தாற்செய்த
சட்டையிலே புகுகவென்றுகூறிப் பரிகரித்தானென்க. (௩.௨௭)

820. பார்டெழுபைம்பொன்றன்முறப்பண்ணவனுருவமாக்கி
பூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பல்கித்
தார்டெழுமின்னுவிசித்தனிவடந்தினைக்குமார்பன்
போர்கெழுகளத்துப்பாவம்புலம்பொடுபோக்கினுனே.

(இ - ள்.) வடம் மின்னுவிசித். தினைக்கும் தார்டெழுமார்பன், பாரிற்
பிறந்த பொன்னால் உருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத்தையும்
புலம்பையும் போக்கினுனென்க.

செற்றவாச்செருத்தல் அம்மேயாயினும், இவர் ஆதியாய பகையன்மை
யிற் பாவமென்றார். புலம்பு - என்னகாரியத்தைச் செய்தேமென்னும்
வெறுப்பு. (௩.௨௮)

821. செய்தவப்பாவமெல்லாந்தீர்த்திடுந்தீர்த்தன்பாத
உப்பு. மெய்தியசேடங்கூவித்திறைஞ்சபுதொழுதுவாழ்த்தி

மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்
வையகமளிக்கநீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

பலபிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுவித்து,விகாரம்.
வலம்புரி கையிங்கிடத்தல் உத்தமவிலக்கணம்.

(இ - ள்.) தடக்கையான், தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்
புரியதனில் தீர்த்தநீரையும் கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக்
கொண்டாளென்க. (ந.உக)

வேறு.

822. கருமணியழுத்தியகாமர்செங்குதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலை
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனாள்
பெருமணக்கிழமையாம்பேசுகின்றதே.

(இ-ள்.) நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த மணி
அலமருமுலையினையுடைய கொம்பனாளிடத்துச் சீவகற்கு முற்பட்ட மணமா
கின்ற உரிமை இனிக் கூறுகின்றதென்றாரென்க.

பெருமணமாக்கிழமையென் றுமாறுக. மேல், மணமாதற்குக் காரண
மாகின்ற உரிமையென்றது, சமாவர்த்தனத்தை. (ந.உ௦)

823. நான்குநூறுபிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்பானையோடழகிதாநிறைத்
தூன்றிகழ்வேலினான்வேள்விக் கூர்மருள்
கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டிமுன்னினான்.

இதுமுதல், சமாவர்த்தனம் நடவாரித்கப் பச்சைபுகுநதபடி கூறுகின்
றார்.

(இ - ள்.) இடையனாகிய தொறுக் காவலன், வேலினானது ஊர்மருள்
வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக்கொண்டி முன்
னினுனென்க.

இனி,இழந்தேமென்ற ஊரார்மருளும் சச்சந்தன்தொறுக்காவலனுமாம்.

824. வளைநிறவார்செநெலரிசிப்பண்டியோ
டளவறுசருக்கரைப்பண்டியார்ந்தன
பினவியல்பயறுபெய்பண்டியுப்புரீர்
விளைவமைபண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவமை உப்பு.

(இ - ள்.) சங்குநிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும்,சருக்கரைப்பண்டி
யும் நிறைந்தன ; பருப்புப்பெய்த பண்டியும் உப்பமைந்த பண்டியோடே
செறிந்தது அம்மனையில் ஒருபக்கமெல்லாமென்க. (ந.ந.உ)

௩. - காந்தருவ தத்தையா ரிலம்பகம். உருங்

825. சினைத்துணர்முழவனபலவின் றீங்கனி
கனைத்துவண்டுமில்வனவாழைமாங்கனி
யெனைத்துளகிழங்குகாய்குருகொடேந்திய
சனத்தினுற்றகைத்திடம்பெறுதுதானொர்பால்.

(இ - ள்.) பலவின் சினைய்ற் கொத்தையுடைய முழவன் என கனியும் செறிந்து வண்டு உழல்வனவாகிய வாழைக்கனியும் மாங்களியும் கிழங்கும் காயும் குருகும் எவ்வளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சனங்களாலேருங்கி ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறுதென்க. (௩௩௩)

826. மரகதமணிப்பசங்காய்கொள்வான் குலை
கவர்பழுக்காய்க்குலைகனியக்காவுறீஇ
யிவர்தருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறுதுதானொர்பால்.

(இ - ள்.) பசங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத் தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முந்தக் காவிவந்துசொரிதலாலே வெள்ள மாய் ஒருபக்கந்தான் இடம்பெறுதென்க.

ஏந்திய - உயர்ந்த. வேண்டியவும பரடம். (௩௩௪)

827. சண்பகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவினைதாமரை
வண்டினமிசைகொளவாசப்பூச்சுமை
கொண்டவர்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

(இ - ள்.) சண்பகமும் தமநகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையும் கழுநீரும் குவினையும் தாமரையுமாகிய வாசப்பூச்சுமையை வண்டினம் மேலே மொய்க்கக் கொண்டவர் திரள் அவ்விடத்து ஒருபக்கம் பொலிவுற்ற தென்க. (௩௩௫)

828. ஆர்கெழுகுறடுகுட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவளமனை தினைத்துமாசனங்
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதூஉம்
பார்கெழுபழுமாப்பறவையொத்தவே.

அச்சக் கோக்குங் குறடு மாளிகைக்கும், நடுவுபோக்கும் ஆர் தெருவு களுக்கும், விளிம்பிற்குட்டி மதிலுக்குமுபவமை.

(இ - ள்.) அவனுடைய உருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமனையிலே மாசனம் நெருங்கி ஒலியாற் கடலெனக் கலந்தன ; அஃதொழிந்தும் அம் மாசனம் பயன்கொள்ளுமுறைமையாற் பழுமரத்திற் பறவையுமொத்தன வென்க.

மனையைச்சுழப் பச்சைநிறைத்தலின், ஆழி போன்றென்றுமாம். (௩௩௬)

829. (க) கையுறையெழுதினர்கைநொந்தேடறுத்
தையெனவிருப்பமற்றன்னதாதலான்
வையகமருங்கினின்வாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைகென்னச்சென்றதே.
830. (உ) வாலரிகழுவிவவண்ணச்செம்புனல்
காலியலிவுளியுங்களிறுமாழ்ந்தவட்
கோலநீர்க்குவளையுமரையும்பூத்துவண்
டாலிவண்குருகுபாய்தடங்கலானவே.
831. (ங) உடுப்பனதுகில்களுமுரைக்குநானமுந்
தொடுத்தனமாலையுங்குழையுஞ்சாந்தமுங்
கொடுப்பவர்கொள்பவர்வீழ்த்தபல்கல
மடுத்தவிண்பூத்ததோரழகின்மிக்கதே.
832. (ச) கலங்கமுமரவமுங்கருணையாக்குவார்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சிலச்சிப்பவ
ரிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசையு
முலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கவே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) மந்து, அசை. மற்றிவன்செய்தவம் - வேறாக இவன்செய்கின்ற
சமாவர்த்தனம் ; விரதங்கோடலின், 'தவம்' என்றார்.

(உ) வாலரி, வாலசி இரண்டுபாடமும் விகாரம். ஆழ்ந்து - ஆழ.

(ங) உடுப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவெனவிரிக்க.
அடுத்த - நெருங்கி.

(ச) உலம்பு, கடற்கு அடை.

(இ-ள்.) வந்த பச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோலை
கண்க்கிழித்த ஐயென இளைப்பாறியிருப்பார்கள் ; பச்சை அங்கனம்மிகுத
லின், அதற்கேற்பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசி கழுவிய கழுநீர் இவளியும்
களிறும் அழுந்தும்படி குவளையும் தாமரையும் பூத்து வண்டு ஒலிக்கப்பட்டுக்
குருகுபாயுத்தடங்களாயின ; அங்கனம் சோறு மிகச் சமைத்தபின்பு கருணை
யாக்குவார் சிலம்பொலியின் அரவமும் உண்டற்குக் கலங்கமுவுகின்ற அரவ
மும் எச்சிலச்சிப்பார் கிண்கிணியிரங்குமோசையும் கடலொலியினுமிக்கன ; இங்
கனமுண்டபின்பு, துகிலும் நானமும் மாலையும் குழையும் சந்தனமும் அடுத்த
துக் கொடுப்பார் வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் விண்மீனைப்பூத்ததோரழகினுமிக்
கது ; இங்கனம்நிகழாரிந்க, இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தனம் உலகில் வாழ்
வாரெல்லாரும் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி நடந்த
தென்க.

(ந.ந.எ - ௪௦)

௩. — காந்தருவத்தையாரிலம்பகம். ௨௫௫

வேறு.

833. மூழிவாய்முல்லைமலைமுருகுலாங்குழலினு
மூழிவாய்த்தீயொடொக்குமொளிதுவாட்டக்கையானு
மாழிவாய்விர்லிற்காமனம்பொடுசிலையேந்தத்
தாழிவாய்க்குவனைவாட்கட்டையலார்பரவச்சார்ந்தார்.

மூழிவாய் - பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம் ; விரற்சரமோம்.

(இ - ள்.) குழலினுளும் தடக்கையானும் காமன் அம்போடுசிலையைக்
கைவிரலால் ஏந்தாநிற்கத் தையலார் பரவாரிநக ஓராசனத்தே சேரவிருந்தார்
ரென்க. (௩௪௧)

834. இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழுவேதந்
துன்னினர்பலாசிற்செய்ததுடுப்பினய்சொரிந்துவேட்ப
மின்னியல்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்வீரனேற்றான்
முன்னுபுவினங்குவெள்ளிமுனைத்தெழமுருகனன்னான்.

(இ - ள்.) முருகனன்னான், இன்னியம் ஆராரிநக, முன்னுநின்று, துன்
னினர் பலாசாற்செய்த துடுப்பின் நெய்யை மிக்கெழுதிநீர் தீ வளரும்படி
வேதமந்திரத்தால் தான் சொரிந்து ஓம்பண்ணாநிக, வெள்ளிமுனைத்த அள
விலே ஸ்ரீத்தன் நீரைச்சொரிந்தான் ; அப்பொழுது இவனும் அதனை ஏற்ற
னென்க.

துன்னினர் - தனக்குச்செறிந்தஅந்தணர். மின்னியல் - ஒளிவிடுகின்ற.
அரசார்க்கும்வணிகார்க்கும் மந்திரத்திலும் தந்திரத்திலும் சிறிதுவேறுபாடுஉள
தேனும் தான் இரண்டுருலத்திற்குமுரிய சடங்குகிழ்த்துதற்குரியனாதலிற்
பிறர்க்குத் தெரியாமல் தன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு தானே நிகழ்த்தின
னென்பதூஉம், பிறர்க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதின
னென்பதூஉந்தோன்ற, 'முன்னுபு' என்றார். முன்னுதல் - கருதுதல். (௩௪௨)

835. இட்டவுத்தரியின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவிழ்கோதைவெய்யவருமுலைதாங்கலாற்ற
நெட்டிருங்கூந்தலாடனார்வனைமுன்கைபற்றிக்
கட்டமுல்வலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிமுனேறினானே.

நெட்டிருங்குழல் : நெடு, பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்
படாதாயிற்று. மேர்வனை - ஒத்தவனை.

(இ - ள்.) உத்தரியமுதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாத தத்தையது முன்
கையைத் தான்பற்றி அமுலைவலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினென்க. (௩௪௩)

836. மந்திரத்தரசன்காதன்மாதரம்பாவைதன்னைக்
கந்துகன்சிறுவன்வேட்டகடிவினைநொடியின்மற்றே
ரந்தரவிசும்பிற்றேவர்க்கதிபதியாயகோமா
னிந்திரன்றனக்குமாகாதென்பதூடந்ததன்றே.

அந்தரவிசம்பில் - விசம்பாகிய அந்தரத்தில் ; நடுவாகிய விசம்புமாம்.

(இ - ள்.) உறுழவேகன்மகளைக் கந்துகன்மகன் வேட்டமணவினையைக் கூறின, இந்திரனுக்கும் கூடாதென்று கூறுகின்றகூற்று நடந்ததென்க. (1)

837. அடிமனைபவளமாகவரும்பொருலலஞ்சேர்த்தி
முடிமணியழுத்திச்செய்தமூறிக்காழ்நெற்றிமூழ்கக்
கடிமலர்மாலையாற்றிக்கம்பலவிதானங்கோலி
யிடுபுகைமஞ்சிற்குழமணவறையியற்றினாரே.

(இ - ள்.) சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிரைத்துத் தலையிலே மணியழுத்திப்பண்ணின தூணைநரட்டி அதன்மேலே பொன்னாற்செய்த கையலகைச்சேர்த்தி அத்துண்ணெற்றிமறையும்படி படாமாகிய மேற்கட்டியைக் கட்டி மாலையைநாற்றிப் புகை மஞ்சடோலேகுழ மணவறையைஇயற்றினாரென்க. (௩௪௫)

838. ஐந்துமூன்றடுத்தசெவ்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்ட
டெந்திரவெழினிவாங்கியின்முகவாசச்செப்புஞ்
சந்தனச்சார்த்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலையெய்த
விந்திரநீலச்செப்புமினையவரேந்தினாரே.

ஐந்தாயஒன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன: “சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதுவி செக்கையோ ரைந்து.” இருவரும் துயில்கோடற்கு இரண்டும் போகநுகர்த்தற்கு ஒன்றும் வேண்டிதலின், அமளி மூன்றாயின. இனியமுகவாசமாவன: “தக்கோலர் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கன், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து”; இவற்றோடு சருக்கரையும் தேனும் கூட்டுப. இது முதலிற் கவுட்கொண்டு பின்பு பாகு கவுட்கொள்ளவேண்டுதலின், வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினுற்பெற்றபெயர்.

(இ - ள்.) இனையவர், இயற்றி மசகாரியைவளைத்துச் செப்புக்களை ஏந்தினாரென்க. (௩௪௬)

839. (க)கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசறுதட்டிற்குழந்து
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்டிலிமின்னுசாந்தாற்றிபொன்னா
ரடைந்துவிசாவைட்டமரிவையரேந்தியாற்றத்
தடங்கண்கள்குவினைப்பத்தையலோடாடிமன்றே.

840. (உ)பஞ்சகுழ்பரவையல்குற்பசங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்
செந்தளிர்க்கோதைசோரக்கிண்கிண்சிலம்பொடேங்க
மைந்தருட்காமனன்னுன்மகளிருட்டிருவனானை
யந்தரத்தமார்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினானே.

841. (ஈ)இளமூலமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிற்புருவமேறக்
கிளைநரம்பணையதீஞ்சொற்பவளவாய்திகழத்தேன்சோர்

௩.—காந்தருவத்தையாரிலம்பகம். ௨௫௭

வளமலர்க்கோதைதன்னைவாய்விடான் குழையப்புல்லி
யளமரலிவாதவின் பக்கடலகத்தமுந்தினுனே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) கடைந்திட்ட மணிக்கையினையும் செம்பொற்றட்டினையும் தன்னைச் சூழ்ந்து மிடையப்பெய்த பீலியையமுடைய சாந்தாற்றி - சிற்றலவட்டம். ஆடும் - புணரும்.

(உ) பஞ்சு, ஆகுபெயர். வீங்க-இன்பமிகுதியால் உடம்புபூரித்தவின் இறுக. திருவனுை - மகளிரிடத்துக் கண்டார் விரும்பப்படுந் தன்மையைப் போல்வானை; “திருவளர்தாமரை” (திருச்சீற்ற. க) போல. பருகுதல் - ஈண்டு அதர்பானமும் அல்குற்பானமும்.

(௩) எழுதினலொத்த விற்போன்ற புருவம். தேன்சோர்க்கோதையென்று காமச்செவ்விகுறிநூர். அளமரல் - அலமரல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் இளையவரேந்திய துப்புரவுகளை நுகர்ந்து, காமனன்னுன், திருவன்னுனை இளமுலைமணிக்கண் சிவப்பக் குழையப்புல்லி, அக்கோதை தன்னைக் கிளையென்னுநரம்புபோலுஞ் சொல்லையுடைய பவளவாய் திகழ்அல்குலிற் கலாபம்வீங்க, அவ்விரண்டினையும்வாய்விடானாய் அயிர்தெனப் பருகினுன்; அங்ஙனம்பருகி, அத்தையலோடே கோதைசார ஏங்கப் புருவமேறக் கண்கள் குவளைபூப்ப ஆடும்; அங்ஙனமாதலிற் பிறத்த வியர்நீங்கும் படி சாந்தாற்றியையும் பொன்றாலவட்டத்தையும் அரிவையரேந்தித் தம் மையடைந்து ஆற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தே அமுந்தினுனென்க.

புணர்ச்சியிறுதிக்கண் அவசத்தால் முலையிடைத் துயிலும் துயிலை ‘இன்பக்கடல்’ என்றார். இனித் கரணவிசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளுரைப் பாருமுனர்; அது பொருத்தமேனுமுணர்க. (௩௪௭-௬)

842. இன்னணமொழுஞ்ஞானிளமரக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
துன்னியோரோலேரீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்துரிப்ப
மன்னியகுருசில்கொண்டிமரபினுனோக்குகின்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு நடக்கின் நாளிலே திருத் தங்கிய மார்பன் பொழிலைக் காணவேண்டிச் சென்று புகுந்தானாக, ஒரு விச்சாதான்றோன்றி அணுகி ஓலையாரீட்டித் தொழுதனனாய் மீண்டு போய்நிற்க, அவன் அதனை வாங்கிக் கொண்டு வழிபாட்டோடே வாசியாரின்றானென்க. (௩௫௦)

வேறு.

843. உருமுக்கதிர்வேற்கலுழைபுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பளிக்கிற்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த
திருமிக்குடைச்செல்வன் நிறற்சாயினிகாண்க
வருமையறனின் பம்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்ற வேல், உலகென்னும் பளிக்கிலே புகழாகிய பஞ்சி ஓரி
டமுமொழியாமற் பார்த் இச்செல்வத்தினை முற்பிறப்பில் தவமிகுதியாலே
யுடையனாகிய செல்வன்.

(இ-ள்.) கலுழனோலை செல்வனாகிய சாமி காண்பானாக, இது வரவிட்
டேன் ; அறமும் இன்பமும் பொருளும் தனக்கு இன்னும் மிகவுண்டாக
வேண்டுமென்று கருதியென்க.

தேவனுதலிற் கூறினான். விடுத்தேன், விகாரம். (௩௫௧)

844. தத்தையொடுவீணைமனர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்தசலைநம்பிமுகிழ்முலையையிசைவெல்ல
வைத்தகதிர்வேலின்வலியார்க்குரியளென்னச்
சித்தங்கரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவினைத்தான்.

(இ - ள்.) மன்னர்தாம் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்கத்
தான் அவனை இசையாலே வெல்லக் கட்டியங்காரன் அதுபொறுதே சித்தம்
கரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவனாரியளெனச்சொல்லி அவ்
விடத்தே ஒரு போரை வினைத்தானென்க.

வையெனக் குறிப்புணரநின்ற உரிச்சொல் வைத்தவென வினைமேல்
தன் மெய்தடுமாறிற்று ; முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க. (௩௫௨)

845. தேன்முழங்குதார்க்குருசில்செம்பொனெடுத்தேர்மேல்
வான்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதூவி
யூன்முழங்குவெங்குருதிவேழமுடன்மூழ்க
வேன்முழங்குதானைவினையாடியதுங்கேட்டேன்.

(இ-ள்.) அவன் வினைத்தபொழுதிலே, குருசில் தேர்மேலேநின்று சிலை
யாகிய மேகத்தாலே அம்பாகிய மழையைத் தூவுதலாலே உடம்பிற்றேன்றிய
குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேர அமுந்தும்படி தானையோடே
நின்று வினையாடியதுவும் தான்கூறக்கேட்டேனென்க.

தூவி - தூவ. சிலையென்வாளியும் பாடம். (௩௫௩)

846. வந்துதரன்கூறியவின்வாய்மொழியுமன்றி
முந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகைநாடிப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கலிமான்றே
ரொந்தைதிருமுன்னமுணர்ந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

‘வாய்மொழி’ என்றார், நிமித்திகள் கூறக்கேட்டிருந்தகாரியம் இப்பொ
ழுது முற்றினசெய்தியைத் தரன்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

(இ - ள்.) எந்தைதிருத்தில் அத் தரன்கூறியமொழியும், அன்றி வரன்
மொழிந்தகாரியமும், முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பே குறிப்பாலோடாடி

புணர்ந்து இனி யாம்சேறல் கருமயன்மென்றுகருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்த
னுடனே வரவிட்டேனென்க.

கலுழவேகன் வந்தார் சேவகசரிதை ஒன்றுமின்றும். (௩௫௪)

847. எள்ளுநர்கள்சாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததிகலேத்திக்
கன்செய்மலர்மார்பனுறுகாப்பிகழ்தலின்
புள்ளுபொருளெம்முணர்த்தியன்றியுளவேண்டா.

(இ - ள்.) என்னுடைய தோளிரண்டையும் நோக்கி, இகழ்ந்திருக்கும்
பகைவர் சாயும்படி தான்பொருத போரையேத்தி மலைமுழுதும் கொடி
யெடுத்தது; ஆதலால், தன்னுடையதென்றியும் தோல்வியும் எனவேயாதலின், இனி
மலர்மார்பன், மிக்க காவலை இகழ்தலின்றித் தானினைத்திருக்கின்ற காரியங்
களும் எம்மையறிவித்தல்லது மேல் நினைக்கவும்வேண்டாவென்க. (௩௫௫)

848. ஆம்பொருள்களாகும்புயார்க்குமழிக்கொண்ணுப்
போம்பொருள்களாபோகும்பொறியின்வகைவண்ணம்
தேம்புனலைநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
வீங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறிபாதே.

அதுவென்று ஒருமையாற்சட்டினார், அழிக்கவொண்ணாதன்மையைக்
கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும், போம்பொருள்களாபோகும்; அவையிரண்
டும் யார்க்குமழித்தலாகாததன்மை இருவினையின் கூறுகிய இயல்பு. அங்ஙன
மாதலின், தானும் கட்டியங்காரனாகத்திற்கும் சச்சந்தனழிவிக்கும் வருந்தா
தொழிகவென்க. தேம்புனலை நீர்க்கடலும் சென்றுதரலின்று - உப்புநீரை
யுடைய கடலும் உலகத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்துமில்லை;
என்றது, தீயகுணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமைசெய்ய அறியாரென்ற
வாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமும் நமக்குத் திக்குசெய்வனென்
றும், இக்குணத்தால் அவனுக்குக் கேடுவிளையுமென்றும் கூறினான்; “யார்
கண்ணு மிகந்துசெய் திசைகெட்டா னிறுதிபோல், வேரொடு மரம்பெம்ப
விரிகதிர் தெறுதலின்” (கலி. ௧0) என்றார் பிறரும். மழை யாறு வீங்கு
புனல் வேண்டியறிபாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்க நீரைக்கொடுக்க விரும்பி
யறிபாது; என்றது, உவர்த்தநீரை நன்னீராக்கி, யாற்றிற்குக் கொடுப்பே
னென்னும் கருத்தின்மை மேகத்திற்கு இயல்பென்றவாறு. எனவே நற்குணமு
டையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க்கு இனிமைசெய்வாராதலின், தான் எக்காலத்
தும் பிறர்க்கு இனியவைசெய்கவென்றும்.

(இ-ள்.) அழிக்கொண்ணாத அது பொறியின்வகைவண்ணம், அதுவேயு
மன்றிக் கடலும் தரலின்று; மழையும் வேண்டியறிபாதென்று வாசித்தா
னென்க.

இனி, “எள்ளுநர்கள்” (சீவக. அசுள) என்னுங்கவியளவும் ஒலைப்பாசுர மார்க்கி, அதிகேட்ட சீவகன் கூறுகின்றானுக்குவாருமுளர். அதற்கு இகலேத் திக்கொடியெடுத்தென்று அவன் வியந்ததற்குத் தான்வென்றானுக்கூறாது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வகையென்றானுக்கு; ஆக்கத்திற்கும் அழிவிற்கும் ஆற்றிலே உவமைகொள்க; கடல்வேண்டாதிருக்கப் புனல் தானேபோனது போம்பொருட்கும், யாறு மேகத்தைவேண்டாதிருக்கப் புனல்தானே நிறைகை ஆம்பொருட்குமுவமை. சென்றுதரல்-போய்க்கொண்டுவருதல். (௩௫௬)

849. மன்பெரியமாமனடிமகிழ்ந்துதிசைவணங்கி
யன்பினகலாதவனைவிடுத்தலாந்தகோதைக்
கின்பரிஸத்தியன்றபொருளிறையிவைதுங்கோமான்
றந்தவெனச்சொல்லிநனிசாமிக்கொடுத்தானே.

(இ-ள்.) சாமி, மிகப்பெரிய மாமனடியைத் திசைநோக்கி வணங்கி அன்பினால் நீங்காதுநின்ற தானைப்போகவிட்டுத் தத்தைக்கு நாம் கோமான் தந்த இன்பரிஸத்திற்கு நனியியன்றபொருள்கள் இவையிவையெனச் சொல்லிக் கொடுத்தானென்க.

இன்பரிஸம் - அனுபவிக்குந்துறைகள். அடிவீழ்ந்தும் பாடம். (௩௫௭)

850. குங்குமமுஞ்சந்தனமுங்கூட்டியிடுகொடியா
வெங்கணினமுலையின்மிசையெழுதிவினையாடிச்
கொங்குண்மலர்க்கோதையொடுகுருசில்செலும்வழிநா
ளங்கணகர்ப்பட்டபொருளாகியதுமொழிவாம்.

(இ-ள்.) குருசில், கோதையுடைய முலைமேலே எழுதுகொடியாக எழுதி அவளோடே வினையாடிச் செல்லும் பின்னாட்களிலே நகரியிப்பிறந்த நீர்வினையாட்டும், பின்னையாரிடத்தாகியதன்மையும் இனிக் கூறுவேமென்றாரென்க.

என்றது, அதுகாரணத்தாற் பின்னையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை, பொருளாகியதென்பது ஒருசொல்லுமாம். (௩௫௮)

௩.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

நா ன் க ர வ து

குண மாவல யாரில ம்பக ம்.

851. காசறுதுறவின்மிக்ககடவுள்சிந்தைபோல
மாசறுவிசம்பின்வெய்யோன்வடதிசையணமுன்னி
யாசறநடக்குநாளுநீங்கணைக்கிழவன்வைகிப்
பாசறைப்பரிவுதிர்க்கும்பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்.

அயனமென்னுது அயனமெனப் பாகதத்தாற்சுறிநூர், செய்யுட்சொல்
லென்று. வைகி - வைக. கூடர் தொடங்கிப் பாடிவீட்டிலிருந்து இளவேனிற்
கண் இன்பதுகர்த்தகு மீள்வராதலின், 'பாசறைப்பரிவுதிர்க்கும்' என்றார்.

(இ - ள்.) வெய்யோன், வடதிசைச்செலவைக்கருதி இருமுகள்சிந்தை
போல மாசற்ற விசம்பிலே குற்றமற நடக்குநாட்களிற் பின்பனிநீங்கும் பங்
குனித்திங்களிலே காமன் நங்கும்படி இளவேனிலைப் பிறப்பித்தானென்க.

"தலைவந்திள்வேனில்" (சீவக. ௬௪௮) என முன்னிகழ்கின்றதாகக்
சுறியகாலத்தே ஈண்டு நீர்வினையாட்டு நிகழ்கின்றதென்பார், அக்காலத்தைச்
சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார். (க)

852. தோடணிமகளிர்போன்றதுணர்மலர்க்கொம்பர்கொம்பி
டைவர்போலவண்டுமடைந்தனவளியிற்கொல்கு
யூடியமகளிர்போலவொசிந்தனவூடநீர்க்குஞ்
சேடறிற்சென்றுபுல்லிச்சிறுபுறந்தழீஇயதும்பி.

(இ-ள்.) பூவையணிந்த மகளிரையொத்த கொம்பு; அவரிடத்து ஆட
வரையுமாறுபோல அக்கொம்புகளிலே வண்டுகளுமடைந்தன; அவ்வாடவ
ரிடத்து ஒல்கி ஊடியமகளிரைப்போலே அவ்வண்டின் கனத்திற்கு அக்
கொம்புகள் ஒருபக்கத்தே தாழ்ந்தன; அவர் ஊடலைத்தீர்த்து எதிர்முகமார்க்
கும் பெரியோரைப்போலத் தும்பிகள்சென்று அங்கனமுயர்ந்த சிறுபுறத்
தைத் தழுவி ஒக்கரிதுத்தினவென்க.

சிறுபுறம் - உயர்ந்த பக்கம். "சொல்லிய கிளவி யறிவர்க்கு முரிய"
(தோல். கம்பு. கு. ௧௩) என்றலின், அறிவிற்பெரியோரைச் சேடரென்
றார். அளியிற்கு; பிறர்க்கும் இவ்வாறு அருளுநதாமென்று புலவிதனுக்கத்
தால் ஊடிற்றமாம். (உ)

வேறு.

853. கானமண்ணியநன்மணமங்கையர்
மேனிபோன்றினிதாய்விரைநாறிய

கானங்காழகிலேகமழ்கண்ணிய

வேனிலாற்குவிருந்தெதிர்கொண்டதே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பூத்தலின், மணஞ்செய்த மகளிர்மேனிபோல இனிதாய் விரைநாறிய கானம் அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை மேற்கொண்ட தென்க. (௩)

854. கொம்பரின்குயில்கூய்க்குடைவாவியுட்
 மிம்பிவண்டொடுதாவழியாழ்செய
 வெம்புவேட்கைவிரும்பியவேனில்வர்
 தும்பர்நீடுறக்கத்தியல்பொத்ததே.

(இ - ள்.) கொம்பிலே குயில்கூவ எல்லாரும் குடைந்துவிளையாடும் வாலியிலே தும்பியும் வண்டும் தாவழியென்கின்ற பண்ணையுடைய யாழைக்காட்ட எரிசின்ற, காமத்தைவிரும்புதற்குக் காரணமான வேனில்வருதலாலே நகரிமேலாகிய துறக்கத்தின் மன்மையை ஒத்ததென்க.

கூய் - கூவ.

(ச)

855. நாகநான்மலர்நாறுகழநக
 ரேகவின்பத்திராசபுரத்தவர்
 மாகநந்துமணங்கமழ்யாற்றயற்
 போகமேவினர்பூமாக்காவினே.

(இ - ள்.) இணையிலாவின்பத்தையுடைய நகராகிய இராசமாபுரத்தார், யாற்றயவில் மாகநந்திய மணங்கமழ் பூமாக்காவின் பேரகத்தை மனத்தாலே பொருந்தினுரென்க.

பொழிலுள் துகர்ச்சியை மூன்புகருதிப் பின்பு நீர்விளையாடக் கருதுகின்றமை கூறுகின்றார். (௫)

856. முழவங்கண்டியிலாதமுதுநகர்
 விழவுநீர்விளையாட்டுவிருப்பினாற்
 ரொழுவிற்றேன்றியதோமறுகேவலக்
 கிழவன்மூதெயில்போற்கிளர்வுற்றதே.

(இ - ள்.) இவ்வாழ்க்கையாலுண்டான குற்றமற்ற கேவலமடந்தையை யுடைய கிழவனது பொன்னெயில் வட்டம்போல் முதியநகர் நீர்விழவாகிய விளையாட்டின் விருப்பாலே போகலுற்றதென்க.

இனி, மூதெயிலுக்குத் திருநாளுக்குப் போவாரைப்போலவென்றமாம்.

857. வள்ளநீராமங்கையரங்கையா
 லுள்ளங்கூரத்தியிர்ந்துகுத்திட்டசார்
 தள்ளலாயடியாணையிழுக்கின
 வெள்ளநீர்வளைவெள்ளமுரன்றவே.

(இ - ள்.) ஆரமங்கையரைப்போல்வார், தமதுமனம் களிப்புகும்படி அங்கையாலே திரிந்துஉருத்த சாந்து பனிரீர் சேராய் யானையடியிழுக்கின; கடலிற்பிறத்த சங்குகளும் வெள்ளமென்னும் எண்ணை முழங்கினவென்க.(எ)

858. (க) நீந்துநித்திலவூர்நிமிழன்மருப்

பேந்துகஞ்சிகைவையமிளவெயிற்
போந்துகாய்பொற்சிவிகைநற்போதகங்
கூந்தன்மலைக்குமரிப்பிடிக்குழாம்.

859. (உ) ஏறுவாரொலியேற்றுமினோவெனக்

கூறுவாரொலிதோடுகுலைந்துவிழ்ந்
தாறினர்ப்பொலியஞ்சிலம்பின்னென
மாறுகொண்டதொர்மாக்கடலொத்தவே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கடத்தற்கருமயின், 'நீந்தும்' என்றார்.

(இ - ள்.) மாந்தர்நெருக்கத்தைக் கடந்துபோகின்ற முத்தின்பந்தர், மருப்பாற்செய்த உருவுதிரையையுடைய கொல்லாவண்டி, ஒளிபுறப்பட்டு இளவெயிலைக்கெழிக்கும் பொற்சிவிகை, போதகம் பிடித்திரளென்கின்ற இவற்றைத் தாமேயுறுவாரொலி, கூடப்போகின்ற திரள்குலைந்து அவர் களைக் கூடுதற்குவிருப்பின்ற ஏறவிடுமினென்று கூறுவாரொலி, ஆர்ப்பொலி, சிலம்பொலி; இவ்வோசை நெறியாலே கடலோடு மாறுகொண்ட தொரு கடலொத்தவென்க. (அ - கூ)

860. பொன்செய்வேய்த்தலைப்பூமருமண்டல

மின்செய்வெண்குடைபிச்சமிடைந்தொளி
யென்செய்கோவென்றிரிந்ததிழைநிலா
மன்செய்மாணகர்வட்டம்விட்டிட்டதே.

(இ-ள்.) பொன்னாற்செய்த காம்பிடத்தில் வட்டக்குடை, வெண்குடை, பீலிக்குடை இவைநெருங்குதலின், ஞாயிற்றினொளி, இனி யானென்செய் வேனென்றுகெட்டது; அப்பொழுது பூண்களினொளி நகரெல்லையளவும் வட்டமாக விட்டெறித்ததென்க.

மன் - பெருமை.

(க0)

861. திருந்துசாமரைவீசவதென்கடன்

முரிந்தமொய்திரைபோன் நவகிற்புகை
புரிந்ததாமங்களாகவப்பூந்துகள்
விரிந்துவானின்விதானித்ததொத்ததே.

(இ-ள்.) அகிற்புகை, முறுக்கினமலைகளை ஒவ்வாநிற்கச் சாமரைவீச வளமுது திரையையொத்தன; அப்பொழுது தூவின பூந்துகள் பார்து வானினோடு மறகட்டி கட்டின தன்மையையொத்ததென்க. (கக்)

862. சோலைசூழ்வரைத் தூங்கருவித்திரண்
மாலையூர்திகள்வையமிவற்றிடைச்
சீலக்கஞ்சிறற்போதகஞ்செல்வன
நீலமேகநிரைத்தனபோன்றவே.

(இ-ள்.) சோலைமறைத்த மலையினின்றும் தூங்குமருவித்திரள்போலும் முத்தமாலையையுடைய பீலிவேய்ப்ந்த ஊர்திகள் கொல்லாவண்டி இவற்றிற்கு நடுவே பாகன்பிற்றின நிலைக்கு அஞ்சி யானைகள்செல்வன மேகநிரைத்தன போன்றவென்க. (க௨)

863. (க) வழங்குவனக்கவிங்கக்கடகமு
மழுங்குமார்தர்க்கணிகலப்பேழையுந்
தழங்குவெம்மதுத்தண்டெந்தலைத்தலைக்
குழங்கன்மாலையுங்கொண்டிவிரைந்தவே.

864. (உ) வாசவெண்ணெயும்வண்டியிர்சார்தழும்
பூசுசண்ணமுமுண்ணுமடிசிலுந்
காசில்போகக்கலப்பையுங்கொண்டவண்
மாசின்மாசனம்வாயின்மடுத்தவே,

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மரக்கலத்திலவந்த கலிங்கமும் கலமுமென்க.

(இ-ள்.) மாசனம், பிறர்க்குக்கொடுக்கும் புடைவைப்பெட்டிகளையும், அணிகலன்கெடுத்தலையுடையார்க்குக் கொடுத்தற்கு அணிகலப்பெட்டிகளையும், மதுப்பெய்து முழங்குகின்ற மூங்கிற்குழாய்களையும், மாலையையும் இடந்தோறும் இடந்தோறுங்கொண்டு, எண்ணெய் முதலியவற்றையும் போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையுமிட்ட பெட்டிகளையுங்கொண்டு, விரைந்து அந்நகரின்வாயிலிலே நெருங்கினவென்க. (க௩ - ௪)

865. பாடலோசையும்பண்ணொலியோசையு
மாடலோசையுமார்ப்பொலியோசையு
மோடையானையுற்றொலியோசையு
மூடுபோயுயர்வானுலகுற்றவே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பாடுதலாற்பிறந்தவோசையும், யாழ்வாசித்த லாற் பிறந்தவோசையும், ஆடுதலாற்பிறந்த இயங்களினோசையும், ஆரவார மொலிக்கின்றவோசையும், யானை பிளிறுகின்ற முழக்கினுற் பிறந்தவோசையும் தம்மிற்கலந்துபோய் வானுலகைச்சேர்ந்தவென்க. (கடு)

866. பூக்கணிர்வினையாடியபொன்னுல
கோக்கநீள்விசம்பூடறுத்தொய்

வீக்கமாநகர் வீழ்ந்ததுபோன்றவண்
மாக்கண்மாக்கடல்வெள்ளமடுத்ததே.

(இ - ள்.) பொன்னுலகு பூக்களையுடைய நீரிலே விளையாடவேண்டி விசம்பைண்டறுத்துவந்து நிலத்திலே விரைய வீழ்ந்த தன்மைபோலே மாக்களாகிய பெரியகடல் மாநகரில் வாயிலைக்கடந்து செல்லின்ற அவ்வடத்தில் வெள்ளத்தைநோக்கி முகஞ்செய்ததென்க. (கசு)

867. மின்னுவாட்டடங்கண்ணியர்வெம்முலைத்
துன்னுவாட்டந்தணித்தலிற்றாநிறத்
தன்னவாட்டத்தணிமலர்ப்பூம்பொழி
லென்னவாட்டமுமின்றிச்சென்றெய்தினர்.

மின்போலுமிடையை, 'மின்' என்றார். வாட்டமும்: உம்மை, இசைநிறை. என்ன எய்தினாரென்க. இனி, என்னவாட்டமுமெனக் கூட்டி, கண்ணியர், தம்முலைநெருங்குதலின், தமக்குப்பிறந்தவாட்டத்தினைத் தாம் பொறுத்தலின் மேல் ஒருவாட்டமுமின்றி அன்னவிளையாட்டையுடைய தொருபொழிலிலே சென்று எய்தினாரென்றமாம்.

(இ - ள்.) வெம்முலைநெருங்குதலால் தமக்குவருகின்ற வருத்தத்தினை வாட்டடங்கண்ணியருடைய மின்போலுமிடையொறுத்தலின், அவர் ஊர்திகளினின்றும்பிழிந்து வாட்டமின்றி நடந்துசென்று, இஃது அன்னங்களின் விளையாட்டினையுடையதொரு பொழிலென்று கூறும்படி அப்பொழிசேர்ந்தாரென்க. (கசு)

868. அள்ளுடைக்குவளைக்கயநீடிய
கள்ளுடைக்கமுநீர்ப்புனற்பட்டமும்
புள்ளுடைக்கனியிற்பொலிசோலையு
முள்ளுடைப்பொலிவிறொருபாலெலாம்.

அள்ளிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய கயம். நீடிய புனற்பட்டம் - நீரறுத ஓடை. கனியாத் பொலிந்த புள்ளுடைச்சோலை. இஃது ஆற்றங்கரை.

(இ-ள்.) அப்பொழிலில், ஒருபாலெல்லாம், கயத்தையும் பட்டத்தையும் சோலையையும் உள்ளேயுடைத்தான பொலிவிற்தென்க. (கசு)

869. செம்புறக்கணிவாழையுந்தேன்சொரி
கொம்புறப்பழுத்திட்டனகோழரை
வம்புறக்கணிமாத்தொடுவார்களைப்
பைம்புறப்பலவிறொருபாலெலாம்.

(இ - ள்.) ஒருபாலெல்லாம், சிவந்த புறத்தையுடைத்தாய்க் கனிகின்ற வாழையினையும், கொழுவிய அரையினையுடைத்தாய்ப் புதுமையுறக் கனிகின்ற மாவினையும், கொம்புறப் பழுத்தத் தேன்சொரி சுனையை இட்டனவாகிய பைம்புறப் பலவினையுமுடைத்தென்க. (கசு)

870. கள்ளவானரமுங்கன்னியுகமுந்
துள்ளுமாடுவெழத்தொகுதியும்
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேய்ந்தவ
னுள்ளுமார்தரையுள்ளம்புகற்றுமே.

(இ - ள்.) அப்பொழிலிடம், வானரத்தையும் கருங்குரங்கையும் மாணையும் வேழத்திரளையும் அன்னத்தையும் மயிலையுமணிந்து, துணையை நனைப்பாரை நெஞ்சைவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (௨௦)

871. கோக்கணங்கொத்தேந்தியவேலென
நோக்கணங்கணையார் நுகர்வேய்தலிற்
ரூக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்
பூக்கணம்பொழிற்பட்டதுபோன்றதே.

(இ-ள்.) அங்கனம் புகற்றுதலின், (சீவக.அஎ௦) வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கியுடைய அணங்கணையார்கணவரிடத்து நுகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்வி பெறுதலின், அவருறைவிடம், எல்லாரிடத்தினும் சென்றுசேரும் திருத் தங்கும் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிலிலேயுண்டான தன்மையையொத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்குதலால் அணங்கணையாரும். (௨௧)

872. கூறப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக
முறித்தேன்றுளித்தொண்மதுவார்மண
நாநிராண்மலர்வெண்மணற்றாய்நிழ
றேறித்தெண்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

(இ-ள்.) முக்கூறிய காவிலுள்ளாகிய இடம், வைத்ததேன் ஊறித் துளித்துப் பூவினின்றும் வார்கின்ற மதுமணநாநி மணல் தாய் நிழல்தெளிந்து இக்குளிர்ச்சியாலே கயத்திலேபுக்கிருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (௨௨)

873. காவிற்கண்டத்திரைவளைத்தாயிடை
மேவிவிண்ணைவர்மங்கையர்போன்றுதம்
பூவையுங்கிளியும்மிழற்றப்புகுந்
தாவியதுகிலாரமர்தாரர்களே,

(இ - ள்.) பாலாவிபோலும் துகிலையுடைய குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும், அந்த உள்ளாகிய காவிலே திரையை வளைத்து அதனுள்ளே மிழற்றப்புகுந்து அரமங்கையர்போன்று மேவியிருந்தாரென்க. (௨௩)

874. (க) பெளவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்
மௌவலங்குழலாள்சுரமஞ்சரி
கொவ்வையங்கணிவாய்க்குணமாலையோ
டெவ்வந்தீர்த்திருந்தாளிதுகூறினாள்.

875. (உ) தாமஞ்சூடிய தூத் துகிலேந்தல்கும்
ரூமஞ்சூடிய வேற்றடங்கண்ணினு
மைஞ்சூடிய நன்னு தனீட்டினுள்
காமஞ்சூடிய கண்ணெனீர்சண்ணமே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எவ்வந்தீர்திருந்தான் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவன்.

(உ) அல்குலினை யுடைய கண்ணினுள் - குணமாலை.

(இ-ள்.) அங்மனமிருந்தகாலத்தே குணமாலைபெயரைச் சுமந்த மாலை யென்னுஞ்சேடி எல்லாரும் விரும்புந்தன்மையை மேற்கொண்ட சண்ணத் தை நீட்டினுள் ; அதுகண்டு, 'கொடிபோல்பவன் குழலான் சுரமஞ்சரி, அவள் குணமாலைபுடனே இவ்வார்த்தையைக் கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உச - டி)

876. சண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசொர்க்குழல்
வண்ணமாலை நுசப்பு வருத்துவா
னெண்ணிவந்தன கூறிவையோவென
நண்ணிமாலையெனக்கன னென்பவே.

(இ - ள்.) குழலினையும் நுசப்பினையுமுடைய மாலாய், இவை சண்ண மென்பதொருபெயரை ஏறட்டுக்கொண்டு நின்னை வருத்துவான் கருதி வந்தனவோவென்றனுதி அவனைத்தான் மக்கள் ; மக்கு, சொல்லின், என் னுடைய சண்ணங்களைச் சொல்லாயெனச் சொன்னாளென்க. (உசு)

877. பைம்பொனீளுககன்றியிப்பார்மிசை
யிம்பொன்சண்ணமேய்ப்பவனு வெனிற
செம்பொற்பாவையன்னாய்செப்புநீயெனக்
கொம்பனுளுங்கொதித்திதுகூறினாள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டகுணமாலை, பாவையன்னாய், தேவருலகினன்றி இவ்வுலகில் இவ்விடத்து என் சண்ணத்தையொப்பன வேறுகிலசண்ணமுள வென்று அறிவோர்கூறின், நீயும் இப்பொழுது நின் சண்ணத்தையும் இதற் கொக்குமென்று கூறுவாயாகவென்றுகூற, அதுபொறுதே சுரமஞ்சரியும் கொதித்து இதனைக்கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உஎ)

878. சண்ணந்தோற்றனந்தீம்புனலாடல்
மெண்ணில்கோடிபொன்னீ தும்வென்றாற்கென
வண்ணவார்குழலேழையர்தம்முனே
கண்ணற்றார்கமழ்சண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம், வினைபெச்சமுற்று.

(இ - ள்.) சுண்ணந்தோற்றுப் புனலாடவுங்கடவேமல்லேம்; மாற்றற்ற பொன் கோடியென்னுமிலக்கத்தை அருகனுக்குக்கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினான்; அங்ஙனங்கூறவே ஏழையரிருவரும் சுண்ணங்காரணத்தால் நட்புக் குலைந்தாரென்க. (௨௮)

வேறு.

879. மல்லிகைமாலேமணங்கமழ்வார்குழற்
கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்கூடிச்
சொல்லிசைமேம்படுசுண்ணவுறழ்ச்சியுள்
வெல்வதுகுதெனவேண்டிவிடுத்தார்.

கொல் - கொற்றொழில்.

(இ - ள்.) மாலையினையும் குழலினையுமுடைய இருவருங்கூடிச் சுண்ணத்தினது மாறுபாட்டிலே வெல்லுமது நமக்குச் சொல்லும்புகழ் மேம்படும் வெற்றியென்று அவ்வெற்றியைவிரும்பி அவற்றைக்காட்டுதற்குப் போகவிட்டாரென்க. (௨௯)

880. இட்டிடையாரிருமங்கையரேந்துபொற்
றட்டிடையந்துகின்மூடியதன்பினர்
நெட்டிடையீந்துபுசென்றனர் தாமரை
மொட்டனமென்முலைமொய்குழலாரே.

இட்டிடையார் - குணமாலையும் சுரமஞ்சரியும். இருமங்கையர் - கனகபதாகையும் மாலையும். மொய்குழலார் - சிலசேடியர்.

(இ - ள்.) இட்டிடையாருடைய மொய்குழலார், சுண்ணத்தினைத் தட்டிலேயிட்டுத் துசிலான்மூடிக்கொண்டுசெல்ல, அதன்பின்னே இருமங்கையரும் அவை காட்டுதற்குக் கூடச்சென்றாரென்க. (௩௦)

வேறு.

881. சீர்தங்குசெம்பொற்கொடிமல்லிகைமாலேசேர்ந்து
வார்தங்குபைம்பொற்கழன்மைந்தர்கைக்காட்டமைந்து
ரேர்தங்குசுண்ணமிவற்றின்னலம்வேண்டின் வெம்போர்க்
கார்தங்குவண்கைக்கழற்சீவகற்காண்மினென்றார்.

சீர்தங்கு, அடை. செம்பொற்கொடி - கனகபதாகை. மாலையென்னும் பெயர்க்கேற்ப மல்லிகையடைகூறினார்.

(இ - ள்.) கொடியுமாலையுஞ்சேர்ந்து மைந்தர்கையிலே அவற்றைக் காட்ட, அவர் கூறுவார் : இவ்விரண்டும் நல்லசுண்ணம்; இவற்றின் நன்மை அறியவிரும்பிற் போரினையும் கையினையும் கழலினையுமுடைய சீவகனைக் காண்பீராகவென்றாரென்க. (௩௧)

882. வாண்மின்னுவண்கைவடிநூங்கடற்கேள்விமைந்தர்
தாண்மின்னுவீங்குகழலான்றனைச்சுழமற்றப்

பூண்மின்னுமார்பன்பொலிந்தாங்கிருந்தான்விசும்பிற்
கோண்மின்னுமின்னுமுஞ்ஞான்றமாதத்தே.

வான் மின்னுதற்குக் காரணமான வக. மைந்தர் - தோழரும் நட்பு
விபுலரும். வீக்குகழல், லிகாநம். கழலான் - நடத்தார். அப்பூண் மின்னு
மார்பனென்றது, முன்னித்கவியில் அவர் கூறிய சுவகளை.

(இ - ள்.) அப்பூண்மின்னுமார்பார், அவர்செல்கிற் தபொழுது, மைந்தர்
கழலான் இவர்கள் தன்னைக்குழ அப்பொழிவிடத்தே பொலிவுபெற்று விசும்
பிலே கோண்மீனும் மின்னுமின்னுஞ்ஞான்றமாதத்தே ஒத்திருந்தா
னென்க.

1 ஞாயிறுபோல்வான் கலையைத்தோற்றவிப்ப இருத்தலிற், அவனுக்கு
ஈண்டு மதியை உவமைகூறினார் ; “புரையாடல் பாண்டி போல, விந்
னகையாயமோ முருத்தோற் குறுகி” (சிறுபாண். உகக - 20) என்றார்
பறரும். இராகு கேட்கக்கூறியபொழிந்த ஏழுக்கோளுஞ் சூழப்பட்டதொருமதி, இல்
பொருளுவமை. தோழர்நால்வரும் தம்பிமார்மூவரும் கோண்மீனுக்குவமை.
மின்னுமின்னுக்கு ஒழிந்ததோழருவமை. இனி, ஞாயிறுநீர்நீர்களுந் தன்னைக்குவமை
யாதலின், ஒழிந்த ஏழுகோளுமாம். இனி, கழலானாகிய மார்புமேன் பாரா
முளர். (ந.உ)

வேறு.

883. (க) காளைசீவகன்கட்டியங்காளைத்
தோளையிரந்திடவேதுணிவுற்றநல்
வாளைவவ்வியகண்ணியர்வார்கழற்
றாளையேத்துபுதங்குறைசெப்பினார்.

884. (உ) கண்ணநல்லனசூழ்ந்தறிந்தெங்களுக்
கண்ணல்கூறடி யேங்குறையென்றலுந்
கண்ணிற்கண் டுவைநல்லகருங்குழல்
வண்ணமாலையினீரொனக்கூறினான்.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) செய்நன்றியறிந்து கைம்மாறுசெய்யக்கருதுதலும், பகைவர்
செய்த தீங்குகுறித்து அவர்க்குத்தீங்குசெய்யக்கருதுதலும் அரசனீதியென்பது
தோன்ற, “தோளையிரந்திடவே துணிவுற்றவான்” என்றார் ; “ஆதியாய்வரும்
பகை நாட்டுதல்” (சீவக. ககஉ0) என்றார்மேலும்.

(உ) ‘இவைநல்ல’ என்றது, குணமாலையென்னத்தே. அவர்க்கு இரண்
டும் நன்றென்றதுபொலிந்தது. பலவுக்கூட இடித்தலின், இவையெனப்
பன்மையாற் கூறினான்.

(இ-ள்.) கண்ணியர் அவன்னுனைத்தாரின்று, அண்ணலே, இச்சண்
னங்களைச் சூழ்ந்தறிந்து இவற்றில் நல்லனவற்றை ஏற்கட்குக்கூடாது தம்
குறை செப்பினார் ; அங்ஙனம் அடியேங்குறையிதுவென்று அவர்கூறியஅள
விலே, கண்ணலேபார்த்து, மாலையினீர், இவை நல்லனவெனக்கூறினா
னென்க. (ந.உ - ச)

(பி - ம்.)—1 ‘ஞாயிறுபோல அரசன்’

885. (க) மற்றிம்மாநகர்மாந்தர்களியாவரு
முற்றுநாறியுங்கண்டுமுணர்ந்திவை
பொற்றசண்ணமெனப்புக்கும்ந்தார்நம்பி
கற்றதும்மவர்தங்களுடேகொலோ.

886. (உ) ஐயனேயறியும்மெனவந்தனம்
பொய்யதன்றிப்பலமைதுணுக்கிநீ
நொய்திற்தேர்ந்துரைநூற்கடலென்றுதந்
கையினுற்றொழுதார்கமழ்கோதையார்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) கோதையார், நின்னையொழிய மக்களெல்லாரும் தீண்டியும்
மோந்தும் நோக்கியும் ஆராய்ந்து வேறுபாடுகூறாது இவை நல்ல சண்ண
மென்று புகழ்ந்தவிட்டார் ; நீ கற்றதும் அவர்தங்களுடனன்றே ; ஆதலின்,
நூற்கடலே, இவற்றின்வேறுபாடு சீவகனேயறியுமென்று பிறர்கூறக்கேட்டு
வந்தேம் ; அவர் கூறியவார்த்தை மெய்யாம்படி நின்னறிவைக் கூரிதாக்கி
ஆராய்ந்து கடிதாகவுரையென்று தொழுதாரென்க.

நாறியெனவே மோந்துணர்ந்ததாம்.

(௩௫ - சு)

887. நல்லசண்ணமிவையிவற்றிற்சிறி .
தல்லசண்ணமதற்கென்னையென்றிரேற்
புல்லுகோடையபொற்புடைப்பூஞ்சண்ண
மல்லசீதஞ்செய்காலத்தினாயவே.

(இ-ள்.) இவை நல்லசண்ணம் ; இச்சண்ணம் இவற்றிற் சிறிதுநல்ல
வல்ல ; அதற்குக் காரணம் எங்கனையென்று கேட்பீராயின், பொற்புடைச்
சண்ணமானவை கோடையிலிடித்தவை ; நல்லவல்லாதவை மாரியிலிடித்த
வையென்றானென்க.

(௩௬)

888. வாரம்பட்டுழித்தியவுநல்லவாந்
தீரக்காய்ந்துழிநல்லவுந்தீயவா
மோரும்வையத்தியற்கையன்றோவென
வீரவேனெடுங்கண்ணிவிளம்பினுள்.

தும்மிலே இதினை ஓர்ந்துபாருமென முன்னிலைப்பன்மையாக்கினார் ;
'ஒரும்' என்னுமுற்றுச்சொல், " பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை "
(தொல். வின. ௩௦) என்ற சூத்திரத்தில் விளக்கின நிகழ்கால உம்மீறன்றி
எதிர்காலமுணர்த்தும் முன்னிலைப் பன்மையாகலின். இஃது ஒருவரைக்
கூறும் பன்மைக்கிளவி.

(இ-ள்.) கனகபதாகை, ஒருவர்மேல் அன்புற்றகாலத்து அவர்செய்யும்
தீங்குகளும் நல்லனவாம் ; அன்பினறியிருந்தகாலத்து அவர்செய்யும்பன்மைகளும்
தீயவாம் ; இஃது உலகத்தியல்பன்றோ ; இதினை தும்மிலே ஓர்ந்துபாரு
மென்றுகூறிப் பின்னும் ஒருமொழிவிளம்பினுள்ளென்க.

(௩௭)

889. உள்ளங்கொள்ளவுணர்த்தியபின்னலால்
வள்ளனீங்கப்பெறுவவனைத்தேனெனக்
கன்செய்கோதையினையகரிபோக்கினும்
றெள்ளிநெஞ்சிற்றெனிகெனச்செப்பினான்.

(இ - ள்.) வள்ளலே, என்னெஞ்சு நீ கூறிய திருக்குணைக் கைகொள்ளும் படி அறிவித்தபின்னரல்லது போகப்பெறும்; நீயினை யான் தடுத்தேனென்று அவள்விளம்பினான்; அதுகேட்டு, அவனும் கோதையினும், சான்றவனுர்த்தி னால் நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துதெளிகவென்று கூறினானென்க.

போக்குதல், “தூலாந் போக்கினான்” என்றும்போல் உணர்த்தன்மேற்று.

890. கண்ணின்மார்தருங்கண்ணிமையார்களு
மெண்ணினின்சொலிகந்தறிவாரிலே
நண்ணுதிஞ்சொனவின் றபுள்ளாதியா
வண்ணனீக்கினஃதொட்டுவல்யானென்றான்.

(இ - ள்.) அண்ணலே, எண்ணின், நின்சொல்லை மக்களினும் தேவரி னும் கடந்தறிவாரிலே; ஆதலின், அவர்களைப்பொழியத் தம்மினத்தில் ஒன் றையொன்றழைத்தசொல்லையறிந்து அதிலேபயின்ற பறவைமுதலாக இத னைத் தீதென்றுநீக்குமாயின், அதனைப் பொருந்தவேனென்றாளென்க. (ச0)

891. காவில்வாழ்பவநால்வருளர்கரி
போவர்பொன்னையாயெனக்கைதொழு
தேவலெம்பெருமான்சொன்னவாறென்றான்
கோவைநித்திலமென்முலைக்கொம்பனான்.

நால்வரென்று உயர்திணையாற்கூறுதல், “ஒருவரைக்கூறும்” (தொல். கிளவி, உஎ) என்னுஞ்ஞாந்திரத்து ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

(இ - ள்.) அங்மனம் உடன்படுதலிற் சீவகனும், பறவைமுதலாக இத் தனைத் தீதென்று நீக்குமாயின் பொன்னையாய், காவிலேவாழ்வன நான்கு சாதியுள், அவைநடுவாயுணர்த்துமெனக்கூற, கொம்பனான், எம்பெருமான் அருளிச்செய்தபடியாயித்தன்மை ஆமென்றாளென்க.

“ஏவன்முரணும்” என்றும்போல.

(சக)

892. (க) மங்கைநல்லவர்கண்ணுமனமும்போன்
றெற்குமோடியிடறுஞ்சுரும்புகாள்
வண்டிகாண்மகிழ்தேனினங்காண்மது
வுண்டுதேக்கிடுமொண்மினிறநீட்டங்காள்.

893. (உ) சோலைமஞ்ஞைசுரமைதன்சுண்ணமு
மாலையென்னுமடமயில்சுண்ணமுஞ்
சாலநல்லன தம்முளுமிக்கன
கோலுமாகக்கொண்டுண்மினெனச்சொன்னான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

கண்ணுமனமும்போன்று சேர்ந்து எங்கும் கடிதாக ஓடித் தட்டித் திரியும் சுரும்புகள், மிஞிறுகாளென்க. மிஞிறிற் சுரும்புகிறத்தலின், அதனை மூர்க்குறிஞர். கண்ணென்றுழிச்செல்கின்ற மனத்தோடே உவமித்தலின், இது நிரணிமை; இவை உல்லாமணத்திலும் செல்லும். மதுவுண்டு மகிழ்கின்ற வண்டுகாள், மதுவுண்டுதேக்கிகின்ற தேன்காளென்க; இவை நல்லமணத்தேசெல்லும். சுரும்புமுதலியன கூறும்பாவையையச் சீவகனுணர்ந்திருத்தலின், அதனால் அவற்றை அழைத்தானென்றுகொள்க; விக்ஶ்ரமாதித்தன் ஏறும்பின்பாவையையறிந்தானென்று கதைகூறுகின்றமையின். “தாதுண்மும்பி போதுமுான் றுங்கு” (மதுரை. சுருநி) என்றும், “இரங்கிசை மிஞிறொடு தும்பிதா துத்” (கலி. ந.க.) என்றுங்கூறுதலின், தும்பியதுகிளையாம் இந்நான்குமென்க; “நண்டுத் தும்பியு ளான்கறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே” (தொல். மரபு. சூ. ந.க) என்று தும்பிக்குச் செவியின் மெனவே இவற்றிற்கும் செவியின்றாமாதலாலே வருத்தமிகுதியான் இவற்றைநோக்கி லாளாகுறியுதன்றி வேறன்று; இவை ஈண்டெவந்து கரிபோதலில்; கேள்வியில்லனவருதலென்க? என்பதுகடா; அத்தற்குவிடை: ஆசிரியர், ‘நண்டுத்தும்பியும்’ என்று தும்பியைப் பின்பவைத்தது, மேல் வருஞ்சுத்திரத்தின், “மாவு மாக்கஞ்ஞமையறி வென்ப” என்ற ஐயநீவு இதற்குமேறுதற்கென்றுணர்க; இதனை வாராததனால் வந்ததுமுடித்தலென்றுத் தந்திரவுத்தியாற்கொட்கவென்று ஆண்டு உரைகூறிப்போந்தாம்; அதுவே ஆசிரியர் கருத்தென்பது சான்றோருணர்ந்தன்றே, “ஆத்த பொங்கர்த் துணைபொடு வதிர்த, தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி, மணிநா யாத்த மாண்வினைத் தேரன்” (அகநா. ச) என்று அப்பொருடோன்மக்கூறியதென்றுணர்க. இக்கருத்தான் இவரும் செவியுணர்வுண்டென்றுகூறிஞர்.

(இ - ள்.) அவர் அங்நனங்கூறுமளவில், சுரும்புகாள், மிஞிறிநீட்டங்காள், வண்டுகாள், தேன்காள், நீர்வம்மினெனவிளித்து, வந்தபின்னர் அவற்றை நோக்கி, சுரம்ஞ்சரிசுண்ணமும் சூணமாலைசுண்ணமும் மிசவும்நல்லனவாயினும் இவற்றில் நல்லனவற்றை நன்றாகக்கொண்டு உண்மினென்று கூறினென்க.

இங்நனங்கூறுது தான்கற்ற விஞ்சையின் ஆணையாற் கேள்வியுணர்வு பிறப்பித்தானெனின், அவை கரிபோதலாகாவாம்; “எண்ணினின் சொலிகந்தறிவாரிலை” (சீவக. அக0) என்றலின். வெறுதிறுத்தற்கு இருவரையும் மயிலென்றான். (சஉ - ந)

894. வண்ணவாரிசிலவள்ளல்கொண்டாயிடை
விண்ணிற் றூவியிட்டான்வந்துவீழ்ந்தன
சுண்ணமங்கைசுரமையமாலைய
வண்ணவண்டொடுதேன்கவர்ந்துண்டவே.

(இ - ள்.) அங்நனங்கூறியவள்ளல், இரண்டையும் இரண்டுகையிலுந் கொண்டு ஆகாசத்தே தூவினானை, அப்பொழுது அவற்றின் மேற்சென்ற

சுரும்பும் மிஞிறும் இவை தியவென்று உண்ணுதுபோதலின், சுரமைசுண்ணம் நிலத்தே வீழ்ந்தன. மாலைசுண்ணத்தை அவற்றின்மேற்சென்ற வண்டும் தேனும் விரும்பியுண்டனவென்க.

தூலியிட்டான், ஒருசொல். சுரும்பும் மிஞிறும் ஒருகுணத்தவாதலின் சேர்ந்து ஒருகையைநோக்கின. மஹையன ஒருகுணத்தவாதலின், சேர்ந்து மஹைக் கையை நோக்கின. உண்ணாமல்வந்தவற்றிற்கு வையாமல் இவை உண்டலிற் கடிதுண்டனவென்பதுதோன்ற, 'கவர்த்த' என்றார். (சச)

895. தத்துநீர்ப்பவளத்துறைநித்திலம்
வைத்தபோன்முறுவற்றுவர்வாயினீ
ரொத்ததோவெனநோக்கிநுந்நங்கைமார்க்
குய்த்துரைம்மினிவ்வண்ணமெனச்சொனான்.

பவளத்தே உறைவன சில நித்திலத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்தார் போலும் வாயினீரென்க; வேட்கைநிகழாதவிடத்தும் மகளிராயினரைச் சிறப்பித்துக்கூறல் இயல்பென்பதுதோன்ற இருஉறையும் சிறப்பித்துக்கூறினான். தான் நோக்கியநோக்கந்தானே யான்கூறியநிலைமை அமக்குப் பொருந்திற்றோவென்றுகூறும்படியாக அவர்களைப் பார்த்தானென்க.

(இ - ள்.) அந்நன்ம அபையுண்டபின்பு அவன் நோக்கி, வாயினீர், நங்கைமார்க்கு யான் தேற்றினமுறைமையை மனங்கொள்ளும்படி கூறவீரென்றனென்க. (சரு)

896. நீலநன்குதெளித்துநிறங்கொளீஇக்
கோலமாகவெழுதியபோற்குலாய்
ஞாலம்விற்கும்புருவத்துநங்கைகண்
போலும்வேலவனெபுகழ்ந்தேனென்றான்.

(இ - ள்.) நீலமணியைக் கரைத்து நிறங்கொளுத்தி எழுதினம்போல வளைந்து உலகைத் தமக்கு விலையாகவிற்கும் புருவத்தினையுடைய சுரமஞ்சரி கண்போல் தப்பாத வேலவனே, நீ தேற்றினமுறைமையை யான் உடம்பட்டுப் புகழ்ந்தேனென்றானென்க.

இஃது இவற்கு வேட்கைநிகழ்வது கருத்தாகக் கூறினான்; அது மேல், "என்மனத்திலுள்ளன" (சீவக. 200௬) என்பதனுணர்ந். (சக)

வேறு.

897. சோலையஞ்சுரும்பிற்சண்ணந்தேற்றியதோன்றறனை
வேலையம்படித்தகண்ணுர்தொழுதனர்விரைந்துபோகி
மாலைக்குவென்றிகூறமழையிடிப்புண்டோர்நாக
மாலையத்தழுங்கியாங்குமஞ்சரியவலமுற்றான்.

சுரும்பு உண்ணுதுபோகவே சுண்ணத்தின்நீங்குவெளிப்படலின், அதனுத்தேற்றியவென்றார். இது வெதிரேகம். மிஞிறற்றிற் சுரும்புகிழ்த்தலின்,

அதனைக் கூறினார். முன்னும் அதுநோக்கியன்றே கன்சென்றுழிச் செல்
கின்ற மனத்தோடே அதனை உவமித்தது. முன்னர் வண்டுந்தேனுமுண்ட
வென்றது அந்நவயம். (சீவக. அகச.)

(இ - ள்.) சுரும்பாற்றேற்றியதோன்றலை வேலோவென்று ஐயப்படுத்
தினகண்ணார் தொழுதனராய் விரைந்துபோய்க் குணமாலுக்கு வென்றிசூற,
அதுகேட்டுச் சரமஞ்சரி ஒருநாகம் இடிப்புண்டு தானுறைகின்றவிடத்தே
வருந்துகின்றற்போல வருத்தமுற்றாரென்க.

ஆலயம், கன்னியாமாடத்திற்குவமை.

(சௌ)

வேறு.

898. திங்களங்கதிர்செற்றுழக்கப்பட்ட

பங்கயப்படுவொத்துநைபாவாய்

நங்கையென்னொடுரையாய்நனியொல்லே

யிங்கணென்றழிவீழ்ந்திரந்திட்டான்.

(இ - ள்.) திங்களின் கதிருழக்கப்பட்ட தாமரைமடுவையொத்து இவ்
விடத்தே மிகவும் வருந்துகின்றபாவாய், நங்காய், கடுக என்னுடனே முன்பு
போலே நகையாடி உரையாபென்றிரந்தான், குணமாலையென்க.

ஒத்தனை - ஒத்தர்பென்றுமாம்.

(சஅ)

899. மாற்றமொன்றுரையான்மழைவள்ளலென்

னேற்றசண்ணத்தையேற்பிலவென்றசொற்

ரோற்றுவந்தென்சிலம்படிக்கைதொழ

நோற்போற்றனைநீயெனவேகிளுள்.

(இ - ள்.) நின்மேல்விருப்பினால் எனது நல்லசண்ணத்தைத் தீதென்ற
வாசியியாதான், இனி என்னையும்விரும்பித் தானேவந்து அக்காலத்திச்
சொல்லுஞ்சொல்லுட்படத் தோற்றுச்சொல்லி என்னடியைத் தொழும்படி
நோற்பேன் ; அவன் நின்னைவிரும்புதற்கு நீ முன்னேநோற்றாயென்று தன்
குறிப்புக்கூறும்படி குணமாலையைநோக்கி அவளுரையாபென்றதற்குத் தானு
ரையாளாய் ஏகினுளென்க.

இஃது உட்கோள். “பெருமைபு முரனு மாடுஉ மேன ” (தொல்.
களவு. சூ. ௭) என்பதனால் தன் வேட்கை ¹ மறைத்தான். “தீண்டிலே னாயி
னுய்யேன், சீமடி பரவ வந்தே னருளெனத் தொழுது சேர்ந்து ” (சீவக.
௨௦௬௨) என மேற்கூறலின், ஈண்டுச் சொற்றோற்று அடிதொழுவென்றுகருதி
னுளென்றார். இக்கருத்து, அங்மனமுடிக்கின்ற ஊழால் இவட்குநிகழ்ந்தது.

900. கன்னிமாநகர்க்கன்னியர்கூழ்தரக்

கன்னிமாடமடையக்கடிமலர்க்

கன்னிநிலக்கட்கன்னிநற்றாய்க்கவள்

கன்னிக்குற்றதுகன்னியர்கூறினார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமேகிய புதிய நீலமலர்போலுங் கண்ணினையுடைய கன்னி, கன்னியர்க்குமுச்சென்று அழிவில்லாதநகரிற் கன்னிமாடத்தைச் சேர்ந்தாளாக, அவள்நற்றாயகிய சுமதி நீராடாதுவருதற்குக் காரணங் கேட்டவட்கு அக்கன்னிக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைச் சூழ்ந்துநின்ற அக்கன்னியர் கூறினார்கள.

அவள்நற்றாய்க்கென்க.

(ரு0)

901. (க) கண்கள்கொண்டகலப்பினவாயினும்
பெண்கள்கொண்டவிடாபிறசெற்றமென்
றெண்களுளவடாயவடந்தைக்குப்
பண்கொடேமொழியாற்பாக்கூறினாள்.

902. (உ) விண்ணிற்றிங்கள்விலக்குதன்மேயின
ரெண்ணதும்மகளெண்ணமற்றியாதெனிற
கண்ணினூடவர்க்காணினுங்கேட்பினு
முண்ணலேனினியென்றுரையாடினாள்.

903. (ங) இன்றுநீர்விளையாட்டினுளேந்திழை
தொன்றுசண்ணத்திற்றோன்றியவேறுபா
டின்றெனாவிக்கொர்கூற்றமெனநையா
நின்றுநீலக்கணித்திலஞ்சிந்தினாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பெண்கள், சாதிப்பன்மையுணர்த்திற்று.

(உ) மற்று, அசை.

(ங) தொன்றுவேறுபாடு - ஊழினால்வந்த வேறுபாடு.

(இ - ள்.) ஒண்களுளாகிய அவளுடையதாய், கண்கள் ஒன்றன்குறிப் பினை ஒன்று தப்பாமற்கொண்ட கலப்பினவாயினும் வேறாகப் பெண்கள் தம் மனத்திற்கொண்டசெற் றங்களைவிடாவென்று தானுட்கொண்டு, அவள் தந்தை குபேர தத்தனுக்கு தும்மகளெண்ணம் விண்ணிலே திரியுந் திங்களைத் திரியாமல் விலக்குதலேமேவினொரெண்ணமாயிருந்தது; அஃதுயாதெனின், ஆடவரைக் கண்ணற்காணினும் அவர் பெயரைச் செவியாற்கேட்பினும் உண்ணெனென்று வஞ்சினங்கூறினாளதலால். இன்று நீர்விளையாட்டிலே ஏந்திழை சண்ணத் தாற்றோற்றிய தொன்றுவேறுபாடு இன்று என்னாவிக்குக் கூற்றமென்று நையாநின்று தேமொழியாலே மனங்கொள்ள அறிவித்தான்; அங்ஙனமறி வித்து அழுதாளென்க.

(ருக - டு)

904. பட்டதெனக்கைக்கென்னப்பாசிழைப்பசம்பொனல்குண்
மட்டவிழ்கோதைசண்ணமாலையோடிகவித்தோற்றாள்
கூட்டவிழ்கண்ணிநம்பிசீவகன்றிறத்திற்காய்ந்தா
ளட்டுந்தெனலங்கன்மார்பவதுபட்டதறிமோவென்றாள்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, நங்கைக்கு இங்ஙனம் வருந்துதற்குப் பிறந்தது என்னென்று குபேரத்தன் கேட்பச் சமதி கூறுவாள் : அலங்கன்மார்பனே, சுரமஞ்சரி குணமாலையுடனே இகலிச் சுண்ணந்தோற்றாள் ; தோற்றவள்தான் அதனைத் தேற்றின நம்பி சீவகன் பிறத்தாலே ஆடவரைக் காய்ந்தாள் ; பிறந்த காரியம் அது ; அதனை அறிவாயாகவென்றனென்க. (ருச)

905. பள்ளிகொள்களிறுபோலப்பரிவுவிட்டுயிர்த்தென்பாவை
யுள்ளியபொருண்மற்றஃதேலோபெரிதுவப்பக்கேட்டேன்
வள்ளிதழக்கோதைமற்றுநகராடுங்கடியுமேனும்
வெள்ளநீணிதியினின் னவேன் டியவனைப்பவென்றான்.

மற்று, வினைமாற்று. ஓ, மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(இ-ள்.) அதுகேட்டவன், துயில்கொள்ளும் யானைபோல வருத்தத் தோன்ற உயிர்த்தனனாய் என்பாவை நினைத்தகாரியம் வேறென்றன்றி அத்தன்மையாயின், மிகப்பெரிதும் மனமகிழக்கேட்டேன் ; அக்கோதை தெருவினன்றி நகரினுமுட்பட ஆனைக் கடியினும் வெள்ளமென்னுமெண்ணையுடையநிதியாலே அவள் விரும்பியவற்றை இப்பொழுதே முடிப்பேனென்றனென்க. (1)

906. இன்னதோர்காலத்தினனொருமகனின்னதொன்றிற்
கின்னதோரிடத்தினெல்லையாட்கடிந்தொழுகினுள்போ
லின்னதோர்நகரிலென்றாங்கென்பெயர்நிற்கவேண்டு
மின்னதோராரந்தம்மோவென்றுகொண்டேகினுனே.

இதனால், அதுவேயன்றிப் புகழும் நிறுத்துவேனென்கின்றான். போல், ஒப்பில்போலி ; “ஆங்க வரையசை”, “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட்டாகும்” (தொல். இடை. சூ. ௨௧, ௩0) என்றதனால், உரையசையின்பொருளுணர் ததுமாயிற்று. ஆங்கென்றது, அரசனிடத்தை.

(இ-ள்.) இத்தன்மைத்தானதொருகாலத்தே இன்னவணிகனுடையஒப்பில்லாதமகள் இத்தன்மையதொருகாரியத்திற்கு ஒருதெருவிடத்தினெல்லையில் ஆடவர் வாராமற் கடிந்தொழுகினுள், இத்தன்மைத்தான நகரிலேயென்று என்புகழ் நிற்கவேண்டும் ; விலையிலாததோராரத்தைத் தருவாயாகவென்றுகூறி, அதனை வாங்கிக்கொண்டு ஆங்கேகினுனென்க.

“நல்லெயி லுழந்த செல்வர்த் தம்மின்” (மதுரை. ௭௩௧) என்றார் பிறரும். (ருசு)

907. வையகமூன்றும்விற்குமாமணியாரமேந்திச்
செய்கமூன்மன்னற்குய்த்துத்தன்குறைசெப்பலோடு
மையெனமன்னனேவவாள்வழக்கற்றதென்ப
கைபுனைபாவையெல்லாங்கதிர்முலையாக்கினுனே.

(இ-ள்.) ஆரம் ஏந்திக் கொண்டு சென்ற மன்னனுக்குக் கொடுத்ததுத் தன் காரியத்தைச் சொன்னானாக, அவன் அதுகுறையியென்று கூறுதலின், எதரு வில் ஆள்வதற்கு தலம் தது; அட்டொழுது அம்மாடத்தில் ஆண்பாவைகளெல் லாமழித்துப் பெண்பாவையாக்கினுளென்க. (ருஎ)

வேறு.

908. சென்றுகாலங்குறுகினுஞ்சீவன்
பொன்முஞ்சாகம்பொருத்திற் பொருந்துக
வன் றியென்னிறையாழிப்பாரொன
வொன்றுகிந்தையளாகியொங்கினுள்.

(இ - ள்.) வாழ்நாள் தன்னெல்லையச்சென்று குறுகிற்றயினும் என் னைக் கூடுமாயிற் சீவனது திருத்தக்கும் மார்பம் கூடுவதாக; அவனையொ ழிய என் நிறையை அழிப்பாரில்லையென்று ஒருமனத்தையுடையளாயிருந்தா னென்க. (ருஅ)

909. இன்பக்காரணமாம்வினையாட்டினுட்
இன்பக்காரணமாய்த்துறப்பித்திடு
மென்பதேநினைந்தீர்மலர்மாலேத
னன்பினுவலித்தழுதிட்டாள்.

உள்ளென்றது, இருவர்மனமும் ஒன்றுய்மடக்கின்ற கடுநட்பினை.

(இ - ள்.) குணமலை, இன்பத்துக்குக் காரணமாம் கடுநட்புத்தானே பகைக்கும் காரணமாய் ஒருவினையாட்டினால் நடப்பினைத் துறப்பிக்குமென் கின்ற பழவார்த்தையேநினைந்து, வருந்தி அழுதாளென்க.

அது, 'கடுநட்புப்பகைகாட்டும்' என்னும் பழமொழி. இனி, வினையாட்டி னுள் அவ்வினையாட்டுத்தானே துன்பக்காரணமாய் இன்பத்தைத் துறப்பிக் குமென்ற பழமொழியுமாம். அது, 'வினையாட்டேசலமாம்' என்னும் பழமொழி.

910. தண்ணந்திம்புனலாடியதன்மலர்
வண்ணவார்தளிர்ப்பிண்டியினுடிக்
கெண்ணியாயிரமேந்துபொற்றாமரை
வண்ணமாமலரேற்றிவணங்கினுள்.

எண்ணி-இந்நட்பினைப்பிரித்த தீவினைநீங்கும்வழி இதுவென்றெண்ணி.

(இ - ள்.) அங்கனம்வருந்தினவள், புனலாட்டுவேண்டி எண்ணிப் பின் டியினுடிக் கு ஆயிரம்பொற்றாமரையையும் ஒழிந்தமலரினையுமேற்றிவணங் கினுளென்க.

புனலாடப்போகின்றவள் இப்பிரிவிற்குப் பிராயச்சித்தம்பண்ணினாள்.()

911. ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்கென
மாசைமாக்கடன்மன்னவனாடலின்
மீசைநீள்விசம்பிறநிலைச்சென்றதோ
ரோசையாற்சன்மொண்ணிதியுண்டதே.

உஎஅ சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

மாசை - பொன். ஆடுதல் - பிறத்தல். மிசை, மீசையெனவிகாரம்.
“உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை, யுண்டன போலக் கூறலு மரபே”
(தோல். பொருளியல், சூ. ௧௧) என்றதனால் உண்டதென்றார்; “குணனு
ணப்பட்டோர்” (கலி. உரு) என்றற்போல.

(இ - ள்.) மாக்களோடு அந்தணரும் கொள்வாராகவென்று மன்னவன்
பெரிபதொருகடனாகப் பொன்னிலே பிறத்தலின், அச்சனம் விசம்பிடத்
திலே சென்றதோரோசையோடே அந்நிதியத்தைக் கைக்கொண்டதென்க.

இனி, பொன்னாகிய பெரியகடலை ஆளுதலினென்றுமாம்; ஆளுதல் -
தானமிடுதல். (சு௧)

912. மகரவெல்கொடிமைந்தனைவாட்டிய
சிகரச்செவ்வரைத்தீநிறப்பொன்னெயி
னிகரினேமிதனீணகர்க்காகென
நகரநாலிருகோடிநயந்ததே.

(இ - ள்.) நகரிலுள்ளார், காமனைவாட்டிய நேயில்வாயிகளுடைய
பெர்ன்மதியையுடைத்தாகிய செவ்வரைபோலும் ஸ்ரீகோயிலுக்கு ஆவதாக
வென்றுசொல்லி எட்டுக்கோடிபொன்னை நீராடுதானமாகக் கொடுத்தா
ரென்க.

இனி, காமனைவாட்டிய பொன்னெயிலையுடைய நேயீசுவரருமாம்.
அளித்ததும் பாடம். (சு௨)

வேறு.

913. உவாமுதலிரவலர்க்குடைமையுத்தவர்
கவான்முதற்குப்பியகனகமாமையாற்
றவாவினையடைகரைதயங்குசிந்தைநீ
ரவாவெனுமுடைகடலடைக்கப்பட்டதே.

(இ - ள்.) இரவலர்க்குப் பொன்னைபொழிய யானைமுதலிய உடைமை
களை முற்படக் கொடுத்தவர்கள் பின்பும் அவ்விரவலர் காலடியிலே குவித்த
பொற்கட்டியாலே அவருடைய கெடாத தீவினையாலுண்டாகிய சிந்தாகுல
மென்னும் நீராலே அடைகரையுடைந்த ஆசையென்னுங்கடல் அடைக்கப்
பட்டதென்க. (சு௩)

வேறு.

914. சீராவச்சிலம்பேந்துமென்சிறடி
யாராவக்கழலாடவரோடும்
போராவக்களம்போன்றுபொன்னூர்புன
னீரவம்வினைத்தார்டிகரில்லார்.

உவமவுருபு வினையெச்சமும் பெயரெச்சமுமாயேறிற்றவின், போன்று
போலவெனத் திரிந்தது. புனவென்றது, யாற்றினை; ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) பொன்னிறைந்த யாறு களத்தையொக்கும்படி நீகரில்லாராகிய சிலம்பேந்தின சேறடியையுடையார் அரவக்கழலாடவரோடுங்கூட நீராவத் தை விளைத்தாரென்க. (சுச)

915. கார்வினையாடியமின்னனையார்கதீர்
வார்வினையாடியமென்முலைமைந்தர்
தார்வினையாட்டொடுதங்குபுபொங்கிய
நீர்வினையாட்டணிநின்றதையன்றே.

(இ - ள்.) மைந்தர் தாரோடே, காரிலே துடங்கிய மின்னையொப்பாருடைய கச்சளாவிய முலைவினையாட்டு நிலைபெறுகின்ற மிக்க நீர்வினையாட்டினதற்கு இடைவிடாது நின்றதென்க. (சுரு)

வேறு.

916. விடாக்களிவண்டுணவிரிந்தகோதையர்
படாக்களியிளமுலைபாயவிண்டதார்க்
கடாக்களிற்றெறுழ்வலிக்கானைசீவக
னடாக்களியவர்தொழில்காணவேகினான்.

கானை = நந்தட்டன்.

(இ - ள்.) களிவண்டு விடாதேயுண்ணும்படி விரிந்த கோதையருடைய படாமுலை பாய்தலால் விண்ட தாரையுடைய சீவகன், ஒழுக்கக்கேடு பண்ணாத களிப்பையுடையவர் வினையாடுந்தொழிலைக் காணும்படியாகக் கானை அவ்விடத்தினின்றும் போனென்க.

என்றது: சுண்ணந்தேற்றுகின்ற காலத்திருந்த நந்தட்டன், சீவகன் நீர் வினையாட்டின் வினோதங்காணப்போதற்குத் தானும் தனக்குக் கூடுமவர்களுமாக வேறுபோயினென்றவாறு. இவன்போகவே வினோதத்திற்குக்கூடும் புத்திசேனனும் ஒழிந்தோரும் சீவகனைக் கூடினாராம்.

இக்கவியை, “இவை யின்னனவும் பிறவும்” (சீவக. கூடக) என்னும் கவியோடே முடிக்க. (சுசு)

வேறு.

917. ஒன்றேயுயிரையுடையீரொருவிப்போயினிவள்க
ணன்றேகூற்றமாகியருளாதாவிபோழ்வ
தென்றேகலையுஞ்சிலம்புமிரங்கவினவண்டார்ப்பப்
பொன்றோய்கொடியின்னடந்துபுனல்சேர்பவனைக் காண்மின்.

இதமுதல், அந்நனம் வேறுபோயினார் தம்மிற்குறுகின்றனவாம்.

(இ-ள்.) இவள்கண்ணல்லவோ, கூற்றமாகி உயிரைப் போக்குகின்றது; ஆதலால், சேமவுயிரின்றி ஒருயிரையுடையீர், நீங்கிப்போயினென்றே கலையும் சிலம்பும் இரங்க வண்டு ஆர்ப்பக் காமவல்லிபோல நடந்துசென்று புனலைச் சேர்பவனைக் காண்மினென்க. (சுஎ)

918. அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்தவலங்கன்மாலையதனை
நிழல்செய்நீர்கொண்டூர்ப்படுங்கண்ணினையினோக்கிக்
குழையும்பூணுநாணுங்கொழுநலுவப்பவணிகென்
நிழைகொள்புனலுக்கீயுமினோயோணிலைமைகாண்மின்.

கொழுநன் - வருணன்.

(இ - ள்.) அழலையுடைய தடத்திலே மலர்ந்த அசைகின்ற பொன்னரி
மாலையைத் தெளிந்தநீர் தானேகொண்டுபோக அதனைநோக்கி நின் கொழு
நன் நின்னை விரும்பும்படி பூண்பாயாகவேன்று குழைமுதலியவற்றையும்
புனலுக்குக்கொடுக்கும் இனையோள்தன்மையைக் காண்மினென்க. (௬௮)

919. கோலநெடுங்கண்மகளிர்கூந்தல்பாப்பிழிருப்பப்
பீலிமஞ்ஞைநோக்கிப்பேடைமயிலென்றெண்ணி
யாவிச்சென்றுபுல்லியன்மைகண்டுநாணிச்
சோலைநோக்கிநடக்குந்தோகைவண்ணங்காண்மின்.

(இ - ள்.) மகளிர் பீலிமஞ்ஞையின் ஆடலைக்கண்டு தம் கூந்தலை உலரும்
படி பாப்பியிருப்ப, அதன்பேடை அவரைத் தந்தோகையிலென்றுகருநிச்
சென்று புல்லி அல்லாமைகண்டு நாணி நடவாரிற்கும்; இங்ஙனமயங்கும்படி
யிருந்த தோகைபோல்வாள் வடிவைக் காண்மினென்க.

இது புலர்விரித்தலின், 'தோகை' என்றார். இனி, நாணவெனத்
திரித்து, மகளிர் கூந்தலைப்பாப்பியிருப்பப் பேடையால் அவர்களை நோக்கித்
தன்பீலிமஞ்ஞையென்றெண்ணிப் புல்லி அல்லாமைதனைக்கண்டுநாண, அது
கண்டு தன்பேடை தன்னை அறிந்துபுணரும்படி சோலையைநோக்கிப்
போகின்ற தோகையின்வண்ணத்தைக் காண்மினென்றமாம். (௬௯)

920. மின்னொப்புடையபைம்பூணீருள்வீழக்காணா
என்னப்பெடையேதொழுதேனன்றைகொடியள்கண்டா
யென்னையடிமைவேண்டிஅடித்தாவென்றிறைஞ்சிப்
பொன்னங்கொம்பினின்றுள்பொலிவின்வண்ணங்காண்மின்.

இது தோழிவார்த்தை.

அன்னப்பெடையென்றது தலைவியை. அன்றை - தோழிதாய். என்று -
என்ன.

(இ - ள்.) பூண் வீழக்காணாய், பெடையே, தொழுதேன்; தாய்
கொடியளாதலால், என்னை அடிமையாகவேண்டின் நீ நாடித்தாவென்று
அவள்கூற, அதற்குநாணி இறைஞ்சுகின்றான்; அவ்வண்ணத்தைக் காண்மி
னென்க.

நீரசைதலிற் கண்டிலன்.

(௭௦)

921. தூமங்கமழுங்கோதைதொடுத்ததுயரிமுலையாத்
தேமென்கீதம்பாலாச்சாந்துதிறத்தினூட்டிக்
காமக்குழவிவளர்ப்பக்கணவன்புனலுணிங்கிப்
பூமென்பொழிலுக்கிவர்வான்புகற்சிகாண்மினிணிதே.

காமக்குழலி - காமத்தையுடைய இளமைச்செவ்வி; அது காமமாகிய பிள்ளையை வளர்ப்ப அலுவலாயிலாகச் சென்றனென்றும்பொலவுந் தது.

(இ - ள்.) கோதைபோலவாள் தொடுத்த நரம்பு முலையாக, அவற்றிற் றேற்றிய கீதம் பாலாகச் சுரந்துட்டிக் காமக்குழலியை வளர்ப்ப, அதனேட் டிக் கணவன் புனலினின்றூங்கிப் புணர்ச்சிலே"கையாற் பொழிற்ருப் போகின்றான்விரும்பம் இனிதுகாண்மினென்க.

இதனால், முன்னே குளித்தேறிக் கூட்டத்தினைக் குறித்து யாழ்வாசித்த மைகூறினார். (எக)

922. கடலம்பவளம்மணையிற்கனபொற்கயிற்றிற்காய்பொன்
மடலங்கமுகினுசன்மடந்தையாடதுடங்கி
நடலைநடுவின மகளிர் நூக்கப்பரிந்தகாச
விடலில்விசம்பின்மின்போன்மின்னிவீழ்வகாண்மின்.

(இ - ள்.) கனத்த பவளப்பலகையிற் கோத்த பொற்கயிற்றூற் கமுகி விட்டனூசலை மடந்தை துடங்கியாடும்படி பொய்யான இடையினையுடைய மகளிர் நூக்க, அவர் கைதீண்டியற்ற காச விசம்பினின்றும் விடுதலின்றி வீழ்கின்ற மின்போல மின்னி வீழ்கின்றவற்றைக் காண்மினென்க. (எஉ)

923. நானநீற்கலந்துநலங்கொள்பூம்பட்டொளிப்ப
மேனிதோன்றவிளங்கிவெளிப்பட்டதற்குநாணி
மானமகளிர்போலமணிமேகலைகள் பேசா
தானந்தமுவிக்கிடப்பச்செல்வோடன்மைகாண்மின்.

(இ - ள்.) பூம்பட்டு நானத்தையுடைய குளிக்கின்ற நீராலேநனைந்து உடம்பிலே ஒடுங்குதலின், தோன்ற விளங்கித் தம்மேனி வெளிப்பட்டதற்கு நாணி மானத்தையுடைய மகளிரைப்போல மேகலைகள் பேசாதே அல்குலைத் தழுவிக்கிடப்பப் போகின்றவள் தன்மையைக் காண்மினென்க.

நனைதலிற் பேசாதபடி பட்டு அழுந்திற்று. (எங)

924. தீம்பாற்பசியினிருந்தசெவ்வாய்ச்சிறுபைக்கினித
னோம்புதாய்நீர்குடையவொழிக்கும்வண்ணநாடிப்
பாம்பாவென்னவெருவிப்பைம்பொற்றோடுகழலக்
காம்பேர்தோளிநடுங்கிக்கரைசேர்பவனைக்காண்மின்.

(இ-ள்.) பசியாற்பாலுண்டற்கிருந்த கிளி தன்னைப் பரிகரிக்கின்றதாய் தன்பசியையறியாது நீர்குடைதலாலே, அவனைத் தவிர்க்குந்தன்மையிது வென்றுநாடிப் பாம்பென்ன, அக்காம்பேர்தோளி அதற்கு வெருவி நடுங்கித் தோடுகழலவந்து கரைசேர்பவனைக்காண்மினென்க. (எச)

925. துணையிரோகைமஞ்ஞையிற் கிவரும்வகைபோன்
மணியார்வனைசேர்முன்கைவலனுமிடனும்போக்கி
யிணையிரோழிமார்கனிற்றுமாலிடையென்றிரங்க
வணியார்கோதைபூம்பந்தாடுமவனைக்காண்மின்.

(இ - ள்.) பெடையில்லாத பீலியில் சுற்றிப்பறக்கின்ற ஈயலைப்பிடித் தற்கு அவற்றின்மேற்செல்லுங் கூறுபாடுபோலத் தோழிமாரிக்கும்படி கோதை, கையிற்பந்தை இடத்திலும் வலத்திலும்போக்கி அவற்றின்மேற் சென்றும் ; அவனைக்காண்மினென்க. (எடு)

926. திருவின்சாயலொருத்திசேர்ந்தகோலங்காண்பான்
குருதித்துகிலின்னுறையைக்கொழும்பொன்விரலினீக்கி
யாவமுற்றும்விழுங்கியுமிழும்பொழுதினமதிபோன்
றுருவத்தென்கணுடிகாண்மின்றோன்றும்வகையே.

(இ - ள்.) திருப் போலும் சாயலையுடையாளொருத்தி தான்கொண்ட கோலத்தினைக் காணவேண்டிக் கண்ணுடிக்கிட்ட செம்பட்டுறையை விரலா லே நீக்காநீக்க, அக்கண்ணுடி செம்பாம்பு முழுதும்விழுங்கிக் காலுங்கால த்து மதியையொத்துத் தோன்றும் வகையைக் காண்மினென்க.

பொன் - ஆழி. நீக்கி - நீக்க.

(எசு)

927. பலகைசெம்பொனாகப்பளிங்குநாயாப்பரப்பி
யலவனாடும்வகைபோலரும்பொற்கவறங்குருளக்
குலவும்பவழவழக்கிற்கோதைபுரளப்பாடி
யிலவம்போதேர்செவ்வாயினையோர்பொருவார்க்காண்மின்.

பாடி - தாயங்கூறி; போகட்டென்றுமாம்; அது மலைநாட்டார்வழக்கு. உழக்கு - பிடித்துப்போகடாமற் கவறிட்டு உருட்டுமுழக்கு.

(இ - ள்.) இனையோர் பொன்னாலே பலகையாகப் பளிங்காலேநாயாகச் செய்தவற்றைப் பரப்பிப் பாடிக் கோதையசையும்படி அலவனாடும்வகை போலே உருண்ட கவறு தன்னிடத்தே உருளும்படியாகப் பண்ணின பவழ உழக்காலே பொருவாரைக்காண்மினென்க. (எள)

928. தீம்பாலடிசில்லமீர்தஞ்செம்பொன்வண்ணப்புழக்க
லாம்பாலக்காரடலையண்பனீருறமிர்தந்
தாம்பாலவரைநாடித்தந்தூட்டயர்வார்சொரிய
வோம்பாநறுநெய்வெள்ளமொழுகும்வண்ணங்காண்மின்.

அமிர்தம் - இவையொழிந்தசோறு. செம்பொன் வண்ணப்புழக்கல் - பருப்புச்சோறு. ஆம்பால் - இவற்றிற்கெல்லாம் கூடுதற்குரிய பால். அக் காரடலை - அக்காரத்தினையடப்பட்டது ; அக்காரம் - சருக்கரை. அடிப்பல் நீருறமிர்தம் - புளிக்கறி.

(இ - ள்.) ஊட்டயர்வார்தாம், உண்ணும்பகுதியிலுள்ளோரை நாடித் தந்து அவர்களுக்குப்பாலடிசின்முதலியவற்றைச் சொரிதலின், அவற்றையுண்டற்கு வார்த்த நெய் வெள்ளமாயொழுகுந் தன்மையைக் காண்மினென்க.

அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம்.

(எசு)

929. அள்ளற்சேற்றுளவனடைந்தாங்கனையமெய்சிற்
கன்செய்கடலுனிளமைக்கூம்பிற்கழ்செய்மாலேத்
துள்ளுநாமக்கயிற்றிற்பாய்செய்துயிரிதிது
முள்ளுகாற்றாவுமுலுங்காமக்கலனுங்காண்மின்.

கன் செய் கடல்- கள்ளுண்டார் தன்மையைச் செய்கின்ற நீர்வினையாடு
கின்ற திரள்; கடல், ஆகுபெயர்; “அடாக்களியவர்” (சீவக. ௧௧௬) என்றார்
முன்னும். கலம் - பரத்தை.

(இ - ள்.) இளமையாகிய கூம்பிற்கட்டின மாலையாகிய கயிற்றோடு
சேர்ந்த தாமமாகிய பாயைவிடுத்து அதனையுபர்த்து நிதியமே நினைக்கப்படு
கின்ற காற்றுகக்கொண்டு கன்செய்கடலிலே மெய்யுடனேயோடுங் காமக்
கலத்தையுங் காண்மினென்க. (எக)

930. தாய்தன்கையின்மெல்லத்தண்ணென்ருமங்கினெறிய
வாய்பொன்னமளித்துஞ்சுமணியார்முழவிபோலத்
தோயுந்திரைகளலைப்பத்தோடார்கமலப்பள்ளி
மேயவகையிற்றுஞ்சுப்வெள்ளையன்னங்காண்மின்.

(இ - ள்.) தாய் தன்கையிலுலே ருமங்கிலே மெல்லத்தவ அவ்வசை
வால் அமளியிலே துயிலுங் குழுவியைப்போலச் செறியுந்திரைகள் வந்து
அசைப்பக் கமலப்பள்ளியிலே மனம்பொருந்தினவகையிலே துயிலும்அன்னத்
தைக் காண்மினென்க.

காரன்னமுண்மையின், வெள்ளையன்னம் இனஞ்சுட்டினபண்பு. (அ௦)

931. நீலத்துகிலிற்கிடந்தநிழலார்தழலம்மணிகள்
கோலச்சுடர்விட்டுமிழக்குமரியன்னங்குறுகிச்
சாலநெருங்கிப்பூத்ததடந்தாமரைப்பூவென்ன
வாவிச்சுடர்கள் கெளவியமுங்கும்வண்ணங்காண்மின்.

(இ - ள்.) நீலத் துகிலிற் கிடந்த மணிகள் சுடரை மிகக் காலுதலின்
அறியாதவன்னம் தாமரைப்பூவென்றுகருதி ஆலிச் சென்றுகுறுகி அதன்
சுடர்களைக் கெளவி அவை அகப்படாமையினால் வருந்தாதன்மையைக்
காண்மினென்க.

துகிலுக்கு இலையுலமை.

(அக)

932. வடிக்கண்மகளிர்வைத்தமரகதநன்மணிக
ளொடிக்கச்சுடர்விட்டுமிழவுழையம்பிணையொன்றனுகிக்
கொடிப்புல்லென்றுகறிப்பானாவிற்சுவவிவளைப்பத்
தொடிக்கட்பூவைநோக்கிருமாறெளிதோகாண்மின்.

(இ - ள்.) மகளிர்வைத்தமரகதமணிகள் கையாலொடிக்கலாம்படி சுட
ரை விட்டுக்காலுதலின், உழைமான்பிணையானதொன்று அதனை அறுகம்புல்
லென்றுகருதி அனுகிக் கறித்தற்குத் தான் கழுத்தைவளைத்து நாவாலேவளை

யாநிற்க, அதனைத் தொழிபோல் வட்டமான கண்ணையுடைய பூவைநோக்கி
நகுமாறு எளிதாயிருந்ததனைக் காண்மினென்க.

ஒ, வியப்பு.

(அ௨)

933. இவையின்னனவும்பிறவுமெரிபொன்றாரமார்பன்
கவிஞர்மதியினகன்றுகாட்சிக்கினியவிழவிற்
சுவையின்மிகுதியுடையசோர்வில்பொருளொன்றதுதா
னவையின்னகலநோக்கிநயந்தவண்ணமொழிவாம்.

மதியின்: இன், நீக்கம். சோர்வில்பொருள் - பஞ்சநமஸ்காரம். ஒன்று -
ஒருசீவன். நவையினகல - நாயுடம்பிளிக்க. நோக்கி - நோக்க.

(இ-ள்.) அங்மனம் வெவ்வேறு பேர்யினொரெல்லாரும் காண்மினென்று
கூறும்படி. இத்தன்மையவான இவையும் பிறவும் கவிகளாற்புகழுவரியவாய்க்
காண்டற்கினிய நீர்விழவிலே, ஆரமார்பன், ஒன்று நவையினகலும்படி. சோர்
வில்பொருளால்நோக்க, அதுதான் அப்பொருளால் விரும்பினதன்மையைக்
கூறுவாமென்றாரென்க.

(அ௩)

வேறு.

934. (க) அந்தணர்க்காக்கியசோற்றுக்குவாலினை
வந்தொருநாய்கதுவிற்றதுகண்டவ
ருய்ந்தினிப்போதியெனக்கனன்றோடினார்
சிந்தையினின்றொளிர்தியனநீரார்.

935. (உ) கல்லொடுவன்றழகையினர்காற்றினும்
வல்விரைந்தோடிவளைத்தனராகிக்
கொல்வதுமேயினர்கொன்றிடுகற்றினும்
வல்வினையார்வலைப்பட்டதையன்றே.

936. (ங) வேள்வியினுண்டிலக்கியநீவீர்க
ளாளெனக்கென்றததைவதுமோரார்
தாளிறமூர்க்கரதுக்கலிற்றண்டிறை
நீள்கயம்பாய்ந்ததுநீந்துதலோடும்.

இவைமூன்றும் ஒருதேர்டர்.

(க) ஓடினார் - ஓடி. அக்கினிசித்தரென்று கூறுவாராதலின், தம்
முடைய சிந்தையிலே விடாதுநின்று விளங்குகின்ற தீப்போன்ற நீராரெனக்
கொடுமைகூறினார்.

(உ) பட்டதை ஐ: பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(ங) ஆளென்று கதறுகின்றவோசை இப்பிறப்பில் என்னுண்டியை
விலக்கின நீங்கள் மறுபிறப்பில் எனக்காளாவீரென்றற்போன்றிருக்கச் சாற்ற
நிற்கின்ற தன்மையையுமோராராய், விலக்கினார் விலக்குண்டவர்க்கு அடிமை
யென்பது உணராராதலின்.

(இ - ள்.) தியனநீராராகிய அந்தணர்க்கு ஆக்கிய சோற்றத்திரனை ஒரு நாய்வந்துகொளவிற்று; அவர் அதுகண்டு, இனிப் பிழைத்துப்போவையென்று கூறி ஒடியெடுத்த கல்லையும் தடியையும் கையிலேயுடையராய்க் களன்று காற்றினும் கடுக விரைந்தோடி, அது நீங்கயத்தேபாய்ந்து நீந்தின அளவிலே வளைத்தனராகி அம்மூர்க்கர் அறைவதுமோராராய்த் தாளிற அடித்தலின், அது வல்லினையார்வலையிலே அகப்பட்டேவிட்டது; அதனைப் பின்னரும் கொன்றிடு கூற்றிற்காட்டிற் கொல்லுந்தன்மையைமேவினாரென்க. ()

வேறு.

937. மட்குடமல்லனமதியின்வெள்ளிய
கட்குடக்கன்னியரிருவரோடு
றுட்கெனயாவருநிகத்தாய்மைபி
லுட்குடைக்களிமகனொருவன்றோன்றினுன்.

மட்குடமல்லனவாகிய கட்குடம்; கள்ளின் கடுமை பொறுத்தற்கு வெள்ளியாற் சமைத்த குடம்.

(இ - ள்.) களிமகனொருவன் கட்குடஞ்சுமந்த கன்னியராகிய மனைவியரிருவருடனே யாவரும் துணுக்கெனத் தோன்றினானென்க. (அஎ)

938. தோன்றியபுண்செய்வேலவர்க்குத்தாமது
வான்றிகழ்கொடியனார்வெள்ளிவட்டகை
யூன்றிவாய்மடுப்பவோர்முழையுட்டங்கதிர்
கான்றிகுதிர்மதியிரண்டுபோன்றவே.

(இ-ள்.) அம்மனம் தோன்றிய அவற்கு மிள்ளுக்கொடிபோலுமனைவியரிருவரும் வெள்ளிவட்டகைகளை வாயிலேயழுத்தித் தாமதவைக் கொடுப்ப, அவை, ஒருமுழையிலே கதிரைச்சொரிசின் மதியிரண்டையொத்தனவென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை.

(அஅ)

வேறு.

939. அழலம்பூநறவார்ந்தழுவார்தாச்
சுழலுங்கண்ணினன்சோர்தருமாலையன்
கழலன்காழகம்விக்கியகச்சையன்
மழலைச்சொற்களின்வைதிவைகறினான்.

(இ - ள்.) தீம்பூவாலாக்கின நறவை அம்மனமருந்துதலாலே வெம்மை பாக்கும்படி சுழலுங்கண்ணினனாய் மாலையினனாய்க் கழலனாய் வீக்கின கருங்கச்சையனாய் மழலைச்சொற்களாலே வைது மேல் இவ்வார்த்தையைக் கூறினானென்க. (அக)

940. புடைத்தென்னுயிரைப்பொன்றுவித்தீருயிர்
கடுக்கப்பேர்த்தனிர் தம்மின்கலாய்க்குறிற்

றடக்கைமீளிமைதாங்குமினன்றெனி

னுடைப்பென்கட்குடமென்றுரையாடினான்.

(இ - ள்.) என்னாரையடித்து உயிரைப்போக்கினீர், அவ்வுயிரை மீட்ட னிராய்த் தருவீராக, அதுசெய்யாது கலாய்க்க நினைக்கின், என் கையில் வலி யைத் தாங்குவீராக; அவ்விரண்டுமல்லவாயின், கட்டுடத்தையுடைப்பே னென்றுகூறினானென்க.

கட்டுடமுடைத்தல், சங்கேதம். கடுக, கலாய்க்க: விகாரம். (க௦)

வேறு.

941. நல்வினையொன்றுமிலாதவனும்மறை
வல்லவர்தம்மைவருத்தலின்வல்லே
செல்சடர்வேல்வலசீவகசாமிசென்
றல்லலகற்றியருந்துயர்தீர்த்தான்.

(இ - ள்.) நல்வினையொன்றுஞ் செய்தமியாதவன் அந்தணரை வருத்த லின் அதுகண்டு கீர்த்தியால் எங்குஞ்செல்கின்ற வேலைவல்ல சீவகன் வல்லே சென்று அக்களிமகன் நாயிழந்தஅல்லலை முதற் போக்கிப் பின்பு அந்தணர் படுகின்ற துயரை நீக்கினானென்க. (க௧)

942. மீண்டவரேகுதலும்விடையன்னவ
னீண்டியதோழரொடெய்தினனாகி
மாண்டவெயிற்றெகினம்மறமில்லது
காண்டலுங்கட்கினியான்கலுழந்திட்டான்.

(இ - ள்.) அவ்விருதித்தோரும் மீண்டுபோனவளவிலே கட்கினியா னாகிய விடையன்னவன் தோழருடனே அனுகினனாய் நாய் நெஞ்சின் மறமில் லாததனைக் கண்டவளவிலே அருளான் அழுதானென்க.

அருளான், இவனை விடையென்றார். இவன் வினோதமொழிந்துநின்ற லின், தோழர்வந்து திரண்டமைதோன்ற, 'ஈண்டிய' என்றார்; எனவே தம் பியர்வந்தமையும் பெறுதும். (க௨)

943. நாயுடம்பிட்டிவணந்தியபேரொளிக்
காய்கதிர்மண்டலம்போன்றொளிகால்வதோர்
சேயுடம்பெய்துவைசெல்கதிமந்திர
நீயுடம்பட்டுநினைமதியென்றான்.

நந்திய - வளர்ந்த.

(இ - ள்.) யான் கூறுகின்ற மந்திரத்தை நீ ஒருப்பட்டு நினைவாயாக; நினைத்தால் இவ்விடத்தே நாயுடம்பைப் போகட்டுச் செல்கதியில் திங்கள் போல ஒளிகால்வதொரு பெரியவுடம்பைப் பெறுவையென்றானென்க. (க௩)

944. என்றலுந்தன்செவியோர்த்திருகண்களுந்
சென்றுகூர்ரொடுசெம்மலைநோக்கி

யொன்றுபுவால்குழைத்துள்ளுவப்பெய்தலுங்
குன்றையான்பதங்கூறவலித்தான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறினவனவிலே, அது, தன்செவியாலே கேட்டுவிசாரி
த்து இருகண்ணாலும் வாடித்துவீழ்கின்ற நீருடனே தலைவனை நோக்கி மனம்ஒருப்
பட்டு அதுதோன்ற வால்குழைத்து மகிழ்ந்தவனவிலே, சலியாதவன் இது
காலமென்றறிந்து மந்திரத்தைக் கூறத்துணிந்தான் என்க. (கச)

வேறு.

945. (க) நற்செய்கையொன்றுமில்லார்நாளுலக்கின்றபோழ்தின்
முற்செய்தவினையினீங்கிலவ்வினைவினைக்கும்வித்து
மற்செய்துவீங்குதோளான்மந்திரமைந்துமாதோ
தற்செய்கைதவிர்ப்பத்தாழ்ந்தாங்கதன்செவிச்செப்புகின்றான்.

946. (உ) உறுதிமுன்செய்ததின்றியொழுகினேனென்றுநெஞ்சின்
மறுகனீபற்றொடர்வம்விட்டிடுமரணவச்சத்
திருகனீயிறைவன்சொன்னவைம்பதவயிர்தமுண்டாற்
பெறுதிறங்கதியையென்றுபெருநவையகற்றினே.

947. (ங) மனத்திடைச்செயும்புநீக்கிமறவலையாகியவந்து
நினைத்திடுகின்கணின்றநீநிறவினையினீங்கி
யெனைப்பகரேறும்விள்ளாவின்பமேபயக்குமென்றற்
கனைப்பதவயிர்தநெஞ்சினயின்றுவிட்டகன்றதன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) நீங்கி-நீங்க.

(உ) மறுகல் - சுழலாதேகொள். பற்று - உள்ளதன்மேற்று. ஆர்வம் -
பெறக்கடவதன்மேற்று. விட்டிடு, ஒருசொல். இறுகல் - நிலைபெறுதே
கொள்.

(ங) செயும்பு - செற்றம். நீநிறவினை - கரிய பாவவினை.

(இ - ள்.) அந்நனம் துணிந்த தோளான், இம்மையில் மற்செய்கை
யொன்றுமில்லாதார் வாழ்நாள் கழிகின்ற காலத்து ஈண்டு அவர்செய்த தீவினை
யினின்றும்நீங்க முற்செய்த நல்வினையை வினைக்கும்வித்தாகியமந்திரம்ஐந்தை
யும் அவ்விடத்தே தாழ்ந்து அதன்செவியிலே செப்புகின்றவன், அம்மந்திரத்
தின்செய்கை தழைக்கும்படியாக அதனை நின்மனத்திடைச் செயும்பை முத
னீக்கிப் பின்பு இதற்குமுன் செய்த உறுதியின்றியேயொழுகினேனென்று மறு
கல்; பற்றையும் ஆர்வத்தையும் விடு; இறுகலென்று பெருநவையகற்றினே.
அந்நனமகற்றி இறைவன்சொன்ன அயிர்த்தத்தையுண்டால் நின்கணின்ற
நீநிறவினையினீங்கி நற்கதியுப்பெறுதி; அக்கதிதான் உள்ளநாளெல்லாம்
நீங்காத இன்பத்தையே தருமாதலான் மறவலையாகி இவ்வைந்தினையும் நினைத்
திடென்று உபதேசித்தாற்கு அதுவும் ஐந்துபதமாகிய அயிர்த்தத்தை நெஞ்
சாலேயுண்டு அவ்வுடம்பைவிட்டுப்போயிற்றென்க. (கரு - எ)

வேறு.

948. பாடுபாணிமுகமெனும்பான்மையி
னேடியாங்கொருயர்வரையுச்சிமேற்
கூடிக்கோலங்குயிற்றிப்படங்களைந்
தாடுகூத்தரினையெனத்தோன்றினான்.

பாடு பாணிமுகம் எனும் பான்மையின் - பரமாகமத்திற்கூறப்பட்ட
உயிர்போமுகங்களிற் பாணிமுகமென்னும் கதியாலே ; பாணி - கை ; கை
முகமாவது : சுட்டுவிரலும் பெருவிரலும் நீக்கினவிடம். அதுபோல முத
நேரையோடிப் பின் விலக்கியோடுதலாம். வெள்ளிமலையாதலின், 'உய
வரை' என்றார்.

(இ - ள்.) ஓடி வரையுச்சிமேலேபொருந்திக் கூத்தரைப்போலே கோ
மெல்லாம் குயிற்றப்பட்டு வியக்கத் தோன்றினுனென்க. (கூ

949. ஞாயில்குடியநன்னெடும்பொன்னகர்க்
கோயில்வட்டமெல்லாங்கொங்குசூழ்குழல்
வேயினன்னமென்றோளியர்தோன்றியங்
காயினூர்பரியாளமடைந்ததே.

ஞாயில், ஆகுபெயர். பரியாளம், பாகதம்.

(இ-ள்.) பொன்னகரிற் கோயிலுள்ள வரைப்பெல்லாம் மென்றோளிய
தோன்றித் தேவியராயினார் ; அவ்விடத்தே ஒழிந்த பரிவாரமும் சேர்ந்
தென்க. (கூ

950. மிடைந்தமாமணிமேகலையேந்தல்குற்
றடங்கொள்வெம்முலைத்தாமரைவாண்முகத்
தடைந்தசாயலரம்பையர்தம்முழை
மடங்கலேறனையான்மகிழ்வெய்தினான்.

(இ - ள்.) சிங்கவேற்றையொப்பான், அல்குலையும் முலையையும் முக
தையும் சேர்ந்தசாயலையுமுடைய அரம்பையரிடத்தே மகிழ்ச்சியைப் பெ
ருத்தினுனென்க. (கூ

வேறு.

951. கற்றவைம்பதங்கணீராக்கருவினைகழுவுப்பட்டி
மற்றவன்றேவனுகிவானிடுசிலையிற்றோன்றி
யிற்றதனுடம்புமின்னாவிடொழித்தினியனாகி
யுற்றவனிலையுமெல்லாமோதியினுணர்ந்துகண்டான்.

நூல்கள் இந்திரலில் இன்னவாறுதோன்றுமென்று அதுதோன்
முறைமைகூறவாகலின், அந்நனந்தோன்றுகின்றதேவர்க்கு அஃது உவமை
யாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே, "வானிடு வில்லின் வரவறியா" (நாலடி
கடவுள்) என்றார்பிறரும். ஒதி-அவதிஞானம்.
இற்றவவ்வுடம்பும், உற்றவனிலைமையும் பாடம்.

(இ-ள்.) அவன்றான், கற்ற பஞ்சநமஸ்காரமும் நீராகத் தீவினை கழுவப் பட்டுச் சிலைபோலத்தோன்றித் தேவனுதி, போகட்ட உடம்பையும் இடரைக் கெடுத்தத் தனக்கு இனியனாய்த் தன்னைச்சேர்ந்த சீவகனிலையையுமெல் லாம் ஓதியாற் கண்ணெயர்ந்தானென்க. (க0க)

வேறு.

952. இரும்பினீர்மைகெடுத்தெரிதன்னிறத்
தரும்பொனாக்கியவாருயிர்த்தோழனை
விரும்பிவிண்ணிறுத்தொய்யெனத்தோன்றினான்
சுரும்புண்கண்ணிச்சதஞ்சண்ணென்பவே.

(இ - ள்.) அந்நனமுணர்ந்தவன், இழிந்தநிலையைக்கெடுத்து உயர்ந்த நிலையையாக்கியதோழனைக் காட்சியைவிரும்பி விண்ணைக்கடந்து முன்னே வந்து கடுகத்தோன்றினான்; அவன்பெயர் சுதஞ்சண்ணென் றுகூறுவரென் றுரென்க.

விண்ணறுத்தும், சுதஞ்சண்ணும் பாடம்.

(க0உ)

வேறு.

953. ஓசனைநறும்புகைகமழ்வொண்ணிலா
வீசியகதிர் பாரந்திமைக்குமேனியன்
மாசறுமணிமுடிமிடைந்தமாலையன்
பூசறுபருதியிற்பொலிந்துதோன்றினான்.

நறும்புகை ஓரோசனைகமழாநிற்க இமைக்குமேனி; நிலாவை வீசிய மதி போலே விளங்குமேனியன் - சுதஞ்சண்ணன்; அவனுடைய முடிவந்துசேர்ந்த இயல்பினையுடையான் - சீவகன்; என்றது இவன் ஆசாரியனாதலிற் கண்ட பொழுதே முடிவணங்கினான்; மேல், “எந்தை” (சீவக. கூடுநு) என்றும், “அண்ணலேந்தி” (ஷெ. ககடுஅ) என்றும், “காய்கதிர்சுமந்து” (ஷெ. ககசுஅ) என்றும், “உரிமைதன்னால்.....ஆட்டி” (ஷெ. ககசுக) என்றும், “எரிபொ னீண்முடிகவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே” (ஷெ. உநசுசு) என்றும், “தா ளாரவேத்தி” (ஷெ. ந0நௌ) என்றும், “களிப்புற்றான்” (ஷெ. ந0அநு) என்றும் கூறுதலின் இதுவே கருத்தாம். பூசறுபருதியின் - கைசெய்தபருதி போல. விளக்கத்தானும், மதியைத்தோற்றுவித்தலானும் பருதியுலமை. இனி, மேனியனாய் மாலையனாய்ப் பருதியிடத்தேதோன்றினென்பாருமுளர்.

(இ - ள்.) மேனியனது முடிமிடைந்த சீவகன் அப்பொழுது பருதிபோ லத் தோன்றினென்க. (க0ங)

வேறு.

954. குன்றெனத்திரண்டதோளான் குறுகலுங்குமாரேனாக்கி
நின்றவனெடுக்கெனென்றுமிமைப்பிலநிழலில்யாக்கை
யன்றியுன்கண்ணிவாடாதமாரேயென்றுதேறி
நன்றவன்வரவுகேட்பானம்பிநீயாரையென்றான்.

(இ - ள்.) சுதஞ்சணன் அங்கனம் குறுகின அளவிலே, சீவகன்நோக்கி முன்னின்மவனுடைய யாக்கை சிழலில்யாக்கையயிருந்தது; அன்றியும் கண்ணும் சிறிதும் இமைத்தனவில்கை; கண்ணியும் வாடாதென்று தேவனுதலைத் தேறி, அவன்வாவு நன்றாகக் கேட்க வேண்டி, நம்பி, நீ யாரென்றானென்க.

யாரை; ஐ, அசை. அமரனேயாதேறியும் பாடம். (க0ச)

955. குங்குமக்குவட்டின்வீங்கிக்கோலம்வீற்றிருந்ததோளா
யிங்குரின்னருளிற்போகியியக்கருளிறைவனுகிச்
சங்கவெண்மலையின்மற்றுச்சந்திரோதயத்தினுச்சி
யங்கியானுறைவலெந்தையறிகமற்றென்றுசொன்னான்.

இன், உவமப்பொரு. சங்கவெண்மலை, மலையின்பெயர். மற்று இரண்டும் அசை.

(இ-ள்.) தோளாய், எந்தாய், யான் நின்னருளால் இங்குரின்றும்போய் அங்கே இயக்கருளிறைவனுகி மலையினுச்சியிற்சந்திரோதயமென்னும்நகரிலே யிருப்பேன்; அந்நிலைமை அறிவாயாகவென்று தேவன்கூறினானென்க. (க0டு)

956. என்மவனுரைப்பக்கேட்டேயிமயமுநிகர்க்கலாற்றாய்
பொன்றருமாரிவண்கைப்புரவலன்புகன்றுநோக்கி
வென்றவருலகம்பெற்றவேந்துடையின்பெமல்லா
யின்றெனக்கெதிர்த்தென்றோனெரியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

(இ-ள்.) என்று அவன்கூறக்கேட்டு, இமயமும் ஒக்கமாட்டாத பெரிய பொன்னை மாரிபோல எல்லார்க்கும்கொடுக்கும் வண்கையையுடைய புரவல னாகிய வேலான், விரும்பிப்பார்த்து, சித்தசேஷத்திரத்தைப் பெற்ற சித்தபா மேஷ்டிகளுடைய இன்பமெல்லாம் இன்று எனக்குவந்ததென்றானென்க. ()

957. சூடுறுகழலிற்றாஞ்சுசுதஞ்சணனிதனைச்சொன்னான்
பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டிப்பகவனதிறைமைபோல
மூடியிவ்வுலகமெல்லாநின்னடித்தருவலின்னே
யாடியுட்பாவைபோனீயணங்கியதணங்கவென்றான்.

(இ - ள்.) பகைவர் சூடித்துறுகழலிற்றாஞ்சு சுதஞ்சணன் இதனைச் சொன்னான்; அது யாதெனிற்பகவனது இறைமைத்தன்மை இவ்வுலகெல் லாம் அகப்படுத்தினாற்போல நினது இறைமைத்தன்மையாலே உலகெல்லா மகப்படுத்தி அதிற் பல்லுயிரும் கண்ணாடியிற்பாவைபோல நீவருந்தியதொழி லுக்கு வருந்தும்படியாக நின்னடியிடத்தே தருவேனென்று சொன்னானென்க.

உள் - இடம். “மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சுமமே” (புறநா. ௨0) என்றாற்பிறரும். (க0௭)

958. வானொடுவயவரீண்டுவாரணத்தொழுவினமுற்றி
மீளிமைசெய்யின்வெய்யநண்பனின்னினைப்பதல்லா

னொடுபக்கங்களுந் துவிழினும்விழ்தலில்லாக்

கோளுடைக்கிழமையொப்பாய்குறைவிலன்பிறவினென்றான்.

(இ - ள்.) நானோடு பக்கங்களுந் கெட்டுவிழினும் விழுந்தன்மையில் லாத கோள்களினுடைய உரிமையோடொத்த உரிமையையுடையாய், வயவர் ஈண்டி யானைத்தொழுபோடே என்னை வளைத்து மீளிமைசெய்தாராயின், யான் விரும்பிய நண்பனே, நின்னை நினைப்பதல்லது பிறவாற்றான் ஒன்றும் குறைவிலெனென்றான்.

அருமைநோக்கி, 'செய்யின்' என்றான். அங்ஙனம் மேல்வருகின்ற ஊழ் இக்கருத்தினைப் பிறப்பித்திருந்தது. 'முற்றி' எனவே சிறைகோடலன்றிக் கட்டுதலின்மையுண்டாக. (க௦அ)

959. இன்னிழுவிரும்புணுநிருவிசும்பிவர்தலுற்றுப்

பொன்னெழுவனையதோளாற்புல்லிக்கொண்டனியகூறி

நின்னிழல்போலநீங்கேனிடர்வரினனைக்கவென்று

மின்னெழுஉப்பறப்பதொத்துவிசும்பிவர்தமாள்சென்றான்.

(இ - ள்.) சுதஞ்சனன, விசும்பிலேபோகக்கருதிச் சேவகனைப்புல்லிக் கொண்டு, யான் நின்னிழல்போல நின்னை நீங்கேன்; நினக்குநீரிடர்வர்த்தா யின் என்னை நினைப்பாயாகவென்று பின்னும் இனியசொற்களைக்கூறி மின் மாயாதுபறக்குநிலேபோலே அவன் விசும்பிலே உயர்ந்து பறந்துபோனா னென்க. (க௦க)

960. சொல்லியநன்மையிவ்வாச்சுணங்கனிவ்வுடம்புரீக்கி

யெல்லொளித்தேவனாகிப்பிறக்குமோவென்னவேண்டா

கொல்லுலையகத்திட்டேதிக்கூரிரும்பிரதங்குத்த

வெல்லையிவ்வுசெம்பொனாகியெரிநிறம்பெற்றதன்றே.

கூர்ப்பு - மிகுதி; என்றது, பொன்னுதற்கு வேண்டுஞ்செய்கைகளை முன்னேயுடைய இரும்பென்றவாறு.

(இ - ள்.) தானமுதலிய நன்மைகள் இம்மையிற்செய்யாத சுணங்கன், இவ்வுடம்பைநீங்கி இதற்குமுன்னர் நல்வினைவந்ததவி ஒருவன் உபதேசித்த மந்திரத்தால் தேவனுய் பிறக்குமோவென்று உலகத்தார் கருதவேண்டா; உலையிலேயிட்டேதி உருகினமுகத்து இரதத்தைக் குத்த; இரும்பு மாற்றற்ற பொன்னாய் விளங்குநிறத்தைப் பெற்றதல்லவோ? இதுவும் அத்தன்மைத் தென்று கருதுகவென்றான்.

இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கூட்டிவிரித்தலின், இது சொல்லெச் சம். முன், "பெருநவையகற்றினான்" (சீவக. ௧௪௬) என்றது உருகுகின்ற முகத்திற்குஉமை. (க௦க)

வேறு

961. எரிமாலேவேனுதியினிறக்கிக்காமனடுகணையாற்

நிருமாலேவெம்முலேமேற்றினைக்குந்தேவர்திருவுறுக

வருமாலையெண்வினையுமகற்றியின்பக்கடலாக்கித்
தருமாலையல்லதியான்றலையிற்றழந்துபணிவேனோ.

(இ-ள்.) எரியொழுங்குபோலும் வேலின் முனைகளான் இரணியன் இரா
வணன் முதலாயினரைக்கொன்று பின் காமனுக்குத்தோற்று அவனெய்த
கணையாலே முலைமேற்றினைக்குந் தேவர்களெல்லாம் ஸ்ரீமான்களாக ; நீக்கு
தற்கரிய எண்வினைகளையும் நீக்கி வீட்டின்பத்தையுண்டாக்கித்தரும் அருகனை
யல்லது யான் தலையாற்றிவந்து வணங்குவேனோவென்றனென்க.

எண்வினையாவனவற்றை, “எண்மர்கவிழ்ந்தனர்” (சீவக. ௩௦௭௬) எனத்
தறவிழ்குதுவர் விரிய. (ககக)

962. ஒன்றாயவூக்கவோர்பூட்டியாக்கைச்செறுவுழுது
நன்றாயநல்விதச்செந்நெல்வித்தியொழுக்கநீர்
குன்றமுற்றங்கொடுத்தைம்பொறியின்வேலிகாத்தோம்பின்
வென்றார்தம்வீட்டின்பம்வினைக்கும்விண்ணோருலகின்றே.

(இ-ள்.) பகிராத முயற்சியாகிய ஏரைப்பூட்டி, உடம்பாகிய செய்வைத்
தவத்தாலே வருந்துவித்து, விரதமாகிய செந்நெல்லை விதைத்து, சாரித்திர
மாகிய நீரை வற்றாமற் பாய்த்தி, ஐம்பொறியாகிய வேலியைப் புலனாகிய பசுக்
கள் பிரியாதபடி காத்தப் பரிகரிப்பின், அந்நிலைமுதற் சுவர்க்கத்தினைத் தந்து,
பின் வீட்டினைவினைக்குமென்றனென்க.

வென்றார் - சித்தபரமேஷ்டிகள். இன், சாரியை. “சொல்லிய”
(சீவக. ௧௬௦) முதலியமூன்றுகலியும் சீவகன்தோழராரோக்கிச்சுறியவை.()

வேறு.

963. இத்தலையிவர்களேகவிமயநட்டரவுசுற்றி
யத்தலையலறமுந்நீர்கடைந்தவரவமொப்ப
மைத்தலைநெடுங்கணாருமைந்தருமறலியாட
மொய்த்தினவன்னமார்க்குமோட்டிரும்பொய்கைபுக்கார்.

இனி, பொய்கைகளில் வினையாடுதல்குறுகின்றார்.
மந்தரத்தின்றொழிலை இமயத்துக்கேற்றினார், அது மலையரையதை
வின் ; , இமயவில் வாங்கிய” (கலி. ௩௮) என்றார்பிறரும். அத்தலை - அக்
காலத்தி.

(இ - ள்.) சீவகனும் தோழரும் இவ்விடத்துநின்றும் போகாநிற்க, நக
ரின் மகளிரும்மைந்தரும் அக்காலத்தே இமயத்தைநட்டுப் பாம்பைச்சுற்றி
முந்நீரலறக்கடைந்தவர் ஆரவாரத்தையொப்ப மாறுபட்டு ஆடுதற்குப் பொய்
கையிலே புக்காரென்க. (கக௩)

964. கலந்தெழுதிரை நுண்ணாடைக்கடிக்கயமடந்தைகாம
ரிலங்குபொற்கலாபத்தல்குலிருகரைப்பரப்புமாக
வலர்ந்ததண்கமலத்தம்போதணிதக்கமுகத்திற்கேற்ப
நலங்கெழுஞுவளைவாட்கணன்னுதனலத்தையுண்டார்.

(இ - ள்.) இருகரைப்பரப்புமல்லுமாக, அதிலே உலர்ந்தெழுதின திரையாகிய நண்ணிய ஆடையினையும் கமலப்போதாகிய முகத்திற்கேற்ப அழகு தக்க குவையாகிய வாட்கண்ணினையுமுடைய கடம்படந்தையாகிய நன்னுதல் நலத்தை நுகர்ந்தாரென்க.

ஏற்பவென்னுமெச்சும் தக்கவென்னும் வினையொன்றது. (ககச)

965. தண்ணுமைமுழுவமொந்தைதகுணிச்சம்பிறவுமோசையெண்ணியவிசலோடங்கைபுறங்கையினிசையவாக்கித்திண்ணித்திறெறித்துமோவார்கொட்டியுங்குடைந்துமாடியொண்ணுதன்மகளிர்தம்மோடியர்யிசையவர்களுத்தார்.

(இ-ள்.) ஆடவர், ஓவாராய்த்தண்ணுமைமுதலியவற்றினேசைகளையும் பிறவும் எண்ணிய வாச்சியங்களினேசைகளையும் விரலினாலும் அகங்கையினாலும் புறங்கையினாலும் தெறித்தும் கொட்டியும் குடைந்தும் இசையும்படி நீரிலே பிறப்பித்து மகளிர்தம்மோடாடித் தேவரையொத்தாரென்க. (ககடு)

966. சிவிறியின்மாறுதூய்க்குங்குமமெறிந்துநீதேங்கொருவறுநீருழக்கியோட்டியுடைபுறங்கண்டுநீக்குத்தவறெனத்தாமம்பூட்டித்தருநிறைகொண்டியின்பத்திவறினார்காமவெள்ளத்தேத்தருந்தன்மையாரே.

சிவிறி - நெடுந்தருத்தி. தருநிறை, இடக்கர்.

(இ-ள்.) ஏத்தருந்தன்மையார், உவறுநீரிலே தூவியும் எறிந்தும் உழக்கி ஓட்டி முதலுக்கி நீக்கு அஞ்சினவென்றுபூட்டித் திறைகொண்டும், பின்னும் காமவெள்ளத்தின்பத்தே மிக்காரென்க. (ககஞ்)

967. சாந்தகநிறைந்ததோணிதன்மலர்மாலேத்தோணிபூந்துகிலார்ந்ததோணிபுனைகலம்பெய்ததோணிகூந்தன்மாமகளிர்மைந்தர்கொண்டிகொண்டெறியவோடித்தாந்திரைக்கலங்கள்போலத்தாக்குபுதிரியுமன்றே.

(இ - ள்.) சாந்துமுதலியவற்றை மகளிருமலந்தருங்கொண்டு ஓடி எறிகையினாலே, அவற்றையுடைய தோணிகள்தாம் கடலிற்கலங்கள்போலத்தம் பிறர்க்கித் திரியுமென்க. (ககங்)

968. கலிவளர்களிறுகைநீர்சொரிவபோன்முத்தமாலேபொலிவொடிதிவண்டுபொங்கிப்பூஞ்சிகையலமந்தாடக்குலிகளீர்நிறைந்தபந்திற்கொம்பனாரோச்சமைந்தர்மெலிவுகண்டிவந்துமாதோவிருப்பொடிமறவினாரே.

பொங்கி - பொங்க.

(இ - ள்.) கொம்பன்னார், களிது கையாலே நீரைச் சொரிவபோலே முத்தமாலேபொங்கப் பின்னினைமயிரசைய மட்டத்துருத்தியின்றை ஓச்சதலின் ஆடவர்குந்தக்கண்டு உவந்து பின்னும் விருப்புடன் மாறுபட்டாரென்க. (ககஅ)

969. வண்ணவொண்சண்ண ம்பட்டுமாலையஞ்சாந்துமேந்தி
யெண்ணருந்திறத்துமைந்தரோதிரோதிரெறியவோடி
விண்ணிடைநுடங்குமின்னுமின்களும்பொருவபோல
மண்ணினையமரர்கொண்டமன்றலொத்திறந்ததன்றே,

ஒடி - இளைத்து.

(இ - ள்.) விண்ணிலே மின்னும் மீன்களும் தம்மிற் பொருவபோலே
மைந்தர் மகளிரோதிரையோதிரே சண்ணமுதலியவந்தையேந்தி எறிய அவ்
விருதிமத்தோருமிளைத்த பின்னர் அமரர் மண்ணிடைக்கொண்டமணத்தை
யொத்து மணம் சிகழ்ந்து நீர்விளையாட்டுக்கழிந்ததென்க. (ககக)

வேறு.

970. உரைத்தவெண்ணெயுமொண்ணறுஞ்சண்ணமு
மரைத்தசாந்தமுநானமுமாலையு
நுரைத்துநோன்சிறைவண்டொடுதேனின
மிரைத்துநீர்கொழித்தின்பமிறந்ததே.

(இ - ள்.) நீர், சண்ணமுதலியன நுரைத்து வண்டித்தேனுமிரைத்துக்
கொழித்து இனிமையிக்கதென்க.

எச்சங்கள் செயல்படுபொருளான.

(கஉ௦)

வேறு.

971. கத்திகைக்கண்ணிரெற்றிக்கைதொழுகடவுளன்ன
வித்தகவினையரொல்லாம்விருமணிக்கலங்கடாங்கி
முத்தணிந்தாணியுட்டிமுகிழ்முலைச்சின்வீக்கிப்
பித்திகைப்பிணையல்குழந்துபெண்கொடிபொலிந்தவன்றே.

கத்திகை - குருக்கத்தி. தாங்கி - தாங்க.

(இ - ள்.) குருக்கத்திக்கண்ணிரணிந்த நெற்றியையுடைய முருகனை
யொத்த இனையரொல்லாம் கலங்களைத்தாங்க, பெண்கொடிகளெல்லாம்
ஊட்டி அணிந்து வீக்கிச் சூழ்ந்து பொலிந்தனவென்க. (கஉக)

972. திருந்துபொற்றேருஞ்செம்பொற்சிவிகையுமிடைந்துதெற்றிக்
கருங்கயக்களிறுமாவுங்காலியற்பிடியுமிண்டி
நெருங்குபுமள்ளர்தொக்குநெடுவரைத்தொடுத்தவெள்ளம்
கருங்கடற்கிவார்தவண்ணங்கடிநகர்க்கெழுந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அவர்களேறுதலின், நெருங்காநின்ற மள்ளர்செறிய வரையி
னின்றும் இடையறுதலீழ்கின்றவெள்ளம் கடற்குப்போனப்போலே தேரும்
சிவிகையும் பிணங்கிச் செறிந்து பெரியகளிறும் பிடியும் மாவுமிண்டி நகர்க்
குப் போயினவென்க. (கஉஉ)

வேறு.

973. கடவெனக்காற்றெனக்கெடுங்கட்கூற்றென
வுடல்சினவுருமெனவூழித்தீயெனத்

தொடர்பினைவினமுதன்முருக்கித் தோன்றிய
தடலருங்கடாக்களிற்றசனிவேகமே.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே கடாக்களிராகிய அசனிவேகம், காலிற்சங்கிலி
பிணித்த மரத்தையும் கம்பத்தையும் அடியிலே முறித்து முழக்காற் கட
லெனக் கடுமையாற் காற்றெனக் கொடுமையாற் கூற்றெனக் கோபத்தால்
இடியெனச் சேரக்கோதலின் ஊழித்தீயெனத் தோன்றிற்றென்க. (கஉ௩)

வேறு.

974. பொருதியிருவிபோன்றுபொழிதருகடாத்ததாகிக்
குருதிக்கொண்மருப்பிறுக்குஞ்சாஞ்சிதைத்தென்னக்
கருதியிசைக்கெல்லாங்கண்மிசைக்கார்த்தமாந்தர்
பருதியின்முன்னர்த்தோன்றாமறைந்தபன்மீன்களொத்தார்.

(இ - ள்.) அக்குஞ்சரம் கடாத்ததாய் மருப்பிறுய்த் தன் தன்மை
கெட்டதென்றாக, அதன் கண்கருதியிசையிசைபெல்லாம் தோன்றா
மற் கார்த்தமக்கள், ஞாயிற்றின்முன் தோன்றாய் மறைந்த மீன்களை
ஒத்தாரென்க.

மிசை-இடம். இது போகாமல் நின்றநிலையிலே மறைந்ததற்குவமை.()

975. (க)கருந்தடங்கண்ணிதன்மேற்காழுமுருள்ளம்போல
விருங்குகிறெய்தவோடச்சிவிகைவிட்டியையோக
வரும்பெறலவட்குத்தோழியாடவரில்லையோவென்
றொருங்குகையுச்சிக்கூப்பிக்களிற்றெதிரிதைஞ்சிநின்றான்.

976. (உ)என்னைக்கொன்றிவள்கணைமெல்லையிலொருவன்றேன்றி
யின்னுயிரிவளைக்காக்குமன்றெனிலென்கண்மாய்ந்தாற்
யின்னைத்தாவதாகவென்றெண்ணிப்பிணைக்கொணைக்கி
யின்னுப்போனுடங்கிளின்றான்வீ ததைபொற்றொம்பொப்பான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மறைதலையறியாத குணமலை, தன்மேலே காழு
கர்நெஞ்சு ஓடுமாறுபோலக் களிற்று அணுகச்சென்றதாக, இனையர் சிவிகை
யை விட்டுப் போக, அப்பொழுது, அந்தப் பிணைக்கொணைக்கியாகிய பொற்
கொம்பொப்பான், அஞ்சி மின்போலே நடுங்கின்றான்; அதுகண்டு அவட்
குத் தோழியாகிய மலை, என்னைக்கொன்று இவளிடத்தே ஓடுமெல்லையில்
ஒருவீரன்றோன்றி இவளையுயிரைக்காக்கும்; காத்திலனுயின், யானிறந்தாற்
பின்னை ஆவதாகவென்று தன்னெஞ்சிலேநினைத்து இரண்டுகையினையும்
தலைமேலேவைத்து இவ்விடத்தில் ஆண்மக்களில்லையோவென்று கூப்பிட்டுக்
களிற்று எதிரேசென்றனுதினவளவிலே அஞ்சிக் கவிழ்ந்துநின்றானென்க.

மேல்அங்ஙனம் வருகின்றவழி இவளுக்கு அக்கருத்தினைப்பிரப்பித்தது.
'ஒருவன்' என்றது உட்கோளாதலிற் பின், 'ஆடவன்' என்றான். இக்கருத்

தானன்றே மேலும், “நெடுங்கணைக்கவர்ந்தகன்வி, யஞ்சனத்துவலையாடி
நடுங்கினான்” (சீவக. ௧௦௨௪) என்றும், “நாட்டமுநடுக்கமும்” (ஷெ ௧௦௦௩)
என்றும் கூறுகின்றதென்க. (௧௨௫ - சு)

977. மணியிருதலையுஞ்சேர்த்திவான்பொணினியன்றநாணு
வணியிருங்குஞ்சியேறக்கட்டியிட்டலங்கல்குழந்து
தணிவருந்தோழர்குழத்தாழ்குழைதிருவில்லீசப்
பணிவருங்குருசில்செல்வான்பாவையதிடரைக்கண்டான்.

(இ - ள்.) பிரரால் தாழ்வித்தலரிய குருசில், இரண்டுதலையிலும் மணி
யழுத்திப் பொன்றாச்செய்த கயிற்றாலே குழலையேறக்கட்டி அலங்கலை அதன்
மேலே குழந்து அன்புகுழைத்தலரிய தோழர்குழ வீசச் செல்கின்றவன் குண
மாலையது வருத்தத்தைக் கண்டானென்க.

கட்டியிட்டி, ஒருசொல். குழலையேறக்கட்டியும் பாடம். (௧௨௭)

978. பெண்ணுயிரவலநோக்கிப்பெருந்தகைவாழ்விற்காத
லெண்ணினனெண்ணினொய்தாவினமலர்மாலேசுற்ற
வண்ணப்பொற்கடகமேற்றுவார்கச்சிற்றினைவீக்கா
வண்ணலங்கலிறறைவையாவார்த்துமேலோடினானே.

(இ - ள்.) பெருந்தகை, பெண்ணுயிர் சாதலநோக்கி, இவ்விடரை நீக்
காதுபோய் வாழ்கின்ற வாழ்விற்காட்டிற் சாதல் அவலமில்லையென்றுஎண்ணி
னான் ; எண்ணிக் கடிதாகச் சுற்றி ஏற்றி வீக்கி அதனை வைது ஆர்த்து அதன்
மேலே ஓடினானென்க.

“வேழநான்குவெல்லுமாற்றவன்” (சீவக. ௬௮௬) ஆதலின், இக்களிறு
அடர்க்க எளிதாயினும் அடர்த்தாற் கட்டியங்காரற்கும் நமக்கும் இன்னும்
வேறுபாடுபிறக்குமென்றறிந்தவன் பின்னும் இதனைக்கண்டு போதலின், அவ்
வேறுபாடு மன்றென்று எண்ணினானென்க. (௧௨௮)

979. குண்டலங்குமரன்கொண்டுகுன்றின்மேல்வீழும்போ
லொண்டிறற்குன்றிறினெற்றியெறிந்துதோடொலித்துவீழ
மண்டிலமுத்துந்தாருமாலையுங்குழலும்பொங்க
விண்டலர்கண்ணிசிந்தயின்னிற்சென்றெய்தினானே.

(இ - ள்.) அங்கனமோடின குமரன் தான்செல்வதற்குமுன்னே களிறு
இதற்குசாதபடி காதிக்குண்டலத்தைவாங்கிக்கொண்டு தோடு ஒலித்து
வீழும்படி மலைமேலே வீழும்போலே அதன் மத்தகத்தே எறிந்து வட்ட
மான முத்துவட்டமும் தாரும் நெற்றிமாலையும் குழலும்பொங்கக் கண்ணிசிந்த
மின்போற் சென்றெய்தினானென்க.

எறிந்தவிசையில் தானே வீழ்ந்ததென்க. (௧௨௯)

980. படம்விநாகஞ்செற்றுப்பாய்தருகலுழன்போல
மடவாலவளைச்செற்றுமதக்களிறிறைஞ்சும்போழ்திற்

குடவரைநெற்றிபாய்ந்தகோளரிபோன்றுவேழத்
துடல்சினங்கடவக்குப்புற்றுருமெனவூரறியார்த்தான்.

(இ-ள்.) அங்கனமெய்தினவன், விரிசிற்படத்தைபுடைய நாகத்தைச்
செற்றுப் பாய்கின்ற கருடனைப்போலே முன்புநின்ற மாலையென்னுஞ்சேடி
யைச் செறுத்துக் களிறு இடைஞ்சுகின்றவளவிலே அத்தகிரிநெற்றியிலே
பாய்ந்த சிங்கத்தையொத்து அவ்வேழத்தின் உடல்சினத்தைச் செலுத்தும்
படி அதன்மத்தகத்தினடுவே குதித்து இடியென முழங்கி ஆர்த்தானென்க.

குடவரை, புகருக்குவமை.

(கடஉ)

981. கூற்றெனமுழங்கிக்கையாற்கோட்டிடைப்புடைப்பக்காய்ந்து
காற்றெனவூரறிநாகங்கடாம்பெய்துகளவிற்சீறி
யாற்றலங்குமான்றன்மேலடுகளிறோடவஞ்சான்
கோற்றொடிப்பாவைதன்னைக்கொண்டியப்போமினென்றான்.

(இ - ள்) அவன், அங்கனமுழங்கி நாகத்தைக் கோட்டிடையிலே கை
யாலே கூற்றெனப் புடைத்தலின், அக்களிறு காய்ந்த முழங்கி மதஞ்
சொரிந்து சீறி அக்குமான்மேலே காற்றென ஓட அஞ்சானாய்க் குணமாலே
யைப் பிழைக்கக் கொண்டிபோமினென்றானென்க.

சேடிமேலும் குணமாலேமேலும் செல்கின்றதென்று அஞ்சினவன்
தன்னை நோக்கினமையின், அஞ்சானாயினான். தலைமைபற்றிக் குணமாலே
யைக் கொண்டிபோமினென்றான். (கடக)

982. மதியினுக்கிவர்த்தவேகமாமணிநாகம்வல்லே
பதியமைபருதிதன்மேற்படம்விரித்தோடியாங்குப்
பொதியவிழ்கோதைதன்மேற்பொருகளிறகன்றுபொற்றூர்க்
கதியமைதோளினைக்கையகப்படுத்ததன்றே.

(இ - ள்.) மதியைக் கையகப்படுத்தற்கு விரும்பிய கரும்பாம்பு போ
கின்ற ஞாயிற்றின்மேலே விரைந்தோடினும்போலக் குணமாலேமேற்சென்ற
பொருகளிறு அவனைக் கைவிட்டுச் சேவகனைக் கைக்குள்ளே அகப்படுத்திற்
டென்க.

பதி அமை பருதி-இருப்புத் தவிர்த்த பருதி; “அமைந்த தினிசின் றொ
ழில்” (கலி. அஉ) என்பதுபோல. கதியமைதேரினையும் பாடம். (கடஉ)

983. கையகப்படுத்தலோடுந்கார்மழையின்னினையுதா
மொய்கொளப்பிறழ்ந்துமுத்தார்புருப்பிடைக்குளித்தக்காந்தி
ழையெனவடங்கிவல்லாநுடியமணிவட்டேய்ப்பச்
செய்கழற்குருசிலாக்கேகரந்துசேணகற்றினுனே.

(இ - ள்.) அங்கனம் கையாலகப்படுத்திக்கொண்டவளவிலே அதுபோர்
தொடங்காநிற்க, குருசில், மழையின்னினும் கடுக உடம்பு புரிந்து மருப்
பிடையிலே புருந்து காந்திழே வட்டிப்போல அடங்கித் தான் கரந்துபோய்க்
களிற்றை அப்பொழுதே சேணிலே அகற்றினுனென்க.

வல்லான் - பாய்ச்சக்காட்டுவான். தான் அகலுதலின், அதனையகற்
றினையினன். (கந௩)

வேறு.

984. மல்லனீர்மணிவண்ணைப்பண்டொர்நாட்
கொல்லவோடியகுஞ்சரம்போன்றதச்
செல்வன்போன்றனன்சீவகன்மெய்வம்போற்
பிக்குமும்மதவேழம்பெயர்ந்ததே.

(இ-ள்.) இக்குஞ்சரம், இவன்மேற்செல்லுகின்றபொழுது,முன்னொரு
நாளிலே கண்ணனைக் கொல்லவோடிய குஞ்சரத்தையொத்தது; அப்பொ
ழுது அச்சீவகனும் அக்கண்ணனையொத்தான்; பின்னர் அக்களிராகிய தெய்
வத்தைக் கண்ணன் கொல்லாதுவிட அது பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயி
னாற்போல இவனும் கொல்லாது விடுதலின், இவ்வேழமும் பெயர்ந்து தன்
னிலையிலே போயிற்றென்க.

பகையன்மையின், இவன் விலங்கிற்கும் உயிரளித்தான். கண்ணன்
தனக்குப் பகையாதலிற் கொன்றான். ஈண்டு அதனைக்கொல்லாதுவிட்டானா
யின் அதுபோலுமெனப்பிடுகிறியது இல்பொருளுவமை. கண்ணனைக்கொல்
லத் தெய்வம் யானையாய் வருதலின், 'தெய்வம்' என்றார். (கந௪)

வேறு.

985. ஒருகையிருமருப்பின்பும்மதத்தோங்குழிற்குன்றனையவேழந்
திருகுசுனைகழற்காற்சீவகன் வென்றிறையாட்குடைந்து தேனார்
முருகுமழலங்கன்முத்திலங்குமாற்பின்னைஞ்ஞாற்றுநால்வ
ரருகுசுழல்பாவத்தனியேபோய்யானமடைந்தானன்றே.

(இ - ள்.) கைமுத்தலியவற்றையுடைய குன்றனைய வேழத்தைச்சீவகன்
வென்று குணமாலைக்கு அறிவுமுத்தலியன தோற்றலின், ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர்
கழல்பரவாநிற்கவும் தனியேபோய்ப் பொழிலிலே சேர்ந்தானென்க.

தத்தை அறியலாகாதென்று பொழிலைச்சேர்ந்தான். 1 (கந௫)

வேறு.

986. மணிசெய்கந்துபோன்மருளவீங்கிய
திணிபொற்றேளினன்செல்லனீக்கிய
வணிபொற்கொம்பினையழுங்கலென்றுதன்
றணிவில்காதலார்தாங்கொடேடுனார்.

(இ - ள்.) கந்துபோல்வீங்கிய தோளினாலே வருத்தம் நீக்கப்பட்ட
குணமாலையைக் குதவல்லாத காதலையுடையார்தாம் அழுங்கலென்று
கொண்டேகிறாரென்க.

(பி-ம்.)—1 இதன்பின், “ஆடவர்க்குடவனங்கனும்மதி, வாடிய வாட்
கணிரைத்தலும்வார்குழைச்சேடியர்கைத்தொழ்த்தோற்றியவொண்சுட,நுடிய
மாடமொளியிழைபுக்கான்” என்னுஞ்செய்யுளொன்று, மூலமட்டுமுள்ள சில
பிரதிகளிற் காணப்பட்டது.

மருா - கந்தென் துமருநம்படி. இவன்வேட்கைவருத்தத்தை யானைக்கு வருந்தினாக உட்கொண்டாராய், 'அழுக்கல்' என்றார். (க௬சு)

987. முழங்குதெண்டரைமூரிநீணிதி
வழங்கநீண்டகைவணிகர்க்கேறனான்
விழங்குகாதலாள்வேற்கட்பாவைதாய்
குழைந்தகோதையைக்கண்டுகூறினான்.

பாவையுடையதாய், வினயமாமாலையென்னும்பெயரையுணர்த்திற்று ; பாவையெயர் குணமாலையாதலின். வருத்தத்தோன்ற, 'குழைந்தகோதை' என்றார்.

(இ - ள்.) கடல்போல நிதியைவழங்குதலிற் நீண்ட கையையுடைய குபேரமித்திரன் விழக்குமாறுபோன்ற காதலையுடைய வினயமாமலை, தன் மகளைக்கண்டு ஒருமொழிகூறினான்க. (க௬எ)

988. நெய்பெய்நீளொரிநெற்றிமூழ்கிய
கைசெய்மாலேபோற்கரிந்துபொன்னிற
நையவந்ததென்னங்கைக்கின்மென
வய்தல்வேட்கையாலுரைத்தலோம்பினார்.

(இ - ள்.) எரியினெற்றியிலே அழுத்திய மாலேபோலப் பொன்னிறங் கரிந்து கையுட்படி நங்கைக்கு இன்றுவந்த வருத்தமென்னென்று கூறினான் ; அதுகேட்ட தோழிமாரும் அவளிறந்து படாதிருக்கவேண்டுதலின், யானை கொல்லப்புகுந்ததென்றுரைத்தலை ஓம்பினாரென்க. (க௬அ)

989. முருகுவிண்டிலாமுல்லைக்கத்திகை
பருகிவண்டிலாம்பல்குழலினான்
வருகவென்றுதாய்வாட்கணீர்துடைத்
துருகுதுண்ணிடை யொசியப்புல்லினான்.

(இ - ள்.) அவர் கூறமையின், அதனையறியாத தாய் முல்லைத்தொடை யலர்ந்து பாக்கின்ற முருகைப்பருகி வண்டிலாங்குழலினானை வருகவென்று கண்ணீரைத்துடைத்து இடைவருந்தப் புல்லினாளென்க. (க௬க)

990. கடம்புசூடியகன்னிமாலேபோற்
றொடர்ந்துகைவிடாத்தோழிமாரொடுங்
குடங்கையுண்கணுள்கொண்டபண்ணையு
ளடைந்ததுன்பமென்றறிவினாடினான்.

இருவரும் கன்னியராதலிற் கன்னிமாலையென்றார். கண்ணிமாலேபாட மாயின், கண்ணிகட்டினுற்போலுமாலையாம்.

(இ-ள்.) கடம்புசூத்த மாலேபோலே தொடர்ப்பட்டிக் கைவிடாத தோழிமாருடனே உண்கணுள்கொண்ட விளையாட்டின்மிக்குதியால்வந்த வருத்த மேயென்று தன் அறிவாலே நாடினான்க. (க௬சு)

991. கம்மப்பல்கலங்களைந்துகண்டெறுஉம்
விம்மப்பல்கலரொய்யமெய்யணிந்
தம்மென்மாலையுமடைச்சிக்குங்குமங்
கொம்மைமட்டித்தார்கொடியனானேயே.

(இ - ள்.) தாய் அம்மனமிருந்தவளவிலே, கோலஞ்செய்கின்றவர்கள், கொடியனானே அரியதொழில்களையுடைய பேரணிகலங்களைவாங்கிக் கண்ணை ஒளிகெடுக்கும் நொய்ய கலங்களை மெய்யிலே விம்ம அணிந்து கழுநீர்மாலையை யுஞ்சேர்த்திக் குங்குமத்தையும் முலையிலே பூசினாரென்க.

உடம்பு துணுகுகின் மமையுணர்ந்து நொய்யவற்றை விம்ம அணிந்தார். புறத்தே கோலஞ்செய்ய அகத்தே சிதைவுபிறத்தலின், இது புறஞ்செய்ச் சிதைதலென்னுமெய்ப்பாடு. (கசக)

992. அம்பொன்வள்ளத்துளமிர்தமேந்துமெங்
கொம்பினவ்வையைக்கொணர்மின்சென்றெனப்
பைம்பொனல்கூலைப்பயிரும்பைங்கிளி
செம்பொற்கொம்பினெம்பாவைசெல்கென்றாள்.

வஞ்சிக்கொம்பின் மன்மையையுடைய தாய் - குணமலை. பைம்பொ னல்கூலை - ரின்னை ; என்றது, குணமாலையை.

(இ - ள்.) விவையாமாலை, பொற்கொம்பின் மன்மையுடைய எம் பாவாய், எனக்கு வள்ளத்தே பாலையேந்தும் எம் அவ்வையைச் சென்று கொணர்மினென்று கூறி ரின்னைப் பைங்கிளியழையாரிற்கும்; இனி அது வருந்தாதபடி ஆண்டுச் செல்லென்று கூறினாளென்க. (கசஉ)

வேறு.

993. நிறத்தெறிந்துபறித்தநிணங்கொள்வேற்
நிறத்தைவெளவியசேயரிக்கண்ணினாள்
பிறப்புணர்ந்தவர்போற்றமர்பேச்செலாம்
வெறுத்தியாவையுமேவலளாயினாள்.

(இ - ள்.) கண்ணினாள், பிறப்புத் தீதென்றறிந்து பற்றற்றாரைப்போலே தமர்பேச்செயல்லாந் கைவிட்டு உணவுமுதலியவற்றையும் பொருந்தா ளாயினாளென்க.

சிதிதுபொழுதுநின்று பறித்தவேல். 'வெறுத்து' என்னுந்திணையும் புலம்பித்தோன்றலென்னுமெய்ப்பாடு ; செய்தகோலம் துணையொடு கழியப் பெறுதேயழிந்து சுற்றத்திடையும் தனியேதோற்றுதலின். மேவலென்னவே இன்பத்தைவெறுத்தலும், பசியடநின்றலும் மெய்ப்பாடு. (கசங)

994. குமரிமாநகர்க்கோதையங்கொம்பு
டமரின்னியசெவ்வியுட்டாமரை

யமார்மேவரத்தோன்றியவண்ணல்போல்
குமரனாக்கியகாதலிற்கூறினாள்.

(இ - ள்.) கொம்பனாள், கண்ணிமாடத்தே சுற்றத்தைத் தானாக்கிய காலத்தே தேவர்வேண்டத் தாமரையிற்றோன்றிய முருகனைப்போலும் குமர னுண்டாக்கிய காதலாலே சிலசொற் கூறினாளுன்க. (கசச)

995. கலத்தற்காலங்கள் லூரிநற்கொட்டிலா
முலைத்தடத்திடைமொய்யெருக்குப்பையா
விலக்கமென்னுயிராவெய்துகற்றுமா
லலைக்கும்வெஞ்சரமைந்துடையானரோ.

(இ-ள்.) கொடிய சரலமந்துமைந்தாக எய்யவலுத்த காமன், என்னைப் பெறுதலின் எனது முலைத்தடத்திடை எருக் குப்பையாக, எனதுயிர்இலக்காக எய்து என்னை அலையாநிற்கும் ; ஆதலால், கல்லூரியையுடைய விற்பயிற்றுந் தானத்தே தான்விற்பெழுநிலைத் தொடங்குகின்ற காலமாக நிறைத்துக் கற் கின்ற தொழிலை நடத்தாநின்றனென்க.

கற்பார் எருவிலும் இலக்கிலுமெய்து கற்பராதலின். இது மடர்தப வுரைத்தலென்னுமெய்ப்பாடு; அறிவுமடநீக்கிக் காமப்பொருட்கண்ணே அறிவு தோன்றிற்றலின். (கசநி)

996. பூமியும்பொறையாற்றருந்தன்மையால்
வேமெனெஞ்சமும்வேள்விமுளரிபோற்
ருமமார்பனைச்சீவகசாயியைக்
காமனைக்கடிதேதம்மின்றேவிற்காள்.

(இ - ள்.) என்னெஞ்சமும் வேள்வியிலிட்ட தாமரைப்பூப்போலே பூமி யுழுப்படப் பொறையைச் செலுத்துதற்கரியதொரு தன்மையாலே வேவா நிற்கும் ; ஆதலால், மார்பனைச் சாயியைக் காமனைத் தேவிற்காள், கடிதாக அழைத்துத் தருமினென்றனென்க.

‘வேம்’ என்னுந்துணையும் காதல்சுகம்மிகல் ; காமம் கையிகந்தவழி நிகழுமாதலின் ; “உள்ளி னுள்ளம் வேமே” (குறுந். ௧௦௨) என்பது உதா ரணம். தம்மினென்பது, தூதுமுனிவின்மைப்பாற்படும் ; “கானலும் கழ ருது” (அகநா. ௧௭௦) என்னும் பாட்டு உதாரணம் ; அந்நாளித்துரைத்தலு மாம். (கசசு)

997. (க) கையினாற்சொலக்கண்களிற்கேட்டிடு
மொய்கொள்சிந்தையின்மூங்கையுமாயினேன்
செய்தவம்புரியாச்சிறியார்கள்போ
லுய்யலாவதொர்வாயிலுண்டாங்கொலோ.

998. (உ) கண்ணும்வாளற்றகைவளைசோருமாற்
புண்ணும்போன்றுபுலம்புமென்னெஞ்சரோ

வெண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்
பெண்ணின் மிக்கதுபெண்ணலதில்லையே.

999. (ங) சோலைவேய்மருள்குழுவனைத்தோளிதன்
வேலைமாக்கடல்வேட்கைமிக்கூர்தர
வோலைதாழ்பெண்ணைமாமடலூர்தலைக்
காலவேற்றடங்கண்ணிகருதினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பிறர்க்குக் கூறலாகாமற் குறைகளெல்லாம் செறிதல்கொண்ட சிங்
தையால், மூங்கையாயினேனென்றான். இது சிதைவுபிறர்க்கின்மை, புறத்
தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினில் நிறுத்தலின். சிறியார் - அறிவிலாதார்,
வாயில் - கூட்டுவார்.

(உ) அவனுருவெளிப்படுதலின், அதனையேநோக்கி வேறொருபொரு
ளினேநோக்காமையிற் காண்டற்றொழிலின்றதலின், 'கண்ணும் வாளற்ற'
என்றான். இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். வளைசோருதல், உடம்புரணிகருந்
தல். நெஞ்சம் புண்போன்று புலம்பும். இதுமுதலாகக் கலக்கம்; கூறத்தகா
தனகூறலின். அது தலைவிக்காயின், "பிரங்கிரு முந்நீர் வெறுமண லாகப்,
புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்" (கலி. ௧௪௪) என்றற்போல்வனவும்,
தலைவற்காயின், மடலேறுதல் முதலியகூறலுமாம். மேற்செலா - நடக்க
மாட்டாத.

(ங) சோலைவேய், பசுமைக்கு. ஊர்தலை - உலகத்தில் ஆடவர்ப்
புருந்தன்மையை.

(இ - ள்.) வளைத்தோளிகண்ணி, தன்வேட்கை கடனீர்போல மிக்குப்
பரத்தலின், தவஞ்செய்யாதாரைப்போல மூங்கையாயினேன் ; கண்ணும்
வாளற்ற ; வளையும் சோரும் ; நெஞ்சம் புலம்பும் ; இங்ஙனம் எல்லையில்லாத
காமம் முழுக்கறின்று சுட்டாலும் பெண்ணைமாமடலூர்தலை மேற்செல்லாத
பேதைச்சாதியிற்காட்டிற் கொடுமைமிக்கது பெண்ணல்லதில்லையாயிருந்த
தென்றுகூறி இக்காலத்தே பிழைக்கலாவதொரு வாயிலுண்டாமோவென்று
கருதினானென்க.

ஈண்டுக் கூறியது, புலனெறிவழக்கமல்லாத கார்த்தவமாய் ஆசுரத்தின்
பாற்படும் கைக்கிளையாதலின், மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்களை முறையிற்சூறுது
மயங்கக்கூறினொன்றுகொள்க. (௧௪௪ - ௧)

1000. உய்யுமாறுரையுன்னையலாலிலேன்
செய்யவாய்க்கினியேசிறந்தாயென
நையனங்கையிந்நாட்டகத்துண்டெனிற
றையலாய்சமழாதுரையென்றதே.

தாய்தந்தையினுஞ் சிறந்தாயென்றார், அவர்க்குக் கூறலாகாதவை கூறுது
லின்.

(இ-ள்.) அம்மனங் கருதினவன், அருகிருந்த கிளியைக்கண்டு, கிளியே, சிதந்தாய், உன்னையொழிய வேறொரு வாயிலை யானுகடையெனல்லேன்; இனி, யான் உய்யும்படி வாயிலையுரையாயென்றானாக, அக்கிளியும், நங்காய், நீ ரையாதேகொள்ளென முற்கூறி, பின்னும், தையலாய், அவன் இம்மாட்டிலே யுண்டாயின் வருந்தாதே உடைப்பாயாகவென்றதென்க. (கரு)

1001. தெனிகயம்மலர்மேலுறைதேவியி
னெனியுஞ்சாயலுமொப்புமையிலவன்
களிகொள்காமத்திற்கையறவெய்தித்தன்
கிளியைத்தூதுவிட்டாள்கிளந்தென்பவே.

1 கயம் - பதுமையென்னுங்கயம்.

(இ - ள்.) தேவியிற்காட்டில் ஒளியும்சாயலும் வேறொப்பிலாதவன், கா மத்தாலே செயலறவெய்தித் தன்வருத்தத்தை வெளியாகக்கூறித் தன் பின்னையைத் தூதாகப் போகவிட்டாளென்க. (கரு)

1002. பூனெடேந்தியவெம் முலைப்பொன்னனா
னணுந்தன் குலனுந்நலங்கீழ்ப்பட
வீணைவித்தகற்காணியவிண்படர்ந்
தாணுப்பைங்கிளியாண்டுப்பறந்ததே.

தான் ஏந்திய பூனுடனே வருப்பஞ்செய்கின்ற முலை.

(இ - ள்.) நேயத்தையுடைய பைங்கிளி, பொன்னனானது நானும் குல னும் நன்மைகுறையும்படி அவள்வேட்கையறிவித்தற்கு யாழ்வென்று கொண்ட தத்தையை விரும்பினவனாக் காணவேண்டி விண்ணிலேசென்று அவனிருக்கின் மவிடத்தே பறந்ததென்க. (கரு)

வேறு.

1003. கூட்டினுன்மணிபலதெளித்துக்கொண்டவன்
றீட்டினுன்கிழிமிசைத்திலகவாணுதல்
வேட்டமாக்களிற்றிடைவெருவிநின்றதோர்
நாட்டமுநடுக்கமுநங்கைவண்ணமே.

(இ - ள்.) பலமணிகளையும் கரைத்துக்கொண்டு பலரிடத்து வண்ணங் களையும்கூட்டினான்; அம்மனங்கூட்டினவன் கிழிமேலே குணமாலையானே யிளமுன்னர் அஞ்சிநின்ற நடுக்கத்தையும் தன்னை நோக்கினனோக்கியும் அவள்தன்செயலாகவே தீட்டினானென்க.

இக்கருத்தானன்றே, “நீலநெடுங்குறங்கவார்த்தகள்வி, யஞ்சனத்துவலை யாடி நடுங்கினான்” (சீவக. ௧௦௨௪) என்கின்றான். (கரு)

1004. நெகிழ்ந்துசோர்பூந்துகிளேக்கிரோக்கியே
மகிழ்ந்துவீழ்மணிக்குழன்மாலையொரு

(பி - ம்.)—1 ‘கயம் - பத்மை மகாபத்மை யென்னும் கயங்கள்’

முகிழ்ந்துவிளங்கி முலைமுத்தந்தைவரும்
புகழ்ந்துதன்றோள்களிற்புல்லுமெல்லவே.

(இ - ள்.) அங்கனமெழுதினவன், நெகிழ்ந்துவிழ்கின்ற துகிலொன்றையும் திருத்தலாகாதென்று மனத்தாற்றுகிறித்து அதனைப் பார்த்துநின்றே முகிழ்ந்து குழன்முதலியவற்றைத் திருத்தத் தொடும்; முகிழ்ந்து விளங்கி முலையின்முத்தத்தையும் செவ்விதாக இடத்தொடும்; புகழ்ந்து தன் தோள்களின் மேலே மெல்லப்புல்லுமென்க.

நோக்கி: இது நோக்கனோக்கம். நோக்கியே: இது பொறியானோக்கு நோக்கம். வெருவிநின்ற நடுக்கமெழுதலின், குலைந்தனவற்றை மயக்கத்தாற்றி ருத்தத் தேடினானென்க. மாலை, அவள்பெயருமாம். மணிக்ஞானமாலை யும் பாடம். (கடுச)

1005. படைமலர்நெடுங்குண்பரவையேந்தல்குன்
மிடைமணிமேகலைநோற்றவெந்தொழிற்
புடைதூள்வனமுலைப்பூணுநோற்றன
வடிமலர்த்தாமரைச்சிலம்புநோற்றவே.

(இ-ள்.) படையுமலரும்போன்ற கண்ணொருடையவல்குலிலே மிடைந்த மேகலைநோற்றன; கொடிய தொழிலையுடைய முலையிற் பூண்களும் நோற்றன; அடித்தாமரையிற் சிலம்புகளும் நோற்றன; யானே நோலாதே னென்னுமென்க.

இது குறிப்பெச்சம். அடிமலர், ஒருசொல். (கடுரு)

1006. மின்னணங்குறுமிடைமேவர்சாயலுக்
கின்னணமிறைமகன்புலம்பயாவதூர்
தன்னணங்குறுமொழித்தத்தைத்தையை
மன்னணங்குறுமொழிமுகிழ்ந்துகண்டதே.

மேவரு, விகாரம். யாவதமென்றது - அறிவுமுதலிய குணங்களை.

(இ - ள்.) இறைமகன் குணமாலைக்கு இன்னணம் புலம்பக்கண்டு, அவன் அங்கனம் மிக வருத்தத்தையுறுதலினாலே முடிந்ததென்றுமுகிழ்ந்து, தன்னுடைய குணமாலைபது வருத்தமுற்றமொழியை அறிவிக்கலுற்ற கிளி அதற்கு இடையீடாகக் கார்த்தருவதத்தை வருகின்ற நிலையைக் கண்டதென்க.

மண் - மிகுதி. எல்லாவழியானும் பெறுதற்குரியவன்வருந்துதலின், 'இறைமகன்புலம்ப' என்றார். (கடுசு)

1007. ஆடுபாம்பெனப்புடையகன்றவல்குன்றேற்
சூடியகலைப்புறஞ்குழந்தபூந்துகி
லோடியவெரிவளைத்துருவவெண்புகை
கூடியுற்றதன்புறங்குலாயகொள்கைத்தே.

(இ-ள்.) பாம்பென அகன்ற அல்குன்மேற்குமுன் மேகலையைப் புறத்தே குழந்த துகில் வலையவோடும் உருவத்தையுடைய எரியை வெண்புகைகூடி வளைத்து அதன்புறத்தே நிலைபெற்ற தன்மைத்தென்க.

பாம்பு, அல்குற்கேயுவமையாதலின் அடுத்தவர லு வ மை ய ன் று ; “அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே” (தொல். உவம. கு. ௩௬) என்றார். மற்று, அகை. “மாண்குலாங்குணத்தினால்” (சீவக. உஉ௩௩) என்பர் பின்னும். (கருள்)

1008. கொன்வளர்குவிமுலைக்கோட்டிற்றழந்தன
மின்வளர்திரள்வடம்விளங்குபைங்கதி
ரின்வளரிளம்பிறையெழுதப்பட்டன
பொன்வளர்செப்பின்மேற்பொலிந்தபோன்றவே.

கொன் - பெருமை.

(இ-ள்.) முலைக்கோட்டிலே திரள்வடங்கள் கிடந்தன, எழுதப்பட்டன வாகிய பொன்வளர்ந்த செப்பின்மேலே கதிரையுடைய இனிமைவளர்ந்த பிறை பொலிந்தனபோன்றவென்க. (கருஅ)

1009. குண்டலமொருபுடைகுலாவிவில்விட
விண்டலர்ந்தொருபுடைதோடமின்செய
மண்டலநிறைந்ததோர்மதியமன்னதே
யொண்டொடிதிருமுகத்துருவமாட்சியே.

(இ-ள்.) ஒண்டொடிமுகத்தின் உருவத்தினுழகு, ஒருபுடையிலே குண்டலம் வில்விட, ஒருபுடையிலே தோடி ஒளியைவீச வட்டநிறைந்ததொரு மதியமுண்டாயின் அதனையொக்குமென்க. (கருக)

1010. பூணிமலையவள்பொருவில்பூதுதன்
மாணிநக்கருங்குழன்மருங்கிற்போக்கிய
நாணிநமிசுகுதிர்ப்பட்டநல்லொளி
வாணிநமின்னிருள்வளைத்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) பூணையும் நிறத்தையுமுடைய முலையினையுடையானது குழ வின்பக்கத்தில் நாடோறும் நிறம்மிகுகின்ற பிறைபோலும்றுதலிலேகட்டிய நல்லொளிப்பட்டமானது பிறையைச்சேர்ந்த இருளை மின்வளைத்த தன் மையை ஒத்ததென்க. (கக௦)

1011. கடிக்கம்பூஞ்சிகைகாமர்மல்லிகை
வடிவுடைமாலையொருடர்ந்துவாய்ந்தது
நடுவொசிந்தொல்கியநாறுமாமலர்
கொடியின்மேற்குயில்குனிந்திருந்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) மல்லிகைமாலை தன்னிடத்தே கட்டப்பட்டுப் பூமுடிவாய்ந்தது, நடுவுவளைந்து துடங்கிய பூங்கொடியின்மேலே குயில்வளைந்திருந்த தன்மையையொத்ததென்க. (கக௬)

1012. சிலம்பொடுமேகலைமிழற்றத்தேனின
மலங்கலுண்டியாழ்செயுமம்பொற்பூங்கொடி
நலம்படநன்னடைகற்றதொக்குமில்
விலங்கரித்தடங்கணுவியாவளாங்கொலோ.

(இ-ள்.) இவள் நடை, தேனினம் உண்டுபாடும் பொற்பூங்கொடி சிலம்பும் மேகலையுமொலிப்ப நடைகற்ற தன்மையையொக்கும்; இவள் யார்கொலென்று ஐயுற்றது கிளியென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. (கக௭)

1013. யாவளையாநிலுமாகமற்றிவண்
மேவியபொருளொடுமீண்டபின்னலா
லேவலாற்சேர்கலேனென்றுபைங்கிளி
பூவலர்சண்பகம்பொருந்திற்றென்பவே.

(இ - ள்.) பைங்கிளி, இவள் யாவளையினுமாக; இதனாற்பெற்றதென், இவள் தான் மேவியகாரியத்தையுடத்து மீண்டபின்னல்லது யான் குணமாலையது ஏவலாற் சேர்க்கடவேனல்லேனென்று சண்பகத்தைப்பொருந்திற்றென்க.

ஏ வல்லலென்றுமாம். (கக௮)

1014. மதுக்களிரெடுங்கணுவான் பொற்கிண்கிணி
யொதுக்கிடையிழற்றச்சென்றெய்தியூன்கவர்
கதக்களிரேலினுற்கண்கொமடீர்ப்
புதுத்தளிரேனயவன்புலந்துநோக்கினுள்.

(இ - ள்.) மதுவினது களிப்பைக்கண்ணிடத்தேபுடைய தத்தை, கிண்கிணி நடையிடத்தே ஒலிப்பச் சென்றணுகி ஊனைக் கவரும் வேலினுனைக் கண்டு காமத்தாற் புலக்கையினுலே புதுநீரிற் தளிரையொக்க நடுங்கினவள் பின்பு படத்தைக் குறித்துப் பார்த்தாளென்க.

“கொல்புனம் தளிரி னடுங்குவன ணின்று” (பதிற். ௫௨) என்றும் போல. இனிக் காமநீரால் வளர்ந்த தளிருமாம். (கக௯)

1015. (க) இதுவெனவுருவெனவியக்கியென்றலும்
புதிதிதுபூந்துகில்குழல்கள்சோர்தலான்
மதுவிரிகோதையம்மாலேநின்மன
மதுமுறையியக்கினியக்கியாகுமே.

1016. (உ)முளைத்தெழுமதியமுத்தரும்பியாங்கென

விளைத்ததுதிருமுகம்வியர்ப்புவெஞ்சிலை

வளைத்தனபுருவமுமுரிந்தவல்லையே

கிளைக்கமுநீர்க்கணுஞ்சிவப்பிற்கேழ்த்தவே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) இயக்கி தெய்வமாதலின், 'இது' என்றார்.

(உ) எனவென்பதனைப்பிரித்து முன்னேகூட்டுக. கிளைக்கமுநீர் - அலர்ந்த பூவிற்குக் கிளையாகிய கமுநீர்.

(இ - ள்.) இவ்வுரு என்னவுருவென்ற தத்தைக்கேட்ப, அவன் இயக்கி யென்ற அளவிலே, துகிலுக்குமுதுவஞ்சோர எழுதுதலின், இது புதியதோ ரியக்கி; நீபொய்கூறினாயுமல்ல; அக்குணமாலே ரின்மனமாகிய அதனை முமையே ஆற்றாமையிக்கும்படி இயக்குதலின் இயக்கியாமென்றாளாக, மதியம் முத்தை அரும்பியாங்கு வல்லே திருமுகம் வியர்ப்பைவிளைத்தது; புருவமும் ஏறிவளைந்தன; கண்ணும் நீர்க்கீழரும்பினது (முருகு. உக) சிவப் பினுஞ்சிவந்தனவென்க. (கசுரு - சு)

1017. பாவைநீபுலவியினீடல்பாவியேற்

காவியொன்றிரண்டிடம்பல்லதுற்றுநீர்க்

குவல்வாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே

மேவிப்பூக்கங்கையுள்விழைந்தவன்னமே.

(இ - ள்.) அதகண்டு, பாவாய், இருவர்க்கும் உடம்பு இரண்டல்லது பாவியேற்கு நின்னுயிரே என்னுயிராயிருக்கும்; இது நம் தன்மை; இனி, கங்கையிலே மேவி அதனை விரும்பிய அன்னம் மணலுற்றுநீரிலே அணுகச் செல்லாதே; அதனை நீயறிதியாதலிற் புலவியினீடலென்றானென்க.

குவலிற்செல்லாதெனவே கங்கையைநிகர்க்கும் யாற்றிலே செல்லு மென்பதாயிற்று; எனவே குணமாலையுட்கூறி அவனைவரைதலும் முறை மையென்று கூறினாம். (கசுஎ)

1018. பேரினும்பெண்டிரைப்பொருதுசீறுவா

ணோர்மலர்ப்பாவையைநோக்கிடுய்சொரி

கூழல்போல்வதோர்புலவிகூர்ந்ததே

யார்வுறுகணவன்மாட்டமிர்தின்சாயற்கே.

(இ-ள்.) வேறொருபெண்டிரைப் பெயர்சொல்லவும் பொருதே சீறுகின்ற வள் அங்கனங்கூறிய சொற்பொருளுணர்ந்து, குணமாலையை எதிர்புக்கமாக நோக்கி அவள் வடிவின்மிகுதிக்கண்டமையார் கணவனிடத்தே சாயலுக்கு அழல்போல்வதொரு புலவியிடுக்கதென்க.

'நோர்ப்பாவையைநோக்கி' என்பது பாட்டமாயின், தனக்குமாறுகிய பாவையை நேரேநோக்கியென்க. (கசுஅ)

1019. புலந்தவன்கொடியெனநடுங்கிப்பொன்னரிச்
சிலம்பொடுமேகலேமிழற்றச்சென்னிமே
லலங்கல்வாயடிமலரணிந்துகுண்டல
மிலங்கப்பேர்ந்தினமலர்சிதறியேகினான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் புலந்தவன் கோபத்தாலே கொடியைப்போலே
நடுக்கி அவன் மலேமேற்கிடந்த மாலையிடத்தே சிலம்பும் மேகலையும் மிழற்றும்
படி தன்னடித்தாமரையைச்சூட்டி அவ்விடத்தினின்றும் பெயர்ந்து பின்பு
மலரைச் சிதறித் தன்மனையிலேயேகினான்க. (க௬௧)

1020. துனிப்புறுகிளவியாற்றுணைவியேகலு
மினிப்பிறர்க்கிடமிலையெழுவலிங்கெனக்
கனிப்புறுசொல்லனை இப்பறந்துகாளைதன்
பணிக்கதிர்ப்பகைமலர்ப்பாதஞ்சேர்ந்ததே.

(இ - ள்.) அவன் கூறிய வெறுப்புற்ற வார்த்தையோடே தத்தையோயினு
ளாக, கிளி, இவள் ஊடல்நீங்காதுபோதலின் இவ்விடத்துப் பிறர்க்கிடமில்லை;
இனி இவ்விடத்தினின்றும் மெழுகுநீருப்பேனென்று இனிமையுற்ற சொல்லைத்
தன்னிலே கூறிப் பறந்துசென்று காளைதன்னுடைய மதியாகிய பகையை
யுடைய தாமரைபோலும் பாதத்தை வணங்கிற்றென்க. (க௬௦)

1021. வாழ்கநின்கழலடிமைந்தவென்னவே
தோழியர்சுவாகதம்போதுகீங்கெனச்
சூழ்மணிமோதிரஞ்சுடர்ந்துவில்லிட
யாழறிவித்தகனங்கைநீட்டினான்.

(இ - ள்.) கிளி அங்கனம் வணங்கி, மைந்தனே, நின்னடி வாழ்வதாக
வென்ன, வித்தகன், எந்தோழியர் நல்வரவே இவ்விடத்தே போதுகவென்று
கூறி மோதிரம் ஒளிவீசும்படி கையைநீட்டினானென்க.

அடிவாழ்கவென்றல் முறைமை. குணமாலையையும் சுரமஞ்சரியை
யுஞ்சூழித்துத் தோழியரென்றான். 'ஆ' என்றுபாடமோதி, வியந்து, தோழி
சுகமேவந்ததேயென்றுமாம். (க௬௧)

1022. பொன்னியல்குரும்பையிற்பொலிந்தவெம்முலைக்
கன்னியாந்துதொடுகொம்பைங்கிளி
முன்னமேவந்தெனமுறுவனோக்கமொ
டென்னைகொல்வரவெனவினியசெப்பினான்.

(இ - ள்.) கன்னியர்வார்த்தையுடனே கிளிவந்ததென்று உட்கொண்டு
மகிழ்ச்சிகொண்டநோக்குடனே, என்குறிப்பே, நின்வரவு யாதனைக்கருதி
யோவென்று இனியகூறினானென்க.

என்முன்னமேயென்றான், பின்பும், "ஆற்றாதேனற்ற, விடுத்தகிழ
கிளி" (சீவக. ௧௦௪௧) என்கின்றமையின். வந்ததென, விகாரம். (க௬௨)

1023. மையலங்களிற்றொடுபொருதவண்புக
மையனைச்செவ்விகண்டறிந்துவம்மெனப்
பையாவல்குலெம்பாவைதூதொடு
கையிலங்கெஃகினாய்காணவந்ததே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, எஃகினாய், எம்பாவை களிற்றொடுபொருத ஐய
னைக் கண்டு அவன் செவ்வியறிந்துவாவெனக் கூறிய வார்த்தையுடனே யான்
வந்தது நின்செவ்விகாண்டற்கென்றதென்க.

செவ்வியறிதல் - வேட்கையுண்டில்லையென் றறிதல்.

(௧௭௩)

உ ள் று.

1024. வெஞ்சினவேழமுண்டவெள்ளீலின்வெறியமாக
நெஞ்சமுநிறையுநீலநெடுங்களுற்கவர்த்தகன்வி
யஞ்சனத்துவலையாழநடுங்கினுணிலைமையென்னை
பைஞ்சிறைத்தத்தையென்னப்பசங்கிளிமொழியுமன்றே.

(இ-ள்.) தத்தாய், கொடியதோழமென்னும் நோயுண்ட விளாம்பழம்
போலே வெறுவியேமாம்படி நெஞ்சையும்நிறையையும் பிதறிநியாமற் கண்ணி
னார் கவர்த்த கன்வி நடுங்கினான் ; அவளதுதன்மை எங்கனையென்று அவன்
கேட்க, அக்கிளி அவள்தன்மையைக் கூறுமென்க.

வேழம், தேரைபோயிற்றென்றாற்போல்வதொருநோயென்க. இனி,
யானையுண்டது வெறுவிதாமென்றுமுரைப்ப. ஈண்டு நாட்டமுநீக்கமும்
வருத்தினமை கூறினான்.

(௧௭௪)

உ ள் று.

1025.(௧)பூவணையழலிமேற்சேக்கும்பொன்செய்தூண்
பாவைதான்பொருந்துபுநிற்கும்பற்பல்கா
லானியாவழலெனவுயிர்க்குமையென
மேவிப்பூநிலமிசையிருக்குமெல்லவே.

1026.(௨)பணித்தகு கோலமும்பந்துமார்ப்புறண்
மணிக்கழங்காடலண்மாமைதான்விளர்த்
தணித்தகையாழிதோடமுதம்விட்டொரீஇத்
துணைப்பெருமலர்க்கணிற்றுபிலுநீங்கினான்.

1027.(௩)திருந்துவேற்சீவகசாமியோவெணுங்
கருங்கடல்வெள்வளைகழல்பவோவெனும்
வருந்தினென்மார்புறப்புல்லுவந்தெனும்
பொருந்துபூங்கொம்பனபொருவின்சாயலே.

கைவலமன் மும் ஒருதொடர்.

(க) அழலெழவும் பாடம்.

(௩) உயிரைக் காத்த வருத்தம் இன்று உடம்பைக் காத்தற்கரியதோ வென்றுகருதி, 'வணிகழல்பவோ' என்றாள்.

(இ-ள்.) பாவைதான், பிறரைத் தாழலிக்கத்தக்க கோலத்தையும் பந்தையும் பாராளாய் ஆடலளாய் விளர்த்த யாழையும் உணவையும்விட்டு நீங்கி உறக்கத்தையுந் கைவிட்டாள்; இத்தன்மையேயன்றி உயிருநீங்குமோ வென்றுகருதிப் பூம்படுக்கையாகிய நெருப்பிலே ஓடந்துபார்க்கும்; அதினும் உயிரீங்காமையின், தூணைப் பற்றுக்கோடாகப் பொருந்திரின்றும் பார்க்கும்; வருத்தக்குறிப்புத்தோன் ற ஐயெனக்கூறிப்போய்ப் பல்கால்ஆவித்து நெட்டு யிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; பின்பு அதுவுமன்றி நிலமிசை மெல்ல இருக்கும்; அந்நனமிருந்து பிழர்க்கு உவமைசூதுதந்தினிய சாயலையுடையாள், சீவக சாமி, வணிகழல அமையுமோவென்னும்; நின்னுருவம் வெளிப்பட்டதனைப் பல்காலுஞ்சென்றுபுல்லி அது தன்னெதிர்புல்லாமையின், யான் புல்லி வருந்தினேன்; இனி நீதான்வந்து மார்புமும்படி புல்லென்னும்; அது காணுமையின், ஓவென்று வருந்துமென்க.

(களஞ - எ)

1028. கன்னியருற்றநோய்கண்ணனார்க்குமஃ
தின்னதென்றுரையலர்நாணிதூலான்
மன்னுமயானுணரலேன்மாதருற்றநோய்
துன்னிரீயறிதியோதோன்றலென்றதே.

(இ-ள்.) அந்நனம் பகர்ந்த கிளிதான், கன்னியர் தாமுற்ற காமநோயை நானுலே கண்ணனார்க்கும் இத்தன்மைத்தென்று உரையாராதலின், அவனும் எனக்குரையாள்; இனி, யான் மக்களினனமையின் மாதருற்ற நோயைத் துன்னி மிகவுமறியேன்; தோன்றலே, நீ அஃதறிதியோ? கூடுமென்றதென்க.

(களஅ)

வேறு.

1029. புள்ளின்வாயுரைகேட்டலும்பொன்செய்வே
லெள்ளிரீண்டகண்ணாடி.றத்தின்னுரை
யுள்ளினுருமைக்கண்டதொத்தானரோ
வள்ளன்மாத்டுந்தானன்னமாண்பினான்.

(இ - ள்.) குணமாவேதிறத்தில் இனியவுரைகளைக் கிளியின்வாயின் வார்த்தையாலே கேட்டஅளவிலே, வள்ளல், முருகனையொத்தமாண்பினான், பெறுதற்கரிதாக நனைத்தார் சிலரைத் தன்னிடத்தேவாக்கண்ட தன்மையை யொத்தானென்க.

(களக)

1030. சொன்மருந்துதந்தாய்சொல்லுநின்மனத்
தென்னமர்ந்ததுரைத்துக்கொணியென

விண்ணிமிர்ந்தநின்வீங்கெழிற்றோளவட்
கின்மருந்திவைவேண்டிவலென்றதே.

(இ-ள்.) குணமாலையொன்றும் சொல்லாகிய மருந்தினையான் ஆற்றும் படி தந்த நீ நின்மனத்திற்குப்பொருந்தியதியாது? அதனையுரைத்துக்கொள் ளென்றாக, கிளி நின்னைப்போல வார்த்தையாலாற்றான் ; அவட்கு நின் தோளே இனியமருந்து; இவை யான் பரிசிலாகவேண்டுமென்றதென்க.()

1031. பொற்குன்றாழிநும்பழனங்க்கள்கும்
நெற்குன்றும்பதிநேரினுந்தன்னையான்
கற்குன்றேந்தியதோளினைகண்ணுறீஇச்
சொற்குன்றபுணர்கேன்சொல்லுபோவென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டவன், அவள்சுற்றத்தார் பொருளையும் ஊரையும் தரவேண்டுமென்னினும் யான் அவன்நைக்கொடுத்துத் தோளிணையைச் சேர்த்தித் தன்னைப் புணர்வேன் ; இச்சொற் சலியாது,சென்றுசொல், நீபோ வென்றானென்க.

‘கற்குன்றேந்திய தோள்’, “கொடுஞ்சிலையான்” (சீவக. ௧௦௪௧) எனத் தன்னைவியத்தல் குற்றமெனின், “கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி, கிழ வோன் வினைவயி னுரிய வென்ப” (தொல்.கற்பு. சூ. ௪௦) என்பதன் கருத் தாற் குற்றமன்று. வினையாவது செயப்படுபொருள். பொருளுமுருந் கொடுத்தப் புல்லுவேனென்னும் கடைப்பிடியாகிய செயப்படுபொருளும் ஆள்வினைக்குச்சிறப்புடைமையின், யானேபுணர்வேனென்னும் ஆள்வினைக் கருத்தால் தன்னைப்புகழ்ந்துரைக்கவே, அதுபற்றுக்கோடாக ஆற்றுவாளென் பது பயனாம். இது கைக்கிளையாதலின், முன்னிலையன்றியும்புகழ்ந்தான் ; புறத்தினையாயின் “ தலைத்தா னெடுமொழி தன்னெடு புணர்த்தலும் ” (தொல். புறத்திணை. சூ. ௫) தலைவற்குறித்து. (கஅக)

1032. சேலைவென்றகண்ணாட்கிவைசெப்பரி
தோலையொன்றெழுதிப்பணிநீயென
மாலையொன்றொருபுதிப்பணிநீயென
லோலையொடுகொண்டோங்கிப்பறந்ததே.

(இ-ள்.) அது கேட்ட கிளி, கண்ணாள்வருத்தந்தீரும்படி அவட்கு இவை யெல்லாம் கூறுதலரிது ; அதுவும்ன்றி நின்வருத்தம் உண்மையென்றுணரும் படி திருமுகத்தையும் திருவாழியையும் தந்தருளென்றகூற அவனும் பிறாயி ராமல் தினைக்கதிரில்வைத்த ஓலையோடே ஆழியையும் கொடுப்ப, அக்கிளி அவற்றைக்கொண்டு உயர்ந்து பறந்ததென்க.

ஒன்றென்றது ஆழியை;மேல், “நாமமோதிரந்தொட்டு” (சீவக. ௧௦௪௦) என்பர். (கஅஉ)

1033. திருந்துகோதைச்சிகழிகைச்சீறடி.
மருந்தின்சாயன்மணங்கமழ்மேனியாள்
பொருந்துபூம்பொய்கைப்போர்வையைப்போர்த் துடன்
கருங்கட்பாவைகவின்பெறவைகினுள்.

மருந்து-அமுது; இதற்கு, அமிர்தன்னசாயலுக்கு (சீவக. அ) ாரைத்த
தூரைக்க.

(இ-ள்.) கோதைமுதலியவற்றையுடைய தத்தை, அங்மணமேகினவள்
பொய்கை வழுவாக எழுதின படத்தை மெய்ம்முழுதும் மறையப் போர்த்
துக் கோபத்தாலே விழித்துக் கிடந்தாளென்க.

பொய்கைபோலுங் கண்ணீர்ப்போர்வையுமாம். (கஅ௩)

1034. மறங்கொள்வேங்கதிர்வேலவன்வார்கமழல்
கறங்கவேகித்தன்காதலியூடலை
யுறைந்தவொண்மலர்ச்சென்னியினீக்கினு
னிறைந்ததிற்படுங்கணிக்கென்பவே.

(இ-ள்.) கிளிபோனபின், வருத்தத்தீர்த்து, வேலவன், தத்தையது மனை
யேறப்போய் அவளுடலை மலருறைந்த தன்மலையினுலே வணங்கி நீக்கினுள்;
அப்பொழுது அவளுக்கு இன்பம்நிறைந்ததென்க. (கஅ௪)

வேறு.

1035. தன்றுணைவிகோட்டியினினீங்கித்தனியிடம்பார்த்
தின்றுணைவற்சேர்வானிருந்ததுகொல்போந்ததுகொல்
சென்றதுகொல்சேர்ந்ததுகொல்செவ்வியறிந்தருகு
மென்றுணைவிமாற்றமிஃதென்றதுகொல்பாவம்.

அக்கிளிசெல்கின்மபொழுது குணமாலே கருதினதன்மை கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) கிளி சென்றதோ, சென்று இன்றுணைவனைத் தன்றுணைவியும்
தானுமிருக்கின்ற இருப்பினின்றும்நீங்கித் தனியான இடத்தைப்பார்த்துச் சே
ரக்கருதியிருந்ததோ, அக்கோட்டியைப்பொறுதே போந்ததோ, பொறுத்துப்
போய்ச் சேர்ந்ததோ, சேர்ந்து இது காலமென்றறிந்து நினக்குத் துணைவியா
கின்ற குணமாலேவார்த்தையிஃது, அவள்தான் காமத்தியானுருகும், இதற்கு
நீசெய்யக்கருதுகின்றது என்னெனக்கூறிற்றோ, என்னே இஃதொருபாவ
மிருந்தபடி என்றுகருதினென்க.

என்பின்னையும்பாணும்பட்டது என்னென்றாள். (கஅ௫)

வேறு.

1036. செந்தார்ப்பசங்கினியார்சென்றார்க்கோரின்னுரைதான்
மந்தாரோற்றந்தாரென்னின்னுயிர்தார்தாராரோ
லந்தோகுணமாலேக்காதகாதென்றுலக
நொந்தாங்கமுயன்றுநோற்றாநுமெய்துவனே.

(இ - ள்.) கிளியார் போனவருக்கு அவர்தாம் இனியதொருவார்த்தையைத்தான் சொன்னாராயிற் கிளியார்க்குமுகமன்கூறினான்; என்னுயிரைத்தந்தார்; அவர், அந்தோ! அந்நனக்கூறாயின் அவ்விடத்து யான் சுரமஞ்சரியைப்போலே முயன்று தவஞ்செய்தாயினும் பின்பு எய்துவேனோ, ஆ! குணமாலுக்கு இவ்விதந்தபாடு தகாதென்று, உலகம்நொந்து அரும்படி இறந்துபாட்டையெய்துவேனன்றோவென்று கருதினானென்க.

செந்தார் - கழுத்திலிட்டவரை. கிளியார், ஒன்றென முடித்தலாற் கொள்க. எய்துவனே: ஏகாரம் எதிர்மறை. அந்தோ ஆ இவை இரக்கக் குறிப்பு. (கஅ௬)

1037. சென்றார்வரையகருமஞ்செருவேலான்
பொன்றாங்கணியகலம்புல்லப்பொருந்துமேற்
குன்றாகுகுகெனக்கூறிமுத்தவார்மணன்மே
லன்றாங்கணியிழையாளாழியிழைத்தாளே.

(இ - ள்.) அந்நனக்கருதின அணியிழையான், காரியத்தின் முடிவு காரியங்கொள்ளப்போனாறிலினளவாயிருக்கும்; என்கிளி பேதையென்பது யானறிவேனன்றோ, இனி, அதன்வரவுபார்த்திராதே கூடலிழைத்தப்பார்ப்பேனென்றுகருதி, வேலானகலம் என்னைத் தழுவக்கூடுமாயிற் குன்றாதே கூடுவாயாகவென்றுகூறி முத்தாகியமணலிலே அதனைப் போகவிட்ட அன்றே அப்பொழுதே கூடலுக்கு வட்டத்தையிழைத்தாளென்க. (கஅ௭)

1038. பாகவரைவாங்கிப்பழுதாகிற்பாவினேய்
கேசுமாலாவியெனநினைப்பப்பைங்கிளியார்
மாகமேனோக்கிமடவாளேயவ்விருந்தா
ளாகும்யான்சேர்வலெனச்சென்றடைந்ததே.

(இ - ள்.) அந்நனயிழைத்தவள், அவ்வாழியுட்கிறுகின்ற கீற்றிலே ஒரு கீற்றிற் பாதியைக்கீறி இது கூடாதாயிற் கிளி நல்வரவாய்வந்ததேனும் அது கேளாதே எனக்கு உயிர்போகாநிற்குமென்றுகருதி அதனைவிட்டுக் கிளியின்வரவை நினைத்திருந்தாளாக, பைங்கிளி அடைந்ததென்க.

அடைந்தபடி மாகமேனோக்கி அவ்விடத்திருந்தாள் யார்? இந்நனயிருப்பார் வேறின்மையிற் குணமாலையேயாகும்; இனி யான்சேர்வேனென்றநனுகிற்று. தான் போனபின்புள்ள வேறுபாட்டால் ஐயுற்று வருத்தமிருதிகண்டு தெளிந்தது. (கஅ௮)

1039. கண்டாணெழுதுயிர்த்தான்கைதொழுதாள்கையகத்தே
கொண்டாடினைக்குரான்குடினாழ்குழன்மே
னுண்டார்ப்பசங்கிளியைநோவவகட்டொடுக்கி [ள்.
வண்டாரான்செவ்விவாய்க்கேட்டாடன்மெய்ம்மகிழ்ந்தா

(இ - ள்.) அணுகின அக்கிளியைக்கண்டாள்; கண்டு இஃது என்குறு கின்றதோவென்று உயிர்த்தாள்; உயிர்த்துத் தினைக்கதிரைக்கண்டு அதிலே

ஓலையுண்டென்று கருதித்தொழுதாள்; தொழுது முற்கொடுத்த ஆழியினைக் கையினுள்ளேமறையக்கொண்டாள்; கொண்டு அது பிற்கொடுத்ததிருமுகத்தைத் தலைமேலேசூடினாள்; சூடி அக்கிளியை நோம்படி வயிற்றிலே அணைத்துக்கொண்டாள்; கொண்டு தாரான்வருத்தத்தை அதுகூறக்கேட்டாள்; கேட்டு உடம்புகுளிர்தாளென்க.

வயிற்றிலே அணைத்தலியல்பு.

(௧௮௧)

1040. தீம்பாலமிர்நூட்டிச்செம்பொன்மணிக்கூட்டிற்
காம்பேர்ப்பிணைத்தோளிமென்பறவைகண்படுப்பித்
தாம்பான்மணிநாமமோதிரந்தொட்டையென்னத்
தேம்பாவெழுத்தோலைசெவ்வனேநோக்கினாள்.

(இ-ள்.) பெருந்தோளிதான் அவனோடே ஆம்பகுதியினைப் புடைய சீவகனென்னும் பெயரைப்பொறித்த மோதிரத்தையிட்டுப் பறவையைப் பாலமிர்நூட்டிக் கூட்டிலே துயில்கொள்ளுவித்து அவன்மன் எழுத்தையுடைய ஓலையை விரைய எதிர்முகமாகநோக்கி வாசித்தாளென்க.

தேம்பாமைக்குக் காரணமாகிய ஓலை.

(௧௮௨)

1041. கொடுஞ்சிலையானோலைகுணமாலேகாண்க
வடுந்துயரமுள்சுடவெந்தாற்றாதேனாற்ற
விடுந்தசிறுகிளியால்விம்மனோய்தீர்ந்தே
னெடுங்கனாடானுரினைவகல்வாளாக.

இதற்கு, “பொற்குன்று” (சீவக. ௧௦௩௧) என்னுங்கவியிலேகூறிலும். இன்னாரோலை இன்னார்காண்கவென்றல் முறதமை. விடுத்த, விகாரம்.

(இ-ள்.) சீவகனோலையைக் குணமாலே காண்பாளாக; காமநோய் சுடுதலாலேவெந்து ஆற்றதயான் ஆற்றம்படி தான்வரவிட்டகிளியாலே மிக்க வருத்தத்தீர்த்தேன்; நெடுங்கனாடாகிய தர்னும் வருத்தமிகாதொழிவாளாகவென்க.

(௧௮௩)

1042. ஈட்டஞ்சானீணிதியுமீர்ங்குவனைப்பைந்தடங்கும்
மோட்டுவனஞ்சாக்குமுருமுழுதீந்து [ட்
வேட்டார்க்குவேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோ
பூட்டார்கிலைதுதடைப்புல்லாதொழியேனே.

(இ-ள்.) அறத்தான் ஈட்டமமைந்த பெரும்பொருட்டிரனையும், பெருவளத்தைக்கொடுக்குமுறினையும் குரவர்கருதியுடையகொடுத்து, சிலைதுதலானைத் தோனைப் புல்லாதொழியேனென்க.

இரண்டாமுருபு இங்மனம்வருதல், “தெள்ளிது” (தொல். சொல். சூ. ௮௭) என்பதனாக்கொள்க. அரியபொருள்களைவேட்டார்க்கு அவைபெற்றுத் போல் இனியதோள்.

(௧௮௪)

1043. (க)குங்குமஞ்சேர்வெம்முலைமேற்கொய்தார்வடுப்பொறிப்பச்
செங்கயற்கண்வெம்பனியாற்சிந்தையெரியவித்து

மங்கைமகிழவுறையேனேல்வாளமருட்
பங்கப்பட்டார்மேற்படைநினைந்தேனுகென்றான்.

1044. (உ) நூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்தகஞ்சேர் நுண்வரிகள்
பான்மகித்துத்தீந்தேன்பருகுவான்போனோக்கிச்
சேல்படுத்தகண்ணீர்சுமந்தனை இமெய்ம்மகிழ்ந்து
மால்படுத்தான்மார்பின்மணந்தாளேபோன்மகிழ்ந்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) 'வெம்பனி' என்றான், புணர்ந்தாலன்றி முயக்கத்தளவால் உண்
ணிறைவெப்பமுமூதும் தீராதென்று. பங்கப்படுத்தல் - இமைத்தல், துணுக்
கிடுதல் முதலியன. ஆகென்றான், தொழிம்பெயர்.

(உ) சேல்படுத்த - சேலைத்தோற்பித்த.

(இ - ள்.) என்மலை தன்முலைமேலே வருவாயமுந்தும்படி யான்முயங்
குதலிற் பிறந்த உவகைக்கண்ணீராலே சிறிதுதணிந்த காமத்தீயைஅவித்துத்
தான் என் அன்புடைமைக்கு மகிழும்படி உரைத்திலேனாயின், போரில் அஞ்
சினார்மேலே படைவிட நினைந்தேனாகக் கடவேனென்று எழுதினவனுடைய
நூலெற்றிதாற்போலச் செவ்விதாய்க்கிடந்த உறுப்புக்கள்சேர்ந்த வரிகளைப்
பாலிலே தேனைவார்த்துப் பருகுவான்போலே இனிமையுற்று வாசித்து உவ
கையனை இக் கண்ணீர்சுமந்து உடம்பு குளிர்த்து மயக்கத்தையுண்டாக்கின
வன் மார்பிலே கூடினான்போலே இனிமையுற்றானென்க. (ககஉ - ச)

1045. பாலவியும்பூவும்புகையும்படுசார்நூன்

காலவியாப்பொன்விளக்குந்தந்தும்மைக்கைதொழுவேன்
கோலவியாவெஞ்சிலையான்சொற்குன்றறாகெனவே
நூலவையார்போனீங்கேனாக்குமினேயென்றான்.

காற்றால் அலியாவிளக்கு - மணிவிளக்கு ; வெளிப்பட. அம்பு இடை
விடாமல் எய்கின்மலில். நீங்களென்மது, எழுத்துக்களை ; அவற்றின்தன்மை
யும் வடிவும் ஆசிரியர்க்கல்லது உணரலாகாமையின், நூலில் விளங்கக்கூறித்
திலரோனும் சமயநூல்களிற் கூறுதலின், அவ்வெழுத்துக்களைத் தெய்வமென்
தே கொள்க.

(இ - ள்.) சிலையான் தும்மை நீங்காது ஒற்றுமைப்படக் கூறிய சொற்
குன்றறையினும் நீங்கள் தருமநூலோதினர்களை நோக்குமாறுபோல அச்
சொல் இடைபூறின்றி ஆகவென்றேகருதி நோக்குமின் ; தும்மை யானும்
பாலவிமுதலியவற்றைத்தந்து கைதொழுவேனென்றாளென்க. (ககரு)

வேறு.

1046. (க) மவ்வலங்குழலினுளைமதியுடம்படுக்கலுற்றுச்

செவ்வியுட்செவிவிசொல்லுஞ்சிலையிவர் துதலியுயர்நின்
னவ்வைக்குழுத்தமாமனொருமகற்கின் றுன்றறாத
நவ்வியம்பிணைகொணோக்கிநகைமுகவிருந்துசெய்தான்.

1047. (உ)பண்டியாற்பண்டிசெம்பொன்பல்வளைபரியமாகக்
கொண்டுவந்தடிமைசெய்வான்றகுறையுறுகின்றதன்றிக்
கண்டவர்கடக்கலாற்றாக்கிழிமிசையுருவுதீட்டி
வண்டியிர்கோதைநின்னைவழிபடுவாளுமென்றான்.

இவ்விரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே குணமாலையை மதியையறிவுமலுற்று அதற்
கேற்ப வார்த்தைசொல்லுஞ்செவிலி, சிவோபால்லிளங்குறுதலினாய், நோக்கி,
நின்தாய்க்கு மூத்ததமையன் நினக்குமாமனுவனுடைய ஒப்பில்லாத மக
னுக்கு இன்று உன்றதை நகைமுகமாகிய விருந்தையிட்டான் ; அவ்வுடன்
பாட்டாலே வளையையுடைய கோதாய், நின்மைத்துனன் நினக்கு முலைவிலை
யாக வண்டியாலே ஒருவண்டிபொன்கொண்டுவந்து நினக்கு ஏவல்செய்
தற்கு இன்று குறையுற்று நிற்கின்றதேயன்றிக் கடக்கலாற்றா நின்னுருவைக்
கிழிமிசைத்தீட்டி நின்னை வழிபடுவதுஞ்செய்யுமென்றாளென்க.

விருந்துசெய்தானென்பது, குறைக்குடன் பட்டானென்பதாம். (கக௬-எ)

1048. மைத்துனன்வனப்பின்மிக்கான்வளர்நிதிக்கிழுவன்காளை
யுத்தமனுனதுநாமமல்லதொன்றுரைத்தேற்றா
னித்திறத்திவன்கணினினையெண்ணினாரென்னலோடுந்
தத்தையங்கிளவிகையாற்செவிமுதலடைச்சிச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) என்று பின்னும் நின்னைக்கோடற்குரியன், அழகின்மிக்கான்,
பொருளுடையன், இனையன், நற்குணமுடையன், நிற்பெயரல்லது வே
றொருபெயரைக்கூறவியியான், இக்கூறுபாட்டையுடைய இவனிடத்தே நின்
னைக் கொடுக்கவெண்ணினாரென்றவளவிலே, குணமாலே கையாலே செவி
யைப்புதைத்து ஒருவார்த்தை கூறினாளென்க. (கக௭)

1049. மணிமதக்களிறுவென்றான்வருத்தச்சொற்கூலியாக
வணிமதக்களிறனுணக்கடிப்பணிசெய்வதல்லாற்
றுணிவதென்சுடுசொல்வாளாற்செவிமுதலீரலென்றான்
பணிவரும்பவளப்பாவைபரிவுகொண்டனையதொப்பான்.

(இ - ள்.) பவளப்பாவை வருத்தங்கொண்டதன்மையையொப்பான்,
கட்டுமணியையுடைய களிற்றைவென்றவன், “கொண்டியப்போமின்”
(சீவக. க௮க) என்றசொல்லிற்குக் கூலியாக அவற்குத் தாழ்ந்து ஏவல்செய்
வதன்றி வேறு கொடுக்கத் துணிதற்குக் காரணமென்? இங்ஙனம் சுடுசொல்
லாகிய வாளாலே செவியிடத்தை ஈராதேகொள்ளென்றாளென்க.

‘அடிச்செருப்பாவதல்லால்’ என்றும் பாடம்.

(கக௮)

1050. கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கவினமாவல்லன்காளைக்
கெந்தையும்யாபுநோராய்விடினிறத்தலொன்றோ

சிந்தனைபிறிதொன்றாகிச்செய்தவமுயறலொன்றே
வந்ததானானென்றான்வடுவெனக்கிடந்தகண்ணான்.

கத்துகப்புடையில் - பத்தினதுபுடைத்தல்போல. ஆகி - ஆக; குரவர்
நினைவுவேறாய்ப்போக. தான் இவனைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தல்.

(இ - ள்.) பின்னும், வடுப்போலுங்கண்ணான், காளைக்கு எந்தையும்யா
யும் நோராயின் இதந்துபடுதலொன்று, தவமுயறலொன்று, இவ்விரண்டினு
ளொன்று காளை நமக்கு வந்துற்றதென்று ஆளுதலொள்க. (௨௦௦)

1051. தேனெய்ப்போன்றினியசொல்லாள்சிறுமுதுக்குறைமைகேட்
பூனைநெந்துருகிக்கைத்தாயுண்ணிறையுவகைபாங்க [தே
வானெய்ப்பாற்றிவார்த்ததொத்ததேழற்குவென்பாவையென்று
தானையாற்றடங்கணீரைத்துடைத்துமெய்தழுவிக்கொண்டாள்.

(இ-ள்.) செவிலி, குணமாலையது சிறுமையிலே பேரறிவுடைமையைக்
கேட்டு ஊன்நெந்துருகி உவகை பொங்குகையினாலே, நின்கருத்துப் பசு.
நெய் பாற்கு விரும்பியதன்மையையொத்தது ; இனி, பாவாய் ! அழைக்க
வென்று தானையாலே கண்ணீரைத்துடைத்துத் தழுவிக்கொண்டாளென்க.

ஊனை : ஐ, அசை. பாற்கவார்த்ததும் பாடம். (௨௦௧)

1052. துகண்மனத்தினிறோற்றதொல்வினைப்பயத்தினன்றே
தகணிலாக்கெள்வியான்கட்டங்கியதென்றுபின்னு
மகண்மனங்குளிர்ப்பக்கூறிமறுவலும்புல்லிக்கொண்டாங்
ககண்மனைத்தாய்க்குச்சொன்னாள்வருந்தன்கேட்குச்சொன்னாள்.

(இ - ள்.) மனத்தில்அழக்கின்றாய்நோற்ற நல்லவினைப்பயத்தானன்றே
தட்டற்றகெள்வியானிடத்தே நின்மனந் தங்கியதென்று குளிரச்சொல்லிஇரு
காலாவதும் புல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நற்றாய்க்கு அறத்தொழிநின்
றாள் ; அவளும் தன்கணவனுக்கு அறத்தொழிநின்றாளென்க. (௨௦௨)

1053. வினையமாமாலேகேள்வன்குபோயித்திரற்குச்சொல்ல
வனையதேபட்டதென்றாலையனெநங்கைக்கொத்தான்
வனையவேபட்டபோலுமணிமருண்மூலையினினைப்
புனையவேபட்டபொற்றார்ப்புண்ணியநகீதுமென்றான்.

வினையமாமால், ' நற்றாய்பெயர். அனையதே - அப்படியே ; பெரியதொ
ருகாரியமே ; ஏகாரம் வினா. என்றால், ஒருவார்த்தைப்பாடு.

(இ-ள்.) நற்றாய், தன்கேள்வனாகிய குபோயித்திரற்குக்கூற, அவனும்
அவள் மனத்திற்பட்டது அனையதே? என்றார் குணமாலேக்கு ஒத்தான் சீவக
னே; அவனை அவனுக்குக் கொடுப்பேமென்றாளென்க. (௨௦௩)

வேறு.

1054. கற்றார்மற்றுங்கட்டுரைவல்லார்கவியென்னு
நற்றேர்மேலார்நால்வரைவிட்டாற்கவர்சென்றார்

சுற்றர்வல்விற்குடுசெம்பொற்கழையுங்கள்
பொற்றார்மார்பிர்போதுமினென்றாங்கெதிர்கொண்டான்.

இம்மூன்றுதகையும வல்லார் நால்வர். என்னும் - என்று உலகங்கூறும்.
நான்கனுருபு அதற்குடம்பதெற்பாற்படும்.

(இ - ள்.) குபேரமித்திரன் இவர்களைத் தேர்மேலாராகப் போக
விட்டாற்கு அவரும் போனார்; அப்பொழுது கந்துகள், மார்பீர், இந்நனம்
போதுகவென்று வாயிலிலேசென்று எதிர்கொண்டானென்க. (உ0ச)

1055. (க) சீந்தாரின்மீதுமுகவேலான்மணிச்செப்பி
நீந்தான் கொண்டாரின் முகவாசமெரிசெம்பொன்
கார்தாரின்முகப்பகமன்னீர்வரப்பெற்றேன்
சேர்த்தேனின்மேலீடெனநாய்கற்கவர்கொன்றார்.

1056. (உ) யாமகளீதுநீர்மகட்கொண்மினெனயாருந்
தாமகணேராராயினுந்தன்னென்வரைமார்பிற்
பூமகள்வையும்புண்ணியப்பொற்குன்றையானுக்
கியாமகணேரந்தேமின்மெனநாய்கற்கவர்கொன்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) சீந்தாரின்ம - கோபியாரின்ம; வேலான் - கந்துகள்; விகார
மாக்கி, சீந்தாரின்மவென்றுமாழ். நாய்கற்கு - கந்துகற்கு. அவர் - வந்த
நால்வரும்.

(உ) தம்மகள், விகாரம். நாய்கற்கு - உமக்கு. அவர் - குபேரமித்திரர்.

(இ - ள்.) வேலான் வெற்றிலையைச் செப்பிலே ஈந்தான்; அவரும் அத
னைக்கொண்டார்; கொண்டபின்பு, கற்பகமன்னீர், நீர்வரப்பெற்றேனா
லின், இன்றே வீட்டைப்பெற்றேனென்று கந்துகள் முகமன்கூற, அது
கேட்ட அவர் யாம் மகளைத்தருவேமென்றும், நீர்மகளைக்கொண்மினென்றும்
வாய்விட்டுக்கூறி யாவரும் தம்மகளைக் கொடுக்க நேராராயினும், இன்று
புதிதாகச் சீவகற்கு யாம் மகட்கொடை நேர்த்தேமென்று உமக்குக் குபேர
மித்திரர் கூறினாரென்று கந்துகற்குக்கூறினாரென்க.

அவர்கூறினபடியைத் தேவர்கூறினார்.

(உ0ரு - சு)

1057. சுற்றர்வல்விற்குடுசெம்பொற்கழலாற்குக்
குற்றேல்செய்துங்காணையுமயானுங்கொடியானை
மற்சேர்தோளான்மன்மருமானுக்கருள்செய்யப்
பெற்றேனென்னப்பேசினன்வாசங்கமழ்தாரான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட கந்துகள் குபேரமித்திரன் குணமாலையைச் சீவ
கற்குக்கொடுக்கப்பெற்றேனாதலின், அவனுக்குச் சீவகனும்யானும் குற்றேவல்
செய்யக்கடவேமென்று தாழ்த்துகூறினானென்க.

குற்றேவல், விகாரம். அவன் தானே மகட்கொடைநேர்தலானும் கொ
ள்வார் தாழ்வே வேண்டிதலானும் இந்நனங்கூறினான் (உ0௭)

1058. விடைகுழேற்றின்வெல்புழான்றன் மிகுதாதை
கடங்குழ்வையங்கைப்பட்டுத்தான் போன்றிது கூறக்
குடர்குழ்கோட்டகுஞ்சரம் வென்றவகையும் மப்
படர்குழ்நெஞ்சிற்பாவைதன்பண்புமவர் சொன்னார்.

‘விடைகுழ்’ என்றது, தோழரைக்கருதி.

(இ-ள்.) ஏற்றியையொத்த சேவகன் நந்தை உலகைக் கைக்கொண்டான்
போல மகிழ்ந்து தாழ்த்துகூட சலின், வந்தவர்கள் இவன் அக்களிற்றை
வென்றபடியும் அதனாற் பாவவகொண் - குணத்தினையும் விளக்கக்கூறினா
ரென்க.

பண்பு - சேரராயின் இறந்துபடுதல், தவஞ்செய்தலென் தது. (உ௦௮)

1059. மறையார்வேள்விமந்திரச்செந்திக்கொடியேபோற்
குறையாக்கற்பிற்சீவகன்றாயுன்கொலைவேற்கட்
பொறையொன்றாற்றிப்போதணிபொற்கொம்பனையானே
நறையார்கோதைநன்றென வின்புற்றெதிர்கொண்டான்.

வேதவேள்வியிற்பீ; மந்திரங்கூறுந்தீ. கொடி-ஒழுங்கு. ஆற்றா, ஈண்டு
வினையெச்சம்; இல்லமமென்கின்ற பொறையொன்றுமேகடத்தி அணிந்த
கொம்பு, இல்பொருளுவமை; கொம்பனையான் - வினயமாமாலை, நறையார்
கோதை - குணமாலே.

(இ-ள்.) செந்திக்கொடியேபோலுஞ்சுநந்தையும், யான்கருதியிதனைத்
தான் முற்படமுடித்ததன்மை நன்றென மகூறிக் கொம்பனையானையின்புற்
றுப் பின்பு கொலைவேற்கண் நறையார்கோதையை விரும்பினுளென்க. (1)

1060. பொற்கச்சார்த்தபூணணிபொம்மன்மூலையானே
யற்கச்செய்தயாப்பினராகியவண்வந்தார்
பொற்பக்கூறிப்போகுதுமென்றார்க்கெழுதென்றார்
வற்கம்மிட்டவண்பரிமாவினவர்சென்றார்.

(இ-ள்.) அவண்வந்தார், குணமாலையைச் சீவகனிடத்தேயடையும்படி
பண்ணின யாப்பினராய்ப் பின்பு மணஞ்செய்யும்பொழுதையும் பொலிவு
பெறும்படி கூறிப் போவேமென்றார்க்கு அவர்களுந் போகவென்றார்; அவ
ரும் பண்முற்றுப்பெற்றமாவின்மேலே சென்றாரென்க.

முகூர்த்தம் தப்பாமல் முடித்தற்குக் கடிதற்சென்றார். (உ௧0)

வேறு.

1061. மடந்தைதிறத்தினியையம்மகட்கூறிவந்தார்
விடந்தைத்தவேலாற்குரைத்தார்க்கவன்மெய்ம்மகிழ்ந்தா
னுடங்குன்கொடிப்போல்பவனுடாமார்ப்பவந்து
தடங்கண்ணவடாயதுகேட்டவந்தக்கதென்றான்.

தைத்த - உள்ளேகிடக்கிற. துடங்குகின்றகொடிப்போல்பவன் - சுநந்
தை. அது - தன்னைக்கூறியமொழி.

(இ-ள்.) குணமாலையுடையவரே அவர்களையெல்லாம் மகனாகக்கொடுப்பதாகப் பேசுவந்தவர்கள், குபேரமித்திரருக்குத் துறவெல்லாம் துறவென்றதனை உரைத்தார்க்கு அவன் மகிழ்ந்தான். துறவார்ப்பவனாகக் கொடுப்போல்பவன் கூறியமொழியைக் குணமாலையுடையவருடைய அவருக்கு அது தக்கதென்றனென்க. (உகக)

1062. திருவிநகமெந்தான் நிசைபத்துமறிந்ததொல்சீ
ருருவிநகமெந்தாற்கமெந்தாளென யாருமொட்டப்
பெருகுங்கணியிற் கணிபேசியபேதினாற்
பருகற்கமெந்தவமிர்தின்படர்தீர்க்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) குணமாலையுடையவரே சீவகனுக்குக் குணமாலையுடையவரென்று எல்லாருமியைப்படி பெருகுதலையுடைய கணிகூறிய மயக்கமில்லாதநாளிலே குணமாலையுடையவருடைய தந்தைத் தீர்க்கலுற்றானென்க. (உகக)

1063. கரைகொன்றிரங்குங்கடலிற்கலிகொண்டுகல்லென்
முரசங்கறங்கமுழுவும் மவெண்சங்கமார்ப்பப்
பிரசங்கலங்கிற்றென மார்தர்பிணங்கவேட்டான்
விரைசென்றடைந்தகுழலானையவ்வேனிலானே.

அவ்வேனிலான் - துதல்விழிக்கு அழியாத காமன்.

(இ-ள்.) அவ்வேனிலான், கடல்போல ஆரவாரங்கொண்டு இயங்க எல்லாமியம்ப, மார்தர்பிணங்கலங்கிற்றெனநெருங்கக் குழலானையவ்வேனிலானென்க. (உகக)

1064. மழைமொக்குளன்னவருமென்முலைமாதர்நல்லா
ரிழைமுற்றணிந்தாரொழுநூற்று வர்கோடிசெம்பொன்
கழைமுற்றதுநீந்தேன்கரும்பார்வயலைந்துழாநூர்
குழைமுற்றுகாதினமணிக்கொம்பொடுநாய்கனீந்தான்.

தீந்தேன்முற்றினகரும்பின் கழை; கழை - கோல்; "தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கும்" (கலி. ௪௦) என்ப.

(இ-ள்.) குழைகுழந்தை காதலையுடையவருடைய நீர்வார்த்துக்கொடுக்கின்றபொழுதே, இளையமகளிரொழுநூற்று வரையும் முற்றும் இழையணிந்தாரொழுநூற்று வரையும் கோடிசெம்பொன்னையும் ஐந்துரையுடையவருடையவனென்க. (உகச)

வேறு.

1065. பண்ணர்கிளவிப்பவழம்புரைசெவ்வாய்க்
கண்ணர்கதிர்மென்முலைக்காம்படுமென்றோள்
விண்ணோருலகின்றொடுமிநிலத்திலல்லாப்
பெண்ணரமிர்தேயவன்பெற்றவமிர்தே.

(இ - ள்.) அவன்பெற்ற அயிர்து, தேவருலகத்திலும் இந்நிலவுலகத் தினுமில்லாததொரு காவீமுதலியவற்றையுடைய பெண் தன்மையார்ந்த அமிர்தேயென்க. (உகடு)

1066. தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெய்யப்
போதார்குழலாள்புணர்மென்முலைபாயத்
தாதார்கமழ்தார்மதுவிண்டுதுளிப்ப
வீதாமவரெய்தியவின்பமதே.

தேதா - ஆளத்தி. வரி - பாட்டு. அவர் - தேவர்.

(இ - ள்.) தேன் வரிசெய்ய அவன்தார் மதுத்துளிக்கும்படி குழலாள் முலை பாய்ந்தெய்திய இந்தவன்பம் அஉரெய்தின இன்பமென்க. (உகசு)

1067. முந்நீர்ப்பவளத்தாைநித்திலமுத்த
மந்நீரயிர்தீன்றுகொடுப்பவமர்ந்தான்
மைந்நீர்நெடுங்கண்புருவங்கண்மலங்கப்
பொன்றாரிக்கிண்கிண்பூசலிடவே.

(இ-ள்.) கடலிழிந்த பவளத்தேயுமறகின்ற நித்திலம்போலுமெயிறு அக்கடலிழிந்த அயிர்தத்தைத் தானீன்றுகொடுப்பக் கண்கள் புருவங்கள் இவைபிறழக் கிண்கிணியொலிப்பப் புணர்ச்சியைப்பொருந்தினனென்க.

அயின்றான் பாடமாயின், பானமும்புணர்ச்சியும் உடனிகழ்ச்சியாம். ()

1068. கம்பார்களியானைகலக்கமலங்கி
யம்பேரரிவானெடுங்கண்புதைத்தஞ்சிக்
கொம்பேருழைவாயெனக்கேகுழைந்திட்டாய்
வம்பேயிதுவையகத்தார்வழக்கன்றே.

கம்பமார், விகாரம்.

(இ - ள்.) கொம்பே! யானைகலக்குதலிந்கலங்கிக் கண்ணைப்புதைத்து அஞ்சிக்குழைகின்ற நீ பொதுநோக்கத்தான் இவனிற்றுப்படுவெனன்று அரு ணைக்கினைத்தந்தாயாதலின், எனக்கேவருந்தினாய், இங்கனஞ்செய்தல் உல கத்தார்வழக்கன்று; புதியதொருவழக்கென்று நயப்புக்கூறினென்க.

தாம்வனைவார் பிறர்க்கு ஊற்றங்கோலாகாரொன்பது உலகவழக்கு. நீ செய்தது அதுவன்றி, “நீலநெடுங்குறையவந்தகள்வி” (சீவக. கருஉச) என்பது பொதுநோக்கு. (உகஅ)

1069. பூவார்புனலாட்டினுட்பூநறுஞ்சண்ணம்
பாவாய்ப்பிணத்தோட்சுரமஞ்சரிதோற்றாள்
காவாதவன்கண்ணற்சொல்லியவெஞ்சொ
லேவோவயிர்தோவெனக்கின்றிதுசொல்லாய்.

(இ - ள்.) பர்வாய், பிணத்தோட்சுரமஞ்சரி புனலாட்டில் நறுஞ்சண் ணந்தோற்றவள், வார்த்தைபரிகரியாதவள் வாளாதே கண்ணற்சொல்

1073. இன்னிரெந்மாமணிப்பூண்கிடந்தீன்ற
மின்னொளிமென்முலைவேய்மருண்மென்றோட்
பொன்னூர்கொடியேபுகழிற்புகழ்ஞால
நின்வாணெய்க்கண்விலையாகுகிர்த்தே.

நிகர்த்தே : ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ - ள்.) பூணுண்டாக்கின ஒளியகைகின்ற முலையினையும் தோளினையு
முடையகொடியே ! யான்புகழறினக்கின், ஞாலம் நீன்கண்ணிற்கு நிகர்த்து
விலையாகுமே? ஆகாது; ஆதலாற் புகழ்தலரிதென்றனென்க. (௨௨௩)

1074. தோளாற்றமுவித்துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
மீளாமணிமேகலையின்னின்மீளிர
வாளார்மணிப்பூணவன்மாதரம்பாவைதன்னை
நாளாற்பெற்றநல்லமிர்தென்னநயந்தான்.

(இ - ள்.) பூணவன், பாவைதன்னைத் தோளாலேதமுவி மேகலை மின்
போற் பிறழாநிற்க அவன்செவ்வாயை நாட்காலத்திலேபெற்ற மீளாவமிர்
தென்னப் பருகினுனென்க.

மீளாவமிர்து - கருடன் வாங்கிக்கொண்டுவாரா அமிர்து. நயத்தல்,
பருகுதன்மேற்று. (௨௨௪)

வேறு.

1075. சித்திரமணிக்குழைதிளைக்கும்வாண்முகத்
தொத்தொளிர்வளவாயோவக்கைவினைத்
தத்தரிநெடுங்குடைன்னொடாடுகளாள்
வித்தகற்குற்றதுவினம்புகின்றதே.

(இ - ள்.) குழைதிளைக்குமுகத்தினையும் பவளத்தையொத்துவிளங்கு
கின்ற வாயினையும் சித்திரம்போன்ற ஒப்பினையுமுடைய குணமாலையின்
னுடனே இங்ஙனம் புணருகின்மாளிலே, வித்தகனுக்குற்றதொரு தீவினை
இனிக் கூறப்படுகின்றதென்க.

ஓகைவீணையவும் பாடம்.

(௨௨௫)

வேறு.

1076. அரும்பெற்றகுருசிற்குஞ்ஞானரோடியநாகநாணிக்
கரும்பெறிகழகையோடுநெய்ம்மலிகவளங்கொள்ளா
திரும்புசெய்குழவித்திங்கண்மருப்பிடைத்தடக்கைநாற்றிச்
சரும்பொடுவண்ணொடாடச்சளிவொடுகின்றதன்றே.

(இ - ள்.) நீர்வினையாட்டினன்று குருசிலுக்குத்தோற்றயானை, நாணிக்
கருப்பங்கழகையும் கவளமுங்கொள்ளாதாய்க் கிம்புரியிட்ட இனையதிகள்
போலுமருப்பிடையிலே கையைநாற்றி மதஞ்செறித்தலின் உண்ணப்பெறுதே
சரும்பும்வண்டும்பாடக் கோபத்தோடே நின்றதென்க. (௨௨௬)

1077. பகைபுறங்கொடுத்தேவந்திற்பரிவொடுபகடுநிற்பத்
தகைநிறக்குழைகடாழ்ந்துசாந்தின்வாய்க்கிமின்னப்
புகைநிறத்துகிலிற்பொன்னாண்டியல்வரப்போந்து வேந்தன்
மிகைநிறக்களிறற்றைநோக்கிவேழமென்னுற்றதென்றான்.

(இ-ள்.) பகடு பகைக்குழுதுகிட்டவேந்துபோலே பரிவொடுநிறம்வின்,
அதுகேட்டு வேந்தன்போந்து குழைகள் சாந்திடத்தே தீண்டிமின்னத் துகி
லிலே பொன்னாணசையக் குனிந்து களிறற்றைநோக்கி, யானையுற்றவருத்த
மென்னென்று பாகனைவினாபினைன்க. (உஉ௭)

1078. கொற்றவன்குறிப்புநோக்கிக்குஞ்சரப்பாகன்கூறு
மிற்றெனவுரைத்தேற்றேற்றேனிறைவரின்னருளிணங்கொல்
செற்றமிக்குடைமையாற்கொல்சீவகனின்னநாளான்
மற்றிதற்குடற்சிசெய்யமதமிதுசெறித்ததென்றான்.

குறிப்புநோக்கியென்றார், சீவகனைக் குறைகூறலாகாதென்று கருதின
வன் அரசன்கோபநோக்கிப் பேணிக்கூறுதலின்.

(இ - ள்.) அரசன்குறிப்பைநோக்கிக் கூறுகின்ற யானைப்பாகன், இறை
வனே ! நின்னுடன்பாட்டினாலேயோ, இதனோடே அவ்விடத்துச் செற்ற
முடைமையினாலேயோ, சீவகன் நீர்விளையாட்டினன்று இதற்குக் கோபத்தை
மிக்ஞ்செய்ய இது மதம்செறித்தது : இதுதான் ; யானும் விளங்கவுணர்
தலைத் தெளியேனென்றானென்க.

மற்று, வினைமாற்றம்; பெண்ணுயிரைப்பிழைப்பித்தது இதற்கு உடற்சி
யாதலின். (உஉ௮)

1079. ஈண்டழற்குட்டம்போலவெரியெழத்திருகினோக்கிக்
கோண்டருகுறும்பர்வெம்போர்கோக்குழாம்வென்றதள்ளி
மாண்ட... தில்செய்கைகூழ்ந்தவாணிகன்மகனைவல்லே
யாண்டிறங்களைவெனோடிப்பற்றுபுதம்மினென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டஅரசன், தீத்திரள்போலக் கோடித்து மதனை
நோக்கி, வேட்டுடனேபோர்செய்துவென்றதனையும் காந்தருவதத்தை யாழ்
வாசினியிலே வந்துகூடின இராசாக்களை வென்றதனையுரினைத்து என்னுட
னும் போர்த்தொழிலைக்கருதின செட்டிமகனை இப்பொழுதே அவனான்
மைக்கூற்றைப்போக்குவேன் ; ஓடிக்கைக்கொண்டு தாருமென்றானென்க.

அரசனேவல்செய்யவேண்டிதலின், 'பற்றுபுதம்மின்' என்றுகூறவே
அவர்கட்டினுரன்மல் பொருந்தாமையுணர்க. (உஉ௯)

1080. கன்றியவெகுளியேவந்தன்கால்வலியினையர்காய்ந்து
கொன்றுயிர்கொணரவோடுங்கொழங்குடர்க்கண்ணிமாலை
யொன்றியவுதிரச்செச்சையொண்ணிணமீக்கொடானைத்
தென்றிசைக்கிறைவன்முதிற்செம்மலைச்சென்றுசேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கொன்று உயிர் கொண்டவோடுகின்ற, குடாசியகண்ணியையும் மாலையையும் உதிரச்சட்டையையும் நீணமாகிய மேலேயுடுத்தபுடைவையையுமுடைய யமன் தூதர்டோலே வேந்தனையார் காய்த்துசென்று செம்மலைச்சேர்த்தாரென்க.

அவன் மனையைச் சூழ்ந்தார்.

(௨௩௦)

1081. சண்பகமாலேவையந்துசந்தனம்பளிதந்தீற்றி

விண்புகராருசாந்தின்விழுமுலைக்காமவல்லி

கொண்டெழுந்துருவுகாட்டி முகத்திடைக்குளித்துத்தோண்மேல்
வண்டளிரீன்றுசுட்டிவாணுதல்பூப்பவைத்தான்.

(இ - ள்.) சண்பகமாலையைச்சூட்டிச் சந்தனத்தையும் கருப்பூரத்தையும் வேதித்தி நாறுகின்றமுகும்பாலேமூலையை அடியாகத்தொடங்கியெழுந்து காமவல்லி, தனது வடிவைக்காட்டித் தோண்மேலேதளிரையின்று முகத்திடையிலே மறைத்துபோய் துதலிலே சுட்டியாகப் பூக்கும்படி வைத்தானென்க.

(௨௩௧)

1082. பண்ணழவீழுந்தீஞ்சொற்பாவைநின்வனப்பிற்கெல்லாங்

கண்ணழகருங்கணென்னுமம்பரூத்தூணிதன்னுற்

புண்ணுடைமார்பத்தோவாதெய்தியாலெங்குப்பெற்றாய்

பெண்ணுடைப்பேதையென்றோர்நான்முற்றும்பிதற்றினனே.

(இ - ள்.) வனப்பிற்கெல்லாம் கண்ணழவாரிய பாவாய்! நீன்கண்ணென்னும் அம்பரூத்தூணியில் நோக்கங்களாகிய அம்பினுலே டழைய புண்ணையுடைய நெஞ்சிடத்தே மாறாமல் எய்யாரின்றாய்; பேதாய்! இங்ஙனம் அம்புமாறாதொருநூணியை எவ்விடத்தே பெற்றறென்று ஒருநாள் முழுதும் பிதற்றினனென்க.

கண்ணாடி, விகாரம்; எல்லார்க்கும் அழகு இத்தன்மைத்தென்றுணர்த்துதலின், கண்ணாடி உவமையாயிற்று. மார்பத்துழையென்று அத்திற்கு உழையை விரிப்பவே இடப்பொருளுணர்த்தி, அத்தற்குச் சேர்த்தநெஞ்சினையுணர்த்தும்; “அரசனுழையிருந்தான்” (குறள். ௧௩௮) போல. பிதற்றினனென்றது, அவசத்தால்.

(௨௩௨)

1083. திங்கள்சேர்முழயினுஞ்செல்வியும்போன்றுசெம்பொ

னிங்குவார்கழலினுங்கோதையுமிருந்தபோழ்திற்

சிங்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்தசிறுநரிக்குழாத்திற்குழந்தா

ரங்கதுகண்டதாதினையனுக்கின்னதென்றாள்.

(இ - ள்.) உருத்திரனும் உமையும்போலே கழலினும் கோதையும் ஒன்றுயிருந்தவளவிலே சிங்கவேற்றையிகழ்ந்துசூழ்ந்த நரிக்குழாம்போலே அவர்கள் மனையைச் சூழ்ந்தார்; அதுகண்டசேடி சேவகனுக்கு இங்ஙனம் சூழ்ந்தாரென்றுளென்க.

(௨௩௩)

1084. என்றவளுரைப்பக்கேட்டேயிடிபடமுழங்கிச்செந்தி
நின்றெரிவதனையொத்துநீண்முழைச்சிங்கவேறு
தன்றுணைப்பெட்டையோடுதொன்புறப்பட்டதொத்தான்
குன்றிரண்டிருந்தபோலுங்குங்குமக்குவவுத்தோளான்.

(இ - ள்.) தோளான், என்று அவள்கூறக்கேட்டுத் தீ வெடித்தலுண்
டாகமுழங்கி எரியுந்தன்மையையொத்து மனைவியோடே மணவறையின்
றம்புறப்பட்டவன், சிங்கவேறு தன்றுணையாகிய பெட்டையோடே முழையி
னின் றும் புறப்பட்டதன்மையை ஒத்தானென்க.

பெட்டையென்றதற்கு, “எழுந்துவின்படரும்” (சீவக. எடுஉ) என்
லுங் கவியிலேகூறிலும். இவ்விரண்டுகவியிலும் சீவகற்குச் சிங்கவேறு உவ
மையும், பகைவர்க்கு நரியுவமையுமாகக் கூறினமையின், அவராற் கட்ட
லாகாமையுணர்க. (உ௩௪)

1085. பொன்னரிமாலையாழப்போதணிகூந்தலேந்திப்
பன்னருமாலையாற்குப்பட்டதையெவன்கொலென்னாப்
பின்னருமாலையோராள்பெருநடுக்குற்றுநின்றான்
மன்னருமாலையாகமழையிடிப்புண்டதொத்தான்.

(இ - ள்.) குணமலை, இவன்வலியை ஓராளாய் ஆராய்தற்கரிய இயல்
பினையுடையாற்குப்பிறந்த துன்பம் யாதுதானென்ற யானைமுன்னர் நின்ற
நடுக்கமேயன்றிப் பின்னரும் கூந்தலை மாலையாழவேந்திப் பெரியநடுக்க
முற்றுநின்றவன், மக்கட்டாரளில் நிலைபெறுதற்கரிய இயல்பினையுடையநாகம்
இடிப்புண்டு மக்கட்டாரளிலே நின்றதன்மையை யொத்தானென்க. (உ௩௫)

1086. கடுகியவினையர்நோக்குங்கண்ணியபொருளுமெண்ணி
யடுகிலையழவெந்தியாருயிர்பருகற்கொத்த
விடுகணைதெரிந்துதானேவிக்கறவிசித்துவெய்தாத்
தொடுகமுனரலவீக்கிச்சொல்லுமின்வந்ததென்றான்.

(இ - ள்.) அரசனேவுதலிற் கடுகிவந்த இனையர்குறிப்பினையும் அவ்வா
சன் யானையைக்கண்டு ஆண்டிறங்கனையக் கருதிய காரியத்தையும் தான்
எண்ணி, தானையை இனி இறுகாதென்னும்படிவிசித்துக் கழலைவீக்கிச் சிலை
யையேந்திக் கணையைத்தெரிந்து வந்தகாரியம் சொல்லுமினென்றானென்க. ()

1087. (க) அடிநிழற்றருகவென்றெம்மாலையேந்தருளிச்செய்தான்
வடிமலர்த்தாரினாய்நீவருகெனவானினுச்சி
யிடியுருமேற்றிற்சீறியிருநிலஞ்சுதிதற்கொத்த
கடிமதினமுன்றுமெய்தகடவுளிற்குன்னுசொன்னான்.

1088. (உ) வானிழுக்குற்றகண்ணைவருமுலையந்துவேந்தன்
கோளிழுக்குற்றபின்பைக்கோத்தொழினடாத்துகின்றான்

தொலிமுகுக்குற்றமொய்ம்பண்ணெனச் சொல்லினோனே.
தொலிமுகுக்குற்றமொய்ம்பண்ணெனச் சொல்லினோனே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) இளையர் தம்மரசனைக்கூறலின், ‘அடிநீழல்’ என்றார். வடிமலர்ந்தாரினையெனப் புகழ்ந்து பின்னர் வருகவென இரத்தகூறினமையாலும் அவர் கட்டவந்தவரன்மையுணர்க.

(உ) “இரண்னகர்க்குமன்னனோ” (சீவக. ௬௮௧) என முற்கூறியதனை ஈண்டிங்கூறினென்க. பிறர் தொலிமுகுக்குறுதற்குக் காரணமாகிய மொய்ம்பவென்றுமாம். இனி, ஒருதொடராகாதே விசயை முலையைவிரும்பி வேந்தன்பட்டபின்பு கோத்தொழிலைநடாத்துகின் தகட்டியங்காரன் நாளிழுக்குற்று வீழ்வது இன்றோவென்று கண்டார்கூறும்படி இவன் சொன்னுனென்றுமாம்.

(இ-ள்.) சச்சந்தன்கொலையுண்டபின்பு, என்னையொழிய அநங்கமாலே முலையையும்விரும்பி அரசர்தொழிலையுநடாத்துகின் தசைகன் வாழ்நான் மாளுகின்றது இன்றுபோலேயிருந்தது; அவனைக் கைக்கொண்டவருகவென்று எம்வேந்து அருளிச்செய்தான்; தாரினாய்! நீ அவனாடிநிழலேறப் போதுகவென்று அவர் ஆணையிட்டிடுகூற, அதுகேட்டு இடிக்கின்ற உருமேறுபோலே முழங்கி நிலத்தைப் பறந்துதிரிந்துசுடுதற்குப்பொருந்தின முப்புரத்தையுமெய்த கடவுளைப்போலேகோபித்து ஒருவார்த்தைசொன்னான். அது யாதெனின், நந்தனே! மொய்ம்பனே! இனிக் கட்டியங்காரன் தொலிமுகுக்குற்ற; நீபோய்த் தேரைப்பண்ணென்றுசொன்னுனென்க. (உ௩௭ - ௮)

1089. வேந்தொடுமாறுகோடல்விளிகுற்றூர்தொழிலதாருக்
காய்ந்திடுவெருளிரீக்கிக்கைகட்டியிவனையுய்த்தா
லாய்ந்திடுமழநீரிங்குமதுபொருளென்றுநல்ல
சார்துடைமார்பன்றாதைதன்மனத்திழைக்கின்றனே.

(இ-ள்.) நந்தட்டன்போனபின்பு, கந்துகன் இவன்படைக்கோலத்தைக் கண்டு அரசனுடனே மாறுபடுதல் கெடுதலுற்றூர்தொழிலாம்; யாம் அதுசெய்யாது இவன் வெருளியைரீக்கிக் கையைப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விலக்கி இவனை இவர்களோடே போகவிட்டால் இவன்செய்தவற்றை நன்றாய் ஆராய்ந்த இவனைவருத்தம்வெருளியைத் தானீங்கும்; அதுவே காரியமென்று தன்மனத்தே சூழாநின்றனென்க.

கைகட்டுதலை, ‘பாம்பைவாயைக்கட்டிற்று’ என்றும்போலக்கொள்க. துறலின்கண்ணே சீவகன் அறங்கேட்டபின்னர், “தொல்லையெய்ம்பிறவியுத் தொகுத்தபாவமும், வல்லையெய்ம்பினமடிகள்” (சீவக. ௨௮௪௬) என்று சாரணரைக்கேட்க, அவரும் பாவங்கூறுகின்றவர், “தாமரைத், தடமுறை வீர்க்கிவை தடங்க ளல்லவே, வடமுலையெனநடாய்வுருட்ப்பாலமு, துடனுறீஇயொம்பினார்” (ஷட ௨௮௬௩) என்று முலைமேலே அணைத்துகொண்டு வளர்த்தார்கொள்ளுகூறி, பவணமாதேவன் தன்மகன் அசோதானேனோக்

கிக் கூறுகின்றனாகத் தாம்கூறுகின்றகாலத்தம், “கிளைப்பிரிவருஞ்சிறை
யிரண்டுக்கேட்டியேல்” (ஹெ ௨௮௬௭) என்றும், “பூவைகிளிதோகை
புணர்ன்னமொடுபன்மா, யாவையவைதக்கிளையின்கியழவாங்கிக், காவல்
செய்துவைத்தவர்கடங்கிளையின்கிப், போவர்” (ஹெ ௨௮௭௫) என்றும்
காவல்செய்துவைத்தாரென்றுக்கூறினமையானும், “மன்னுபிரித்தாய்பிரிந்
தாய்சிறைவைத்ததனாற், பொன்னாரமார்பசிறைமப்பட்டனைபோலும்” (ஹெ
௨௮௯௦) என்று தாம் கூறினமையானும், சாரணர்பாவல்கூறுகின்றவிடத்து
அன்னப்பார்ப்பைக்கட்டினாரென்றுகூறுமையின், ஈண்டுக் கட்டுண்ணவேண்
டும்பாவம் ஆண்டின்மையுணர்க. பிறரும் இச்சமயத்தார், “சிறுகா பெருகா
முறைபிழந்து வாரா” (நாலடி. ௧௧௦) என்றதனாலுமுணர்க. அன்றியும்,
தசகுமாரசுரித்தீதுள் அன்னப்பார்ப்பை தூலிட்டிக் காலைக்கட்டினபாவத்
தாற் பின்புவெள்ளிலிலங்கு காலிற்கிடந்ததென்று ஆசாரியதண்டி கூறிய
வாற்றாறுமுணர்க. அன்றியும் அரசன் கைக்கொண்டவாச்சொன்னவனை
அவரும் அவன்கூறியவாறே கைக்கொண்டுபோயினாரென்னவே வேண்டுத
லானும், அவர்கள் அவனை, “வடிமலர்த்தாரினாய்நீவருக” (சீவக. ௧௦௮௭)
என்பபுகழ்ந்து இரந்துகொண்டமையானும், “சிங்கவேதெள்ளிச்சூழ்ந்த
சிறுகரிக்குழாத்திச்சூழ்ந்தார்” (ஹெ ௧௦௮௩) என்றும், “அடுபுலிகண்ட
மான்போலாநலவாயினுரே” (ஹெ ௧௧௩௭) என்றும், “மின்னிலக் கெயிற்று
வேழம் வேழத்தாற் புடைத்து” (ஹெ ௧௧௫௪) என்னுங்கவியில், ‘என்னையிக்
கிருபிகொன்று’ என்றுக்கூறியிருத்தலானும், “நாபுர்திருத்திச்சேந்த நதிவிர
னெடுத்த” (ஹெ ௧௧௬௧) என்றதற்குத் தோளையன்றி விரலைக்கட்டினாரென்றுந்
கூறவேண்டுதலானும், ஆசிரியன்கூற்றும் குரவர்கூற்றும் மனத்தைப் போர்
செய்யாமற்பிணித்தலின், இளையர் காவல்செய்து கொண்டிபோயினாரென்
றலே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க. “ஊன்பிறம் கொளிறும் வேலா
னோர்த்துத்த னுவாத்தி சொல்லாற், றுன்புறக் கட்டப்பட்டு” (ஹெ ௧௦௯௦)
என்றும், “ஈந்ததாய் தந்தை வேண்ட லிவ்விட ருற்ற தென்றும், றேன்ற
லுக் காண்மை குன்ற தென்றசொல் லிமிழிற் பூட்டி” (ஹெ ௧௦௯௧) என்றும்
தேவர் மனத்தை இறுகப்பிணித்தமைதோன்ற, ‘கட்டி’ என்றும், ‘பூட்டி’
என்றும் செய்யுள்செய்தமைபற்றி, கந்தியாரும் இடையிடையே பாடியிட்ட
செய்யுட்களிலும் அப்பொருள்தரக் கட்டியென்று செய்யுள்செய்தாரென்று
உணர்க. அன்றியும் சிறைசெய்தலென்னுஞ்சொற்குக் காவலிடுதலேபொருளா
மென்று தேவர்தாமே, ‘காவல்செய்துவைத்தவர்கள்’ என்று கூறியவாற்றா
றும் கட்டலென்னுஞ்சொற்கு மனத்தை இறுகப்பிணித்தலென்று பொருள்
கொள்க. (௨௩௧)

1090. ஊன்பிறக்கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லாற்
றுன்புறங்கட்டப்பட்டுத்தன்சினந்தணிந்துநிற்பத்
தேன்பிறங்கலங்கன்மாலேச்சுநந்தையுந்துணை வன்னுணங்
கோன்புறங்காப்பச்சேறல்குணமெனக்கூறியோ

புறந்தான் - புறப்பொருளாகிய வீர்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனங் கோபித்தவேலார், தான் ஆசிரியனுக்குநேர்ந்த நிலைமையையோர்ந்து அவன் சொல்லாலே வீரத்தான்பிணிப்புண்ப்பட்டுத் தன் சினம் ஆறியின்ற அளவிலே அவற்கு அங்ஙனமிழைக்கின்ற கருத்துகளும் சுருந்தையும் அரசன் காப்ப ஒழுக்குதல் நமக்குக் குணமாவதென்று கூறினான்.

மூன்னர் அகப்பொருளேநிகழ்த்தினவன் பகைவரைக்கண்டு புறப்பொருள்நிகழ்த்தக் கருகியதனை ஆசிரியன்கூற்று விலக்கிற்றென்றார். அச்சொல் அரியதொன்றனை விலக்கிற்று. (உச௦)

1091. ஈன்றதாய்தந்தைவேண்டவிவ்விடருற்றதென்றும்

ரோன்றலுக்காண்மைகுன்றதென்றசொல்லிமிழிழ்ப்புட்டி.

மூன்றனைத்துலகமெல்லாமுட்டி அமுருக்குமாற்றல்

வான்றருமாரிவண்கைமதவலிபிணிக்கப்பட்டான்.

(இ - ள்.) மூன்றுகியவுலகமனைத்தும் வந்துமுட்டினும் அவற்றையெல்லாங்கெடுக்குமாற்றலையும் வண்கையினையுமுடைய மதவலி, இவ்விடருற்றதபெற்றதாயும் தந்தையும் வேண்டிக்கொள்ளவாயிருந்ததென்று உலகங்கூறினான் நனக்கு ஆண்மைகுன்றதென்று அவர் கூறியசொல்லாலே கயிறுபோலேழுட்டிப் பிணிக்கப்பட்டானென்க.

இன், உவமப்பொரு. அச்சொல் கயிற்றாற்பிணித்தாற்போல மனத்தைப்பிணித்தது. ஈண்டு இவர் கட்டிற்றிலரெனவே இளையரான் மேற்கட்டலாகாமையுமுணர்க. (உச௧)

வேறு.

1092. குழலுடைச்சிகழிகைக்குமாரன்றோளினை

கழலுடையினையவர்கச்சின்னீக்கலி

னழலுடைக்கடவுளையாவுசேர்ந்தென

விழலுடைமுதுநகர்விலாவிக்கின்றதே.

(இ - ள்.) குழற்சியையுடைத்தாகிய முடியினையுடைய குமாரன்றோளினைக் குரவர் அங்ஙனங் கச்சிட்டுக்கட்டினுற்போலப் போர்த்தொழில் செய்யாதபடி விலக்கினார்களாக, வந்த இளையவர் ஞாயிற்றை அரவுசேர்த்ததென்னச்சேர்தலின், நகரம் அழாநின்றதென்க.

இன், உவமப்பொரு. பாம்பு ஞாயிற்றை ஒளிகுறையும்படி மறைத்தாற்போல இவரும் இவனொளிகுறையும்படி சிறையாகக் கைக்கொண்டானென்க. மனத்தையிறுகப்பிணிக்கவேதோனைப்போர்த்தொழிலை விலக்கிற்றும். (உச௨)

வேறு.

1093. தோளார்முத்துந்தொன்முலைக்கோட்டுத்துயன்முத்தும்

வாளாருண்கண்வந்திழிமுத்தும்மிவைசுந்தக்

காளாய்நம்பிசீவகசாயியெனநற்றும்

மீளாத்துன்பரீள்கடன்மின்னின்மிசைவீழ்ந்தான்.

தொன்மையைத் தோளின்முத்தோடும் முலையின்முத்தோடுங்கூட்டுக. மீளா - மீண்டு. துன்பமாகியகடலென்றார், அழுகின் நமக்கட்டொகுதியை.

(இ - ள்.) சுநந்தை, காரியத்தின்மேற்சென்ற கருத்துமிண்டு அன்பு தோற்றத்தலின், காளாய் ! நம்பி ! சீவகசாமியெனக்கூறிப் பழையமுத்துக்களும் கண்ணகிய கடலிற்படுகின்ற புதியமுத்துக்களுமாகிய இவைசிரீத்தக் கடலின்மேலே மின்போல வீழ்ந்தாளென்க. (உச௩)

1094. பாலாராவிப்பைந்துகிலேந்திப்படநாகம்

போலாமல்குற்பொற்றொடிபூங்கட்குணமாலை

யேலாதேலாதெம்பெருமானுக்கிஃதென்னு

நூலார்கோதைதுங்கெரிவாய்ப்பட்டதுவொத்தாள்.

(இ - ள்.) துகிலையேந்தி நாகத்தினதுபடம்போலே வளரும் அல்குலை யுடைய பொற்றொடியாகிய குணமாலை, என்னுயிரைத்தந்த தாமக்கு அதனால் இத்திங்குவருதல் ஏலாதேலாதென்றுகூறி மாலை எரியிடத்தே வீழ்ந்ததனை யொத்தாளென்க.

தங்குதல் - வீழ்க்குதல்.

(உச௪)

வேறு.

1095. எரிதவழ்குன்றத்துச்சியிரும்பொறிக்கலாபமஞ்ஞை
யிரிவனபோன்றுமாடத்திலுறைதெய்வமன்னார்
பரிவுறுமனத்தினோடிப்பட்டதையுணர்ந்துபொற்று
ராரியுழ்மொய்ம்பவோவென்றாகுலப்பூசல்செய்தார்.

(இ - ள்.) மஞ்ஞை நெருப்புப்பரக்கின்ற மலையிற் கெட்டோடுவனவற் றையொத்துத் தெய்வமன்னார், வருத்தமுற்றமனத்தாலே மாடத்தேயோடி உணர்ந்து, மொய்ம்பனே ! ஓவென்று வருத்தத்தையுடைய ஆரவாரத்தைச் செய்தாரென்க. (உச௫)

1096. கங்கையின்சூழியிற்பட்டகாமருபிணையின்மாழ்கி

யங்கவர்க்குற்றதுள்ளியவலநீரமுந்துகின்ற

குங்குமக்கொடியோடேந்திக்கோலம்வீற்றிருந்தகொம்மைப்

பொங்கினமுலையினார்க்குப்புரவலன்தனைச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) புரவலன், அவ்விடத்துச் சுநந்தை முதலாயினார்க்குற்ற தய ரத்தைநனைத்துப் பிணையின்மாழ்கி அவலநீரிலேயமுந்துகின்ற முலையினார்க்கு இதனைக்கூறினானென்க.

முலையினார்-புறத்தாமகளிர், வந்தவினையரைக் கொல்லாதுவிடுதலிற் புர வலனென்றார். (உச௬)

1097.(க)கட்டியிலனந்தர்போலக்கதிகளுட்டோன்றுமாறும்

விட்டுயிர்போகுமாறும்வீடுபெற்றுயருமாறு

முட்டபவுணர்ந்தயானேயுள்ளுழந்துருகல்செல்லே

னெட்பகவனைத்துமார்வமேதமேயிரங்கல்வேண்டா.

1098. (உ) நன்மணியிழந்த நாகர் நல்லினம்படியர்போல
வின்மணியிழந்து சாம்பியிருநிலமிவர்களெய்த
மின்னணிமதியங்கோள்வாய்விசம்பிடைநடப்பதேபோற்
கன்மணியுமிழும்பூணன்கடைபலகடந்துசென்றான்.

இவைவிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) படியர் - படிவத்தைபுடையார்.

(இ - ள்.) பூணன், மணியையிழந்த நாகர்களிரைப்போலே சுற்றத்
தார் சேவகனையிழந்து கெட்டு நிலத்தைச்சேர, அதுகண்டு, கண்ணுறக்கமும்
உணர்ச்சியும்போலே உயிர்போம்படியும் பிறக்கும்படியும் வீடுபெறும்படியும்
நெஞ்சிலேயுறும்படி உணர்ந்தயான் உருகுதலிற்செல்லேன்; எள்ளில் ஒரு
பாதியளவும் பொருள்கண்மேலே வேட்கைநிகழ்தல் ஒருவர்க்கு ஏதமே
செய்யுமாதலின், அவ்வார்த்தான் இரங்கல்வேண்டாவெனக்கூறிக்கடைபல
கடந்து விசம்பிடையிற் கோள்களினிடத்தேயுறையும் ஒளியணிந்தமதியம்
அதனைக்கைவிட்டு நிலத்தேநடப்பதுபோலப் போந்தானென்க.

கோள் - பரிவேடிப்புமார்; வந்தவர்களுகுழ நடுவேபோவதற்குவமை.
படியரும் பாடம். (உசஎ - அ)

வேறு.

1099. வெந்தனம்மனம்மெனவெள்ளைநோக்கின்முள்ளெயிற்
நந்துவர்ப்பவளவாயம்முழையின்சொலார்
பந்துபாவைபைங்கழங்குபைம்பொன்முற்றில்சிறிநிலுண்
னெண்துவைத்துதுடியும்மொலிப்பவோடிநோக்கினார்.

வெள்ளைநோக்கு - உள்ளோ ஒன்றுக்கொள்ளாதநோக்கு. முற்றில் - சிறு
சாளகு.

(இ - ள்.) நோக்குமுதலியவற்றையுடையபேதையர் தம்மைக்கண்டார்
இவர்கண்மனம் வெந்தனவெண்றுகூறும்படி நொந்து பந்துமுதலியவற்றைச்
சிறிநிலுவைத்து ஓடி நோக்கினாரென்க. (உசக)

1100. மல்லிகைம்மலிந்தமாலேசோரவார்ந்தகுண்டலம்
வில்விலங்கமின்னுக்கோட்டவீணவிட்டுவெய்துரா
யொல்லெனச்சிலம்பரற்றவீதிமல்கவோடினார்
சில்சணங்கினம்முலைச்செழுமலர்த்தடங்கனார்.

(இ - ள்.) முலையினையுடைய மலர்த்தடங்கண்ணார், மாலேசோரக் குண்
டலம் ஒளியைவீசக் கோட்டவாகிபயாழைக்கைவிட்டுப் பரந்து சிலம்பரற்ற
வீதிநிறையும்படி ஓடினாரென்க. (உடு௦)

1101. வெய்த்தலைக்கருங்குழனிமுன்றெருத்தலைத்தா
முத்தலைத்திளம்முலைமுகஞ்சிவந்தலமரக்
கைத்தலங்கடித்தடித்தபந்துநீக்கிவந்தவண்
மைத்தலைநெடுத்தடங்கண்மங்கையர்மயங்கினார்.

நெய் - புழுது. சிவந்து - சிவக்க. கடுத்த - கடுக்க.

(இ - ள்.) மங்கையர், குழல் ஒளியைவீசித் கழுத்திலேயலைய முலை முகம் சிவக்க முத்துஅலைத்தசையக் கைகடுக்க விசையோடேயடித்த பந்தை நீக்கி அவ்விடத்தேவந்து மயங்கினாரென்க. (௨௫௧)

1102. கோதைகொண்டபூஞ்சிகைக்கொம்மைகொண்டவெம்முலை
மாதுகொண்டசாயலம்மடந்தையர்மனங்கசிந்
தோதமுத்துகுப்போலுண்கண்வெம்பனியுருத்
தியாதுசெய்கமையவென்றன்புமிக்காற்றினார்.

(இ - ள்.) முடிமுதலியவற்றையுடைய மடந்தையர், மனமுருகிக் கடலின்முத்துச்சிந்தவனபோலே கண்ணீரையுருத்து, ஐயனே ! யாங்கள் யாது செய்வேமென்று அவற்கு அன்புற்று அழுதாரென்க. (௨௫௨)

1103. செம்பொனோலைவீழவுஞ்செய்கலங்கன்சிந்தவு
மம்பொன்மாலையோடசைந்தவிழ்ந்துகூந்தல்சோரவு
நம்பனுற்றதென்னெனாநாடகம்மடந்தையர்
வெம்பிவீதியோடினார்மின்னினன்னதுண்மையார்.

(இ - ள்.) மின்னினையொத்த துண்மையார்ராகிய நாடகமடந்தையர், நம்பனுற்றது என்னென வெம்பி, வீழவும் சிந்தவும் கூந்தல் மாலையோடே அவிழ்ந்து அசைந்த சோரவும் வீதியிலே ஓடினாரென்க. (௨௫௩)

1104. பூவலர்ந்ததாரினுன்பொற்புவாமொயிடிற்
போவுடம்புவாழியின்பொன்றுநீயுயின்றெனா
வீகலந்தமஞ்ஞைபோல்வேனெடுங்கணீர்மல்க
வாகுலத்தரிவையரவ்வயிறுதுக்கினார்.

(இ - ள்.) கேடுகலந்தமயில்போலே ஆகுலத்தையுடைய அரிவையர் கண்ணீர் மல்காநிற்க, தாரினுன் பொற்புக்கெடுமாயின், வாழியரே ! நீபோவாயாக ; உடம்பே ! நீயும் இன்று பொன்றுவாயாகவென்றுகூறி வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டாரென்க. (௨௫௪)

1105. தேன்மலிந்தகோதைமாலசெய்கலம்முகுத்துராய்க்
கான்மலிந்தகாமவல்லியென்னதன்னராயரோ
பான்மலிந்தவெம்முலைப்பைந்துகிலரிவையர்
நூன்மலிந்ததுண்ணுசப்புநோவவந்துநோக்கினார்.

(இ - ள்.) பானிதைந்தமுலையினையும் துகிலினையுமுடைய அரிவையர் கோதை நெற்றிமலை கலம் இவற்றைச்சிந்திப் பரந்து காற்றுமிக்க காமவல்லிபோலே அசைந்து நூல் பெருத்ததென்றற்குக்காரணமான நுசப்பு நோம்படி வந்து நோக்கினாரென்க. (௨௫௫)

1106. மாதரர்கள்கற்பினுக்குடைந்தமாமணிக்கலைத்
தீதிலாநூற்பெய்வார்சிதர்த்தபோகச்சிந்துவார்
போதுலாமலங்கலான்முன்போந்துபூந்தெரிவைய
ராதகாதெனக்கலங்கியவ்வயிறுதுக்கினர்.

(இ - ள்.) முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்விக்குத்தோற்ற மாதரர்கள், கையில ஆரங்களைவாங்கிக் கோப்பாடாகிய தெரிவையர், அவற்றைச் சிதறிப் போம்படி சிந்துவாராய் அலங்கலான்முன்னே போந்து, ஆ ! உனக்கு இது தகாதெனக்கூறிக் கலங்கி வயிற்றிலே அழுத்தக்கொண்டாரென்க. (௨௫௬)

1107. வட்டிகைமணிப்பலகைவண்ண நுண்டிகிலிகை
யிட்டிடைநுடங்கொந்திரியலுற்றமஞ்ஞையிற்
கட்டழலுயிர்ப்பின்வெந்துகண்ணிதீந்துபொன்னுக
மட்டவிறந்தகோதையார்கள்வந்துவாயில்பற்றினர்.

(இ-ள்.) நொந்து கெடுத்தலுற்றமயில்போலே கோதையார்கள் கரைத்த வண்ணத்தையும் எழுதகோலினையும் வட்டிகைப்பலகையிலேபோகட்டு அழல்போன்ற நெட்டுயிர்ப்பாலேவெந்து கண்ணிதீயப் பூண்கள் சிந்தாநிற்க இடைநுடங்கவந்து வாயிலைப் பிடித்தாரென்க.

திந்து = தீய. இது கற்புடைமகளிரைக்கூறிற்று.

(௨௫௭)

வேறு.

1108. வினையதுவினைவுகாண்மினென்றுகைவிதிர்த்துநிற்பார்
ரினையனாய்த்தெனியச்சென்றாலுவிடக்குங்கொலிவனையென்பார்
புனைநலமழுகுக்வின்பொன்றுமாலின்றொடென்பார்
வனைகலத்திகிரிபோலமறுகுமெம்மனங்கனென்பார்.

(இ - ள்.) தீவனையினதுவினைவைக் காண்மினென்று கைநடுங்கிநிற்பார்; தன்வீரர்கையிலே இவன் அகப்பட்டுப்போந்தன்மையனாய்த் தன்மனந்தெனியச்சென்றால் இவனைக் கொல்லுமோவென்பார்; கொல்லுமாயின், இவனோடே செயற்கையழகும் இயற்கையழகும் கல்வியுக்கெடுமென்பார்; எம்மனம் திகிரிபோலே மறுகுமென்றாரென்க. (௨௫௮)

1109. நோற்றிலர்மகளிரென்பார்நோங்கண்டித்தோள்களென்பார்
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டிக்குலத்தொடுமுடியுமென்பார்
ரேற்றதொன்றன்றுதந்தைசெய்தனிக்கொடுமையென்பார்
ராற்றலன்சுந்தையென்பாராதகாதறனையென்பார்.

(இ-ள்.) இவனைப்பெற்றுவைத்தும் நெடுங்காலம் துகர்த்தரு மனைவியரிருவரும் நோற்றிலரென்பார்; யாமுளேமாகவும் எம்மாலுள்ளபயன்கொள்ளாது இவன் இங்கனம் சிறைவாய்ப்போவதேயென்று தோள்களும் தம்மிலே நோங்காணுங்கோளென்பார்; கூற்றத்தைத் தட்டியழைத்தத் தன் குலத்தோடும் கெடுமென்பார்; தந்தை காட்டிக்கொடுத்தது ஏற்றதொன்

மன்மென்பார் ; சுமந்தை ஆற்றொன்பார் ; அறக்கடவுளே ! ஆ ! இது தகாதென்பாரென்க. (௨௫௧)

1110. தூக்குமின்காளைசீற்றமுற்றிவனுளனோவென்பார்
காக்குமால்வையமெல்லாங்காவலனாகியென்பார்
பாக்கியம்பெரிதுமேகாணிதுவுமோர்பான்மையென்பார்
நோக்கன்மினனுங்கண்டிர்நதிகொணுகரிகனென்பார்.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்துபாருங்கோள் ; காளை சிறிதுநெருங்கிச்சீறிற்றுகொண் டுபோகின்ற இம்மதனை உளனோவென்பார் ; இவன் இன்னும் காவலனாகி வையமெல்லாம் காக்குமென்பார் ; நல்வினையே இவனுக்குப்பெரிதாகான் ; இதுவும் ஒருதீவினைப்பயன்காணென்பார் ; கூர்மைகொண்ட பலகலைவல் லோன் நோக்கின் நானுமாகலின், நோக்கன்மினென்பாரென்க.

பெரிதும் : உம்மை, இசைநிறை.

(௨௬௦)

1111. பூவரம்பாயகோதைப்பொன்னனூர்புலவிளக்கி
நூபுரந்திருத்திச்சேந்தநுதிவிரனெந்தவென்பார்
யாவரும்புகழுமையனழகுக்கெட்டொழிபுமாயிற்
கோபுரமாடமூதூர்கூற்றுணவிளிகவென்பார்.

பூவரம்பாய-பூக்களுக்கு எல்லையான. செம்பஞ்சுபட்டு விரல்சுவந்தன.

(இ-ள்.) விரல், வீரத்திற்கும் காமத்திற்கும் கொடைமுதலியவற்றிற் குந் தோற்றிய யாம்சண்டு இவன்வீரஞ்செய்யாமையின், வீரத்திற்குஉதவியா யின்றிலேமென்று நொந்தனவென்பார் ; ஐயனழகு கெட்டேவிடுமாயின், மூதூர்விளிகவென்பாரென்க.

(௨௬௧)

1112. கருஞ்சிலைமறவர்கொண்டகணநிரைவிதிக்கவல்ல
விருஞ்சிலையின்றதிண்டோட்கிதுதகாதென்றுகுன்றிற்
கருங்கடறுநாப்பிட்டாங்குக்கல்லெனக்கலங்கிக்காம
ரருங்கடியாணமூதூராகுலமயங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) என்பார் என்பாராய், கொடியவல்லையுடைய மறவர்கொண்ட நிரையை விடுவிக்கவல்ல தோளுக்கு இவர் கைக்கொண்டுபோகின்ற இத் தனைக்கண்டு பொறுத்துப்போதல் தகாதெனக் கூறுதலாலே, மூதூர், மலையாலே கடலைக்கலக்கினுற்போலே கலங்கி ஆகுலமயங்கிற்றென்க.

நிரைமீட்டதோளென்றார், ஆண்டுக் கொல்லாமைவென்றற்போல ஈண் டும் கொல்லாமல் வெல்லவல்லவெனப்பதுகருதி.

(௨௬௨)

1113.(க)இங்கனமிவர்களேகவெரியகம்வினைக்கப்பட்ட
வெங்கனைவிடலைதாதைவியனகாவலமெய்தி
யங்கவருகுத்தகண்ணீரடித்துகளவிப்போர்க்கிப்
பொங்கமருழக்கும்வேலான்புலம்புகொண்டழேற்கவென்றான்.

1114. (உ)மின்னினுன்மலையையீர்ந்துவேறிருகூறுசெய்வான்
றுன்னினுன்றுளங்கினல்லாற்றுளங்கலம்மலையிற்குண்டே
யன்னதேதுணிந்தநீதியருநவைநமனுமாற்று
னென்னைநேர்நின்றவாழ்தவிருநிலத்தாவதுண்டே.

1115. (ங)வளைகடல்வலையிற்குழந்துமால்வரைவேலிகோலி
யுளையரிபடுக்கலுற்றான்படுப்பினும்படுக்கமற்றென்
கிலையழுவென்னேவாள்வாய்க்கீண்டிடலுற்றுநின்றான்
றளையவிழ்கண்ணிசிந்தத்தன்றலெலிலத்ததன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) எளியை உள்ளேவினைத்த வெங்கனை. தாதைவியனகர் - கந்துகள்
வீடு; எனவே குணமாலையாரிலினின்றும் போந்தான்.

(உ) என்னை : ஐ, இடைச்சொல்.

(ங) உளை - கழுத்தின்மயிர். கடலாகிய வலையாற்குழந்து மலையாகிய
வேலியைக்கோலி அரியைப் படுக்கலுற்றானொருவன் அகப்படுப்பினும் அகப்
படுக்க; அவற்றனும் என்னை அகப்படுத்தலரிது; அதவும் இவற்கில்லை. இத
னாலும் சிறைசெய்தானென்று உணர்க.

(இ - ள்.) இப்படியே இவர்கள்போகாநிற்க, கந்துகன்மனைபிலுள்ளார்
வருத்தமுற்று அவ்விடத்து அவருகுத்தகண்ணீர் போகின்றவரடியிற்றுக்களை
அவித்தலாலே, வேலான், அவர்களைநோக்கி, என்கிலையுமும்படி என்னை
வாளாற்கொல்லுதலுற்று முடியாததற்குமுயன்றுநின்றான் தலையன்றே சில
நாள் சென்றற் கண்ணிசிந்த நிலத்திடத்தேவீழ்வதென்று உட்கொண்டு,
மலையை மின்னினுலேயுத்து இருகூறுகவேறுசெய்தற்குப் பொருந்தினவன்
தான் நிலைகுலைதலன்றி அம்மலைக்கு நிலைகுலைதலில்லை; அவன் துணிந்த நீதி
யும் அன்னதே; நமனும் என்முன்னே பகைத்துநின்று உயிர்வாழ்தலாற்று
னாதலின், நிலத்திலுள்ளார் என்முன்னே நின்று உயிர்வாழ்தலுள் தாந்தன்மை
இல்லை. அரியைப் படுப்பினும்படுக்க; யான் அத்தன்மையேனுமல்லேன்;
ஆகலால், நீங்கள் புலம்புகொண்டு அழாதொழிமினென்றானென்க.

சிலநாள்சென்றால் - ஓராண்டுசென்றால்.

(உசுந - ௫)

1116. நீரகம்பொதிந்தமேகநீனிற்றெடுநல்யானைப்

போர்முகத்தழலும்வாட்கைப்பொன்னெடுங்குன்றமன்னு
னார்கலியாணர்முதூரமுதுபின்செல்லச்செல்வான்
சீருறுசிலம்பிநூலாற்செயிழ்ப்புண்டசிக்கமொத்தான்.

(இ - ள்.) கரியமேகம்போன்ற நீலநிறத்தையுடைய களிற்றையும் வாட்
கையினையுமுடைய குன்றமன்னுன், அவர்களை அழைக்கவென்றுகூறி, ஊரி
லுள்ளார் அமுதுபின்னேபோக வீரர்க்குநடுவேபோகின்றவன்; சிலம்பிவாய்
நீராலுண்டானநூலால் அகப்படுத்திக்கொண்ட சிக்கத்தையொத்தானென்க.

தூல், வீரர்க்குவமை. “புதன்மறைந்து, வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த்தற்று”
(குறள், ௨௭௪) என்றும்போலக் கொள்க. (௨௬௬)

1117. மன்னர்தம்வெகுளிவெந்தீமணிமுகில்காணமின்னிப்
பொன்மழைபொழியினந்தமன்றெனிற்புகைந்துபொங்கித்
துன்னினூர்தம்மையெல்லாஞ்சட்டிமென்றுசெம்பொன்
பன்னிருகோடியுய்த்துக்கந்துகன்பணிந்துசொன்னான்.

(இ - ள்.) இவர்கள் இங்ஙனம்போகாநிற்க, கந்துகள், அரசர்வெகுளி
யாகியதீ மணிபாகியமுகில் பழங்காசென்கின்றயின்னைமின்னிப் பொன்
னாகிய மழையைப்பெய்யின் விளியும் ; அம்முகில் அங்ஙனம்பெய்யாதாயிற்
பொங்கித் தன்னெருங்கினூரெல்லாரையும் சுடுமென்றுகருதிப் பன்னிரு
கோடிபசும்பொன்னைக்குவித்துத் தாழ்ந்துகூறினானென்க.

இப்பொழுது வார்த்தை சிறிது தாழ்க்கூறினானென்க. (௨௬௭)

1118. மன்னவவருளிக்கேண்மோமடந்தையோர்கொடியையழுவார்
ரின்மதக்களிறுகொல்லினக்கதுவடுவென்றெண்ணி
யென்மகனதனைக்கியின்னுயிரவளைக்காத்தா
னின்னதேகுற்றமாயிற்குணமினியாதுவேந்தே.

(இ - ள்.) அரசனே ! அருள்பண்ணிக்கேட்பாயாக, மடந்தையாகிய
கொடிபோலவளைப் பெண்கொலையிறந்தநியா இவ்வூரிலே நின்களிறுகொல்
லாநிற்க, நினக்கு அதுவடுவாமென்றெண்ணி நின்கீழ்வாழ்கின்ற என்மகன்
அக்கொலையைக்கி அவனை உயிரைக்காத்தான் ; இவ்வடுக்கியதே குற்ற
மாய் முடியுமாயின், வேந்தே ! இனி நன்மையென்கின்றது யாது ? கூறுவா
யாகவென்றானென்க. (௨௬௮)

1119. (க)நாண்மெய்க்கொண்டெட்டப்பட்டார்டிக்குறுநவையைநீக்க
லாண்மக்கன்கடனென்றெண்ணியறிவின்மைதுணிந்தகுற்றம்
பூண்மெய்க்கொண்டகன்றமார்ப்பொழுமதியென்றுபின்னு
நீண்மைக்கணின்னுவந்தரிதியெலாந்தருவலென்றான்.

1120. (உ)வாழியிறைவதேற்றான்மாரிரைபெயர்த்தகாளை
பிழைதான்பொறுக்கவென்னப்பிறங்கினரலங்கன்மாலே
சூழ்கதிராரம்வீழ்நூல்பரிந்தறநிமிர்ந்துதின்தோ
ளுழ்பிணந்துருயிற்சீறியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆண்மக்களென்றது அரசரை; உயிரைக்காத்தலும் அழித்தலுமவர்
தொழிலாதலின்.

(உ) பிழை, விகாரம். வீழ்ந்த மாலேகட்டின நூல்பரிந்த முத்தாரமு
மறவென்க. கையோடுகைமாறித் தோளிலேறத்தட்டி. பெயர்த்தமாரிரை
பென்றெண்ணியென முன்னேகட்டிக ; அது நமக்கு அறமுமாய் அரசுக்கு
வடுவூக்கிற்று ; அத்தன்மைத்து இதுவென்றெண்ணி.

(இ - ள்.) தான் முற்கூறியதற்கு முகமாகாமென்று, மாற்பனே! மகளிர்நடுக்கத்தைநீக்குதல் ஆன்மக்கள்கடனென்று, தேற்றுவாய்த் தான்பெயர்த்த மாநிரையென்றெண்ணி அறிவின்மையினாலே உயிரக்காக்கத்துணிந்த குற்றத்தைப் பொறுப்பாயென்றான்; எஃறபின்னும் செவ்வீபெறுமையின், எனக்குத் தொன்றுதொட்டுவந்த பொருளெல்லாந்தருவேன்; இறைவனே! காணையதுபிழையை எனக்காகப் பொறுப்பாயாகவென்றானாக; நிரைமீட்ட தென்றதஞற் கோபமிக்குப் பரிந்து அறநீயிர்த்து தோள்பிணந்து சிறி உடல் சினம் கடவாரிந்க ஒருவார்த்தைக்கூறினென்க. (உசுக-௭௦)

1121. ஆய்கனிற்றசனிலேகமதன்மருப்புகியாகச்
சேவகனகன்மமார்பமோலையாத்திசைகள்கேட்பக்
காய்பவன்கள்வரென்னவெழுதுவித்திவனின்னே
நீபரிவொழிந்துபோய்நின்னகம்புகுநீனையலென்றான்.

(இ - ள்.) சேவகன் யான்காயப்படுபவனாதலின், அவன்வென்ற அரசரும் வெள்ளிமலையும் கேட்கும்படி கள்வரைக்கொல்லுமாறுபோலே அவனாவருந்திய அசனிலேகமாகிய அதன்மருப்பு எழுத்தாணியாக அவன் அகன்மார்பமே ஓலையாக எழுதுவிப்பேன்; நீ வருத்தமொழிந்துபோய் நின்னகத்தே செல்; இதனை நீனையாதேகொள்ளென்று கூறினென்க.

கொல்லுதலை எழுதுவிப்பேனென்றான், இதனால் தனக்குப் புகழ் நெடுங்காலம் நிற்குமென்றுகருதி. (உ௭௧)

1122. நஞ்சனாநுரைப்பக்கேட்டேநாய்கனாநடுங்கியுள்ளம்
வெஞ்சினவேழமுண்டவிளங்கனிபோன்றுநீங்கி
யெஞ்சினுன்போலநின்றானேத்தருந்தவத்தின்மிக்க
வஞ்சமில்லகொள்கையான்சொலயிர்தினால்வற்புற்றானே.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரன் அங்ஙனம் கூறக்கேட்டுக் கந்துகள், உள்ளம் நடுங்கிக் களிமுண்டவிளங்கனிபோன்று வெறுவிதாக அறிவுமுதலியனநீங்கி இறந்தான்போலநின்றான்; நின்றவன் இருடி முன்கூறியசொல்லாகிய அமிர் தாலே ஆற்றினென்க. (உ௭௨)

1123. மின்னிலங்கெஃகினுனைப்பெறுகலான்றந்தையீண்டு
தன்னிலங்குறுகலோடிந்தாயமுதாற்றுகின்ற
ளென்னிலையையற்கென்னயாவதுங்கவலவேண்டா
பொன்னலங்கொடியுனையார்பொருளுரைகேளிதென்றான்.

(இ - ள்.) கந்துகள், சேவகனை அரசனிடத்துப்பெற்றாய் மீண்டு தன்மனையைஅனுசினவளவிலே, தாய்அற்றுகின்றவன், ஐயற்கு நிலை ஏதென்று கேட்க; நலத்தைபுடைய பொற்கொடியன்னாய்! நீ சிந்தித்துவருந்தவேண்டா; ஈடுதொரு காரியத்தைபுடைய வார்த்தையைக் கேளென்றென்க.

பழையநிலையிலேயோ சிதையிலேயோவென்றான். (உ௭௩)

1124. மதுமடைதிறந்துதிந்தேன்வார்தருகோதைரீமுன்
செதுமகப்பலவும்பெற்றுச்சிந்தைகூர்மனத்தையாகி
சிதுமகவழியின்வாழேனிறப்பல்யானென்னுமாங்கட்
கதுமெனக்கடவுடோன்றிக்கடைமுகங்குறுகவந்தான்.

(இ-ள்.) இனிய தேனினத்துக்கு மடைதிறந்து மதுவொழுக்குகின்ற கோதைபோல்வாய்! ரீ முன் சாபிள்ளைபலவும்பெற்றுச் சிந்தனைமிக்க மனத்தினையுடையாயிருந்து, இந்தமகவழியுமாயின், யான் உயிர்வாழேன்; இறந்துபடுவேனென்றவளவிலே, ஒருகடவுள், கடுகத்தோன்றித் தலைவாயிலைக்குறுகவந்தானென்க. (உஎச)

1125. கறவைகாண்கன்றின்வெஃகிக்கண்டடிபணிந்துகாமர்
நறவயாவுயிர்க்குமாலேநாற்றியவிடத்துளேற்றி
யறவியாற்காறுமூன்றுமமைந்தநாலமிர்தமேந்தப்
பறவைதாதுண்டவண்ணம்பட்டினிப்பரிவுதீர்ந்தான்.

அறவியாற்கு - அறத்திலேநிற்கின்றவற்கு. ஆறுமூன்றும அமைந்த அமிர்த - ஒன்பதுவகையுமமைந்த அமிர்து; 1 ஒன்பதுவகை - நவபுண்ணியக் கிரமம். நாலமிர்தாவன: உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன.

(இ-ள்.) அவனைக் கறவையைக்காண்கின்ற கன்றுபோலே விரும்பிக் கண்டு பணிந்து மாலேநாற்றியவிடத்தே வைத்து அவற்கு அமிர்தத்தை ஏந்தினேமாக, வண்டு தாதுண்டாற்போலேயுண்டு பட்டினியாலுள்ள வருத்தத்தைத்தீர்ந்தானென்க. (உஎடு)

1126. ஆய்மணிப்பவளத்திண்ணையரும்பெற்றகரகத்தங்கட்
சேய்மணிவாசநன்னீர் துளங்குபொற்கலத்துளேற்று
வேய்மணித்தோளிரிப்பவிழுத்தவனியமமுற்றி
வாய்மணிமுறுவரோன்றவந்தனைவிதியிற்செய்தேன்.

முற்றி - முற்ற.

(இ-ள்.) மணியழுத்தின பவளத்திண்ணையிலிருந்து கரகத்துநீரை நிலத்தில்வீழாமற் கலத்திலே ஏற்று ரீ நிக் அவன் சிபமங்களைமுற்றினாலு, யான் குறைகூறுதற்கு முத்தப்போலும் முறுவரோன்றும்படி நகைத்து வணங்கு முறையாலே வணங்கினேனென்றானென்க. (உஎச)

1127. ஆறெலாங்கடவுள்வைகுமருந்தவத்திறைவலூலுள்
வேறெலாப்பொருளும்வைகும்விழுத்தவவறியிரீயே
பூறினாவுணர்வினோக்கியுரைமதியெவன்கொன்மக்கட்
பேறிலாளல்லன் பெற்றவுயிர்சென்றுபிறக்குமென்றேன்.

(இ-ள்.) வணங்கி, விழுத்தவனே! இவன் மக்கட்பேறில்லாதாளல்லன்; பெற்றமக்களுயிர் மற்றோரிடத்தே சென்றுபிறக்கும்; இனிப் பிள்ளை எத்தன்

(பி - ம்.)—1 'அஃதாவது மனோவாக்குக் கரையங்களாலே அவன்மே லுடன்பா' டென்பதனோடு கூடிய அமிர்து'.

மைத்த; அதன்தன்மைபை, ஆதெனாம் கடவுள்வைகுமாறபோலே இறை வனுலிலே வேதவேதப்பட்ட எல்லாப்பொருளும்வைகும்; அப்பொருளெல் லாம் நீயேஅறிதியாதலிற் கணிதநிலையும் தெரியாததன்று; நின்னுணர்வாலே பார்த்து உரைப்பாயாகவென்றேனென்றனென்க.

மக்களைப் பின்றுகூட்டுக. இறக்குமென்னமாட்டாது கூற்றினன். (1)

1128. வம்பளிழ்கோதைதந்தவான் துவர்க்காயைவீழ்த்தோர்
செம்பழுக்காயைவாங்கித்திருநிலத்தெடுத்தாக்கொண்டாங்
கம்பழினைடவாட்கணமருமணிசெயம்பூங்
கொம்படுதாசப்பினுய்க்குத்தந்தனென்பேணிக்கொண்டாய்.

வீழ்த்த - வீழ்ப்ப.

(இ - ள்.) அங்குனங்கூறியகாலத்தே, கோதாய்! யான் தந்த துவர்க்கா யை நீவீழ்ப்ப, அவனைவழிபட்டநிலத்தே கிடந்ததொரு பழுக்காயை வளைந்து எடுத்து தாசப்பினுய்க்குத் தந்தேன்; நீ அதனைப் பின்பு பேணிக்கொண்டா யென்க. (உஎஅ)

1129. (க) பெற்றவந்நிமித்தத்தானும்பிறந்தசொல்வகையினு
மற்றமின்மணியையங்கைக்கொண்டவர்கண்டுகாட்டக்
கற்பகங்காமவல்லியனையநீர்கேண்மினென்று
முற்றுபுகுனிந்தசொல்லான்முனிவான்மொழியுமன்றே.

1130. (உ) ஒன்றுநீர்கவல்லவேண்டாவுலகலாமாளுஞ்சீர்த்திப்
பொன்றிகழுருவினோர்புண்ணியற்பெறுதிரென்ன
நின்றநீயுவந்துநீங்குகழ்பொருளெனக்குச்செப்பிப்
பின்றையுநிகழ்வதுண்டுபேசுவல்கேளிதென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நிமித்தம் - துவர்க்காயைவீழ்ப்பப் பழுக்காயைக்கொடுத்தது. பிற ந்தசொல்வகையாவது, இறக்குமென்னுது சென்றுபிறக்குமென் மதனூற் போ மதாவும் பிறக்குமதாவும் சொல்லியது. கொண்டவர் முனிவரென்ன மது பன் மையொருமைமயக்கம்.

(உ) பெறுதிரென்றது சுநந்தைக்குப் பிள்ளைபெறுவையென்றற்போ லிருந்தது; அவன்கூறியது வளர்க்கப்பெறுவீரென்று.

(இ - ள்.) இறைவனை அங்கையிலேகொண்டிருக்கின் மவன், நிமித்தத் தாலும் சொல்லாலும் தான்கண்டு நமக்கு அறிவிக்கவேண்டி நீர் கேண்மி னென்று காரியமுற்றுப்பெற்று இனியசொல்லாலேமொழியும் அம்முனிச ளுக்கு வரனுளவன், நீர் சிறிதும் வருந்தவேண்டா; உலகமெல்லாம் ஆள்வா னொரு புண்ணியனைப்பெறுவீரென்றுகூற, அதன்கேட்டு நீ உவந்துபோனாயாக, பிறப்புத்தொடங்கி அவற்குத் துறவளவுநிகழும் கண்ணுயபொருள்களை எனக் குக்கூறிப் பின்புகழ்வதொரு துன்பமுண்டு; அத்துன்பத்தைக் கூறுகின் றேன் கேளென்றனென்க. (உஎக - ௮0)

1131. நிலவுறழ்பூணிணைநெடுநகரி ரங்கக்கையாத்
தலபலசெய்துகொல்வானருளி லாண் கொண்டபோழ்திற்
குலவியபுகழினைக்கொண்டுபோயியக்கனஞ்சல்
சிலபகல்கழிந்துகாண்டிசிந்தியீதென்று சொன்னான்.

(இ-ள்.) நீங்கள் அலபலசெய்து பூணிணைக் கையைத் தொழில்செய்
யாதபடி பண்ணுதலாலே, அருளிலான் அவனைக்கொல்லக்கருதி நகரிாங்கும்
படி கைக்கொண்டகாலத்தே அவனை ஓரியக்கன்கொண்டுபோம் ; போனால்
எட்டுத்திங்களசென்றாற் காண்பை ; இவ்வார்த்தையை அக்காலத்தே சிந்தி
யென்று சொன்னானதலின், நீயும் அஞ்சாதேகொள்ளென்றனென்க. (உஅக)

1132. வசையறநிறைந்தகற்பின்மாலையுமாயிதானுந்
தசையறவுருகிவெந்துதம்முயிர்நீங்குமாங்க
னெசுதிவன்சொற்கனென்னுநோன் புணைதழுவிநெஞ்சிற்
கசிவெனுங்கடலைநீந்திக்கரையெனுங்காலெண்டார்.

(இ - ள்.) குணமாலையும் சுநந்தையும் உருகி வெந்து உயிர்நீங்குகின்ற
அளவிலே அதனோடு, றுண்ணிய தவத்தையுடையவன் வார்த்தையென்னும்
1 நோன்புணையைத்தழுவி வருத்தமென்கின்ற கடலைநீந்தி எட்டுத்திங்களென்
கின்ற காலையாகிய கரையைக் கண்டாரென்க. (உஅஉ)

1133. திருக்குழன்மகளிர்நையச்சீவகசாமிதிண்டோள்
வரிக்கச்சிற்பிணிக்கப்பட்டான்மன்னனாலென்னக்கேட்டே
தருக்குடைவேழம்வாளார்ராட்பினுட்டகைமைசான்ற
மருப்புடனிழந்ததொத்தார்மன்னுயிர்த்தோழன்மாரோ.

(இ-ள்.) மன்னவன் கைக்கொண்டவாச்சொல்லுதலால், சீவகன், தன்
தோனை இருமுதுகுரவராலே கச்சிட்டுக்கட்டினுற்போலத் தொழில்செய்யாத
படி பண்ணப்பட்டானென்று சிலர்கூறக்கேட்டு அவன்தோழர் யானே போரி
லே மருப்பைச் சேரவிழந்ததன்மையையொத்தாரென்க. (உஅ௩)

1134. நடடவற்குற்றகேட்டேபதுமுகனக்குமற்றோர்
குட்டியைத்தின்னலாமேகோட்புலிபுறத்ததாகக்
கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதைநம்புலியைப்பாய
வொட்டியபிஃதுணரலாமேபுரைவல்லையறிகவென்றான்.

(இ - ள்.) தான் நடப்புப்பண்ணிசீவகனுக்குப் பிறந்ததுன்பத்தைக்கே
ட்டுப் பதுமுகன் நக்கு, புலி புறத்ததாக அதன்குட்டியை வேறொன்றினால்
தின்னலாமோ, அதுபோல யாம் உளேமாக அவனால் என்செய்யலாம் ? அது
வேயுமன்றிக் கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதை நம்புலியைப்பாய்த்தரு யாரும்
பொருந்தி இவ்வார்த்தையை மெய்யென்று உணர்தலாகாதென்று திரிநோக்
கிக்கூறிப் பின்பு ஒற்றுப்போகின் தவணைநோக்கி, ஆண்டுப்பிறக்கின்ற வார்த்
தையைக் கடுகவறிவாயாக வென்றனென்க.

மற்று, வினைமாற்று. தான் பாதுகாத்தற்றொழிதூடைமயிற் குட்டியென்றான். அது, “மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்க” (சீவக, ௧௮௬) என்பதனுமுணர்க. இனிப் புலியென்றது சுதஞ்சணனைக் கருதியென்றமுறைப்ப.()

1135. சிலையொடுசெல்வனின் றுற்றேவரும்வணக்கலாற்றார்
முலையுடைத்தாயொடெண்ணித்தந்தைபிக்கொடுமைசெய்தான்
கலைவல்லீரின் னுங்கேண்மினின்னதென்றுரைக்குமாங்கண்
விராவொடுசென்றவொற்றாள்வினைந்தவாபேசுகின்றான்.

(இ-ள்.) அவன்போனபின்பு, பதுமுகன், கலைவல்லீர் ! ஆண்டுப் பிறந்தசெய்தி இத்தன்மைத்து ; யாதெனச் சீவகன் சிலையோடுநின்றால் தேவரும் அவனைத் தாழ்ந்தலாற்றாராதலின், அவனைத் தாழ்வித்தலரிது ; இக்கொடுமைசெய்தான், நற்றயோடெண்ணித் தந்தையே ; இன்னமும் ஒற்றன்வந்தாலும் கேண்மினென்று உரைக்கின் மவளவிலே ஓடிவந்தஒற்றன் செய்திசொல்லாநின்றானென்க. (உஅடு)

1136. இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வானிருஞ்சிலையிருப்புச்சுற்றார்
நெட்டிலைச்சுலம்வெய்ய¹முனைத்தண்டிநெருங்கவேந்தி
யெட்டெலாத்திசையுமிண்டியெழாயிரத்திராட்டிமள்ளர்
கட்டழற்கதிரையூர்கோள்வளைத்தவாவளைத்துக்கொண்டார்.

ஈட்டி, விகாரம். இருப்புச்சுற்று - பூண். முனைத்தண்டு - முனையினை யுடைய தண்டாயுதம்.

(இ - ள்.) பதினாலாயிரமள்ளர், ஈட்டி முதலியவற்றை நெருங்குந்தி எட்டாகிய எல்லாத்திசைகளிலுமிண்டிக் கதிரைப் பரிவெடிப்பு வளைத்தாற்போல வளைத்துக்கொண்டாரென்க. (உஅசு)

1137. பிடியொடுநின்றவேழம்பெருவளைப்புண்டவண்ணம்
வடிமலர்க்கோதையோடும்வளைத்தலின்மைந்தன்சீறி
விகெண்சிலையோடேந்திவெருவாத்தோன்றலோடு
மடிபுனிகண்டமான்போலாறவவாயிறோ.

(இ - ள்.) பிடியோடுநின்றபெருவேழம் வளைப்புண்டாற்போலே குணமாலையோடேகூட மனைபிடத்தே வளைத்தலாலே மைந்தன்சீறிக் கணையைச் சிலையுடனேயேந்தித் தோன்றினவளவிலே அம்மள்ளர் புலியைக்கண்டமான் போலே வழியல்லாவழிகளிலே போனாரென்க. (உஅஎ)

1138.(க)சூழ்கழன்மன்னர்பாறச்சூழ்ச்சியிற்றந்தைபுல்லி
வீழ்தருகண்ணடம்மோய்விளங்குதோள்பிணிப்பமற்றென்
றேழரைவடிச்செய்திட்டேனென்றுதான்னுளங்குகின்ற
னுழ்திரைப்பாம்புசேர்ந்தவொளிமிகுபருதியொத்தான்.

1139.(உ) ஒற்றன்வந்துரைப்பக்கேட்டேயொத்ததோவென்சொலெ
சுற்றினர்முகத்தைநோக்கிச்சூழிமால்யானையன்னு [ன்னுச்
ஹற்றவிவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயநீருரைமினென்றான்
பொற்றிராட்குன்றம்போலப்பொலிவுகொண்டிருந்ததோளான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வருத்தத்தாற் கழன்று நீர்வீழ்கின்ற கண்ணளாகிய தம்மோய் -
தாய் ; சுருந்தை. புல்லி - அணுகி. ஊழித்திரைப்பருதி; ஊழி, விகாரம்.
இனி, மொய்விளங்குதோள்பாடமாயின், 'தம்' என்பது ஒருமைபன்மை
மயக்கமாம். திரைப்பாப்புச்சேர்ந்தவும் பாடம்.

(உ) சூழி - முகபடாம். தோளான் - பதுமுகன்.

(இ - ள்.) மள்ளர் அங்ஙனம் கெட்டார்களாக, இது காரியமன்றென்று
கருதித் தந்தை தாய் இவர்கள்புல்லி விளங்குதோளைச் சூழ்ச்சியாலே போர்த்
தொழில்செய்யாதபடிசெய்ய, அவன் இவர்கள் வேண்டிக்கோடலின், எனக்கு
வடுவில்லை ; என்தோழர்க்கு வடுவுண்டாக்கினேனென்று கலங்கிநின்றான் ;
அப்பொழுது மள்ளர்சென்று கைக்கொள்ளுதலாற் பாம்புமறைத்த பருதியை
யொத்தானென்று ஒற்றன்வந்துகறக்கேட்டு, என்சொல் ஒத்ததோவென்று
கூறிப் பதுமுகன் தன்னைச்சூழ்ந்துநின்றவர்கள்முகத்தை நோக்கிச் சீவகனுக்
குற்ற இவ்விடரைத்தீர்க்குமுபாயத்தை நீங்கள் உரைமினென்றானென்க. ()

1140. நிறைத்திங்கனொளியொடொப்பான்புத்திசேனினைந்துசொ
மறைத்திங்கண்கராவல்லேசுமிதுநாஞ்சுகிதலோமி [ல்லு
மிறைக்குற்றேவ்வுசெய்தலின்றியெரியின்வாய்ச்சனங்கனீக்கச்
சிறைக்குற்றநீங்கச்சென்றாற்செகுத்துக்கொண்டெழுதுமென்றான்.

(இ - ள்.) நிறைந்த திங்கனொளியொடொப்பானாகிய புத்திசேனன்
நினைந்துசொல்லும் ; நாம் இப்பொழுதே மறைந்து ஊரைச்சுடுவேம் ; சுட்ட
வளவிலே சனங்கள் இறைக்குக் குற்றேவ்வுசெய்தலின்றி எரியையவித்தற்கு
நீங்கினார்களாக, மதனைக்கொன்று சீவகனுக்குச் சிறையாகிய குற்றத்தை
நீக்கிக் கொண்டுபோவேமென்றானென்க.

மறைந்து, விகாரம். இவன், அந்தணனாதலின் முற்கூறினான். (உக0)

1141. காலத்தீநகரைமேயக்கடியாண்கடிந்தவம்பிற்
சாலத்தீச்சுவார்கோலஞ்செய்துநம்மறவரீண்டிக்
கோலத்தீவேலினுனைக்கோயிலுள்வளைப்பவிப்பா
லாலத்தீபிடங்கடோறுமாகுலஞ்செய்துமென்றான்.

இக்கவிமுதல் பதுமுகன்கூற்று.

(இ-ள்.) நீகூறியவாறே விரைய ஊழித்தீப்போலுந்தீயால் ஊர்முழுதும்
சுடாதே முப்புரத்தைக்கடிந்த அம்புபோலே சிலவிடங்களைவிட்டுச்சுட நம்

மறவீண்டித் தீய வேடர்கோலத்தைச்செய்து கட்டியங்காரனைக் கோயிலிலே வளைத்துக்கொள்ள இப்பகுதியிலே ஆயிற் பாகடுந் தீமையுடைய நாடெங்கும் அழிக்கக்கடவோமென்றானென்க.

“உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண், டெய்யவல் லானுக்கே யுந்தீபற்” (திருவா. திருவுந்தி. ௪) என்றற்போல. (௨௧௧)

1142. சிறைப்புறங்காத்துச்செல்லுமதனைத் தெருவில்வீழப்
பிறைத்தலையம்பிற்சென்னிபெருநிலத்திடுவலிட்டான்
மறுக்குற்றமுள்ளர்நீங்கமைந்தனைக்கொண்டிபோகி
யறைத்தொழிலார்க்குஞ்செல்லாவருயினை புகுமினென்றான்.

(இ-ள்.) அங்நனஞ்செய்தால், யான் அம்பாலே சிறையைப் பாதகாத் தத் தெருவிலேசெல்லுமதனைத் தலையை நிலத்தேவீழ்இடுவேன் ; இட்டால் மறுகுதலுற்று மள்ளர்நீங்கினவளவிலே சேவகனைக்கொண்டிபோய்க்கீழ்றுக்குந்தொழிலுடைய அமைச்சர்க்கும் நினைக்கவொண்ணாத காவற்காட்டிலே செல்லுமினென்றானென்க. (௨௧௨)

1143. மாற்றவர்மலைப்பிணங்கேவாட்கடாக்கொண்டிரொய்தா
வேற்றுலகேற்றிநும்பின்விரைதர்வேனுலகிற்கெல்லா
மாற்றியநட்புலல்லேவலிப்புறீஇயிடுமினென்றான்
கூற்றங்கள்பலவுந்தொக்ககூற்றத்திற்கூற்றமொப்பான்.

கூற்றங்கள்பலவுந்திரண்டகூறுபாட்டிலே விசேடித்த கூற்றத்தை யொப்பான் ; “முத்துந் துக்கூற்றம்” (புறநா. ௨௪) என்றற்போல. தோழரிற் பதமுகனுக்கு விசேடமுண்டென்றார். இனி, கூற்றத்தில் உலமைகூறு மிடத்துப் பலகூற்றங்களாலேபண்ணினதொருகூற்றமொப்பானென்றமாம்.

(இ-ள்.) கூற்றமொப்பான், அங்நனஞ்செய்தாற் பகைவர்மலைத்தன டாயின் வாளாலே கடாவிட்டு வல்லே விண்ணுலகேற்றி நும்பின்னே கடுக வருவேன் ; நீங்கள் நடத்தியநட்பை உலகெல்லாம் நிலைபெறுத்தியிடுமினென்றானென்க. (௨௧௩)

1144. காலனைச்சூழ்ந்தோய்போனபுலமாவிபுலர்குழ
வேலினையேந்திநந்தன்வெருவரத்தோன்றலோடு
மாலேதன்றூதைதானுமக்களும்வந்துகூடிப்
பாலவர்பிறருமீண்டிப்பாய்புலியினத்திற்கூழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) காலன் ஏவினவிடத்தேசேறற்கு அவனைச்சூழ்ந்தோய்போல மாலின்மேலே நபுலவிபுலர் சூழ்ந்துவா நந்தட்டன்தோன்றினவளவிலே அ வ னுடனே குபேரமித்திரனும் அவன்மக்களும் தம்பகுதியிலுள்ளாரொழிந்த வரும் ஈண்டுவந்து தோழருடனேகூடி எல்லாரும் புலியினம்போலே பது முகனைச்சூழ்ந்தாரென்க.

நபுலவிபுலர், ‘கபிலபாணர்’ போலக்கொள்க. (௨௧௪)

1145. மட்டுவாயவிழ்த்தண்டார்த்தாமரைநாமன்சொன்ன
கட்டமைரிதிதன்மேற்காப்பமைந்திவர்கணிற்பப்
பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொற்கலையணிபாவையல்கு
லிட்டுடைப்பவளச்செவ்வாய்த்தத்தையுமிதினைக்கேட்டாள்,

(இ - ள்.) பதுமுகன்கூறிய வகுப்பமைந்தமுறையிலே இவர்கள் காவ
லமைந்து நிற்ப, அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையும் இச்செய்தி
யைக்கேட்டாளென்க. (உகடு)

1146. மணியியல்யவனச்செப்பின்மங்கலத்துகிலைவாங்கிக்
கண்புரைகண்ணியேற்பவுதித்தபின்செம்பொற்செப்பிற்
பிணையலுநறியசேர்த்திப்பெருவிலையாரந்தாங்கித்
துணைவனுக்குற்றதுன்பஞ்சொல்லியதொடங்கினுளே.

(இ-ள்.) அதுகேட்டகண்ணி, தியானத்துக்கேற்ப வெண்துகிலையுதித்
பின்பு நறியமாலையுமணிந்து முத்தாரத்தையுந்தாங்கிக் கணவனுக்குந்
வருத்தத்தைத் தீர்த்தற்குத் தியானத்தைத் தொடங்கினுளென்க. (உக௯)

1147. பொன்னணிமணிசெயோடைரீரின்வெண்சாந்துபூசித்
தன்னுடைவிஞ்சையெல்லாந்தளிரியலோதலோடு
மின்னடுவானும்வேலுங்கல்லொடுதீயுங்காற்று
மன்னுடனேந்தித்தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்தவன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தொடங்கியதளிரியல், மடலிலிருந்தசாரத்தைப் பர
நீருடனேபூசித் தன்னுடையமந்திரங்களுல்லாவற்றையும் ஓதினவளவிடு
அவள்வழிபாட்டிற்கு விரும்பிவருந்தெய்வங்கள், வாள் வேல் முதலியவற்றை
மிகுதியுடனே ஏந்திவந்து அவளைச்சூழ்ந்தவென்க.

இதனும், பின், “விண்ணோர்களைவாழ்த்தி” (சீவக. க௯௦) என்ற
னும் ஈண்டு விஞ்சையர் வாராமையுணர்க. சாந்துபூத்த, தன்னிடைவி
சையும் பாடம். (உ௯௧)

வேறு.

1148. ஆரமின்னும்பணைவெம்முலையாடமைத்தோளிணர்
வீரனுற்றதுயர்மின்னெனரீக்கியமெல்லவே
நேரமன்னும்வருகென்றுநின்றாணினைந்தாளரோ
பாருண்மன்னும்பழிபண்பனுக்கின்றுவினைந்ததே.

(இ - ள்.) முடியிணையுடையதோளிணர், தன்கணவனுக்குற்றதயரை
மின்போற் கடிதுமறையும்படி நீக்குதற்கு இவ்வாயிலிலே மிகவும் அணுக
வருவார்களாகவென்றுநின்றவள், பண்பனுக்கு இன்றுவினைந்ததொரு பாரிலே
மன்னுகின்றபழியை மெல்லவே நினைந்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உ௯௨)

1149. மன்னன்செய்தசிறைமாகட லுட்குனித்தாழ்வுழித்
தன்னையெய்திச்சிறைமீட்டனடன்மனையாளெனி
னென்னையாவதிவனற்றலுங்கல்வியுமென்றுடன்
கொன்னுமவையங்கொழிக்கும்பழிக்கெய்கோதெய்வமே.

சிறைபெனவே கட்டில்லாமையுண்ட. என்னை : ஐ, அசை. ஆவது,
ஒருமைபன்மைமயக்கம். கொன்னும் - பெரிதும்.

(இ-ள்.) அரசன்செய்தசிறைக்கடவிடல் தான் முழுகியழுந்தகின் மவள
விலே தன்மனையான் தன்னைச்சேர்த்து சிறையைநீக்கினுனென்றால், இவன்
ஆற்றலும் கல்வியும் என்னுக்கடவனாவென்றுகூறி உலகம் எடுத்துச்சொல்
லும் பழிக்குத் தெய்வமே, யான் என்செய்வேனென்று நினைந்தானென்க. ()

1150.(க)செல்வனுற்றசிறைசெய்யவணைக்குமென்றற்பழி
யில்லையாயின்னவன்யானெ னும்வேற்றுமையில்லையே
சொல்லின்வெள்ளிம்மலையோடவிழ்தாமரைப்பொன்மல
ரொல்லையாகும்பொதுப்பெண்ணவன்யான்குலமங்கையே.

1151.(உ)ஆவதாகபுகழும்பழியும்மெழுநாளவை
தேவர்மாட்டிம்முளமக்களுளில்வழித்தேர்கவே
னோமெனஞ்சம்மெனநோக்கினின்றான்சிறைப்பட்டதன்
காவற்கன் நிற்புனிற்றுவனகார்மயிற்சாயலே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) திருப்பார்க்கத் தீக்கெலாரீங்குமென்று உலகங்கூறுதலின், தானும்
அதனாக்கூறுகின்றான். ஏகாரம், தேற்றேகாரம்.

(உ) காவற்கன்று - தன்காவலையுடைய கன்று.

(இ-ள்.) செல்வனுற்றசிறையைத் திருமகளரீக்குமென்றுகூறியவதனாற்
பழி இல்லையாய்முடியுமாயின், அவனென்றும் யானென்றும் வேறுபாடில்லையே ;
வேறுபாடுசொல்லின், எனக்கெல்லை வெள்ளிமலையாகும் ; அவனாக்
கெல்லை தாமரைப்பொன்மலராகும். அவன் பொதுமகள் ; யான் குலமங்கை.
அதனாலும் பழியில்லையாம். அதுவுமன்றி ஈண்டுப் புகழும் பழியும் ஆவதாக ;
அவை தோன்றுநாள் தேவரீர்க்கலுந்தோன்றும் ; மக்களில் அவையிலலாத
இடம் கண்டறியேன் ; இவைவெயல்லாம் நினைக்குங்காலமுமன்று ; என்
நெஞ்சமும் நோமெனக்கூறி, மயிற்சாயல், ஒருசிறைப்பட்ட தன்கன்றிடத்
துப் புனிற்றநோக்குதலொத்த நோக்கினேநோக்கினின்றானென்க.

ஆ விடுவிக்கநோக்கினின்றும்போலேநின்றான் ; இது பயனுவமம். ()

வேறு.

1152.(க)மாநகர்சுகிதலொன்றோமதனனையழித்தலொன்றோ
வானிகரில்லாமைந்தர்கருதியதுவுநிற்க
வேய்நிகரில்லதோளிவிஞ்சையால்விடுத்தாக்கொள்ளப்
போயுயிர்வாழ்தல்வேண்டேனெனப்பொருள்சிந்திக்கின்றான்.

1153.(உ)கச்சுறியிர்ந்துமார்த்தக்கடாவிடுகளிறுபோல
வச்சியுமருங்கும்பற்றிப்பிளந்துயிர்பருகிக்கோண்மா
வச்சுறவழன்றுசீறியாட்டினம்புக்கதொப்பக்
குச்செனநிரைத்தயானைக்குழாயிரித்திடுவலென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வாஹும் நிகரில்லா மைந்தர் கருதியது : ஒன்று மாநகரைச்சுறு
தல் ; ஒன்று மதனனைக்கொல்லுதலாயிருக்கும். அதுவும் தாழ்வில்லை ; தத்
தை தன்விஞ்சையால் என்னைவிடுவித்துக்கொள்ள யான்பிழைத்துப்போய்ப்
பின்பு உயிர்வாழ்தலை வேண்டேனென்றுகருதிக் காரியத்தை நினைக்கின்ற
வன், தன்வயிற்றிற்கட்டின கச்சுறும்படிநிர்ந்து பின் மார்தரை உச்சியையு
மருங்கையும் பற்றிப்பிளந்து உயிரைக் கடாவிடுகளிறுபோலே மதனனைக்
கொன்று, புலி சீறி ஆட்டினத்தே புக்கதொப்பப் பாவாற்றியென்னும்படி
நெருங்கவளைத்த யானைத்திரனையும் கெடுத்திடுவேனென்று கருதினானென்க.

ஆய்நிகரும் பாடம். ஆசிரியற்குநேர்த்ததற்குத் தாழ்வாகாதென்று இத்
திரளைக் கொல்லக்கருதினான். (௩௦௨ - ௩)

1154. மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம்வேழத்தாற்புடைத்துத்திண்டேர்
பொன்னிலங்கிவுளித்தேராற்புடைத்துவெங்குருதிபொங்க
வின்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லநான்வந்ததில்லை
யென்னைபிக்குருமிகொன்றென்றோழனைநினைப்பலென்றான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கருதினவன், பின்பு குருதிபொங்கும்படி வேழத்
தை வேழத்தாலேபுடைத்துத் திண்டேரைப் பொன்னிலங்கு இவுளித்தேரா
லேபுடைத்து நம்பகையனுபிரை உண்ணுநாளெல்லை வந்ததில்லை ; இக்கிருமிக
ளைக்கொன்று பெறும்பயன் யாது ? என்றோழனை நினைப்பேனென்று நினைத்
தானென்க.

மக்களாகியகருத்தின்மையின், 'கிருமி' என்றான். (௩௦௪)

1155. தோழனுந்தேவிமார்தங்குழாத்துளானுளும்புமுந்நீ
ரேழ்தருபருதிதன்மேலிளம்பிறைகிடந்ததேபோற்
முத்தகையாரமார்பிற்சீவகன்குணங்கடம்மை
யாமெழீஇப்பாடக்கேட்டோரரம்பையைச்சேர்ந்திருந்தான்.

எழுதரும் இளங்கதிர்மேலே இளம்பிறைகிடந்தாற்போலத் தங்கின்
முத்தாரமார்பினையுடைய சீவகன். எழுதரு, விகாரம்.

(இ - ள்.) சுதஞ்சனனும் தேவிமார்திராளிலேயிருக்கின்றவன் ஓரரம்பை
யைச் சேர்ந்து சீவகன்குணங்களைப் பாடக் கேட்டிருந்தானென்க. (௩௦௫)

வேறு.

1156. வயிரம்வேய்ந்தமணிநீண்முடிவாலொளிவானவன்
செயிரிற்றீர்ந்தசெழுந்தாமரைக்கண்ணிடனாடலு

முயிரானைநினைந்தானுற்றதோதியிடுகென்கினான்
மயிலனார்க்குப்படிவைத்தவன்மால்விசம்பேறினான்.

(இ - ள்.) வயிரமணிவேய்ந்த முடியினையும், வெள்ளைநிறத்தினையுமுடைய தேவனது குற்றத்தைநீங்கினகண் இடமுடையவனவிலே, இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோவென்று நோக்காதே முதற் சேவகனைநினைந்தான்; நினைந்து அவனுற்றதுன்பத்தை அறிந்தான்; அறிந்து தேவிமார்க்குத் தன்னுருவை நிருமித்துவைத்துத் தன்னார்தியாகிய மேகத்திலேயேறினொன்க.

ஓதி - அவதிஞானம். ஓலக்கங்குலையாமற் படிவம்பைத்தானென்க; படிவம், விகாரம். (௩௦௬)

1157. இடியுமின்னும்முழக்கும்மிவற்றா னுலகந்நிறைந்
தொடியுமுழியிவணின்றுகால்வரைகீழ்ந்தென
நடலேநோக்கிக்கதிர்நாணுவதொப்பமறைந்தபின்
கடலையேந்திநிலத்திட்டெனமாரிகலந்ததே.

நிறைந்து - நிறைய. கீழ்ந்து - கீழ்.

(இ - ள்.) அவ்வுர்தி, உறகால் வரையைப்பிளக்க, இடியும் மின்னும் முழக்குமென்கின்றவற்றாலே தானிறைந்தலின், இந்நடலையேநோக்கி நம்மையொழிய ஊழிநிகழ்ந்ததென்று நாணுந்தன்மையையொப்பக் கதிர் மறைந்த பின்பு, உலகமுடியும் ஊழி இன்று இப்பொழுதென்னும்படி கடலையெடுத்து நிலத்தேபோகட்டாற்போலே பின்பு மழை கலந்ததென்க. (௩௦௭)

1158. விண்ணுமண்ணும்மறியாதுவிலங்கொமொந்தார்தக்
கண்ணும்வாயும்மிழந்தாங்கடல்கொண்டதுகாண்கெனப்
பெண்ணுமாணும்மிரங்கப்பெருமான்மகன்சாயியை
யண்ணலேந்தியகலம்புலிக்கொண்டெழுந்தேகினான்.

இழந்து-இழப்ப. ஆம் கடல்-மேல் ஊழிக்காலத்துவரும் கடல். விலங்குகள் மேயாமையின், வாயிழந்தன; “மாமேயன்மதப்ப” (நெடுநல். ௬) என்றார்பிறரும். பெருமான் - சச்சந்தன்.

(இ-ள்.) அம்மழையாலே, விலங்கும் மக்களும், விண்ணுமண்ணும் அறியாதே கண்ணும்வாயும்மிழக்கும்படி ஆம்கடல்கொண்டதனைக் காண்பிராக்ஷனக்கூறிப் பெண்ணும் ஆணுமிரங்கச் சதஞ்சண்ணவந்து சாயியையெடுத்து மார்பிலேதழுவிக்கொண்டு மேனோக்கிப் போனென்க. (௩௦௮)

1159. குன்றுண்டோங்குதிரோளவற்கொண்டெழுந்தேகலு
நன்றுண்டாகவெனநன்னுதல்வாழ்த்தினன்வாழ்த்தலு
மொன்றுண்டாயிற்றவளுள்ளழிநோயுறுகாணையை
யென்றுண்டாங்கொல்லினிக்கப்படுநொனுஞ்சிந்தையே.

(இ-ள்.) சேவகனை அவன் கொண்டுபோகின்றவளவிலே, தத்தை, நன்றுண்டாகவென்று வாழ்த்தினான்; வாழ்த்தினவளவிலே, அவளுக்கு இவனைக்

காணுங்காலம் எந்நாளிலே உண்டாங்கொன்னும் நினைவாகிய உள்ளழி
நோயொன்று உண்டாயிற்றென்க.

உண்டு, உலமவாசகம். நானொன்றது, காலத்தையுணர்ந்தும். (௩௦௧)

1160. சந்தமாலேத் தொகைதாழ்ந்துசாந்தங்கமழ்பூமியுள்
வந்தவிண்ணோர்களைவாழ்த்தியேத்திம்மலர்மாலேதா
யெந்தைமார்களுமுகென்னவேக விடுத்தாள் குரல்
சிந்தைசெய்யுஞ்சிறகர்க்கினிதோற்குமந்திஞ்சொலாள்.

சந்தம் - சிறம். தான்வழிபட்டதேவர்கள் செய்துமுடிக்கின்ற காரியம்
பிறரான்முடிதவின், அவலரப் போகவென்றாள். குரலென்னுநரம்பு தான்
இத்தன்மைபெறவேண்டுமென்றுகருதும் சொல்லாள்.

(இ-ள்.) தான் வழிபட்டபூமியிலே அவ்வழிபாட்டிற்சூவந்த தேவர்களை
மாலையைத் தூவி வாழ்த்தித் தோத்திரங்களைக்கூறி, எந்தைமார்கள்! போலீ
ராகவென்று போகவிட்டாளென்க. (௩௧௦)

வேறு,

1161. (க) மலேத்தொகையானை மன்னன் மைத்துனன் மதனென்பான்
கொலைத்தொகைவேலினைக் கொல்லியகொண்டுபோந்தா
னலத்தகையவனைக்காணாஞ்சுயிர்த்தஞ்சினோக்கிச்
சிலைத்தொழிற்படக்கைமன்னன்கிற்பெனச்செப்புகின்றான்.

1162. (உ) மன்னனாற்சிறப்பட்டமைந்தனைக்கொல்லப்போந்தா
மென்னினிச்சொல்லிச்சேறுமென்செய்தும்யாங்களெல்லா
யின்னதுபட்டதென்றாலெரிவிளக்குறுக்குநம்மைத்
துன்னுபுகுழ்ந்துதோன்றச்சொல்லுமின்செய்வதென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மன்னன் மைத்துனனாகிய மதனென்பான், சேவகனை அர
சன் கொல்லுகைக்குத் தான் கைக்கொண்டுபோந்தவன், அவனைக்காணாய்
அஞ்சி நோக்கி மன்னற்கு இத்தன்மைத்தெனக் கூறுகின்றவன், அரசனாற்
சிறப்பட்டசேவகனை அவன்கொல்லும்படி கைக்கொண்டுபோந்தநாம் சென்று
யாங்களப்பட்ட துன்பமெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றுகூறின், நம்மை நடை
விளக்கு எரிக்கும்; இனி என்சொல்லிச் செல்வோம்? மேல் என்செய்யக்கட
வோம்? செய்யுங்காரியத்தை எல்லாரும் நெஞ்சிலேவிசாரித்துத் தோன்றச்
சொல்லுங்கொள்ளுருளென்க. (௩௧௧ - ௨)

1163. வாழ்வதோருபாயநாடிமதியுடம்பட்டுவல்லே
குழ்வினையாளரங்கொணருவனைத்தொடர்ந்துபற்றிப்
போழ்படப்பிளந்துவானிற்புரட்டியிட்டரியக்கண்டே
யாழ்கலமாந்தர்போலவணிநகரமுங்கிற்றன்றே.

(இ - ள்.) சூழ்வினையாளர் தாம் உயர்வாழ்வதோருபாயத்தையாடி மதி யொருப்பட்டு அவ்விடத்தே ஒருவனைத் தொடர்ந்துபற்றி வகிர்படப்பிள்ளு வடிவுதெரியாதபடி புரட்டியிட்டுவைத்து வாளாலரிய அதனைக்கண்டு ஆழ்ந்து படும் மரக்கலத்தின்மார்த்தரைப்போல நகர் அழுங்கிற்றென்க. (௩௧௩)

1164. காய்சினவெகுளியேந்தேகனிற்றொடும்பொருதகாளை
மொசனம்பெரிதுமொய்த்துமழையினேடிருளுங்காற்றும்
பேசுற்றான் பெரிதுந்தோன்றப்பிழைத்துய்யப்போதலஞ்சி
வாசங்கொடாரினுனைமார்புபோழ்ந்துருட்டியிட்டேம்.

மொய்த்து - மொய்ப்ப.

(இ - ள்.) அவர் அம்மனஞ்செய்து அரசனிடத்தேசென்று, வேந்தே ! யாங்கள் செய்திகூறின், சீவகன்சுற்றம் பெரிதுமொய்த்தவனவிலே, மழையோடே இருளும் காற்றும் மிகத்தோன்றுதலாலே எங்களைத்தப்பி அவன் உய்யப்போதற்கு அஞ்சி, நீ யானைக்கிடம்படி கொணராதே அவன்மார்பைப்பிளந்துதள்ளிப்போகட்டேமென்றாரென்க. (௩௧௪)

1165. அருள்வலியாண்மைகல்வியழகறிவிளமையுக்கக்
திருமலியீகைபோகந்திண்புகழ்நண்புசுற்ற
மொருவரிவ்வுலகியாரேசீவகனெனக்குநீரார்
பெரிதரிதிவனைக்கொன்றாய்பெறுகெனச்சிறப்புச்செய்தான்.

வலி - மெய்வலி. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. அறிவு - இயல்பானவறிவு.
திருமலியீகை - செல்வமிருகின்றகொடை. போகம் - எல்லாவற்றினும் நுகரவல்லதால். யாரே : ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ - ள்.) அருள்முதலியவற்றிற்குச் சீவகனையொக்குநீரார் ஒருவருமில்லை ; இவ்வுலகின்கண்ணே இவனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது ; இத்தன்மையானைக்கொன்ற நீ இவற்றைப் பெறுவாயாகவென்று மதனனுக்குச் சிறப்புச் செய்தானென்க. (௩௧௫)

சு.—குணமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, கககரு.

ஐந்தாவது

பதுமையாரிலம்பகம்.

1166. வீட்டருஞ்சிறையிற்றேவன்விடுத்துயக்கொள்ளப்பட்ட
கோட்டமில்லுணத்தினுன் போயென் செய்கின்றான் கொலென்னிற்
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிற்சூடியபளிங்கிற்றேன் நூந்
தீட்டரும்படிவமன்னுன்றிறங்கிளந்துரைத்துமன்றே.

வீட்டருஞ்சிறை - எல்லாவழியாலும் போக்குதலரியசிறை. இந்நிலையி
லும் ஆசிரியனுக்குநேர்த்தமொழிதப்பாமையின், 'கோட்டமில்லுணத்தினுன்'
என்றார். கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சு - செவ்வரக்கு ஊட்டின பஞ்சு ; பளிங்
கைக்கூடியபஞ்சாலே அப்பளிங்கிடத்தேதோன்றும் படிவத்தையொப்பான்.
சீவகன்.

(இ - ள்.) தன்னை உய்யக்கொண்ட குணத்தினுளைச் சிறையினின்றும்
விடுவித்துக்கொண்டு போய்த் தேவன் என்செய்கின்றானோவென்று கேட்ட
ராயின், அவன்செய்கின்றநிலைமைதன்னை மூற்படக்கிளந்து, பின்னர் படிவ
மன்னுன்றிறத்தை உரைக்கக்கடவேமென்று தேவர்கூறினான்க.

"வண்டளிர்" (சீவக. கஉஉடு) என்னுங்கவியளவும் தேவன்செய்தி
கூறினார். (க)

1167. விலங்கிவில்லுயிழும்பூணன்விழுச்சிறைப்பட்டபோழ்து
மலங்கலந்தாரினுன்வந்தருஞ்சிறைவிடுத்தபோழ்தும்
புலம்பலுமகிழ்வுநெஞ்சிற் பொலிதலுமின்றிப்பொன்னார்
துலங்கலந்துயர்ந்ததோளாலாழ்வினையென்றுவிட்டான்.

(இ - ள்.) தோளான், கட்டியங்காரன்சிறையில் அகப்பட்டபொழுதும்
தேவன்விடுவித்தபொழுதும் புலம்பலும் மகிழ்வும் நெஞ்சிற்றேன்றுதலின்றி
இரண்டையும் ஊழ்வினையென்றே கருதிவிட்டானென்க.

விழுச்சிறை - அன்னத்தைச் சிறைசெய்தலிற் சீரியசிறை. பொலிதலும்:
உம்மை, சிறப்பு. சிறைப்பட்டகாலத்தும் அவன் கொண்டுபோனகாலத்தும்
இவன்மனமிருந்தபடிக்கூறினார். இதனானே சாரணரும், "சிறைப்பட்டனை
போலும்" (சீவக. உஅக0) என்றார். (உ)

1168. வானரமுகளநாகமலர்துதைந்தொழுகவஞ்சித்
தேனிரைத்தெழுந்துதிங்கனிறுலெனச்சென்றுமொய்க்குங்
கானமாருவிக்குன்றிற்காய்க்கிர்சுமந்தோர்திங்கண்
மேனிமிர்த்தேறியாங்குத்தேவன்வெற்பேறினானே.

நாகமலர் தம்மிலே செருங்கித் தேனெழுகும்படி வானரம்பாய்தலின் அவ்விடத்திருந்த தேனினம் அஞ்சப்போய்த் தங்களை இறவென்றகருதி மொய்க்கும் வெற்பு - சந்திரோதயம்.

(இ - ள்.) திங்கள் இளஞாயிற்சைமச்சுமந்து ஒருவெள்ளிக்குள்நிலே ஏறி ஒம்போலே தேவன் சிவகணைக்கொண்டு தன்வெற்பிலே ஏறினென்க. (௩)

1169. திங்களைத்தெளித்திட்டன்னபாற்கடற்றிறைசெய்தெண்ணீர்
வெங்கள்விட்டலார்தகண்ணிவிண்ணவனுரிமைதன் னான்
மங்கலவகையினாட்டி மணியணிகலங்கள்சேர்த்திப்
பங்கயநெடுங்கணைப்பவித்திரகுமரனென்றான்.

நீரென் மமையின், திரைகூறினார்.

(இ - ள்.) விண்ணவன் தாமரைக்கண்ணைத் தெண்ணீராலே உரிமையோடேகூடநின்று ஆட்டி மங்கலவகையின் மணிக்கலங்கையுஞ்சேர்த்திச் சுத்தகுமரனென்று கூறினென்க. (௪)

சிறைப்பாவம் நீங்கினமைபற்றி, 'பவித்திரகுமரன்' என்றான்.

1170. பொன்னணிகாம்புசெய்தபொழிகுதித்திங்கள்போலும்
பின்னியமுத்தமாலப்பிணையருழ்குடையிளிழற்
கன்னியர்கவரிவீசக்கனமணிக்குழைவில்வீச
வின்னிசைக்கூத்துநோக்கியிருந்தனன் றிலகமன்னான்.

பொற்காம்பு செறித்ததொரு திங்கள், இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) திலகமொத்தவன், சல்லியும் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமாலையையுடைய திங்கள்போலும் குடைநிழலிலே, கவரிவீச அதனெதிரே குழை ஒளியைவீச இசையோடுகூடியகூத்தைத் தான்பார்த்து இருத்தற்குத்தக்க இருப்பிலே இருந்தானென்க. (௫)

1171. இருமலர்க்குவனையுண்கணிமைப்பிலாப்பயத்தைப்பெற்ற
வரிமலர்த்தாரினுன்றனமுகண்டளியவென்னாத்
திருமலர்க்கோதையைம்பாற்றேவியர்தொடர்புகேட்ப
வெரிமணிப்பூணிணுமின்னணமியம்பினானே.

(இ - ள்.) தேவியர், எம் கண்கள் அளிக்கத்தக்க தாரினுன்றன் அழகைக் கண்டு இமையாதிருந்தபயனை இன்றுபெற்றனவென்று முகமன்கூறி, இவனுடன் நட்பு என்னமுண்டாயிற்றென்று தேவனைக்கேட்ப, அவனும் இப்படிக்கூறினென்க.

இருமை - கருமை. சூமலியாகியபிறப்பை மறையாமற்கூறலின், 'இன்னணம்' என்றார். (௬)

வேறு.

1172. பிணிக்ஞலத்தகவயிற்பிறந்தநோய்கெடுத்த
தணித்தகையுடம்பெனக்கருளினோக்கினான்

சீ வ க சி ந் த ர டி னி.

**கணிப்பருங்குணத்தொகைக்கானையென்றன்
மணிக்கலத்தகத்தமிழ்தனையமாண்பினுன்.**

பிணக்குலம் - கோய்த்திரள் ; எனவே விலங்காயிற்று. அந்நோய்க்கெல்லாம் அகமென் தது நாயை ; “எரிநீரவேநாகமந்நரகத்துன்பத், தொருநீரவேவிலங்குதானுடைய துன்பம்” (சீவக. ௨௭௭௭) என்பர் மேலும். அணித்தகை - அழகைத் தகைக்கின்ற. கணிப்பு - அளவு. மணிக்கலத்தமிழ்தென்றார், வடிவிற்குத்தக்க கலங்காதகுணம் உண்டாதலின்.

(இ - ள்.) அமிர்தனையமாண்பினுன், விலங்குகளில் நாயாகிய பிறவியிடத்தே பிறந்த நோயைக்கெடுத்து இவ்வுடம்பினேனைக்கருளி இங்ஙனம்பார்த்தான், இக்கானைகாணுங்கோளென்றானென்க. (௭)

1173. கடற்சுறவுயரியகானையன்னவ
னடற்கரும்பகைகெடுத்தகன்றீணில
மடத்தகையவளொடும்வதுவைநாட்டிநாங்
கொடுக்குவமெனத்தெய்வமகளிர்கூறினார்.

(இ - ள்.) காமனையொத்தவன்பகையைக்கெடுத்து அவற்கு நிலமாகிய மடத்தகையவளைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்குவமென்று தெய்வமகளிர் கூறினாரென்க.

ஒடு, உருபுமயக்கம் ; உம்மை, அகைச். நிலமகளொடு திருமகளுமாம்.)

1174. செருநிலத்தவனுயிர்செகுத்துமற்றெனக்
கிருநிலமியைவதற்கெண்ணல்வேண்டுமோ
திருநிலக்கிழமையுந்தேவர்தேயமுந்
தருநிலத்தெமக்கெனிறற்றருகுந்தன்மையிர்.

(இ - ள்.) போர்நிலத்தே யானே அவனுயிரைப்போக்குவேன். எனக்கு நிலங்குகின்ற இவ்வெளியகாரியத்திற்குப் போகபூமியையும் தேவர்தேயத்தையும் எமக்கு நிலத்தே தாருமென்றால் அங்ஙனம் தரவல்ல தன்மையிர், எண்ணல்வேண்டுமோவெனச் சீவகன்கூறினானென்க.

தரும், தருகும் இரண்டும் விகாரம் ; தருமிடத்து எமக்கே உரித்தாகவென்றுமாம். (௭)

1175.(க) மண்மிசைக்கிடந்தனமலையுங்கானமு
நண்ணுதற்கரியனநாடும்பொய்கையுந்
கண்மனங்குளிர்ப்பனவாறுங்காண்பதற்
கெண்ணமொன்றுளதெனக்கிலங்குபூணிழை.

1176.(உ) ஊற்றுநீர்க்குவலுளுறையுமினனார்
வேற்றுநாடதன்சுவைவிடுத்தன்மேயினார்.

போற்றுநீபோவல்லயானென்றுகூறினார்
காற்றினதமைதியங்கறியக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அரியனவாகிய குளிர்ப்பனவாகியவென்க.

(உ) அது - துகர்ச்சி; சுவையதனையென்றமாம். இவன் கூட வாராத
படி, 'போற்று' என்றான்.

(இ - ள்.) பூணினாய்! நிலத்திடத்தே மலைமுதலியனவெல்லாம் கிடந்
தன; அவற்றைச் சென்றுகாண்டற்கு எனக்கு ஒரெண்ணமுண்டு; அவை
காணுதே கூவலில் உழையும்பீன்போலே தாம்பிந்தஊர்லே திரிந்தேவிடு
கின்றவர்கள் வேற்றுநாட்டு துகர்ச்சியினுடைய இன்பத்தைக் கைவிடுதலைப்
பொருந்தினாராதலின், யான் அவற்றைக்காண்டற்குப்போவேன். நீ இவ்
விடத்தே பேணிக்கொண்டிருவென்று கூறினவனுக்கு வழியினதுசெய்தியை
அவ்விடத்தே தெரியும்படி கூறினுவென்க. (க௦ - கக)

வேறு.

1177. இம்மலைக்கிரண்டிகாதமிறந்தபினிருண்டுதோன்று
மம்மலையரணபாதமென்பதன்றான்வாய்த்தோன்றுந்
தம்வினைகழுவுகின்றூர்சாரணர்தரணிகாவல்
வெம்மையினகன்றுபோந்துவிழைவறத்துறந்துவிட்டார்.

(இ - ள்.) இம்மலைக்கு இருகாதம் இறந்தபின்பு இருண்டுதோன்றும்
அம்மலையை அரணபாதமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன்றான்வரையிலேவர்
திருந்து, தோன்றுகின்ற இருவினையையும் கழுவுகின்றூராகிய சாரணர், வீட்
டை விரும்புதலின், தரணிகாவலைத்தாந்துபோந்து பின் பற்றறத் துறந்து
விட்டவர்களென்க.

அரணபாதம் - ஸ்ரீகோயிலுள்ளமலை.

(கஉ)

1178. சிந்தையிற்பருதியன்றார்சேவடியிறைஞ்சலோடும்
வெந்திறலியக்கிதோன்றிவிருந்தெதிர்கொண்டிபேணித்
தந்தவளமிர்தழும்புடவுண்டவட்பிரிந்தகாலேச்
சந்துடைச்சாரல்சேறிதரணிமேற்றிலகமன்றாய்.

(இ - ள்.) தரணிக்குத்திலகமன்றாய்! மலங்களைக்கெடுக்கின்ற சிந்தை
யாலே இருளகற்றும் பருதிபோல்வாரடியை இறைஞ்சினவளவிலே, இயக்
கிதோன்றி எதிர்கொண்டு அமிர்தத்தைத்தந்து பேணி அவள்விருந்தாட்ட
உண்டு, அவளைப் பிரிந்தகாலத்தே அவ்வரணபாதத்தின் சாரலிலே செல்வா
யாகவென்க.

அமிர்தம் - துகரப்படுவன.

(க௩)

வேறு.

1179. அங்குநின்றகன்றபினையைங்காவதம்
வெங்களிவிடுமதவேழப்பேரினந்

தங்கியகாடதுதனிச்செல்வாரிலை

கங்கையின்கரையதுகடலிற்கோன்றுமே.

(இ - ள்.) அங்குநின்றும்போனபின்பு, இருபத்தைக்காதவழி, வேழத் திரள் தங்கிய, கடல்போற்றோன்முங்காடு கங்கையின் கரையிடத்தது ; அதனைத் தனியே போவாரில்லையென்க.

இங்கேயானேகூறிற்று, அவன் அஞ்செய்தனோக்கி; 'பஞ்சவர் போல நின்ற பகட்டினப் பரிவு தீர்த்தான்' (சீவக. ௧௨௩௭) என்பர். (௧௪)

1180. புனலெரிதவழித்தெனப்பூத்ததாமரை

வனமதுவானெனவானைபாய்வன

மனமகிழ்பெருந்தடம்வலத்திட்டேகுதி

யினமலர்த்தாரினுயிரண்கொதமே.

(இ-ள்.) தாரினாய் ! தாமரையையுடைய, வானைபாய்வனவாகிய தடங் களை வலத்திட்டு அவ்வியானை திரியும்வனத்தே இருகாதமேகுவாயாகவென்க.()

1181. காந்தியமணியொடுவயிரம்பொன்கலந்

தேந்தனின்றோனெனவிரண்டுஞ்ஞெய்யுப்பாய்ப்

பூந்துகின்மகளிரிற்பொலிந்துபோர்த்ததோர்

பேந்தருபேய்வனம்பெரியகாண்டியே.

ஏந்தல், தொழிற்பெயர். பெரிய அச்சந்தரும் பேய்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இருகாதம்போய், மணிமுதலியவற்றைக் கலந்த ஏந்துதலையுடைய நின்றோனென்னும்படி இரண்டுஞ்ஞெய்யுப்பாய்ப் பேய்கள் மகளிரைப் போலே பொலிவுபெற்று மனத்தை மறைத்ததொருகாட் டைக் காண்பையென்க. (௧௫)

1182. இளவெயின்மணிவரையெறித்திட்டன்னதோ

ரளவருகுங்குமத்தகன்றமார்பினாய்

களவின்னணிநலங்கவர்ந்தகள்வவென்

றுளர்மணிக்கொம்பனருகுநிறைபவே.

உளர்தல் - அசைதல்.

(இ - ள்.) வெயில் வரையிலேயெறித்த தன்மையைப்போல்வதொரு மார்பினாய் ! நின்னை அவர்கள்கண்டு, கள்வனேயென்றுகூறி உருகி நைவார்க ளென்க. (௧௬)

1183. பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவிற்பையென

முழங்கழல்வேட்கையின்முறுகியூர்தாத்

தழும்பதமிதுவெனச்சார்ந்துபுல்லலும்

பிழிந்துயிருண்டிம்பேய்களாபவே.

(இ-ள்.) வேட்டாகயிலே, செழிந்த பழங்குழைந்தனையதொரு மேனி மெலிவோடே மிக்கணுகுதலின், முயக்குக்காவிடவேன்ற புல்லினவன விலே பேய்களாவர்; அவரைப் பல்லக்கென்க. (௧௧)

வேறு.

1184. கண்டபேய்நகரின்னிக்காவதங்கடந்துதோன்றும்
வெண்டலைப்புணரிலீசிக்கிடந்தபொற்றீவிற்குக்
கொண்டலப்பரியசெந்நெல்கொடிக்கரும்புரித்தவேலி
நுண்ணிகுணுழைந்தவல்குற்பவனமொத்தினியதொன்றே.

(இ-ள்.) கண்ட பேய்நகரின்னம்மடோய்க் காதங்கடந்தவனவிலே, இனியதொருநாடு தோன்றமென்க.

கடந்து - கடப்ப. தீவிற்கு - தீவின் மண்மைத்தாய். ஒழுக்கினை யுடைய கரும்புழைந்த வேலியிடத்து, அறுத்துத் தொலைத்தற்கரிய செந் நெல், அல்குவில் துகிலுக்குள்ளே நுழைத்துகிடந்த பவளமேகலையையு மொத்து, திரைஞ்சுழைத்துகிடந்ததொரு பொற்றீவினையுமொத்துத் தோன்று மென்க. (௧௧)

1185. படுமழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேயமென்னுந்
தடமலர்க்குவளைப்பட்டந்தமுவிவயாணர்நன் னூட்
முடைநெறியசைவுதீர்விருந்தவணைகலுற்றூற்
கடநெறிநடத்தற்கின்னாக்கல்லதரத்தமுண்டே.

(இ-ள்.) பல்லவதேயமென்னும் நாட்டிடை நகரியிலே வழிவருத்தத்தீர் இருதிங்களிருந்து, அவ்விடத்தினின்றும் போதலுற்றகாலத்துக் காட்டுவழி கடந்துபோதற்குப் பொல்லாததொரு கல்வழியுண்டு; அதன்மண்மையைக் கேளென்க.

இதனால், பதுமையைக்கோடலும் கூறினான். (௨௦)

வேறு.

1186. (க) நுதிக்கொண்டனவெம்பரனுண்ணிலவேல்
பதிகொண்டுபாரந்தனபோன்றுளவார்
விதிகண்டவரல்லதுமீதுசெலார்
வதிகொண்டதொர்வெவ்வழல்வாய்சொலின்வேம்.

1187. (உ) குழவிப்பிடிஞ்சரமாழ்குமெனத்
தழுவிச்சுடுவெவ்வழறங்குவன
கெழுவிப்பெடையைக்கிளர்சேவறழிஇத்
தொழுதிச்சிறகிற்றுயராற்றுவன.

1188. (ங) கலையின்பிணைகன்றிடுமென்றுகசிக்
திலையின்னிழலவ்வயினின்மையினு

னிலையின்னிழருனதுவின்றுகொடுத்
துலையும்வெயினின்றுருகும்மூரவோய்.

1189. (ச) கடநாகமதங்கலந்துக்கரிலத்
துடைநாணெனமின்னெனவொண்மணியம்
படநாகமழன்றுபதைத்துவரு
மடனாமயலார்மனம்வைப்பதுவே.

இவைவாங்கும் ஒருதொடர்.

(௩) இன்பினை - இனியபினை.

(ச) 'மதங்கல்கலந்தரிலத்து' என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) உரவோய்! அந்தவழியில் வேல்பதிதல்கொண்டு பார்த்தன
வர்கையொத்து றுதிகொண்டனவாகிய பரல் உளவாயிருக்கும்; அது தன்
னிடத்திற்கொண்டதொரு வெம்மைபைச் சொல்லி, வாய்தான் வேம்;
ஆயினும் சிறிது கூறுவேன். குஞ்சரம் குழுவியையுடைய பிடி மயங்கு
மென்றுகருதி அழலைத் தாங்குவனவும், சேவல் பெடையைப்பொருந்தித்தழு
வித் தம் திரட்சியையுடைய சிறகாற்காத்துத் தயராற்றுவனவுமாய் வெயி
லிலேறின்று உலையாிற்கும். கலை, பினை நிழலின்மையின் உருகுமென்று
கசிந்து அக்கலை தானின்று தன்னிலையிற் பிறந்தநிழலை அதற்குக்கொடுத்துத்
தான் உருகாிற்கும்; படநாகம் ஈரமாகநினைத்து யானையின்மதம் வெம்மை
மிகுதியாலே நீரல்லாதநீருடனேகலந்து கோசத்தாலேயுக்க நிலத்தில் வந்து
வீழ்ந்து அதன்வெம்மைபொருதே முறுக்குவிட்ட கயிற்றென மின்னெனப்
பதைத்துப் போகாிற்கும். இந்தவழியைப்போய் இறக்கவென்று விதியா
லே விதித்துவிடப்பட்டவர்களல்லது மேற்போகாராதலான், அவ்விடத்திற்
குப் புதியரானவர் போகவென்று கருதுதல் அறியாமையாம். நீயும் அவ்
வழியில் மனம்வையாதேகொள்ளென்க.

(உக - ச)

(க) வதி - வழி. விதியைப் புறங்கண்ட தபோதனர் மேலேயெழும்
பறந்து போவதல்லது வேறுபோகாரென்றுமாம்.

1190. நெறியிற்றளர்வார் தமநெஞ்சருகிப்
பொறியிற்றளர்வார்புரிவார்சடையா
ரறிமற்றவர் தாபதரவ்வழியார்
கறைமுற்றியகாமருவேலவனே.

(இ - ள்.) வேலவனே! சிலதாபதர், சன்மார்க்கநெறியைத் தப்பியிருப்
பாருமாய்த் தந்நெஞ்சருகி இந்திரியங்களிற் றளர்வாருமாய்ச் சடையாருமாய்
அவ்விடத்தேயிருப்பார்; அவர்களைக்கண்டு அவர்தன்மையை அறிந்துபோ
வென்க.

(உடு)

1191. (க) குலைவாழைபழுத்தகொழும்பழனு
நிலைமாத்தனதேமுறுதீங்கனியும்

பலவீன்றனமுள்ளுடையள்ளமிர்ந்து
மலையாற்றயல்யாவுமடுத்துளவே.

1192. (உ) வளர்பைம்பொலும்வாளொளிர்ண்மணியு
மொளிக்கின்றனவோசனைநீணிலமுந்
தளர்வொன்றிலர்தாபதர்தாம்விழையுந்
குளர்கொண்டதொர்சித்திரகூடமதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) குலைவாழை, பெயர். அள்ளுடை - செறிதலையுடைய. யாவும் -
மரம் ஏனையவும்.

(உ.) வாளொளி - பெரியஒளி. நிலமும்: உம்மை, முற்றும்மை. 'தாம்
வளையும்' என்பது உம் பாடம்.

(இ - ள்.) மலைக்கும் யாற்றிற்கும் அயலே வாகையழுத்தபழமும், மா
விடத்தனவாகிய நிலையையானகனிகளும், பலவீன்றனவாகிய தேமுறுபழ
மும், ஏனையவும் நெருங்கியுளவாதலால், தாபதர்தாம் உணவிற்றளர்வொன்றி
லராய்விழையும் ஒளர்கின்றனவாகிய பொன்னுமணியுந்நட ஓரோசனை
யெல்லையாகிய நிலமும் குளர்ச்சிகொள்ளப்பட்டது; அம்மலைதான் சித்திர
கூடமென்னும் பெயரையுடைத்தென்க. (உச - ௭)

1193. முழவின்னிசைமூரிமுழங்கருவி
கழையின்றுணிசந்தோடிகல்லெனவீர்த்
திழியும்வயிரத்தொடினம்மணிகொண்
டழியும்புணலஞ்சனமாநதியே.

(இ-ள்.) கழையின்றுணியைச் சந்தோடையீர்த்து வயிரத்தோடே மணி
யையுங்கொண்டு அச்சித்திரகூடத்தினின்று இழியும் அருவியானது மிகப்
பெருகும்பாறு, அஞ்சனமாநதியென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

அழியும் - பெருகும்.

(உஅ)

1194. இதுபள்ளியிடம்பணிமால்வரைதா
னதுதெள்ளறல்யாறுவைதேமரமாக்
கதிதள்ளியிராதுகடைப்பிடிநீ
மதிதள்ளியிடம்வழைகுழ்பொழிலே.

அவ்விடத்தேயிருந்து, இதுபள்ளியென்று ஓரிடத்தைக்காட்டிக்கூறி,
அதுமுதலாக முன்கூறியவற்றைக் கூறிட்டுச் சுட்டிக்காட்டினான். உவை
யென்றது, ஒழிந்தவிரண்டுபக்கத்தையும்.

(இ - ள்.) இஃது அந்தப்பள்ளி; இதற்கு இடப்பக்கம் அந்தமலை
தான்; வலப்பக்கம் அந்தயாறு; முன்னுமின்னும் தேமாமரமும் வழைகுழ்
பொழிலும். இவ்விடம் இன்பத்தால் அறிவைக்கெடுக்கும்; நீ போக்கைத்
தவிர்த்திராதே காரியத்தைக் கடைப்பிடித்துப் போவென்றானென்க. (உச)

வேறு.

1195. வருந்துநீர்மையம்மாதவர்பன்னியுட்
குருந்தமேறியகூரம்பார்முல்லை
பொருந்துகேள்வரைப்புல்லியபொன்னனார்
மருங்குபோன்றணிமாக்கவின்கொண்டதே.

அணிமருங்கு - ஒப்பித்தவடிவு. மாக்கவின் - மிக்க அழகு.

(இ - ள்.) பயனின்றித் தவத்தால் வருந்துந்தன்மையையுடைய அத் தாபதர்பன்னியிற் குருந்தத்தையேறிய அரும்பார்ந்தமுல்லை தம்மனம்பொருந்திய கணவரைத்தழுவின மகளிர்வடிவுபோலே மிக்க அழகினைக்கொண்ட தென்க.

இது நினைக்க கடைப்பிடித்துப் போகவிடுமென்பது கருத்து. (௩௦)

1196. குரவநீடியகொன்றையங்கானின்வாய்
வாகுவானிற்றொலைச்சுநர்பாடவி
னாவவண்டொடுதேனினம்யாழ்செயும்
பாவைமாநிலம்பன்னிருகாதமே.

(இ - ள்.) அம்மலையை விட்டு இழிந்தாற் கொன்றைக்காட்டிடத்திற் பாப்பையுடைய வினாநிலம் பன்னிருகாதவழியாயிருக்குமென்க.

வரகை அரிவாளால் அழப்பார்பாடுதலின், அம்மிடற்றுப்பாடலுக்கேற்ப வண்டும் தேனும் யாழைக்காட்டுநிலமென்க. (௩௧)

1197. ஆங்கவெல்லையிகந்தடுதேறலும்
பூங்கட்பொற்குடமுந்நிறைத்தீண்டிய
வேங்குகம்பலத்தின்னிசைசூழ்வயற்
ருங்குசீர்த்தக்கநாட்டணிகாண்டியே.

(இ - ள்.) அந்தக் கடத்தின் எல்லையைக் கடந்துபோய்ப் பின்பு தக்க நாட்டினழகைக் காண்பாயென்க.

அநேகவும் பூவாலாக்கினமதுவும் பொற்குடங்களிலே நிறைத்தலாலே அதனையுண்டு பாடுகின்ற இன்னிசையீண்டிய கம்பலத்தைச்சூழ்ந்த வயலினையும் சீரினையுமுடையநாடென்க; “ஏங்கியமிடறு” (சீலப். ௩ : ௫௧) என்றார். கம்பலை, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது. (௩௨)

வேறு.

1198. பாளைவாய்க்கழுகினெற்றிப்படுபழமுதிரவிண்டு
நீன்கழைக்கரும்பினெற்றிநெய்ம்முதிர்ந்தொடையல்கீறி
வாளைவாயுறைப்பங்க்கிவராஸொடுமறலுமென்ப
காளைநீகடந்துசெல்லுங்காமருகவின்கொண்டே.

(இ-ள்.) காளாய்! நீ காட்டைக்கடந்துசெல்லுமந்நாடு, கழுகின்றெற்றி யிலுண்டாகியபழம் லின்ன உதிர்ந்தலின், இறுல்கிழிந்து அதிர்நென் தம்வாயி

லே துளிப்ப அதனை வாளை வராலோடேகூடக்கிடத் தம்மில் மாறுபடாநிந்து
மென்க.

செய் - தேன். என்ப, அசை.

(௩௩)

வேறு.

1169. அங்கதன்றனதிடங்கடந்துபோம்வழிப்
பொங்குபூஞ்சண்பகப்போதுபோர்த்துரா
யங்காட்டரிவையர்கூந்தனாறித்தே
னெங்குமொய்த்திழிவதோர்யாறுதோன்றுமே.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அந்தநாட்டிழைய இடத்தைக் கடந்து
போங்காலத்து ஓர்யாறு அங்குத்தோன்றுமென்க.

போதுபோர்த்துப் பார்து அந்நாட்டினமகளிர் கூந்தல்போலேநாறித்
தேன்மொய்க்கப்பட்டு இழிவதோர் யாறென்க. 'கடந்து' எனவே கேட
சரியைக் கொள்கின்றதும் கூறினாலும்.

(௩௪)

1200. (க) மின்னுடைமணிபலவான்றிமேதகு
தன்னுடைநலம்பகிர்ந்துலகமுட்டலிற்
பொன்னுடைக்கலையல்குற்கணிகைப்பூம்புனன்
மன்னுடைவேலியைவல்லீந்தினால்.

1201. (உ) யானைவெண்மருப்பினூலியற்றியாவது
மானமாக்கவரிவெண்மயிரின்வேய்ந்தன
தேனெயூன்கிழங்குகாய்பழங்கள்செற்றிய
கானவர்குரம்பைசூழ்காடுதோன்றுமே.

இவைபிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) யாவதும் - எல்லாம். தேன்முதலியன செற்றியகுரம்பை.

(இ - ள்.) அரசர்கெடுத்தற்குக் காரணமாகியவேலியை ! மணிகளையரித்
துத் தன்னுடையநலத்தைக்கூறுபடுத்தி உலகத்தைபூட்டலிற் கணிகையாகிய
புனலை விரையநீந்தினால், யானைக்கொம்பாலே கால்வளை முதலியவெல்லா
மியற்றி மானமாவாகிய கவரியின்மயிராலே வேய்ந்தனவாகிய குரம்பைகள்
சூழ்ந்த காடு தோன்றுமென்க.

(௩௫-௬)

1202. கடுந்துடிக்குரலொடுகடையுங்கட்குர
னெடுக்கைமான்சூன்மணியருவிளீஞ்சூர
லெடுப்புவிக்குரலொடுமயங்கியஞ்சிய
விடும்பைமான்சூல்விளியெங்குமிக்கவே.

(இ - ள்.) அக்காடுக்கும் மிக்கவாகிய ஓசை துடிக்குரலும், கள்
அரிக்குக்குரலும், யானையின்சூரலும், அருவிவீழ்சூரலும், புலிக்குரலாலஞ்சி
மயங்கிய மான்சூரலும், சீழ்க்கையுமென்க.

(௩௬)

1203. பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன்பொற்புடைக்
கன்னியமகளிரிற்காண்டற்கரியன
நன்மணிபுரித்தனவாவிநான்குள
கன்னவிரோளிமுகாட்டுவாயவே.

அ, அசை. பூரித்தன், விகாரம். காட்டிடத்தனவாகிய வாவி.

(இ - ள்.) தோளினாய்! சக்கரவர்த்தியுடைய கன்னியாகிய மகளி
ரைப்போலே காண்டற்கரியனவாகிய வாவிதன் நான்குள ; அவற்றின்வேறு
பாடு கேளென்க. (௩௮)

1204. அருங்கலச்சேமிதழார்ந்தவாவிபொன்
றிரும்பெரிபொன்செயுமிரதநீர்தொன்
றொருங்குநோய்தீர்ப்பதொன்றமிர்தமல்லதொன்
றரும்பவிழ்குவனைநீர்வாவிபாகுமே.

(இ - ள்.) அந்த வாவுகளில், பொற்றாமரைநிறைந்ததொன்று ; இரத
மாகிய நீர்தொன்று ; எல்லாநோயையும் தீர்ப்பதொன்று ; அமிர்தமல்ல
தொன்று. ஆதலின் குவனைநீர்வாவிபல்லது நமக்கு நுகர்த்தகாகாவென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை. இனி, நோய்தீர்ப்பதாகிய அமிர்தமொன்று.
அல்லதொன்று என்றது நஞ்சினை ; நீர்வாவி அமிர்தமல்லாததொன்றென்
றது நச்சுப்பொய்கையென்றமாம். (௩௯)

1205. கையெசிலையினர்காட்டுள்வாழ்பவர்
பையுடையாக்கையர்பாவமூர்த்திய
ரையெனத்தோன்றுவர்தோன்றியாளழித்
துய்வகையரிதெனவுடலங்கொள்பவே.

(இ - ள்.) அவற்றைக்காத்துக் காட்டுள்வாழ்வார், சிலையினராய்த் தோற்
பையணிந்தயாக்கையராய் விரையத்தோன்றுவர் ; அங்கனத்தோன்றி அவற்
றைக் கோடற்குச்சென்ற பாவமூர்த்தியரைப் பிழைத்தலரிதெனக்கூறி ஆள
ழித்து உடலைக்கொள்வரென்க.

பையுள், விகாரமுமாம்.

(௪௦)

1206. அண்ணன்மேலரிவையர்கண்ணின்மொய்த்தவண்
மண்ணின்மேன்மார்தர்கண்மொய்க்கும்வாவியை
யெண்ணமொன்றின்றியேயிடத்திட்டேகிறுந்
றுண்ணெனச்சிலையவர்தொழுதுகாண்பவே.

(இ - ள்.) சின்னிடத்து மகளிர்கண் மொய்க்குமாறுபோல மார்தர்கள்
அவ்விடத்தை மொய்க்கும்வாவியை இடத்திட்டு அவற்றைக்கொள்ளவேண்டு
மென்னுநினைவு சிறிதுமின்றியேபோனால் அச்சிலையவர் இவன் கல்லினை
யுடையவனென்று துணுக்கென மொய்த்துத் தொழுதுகாண்பரென்க.

இதனால், அவற்றிற்கு இடமேபோவென்றான்.

(௪௧)

1207. பாடல்வண்டியாழ்செயும்பசம்பொற்கிண்கிணித்
தோடலர்கோதைமின் றுளும்புமேகலை
யாடியகூத்திதனைசந்தசாயல்போன்
றாடுபோக்கினியதங்கோரைங்காதமே.

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, வண்டு யாழ்செய்யும் ஓரைங்காதமும் கிண்
கிணி முதலியவற்றையுடைய கூத்திசாயல்போலே ஊடுபோக்கு இனிய
தொன்றாய் அகப்பட்டார் நீங்குதலரிதாயிருக்குமென்க. (சஉ)

1208. கோதைவீழ்ந்ததுவெனமூல்லைகத்திகைப்
போதுவேய்ந்தினமலர்பொழிந்துகற்புடை
மாதாரம்மனமெனக்கிடந்தசெந்நெறி
தாதின்மேனடந்ததோர்தன்மைத்தென்பவே

(இ - ள்.) அவ்விடத்தே மாலைவீழ்ந்ததென்னுமபடி மூல்லையோடே
கத்திகைப்போது மறைக்கப்பட்டு ஒழிந்த இனமலர்கள் தேனைப்பொழியப்
பட்டுக் கற்புடைமகளிரம்மனமெனக் கிடந்த செவ்வியநெறி நிலத்தினன்றித்
தாதின்மேலே நடந்ததொரு தன்மைத்தென்க. (சஉ)

1209. மணியியற்பாலிகையனையமாச்சனை
யணிமணிநீண்மலரணிந்ததாயிடை
யினைமலர்ப்படலிகைபோலுமீரம்பொழில்
கணையுமிழ்சிலையினய்கண்டுசேறியே.

(இ - ள்.) சிலையினாய் ! பாலிகையொத்தசனை மலரால் அணியப்பட்
டது ; அதனையும், பூந்தட்டுப்போலும்பொழிலையும் கண்ணுலேகண்டு அவ்
வழியைச்செல்வாயாகவென்க.

இடை - வழி. ஒன்றையும் துகராதேகொள்ளென்றான். (சச)

1210. இலைப்பொலிபூண்மூலையெரிபொன்மேகலைக்
குலத்தலைமகளிர் தங்கற்பிறற்றிண்ணிய
வலைத்துவிழருவிகளார்க்குஞ்சோலேகுழ்
வலத்ததுவனகிரிமதியிற்றோன்றுமே.

அருவிகளார்க்கும் வனகிரி.

(இ - ள்.) மூலையினையும் மேகலையினையுமுடைய மகளிர்கற்புப்போல்
திண்ணியவனகிரி நினக்கு வலத்தது ; அருவியாலும் குளிர்ச்சியாலும் மதி
போற்றோன்றுமென்க. (சகி)

1211. கரியவன்றிருமுடிகவிழ்த்தசேவடிப்
பெரியவன்றிருமொழிபிறழ்தலின்றியே
மரியவருறைதலின்மதனகீதமே
திரிதரப்பிறந்ததோர்சிலம்பிற்றென்பவே.

(இ - ள்.) அஃது, இத்திரன் தலையைச்சாய்த்த சேவடியினையுடைய பெரியவன் அருளிச்செய்த ஆகமத்தைத் தப்புதலின்றி அதிலேமருவின இருடிகள் உதைதலின், காமனது தீதமொன்றுமே அவ்விடத்தினீங்க, இயல்பா லுள்ள ஓசைகளெல்லாம் பிறந்ததொரு பக்கமலையையுடையதென்க. (ச௬)

1212. ஏற்றருமணிவரையிறந்துபோனபின்
மாற்றருமணநெறிமகளிர்நெஞ்சமே
போற்பலகவர்களும்பட்டதாயிடை
யாற்றல்சால்செந்நெறியறியக்கூறுவாம்.

மாற்றருநெஞ்சம் - வசப்படுத்தவொண்ணாத நெஞ்சம். கவர்ப்பு, பலவாதல் ; விகாரம்.

(இ - ள்.) ஏறுமிடம் அரிய அவ்வரையைக் கடந்துபோயபின்பு, புணர்ச்சிநெறியையுடைய பரத்தையாது நெஞ்சம்போல் வழி பலகவர்ப்புக்களு முண்டாயிற்றதலின், அவ்வழியிடத்துச் செல்லுதலமைந்த செந்நெறியை அறியக்கூறுவேம் ; அதன்கேளென்க. (ச௭)

1213. சுரும்புகுழ்குவனையோர்சுணையுண்டச்சுனை
மருங்கிலோர்மணிச்சிலாவட்டமுண்டவண்
விரும்பிவண்டிமிர்வதோர்வேங்கைவேங்கையின்
மருங்கிலோர்செந்நெறிவருக்கப்பட்டதே.

(இ - ள்.) ஒருசுணையுண்டு ; அச்சுனைமருங்கிலே ஒருசிலாவட்டமுண்டு ; அதன் அருகே ஒருவேங்கையுண்டு ; அவ்வேங்கையின்பக்கத்தே ஒரு செவ்விய வழியுண்டு ; அது யான் கூறப்பட்ட வழியென்க. (ச௮)

வேறு.

1214. கைம்மலர்த்தனையகார்த்தகடிமலர்நாறுகான
மொய்ம்மலர்க்குவனைக்கண்ணிமொய்ம்பரீமுழுதுநீந்தி
வைம்மலர்த்திலங்குவென்வேன்மத்திமதேயமாளுங்
கொய்ம்மலர்த்தாரினுனைக்கண்ணுறுகுணமதென்றான்.

(இ-ள்.) மொய்ம்பனே ! இவ்வடையாளங்களைக்குறிக்கொண்டு கானத்தை முழுதுங்கடந்துபோய்க் கூர்மைமிக்குவிளங்கும் வேலையுடைய மத்திமதேயத்தையாளுமரசனை எதிர்ப்படுதி ; அது நினக்கு ஊழான் இயல்பாகவுள்ளதொன்றென்று வழிசொன்னானென்க.

குணம் - பண்பு.

(சக)

1215. மண்ணகங்காவன்மன்னன்மாதாம்பாவைமாசி
லொண்ணுதன்மகளைத்தந்திங்குறைகெனவொழுநாளுள்
வெண்மதியிழந்தமீன்போற்புல்லெனவெய்தினின்ற
வண்ணனின்ரோழொல்லாமவ்வழியடைவரென்றான்.

(இ-ள்.) மண்காவலனுதியேந்தி, பாவையாதியதன்மகளை நினக்குத் தந்து இவ்விடத்தேபுகைகவென்றுகூற, நீயும் அங்கனம்படக்கும்ராளிலே, வருந்திரின்ம நந்தட்டனும் நின்றேழரும் எல்லாம் அவ்விடத்தேவந்து நின்னைச் சேர்வரென்றானென்க. (டு௦)

வேறு.

1216. நெட்டிடைநெறிகளுநிகரில்கானமு
முட்டிடைமுடிக்கருமொய்கொள்குன்றமு
நட்டிடையிடங்களுநாடும்பொய்கையு
முட்படவுரைத்தனனுறுதிநோக்கினான்.

(இ-ள்.) தூரிய இடத்தைபுடையவழிகளும், கானமும், போக்கில்லாத அருவழிகளும், குன்றமும், உறவுகொள்ளுமிடங்களும், நாடும், பொய்கைகளும் முன்னே தோன்றக்கூறினாய், பின்பு, அவனுக்கு மந்திரங்களைக் கூற நின்றதானென்க. (டு௧)

1217. செல்கதிமந்திரஞ்செவியிற்செப்பிய
மல்லலங்குமரணவாழநாட்டவே
வல்லவன்மந்திரமூன்றுங்கொள்கெனச்
சொல்லினனவற்றதுதொழிலுந்தோன்றவே.

(இ - ள்.) நற்கதியிற்சேரு மந்திரத்தைத் தனக்குச்செப்பிய குமாணவாழநாட்டவே வல்லவன், அஃது அவன் கருத்தன்மையின் அதனைத்தவிர்ந்து, இம்மந்திரமூன்றையும் குறிக்கொள்கவென்று அவற்றினுடைய தந்திரமும் தோன்றக் கூறினானென்க. (டு௨)

1218. கடுந்தொடைக்கவர்களைக்காமன்காமுறப்
படுங்குறருமிதுபாம்புமல்லவுங்
கடுந்திறனெய்களுங்கெடுக்கும்வேண்டிய
வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினான்.

(இ - ள்.) இது, காமன்விரும்பப்படும் சாரீரத்தைத்தரும் ; இது பாம்பின்விடத்தையும், ஒழிந்த மண்டலிமூதலியவற்றின் விடங்களையும், கடுந்திறல்களையும், நோய்களையுங்கெடுக்கும் ; இது வேண்டிய உடம்பைத்தருமென்று அவற்றின் வேறுபாடறியக் கூறினானென்க.

காற்று நெருப்பு நீர் முதலியவற்றை, 'கடுந்திறல்' என்றான். (டு௩)

வேறு.

1219. கந்தகிகளிறுகொல்லுங்கருவரையுழுவையன்னான்
மந்திரமூன்றுமோதிவானவிற்புரையும்பைந்தா
நீந்திரன்மன்னேநோக்கியிக்கியர்குழாத்தைநோக்கிச்
சினதையிற்செல்வலென்றான்மேவனுஞ்செலவுநேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) புலியன்னுன், மந்திரமூன்றையும் படித்துச் சுதஞ்சணனையும் பார்த்து அவன் தேவியர்திரனையும் பார்த்து மனம்போலே வருந்தாமற்கடிது செல்வேனென்றான்; தேவனும் அவன்போக்கை உடன்பட்டானென்க.

தூரகமனமும் கலைகளினொன்றாதலின், அதுவல்லனென்பதும் இதனும் பெற்றும். செல்வமிகுதியான் இர்திரனென்றார். (௫௪)

1220. மனைப்பெருங்கிழத்திமாசின்மலைமகடன்னையான்சென்
றெனைத்தொருமதியினுங்கொலெய்துவதென்றுநெஞ்சி
னினேத்தலுந்தோழனக்குநிழலுமிழ்ந்திலங்குசெம்பொற்
பனைத்திரண்டனையதோளாய்பன்னிருமதியினென்றான்.

வெள்ளிமலையிற் றேன்றிவந்த மனைப்பெருங்கிழத்திதன்னை, மாசில்
லாத மகடன்னை.

(இ - ள்.) தத்தையையும் குணமாலையையும் எவ்வளவிற்கும் ஒருதிக்க
ளிலே யான்சென்றுகூடும் தன்மையுண்டாமென்று நினைத்தவளவிலே, அத
னையறிந்து, தோழன் நக்கு, தோளாய்! நீ எய்துவது பன்னிரண்டாமதியிலே
யென்று கூறினென்க.

கொல், அசை. இன், ஏழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க. சீவகன்
பன்னிருமதிக்குள்ளே இராசமாபுரத்தேசென்று குணமாலையையெய்தினு
னேனும் மனக்கவற்சியின்றி நிலைபெறவிருந்து எய்தாமையின், அதனைத்
தேவன்கூறானுயினான். இனித் தத்தையையே நினைந்தானென்னிற் குண
மாலையை வரைந்ததற்குநிகழ்ந்த ஊடல்தீர்த்துப் புணராமையின், அவனையே
நினைந்தானென்க. (௫௫)

1221. ஆறிருமதியினெய்தியரட்டனையடர்த்துமற்றுன்
வீறுயர்முடியஞ்சூடிவிழுநிலக்கிழமைபூண்டு
சாறயர்ந்திறைவற்பேணிச்சார்பறுத்துய்தியென்று
கூறினன்கதீர்ப்கள்பொங்குங்குளிர்மணிமுடியினுனே.

அரட்டன் - குறும்பன்.

(இ-ள்.) முடியினுன், பின்னும், பன்னிரண்டாந்திங்களிலே இராசமா
புரத்தைச்சேர்ந்து கட்டியங்காரனையுங்கொன்று உனக்குத் தொன்றுபட்டு
வந்த முடியையுஞ்சூடி நிலத்திற்கும் உரிமைபூண்டு விழாக்கொண்டாடி
இறைவனைவழிபட்டிப் பிறப்பறுத்து விடுபெறுவையென்றுகூறினென்க.

இது தேவியர்முன்னாதலின், வெளியானகாரியங்கள்கூறினான். (௫௬)

1222. சொற்றிறற்குழ்ச்சிமிக்கசுதஞ்சணன்கருங்காடி
விறிறிறற்குருசிற்கெல்லாம்வேறுவேறுரைப்பக்கேட்டே
சுற்றியதோழிமாரைவிடுத்தனன்றொழுதுநின்றான்
கற்பகமாமுஞ்செம்பொன்மாரியுங்கடிந்தகையான்.

(இ - ள்.) சொல்லியையுடைய சதஞ்சணன், மறைபொருளல்லாத வற்றை வேறுகாடி அங்மனம் சுருக்கக்கூறிப் பின்பு குருசிலுக்கு மறை பொருளாகிய சூழ்ச்சிமிக்காவெல்லாம் வேறுகக்கொண்டிருந்த கூறக்கேட்டு, அவன், பின்பு சதஞ்சணனைத் தொழுதுசூழ்ந்தறிந் தோழ்மாரை விடுத்தின்றுனென்க.

ஆசாரியனாவின் றொழுதானென்க. இனிப் போக்கு ஒருப்படுத்தின், வழிபடுதெய்வத்தைத் தொழுதானென் தலுமாம். (ரு௭)

வேறு.

1223. செட்டிளஞ்செங்கயல்காப்பச்செய்துவிற்பூட்டிமேல்வைத்தனபுருவப்பூமக
உட்டிருந்திருததற்றிலகமேயென
மோட்டிருங்கதிர்திராமுனைத்ததென்பவே.

(இ-ள்.) அங்மனம்நின்றானாக, கயல்களைக்காக்கப்பண்ணி வில்லைப் பூட்டி மேல்வைத்தாற்போலும் புருவத்தினையும் கண்ணையுமுடைய நிலமகள், நுதலிலிட்ட திலகமென்னும்படி ஞாயிறு கடலிலேமுனைத்ததென்க. (ரு௮)

வேறு.

1224. அழல்பொதிர்தநீளெனினலர்தார்மார்பற்கிம்மலைமேற்
கழல்பொதிர்தசேவடியாற்கடக்கலாகாதெனவெண்ணிக்
குழல்பொதிர்ததிஞ்சொல்லார்குழாத்தினீங்கிக்கொண்டேந்தி
நிழல்பொதிர்தநீண்முடியானினைப்பிற்போகிநிலத்திழிந்தான்.

(இ - ள்.) நீண்முடியான, அலர்தார்மார்பற்கு இவ்வடியால் இம்மலை மேற் போகமுடியாதென்றுகருதிக் குழாத்தினின் துரீங்கி ஏந்திக்கொண்டு நினைவுபோலேபோய் நிலத்தே இழிந்தானென்க. (ரு௯)

1225. வண்டனரிச்சந்தனமும்வழையுமாவும்வான்நீண்டி
விண்டொழுதுநீங்கனிகள்பலவுமார்தவியன்சோலை
மண்கருதும்வேலானைமறித்துங்காண்கவெனப்புல்லிக்
கொண்டொழுந்தான்வானவனுங்குருசிறுளேசெலவயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்மனமியிந்த, சந்தனமுதலியன வாளைத்தீண்டப்பட்டு விரிந்து தேனெழுகும் கனிகள்பலவுநிறைந்த சோலைவலே, வேலானைப் பின்பும் காண்பேனாகவென்றுகூறிப் புல்லிக்கொண்டு தேவன்போனான்; குருசில்தானே போதலைச் செய்தானென்க.

முடிசூட்டுதற்கும் வீடுபெற்றபடிகாண்டற்கும் வருதல்குறித்து, 'மறித்தும்' என்றான். ஈண்டு, 'மண்கருதும்' என்றதனாகுறித்து, மேலும், "மண்கொண்டவேலான்" (சீவக. ௨௩௫௩) என்பார். இதற்குமுன் தனியேபோகாமையின், தேவர் நொந்துகூறினார். (௬௦)

1226. வாளுழலைபாய்ந்தியைவளநாகிட்டினமென்னுந்
தாளொழியப்போகேறுதனியேபோந்ததெனவெண்ணி

நீளருவிக்கண்ணீர்வீழ்த்தலறிவண்ணங்கரிந்துருகிக்

கோளுழுவையன்னாற்குக்குன்றமுநின்றமுதனவே.

வாள், ஆகுபெயர். இனைய வளநாகு - தத்தையும் குணமாயையும். இனம் - தோழர்; இவற்குக் கால்போதலின், 'தான்' என்றார். ஏறென்னும்பெயர்வரை வரைகளின் உட்கோள். புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடும் ஒக்குமென்ற, 'உழுவையன்னான்' என்றார்.

(இ - ள்.) போதேறு, தோழரென்கின்றகால் அவ்விடத்தேறிநிற்கவும் வாட்படையாகிய உழுவையப்பாய்ந்து நாகுகளைக் கைவிட்டுத் தனியேபோந்த தென்றுகருதி, அருவியாகியகண்ணீரைவீழ்த்துக் கூப்பிட்டு மனக்கவற்சியால் மேனிகருகி அசம்புவித்தலின் உள்ளுருகிப் புலியையன்னாற்கு மலைகளும் நின்று அழுதனவென்க.

தேவர், தம் குறிப்பை மலைகளின்மேலேற்றினார்.

(௧௧)

1227. மிக்கார்தங்கேட்டின்கண்மேன்மையில்லாச்சிறியார்போ

னக்காங்கேயெயிறுடைந்தநவமுல்லைநாள்வேங்கைத்

தக்கார்போற்கைம்மறித்தகாந்தளந்தோதகாதெனவே

தொக்கார்போற்பன்மாவுமயிலுந்தோன்றித்துளங்கினவே.

(இ - ள்.) பெரியோர்தங்கேட்டிடத்து அறில்லாத கீழ்மக்கள் நகு மாறுபோலே, முல்லை, வேங்கைக்கண்ணேநின்று நக்கு அப்பொழுதே எயிற்றின்றன்மைகெட்டன; அதுகண்டு நன்மக்களைப்போலே, காந்தள், அந்தோ! இது தகாதென்று கைகவித்துவிலக்கின; அவ்வளவிலே சுற்றத்தாரைப்போலே மாவும் மயில்களும் தோன்றி நடுங்கினவென்க.

(௧௨)

1228. கொல்லையகடணைந்துகுறும்புசேர்ந்துதமியியாரை

முல்லைமுறுவலித்துநகுதிர்போலுமினிதும்மைப்

பல்லையுகுத்திடுவமென்றுபைம்போதலர்சிரித்தித்

தொல்லைநிறங்கருகித்தும்பியாய்ந்துதுகைத்தனவே.

(இ - ள்.) தும்பி, முல்லைகள்! நீங்கள் கொல்லையின் மடுவையணைந்து வேங்கையாகிய அரணைச்சேர்ந்து தமியாரை தும்முள்ளே சிறிதேர்க்கைத்துப் பின்பு பிறறியச் சிரியாநின்றிர்போலேயிருந்தீர்; இம்நளம் நகும் தும்மைப் பல்லையுகுத்திடுவமென்று போதிலும் அலரினுமுள்ள தேனைச்சிறித்த தாம் கருகித் துகைத்தனவென்க.

போது - அலர்கின்றமுகை. இயல்பாகக் கருகினவேனும் இவ்வருத்தத் திற்குக் கருகியென்றார். 'தும்பியார்த்து' என்றும் பாடம்.

(௧௩)

1229. தோடேந்துபூங்கோதைவேண்டேங்கூந்தறொடேலெம்மில்

பிடேந்திரிவையரிற்பெயர்கென்றுமிடவார்போற்

கோடேந்துகுஞ்சாங்கடெருட்டக்கூடாபிடிநிற்கும்

காடேந்துபூஞ்சார்கடந்தான்காவிற்கழலானே.

(இ - ள்.) நீதருகின்ற கோதையை யாங்களேண்டேம் ; ஆதலின்கூர் தலைத் திண்டாதேகொள் ; வழிமாறினும் ; இஃது எம்முடைய இல்லம் ; நீசெல்லும் பரத்தையரில்லைதப்போவாயாகவென்று ஊடும் மடவாரைப்போலே, கனிதர்கள் ஊடல்தீர்க்க ஊடல்தீராதே பிழகர் நீற்குஞ்சாரலைக் காலாலே கழலான் போனானென்க.

இதற்குமுன், காலால் வழிநடவாமையின், தேவர் இங்கனங்கூறினார்.()

வேறு.

1230. காமுகமூட்டப்பட்டகாரிருட்டுணியுமொப்பா
 மூழையுடும்புபற்றிப்பறித்துமார்பொடுங்கியுள்ளான்
 வாழ்மயிர்க்காடியொப்பான்வாய்க்கிலையறிதலில்லான்
 மேழகக்குரலினோர்வேட்டுவன்றலைப்பட்டானே.

(இ - ள்.) ஒருவேட்டுவன், கருமையூட்டப்பட்டதோர் இருட்டுணியையும் ஒப்பான் ; பறித்தலால் மார்பு உள்ளையொடுங்கியுள்ளான் ; காடியொப்பான் ; வெற்றிலை என்றுகண்டறியாதவன் ; மேழகம்போலும் குரலினையுள்ளதிர்ப்பட்டானென்க.

வான்மயிரும், ஏழகமும் ஒருவகைப்பாடம்.

(சுரு)

1231. கொடிமுதிர்கிழங்குதிந்தேன்கொழுந்தடிநறவொடேந்திப்
 பிடிமுதிர்முலையினுடன்றழைத்துகிற்பெண்ணினோடுந்
 தொடுமரைத்தோலன்வில்லன்மரவுரியுடையன்றோன்ற
 வடிநுனைவேலினுன்கண்டெம்மலையுறைவதென்றான்.

(இ - ள்.) அவன், கொடிமுதிர்ந்த கிழங்குமுதலியவற்றைக் கள்ளுடனேயேந்தி, முதிர்ந்தமுலையினாகிய பிடிபோலும் தன்பெண்ணுடனே, செருப்பினையுய் வில்லினையுய் உடையினையுய் அணுகத் தோன்றினானாக, வேலினுன்கண்டு, இருப்பது எம்மலையிலென்றுகேட்டானென்க. (சுரு)

1232. மாலேவெள்ளருவிசூழமற்றிதாதோன்றுகின்ற

பிச்சூழ்கிளிசமக்கலாற்று

ரகள்காய்க்கும்வண்புனமதற்குத்தென்மேன்

மற்று, அசை. இதா, திசைச்சொல்.

(இ - ள்.) அருவிசூழ, ¹ இசாதோன்றுகின்ற மலைத்தலையிலே ஒழுங்குபட்ட திணைகள் கிளியெடுக்கவொண்ணாதவாகக் காய்ப்பது ஒருபுனம் ; அதற்குத் தென்மேலேமலையிலுள்ள குவட்டில் வாழ்வாரில்லைத்து பாண்டலையெனென்றானென்க. (சுரு)

1233. ஊழினீருண்பதென்னென்றுரைத்தலுமுவந்துபோக்கி

மோழலம்பன்றியோடுமுளவுமாக்காதியட்ட.

(பி - ம்.)—1. 'இந்தா'

சுரு

போழ்நிணப்புழுக்கறெனெய்பொழிந்துகப்பெய்துமாந்தித்
தோழியம்பெரிதுமுண்டுந்தொண்டிக்கனிதீனையென்றான்.

(இ - ள்.) முறையால் நீர் உண்பதென்னென்று கேட்டபின், உவந்து
பார்த்து, தோழ ! ஆண்பன்றியோடே எய்ப்பன்றியையுக் கொன்றுசமைத்த
புழுக்கலைத் தேனை மிகவார்த்துத்தின்று பின்பு நெல்லாலாக்கின கள்ளாகிய
இதனையும் உண்பேமென்றானென்க. (௬௮)

1234. ஊடுகுடிதேனுங்கள்ருமுண்டியிர்கொன்றபாவத்

தீனராய்ப்பிறந்ததிங்ஙனினியிவையொழியினென்னக்

கானில்வாழ்குறவன்சொல்லுங்கள்ளொன்றேன்கைவிட்டா
வேனையெம்முடம்புவாட்டலெவன் பிழைத்துக்கொலென்றான்.

(இ - ள்.) முற்பவத்தில் ஊன் முதலியவற்றையெண்ணி உயிரையுக்கொன்ற
பாவத்தாலே இவ்விடத்து எயிராய்ப்பிறந்தது; இனிஇவற்றைக் கைவிடுமி
யென்று கூறு, காளக்குறவன் பலரும் நன்றென்றுகூறும் கள்முதலியவற்
றைக் கைவிட்டால் யாங்கள் எங்ஙனம்பிழைப்போம், எம்முடம்பை நீவாட்ட
வேண்டா, ஒழிந்தவுடம்புகளை வாட்டுவாயாகவென்று சொன்னானென்க. ()

1235. ஊன்சுவைத்துடம்புலீக்கிரகத்திலுறைதனன்றோ

வூன்றிறுதுடம்புவாட்டித்தேவராயுறைதனன்றோ

வூன்றியிவ்விரண்டினுள்ளுமுறுதிநீயுரைத்திடென்ன

வூன்றிறுதொழிந்துபுத்தேளாவதேயுறுதியென்றான்.

(இ - ள்.) ஊன்சுவைத்து உடம்பைலீக்கி நரகத்திலுறைதல் நன்றோ?
ஊன்சுத்தின்னோதே வாட்டித் தேவராயுறைதல் நன்றோ? கடைப்பிடித்து
இவ்விரண்டினுள்ளும் நல்லது நீகூறென்ன, ஊன்சுத்தவிரந்து தேவனாதலே
உறுதியென்றானென்க. (௭0)

1236. உறுதிநீயுணர்ந்துசொன்னுயர்கதிச்சேறியேடா

குறுகியுயின்பவெள்ளங்கிழங்குணக்காட்டுளின்றே

1க்கொண்டு நுறத்தல்கண்டா,
ரன்.

(இ - ள்.) நீ உறுதியுணர்ந்துகூறியுயர்தலின், ஏடா ! இனி உயர்கதி
யிலேபோகை; இறைவனுலிற் காணப்படுவன, கொல்லாவிதத்தோடே
ஊன்றுறத்தலுங்காண்; ஆதலிற் காட்டிற் கிழங்கையுண்ணவே இன்றேஇன்ப
வெள்ளத்தைச் சேர்ந்தாய்; இவ்வொழுக்கம் நினக்கு இறுதிக்கட் பேரின
பஞ்செறியுந் கனியாயிருக்கும்; குறிக்கொள்ளுநென்க. (௭௧)

1237. என்றலுந்தேனுமுணம்பிழியலுயிறுகநீக்கிச்

சென்றடிதொழுதுசெல்கென்றேம்பெய்நீள்குன்றமென்று

கருணையுறைகுறவன்போகக்கூடொரிவளைக்கப்பட்ட

நசவர்போலநின்றபகட்டினப்பரிவுதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) என்ருகூறின்வளவிலே, வேடங், தேன்முதலையென்றநக்கை விட்டுக் குறுகச்சென்றுவனங்கி, என்ருன்றமேசெல்வேனென்ருகூறி அடன் போனாகை; அரக்குமாளிகையிலே கெருப்பாலேசூழப்பட்ட தருமன்முதலாயினார்போலே காட்டுத்தியால் வளைக்கப்பட்டுநின்ற யானைத்திரளின் வருத்தத்தை மழைபைப்பெய்வித்து நீக்கினுனென்க.

தேவன்மலைக்கும் அரண்பாதத்திற்கும்கடுகே, இவ்விரண்டமுஞ்செய்தான். (௭௨)

வேறு.

1233. இலங்கொளிமரகதமிடறியின்மணி
கலந்துபொன்னசம்புகான்றொழுகிமானினஞ்
சிலம்புபாய்வுருடையொடுகளுஞ்சென்னிரீர்
விலங்கல்சென்றெய்தினுன்விலங்கன்மார்பினுன்.

(இ - ள்.) மணிகலந்து அசம்பு காலுதலாற் சிலம்பிலே பரந்தொழுகப் பட மாணினம் மரகதத்தையிடறி வருடையொடு உகளுஞ் சென்னியையுடைய அரண்பாதத்தை விலங்கல் போலுமார்பினுன் எய்தினுனென்க. (௭௩)

1239. அந்தரவகடுதொட்டணவுரீள்புகழ்
வெந்தெரிபசும்பொனின்விழையும்வெல்லொளி
மந்திரவாய்மொழிமறுவின்மாதவ
ரிந்திரர்தொழுமடியினிதினெய்தினுன்.

(இ - ள்.) விசம்பினடுவைத்தீண்டி மேனோக்கிச்செல்வதொரு பொன்னினெனியை வெல்லும் ஒளியினையும், மந்திரத்தைவழையும் வாய்மொழியினையும், நீள்புகழினையுருடைய மாதவரடியை வருந்தாமற் சேர்ந்தானென்க.

இதனால், தான்வரையில் இருமுகளை முதலில் வணங்கினுனென்றார். ()

வேறு.

1240. முனிவருமுயன்றுவான்கண்மூப்பிகந்திரியவின்பக்
கனிகவர்கணனுமேத்தக்காதிகண்ணிரந்தகாசி
றனிமுதிர்கடவுள்கோயிருன்வலங்கொண்டுசெல்வான்
குனிதிரைமுனைத்தவெய்யோன்குன்றுசூழ்வதனை யொத்தார்.

(இ - ள்.) முனிவரும் வானிடத்துத் தமக்குவருகின்ற மூப்புக் கைவிட்டுக் கெடும்படியாக அவ்விடத்து இன்பக்கனியைறுகருந் தேவரும் முயற்செத்தக் காதிகண்ணிரந்த கடவுள்கோயிலை வலங்கொண்டுசெல்வான் இளஞாயிறு மேருவைச்சூழ்ந்த தன்மையை ஒத்தானென்க.

காதி கண்ணிரந்த-உபாதிகளைத் தன்னிடத்திலில்லாதபடிவோறுத்து

1241. தண்கயக்கும்றபோதுந்தாழ்சினையினிந்தவீயும்
வண்கொடிக்கொய்தழவும்வார்ந்துமட்டியிர்ப்பவேந்த்

திண்புகழறிவன்பாதந்திருந்துகைத்தலத்தினேற்றிப்
பண்புகொள்ளுணங்கொங்கீதம்பாணியிற்பாடுகின்றான்.

(இ-ள்.) கயத்திற்பறித்த போதையும் கொம்பில் இணங்கின வீனையும் கொடியிற்கொய்த பூவையும் மதுவுயிராநீர்க ஓந்திக் கைத்தலத்தாலேபாதத் தேயேற்றி இயல்புகொண்டருணங்களைத் தன்னிடத்தேகொண்டபாட்டைத் தளர்த்தோடோடாடாநின்றனென்க. (எசு)

வேறு.

1242. ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீலாற்பெய்ம்மாரியமைந்தோய்நீ
நீதிநெறியையுணர்ந்தோய்நீநிகரில் காட்சிக்கிறையோய்நீ
நாதனென்னப்படுவோய்நீவைசெய்பிறவிக்கடலகத்துன்
பாதகமலந்தொழுவேங்கன்பசையாப்பவிழப்பணியாயே.

ஆதிவேதம் - கொலைமுதலியநல்லாத வேதம். நீதிநெறி-சன்மார்க்கம். காட்சி - ஞானம்.

(இ - ள்.) இவைவெல்லாஞ்செய்தாய் நீயாதலின், நின்னடியைத் தொழுவேமுடைய பிறவிக்கடலகத்துப் பற்றுகையதொடர்ச்சி நீங்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றயென்றனென்க. (எள)

1243. இன்னாப்பிறவியிகந்தோய்நீயிணையிலின்பமுடையோய்நீ
மன்னுவுலகமறத்தோய்நீவரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
பொன்னுரிஞ்சிப்புகழ்வேந்தேபொறியின்வேட்கைக்கடலமுந்தி
ல்வேங்களுய்ப்போம்வண்ணமுரையாயே.

ன்பம் - அநந்தசுகம். மன்னுவுலகம் - சுவர்க்கம். மறுத்தல் - அதிற்போகத்தைத் தவிர்த்தல்.

(இ - ள்.) பொன்னெயில்வட்டத்திலவேந்தே! இத்தன்மையையாகியநீ ஐம்பொறியாலே வேட்கைக்கடலிலேயமுந்திப் பொருந்தாத தீவினையாலே வருந்துவேம் உய்யப்போம் தன்மையை அருளிச்செய்யாயென்றனென்க. ()

1244. உலகமுன்றுமுடையோய்நீயொண்பொனிஞ்சியெயிலோய்நீ
திலகமாயதிறலோய்நீதேவரேத்தப்படுவோய்நீ
யலகையில்லாக்குணக்கடலேயாருமறியப்படாயாதி
கொலையிலாழிவலனுயர்த்தகுளிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.

நீதல் - அநந்தவீரியம்.

இ - ள்.) இவற்றையுடையையாகிய நிழலோய் ! அநவாழியை வலனுண்ணி மந்தகுணக்கடலே ! நீ எல்லாரும் அறியப்படுவாயாகவென்று

5.

கூடாய்: செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்களவியாய்நின் மது. இதற்குக் கொச்சகவொருபொருள் மூன்றாலும் இவைவனைப்பாடினான். ()

வேறு.

1245. அடியுலகமேத்தியலர்மாரிதாவ
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்யாரே
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்மூன்று
கடிமதினங்கட்டழித்தகாவலனீயன்றே.

(இ - ள்.) அடியை உலகமேத்திப் பூமகழைப்பய்ய, முடிந்தவுலக
மூர்த்தியை உறுப்படி முத்தியையடைந்தவன் யார்தான்? அங்கனமடைந்
தோன், காமம் வெகுளி மயக்கமென்கின்ற மூன்றாமதிலையும் காவலழித்த
நீயேயன்றேயென்றானென்க. (அ௦)

1246. முரணவியவென்றுலகமூன்றினையுமூன்றிற்
நாணிமேற்றந்தளித்ததத்துவன்றூன்யாரே
தாணிமேற்றந்தளித்தான் நண்மதிபோனேமி
யாணுலகிற்காயவறிவரனீயன்றே.

(இ - ள்.) மூன்றாமதிலையுழித்து, அங்கம் பூர்வம் ஆதியென்கின்ற
மூன்று ஆகமத்தாலும் உலகமூன்றின்தன்மையையும் தாணிமேலே தத்து
வெளிப்படக்கூறின தத்துவன்யார்தான்? அங்கனங்கூறினவன், மதிபோலும்
அறவாழியையுடைய உலகிற்கு அரணாய் அறிவுக்கு வரையுள்ள நீயேயன்றே
என்றானென்க. (அ௧)

1247. திராவிணைநீர்த்துத்தீர்த்தந்தெரிந்துய்த்து
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்றூன்யாரே
வாராக்கதியுரைத்தவாமன் மலர்ததைந்த
காரார்பூம்பிண்டிக்குடவுணீயன்றே.

(இ - ள்.) திவினையைப்போக்கி ஆகமத்தை அருளிச்செய்து மேல்வருத
வில்லாத வீட்டியுரைத்த வாமன் யார்தான்? அங்கனமுரைத்தவாமன்,
நீயேயன்றேயென்றானென்க.

இவைமூன்றாவும் சாரணரைப்பாடினான்.

பா, முற்கூறியவே; கந்தருவ மாரக்கத்தால் இடைமடக்கின். (அ௨)

வேறு.

1248.

வெம்மலைத்தெய்வதம்விருந்துசெய்தபின்
செம்மல்போய்ப்பல்லவதேயநண்ணினான்.

பனகரம் -

10.

(இ - ள்.) அவ்வரணபாதத்தில் ஸ்ரீகோயிலைவணங்கி அவ்விடத்திற்
ணருடைய அடியைப்புகழ்ந்தபின்பாக, இயக்கி விருந்துசெய்தபின்பு
வன், சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேயத்தை நண்ணினானென்க.

1249. அரியலார்ந்தமர்த்தலினனந்தர்நோக்குடைக்
கரியவாய்நெடியகட்கடைசிமங்கையர்
வரிவராஸ்டிறழ்வயற்குவளைகட்பவ
நிருவரைவினாய்நகர்நெறியின்முன்னினுன்.

(இ - ள்.) மதவையுண்டு பொருதலின், மயங்கியநோக்குடைய கொ
டியவாய் நெடிய கண்ணையுடைய கடைசிமங்கையர் குவளையைக் களைபறிப்
பாரிருவரை வழிகேட்டு அந்தநெறியாலே நகரையனுகினுனென்க.

இருவரும் ஒக்கக்கூறுதலின், அவ்வழியே போனான். (அச)

1250. அன்னமுமகன்றிலுமணிந்துதாமரைப்
பன்மலர்க்கிடங்குசூழ்பசும்பொம்பாம்புரி
கன்னிமூதெயில்கடலுதித்தகாரிகை
பொன்னணிந்திருந்தெனப்பொலிந்துதோன்றுமே.

மகன்றில் - ஒருபுள். பாம்புரி - கீழே புறப்பட்டப் படுத்தது.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னின்பொழுது, அன்னமும் மகன்றிலும் அணி
ய்ப்பட்டுக் கிடங்குசூழ்ந்த பாம்புரியையுடைய மூதெயில், கடலை உடையாக
விரித்த நிலமகள் பூணணிந்திருந்த தன்மைத்தெனப் பொலிந்துதோன்றாந்
ருமென்க. (அரு)

1251. அகிறருகொழும்புகைமாடத்தாய்பொனின்
முகிலைவிளங்கியமொய்கொணீன்கொடிப்
பகறிலைவிளங்குசந்திராபம்பான்மையி
னிகறிலைவிளங்குவேற்காணையெய்தினுன்.

பொன்னின்கொடி ; முகில் அவ்விடத்தினின்றும் விலங்குதற்குக் கார
ணமான கொடி.

(இ - ள்.) அகிலுண்டாக்கின புகையைபுடைய மாடத்திற்கொடி பகலை
இடத்தேசென்றுவிலக்கும் சந்திராபமென்னும் நகரைக் காணீ பான்மையி
னெய்தினுனென்க.

முகில்தலைவிளங்கிய மாடத்திற் கொடியுமாம். (அசு)

1252. ம
பலர்நலம்ப
னலர்க
ருலகளந்தானெனவுளபுக்கானரோ.

அலர்கதிர் - எழுகின்ற ஞாயிறு. கரும்பினை - கரியபிள்ளை. இவன்
1252. உடக்குநோக்கிச் செல்கின்றபொழுது மேற்கிருந்தகொடி ஞாயிற்றின்மேற்
சுல்லவே கொடையாவதாம்.

(- ள்.) கொடியவலம்பெற்று உலகளந்தானென்னும்படி நகரிலுள் புக்க
நன்னீர்ப் பின்பு அரசன்பரிவாரத்தார்பலரும் மணிக்குடத்தின் மண்ணு
கூட்டிப் பரவும்படி ஏகினுனென்க.

அது, “மழகனிந்தெருத்திற்றந்த மணிக்குட மண்ணூர்ரா, லழகனை மண்ணுப்பெய்தாக்கு” (சீவக. ௧௩௪௫) என்பதனானுணர்ச்சி. இந்நிமித்தத்தின் பயன் அது. இனிநாட்டிற்கும் ஊரிற்கும் நிமித்தமென்றவைவந்து இரண்டு நிமித்தமென்பாருமுள். (அ௭)

வேறு.

1253. சந்தனக்காவுகுழந்துசண்பகமலர்ந்தசோலை
வந்துவீழ்மாலையாற்றிமணியரங்கணிந்துவானத்
திந்திரகுமரன்போலவிதைமகனிந்துகாண
வந்தரமகளிரன்னாநாடகமியற்றுகின்றார்.

(இ.-ள்.) அவன்சென்றவளவிலே, மகளிரன்னார் படுருங்கூடி, காவைச் சூழ்ந்து சண்பகமலர்ந்த சோலையில் அரங்கை நிலத்தேவந்துவீழும் மாலையை நாற்றி அணிந்து குமரன்போலே இவ்ரமகளிருந்துகாண, நாடகத்தை நடத்தாநின்றாரென்க. (அ௮)

1254. குழலெடுத்தியாத்துமட்டார்கோதையிற்பொலிந்துமின்னு
மழலவிர்செம்பொற்பட்டங்குண்டலமாரந்தாங்கி
நிலலவிர்செங்காசுசிலம்பொடுசிலம்பநீடோ
ளழகிகூத்தாடுகின்றாளாங்கின்மேலரம்பையன்னாள்.

(இ.-ள்.) அரம்பையை யொப்பாளாகிய அழகி, குழலை எடுத்துக்கட்டி மாலையாலேபொலிவெற்றுப் பின்பு பட்டமுதலியவற்றைத் தாங்கிக் காசு சிலம்போடேசிலம்ப அரங்கின்மேலே கூத்தாடாநின்றாளென்க.

“வாடிய வண்டளி ரன்ன மேனி, யாடியன் மகளி ரமைதி கூறி, னெறியி னீங்கிய டெடிய ரல்லோர், குறியிற் குறைந்த குறிய ரல்லோர், பாற்பட வில்லாப் பருமை யில்லோர்” என்னும் குத்திரத்திற்கூறிய நிலைகளுடனே ஆசிரியனிட்டவழகு கிடத்தலின், அழகியென்றார். (அ௯)

1255. தண்ணுமைமுழுவம்வீணைகுழலொடுகுயிலத்தன்பூங்
கண்ணெடுபுருவங்கைகால்கலையல்குணுசப்புக்காம
ரொண்ணுதல்கொண்டவாடற்றொட்டிமையுருவநோக்கி
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ணமாடவர்மெலிகின்றாரே,

(இ.-ள்.) அங்கனமாடுகின்ற ஒண்ணுதலையுடையாள், தண்ணுமைமுதலியன வாசியாநிற்கக் கண்முதலியவற்றிற்கொண்ட கூத்தினது ஒற்றுமைவடிவையோக்கி ஆடவர் வெண்ணெய் தீயுற்றத்போலே மெலியாநின்றாரென்க. (௧௦)

1256. ஈடலொடியைந்தவாடல்பண்ணமைகருவிழன்றுங்
புசிவணிநின்றுகுழைந்திழைந்தமீர்தமுற
டரிநெடுக்கணம்பாலுளங்கிழிந்துருவவெய்யா
மபசும்பொற்சாந்தமிலயமாவாடுகின்றாள்.

(இ - ள்.) அவன் பின்னும் பாட்டோடே பொருந்திய கூத்தம்வாச்சிய முமாகிய இம்முன்றுக்கடிப் பொருந்திவந்து மெல்கிக் கலந்து இனிமை மிகக் கண்ணுலெய்த இடுதலமைந்த சார்தமழிய ஆடாசின்றாளென்க.

சார்தம், அவன்பெயராக்கி அதற்கேற்பவுமுரைப்ப. (கக)

1257. வாணுதற்பட்டமின்னவார்குழைதிருவில்வீசப்
பூண்முலைப்பிறழப்பொற்றேடிடவயினுடங்கவொல்கி
மாணிழைவனைக்கைதம்மால்வட்டணைபோக்குகின்றான்
காண்வருகுவனைக்கண்ணாற்காணேமேனோக்கினானே.

(இ - ள்.) மாணிழை, பட்டம்மின்னக் குழைவீசப் பூண் முலையிலே பிறழத் தோடு இடப்பக்கத்தே துடங்க ஒல்கிக் கையாலேவட்டணைபோக்கு கின்றவன் கண்ணாலே காணேமேலே பார்த்தாளென்க.

கைவட்டணையாவன; அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம்; இவை பிறைக்கையாம். “தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம் வரி, எத்தொழி லாகு மபவேட் டிதமே”, “தற்சனி முதலா விடுத்தல் புறம் வர, வய்த்த லாகு முபவேட் டிதமே”, “கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம் வர, விடுத்த லாகும் வியாவர்த் திதமே”, “கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புறம் வரப், படுத்த லாகும் பரிவர்த் திதமே”, “ஆன்ற வபவேட் டிதமுப வேட் டிதம், தோன்றும் வியாவர்த் தித்ததோடு - மூன்றும், பரிவர்த் திதமு மெ னப்பகர்த்தா ரித்தை, யுரிமைப் பிறைக்கையா ளார்”. (கஉ)

1258. நோக்கினுணெடுங்கணென்னுங்குடங்கையானெடுகொண்டு
வாக்கமையுருவின்மிக்கான்வனப்பினைப்பருகவிப்பா

வீக்குவார்முலையினெற்றிவெண்முத்தஞ்சொரிந்தவன்றே.

(இ-ள்.) பார்த்தவன், கண்ணென்னும் குடங்கையாலேமுகந்துகொண்டு கவிகளாற் புகழ்தலாகா வடிவின்மிக்கானழகைப் பருகுதலாலே, இவ்விடத் துக் கண்முதலியவற்றாலாக்கிய தாளவறுதிகள் நீங்கின. பின்பு இமையாமை நோக்கிரின்றதனும் கரித்து அவள்கண்கள் சிறு துலையையிவீசி முலைத்தலையி லே நீரைச் சொரிந்தனவென்க.

இது, பெருமைபற்றிய மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாடு; கண்கரித்து நீர்வீழ்தலின், அழுகையென்னும் மெய்ப்பாடாகாது. (கங)

1259. செருக்கயனெடுங்குணத்திருமகன்காண்டலஞ்சி
நெருக்கித்தன்முலையின்மின்னுரிமுன்மணிவடத்தைமாதர்
பொருக்குதூல்பரிந்துசுந்தாப்பூவெலாங்கிரிந்துவாடத்
தரிக்கிலாள்காமச்செந்தீத்தலைக்கொளச்சாம்பினானே.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; * நிலக்குப்போல. அந்நாலெனச் சுட்டுக.

(இ-ள்.) பொருகின்ற கயல்போலும் கண்ணுள், தன் கண்ணீரை உலோக பாலம் காண்டற்கஞ்சி அதற்கொப்புக்கு முத்துவடத்தைத் தன்முலையினாலே

* திருக்குறள், ௫௭௦.

நெருக்கி அந்நூலை அழுத்துச்சித்த மமாதர் 7மடார்ப்பட்டி காமத்
தித் தலைக்கொள்ளுதலாலே தரிக்கவானாம் (கச)

1260. கன்னிமைகனிந்துமுற்றிக்காமுறக்கமழுங்காமத்
தின்னறுங்கனியைத்துய்ப்பானேந்தலேபிறர்களில்லை
பொன்னினாலுடையுங்கற்பென்முறை த்தவர்பொய்ப்பைச்சொன்ன
ரின்னிசையிவற்கலாவென்னெஞ்சிடமில்லையென்றான்.

(இ-ள்.) இவற்கல்லது என்னெஞ்ச இடமில்லையாயிருந்தது ; ஆதலிற்
கன்னித்தன்மையோடே முற்றிக்கனிந்து கமழும் காமமாகியபழத்தை துகர்
வான் இவனே ; வேறு இதற்குரியாரில்லை ; இத்தன்மை கூறாதே, பரத்தை
யார்க்குக் கற்புப் பொருளான் உடையுமென்று கூறினவர் பொய்கூறினாரெ
ன்று கருதினாளென்க. (கடு)

1261. கருஞ்சிறைப்பறவையுர்திக்காமருகானை தான்கொ
லிருஞ்சறவுயர்த்ததோன்றலேத்தருங்குருசிருன்கொ
லரும்பெற்றகுமரனென்றாங்கறிவயர்வுற்றுநின்ற
டிருந்திழையணங்குமென்றோட்டேசிகப்பாவையன்னான்.

(இ - ள்.) தேசிகப்பாவை, அத்தன்மையான், வன், குமரன் மயிலூர்தி
யையுடைய முருகனே ! சுறையுயர்த்த விளக்கத்தையுடைய காமனரு
னே ! என்று அறிவுவருத்தமுற்று நின்றாளென்க.

தேசிகப்பாவை, அவன்பெயர். அத்தன்மையாளென்றது, அவன்கல்வி
முதலியவற்றைச்சட்டிற்று. பாவையொப்பான் பாடமாயின், உவமைகூறி
யது ; இவட்குப் பெயராகாமையுணர்க. (கசு)

1262. போதெனக்கிடந்தவாட்கண்புடைபெயர்ந்திமை த்தல்செல்லா
தியாதிவள்கண்டதென்றாங்காசனுமமர்ந்துநோக்கி
மீதுவண்டாற்றுங்கண்ணிவிடலையெத்தானுங்கண்டான்
காதலிற்களித்ததுள்ளங்கானையெக்கொணர்மினென்றான்.

(இ-ள்.) இவள்கண் புடைபெயர்ந்து இமைக்கின்றதில்லை ; கண்டவரு
வம் யாதென்று அவ்விடத்தே அரசனும் பொருந்திப்பார்த்தது தானும் அவ்
விடலையெக்கண்டான் ; அப்பொழுதே அவன்மேல் விருப்பத்தாலே நெஞ்சு
களித்தது ; அதனாலே கானையை இங்ஙனம் கொண்டோருங்கொள்ளென்ற
(கச)

டி வ று.

1263. கைவளர்கரும்புடைக்கடவுளாமெனி
னெய்கனைசிலையினோடிவன்கணில்லையான்
என் மன
றையமுற்றெவர்களுமமர்ந்துநோக்கினார்.

(இ - ள்.) இல்வாழ்க்கைவளர்த்தற்குக் காரணமான கரும்பையுடைய காமனாமென்று கருதின், கணையும் வில்லும் இவனிடத்தின்மையின், இவன் அவனல்லன் ; வடிவின்வகையைப் பார்த்தால் இயக்கருள் வேந்தனாமென்று ஐயப்பட்டு எல்லோரும் அப்பொழுது பொருந்திப்பார்த்தாரென்க. (கௌ)

வேறு.

1264. மந்திரமறந்துவிழ்ந்துமாநிலத்தியங்குகின்
வந்தரகுமரனென்றாங்கியாவருமமர்துநோக்கி
யிர்திரதிருவற்குய்த்தார்க்கிறைவனுமெதிர்கொண்டோம்பி
மைத்தனைமகிழ்வகூறிமைத்துனத்தோழனென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் ஐயமுற்றுப் பின்னும், மந்திரத்தை மறத்தலாலே மாநிலத்தேவிழ்ந்து இயங்குகின்ற குமரனென்று யாவரும் அவ்விடத்தே பொருந்திப்பார்த்த இர்திரன்மிருப்போன்ற திருவையுடையவன்கண்ணே செலுத்தினார்க்கு அவனும் எதிர்கொண்டு பேணி அவனை மகிழ்வனவற்றைக் கூறி, நீ எனக்கு வினையாடும் முறைமையையுடைய தோழனென்றானென்க.

அந்தரகுமரன் - தேவரில் ஒருசாதி. இளவரசாதலின், இறைவனென்றார். (.)

1265. போதவிழ்தெரியலானும்பூங்கழற்காலினுங்
காதலினொருவராகிக்கலந்துடனிருந்தபோழ்தி
னாதுவண்டிடுத்தமாலையுணர்வுபெற்றிலயந்தாங்கிப்
போதுகண்டனையவாட்கட்புருவத்தாற்கலக்

வண்டுடுத்தமலை - வண்டுசூழ்ந்த தேசிகப்பாவை.

(இ - ள்.) உலோகபாலனும் சீவகனும் காதலால் இருவருமொருவர இருந்தவளவிலே, அவள் இனிப் பெற்றேமென்று உணர்ச்சிபெற்று, நீங்கின இலயத்தைப் தப்பாமற்றாங்கி, கண்ணனும் புருவத்தாலும் கலக்காநின்றனென்க. (க00)

1266. (க)தேனுக்குக்கின்றகண்ணித்திருமகளாடவிப்பா
லானுக்குக்கின்றவைவேலொருமகனுமிறரேன்றி
வானுக்குக்கின்றமீன்போன்மணிபார்த்திமைக்குமார்பிற்
கானுக்குக்கின்றபைந்தார்க்காவலற்றொழுதுசொன்னான்.

இதுமுதலாக, “பதுமை” (சீவக. ௧௨௭௩) என்னுங்கவியளவும் ஒரு தொடர்.

(க) உருமிற்சொன்னானென்க, பாம்புகடித்ததென்றலின், உருமு உவமையாயிற்று.

1267. (உ)கொய்தகைப்பொதியிற்சோலைக்குழுவியமுல்லைமௌவல்
செய்யசந்தியசர்சாரற்கருப்புரக்கன்றுதீம்பூக்
கைதருமணியிற்றெண்ணீர்மதுக்கலந்துட்டிமலை
பெய்தொளிமறைத்துநங்கைபிறையெனவளர்க்கின்றாளே.

(உ) குழலிய: அ, தகை. “பின்ன குழலி கந்தே போத்தெனக், கொள்ளவு மமைய மோழி வுடர்க்கை” (தோல், மரபு, ௩, உச.) கந்தென் பதனை எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்றது. இரண்டு மலைமீதும் இவனான அறிவித் தற்குக் கூறினார். பிறை - சந்திரன்.

1268.(௩) பவழங்கொள்கோடுகாட்டிப்பைம்பொனுவேலிகோலித் தவழுகதிர்முத்தம்பாய்த்தித்தன்கையாற்றீண்டிநன்னாட் புகழ்கொடியநங்கைதன்பேர்பொறித்ததோர்கண்ணி முல்லை யகழ்கடற்றூனைவேந்தேயனியெயிரீன்றதன்றே.

1269.(ச)வம்பலர்கோதைசிந்தமயிலெனவொருத்தியோடிக் கொம்பலர்நங்கைபூத்தாள்பொலிகெனக்குனிந்தவிந்கி மும்பலர்கண்ணியாரிதியறைந்தோகைபோக்கிக் கம்பலம்போர்த்தபோலுங்கடிமலர்க்காவுபுக்காள்.

1270.(ரு)நறவிரிசோலையாடிநாண்மலர்க்குரவம்பாவை நிறையப்பூத்தணிந்துவண்டுந்தேன்களுநிழன்றுபாட விறைவனைத்தோளிமற்றென்றோழியிடுதன்றுசேர்ந்தா பெறலரும்பாவைகொள்வாள்பெரியதோணீட்டினாளே.

(ரு) அணிந்து-அணித. நிழன்று - நிழல்செய்தது; “ஓரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை” (சிறுபாண். உரு.௩) என்றார் பிறரும்.

1271.(சு)நங்கைதன்முகத்தைநோக்கிககைமதியிதுவென்றெண்ணி யங்குறையரவுதீண்டியெளவையோவென்றுபோகக் கொங்கலர்க்கோதைநங்கையடிகளோவென்றுகொம்பேர் செங்கயற்கண்ணிதோழிதிருமகட்சென்றுசேர்ந்தாள்.

(சு) நகைமதியெனவே மறுவின்மையுணர்த்திற்று. குறையரவு, வினைத் தொகை; காலம் நீட்டித்தாற் பாம்பு குறைந்து ஒரு கோழிப்பறவைநீளம் பறந்துசெல்லுமென்று கூறி, அதனைக் குக்குடசர்ப்பமென்ப. அது, “அரி குரற் கோழிநாமத் தரவவட் கடித்த தாக” (சீவக. களருரு) என்றதனானு முணர்க. தமிழ்த்தனைவெட்டுதல் பாம்பிற்கியல்பாதலின், முகத்தை நோக் கினபாம்பு அணுகின் கையிலே தீண்டிற்றென்றுணர்க. நங்கையடிகள்-பது மைதாய். ஏர் - ஒக்கும்.

1272.(எ)அடிகளுக்கிறைஞ்சியையனடிகளைத்தொழுதுநங்கை யடிகளைப்புல்லியாரத்தமுவிக்கொண்டெளவைமாரைக் கொடியருயென்னைநாளுநினையெனத்தமுவிக்கொண்டி மிடையின்னிணிலத்தைச்சேர்ந்தாள்வேந்தமற்றருகென்றான்.

(எ) அடிகளுக்கு, உருபுமயக்கம். இங்ஙனம் தான் நிகழ்த்தப்பெறு மையின், தனக்காக நிகழ்த்தென்றாலாயிற்று.

1273.(அ)பதுமையைப்பாம்புதிண்டிற்றென்றலும்பையுளெய்திக்
கொதிநுணவேலினாயிங்கிருக்கெனக்குருசிலேகிக்
கதுமெனச்சென்றுநோக்கிக்காய்சினங்கழதற்
மதியிருத்தவலநீக்குமந்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

(அ) ஏகி - ஏக.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் தேசிகப்பாவை ஆடாநிற்க, இப்பால் வேலினை
புடைய ஒருமகன்றோன்றி மார்பினையும் தாரிணையுமுடைய உலோகபாலனைத்
தொழுது பதுமையைப் பாம்புதிண்டிற்றென்று உருயிற்சொன்னான் ;
சொன்னவளவிலே உலோகபாலன் வருத்தமுற்றுச் சீவகனைநோக்கி, வேலி
னாய் ! நீ இவ்விடத்தே யிருக்கவென்றுகூறி, அவ்விடத்தினின்றும் போகாநிற்
கின் மவளவிலே, பாம்புகழ்த்தவாறு என்னையென்று வினவினாற்கு வேந்தே !
நங்கை பொதியிற்சோலையிற் குழவியாகிய மூல்லையினையும் மௌவலினையும்
சந்தனத்தையும் இமயச்சாரற் கருப்பூரத்தையும் தீம்பூவையும் சந்திரகார்
தக்கல்லினின்றும் தோற்றின நீரைத் தேனைக்கலந்துட்டி மாலையை மூட்டா
கப்பெய்து வெயிலைமறைத்துப் பிறையெனவளர்க்கின் மவள், அவற்றிலே
விசேடித்துப் பலனத்தைக் கொள்கொம்பாகநாட்டிப் பொன்னாலே வேலி
கோலி மூத்தை மணலாகப் பரப்பித் தன்கையாலேதிண்டி நல்லநாளிலே
திலோத்தமைதன் பெயரிட்டு வளர்த்ததொரு கன்னியாகிய மூல்லை எயிறு
போலே அரும்பிற்று ; அதனைக்கண்டு ஒருத்தி கோதைசிந்தவோடிக் கொம்
பே ! நங்கை அலர்நூத்தாள் ; பொலிகவென்றாளாக, அம்பைத் தோற்றுவித்
கின் மகண்ணி, சிதியை எல்லாரும் ஆரும்படி சாற்றிக்கொடுத்த, இவ்வுவகை
யைப் பலர்க்கும் சொல்லப்போகவிட்டுக் காலிலேசென்றாள் ; அவள்சென்று
சோலையிலேவினையாடிக் குரவம் பாவையை வண்டும் தேன்களும் நிழன்று
பாடும்படி சிறையப்பூத்தணிய, அதனைக்கண்டு இஃது எந்தோழியென்று
சேர்ந்த அதனைக்கொய்தற்குத் தோனைநீட்டினாள். நீட்டினவளவிலே அழ
கிய குறைந்த அரவம் அவள்முகத்தைப்பார்த்து நாம் தீண்டுதற்குரிய மறுச்
சேர்மதியன்றி இது நகையினையுடையதொரு மதியாயிருந்தது ; நாம் தீண்டத்
தகாதென்றெண்ணி அந்தக்கையிலே தீண்டுதலாலே அம்மேயொவென்ன மீண்
டாளாக, அவள்தோழி, கோதாய் ! திலோத்தமையார் வந்தாரோவென்று
வினவிச்சென்று அவனைச்சேர்ந்தாள் ; சேர்ந்தவனைநோக்கிக் கொடியனாய் !
தனபதியைவணங்கி உலோகபாலனடிகளைத்தொழுது திலோத்தமையாரைப்
புல்லி ஒழிந்த தாய்மாரைத்தழுவிக்கொண்டு நாளும் என்னை நினைபெனக்
கூறி மின்னையிடைந்ததொரு மின்போற்றமுவிக்கொண்டு பின்பு நிலத்தே
வீழ்ந்தாள் ; வேந்தனே ! இதனைத் திருவுள்ளம்பற்றென்று சொன்னான் ;
அதுகேட்டுக் கடுகிச்சென்று பார்த்து விடத்தின் வேகத்தைப்போக்குதற்குப்
பொருந்தின மந்திரத்தைத் தன்மதியாலே மிகுத்துக்கூறி இவ்வவலத்தைத்
தீர்த்தற்குரிய பலமருந்துகளையும் செய்தானென்க.

இக்கனம் மாட்டுப்பாகச் சது செவ்வனே கூறித் பாம்புகடித்தமை கடுக்கூறிற்று காமையுணர்க. (௧௦௧ - அ)

1274. வள்ளரூன்வல்லவெல்லாமாட்டினன்மற்றுமாங்க

ணுள்ளவரொன்றலாதசெயச்செயவூறுகேளா
தள்ளிலைப்பூணிணுநக்காவிபுண்டில்லையென்ன
வெள்ளெயிற்றரவுகான்றவேகமிக்கிட்டதன்றே.

ஊறு - விடத்திற்கு இடைபூறுய மந்திரமும் மருந்தும்.

(இ - ள்.) உலோகபாலன் தான்உல்ல விஞ்சுகளெல்லாவந்தையும் செலுத்தினான்; வேறும் அவ்விடத்துள்ளாரெல்லாரும் பலவூறுகையுஞ் செய் யச்செய்ய, அவற்றைக் கேளாதே அவளுக்கு உயிர் உண்டு இல்லையென்றும் படி அரவுகான்றமஞ்சு பிக்கதென்க. (௧௦௧)

1275. பைங்கதிர்மதியமென்றுபகையகிவெஞ்ஞிராக

நங்கையைச்செற்றதிங்குத்தீர்த்துநீர்கொண்மினாடும்
வங்கமாநிதியுநல்கிமகட்டருமணிசெய்மான்தே
ரெங்களுக்கிறைவென்னருங்கிடிமுர செருக்கினானே.

(இ - ள்.) மறுச்சேர்மதியாகிய பகையையடுகின்ற வெஞ்ஞிரையுடைய நாகம், இது நாம் தீண்டுமதன்றி மறுவில்லாததொரு மதியாயிருந்ததென்று எண்ணுதலாலே, நங்கையைக் கையிலேகடித்தது; இவ்விடத்துத் தீர்த்தவர் கட்டுத் தனபதி நாட்டையும் நிதியையுந்தந்த மகையுந்தருமாதலின், இத் தனைத் தீர்த்த நீர் இவற்றைக்கொண்மினென்று உலோகபாலன் முரசறைவித் தானென்க. (௧௦௨)

1276. (க) மண்டலிமற்றிதென்பாரிராசமாநாகமென்பார்

கொண்டதுநாகமென்பார்குறைவளிபித்தொடையிற்
பிண்டித்துப்பெருகின்றென்பார்பெருநவையறுக்கும்விஞ்சை
யெண்டவப்பலவுஞ்செய்தாமென்றுகேளாதிதென்பார்.

1277. (உ) சிரையைந்தும்விதிமென்பார்தீற்றுதுஞ்சிருங்கியென்பார்

குரையுனலிதிமென்பார்கொந்தழலுறுத்துமென்பார்
ரிரையெனவருந்தக்கவ்வியென்புறக்கடித்ததென்பார்
ருரையன்மினுதிரநீங்கிற்றுய்யலணங்கையென்பார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மற்று, வினைமாற்று. இது சீதமண்டலியென்பார்; இது கருவழலை யென்பார்; கடித்தது நாகமென்பார்; வளியும் பித்தும் ஐயிற்காட்டில் திரண்டுபெருகின; இனி உயிர்மீளாதென்பார்; இவ்விஞ்சை பெரியகவை யறுக்குமென்றுகருதி எண்ணிதக்கப் பலவுஞ்செய்தேம்; அவற்றை இது கேட்டதில்லையென்பாரென்க. ஏன்று - ஏற்றுக்கொண்டென்றுமாம். இரா சமாமந்தமும் பாடம்.

(உ.) சிரையைந்து - கையிரண்டும் காலிரண்டும் நெற்றியுமாக ஐந்து. தீற்றுதல் - பூசுதல்; சிருங்கி - ஒருமருந்து; சுக்குமாம். சிங்கி, பாடமாயிற் கற்கடகசிக்கியென்க. புனலிலிடுகின்றது, உயிருண்மையறிதற்கும் நஞ்சு நீங்குதற்கும். அழலுறுத்தல், உயிருண்மையறிதற்கு.

(இ - ள்.) தீர்க்கவந்தவர்கள், என்பார் என்பாராயினாரென்க. (ககக-உ)

1278. கையொடுகண்டங்கோப்பார்களைக் கடருறுப்பின்வைப்பார்
தெய்வதம்பரவியெல்லாத்திசைதொழுவதொழுதுநிற்பா
ருய்வகையின்றியின்னேயுலகுடன் கவிழுமென்பார்
மையலங்கோயின் மாக்கண்மடைதிறந்திட்டதொத்தார்.

(இ-ள்.) கையையும் கண்டத்தையும் உழைக்கோப்பார்; மருமங்களிலே விளக்கையெரிப்பார்; தொழுதுநிற்பார்; இதுகாரணத்தான் அரசன் இறந்து படிந், உலகு இன்னேகவிழுமென்பாராய், மாக்கள் ஆரவாரத்தாலே மடை திறத்த தன்மையையொத்தாரென்க.

மக்கட்குரியமனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று 'மாக்கள்' என்றார். (ககக)

1279. வெந்தெரிசெம்பொற்பூவும்விளங்குபொன்னாலும்பெற்றார்
மந்திரமறையும்வல்லாரொழாயிரம்மறுவில்வாய்மை
யந்தரத்தறுவைவைப்பாரந்தணரங்கைகொட்டிப்
பைந்தொடிப்பாவையின்னேபரிவொழிற் தெழுகவென்பார்.

(இ-ள்.) பொன்னாலே பூவும் னூலும்பெற்றார், மந்திரமும் மறையும்வல் லார், மறுவில்லாத மந்திரத்தாலே விசும்பிலே புடைவையைரிதுத்துவாராகிய அந்தணர் ஏழாயிரம்பேர், கையைத்தட்டி, பாவை இப்பொழுதே வருத் தந்தீர்ந்து எழுவாளாகவென்பாரென்க. (ககச)

1280. பாம்பெழப்பாம்புகொண்டாற்பகவற்குமரி துதீர்த்த
மேம்பழிபுகோதைக்கின்றுபிறந்தநாடெளியினென்று
காம்பழிபிச்சமாகக்கணியெயித்துரைப்பக்கல் லென்
றாம்பழிபுளத்திற்கண்ணீர் துகணிலத்திழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) பாம்பு உதிக்கின்றவளவிலே பாம்புதிண்டினால் இறைவற்கும் தீர்த்தளிது; ஈண்டுக் கோதைக்குப் பாம்பெழப் பாம்புகொண்டது இன்று; பாம்பு திண்டுகின்றகாலத்துப் பிறந்தநாளென்று; உதயாருடக்கவிப்புக் களிற் கவிப்பாகத் தெளியுங்கோளென்று கணி னூலையெடுத்துக் கூறக்கேட் டிக் கையாறுநீங்கி அழுதாரென்க.

பாம்பு - இராகு. இன்றென்பது, மறைப்பொருளுரைத்திய வினைக் குறிப்பு. காம்பழிபிச்சம், கவிப்பிற்கு வெளிப்படை. ஞாயிற்றின்விமானம் பீலியாற்செய்யப்படுதலின், அதனைப் பீலியாற்செய்யப்படும் பிச்சமென்றார். எனவே, ஞாயிறு நடுவே கவிப்பாகநின்றதென்றவாராயிற்று. இத்தன

பயன் : அக்காலத்திற்றெய்வம் மாமோனாதலின், அவர் கருடனுனே உலகைப்பார்க்கின்றமையின், அக்கருடன்டார்கையால் நஞ்சுநீக்குதலாம். ()

1281. நங்கைக்கின்றிறத்தலில்லைநரபதிநீயுங்கேண்மோ
கொங்கலர்கோங்கினெற்றிக்குவிழுமுகிழ்முகட்டினங்கட்
டங்குதேனாவயாழிற்றூனிநுந்தாந்தைபாடி
மிங்குகம்மிடரைத்தீர்ப்பானினையவனுளன்மற்றென்றான்.

பாழ் - மிதுனராசி. மற்று, அசை.

(இ - ள்.) மிதுனராசியிலே தேனாவந்தக்கும் கொங்கு அலர் கோங்கி
னெற்றியில் அரும்பின்மலையிடத்தே ஆந்தைதான் இருந்துபாடும் ; இதனை,
நரபதி ! நீயும் கேட்பாயாக ; இதனாலே நம்மிடரைத்தீர்ப்பான் ஓரினையவன்
இங்குளன் ; இன்று நங்கைக்கு இறத்தலில்லைமெய்றானென்க. (ககச)

1282. பன்மணிக்கடகஞ்சிர்தப்பருப்புடைப்பவனத்தூண்மேன்
மன்னவன்சிறுவன்வண்கைபுடைத்துமாழாந்துசொன்ன
னின்னுமொன்றுண்டுசூழ்ச்சியென்னொடங்கிருந்தநம்பி
தன்னைக்கூய்க்கொணர்மினென்றான்ராவந்தாங்கவனுங்கண்டான்.

(இ - ள்.) தன்பதிதன்மகன் உலோகபாலன், கடகம்சிர்த்தம்படி தூண்
மேலே கையைப்புடைத்து மயங்கி ஒருவார்த்தைகூறினான் ; இன்னும் ஒரு
சூழ்ச்சியுண்டு ; என்னோடு அங்கிருந்தஇனையவனை அழைத்துக்கொண்டு வாரா
மினென்றுகூறினான் ; அவர்களும் கொண்டுவர, அவ்விடத்தேவந்து அவனும்
இந்நிலையைக்கண்டானென்க. (ககஎ)

1283. பறவைமாநாகம்வீழ்ந்துபலவுடன்பதைப்பபோன்றுங்
சிறகுறப்பாப்பிமஞ்ஞைசெருக்குபுகிடந்தபோன்றுங்
கறவைகன்றிழந்தபோன்றுங்கிடந்தழகின்றகண்ணு
ரிறைவனையவரைநோக்கியென்கொடிதுற்றதென்றான்.

பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம் ; ஈண்டுப் பெண்பாலாகிய கூனும்
குறளும் உவமேயப்பொருள். மயில் தோழியார்க்கும், கறவை செவிவியார்க்கு
முவமை.

(இ - ள்.) அங்குனங்கண்டவன், நாகங்கள் பதைப்பபோன்றும், மயி
ல்கள் மயங்கிக்கிடந்தனபோன்றும், கறவை கன்றிழந்தனபோன்றும் அழு
கின்ற கண்ணாக்கிய வனையவரைநோக்கி, என்னே ! இவருற்றது கொடிதா
யிருந்ததென்றானென்க. (ககஅ)

1284. ஊதுகொள்சின்கம்போலவுயக்கமோடிருந்தநம்பி
கூறினன்கொற்றவேந்தன்கொழுநிதிலித்தமற்றான்
ன்னே

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, வருத்தத்தோடிருந்த உலோகபாலன், சீவகனைப் பார்த்து, நீ வேந்தனாகியநிலத்தே புகழைவித்தி உறவை விளைக்கவல்லை; ஆதலின், கொம்பனான இன்னே நோக்கெனக்கூறினான்; அதுகேட்ட சீவகனும்
 னன்க.

வினைத்தி, படுத்தலோசையாக்குக.

(ககக)

1285. புற்றிடைவெருளிநாகம்போக்கறக்கொண்டதேனு
 மற்றிடையூறுசெய்வான்வானவர்வலித்ததேனும்
 பொற்றொடிக்கிறத்தலில்லைபுலம்புகொண்டழேற்கவென்றான்
 கற்றடிப்பித்தவிஞ்சைக்காமருகாமனன்னான்.

(இ-ள்.) விஞ்சையையுடைய அந்தச்சீவகன், நாகம் மீட்சியில்லையாம் படி கடித்ததாயினும், வேறு இடையூறுசெய்தற்குத் தேவர்கூழ்ந்த நிலையாயினும், இவட்கு இறந்தபாடில்லை; நீ அழாதேகொள்ளென்று கூறினனென்க.
 காமனன்னனென்றது, இவற்கொருபெயர்.

(க௨௦)

1286. பொழிந்துநஞ்சுகுத்தலச்சமிரைபெருவெருளிபோகம்
 கழிந்துமீதாடல்காலம்பிழைப்பெனவெட்டினாகும்
 பிழிந்துயிருண்ணுந்தட்டமத்தட்டமாயிற்றிறினும்ப
 ரொழிந்தெயிறுனஞ்செய்யுங்கோன்னமற்றுஞ்சொன்னான்.

உகுத்தல் - தன்னாற்பொறுத்தலருமையின், ஒன்றினைக்கெனவி நஞ்சைக் கான்றுஉகுத்தல். இரை-இரையென்றுகருதுதல். போகம்-இழைதல். கழிந்துமீதாடல் - மனக்களிகூர்ந்துநின்றோதல். பிழைப்பு - பிறர் தனக்குச்செய்தபிழையைக் கருதுதல். இவையெட்டும் அதன்குணம். தட்டம் - ஊட்டம்; இது மேல்வாய்ப்பல். அதட்டம் - கடியொடிஊட்டம்; இது கீழ்வாய்ப்பல். பிளிற்றல் - பிளிற்றல். உம்பர் - மேல். கொள்ளுதல், கோளெனவிகாரம். காலமொழிந்தலேழும் அகாலமாம்.

(இ-ள்.) உகுத்தன்முதலிய எட்டுக்காரணத்தாலே கடித்தலுளதாம்; அங்நனக்கடித்தால் எயிறுகளுக்குமேலாம் தட்டம் அதட்டமென்கின்ற எயிறுகளிலுண்டானநஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயிற் பிழிந்து உயிருண்ணும்; அவற்றையொழிந்த எயிறுகளிலுண்டானநஞ்சைக் கடித்தவாயிலே காலுமாயின், வருத்தஞ்செய்யுமென்று கூறிப் பின்னும் அதனிலக்கணங்களிலே சிலகூறினனென்க.

(க௨௧)

1287. அந்தணனாறுமான்பாலவியிணையலர்ந்தகாலே
 நஞ்சியாவட்டநாறுநகைமுடியரசனாயிற்

யும்

பந்தியாப்பமுப்புரா,

(இ-ள்.) 1 சித்தராஸுடமென்னும் தூலினைக் கொண்டுவந்துகூறின், ஆள் பாலவியினை நாறுமாயின், அஃது அந்தணன்பாலதாம் ; அவர்த்தகாவத்தில் நந்தியாவட்டத்தை நாறுமாயின், அஃது அரசன்பாலதாம் ; தாழைமலர் நாறுமாயின், அது வணிகன்பாலதாம் ; மற்றொன்றுக்கடாத அரிதாரம் நாறுமாயின், அது சூத்திரன்பாலதாமென்று கூறினானென்க. (௧௨௨)

1288. கன்னியைக்கடித்தநாகங்கன்னியேகன்னினோக்க
மன்னதேயரசர்சாதிமூன்றெயிறழந்தியாழ்ந்த
கொன்னுமாநாகக்கொண்டாற்கொப்புளாம்விரலிந்தேய்த்தான்
மன்னியதெண்மட்டாயின்மண்டலிப்பாலதென்றான்.

(இ - ள்.) கடித்தவாயை விரலாந்தேய்த்தால், அது மாநாகக்கொண்ட தாயிற் கொப்புள் கொள்ளும் ; தெண்மட்டுப்போல் நீர்பாயுமாயின், மண்டலிப்பகுதியாம் ; இது கொப்புள்கோடலின், இவளைக்கடித்தபாம்பு கன்னியே ; சாதி அரசர்சாதியே ; கைத்தழந்தின்பல் யமனதொழிந்த காளி, காளாத்திரி, யமனென்னுமூன்றுமே ; உதயமும் கன்னியே ; ஆதலின், இஃது என்க.

குக்குடசர்ப்பமாதலின், அதற்குக்கேடில்லையென்றுகருதி, 'கன்னியே' என்றான். 'அன்னதே' என்றது, தான் முன் இறத்தல்லையென்றதனை. ()

1289. குன்றிரண்டனைபதோளான்கொழுமலர்க்குவளைப்போதங்
கொன்றிரண்டிருவமோதியுறக்கிடையிலனுடன்
சென்றிருண்டமைந்தகோலச்சிகழிகையழுத்திச்செல்வ
னின் நிரண்டிருவமோதிநேர்முகநோக்கினானே.

மலர், முதற்கு அடை. ஒன்றுமிரண்டுமென உம்மைத்தொகை. உரு, உருவமென ஈறுதிரிந்தது. உறக்கத்திடத்து மயில். முகம் - தியானம். இவன் ஐந்துரு ஒதினமையின், இவன்கூறியமந்திரம் பஞ்சநமஸ்காரமாம்.

(இ-ள்.) தோளான், குவளைப்போதை அங்கே மூன்றுருவோதித் தான் சென்று மயிலனுள் தன் முடியிலேயழுத்தி, அவன் பெயர்ந்துகின்று பின்னும் இரண்டுருவோதி முகத்தை நேரே நோக்கினானென்க. (௧௨௪)

1290. நெடுந்தகைநின்றுநோக்கநீள்கடற்பிறந்தகோலக்
கடுங்கதிர்க்கனலிகோப்பக்காரிருளுடைந்ததேபோ
லுடம்பிடைநஞ்சுநீங்கிற்றொண்டொடியுருவமார்த்து
குடங்கையினெடியகண்ணாற்குமரன்மேனோக்கினானே.

(இ - ள்.) அந்நெடுந்தகை, நின்று தியானித்த நோக்குதலின் பெய்திர்க்க இருளுடைந்தாற்போலே உடம்பில் நஞ்சுநீங்

பின்பு அவள் வடிவை அவன் கண்ணுல்துகராநிற்க, அவ்வொண்டொடி தன் கண்களாலே குமரன்மேலே நோக்கினுளென்க.

ஆர.

(௧௨௫)

1291. நோக்கினுணிறையுநாணுமாமையுங்கவினுநொய்திற்
போக்கினுள்வளையும்போர்த்தாள்பொன்னிறப்பசலைமூழ்கிற்
றுக்கினுளநங்கனப்புத்தாணியையமருளானு
தோக்கியமுருகனெஃகமோரிரண்டீனையகண்ணுள்.

முருகன் அமருள் அமையாது ஓக்கிய ஒருவேல் இரண்டானுலையை கண் ; “அஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச், செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா வீத்தது” (சீலப். உ: ௫௧- ௨) என்றாற்பிறநும்.

(இ - ள்.) அங்கனம்பார்த்த கண்ணுள், நிறைமுதலியவற்றையும் வளையையும் முன்புநோக்கிப் போந்தவன், ஈண்டு அவற்றை நொய்திற்போக்கினுள் ; போக்கினபின்பு, பசலையைப் போர்த்துக்கொண்டாள் ; அப்பொழுது தன்னுள்ளே அம்பெலாமுழுதிற்று ; முழுகினபின்பு அவ்வடிவாலே காமற்கு ஓர் அப்புத்தாணியை உண்டாக்கினுளென்க. (௧௨௬)

வேறு.

1292. ஆட்சியைம்பொறியாளனுடம்பெனும்
பூட்சிரீள்கொடிப்புற்றினகத்துறை
வாட்களேக்கெனும்வையெயிற்றாழல்
வேட்கைநாகத்தின்மீட்டுங்கொளப்பட்டாள்.

(இ - ள்.) தாம் ஏவல்கொள்ளுந் தொழிலையுடைய ஐம்பொறியை ஆளுதலையுடையானது உடம்பென்னும் புற்றிடத்தேயுறநகின்ற வேட்கையாகிய நாகத்தினது நோக்கென்னும் எயிற்றின் நஞ்சாலே, வாட்கண்ணினையுடையாள் மீட்டும் கொள்ளப்பட்டாளென்க.

மேற்கோளாகிய கொடி வளரப்பட்ட புற்றென்க. வாட்கண், உவமத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை ; இது, பதமைக்கு ஒரு பெயர். “நாட்ட மிரண்டு மறிவடம் படுத்தற்குக், கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்” (தொல். களவு. சூ. ௫) என்றதனால், இருவரும் எதிர் நோக்கியவிடத்துக்கூட்டுங் குறிப்புரைநிகழ்த்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழாமையின், அவட்குநிகழ்ந்த முன்னிற்கலியிந்குறிய வருத்தத்திற்கு இவன் வேட்கைநோக்கமே காரணமென்று இக்கலியிந்குறிநர். இந்நோக்கமின்மேல் இவட்கு இதுநிகழாநென்க ; “பெருமையு முரனு மாடே மேன” (தொல். களவு. சூ. ௭) என்பதனால், இவற்கு வருத்தம் புலப்படா (௧௨௭)

1293. மாழ்கிலெய்துயிர்த்தாண்மடவாளெனத்
தோழிமார்களுந்தாயருந்தொக்குடன்

சூழியானையன்னுய்தொடினஞ்சறும்

வாழியென்றனர்வம்பலர்கோதையார்.

(இ-ள்.) கோதையார் என்கிய தோழியரும் செவிலியரும், மடவான் மயங்கி உயிர்த்தான்; இனி, இது வேட்கையென்றே கருதிச் சேரத்திரண்டு, யானையன்னாய்! வரழ்வாயாக; நீ தீண்டித்தீர்ப்பையாயின், நஞ்சுதமென்றாரென்க.

அன்னுன், தொழிலிற் கூறு மானெ ன்றதி யின்கூறாய் ஆயேற்றது; தோல். விளி. சூ. கசு. (கஉஅ)

1294. க.

மெண்ணியேந்திழைதன்னையுடம்பெலாந்

தன்னென்சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தான்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டு, காதலித்தோரைக்காணினும் கேட்பினும் தீண்டினும், எல்லயிரிற்றும்; அது மெக்கும் ஒக்குமென்றெண்ணிச் சாந்தம்பூசினும் போலே குளிரும்படி ஏந்திழைதன்னையுடம்பெல்லாம் தைவந்தானென்க. ()

1295. மற்றமாதர்தன்வாட்டடங்கண்களா

ஹற்றநோக்கமுறுததொர்நோக்கினிற்.

சுற்றிவள்ளலைச்சோர்வின்றியாத்திட்டா

னற்றமில்லயிர்தாகியவஞ்சொலான்.

(இ-ள்.) அமிர்தமாகிய அஞ்சொலான், தன்கண்களாலே தான் அவற்கு அன்புற்ற நோக்கத்தைப் பிறர் அயிராததொருநோக்காலே வள்ளலைச்சுற்றித் தப்பாமற் கட்டினுனென்க.

மாதர் - காதல். அற்றமில்லயிற்று - ஒருவன் கைப்படாவயிர்த்து. (கஉ0)

வேறு.

1296. (க) விஞ்சையர்வீரனென்பார்விண்ணவர்குமரனென்பார்

ரொஞ்சியவுயிரைமீட்டானிவனவாலில்லையென்பார்

மஞ்சசூழிஞ்சிழுதூர்மாமுடிக்குரிசினுளை

வேலினுற்கேநங்கையைக்கொடுக்குமென்பார்.

(க) போனவுயிரை மீட்டான் இவனல்லது வேறொருவனில்லை; இவ்வூரையுடைய தனபதி நாளை இவற்கே நங்கையைக்கொடுக்குமென்பாரென்க.

1297. (உ) விளங்கொளியிசும்பில்வெண்கோட்டினம்பிறைசூழந்தயின்போல்

வளங்கெழுவடத்தைச்சூழ்ந்துவான்பொருண்டினப்பச்சேந்த

விளங்கதிர்முலைகடம்மாலிவனைமார்பெழுதிவைகிற

றுளங்குபெண்பிறப்புந்தோழியினிதெனச்சொல்லிநிற்பார்.

(உ) விசும்பிலே இளையபிறையைச் சூழ்ந்த யின்போலே முத்துவடத்தைச் சூழ்ந்து பொன்னுண்சைதவாலே சிவந்த இளையமுலைகளாலே இவனை

மார்பையெழுதி வைகப்பெற்றின், நிலைநில்லாத பெண்பிறப்பும் நன்றென்று சொல்லிநிற்பாரென்க. இவனைமார்பெழுதிவைகின் இனிதென்றார், கொடி தென்றதனால்.

1298. (௩) அருந்தவஞ்செய்துவந்தவாயிழைமகளிர்யார்கொல்
பெருந்தகைமார்பிற்றுஞ்சிப்பெண்மையாற்பிணிக்குரீரார்
யன்.

மறுவறச்செவ்வாய்த்தஞ்சொலார்மயங்.

இவை மூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தீஞ்சொலார், என்பார், என்பார், என்பார், சொல்லிநிற்பாராய், யாரும் காமினைக் கண்ணுலேகண்டேம் ; இங்குமன்றி, இவன்மார்பிலே ராராக அருந்தவஞ்செய்துவந்த மகளிர் யார்கொலென்று சொல்லி மயங்கினாரென்க. (க௩௧ - ௩)

1299. பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணிக்குமரனைப்பாவைநல்லார்
மன்

துன்னினராட்டிச்செம்பொற்செப்பினுட்கிவஞ்சாந்து
மின்னையும்புகையும்பூவுங்கலத்தொடிகேந்தினாரே.

(இ - ள்.) தனபதியேவலாலே, நல்லார, குமரனைத் துன்னினராய் நெய் பூசி கண்ணிராலாட்டி வாழ்த்தித் துகில்முதலியவற்றையேந்தினாரென்க. ()

1300. ஏந்தியவேற்பத்தாங்கியெரிமணிக்கொட்டைநெற்றி
வாய்ந்தபொன்குயிறிற்சிச்செய்தமரவடிபூர்ந்துபோகி
யாய்ந்தநன்மாலேவைய்ந்தவரும்பெற்றகூடஞ்சேர்ந்தான்
பூந்தொடிமகளிர்போற்றிப்பொற்கலம்பரப்பினாரே.

(இ - ள்.) அவர்களேந்தியவற்றைப் பொருந்த மெய்ப்படுத்தி மணிக் கொட்டையை நெற்றியிலேயழுத்திப் பொன்னாற்செய்த மரவடியைத்தொட்டுப்போய்க் கூடத்தைச்சேர்ந்தான் ; அப்பொழுது மகளிர் கலத்தைப் பரப்பினாரென்க. (க௩௩)

1301. கன்னியர்காகரீராற்றாமரைகழிஇயதொப்பப்

பொன்னடிகழிஇயபின்றைப்புரிந்துவாய்நன்குபூசி
யின்மலர்த்தவிசினுச்சியிருந்தபிர்தினிதிற்கொண்டான்
மின்விரிந்திலங்குபைம்பூண்வேற்கணர்வேனிலானே.

(இ - ள்.) கன்னியர் ரீராலே பொன்னடிகளைக் கழுவினபின்பு, வேனிலான், விரும்பி வாய்ப்பூசித் தவிசின்மேலேயிருந்து அடிசிலை முற்பட இனிய வற்றோடேயுண்டானென்க.

“நீராடிக் கால்கழுவி வாய்ப்பூசி” (க௩) என்றும், “கைப்பன வெல்லாம் கடைதலை தித்திப்ப” (௨௬) என்றும், ஆசாரக்கோவையிற்கூறினார். ()

1302. வாசுதற்பொடியுநீருங்காட்டிடக்கொண்டுவாய்ப்பப்
பூசுறுத்தங்கைநீரையும்முறைகுடித்துமுக்காற்
காசுறத்துடைத்தபின்ரைக்கைவிரலுறுப்புத்தீட்டித்
துசிவலங்கைநீவிசிருந்தனன்றோற்றமிக்கான்.

(இ - ள்.) மிக்கவம், பொடியையும் நீரையும் அவர்கட் காட்டுதலிற்,
அவற்றைக்கைக்கொண்டு பூசுந்தொழிலுமுடித்து அங்கையிற் கொண்டுநீரை
முக்காற்குடித்து வாயை முக்காற்றுடைத்து விரலாக கண்முதலியவறுத்துப்
ளிலே திண்டுவித்துத் துடைத்திருந்தானென்க.

தூசு-ஒலியல். “முக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப், பொத்த
வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்” (ஆசார.௨௮) என்றார் பிறரும். (௧௩௭)

1303. சீர்கொளச்செய்தசெம்பொனடைப்பையுப்பாகுசெல்ல
வார்கழற்குருசில்கொண்டிகவுளதித்திருந்தவாங்கட்
போர்கொள்வேன் மன்னனெல்லாக்கலைகளும்புகன்றுகேட்டு
நீர்கொண்மாக்கடலனாற்குநிகரில்லெனவெத்திலென்றான்.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்த அடைப்பையிற் பாக்கும்வெற்றிலையும்
செல்ல, குருசில், அதனைவாங்கிக்கொண்டு தின்றிருந்தவளவிலே, தனபதி,
இவன்கலைகளையெல்லாம் விரும்பிக்கேட்டு, இவற்கு நிலத்தில் நிகரில்லையென்
ருனென்க. (௧௩௮)

வேறு.

1304. பரிதிபுட்டதுபன்மணியின்விளக்
கெரியவிட்டனரின்னியமார்த்தன
வரியபொங்கணையம்மெனமளிமேற்
குரிசிலேறினன்கூர்ந்ததுசிந்தையே.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே ஞாயிறுபட்டது ; மணியும் விளக்கும் எரியும்
படியிட்டனர் ; பல்லியங்களுமார்த்தன ; தனித்தார்க்குப் பொறுத்தற்கரிய
படுக்கைமேலே குரிசிலேறினன் ; அப்பொழுது வருத்தமிக்கதென்க. (௧௩௯)

1305. பூங்கணவ்வயிலேக்கம்பொறுதபோல்
விங்கிவெம்மைகொண்டேந்தினவெம்முலை

பாங்கிலாரிற்பாரந்துளதல்குலே.

(இ - ள்.) அவள்கண்கள், அவ்விடத்து யான் நோக்கினநோக்கத்தைப்
பொறுதே நிலநோக்கி என்னைவருத்தினாற்போலே, பின்பு முலைகளும் வீங்கிக்
கொடுமைகொண்டு ஏந்தி வருத்தின ; இவ்விடத்திற் பொறுமை என்னே
யென்று இடைநிறுத்தது ; அதுகண்டு பிறரிடுக்கண்கண்டு மகிழ்வாரைப்போ
லே அல்குல் பரந்ததென்க.

பார்த்தனது, ஒருசொல். இனிக் கண்கள் தமக்கு முற்பட்டு வருத்திய தற்குப் பொறுதன்போலே பின்பு முலைகளும் வருத்தினவென்றமாம். (கச0)

1306. முருகுவார்முழலாண்முகிழ்மென்முலை
பெருகுநீர்மையிற்பேதுறவெய்திநின்

னருகுநோக்கமெனுவியலைக்குமே.

(இ - ள்.) குழலாள், ஒவியப்பாவை, அவள் முலைகளும் அவை பெரு குந்தன்மையாலே வருந்துமிடையும் குறிக்கொண்டுநோக்காதநோக்கமும் வருத்தமளவன்றி என்னுவியைக் கெடுக்குமளவாக்காரின் தனவென்க. (கசக)

1307. புகையவாவியபூந்துகிலேந்தல்குல்
வகையவாமணிமேகலைவார்மது
முகையவாவியமொய்குழல்பாவியேன்
பகையவாய்ப்படர்நோய்பயக்கின்றவே.

(இ - ள்.) முகைவிரும்பின் மொய்குழலையுடையாளது ஏந்து அல்குலிற் பூந்துகிலும், மேகலையும், பாலியேற்குப் பகையார்தன்மையையுடையவாய், நோயைப் பயவாரின் தனவென்க.

அல்குலைமறைத்தலின், அவைபகையாயின.

(கசஉ)

1308. போதுலாஞ்சிலையோபொருவேற்கணை
மாதுலாமொழியோமடநோக்கமோ
யாதுநானறியேனணங்குன்னவன்
காதலாற்கடைகின்றதுகாமமே.

(இ - ள்.) அணங்குன்னவளுடைய துதலோ, கண்ணை, நோக்கமோ, மொழியோ, காதலாலே காமத்தைமிகப்பண்ணுகின்றது ; இவற்றில் இன்ன தென்று யான்சிறிதும் அறிகின்றிலேனென்றானென்க.

சிலை - காமன்லில். இதனால், உறுப்புக்களெல்லாம் ஒக்கவருத்தினவென்றான். 'மொழியோ' என்றதனால், மொழியுக்கேட்டானென்பது பெற்றும் ; அன்றி, "அடிகளுக்கிடைமஞ்சி" (சீவக. கஉஎஉ) என்னும் கவியிற் கூற்றைத் தானும் பின்புகேட்டலின், மொழியோவென்றானென்றதுமொன்று. (கசஉ)

1309. (க) அண்ணலவ்வழியாழ்துயர்நோயுற

ராத்

யாவருகாவுளளாயினான்.

லாக, "பூமென்சேக்கை" (சீவக. கஉகரு) அளவும் ஒரு தொடர்.

(க) அழந்ததலுதுகின்ற வருத்தநோய் உறுநிற்க.

1310.(உ) பெயன்மழைப்பிறழங்கொடியின்னிடைக்

பயனிழைத்தமென்பள்ளியுட்பைத்தொடி
மயனிழைத்தவம்பாவையின் வைகினான்.

(உ) ஒழுங்குபட்ட மின்போன்ற இடையினையும் கண்ணினையுமுடைய நல்லவர் கைதொழி. துணையுடையோர்க்குப் பயனுண்டாகப் பண்ணின பள்ளி.

1311.(ஈ) வணங்குநோன்சிலைவார்க்கணக்காமனோ
மணங்கொள்பூமிசைமைவரைமைந்தனோ
நிணந்தெனெஞ்சநிறைகொண்டகள்வனை
யணங்குகாளறியேனுரையீர்களே.

(ஈ) எல்லாரும்மணங்குழைதற்குக் காரணமான சிலை. பூமிசைத்தோன் மிய முருகன்; குறிஞ்சிநிலத்திற்குத் தெய்வமாகியமுருகன். நிணந்து-பிணி த்து. பெரும்பான்மையும் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், மகனோவென் றிலன். உரையீர்களே: ஏகாரம், வினா.

1312.(ச) கடைகந்தன்னதன்காமருவீங்குதோ
ளடையப்புல்லினன்போன்றணிவெம்முலை
யுடையவாகத்துறுதுயர்மீட்டவ
னிடையதாகுமெனாருமிலாவியே.

(ச) ஆகத்தணிந்த வெம்முலையுற்றபசப்புடையும்படி தன் தோளாலே புல்லினன்போன்று தடவி மீட்டவனென்க. இடை - இடம். போகாமணி துத்துவார் ஒருவருமில்லாதையிர்.

1313.(

நெறியினின்றுகடைந்திடப்பட்டநீர்
மறுகுமாக்கடல்போன்றதென்னெஞ்சமே.

(டு) சாதலில்லாமைக்குக் காரணமான அமிர்த்தத்தையெய்துந்தேவர்கள் திரண்டு தம்மறிவாலே அதனை ஆராயவேண்டி அன்று மந்தரம் மத்தராக நின்று நெறியிற் கடைந்திடப்பட்ட நீர்மறுகுங் கடலென்க.

1314.(சு) நகைவெண்டிங்களுநார்மடலன்றிலுன்
தகைவெள்ளேற்றணற்றாழ்மணியோசையும்
பகைகொண்மாலையும்பையுன்செயாம்பலும்
புகையில்பொங்கழல்போற்கடுகின்றவே.

(சு) நாரையுடைய மடல். கழுத்திலேதங்கிய மணி. ஆம்பல் - ஆம் பற்பண்ணையுடைய குழல். புகையிலலாஅழல், இல்பொருளுவமை.

1315.(எ) பூமென்சேக்கையுணற்றியபூந்திரட்
டாமம்வாட்டுந்தகையவுயிர்ப்பனைஇக்
காமர்பேதைதன்கண்டருகாமனோ
யாமத்தெல்லையொர்யாண்டொத்திறந்ததெ.

(எ) பூந்தாமம் ; திரையுடைய தாமத்தைவாட்டுந் தகையவாகிய நெட்
யிர்ப்புக்கலத்து. யாமம் - இரவு.

(இ - ள்.) அண்ணல், அங்கனம் நோயுறநிற்க, கோதையும் நல்லவர்
கைதொழச்சென்று அவ்வழிப்பள்ளியிலே தெய்வத்தச்சனியற்றிய பைந்
தொழப்பாவைபோலே வைகினான் ; அங்கனம்வைகினவன், திங்கள் அன்றில்
முதலியன அழல்போற்சுடாரின் தன் ; அதனால், எவ்வுறஞ்சும் கடல்போல
மறுகாரின்றது ; இங்கனமறமும்படி என்னெஞ்சை நிரண்டது நிறையைக்
கொண்ட கள்வனை, யான் காமனே ! முருகனேவென்று ஐயமுற்று இன்ன
னென்றற்கின்றினேன் ; இவ்வுணைதெய்வங்காள் ! நீங்கருமுரையீர்களோ ?
உரைத்திலிராயினும், என் ஆருமில் ஆவி, துயர்மீட்டவன் இன்னும் அருருவ
னேவென்று அவனிடத்தே ஆகாரின்றதென்று தெய்வத்தைநோக்கிக்கூறி,
உயிர்ப்பனைஇ வெண்ணெயை நெருப்பின்மேலேவைத்த தன்மையையொத்து
நெஞ்சருகிப் பின்னும், அவன் அவ்விடத்தேயாதலின், இமந்துபடாளாயி
னான் ; அங்கனமிருந்தபேதைக்குத் தன் கண்தந்தநோயாலே இராப்பொ
முதினெல்லையொர் யாண்டை யொத்துக் கழிந்ததென்க. (கசச - ௫௦)

1316. (க.) மாதியாழ்மழலைம்மொழிமாதரா
டாதியவ்வையுந்தன்னமர்தோழியும்
போதுவேய்குழற்பொன்னவிரசாயலுக்
கியாதுநாஞ்செயற்பாலதென்றெண்ணினார்.

1317.(உ) அழுதுநண்ணிடைநையவலர்முலை
முழுதுங்குங்குமுமுத்தொடணிந்தபின்
ரொழுதுகோதையுங்கண்ணியுஞ்சூட்டின
ரொழுதுகொம்பனையாரினை யானையே.

1318.(ங) வேந்தகாயினும்வெள்வனையாயமோ
டேந்துபூம்பொழிலெய்தியங்காடுத

போந்ததாயம்பொழிலும்பொலிந்ததே.

இவை மூன்றாம் ஒருதொடர்.

(க) காதலையுடைய யாழ்போலு மொழியினையுடைய பதுமை.

(உ) நண்ணிடை - பதுமை. இனையாளென்றது, அவளென்னுஞ்சூட
கொம்பனையார் - செவிலியும் தோழியும்.

(௩) நெருந் டாம்புதிண்டு. வெ. போகவிட்டது என்னென்று தனபதி கோபிக்கினும். ஆய்த்தது - ஆராயப்பட்ட காரியம்.

(இ - ள்.) அவ்விரா அங்குபரீக்திற்றாக, துண்ணியடமினையுடையார் அழுதுநையாநிற்க, அம்மாதார்தாதியாயெ தாபுத் தோழியும், இவ்வருத் தத்திற்கு யாம்பெய்ததகுக்காரியம்பாதெய்தெண்ணினார்; என்னி அவனை எதிர்ப்பட்ட

மத்தையும் முத்தையுமணித்தபிள், துண்ணியடமினையுடையார்; சூட்டி அப்பொழிவிலே போவென்றுகூற, ஆபுமும் மயில்போத்திரண்டு வந்து தொழுது கூடப்போத்தது; பொழிலும் அப்பொழுது பொலிவுபெற்ற

(௩) 'அழுது' என்றதற்குப் பாம்புகமத்தலிடத்தே போகவிடாநின்றே மென் மழுதாரென்றுமுரைப்ப. (கருக - ௩)

1319.(க) அவங்கறூன்றெடுப்பாரலர்பூக்கொய்வார்
சிலம்புசென்றெதிர்கூவுநர்செய்சுனை
கலங்கப்பாய்ந்துடனாடுநர்காதலி
னிலங்குபாவையிருமணஞ்சேர்த்துவார்.

1320.(உ) தூசலாடுநடுந்தோகையினல்வவ
ருசலாடுந்ரொண்கழங்காடுநர்
பாசமாகியபந்துகொண்டாடுந
ராகியெத்திசையும்மமர்ந்தார்களே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பாவைசுனை வாழ்க்கைப்படுத்துவார்.

(உ) தூசிலே அசைகின்ற கொய்சகத்தையுடைய ஆயத்தார். பாசம்- அன்பு.

(இ - ள்.) அவ்வாயத்தார் தொடுப்பார் கொய்வார், கூவுவார், ஆடுவார், சேர்த்துவார், ஊசல்முதலியன ஆடுவாராகி எத்திசைகளிலும்போய் அமர்ந்தாரென்க. (கருச - ௩)

1321. முருகுவிம்மியமொய்குழலேழைத
னுருகுநோக்கமுளங்கிழித்துள்சட
வரிவையாடியகாவகங்காணிய
வெரிகொள்வேலவனேகினனென்பவே.

(இ - ள்.) வேலவன், பதுமை தனதுநனைவுமிக்கு வருத்திப்பார்த்தபார்வை நெஞ்சைச்சுருதலின், அவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போதலின், அவளாடிய காலிடத்தைக் காண்டற்கு ஏகின (கருச)

1322. மயிலினாடலுமந்தியினாடலுங்

(இ-ள்.) அங்கனமேகிளவன், அவ்விடத்து, மயிலின் ஆடல்முதலியன கடழிக்கு வெயிலினின்றூநீங்கிய வெண்மணற்நண்ணிலப்பயிலும் மர்தவிப் பந்தரொன்றைச் சேர்ந்தானென்க.

மாதவி - குருக்கத்தி.

(கருள்)

1323. காதுசேர்ந்தகழப்பிணைகையது
தாதுமல்கியதண்கழுநீர்மல
ரோதநித்திலவட்டமொர்பொன்செய்நாண்
கோதைவெம்முலைமேற்கொண்டகோலமே.

(இ - ள்.) கோதைபது காதைச்சேர்ந்தன கழப்பிணை ; அவள்கையது கழுநீர்மலர் ; அவள் முலையிடத்தன, முத்துவடமும் பொன்னாணம்; இஃது அவள்மேற்கொண்ட ஒப்பணியென்க.

நொய்தாக ஒப்பித்தார்.

காம

(கரு)

1324. விண்புதைப்பனவெண்மலர்வேய்ந்துளாற்
கண்புதைப்பனகாரிரும்பும்பொழில்
கோதைநின்றானி
யே.

(இ - ள்.) சண்பகத்தினது கோதையையொத்த நறுமேனியையுடையாள், அக்கோலத்தோடே நண்பனைநினைத்துப் பொழிலிலே தனியே நின்றாள் என்க.

விண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில் ; மலராலே வேயப்பட்டு உள்ளிடம் கண்ணைமறைப்பனவாகிய பொழில். அஃது அவன்சேர்ந்த மாதவிப் பொழில். அணி, உவமவுருபு. (கருக)

1325. கறந்தபாலினுட்காசிறிருமணி
நிறங்கிளர்ந்துதன்னீர்மைகெட்டாங்கவண்
மறைந்தமாதவிமாமைநிழற்றலிற்
சிறந்தசெவ்வனுஞ்சிறந்தையிறைக்கினான்.

(இ-ள்.) பாலினுள்ளே நீலமணி நிறங்கிளர அது தன்னீர்மைகெட்டாற்போலே, அவள் மறைந்துநின்ற மாதவிப்பூவின்மேலே மாமைநிறம் ஒளிவிடுதலிற் சீவகனும் விசாரத்தோடே பார்த்தானென்க.

கிளர்ந்து - கிளர - மாதவி, ஆகுபெயர். இவ்வொளி யாதொன்று கரு (கரு)

1326. வரைபின்மங்கைகொல்வாங்கிருந்துவந்துநீர்
திரையின்செல்விகொறேமலர்ப்பாவைகொ
லுரையின்சாயலியக்கொல்யார்கொலிவ்
விரைசெய்கோலத்துவென்வளைத்தோளியே.

வளைத்தநீர் ; பெரிய அசைகின்ற நீர்.

(இ - ள்.) இவ்வளைத்தோளி, வரையாமகனோ ! நீராமகனோ ! திரு
மகனோ ! இயக்கிப்போ ! யார்தானென்று ஐயமுற்றானென்க.

பதுமை முன்புகண்டவளாயினும் வேட்கைமிகுதியான் ஐயநிகழ்த்தது.()

1327. மாலேவாடினவாட்கணிமைத்தன
காலும்பூமியைத்தோய்த்தனகாரிகைப்
பாலின்நீஞ்சொற்பதுமையிநின்றவள்
சோலைவேய்மருள்குழ்வளைத்தோளியே.

(இ - ள்.) வாடின, இமைத்தன, தோய்த்தன ; ஆதலால், இவ்விடத்தி
னின்றவள் வளைத்தோளியாகிய அழகினையுடைய பதுமையென்று தெரிந்து
தேறினானென்க. (௧௧௨)

1328. தேவர்பண்ணியதீந்தொடையின்சுவை
மேவர்தென்றமிழ்மெய்ப்பொருளாதலிற்
கோவத்தன்னமென்சிறுக்கொம்பனாள்
பூவரசோலைபுகுவலென்றெண்ணினான்.

தீந்தொடை-யாழ். மேவருதமிழ் - நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும்
பொருத்துதல்வரும் அகப்பொருளில். மெய்ப்பொருளுள்ளதது, முதற்கந்தரு
வமன்றிச் சுட்டியொருவர்பொருள்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவ
மாகிய உலகியல்வழக்கான இயற்கைப்புணர்ச்சியை. பூவர் : அர், பகுதிப்
பகுதி.

(இ - ள்.) அங்கனந்தேறினவன், யாழையுடைய கந்தருவர்பண்ணிய
பயணம் தமிழிற்பொருள் ; அதுவும் கமக்காமாதலிற் கொம்பனாணித்
தவற பூவையுடைய சோலையிலே யானுஞ்சென்று இயற்கைப்புணர்ச்சி
புணர்வேனென்று எண்ணினானென்க.

முதற்கந்தருவமன்மையின், என்

(௧௧௩)

1329. அல்லிசோணங்கன்

புல்லினின்றமெய்நாண்புறப்பட்டது
கல்செய்தோளவன்காமருபேருணர்
வழையுடையபுறப்பெயர்

(இ - ள்.) அவன் அங்கனமெண்ணிச் சென்றபொழுது, அணங்கன்ன
வட்கு நாணம் நீங்கிற்று ; தோளவனுணர்வு அவனெல்லையைக்கடத்தது ; அப்
பொழுது இருவரும் காமருபேருணர்வு.

(௧௧௪)

1330. களித்தகண்ணினைகாம்பெனவீங்குதோட்
டெளிர்ந்தவெள்வளைசேர்ந்ததுமாமையுந்
தளித்தகண்ணஞ்சிதைந்தனருங்கும
மனித்தபூம்பட்டணிந்துதிகழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) அப்பொழுத, கண்ணினை களித்தன ; தோளில் வளைகருந்
மொலித்தன ; போன மாமைநிறமும் வந்துசேர்ந்தது ; பூசினசண்ணமும்
குங்குமமுமிழ்ந்தன ; இவனாஸ் அருள்பண்ணப்பட்ட பட்டும் அணியப்பட்டே

இவள் புணர்ச்சியைக் கைவிட்டுப் பட்டணிந்தாளா தலின், நின்றதென்
றார். (கசுரு)

1331. குவளையேய்ந்தகொடுங்குழைகூந்தலுட்
டிவளும்வாழியசெம்பொறிவண்டிகா
விவளகூரெயிறீனுந்தகையவோ
தவளமெல்லிணர்த்தண்கொடிமுல்லையே.

வாழிய, அசை.

(இ - ள்.) இவள்கூந்தலிலே துவளும் வண்டிகாள் ! முல்லைகள் இவ
ளுடைய எயிற்றைநாணுந் தகைமையையுடையவோ ? உளவேந் கூறுமினென்
றானென்க. (கசுசு)

1332. பொன்றுஞ்சாகத்துப்பூங்கண்கள்போழ்ந்தபு
ணின்றிப்பூண்கொள்ளமுலைச்சாந்தலா
லன்றித்தீர்ப்பனயாவையுமில்லையே
யென்றுமாதரெழினலமேத்தினுள்.

(இ - ள்.) நீ தங்கியமார்பிலே நினதுகண்களாகியவேல் முன்பேபட்டு
உருவிக்கிடந்த பழம்புண்களை இன்று இந்தமுலைவிற்சாந்தல்லது மாறுபட்டுத்
தீர்ப்பன வேறொன்றுமில்லையென்றுகூறி ஏத்தினுனென்க.

இவையிரண்டும் நயப்பு. பொன்னென்றது பதுமையை. ஆகம் -
நெஞ்சு. இனித்தலைமுன்றாதலிற் பொன்றுஞ்சாகமென்று தன்னைப்புகழ்
தலுமாம். (கசுஎ)

1333. (க) கண்ணிவேய்ந்துகருங்குழல்கைசெய்து

புச்

நில

1334. (உ) திங்களும்மறுவும்மெனச்சேர்ந்தது

யிங்கொளித்திலேனுமரெய்தினூர்
கொங்கொளிக் குழலாயெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டும் ஒருசொடர்.

(க) துண்ணிய தொழிலையுடைய அழகிய சிலம்பிலேயின் பூத்தாறையும்துடைத்தி.

(உ) நங்கள் : கர், அகசு. காட்டி - பரிவெற்பதொன்றுண்டென்று நிலைபெறுத்தி. வலிப்புநீஇ - பிரித்தும் பிரிவிலேமென்றுதெளியும்படி நெருசை வற்புறுத்தி.

(இ-ள்.) அண்ணல், வேய்ந்து, மாணியைக் கொண்டைக்குறடுவே வளையமாகவவத்துக் குழலைக் கைசெய்து, துகளவித்த, இன்புறுத்தி, நம்மன்பு திங்களுமறுவுமென்றும்படி சேர்ந்ததென்றகூறி காட்டி, வலிப்புநீஇ ஆற்றுவித்தலின், ஆற்றினான்; அந்நன்ம ஆற்றினபின்பு, குழலாய்! துமரெய்தினூர்; அவர்காணதபடி இங்கே ஒளிப்பேரென்று கூறினானென்க.

உடன்றேய்ந்து உடள்வளர்தலின், மறு உவமை. (ககஅ - க)

1335. மழையிடைக்குளித்திட்டதோர்வாண்மினிற
றழையிடைக்குளித்தான்றகவேலினு
னிறழையிடைக்குளித்தேந்தியவெம்முலை
வழையிடைக்குளித்தார்வந்துதோன்றினார்.

(இ-ள்.) மழையிடத்தே மறைந்த மின்போற் கடிதாக வேலினுன் தழையிடத்தே மறைந்தான்; அப்பொழுது பூணிடத்தே மறைந்து ஏந்தின முலை யிளையுடைய மறைந்த ஆயத்தார் வந்து தோன்றினாரென்க. (கஎ௦)

1336. மின்னொர்பூம்பொழின்மேதகச்செல்வதொத்

மென்மலம்மலர்மேன்மிதித்தேகினு
ணன்னலம்மவடி

(இ-ள்.) அன்பொன்றுமே அவனுக்கு உதவியாகவைத்த நங்கைதான் ஏகினுளென்க.

முற்பிறப்பே தொடங்கி அன்புவைத்தவளென்றமாம். ஒருபெர்பழிலிலே மின் பெருமைதகச் செல்லுந்தன்மையெயொத்து அடியாலேமிதித்து, அசைந்து, அன்னம்நாண ஏகினுளென்க. (கஎ௧)

1337. திங்கள்குழந்தபன்மீனெனச்சென்றெய்தி
நங்கைதவ்வையுந்தோழியுண்ணினு
ரங்கவாயமடிப்பணிசெய்தபின்
றங்கு

(இ-ள்.) திங்களைக்குழந்த மீனென்னும்படி சென்றெய்தி, அவ்விடத்தே ஆயம் ஏவல்செய்தபின்பு அவள்செவிலியும் தோழியும் சென்றணுகினார். இங்ஙனம் எல்லாருஞ்சேர்ந்து அவளை நலம்பாராட்டினாரென்க.

தவ்வை - செவிலிக்குமுத்தவள். பாம்புதிண்டின பொழிலாதலிற் காவலாகவந்தாரென்க. (௧௭௨)

1338. தழையுங்கண்ணியுந்தண்ணறுமாலையும்
விழைவசேர்த்துபுமெல்வெனவேகினார்
முழையுண்மூரிமுழங்கரியேறனான்
பழையநண்பனைப்பண்புளியெய்தினான்.

(இ - ள்.) அவர்கள், தழைமுதலியனவற்றில் அவள் விரும்புவனவற்றைச் சேர்த்தி அவளைக் கொண்டுபோனார்; போனபின்பு, சேவகனும் அவள் குணங்களைநினைத்து அந்நினைவோடே உலோகபாலனைச் சென்றெய்தினானென்க.

பண்பு - கூட்டத்திற்பெற்ற குணங்கள். (௧௭௩)

வேறு.

1339. பூமியையாடற்கொத்தபொறியினதூதலானு
மா

நேமியான்சிறுவனன்னநெடுந்தகைநேருமாயி
முமவற்கழுகிதாகங்கையைக்கொடுத்துமென்றான்.

(இ - ள்.) அவர்கள் அங்ஙனமிருக்கின்றவளாலிலே, தனபதி மதிதரனை நோக்கி, பதுமையின் உயிரைத்தந்த வெற்றிடையுடையதூதலானும், உலகை ஆளுதற்குப்பொருந்தின உத்தமவிலக்கணத்தை உடையதூதலானும் காமனை யொத்த நெடுந்தகை உடன்படுவனாயின், நமக்குநன்றாக நாம் பதுமையை அவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினானென்க. (௧௭௪)

1340. மதிதரனென்னுமாயின் மந்திரிசொல்லக்கேட்டே
யுதிதரவுணர்வல்லானுமொப்பினுமுருவினானும்

கொதிதருவேலினற்கேகொடுப்பதுகருமமென்றான்.

ஒப்பு: “பிறப்பே குழமை யான்மை யாண்டோ, காமவாயி, னிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென, முதையுறக் கிளந்த. பொப்பினது வகையே” (தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௨௫) என்பன. உரு - உட்கு; அது விடந்தீர்த்தார்க்குக் கொடுப்பேமென்ற மொழிபிறழாமற் காக்கவேண்டுமென்னுமச்சம்.

(இ - ள்.) தனபதி அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு, மதிதரனென்னுமமைச்சன், ஒப்பானும், உருவானும் பதுமையை வேலினற்குக் கொடுப்பதே கருமம்; இது யானும் முன்பே நிறையாநித்பேன்; இதுதான் விதிதரவந்ததொன்றே என்றானென்க. (௧௭௫)

1341. உள்விரித்திதனையெல்லாமுரைக்கெனமொழிந்துவிட்டான்
றெள்ளிதிற்றெரியச்சென்றும் குரைத்தலுங்குமன்றேறி
வெள்ளியைணிந்தவேலான் வேண்டியதாகவென்று
எள்ளிலேவேல் கொண்மன்னற்கமைச்சரோத்தமைத்ததென்றான்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டதனபதி, மதிதானோக்கி இக்காரியத்தையெல்
லாம் உள்விரித்து அவனுக்குத் தெள்ளிதினுரைப்பாயாகவென்று கூறிவிட்
டான்; அவனுஞ்சென்று, அப்படியே தெரிய உரைத்தவனவிலே, சிலகனும்
தேறி, தனபதிலுமுற்பிய காரியம் அங்கனமாகவென்றான்; அதுகேட்ட அமை
ச்சனும் தனபதிக்கு அக்காரியம் அப்படியே முடிந்ததென்றோன்க. (க௯௬)

1342.(க)பொன்றியவுயிரைமீட்டான் பூஞ்சிகைப்போதுவேய்ந்தா
னன்றியுமாமெய்தீண்டியுளித்தனனழகின்மிக்கா
றென்றியமகளிர்தாமேயுற்றவர்க்குரியரென்னு
வென்றிகொள்வேலினுற்கேபான்மையும்வினைத்ததன்றே.

1343.(உ)கோப்பெருந்தேவிகொற்றக்கோமகனிலைவகனாழ
யாப்புடைத்தையற்கின்றேநங்கையையமைக்கவென்னத்
தூப்புரிமுத்தமால்தொடக்கொடுதுக்கியெங்கும்
பூப்புரிந்தணிந்துகோயில்புதுவதுபுனைத்ததன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) தனபதியும் திலோத்தமையும் உலோகபாலனும் தம்மிற்குடி,
அழகின்மிக்கான், உயிரைமீட்டான்; ஆதலால், நாமும் இதியும் நல்கி மகட்
டருமென்ற அவை தாமேவந்து ஒன்றிய; அன்றியும் போதுவேய்ந்தானுத
லானும் தீண்டினுதலானும், 'உற்றார்க் குரியர் பொற்றொடி மகளிர்' என்று
கூறியபான்மையும் வேலினுற்கேவினைத்ததல்லவோவென்று இவைகளைநாடி,
பதுமையை அவனுக்கு இப்பொழுதே கொடுத்தல் பொருத்தமுடைத்து; நீர்
மணத்திற்குவேண்டுவன அமைக்கவென்று உழையரைநோக்கிக் கூறினாராக;
முத்தமாலையைச்சல்லியும் தூக்குமாக நூற்றி எங்கும் பூவைவிரும்பியணிந்து
ஒருகோயில் புதிதாகப் புனையப்பட்டதென்க. . (க௯௭ - அ)

1344. கணிபுனைந்துரைத்தநாளாற்கண்ணியகோயிறன்னுண்
மணிபுனைமகளிர்நல்லார்மங்கலமரபுகூறி
யணியுடைக்கமலமன்னவங்கைசேர்முன்கைதன்மேற்
றுணிவுடைக்காப்புக்கட்டிச்சுற்றுபுதொழுதுகாத்தார்.

(இ - ள்.) கணிகூறியநாளிலே, நன்றென்றுகருதிய கோயிலிலே, கல்
லார் மங்கலமரபுகூறி முன்கையிடத்தே இருவர்க்கும் காப்பைக்கட்ட, மக
ளிர், தொழுது சுற்றிப் புறப்படாமற் காத்தாரென்க.

கட்டி - கட்ட.

(க௯௮)

1345. மழகனிற்றெருத்திற்றந்தமணிக்ஞடமண்ணுநீரா
 லழகனைமண்ணுப்பெய்தாங்கருங்கடிக்கொத்தகோலந்
 தொழுதகத்தோன்றச்செய்தார் தூமணிப்பாவையன்னார்
 விழுமணிக்கொடியனாறும்விண்ணவர்மடந்தையொத்தாள்.

(இ - ள்.) மணிப்பாவையன்னவர், அழகனைக் கனிற்றினெருத்திற்றந்த
 நீராலே குளிப்பாட்டி, அவ்விடத்தே கடியாணத்திற்கொத்த ஒப்பனையை
 நன்குமதிக்கும்படி தோன்ற ஒப்பித்தார்; அவ்வொப்பனையாலே கொடிய
 நம் தேவர்களைப் பொதத்தாளென்க. (க௮௦)

வேறு.

1346. கயற்கணையுங்காமனன்னுனையு
 மியற்றினார்மணமேத்தருந்தன்மையார்
 மய,
 வியற்கையன்புடையாரியைந்தார்களே.

(இ-ள்.) தனபதிமுதலாயினார், பதுமையையும் சீவகனையும் மணத்தை
 முடித்தார்; முடித்தபின்பு, அவர் தம்மிற் கூடினாரென்க.

கந்தருவார்மணம்போலே முன்பேமன்னிய இயற்கைப்புணர்ச்சியா
 லுள்ள அன்பையுடையாரென்க. கூடியபடி மேற்கூறுகின்றார். (க௮௧)

1347. வாரும்வேலுமலைந்தரியார்ந்தகண்
 னாரும்வார்கழன்னை
 தோளுந்தாரும்பிணைந்துருவொன்றெய்தி
 நாளுநாகர்துகர்ச்சிநலத்தரோ.

(இ - ள்.) கண்ணாரும் மைந்தனும், அவ்விடத்தே, தோளுந்தோளும்
 தாளுந்தாளும் பிணைதலின், ஒருவடிவைப்பெற்று, நாகர் நாடோறுநாகர்
 கின்ற நுகர்ச்சியின்பத்தை உடையராயினாரென்க. (க௮௨)

1348. (க)தணிக்குந்தாமரையாணலந்தன்னையும்
 பிணிக்கும்பிடினியென்செயும்பேதைதன்
 மணிக்கண்வெம்முலேதாம்பொரவாயவிழ்ந்
 டைந்

1349. (உ)பரிந்தமாலேபறைந்தனகுங்குமங்
 கரிந்தகண்ணிகலந்தமகிழ்ச்சியி
 னரிந்தமேகலையார்த்தனவஞ்சிலம்
 பிரிந்தவண்டினை யார்வினையாடவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எல்லாமழகையும் தோழ்பிக்கும் திருவிழைகைப் பிணிக்கும்பீடு,
 இருவர்க்கும் பொது. வாயவிழ்தல், அரும்புவாயவிழ்தலும், அவ்விடத்தி
 னின்றும் நிலைகுலைதலுமாம்; தார் - மாலையும் தூசியுமாம்; சிலேடையால்.

(உ) கரித்த - கலவிடாற்கரித்தா. கலத்தல் - முயக்கம்.

(இ - ஂ.) அங்ஙனம் கலத்தமகிழ்ச்சியாலே இவ்வாற விளையாடாத்தக, பே ததன்முலையாகிய யானை டோர்கெடுத்தவன், கிண்குலையாதவன் தார் செகிழ்த்த அங்ங்லத்தே உடைத்தது ; அப்பொழுது அவ்வாறிலே முத்த மாலிகள் அந்தா

பீடு மேல் எச்செய்யும் ! அனை மமமாத் துதந்தகியவென்றோன்க. ()

1350. கொழுமெனின்னகிற்கூட்டுறுமென்புகை

கழுமுசேக்கையுட்காலையுமாலையுந்

தழுவுகாதறணப்பிலர்செல்பவே

யெழுமையும்மியைந்தெய்தியவன்பினார்.

(இ - ள்.) எழுபிறப்பும் பொருந்திப்பெற்ற அன்மினார், தழுவு காத லாலே நெய்த்த அகிற்புகைதிாண்ட சேக்கையிலே, காலையுமாலையுமுட்பட நீக்கமில்லாராய் அங்ஙன நடத்துவரென்க.

மென்புகை - மெல்லியபுகை. கூட்டு - கட்டிமுதலியன. (கௌடு)

1351. நாரியஞ்சுவைத்துநரம்பின்னிசை

கூறியுங்குளிர்நாடகநோக்கியு

முறின வெம்முலையா லுழப்பட்டுமவ்

வேறா ன்வகும்வக லுமென்பவே.

(இ - எ.) அக்கணம் காலையுமாலையும் தீண்டுதற்கு இனிமறுகையால் உழப்பட்டிருக்கவும், அவ்வேறான், பின்னும் வேட்கைவினைத்தற்காகத் தன்மேனியிலே நறியன நாற்பட்டும், நாவிற்கினியன் துகார்த்தம், இசை யைக்கொண்டாடியும், நாடகங்களைநோக்கியும் நாடோறும் தங்குமென்க. ()

வேறு.

1352. விரிகதிர்விளங்குபன்மீன்கதிரெடுமிடைந்துதிங்கட்

டெரிகதிர் திரட்டி வஸ்வான் றெரிந்து கோத்தணிந்த போலுஞ்

சொரிகதிர்முத்தயின்னுந்துணைமுலைத்தடத்தில்வீழ்ந்தான்

புரிகதிர்ப்பொன்செய்மாலைப்புகைதுதிப்புலவுவேலான்.

மிடைந்து - மிடைய. ஆணிந்த, பெயர். புரிகதர் - மிக்க கதிர். கதிர்
வீளங்கு மீன்களின் கதிரோடே மிடையும்படி திங்களின்கதிரைத் திரட்டி
வல்லவன் கோத்தணிந்தனவற்றை யொக்கும் கதிரையுடைய முத்தமின்னு
முலையென்க.

(இ - ள்.) வேலான், அக்ஷணம் துப்புரவுகளெல்லாம் நுகர்ந்து பின்
னும் முலைத்தடத்தே வீழ்ந்தேவிட்டானென்க, (கௌ)

வேறு.

1353. எழின்மாலையென்னுயிரையான்கண்டேனித் துணையமுலையிற்றுகித்
குழன்மாலேக்கொம்பாக்கூரெயிறுநாப்போழ்தலஞ்சியஞ்சி
புழன்மாலேத்திங்கொலியொன்றிரண்டுதான்மிழற்றுமொருநாட்காறு
நிழன்மாலேவேணுணர்ணீட்டகண்ணே நெய்தோயந்ததளிரோமேனி.

(இ - ள்.) யாவருங்காணுதவுயிரை யான்கண்டேன்; அதன் தன்மைகூறு
மளவில் இவ்வளவே கூறலாவது : முலையினையுடைத்தாய், நீண்ட கண்ணி
னையும் தளிரைமொக்கும்மேனியையும் குழலையும் மாலையைமுடையதொரு
கொம்பாய், கூரெயிறுபோழ்த்தற்கு அஞ்சியஞ்சி உழலும் இயல்பையுடைய
தனது நாத்தான் ஒருளாளவும் ஒன்றிரண்டுளவியை மிழற்றுமென்க.

எழின்மலை என்னுயிர் - அழகை இயல்பாகவுடைய என்னுயிர். முதல்
சுணைவினையோடு முடிந்தது. இது நயப்பு. (கஅஅ)

1354. மாநீர்மணிமுகிலின்மின்னுக்கொடி துசப்பின்மயிலஞ்சாய
லேநீரிருபுருவமேறியிடைமுரிந்துதுடங்கப்புல்லித்
துநீர்மலர்மார்பன்ரொன்னலந்தான்பருகித்துளும்புந்தேற்ற
தேநீர்மலர்மாலேதேன்றுளித்துமட்டுயிர்ப்பச்சுட்டினுனே.

இன் ஏழனுருபாதல் புறனடையார் கொள்க. ஏநீரிருபுருவம் - மேல்
தன்னைப் புணர்ச்சியிலே ஏவுகின்ற புருவம். 'மட்டுத்தேறல்' எனமாறி, காம
பானத்தின் தெளிவென்க. தேனினத்தைபுடைய நீர்ப்பூவாற்செய்த மலை,
உயிர்த்தல் - சுமைபோக்குதல்.

(இ-ள்.) முகிலிடத்து மின்போலும் துசப்பினையுடையசாயல், துளும்பு
மட்டுத்தேறலைப் பருகுதலாலே துயநீர்மையைபுடைய மலர்ந்தமார்பன்
ரான் அவன் தொன்னலத்தைப் புருவம் ஏறிதுடங்கும்படி புல்லி, பின்னும்
மாலையைத் தேன்றுளித்து உயிர்க்கும்படி சூட்டினுனென்க. (கஅக)

வேறு.

1355. தேனடைந்திருந்தகண்ணித்தெண்மட்டுத்துவலைமலை
யுனடைந்திருந்தவேற்கொண்டொடியுருவவீணை
தானடைந்திருந்தகாவிற்பாடினாடனிமைதீர்வான்
கூனடைந்திருந்ததிங்கட்குளிரீழுத்தமுலையினுனே.

(இ - ள்.) கண்ணியையும் மாலையையும் கண்ணினையும் தொடியையு
முடைய தேசிகப்பாவை, தான்பொருந்தியிருந்தபொழிலிலே தனிமைதீர்
தற்கு வீணையைப்பாடினாளென்க.

தேன் - தேனினம். கூன் - வளைவு. (கக0)

1356. வார்தளிர்ந்தைத்துபோதுமல்கிவண்டுறங்குங்காவிற
சீர்கெழுக்குருசில்புக்கான்றேசிகப்பாவையென்னுங்
கார்கெழுமின்னுவென்றதுடங்கிடைக்கமழ்தண்
யேர்கெழுமயிலுனையிடைவயினெதிர்ப்பட்டானே.

(இ-ள்.) குருசில், காவலே புக்கான்; புக்கவர் தேசிகப்பாடையென்று பெயர்கூறும், இடையினையும் கொடுத்தியினையுமுடைய பரத்தையை அவ் விடத்தே கண்டானென்க. (ககக)

1357. சிலம்பெனும்வண்டுபாடமேகலைத்தேன்களார்ப்ப
நலங்கவின்போதுபூத்தபூங்கொடிநடுங்கிளாணக்
கலந்தனன்காமமாலேகலையினதியல்பிற்கூட்டப்
புலம்புபோய்ச்சாயலென்னும்புதுத்தளிர்நிறதன்றே.

(இ - ள்.) அவயவஅழகும் சமுதாயசாபையுமாகிய பூவைப்பூத்த பூங் கொடி நானும்படி சென்றசேர்த்தான்; சேர்த்தான், காமமாகியமாலையைக் கந்தருவமணங்கூறிய நூலினியல்பாலே பாட ஆர்ப்பச் சேர்த்திருநாக, அக் கொடி தனிமைநீங்கிச் சாயலென்னும் தளிரையின் நிறதன்க. (ககஉ)

1358. சார்திடைக்குளித்தவெங்கட்பிணைமுலைத்தாமமாலேப்
பூந்தொடியரிவைபொய்கைப்பூமகளையையொற்பின்
வேந்தமெருதுவேற்கண்விளங்கிழையிவர்களை
மாய்ந்தடிபரவவைகுமரிவையர்க்கநங்கனன்னுன்.

தாமம் - ஒழுங்கு. முலையினையும் மாலையினையும் பூமகளையைய பொற் பினையுமுடைய அரிவை - பதுமை. வேந்து - தனபதி. அடுகின்றவேற்கண் ணையுடைய விளங்கிழை - திலோத்தமை.

(இ - ள்.) அநங்கனன்னுன், வேந்து விளங்கிழையென்ற இவர்கள் நானும் ஆராய்ந்து தன்னையப்பரவுதலாலே, தான் அரிவையடியிலே தங்காநிற்கு மென்க.

பதுமையையும், பரத்தையையும் ஒக்கக் கூறலாகாமையுணர்க. (ககஉ)

1359. இங்ஙனமிரண்டுதிங்களைகலுமேகவேலா
னங்ஙனம்புணர்ந்தவன்பினவன்முலைப்போகநீக்கி
யெங்ஙனமெழுந்ததுள்ளமிருளிடையேகலுற்றான்
றங்கியபொறியினுக்கந்தனக்கொர்தேராகநின்றான்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இரண்டுதிங்கள் சென்றவளவிலே, வேலான், தங்கிய நல்லினையினுக்கம் தேராகநின்றவன், அங்ஙனம் உழவலான்வந்த அன்பினையுடையவன் முலைப்போகத்தை நீக்கி இருளிடையே கலுற்றான்; அதற்கு உள்ளம் எங்ஙனமெழுந்ததென்க.

கொண்டுபோதலின், நல்லினை தேராயிற்று. பிரிவிற்குத் தேவர்வருங் தினார். (ககச)

1360. தயங்கிணர்க்கோதைதன்மேற்றண்ணெனவைத்தமென்றேன்
வயங்கிணர்மலிந்ததாரான்வருந்துருவகையினீக்கி
நயங்கினருடம்புநீங்கிநல்லுயிர்போவதேபோ
வியங்கிடையறுத்தகங்குவிருளிடையே

வகை - அவனை அவசமாக்குதல். நல்லுயிர்-ஆன்மா; அது கனவிடைப் போய் துகர்ந்து மிண்டும் அவ்வுடம்பின்கண் வருமாறுபோல, இவனும் பல ரையுதகர்ந்து பின்பு கூடுவனென்றுணர்க. இனி, உடம்பு நல்லுயிரை நீங் கிப் போனும்போனென்றும் உரைப்ப.

(இ - ள்.) தாரான், தன்மேலே பதுமைவைத்த கையை அவள்வருந்தாத் பழநீக்கிக் கங்குலிலே நல்லுயிர்போந்தன்மைபோலே இயக்கத்தை நடுவறு த்த இருளிடத்தே ஏகினுனென்க. (ககரு)

வேறு.

1361. நீனிற்சூழனோர்வளைத்தோளியைத்

1361.

பானிறத்துகிற்பையாவல்லுலாள்.

(இ - ள்.) பதுமையைச் சீவகன் உறக்கத்திடத்தே பிரிந்தானாக, தான் பிரிந்த பின்னே அவன் கண்விழித்தனனென்க. (ககசு)

1362. ஆக்கையுள்ளுறையாவிக்கெடுத்தவண்

யாக்கைநாடியயர்வதுபோலவுஞ்

சேக்கைநாடித்தன்சேவலைக்காணிய

பூக்கனாமிமொர்புள்ளுமொத்தாளரோ.

யாக்கைநாடி -

ள்.) அங்கனம்விழித்தவன், முயங்குதலைத்தேடிக்க காணாமையின், உடம்புதான் தன்னுள்ளே உறைகின்ற உயிரைக்கெடுத்து வருந்துவதொன் றுண்டாயின் அதனைப்போலவும் வருந்தி, அவனிருப்பிடங்களைத் தேடுகின்ற பொழுது, தன்சேவலைக் காணவேண்டிச் சேக்கையிலேதேடி அங்குக்காண மையின், அதுதங்கும் பூக்களைத்தேடுமென்னத்தையும் ஒத்தானென்க. (ககௌ)

1363. புல்லும்போழ்தினும்பூணுறினோமென

மல்ல

யில்லினீக்கமுரைத்திலையெனச்

நன்

(இ - ள்.) நீ எனக்கன்புடையாரைப்போலே, என்னை அவன் விரும்பிப் புல்லுகின்றகாலத்தே தும்முயக்கம் இறுகில் இவட்குநோமெனக் கானையை வைது எனது மென்மையின் வளப்பத்தைக் கூறிப்போதுகின்றாய், இல்லி னின்றும் அவன் நீங்குகின்றநீக்கத்தை எனக்கு உரைத்திலையென்று தன் கிளிதன்னையும் சிறிதுனென்க.

பூண் அழுத்திலென்றுமாம்.

(ககஅ)

1364. ஒவியக்கொடியொப்பருந்தன்மையெம்

போவதோபொருளென்றிலையெனப்
பூவையோடும்புலம்பிபிழற்றினுள்.

(இ-ள்.) எம்பாவை பேதுறும்படி நீ பாயலிளிர் தம் நீக்கிப்போவது
காரியமோவென்றுகூறித்திலையென்று, ஒப்பருத்தன்மையையுடைய ஓவியக்
கொடி, பூவையோடு வருத்திக் கூறினாளுன்க.

பாவையென்றது, பட்டாங்குகூறுதற்கண்கூர்த்தது; “அம்பலம்போற்,
கோலத்தினுன்பொருட்டாக” (திருச்சீற்ற. ௨௭) என்றற்போல. பாயலி
னின்மென்பதோரிடைச்சொல் ஐந்தாவதற்குவரிக்க. (௧௧௬)

1365. தன்னொப்பாரையில்லாணைத்தலைச்சென்றெம்
பொன்னொப்பாளொடும்போகென்போகடாய்
துன்னித்தந்திலையெனத்தூச்சிறை
யன்னப்பேடையொடாற்றக்கழறினாள்.

போகவிடாய், விகாரம்.

(இ - ள்.) நீ அவனிடத்தேசென்று எம் பொன்னொப்பாளொடுங்கூடப்
போவாயாகவென்றுகூறி ஒப்பிலாணைப் போகவிடாயாய் என்னிடத்தே கொ
ண்டுவந்திலையென்று அன்னப்பேடையோடே மிகக் கழறினாளுன்க. (௨௦௦)

1366. மையில்லவாணெடுங்கண்வளராதன
மெய்யெலாமுடையாய்மெய்ம்மைகாண்டி
யையன்சென்றுழிக்கூறுகென்றாய்மயில்
கையினற்றொழுதாள்கயற்கண்ணினாள்.

(இ-ள்.) துயிலாதனவாகிய கண்களை மெய்யெங்குமுடையாய், நீ உண்
மைகாண்பை; ஐயன்சென்றவிடத்தைக் கூடுமென்று மயிலைக் கயற்கண்ணாள்
கையாற்றொழுதாளென்க.

கண் - பீலிக்கண்; கண்ணென்றதற்கேற்ப வாளென அடைகூறினாள்.
தனக்குத்தோற்றுத் துயிலாத கண்களையுடைமையின், அவனைக் காட்டு
மென்றுதொழுதாள். (௨௦௧)

1367. வளர்த்தசெம்மையைவாலியைவான்பொருள்
விளக்குவாய்விளக்கேவிளக்காயிவ
ணளித்தகாதலொடாடுமென்னாருயி
ரொளித்ததெற்கெனவொண்சுடாந்

பிள்ளைகளுக்கு விளக்கம் காவலாக இடுதலின், எங்களைவளர்த்த மனக்
கோட்ட மின்மையுடையெய்ன்றுள். வாலியை - தூயை.

(இ - ள்.) விளக்கே ! நல்லபொருள்களைக் கண்ணிற்குக்காட்டுவாய், நீ
தான் செம்மையை; வாலியையாதலால், நடந்துதிரியுமென்னுயிர் எவ்விடத்
தே ஒளித்தது; அதனை எனக்கு விளக்காயென்று விளக்கைச் சேர்ந்தா
னென்க. (௨௦௨)

1368. பருகிப்பாயிருணிற்பினரூதெனக்
கருகியவ்விருள்கான்றுநின்மெய்யெலா

சூரியதொன்றுரைக்கிற்பியென்றுாடினாள்.

விளக்காமையின், அதனை இழித்துக்கூறுகின்றாள். உரைக்கிற்பி

(இ - ள்.) அவாவின்மிகுதியால் அருதென்றுபாராதே இருளைப்பருகி, அவ்விருள் வயிற்றிலேநிற்பிப் அருதென்றுகருதி, அதனை முகங்கருகிக் கான்று பின்னும் தங்கிற்றுளதேல் அதவருத்துமோவென்று நின்னுடம்பெல்லாம் எரியாநிற்க நடுக்குகின்றீ எனக்குரியதொரு காரியத்தை உரைப்பை பென்று வெறுத்தாளென்க. (உ௦௩)

1369. கோடிதுண்டிகிலுங்குழையுந்நினக்
காடுசாந்தமுமல்லவுநல்குவேன்
மாடமேநெடியாய்மழைதோய்ந்துளாய்
நாடிநண்பனை நண்ணுகநன்றோ.

மாடத்திற் கொடிகளிலே கோடியும், அவை நாட்டுதற்குப்பண்ணுந்துளைகளும், சுதையுமென்க; கோடிப்புடைவையும், மகாக்குழையும், சந்தனமும் போல் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

(இ-ள்.) மாடமே! எப்பொருள்களையும் காணவல்லாய், ஈரமுடையாய், நினக்கு இவற்றைத்தருவேன்; நண்பனை நாடி நண்குவாயாக; அது நினக்கு கன்மென்றுளென்க.

அவனும் பலதருவென்றாள்.

(உ௦௪)

1370. ஆடகக்கொழும்பொன்வரைமார்பனைக்
கூடப்புல்லிவையாக்குற்றமுண்டென

சூடகத்திரடோளணிவாட்டினாள்.

(இ - ள்.) பொன்வரைபோலுமார்பனைக் கூடமட்டி தழுவியவாதகுற்றம் நாமக்கு உண்டென்கூறி எரித்திள்போலும் மணித்தானோடே எற்றிச் சூடகத்தையும் தோளணியையும் போக்கினாளென்க. (உ௦௫)

1371. கொல்கொள்வேலவன்கூடலனேகி

மலைகொள்சந்தனம்வாய்மெழுக்கிட்டதன்
முலைகொள்பேரணிமுற்றிழைசிந்தினாள்.

(இ - ள்.) முற்றிழை, வேலவன் கூடலனாய் எகினாள்; இப்பூண் இவ்விடத்து நாமக்கு என்னபயனைத்தருமென்கூறித் தன்முலைகொண்ட பேரணிகளைச் சிந்தினாளென்க. (உ௦௬)

1372. அருங்கலக்கொடியன்னவனேகினை
 னிருந்திவ்வாகத்தெவன்செய்விரீரோ
 மருங்குனாவவளர்ந்தவனமுலைக்
 கருங்கண்சேந்துகலங்கவதுக்கினுள்.

(இ - ள்.) துமக்கு அருங்கலத்தையும் எழுதுகொடியையுமொத்த நீங்
 காதவன் ஏகினுள்; இனி நீர் இவ்வாகத்தேறிருந்து என்னகாரியத்தைச்செய்
 வீரென்று அழகிய முலையிற் கரியகண் சிவந்துகலங்கும்படி அடித்துக்கொண்
 டாளென்க.

அருங்கலக்கொடி அதுக்கினுளென்றுயாம். அதற்கு அன்னவன், சுட்
 டாம். (உ௦௭)

1373. மஞ்சளும்வரைமார்பனைக்காணிய
 தஞ்சலோம்புமினென்னவந்துஞ்சினீ
 ரஞ்சனத்தொடுமையணியின்னென
 நெஞ்சினீனெனடுங்கண்மலர்சீறினாள்.

(இ - ள்.) வரைமார்பனை நீர் எட்டொழுதுங் காண்டற்குத் துயிலாதே
 கொள்ளுமென்று யான்கூறவும் துயின்றீர்; இனி அஞ்சனத்தையும் மையை
 யும் அணியின் அணியினென்று கண்ணை நெஞ்சாலே சீறினாள்.

அணியின், குறிப்பு. பின்னும் அவைகாட்டவேண்டுதலின், அவைகே
 ளாமற் சீறினாள். (உ௦௮)

1374. அரக்குண்டாமரையன்னதன்கண்மலர்
 விருத்திமாதர்விலக்கவெரீஇக்கொலோ
 வருத்தமுற்றனென்றுகொன்மேகலை

விருத்தி - சீவிதம்.

(இ - ள்.) மாதர் அழுதுசிவந்த கண்மலரின் அஞ்சனத்தையும் மையை
 யும்விலக்குதலாலே நமக்கும் ஏதம்வருமென்றுவெருவியோ? இவடான் வரு
 ந்தினுளென்றோ? மேகலை அசைந்து ஆரவாரியாதே ஓசையடங்கியதென்க.

குலங்கல் - அசைதல். மெய்யசையாமல் அவசமானபடி கூறினாள். (உ௦௯)

வேறு.

1375.

யன்

ய

ள்

பனியார்மலர்மேற்படுவண்டினமே.

(இ - ள்.) மெல்லியவண்டினமே! யான் தும்மைப்போல் தனித்தறி
 யேன்; அவனைப்பொருந்திநின்று அவற்கு வெறுப்பானவை செய்தறியேன்;

ஆதலிற் றுன் என்னோடினியவன் ; ஆதலால், உரைத்தீரென்று நம்மைவெ
றுன் ; நீட்டித்துரைப்பிற் போகின்றவயிர்தானும் ஒருபெண்ணுயிர் ; இதுகண்
டிருத்தல் பாதகம் ; இதுபோவதற்கு முன்பே, இவ்விடங்களிலேயுள்ளோ ?
உளனாயின், அவ்விடத்தை உரையீரென்றாளுன்க.

உளனே : ஏகாரம், வினா.

(உக௦)

1376. நிரைவீழருவிந்நிமிர்பொன்சொரியும்

வரையேபுனலேவழையேதழையே

வினையார்பொழிலேவிடுவெண்ணிலவே

யுரையீருயிர்காவலனுள்வழியே,

அருவிநிரையையுடைய மாற்றுள்ள பொன்விளங்கும்வரை-செய்குன்று.

(இ - ள்.) வரைமுதலியவற்றைவிளித்து உயிர்காவலனிருக்கின்றவடித்
தை உரையீரென்றாளுன்க. (உகக)

1377. எரிபொன்னுலகின்னுறைவீரிதனைத்

தெரிவீர்தெரிவில்சிறுமானிடரிந்

பரிவொன்றிலிராற்படர்நோய்மிகுமா

லரிதாலுயிர்காப்பமரீரருளீர்.

(இ - ள்.) அமரீர் ! நீர் பொன்னுலகிலேயிருப்பீராதலின், அவன்போன
வழியைத்தெரிந்திருப்பீர் ; அங்ஙனந்தெரிந்திருப்பவும் தெரிவில்லாத மானிட
ரைப்போலே அருளிலிராயிராநின்றீர் ; எனக்கு நோய்மிகாநின்றது ; அத்தனல்
உயிர்காத்தல் இனி அரிது ; இதனைக் காக்கும்படி அவனை அருளீரென்று
ளென்க. (உகஉ)

1378. புணர்விண்ணினியபுலவிப்பொழுதுந்

கணவன்னகலின்னுயிர்கையகற

ரம

க

ர்.

(இ - ள்.) அமரீர்களீர் ! கொடியேனுயிரைத்தருவீராக ; அதுதருமா
தெற்குணையெண்ணின், புணர்ச்சியிற்காட்டிலினிய புலவிக்காலத்தும் கணவ
னீங்கில் உயிர்நீங்குதலையறிவீராதலின், அருளி அவனைக்கொண்டோருந்
கொள்ளென்றாளுன்க. (உகஉ)

1379. நகைமாமணிமாலையடைக்கொடியின்

வ

லை

தகைபாடவலாய்தளர்கோதளர்கோ.

(இ - ள்.) மாலையினையுடைய நடந்துதிரியுங்கொடியே ! எனதாலி நின்
மேகலையாயிற்றாயின், தாழாதே தளர்க்குமென்று நலத்தைப்பாராட்டவல்ல
வனே ! தளர்கோ தளர்கோவென்றாளுன்க.

இதுமுதல், எதிர்பெய்தபடிதல். ௨காரம், எதிர்ப்பை. இரந்துபடுவே
னென்பதாகுத்து. தனார்கு, தன்விடையுரைக்கும்
லாய் - பொய்யுரைக்க வல்லாய். (௨கச)

1380. புனைதார்பொரொந்துபொதிந்தவென
வினையாரொரிபூண்முலைகண்குளிர
வுனகண்மலராலுமுதோம்பவலாய்
நகைந்ததனையே.

(இ - ள்.) மாலைப்பட்டமுந்த அதுபொறுதே நொந்துவீங்கிவென்று
கூறி, முலை தமதுகண்குளிரும்படி உன்னுடையகண்மலராலேயுமுது பெர்ய்
யை மெய்யாகப் பரிசுரிக்கவல்லவனே! செடுத்தகாய் ! இதனை மெய்ப்பென்று
கருதினவன் யாம்பிரிந்தால் ஆற்றுகென்று வினையாதே நீத்தாய் ; இனி ஆற்
றும்வகை கூறென்றொள்க.

வகுத்த தூசிப்படைபொருதலின், நொந்து புடைக்கொண்டனவென்று
கருதிக் கண்குளிர ஓம்பவல்லாயென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. ()

1381. அருடேர்வழிநின்றமனேமொழிவாய்
பொருடேர்புலனெய்தியபூங்கழலா
யிருடேர்வழிநின்றினைவேற்கருளா
யுருடேருயர்கொற்றவன்மைத்துனனே.

கொற்றவனும், மைத்துனனுமென உம்மைத்தொகை. ஏகாரம், ஈற்
தகை.

(இ - ள்.) கழலாய் ! தனபதியும், உலோகபாலனும் நின்னுடனருளிருக்
கும்படியை ஆராயுமிடத்து, அவர்கள் தத்துவத்தையாராயுமறிவைப் பெற
வேண்டிசிறந்து அவர்கட்கு அறனேமொழிகின்றநீ இருள்செறித்தவிடத்தே
நின்று வருந்துகின்றவெனக்கு அருளுகின்றிலை ; ஆதலால், நினக்கு முற்
படச் சொல்லுதலெளிதாய்ச் சொல்லியவண்ணஞ்செய்தல் அரிதாயிருந்த
தென்றொள்க. (௨கச)

1382.

வுகவாவுனதுள்ளமுவர் வா

தகவாதகவல்லதுசெய்தனையே.

"உகப்பே யுயர்தல்" (தொல். உரி. கு. அ.) நீத்திட - பெருக்கிட.

(இ-ள்.) இடர்தான் பிறரிடத்துச்செல்லாதே என்னிடத்தே மிகுத்திடு
தற்கு யான் அறிவின்மையின் மிகவுமாயதொரு வன்மைசெய்தேனோ? அன்றி
நின்னுள்ளந்தான் ஒருகால் அன்புமிக்குப் பின்புஉவர்த்ததோ? கூறுவாயாக
வென்றாள். அவ்வெளிப்பட்டவருவம் கூறுதிறம்மலின், அதனைகோக்கி, நீ
தகவல்லாததுசெய்துநின்றாய் ; இனித் தரும்படி வந்து முயற்குவாயாக
வென்றொள்க.

விடந்தீர்ந்து உயிரைத்தந்தவன் முன்னின்று முயக்கந்தராத இறந்து
ய, 'தகவல்லது' என்றான். தகவா, பெயருமாம். (உகஎ)

1383. குளிர் துன்னியபொன்னிலமேகுதலாற்
றளரன்னநடையவடாங்கலளா

மிளிர்மின்னென மின்னிலமெய்தினளே.

(இ - ள்.) பொன்னரிமாலை, அவ்வுருவம் வந்துமுயங்காதுநின்றவின்,
தன்மேனியிற் காமத்தீயாறிக் குளிர்ச்சிநெருங்கவேண்டி முயங்குதற்குப்
பொன்னிலத்தே அவடான்சேறலின், அப்பொழுது அவசத்தாலே தளர்ந்த
அன்னம்போலுநடையைத் தாங்கமாட்டாளாய் ஒசிந்து இந்நிலத்தேபிறழ
மின்னென நிலத்தே வீழ்ந்தாளென்க.

பொன்னரிமாலை, பெயர். மீரிலமும் பாடம். (உகஅ)

1384. தழுமாவலிமைந்தவெனத்தளரா
வெழுமேழயூக்கிடந்துசெலா
'மய்

'ய.

அங்ஙனம்வீழவும் தழுவாமையின், 'மாவலிமைந்த' என்றான். ஏழடி
செல்வது, ஒருமாபு.

(இ - ள்.) அவ்வணங்கிழை, அவலித்துப் பின்னும் முயங்குதற்குத்
தளரா எழும்; எழுத்து ஏழடியளவு நடந்துசெல்லா, 'மாவலிமைந்தனே'
என்றுகூறித் தழுவும்; ஆண்டு அவ்வுருவம் பற்றுக்கோடாகாமையின், வீழும்;
வீழ்ந்து நிலத்தையெய்திப் புரண்டு உருகியழுமென்க.

மீரிலம் - மேலாரிலம். (உகக)

வேறு.

1385. கரப்புநீர்க்கங்கையங்கட்கடிமலர்க்கமலப்பன்னித்

திருத்தகுதிரைகடாக்கச்சேப்புழிச்சேவனீங்கப்
பாற்றலைமுரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனைப்பற்றுவிட்ட
வரத்தவாய்ப்பவளச்செந்தாட்பெடையன்னமழுவதொத்தாள்.

(இ-ள்.) தான்சேவலைக்கூடுதலாலே, முன்பு தானிருந்த பாலைநிலத்திற்
சுனையிற் பற்றைவிட்ட பெடையன்னம், கங்கையின் அழகிய கள்ளையுடைய
கமலப்பள்ளியிலே திரைகள் அலைத்துத்துயிற்றச் சேவலோடுதுயில்கின்றவள
விலே, அதுநீங்குதலால் அச்சுனையில் இருந்து அழுவதுண்டாயின், அதனை
யொத்தாளென்க.

கங்கைக்குருடுவிற் பாதாளகங்கை; சடையிற் கரத்தலுமாம். அவனைக்
கடியபின்பு தந்தையில்லம் கங்கையாய், அவனீங்குதலால் அச்சுனையின் மன்
மைத்தாயிற்று; அன்னஞ்சுனையிற் மங்குதல், இல்பொருளுவமை. (உஉ0)

1386. மெழுதினாற்புனைத்தபாவைவெம் துடித்தாங்குமோவா
தழுதுகைந்துருகுகின்றவாயிடைத்தோழிதுன்னிக்
கெழிஇயினுள்கேள்விவையாழ்த்தினை காம்பனைபசொல்லார்
கழிபெருங்கவலைநீங்கக்காரணநீபசொன்னாள்.

(இ-ள்.) அங்கனம் ஒருவாற்றோது மெழுகாற்செய்த பாவையைத் தியுந்
தாற்போல கைந்துருகுகின்ற அக்காந்தே, கெழிஇயினாகிய தோழி
துன்னி, காம்பனைபசொல்லார் கவலைநீங்கியிருக்கும்படி காரணமான தன்
மையையுடையவற்றைக் கூறினாள்.

ஆங்கும்: உம்மை, இறக்கிற. காம்பும், இருப்பினையும் நிலையாமைமுத
லியவற்றை, 'காரணநீ' என்றார். பிரிவுவார்த்து ஆற்றுவதற்குப் பிரியாமை
யின், இங்கனம் ஆற்றுவதற்கென்று. (உஉக)

1387. தெள்ளறல்யாறுபாய்ந்ததிரைதவழ்கடலின்வெஃகி
யள்ளுறவளிந்தகாமமகமுறப்பிணித்ததேனு
முள்ளுறவெந்தசெம்பொணுற்றரீப்பள்ளியற்றாந்
கள்ளுறமலர்ந்தகோதாய்காதலர்காதலென்றாள்.

(இ - ள்.) கோதாய்! உலகிற் காதலித்தோர் காதலிருக்கும்படி கேள்;
துகருத்தன்மையுடம்படி பழுத்தகாமம் கடலிற்சாட்டினமிக்கு ஆடவர்கெஞ்
சை இதுகப்பிணித்ததேனும் தோன்றுதிருக்கவேண்டினால் உருகின்பொன்
னிலுற்ற நீர்ப்பள்ளிபோலத்தோற்றதாமென்றாள்.

அற்று - அத்தன்மைத்து.

(உஉஉ)

1388. ஓடரியொழுகிநீண்டவொளிமலர்நெடுங்குணரைக்
கூடரியுழுவைபோலமுயக்கிடைகுழையப்புல்லி
யாடவாழ்ந்திவீழ்ந்தும்பிரிவிடையுங்கல்செல்லார்
பிடிழிந்துருகும்பெண்ணிற்பேதையரில்லையென்றாள்.

(இ - ள்.) அத்தன்மைத்தாகிய காமத்தையுடைய ஆடவர் கண்ணரை
முயக்கிடத்தே வறந்தும்படிபுல்லி அழந்திவீழ்ந்தும் பிரிவிடத்து அரியும்
உழுவையும்போல வருந்தார்; அத்தன்மையின்றியே பிரிவிடத்துவருந்தும்
பெண்ணிற்காட்டிற் பேதையார் உலகத்து இல்லைகாணென்றாள்.

இப்பேதமைவினைக்கின்றமை மேற்கூறுகின்றாள். கூடுதல் - பெடை
யோடுகூடுதல். (உஉஉ)

1389. பேதையென்னும்வித்திற்றிந்துபின்வினைகளென்னும்
நிக்

காதலுங்களிப்புமென்னுங்கவடுவிட்டவலம்பூத்து
மாதூயரிடும்பைகாய்த்துமரணமேகணிந்துகிற்கும்.

(இ - ள்.) அறியாமையென்கின்ற வித்தினிடமாகத் தீவினையென்னும்
வேதனைமரங்கள் பிறந்து, தோற்றி, ஆசையென்கின்ற வேரை வீழ்விட்டு,

தான்முற்றி, பெறுததன்மேற்செல்லுங் காதலும் பெற்றதன்மேற்செல்லுங் களிப்புமென்னும் கவிகளைவிட்டு, அவலத்தைப்பூத்து, கவலையைக்காய்த்து, மாணத்தைத்தருகின்ற கையாற்றினை இவ்வுடம்புதரும்படி பழுத்துத்தந்து, பின்னும் அங்ஙனங்காய்த்தற்கு அம்மர்தான் நிற்குமென்றொள்க.

பழுத்தல் - உடம்புபோதல். தீவினைநிற்றலின், நிற்குமென்றது. ஏகாரம், தேற்றம். (உஉச)

1390. தேன்சென்றநெறியுந்தெண்ணீர்ச்சிறுதிரைப்போர்வைபோர்த்து மீன்சென்றநெறியும்போலவிழித்திமைப்பவர்க்குத்தோன்ற மான்சென்றநோக்கின்மாதேமாய்ந்துபோமக்கள்யாக்கை யுன்சென்றுதேயச்சிந்தித்துருவதோதருவதென்றான்.

விழித்திமைப்பவர் - மக்கள். ஓகாரம், எதிர்மறை.

(இ - ள்.) மாதே ! மக்கள்யாக்கை, தேனினஞ்சென்றவழியும் மீன்போ னவழியும்போலப் போனவழியும் மக்கட்குத்தோன்றலாய் மாய்ந்துபோம் ; அங்ஙனம்போவதனை வேதனையால் தேய வருத்திக் கெடுவது நமக்குத் தகா தென்றொள்க. (உஉரு)

1391. (க)பிரிந்தவற்கிரங்கிப்பேதுற்றமுதங்கண்ணினீர்கள் சொரிந்தவைதொகுத்துநோக்கிற்றொடுகடல்வெள்ளமாற்றா முரிந்தநம்பிறவிமேனெழுற்றிழையின்னுநோக்காய் பரிந்தமுதவற்குப்பாவாபடியிட்டவாறுகண்டாய்.

1392. (உ)அன்பினினவளித்தாற்றாதமுதமெளிதுசேர்ந்த ளென்பினி1னாவிநீங்கவிறுவதுமெளிதுசேர்ந்த துன்பத்தாற்1றுகைக்கப்பட்டார் துகைத்தவத்துன்பந்தாங்கி யின்பமென்றிருத்தல்போலுமரியதிவ்வுலகிலென்றான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) கள், அசை. போலும், ஒப்பில்போலி.

(இ - ள்.) முற்றிழாய் ! இன்னும் யான்கூறுகின்றதனை நெஞ்சாலே நோக்காய் ; மேனாளிற்கெட்ட நம்பிறவிகளிலே இப்பொழுதுபிரிந்தவனே கணவனாக, அவர்கே அழுதகண்ணீர்கள் சொரிந்தனவற்றைத் தொகுத்துப் பார்த்தார் கடலினீர் உறையிடவுமாற்றாது ; அங்ஙனங்கழிந்தநாளேயன்றி, பாவாய் ! இது மேலும் அழுதற்குத்தொடங்கின்படிகாண் ; ஆதலின், அங்ஙனமுதலுமெளிது ; நம்முடம்பின் உயிர்போம்படி இறத்தலுமெளிது ; தங்காதலர் சேர்ந்துபிரிந்ததனாற்பிறந்த துன்பத்தாலே வருத்தப்பட்டமகளிர் அங்ஙனம் வருத்தின அவ்வருத்தத்தைப்பொறுத்து இது நமக்கின்பமென்று கருகியிருத்தலே இவ்வுலகில் அரியகாரியம் ; இதனை நீயும் நிகழ்த்தவேண்டாவோவென்றொள்க. (உஉசு - எ)

1393.(க)மயற்கையிம்மங்கள் யோனிப்பிறத்தலும்பிறத்துவந்திங்
கியற்கையேயிரிவுசாதலிமைப்பிடைப்பதாதொன்றும்
கயற்கணினைவங்கொள்ளார்கவற்செய்தவற்சிகொண்டார்
செயற்கையம்மிறன்சச்சுக்கடலகத்தழந்திசுன்றார்.

1394.(உ) இளமையின்மூப்புஞ்செல்வத்திமெய்யுடம்புணர்ச்சிப்போந்திற்
கிளைநிறிபிரிவுநோயில்காலத்துநோயுநோக்கி
விளைமதுக்கமழுங்கோதைவேலினும்வெய்யகண்ணைய்
களைதுயரவலமவேண்டாகண்ணிமைப்பளவுமென்றார்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மயற்கை - துரால். கயற்கணினைவும் - கயல்போலும் கண்ணிற்
றேன்றும் ஒருமாத்நிரையளவும்.

(இ - ள்.) அங்கனம் ஆற்றவேண்டுதலிற் பலபிறப்பிலும்பிறத்துவந்து
இம்மக்களோனியிற் பிறத்தலும் மயற்கை; அப்பிறல்க்குப் பிரிவும் சாதலும்
இளம்பளவும் இடையிடுபதாதொன்றாதலான், ஒருமாத்நிரையும் கவற்சி
கொள்ளார்; இயற்கையேயென்றுகொள்வார்; அன்றி, உள்ளேகவற்சிகொ
ண்டார், பற்றுள்ளத்தாலுளதாம் பிறவியாகிய நச்சுக்கடலிலே அழந்தாசின்
றார்; ஆதலால், கண்ணாய்! நீ இளமையிலே மூப்புவருமென்றும் செல்வத்தே
மிடிவருமென்றும் புணர்ச்சிக்காலத்தே பிரிவுவருமென்றும் நோயில்காலத்
தே நோய்வருமென்றுநோக்கி, உயிருடன் நங்குமளவும் துயரைக்களைவாயாக;
இவ்வவளம் வேண்டாவென்றானேக. (உஉஅ-க)

1395.(க)முத்திலங்காகந்தோய்ந்தமொய்ம்மலர்த்தாரினுங்
கைத்தலத்தகன் நபந்திற்கைப்படுங்கவலவேண்டா
பொத்திலத்துறையுமாந்தைபுணர்ந்திருந்துகாக்கும்பொன்னே
ரித்திலமுதுவலுண்டானீங்கினுனல்லன்கண்டாய்.

1396.(உ)வடிமலர்க்காவினன்னுவண்டளிர்ப்பிண்டிநீழன்
முடிபொருள்பறவைகூறமுற்றிழைநின்னைநோக்கிக்
கடியதோர்கெளவைசெய்யுங்கட்டெயிற்றாவினென்றேன்
கொடியனாய்பிழைப்புக்கேநென்குழையலென்றெடுத்துக்கொண்டான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) பொன்னே! யான் செந்நீரன் எங்கனமாற்றுவேனென்று கவல
வேண்டா; ரித்திலமுதுவலுண்டான் நம்மைத்துறந்தானல்லன்; காரியத்
தால் நீங்கினான்; அதற்குக் காரணமென்னெனின், பொந்தாகிய இல்லிலே
யுறையும் ஆந்தை பேரும்சேவலுங்கூடியிருந்து அவன்வரைக்கூறுநிற்கும்;
அதனால், அவன் நம் கைபினகன்நபந்து நம் கையிலே வருமாறுபோலே அகப்
படுவான்; முற்றிழாய்! யான் ஒருகாலத்தும் பிழைப்புக்கேறேன்; அது நீயே
யறிவாய்; அன்று காலிலே பிண்டிநீழலிலே அப்பறவை முடியுங்காரியத்

தைக் கூறுதலின், நினைநோக்கி, இஃது அரவினாலே கௌவைசெய்யுமென்று கூறினேனாதலால் ; கொடியனாய் ! இதனைப் நீதெளிந்து இனிக் குழையாதேகொள்ளென்றுகூறி, அவனை எடுத்துக்கொண்டானென்க. (உ௩௦-௩௧)

1397. அலங்கலங்குழலுந்தோழியங்கையினடைச்சியம்பூம்
பொலங்கலக்கொடியனாடன்கண்பொழிகலுழியொற்றிக்
கலந்தகினுமல்குற்கவான் மின்சக்கொண்டிருந்தாள்
புலர்ந்துபொழுதுநல்லாணெஞ்சமும்புலர்ந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அலங்கலமெடுத்த தோழி, கையாலே கொடியனாள் அலங்கலையும் குழையுஞ்செருகிக் கண்ணிரையுந்துடைத்து அல்குழையுடைய குறங்கின்மேலே கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது இரவும் விடிந்தது; அவள் நெஞ்சம் தெளித்ததென்க. (உ௩௨)

1398. பண்கனிந்தினியபாடற்படுவரம்பிளகியாங்குக்

தென்பனியனையகண்ணீர்ச்சேயிழைதாயரல்லார்
தண்பனிமுருக்கப்பட்ட தாமரைக்காடுபோன்றார்.

(இ-ள்.) பன்முற்றுப்பெற்று இனியபாட்டையுடைய ஒலிக்கின்றநரம்பு பாடற்கண்ணே நெகிழ்ந்தாற்போலே மெய்யிடங்குழைந்து இனிய காமச் செவ்வியிலே சேயிழையைக் காண நீங்கினாளுதலின், அவள் தாயரல்லாரும் பனிமுருக்கினதாமரைக்காடுபோலே முகங்கருகினுமென்க. (உ௩௩)

1399. (க) சில்லரிச்சிலம்புகுழந்தசீறடித்திருவினற்றாய்
முல்லையங்குழலினுயின் முலைமுதற்கொழுநன்மேனாட்
சொல்லியுமறிவதுண்டோவெனக்குழைந்துருகிறைந்து
மெல்லியல்கங்குல்சொல்லிற்றிற்தேனமிழிந்துகின்றான்.

வேறு.

1400. (உ) வினைக்குஞ்செய்பொருட்கும்வெயில்வெஞ்சர
நினைத்துநீங்குதலான்கடனீங்கினார்
கனைத்துவண்டுணுங்கோதையர்தங்கடன்
மனைக்கண்வைகுதன்மாண்பொருடெனச்சொன்னான்.

1401. (௩) விரைசெய்தாமரைமேல்வினையாடிய
வரைசவன்னமமர்ந்துளவாயினு
சிரைசெய்நிலநினைப்பிலவென்றனன்
வரைசெய்கோலமணங்கமழ்மார்பினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பதுமையுடையநற்றாய், குழலினுய்! நின்முலைக்கு முதல்வனாகியகணவன் முன்னாட் பிரிவுதோன்றச் சொல்லியுமறிவதுண்டோவென்று.

வினாவ ; அவள் நெகிழ்த்தருகிக்கேட்டு, கங்குலிப் அவன்கூறியது இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்றவள், தன்மனைவியைநீண்டு வருத்தியும் பின்னும் போர்த்தொழிற்கும் பொருட்கும் வெஞ்சுரத்தைப்போதல் ஆண்மக்கள் தொழில் ; அவர் அந்நகரீங்கினால் மனைவியர்த்தொழில் இறந்துபடாதே மனையிடத்திலிருத்தலென்றுகூறினான் ; அந்நகரீங்கூறி, உடையோலுமார்பினான், தாமரைமேல் விளையாடிய ஆண்மம் ஆண்டு நீலம்பயின்றுளவாபினும் அந்நீலத்தை நீளையாவென்றுகூறினானென்றன்க.

(க.) நீலம் - பரத்தை. எனவே குலமகளிரையே இனி துகர்வேனென்றான். அரசவன்னம், அரசவாழ்க்கைபோல அங்குச்சாரியை கொடுத்துச் செய்கைசெய்து, “அம்மரபொழுதும்” (தோல். குற்றியலுகா. கு. ௧௨) என்ற மிகையான்முடிக்க. (௨௩௪ - ௪)

1402. பொன் வினைத்தபுணர்முலையாள்சொல
வின்னளிக்ஞரல்கேட்டவசணமா
வன்னனாய்மகிழ்வெய்துவித்தாளரோ
மின்வனைத்தனமேகலையல்குலாள்.

பொன் - பசப்பு. அசணமா - இசையறிவதொருவிலங்கு ; “அசணக் கொல்பவர் கைபோ னன்றும்” (நீ. ௩௦௪) என்றார்.

(இ-ள்.) திலோத்தமை, பதுமை அந்நகரீங்கூறக்கேட்டு இனிய அளிக் கத்தக்க ஞரலரம்பைக்கேட்ட அசணமாப்போலே தான் மகிழ்ச்சியுற்று அவளை மகிழ்ச்சியெய்துவித்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௨௩௭)

1403. அன்னந்தானவன்றாமரைப்போதுநீ
நின்னைநீங்கினனீங்கலன்காதலா
னின்னதாலவன்கூறிற்றெனச்சொனான்
மன்னனாருயிர்மாபெருந்தேவியே.

(இ-ள்.) தனபதியது உயிராகியதேவி, அவன்கூற்று இத்தன்மைத்தா யிருந்தது ; எங்கனையென்னின், அன்னம் அவன் ; தாமரைப்பூ நீ ; நின்னைக் காரியமிருந்தபடியால் இப்பொழுது நீக்கினான் ; காதலிருந்தபடியால் முழுக்கநீங்கானென மகிழ்வெய்தக் கூறினானென்க.

இவளிறந்துபடுவெனென்று நீலங்கூறிற்றிலன். ‘நின்னினீங்கினன்’ என்றும் பாடம்.

(௨௩௮)

வேறு.

1404. சொரிபனிமுருக்கரைந்துசுடர்முகம்பெற்றபோதே
பரிவுறநலத்தவன்றேபங்கயமன்னதேபோல்
வரிவனைத்தோளிகேள்வன்வருமெனவளித்தசொல்லாற்
றிருநலம்பிறந்துசொன்னாடேனினுமினியசொல்லாள்.

(இ-ள்.) பங்கயம், பனிகெடுத்தலிற்கெட்டு, ஞாயிறு தோன்றுநிலைமையைப்பெற்றபொழுதே அன்புதுலத்தையுடையவன்றே, அதுபோலச் சொல்லாளாகிய வளைத்தோளி, தன்கேள்வன்வருமெனத் தாய்கூறியகூற்றாலே நலம்பிறந்து, தன்னுள்ளே ஒருமொழிகூறினான்க. (உடக)

1405. நஞ்சினையமுதமென்றுநக்கினுமமுதமாகா

தஞ்சிறைக்கலாபமஞ்ஞையணங்கரவட்டதேனு

மஞ்சிறைக்கலுமுனாகுமாட்சியொன்றனுமின்றே

வஞ்சனுக்கினையநீரோன்வாடுவதென்னையென்றான்.

அவன்கூடியபின்பு நீங்குந்தன்மையைத் தானுடைமையிற் தன்னை நஞ்சென்றான்; நீக்கமிலின்பத் தருதல்த் பிறரை அமுதமென்றான். அட்டதென்றது, பாம்பு பல்லுயிரையும் வருத்துந்தன்மையை மயில் கொன்று அஞ்சுவித்ததனை; “செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” (குறள். ௧௧௦) என்றத்போல.

(இ - ள்.) அவன் தனக்குக் கட்கினிமைமாத்திரையால் நஞ்சை அமுதமென்று உட்கொண்டு துகர்த்தானானும், அந்நஞ்சு நஞ்செய்யாவிடும்; அதுவுமன்றி மயில் அரவைத் தனக்குள்ளையாக்கிக்கொண்டு தன்னையேநோக்கும்படி அஞ்சுவித்ததாயினும், கருடனைப்போலச் சேணிடையினு நினைப்பித்து அஞ்சவிக்கவல்லமாட்சி சிறிதும் அதற்கில்லை; மஞ்சனுக்கு நஞ்சும் மயிலும் போலு நீர்மையையுடைய யான், அமுதமும் கருடனும்போலு மகளிரைப் போலே வருந்துவது என்னென்றானென்க.

இதனால், தன்வீதிந்மையையும், பிரிவின்கண் வருந்துந்தன்மையின்மையையுங் கூறினான். (உச௦)

பேறு.

1406. பொய்கையுட்கமலத்தங்கட்புள்ளெனுமுரசமார்ப்ப

வெய்யவன்கதிர்களுன்னும்விளங்குகொளித்தடக்கைநீட்டி.

மையிருட்டோர்வைநீக்கிமண்ணகமடந்தைகோலம்

பையவேபரந்துநோக்கிப்பனிவரைநெற்றிசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அவ்வளவிலே, வெய்யோன், பையவே பரந்து மண்ணகமடந்தைகோலத்தை மனத்தாலேநாக்கிக் கமலத்திலே வண்டிகொன்னும் பள்ளியெழுச்சிமுரசம் ஆரவாரியாநிப்பத் தன்கதிர்கொன்னும் கையைநீட்டி அம்மண்மடந்தையது இருளாகிய போர்வையைநீக்கி உதயகிரியினெற்றியிலேசேர்ந்தானென்க. (உச௧)

1407. செவ்வழியாழினுறுந்தீஞ்சொலாட்குற்றதெல்லா

மவ்வழியாசற்குய்த்தார்க்கரசனுமவலமெய்தி

யெவ்வழியானாடியிமைப்பினதெல்லையுள்ளே

யிவ்வழித்தம்மினென்றானிவுளித்தேர்த்தாணையானே.

(இ - ள்.) மகரயாழைப்போல் இனிமையுறுஞ் சொல்பபதமைக்குப்பிறந்த வருத்தமெல்லாம் தானையானாகிய தனபதிக்கார்க்கு

அவனும் வருத்தி, எவ்விடத்தேயர்-
குள்ளே இவ்விடத்தே தாருக்கொ.

ருகணத்தேயோக்
(உசஉ)

1408. மின்னுளேயிறந்ததோர்மின்னின்மேதகத்
தன்னுளேயிறந்ததோர்வடிவுதாங்குபு
முன்னினவடதுகைமுடிஞ்செய்தென்பவே
பொன்னுளேயிறந்தபொன்னையபொற்பினுன்.

(இ - ள்.) பொற்பினுன், தன்னுத்தேயுவந்தார் அம்மாதபடி, மின்மேக
மாக அதற்குள்ளேயிறந்த மின்மேகமே தன்னுத்தேயுதொற்றினதொரு
புதுவடிவைத் தான் தாங்கி வடது - கோக்கிப் போகக் கருதினனென்க.

கடுமைக்கும் வடிவிற்கும் மின் உவமை. இஃது இப்பொருளுவமை.
யல், தூரகமனம் கூறினார். பொன்னுளே யிறந்தபொன் - ஓடவைத்த
பொன். (உசஉ)

1409. வீக்கினுன்பைங்கழனாலவெண்ணிகி
லாக்கினுனிருதுணியணிந்தபல்கல
னீக்கினுனொருமகற்கருளிரீனெறி
யூக்கினுவவுறுமதியினுண்மையான்.

(இ-ள்.) மதிபோலிறந்த கலைகளையுடையான், முன்பு ஒலிக்கும்படி
கழலைக்கட்டினவன், இப்பொழுது கடித்திப்போவதற்கு நாய்தாகத் துலை
இருதுணியாக்கினுன் ; ஆக்கிப் புண்களை எதிர்த்தானொருவற்கு அருளிக்கொ
டுத்தான் ; கொடுத்து நெறியைப்போதற்கு முயன்றனென்க. (உசச)

வேறு.

1410. வேந்தனாள்விடுக்கப்பட்டார்விடலையைக்கண்டுசொன்னு
ரேந்தலேபெரிதுமொக்குமிளமையும்வடிவுமிஃதே
போந்ததும்போயகங்குல்போம்வழிக்கண்டதண்டேல்
யாந்தலைப்பிதுமையவறியினீங்குரைக்கவென்றார்.

(இ - ள்.) அரசனார் போகவிடப்பட்டவர்கள், சேவனைக்கண்டு ஒரு
வார்த்தைகூறினார் : இளமையும் வடிவும் இத்தன்மைத்தேயாதலான், நின்
னையே அவன்பெரிதுமொக்கும் ; போந்ததும் போனவிடிலே ; போகின்ற
விடத்து யாங்கள் அவனைக்கண்டதண்டாயின் அப்பொழுதேசென்று தலைப்
படுவேம் ; அதுபெற்றிலேம் ; ஆதலின், ஐய, நீ இவ்விடத்தே அவனைக்கண்
டறியின் உரைப்பாயாகவென்றாரென்க. (உசடு)

1411. நெய்கனிந்திருண்டவைம்பானெடுக்கணுள்காதலானே
யையிருதின்களெல்லையகப்படக்காண்பிரிப்பாற்
பொய்யுரையன்றுகாணீர்போமினம்போகிதுங்கண்
மைந்தனுக்குரையினென்றான்.

அவர் கூறுதொழியவும், மேல் தான்கூறுகின்றமொழி உண்மையென்று அவருணர்ந்து போதற்கும் சோதிடத்தால் அறிந்த கூறுவாரைப்போலே, 'நெடுங்கனாள் காதலாணை' என்றான்.

(இ - ள்.) காதலாணை ஒன்பதார்த்தங்களிலே காண்பீர் ; இப்பாற்காணீர் ; யான்கூறியது பொய்யுரையன்று ; இனிப்போமின் ; போய் நுங்கள் வேந்தனுக்கும் மைந்தனுக்கும் உரைப்பீராகவென்றானென்க.

யான்கூறிய நானுக்குள்ளே காண்பீரென்க. 'ஐயிருதிங்களெல்லையகப்பட' என்றது, பத்தாகிய எல்லைக்குள்ளே ஒருதிங்கள் குறையவென்றவாறு ; எனவே ஒன்பதார் திங்களாயிற்று. போமினம் : அம், அசை. (உசக)

நி.—பதுமையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

1, கசகக.

கே ம ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

1412. வானின்வழங்கும்வண்கைமணிசெய்யாரமார்பிற்
 நேனும்வழங்கும்பைந்தார்வியசையசிறுவன்றேற்கொ
 னுனம்வழங்குங்கோசையைவெய்யவாய
 கானம்வழங்கன்மேவிக்காலின்னேகினே.

(இ - ள்.) கையினையும் மார்பினையும் தாரினையுமுடைய, வியசையசிறுவன், பதுமை. நுந்தக் கானத்தே போதலைப்பொருத்தி, ஊர்திகளின்திக் காலாலேகினேன்க.

தேனும்: உம்மை, இசையசிறை. அரிஞ்சயன் குலத்தில் வியசையசிறுவன் இங்ஙனம் போவதேயென்று இரங்கி, 'வியசையசிறுவன்' என்றார். (க)

1413. சிலைகொணுணிற்றிராத்திருந்துகற்பின்னவர்த
 மிலைகொள்பூந்தாருழுதவின்பவருத்தநீங்க
 முலைகொள்கண்கண்கண்ணின்னெழுதிமுள்குமொயம்பன்
 மலைகொள்கானம்முன்னிமகிழ்வோடேகுசின்ருன்.

காணிற்றிராக்கற்பு - காண் தான்கெடுமளவும் ஒருவாக்கிப்பிரிந்த முறக் குடையாமையின், அதுபோலும் திராக்கற்பு. வருத்தம் - புணர்ச்சியாலுண்டான அவசம்.

(இ - ள்.) கற்பினவர்தம் இன்பவருத்தநீங்க முலை தம்மிடத்தே கொண்ட கண்களைத் தன்கண்ணினாலெழுதி 1 முள்குமொயம்பன் காணத் தைப்பொருத்தி வெறுப்பற்றுப் போகாரின்றனென்க. (உ)

1414. கணிகொள்வாழைக்காட்டுட்கருமைமெழுகியவைபோன்

தனையவையெழுதப்பட்டு நின்றவனென்க.
 துனிவுதிரநோக்கித்தோன் தல்செல்லுமுன்னாற்
 பனிவெண்டிரைகுழ்கடல்போற்பழுலந்தோன்றிற்றவனே.

கரிய மையை மெழுகிவைத்தவைபோலு முகத்தவாகிய முசு. முன்னால்: ஆல், அசை. பழுவம் - முன்கூறிய கல்லதரத்தம்.

(இ - ள்.) வாழைக்காட்டில் முசுவும் குரங்கும் தன்னைக்கண்டு இரிதலின், அவை துனிவுதிரும்படி அருளிப்பார்த்துத் தலைவன்போம் அவ்விடத் தன்முன்னே கடல்போலே ஒருகாடுதோன்றிற்றென்க. (ங)

(பி - ம்.)—1 'முழ்கும்'

1415. பருகுவாரிற் புல்லிப்பயங்கண்மாறத்துறக்கு
முருகுவிம்முகுழலார்போலமொய்கொடும்பி
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேன்ட
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

(இ-ள்.) நீரைப் பருகுவாரைப்போலேபுல்லிக் கைப்பொருளறுதலாலே அவரைத் துறக்கும் பரத்தையரைப்போலே, தும்பி தேனுள்ளகாலத்துக் கொம்பொசியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதவறிதாக அக்கொம்பைவிட்டுத் துற்றுவனபோல ஆர்ப்ப, அதனைக்கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.

அப்பழுவத்திற்போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க.()

1416. செல்வார்மனத்தினேங்கித்திருவிண்மாந்தர்நெஞ்சி
னெல்லையிருளிற்றுகிப்பூந்தாதினிதினெழுக்கி
கொல்லும்மரவின்மயங்கிச்சிறியார்கொண்டதொடர்நிற்
செல்லச்செல்லவஃகுநெறிசேர்சிவம்புசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) திருமிக்காரமனம்போலே மேனேக்கி, செல்வமில்லாதார் நெஞ்சுபோலே பகலே இருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதுபோலே ஒழுக்கி, பாம்புபோலேதலைகரந்து, கீழ்மக்கள் நடப்புப்போலே செல்லச்செல்லக் குறையும் வழிபொருந்திய மலையைச் சேர்ந்தானென்க.

“யானைக், கயிற்றுப்புறத் தன்ன கன்மிசைச்சிறுநெறி” (அகநா.கஉஅ) என்றும், “எடுத்தாநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி” (மலைபடு. கசு) என்று கூறுதலின், வழியை, ‘ஒங்கி’ என்றார். இனிதுபோலெனவே துன்பமேயுணர்த்திற்று; “மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச், சண்பகநிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர், பொய்யறைப் படுத்தப் போற்ற மாக்கட்குக், கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டும்” (சீலப். க0: சுஅ - எக) என்றார்பிறரும். இனி, ‘மாவின்மயங்கி’ என்றுபாடமோதிப் புலமுதலியவற்றால் மயங்கியென்றுமுரைப்ப. (ரு)

1417. சுணைகள்கண்களாகச்சூழ்ந்தருவனைவிழியா
வீனையலாகாவுருவுநோக்கிமைந்தற்கிரங்கி
யினைவபோலும்வரையின்னருவியினிதிமுடி
நனைகொள்போதுவேய்ந்துநாதற்பாடுகின்றான்.

(இ-ள்.) தன்னைச்சூழ்ந்தருவனை கண்களாகவிழித்து மைந்தனுருவத்தைநோக்கி அவற்கிரங்கி அழுவனபோலும் அருவியையுடைய வரையிற் சுணைகளிலையாடி நனையைத் தம்மிடத்தேகொண்ட போதாலே திருவழிகளை மறைத்து நாதனைப் பாடாநின்றானென்க. (சு)

வேறு.

1418. செய்தானிருவினையின்பயத்
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனே துய்த்தவியல்பென்றி

ரன்!

கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தகுளிர்பூம்பிண்டிக்கோமானே
யிஃதேநின் சொலியல்பென்றாலடியேனின்னைத்தொழுதேனே.

(இ - ள்.) இருவினையையுஞ் செய்தவொருவன் அவ்வினைப்பயனைச்
சென்று அனுபவிக்குமென்று கூறுகின்றாய்; ஆன்மாவொன்றதலின், அவ
னனுபவிப்பனென்றாய்; பிறப்புலேற்றமையாத் செய்தவனாய் என்று எய்தான்
1 பிறனுமாய்த்தயப்பென்றாய்; கோமானே! நின்வார்த்தை இரண்டெட்டி
ருத்தலின், நினக்கு அஞ்சித் தொழுதேனென்றானேன்க. (எ)

1419. உண்டேதனதியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி
யுண்டாயவவ்வுயிரேபிதிதினில்லையெனவுரைத்தி
வண்டார்த்துநாகாதம்வண்ணமாலேசுமந்தொசிந்து
கொண்டேந்துபூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

(இ - ள்.) உணருங்காலத்து உயிர் தனதியல்பால் உண்டெயென்று
கூறுகின்றாய்; உண்டாய அந்தவுயிர்தானே பிறிதொன்றினியல்பால் இல்லையெனவுரையா
கின்றாய்; ஆதலின், கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்றானேன்க.

ஒருபொருளிலே உண்டியில்லையுங்கூறினார். உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு,
சூணிலில்லை. சூணிலில்லாமையும் இவ்வுயிர்க்கேற்றுக. இதனால் உயிர்
தனக்கேஉண்டும் இல்லையும்தங்கின. இத்தன்மைவேறுபாட்டால்அம்சில்லை.)

1420. காதலாலெண்ணினையுங்கழிபவென்றியக்காத
லாதலாலெண்ணினையுங்கழியாவென்றாமறைதியாற்
போதுலாய்த்தேன்றுளித்துப்பொழிந்துவண்டுதிவண்ணலாங்
கோதைதாழ்ப்பூம்பிண்டிக்கோமானின்னைத்தொழுதேனே.

(இ - ள்.) இறைவன்மேலேவைத்த காதலாலே எண்ணினையும் கழிவன
வென்று கூறுகின்றாய்; அக்காதல் மற்றொரு பாவகாரியத்திலேவைத்தால்,
எண்ணினையும் நீங்காவென்றும் சாற்றுகின்றாய்; ஆதலால், கோமானே! நின்
னைத் தொழுதேனென்றானேன்க.

இவை, இருபுறவாழ்த்து. துறவிலே, “என்மர்கவிழ்ந்தனர்” (சீவக.
100எசு) என்பதனுணர்ந்க.

இவை, தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு. (க)

வேறு.

1421: இனிதினிந்நனைமேத்திவலங்கொண்டி
முனிவர்கித்திரகூடமுனாதெனத்
தனிதினேருபுதாபதர்வாழ்வதோர்
பணிகொள்பூம்பொழிற்பள்ளிகண்டானரோ.

(மீ - ம்.)—1 ‘பிறனாய்த்தய்த்தலின், அனுபவிப்ப நென்றாய்’

(இ - ள்.) இங்ஙனம் மிடற்றின் இனிமையோடே ஏத்தி வலஞ்செய்து விட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்தென்று தேவன்கூறுதலின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாரின்று, அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து, விகாரம்; இன்னும், அரோவும் அசை. (க0)

1422. புல்லுமல்லியும்¹ போகுயர்நீள்கழை
நெல்லுநீர்விளைகேழலுந்தோரையு
மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காதியா
நல்லவேறுகர்வார்பள்ளிநண்ணினான்.

போகுயர்நீள்கழைநெல் - வளர்ந்த மூங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராலே விளைந்தகேழல் - குளநெல். தோரை - ஒருநெல்.

(இ-ள்.) ஊளைறுகராதே, புல் முதலியவற்றையும், அவையல்லவாகிய பழம் காய் கிழங்குமுதலாக நல்லவற்றையுமே துகர்வார் தவப்பள்ளியைநண்ணென்க. (கக)

1423.(க) அரியகொள்கையராமழலைந்தினுண்
மருவிவீடுவளைக்குறுமாட்சியர்

1424.(உ) வள்ளியின்னமுதும்வரைவாழையின்
மெள்ளுநீங்கனியுஞ்சிலதந்தபின்
வெள்ளமாரியனய்விருந்தார்கென
வுள்ளமாட்சியினருவந்தோம்பினார்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அரியகொள்கையாவன: நாலிருவழக்கிற்றபதபக்கம்; "நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச், சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - பூரடையார், கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல், வானகத் துய்க்கும் வழி" (பு - வெ. வாகை. கசு) என்பனவும் நின்றனவுமாம்.

(இ - ள்.) கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குறடுவே மருவி மாட்சியையுடையராய் நாலினராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொருந்தினவர், முதல் வள்ளிக்கிழங்கையும் க்னியையுங்கொடுத்தபின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே! இனி உண்பாயாகவென்றுகூறி, நெஞ்சுமகையுடையவர்கள் உவந்து பேணிநுரென்க. (கஉ - ந)

1425. பாங்கின்மாதவர்பான்மதிபோன்றிவன்
வீங்குகல்வியன்மெய்ப்பொருட்கேள்விய

(பு - ம்.)—1 'போகிய'

னஞ்ஞாழமுளக்குவமென்றுதம்

மோங்குகட்டுரையொன்றிரண்டோதினார்.

பாங்கு - ஸல்லிடம் ; “பாக்கர்ப்பல்ல” (அகநா. ௪) என்ப.

(இ-ள்.) அங்கனம்பேணியின்ப, மாதவர், தீவர மதிபோலே எல்லாக் கலையுந் தைந்தகல்வியன், தத்துவத்திற்கெனவியன், அப்படியான அவி டத்து நாமும் இவ்வேயற்பக்கடவேமென்று தம் கட்டுரை ஒன்றிரண்டைக் கூறினாரென்க. (கச)

1426. ஐயர்கூறலுமண்ணலுங்கூறுவான்
சையம்பூண்டுசமுத்திரநீந்துவா
னுய்யுமேற்றொடர்ப்பாட்டினிங்கிபாவையு
மெய்தினார்களுமுய்ப்பெவன்றோதினார்.

(இ - ள்.) அவர்கூறுகிறவன அல்லே யகலும்புகை கழுத்திலேகட்டிக் கடலை நீரதுகிட்டு நவன் பிழைப்பனாயிற் காமதகர்ச்சியோ டே இவ்விடத்து விரதங்கையெய்தியவர்களும் பிழைப்பென்று தூல்களை எடுத்தோதினாரென்க.

அவர் மனைவியரோடே துறத்தலிற் றொடர்ப்பாடென்றார். (கடு)

1427. வீடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்
மூடுகூறையின்மூடுதல்வெண்டலை
யோடுகோடலுடுத்தலென்றின்னவை
பிடிவாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

(இ - ள்.) அங்கனமோதனவன், வீடுபெறவிரும்பிச் சடையைநீட்டுதல், சீவரம்போர்த்தல், சுபாஸமேர்த்தல், ஏகார்த்தமாதலென்றகூறிய இத்தன் மையன் பிறவிக்குவித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவரென்றும் ஒதினாரென்க. (கசு)

1428. ஏமநன்னெறி¹யெந்நெறியன்னெறி
தூய்மையின் நெறியாமூந்துணிசுவங்
காமன்றாதெந்நெறியின்கட்காளை நீ
தீமையுண்டெனிற்பென்பெனச்சப்பினார்.

(இ - ள்.) பாங்கள் நிற்கின்றவழி ஸ்வழி ; இஃ தாழ்ந்தன நீகூறிய வாறே தூய்மையில்லாதவழி ; அது யாமும் தெளிந்திருப்பேம் ; திருமால் கூறிய இவ்வழியிடத்தில் நீக்குண்டாயின், காளாய் ! நீசொல்லென்று அவர் கூற, அவனும் சொன்னாரென்க. (கன)

வேறு.

1429. (க) தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந்துய்ப்பவில்லா
பாங்கலாவினைகளென்றார்பகவனொருங்கட்கென்னி
னோங்குநீண்மரத்திற்றுங்குமொண்சிறையொடுங்கல்வாவல்
பாங்கறிற்பழங்கடியுப்பழவினைபரியுமன்றே.

1430.(உ)அல்லியும்புல்லுமுண்டாங்காரழிலந்துணின்று

பு

கல்லுண்டிகடியவெம்புங்காணுறைபுறவெல்லாம்
புல்லியவினையைவென்றுபுறக்கொடைகாணுமன்றே.

1431.(ங)நீட்டியசடையமாகிநீர்மூழ்கிநிலத்திற்சேர்ந்து
வாட்டியவுடம்பின்யாங்கள்வரகதிவினைத்துமென்னிற்
காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கயமூழ்கிக்காட்டினின்று
வீட்டினைவினைக்கவேண்டும்வெளிற்றுரைவிடுமினென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எங்களுக்குப் பகவான் உறியிலேகிடந்து இவற்றைதுகரத்
திவினைகளில்லாவென்று கூறினாரென்று கூறுவாரின், மாத்திற் பக்கத்தே
தூங்கும்வாவல் பழங்களைதுகர அதற்கும் இருவினைகள் அழியுமல்லவோ!
அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அழலிடையிலேகின்று பகவான்கூறிய வகை
யால் நோற்ப வெவ்வினைகள் அறுமென்னின், கல்லையுண்டு வெம்பும் கடிய
கானிலே உறைகின்றபுறவுகளெல்லாம் இருவினையைவென்று முதுகுக்காணு
மல்லவோ! அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச் சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே
யாங்கள் மேலான கதியை வினைவிட்பெமென்னின், காட்டிற்காடி அக்காட்டி
னின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டினைப்பெறவேண்டும்; ஆதலால்,
நம்பயனில்லாதவுரையைத் தவிரவீராகவென்றானென்க. (கஅ - ௨௦)

1432 (க)கலைவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி

மலைவளர்குரம்பையங்கணிருநிலஞ்சேக்கையாக

ள

ாய

ன்

மலைவளர்குறவர்க்கம்மாவினைகளுமாயுமன்றே.

1433.(உ)வெண்ணிறத்துகிலினங்கண்வீழ்ந்துமாசாகிநின்ற

வொண்ணிறத்திரந்தன்னையுதிர்ந்தாலொழிக்கலாமே

பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையினுற்பிறந்தபாவங்

கண்ணிறமுலையினுர்தங்கலவியாற்கழிக்கலாமே.

1434.(ங)நுண்டிகில்வேதலஞ்சிறுநுப்பகம்பொதிந்துநோக்கி

கொண்டுபோய்மறையவைத்தாற்கொந்தழல்சுடாதுமாமே

கண்டத்தினுவினார்தங்கடிமனைதுறந்துகாட்டு

பண்டைச்செய்தொழிலிற்பாவம்பறைக்குற்றப்பறைக்கலாமே.

1435.(ச)நோய்முதிர்குரங்குபோலதுகர்ச்சிநீர்நோக்கல்வேண்டா

காய்முதிர்கணியினுழ்த்துவிழுமிவ்வியாக்கையின்னே

வேய்முதிர்வனத்தின்வென்றானுருவொடுவிளங்குகோற்றுப்
போய்முதிர்ந்துறக்கத்தின்பம்பருகுவபரிமின்னென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(உ.) கண்டியுடைய நிரத்தமுலை.

(ங.) சுடாதம் : உம்மை, இசைநிறை. கண்டத்திலேயுடையுடையார்;
இனி, 'கண்டத்தினுலியார்' என்பதற்குக் கட்டிமுதலே உதய்பாற்புகைத்த
அகற்புகையையுடையாரென்று முரையார்; "பேருதப்பாகியகண்டப்புகை"
என்றார் வளையாபதியிலும்.

(இ - ள்.) சேக்கையினின்றூர்க்கிக் குரம்பையிலே நிலம் சேக்கையாகக்
கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினைகெடுமாயின், குறவார்க்கும் அந்தப்
பெரிய வினைகளும் கெடுமல்லவோ? அதுவுமன்றி, வெண்கெடிலிலே வீழ்ந்த
மாசாகிரின்ற உதிரத்தை உதிரத்தாலே போச்சுடொண்ணாது; அதுபோலக்
கிளவியார்தம் பற்றினுலேபிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்க
வொண்ணாது; அதுவுமன்றி, துகில்வேதற்கஞ்சிப் பின்னும் ஒருப்பை உள்ளே
பொதிந்து வைத்தால் அது சுடுமல்லவோ? அதுபோல, காவியார்தம் மனை
யைத்திறந்தகல அவரை நெஞ்சாலேரோக்கிக் காட்டிலே கொண்டு
போய்வைத்து, முன்புசெய்த தொழிலிற்பிறந்த பாவத்தைப் போக்கவுற்றும்
போக்கவொண்ணாது; ஆதலால், நீர் குரங்குடோலே காமநுகர்ச்சியரோக்
கல்வேண்டா; இவ்வியாக்கை கணியின்னுழ்த்துவீழும்; அந்நகுமுன்னே இவ்
வனத்தே காமனைவென்றான் வேடத்தோடேநின்ற நோற்றுப்போய்ச் சுவர்க்
கத்தின்பத்தைதுகர்தலை விரும்புமின்னென்றனென்க.

ஏகாரமெல்லாம் எதிர்மறை.

(உஉ - ச)

1436. மெய்வகைதெரிதன்னாநம்விளங்கியபொருள்கடம்மைப்
பொய்வகையின்றித்தேறல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி
யுய்வகையுயிரைத்தேயாதொழுகுதலொழுக்கமுன்று
மிவ்வகைநிறைந்தபோழ்தேயிருவினைகழியுமென்றான்.

(இ-ள்.) ஞானமாவது உண்மையறிதல்; காட்சியாவது அந்நனமறிந்த
பொருள்களைப் பொய்யின்றாகத்தெளிதல்; ஒழுக்கமாவது ஐம்பொற்களையும்
ஐம்புலன்களிற்கெல்லாமற்கெடுத்து உயிரைக்கெடாதே அவ்வுயிருப்பயும்வகை
யொழுகுதல்; இம்முன்றொழுக்கமும் இப்படிநிறைந்தபொழுதே இருவினை
யும் கெடுமென்றனென்க.

(உரு)

1437. குன்றநாறுரைப்பக்கேட்டேபாகத்தார்குடும்பரீக்கி
யின்றுகண்விடுக்கப்பட்டேம்யாமெனவெழுந்துபோகி
வென்றவன்பாதஞ்சேர்ந்துவீட்டினன்னெறியைப்பெற்றார்
சென்றதுபருதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு, நல்வினைவந்தடையும் பருவத்தினையுடையார் தம்மனைவியரைத்தறந்து, யாம் இன்று நின்னாலே அறிவுண்டாக்கப்பட்டேமென்றுகூறி எழுந்துபோய் இறைவன் அழையைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் நல்லவழியைப் பெற்றார் ; அவ்வளவிலே ஞாயிறு பட்டது ; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்த்தானென்க.

வட்டமென்றது, நாடோறும் வட்டமாய் மாமேருவருதலை. (உசு)

வேறு.

1438. அசைவுதீர்த்திருளஃகியகாலையே
வசையினீங்கியினர்வழிகாட்டலிற்
நிசையும்யாறுந்தெரிந்துகொண்டேகினான்
மிசையுமில்லதொர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

நீங்கியினர் : இன், அசை.

(இ - ள்.) உடம்பிற்குக்கூறுகின்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாயத்தேவருலகினுமில்லாததோர் யாக்கையான், அங்ஙனம் இளைப்பாறிப் பொழுது விடிந்தவளவிலே குற்றத்தினின்றும் நீங்கினர் வழிகாட்டலின், திசையையும் யாற்றையும் தெளிந்துகொண்டு போனானென்க. (உஎ)

வேறு.

1439. படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பலதழீஇயதுதக்கநாடது
வடங்கெழுவருமுலைமகளிர்மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினித்தனெல்லையெய்தினான்.

(இ - ள்.) புனைந்தெழுதிய படத்தின்வடிவுபோலப் பங்கயத்தடம் தழு வப்பட்டது ; தன்னிடம் மகளிர்மாமைபோலே துகர்வார்க்குப் பெரிதும் இனியது ; அதுதான் தக்கநாடென்னும் பெயரையுடையது ; அதன் எல்லை பைச் சேர்ந்தானென்க. (உஅ)

1440. தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
பூங்குழன் மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு
மாங்கெலாமகிற்புகையளாயவாசமுந்
தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே. *

(இ - ள்.) இனிய கயத்தின்மலர் வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத் தையும், அகிற்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாந் தரித்தலின், தக்கநாடென்னும் பெயர்த்தாயிற்றென்க.

இவற்றைத்தாங்குதலின், தக்கநாடு. (உக)

1441. (க.)சண்பகநறுமலர்மாலேநாறுசார்
தொண்பழுக்காயினோடுருவமெல்லிலை

* இச்செய்யுளும் இதனையும் சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

யுண்பதமியாவர்க்குமுனமில்லது
வண்புகழ்நாட்டதுவண்ணமின்னதே.

1442. (உ) கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செநெ
லாங்கணிநாடகமகளிராய்நுதற்
சரும்புகுழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) சண்பகமாலேமுதலியன யாவர்க்கும் குறைவினமையிற் பிறந்த
புகழென்க.

(உ) அணைந்து - அணைய. சரும்புகுழ்தாமரையென்க; சரும்பு, மயிர்க்
குவமை.

(இ - ள்.) அந்நாட்டில், வயலில், தாமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர
அதன் நுதலிலேகிடந்த செந்நெல், மகளிர் நுதலில் தலைக்கோலத்தையொத்
தது; அங்ஙனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழின்வண்ணம் எக்காலமும் இத்தன்
மைத்தென்க. (௩௦ - ௩௧)

1443. வண்டுவாழ்கொடுந்துறைக்கன்னிவானைமே
னண்டிகிருற்றெனநடுங்கிநாணிநூல்
படாளித்துண்டிறந்தொடுங்கு
கொண்டபூங்கிடங்கணிநகரங்கூறுவாம்.

(இ - ள்.) ஒருகன்னி, தன்மேலே உகிருற்றென நாணத்தாலே நடுங்கி
அவ்வித்தைக் கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து ஊணைத்துறந்து ஒடுங்குமாறு
போலே, வளைந்த துறையில்வானை தன்மேலே நண்டிகிருற்றென நடுங்கியொ
டுங்கும் ஆழ்ந்தபுனலே தன்னிடத்தேகொண்ட கிடங்குசூழ்ந்த நகரம் இனிக்
கூறுவாமென்றாரென்க. (௩௨)

1444. அகழ்கிடங்கநதுகிலார்த்தபாம்புரி
புகழ்தகுமேகலைநாயில்பூண்முலை
திகழ்மணிக்கோபுரந்திங்கள்வாண்முக்கு
சிகழிகைநெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

(இ - ள்.) மதிலாகியசெல்விக்கு அகழ்ந்த அழகியகிடங்கு துகில்; பாம்பு
புரி மேகலை; நூயில் முலை; கோபுரம் திங்களைப்பொத்தமுகம்; நெடுங்கொடி
புயன்க. (௩௩)

1445. நாட்டியமணிவரைகடைந்துநல்லயிர்
தூட்டியனுமதனைவிட்டுறைநரின்மையா
லீட்டியவளநிதியிறைகொண்மாரகர்ச்
சூட்டிவைத்தனையதச்சுடர்ப்பொணிஞ்சியே.

(இ - ள்.) அந்தப்பொன்னிஞ்சி, மந்தரமென்று பேர்நாட்டிய வரையா லே கடலைக்கடைந்து அமிர்தத்தையூட்டினும் அந்நகரைவிட்டுப்போய் உறை வாரின்மையின், அந்நகர் நகர்களுக்குத் தலையென்று சூட்டுவைத்தாலொத்த தென்க.

இனி, அகரம் பண்டறிசுட்டாக்கி, அம்மணிவரையைநாட்டியென்றும், உறைநரின்மையால் சித்திதங்குமென்றுமாம். (௩௪)

1446. எறிகறவினையவரேந்துபூங்கொடி
மறிதிரைவரைபுரைமாடமாக்கலம்
பெறலருந்திருவனாமுதம்பேரொலி
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

(இ - ள்.) பேரொலிவளநகர், வீரர் சுறவாக, கொடி மறிதிரையாக, மாடம் மாக்கலமாக, மகளிர் அமுதமாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர், வேறுபடவந்த உவமவிசேடமாம். (௩௫)

வேறு.

1447. மதியகடுஞ்சஞ்சென்னிமாடநீண்மறுகுதோறும்
பொதியவிழ்நூலேவீழ்ந்துபொன்செய்நன்கலன்கள்கிந்தி
நிதியறைதிறந்துநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடுபொலிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அந்நகரி, தெருவெங்கும் மயிர்முடிஞ்ஞைதலின் முத்தமாலே வீழ்ந்து பேரணிகலங்களும் சிந்துதலாலே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தா லொத்ததொரு தன்மைபெற்று, அச்சஞ்செய்தலிற் புதியவர்க்கு இயங்க லாகாத அழகோடே பொலிந்ததென்க. (௩௬)

வேறு.

1448. கேமமாபுரமெனுங்கேழனல்லிசைப்
பூயிமேற்றிலகம்வைத்தனையபொன்னகர்த்
தாமநீணெடுங்குடைத்தரணிகாவல்
மூம்வேனரபதிதேவனென்பவே.

(இ - ள்.) உலகிற்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும்பெய ரையுடைய பொன்னகரில், இசையையும் குடையையுமுடைய அரசன் பெயர் ராபதிதேவனென்று கூறுவாரென்க. (௩௭)

1449. (க) அந்நகர்க்கரசனையனையவாண்டகை
மெய்நிகிரிலாதவன்வேதவாணிகள்
கைந்நிகரமைந்தவேற்கமழுந்தாரினுள்
மைந்நிகர்மழைக்கணர்மருட்டவைகுவான்.

வே

1450. (உ)வார்சிலைவழிப்பவீங்கிவரையெனத்திரண்டதோளான்
சோர்புயரெலேத்தவண்கைச்சுபத்திரன்மனைவிபெற்ற
சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகளெல்லாம்
போர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகிரின்றான்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அந்நகரிக்கு அரசனையொத்த ஆண்டகை, வழிவொப்பில்லாத
வன், வேதத்தைபுடையவான்கள், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினையும் தாரி
னையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்வின்பத்தே தங்குவான், வில்லைப் பயிற்
றுதலாற் பெருந்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன்; அவன்மனைவி ரிப்புதி
பெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாம் தன்பெயரையும் அழகையும் எழுதின
தொரு பெண்மையையுடைய விளக்கெனவாகி ரின்றாளென்க.

ஆகியெனவே துகரும்பருவத்தாளென்றார்.

(ந.அ - சு)

1451. மாசிலாள்பிறந்தநூன்றேமதிவலான்விதியினெண்ணிக்
காசிலாள்கண்டபோழ்தேகதுமெனநாணப்பட்டான்
நூசலாமல்குலாட்குத்துணைவனும்புணர்மினென்று
பேசினுன்னுகொண்டிபெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

(இ - ள்.) அம்மாசிலாள் பிறந்தபொழுதே, கணி, நூலாலையெண்ணி,
இவள் கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்குக் கணவனும்; அவற்குக்
கொடுங்கோளென்றுகூறினன்; அன்றுதொடங்கிச் சுபத்திரனும், அவன் அவ
னைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திடுதலைப் பேணுகின்றானென்க.

தன்கணவரல்லாதார் அவட்கு ஆடவராய்த் தோன்றாரென்பது தோன்
றப் பலரையும் நோக்குகின்றவனை, 'மாசிலாள்' என்றும், 'காசிலாள்' என்
றும் பெயர்கூறினார்.

(ச0)

1452. தாழ்தருபைம்பொன்மலைத்தடமலர்த்தாமமலை
வீழ்தரும செய்மலையிவற்றிடைமின்னினின்று
சூழ்வனைத்தோளிசெம்பொற்றாணையேசார்ந்துநோக்கு
மூழ்படுகாதலானையொருபிடிநுசுப்பினுளே.

தாமம் - ஒழுங்கு.

(இ-ள்.) அவன் விருந்தோம்புமிடத்தே, ஒருபிடிவிலடங்கும் நுசுப்பினு
ளாகியதோளி, பொன்மலை, பூமலை, விரும்பும் மணியாலையென்கின்ற இவற்
றிடையே துணைச்சார்ந்து, மின்போலேநின்று, தனக்குத் தொன்றுபட்டு
வருகின்ற காதலானை, அவர்களில்உள்ளானேவென்று நோக்குமென்க. (சக)

1453. சேயிழைகணவனாகுந்திருமகன்றிறத்துநாளு
மாயிரத்தெட்டுநோந்தவாரமுதடிசிலாட்டி
யேயினவகையினலேயாநிரண்டெல்லையாண்டி
போயினவென்பமற்றப்பூங்கொடிச்சாயலாட்கே.

ஊட்டி - ஊட்ட.

(இ-ள்.) சுபத்திரன் கணிகூறியவகையாலே கேமசரிக்குக்கணவனுகிய டகன் தோன்றுதம்பொருட்டு நாடோறும் அமுதுபோலுமடிசிலை விருந் ணட்டாரிங்க, அவட்குப் பஸ்னி ரண்டாகிய எல்லையையுடைய யாண்டி கள் கழிந்தனவென்க.

“என்றிதத்தவலங்கொள்ளல்” (புறநா. ௨௫௩) என்றும்போல. (சஉ)

1454. முருக்கிதழ்குலிகமூட்டிவைத்தனமுறுவற்செவ்வாய்த் திருக்கவினிறைந்தவெங்கட்பிணமுலைத்தேம்பெய்கோதைப் புரிக்குழற்பொன்செய்ப்பைம்பூட்டினையிழைகோலநோக்கித் தரிக்கலாதுருகிறையுந்தடமலர்க்கோதைநற்றாய்.

(இ - ள்.) முறுவல் முதலியவற்றையுடைய திருவினது கவினிறைந்த புனையிழையின் கோலமுதிர்ச்சியை அவள்தாய்நோக்கி உருகி றையாரிங்கு மென்க. (ச௩)

1455. மாவடுமருட்டுநோக்கின்மதிமுகமழைக்கண்மாசில் பூவொடுபுரையுஞ்சாயல்புனைநலந்தனித்துவைக வேவடுபிணையினோக்கிழிறைவளைகழலநின்ற தாய்படுந்துயரமெல்லாந்தாரவனீக்கினானே.

மருட்டுநோக்கு - நோக்கினாரைமருட்டும்நோக்கு.

(இ - ள்.) மதிமுகத்திலே மாணைவருத்தும் நோக்கினையுடைத்தாகிய கண்ணினையுடையகேமசரி தனித்துவைகுதலின், ஏவுண்ட மாம்பிணைபோ லேநோக்கி வருந்தின தாய்பட்டவருத்தத்தையெல்லாம் சுபத்திரன் நீக்கினு மென்க. (ச௪)

456. போதுவாய்திறந்தபோதேபூம்பொறிவண்டுசேர்ந்தாங் கூதுமேமகளிர்க்கொத்தபோகமுமன்னதொன்றே யாதுநீகவலவேண்டாவாரழகுடையநம்பி காதலான்றவத்தின்மிக்கான்கண்ணுறுநானையென்றான்.

ஊதுமே: ஏகாரம், வினா. ஒன்றே: ஏகாரம், தேற்றம்.

(இ-ள்.) பூநெடுமீந்தபோதே வண்டு நுகருமல்லவோ? அத்தன்மைய தானறே, மகளிர்க்குப் பொருந்தின நுகர்ச்சியும்; ஆதலின், நம்பி, இவள் ரதலிக்கப் படுவான், இவளை நுகர்த்தற்குத்தவஞ்செய்தவன் நானேத் தானே வந்துளதிர்ப்படும்; இனி நீ சிறிதும் வருந்தவேண்டாவென்று ஆற்றுவதித்தா மென்க. (ச௫)

வேறு.

1457. பொன்னிலத்தெழுந்ததோர் பொருவில்பூங்கொடி மின்னுவிட்டெரிவதோர்நலத்தன்வீங்கிருள் பின்னிவிட்டனகுழற்பெருங்கட்பேதையூர் துன்னினன்றொடுகழற்குருசிலென்பவே.

(இ-ள்.) அவ்வாறிலே குருசும், இரூகைப் பின்னிவிட்டாலன்ன குழம் கண்ணியமுடைய மாமவன்னிடோல தூர்விட்டிவளங்குவதொரு னளாகிய பேதைபூரைச் சேர்த்தாக. (சசு)

1458. மல்லிகைமணங்கமழ்மாலைவார்குழற்
சில்கணங்கிளமுலைச்சிறுமிதந்தையுஞ்
செல்வனைத்திருநகர்ச்சேட்பட்டானரோ
பல்கதிர்மணியொளிபரந்தபூணினை.

(இ-ள்.) பூணினைாகிய மாலைமுதலியவந்தையுடைய இவள் தந்தையும்
ந்துன்னின சேவகனை எதிர்ப்பட்டானென்க. (சசு)

1459. தென்றிசைமுனைத்ததோர்கோலச்செஞ்சுட
ரொன்றிமற்றுத்தரம்வருவதொத்தவன்
மன்றல்கொண்மார்பினுன்வந்தொரானிழ
னன்றுவந்திருந்தனனாற்றிந்தியா.

(இ-ள்.) அவ்வளவிலே, தென்றிசையிலே முனைத்ததொரு ஞாயிறு நிலத்
தே நடந்து வடதிசையிலே வருந்தன்மையையொத்து, மார்பினுன், வடக்கு
நோக்கிவந்து, நமோ அரஹந்தாணமென்று கூறி மந்திரத்தியானஞ்செய்து
அவ்விடத்தே ஓராலரிழலிலே மிகவும் மகிழ்ந்திருந்தானென்க.

சேவகன் வேற்றுநாட்டின் சுவைகளை அறிந்து நுகரவேண்டுமென்றற்
குத் தேவனும் இவற்கு ஊழ்வகையான் உறவுகொண்டு நுகர்ச்சியையெய்து
மிடங்களை நாடி ஆண்டுச்சேறற்கு வழிகூறலின், வடதிசையின்போதல் உள
தாயிற்றென்றுணர்க. விசயமாதேவியாரைக்கண்டாற் பின்பு இராசமா
புரத்தை நோக்குவனென்றுணர்க. (சசு)

1460. (க) குடைகவித்தனையதுகோலமாழுடி
யடியிணையாமையின்வடிவுகொண்டன
புடைதூள்விலாவும்வில்வனைந்தபொற்பின
கடிகமழ்தாமரைகண்ணின்வண்ணமே.

1461. (உ) குறங்கணிமயிரொகிகோலமார்த்தன
பிறங்கியவறுப்பின்மேற்பெரியநோக்கின
கறங்கிசைமணிமுழாவெருத்தங்காண்டகு
மறங்கெழுபெரும்புலிவாயின்வண்ணமே.

1462. (ங) வரையகன்மார்பிடைவரியுமுன்றுள
புரைதபுபொன்புரைநாவுமுள்நூடைத்
தருவரைத்தோள்களுமமார்கோன்களிற
றுருவுகொட்டக்கையினுருவுகொண்டவே.

1463. (சு) இலங்குபொன்னிறுவரையனையேவந்தலுக்
கலங்கிதழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய்
வலஞ்சுழிந்தமைவாக்குழிந்தவாய்ப்பொடி
நலங்கிளர்நாடியுமினிதுந்நறுமே.

1464. (ரு) தடித்திறைதிரண்டிதம்மளவிற்கேற்றசூற்
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றோரைய
கடிப்பகைதுழைவறக்கதிர்த்தகைவிர
லடித்தழக்கருமணியிரத்தோட்டியே.

1465. (சு) வார்ந்திலங்கெயிறணிபவழமாண்டவா
யார்ந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை
தோர்தனன்றிருமகள்கணவனொமனத்

மீடறினான்.

இவை ஆறாம் ஒருதொடர்.

(ரு) “ஆர் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற், செம்பொறி வாங்கிய.....
தோள்” (க0ச - சு) என்றார் முருகாற்றுப்படையிலும்.

(ரு) தோரை - மூங்கிலரிசி; வரிக்குவமை.

(இ-ள்.) அங்கனம் எதிர்ப்பட்ட சபத்திரன், பொன்னாகிய பெரியமலை
யையொத்த தலைவனுக்கு முடியும் உச்சி சிறிதுயர்ந்து முறைமைப்படத்
தாழ்ந்து சுற்றெத்தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும்; கண் தாமரையையொக்
கும்; முகத்திற்குப்பொருந்தின மூக்கும் வயிரத்தோட்டியையொக்கும்; சிறுகி
வளைந்திருத்தலின் வாயின்வடிவும் புலியின்வாயையொக்கும்; எயிறணிந்த
அவ்வாய்தான் வார்ந்து நிறத்தாற்பவழத்தையொக்கும்; சூற்றமற்பொன்னை
யொக்குநாவும் சருச்சரையையுடைத்தாயிருக்கும்; தோட்கட்டிற் குடமுழா
வையொக்கும்; ஒழுகநோக்குதலின், தோள்களும் ஐராவதத்தின் கையை
யொக்கும்; அகங்கையும் ஆர்ந்த தாமரைப் பூவையொக்கும்; தடித்து இறை
திரண்டு தோரையவாய் வெண்கிறுகுகும் துழையாதபடி நெருங்கின கைவிர
லும் தம்மளவிற்கேற்ற சூற்கெடிற்றையொக்கும்; வரைபோலுமார்பிலே உத்
தமலிலக்கணமாகிய மூன்றுவரியுமுள் ; விலாவும் வில்லுப்போல் வளைந்த
பொற்பிணையுடைய; நாபியும் விளங்குகின்ற இதழையுடைய தாமரைக்
கொட்டையையொத்ததாய் வலத்தேசுழிந்து பொருந்துதல்வரக் குழிந்த
வாய்ப்போடே நன்றாகத் தோன்றும் ; குறங்கும் தாமணிந்தமயிரோடே
கோலமார்ந்தனவாகிய ஒழிந்த பெருத்த உறுப்புக்களிற்காட்டிற் பெரிய
அழகையுடைய; புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைக்கொண்டன ; உள்
ளடியும் தாமரையையொக்கும். ஆதலால், இவன் திருமாலாமென்று தன்
னிலே ஆராய்ந்தான் ; அங்கனமாராய்ந்து, சொல்லின் அனைஇ அவன் அன்
றென்று ஐயந்தீர்த்தனனாய்த் தேரிலேகொண்டு ஏறினான். (சக - ருச)

1466. தேரிவருந்தனர்செல்லவிறற்றலைக்
கூருகிர்விடுத்தோர்கோலமாலையைப்
பேரிசைவீணையிற்கூட்டிப்பெண்கொடிக்
காரிகையுலகுணர்கடவுட்பாடுமே.

(இ - ள்.) இவர்கள் தேரையேறினராய்ச் செல்லாநிற்க, மணையிடத்தே
பெண்கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலிய அலர்த்திக் கட்டின கழநீர்
மாலையை வீணையிலேகூட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிற்குமென்க. (௫௫)

வேறு.

1467. வீங்கோதவண்ணன்விரைததும்புபூம்பிண்டித்
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவர்பெருமானைத்
தேவர்பெருமானைத்தேனார்மலர்சிதறி

ஓதவண்ணன் - கடல்வண்ணன் ; நேமிஸ்வாமிகள்.

(இ - ள்.) கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதும்பும்
பூம்பிண்டியிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்ற தேவர்பெருமானை அவனை
மலரைத்தாவித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றொளன்க. (௫௬)

1468. அடல்வண்ணவைம்பொறியுமட்டியர்ந்தோர்கோமான்
கடல்வண்ணன்முக்குடைக்கீழ்க்காசின்னுணர்ந்தான்
நான்கமலமலரடிசைய

38.

(இ - ள்.) உயிர்க்கிழவனை வருத்துதல் இயல்பாகவுடைய ஐம்பொறியை
யும்பென்ற இருபுகள்தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவனதுதிரு
வடியை நெஞ்சிலழுக்கின்றித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றொளன்க. ()

1469. பூத்தொழியாப்பிண்டிக்கீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை
நாத்தமும்பவேத்தாதார்வீட்டுலகநண்ணுரே
வீட்டுலகநண்ணர்வினைக்கள்வராறலைப்ப

பூத்தொழியா - பூத்துமாறாத்.

(இ - ள்.) கடல்வண்ணனை நாத்தமும்பும்படி ஏத்தாதார் வீட்டைச்
சேரார்; அங்கனம்வீடுபெறுதார் பின்பு வினையாகியகள்வர் வழிபறித்தலாலே
எண்குணனும் அவர்கைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு
ளன்க.

ஏகாரம், ஈற்றசை. ஓடிடுப, விகாரம். எண்குணம் - அநந்தஞானதி
குணங்கள். இவனைவணங்காதார்க்கு நுகர்ப்பெறுமையாலுளதாம்பற்று ஒழி
வின்றாய் வருவதன்றி நுகர்ச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல் கூடாதா

யிருந்ததென்பது கருத்து. மூன்புவணங்காமையின், இவ்வருத்தமுத்தே மென்றாள்.

இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வேறுபட்டு முற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (௫௮)

வேறு.

1470. மூத்துமிழ்மூநீர்மணிவண்ணன்மூன்றுலகும்
பத்திமையாற்பாடப்படுவொன்றாள்பாடக்கேட்
டொத்தரம்பையன் னொருவந்திவனொடொப்பானேர்
வித்தகனையின்னெபெறுகவெனவுரைத்தாள்.

(இ-ள்.) நிப்புதி, மூன்றுலகும் பார்ப்படுவானாகிய கடல்போலும்மணி வண்ணன்றோக் கேமசரிபாடக்கேட்டு, மகிழ்ந்து அவள்கருத்தும் தன் கருத்துமொத்தலிள், தான், ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெற வேண்டுமென்று இறைவனைப் பராயினுளென்க. (௫௯)

வேறு.

1471. நிலந்தினக்கிடந்தனநிதியநீணகர்ப்
புலம்பற்பொலிவொடுபுக்ககாலையே
யிலங்குபூங்கொடியனவேழைநோக்கமு
முலங்கொடோளுவலிநோக்குமொத்தவே.

மண் தின்னக்கிடந்த நிதி.

(இ - ள்.) அறத்தாற்றேழின பொருளையுடைய அவன் அம்மனையிலே அவர்கள் வருத்தந்தீரும்படி சென்று புக்கவளவிலே கேமசரிநோக்கமும் சீவகன்றோக்கமும் ஒப்பநோக்கினவென்க. (௬௦)

வேறு.

1472. கண்ணுறக்காளையைக்காண்டலுங்கைவளை
மண்ணுறத்தோய்ந்தடிவீழ்ந்தனமாமையு
முண்ணிறைநாணுமுடைந்தனவேட்கையு

(இ - ள்.) காளையை அங்மனமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, கண்டவளவில் நாற்றின கையில்களைகள் காலடியிடத்தே மண்ணுறச் செறிந்து வீழ்ந்தன ; மாமையும் நிறையும் நாணும் கெட்டன ; வேட்கையையும் கீப்போல் வளை வித்துக்கொண்டாள் ; அத்தீயாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (௬௧)

1473. வாக்கணங்கார்மணியீணைவல்லாற்கவ
ணைக்கணங்காய்மணநோய்செய்நொந்தவன்
வீக்கணங்கார்முலைவேய்நெடுந்தோளியொர்
தாக்கணங்கோமகளோவெனத்தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) திருத்தத்தையுடைய தெய்வத்தன்மைநிறைந்த அழகிய யாழைவல்லவனுக்கு அவள்ளோக்கம்வருத்தமாய் மனத்தை நோய்செய்தலாலே

அவன் நொந்து கச்சுக்கட்டின வருத்தநீரைந்த முலையினையும் தோளினையு முடைய கேமசரியை, ஒருதிருவோ ! மகளோ ! என்று ஐயுற்றுக்குறைந் தானென்க. (சுஉ)

1474. நல்வளத்தாமரைநாணியவாண்முகக்
கொல்வளர்வேற்கணிஞள்குழைந்தாளெனச்
சொல்வளர்த்தாரவடோழியர்சோர்குழன்
மல்வளர்மார்பனைவந்துவளைந்தார்.

கொற்றொழிலே கிடந்த வேல்.

(இ - ள்.) சோர்குழலையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணினுள் இவ னைக்கண்டு வருந்தினுளென்று அவள்தோழிமார் இச்சொல்லைப்பரப்பினர் ; அதுகேட்டு எல்லாரும்வந்து வேகனைச் சூழ்ந்தாரென்க. (சுந)

1475. நினைப்பருநீணிறைநிப்புதிசேர்ந்தாங்
கினத்திடையேறனையானெழிநோக்கிப்
புனக்கொடிபொற்பொடிபுண்ணியநம்பி
வனப்பினையேகண்டுவாட்கண்கன்றார்.

நிப்புதி - நிஸ்புதி.

(இ - ள்.) நிப்புதி, அவ்விடத்தேவந்து கேமசரியழகோடே ஏறனையா னெழிலையும் ஒக்குமோவென்றுநோக்கிப் பின்பு நம்பியது அழகுமிகுதியாலே அதனையே பார்த்து உடம்பெல்லாம் கண்ணுளென்க.

வாட்கண்ணினையுடையார் மீண்டுபோனுளென்றுமாம். (சுச)

1476. வள்ளலைவாசநெய்ப்பூசிமணிக்ஞுடத்
தெள்ளறனீர் சொரிந்தாட்டினர்தேம்புகை
யுள்ளுறவுண்டகலிங்கமுடித்தபின்
கள்ளவிழ்கண்ணிகலத்தொடணிந்தார்.

(இ - ள்.) வள்ளலை நெய்யைப்பூசி நீரைச்சொரிந்து ஆட்டினார் ; ஆட் டின பின்பு அவன்றான் கலிங்கத்தை உடுத்தான் ; உடுத்தபின்பு, அவர் கண் ணியையும் கலத்தையுமணிந்தாரென்க. (சுரு)

1477. மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்தீர்த்தபின்
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி
யங்கதூர்ப்
தேந்தினர்

(இ - ள்.) கோதையர், 1. ண்கின்றவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுகி முத்தாலே கோலமிட்டபின்பு, அவனைக்கொண்டு புருந்து பொற்கலத்திலே ர் புகழ்ச்சியுடனே உண்டானென்க. (சுசு)

வேறு.

1478. பத்தியிற்குயிற்றியபைம்பொற்றிண்ணேமேற்
சித்திரத்தனிசினுட்செல்வன்சீர்பெற
நித்திலமணியுறழ்கரகநீரூ
லத்துறைவிடுத்தனன் லர்ந்தாரினான்.

(இ - ள்.) தாரினானாகிய செல்வன், அங்மனமுண்டபின்பு, பொன்றாப் பத்தியோடுசெய்த திண்ணையிடத்தே தவிசின்மேலே உறைந்து கரகத்தின் நித்திலமணிபோலும் நீராலே பூசுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்து விட்டானென்க. (சுஎ)

1479. இளிர்தகாய்கமழ்திரைவாசமீண்டியோர்
பளிங்குபோழ்த்தருகுபொன்பதித்தபத்தியின்
விளிம்புமுத்தமுத்தியயவனக்கைவினைத்
தெளிந்தபொன்னடைப்பையுட்பாருசென்றவே.

(இ - ள்.) ஒரு முழுப்பளிக்கையறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப் பொன்னிடப்பட்டனவற்றிலே இணங்கினகாயும் திரையும்சென்றன. திரை-வெற்றிலை. இன் - அசை. இவை உபசரித்து எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. யவனத்திறச்சர் பொன்றாதுசெய்து விளிம்பு முத்தமுத்திய கைவினைன் யுடைய அடைப்பையிலே பாக்கும் வெற்றிலையும் முகவாசமுமீண்டிச் செ-
நன. இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி, ஒன்றாக உரைப்பாருமுளர்.

(சுஅ)

1480. பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்லினைத்
தேசிகம்படத்துடைத்துமிழ்ந்துதேங்கமழ்
வாசம்வாய்க்கொண்டனன்மணிசெய்குண்டலம்
வீசிவிலவிலங்கிவிட்டுமிழுவென்பவே.

தேசு, தேசிகமெனத்திரிந்தது.

(இ - ள்.) குண்டலமசைந்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக் காலும்படிவெந் திலையைச் சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குறையாலே பல்லினை 1 ஒளியுண்டாகத் துடைத்து அதனையுமிழ்ந்து பின்பு வெற்றிலையைத் தின்றானென்க. (சுஈ)

- 1481.(க) பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவையேந்தல்குல்
வண்ணமேகலையிவைவாய்ந்தபூந்துகி
லுண்ணிலாய்ப்பசங்கதிருமிழ்வபாவியேன்
கண்ணையுமனத்தையுங்களங்கொண்டுவே.

இதுமுதல், “கலைத்தொகை” (சீவக. கசஅஈ) ஈறாக ஒன்பதாம் ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) பண்ணெத்த கிளவிதன்னுடைய அல்குலும் மேகலையும் துகிலுமாகிய இவை, பாகியேன் கண்ணையும் மனத்தையும் தமக்கு இருப் பிடமாகக்கொண்டிவிட்டனவென்க.

துகிலக்குள்ளே நிலைபெற்றுநின்ற ஒளியுமிழ்வனவாகிய மேகலை. (எஃ)

1482. (இ.)—1 ‘ஒளியைக்குறுக்கேகாலத்துடைத்து’

1482.(உ) கடிமமழ்குழலிணற்கட்டிமெய்யெலா
நடுவொசினோன்சிலைப்புருவத்தாற்புடைத்
தடுமலர்நெடுங்கணலாவிபோழ்ந்திடாக்
கொடியவனினமுலைகொல்லுங்கொல்லுமே.

(இ - ள்.) சிலையாகிய புருவத்தாலேபடித்து மலரையடும் கண்ணாகிய
வாளாலே உயிரைப்போக்காத கொடியவன், என்மெய்யெல்லாம் தன் குழலா
கிய கயிற்றாலேகட்ட, முலையாகியயானை என்னுயிரைக் கொல்லுங்கொல்லு
மென்க.

முலைதான் வருத்தலுடைமையிற் றுணுமினைமுதலாம். கட்டி, கட்ட
வென்க. (எக)

1483.(ங) கடியனகச்சினற்கட்டப்பட்டன
கொடியனகுங்குமங்கொட்டப்பட்டன
வடிநிலம்பார்த்துமுத்தணிந்தவெம்முலை
யிடைநிலஞ்செகுப்பனவெண்ணெயென்செயா.

(இ-ள்.) இயல்பாகமணமுடையவாய்க் கச்சினற்கட்டப்பட்டனவாய்
எழுதுகொடியையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபார்த்து முத்
தணிந்தமுலை, தம்மைச்சமந்திருக்கின்ற இடையைக்கெடுப்பன; என்னைப்
பெற்றால் எல்லாம்செய்யுமல்லவோவென்க.

உலகில் தொழிலாற்கடியவர்கள் கட்டுண்ணப்படுவரென்றும், மனம்
கொடியவர்கள் ஒன்றற் புடையுண்ணப்படுவரென்றும் ஒருபொருடோன்
றிற்று. (எஉ)

1484.(ச) கரியவுள்வெறியனகட்டப்பட்டன
புரிவொடுபுறத்திடப்பட்டபூங்குழல்
தெரியின்மற்றென்செயாசெய்யநீண்டன
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

(இ - ள்.) கரியனவாய் உள்ளேமணத்தையுடையனவாய்க் கட்டிமுடிக்கப்
பட்டனவாய்க் கடைகுழைதலுடனே எருத்தத்தே கிடத்தப்பட்டகுழல்
கள்,செய்யனவாய் நீண்டனவாகிய கண்வருத்துமாறுபோலவும் வருத்தாரின்
தன; ஆராய்ந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க.

கொடியனவாய் உள்ளே கள்ளின்மயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப்
பட்டனவாய் எப்பொழுதும் திருகுதலுடனே தம்மிடத்தினின்றும் கீழ்ப்
போந்துகிடக்கும்படி புறத்திடப்பட்டனவாயென்றும் ஒருபொருள்தோன்
றிற்று. உள் வெறுவியனவுமாம். (எங்.)

1485.(ஈ) காதன்மைகண்

	பா	மர்க்
	ன்மைபடக்கார்த்திட்டவா	ிக
	கோதரீரமுதமுமுலகும்விற்குமே.	

(இ - ள்.) வாட்கண்ணினையுடையாள் தன்வேட்கையையெல்லாம் தன் கண்ணுள்ளேகிடத்தி அக்கண்ணென்கின்ற தூதாலே தான் துணிந்தபொருளை எனக்கறிவித்துச் சுற்றத்தார்க்கு அவ்வேட்கைதோன்றாதபடிமறைத்த நோக்கம் அமுதத்தையும் உலகையும் தனக்குவிலையாகவிற்குமென்க.

‘தன்னுளே’ என்பதூஉம் பாடம்.

(எசு)

வேறு.

1486.(சு) மிகுகொடாமுத்தஞ்சூட்டி மீளிமைதீர்த்துமின் னு
நகுகொடாமணிகணல்வெளித்துக்கொண்டெழுநின்பொன்
முகபடாம்வைப்பவாட்செற்றமுன் றுகண்கரிந்தமுல்லைத்
தொகுகடாங்கோதைவெய்யதுணைமணிமுலைகடாமே.

மீளிமை - கொங்கையின்வலி. பன்னீராண்டுஞ்சென்று முலைமுதிர் தலின், கண்கருகினவென்றார்.

(இ-ள்.) முல்லைப்பூவினது திரண்டதேன்பரக்குங் கோதையையுடைய முலைகள்தாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீளிமையைத்தீர்த்து முத்தஞ்சூட்டி மின்னும் தம்மையிகழாத நல்லமணிகளைக் கரைத்துக்கொண்டெழுதி நல்ல பொற்கச்சாகிய முகபடாத்தையுமவைப்ப, இவ்விடையீட்டாலே வெளியேநின்றகொல்லமாட்டாதே உள்ளேநின்று ஆளைச்செறுத்து நோக்கி நெஞ்சுழன்று கண்கருகினவென்க.

(எடு)

1487.(எ) தேன்கறிகற்றகூழைச்செண்பகமாலேவேற்க
ஊன்கறிகற்றகாலஞ்ஞெண்மணித்தடக்கைவைவேல்
கூன்பிறைறுதலோர்கூற்றங்குவிமுலைநமன்கைப்பாசம்
யான்பிறையியன்வாழ்வாஞ்சைப்பட்டிருக்கின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற. வேற்கண், கண்ணென்னுமாத் திரை; “கருங்கண்ணன்” (திருச்சிற். நுந்) என்புழிப்போல. பிணியால் உடம்பைவாட்டலின், ஊனைமேயக்கற்றவென்றார்.

(இ - ள்.) சண்பகமாலேதன் கண் காலன்கையில்வேல்; றுதல் நிகரில்லாத அவன்றான்; முலை அவன்கையிற்பாசம்; இங்குனமாகவும் யான் உயிர் வாழ்ந்தற்கு ஆசைப்பட்டாராநின்றேனாதலின், யான்பிறையென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். மக்களில்லலெனென்பது. காலன் - கூற்றம்; கூற்றம், நமனென்பன சுட்டுப்பெயர். இனி, காலன், கூற்றத்திற்கு ஏவல் செய்யுமவனுமாம்.

(எசு)

வேறு.

1488.(அ) திருவிற்குங்கற்பகத்தெரியன்மாலையா
ருருவிற்கோர்விளக்கமாமொண்பொற்பூங்கொடி
முருகற்குமநங்கற்குமெனக்குமொய்சடை
யொருவற்கும்பகைத்தியாலொருத்திவண்ணமே.

“மெல்லெழுத் துதழு மொழியுமா ஞாவே” (தோல். புள்ளி. 3. கள) என்னும் பொதுவிதியால், ஞாந்தாது ஞாத்தாதுபோல்வனவற்றை முடித்த தன்மையின், ஞாங்கரை, ஞாக்கரைபோலே உதழும்வழக்கினவல்ல வென்பதறிவித்தற்கு, “செல்வழி யறிதல் வழக்கத்தான” என்று கூறின மையிற் சண்பகங்கோடெனமுடித்தனா உம் பொதுவிதியன்றிச் சிறப்பன்றாத லால், தேவர் அவ்வாறு கற்பகந்தெரியலென்னுமையுணர்க.

(இ - ள்.) கற்பகத்தில் தெரிதலையுடைய மாலைபார்த்ததோர் உருவிற்கு விளக்கமாம் பூங்கொடி திருவிற்சூழ், முருகற்கும், அரங்கனுக்கும், எனக் கும், இறைவற்கும் பகைத்தியாயிராநின்றான்; ஒருத்தி வடிவிற்கும்படி யுணர்க.

அழகையும், வேலையும், வில்லையும், அறிவையும், பிறையையும் வாங் குதலிற் பகையென்றான். ‘திருவிற்சூழ்’ என்பது உம் பாடம். இனி, பூங்கொடியொருத்தி திருவிற்சூழ், முருகற்கும், அரங்கனுக்கும், இறைவற் கும் வடிவேபகைத்தியாயிராநின்றான்; எனக்கு அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராநின்றாளென்றுமாம். (என)

1489. (க) கலைத்தொகைநலம்பலகடந்தகாளைதா

னலத்தகையவணலரினைப்பநாய்கனு

மலைத்தொகைமதந்தவழியானைமன்னவ

னிலத்தவர்க்கறிவுறநெறியிற்செப்பினான்.

அரசன் செறிந்திருத்தலின், அவனுக்கும் பரிவாரத்திற்கும் மணத்தை அறிவித்தான்.

(இ - ள்.) காளைதான், “களங்கொண்டிடன” என்பது.

யெல்லாங்குறித் தன்மேல் அன்பின்மகைமையையுடையவன் நலத்தை நினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

கேமசரிவருத்தம், “சண்ணுற”, “நல்வள”. (சீவக. கசுஎஉ, கசுஎச) என்பனவற்றிற் கூறினார். (எஅ)

1490. இடியுமிழ்நீதிநைமுழக்கிற்பல்லியங்

கொடியணியினகர்க்குமுமியார்த்தெழக்

கடிமணமியற்றினார்கடவுணாளில்

வடிமலர்க்கோதையைமைந்தற்கென்பவே.

(இ - ள்.) நகரிலே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவும் திரைமுழக்குப் போலவும் பல்லியம் திரண்டு ஆர்த்தெழாநிற்க, நல்லநாளிலே கோதையை மைந்தனுக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தினாரென்க. (எக)

1491. மணிக்குடமழுத்திவைத்தனையதோளினான்

கணிக்கிடங்கொடாநலங்கதிர்த்தகாரிகை

யணிக்கிடனாகியவரிவைதன்னொடும்

பிணித்திடை¹விடாதவன் பெற்றவன்பமே

வடிவிற்குக் கூறிய நூல்வல்லவற்கும் புகழ் இடங்கொடாத நலம்.

(இ - ள்.) தோளிணுலத்தை அரிவையது காரிகைதன்னொடும் அவர் அந்நன்மபிணித்தலின், அவன்பெற்றவன்பம் இடைவிடாதாயிற்றென்க. (1)

1492. பூந்துகில்பொருதிரைபொம்மல்வெம்முலை

யேந்தியமணிவரையிரக்கரீர்த்தரங்

காய்ந்தவன் மீருனிணைநாகமாகவைத்

தீந்ததக்கடலவற்கமுதமென்பவே.

(இ - ள்.) துகில் பொருதிரையாக, பெருமையையுடைய ஏந்தியமுலை வரையாக, தனதருள் நீரின் அசைவாக, வலியதோளிரண்டும் பாம்பாகவைத்து அவன்கடைதலின், அக்காமக்கடல் அவற்கு அமுத்ததைக் கொடுத்ததென்க.

இவற்றால், முயக்கமும், அதரபானமும் கூறினார். அவன்காட்டக் காண்டலின், அவற்கென அவன்மேலேற்றினார். (அக)

1493. சந்தனச்சேற்றிடைத்தாமவார்குழற்

பைந்தொடிபடாமுலைகுளிப்பப்பாய்தலின்

மைந்தனதார்குழைந்துடையவாய்திறற்

தஞ்சிலம்பணியல்குற்கலையொடார்த்தவே.

(இ-ள்.) மைந்தனுடையதார் அவன் நன்மார்பிற் சேற்றிடையிலே யுடையம்படி பைந்தொடிமுலை குளிப்பப்பாய்தலின், வாய்விட்டுச் சிலம்பும் கலையும் ஆர்த்தனவென்க.

அவன் முயங்கினபின்பு புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தினவனென்க. யானைபாய்தலின், தூசி சேற்றிலே யுடைந்ததென்றும், அதற்குச் சிலரார்தாரொன்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (அஉ)

வேறு.

1494. கோதையுங்குழலும்பொங்கக்குவிமுலைக்குழங்குன்மாலேப்

போதுகப்பொருதுபூணும்பொருகடன்முத்துமூழ்கக்

காதலுங்களிப்புமிக்குக்கங்குலும்பகலும்விள்ளார்

சாதலும்பிறப்புமில்லாத்தன்மைபெற்றவர்களொத்தார்.

(இ - ள்.) அவன்ருறுழில் அனக்கண்டு, அவளும் தன்கோதையும் குழலும்பொங்க, முலையின்மாலையிற் போதுகசிந்த, பூணும் முத்தும் ஒன்றிலே பொன்றுமூழ்கப் புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தலின், இருவரும் காதலும்களிப்பும் மிக்கு விள்ளாராய்த் தேவரையொத்தாரென்க. (அங)

(பி - ம்.)—1 'கொடாதவன்'

1495. புனைமலர்த்தாரினுனும்போதணிகொப்பனாரு
நனைமலர்க்காவுமந்தண்வாவிபுநல்லவாடிச்
சுனைமலர்க்குவனைகுற்றுச்சூழ்மலர்க்கண்ணிகட்டி
வினைநலநுகர்ந்துசெல்வார்விதியினுன்மிக்கநீரார்.

(இ-ள்.) ஊழினால் அன்புமிக்காராகிய தாரினுனும் கொம்பனாரும் காவியும் வாலியிலும் ஆடிக் குற்றுக் கட்டி இங்ஙனம் நல்வினையின்பயத்தை நுகர்ந்து செல்லாநிற்பொன்க. (அச)

1496. பொழிந்துகூதல்பூண்டுபுல்லுகைவிடாதுசெல்லக்
கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்காணையுமற்றோர்நாளாற்
பிழிந்துகொள்வனையபெண்மைப்பெய்வனைத் தோளிதன்னோட
டழிந்துவீழருவிக்குன்றிலாய்மலர்க்காவுபுக்கான்.

(இ-ள்.) சிறைந்து புறந்தோன் துகின்ற காலைப் பூண்டு இங்ஙனமுயக்கத்தைக்கைவிடாது ஒழுகாநிற்க, இரண்டுதிங்கள் சென்றன; அவ்வளவிலே மற்றைத்திங்களில் ஒருநாளிலே, காணையும் வடித்துக்கொண்டாற்போலும் பெண்மையினையுடைய தோளிதன்னோடே காவிலே சென்றுபுக்காணென்க. (அரு)

1497. காஞ்சனக்கமுருகாய்பொற்கணிக்குலவாழைகுழிந்து
பூஞ்சினைநாகந்தீம்பூமாக்கருப்பூரச்சோலை
மாஞ்சினைமயில்களாடச்சண்பகமலர்கள்சிந்துந்
தீஞ்சனையருவிக்குன்றஞ்சீர்பெற்றேவறினானே.

(இ-ள்.) பொன்போலும் குலைக்கமுகும், பொன்போலும் கனியையுடைய வாழையும் குழப்பட்டுத் தன்னிடத்தே நாகத்தையும் தீம்பூமாத்தையுமுடைய கருப்பூரச்சோலையில் மாஞ்சினையிலே மயில்களாடச் சண்பகமலர்கள்சிந்தும் இனியசுனையையுடைய குன்றத்தை ஏறினானென்க. (அரு)

1498. தினைவினைசாரற்செல்வாய்ச்சிறுகிளிமாதரோப்பப்

நனைவினைகோதைநாணிப்பொன்னரிமாலையோச்சக்
கனைகழற்குருகினண்ணிக்கவர்கிளியோப்பினானே.

(இ-ள்.) அம்மலையில் தினைவினைந்தபுனத்திற் கிளியை மாதரோட்ட, அக்கிளி அவள்சொல்லைத் தன்னினத்தின்சொல்லென்றுகருதிப் போகாவாக, அவள் அதற்கு நாணிப் பொன்னரிமாலையை ஒச்சினாளாக, பின்னும்போகாமெகண்டு அவள்கருத்துமுடித்தற்குக் குருசில், அக்கிளியையணுகி ஓட்டினானென்க.

இவன் நீங்கல்வன்மைகண்டு புலவிகூர்ந்தனைத் தீர்த்தபடி மேற்கூறுகின்றார். (அள)

1499. கொந்தழல்வேற்கணுலென்னுக்கூட்டிண்டகொம்பே
செந்தழையலங்கலேந்திச்சீரடிபரவவந்தே
னுய்த்தினிப்பணிசெய்வேலேவுடம்பொழித்தேகுவேலே
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணிபெனப்பரவினே.

(இ - ள்.) எரிகின்ற அழலையுடைய வேற்கண்ணுலே என்னுயிரைத்
திறைகொண்டகொம்பே ! தழையையும் மாலையையுமேந்தி நின்னழையைப்
பரவவந்தேன், பாலாய் ! இனி உயிருடனிருந்து நின்னேவல்செய்யக்கடவே
லே ? இறந்து படக்கடவேலே ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று
பரவினென்க. (அஅ)

1500. வீணையுக்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புந்தேனும்
பாணியாழ்களியும்வென்றபைங்கிளிமழலைத்தீஞ்சொல்
வாணிகமகளிர்தாமேவாணிகம்வல்லொன்றைப்
பூண்மலைப்பொதிர்ப்பப்புல்லிப்புணைநலம்பருகினே.

பாணியாழ், பாட்டையுடைய யாமுமென்க. இவன் இறந்துபடுவேலே
வென்றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடறீர்த்
தாதலின், அச்சொல்லை மழலைத்தீஞ்சொலென்று மகிழ்ந்தான். அம்மொழி
கூறலாகாமையிற் கூறிற்றிலர்.

(இ - ள்.) வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்லிணையுடைய வாணிக
மகளிர்தாம் முதல்கெட ஊதியுஞ்செய்யாரேயென்று வியந்து புல்லிப் பரு
கினென்க.

முதல் - தன்னுயிர். ஊதியம் - ஊடல். (அக)

1501. திங்களன்குழவிசெவ்வானிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்
குங்குமமாற்பிழ்ப்புண்டகுளிர்கதிராரமின்ன
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டிகண்டுசொன்னான்
கங்குரானீங்கலுற்றுக்கமழ்மலரணிந்ததாரான்.

(இ-ள்.) தாரான், பிறை செக்கர்வானிலே கிடந்து விளங்குவதுபோலே
தனது குங்குமமாற்பிலேதங்கிய ஆரம்விளங்கும்படி நீங்கி மங்கையுடனிருந்த
வளவிலே, வந்ததொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவார்த்தை
கூறினென்க. (க0)

1502. மணிவண்டிம்மாதர்கோதைமதுவுணவந்தபோழ்தங்
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேயிரங்கலின்றாய்த்
துணைவண்டுதுஞ்சினீயுந்துஞ்சுவையென்றுநின்கட்
பணிகொண்டதின்மையாற்றூன்பரிவொடுமிருக்குமன்றே.

மணிவண்டு, அண்மைவிளி. இருக்குமே : ஏகாரம், வினா.

(இ - ள்.) வண்டே! நீமதுவுண்ண வந்தபொழுது, சின்பெடை அவ் விடத்தே இறந்துபாடுமின்றாய் வருத்தமுமின்றாயிருக்குமோ? இங்கனே யன்றோ : தான் இறந்துபட்டான், துணைவண்டாகிய நீயும் இறந்துபடுவையென்றுட்கொண்டு இறந்துபடாதே உன்னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியிலே தன்னிடத்துக்கொள்ளாமையால் அன்புடனே ஆற்றியிருக்குமல்லவோவெனச் சொன்னானென்க.

பணியென்றது, மகளிரிருந்து இல்லறத்தைநிகழ்த்துதற்கு வேண்டிவன தேடி வருதல் ஆடவர்க்குப் பணியாதலை. (கக)

1503. குழவியாய்ப்பிறந்துவெய்யோன்குமாறாய்முறுகியிப்பால் விழைவுதீர்க்கிழவனாகிவிழுக்கதிருலந்துவீழ மழலைவண்டுழலங்கமல்லிகையலங்கல்குட்டிக் குழல்புரைகிளவியோடுங்கொழும்புகையமளிசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வெய்யோன், முன்பு குழவியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமாறாய் வெம்மைமிக்கு மீனும்பகுதியிலேவந்தான் கிழவனாய்க் கதிருலந்து படுதலின், 1 சீவகன் வண்டு உழலும்படியலார்த அலங்கலைச்சூட்டிக் கிளவியோடே அமளியைச் சேர்ந்தானென்க.

உம்மை, இசைநிறை.

(கஉ)

1504. திருத்துயில்பெற்றமார்பன்றிருந்துதாருழக்கவின்ப வருத்தமுற்றறசைந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணீலம் பொருத்தலும்பொன்னனானைப்புறக்கணித்தெழுந்துபோகிப் பருச்சுடர்ப்பவழிநோன்றாழ்ப்பன்மணிக்கதவுசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அம்மார்பன், மாலைஉழக்குதலாலே இன்பத்தாற்பிறந்த வருத்தத்தையுற்று இளைத்தகோதை தன்கண்ணாகியநீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவளைத் திரியப்பார்த்து எழுந்திருந்துபோய்ப் பவழத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச் சேர்ந்தானென்க.

துயில் - தங்குதல்.

(கரு)

1505. அல்லியுட்பாவையன்னாநிறுவருவகையினொற்றி மெல்லவேதிறந்துநீக்கியின் னுவிட் டிலங்குபைம்பூட் கொல்கினமடங்கலன்னுன்கொழுநிதிமாடநீர்திப் பல்கதிர்ப்பருதிபோலப்பாயிருளேகினே.

(இ - ள்.) மடங்கலன்னான், திருவையொப்பான் திறக்கின்றவோசை கேட்டறியாதபடி முற்பட நிலையோடே கதவைத்தள்ளி மெல்லத்தாழ்திறந்து பின்பு முடியத்திறந்து நீர்திப் பருதிபோலே இருளிலேபோனென்க. (கச)

1506. தாளுடை;

வாளுடைமுகத்தினுடன்வருமுலைத்த

நாளினும்பெருகுகின்றநகைமதியனையகாத்

நாணஞ்ஞர்மணிப்புணிஞனே.

(பு - ம்.) 16

சீவகன்

(இ - ள்.) அவன் அங்மனம் போகின் தவளவிலே, பூணிஞளாகிய தாமரைப் போதுபோலுமுகத்தினான், தன்முலைத்தடத்தேதங்கி நாடோறும் வளருகின்ற பிறையையொத்த காதுலையுடைய கணவன் தன்னைக் கணவிலே காணுளாயினுள்ளென்க.

கனக்காண்கின் தவள் அவன்போக்ககண்டாளென்க. (கரு)

1507. அரந்தினப்பிறந்தபைம்பொனரும்பியமுலையினுளைக்
கரந்தவன்கங்குனீங்குக்கதிர்வலையணங்குமென்றோள்
வரந்தருதெய்வமன்னுள்வைகிருளனந்தேறிப்
பரந்தெலாத்திசையுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள்.

(இ-ள்.) முலையினையொளித்து அவன் அங்மனம்போகாநிற்க, அவள், கனவாலேவிழித்து அனந்தமீர்ந்து விடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்திசையையும் பரந்தபார்த்து முறைமைப்பட வருத்தற்கொண்டாளென்க.

அராவுதலாப்பிறந்த பொடியாகிய பொன் - சுண்ணாம்பு. வலையால்வருந்தும் தோள். கணவற்கு நினைத்தலாகொடுத்தலின், வரந்தருதெய்வம். (கசு)

1508. திருமணிகுயின் நசெம்பொற்றிருந்துபூங்கொம்பனுடன்
கருமணிப்பாவையன்னுன்கரந்துழிக்காண்டல்செல்லா
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி
யருமணியிழந்தோர்நாகமலமருகின்றதொத்தாள்.

(இ - ள்.) பொன்னுந்நசெய்த கொம்பனான், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையையொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணாய், மணிவிளக்கத்தையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவளவும் ஒழுத்தேடி, நாகம் தன்கண்ணியமணியையிழந்து வருந்துவதனையொத்தாளென்க. (கசு)

வேறு.

1509. யாண்டையாயவஞ்சினெருயி
ரீண்டுடம்பொழித்தேகவலிக்குமா
னீண்டதோளவனேநிறையானிலேன்
நீண்டுவந்தெனத்தேனின்மிறற்றினான்.

ஒளிக்கக்கண்டுகொள்ளு முன்பும்விளையாவாராதலின், இப்பொழுதும் அதுவாகநினைந்து, 'யாண்டையாய்' என்றும், 'அஞ்சினென்' என்றும் கூறினான். நீண்டதோள், உத்தமவிலக்கணம்.

(இ - ள்.) ஐயனே ! நீ எவ்விடத்தேநிற்கின்றாய் ; யான் அஞ்சினென் ; இனி நீ தானேவாவென, வாராதிருத்தலின், தோளவனே ! உயிர் இப்பொழுது உடம்பினைக் கைவிட்டுப்போகத் துணியாநின்றது ; ஆதலின், நிறையழிந்தேன் ; இனித் தீண்டுவந்தென மிறற்றினுள்ளென்க.

'தீண்டுவந்து' என்றான், 'கண்டேன் சீதையை' என்றற்போல. (கசு)

1510. கனிகொள்காமங்கலந்துயிரொன்றலி
 னீனியர்மங்கையென்பதுகூறுவாய்
 பனிகொண்மாமதிபோற்பசப்பூரயான்
 றனியனாவதுதக்கதுவோசொலாய்.

(இ - ள்.) மங்கையர், அன்பு கனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிர் ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பர்; அத்தன்மையில்லாத விடத்து இனியரல்லவென்பது முன்பு கூறுகின்ற நீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றி ஒழுக்கின் தநாளிலே பனிமூடியமதிபோற் பசக்கும்படி யான் தனிப்பது நினக்குத் தக்கதோ? கூறியவற்றொளென்க. (கக)

1511. கழலுநெஞ்சொடுகைவனைசோருமாற்
 சழலுங்கண்களுஞ்சூடுபொன்னென
 வழலுமேனியுமாற்றலெனையவோ
 நிழலினீப்பருங்காதலுநீத்தியோ.

(இ - ள்.) ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும் போகா நின்றது; கண்களும் பரந்து பாவாநின்றன; மேனியும் உருகுகின்ற பொன்னென அழலாநின்றது; ஆதலின் ஆற்றலேன்; யான் இங்ஙனமாகவும், நீ நிழல்போல நீத்தற்கரிய காதலையும் கைவிடுத்தியோவென்றொளென்க.

ஐயவோ: ஓ, இரக்கக்குறிப்பு. நீத்தியோ: 'ஓகாரம், வினா. (க00)

1512. திருந்துமல்லிகைத்தேங்கமழ்மாலையான்
 புரிந்துகுடினும்பூங்கொடி துண்ணிடை
 வருந்துமான்மடவாயெனும்வஞ்சநீ
 கரிந்தியானையக்காண்டலும்வல்லையோ.

(இ - ள்.) மல்லிகைமாலையான் யான் விரும்பிச்சூடினும், 'இடைமுரிய மென்றறியாதபேதாய்! நினது துண்ணிடை வருந்தாரிற்குமே' என்றுகூறும் பொய்யைவல்லாய்! யான் கருகி கையக் காணுதலும் நீவல்லையோ? என்றொளென்க.

ஓகாரம், வினா. (க0க)

1513. தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை
 கண்டுதேவர்¹கனிபவென்றேத்துவாய்
 ரியவண்ணமறிந்திலேன்

ரய்.

(இ-ள்.) வாயினையும் முலையினையுமுடைய இவளைப்படைத்தபொழுது, அயனார்தாங் கண்டு, உலகைப்படைத்தநாமே அதனையறிப்பதோருருவையும் படைத்தோமென்று வருந்துவவென்ற முன்னிலைப்புறமொழிகுறிப் புகழாரின் தவனே! தாரினாய்! நீ வண்டைக்கூறியதன் மையை யானறிந்திலேன்; அறியின், இங்ஙனம் விடேனென்றொளென்க.

(ப - ம்.)—1 'கனல்பவென்று'

தேவரென்றது, ஒருவரைக்கூறும்பன்மைக்கிளவி ; “மண்மேற், தேவ ரென்றேயிறுமாந்து” (திருவா. திருச்சத. ச) என்றார்பிறும். இனி, இவள் வாயையும் முலையையுங்கண்டு தெய்வமகளிர் வருந்துவரென்றுமாம். (க௦௨)

வேறு.

1514. முலைவைத்ததடத்திடைமுள்கலுறிற்
நலைவைத்துநிலத்தடிதைவருவாய்
சிலைவித்தகனேதெருளேனருளா
யுலைவித்தனையென்னுயிர்காவலனே.

முலைவைத்த தடம் - யாம்பிறந்தவிடமும் சிறிதுகிடக்கவேண்டுமென்று முலைதான் அருள்பண்ணிவைத்த தடம்; இது கொண்குகூறிற்று; “எஞ்சுற்ற மென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்ந்திருந்தி” (சீவக. ௨௫௦௨) என்பமேலும். இருவரும் முன்பு உறுதிருத்தலின்மையின், உறினெனவே முன்பு ஊடறீர்த்துக்கூடநினைக்கினென்பதுபெற்றும். நின்வனைவெல்லாம் வருத்தமாயிற்றென்பதுதோன்ற, ‘சிலைவித்தகனே’ என்றான். எவனென்னும் வினா என்னென

(இ-ள்.) சிலைவித்தகனே ! உயிர்காவலனே ! நீகூறிய தடத்திடையிலே ஊடறீர்த்துக் கூடநினைக்கின், தலையை நிலத்தேவைத்து அடியைத்தடவுகின்மீ இப்பொழுது சலிப்பித்தாய் ; இதற்குக்காரணம் தெளிகின்றிலேன் ; அதற்குக் காரணமென்னென்று அருளிச்செய்யாயென்றுள்ளென்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலிவாங்கினால் அந்நிலத்தில் அடியைத் தைவருவாயென்க. (க௦௩)

1515. கடனித்திலம்வைத்தகதிரும்முலையி
னிடனெத்துணையத்துணையும்மெழுதி
யுடனெத்துறைவாணுழைவாரலனேன்
மடனெத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

(இ - ள்.) வடமணிர்தமுலையினாலே தன்மார்பிடம் எவ்வளவுண்டு அவ் வளவும் யானெழுத, என்னுடனே ஒத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத்தே வாரானாயின், என்னுயிர்வாழும் நிலைமை முற்பட்ட அறியாமையையொக்கு மென்றாள்ளென்க.

எழுதி - எழுத. அது, வண்டைக்கூறியதனைத் தான் அறியாதிருந்தது. ஒத்துணை, ஒருசொல். முலையெங்கும் தொய்யிலெழுதியுறைவானென்று மாம். (க௦௪)

1516. பெறுமன்பினளென்பதுபேசினலா
லறுமன்பினளென்றறைவாரிலையா
லிறுமென்பொடினைந்துவைவேற்கருளி
நறுமென்கமழ்தாரவ
கமழ்தார், பெயர் மாத்திரை.

(இ - ள்.) நறிய தாரவனே ! நீ நீகழ்த்தின நிலைமைகண்டு, என்சுந்தத் தார் இவள் நாடோறும் பெறுமன்பிள்ளென்பது பேசினன்றித் தேயுமன்பின் னென்று கூறுவாரில்லை ; உருகுமென்போடு வருந்தி நைவேற்கு இன்னும் அருளி நணுகாயென்றொள்க. (க௦௫)

1517. துனசீறடிநோவநடந்துசெலே
லென தாவியகத்துறைவாயெனுநீ
புனைதாரவனேபொயுரைத்தனையால்
வினையெனாழியத்தனியேகிணையே.

(இ - ள்.) தாரவனே ! இப்பொழுது தீவினையையுடைய யானிருப்ப நீதனியே ஏகினுயாதலின், முன்பு, எனது ஆவியகத்தேயுறவாய் ! நின்னுடையசீறடிநோவ நடந்துதிரியாதேகொள்ளென்று கூறுநீ பொய்யையுரைத்தாயென்றொள்க. (க௦௬)

1518. பருமுத்துறையும்பிணவெம்முலைநின்
நிருமுத்தகலந்தினையாதமையா
வெரிமொய்த்தனலும்மிகல்வேலெரிபுண்
மருமத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடந்தங்கும் பெருத்த விரும்பியமுலையென்று, அவன் தைப் பின் பிரிதல்வன்மையின், அவன்ருந்துவேறாக ஈண்டுக்கூறினான் : முத்து - கண்ணீர் ; பிணை - பிழைத்தல் ; வெம்மை - காமத்தியாலேவெவ்விதாதல் ; கண்ணீர்தங்கும் யான்பிழைக்கும் வெவ்விதமுலையென்றுகொள்க.

(இ - ள்.) நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுள்வாமெனக் கருதிக்கூறிய முலைகள், தம்முன்னேநின்று நின்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாதே நிற்கலின், அதனை முயங்காமையால் ஆற்றுகின்றனவிலலை ; ஆதலின், நீ மருமத்திடத்து முன்பே தீப்பட்டதொருபுண்ணிலே காய்ந்தவேல் நின்றெரியும் தன்மையைச் செய்தாயென்றொள்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரிந்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன்னின்று முயக்கக்கொடாதநிலை வேலிற்குமுலமை. இத்துணையும் எதிர்பெய்துபரிதல். “உடம்பு முயிரும் வாடியக் கண்ணும்” (நோல். பொருளியல், க) என்னுஞ் சூத்திரவிதியால், முலையை இங்ஙனங்கூறினான். (க௦௭)

1519. புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே
வனமார்வழைநீ

புணவீ

துனயான்பெறுகோதொழுதேனுரைபீர்.

(இ - ள்.) மயின்முதலியவற்றை விளித்து, தம்மைத்தொழுதேன் ; யான் புணவனை இன்னும் சேரப்பெறுவேனோ ? பெறுவேனாயின், அவனிருக்கின்றவலிதத்தைக் கூற்றென்றொள்க. (க௦௮)

1520. கொடுவெஞ்சிலவாய்க்கணையிற்கொடிதாய்

ரயா

இமால்வழிநின்றறனேயருளாய்.

சர் - நிலவினையுடைய மதி ; அது வட்டத்தால் தேரு
ருள்போறவின், தேரென்றான்.

(இ - ள்.) கணையிலங்கொடிதாய் இரவுசெய்கின்ற வருத்தந்தான் மிகா
நின்றது ; மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானும் அடாநின்றது ; இவ்வள
வுக்கு என்குநிலே நின்று, அறக்கடவுளே ! அருளாயென்றொள்க.(க0க)

1521. கயலாலிவையென்றுகவிழ்ந்துகிடந்

தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா

கிடந்து - கிடக்க. அவசமாக்கித் தன்னைக் கூடாமையின், 'அயலேன்'
என்றான். உரைத்ததனை, 'பொன்னுரைத்தது' என்றும்போல அவன்செய்த
தொழிலென்றுகொள்க. அது, சொல்லித்மெல்லாமென்றும்போலவுரின்மது.
இனியீர், இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

(இ - ள்.) அவன், இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று தும்மைப்புகழ்
தலின், அதற்கு நீர் அன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனாகிய யான் அறியாமல்
தும்மக்குக் கூறியதெல்லாம் பிரிவையோ ? * கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பில்லை
யென்று தும்மிடத்து இனியேனாகிய எனக்கு இனியீராயிருந்தீர் ; தும்மை
அவன் புலால் நாறுகின்ற கயலென்றுபுகழப் போக்குடன் பட்டீர் ; யான்,
கண்மலர்காளெனப்புகழாரின்றேன் ; இனி உய்யலாம்வழி உரையீரென்று
ளென்க. (க0க)

1522. நெறிநீர்வளையுநிழனித்திலமும்

வெறிதாரவனெவ்வழியேகினனி

ரத்

ர் -

(இ-ள்.) அவனினைவையமர்ந்த தோளின்காள் ! பொறித்தாற்போலுந்
தன்மையவாக வளையையும் முத்தையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மைப்
புகழும் மணத்தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினான் ? முயக்கத்தை
நெகிழ்த்துபோகவிட்டநீர் அவன் போனவிடமறிவீர் ; தும்மை இன்னும்
யான்புகழ்த்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூறினென்றொள்க. (க0க)

1523. இழுதார்சுடர்வேலினையானகலத்

தொழுவாய்விடையைத்தொடர்கிறிலிரென்
றமுதாட்டமாகவணங்கிழையே.

ஒரிடத்தும் பற்றின்றி யிருத்தலின், விடை. முறித்தற்காகாமையின்,
'வயிரத்தொழு' என்றான்.

(இ - ள்.) அணங்கிழை, முலைகள் ! இனையானகலத்தே சேர்ச்சின்ன
நுழைநீர் அவ்வுழுவின் பயனை முற்றப்பெற்றுவிடுமளவும் போகாதபடி அவ
னைத் தொழுவாய்ப் பிணித்திலீர் ; துமக்கும் அஃதரிதாயிற்று ; இனி யான்
செய்வதென்னென்று தடமாக அழுதாளென்க. (ககஉ)

1524. தகைவாடியதன்னிழல்கண்ணுகுநீர்
வகைவாடிவருந்தியமுவதுகண்
டகையேலமர்தோழியழேலவரோ
பகையாபவரென்றனள்பான்மொழியே.

(இ - ள்.) பான்மொழி, தானமுத கண்ணீரிலேதோற்றின தன் அழகு
கெட்ட நிழல்வாடி வருந்தி அழுவதனைக்கண்டும், எனக்கு அன்பமர்ந்த தோழி!
நீ வருந்தாதேகொள் ; அழுவதுஞ்செய்யாதேகொள் ; முடிவில் அவர் நமக்
குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவதித்தாளென்க.

ஓகாரம், எதிர்மதை. இனிப் பளிங்கிற்றோற்றிய நிழலுமாம். (ககங)

1525. வெறிமாலைகள்வீழ்ந்துநிலம்புதையப்
பொறிமாலைபுனைநிழல்காணலளாய்
நெறிநாடியபோயினணீழினள்கண்
டெறிவால்வளைகொண்டுவரும்பினியே.

பொறிமாலை - விதியை இயல்பாகவுடையாள் ; பெயர்.

(இ - ள்.) தன் தலையின்மாலைகள்வீழ்ந்து கண்ணீரையுடைய நிலமதை
லின், பொறிமாலை, அந்நிழலாகிய தோழியைக்காணலாய், அவன், அவன்
போனவழியைத் தேடிதற்குப்போனான் ; நீட்டிப்பதுஞ் செய்தான் ; இனி
அவனைக்கண்டு வளையைக்கொண்டு வருவாளென்றானென்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டு வருமென்றானாம். (ககச)

1526. மடமாமயிலேகுயிலேமழலை
நடைமாணனமேநலமார்கினியே
யுடனாடுமெனையினையென்றுருகாத்
தொடையாழ்மழலைமொழிசோர்ந்தனளே.

நலமார் மழலைக்கினி.

(இ - ள்.) யாழ்போலு மழலைமொழியையுடையாள், மயில் முதலிய
வற்றை விளித்து, என்னுடனேவினையாடும் என் ஐயனையென்றவளவிலே,
உருகி, அவற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தாளென்க.

‘ஐயனை’ என்னும் இரண்டாமுருபிற்கு, ‘தேமியின்’ என்னும் வினை வருவிக்க. (ககரு)

வேறு.

1527.(க)மல்லுறையலங்கன்மார்பன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறையலங்குவேய்த்தோட்கதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
வில்லுறையுருவமாதர்வெந்தனள்கிடப்பயின்றோ
யில்லுறையதெய்வநோக்கியிரங்கியின்றுரைக்குமன்றே.

1528.(உ)புண்ணவாம்பலவுவாட்கைப்பொலன் கழற்புனைந்தபைந்தார்க்
கண்ணவாம்பவன்பிணைக்காமனேகண்டபோழ்தும்
பண்ணவாம்பவளச்செவ்வாய்ப்படா முலைப்பாவையல்கும்
பெண்ணவாநிற்குமென்றாற்பிணையாட்குய்தலுண்டோ.

1529.(ங)கடத்திடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதம்மத்
தடக்கையாற்கொடுத்துப்புல்லந்தவழ்மதக்களிறுநீங்கின்
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசூட்டுந்
கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பைக்கோதையாட்குய்தலுண்டோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) புண்ணை அவாவும் வாள். காமனே; ஏகாரம், பிரிநிலை. பெண்ண வாயும் பாடம்.

(இ - ள்.) மலையிடத்தேநின்ற இளைய வேய்போலுந் தோள் முதலிய வற்றையுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தன ளாய்க் கிடந்தவளவிலே, அவனைநோக்கி வருந்திநின்று கூறும்இல்லுறையதெய்வம், கைமுதலியவற்றையுடைய கண்ணவாவும் வளப்பிணைக் காமனேயுட்படக் கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையையெய்துவதோராசை நெஞ்சிலேநிற்குமென்றால் இவட்குப் பிழைத்தலுண்டோ? தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்த்தலாலே இனியவாகியகவளத்தைத் துற்றும்படி கையாலேகொடுத்துப் புல்லுந் களிறுநீங்கின், பிடிக்குக் கடத்திடை உய்யுந்தன்மையுண்டாமோ? அதுபோல ஊடலீர்த்துப் புணரும் கொடைக்கையான் பிரிந்தபின்பு கோதையாட்குப் பிழைக்குந்தன்மையுண்டாமோவென்கூறிற்றென்க. (ககசு - அ)

1530. முயங்கினுன்சொன்னவண்டாய்முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சேர
வுயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பிரிவுமஞ்சி

வயங்குபொள்ளீன்றநிலமாமணிமுலையினோ.

ஊனம் - பழி. பிரிவு - இறந்துபாடு. பொன் - பசப்பு.

(இ-ள்.) தெய்வம், நினது இறந்துபாடு நின்கேள்வற்கு ஊனமும்பிரிவு மாமென்று கூறுவதுபோலும், முயங்கினுன்கூறிய வண்டாய்ச்சேர்தலின்,

முலையினுள், வருந்துகின்றவன், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருப்பட்டுநின்ற ஆவியைப் போகாமற் றாக்கினானென்க.

அவன், “துணைவண்மி துஞ்சி வீயுந் துஞ்சவை” (சீவக. கடு0௨) என்ற த்து ஆற்றினான் ; தன் தெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வம் (ககக)

1531. வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிறவண்டுகாணீர்
துஞ்சவேன்றுயரந்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனைதன்னுளென்றுள்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதுப்பனிக்குஞ்சீறடிபயினுளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேகருதி, ‘வண்டுகாள்’ என்றான்.

(இ - ள்.) சீறடியினுள், காமன்சொன்னவண்டுகாள் ! நீங்கள் இறந்து படுவேனது துயரந்தீரும்படி என்மனைதன்னுள் தெய்வமாவீராகவென்று ளென்க.

தும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன் ; இனி, இரங்காததும்மைக்கண்டு இரக்கமுந்தீரும்படி இல்லுறைதெய்வமாயிருப்பீரென்றுள் ; “இருக்குமே யிரங்க லின்றாய்” (சீவக. கடு0௨) என்றானதலின். இது, தெய்வத்தன்மையாற் கூறுவித்தது தெய்வம். (க௨0)

1532. நொந்தெடுக்கலாதுவீங்கும்வனமுலைநுசுப்பிற்றேய்ந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநக்கையெய்வெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாங்குமெவீந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவாரிபட்டசுட்டிவனப்பொடுமுனைத்ததன்றே.

வீங்குமுலையை எடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துதுசுப்பாலே பந்தெடுக்கலாத நக்கையென்று அவளியல்புகூறினார் ; ‘வருந்தும்’ என வருவிக்க. இனி, துசுப்புப்போல் தேய்ந்தென்றுமாம்.

(இ - ள்.) நக்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனே வெந்தாற்போலே உகாநிற்க, வானுக்கிட்டசுட்டிபோல வெள்ளிவந்து முனைத்ததென்க.

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினான். (க௨க)

1533. எரிதுதியுற்றமாவினிளந்தளிர்போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றமுதலாலே
யரிசூற்கொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித்
திருவினிகோதைநற்றாய்நிப்புதிசேர்ந்துசொன்னான்.

ஈண்டி - ஈண்ட.

(இ - ள்.) எரியைச்சேர்ந்த தளின்போலேமயங்கித் தன்மிடற்றை நரம்போசையினின்றும் நீக்கி வருத்தமுற்று அமுதலாலே, அவ்வோசை அகத்தி

ஊள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர் திரண்டவளவிலே அவணற்றயாகிய ரிப்புதி அணுகி ஒருமொழிகூறினாளுன்க. (கஉஉ)

1534. விழுத்திணைப்பிறந்துவெய்யவேட்கைவோரிந்துமெய்ந்நின்
நிழுக்கமொன்னுமின்றியெய்தியதவத்தின்வந்து
வழுக்குதலின் நிவிண்ணோன்வச்சிரறுதியினிட்ட
வெழுத்தனான்றதவின்பமின்னுநீபெறுதியென்றாள்.

விண்ணோன் வச்சிரறுதியினிட்டவெழுத்தனாள் - அயன். வச்சிரத்தா லிட்ட எழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

(இ - ள்.) உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்து உண்மையிலேநின்று சன்மார்க்க நெறியில் தப்பொன்றுமின்றி வேட்கையாகிய பிறவியின்வேரையிந்து நாம் முன்செய்த தவத்தினாலே எழுத்தன்னாள்வந்துதந்தவின்பத்தை, வழுக்குத லின் இன்னும் நீயெபெறுவையென்றாளுன்க. (கஉ௩)

1535. பிறங்கினகெடுங்கன்யாவும்புணர்ந்தவர்பிரிவர்பேசி
நிறங்கினவீழுமேலாயோங்கியவெண்ணில்யோனிப்
பிறந்தவாச்சாவர்செத்தார்பிறப்பவேயென்னோர்க்குக்
கறங்கிசைவண்டொடுங்கோதைநீகவல்லென்றாள்.

(இ - ள்.) கோதாய் ! மேலாய்வளர்ந்தன தாழ்ந்து வீழும் ; பிறந்தவ ரெல்லாரும் சாவர் ; செத்தாரெல்லாரும்பிறப்பர் ; இன்னுங்கூறின், மிக்க வனப்புக்களெல்லாம் ஒருகாற் கெடும் ; அங்குனங்கெட்டாலும் பிரிந்தவர்க ளெல்லாரும் புணர்வரேயென்றுபார்த்து நீகவலாதேகொள்ளென்றாளுன்க.

பிறங்கினகன்யாவும்புணர்ந்தவர்புணர்வரெனவுமாறுக. (கஉ௪)

1536. எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பரீர்ப்புள்ளியற்றாற்
பிரிவின்கட்பிறந்ததுன்பம்பெருங்கடலினையதொன்றா
லுருகிநைந்துடம்புரீங்கினிழ்மையோடும்மையின்றி
மிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்னுயாங்கேட்டிமன்றே.

(இ-ள்.) காமத்திடத்தப் புணர்ச்சியாற்பெறுயின்பம் நீர்த்துளியை யொத்திருக்கும் ; பிரிவாற்பிறந்ததுன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்றா யிருக்கும் ; ஆதலின், இப்பிரிவாலே பெறுதற்கரிய மக்களயாக்கைநீங்குமா யின், இம்மையிலும் மறுமையிலும் செய்துகொள்ளு நன்மையுமின்றி, இரண் டுடத்துப்பெறும் பயனையும் பெறாநென்று உணர்ந்தார் கூறக்கேட்டிருப் போமல்லவோ ? ஆதலின், இது தகாதகாணென்றாளுன்க. (கஉ௫)

1537. மன்னுநீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமையின்ப
மின்னிநொத்திறக்குஞ்செல்வம்வெயிலுறுபனியினீங்கு
மின்னிசைபிரங்குநல்யாழினியினுமினியசொல்லா
யன்னதால்வினையினுக்கமழுங்குவதென்னையென்றாள்.

(இ - ள்.) இனியசொல்லாய் ! மக்களினமை மிகவும் நீர்மொக்குளை யொக்கும் ; அவரன்பம் மின்னையொத்துத் தோன்றியாயும் ; அவர்செல்வம் வெயிலைக்கண்டடனிடோல் நீங்கும் ; ஆதலின், தீவ்னையினுக்கம் அப்படி வலி தாயிருக்கும் ; இதற்குவருந்திப் பெறுவது என்னையென்று ஆற்றுவதித்தா ளென்க.

இசையொலிக்கும்பாழின் இளியென்னுநரம்பு. (கஉசு)

1538. பஞ்சிறைகொண்டபைம்பொற்கலைபுறஞ்சூழ்ந்துவைத்து
நஞ்சிறைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்லுல்
வெஞ்சிறைப்பள்ளியாசவிழுமுலைத்தடத்துவைகத்
தஞ்சிறைப்படுக்கலாதார்தம்பரிவொழிகவென்றான்.

பஞ்சு, ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) நஞ்சு குழிகொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற, அகில் தங்கின பைம்பொற்கலையையுடைய அல்லலாலே புறத்தே காவலிட்டு வைத்து முலைத்தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமாக அம்முலைத்தடத்தேதங் கும்படி தம்பாலே அகப்படுத்தமாட்டாதமகளிர் தம்முடைய வருத்தத்தைத் தவிரவாராகவென்றாளென்க.

இது, கேமசரி தன்னிலேகூறி ஆற்றினான்; தாய்கூற்றுமென்பர். (கஉஎ)

1539. வாசமிக்குடையதாரான்வண்டினுக்குரைத்தமாற்றப்
பாசத்தாலாக்கப்பட்டவாழிஎல்லதெல்லாம்
பேசினோர்பிணையன்மாலையிசைந்திடப்பட்டதொத்தா
சேலாம்பரவையல்குற்றாமணிப்பாவையன்னான்.

(இ-ள்.) மணிப்பாவையன்னான், வாசமுடைய தாரான் வண்டினுக்குக் கூறிய வார்த்தையாகிய பிணிப்பாலே அன்புமிக்குண்டாக்கப்பட்ட உயி ரொன்றையுமுடையவன், அவ்வுயிரொழிய உடம்புமுழுவதும் நாம்சொல்லிற் பிசைந்துபோகட்டொரு கட்டுதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க.

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளெனச் சினைவினை முதலொடு முடிந்தது. எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்துநிற்றல், “பல்வழி நுதலிய” (தொல். பெயர். சூ. ௩௨) என்றதனாற்கொன்க. (கஉஅ)

1540. பையரவிழுங்கப்பட்டபசங்கதிர்மதியமொத்து
மெய்யெரிதுயரின்மூழ்க்விதிர்விதிர்த்துருகிறையு
மையிருங்குழலினுடன்மைந்தனைவலியிற்குழிந்து
கையரிக்கொண்டிங்காணான் கானையுங்காவிற்சென்றான்.

(இ - ள்.) பாம்புதீண்டின மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்துயரத்திலே மூழ்கும்படி நடுநடுங்கி நெஞ்சருகி மையிருங்குழலினான், தன்கணவனை வலைபோலே கையரிக்கொண்டுதேடியும் கண்டிலன் ; அவனும் காலாலே நடந்துபோனென்க.

அரா, விகாரம். காவின், காற்றுப்போலேயென்றுமாம். (கஉக)

(பி - ம்.)—1 ‘விதுவிதிர்த்து’

1541. காழகச்சேற்றுட்டம்பாக்கதிர்மணிக்குடத்தினேந்தி
வீழ்தரச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்திற்கடபுத்தேள்
சூழிருட்டொழுதிழுழ்கத்தீங்கதிர்சொரிந்தாலல்லார்
மாழைகொண்முகத்திறேன்றிவளைகடன்முனைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) பாலைப் பளிக்குக்குடத்தேயெடுத்துக் கருஞ்சேற்றிலேவீழும்
படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்களாகியதெய்வம் தன்கதிரை இருளிலே
சூளிக்கும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசுத்தல்கொண்ட முகம்போலே
தோன்றி முனைத்ததென்க.

மாழை - பொன். விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற்
றுமையின், இங்ஙனங்கூறினார். (கரு.)

1542. ஏறனாற்கிருணைநீங்கக்கைவிளக்கேந்தியாங்கு
வீறுயர்மதியந்தோன்றவிரைவொடுபோயபின்றை
மாநிலாப்பருதிவட்டம்வருதிரைமுனைத்தவாங்க
ஹைசெலொருவற்கண்ணலணிகலமருளலுற்றான்.

(இ - ள்.) ஏறனாற்குக் கைவிளக்கெடுத்தாற்போல, வழி இருளைக்கை
விழிம்படி மதி தோன்றுதலாலே போயபின்பு, நிகரில்லாதஞாயிற்றினது
வட்டம் கடலிலே முனைத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானொருவனுக்கு
அணிகலங்களைக் கொடுக்கலுற்றானென்க. (கரு.)

வேறு.

1543. எவ்வூரெப்பதிக்குப்போந்தீர்தும்மனைவியர்தாமனைவர்
மக்க, ளொவ்வாதார்தாமனைவரொப்பார்மற்றனைவர்நீருரைமினெ
ன்றாற், கிவ்வூரேனிப்பதிக்குப்போந்தேனென்மனைவியருநால்வர்
மக்க, ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பானொருவனெனவுரைத்தான்
7ன்.

- ள்.) எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூர்க்குவந்தீர், தும்மனைவியர் எத்
துணைவர், பிள்ளைகள் ஒழுக்கமில்லாதார் எத்துணைவர், ஒழுக்கமுடையார்
எத்துணைவரென்று வினாபின்வனுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன்,
இவ்வுடம்பெடுத்தற்குப் போந்தேன், எனதுமனைவியரும் நால்வர், மக்கள்ஒவ்
வாதாரில்லை, ஒப்பானொருவனுள்ளென்று உணர்வுடையான் கூறினானென்க.

1544. ஒப்பானொருமகனேநால்வரொருவயிற்றுட்டிறந்தானென்ன
நக்கான்பெருஞ்சான்ரேனம்பிபோல்யாருலகிவினியாரென்ன
மிக்கானுரைப்பதுவுயிக்கதேபோலுமால்வினவிக்கேட்பேன்
நக்காய்குறித்ததுரையென்றான்ருனரைப்பக்கேட்கின்றானே.

(இ-ள்.) ஒப்பானாகிய அவ்வொருமகன்றானே நான்குதாய்மரான ஒரு
வயிற்றிலே பிறந்தானென்று அங்ஙனங்கூறினானே, இவனைப்போல் உலகில்

இனியார் யாவரென்கூறி அறிவில்லாதவன்றான் நக்கான்; நக்குப் பின்னும், அறிவுமிக்கவன்கூறிய வார்த்தையும் மிக்கதுபோலையிராநின்றது; யான் கடாவிக்கேட்பேனென்றுகருதி, தக்காய்! நீ நினைத்தனைக்கொன்றான்; அவனுரைப்பத் தான் கேளாநின்றனென்க. (கந.ந.)

1545. நற்றூனஞ்சிலநடுங்காத்தவமறிவார்சிறப்பிந்நான்கு, மற்றுந்குச்சொன்னமனைவியரிந்நால்வரவார்வயிற்றுட்டோன்றி, புற்றூனெருமகனேமேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமுரவோன்றனைப், பெற்றார்மகப்பெற்றாரல்லாதார்பிறர்மக்கள்பிறரோகண்டார்.

(இ - ள்.) தானம் சேம் தவம் இறைவர்பூசனையென்றுசொல்லிய இந்நான்கும் முன் கூறியமனைவியர்; இந்நால்வரவயிற்றினும்பிறந்து பயன்றருவானாகிய நல்லினை யென்கின்றமகனே மேற்கதிக்குக்கொண்டுபோமுரவோன்; அவனைப்பெற்றாரோ மகப்பெற்றார்; அல்லாதார் மகப்பெற்றாரல்லர்; பெற்றமகவும் அவர்மகவல்லகண்டாரென்றனென்க. (கந.ச.)

1546. படநாகந்தோலுரித்தாற்போற்றுந்நகண்டவர்மெய்ப்பணிப்பநோற்றித், திடனாகவெம்பொறியும்வென்றார்க்குவந்தீதருனமாகுந், திடனாகத்தீந்தேனுந்தெண்மட்டுமுயிர்க்குழாமீண்டிநின்றந், திடனாகுமுனுமிவைதுறத்தலேசிலமென்றுரைத்தார்மிக்கார்.

(இ-ள்.) படநாகம் தோலுரித்தாற்போலே அகமும்புறமும் தூயவாகத்துறந்து நோற்றுத் தம்பவயத்தனவாக ஐம்பொறியையும் வென்றார்க்கு உவந்து கொடுத்தல் தானமாம்; தேன்முதலியவற்றைத் திடனாகத்துறத்தல் சேலமாமென்று மிக்கவர்கூறினாரென்றனென்க.

நாகம் தோலுரிக்கும்பொழுது நஞ்சும்காலும். (கந.நி.)

1547. ஓவாதுரண்டிவவுமட்டமியும்பட்டினிவிட்டொழுக்கங்காத்த, ருவாத்தவமென்றார்தண்மதிபோன்முக்குடைக்கீழ்த்தாதைபாதம், பூவேபுகைசார்தஞ்ஞண்ணம்விளக்கிவற்றற்புனைதனாந், மேவாவிவைபிறவும்பூசனையென்றீண்டிய நூல்கரைகண்டாரே.

ஏவா - சொல்லி.

(இ - ள்.) அறமீண்டிய ஆகமத்தைக் கரைகண்ட இருடிகள், தாதைபாதத்தே நாடோறும் பூமுதலியவற்றற்புனைதலையும், இவையொழிந்த பிறவற்றற்புனைதலையும் பூசனையென்றேவி, இரண்டு உவாவிலும் அட்டமியிலும் பட்டினிவிட்டு ஓவாது ஒழுக்கங்காத்தலைக் கெடாத தவமென்றாரென்க. (1)

1548. இந்நால்வர்துணைவியராக்காதன்மகணிவனாவுடையார்போகிப்பொன்றாரமார்பிறப்புரந்தாராய்ப்பூமிமுழுதுமாண்டுமன்னாகிமுக்குடைக்கீழ்வாமன்சிறப்பியற்றிவரம்பிலின்பம்பின்னாவினைவித்துப்பிறவாவுலகெய்தல்பேசலாமே.

(இ-ள்.) இந்நால்வரும் மனைவியராக இவன் மகனாகவுடையார் சுவர்க் கத்தேபோய் இந்திரராய் அவ்விடத்தையாண்டு பின்புசக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழுவதையும் ஆண்டு வாமனுக்குப் பூசனைகளை நடத்தி 1 அதிதாவத்தையை விளைவித்துப் பின்பு வீடுபெறுதல் உண்மையென்றே கூறலாமென்றானென்க. ()

1549. மட்டார்பூம்பிண்டிவளங்கெழுமுக்குடைக்கீழ்மாலேகண் டீர், மூட்டாதவின்பப்புதாத்திறக்குந்தாளுடையமூர்த்திபாத, மெட் டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கிவ்வுலகின்பமேபோ, லொட்டாவே கண்டீர்வினையவனைத்தேருதார்க்குணர்ந்தீரன்றே.

.பாதம் - அடி.

(இ-ள்.) இன்பக்கதிக்குச் செல்லும் கதவைத்திறக்கும் தாளாகியபாதத் தையுடைய மூர்த்தி, முக்குடைக்கீழ் மாலேகாண் ; அவனைத்தேருதார்க்கு, பொருள்பத்தெட்டுக்கூட இல்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் கிட்டாதவாறு போல நல்லினைகூடா ; இத்தன்மையையுணர்ந்தீர்ல்லவோவென்றானென்க.

ஆனும், உம்மும் அசைகள். உணர்ந்தீர், ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. ()

1550. வேற்றுவரில்லாதுமருர்க்கேசெல்லினும்வெகுண்டீர்போ ல, வாற்றுணக்கொள்ளாதடிபுறத்துவைப்பிரேயல்விர்போலுங், கூற் றங்கொண்டோடத்தமியேகொடுநெறிக்கட்செல்லும்போழ்தி, னாற்று ணக்கொள்ளீரழகலாலறிவொன்றுமிலிரேபோலும்.

ஏகாரம், போலும் அசைகள். இன், ஏதுறுபாதல் புறனடையாற் கொள்க.

(இ - ள்.) அயலாரில்லாத சுற்றத்தாருர்க்கே போயினும் அவருடனே வெகுண்டு ஆண்டுச் செல்லாதீர்போலப் பொதிசோறு கைக்கொள்ளாமற் புறத்து ஓடியிட்டிடீர் ; இத்தன்மையீர்! கூற்றம் நும்மைக்கட்டிக்கொண் டோட நுமரில்லாதவார்க்குத் தனியேபோம்பொழுது உண்ணுமுணுக்குப் பொதிசோறு இப்பொழுதே தேடிக்கொள்கின்றிலீர் ; ஆதலின், அழகன்று அறிவொன்று முடையீரல்லிரேபோலே யிருந்தீரென்றானென்க. (கட்கு)

1551. அனாவதுகாமமடுநறவுநெய்யொழுகுமுனும்பின்னா, வினை வதுதிவினையேகண்டீர்வைமூன்றும்விடமினென்றாற், நனையவிழ் கோதையார் தாமஞ்சேர்வெம்முலைபோல்வீங்கிக்கண்சேர், துனையவுறு தியுரைப்பாரையோலர்பாவமுணராரேகாண்.

(இ - ள்.) அருந்துவதாகிய காமத்தாலும் கள்ளாலும் ஊனாலும் பின்பு வினைவது தீவினையேகாணுங்கொள் ; இவைமூன்றையும் கைவிடுங்கொளெ ன்று பிறர்க்குக் கூறினால், இங்ஙனம் தாம்வருந்தக் காரியங்கூறுவாரை முலை போற் பொருமிக்கோபித்து உணராரகாண் ; ஓ ! இஃதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்றானென்க.

(கசு0)

1552. இழுதன்னவெண்ணிணத்தசெந்தழக்கேயேட்டைப்பட்டுரும்பிற்போர்த்து, பழுதெண்ணும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செவியர்கேளார்பால்போன், ரொழுகியமுதுறுநல்லறத்தையோர்கிலரன் செய்கோட்டக்குக், கழுகுண்ணவள்ளுரமேசுமந்துபுள்ளிற்கேபுறஞ்செய்கின்றார்.

ஒட்டையென்றார், உட்கொள்ளாமையின். ஊன்செய்கோட்டக்கு-ஊன் செய்தவுடம்பிற்கு. வள்ளுரம் - ஊன்.

(இ - ள்.) ஈண் த்தவாகிய தசையைப் பெறவேண்டுமென்றே யினைத்து அவ்வள்ளுரமேசுமந்து கோட்டத்துக்குட்புறஞ்செய்கின்றார், ஓர்கிலராய்க் கழுகுண்ணும்படி அக்கழுக்கிற்கே புறஞ்செய்கின்றார்; இதனை இங்ஙனம் பழுதெண்ணும் இரும்பாற் போர்த்த வன்மனத்தார் ஒட்டைமரச்செவியராய் அறத்தைக் கேளாரென்றானென்க. (கசக)

1553. கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண்ணாநதனைக் காட்டா, னையாவிளாம்பழமேயென்கின்றீராங்கதற்குப்பருவமன்றென், செய்கோவெனச்சிறந்தாள்போற்சிறவாக்கட்டுரையாற்குறித்தவெல்லாம், பொய்யேபொருளுரையாமுன்னே கொடுத்துண்டல்புரியின் கண்டார்.

(இ-ள்.) மொழியின்றிக் கையாலே பொருட்டிரளினளவைக் காட்டினாளுக, கண்ணாநாகிய மனைவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தாள் போலே, ஐயனே ! விளாம்பழமே வேண்டுமென்னுநின்றீர் ; அதுதருதற்கு விக்குள்வந்திருத்தலிற் பருவமன்று ; என்செய்வெனென்றுகூறி, ஆங்கவன் மற்றுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும் அவள் கட்டுரையாலே பொய்ப்பொருள் கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்துண்டலை விரும்புவீராக வென்றார்

பன்மை, சாதிப்பன்மை.

(கசஉ)

வேறு.

1554. பணிமதியின்கதிர்பருகுமாம்பல்போன்
முனிமதிமுகத்தியர்முறுவனம்பிடு
ரிவளர்கதிகளுட்டோன்றிநாடகங்
கணியநின்றிவர்கடையில்காலமே.

(இ - ள்.) மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதிரை உள்ளடக்குவதோர் ஆம்பல்போலும் முறுவலையுடைய வாயை நச்சினார், முடிவில்லாதகாலமெல்லாம், தீக்கதிகளிலேதோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு முற்றத்திரிவரென்றானென்க. (கசஉ)

(பி . ம்.)—1 'மதிபொழிகதிர்'

1555. நிழனிமிர்நெடுமதிநிகரிநீங்கதிர்ப்
பழனவெண்டாமரைபணிக்குமாறுபோற்
குழனிமிர்கிளவியார்கோலமஞ்சினர்
தொழநிமிர்ந்தமரராய்த்துறக்கமாள்வரே.

(இ - ள்.) ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரை அஞ்சுமாறு
போலே கிளவியார்கோலத்திற்கு அஞ்சினர் பலருந்தொழும்படி மிக்குத் தேவ
ராய்ச் சுவர்க்கத்தை ஆளுவரென்றனென்க. (கசச)

வேறு.

1556. இன்னவாறுறுதிசூறியெரிமணிலயிரமார்ந்த
பொன்னவிற்கலங்கனெல்லாம்பொலிவொடுபுகன்றுநீட்டிச்
சென்மினீரென்றுகூறவலங்கொண்டுதொழுதுசென்றான்
வின்மரீஇநீண்டதோளான்வெயிற்கடநீந்தலுற்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் அணிகலம் அருள லுற்றவன், இங்கனம் அவனுக்கு
உறுதியைக்கூறிக் கலன்களை விரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவ
னும் வலங்கொண்டு தொழுதுபோயினான் ; போயினபின்பு, தோளான் கடத்
தைப்போகலுற்றனென்க. (கசரு)

கூ.—கேமசரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

. கருடுகூ.

கனகம் வலயாரிலம்பகம்.

1557. இரங்குமேகலையல்குலின்கனித்தொண்டையந்துவர்வா
யரங்கக்கூத்திகணன்பின்மனையவட்டுறந்துசெல்பவர்போற்
பார்த்தீம்புனன்மருதம்பற்றுவிட்டினமயிலகவு
மரங்கொல்யானையின்மதநாறருஞ்சரமவன்செலற்கெழுந்தான்.

(இ - ள்.) அல்குலையும் வாயையுமுடைய பரத்தைமேலன்பாலே மனையானைத் துறந்துசெல்வாரைப்போலே மருதநிலத்தைவிட்டு, அகவும் நாளும் சரத்தைப் போதற்கு அவனெழுந்தானென்க.

பயின்று பாம்பையும் பாகனையுங்கோதலின், பரத்தையர்க்கு மயிலையும் ஆனையையுமுடையகாடு உவமிக்கும்பொருளாயிற்று. சரம் - அவன் கூறிய * கானவர்குரம்பைஞழ்காடு. (க)

1558. கலவமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்த்தனகாயா
வுலகமன்னவன்றிருநாளொளிமுடியணிந்துநின்றவர்போற்
பலவும்பூத்தனகோங்கம்பைந்துகின்முடியணிந்தவர்பின்
ஊலவுகாஞ்சுகியவர்போற்பூத்தனமாவமங்கொருங்கே.

(இ - ள்.) காயா, மயிலின்கழுத்துப்போலே மலர்விரிந்தன; கோங்கம் பலவும், சக்கரவர்த்தி முடிஞ்ஞொளிலே முடிஞ்ஞுச்சேவிக்கும் அரசரைப்போலேபூத்தன; மாவம், மயிர்க்கட்டுக்கட்டி அவ்வரசர்பின்னேதிரியும் சட்டையையுடைய மிலேச்சரைப்போலே சேர்ப்பூத்தனவென்க. (உ)

1559. ஒங்குமால்வரைவரையாடுழக்கலினுடைந்துகுபெருந்தேன்
ருய்ருந்தனந்தனாத்தருவினீழ்வனதனகா
லாங்கண்மாலுலகளப்பாழிசங்கமொடேந்தி
தேன்கொண்மார்பிடத்தினக்குஞ்செம்பொனாமொத்தனவே.

(இ - ள்.) வரையாடு உழக்குதலின், இராலுடைந்துவரையினின்றொழுகும் பெருந்தேன் விழுகின்றபொழுது, தம்மைத்தாங்கின சந்தனம் தளரும் படி அம்மலையைத்தழுவி வீழ்வன, மால், உலகை எப்பொழுதும் அளப்பான், மலையைச் சங்குடனேயேந்தி, அவன் மார்பிடத்தே அசையுமாரமொத்தன

தேன்வீழ்வன ஒத்தன.
வரைதாங்கின சந்தனமுமாம்.

விகாரம். தேம் - கட்டுகிணை. (ங)

* சீவக. கஉ௦க.

(பி - மீ.)—1 'ததும்பு'

1560. வீழ்ந்துவெண்மழைதவழும்விண்ணுறுபெருவரைபெரும்பாம்

தாழ்ந்துவீழ்ந்தவைமுழுவற்றதும்பினமதுகரம்பாடச்
சூழ்ந்துமாமயிலாடிநாடகந்துளக்குறுத்தனவே.

(இ-ள்.) மஞ்சபடிந்துதவழும்லை, பெரும்பாம்பு 1 ஊழ்ந்து தோலுரிப் பனபோலேயாய், அம்மஞ்சபோனபின்பு அப்பாம்பையொத்தன ; அம்மலையில் அருவிவீழ்ந்தவை முழுவ்போலேமுழங்கின ; அதுகேட்டு, மயில்கள், வண்டுகள்பாட வளைந்தாடிப், பிறரானாடகங்களை வருத்தமுறுத்தினவென்க.

1561. கருவிதேனெனத்தூங்குங்கதிரணியிறுங்கொடுதினைசூழ்
பொருவிலையானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்குலையவரை
யருவியைவனங்கரும்புமடக்கருங்கவைக்கதிர்வாகு
முருவவெட்பயறுமுந்துமல்லவுமெல்லையின்முளவே.

(இ - ள்.) கைத்தளமும், தேனிறுலுமென்னும்படி தூங்கும் கதிரணிந்த இறுக்கையும், திரையையுஞ்சூழ்ந்த யானையின் விலாவெலும்புபோலும் காயையுடைத்தாகிய குலையையுடைய அவரையும், அருவியால்விளைந்த ஐவன நெல்லும், கரும்பும், கடாவிட்டுக்குவித்தற்கரிய வாகும், எள்ளும், பயிலும், உழுந்தும், ஒழிந்தவுணவுகளும் எல்லையின்றியுளவென்க.

கருவித்தேன் பாடமரயின், தொகுதித்தேனென்க. (ரு)

1562. யானைவெண்மருப்புலக்கையறையுரலைவனமிடித்த
தேனெய்வாசவற்குவவித்தீங்கனிவாழையின்பழனு
முனையுண்டவருருகும்பசுந்தினைப்பிண்டியுமொருங்கே
ய.

கனிவாழை, ஒருபெயர். ஊனை: ஐ, அசை.

(இ - ள்.) அவனொருப்பட்ட அத்தன்மையையுடைய அவ்விடம், மர்னி னோக்கியர், ஐவனநெல்லை மருப்புலக்கையாலே பாறையாகிய உரலிலே யிடித்த அவலையும், தேனையும், பழத்தையும், உண்டவர் ஊனுருகும் பிண்டியையும் ஒருங்கேகுவித்து இளைத்தவரைநோக்கி வழிகடோறும் ஈயுந்தன் மையையுடைத்தென்க.

பாசவல், விகாரம். (சு)

1563. (க) குறிஞ்சியெல்லையினிங்கிக்கொடிமுல்லைமகண்மொழிந்தாடச், செறிந்தபொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்றையஞ்செல்வற்குக்குரவ, மறிந்துபாவையைக்கொடுப்பத்தோன்றியஞ்சுடரேந்த, நிறைந்தபூங்குருந்துகுதேனீர்பெய்தார்த்தனசுரும்பே.

1564. (உ) அரக்குண்பஞ்சிகடிாட்டியருமணிமரகதப்பலகைப்
பரப்பியிட்டனபோலக்கோபங்கள்பயிர்மிசைப்பரவ

வுரைத்தமென்றயிர்ப்பித்தைக்கோவலர்தீங்குழலுவலவ ।

நிரைக்கண்மாமணிகறங்கநீணிலங்கடந்தன்னெடியோன்.

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) முல்லைக்கொடி மகட்பேசிச்செல்லுதலின், அதனையறிந்து குரவம் தன்பாவையைப் பொன்னிதழாகிய தாரையுடைய கொன்றையாகிய செல்வனுக்குக் கொடாநீர்க், தோன்றி விளக்கெடுக்க, சுரும்புகள் குருந்தினின்று உரும் தேனாகியநீரைவார்த்து ஆரவாரித்தன; அவை ஆரவாரித்தவளவிலே, செம்பஞ்சையுருட்டி மரகதப்பலகையிலே பரப்பினும்போலே கோபங்கள் பயிர்மேலே பரவாநீர்க், தயிரைவார்த்த மயிரினையுடைய கோவலருதும் குழலோசை பாக்க, ஆனிரைக்கண்ட மணிகறங்க நெடியோன், குறிஞ்சிநிலத்தெல்லையினின்றூர்ந்தி முல்லைநிலத்தைக் கடந்தானென்க.

முல்லைக்கொடி இரண்டிலும்படர்ந்தது. நடுவேநின்ற குருந்திற் சுரும்பெழ, அஃது அசைந்து தேனைச்சொரிந்ததனும் சுரும்பைப் பாவைக்குத் தந்தையாக்கினார். கோபங்கள்பரவவெனவே கார்நாலமாம். (௭ - அ)

1565. வள்ளிவாரியகுழியின்வளர்பொன்னும்வயிரமுமிமைக்குஞ்
சள்ளிவேலியினீங்கித்துறக்கம்புக்கிடுமெனச்சூழ்ந்து
வெள்ளிவெண்டி-ரள்ளிசித்துநிலத்தொடுதமிழுடைத்தவைபோற்
றுள்ளிவீ முயாருவிவனகிரிதோன்றியதவணை.

(இ-ள்.) பக்கத்தின்போகாதபடி வேலியாகவிட்ட மராமரத்தின் வேலியினின் றுந்தப்பி மேலே துறக்கத்தே போமென்றுநினைத்து வெள்ளிக்கம்பிகளைத் தலையிலேபூட்டிவலித்து நிலத்தோடே தமியைப்பிடைத்துக் கட்டினாற் போலே நாற்றிசையும்விழும் அருவியையுடைய வளகிரி அவ்விடத்தே தோன்றிற்றென்க.

வள்ளிக்கிழங்குஅகழ்ந்தகுழியிலேபொன்னும்வயிரமுமிமைக்கும்வனகிரியென்க. (க)

1566. அண்ணாருன்செலுமுன்னுலணிமலர்ப்பூம்பொழிலதனுள்
வ
தண்ணென்றமரைகழுநீர்நீலந்தாதவிழாம்ப
லெண்ணில்பன்மலர்கருவியினவண்டுபாண்முரன்முளதே.

ஆல், அசை.

(இ - ள்.) அவ்வனகிரிக்குமுன்னே, தலைவன்செல்லுகின்ற பொழிலுக்குள்ளே பளிங்கைக் கரைத்தனையதாகிய நீர்நிறைந்து அதிலே தாமரைமுதலிய பூவும் பிறவும்நெருங்கி வண்டு பாண்சாதிபோலே பாடப்பட்டு ஒருசுனை உளதாயிற்றென்க. (க0)

வேறு.

1567. கானத்தினேகுசுன்றான்கடிபொழிற்கவின்கண்டெய்தித்
தானத்திலிருத்தலோடுநதையலாளொருத்திதானே

வானத்தினிழிந்துவந்தவானவர்மகளுமொப்பா
ணமும்பூவுஞ்சார்நாறவந்தருகுநின்றான்.

‘கானத்தினேருகின்றான்’ என்று பெயர்கூறவே, ‘வனசரிதன்’ என்
னும் வடமொழிப்பெயரையும், ‘தானம்’ எனவே இருடிகளுமைவிடமென்
பதனையுமுணர்த்தின.

(இ - ள்.) சீவகன் கடிபொழிலிலே சென்றிருந்தவனவிலே, வானவர்
மகளுமொப்பாளாகியதையலாநொருத்தி, அத்தானத்திலுழைவானொரு வன
சரிதன் கவினைக்கண்டு, நானமுதலிடனநாறத் தானேவந்து அருகேநின்ற
னென்க.

இங்மனங்கூறுது சீவகன் கவினைக்கண்டு அவன் எய்தினுளென்றுகூறின்,
மேல் இவற்கு இவன் வேட்கைவினைத்தலின், இவன் நெஞ்சு தன் தன்மை
திரிந்ததனை இவன்தேற்றினுளென்றுகூறுவர் ; அங்மனங்கூறவே மனம்வாக்
குக்காயமென்னும் மூன்றினம்செய்துகொள்ளும் பாவங்களிற் சிறந்த மனத்
தாற்செய்துகொள்ளும்பாவமும் சீவகற்கு எய்திற்றாமாதலானும், உழுவலன்
போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது இவற்கு வேட்கைநிகழாதென்பது இத்
தொடர்நிலைச்செய்யுட்குக் கருத்தாதலானும் அது மாறுபடக்கூறிற்றமென்
றுணர்க. (கக)

1568. குறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமுழையினுட

னிறைந்தபொற்கலாபந்தோள்நெடுந்துகில்விளிம்பொன்நேந்திச்
செறிந்ததோர்மலரைக்கிள்ளித்தெறித்திடாச்சிறியநோக்கா
நறும்புகைத்துதுவிட்டுநகைமுகங்கோட்டினின்றான்.

குறிஞ்சிப்பூ, குங்குமத்திற்குவமை. தோன்ற - சிறிதே உடனெகிழ்த
லாலே. ஒன்று - ஒருகை. ஒருகையாலே அத்துகிலின்விளிம்பைத்தாங்கி
மற்றைக்கையாலே வினோதம் தோன்றத்தெறித்து. சிறியநோக்கா - கடைக்
கணித்துப்பார்த்து. காற்றுவாக்கிலேநின்று புகையைத்துதுவிட்டு. கோ
ட்டி - சாய்த்து.

(இ - ள்.) முழையினான், ஏந்தித் தெறித்து நோக்கி விட்டுக் கோட்டி
நின்றனென்க. (கஉ)

1569. அணிகலவரவத்தாலுமமிழ்துறழ்நாற்றத்தாலும்

பணிவருஞ்சிங்ககோக்கிற்பனை யெருத்துறழ்நோக்கி
மணிமலர்நாகஞ்சார்ந்துவழையொடுமரவநீழ்ந்
துணிவருஞ்சாயனின்ருடோன்றறன்கண்ணிற்கண்டான்.

(இ - ள்.) தோன்றல், அரவத்தாலும் நாற்றத்தாலும் அத்திசையைச்
சிங்கநோக்குப்போலே கழுத்துமாறுபடப்பார்த்த வழையோடுகூடிய மர
வத்தினிழிலே நாகத்தைச்சார்ந்துநின்றான் ; அங்மனநின்றாளாகிய அச்சாய
லைக் கண்ணுலேகண்டானென்க.

நெஞ்சால் நோக்கிற்றிலன். துணிவருஞ்சாயல் - தெய்வமே புல்லளோ
வென்று துணிவரிய சாயல். (கௌ)

1570. கண்டவன்கண்ணினோக்கநெங்கித்தன் காதிற்றூழ்த்த
குண்டலஞ்சுடரவொல்கிக்கொடிநடுக்குற்றதொப்ப
நுண்டுகிற்போர்வைசோரநுழைமழைமின் னீனிந்ப
வெண்டிசைமருங்குநோக்கியிக்கொலிவண்மற்றென்றோ

(இ - ள்.) அங்கனங்கண்டல நெஞ்சானைந்ப் பொந்தானோக்குத
லின், வேட்கையின்மைகண்டு, கொடிநடுக்குற்றதொட்டநெங்கி ஒல்கி மஞ்
சிலேறுமழையுமின்போலே போர்வைசோர அதுவுள்ளே மறைந்தறிந்ப, இவ
ருடன் கூடவந்தாருளரோவென்று எண்டிசையிடத்தையுநோக்கி, இங்
னாம் தனியேவருதலின், இவள் ஓர் இயக்கிபோலேயிருந்தாளென்று கரு
தினென்க. (கசு)

1571. எண்ணத்திலியக்கியென்றேயிருப்பமற்றெழுதலாநா
வண்ணப்பூங்கண்களம்பாலாணுதற்புருவம்வில்லா
வுண்ணிறையுடையவெய்வாணுருவச்சாதகத்துக்கேற்பப்
பெண்ணலங்கிடந்தபேதைபெண்ணலங்கரியின்றான்.

வடிவுகூறுமிலக்கணத்திற்கு இசையப் பெண்ணலங்கிடந்தபேதை.
(இ - ள்.) அவன்தன்கருத்திலே இயக்கியென்றேயிருப்ப, பேதை, பின்
னர் இவன்றிறைகெடுப்படி கண்கள் அம்பாக நுதலிப்புருவம் வில்லாகக்
கொண்டு எய்யவேண்டித் தன்பெண்ணலம் முற்றுப்பெற்றிருளென்க. (கரு)

1572. முறுவன்முன்சிறியதோற்றமுமுகெநெறித்தனையவுண்கட்
குறுநெறிபயின்றகூந்தல்குறும்பல்காலாவிக்கொள்ளாச்
சிறுநுதற்புருவமேற்றுச்சேர்துகிறுனைசோர
வறியுநாவிபோழுமநங்கனைங்கணையுமெய்தான்.

(இ - ள்.) அரும்பை அலர்த்தினுலொத்த கண்ணினையுடைய கூந்தல்,
அணுகப் பல்கால் ஆவிக்கொண்டு மேற்போர்த்த துகிலோடே உடுத்ததானே
யும் நெகிழாரிந்க, அக்காமன்றனெய்வதற்கு முன்னாகச் சிறியவாக முறுவலே
யும் தோற்றுவித்துப் புருவமாகிய வில்லை வலித்து, காமனெய்யும் ஐந்தம்மை
யும் தானெய்தாளென்க.

‘அறியுநாவிபோழுமம்பு’ எனவே இவனெஞ்சு தன் தன்மைசிறிதுதிரி
கின்றமை பெற்றும். (கசு)

1573. வகுப்பிளவனைபுகண்ணாள்வல்லவெனமுதப்பட்ட
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர்நோக்கினளாகிரிந்ப
வடிப்பொலிந்தார்க்குஞ்செம்பொனணிமணிக்கழலினாம்
மடத்தகைகுறிப்பினோக்கிமனத்திதுசிர்த்திக்கின்றான்.

பவதத்தனை, 'கழலினுள்' என்று ஒருபெயரால் தேவர்கூறினார்.

(இ - ள்.) பாலை அழியுமளவும் ஒருகருத்தாய்நின்று அழியுமாறுபோலே கண்ணுள் இவனைக்கூடுவதொரு கருத்தினளாய்நின்ப, பவதத்தனுடைய அம்மடத்தகைகருத்தை அவ்வனசரிதன்றளமிந்து மனத்தே இதனை நினை யாரின்றனென்க.

என்றது, தன் மன்மைதிரிந்தநெஞ்சினைத் தேற்றுகின்றனென்றவாறு. அது மேற்கூறுகின்றார். (கௌ)

வேறு.

1574. கடிமாலேசூடிக்கருப்பூரமுக்கித்
தொடைமாலேமென்முலையார்தோடோய்ந்தமைந்தர்
கடைமாலேமற்றவரேகண்புதைப்பச்செல்லு
நடைமாலேத்திவ்வுலகநன்றரோநெஞ்சே.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! சூடி முக்கி முலையார்க்கூடினமைந்தர் பின்பு சிலநாளிலே அவர்கண்புதைத்துக்கொள்ளும்படி. - - - - - ம ஒழுககத்தை இவ்வுலகம் இயல்பாகவுடைத்து ; இவ்வியல்பு நன்றாயிருந்ததென்றனென்க.

அவ்வென்றது, சாதிபற்றி. (கஅ)

1575. நாரியகலமெழுதிநறுநுதலா
ராவிதளிர்ப்பவவர்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
துவியொழிபுள்ளிறோன்றித்துயருழப்பக்
காவிரெடுங்கண்புதைத்தாங்ககல்வாரெஞ்சே.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! புழுகை அகலத்தேபூசி நுதலார் ஆவிதழைக்கும் படி அவர்தோண்மேலே தங்கினவர், இளமைசென்றபின்பு கடைமயிர் கழிந்த பறவைபோலேதோன்றி வருந்துதலாலே, அவர்கண்ணைப்புதைத்து அவ்விடத்தினின்றும் அகலுவரென்றனென்க.

இதனால், இருதலையுமொத்த அன்பின் திறக்கூறினார். (கக)

1576. இன்புகையார்த்தவிழுதார்மென்பள்ளிமே
லன்புருகுநல்லாரவர்தோண்மேற்றுஞ்சினார்
தம்புலன்கள்குன்றித்தளரத்தங்காதலா
ரன்புருகுகண்புதைத்தாங்ககல்வாரெஞ்சே.

இழுதார்மென்பள்ளி - இழுதுபோலே மென்மைநிறைந்த பள்ளி; "வெண்ணையபோன்றுநினியன்" (சீவக. சஅ0) என்றார் முன்பும் ; இழுதார் இன்புகையுமாம்.

(இ-ள்.) நெஞ்சே ! பள்ளிமேலே அன்பாலுருகும் நல்லாராகிய அவர் தோண்மேலேதங்கினார், மூப்பால் தம்புலன்கள் குறைந்துதளர்தலாலே, அம் மகளிர் தம்கண்ணைப் புதைத்து அகலுவரென்றனென்க.

இதனால் புலன்குறையுமென்றார். இவள் விரும்பப்பெற்றேமேயென்று புணர்த்தார்க்குப் பின்வருவது இதுகாணென்றான். (உ0)

வேறு.

1577. என்பினை நரம்பிற்பின்னியுதிர்ந்தோய்த்தினைச் சிமெத்திப் புன்புறந்தோலைப்போர்த்துமயிர்புறம்பொலியவேய்த்திட் டொன்பதுவாயிலாக்கியூன்பயிலுரம்பைசெய்தான் மன்பெருந்தச்சனல்லன்மயங்கினூர்மருளவென்றான்.

(இ - ள்.) நெஞ்சே! தச்சன், உதிர்ந்தைத்தோய்த்து நரம்பாலே என் பினைக்கட்டித் தசையை அப்பிப் புன்புறமறையத் தோலைப்போர்த்து அப் புறம்பொலிவுபெறும்படி மயிராலேவேய்த்து ஒன்பதுவாயிலாக்கினதென்று மயங்கினூர்மருளக் குரம்பைசெய்தான் ; ஆதலால், மிகவும் நல்லனாயிருந்தா னென்றானென்க. (உக)

1578. வினைப்பெருந்தச்சனல்லன்மெய்ம்மைநானோக்கலுற்று லெனக்குற்றுக்கிடந்ததென்றாங்கிருகணும்புதைத்துவைக்கு றினைப்பிறைப்பெரியரென்னானீந்தினூர்கலைகளென்னான் மனத்தையுங்குழையச்செத்துமாண்பினன்மாதோவென்றான்.

(இ - ள்.) நெஞ்சே ! படைக்குந்தொழிலையுடையதச்சன், உடம்பினுண் மையை நாம் பார்க்கத்தேடினால் அப்பொழுது எனக்கு உறுகோளாய்க்கிடந்த தென்று பார்க்கும்படி ஞானக்கண்ணையும் ஊனக்கண்ணையும் மறைத்துவை யாநிற்கும் ; அதுவுமன்றி, இயல்பான அறிவுமிக்காரென்னானாய்க் கல்லி மிக் காரென்னாய் எல்லாருள்ளங்களையும் தளரும்படி செத்தும் மாண்பினனாத லால், நல்லனாயிருந்தானென்றானென்க. (உஉ)

1579. (க)என்றவனிருப்பமாதரென்வரவிசைப்பினல்லா லொன்றுமற்றுருகல்செல்லானென்றெடுத்தோதுகின்றான் மன்றலந்தோழிமாருள்வனத்திடைப்பண்ணையாடக் குன்றிடைக்குளர்க்குமின்போற்குழாமழைமுகட்டிற்செல்வான்.

1580. (உ)மயிலினமிரியவாங்கோர்மடமயிறமுவிக்கொண்ட வெயிலினஞ்செல்வன்போலவிஞ்சையனெற்கொண்டேகத் துயிலியகற்பிஞூடன்றுணைவிகண்டிடுவித்திட்டா ளயிலியல்காட்டுள்வீழ்ந்தேனநங்கமாவீணையென்பேன்.

1581. (ங)தாயிலாக்குழவிபோலச்சாதுயரெய்துகின்றேன் வேயுலாந்தோளினூர்தம்விழுத்துணைக்கேள்வநிற்கண் டாயினென்றுறக்கம்பெற்றேனனித்தருளாதுவிட்டாற் றியினுளவிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்செகுப்பலென்றான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) என்று நெஞ்சினைத்தேற்றி அவனிருந்தவளவிலே, மாதர் யான்வந்தபடிகூறினல்லது சிறிதும் அருளாநென்றுகருதிக் கேட்கக் கூறு

கின் மவள், தோளிநூர்க்குத் துணையாகியகேள்வனே ! மலையிடத்தே தங்கும் மின்போல் மழைமேலேசெல்வானாகியவிஞ்சையன், வனத்திடையிலே மணத் தையுடைய என் தோழிமாருள்ளே யான்வினையாடாநீங்க, மயிற்றிரள்கெட அதற்குள்ளே ஒரு மயிலையெடுத்துக்கொண்ட இளஞாயிறுபோலே என்னைக் கொண்டுபோனாக, தங்கிய கற்பினாகிய அவன் துணைவி என்னைக்கண்டு போகடுவித்தாள் ; இக்கொடியகாட்டிலே வீழ்ந்தேன் ; யான் அநங்கமா வீணையென்று பெயர்கூறப்படுவேன் ; நின்னைக்காண்பதற்குமுன் தாயிலாக் குழவிபோலத் துயரெய்துகின்றயான் நின்னைக்கண்டு துறக்கம்பெற்றேனாயி னேன் ; இனி என்னை அருள்பண்ணினோக்கி அருளாதேவிட்டால் தீயினுள்ளே அமிர்த்ததைப் பெய்தாற்போலே என்னுயிரைக் காமத்தீயினுள்ளே பெய்து கெடுப்பேனென்றாளுன்க.

மயிலுவமை, தோழிமாருஞ்சியோடியதற்கு. உலாம், உவமைச்சொல். சர்வியாசியன்மையிள், தோளிநூர்துணைவவென்றான். (உக - டு)

1582. மணியெழுவனையதோளும்வரையெனவகன்மமார்புந்
தணிவருங்கயத்துப்பூத்ததாமரையனையகண்ணும்
பணிவரும்பருதியன்னமுகமுமென்றயர்ந்துகாமப்
பிணியெழுந்தவலிக்கின்றபேதைநீகேளிதென்றான்.

தணிவு - வற்றுதல். பணிவு - தாழ்வு.

(இ- ள்.) தோளும், மார்பும், கண்ணும், முகமும்வருத்துமென்று மயங்கிக் காமமோய்தோன்றி வருந்துகின்றபேதாய் ! நீ இங்மனங்கருதின இவ்வுடம்பின் மன்மையைக்கேளென்றானென்க. (உச)

1583. போதொடுநானமூழ்கிப்பூம்புகைதவழ்ந்துமூல்லைக்
கோதைகண்படுக்குங்கூந்தல்குராவளிபித்தோடையே
யேதஞ்செய்மலங்கனையத்தோரிறைச்சியென்பீருண்மூளை
கோதஞ்செய்குடர்கள்புன்றோளம்பொலிவழம்பிதென்றான்.

(இ - ள்.) நானத்தேமூழ்கிப் புகைதவழப்பட்டுப் போதோடே கோதை துயில் கொள்ளும் கூந்தல் ! இவ்வுடம்பு, ஏதஞ்செய்கின்றவளியையும் பித்தையும் ஐயையும் பொருந்தினமலங்கனும், குருதியும், தசையும், என்பும், ஈரலும், மூளையும், பொல்லாங்குசெய்யும் குடர்களும், தோலும், நரம்பும், வழுப்புமாயிருக்குமென்று கூறினானென்க.

பூமுதலியவற்றற் கூந்தல் நன்றாயிற்றென்றான்.

(உஎ)

1584. விழுக்கொடு*1வெண்ணஞ்சல்லாவுகிர்மயிருமிழ்கட்பீளைப்
புழுப்பயில்குரம்பைபொல்லாத்தடிதடிக்கீழ்ந்தபோழ்தில், விழித்தியா
ர்நோக்குகிற்பார்பிள்ளையார்கண்ணுட்காக்கை, கொழிப்பரும்பொன்
னிற்றோன்றுகொள்கைத்தாற்கொடியேயென்றான்.

விழுக்கும் வெண்ணஞ்சும் ஊன்விசேடம் ; வெண்ணஞ்சு - நிணமு
மாம். அல்லா - இவையொழிந்த. கண்ணுமிழ்நீன், பிள்ளையார் - கரிக்குருவி
யார்; கரிக்குருவியார் கண்ணுக்குக் காக்கையார் பொன்னெத்துத்தோன்று
மென்பது ஒருபழமொழி.

(இ - ள்.) கொடியே ! விழுக்குமுதலியவற்றையுடையபுழுப்பயில்கின்ற
இவ்வுடம்பு வேறுவேறுபட்டுக் கிடந்தபொழுது விழித்துப்பார்ப்பார் ஒருவரு
யில்லை; இஃது அங்ஙனம் வேறுபடாமையின், வினையின் தகாமத்தாலே காக்கை
கரிக்குருவிக்குப் பொன்போற்றேன்றுங் கொள்கையையுடைத்தாயிற்றுக்கா
ணென்றுணைக்க. (உஅ)

1585. உருவமென்றுரைத்தியாயினிறைந்ததோற்றுருத்திதன்னைப்
புருவமுங்கண்ணுமுக்கும்புலப்படவெழுதிவைத்தாற்
கருதுவதற்கொன்றுண்டோகாப்பியக்கவிகள் காம
வெரியெழுவிகற்பித்திட்டாரிறைச்சிப்போரிதனையென்றான்.

(இ - ள்.) உள்ளொழியப் புறத்தின்வடிவு நன்றென்றுரைத்தியாயின்,
முற்கூறியவெல்லாம் நிறைந்ததொரு தோற்றுருத்தியைப் புருவமுதலியன
நன்றாக எழுதிவைத்தால் நன்றென்றுகருதுவதொரு பொருளில்லையே ; ஆத
லின், இறைச்சித்திரளாகிய இதனைக் காப்பியஞ்செய்யுங்கவிகள் மக்கட்குக்
காமத்தியெழும்படி வேறுபடுத்தினார்கள்காணென்றுணைக்க.

இவை இவட்குத்தெளிவுநிகழுமென்று கூறினான். இவர்களிங்ஙன நிற
ப் பவத்தன் கூறிவருந்துகின்ற மமை மேற்கூறுகின்றார். (உக)

வேறு.

1586.(க)காதன்மாமன்மடமகளேகருங்குழன்மேல்வண்டிருப்பினு
மேதமுற்றுமுரியுதுசுப்பென்றுன்னியல்பேத்துவே
தோதம்போலவுடன்றுடன் றையையோண்டாமரைக்
கோதைபோல்வாயொளித்தொழிதல்கொம்பேகுணனாகுமே.

1587.(உ)வண்ணத்திங்கண்மதிமுகத்தவாளோகருங்கயல்களோ
ணர்.

பண்ணின்மீஞ்சொலாய்ப்பாழுலைப்பாவாய்கொடியேபாங்கி
னுண்ணுந்தேனேயமிர்தேயென்னின்னுயிரேயெங்கனையோ.

1588.(ங)இலவம்போதேரெழிற்றகையசீறடிகளஞ்சியொல்கிப்
புலவன்சித்திரித்தபொற்சிலம்புநகப்பூநிலத்துமே
லுலவும்போத்துமென்னாவிமலர்மேன்மிதித்தொதுங்குவாய்
கலவமஞ்ஞையனையாய்கட்ட.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) ஓ, வியப்பு.

(பி - ம்.)— 'பாவாய்பாங்கின்' 2 'ஆரயிர்தேயின்னுயிரே'

(ங) ஏர்-ஒப்பு. புலவன்-பொன்செய்கொல்லன்.

(இ - ள்.) காதலையுடைய என்மாமன்மகனே ! திருவைவொப்பாய் ! கொம்பே ! திஞ்சொல்லாய் ! பாவாய் ! கொடியே ! தேனே ! அமிர்தே ! இனியவுயிரே ! சீமடியொல்கிச் சிலம்பொலிப்பப் பூநிலத்துலவும்பொழுதும் அந்நிலத்திலன்றி என்மனமாகிய மலர்மேலேநடப்பாய் ! நினது திங்கள் மதித்த முகத்திலுள்ளன வானோ, கயலோ, கூற்றோ, வேலோ, போதோவென்றும், வண்டிருப்பினும் இடைமுரியுமென்றும் நின்னியல்பையேத்துவேன் ; அந்தப்பூவிலே மிதித்துத்திரிகின்ற நீ யான் கடல்போல் மறுகி ரையும்படி மறைந்துநீங்குதல் நினக்குக் குணமாமோ ? இதற்குக் காரணமென் ? அஃதுணர்கிலேன் ; நின்னிடத்துக் காதலையுநீக்கமாட்டேன் ; இனி நீ எவ்விடத்தாய் ? கூறென்றானென்க.

(ங0 - ங2)

1589. பணிசெயாயத்துப்பந்தாடுகின்றாயைக்கண்மொழுகிப்

பிணிசெய்நோயேன்யான்கிடப்பப்பிறர்வாயதுகேட்டலுந்

துணிகபோதுமென¹விடுத்தாய்போந்தேன்றுயருழப்பநீ

மணிசெய்மேகலையாய்மாற்றந்தாராய்மறைந்தொழிதியோ.

(இ - ள்.) ஆயத்தே பந்தாடுகின்ற நின்னைக்கண்டு மயங்கிப் பிணித்தலைச்செய்யுநோயேனுய்க்கிடக்க, அந்நோயைப் பிறர்கூறக்கேட்டவளவிலே, யாமுடன்போகக் கடவேம்; அதனைத்தான்றுணிகவென்று கூறிவரவிட்டாய்; அக்கூற்றாலேபோந்தயான் வருந்தும்படி, மேகலையாய் ! மறுமாற்றஞ்சொல்லாயாய் மறைந்துபோகின்றாயோ என்றானென்க.

(ஙங)

1590. இயக்கிகின்றோடினையொக்குமென்றுநலஞ்செகுப்பான்

மயக்கிக்கொண்டிபோய்வைத்தாயென்மாதரைத்தந்தருநீ

நயப்பவெல்லார்தருவலெனத்தொழுதுநல்லியானைதன்

வயப்பிடிக்கெடுத்துமாழாந்தொப்பமதிமயங்கினான்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறி, இயக்கி ! என்மாதரை நின்றோடினைத்தற்கண் ஒப்பளென்றுகருதி அவணலத்தைக்கெடுத்தற்கு அறிவைக் கலக்கிக் கொண்டிபோய் மறைத்துவைத்தாய்; நீ அவனைத்தந்தருநுவாயாக; தந்தால் நீவிரும்பினவெல்லாம் தருவேனென்று வணங்கி, யானை தன் வலியபிடியைக்கெடுத்து மயங்கினுந்போல மயங்கினானென்க.

(ஙச)

1591. மல்லற்றொல்வளத்துமத்திமநன்னாட்டுவண்டாமரை

புல்லம்பேருர்ப்புகழ்த்தத்தன்காதற்சினத்ததைக்குஞ்

செல்வநாமற்குஞ்சித்திரமாமாலைக்குஞ்சுற்றத்தார்க்கு

மல்லல்செய்தேனவட்சென்றானென்னுரைக்கெனென்செய்கேனே.

(இ - ள்.) வளப்பத்தையுடைய செல்வத்தையுடையதாகிய மத்திமதேசத்திற் பதுமபூத்தில், எந்தந்தை கீர்த்தித்ததனுக்கும், எந்தாய் சினத்ததைக்கும், என்மாமன் ஸ்ரீமானுக்கும், என்மாயி சித்திரமாமாலைக்கும், ஒழிந்த

சுற்றத்தார்க்கும் வருத்தஞ்செய்தேன் ; யான் அவ்விடத்தேசென்றால் என்னுரைப்பேன் ! இனி இவ்விடத்து யான் என்செய்வேனென்றானென்க. (௩௫)

1592. உண்ணுநீர்வேட்டைசைத்தேனெனவுரைப்பக்காட்டுணுடி
நண்ணிப்பொய்கைதலைப்பட்டுநற்றாமரையிலையினுட
பண்ணிநீர்கொண்டுவந்தேன்படாமுலைப்பாவாயென்
மண்ணலாற்றாதுமுதுவெந்துருகிநெகின்றுணை.

(இ - ள்.) தலைவன், பாவாய் ! நீ தண்ணீர்வேட்டு இளைத்தே எனக் கூறுதலாலே, காட்டிலே பொய்கையைநாடிக் கிடைத்து அதனைநண்ணித் தாமரையிலையைக்கோலி அதனுள்ளே தண்ணீர்கொண்டுவந்தேன் ; நின்னைக் கண்டிலேனென்றுகூறி அழுதுஅழுது உருகி நெயரின்றானென்க. (௩௬)

1593. குழைகொள்வாண்முகத்துக்கோல்வளையைக்காணான்
குழைந்தழுகின்ற, வழகன்சொல்லுமணிசெய்கோதைகாமமுங்கண்
டுங்கேட்டி, முழவுத்தோளான்முறுவலித்தீங்கேயிருநீயென், நிழை
யச்சொல்லியிளையானிளையானையெய்தினுணை.

தோளான் - இவர்கள்செய்தியைக் கண்டிருந்தசீவகன். இழையச் சொல்லியென்மது தாமுறைவிடத்தேவந்தார்க்குத் தாம்புகர்வனவற்றைக் கொடுத்துப் பேணிவிடுத்தல் வனசரிதர்க்கியல்பாதலின், சீவகன் போக் கொருப்பட்டமைகண்டு, அவ் வனசரிதனும் யானுகர்வனவற்றை நீயுறுகாந்து வழிவரல்வருத்தர் தீர்ந்து ஏகுவாயாகவென்றற்கு, அவனும் தனக்கு அவ் வருத்தமின்மையை அவன்மனம்பொருந்தச் சொல்லியென்மவாறு. ஈங்கே யிருவென்மது - எப்பொழுதும் இப்படியே மனத்தைச் சென்மவிடத்தாற் சொல்லவிடாதே (குறள். சஉஉ) விலக்கியிருக்கவென்மவாறு. ஆங்கு, உவம வுருபாயினமையின், ஈங்கும் உவமவுருபாம் புறனடையால் ; இவ்விடத்தே 1 இருவென்று உபசாரமுமாம். சீவகன் அவனை இங்கேயிருவென்றுபொருந்தக் கூறல் அவற்கு இயையாமையுணர்க.

(இ - ள்.) சீவகன், கோல்வளையைக்காணான் அழுகின்ற பவத்தன் கூற்றைக் கேட்டும், அநங்கமாவீணை வனசரிதன்மேல் நிகழ்த்தின காமத் தைக்கண்டும் நக்கு, வனசரிதனுபசாரத்திற்கு இழையச்சொல்லி, அவனை இப்படியே நீ எக்காலமுயிருவென்றுகூறி, அவன் பவத்தனைச் சேர்ந்தா னென்க. (௩௭)

1594. என்னைகேள்ரென்னுற்றீரென்னபெயர்ரென்றற்குப்
பொன்னங்குன்றிற்பொலிந்தோணம்பிபொருபொற்றூங்கொடி
யெனனுந்நாளை யிப்பெயரெடுத்தெனென் னாகக்காற்
பன்னுற்கேள்வியுடையென்பவத்தெனன்பெனென்றான்.

இர் ஈறு, ஓகாரம்பெறுதலையன்றி, ஈர்பெறுதலும், “ஏனைப் புள்ளி யீறுவளி கொள்ளா” (தோல். விளிமாபு, சூ. ௧௨) என்பதனுற்கொள்க

(இ-ள்.) கேளீர்! நீர் என்னவருத்தமுற்றீர்? அதற்குக்காரணமென்னை? என்ன பெயரையுடையீர்? என்று கேட்டசீவகற்கு, நம்பி! இவ்விடத்தே என்பாவத்தாலே வல்லிப்போல்வானைக் கெடுத்தேன்; யான் நூற்கேள்வியுடையேன்; பலதத்தென்று பெயர்கூறப்படுவேனென்றானென்க. (நடஅ)

வேறு.

1595. கைப்பொருள்கொடுத்துங்கற்றல்கற்றபின்கண்ணுமாகு
மெய்ப்பொருள்வினைக்குநெஞ்சின்மெலிவிற்கோர்துணையுமாகும்
பொய்ப்பொருள்பிறகள் பொன்னும்புகழுமார்துணைவியாக்கு
மிப்பொருளெய்திரின்றிரங்குவதென்னை யென்றான்.

கற்றல், அல்லீற்றுவிடங்கோள்; “இற்றெனக் கிளத்தல்” (தொல். கிளவி. சூ. கக) போல.

(இ - ள்.) தனக்கு இடுக்கண்வந்தால் உதவும் பொருளைக் கொடுத்துக் கற்க; கற்றபின்பு ஞானக்கண்ணுமுண்டாகும்; அது தத்துவத்தினைவினைக்கும்; வருத்தத்திற்கு உதவியுமாம்; ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல; இதனால் மீண்டும் பொருள்களுண்டாம்; கோத்திமுகையுமுண்டாக்கும்; இப்பொருளைப் பெற்றுநின்றிர அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமென்னென்றானென்க.

புகழும் துணைவியுமென்றுமாம்.

(நடக)

1596. அன்புநூலாகவின்சொல்லாத்தொடுத்தமைந்தகாத
லின்பஞ்செய்காமச்சாந்திற்கைபுனைந்தேற்றமாலை
நன்பகற்குட்டிவிள்ளாதொழுதினுநங்கைமார்க்குப்
பின்பெலும்பிற்சுண்ணுள்ளம்பிணையனார்க்கடியதன்றே.

(இ - ள்.) அன்பு நூலாக இன்சொல்லாகிய பூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவின்பஞ்செய்கின்ற காமமாலை யை நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுஞ்குட்டி நீங்காதிருப்பினும் அவர்க்குக் கண்ணுமனமும் பிறப்பின்பெல்லும்; அஃது அடியிலேயுள்ள தன்றோவென் றானென்க.

பகல் - வெளியுமாம்.

(சா0)

1597. பெண்ணெனப்படுவகேண்மோபிழலபிறப்புநோக்கா
வுண்ணிறையுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாரு
மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாலிந்திரன்மகளுமாங்கே
வெண்ணெய்க்குன்றறியுற்றற்போன்மெலிந்தபின்னிற்றுகுமன்றே.

(இ - ள்.) பெண்ணென்றுகூறப்படுவனவற்றின்னியல்பைக் கேட்பாயாக, மனவலியுடையவல்ல; குழப்பிதப்புக்கெடுமென்று பாரா; நிறையுடைய வல்ல; ஆயிரமுகமாகவெழும் மனத்தவாம்; பத்துப்பொருளை அகக்கையிலே யிட்டாற் பொருட்குறைபாடில்லா இந்திரன்மகளையாயினும் உருகி அவர் பின்னேநிற்குமென்றானென்க.

(சக)

1598. சாமெனிற்சாதனேதறன்னவன்றணந்தகாலேப்
பூமனும்புனைதலின்றிப்பொற்புடன்புலம்பவைகிக்
காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவற்கைத்தொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேர்ந்தவன்செல்லநீர்ப்பார்.

(இ-ள்.) கணவன் சாகிற்சாக ; நோவின்றோக ; அவன் நீங்கினால், இத்
தறப்பயன் என்னையென்று மிகவும் பூவும் புனைதலில்லி அழகுடனோதனிப்பத்
தங்கிக் காமனென்றுபெயருங்கூறாய்க் கணவனையேவணங்கிவாழ்வார், அவ
னுக்குத் திருவோடொப்பார் ; அவன் செல்லநீர்ப்பாரென்றானென்க.

வாழ்வாரென்னுமெழுவாய்க்கு ஒப்பார் தீர்ப்பாரென்னுமிரண்டுபெய
ரும், “பெயர்கொள வருதல்” (தோல். வேற்றுமை. ஞ. னு) என்பதனும் பய
னிலையாயின. ஐ, அசை. இதனும் கற்புடைமகளிரியல்பு கூறினான். (சஉ)

1599. அன்னணின்னோழியையாவவளென்னைக்கண்டகண்ணாற்
பின்னைத்தான்பிறரைநோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை
யென்னையானிழந்துவாழாமாறெனவிநங்கினுனாக்
கன்னளோவென்றுநக்கானணிமணிமுழவுத்தோளான்.

(இ-ள்.) ஐயா! நின்தோழி, கணவன் கைத்தொழுது வாழ்வாரோடொப்
பவன் ; அவள்தான் என்னைப்பார்த்தகண்ணாற் பிறரைப்பாராதமாது ; அவளை
பிழந்தும் யான் வாழாமாது எங்கனையென்று வருந்தினவனுக்குத் தோளான்
அன்னளோவென்று நக்கானென்க.

அன்னளோவென்றது யான்கூறியவற்றாலும் தெளிவுரிக்காமல் இவளை
வருத்தந்தன்மையளோவென்றவாறு. நகை, பிறரினமைப்பற்றிசிகழ்த்தது ;
இனி, யாம்இவன்இடுக்கனுக்குஉதவியானோமென்று மனமகிழ்ந்தானென்று
மாம். (சஉ)

வேறு.

1600. இனையல்வேண்டாவிம்மந்திரத்தையோதிநீயொருவில்லேவள
வனையவெல்லேசென்றாவிக்கொணர்ந்தருளுநீ
புனைசெய்கோல்வளையைக்கைப்படுத்தியென்றகவன்போதலு
மனையமாதரைக்கண்டாங்கடிபுல்லிவீழ்ந்தாற்றினான்.

மந்திரம் - மகளிரை வசீகரிப்பதொருமந்திரம்.

(இ-ள்.) நீவருந்தல்வேண்டா ; இம்மந்திரத்தையோதி ஒருவில்லினது
அம்புசென்றவளையையொத்த எல்லையைப்போனால், அவ்விடத்தே இயக்கி
கொண்டெவந்துதரும் ; அவளைக்காண்டபெயன்றுகூறி இவன்போன அளவி
லே, அவனுஞ்சென்று அங்கனம்மெலிந்து பின்னிற்சூர் (சீவக. கருகூள்) தன்
மையையுடைய மாதரை அவ்விடத்தேகண்டு வீழ்ந்து அடியைப்புல்லி அரற்
றினானென்க.

தான்கண்டமை கூறிற்றிலன், இவன்றான் கம்மையுந் தீங்குகருதுவ
னென்று. (சசு)

1601. பட்டவெல்லாம்பரியா துரைத்தானவருங்கேட்டாள்
விட்டாளார்வமவன்கணிவன்மேன்மைந்துறவினான்
மட்டார்கோதைமனை துறந்தான்மைந்தனும்ங்கைமேலே
யொட்டிவிள்ளாவார்வத்தனாகி யுருவமோதினான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அரற்றினமைந்தனும் தானுற்றவெல்லாவற்றையும்
வருந்தாதேசுறினான் ; கோதை, அடியிலே மனையைத்துறந்துபோந்தவள்,
அவளும், இவன் விள்ளாவார்வத்தனும் இவனைப்பெறவேண்டுமென்று ஒட்டி
அம்மந்திரத்தைப் பலவுருவையோதினானாகையாலே, அவற்றைக்கேட்டாள் ;
கேட்டு இவன்மேலன்பு வலியுற்றபடியாலே, அவ்வன்சரிதன்மேற்சென்ற
வேட்கையை விட்டாளென்க.

அவன்கணர்வமெனமாறுக. அம்மந்திரம் அவளநெஞ்சை இங்ஙனம்
பிணிப்பித்ததென்றுணர்க. (சடு)

வேறு.

1602. மெழுகுசெய்படம்வீழ்முகின்மத்தகத்
தொழுகும்வெள்ளருவித்திரளோடைசூழ்ந்
திழுகுபொன்மத்தின்வரைக்குஞ்சார்
தொழுதுவேய்முதற்றுசங்கொண்டேறினான்.

(இ - ள்.) படிந்தமுகிலாகிய மெழுகுசெய்படத்தையும், ஒழுகும் வெள்
ளருவித்திரளாகிய மத்தகத்தோடையினையும், ஏறுவார்காலேச் சூழ்ந்துகிட
ந்து உரிஞ்சும் பொன்னாகிய மத்தையுமுடைய வரையாகிய யானையைத்
தொழுது மூங்கில்வராகிய புரோசைக்கயிற்றைப்பிடித்து அம்மூங்கிற்கவை
யிலே அடியிட்டேறினானென்க.

ஸ்ரீகோயிலைத்தொழுதான். யானையேறுவாரும் தொழுதல் இயல்பு. ()

1603. நிரைத்ததிவினைநீங்கநெடுங்கணர்
வரைக்கணைறவின்வாலரிப்பொற்சிவம்
புரைத்துமின்னிருண்மேற்கிடந்தாலுமொத்
தரைத்தலத்தகமார்த்ததொர்பாலெல்லாம்.

(இ-ள்.) இடைவிடாத தீவினைபோம்படி தொழுதற்கு மகளிர் வரையி
லேறுதலாலே, அவரடியிற்சிவம்பு உரைக்கப்பட்டு, ஒருபாலெல்லாம், மின்
இருண்மேற்கிடந்த தன்மையையுமொத்து, அவரடி ஒக்கமிதிக்கப்பட்டு ஒரு
பாலெல்லாம் செம்பஞ்சுமார்த்ததென்க.

அரைத்த அலத்தகமென விகாரமுமாம்.

(சஎ)

1604. சாந்துங்கோதையுந்தண்ணுஞ்சுண்ணமு
மாய்ந்தபூம்புகையும்மலியுஞ்சுமந்
தேந்துபொன்விளக்கேந்தியிடம்பெரு
மாந்தர்சும்மைமலிந்ததொர்பாலெல்லாம்.

(இ - ள்.) சந்தனமுதலியவற்றைச்சுமந்து உயர்ந்த பொன்னாற்செய்த விளக்கையுமேந்தி இடம்பெறாத மக்களாரவாரம் ஒருபாலெல்லாம் மிக்க தென்க. (சஅ)

1605. துறந்த¹ மன்னவர் தூமுடிதோள்வளை
நிறங்கொளாரம்பைம்பூணிழற்குண்டலம்
பிறங்குவெங்கதிர்மின்னொடுபின்னிவீழ்ந்
துறங்குகின்றனபோன்றவொர்பாலெல்லாம்.

(இ - ள்.) துறந்தவரசர் தம்முடைய முடிமுதலியனகிடந்தவொருபர் லெல்லாம், கதிரும் மின்னும் பின்னிவீழ்ந்து உறங்குகின்றனபோன்றன வென்க.

ஈண்டுத் துறப்பதற்குமுன் உண்டான உடைமையாம். (சக)

1606. கருவித்தேன்கலைகையறக்கீண்டுடன்
மருவிப்பைங்கறிவாரிப்பழந்தழீஇ
வெருவிநாகம்பினிற்றவிரைந்துரா
யருவிரின்றதிரும்மொருபாலெல்லாம்.

(இ - ள்.) கைத்தளம்போலுந்தேனிரால், ஆன் முசுலின்கையறுதலா லே சேரக்கிழிந்து விரைந்துபரந்து மிளகைவாரிப் பழத்தைத்தழுவி நாகம் வெருவிக்கூப்பிடும்படி ஒருபாலெல்லாம் அருவியாய்நின்றதிரும்மென்க. (ரு0)

1607. வெங்கதிர்க்கடவுள்வியன்றேர்வரைத்
தங்குசந்தனக்கோட்டிடைப்பட்டுடன்
பொங்குமான்ருளம்பிற்குடைபொற்றுக்கண்
மங்குலாய்த்திசையாவையுமல்கின்றே.

(இ - ள்.) வரையிற்றங்கிய சந்தனக்கோட்டிடையிலே ஞாயிற்றின் தே ரகப்பட்டதாக, அத்தேரிப்பூண்டமான் தன்னடியையூன்றி அதனைக்கொண்டு போகின்றமொழுது, ஞாம்பாலேகுடைந்த துகள் திசைகளெல்லாம் இரு ளாகநிறைந்ததென்க.

ஆய் - ஆக. (ருக)

1608. ஈனையலீலமுஞ்சள்ளியுஞ்சூழ்மலர்
நீனையநாகமுங்கோங்கமுநாறிணர்ச்

முனைவன்மேற்றுதிமுற்றெடுத்தோதினான்.

ஈனையிடத்தனவாகியலீலம், சூழ்மலர்ச்சள்ளி - மராமரம். நாறிணர்ச் கோங்கம்.

(இ - ள்.) லீலப்பூமுதலியவற்றை வேங்கைப்பூவோடே திருவடிமேலே யேற்றி முனைவன்மேலுள்ளதுகளை முழுக்கவெடுத்ததுத் துதித்தானென்க. மிடறுள்ளவளவும் எடுத்தென்றுமாம். (ருஉ)

வேறு.

1609. முனிமைமுகடாயமுவாமுதல்வன்
 னதுதானென்ப
 மைதனதுதானென்றற்
 பனிமலர் தூய்நின்றுபழிச்சாவாறென்னே.

முனிமை, குணப்பண்பு.

(இ - ள்.) முனித்தன்மைக்குமேலாகிய ஒப்பில்லாததலைமை முதல்வன்
 நனதேயென்பர் ; அங்ஙனங்கூறுதலான், அவனை உலகம் பழிச்சாதிருக்கின்
 றது அறியாமையன்றோவென்றனென்க. (௫௩)

1610. மலரேந்துசேவடியமாலென்பமாலா
 லலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுவா
 னலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுமே
 விலரேமலரெனினுமே

சேவடிய : அ, அசை ; சுட்டுமாம்.

(இ - ள்.) மலர்தானேந்தின அடியையுடைய மால்,
 மதிக்கப்படுவானென்பர் ; அங்ஙனமாயின், உலகத்தார் மலரிலரெனினும்
 ியாமையன்றோவென்றனென்க. (௫௪)

1611. களிசேர்க்ணையுடையகாமனையுங்காய்ந்த
 வளிசேரறவாழியண்ணலிவனென்ப
 ரளிசேரறவாழியண்ணலிவனேல்
 விளியாக்குணத்துதிநாம்வித்தாவாறென்னே.

(இ - ள்.) காமனைவென்ற அருள்பொருந்திய அறவாழியையுடைய தலை
 வன் இவனேயென்பர் ; அங்ஙனங்கூறின, நாம் துதிகளைப்பரப்பாதிருத்தல்
 அறியாமையன்றோவென்றனென்க.

அயனும் அரியும் அரனும் இவனேயென்பதுகருத்து.

பா, முற்கூறியவற்றோடொக்கும்.

(௫௫)

வேறு.

1612. இன்னணமேத்தியிறைவனடிதொழு
 தன்னமுறங்குமணிவரைமேனின்று
 பொன்னங்கழலானிழிந்துபொழிமழை
 மின்னினடந்துமிகுசுரஞ்சென்றான்.

(இ - ள்.) கழலான், இப்படியேத்தித் தொழுது வரையிடத்து நின்ற
 மிழிந்து நடந்துசுரத்தை மின்போலே கழுதுசென்றனென்க.

சரம் - பாலை. இத்தனும் தூரகமனம் வல்லனென்றார்.

(௫௬)

1613. மாலைக்கதிர்வேன்மலங்கமணிமலர்க்
 கோலைவிடுகணுருகுபொடியிடை

யேலங்கமழ்குழலேழையவரன்ன

வாலைக்கரும்பினகநாடணந்தான்.

(இ - ள்.) வேல் கெடுதலின், தானும் போர்வேண்டின் வருகவென்று மலர்க்கு ஓலைவிடும் கண்ணினையும் இடையினையும் குழலினையுமுடைய மகளிரைப்போலே ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருள்களையுடைய மத்திம தேசத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

அகம் - மருதம்; “அகநாடு புக்கவ ரருப்பம் வெளவி” (மதுரை.கசக) என்றார். (ருஎ)

வேறு.

1614. வழைச்சறுசாடிமட்டயின் றுமள்ளர்தாங்
கழைக்கரும்பெறிந்துகண்ணுடைக்குமெந்திர
மழைக்குரலெனமயிலகவவார்செந்நெற்
புழைக்கடைப்புனலைத்தொழுகும்பொற்பிறே.

(இ - ள்.) மள்ளர், இளமையற்ற மட்டையுண்டு கரும்பைக்குறுகத் தறித்து மழைக்குரலென்றுமயிலகவச் சாறுகொள்ளும் ஆலையிற்சாறு செந்நெற்செறுவிற் கடைமடையாலே புனலை அலைத்தொழுகும் பொற்பினையுடைத்து அந்ளாடென்க.

எந்திரமொழுகுமென்று இடத்திற்கிழ்பொருளின்றொழில் இடத்திற் கேற்றின ஆகுபெயர். (ருஅ)

1615. தாமரைமலர்தலையடுத்தித்தண்கமழ்

காமருபெடைதழீஇயன்னங்கண்படுங்
தேமலர்த்தடந்தழீஇத்திசைகண்மல்கின்றே.

(இ - ள்.) அந்நாடு, அன்னம் தாமரைமலரைத் தலையணையாகச்சேர்த்துக் குவளையைக் காலணையாகச்சேர்த்து என்பில்லாத அடியையுடைய பெடையைத்தழுவித் கண்டுபில்கொள்ளுந் தடங்கள் திசைகளெல்லாந்தழுவி நீர் மல்காநின்றதென்க. (ருக)

1616. கண்பயிலிளங்கமுகெருத்திற்காய்பரீஇக்
கொண்டினமந்திகளெறியக்கோட்டிடைத்
திண்கணிமுசுக்கலைசிதறுந்தேம்பொழின்
மண்டமர்கடந்தவன்மகிழ்வொடேகினுன்.

(இ - ள்.) அமரைக் கடந்தவன், கோட்டிடையிலே மந்திகளிருந்து கழுவின்காயைவாங்கிக்கொண்டு எறியக் கலை தோற்றுக் கணியைச்சிதறும் பொழிலை மகிழ்ச்சியோடே போனானென்க.

இஃது, அந்நாட்டின் நகரைச்சூழ்ந்த பொழில். (க௦)

(பி - ம்.) — 1 ‘ப’

1617. கனிஹுமாய்கதிர்ச்செநெற்கழனிநாட்டிடை
யொளிறுவேனரபதநகரமொய்யெனப்
பிளிறுவாரிடிமுரசார்ப்பப்பெய்கழல்

பெய்துணை.

(இ - ள்.) கனிஹுமறைகின்ற செந்நெற்கதிரையுடைத்தாகிய கழனியை
யுடைய நாட்டிடத்தில் நரபதநகரைக் குற்றமற்றகேள்வியான் முரசார்ச்
செந்காலத்திலே விருப்பத்தோடே சேர்ந்தானென்க.

முரசார்த்தல், நன்னிமித்தம்.

(சுக)

1618. புறநகர்மணமகனொருவன்போதர்வா
னிறைமகன்வினாமினாநென்ன¹போவே
துறைவளர்நாட்டொடுநகரஞ்சொல்லென
வறிகவென்றலரிவாய்கமழக்கூறினான்.

(இ - ள்.) இறைமகன், கலமிழியுந்துறைமிக்க நாகம் நகரமும் என்ன
பெயரையுடையன, சொல்லென்று வாய்விட்டு அலரிப்பூக்கமழ வி
னான் ; அதகேட்டுப் புறநகரினின்றும் போதருவா
அப்பெயர்களை அறிகவென்று கூறினானென்க.

1619. (க) மத்திமதேசமாநாடுமற்றிநாட்
டெத்திசைநிதியமுமிறைகொண்டில்லவர்க்
சூய்த்துமூர்கொடுப்பவரேமமாபுர
மித்திசைக்கையநீபுதியைபோன்மென.

1620. (உ) அன்னதேயென்றலினடிசிற்காலமா
லென்னொடுபேசினுய்தவிர்மற்றீங்கெனப்

ன

இவை இரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) அறிவல், மறுத்தற்பொருட்டாய இறைபயந்தது. வில்லைப் பயி
ன்று வளைத்த.

(இ-ள்.) நாடு மத்திமதேசமென்னும் பெயரையுடைத்தாம் ; இந்நாட்
டில்எத்திசைநிதியமும் இறைகொள்ளுதலால் இல்லவர்க்கு உய்த்துங்கொடுப்
பவரார் ஏமமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தாம் ; ஐயனே ! நீ இத்திசைக்
குப் புதியைபோலுமென்று அவன்கூற, அந்நனம்புதியேனென்று சீவகன்
கூறுதலின், அவன் என்னுடனே வார்த்தைகூறினாப் ; அதனால், நடப்பிற்குத்
தாழ்வில்லை ; அடிசிற்காலமாயிருந்தது ; இவ்விடத்தே தங்கென்றுகூற,
தோளினான், நகரிலேசென்றபின்பு பார்ப்பேன் ; இப்பொழுது போகவென்று
னென்க.

(சுக - ச)

1621. புணர் மருப்பியானையின்புயல்கொண்மும்மத
மணமகள் கதுப்பெனநாறுமாநகர்த்
துணை மலர்க்கண்ணியுஞ்செம்பொன்மாலையு
மிணை மலர்த்தாரினுனிடறியேகினுன்.

(இ - ள்.) தாரினுன், பிணையலையும் மாலைபிணையுமிடறி, யானையினது
மழைபோலும் மும்மதம் கதுப்பெனநாறுநகரிலே ஏகினுனென்க.

இடறி, நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(சுரு)

1622. வண்டுகொப்புளித்துணுமாலேமார்பனைக்
கண்டுவப்பளித்தவர்கடைக்கணைக்கற
மண்டபப்பளிக்கறைமருங்கொர்மாநிலம்
கொண்டவற்களித்ததோர்குளிர்கொள்பொய்கையே.

(இ - ள்.) தங்கண்கள் மாலைமார்பனைப்பார்த்து மனத்துக்கு மகிழ்ச்சி
கொடுக்கப்பட்ட மகளிருடைய அக்கடைக்கண்கள் பின்பு தன்னைக்காட்சி
யின்றி ஏக்கமும்படி போய் மாநிலம் இருப்பிடமாகக்கொண்டவற்கு ஒரு
பொய்கை வருத்தத்தைக்கொடுத்ததென்க.

ஏக்கற - இளைத்து இடைய. மண்டபம்போலும் பளிக்கறை. (சுரு)

வேறு.

1623. வண்கிறைப்பவளச்செவ்வாய்ப்பெடையன்னமடமைகூரத்
தண்கயநீருட்கண்டதன்னிழல்பிறிதென்றெண்ணிக்
கண்டனங்கள்வமற்றுன்காதலிதனைநீர்க்கீழ்ப்
பண்டையமல்லமவேண்டாபடுக்கவென்றுமுற்றன்றே.

(இ - ள்.) சிறையினையும் வாயினையுமுடைய பெடையன்னம், அறி
யாமையிருதலாலே நீரிலேகண்டதன்னிழலை வேறொருபெடையென்றுகருதி,
கள்வனே ! நின் காதலிதனை நீரின் கீழேகண்டேம், இனி, முன்புபோல்
தேற்றத்தேறேம் ; அகப்படுக்கவேண்டாவென்று ஊழற்றென்க. (சுரு)

1624. செயிர்ப்பொடுசிவந்துநோக்கிச்சேவலினகலச்சேவ
லயிர்ப்பதெனினையல்லாலறியலேனன்றிமூக்கி
னயிர்ப்பதுன்பணியினாலேயுடனீயென்றுபல்காற்
பயிர்ப்பறச்சிறகாற்புல்லிப்பணிந்துபாண்செய்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமுடிய பேடை குற்றத்தோடே கோபித்துநோக்
கிச் சேவலினின்றநீங்க, சேவல், யான் நின்னையன்றி வேறென்றறியேன் ;
என்னை அயிர்ப்பதென் ? அதுவுமன்றி, யான் உயிர்தாங்கியிருப்பது நின்
ஏவலாலே ; ஆதலின், நீ ஊடாதேகொள்ளென்று மனங்கொள்ளாதிருக்கின்
றமை நீங்கப் பல்காற்புல்லி வணங்கித் தாழ்ச்சிசெய்ததென்க. (சுரு)

1625. கலையுணர்மகளிர்நெஞ்சிற்காமத்திற்கனிந்தலுட
நார்மைந்தர்நீக்கிநெறியினுற்புணர்ந்ததொப்ப

கலை - மகளிர்க்குரியவாக மணிமேகலையிற்கூறிய * கலைகள்; கரணமு மாம், கனிந்த - பழுத்த.

(இ-ள்.) மகளிர்நெஞ்சில் ஊடலைத் தீர்க்குமுறைமையையறிந்த மைந் தர் தீர்த்துப் புணர்ந்ததன்மையையொப்ப, சேவல் பெடையினூடலைக்கித் தாழ்ந்த புணர்ச்சியைநோக்கி முன்பு சலியாதவன் இப்பொழுது நினை யா ரின்றனென்க. (சுசு)

1626. தன்னை யான்முகத்தைநோக்கிற்றான்முலைமுகத்தைநோக்கும் பின்னையான் பலவும்பேசுற்றொன் றுமிழ்ந்நுழைப்பைப்பூட் பொன்னவாஞ்சணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையினுளென் முன்னையாள்போன்று தத்தைமுகத்துளேதோன்றுகின்றான்.

(இ - ள்.) அவளுடல்தீர்த்தற்கு யான் தன்னை முகத்தைப்பார்த்தால் தான் எதிர்நோக்கின் ஊடல்தீருமென்றிதைஞ்சிநிற்கும்; பின்பு யான் ஊட லீர்ப்பலவுக்கூறின், அவற்றைக்கெடுத்துத்தான் ஒருமொழியை மெல்லக் கூறும்; இத்தன்மையையுடைய முலையினுளாகிய தத்தை முன்னையாள் போன்று என் முகத்துள்ளே தோன்றுகின்றனென்றனென்க.

அவாம்-விரும்பும்; ஈற்றுபிசையுகரம் மெய்யொடுக்கெட்டது. குண மாலைபால் தத்தைக்குறிகழ்ந்த ஊடலீர்த்ததனை நினைந்தான்; ஒழிந்தோர் க்கு அங்ஙனம்நிகழ்ந்த ஊடலின்மையின். முன்னர் ஊழனசிலைமையாகவே தோற்றுதலின், 'முன்னையாள்போன்று' என்றான். (எ0)

வேறு.

1627. (க) பரிவுற்றற்பயனின்றியும்பாவைமார் முரிவுற்றார்களின்மூர்ச்சனைசெய்பவாற் பிரிவிற்றோன்றியபேரன்பெண்ப்படி

காலோ.

இதுமுதல், முன்றுகவியும் ஒருதொடர்.

(க)பாவைமார், அன்பற்றால் ஒருபயனின்றியும் வருத்தமுற்றார்போல நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்வார்கள்; ஈண்டு அதுவன்றிப் பிரிவாதலின், அப்பிரி வாற் றோன்றிய அன்பென்னுநெருப்பிலேயமுந்தி இறந்துபடுமோவென்க, இவ்வாறு அருள் பிறர்க்காகுமென்றத்போலக் கருதுதல் பரிவு.

1628.(உ) வாளியம்பனவாட்டடங்கண்ணிதன் றோளுமென்முலைப்பா முந்தொன்னல நாளுநாளினுரைந்துரைந்துள்சுடப்

* இவற்றை, மணிமேகலை, உ - ஆம் காதையிற்காண்க.

(உ) வாளியம்பு-அலகம்பு. 'பூனைமெல்லினை' என்றான், பூனைமுதலியவற்றற் சமைத்தலின். தடங்கண்ணி உள்சுடுதலாலே தோளும் முலையும் தம் தோன்னலம் நாடோறும் நாடோறுங்கெட்டுப் புரளுமோவென்க. முன்பு என்றோளாகிய அனைமேத்துயின்றான், இப்பொழுது தீயாகிய அணையிலே புரளுமோவென்றானென்க.

1629.(ங) உருகிவாடியென்னுற்றதுகொல்லெனக்

கருகிவாடியகாமருகோதைத

னிருகணீருமிடைமுலைபாய்த்துகக்

குருகுபாய்தடமாகவழுங்கொலோ.

(ங)யான் போர்த்தின்பு அவனுற்றதென்னென்றுநீனைந்து உருகிவாடுதலாலே கருகிவாடியதொருகோதைபோல்வாள், தன்முலையிடை தடமாம்படி தன்னிருகண்ணினீரும் வடிந்துவீழ் அழுமோவென்க; “கருங்கால் வெண்குருகு மேயும், பெருங்குள மாயிற்றென் னிலைமுலை கிடைத்தே” (குழந். ௩௨௫) என்றாற்பிறரும்.

(இ - எ.) இங்கனந்தோன்றின இவள் இறந்துபடுமோ! புரளுமோ! அழுமோ! என்செய்கின்றாளென்றானென்க. (எக-ங)

1630. வண்ணவாழ்பயில்கோதைமணமுதற்

கண்டஞான்றுதன்கண்ணெனுங்கைகளா

னெண்ணிகொண்டிபருகியனோக்கமொன்

றுண்டெனுவியுருக்கியிடுவதே.

(இ - எ.) யான்பயின்றகோதை கூட்டத்திற்குமுன்வே கண்டவன்று தன்கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகந்துகொண்டிபருகிய, என்னுவியையுருக்குவதொரு நோக்கமுண்டு; அஃது இப்பொழுதும் அங்கனம் உருக்காரின்ற தென்றானென்க.

(பருகியனோக்கமென்க.) இஃது, அவளுடலுடன்ரேன்றியதேயன்றித் தலைநாட்டோன்றியவாறும் தோன்றினமை கூறிற்று. (எச)

1631. காதலாளுடலுள்ளுயிர்கைவழி

னேதமென்னுயிரெய்தியிறக்கும்

ருதலாலழிவொன்றிலளல்லதூஉ

மாதர்விஞ்சையும்வல்லனாமல்லனோ.

(இ-எ.) யாம் * இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரேமாதலின், காதலாள்உயிர் நீக்கின் என்னுயிரும் ஏதமெய்திரீங்கும்; இதுநீங்காமையின், அவரும் இறந்து பட்டிலன்; இதுவும் அறிதற்கு ஒருபாயம்; அல்லதிலும், விஞ்சையும்வல்லளல்லனோ? அதனற் பன்னிருமதியினென்று தேவக்கூறியவதையும் பிற பான்மைகளைபுமுணர்ந்து ஆற்றுவனென்றானென்க.

* பரி. அ; கலி. அக; அகநா. ௧௨.

அல்லதிலுமென ஏழனுருபுவிர்க்க; அல்லதாஉமென்மது, முன்வருந்து வளோவென்மதனையுமுணர்த்திற்று. அவட்கு மிக்கவருத்தமின்மை மேல் யானும், இவன்சென்மகாலத்துக் குணமாயிடத்தேபோ (எரு)

1632. காதன்மிக்குழிக்கற்றவுங்கைகொடா
வாதல்கண்ணகத்தஞ்சனம்போலுமாற்
ருதுதுற்றுபுதங்கியவண்டனூர்க்
கேதமிற்மெனவெண்ணுமென்னெஞ்சரோ.

(இ - ள்.) தாதை உண்ணுநின்று அதிலேதங்கிய வண்டையொக்கும் தலைவராயினார்க்குக் காதலான்வருமேதம் இவ்வாறுபெருகுமாயிருந்ததென்று அறிவுடையோர் என்னையிகழ்ந்துகூறும்படி. நெஞ்சு எண்ணினிந்தது; இங் னனமெண்ணும்படி காதல் மிக்கவிடத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையென்று கற்றகல்வியும் பிறர்குற்றநீக்குதற்குஉதவுதலன்றி என்ருற்றநீக்குதற்குஉதவா தொழிதல் கண்ணினுட்கிடந்த அஞ்சனத்தை ஒக்குமாயிருந்தது ; இங்ஙனம் இஃது உதவாதொழிதற்குச்செய்த தீவினை யாதென்றானென்க.

பவதத்தன்வருத்தத்திற்குயானுரைத்தாங்குஎன்வருத்தத்திற்கும்உணர் வுடையோர் இவ்வாறுகூறுவரென்று அவர்கூறுமொழியைத் தான்கொண்டு கூறினான். எண்ணுமென்மது, இமந்துபடுமோவென்பது முதலியவற்றை. நெஞ்செனவே எனதவெஞ்சென்பதுபடும்; என், “என்னெனப் படுங்கொ றுழி” (அகநா. ௨௦௬; குறுந். ௧௬௪) போலின்றது. கண்ணிடத்துக்கிடந்த அஞ்சனம் அதற்குப்பயன்கொடாததுபோலக் கல்லி நெஞ்சிற்கிடந்தும் பயன் தர்த்தில்லையென்றான். சச்சந்தனை நந்தகோன்முதலாயினரும் இழித்துக் கூறினமைகண்டு நமக்கு இதுதகாதென்றான். இனி இற்றென என்னெஞ் செண்ணும்; இது வண்டனூர்க்கு ஏதமென்றுமாம்; ‘இற்று’ என்றது முற் கூறியவருத்தத்தை; வண்டன்னூர் - உத்தமர். இனி, வண்டன்னூர் - தபோ தனர்; பிரமராசனராதலின், அப்பெயராயிற்று. அவர்க்கேவருத்தமில்லாத தென்று எண்ணுமென்றுமாம்; இன்று, இற்றெனவிகாரம். (எசு)

1633. நறவெங்கோதையர்நன்னலங்காதலான்
மறவெங்காமத்துவந்துற்றநீவினைப்
பறவைத்தேர்நாகத்துப்பதைக்குங்கா
லறிவனல்லதங்கார்சரணுகுவார்.

(இ - ள்.) மகளிர் நலத்திலுள்ள காதலானும், அவரைப்புணர்தலானும் வந்துசேர்ந்த தீவினையாகிய பறத்தற்றொழிலையுடைய தேரிலேபோய் நர கத்தே பதைக்குங்கால் அவ்விடத்தே அறிவனல்லத வேறு சரணவா ரில்லையே; ஆதலின், ஈண்டு அவனையன்றே சரணென்றானென்க. (எள)

1634. வேட்கையூர்தரவிம்முறவெய்திய
மாட்சியுள்ளத்தைமாற்றிமலர்மிடை

காட்சிக்கின்பொய்கைக்காமர்நலனுண்டு
மீட்டிமெங்கிருந்தான்விடையேறான்.

(இ - ள்.) ஏறான், வேட்கை மேலிடுதலாலே வருத்தமுற்ற மாய்தலை யுடைய உள்ளத்தைக்கெடுத்து அப்பொய்கையினலத்தையுக்கூர்ந்த மீட்டும் அவ்விடத்தேயிருந்தானென்க.

வருத்தத்திற்குக் காரணமாகின்றவிடத்து இருத்தலருமைதோன்ற 'மீட்டும்' என்றார். (எஅ)

வேறு.

1635. (க)நேரார்நேருநீணிதிதுஞ்சுந்நிறைகோயி
லாராவெம்போராய்தடமித்தனரசற்கு
நாரார்கற்பின்னுகிளவேய்த்தோணவினைக்குஞ்
சீராற்றேன்றிச்செல்வமொடெல்லாந்திருத்தக்கான்.

1336. (உ)விண்டார்த்தேய்க்கும்வெம்பரிமானேர்விசயன்னென்
றுண்டாரின்றான்மன்புகழழியுலகேத்த
வண்டார்சோலைவார்மணநாற்புகுகின்றான்
கண்டான்சேர்த்தான்காளை யைக்கல்விக்கடலானே.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அரசனாகிய தடமித்தனுக்கும், நசையார்ந்தகற்பினையும் தோ ளினையுமுடைய ரவினைக்கும் தலைமையோடேபிறந்து, செல்வத்தோடே கல்விமுதலியனவெல்லாம் அழகுதக்கவன், விசயனென்று பெயர்கூறப்பட்டு உலகமெல்லாம் தன்புகழ் ஊழிக்காலமுண்டாக ஏத்தநின்றவன், பகைவர் தரு நிதிதங்குங் கோயிலிற்சோலையிலே தன் மணநாற்செல்கின்றவன், கல் விக்கடலானாகிய காளையைக் கண்டான் ; கண்டு சேர்த்தானென்க.

மணநாறுதலாற் கண்டானென்றுமாம்.

(எக - அ0)

1637. ற்நா

ரைநாட்டெவ்வூரெப்பெயராய்நியுரையென்ற
கநாட்டெவ்வூரெப்பெயரல்லாப்பெயர்சொன்ன
பொய்நாட்டேனும்பொய்யலவாற்றற்புகழ்வெய்யோன்.

றவண - வுலகில். என்றது, தனக்குநடக்குமிடத்தை.

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், இவ்வுலகில் இந்நாட்டில் இவ்வூரில் வாழ்வார் இவ்விடத்தைச்சேரார் ; ஆதலின், இவன் இவ்விடத்தானல்ல னென்று உட்கொண்டு, நீ எந்நாட்டில் எவ்வூரில் எப்பெயரையுடையாய் ? உரையென்றுவினாவினாற்கு, புகழ்வெய்யோன்றான், சொல்லாத் பொய்யாக நாட்டிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பொருளாத் பொய்யல்லாததொரு வழி

யாலே ஏமாந்ததென்னுநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் சீவகனென்னும்பெயரையன்றிப் 1 பொருளால் அப்பெயரேயாகக் கூறினென்க.

எனவே மறைந்தொழுதுகின்றமை பெற்றும்.

(அக)

1638. வாமான்றிண்டேர்வள்ளலுமுள்ளம்பிகைகொண்டெங்
கோமாற்குய்ப்பன் கொன்பயன் மிக்கான்கொலைவேலா
னேமாறில்லாவிந்திரனேயும்பிவனெவ்வான்
போமாறாய்வென்பொற்பொகூடும்வகையென்றான்.

வாமான் - தாவுமான். கோமாற்கு, உருபுமயக்கம். இந்திரனேயும் : உம்மை, சிறப்பு; ஏகாரம், பிரிசிலை.

(இ - ள்.) ஏத்தொழிலில் நிகரில்லாதவிந்திரனும் இவனையொவ்வானை வின், இக்கொலைவேலான் யாங்கொள்ளும் பயன்மிக்கவனென்று வள்ளலும் தன்னறிவின்மிகையாலே குறிக்கொண்டு எங்கோமானிடத்தே இவன் நெஞ்சாலே சென்றுகூடுங்கூற்றாலே செலுத்துவேன் ; அங்ஙனஞ்செலுத்துதற்கு இவனெஞ்சுபோம்பழியை ஆராய்ந்துபார்ப்பேனென்று கருதினென்க. (1)

1639. பூங்கழலானைப்புண்ணியநம்பிமுககோக்கி
யீங்கிதுநின்றாடிப்பதிநின்றாரிதுநின்னிஸ்
வீங்கியதிண்டோள்வெல்புகழாய்நின்கிளையென்றற்
காங்கதுவெல்லாமண்ணலுநேர்த்தாங்கமைகென்றான்.

இவனையெதிர்ப்படுத்தலின், விசயனை, 'புண்ணியநம்பி' என்றார்.

(இ-ள்.) விசயன் சீவகன்முகத்தைப்பார்த்து, வெல்புகழாய்! இங்ஙனம் நடப்புக்கொண்டவிடத்து, இந்நாடு நின்னுடையநாடு ; இவ்வூர் நின்னுடைய ஓர் ; இந்த இல் நின்னுடைய இல் ; யாங்கொல்லாம் நின்னுடையசுற்றமென்று உறவுகூறினாக்கு, அவ்விடத்துக்கூறிய உபசாரத்தினது பன்மையெல்லாவற்றையும் அண்ணலும் அப்பொழுது உடன்பட்டு இனி இவை மொழியற்கவென்றனென்க. (அட)

வேறு.

1640. மன்னவன்சிறுவனாக்கோர்மாங்கனியுண்ணலுற்று
மின்னவிற்கணையிற்பல்காற்பிழைப்பெய்துமீண்டுநிற்பப்
பொன்னவிற்கழலினுனப்பொருசிலைகணையின்வாங்கி
மின்னமிர்துறுகின்றவருங்கனியறவெய்திட்டான்.

(இ - ள்.) விசயன் அவ்விடத்தே ஒருமாங்கனியையுண்ணக்கருதி அது வருதற்குக் கணையாலேபிழைப்பவெய்து அக்கருத்துமீண்டுநின்றானாக, சீவகன் வில்லை அம்புடனேவாங்கி அக்கனியையறும்படியெய்தானென்க. (அச)

1641. எய்தவக்கணையுமாவினிருங்கனியதுவும்பூமிக்
கெய்தவச்சிலையினெல்லையனுகலுமேந்தேனென்க

யெய்தவவ்விடத்துநின்றேயெய்தவத்தடக்கைகொண்டாற்
கெய்தச்சென்றையனூர்த்தமுவிக்கொண்டிதனைச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) தானெய்த அவ்வம்பும், மாவினது கனியாகியவதவும் தானெய்த அவ்வில்லினதுயரத்திலே பூமிக்கண் அணுகின அளவிலே, ஏந்தல்பார்த்து எய்தஅவ்விடத்தேரின்று எய்த அக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டவனுக்கு விசயன் அணுகச்சென்று தழுவிக்கொண்டு இதனைக் கூறினானென்க. (அரு)

1642. வண்ணிலைகொண்டவாறும்வார்களைத்தொடுத்தவாறுங்
கண்களைவைத்தவாறுங்கற்செய்தோளிருந்தவாறுந்
திண்சரம்விட்டவாறுஞ்சென்றகோல்போந்தவாறுங்
கண்டெலாம்வியந்துநோக்கிவிலுடைக்கடவுளென்றான்.

(இ-ள்.) மூட்டிவிசேடமானபடியையும், நிலைவிசேடமாகநின்று கணையத்தொடுத்தபடியையும், இலக்கடைந்தபடியையும், தோள்பிழாமற்கிடந்தபடியையும், அம்புவிட்ட நொய்ம்மையையும், கோல் காம்பையறுத்துக் கூடவந்தபடியையும் எல்லாங்கண்டு அதிசயித்து அவனைப்பார்த்து நீ விலைப்படைத்த கடவுளென்றானென்க. (அசு)

1643. மராமாமேழுமெய்தவாங்குவிற்றடக்கைவல்லி
விராமனைவல்லனென்பதிசையலாற்கண்டதில்லை
புராமனமிவன்கணின்றியுவக்குமாசெய்வென்று
குராமலர்க்காவின்ங்கிக்கோயிலேகொண்டுபுக்கான்.

(இ - ள்.) வில்லைத் தேவிபொருட்டுவளைத்த கையினைமுடைய இராமனை மராமாமேழும் உருவவெய்த வலிய விற்றொழிவைவல்லனென்பது வார்த்தையன்றிக் கண்ணாற்கண்டதில்லை; இதுகண்டேன்; இனி நீங்கிப்போமுள்ளம் இவனிடத்தின்றாக இவன் உவக்குமாறு செய்வேனென்று உட்கொண்டு, தான் காவினின்றூங்கி அவனைக் கோயிலிலே கொண்டு புக்கானென்க. (அள)

1644. வழிவால்வருத்தமோம்பிவயிரப்பூணணிந்தமார்ப
னழிகவுன்யானேவேந்தற்கவன்றிறமறியச்சொன்னான்
மொழியெதிர்விரும்பிமன்னன்மூரிவிற்றடக்கையாற்குக்
கழிபெருமுகமன்கூறிக்காதலங்காளையென்றான்.

(இ-ள்.) விசயன், வழிவருதலாலுண்டானவருத்தத்தை உணவுமுதலியவற்றிலே தீர்த்துத் தடமித்தனுக்கு அவன்கூறுபாடெல்லாமறியக்கூறினான்; அவனும் அக்கூற்றை எதிரேவிரும்பிச் சீவகனுக்கு மிகப்பெரிய உபசாரங்களைக்கூறி, காளாய்! நின்மேற் காதலையுடையேமென்றானென்க. (அஅ)

1645. கிலுத்தங்கூர்ப்பாங்களைன்னுமிரண்டினுட்கிலுத்தஞ்சார்ந்து
நலத்தகுவிரல்களைந்தினிம்பர்மூவிரவின்னஞ்

கீதாசுவனனருள்.

கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து. கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன். யானைத் தோல் காழ்ப்பேறினபடிக்கும், அதிலே தூற்றையுரைத்தது வெண்மைக்கும், சிறுமீன் தழும்பின்வழுவிற்குமுலமை.

(இ-ள்.) அவன் பின்னும் கிலுத்தம் கூர்ப்பரமென்றவிரண்டிலும் முன் கைச்சந்தைச்சேர்ந்து, உத்தமவிலக்கணத்தையுடைய விரல்களைநிற்கருகே யானைத்தோலின் தூற்றையையும் சிறுமீனையுமொத்த மூவிரலினீளத்தையுடைய சிலைத்தழும்பாகிய இலக்கணத்தினது கிடக்கையைக்கண்டு விற்றொழிவுக்கு அரசனென்றனென்க. (அக)

1646. அண்ணலஞ்சிலைவலாருளமோகமாவாசானிற்பின்
விண்ணகுவெள்ளிவெற்பின்விஞ்சையருலகினல்லான்
மண்ணகத்திலிலையென்பார்வாயினைமடங்கவந்தான்
புண்ணகத்துறையும்வேலானெனப்புக்கழந்தாசன்சொன்னான்.

அமோகமாவாசான் - தப்பாத பெரிய ஆசிரியன்; அமோகம் - தப்பாமை; மாஆசான் - பெரியஆசிரியன்; இன், உருபுமயக்கம். இன்னும், ஐயும் அசை.

(இ - ள்.) பின்னும் தலைமையையுடைய வில்வல்லாரில் துரோணசாரியனுக்குப் பின்பு விஞ்சையருலகினல்லது மண்ணிடத்து வில்வல்லாரில்லையென்பார் வாய்மடங்கும்படி வேலான் தோன்றினுனென்றுபுகழ்ந்து, அரசன் பின்னும் ஒருமொழிகூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(க0)

1647. விற்றிறனம்பிதேற்றான்விருந்தினனிவனுமன்றி
மற்றுமோர்நாவ்வுருள்ளார்மாண்பினுவளர்ந்ததில்லை
கொற்றநீகொடுக்கல்வேண்டிந்குறையெனக்குருசினோந்தான்
னற்றைநாளாதியாகவவர்களும்பயிற்றுக்கின்றார்.

(இ-ள்.) விசயன் விற்றிறமையறியான்; அதற்குப்புதியன்; இவனுமன்றி வேறும் ஒருநாவ்வுருளார்; அவரும் கல்விமாட்சியோடு வளர்ந்ததில்லை; இவர்களுக்குக் கல்வி நீ கொடுக்கல்வேண்டும்; இஃது எனக்குக் காரியமெனச் சொன்னானாக, அதற்குச் சீவகனும்நேர்ந்தான்; நோந்தபின்பு அந்தைநான் முதலாக அவர்களும் அக்கல்வியைப் பயிலாதின்றாரென்க. (கக)

வேறு.

1648. கழலிற்செந்தாமரையழுகள்புல்லித்தங்காதல்கூர்
நிழலினீங்கார்நினைத்தனநினைப்பினமைவானாக்கி
யழலிற்சாராதகலாதொழுகவொருநாளவன்போகிப்
பொழிலின்மீக்கதனிற்புக்கான்மணமகனிர்போற்பொலிந்ததே.

(இ-ள்.) அங்கனம் பயிற்றுக்கின்றவர்கள், செருப்புப்போலே அடிகளைப் பொருந்திக் காதல்மிகுதலாலே நிழலபோல் நீங்காராய், அவனினைத்தனவற்

(பி - ம்.)—1 'மீன்போன்ற' 2 'ஆசானென்றான்'

றை ஒருகணத்தின்முடித்துத் திப்போலே அணுகாது அகலாதொழுகாரிங்க, அவன் ஒருநாளிலேபோய்ப் பொழில்களில் நன்மைக்கெதொன்றைச்சேர்ந்தான் ; அதுவும் பலமணத்தால் மனமகளிரைப்போலப் பொலிந்ததென்க.

“ஒண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும், விண்ணுபார் தோங்கிய கடற்றவும்” (பதிற். ௩௦) என்றார் பிறரும். (௧௨)

1649. பாசிப்பாசத்துப்பைம்பொனிரைத்தாலிபூத்தவேங்கை
மாசில்¹வெண்டிகிலைநீர்தோய்த்தமேற்போர்த்தவண்ணமேபோற்
காசின்மட்டொழுகப்பூத்தவழிஞ்சில்கண்ணாகவின் கொண்டன
பேசிற்செந்தலையவெண்கறையபுன்கம்பொரியணிந்தவே.

(இ - ள்.) வேங்கை பச்சைக்கயிற்றிலே நிரைத்தலையுடைய பொற்றாலி போலேபூத்தன ; அழிஞ்சில் வெண்டிகிலை நீரைத்தோய்த்து மேலேபோர்த்த தாற்போலே தேனொழுகும்படிபூத்தன ; புன்கு செந்தலைய வெண்கறைய வாகிய பொரிபோலேபூத்தன ; இவற்றைக்கூறின் இவைதாம் கண்ணிற்கார்ந்ததொரு கவின்கொண்டனவென்க.

வெள்ளைமறுவையுடையவென்க. (௧௩)

1650. கோடுதையாக்குழிசியோடாரங்கொள்குயிற்றிய
வோடுதேர்க்கான்மலர்ந்தனவகுளமுயர்சண்பகங்
கூடுகோழிக்கொழுமுள்ளரும்பினவங்கோசிக
வாடைபூத்தனபாதிரிவெண்கடம்புபந்தணிந்தவே.

குறட்டோடே ஆர்களமுந்தத் தைத்துச்செய்த தேருருளை ; மேற்கூட்டு வையாத தேருருளை.

(இ-ள்.) மகிழ் தேருருளைபோலேபூத்தன ; சண்பகம் கோழியிடத்தே கூடின முள்ளுப்போலே அரும்பின ; பாதிரி கோசிகவாடைபோலே பூத்தன ; வெண்கடம்பு பந்தணிந்தனவென்க. (௧௪)

1651. வெருகுவேட்பச்சிரிப்பனபோன்முகைத்தமுல்லைவெய்யவா
ளரவுபைத்தாவித்தன்னவங்காந்தனவிழ்ந்தலர்ந்தன
ஞாவங்கொண்டகுறும்பூழ்போற்கொழுங்கான்முகைசுமந்தன
குருதிக்கொரையிறுகுத்தியர்கட்கொண்டகொடித்தளவமே.

(இ-ள்.) முல்லை வெருகுவிரும்பச்சிரிப்பனபோலே அரும்பின ; குருதிக்கார்தன் பாம்பு படத்தைவிரித்துக் கொட்டாவிக்கொண்டாலன்னவாக முகை நெகிழ்ந்து பின்பு அலர்ந்தன ; ஞாவம் கையிலேபிடித்த குறும்பூழின் கால்போலே கொழுவிய முகையைச்சுமந்தன ; தளவம் கூத்தியரிடத்துக் கூரையிறுபோலே அரும்பினவென்க. (௧௫)

1652. சொன்னநன்மலருமல்லனவும்வீழ்பலவின்குழ்சனைகளு
நன்மைநூலினயந்தோன் நறன்பொன்விரலினுதியினுந்

(பி - ம்.)—1 ‘பூத்தகில்’

பன்மணியுமுத்தும்பவளமும்பைம்பொன்னுங்கோத்தாலொப்ப
வென்னவமாருமருளத்தொடித்தானினமாலேயே.

(இ - ள்.) மாலைகட்டுமாறுகூறிய நூலின்நயந்தோன்றத் தேவருமருள
மணியுதலியனவற்றைக்கோத்தாற்போலே முற்கூறியமலர்க்களையும் ஒழிந்த
வற்றையும் சீனாகளையுங்கொண்டு விரனுதியாலே ஒருவகை மாலையைக் கட்
டினனென்க. (கக)

1653. ஊனுண்சிங்கக் குழவியெயிற்றேரொளியெயிற்றினுன்
நேனுண்போதிற்சூனையலும்பந்தும்புனைந்துதேமார்த
நானந்தோய்த்துனைகலவைநாமுமதந்தெளித்தபின்
பானுண்டஞ்சொல்லாளோர்படுவண்டார்ப்பவந்திறைஞ்சினான்.

(இ - ள்.) சிங்கக்குழவியின் எயிற்றையொக்குமெயிற்றினுன், அவ்வகை
மாலையொழியப் போதாலே ஒருமாலையையும் பந்தையும் பின்னுங்கட்டி,
இவற்றை இனிமைநிறைந்தபுழுதைத்தோய்த்து அவற்றினரும்புகளுக்குச்சந்
தனத்தோடுகூடிய பனிநீரையும் புழுகையுந்தெளித்தபின்பு, பாலைப்போலத்
தீவிதாகிய கூரியசொல்லையுடையான் ஒருதொழிற்செய்யுங்குறளி வந்து
வணங்கினனென்க.

ஊழ்ப்பாசரமான மாலையைப் பிறர் அயிராதபடி இவையுங்கூடக்கட்டி
னான். “குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” (தொல். மரபு.
சூ. கக) என்றதனுள், ‘கொடை’ என்றதனான் சிங்கக் குழவியுங்கொண்ட
வாறுகாண்க. (கக)

1654. நெடியவாட்கண்கள்வாயாவிமைப்பெனுஞ்சொல்லின்மற்றென்
கொடியிற்கொத்தவிவையென்றாணம்பியுங்கொள்கவென்றான்
வடுவும்வேலுமலருங்கயலும்வனப்பழித்தகண்
ணடியஞ்சிலம்பினாட்குய்த்திறைஞ்சிக்காட்டவவள்கொண்டான்.

(இ - ள்.) அப்படுவி, தன்கண்கள்வாயாக இமைப்பென்னுஞ்சொல்லா
லே இம்மாலையும் பந்தும் கனகமாலைக்குப்பொருந்தினவென்றான் ; சீவக
ளும் கொள்கவென்று கொடுத்தான் ; கொடுத்தபின்பு, அவனை வணங்கி அவன்
நற்கொண்டுபோய், வடுமுதலியவற்றைக்கெடுத்த கண்ணினையும் அடியிலே
சிலம்பையுமுடையானுக்குக் காட்ட, அவனும் வாங்கிக்கொண்டானென்க.

படுவிகுறிப்பறிந்து கொடுத்தான்.

(கக)

1655. (க)கொண்டிகோதைமலரெழுத்துமெல்லிரலின்மேற்றங்கிளோக்கும்
வண்டிசேர்ந்தகுழலாள்வருமூலைகள்பாயவண்டார்
விண்டுதேன்றுளிப்பவேற்றடங்கண்டாமாடுநாடகங்
கண்டவாழாதவர்வாழ்க்கையெல்லாஞ்சவார்வாழ்க்கையே.

1656. (உ)ஆம்பனாமரக்கார்பவளவாயாரமுதன்னார்
பாம்புபைத்தாங்கனையபவழப்படவரவல்குலார்

தாம்பலருமருட்டவகிறவழந்தண்புவணைக்
காம்பின்மென்றோள்கவின்வளரவைகல்கல்பென்பவே.

1657.(ங) ஆகந்தானோர்மணிப்பலகையாகமுலைகனாயாகப்
போகக்கேற்றபுனைபவழவல்குல்கழகமாக
வேகவிற்பக்காமக்கவருடலியைவதன்றே
லாகநோற்றிட்டடங்கலாண்மைக்கழகென்பவே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அம்மாலையொங்கிக்கொண்டு விரன்மேலேதாங்கி மலராகிய
எழுத்தைவாசிக்குங்குழலாள், அரக்காம்பல்போல வாழும்பவளவாயார், அமு
தன்னார், பாம்பின்படமனைய அல்குலாராகிய மகளிர்தாம் பலரும்ஆடுநாடகங்
களைக்கண்டு வாழாதவர் வாழும்வாழ்வேல்லாம் மக்கட்பிதப்பிதந்தும்
நன்குதுகராத வேடாதுவாழ்வாயிருக்கும் ; அதுவேயன்றி, அவரைக்கலக்கு
மிடத்து வேற்றடங்கண்தாம் பாம்புபைத்தாங்கு மருட்ட வளவியதார் தேன்
றுளிக்கும்படி வருமுலைகள்பாய அவர்தோள் கவின்வளர அணையிலேதங்கு
தல் கலப்பென்றாகுவர் ; அந்நளங்கலந்து தனதாகும் பலகையாக அவர்
முலைகள் நாயாக அல்குல் குதுபொருமிடமாக இணையல்லாத இன்பத்தை
யுடைய காமமாகியகவருடல் கூடாதாயின், இவையெல்லாம் மேலுண்டாம்
படி தவஞ்செய்தடங்குதல் ஆண்மைக்கு அழகென்றுகூறுவாரென்று வாசித்
தாளென்க.

குழலாள் வாசித்தாளென்க. விடமேறினாற்போலே மருட்ட. நாடகம் -
அவர்வசிக்கிறநிலைமை. (கக - க0க)

வேறு.

1658. பின்னிவிட்டபிடித்தடக்கையிரண்டுபோன்றுதிரண்ட
முகார், கண்ணிக்கலிங்கமகிலார்ந்துகவவிக்கிடந்தகுறங்கினுண், மின்
னுக்குழையும்பொற்றோடுமினிர்வெருத்தமிடங்கோட்டி, யென்னுமி
மையாணினைத்திருந்தாளியக்கியிருந்தவெழிலொத்தாள்.

(இ - ள்.) முறைமைப்படநோக்கி இடைவெளியின்றியிருத்தலிற் பிடி
யினுடைய சேர்த்துவிட்ட கையிரண்டையொத்துத் தாந்திரள்வதுஞ்செய்து
கணவன் நீண்டாத கலிங்கம் விரும்பிக்கிடந்த குறங்கினுள், அந்நளம்வாசி
த்து, குழையும்தோடுபிதழக் கழுத்தை இடத்தேசாய்த்துச் சிறிதுமிமையா
ளாய் அவனிடத்துப் புணர்ச்சியை நனைந்திருந்தவள் இயக்கியிருந்த அழகை
யொத்தாளென்க.

இயக்கியும் தனக்குமேலாய இடைவெளைத்தியானித்து இமையாதிருப்பா
ளென்றுணர்க. (க0உ)

1659. கொடுவெஞ்சிலையைக்கொளையமைத்துக்கொதிரீர்ப்பகழி

கொளவாங்கிக், கடுவெங்குறவனையப்பட்டகன்னிப்பிணையினிலைகல

ங்கித், தொடிதோண்டப்பத்தோடேம்பத்துணைவெம்முலைகள் பசப் பூர, நெடுமாத்தோகைமென்சாயனெஞ்சிற்கிவ்வாறுரைக்கின்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனமிருந்த கரியமயில்போலும் சாயலையுடையான் வில்லைநாணை ஏறிட்டு அம்பைநிரம்பவலித்துக் குறவனெய்யப்பட்ட கன்னிப் பிணையினிலையைத் தப்பித் தொடி தோளில் நின்றும் விழும்படி தோள் மெலியாநிற்க, முலைகள் பசப்பூராநிற்க நெஞ்சிற்கு இப்படிச் கூறுகின்றன னென்க.

நிலையைத்தப்புதல் - இறந்துபாடுநீங்குதல். மாலையைத் தன்சேடி கொண்டு வருதலின், அவற்கு நிகழ்ந்தவேட்கை தன்னிடத்தேயென்றுகருதி இறந்துபாடுநீங்கினான். பிணைபோலென்றால் மேல்வருத்தமின்றி இறந்து பாடுதோன்றுமாம். (க௦௩)

1660. ஒன்றேயெயிற்றதொருபெரும்பேயுலகம்விழுங்கவங்காந்து
ங்களையிழைங்க

வின்றேகுருதிவானவாயங்காந்தென்னேவிழுங்குவாந்
னன்றேவந்ததிம்மாலையளியேனாவியாதாங்கொல்.

(இ - ள்.) ஓரெயிற்றையுடையதொரு பெரும்பேய் உலகத்தை விழுங்கும்படி வாயை அங்காந்துநின்றபோலே இம்மாலை திங்களாகியுயிற்று நிறுதியிழ்ந்திலங்கச் செக்கர்வானாகியவாயை அங்காந்து என்னை இன்றே விழுங்குதற்கு வந்துற்றதல்லவோ, இனி என்னாவி இதன்கண்ணதோ? என் கண்ணதோ? அறிகிலேனென்றனென்க.

ஏ, அசை. 'வந்தது' என விரைவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத் தாம் கூறினான். (க௦௪)

1661. வருந்தியின்றான்மற்தொழிந்தாள்வளர்த்தாள்சொற்
கேட்டில்கடிந்தான், முருந்தின்காறுங்கூழையைமுனிவாரின்னை
யென்முனிவார், பொருந்திற்றன்றாவிதுவென்னாய்பொன்றுமளித்
திவ்வுயிரென்னாய், திருந்துசோலைக்கருங்குயிலேசிலம்பவிருந்துகூவு
தியால்.

(இ - ள்.) நல்ல சோலையிற்குயிலே! நீ அருள்செய்து, மாலைவருகின்ற காலத்தே யாங்கூவுதல் பிரிந்த இவர்க்குப் பொருந்திற்றன்றென்றுங் கருதாயாய் இவருயிர்தான் போமென்றுங் கருதாயாய் முழங்கவருந்து கூவாநின்றாய்; இத்தன்மையையுடைய நின்னை வருந்திப்பெற்றவன் அவ்வருத்தத்தையு மறந்து உறவைக்கைவிட்டான்; எடுத்து வளர்த்தவனும் நின்சொல்லின் கடுமையால் இல்லிலின்றும் கடிந்தான்; நீதான் என்பனவுஞ்செல்லும் மயிர்ப் பாடுமுடையை; ஆதலின், இனி நின்னைவெறுப்பார் நின்றிறப்பையோ, வளர்ப்பையோ, வடிவையோ வெறுப்பாரென்றனென்க.

'கருங்குயிலே' என்றது சோலைக்கு மறுவேயென்ற தன்மைத்து; இது, செறலின்கட்டிணையக்கம். (க௦௫)

1662. பெருவெண்டிங்கண்மாலகப்பூமலைந்துபெட்பநகுகின்ற
துருவுகொண்டகுரலன்றிலுயிர்மேலாம்பலுலாய்நிநு
மொருபெண்பாலேன்யாகைவுலகமெல்லாம்பகையாகி
யெரிகொன்றின்றவிலைப்பலிபோலிருத்தியாலென்னின்னுயிரே.

(இ - ள்.) அன்றில்கள் தம்குரலாலே வழவைக் கொண்டன ; திங்கள்
அகப்பூவோடே மலைந்து அதன்கேடுகண்டு மிகவும் நகாநின்றது ; ஆம்ப
லென்னும்பண் சுற்றிலேயுலாவி இவ்வுயிரின்கேடுகண்டு இதன்மேலே நடவா
நின்றது ; இங்ஙனம் உலகிலுள்ள பொருளெல்லாம் பகையாதற்குப் பற்றா
தே யானொரு பெண்பாலேனுயிருந்தேனென்றுட்கொண்டு யானிங்ஙனமாக
வும், கொடியவயிரே ! நீ தீமேய்ந்து வேறொரு வழவாகவீன்ற இலைச்சாம்பல்
போலே இராரின்றாய் ; இஃது நீயிருக்குமளவன்றால் ; நினக்கு நினைவு என்
னென்றானென்க.

அகப்பூ - இதயகமலம். உலகம், ஆகுபெயர். ஆகி-ஆக. பின்னும் இலை
போதலின், 'ஈன்' என்றார். இது தொழிலுவமம். ஏகாரம், எதிர்மறை. ()

1663. வேமென்னெஞ்சமெய்வெதும்புமலெடுக்குமாவிலெய்துயிர்க்கும்
பூமென்குழலார்புறநோக்கிநகுவார்நகுவதாயினேன்
ருமமார்பன்றான்புனைந்ததன்னென்மலைபுணையாக
யாமக்கடலைநீந்துவேன்யாருமில்லாத்தமியேனே.

ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ-ள்.) காமத்தீயால் நெஞ்சவேம் ; ஆகலின், மெய் வெதும்பாரின்றது ;
உடம்பைக் கைவிடுகின்ற ஆவியும் போகாதேநின்று நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்
ளாரின்றது ; யானும் மகளிருடைய பொல்லாங்கைப்பார்த்து நகுவார் நகப்
படும் பொல்லாங்கின் வழவாயினேன் ; இங்ஙனமாகியதமியேனே மலை
புணையாக யாமமாகிய கடலைநீந்துவேன் ; நீந்துதலரிதென்றானென்க.

அவன்கையார் புனைதலின், அதுகொண்டு நீந்தலாமோவென நினைத்து
அதனை மறுத்தான். (க௦௭)

1664. செம்பொற்கடம்பன்செவ்வேலுங்காமன்சிலையிற்றெடுத்
தலர்ந்த, ¹வம்பும்வென்றவரிநெடுங்கண்மாமதிவாண்முகத்தினுள்,
வம்புபூத்துமுருகுலாய்த்தேன்கொப்புளித்துநின்றதோர், கொம்பு
வெந்தீயிடைப்பட்டதொத்தாள்விரைசெய்கோதையே.

(இ-ள்.) முருகன்வேலையும் காமன்மையுமவென்ற கண்ணினையுடைய
முகத்தினுளாகிய கோதை, பூத்தலால் மணந்தங்கித் தேனைக்கொப்புளித்து
நின்றதொரு கொம்பு தீயிடைப்பட்டதொத்தாளென்க. (க௦௮)

வேறு.

1665. மணிநிறமாமைசாயல்வனையொடுவண்ணமுசு

மணிநிறப்போர்வையாயவரும்பெறாணும்விற்துப்

(பி - ம்.)—1 'வம்புபூத்த'

பணிநலம்புதியதுண்டான்பன்மலர்மாலேகொண்டேன்
பிணிநிறப்புறஞ்சொலென்னும்பெருமிஞிறூர்ப்பவென்றான்.

(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் மாமையினையும், மென்மையையும், வளையையும், மகளிர்க்குப் போர்வையாகிய நாணையுங்கொடுத்து எல்லாரும் தாழ்கின்ற என்னலத்தைப் புதுமையையுண்டானது வண்டுமூசுமாலையை, நோயைநிதமாகவுடைய புறஞ்சொலென்னும் மிஞிறூர்ப்பக் கொண்டேனென்றாளென்க. (க0க)

1666. காதலான்காதல்போலவகன்றுநீண்டலாந்தவாட்கட்
போதுலாங்கோதைமாதாபுனைந்தலாந்தொடுத்தமாலே
யாதலாலலாதாகாதொழியுமேயுங்கலென்று
மாதலாமழலைச்செவ்வாய்மடக்கினிமொழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) நின்கணவனது காதல்போலே அகன்று நீண்டு அலர்ந்த கண்ணையும் கோதையையுமுடைய மாதரே ! இஃது அலராற்புனைந்து தொடுத்தமாலையாதலின், அலரிடத்தாகாதேபோமோ ; இனி வருந்தாதொழியென்று கிளி ஆற்றுவித்ததென்க. (கக0)

வேறு.

1667. என்னையுள்ளம்பிணித்தென்னலங்கவார்த்து¹விர்த்தாரினான்
றன்னையானும்பிணிப்பேனெனத்தன்மணிச்செப்பினுண்
மன்னுமாலேகொடுத்தவனுக்குய்;

(இ - ள்.) என்மனத்தை இறுகப்பிணித்து என்னலத்தையுங்கொண்டதாரினான்றன்னையானும் அங்கனம் பிணிப்பேனென்று கருதி, மற்றைநாள் தன்செப்பின்மாலையை அங்கலிலாசினியின் கையிலேகொடுத்து, கொண்டு போய் அவனுக்குக்கொடுவென, அவளும் தொழுது வாங்கிக்கொண்டு சென்று அவளையணுகினாளென்க. (ககக)

1668. அணுகிமுன்னின்றவங்கலிலாசினியங்கைகூப்பிப்
பிணையனீட்டப்பெருந்தகையத்தேலான்முகனோக்கலுந்
துணையிறோகையென்னங்கைக்குத்தொங்கறொடுப்பாயுநீ
மணிசெய்மென்றோண்மருந்துநீயாருயிருநீயேலென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கவாமணுகி முன்னேநின்ற அங்கலிலாசினி தொழுது மாலையைக்கொடுக்க, அதனை அவன்வாங்காதே அவனைப்பார்த்தவளவிடே, அவளும் ஒப்பில்லாத மயிலாகிய என்னங்கைக்குத் தொங்கல் தொடுப்பாயுநீயே ; தோண்மெலிவுக்கு மருந்தும் நீயே ; உயிருநீயே ; ஆதலின், இதனை வாங்கிக்கொள்ளென்றாளென்க. (ககஉ)

வேறு.

1669. மன்னர்கோயிலுறைவார்பொறிசெறித்தமாண்பினரே
யென்றவனைநக்காட்குஃ

(பி - ம்.)—1 'ஈர்மலர்த்'

என்னமன்னநடையினுடான் வருந்துமெனநேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டவன், அரசர்கோயிலிற் மங்குவார் ஐம்பொறியையு மடக்குவாரே ; இது தகாதகாணென்றாக, நீ அஞ்சினாயென்று அவனை இகழ்ந்தவருக்கு, அவன் பின்னும், கோதாய்! அதுவன்று; ஆசிரியனாய் நிற் கின் மதன்மையேனுக்கு இது பொருந்தாதுகாணென்றாக, அவனும் கனக மாலை இறந்துபடும், இதுவாங்காதொழியினென்றுகூற, அதற்கஞ்சி நேர்ந்தா னென்க. (ககஈ)

1670. குலிகமாந்தகொழுந்தாமரையன்னவண்கைநீட்டி
யொலியலேற்றுனிஃ தூழ்வினையா லுள்ளஞ்சுமொலென்ன

மெலியவெம்பினைகின்றூறும்பும்வகைதொடங்கினான்.

(இ - ள்.) அங்கனநேர்ந்து தாமரையன்ன கையைநீட்டி மாலையைவா ங்கினான்; வாங்கி உழுவலன்பாலே இதுதான் என்னுள்ளத்தைச் சுடாரின்ற தென்றாக, அது கேட்டபின் அங்கவிலாசினிபோய், கனகமாலை வருந்து கின் மவள் பிழைக்குமுபாய்த்தைச் செய்யத்தொடங்கினாளென்க. (ககச)

1671. நீர்செய்காந்தமணிகூந்தளம்பாவைநீண்டழகிய

கள்

மரவை

ள்

(இ - ள்.) சாந்தோடே சந்திரகாந்தக்கல்லையு, ய கூந் தளம்பாவையையும், கழுநீரையும், ஒழிந்தபூக்களையும், நெடிய தாம ரை வளையத்தையும், அருவிநீரையும் கோமகளை அணிவித்தாள்; அவைகுளிர்ச் சிசெய்யாதே கொதித்தனவென்க.

கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம்.

(ககரு)

1672. பவ்வத்தங்கட்பிறந்துபனிபெயர்க்குந்

யெவ்வமன் னர்படவுலகம்விற்குமருமணியினைச்

கீகப்பட்டதனைச்சேர்த்திப்பின்னு

மவ்வனாறுங்குழலாட்குமற்றுமிவைகனாடினான்.

ஊறு - பரிசம்.

(இ - ள்.) கடலிலேபிறந்து பனியைக்கெழிக்கும் குளிர்ந்த டையதாய் மன்னர் வருத்தமுறும்படி உலகைவிற்கும் முத்தை கப்பட்டதனைப் பின்னுமணிந்து குழலாட்கு வேறும் னாளென்க. (ககசு)

1673. களிசெய்கோசிகரீர்விழக்கடிமாலேமேற்றொடர்ந்துகீழ்
நளிசெய்தண்பூஞ்சலஞ்சயனமாக்கினன்னீர்பிலிற்றும்வாய்க்
குளிர்கொள்சாந்தாற்றிபொன்னுலவட்டங்கொண்டேந்திவீசச்
சளிகொள்1சந்தின்கொழுஞ்சாந்தமாகமுழுதுமெழுகினள்.

(இ-ள்.) மேலேகட்டி. நீரைத்தாங்கினின்ற கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்ட
டின்றீர் மாலையாலே வந்துவிழும்படி. மாலையைச் சூழக்கட்டிக் கீழேசெறிவு
செய்த பூவையுடைய நீரிலே படுக்கையைஆக்கி நீரைப்பிலிற்றும்வாயையு
டைய சாந்தாற்றி ஆலவட்டமென்கின்றவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வீசாநிற்க,
குளிர்கொண்ட சந்தனக்குழம்பைப் பூசினுளென்க. (கக௭)

1674. கொம்மைவெம்முலையிற்சாந்தங்குளிர்செயாதாவிவாட்ட
வம்மென்மாலேமுகங்கரியநீர் துளும்பநின்றூரீழ்
வெம்மைமிக்கதுவீரன்றெடுத்தவிளங்குமாலே
பொம்மலோதிக்குத்தானே துணையாம்புணையாயிற்றே.

(இ-ள்.) ஸ்ரீமாத் திருநீர் வெம்மையாற்கொதித்தெழ நீட்டித்துநின்ற வெ
ம்மைமிக்கது; அப்பொழுது வீரன்கட்டினமாலேதானே ஒதிக்குத் துணையா
வதொரு தெப்பமாயிற்றென்க. (கக௮)

1675. வாசநிலங்கமுநீர்குவளைபடைசாற்றிவந்

தா

காசில்கல்விக்கடலைக்கரைகண்டார்காவைமாரே.

(இ-ள்.) நீலப்பூமுதவியன போர்கூறிவந்து ஓரோசனைநீளத்தே உடை
யும் நெடுங்கண்ணையுடைய கணகமாலே, தனக்கு அநங்கவிலாசினி தூதாக,
மாலே தெப்பமாக நடக்கின்றதகாளிலே, விசயன்முதலாயினார் கல்விக்கடலைக்
கரைகண்டாரென்க. (கக௯)

வேறு.

1676. பொருசாஞ்சலாகைவெய்யபுகன்றனர்தூக்குமாலும்
வருகணைவிலக்குமாலும்வாளமர்நீந்துமாலும்
கருவிபுட்காக்குமாலுங்கணைபுறங்காணுமாலும்
விரியமற்றவர்க்குக்காட்டவீற்றிருந்தவருங்கற்றார்.

(இ - ள்.) வெய்யசரத்தையும் இருப்புநாராசத்தையும் விரும்பி எய்யு
மாலும், தம்மேல்வரும்பை அம்பாலேவிலக்குமாலும், அமரிலே கொள்ள
நிலமறிந்துகொள்ளுமாலும், எய்தாற் கருவியாலேமறைத்துச் சே
மாலும், சேர்த்தாற் பகைவர்களை புறமாக்கித் தம்கணைசெது
அவர்க்கு விரியக்காட்ட, அவரும் வருத்தமின்றிக் கற்றாரென்க.

(பி-ம்.)—1 'சாந்
யாயிற்றென'

ஏனவே, “தொடையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமுந், தவிர்த்துவினை செயலு மெனவை வினையாம்.” இவற்றை வடநாலார்¹ பஞ்சகிருத்தியமென்பர் ; இவை தலைமைபற்றி விலையேகூறினவேனும் படைக்கலங்கட்கெல்லாம்பொது. (கஉ௦)

1677. வேலுடைத்தடக்கையார்கள்வேழமேற்சென்றபோழ்திற்
காலிடைக்காக்குமாறுங்கையிடைத்திரியுமாறும்
வாலிடைமறியுமாறு² மருப்பிடைக்குளிருக்குமாறு
நாலிடைக்கிடந்தவாறே நுனித்தவன்கொடுப்பக்கொண்டார்.

(இ - ள்.) தம்மேலே வேழஞ்சென்றபொழுது அதன்காலிடையிலே புகுந்து மறையும்படியையும், அது கையாலேவளைத்தபொழுது அதன்கைக்கு நடுவே உடம்பு பிறழும்படியையும், அது தாலவட்டத்தாலே வீசினால் அது படாதபடி போய் அதன்காலிடையிற் புகுதும்படியையும், அது கோறற்கு இறங்கினாற் கொம்பிரண்டிற்கும் நடுவே ஆம்படியையும் கூரிதாகக்கற்றவன், அத்தொழிலை நூலிங்கிடந்தபடியே கற்பிக்க, அத்தடக்கையார்களும் கற்றாரென்க.

இது, தனித்து யானையுடன் போர்செய்யுமாறுகூறிற்று. (கஉ௧)

1678. கொடிநெடுந்தேரின் போருங்குஞ்சாங்குறித்தபோருங்
கடுகடைப்புரவிப்போருங்காப்பறக்கற்றுமுற்றி
யிடனநிந்திலங்கும்வைவானிருஞ்சிலைகுந்தமுன்று
முடனநிந்தும்பரார்க்குமுரைப்பருந்தகையராணர்.

(இ - ள்.) தேரார் பொரக்கருதினபோரையும், குஞ்சரத்தார் பொரக்கருதினபோரையும், புரவியார் பொரக்கருதின போரையும் வெளியாகக்கற்றுத் தழும்பியிருந்து, இவ்வூர்திகளிலிருந்தால் ஒன்றற்கொன்று உதவுறலறிந்துவினைசெய்யுமிடமறிந்து, செலுத்தும்பொழுது வாரும், இலங்கும்வில்லும், எறிகோலுமென்கின்ற மூன்றையும் சேர அறிந்து, மேலாயிரலத்திற் தேவார்க்கும் புகழ்தற்கரிய தகையராயினாரென்க. (கஉ௨)

1679. தானையுளன்றிரின்றதனியிடமொற்றிமன்னர்
தானைமேற்சென்றபோழ்தும்வென்றியிற்றளர்தலின் நித்
தானையையுடைக்கும்வெம்போர்த்தருக்கினார்மைந்தரென்று
தானைஞும்மன்னற்குய்த்தார்மன்னனுந்தருகவென்றான்.

(இ - ள்.) தாம்படையினுள்ளநித் தனியேநின்றவிடத்தை ஒற்றிப்பார்த்துப் பகைவர் படை மேற்சென்றகாலத்தும் வெற்றியிற்றளருந்தன்மையின்றி அப்படையைக்கெடுக்கும் போர்த்தொழிலிலே பிள்ளைகள் மிகுத்தாரென்று தடமித்தனுக்குச்சொன்னார்; அவனும் யாம் காணும்படி அவரைக் கொணர்கவென்றானென்க. (கஉ௩)

(பி - ம்.)—1 ‘பஞ்சாங்கம்’ 2 ‘மருப்பிடையொளிருக்குமாறும்’

1680. மழையொடுகுழந்துகொண்டவான்றுகள்சிலையினீக்கி

பிழைபகவிமைப்பினெய்திட்டெறிந்துமின்றிரிவவேபோல்
விழைவுறுகுமார்புக்குச்சாரியைவியத்தரானர்.

குழந்துகொண்ட மழையையும் தூளியையும் வில்லாலேநீக்குதல் - சர
கூடங்கட்டி அதனால் விலக்கிக்காட்டுதல். அத்திரங்கத்தன்மையையும்,
பயன்கொண்டதன்மையையும் இத்தோடநீலச்சேய்யுளுட் கூறுமையின்,
நெருப்புநொகிய அத்திரங்களைவிட்டானென் றல் பொருந்தாது ; விசயன்
காண்டவவனமெரித்ததும் சரகூடங்கட்டியென்றுணர்க.

(இ - ள்.) குமார், சரகூடங்கட்டி, பின்பு குழையைநக்கும்படி அவ்
வில்லைவலித்துப் பகழியாலே தூல்பிளக்கவெய்து வாளாலே தூல்பிளக்க
வெட்டி வேலாலே தூல்பிளக்கவெறிந்து பின்னும் மின் திரியுமாறுபோலச்
சாரியை திரியுந்தொழிலிலேபுக்கு வியக்கத்தக்காராயினாரென்க.

மழைகூறவே புயமுட்டியும், துகள்கூறவே சிரோமுட்டியும், குழை
நெற்றிநக்க வாங்கியெனவே கந்தரமுட்டியுங்கூறினார் ; மேனோக்கியும் கீழ்
நோக்கியும் நெருமேயெய்தலாம். (கஉச)

1681. விசயனேவிசயன்விற்போர்க்கதம்பனேமுருகன்வேற்போர்த்
திசையெலாம்வணக்கும்வாட்போர்க்கந்தணன்செம்பொனும்
னசைவிலான்யானைத்தேர்ப்போர்க்கசலனையசலகிர்த்தி
வசையிலான்புரவிச்சேனென்றியாவரும்புகழப்பட்டார்.

(இ - ள்.) விற்போருக்கு விசயன் அருச்சுனனே, வேற்போருக்குக் கதம்
பன் முருகனே, வாட்போருக்குத் திசையெல்லாம்வணக்கும் கனகன் பரசு
ராமனே, யானைப்போருக்கும் தேர்ப்போருக்கும் அசலகிர்த்தி அசைவிலா
னாகிய அசலனென்னும் வீரனே, புரவிக்குச் சேனன் வசை
யென்று இவ்வைவரும் எல்லாராலும் புகழப்பட்டாரென்க.

வசையிலானென்றது நகுலனை.

(கஉரு)

1682. காவலன்மக்களாக்கங்கண்டிகண்குளிர்த்துநோக்கி
யேவலானரசனொன்றோவிறுபிறப்பாளரல்லார்க்
காவதன்நின்னமாட்சியவனையானிகளம்பெய்து
காவல்செய்திவெல்வல்லேகானையைக்கொணர்மினென்றான்.

(இ - ள்.) அரசன், மக்கள்கல்வியைக்கண்டு மகிழ்ந்துநோக்கி, அந்த
ஏவலான் ஒன்று அரசனாதல், ஒன்று அந்தணனாதலாம் ; இரண்டுமொழிந்த
சாதியிலுள்ளார்க்கு இக்கல்வியுண்டாகாது ; ஆதலால், அவனை யான் நீங்காத
தொரு தனையயிட்டுச் சிறைசெய்வேன் ; இப்பொழுதே அவனைக் கொணர்மி
னென்றானென்க.

நிகளம் = மகட்கொடுத்தல்.

(கஉஎ)

1683. கல்வியுங்கொடிதுபோலுங்காவலன்காளை தன்னை
யொல்லலன்சிறை செய்கின்றனென் தவன்கருதிற்றோரார்
பல்சனம்பரிந்துநிற்ப்பார்த்திபுகுமான்சேர்ந்தான்
வில்வலாற்கொண்டிவேந்தன் வேறிருந்திதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அரசன் இக்கல்வியுடைய காளைதன்னைப் பொருளாய்ச் சிறை
செய்யாநின்றனாலாற் கல்வியும் கொடிதுபோலேயிருந்ததென்றுகருதி,
அவனைத் தத்தியாராய்ப் பலரும் வருந்திநினைந்தவனவிலே, சீவகன் சென்
றான் ; அங்கனஞ்சென் தவனை அவ்வரசன் வேறேகொண்டிருந்து இவ்வார்த்
தையைக் கூறினனென்க. (கஉஎ)

1684. புண்முழுதிறைஞ்சங்கோட்டிப்பொருகரிநீனையதோன்றன்
மண்முழுதன் நிவானும்வந்துகைகூடத்தந்தாய்
கண்முழுதுடம்பிற்பெற்றேன்காளைகைம்மாறுகாணென்
பண்முழுதுடற்றுந்தீஞ்சொற்பாவைநின்பாலனென்றான்.

பறவைகளெல்லாம்படியும் கோட்டையுடைய களிற்று. இவர்க்குநீகொற்
தற்கொடுத்தலின், மண்முழுதும்வந்து கைகூடுதலன்றி மறுமையில் வானும்
வந்து கைகூடும்படி ஞானநெறியையுந்தந்தாய் ; நல்வினைசெய்தாருடம்பிற்
கண்முழுதும் யான் பெற்றேனென்றது, இவர் போர்த்தொழில் காணப்
பெறுதலின் ஊனக்கண்ணும், இவரை நன்னெறியைச் சேர்வித்தலின்
ஞானக்கண்ணும் பெற்றேனென்றவாறு.

(இ - ள்.) தோன் மல்! தந்தாய்; யானும்பெற்றேன்; ஆதலிற் காளாய்!
கைம்மாறுகாணென் ; என்பாவை நின்பாலளாகின்ற இவ்வளவே கைம்மா
றென்றனென்க.

இனி வியந்துகூறுகின்றவன் மண்ணும் விண்ணும் கைகூடத்தந்தாய்;
யானும் உடம்பெல்லாம் கண்பெற்றேனென்றுமாம் ; இந்திரானெனென்று
மாம். (கஉஅ)

1685. முடிசெழுமன்னன்சொல்லமொய்கொள்வேற்குருசிதேற்றான்
வடிவமைமனஞென்றுகவாக்கொன்றமறுத்தலோடுந்
தடிசுவைத்தொளிறும்வேலான் தன்கையான்முன்கைபற்றி
யிடிமுரசுனையசொல்லாலிற்றெனவிளம்புகின்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனமரசன்கூற, குருசில், தன்கருத்தைத் தெளிவியா
னாய் அவள்வடிவு பொறித்துக்கிடக்கின்றமனம் வேட்கைசெல்லாநிக வார்க்
தை வேட்கையின்றாக மறுத்தவளவிலே, அவ்வரசன் தன்கையாலே அவன்
கையைப்பிடித்து இத்தன்மைத்தென்று ஒருமொழிகூறுகின்றனென்க.

வடியமை பாடமாயின், ஆராய்ச்சியமைந்தவென்க. (கஉக)

1686. பூவியல்கோயில்கொண்டபொன்னாளுனையநங்கை
காவியங்கண்ணிவந்துபிறத்தலுங்கணிகளீண்டி.

மூவியறிரிதலின் நிச்சாதகமுறையிற்செய்தா

ரேவியல்சிலையினுய்க்கேயுரியளென்றுரைப்பநேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசன் திருவையொத்த நக்கையாகிய கண்ணி பிறந்த வளவிலே, கணிகளின்மு உதயாஸூடக்கலிப்புக்களில் தப்பின்றாகச் சாதகத் தை நினக்கேயுரியமுறைமையாற் செய்தாராதலின், நினக்கே இவளுரிய ளென்றுகூற, அவனும் நேர்ந்தானென்க.

கலைகளும் வடிவுமுதலியனவும் உடையவனொருவனென்மலின், இவ னேயாயிற்று. (கூஉ௦)

1687. வாருலாமுலையினுட்கும்வரிசிலைத்தடக்கையாற்குஞ்
சீருலாங்கோலஞ்செய்தார்செப்பினர்வதுவைநன்னுட்
பாரெலாமறியநின்றுபடாமுரசார்ப்பத்தீவேட்
டேருலாங்கோதையின்பத்தினநலம்பருகுகின்றான்.

(இ-ள்.) முலையினுட்கும் தடக்கையாற்கும் மணஞ்செய்யுநாட் செப்பி னார்; செப்பி மணக்கோலஞ்செய்தார்; செய்தபின்பு ஒலியவியா முரசார்ப் பத் தீயிலே ஆகுதிபண்ணி அவன் அக்கோதைநலத்தைப் பருகாரின்ற னென்க. (கூஉ௧)

1688. மோட்டினங்குரும்பையன்னமுலைக்கடாக்களிறுமுத்தஞ்
சூட்டியவோடைபொங்கநானென்னுந்தோட்டிமாற்றி
யாட்டியசாந்தமென்னுமுகபடாமழித்துவெம்போ
ரோட்டறவோட்டிப்பைந்தாருழக்கியிட் டிவந்தவன்றே.

பெரிய இளங்குரும்பை, வடிவிற்குவமை.

(இ - ள்.) அவன் பருகுகின்றபொழுது அவன்முலையாகியயானைகள் சூட்டிய முத்தமாலையாகிய பட்டமசையாறிக் காணென்னுந், தோட்டியைக் கெடுத்துச் சாந்தமென்னும் முகபடாத்தையழித்து, விரும்பினமுயக்கத்தில் உறுதலிடமில்லையென்னும்படி மார்பிடமெங்குமுறுவித்து மாலையையுழக்கிப் போகட்டு மகிழ்ந்தனவென்க.

கொடியபோரை இனிக்கேடில்லையென்னும்படி, கெடுத்துத் தூசியை யுழக்கியென்றும் கொள்க. (கூஉ௨)

1689. ஒண்மணிக்குழைவிவீசவொலிர்ந்துபொன்னோலையின்ன
வண்ணமேகலைகளார்ப்பவான்சிலம்பொலிப்பமுத்துங்
கண்ணியும்பசும்பொன்னுங்கதிர்முலைபுடைப்பக்காம
ரண்ணலங்குமரன்மன்னொடாயிழையாடினானே.

குமரனாடு ஆயிழையாடினானேவே, * ஒருவினை யொடுச்சொலுயர் பின்வழித்தாய் இருவருமாடினாரென்பதுபடநின் தது. எவாவே அவன்வண்ண

* "ஒருவினை யொடுச்சொ லுயர்பின் வழித்தே" (தொல். வேற்று மைமயங்கு. கு. அ); இச்செய்யுளுக்கு வினைமுடிவாகிய உரை, பிரதிகளிற் காணப்பட்டிலது.

மேகலையார்ப்பச் சிலம்பொலிப் ஆடினொன்றும், அவள் வீச மின்னப் புடைப் ஆடினொன்றுக்கொள்க; இவன்காட்டக் கண்டாளெனவேண்டுதலின். (கநரு)

1690. மூசுதேன்வாரியல்குற்பட்டபின்முலைகளென்னு
மாசறுகந்தின்மென்றோண்மணித்தொடர்க்கொளுத்திவாட்க
னாசறுவயிரத்தோட்டி நுதலணிந்தமுதச்செவ்வாய்
காசறுகவளமாகக்களிறுகோட்பட்டதன்றே.

போகாமல்வளைத்தலிற் கண் தோட்டியாயிற்று. அதற்கேற்ப நுதலணிந்தென்றார்; கூடநிமிராமெனக்கு வயிரமென்றார்.

(இ-ள்.) சீவகனுகியகளிறு, செவ்வாய் கவளமாக அல்குலாகியகூடத்தே அகப்பட்டபின்பு, தன்முலைகளென்னுங் கம்பத்திலே தோளாகியசங்கிலியா லேபூட்டிக் கண்ணுகிய தோட்டியை நுதலிலேயணிந்து இங்கனம் தப்பாமற் பிணிக்கப்பட்டதென்க. (கநசு)

1691. ஒப்பிணைதனக்கிலாதானுறுவரையகலமுழுகிச்
செப்பிணையனையசெங்கேழ்வனமுலைபொருதுசேப்பக்
கற்பகமாத்தைப்புல்லிக்கைவிடாதொழிந்துகாமத்
துப்புரவுமிழுங்காமவல்லியின்றோற்றமொத்தான்.

(இ - ள்.) தனக்கு இணைக்குமொப்பிலாதான் அகலத்தே தன்முலைகள் சிவக்கும்படி பொருதுமுழுகப்பட்டுத் தான் வல்லியின்றோற்றத்தை ஒத்தாளென்க.

கற்பகத்தைக் கைவிடாதேபுல்லித் தங்கி அதற்குத் துப்புரவைக்கொடுப்பதொரு வல்லி, இல்பொருளுவமை. (கநரு)

1692. காய்வுறுவேட்கைதன்னாற்கன்குலும்பகலும்விள்ளான்
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள்விழுத்திரையமுதமென்று
சேய்நலங்கடந்தசெல்வன்றிருநலந்தெளித்திட்டாற்ற
வாய்விடாள்பருகியிட்டாண்மடக்கின்னை மருட்டுஞ்சொல்லான்.

வேய்தான் ஒவ்வாமையான், வெறுத்து 1. மாறினதோள்.

(இ - ள்.) செல்வன் எரிகின்றகாமத்தாலே விள்ளானாய்த் தோளானே அமுதமென்றுகருதி அவன் ஊடலாற் கலங்காதபடி நலத்தைத்தேற்றி ஆற்றுவத்தலாலே அவன் நீங்காமற் பருகினுளென்க. (கநசு)

1693. திரையிடைக்கொண்டவின்னீரமுதுயிர்பெற்றதென்னு
முரையுடைக்கோதைமாதரொளிரலதுகாந்துநாளும்
1வரையுடைமார்பனங்கண்வைகினென்பமாதோ
கரைகடலனையதானைக்காவலன்காதலானே.

உயிர் - சீவகன்.

(பி - ம்.) — 1 'மாற்றின' 2 'வரையகன்மார்பனங்கு'

(இ-ள்.) வரை தோற்கின்றமார்பன், அமிர்த தனக்கோருயிரைப்பெற்ற தென்று உலகங்கூறுமுரையை இப்பொழுதுடைய மாதரதுநலத்தை நாளு நுகர்ந்து அரசனதுகாதலாலே அவ்விடத்தே சிலநாள் தங்கினுனென்க. (1)

1694. வாளினுன்மிடைந்தகண்ணுள்வருமுலைத்தடத்துள்வைகித்
தோளினுன்மிடைந்துபுல்லித்தொண்டைவாயமுதமாந்திக்
காளைசெல்கின்றநாளுட்கட்டியங்காரன்மூதூர்
மீளிவேற்குருசிற்குற்றூர்க்குற்றதுவிளம்பலுற்றேன்.

மிடைந்து - மிடைய.

(இ-ள்.) காளை முற்கூறியவாறே வாளாலேபோர்செய்யப்பட்ட கண்ணு ளது முலைத்தடத்தேவைகிப் புல்லி மாந்தி நடக்கின்றநாளிலே, இராசமா புரத்திலிருக்கின்ற அக்காளைக்குற்றூர்க்கு உற்றகாரியத்தைக் கூறலுற்றே னென்றாரென்க. (கஉஅ)

1695. வெண்மதியிழந்தமீன்போல்விடலைக்குத்தம்பிமாழாந்
தொண்மதிச்சூழ்ச்சிமிக்கானுள்ளுழியுணர்தல்¹செல்லான்
புண்மதித்துடைந்தபோதுபொழிந்துமட்டொழுநுநன்னுட்
டுண்மதிவருந்தநாடியொளிநகரெய்தினுனே.

(இ - ள்.) சீவகம்கிளையான் மதியையிழந்த உரோகிணிபோலேமயங்கி மதியாற் சூழ்ச்சிமிக்கானிருப்பிடமறியானாய் நாட்டின்கண்ணே அறிவுவருந் தத்தேழிப் பின்பு குணமாலையகத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (கஉக)

1696. வெள்ளிவெண்மலைக்குவேந்தனொருமகள்வேற்கட்பாவை
யொள்ளிழையவளைக்கேட்பாணுவலிசெல்லுமாங்கண்
வள்ளிதழ்க்கோதைதானேயிட்டதோர்வண்ணந்தன்னைக்
கொள்ளத்தான்முரலலுற்றுக்கோலமைவீண்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) ஆண்டிக்கானுதே, கலுழவேகன்மகள், பாவை, ஒள்ளிழைய வளைக்கேட்டற்கு அவன்செல்கின்ற அளவிலே, அக்கோதை தானேபுணர்த் ததொரு புணர்ப்புவிசேட்தலாத் தானேமனங்கொள்ளப்பாடலுற்று வீணை யைக் கைக்கொண்டாளென்க. (கச0)

1697. ஆடகச்செம்பொருணியூரெனய்வார்ந்தனையதிண்கோன்
மாடகநொண்டுகொண்டொத்திரைநிறையவீக்கிச்
சூடகமணிந்தமுன்கைத்தொகுவிர்²சேப்பவெற்றித்
தோடலர்கோதைதீந்துணிவினிற்பாடுகின்றான்.

மாடகம் - பாலிகைவடிவான விசிக்குங்கருவி.

(இ-ள்.) கோதை பொன்னுணியிழங்குடைய நெய்யொழுகிநற்போன்ற நரம்பினை மாடகத்தாலேமுகந்துகொண்டு நிறையவீக்கிக் குவிந்தவிர்² சிவக் கும்புடி தெறித்துப்பார்த்துக் கீதத்தைத் தெளிவோடேபாடாரின்றாரென்க.

வேறு.

1698.(க) இறுமருங்குல்போதணியினென்றினைந்துகையி
னறுமலர்கள்சிந்துவார்நண்ணுர் துறந்தார்
நண்ணுர் துறப்பவனவனையுந்தோடுமிறப்பக்
கண்ணேவாமுத்துறைபத்தோழிகழிவேனோ.

இக்கவிமுதல் நான்கும் ஒருதொடர்.

(க) தோழி ! அவர்துறப்ப, வனையும் துறப்ப, கன் மாறாதேயழ, இம்
வனம் கழிவேனோ ? கழியாததொருநாளும் வருமோவென்றாளென்க. ஓகாரம்,
வினா. ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாறுகூறுக.

1699.(உ) பூமாலேகுடிற்பொறையாற்றாறுண்மருங்கு
லேமாராதென்றினைவாரெண்ணுர் துறந்தார்
ரெண்ணுர் துறப்பவினவனையுந்தோடுமிறப்ப
மண்ணுர்வேற்கண்டியிலாதோழிமருள்வேனோ.

(உ) முலைப்பாரத்தைச் சுமத்தலாற்றாதமருங்குல் மாலேகுடிண் முறியும்.
மண்ணுதல் - மஞ்சனமாடுதல் ; கடைதலுமாம். துயிலாவாமென்க.

1700.(ங) வண்டேவம்மருங்குனோமென்றுபூமாலே
கொண்டோச்சங்காதலார்கூடார் துறந்தார்
கூடாரவர் துறப்பக்கோவ்வனையுந்தோடுமிறப்பத்

(ங) வண்டே - வண்டு இயல்பான மணத்தையுத. ஒப்பனைக்குப் பூவும்
மாலையும் வந்த அளவிலே, பூவை அவள்கையினின் றுஞ்சிந்தி மாலையை அவள்
சூடாத்தபடி தன்கைக்கொண்டு, இஃதெடுத்திலேனுயின் மருங்குள்முறியு
மென்றுகூறி, படிந்தவண்டை அதனுடையனொன்றுணர்க.

பா முற்கூறிற்றேயாம்.

வேறு.

1701.(ச) ஊன்றகர்த்தனையபோன்றுமுடெரிமுனைப்பபோன்றுந்

ல

கான்றமென்பஞ்சியார்ந்தமெல்லனையாழ்கைநீக்கித்

நெஞ்

(ச) தகர்க்கப்பட்ட ஊன்போன்றும், எரி பலவாய்முனைப்பனபோன்றுந்
தோன்றும் பூவையுடைய இலவத்திடத்த அணிலனைய காய்கான்ற பஞ்
சென்க.

(இ-ள்.) அங்நனம்பாடுகின்றவள், கழிவேனோ ? மருள்வேனோ ? தயர்
வேனோ ? என்று பாடி யாழைவைத்து அணையிலே சாய்ந்து வருத்தத்திலே
நீட்டித்தாளென்க. (கசஉ - ரு)

வேறு.

1702. நுண்ணியவரியொடுதிரண்டுநோக்குநர்
கண்மனங்கவற்றியகாமர்தொண்டைவா
யண்ணலைநீனந்துவெய்துயிர்ப்பவாய்நலம்
வண்ணத்தின்மழுங்கிவாட்கண்ணிவாடினான்.

நுண்ணியவரியோடேதிரண்டு விருப்பமருவினவாய்.

(இ - ள்.) வாட்கண்ணி நோக்குநர் கண்மனங்கவற்றிய அண்ணலை அங்
ல

னின்றூங்கப்பட்டு மேனியும் வாடினானென்க.

(கசுசு)

1703. மின்றவழ்மணிவரைமாலேமார்பனைப்
பொன்றவழிளமுலைபொருதுபுல்லுநா

பொருது - பொர.

(இ - ள்.) அந்நனம்வாடினவன் வரைபோலுமார்பனை இப்பசலைபரந்த
முலைகள் புல்லுநான் என்றுதானென்று சென்றநான் ஒழிந்தநானைத் தன் னா
னத்தால் நீனைத்திருந்தகாலத்திலே நந்தட்டன் சென்றானென்க. (கசுஎ)

வேறு.

1704. ஐவிலினகலநின்றாங்கடிதொழுதிதைஞ்சினொற்கு
மைவிலைபெற்றகண்ணாண்மைந்தனைமருண்டுநோக்கிக்
கைவிலுங்கிணையுமில்லாக்காமன்போந்திருக்கவென்ன
மொய்வெல்லுங்குருதிவேலான்மூவிற்கணிதைஞ்சினின்றான்.

(இ - ள்.) ஐந்துவித்கிடையீளத்தேநின்ற அவ்விடத்தேவணங்கிக் கவிழ்
ந்துநின்றவனுக்கு மை விலைபெறுதற்குக் காரணமானகண்ணான் அவனை
மருண்டுபார்த்து, வேலான் ! இங்கனேபோந்திருக்கவென்றுகூற, அக்காம
னும் பின்னை மூன்றுவித்கிடையீளத்தேவந்து வணங்கிநின்றானென்க.

மொய் - பகை. இதைஞ்சினொற்குக்கூறவென்க. அவன்கேட்டதற்கு
மருண்டான். வேலான் போந்திருக்கவென்று அவள்கூறக் காமன் இதைஞ்சி
நின்றானென்று தேவர் கூற்றாக்குக. இனிப் பின்னையை உவந்துகூறுமாறே
கூறினானென்று அவள்கூறலுமாம். (கசுஅ)

1705. திங்களவாண்முகமுநோக்கான் நிருமுலைத்தடமுநோக்கான்
னங்கதிர்க்கலாபயின்னுமணியல்குற்பரப்புகோக்கான்

ளன்னாவிண்ணமியம்பினானே.

(இ - ள்.) கயங்கண்ணினாளுடைய, முன்பு திங்கையொக்குமுகத்தில்இப்
பொழுது சிகழ்கின்ற வாட்டத்தைபுகோக்கானாய், முன்புநின்றாகியமுலை

பொழுது பசுந்தபசப்பையுநோக்கானாய், முன்பு கலாபமின்னுமல்குலில் ஆடைமாசண்டதன்மையையுநோக்கானாய்த் தானிதைஞ்சிநிற்றலின் அடியிற்சிலம்பொன்றையுமேநோக்கி, எஞ்ஞாராடிகளென்று இப்படி ஒருவார்த்தை கூறினனென்க.

உம்மைகார் வருத்தத்தின்பிழைப்பினர்த்தின. அவள்வாடியிருந்த வருத்த மிகுதியைத் தானுணராது அவட்குப் பொருந்தாததொருமொழி மேற்கூறு கின்றனென்பார், இன்னணமியம்பினனென்றார். (கசக)

1706. பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிற்புண்ணியன்பொன்றினுனேல்
வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலேவெள்வளைமுத்தநீக்கி
நெறியினுனேற்றவொன்றோநீளேரிபுகுதலொன்றோ
வறியலென்கொழுநன்மாய்ந்தாலணிசுமந்திருப்பதென்றான்.

பொறி - மூன்றுவரி.

(இ - ள்.) புண்ணியன் பொன்றிவிட்டானாயின், நீ நோற்றலொருகாரியம் ; அஃதன்றி எரியிலேபுகுதலொருகாரியம் ; இவ்விரண்டுமன்றிக் கணவனிற்றதால் அணிசுமந்திருப்பது யான்கேட்டறியெனென்றனென்க. (கடு0)

1707. காய்தழல்¹கவரப்பட்டகற்பகமரத்திற்கன்றி
யாய்கழற்குருசில்வாடியற்புத்தீயழலுணிற்ப
வாய்மொழிந்துரைக்கலுற்றாள்வனைகுழற்கற்றைவண்டார்
தோய்பிழிதுளிக்கங்கண்ணிச்சுரும்புகுழ்கொம்பனானே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறிக் குருசில் தீமேயந்தகற்பகம்போலே அன்பாகிய தீயின்வெம்மையிலே வாடிக் கன்றிநின்றனாக, அதனைக்கண்டு பண்ணியகுழற்பற்றத்தையும், வளவியதாரினையும், செறிந்த மதுவைத்துளிக்குங்கண்ணியினையுமுடையதொரு கொம்பனாள், முற்பட அவன் மறைந்து வேற்றுருக்கொண்டிருக்கின்றபடியைக் கூறிவிட்டுப் பின் செய்திகுறையுற்றனென்க. (கடுக)

1708. மதுமுகத்தலர்ந்தகோதைமாற்றமைந்தற்குரைப்பாள்
கொதிமுகக்குருதிவைவேற்குருசிலோரம்மையுள்ளான்
விதிமுகமணங்கனெய்திவீற்றிருந்தின்பமுய்ப்ப
மதிமுகமறியுநாமேவாடுவதென்னையென்றாள்.

(இ - ள்.) கோதை நத்தட்டனுக்கு வார்த்தைகூறுகின்றவள், குருசிலோரம்மை நினையானாய் ஊழின்முகத்தாலே உளவாய மணங்களைச்செய்து இன்பத்தையிகழ்த்த, மதிமுகமென்னும் விஞ்சையையறிந்திருக்கின்ற நாமே இதற்குப்புலப்பதன்றி அவர்க்கு ஏதமுண்டாமென்றுவாடுவது என்னென்று

நாமெனத் தன்னையுயர்த்துக்கூறினாள். இதனால், அவன்செய்திகூறினாள். (கருஉ)

1709. வேண்டியதெமக்குநேரின்வில்வலாய்நுமையனாரைக்
காண்டியென்றுரைப்பக்கானையெழுமையுமடிமைநே
மாண்டதோர்விஞ்சையோதிமதிமுகந்தைவந்திட்டா
ணீண்டதுபெரிதுமன்றிநினைத்துழிவிளக்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) வில்வல்லாய் ! யாம்வேண்டிய அடிமைத்தொழிலை நீயெமக்கு
நேரின் நுமமுடையதமையனாரைக் காண்பையென்று தத்தை அசதியாடிக்
கூற, அவனும் இம்மையேயன்றி யெழுமையும் அடிமையாகக்கடவேனென்று
நேர்தானாக, அவன் ஒருவிஞ்சையையோதித் தன்முகத்தைத் தடவினான் ;
அவ்விஞ்சை அவனிருந்தவிடத்தை இவனுக்கு விளக்கிற்றென்க.

நீண்டதென்றது இவனுக்கு மிகவும் ஆரியகாட்சியை. அரிதன்றாக
விளக்கிற்றென்றவாறு. பெருமை - அருமை. இனித் தூரியலூர் தூரிதன்
றாகவென்றலுமாம். (கருட)

1710. பொற்புடையமனியங்கட்பூவணைப்பள்ளிமேலாற்
கற்பகமாலேவேய்ந்துகருங்குழற்கைசெய்வானை

1. விற்படைநியிர்த்தோளான்றொழுதுமெய்குளிர்த்துநின்றான்.

உய கள்ளையுடைய பூவணைப்பள்ளியாகிய பொற்புடையமனியென
விசேடித்துநின்ற இருபெயரொட்டி. கற்பகம் : அரசர் தமதானையால் இவ்
வுலகிற் கொணர்ந்தகற்பகம் தேவரதுசாபத்தால் தன்னிலையன்றிப் பூவளவே
யுண்டாயிற்றென்க. மந்தாரமும் அவ்வாரும் ; கவிரமும் அவ்வாரும். இனி
உத்தரகுருவிலுள்ள கற்பகம் ஈண்டுக்கொணர்த்தாரென்றமாம். கனக
மாலேக்குக் கற்பகமாலேயென்று ஒருபெயருமாம்.

(இ - ள்.) அமளிமேலேயிருந்து வேய்ந்து கைசெய்வானை கந்தட்டன்
எதிர்முகமாகக்கண்டு மகிழ்ந்தமுகத்தனய்த் தொழுது குளிர்த்துநின்றான்
என்க.

நோக்கியென்றது, தத்தை அவன்வேற்றுருக்கொண்டிருப்பானென்று
கூறியவதனை மனத்தால்நோக்கியென்றவாறு. (கருட)

வேறு.

1711. செய்தவிஞ்சையைத்தேமொழிமாற்றலு
மையனெஞ்சொடுவண்டியிந்தாரினான்
பொய்யதன்மையிற்பூங்கழலானடிக்
கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினான்

அடிக்கு, உருபுமயக்கம்.

(இ - ள்.) தேமொழி தான்செய்தவிஞ்சையை மாற்றின அளவிலே,
தாரினான், 'வீற்றிருத்தின்பழய்ப்ப' (சீவக. கள0அ) என்றது பொய்யன்
மையாலே, யான் சீவகனடியைச்சார்வேன் ; அதற்கருளென்று மையல்லெஞ்சி
னோடு இறைஞ்சினுனென்க. (கருடு)

1712. மதுக்கைமாலையும்வண்டியிர்சாந்தமும்
புதுக்கச்சார்ந்தபொன்வாளுஞ்சரிகையுங்
கதுப்பினுனமுங்காமர்கலங்களும்
பதிக்கட்டம்மெனப்பாவையுமேவினாள்.

கையையுடைய மதுமாலே. மயிருக்கு இனிய புழுக்கு.

(இ - ள்.) பாவையும் மாலேமுதலியவற்றை யானிருக்கின் தவிடத்தேதா
ருங்கோளென்று ஏவல்செய்வார்க்குக் கூழ் அவர் கொண்டுவந்தவற்றை நீ
அணியென்று இவனை ஏவினாளுென்க. (கருசு)

1713. மணியின்மேற்புறம்போர்த்தன்னமாக்கதிர்
துணியவீசந்துளங்கொளிமேனியன்
பணியிற்பல்கலந்தாங்குபுசென்றபி
னணிசெய்கோதையங்காயினியோதினாள்.

(இ-ள்.) பளிக்குமணியின்மேலே இளையகதிரைப் போர்த்தன்னவாகத்
தத்தையதுபணியாலே தன் பழையவடிவிற்குப்புறத்தே இருடுணியவீசும்ஒளி
மேனியையுடையனாய்க் கலங்கனையும் ஒழிந்தவற்றையுந் தாங்கிச் சென்ற
பின்பு, அவள் அழகிய ஆகாசகாயினியை ஓதினாளுென்க.

பல்கலமெனவே படைக்கலங்களுமடங்கின. பணியினென்றது, இப்பொ
ழுது சேவகன் கொண்டுநிற்கிற நிரமும்வடிவும் அவனைக்காணாமளவும் இவனு
க்குநிற்கவென்று நிருமித்ததனை. இங்குநிருமித்தது, நந்தட்டனான வடிவுட
னே கொண்டிபேய் அரசன் கோயிலில் ஆடவர்குமகா அருங்கடிவரைப்பினு
ள்ளே (நெடுநல். ௧௦௭) வைத்தாற் சேவகனறிவதற்கு முன்னே தீங்குபிறக்கு
மென்று கருதியும், புறம்பேவிட்டாற் சேவகனென்னும்பெயர் வழங்காமல்
அப்பொருடருவதொரு பெயர் ஆண்டு வழங்குகின்றமையின் இவற்குஅறிந்து
கோயிலுட்சேறலரிதென்று கருதியுமென்றுணர்க.அஃது, “அந்நாட்டவ்வூர்ப்
பெயரல்லாப் பெயர்சொன்னான்” (சேவக. ௧௬௩௭) என்பதனுணர்க. இது
வேறுகவே நிகழ்த்துகின்றாளுென்பதூஉம் பெற்றும். வடிவுமதையாக்கால்
இவை மறைத்ததனாற்பயனின்றும். இவ்விலம்பகங்களிற்சேவகனென்றபெயர்
தேவர்கூற்றி. பொருளுரைக்குமிடத்து அப்பெயரேகூறிப் பொருளுரைக்க
வேண்டுதலின் வந்தது. அந்நிலத்தார் அப்பெயரறியாரென்றுணர்க. இனி
இவ்வாறன்றி அரசர்குலத்திலும் வணிகர்குலத்திலும்பிறந்தவர்கட்குச் சிறிது
வடிவொப்பன்றி ஒருவடிவேயென்றுமேற்கூறுதல்பொருந்தாது. அதுதேவர்க்
குக் கருத்தாயின், ஈண்டன்றிப் பிறுண்டும் இருவர்க்குமொருவடிவென்றே
கூறுவர்; அது கூறுமையானும் இதுவே தேவர்க்குக்கருத்தென்றுணர்க. ()

1714. சாந்தமும்
ராய்த்தாமங்களுற்றியுகிற்புகை

1யேந்தியிட்டினையாரொடுநீங்கினான்
காந்திவண்டுணுங்கற்பகக்கோதையே.

(இ - ள்.) கோதை, அதனையோதி இவன்கிடக்கின்ற இடத்தைமெழுகி
நாற்றிப் புகைத்து ஆயத்தோடே போந்தானென்க.

காந்தி - பசித்து.

(கருஅ)

1715. தூமம்மார்ந்ததுகிலணைப்பள்ளிமேற்
காமன்றம்பியிற்காளைகிடந்தபி
னேமமாபுரத்திட்டதொர்மாதெய்வ
நாமநல்லொளிநந்தனையென்பவே.

(இ - ள்.) நந்தட்டன் சாமனைப்போலே அப்பள்ளிமேலேகிடந்தபின்பு
ஒருதெய்வம் அவனைக்கொண்டுபோய் ஏமமாபுரத்தே அரசன்கோயிலுக்குள்
ளே இட்டுவைத்ததென்க.

நாமம் - அச்சம்; உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. அச்சங்கூர்தலாலும்திரு
மித்தவடிவாயிற்று. (கருக)

1716. மின்னும்பூணும்மிளிர்கதிராரமும்
பொன்னும்பூத்ததொர்கற்பகப்பூமா
மன்னகாளையமர் துயிறேறினான்
மன்னும்வெஞ்சடர்மாக்கலிவர்ந்ததே.

(இ - ள்.) விளங்கும் பூண்முதலியவற்றைப் பூத்ததொரு கற்பகமரத்
தையொத்த காளை துயிலுணர்ந்தான்; அவ்வளவிலே, ஞாயிறும் உதயகிரியி
லே வந்து பரந்ததென்க. (கரு0)

வேறு.

1717. செய்யவாய்நெடியகண்ணாள்செல்கெனவிடுக்கப்பட்ட
வெய்யவாட்டடக்கைவீரனிருத்தலும்விசயனென்பான்
கையவாஞ்சிலையினுணைக்கண்டிவந்தருகுசேர்ந்தான்
பையவாய்ப்பாரந்தவல்குற்பாவையர்க்கயிர்தமன்னான்.

கையில் அவாவுதற்குக் காரணமானசிலையினுனெனவே காமனாம்.

(இ-ள்.) தத்தையாலே போவென்று விடப்பட்ட நந்தட்டனிருந்தஅள
விலே, அயிர்தமன்னானாகிய விசயனென்பான், அவனைக்கண்டு மகிழ்ந்து அரு
கே சேர்ந்தானென்க. (கருக)

1718. தெய்வமேகமழுமேனித்திருவொளிகலந்தமார்பி
னையரீயாரையென்றற்கவனுரைகொடாதுவிட்டான்
பையவேபெயர்ந்துபோகிப்பணிமலர்க்கோதைமார்பின்
மையலங்களிறுபோலுமைத்துனற்கிதனைச்சொன்னான்.

(பி - ம்.)—1 'ஏந்துவித்து' 2 'பொன்மரம்' 3 'பணிக்கப்பட்ட'

சீவகன்கொண்டவடிவுகொண்டு நின் மதொரு தெய்வமாதலின், தெய்வ மே கமமுமேனியாய் அவற்குத்தோன்றிற்று. வடிவொன்றேயாகவும் தெய்வத்தன்மையைத் தன்னுணர்வுமிக்குதியானுணர்தலின், இவற்குச் சிறிது வேறுபாடுமுண்டென்றறிந்து நீயாரையென்றான். யாரை; ஐ, அசை.

(இ - ள்.) மேனியையும் மார்பினையுமுடைய ஐய! நீயாரென்று வினவினாற்கு அவன் மறுமொழி கொடாதேவிட்டான்; அதனாலே அவன் மீண்டு போய்க் கோதைமார்பினையுடைய மைத்துனனுக்கு இச்செய்தியைக் கூறினானென்க.

வசந்தரி அவற்குக்கூற, அவன்கண்டசெய்தியை இதனையென்றார். இவ்விடத்திருந்து உரைகொடாதிருந்ததும், அவன்வெறுதபடிகாத்ததும் இவன் மேற்றங்கிய தெய்வமென்றுணர்க. (கனஉ)

1719.(க) சந்தனக்களியும்பூவுந்தமனியக்குடத் துணீருங்
கெந்தநாற்கிலுமுத்துங்கிளரொளிவினக்குமேந்தி
யந்தில்விற்பயிற்றுந்தானம்வழிபடவாங்குச்சென்றான்
மந்திராய நகையன்னைவசந்தரிவந்துசொன்னான்.

1720.(உ) ஆரகிற்சேக்கைநீங்கிவெறுநிலத்தடி கடாமே
நீரிதிருக்கிடந்ததென்கொலென்றியானினந்துபோகிச்
சேர் துணைகழறச்சென்றேன்செல்வியோடாங்குக்கண்டேன்
போர்பலகடந்தவேலோய்மாயங்கொல்போற்றியென்றான்.

1721.(ங) கணைகடிகண்ணிசொல்லக்காணியயானுஞ்சென்றேன்;
மணியிலங்கொண்பொன்வைவார்கேடகமருங்குவைத்த
விணைகடிசீயமன்னுனிளமையும்வனப்புமேருந்
துணையமைவடிவுஞ்சொல்லினிற்பொறியொற்றிக்கொண்டான்.

1722.(ச) நீண்டதோனெடியசெங்கணீலமாய்ச்சுரிந்தகுஞ்சிப்
பூண்டதோராரமேனிப்பொன்னுரைத்திட்டதொக்கும்
காண்டகுகாதிற்றூழ்ந்தகுண்டலங்குவனாப்பைந்தா
ராண்டகையழகன்யார்கொலறியலனவனையென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) அந்தில், அசை.

(இ - ள்.) மந்திரமாகிய மடந்தையை ஒப்பாளாகிய வசந்தரி விற்பயிற்றுந்தானத்தை வழிபடுதற்குச் சந்தனக்குழம்புமுதலியவற்றையேந்தி அவ்விடத்தேசென்மவள் வந்து எனக்கு ஒருவார்த்தைகூறினாள்; அவள் கூறினபடி; அடிகடாம் சேக்கையைநீங்கி வெறுநிலத்தே நீர்மையோடே கிடந்தகாரணமென்னென்று நினைத்துப்போய்க் கனகமாலையைக் கோபித்தற்குச்சென்றேன்; சென்றநான் அவளுடனே அவ்விடத்தேகண்டேன்; ஆதலின், வேலோய்! அவர்செய்தி மாயம்போலேயிருந்தது; அந்நிலைமை

யைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று கூறினாள்; அவள் அங்ஙனங்கூறுதலின், யானும் அச்செய்தியைக் காண்டற்குச்சென்றேன்; சென்றுயான்கண்டஓப் பில்லாத சீமன்னாள் மன்னுடைய இளமையையும், வகுப்பழகையும், தோற் றப்பொலிவையும், ஒப்பில்லாதவடிவையுங்கூறின், நின்உத்தம இலக்கணத் தை யொற்றிக்கொண்டேயிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்த தோளையும் கண் ணையும் குஞ்சியையும் கல்லிலே பொன்னுரைத்ததொக்கும் ஆரமேனியை யும் குண்டலத்தையுமுடைய அழகன் யார்? அவனை யானறிகின்றிலே னென்றானென்க.

வசந்தரி, அழகன்வெறுநிலத்தேகிடந்தாரென்று கழறச்சென்றே னென்றமையானும், விசயன் நிற்பொறியொற்றிக் கொண்டானென்றமையா னும், உவமைகூறுதலின்றி இருவரும் இருவார்க்குமொருவடிவென்றே கூறி னார். உவமையாவது சிறிதொத்து இரண்டிற்கும்வேறுபாடுணர்த்துவது; இஃது அலிதன்மையுணர்க. பொறியும் ஒன்றிலழுத்தினால் ஒப்பன்றி யதுவே யாயிருக்குமென்றுணர்க. இவ்வாற்றானும் நிருமித்தமையேகூறிற்றாம். வசந் தரி மகடேவாதலிற் நெய்வத்தன்மையுணர்த்திலன். (ககங - சு)

1723. இனத்திடையேறுபோலுமெறுழ்வலியுரைத்தமாற்ற
மனத்திடைமகிழ்ந்துகேட்டுமைந்தனந்தட்டனையாம்
புனத்திடைமயிலனாற்பொருளுரைபெற்றுவந்தா
னெனத்தவிராதுசென்றுகெய்தினனென்பவன்றே.

‘யாம்’ என்றேபாடம்; மைந்தன்யாமென்பவெனக் கூட்டுக. பொரு ளுரை - மந்திரம்.

(இ-ள்.) விசயன்கூறியகூற்றை இவன்கேட்டு உட்கொண்டு தாங்கண்ட மைந்தனை நாமென்பர்கள்; அதற்குக்காரணம் தத்தைபொருளுரையாலே யான்கொண்ட இவ்வடிவைப்பெற்று நந்தட்டனேவந்தானென்று கருதி மனத்திடைமகிழ்ந்து தன்காதே அப்பொழுதே அவ்விடத்தேசென்றணுகி னென்க.

என்பவெனப் பன்மையாற்கூறிற்று, வசந்தரிகூற்றையுங்கருதி. அன் றே - அப்பொழுதே. (ககௌ)

1724. கருமுகிற்பொடித்தவெய்யோன்கடலிடைநடப்பதேபோற்
நிருமுகஞ்சுடரநோக்கிச்சீவகன்சென்றுசேர்ந்தான்
றருமனையரிதிற்கண்டதனஞ்சயன்போலத்தம்பி
திருமலர்த்தடக்கைகூப்பிச்சீவடிதொழுதுவீழ்ந்தான்.

கடலிடைத்தோற்றின இளங்கதிர் கருமுகிலிடத்தே விடாதுநடப்பதே போலுமுகம். முகில் குழலிற்கும், வெய்யோன் முகத்திற்குமுயவமை; “கடற், றோற்றுஞ் செஞ்சுடர்போலச்சுடர்த்தே” (சீவக, உசகௌ) என்பாரின்னும்.

(இ - ள்.) சீவகன் தன்முகஞ்சுடரநோக்கிச் சென்றுசேர்ந்தான் ; அப்பொழுது தருமனை அரிதாகக்கண்ட விசயனைப்போலே தம்பி தொழுது வீழ்ந்தானென்க. (க௬அ)

1725. தாமரைத்தடக்கைகூப்பித்தான்முதற்கிடந்ததம்பி
தாமரைத்தடத்தையொத்தான்றமையனும்பருதியொத்தான்
றாமரைக்குணத்தினுளையும்முறைதழுவிக்கொண்டு
தாமரைச்செங்குணுந்தன்னுறுபரிவுதீர்த்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தொழுதுகிடந்ததம்பி தாமரைத்தடத்தையொத் தான் ; தமையனும் அவன்முகமுதலியவற்றையலர்த்தலிற் பருதியையொத் தான் ; அவ்வழிபாட்டின் பின்பு தாமரையென்னுமெண்ணையுடையகுணத்தி னுனை அன்பின்மிகுதியால் முக்காற்றழுவிக் கொண்டு பின்பு சீவகனும் தனக் குற்றவருத்தமெல்லாந்தீர்த்தானென்க.

என்றது, யான்போந்தபின்பு இருமுதுகுரவருற்றதென்னென்று தனக் குற்றுக்கிடந்தபரிவும் இவண்வாய்க்கேட்டுத்தீர்த்தானென்க. (க௬க)

1726. என்னுறுநிலைமையோராதெரியுதுதளிரின்வாடிப்

நன்

யா

ரம்

பரிவுசெய்தேன்பேதையென்கவலவென்றான்.

எனக்குற்றநிலைமையை ஓராதென்றது தேவன் கொண்டுபோந்த நிலைமையையறிந்தும், உண்மையென்றுணராத்தேயென்றவாறு ; “கொண்டு போமியக்கன்” (சீவக. கக௬க) என்று இருடிகூறியகூற்றைக் கந்துகள் கூறக்கேட்டும் இவ்வருந்தவரென்று இங்ஙனங்கூறினான். பொறியிலாதே னென்றது இருமுதுகுரவரையும் வழிபட்டிருக்கும் நல்வினையிலாதே னென்றவாறு.

(இ - ள்.) பொறியிலாதேன் கட்டியங்காரனாற் சிறைசெய்வித்துப் பிரி விப்பதொரு தீவினைவந்த முன்னிற்றலாற் குணமாலையது ஓருயிர்க்காகப் பல் லுயிர்க்குத் தீங்குவருகின்றவிதனை ஒரேனாய்ப் பேதையெனுகிய யான் மத னன்மேல் ஏவாமையின், மேனிகன்றிப்போனநீங்கனும் ஒக்கலும் எல்லாம் என்னுறுநிலைமையோராதே வாடிப் பின்பு முடியஅனுபவிக்குந்துன்பத்தைச் செய்தேன் ; இனி நீ வருந்தாதேகொள்ளென்றானென்க.

இதனையென்றது, களிற்றிடையுதலியதனை. முன்னும், “ஊழ்வினை யென்றுவிட்டான்” (சீவக. கக௬எ) என்றார். இனி, முன்னுறவென்றதனை அச் சணந்தியாசாரியர்க்கு நேருகின்ற பொழுதென்னின், அதுபொருந்தாது ; என்னை ? தான்மேல் வருகின்றதறியாதுதலானும், ஆசிரியன்கூற்றாலே ஓர் யாண்டு அவனிருப்பென்னுணர்ந்து, “இன்னுயிரவனுயின்னுமெல்லைநான் வந்ததில்லை” (ஷே. கக௬ச) என்று தான்கூறினமையானுமென்பது. (க௬௦)

1727. ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீரடிகளேயல்லீர்மேலைப்
பூக்குலாமலங்கன்மலைப்புட்கொடியாற்குமுண்டே
வீக்குவார்முலையினூர்போல்வெய்துயிர்த்துருகிறைய
நோக்கினீரென்னையென்றனுதிமழற்குட்டமொப்பான்.

(இ - ள்.) நந்தட்டன், ஆக்கமுங்கேடுமுற்றீர் நீரேயல்லீர்; முன்னுள்ள இராமனுக்குமுண்டு; அவன் இங்கனஞ்செய்யாதே கேட்டிற்குத் தம்பியையு முதலியாகக்கொண்டான்; நீர் உடன்பிறந்தமகளிரைப்போலே உதவாதே யிருந்து வருந்துமபடி என்னைப் பார்த்தீரென்றென்க.

நோக்கினீரென்றது, தேர்பண்ணிவந்துகண்டவனை மதனன்மேலே செல் லெனானுதே நில்லென்று நோக்கியதனை. (க௭௧)

1728. குரவரைப்பேணலின்றிக்குறிப்பிகந்தாயபாவர்
தாவந்தயத்தினுலித்தாமரைப்பாதநீங்கிப்
பருவருந்துன்பமுற்றேன்பாவியேனென்றுசென்னி
திருவடிமிசையின்வைத்துச்சிலம்பொளந்தழுதிட்டானே.

(இ - ள்.) அவன், முற்பிறப்பிற் குரவரைப்பேணலின்றி அவர்கருத்தைக் கடத்தலானுண்டாய பாவந்தருதலான் வந்தயானுலே, பாவியேன் இப்பா தத்தைநீங்கி மிக்கவருத்தமுற்றேனென்று சென்னிமிசையிலே அடியைவை த்து நொந்து அழுதானென்க. (க௭௨)

1729. பரிந்தழுகின்றதம்பிபங்கயமனையசெங்கண்
பொருந்துபுதுடைத்துவேண்டாபுலம்புதல்காணையென்று
மருந்தனாறுறையுங்கோயின்மடுத்துடன்கொண்டிபுக்கா
னருந்ததிக்கற்பினுளையடிபணிந்தவனுங்கண்டான்.

(இ - ள்.) காணீ ! வருந்துதல்வேண்டாவென்றுகூறித் தம்பிகண்ணைத் துடைத்து அமுதனாறுருக்குங்கோயிலிலே வலிதிற் கொண்டிபுக்கான்; அவ னும் அவனை வணங்கிக் கண்டானென்க. (க௭௩)

1730. கொழுநனைக்குறிப்பினுலேகுமரன்யாரென்றுநோக்கக்

வெழுமையும்பெறுகவின்னவிளங்கினைச்சுற்றமென்றாள்
கொழுமலர்த்தடங்கட் செவ்வாய்க்குவி முலைக்கொம்பனானே.

(இ - ள்.) கொட்டினாள், தன்கணவனைக் குறிப்பினுலே இவன்யாரென்று கேட்பு, கற்பினாய் ! ஐயன் நின்மைத்தனனென்றானாக, அவளும் இத் தன்மைத்தான இளங்கிளையாயசுற்றம் எழுபிறப்பும் பெறுவேனாகவென்ற னென்க. (க௭௪)

1731. குடவரையனையமார்பிற்குங்குமமெழுதிக்கோல
வடவரைவரைச்சாதிவாலொளிகலந்தபைம்பூண்

—வரைமார்பின் மின்னத்தம்பியோடமிர்தமுண்டான்
படவரவல்குலாளும்பான்மையால்விருந்துசெய்தான்.

(இ - ள்.) குங்குமமெழுதலாலே அத்தகிரியையொத்த நந்தட்டன்மார்
பிலேபணிந்த சாதிலவரத்தின் ஒளிகலந்த ஆண் சீவகனது வரைபோலுமார்
பிலே மின்னும்படி எதிரேயிருந்து கூடவுண்டான்; அல்குலாளும் விருந்திடு
கூற்றலே விருந்துசெய்தானென்க. (கஎ௫)

1732. விருந்தவன்செய்தபின்றைத்தம்பியுந்தானும்வேறு
விருந்துழியென்னைக்காணாதுற்றதையெவன்கொலென்று
பொருந்தினார்செய்ததெல்லாம்புரைவிடுத்துரைமோவென்னக்
கருங்கழற்செங்கட்பைந்தார்க்கானையீதுரைக்கின்றானே.

(இ - ள்.) அவன்விருந்து செய்தபின்பு தம்பியும்தானும் தனித்திருந்த
விடத்து, என்னைக் காணாமையினும் குரவர் முதலாயினார் உற்ற வருத்தமென்
னென்று அதனை முதற்கேட்டுப் பின்பு தோழன்மார் செய்த கூறுபாடுடல்
லாம் வேறுபடுத்திச்சொல்லாயென்று சீவகன்கூற, நந்தட்டனும் இதனைக்
கூறுகின்றானென்க.

உரைக்கின்மவன், இடுவித்திட்டானென்றுரைத்தானென, “சொல்லிய”
(சீவக. கஎசஎ) என்னுங்கவியோடு முடிக்க. புரை - கூறுபாடு. கருங்கழல் -
கொடியகழல். சீவகன், தான் முன்பு அவர் செய்திகண்டு போர்த்தபின்பு
அவர் செய்தபடி கேட்கின்றான், குணமாலை யாரிலம்பகத்தில் நந்தட்டனுடன்
றோழன்மார் கூடுதற்குமுன்பு அவர் தம்மிற்கூறியவாறு இவனறியானாதலின்,
தானும் அவரும் கூடினபின்பு பிறந்தசெய்தி இவன் கூறுகின்றான். இதனால்
அதற்கிது வேறுபாடாயிற்று. (கஎசு)

1733. புண்ணுமிழ்குருதிபோர்த்தபொருக6

யண்ணலங்கதிருமத்தமடைந்துசெவ்வா6

துண்ணெனக்களத்தினீங்கித்தொன்னகர்ப்புறத்துத்தொக்கே

(இ-ள்.) கதிரும் அத்தகிரியையடைதலாலே குருதிபோர்த்த களம்
போலேதோன்றிச் செக்கர்வான்கொண்ட அந்தியிலே, எல்லாரும் மழையின்
மிகுதியார் சென்றஅளவிலே, பின்பு நினைக்க காணாமையின், அவ்விடத்து
நின்றநீங்கி நகரிடத்தேகுவிந்து யாம் மேற்செய்யுங் காரியத்தை எண்ணுமி
னென்றான், வேலானுகிய பதுமுகனென்க. (கஎஎ)

1734. மின்னெனமிளிரும்பைம்பூப்புத்திசேன்வெகுண்டெவய்ய
கன்னவினோளினுனைக்காண்கலேமாயினின்னே
மன்னனைவாளினுனைவானகங்காட்டிமுதுர்
தன்னையுஞ்சுவட்டிப்போகிச்சாமியைச்சார்துமென்றான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, புத்திசேனன் வெகுண்டு, தோளினைக்காணே மாயின் இப்பொழுதே, கட்டியங்காரனைக் கொன்று ஊரையும்ழித்துப் போய்ச் சீவகனைச் சேர்வேமென்றானென்க. (க௭௮)

1735. சிலையொடுதிரண்டதிண்டோட்டேவமாதத்தனென்பான்
மலையுடையுருமிற்சீரிமாற்றலனுயிரையுண்ட

ஹேமதன் துருகுருசி ஹண்மை

யுலவினோடினமையாராய்ந்தொறுப்பதே துணிமினென்றான்.

தேவமாதத்தன், 'உலோகமாபாலன்' போற்கொள்க.

(இ-ள்.) உலக்கல்லாலே திரண்ட தோளையுடைய தேவதத்தன், மலையை யுடைக்கின்ற உருமுப்போலே சீரிப் பகைவனுயிரையுண்டலாகிய இத்தொழில் உமக்கெளிதாதலின், நன்குருசி ஹண்மையும் இன்மையும் வருத்தத்தோடே நின்று ஆராய்ந்து பின் பகையைக் கோறலைத் துணிமினென்றானென்க.

அவன் சிறையாயிருக்கின், இஃது ஆகாதென்றான்.

(க௭௯)

1736. பவ்வத்துப்பிறந்தவெய்யபருதிபோற்றிறவினாற்குத்

நெடுநீ

தைத்தணித்துமென்ற

மவ்வலமணந்ததண்டார்ப்பதுமுகன்தனைச்சொன்னான்.

பருதி இருளை அகற்றுமாறுபோலே தன்னைச் சூழ்ந்த பகையை நீக்குதற் குரியதாவின், அவற்குத் தீங்குவாராதென்றான். திறவினாற்கு: கு, பகைப் பொருட்கண்வந்த நான்காமுருபு. மக்கள் தூற்றுவரையும் சேரக்கோறற் குக் கிழங்கினோடுமென்றான்.

(இ-ள்.) தீதத்தன், புத்திசேனன் கூறியவாறே திறவினாற்குப் பகை வரைக் கொன்று எவ்வத்தைத் தீர்ப்பேமென்றான்; என்ற அளவிலே பதுமுகன் இதனைக் கூறினானென்க.

அம், அசை.

(க௮0)

1737. நம்பிநந்தட்டன்கேட்கநங்குக்குக் குரவருள்ளார்

தம்பரிவகற்றியோம்பிரீர்க்கடன்மாபுதாங்கிக்

கம்பஞ்செய்பரிவுநீங்கிக்கற்பிப்பார்க்குவர்த்துச்சொல்லா

ரிம்பரிவுவுலகமொப்பாய்க்கென்னையானுரைப்பதென்றான்.

(இ-ள்.) தம்மைக்கற்பித்தற்குரியார்க்குத் தாம் உவர்த்துச்சொல்லார்; ஆதலான், இவ்விடத்து இவ்வுலகொழுக்கந்தன்னையொக்குநினைக்கு இனி யான் கூறுவதெவன்? ஆயினும் கூறுகின்றேன்; நந்தட்டன்! இதனைக் கேட்பாயாக; இந்நடுக்கஞ்செய்கின்ற வருத்தத்தினின்றும் நீ நீங்கி நமக்குக்குரவராயுள்ளார் வருத்தத்தையுநீக்கி அவரிருக்குமளவும் அவரைப்பேணி அவரிற்நீ தால் நீர்க்கடனாகிய முறைமையைச் செய்வாயாகவென்று கூறினானென்க.

நீர்க்கடன் - 1. உதகக்கிரியை. எவன், என்னெனநின்றது; ஐ, அசை. (.)

1738. ஓம்படைசாற்றற்பாலதுள்ளவர்க்காகுமன்றே
யாம்புடையென்கணில்லையங்கையென்கண்களாகத்
தேம்படுதாரினீர்க்குஞ்செல்வற்குஞ்செய்வசெய்தீந்
காம்படுகாட்டுத்தீயிற்கணன்றுடனெழுசுவென்றேன்.

(இ-ள்.) உயிருடனேயிருப்பார்க்கன்றே இவரைப் பாதுகாத்துக்கொள்
ளென்றுகூறுவது; உயிர்வாழும்பக்கம் என்னிடத்திலை; ஆதலின், இது
கூறவேண்டா; என்கண்கள் கையாக அவற்றினீராலே துடக்கும் செல்வ
னுக்குஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் மரபெல்லாம் செய்துவிட்டேன்; இனிக் காட்
டுத்தீப்போலே சேரவெழுசுவென்றேனென்றுனென்க.

அழுதது, இழவென்னுமெய்ப்பாடு. 'தாரினீர்க்கு' எனவே சுற்றமெ
ல்லாமடங்கும். (கடிஉ)

1739. கோட்டிளங்குழவித்திற்குரிண்டன்னவெயிற்றுக்கோளே
வேட்டவோர்சிங்கஞ்சூழ்ந்தவேங்கையினினைத்தின்வெய்ய
வாட்டபடையெழுந்துவாழ்கசீவகனென்னுமாங்கட்
பாட்டிணையொருவனென்கள்பரிவறப்பாடினே.

கோடு - வளைவு.

(இ-ள்.) முன்பு சிங்கத்தைச்சூழ்ந்த புலித்திரன்போலே வெய்யவாகிய
நமது வாட்டபடை அச்சுங்கத்தின் ஏதந்திர்த்தற்கு யான் அங்குநன்கூறக்
கேட்டு எழுந்திருந்து சீவகன் வாழ்கவென்ற அளவிலே, எங்கள் வருத்தந்தீர்
ஒருத்தன் பாட்டிணைப்பாடினானென்க.

நீயும் யாங்களும் சிங்கமும் புலியும்போலிருப்போமென்றான். (கடிங)

1740. வருவர்நங்கேள்வரின்னேவாணுதற்பசலீதீர்
வருகினைந்துடன்முன்கைவளையுகமெலியவேண்டா
வருவிமும்மதத்தயானையதிர்ந்துழிக்காரென்றெண்ணித்
தெரிவிப்பேதைமுல்லேபூத்தனதெளியிதென்றான்.

(இ-ள்.) யானே மதத்தவாய் அதிர்ந்துழி அவற்றைக்காரென்றெண்ணி
ஆராயாதே முல்லை பூத்தன; இதனைப் பருவமன்றென்று தெளிநீ; இன்னே
மெலியவேண்டா; யான் அவரிடத்தேசென்றும் குறித்தபருவத்தே நீட்டித்தா
ராயின் மெலியவுமமையும்; யான்சென்றபொழுதே நிற்பசலீதீர்க் கேள்வர்
வருவாரென்றுபாடினானென்க.

இது, பருவமன்றென்று தலைவியையாற்றுவதித்துத் துதுசெல்கின்ற பா
ணன்கூற்றம்; "நிலம்பெயர் துறைதல் வரைநிலையுரைத்தல், கூத்தார்க்கும்
பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய" (தோல். கற்பு. உஅ) என்னும் கற்பியற்
சூத்திரத்தானும், "அரக்கத்தன்ன * * * தேரே" என்னும் (கசு) அகப்பாட்
டில், "யாங்கா குவங்கொல் பாண வென்ற, மனையோள் சொல்லெதிர்
சொல்லல் செல்லேன், செவ்வழி நல்லியாழிசையினென் பையெனக், கட

வுள் வாழ்த்திப் பைபுண் மெய்ந்நிறுத், தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே” என்பதனுங்கொள்க. எனவே சீவகன் இப்பொழுதுவாரானென் பதனும், யாம்சென்று பின்புகொண்டிவருவேமென்பதனும், இதற்குக்கருத் தென்று தேறிப் போர்த்தொழில்தவிர்ந் பயனும். இனி, என்றானென்று பாடமோதித் தோழி ஆற்றுவித்தாளென்றல் ஈண்டைக்குப் பொருந்தாது. இன்னேவருவரெனக்கூட்டி இப்பொழுதே வருவரென்றால், இவனும் இப் பொழுதே வருவனென்பது கருத்தாமாதலிற் பொருந்தாது. (கஅச)

1741. பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைநட்புமாமே
யோட்டியுங்கோறுமன்றேநம்பிதானுண்மைபெற்ற
னாட்டிடம்பரந்துபோகிநாடுதுநாங்களென்ன
வீட்டமும்வேறுமாகியிலைப்புரைகிளைத்திட்டேமே.

ஆமே: ஏகாரம், எதிர்மறை.

(இ-ள்.) பாட்டினைக் கேட்டஅளவிலே, அதன் பொருளைக்கருதிச் சீவ கன் பிழைத்தபடியையறிந்தாற் பின்பு சிலநாள்கழித்தும் அவனைக் கொல்வே மன்றோ! அஃதென்னெனின், * “பழம்பகை நட்பாத லில்” என்னும் பழமொழியுமுளதன்றே; இனி யாம் பரந்துபோய் நாட்டிடமெல்லாம் நாடுதமென்றுகருதித் தனித்தும் திரண்டும் எவ்விடமுந்தேடினோமென்ற னென்க.

நாடு - நாளிலத்திற்கும் பொதுப்பெயர். ‘இலைப்புரைகிளைத்தல்’ ஒரு பழமொழி. (கஅடு)

1742.(க)மணிபொதிதுகிலிற்றேரூன்முமஞ்சகுழவரைகணுடி
யணிநகர்யான்சென்றெய்திமாலேதன்மனையைச்சேர்ந்தேன்
முனைமலர்க்காந்தழைத்ததுச்சொரிவபோற்றேரூன்றிமுன்கை
யணிவனைநலத்தோடேங்கவங்நனமிருந்துரைவாள்.

1743.(உ)என்னைக்கண்டடிசிலாக்கவையர்க்கென்றவலநீங்கப்
பொன்னைக்கண்டனையசாயலவர்புரிந்தடிசிலேந்தத்
துன்னினோயுற்றமஞ்ஞைத்தோற்றம்போலிருந்தநங்கை
பின்னைநாட்குவனைநீர்வீழ்பெற்றியகண்ணளாகி.

1744.(ஈ)அடிகளையின்றிரேயுண்ணவும்வல்லீரானீர்
கடியிரீரையனீரேயெனக்கசிந்துருக்காய்பொற்
கொடிதுகளார்ந்தவண்ணங்குழைந்துமாநிலத்துவீழ்ந்த
பெடைமயிற்சாயலாடன்பேதுகண்டாங்குமீண்டேன்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

* பழமொழி, கள.

(இ - ள்.) யான்சென்று வரைகனாநாடி நகரையெய்திக் குணமலை மனையைச் சேர்ந்தேன்; அப்பொழுது கார்த்தபூப் பழகி உதிர்வனபோலே தோன்றி வளை நலத்தோடே ஏகவிருந்து அங்கனனாகின் தவள் என்னைக் கண்டு எனது அவலநீங்கும்படி ஐயர்க்கு அடிசிலாக்குகவென, அவருமாக்கி அடிசிலை ஏந்தினாராக, நோயுற்றமயில்போலிருந்த நங்கையனுசிச் செவ்வி யழிந்தகுலனை நீர்வீழுந்தன்மையையுடைய கண்ணளாய், ஐயரே! அடிகளை யின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்லீராயினீர்; நீர்கொடியீரென்று கசிந்தருகிப் பொற்கொடி துகளார்த்தாற்போலே நிலத்தேவிழுந்த சாயலாடன் வருத்தங் கண்டு அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டேனென்றனென்க.

ஆக்குக, விகாரம். என்று - என்ன. பொன் - திரு. பின்னை : ஐ, அசை. பின்னாள் - மந்தைநான். பெடைமயிலென்றார், பொலிவழித (கஅசு - அ)

1745. செல்வனையின்றுநாடிச்சேவடிதெ
வல்லதிவ்வுடம்புநீங்கவேற்றுவகடைதலொன்றோ
யெல்லையிவ்விரண்டினொன்றையிப்பகன்முடிப்பவென்றோ
மல்லிகைக்கோதையைப்பான்மலைமகன்மனையைச்சேர்ந்தேன்.

(இ-ள்.) அங்கனமீண்டு, செல்வனைக்கண்டு வணங்குதல் ஒருகாரியம்; அது கூடாதாயின், இறத்தலொருகாரியம்; இவ்விரண்டினொன்றை இன் னைப்பகன்பொழுதினெல்லையின் முடிப்பெனென்றாகருதித் தத்தைமனையைச் சேர்ந்தேனென்க. (கஅசு)

1746. மணியொலிவீண்பண்ணிமாண்டகோறடவமாத
ரணிமுலைத்தடத்தினொற்றிவெப்பராற்றட்பமாற்றிப்
பிணைமலர்க்கோதைகீதம்பாடயான்பொரிதும்பேதற்
றிணைமலர்க்கண்ணிக்கொவ்வாவிளிவருகிளவியொன்னேன்.

(இ - ள்.) கோதையைபுடைய அம்மாதர், அழகிய ஓசையையுடைய யானழப்பண்ணி அதனரம்பைத்தடவுதற்கு முலைத்தடத்தேசேர்த்தி அதன் வெப்பத்தாலே அதன்குளிர்ச்சியைமாற்றிப் பாட, யான் பித்தேறி அவருக் குப் பொருந்தாத இளவியைக்கூறினென்றனென்க.

இளவருகிளவி, “பொறிசூலாய்” (சீவக. கஎ௦சு) என்னுங்கவி. (கக௦)

1747. சொல்லியவென்னைநோக்கித்துளங்கனும்மடிகன்பாதம்
புல்லயான் புணர்ப்பவென்றுபொழுதுபோய்ப்பட்டபின்றை
யெல்லிருள் விஞ்சையோதியிவ்வழியிடுவித்திட்டான்
சொல்லுமினடிகணீரும்போந்தவாறெனக்குமென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறிய என்னைநோக்கி வருந்தாதேகொள்; தம் மடிகள் பாதத்தை நீசேரும்படி யான்கூட்டுவேனென்றுகூறி ஞாயிறுபட்ட

பின்பு விஞ்சையையோதி விடியற்காலத்திருளிலே இவ்விடத்தே இடுவித்தா
னென்று உரைத்தான் ; அங்குன முரைத்தபின்பு, அடிகளே ! நீரும் போந்த
வாறு எனக்குக்கூறுமினென்றனென்க.

காணையீதுரைக்கின் மவன் (சீவக. களங்.உ) இடுவித்திட்டானென்
றுரைத்தானெனக்கூட்டுக. (ககக)

1748.(க)தாதையாருவப்பச்செய்வான்ருழ்கச்சிற்பிணிப்புண்டைய
போதராநிஸ் தபோழ்திற்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்சீரிக்
காதனஞ்சுற்றமெல்லாங்கையிலங்கெஃகமேந்திச்
சாதலேபுரிந்துதோன்றுந்தன்மையந்ககிற்கண்டேன்.

(இ-ள்.) ஐயனே ! தாதையார் மனமகிழ அவரேவல்செய்தற்காக விடா
மற்றங்குவதொரு கச்சிட்டிப்பிணித்தாற்போல அவர்சொல்லாற்பிணிப்புண்டு
போதுகின்ற காலத்தே, நம் சுற்றமெல்லாம் எஃகமேந்திப் புலிக்குழாம்போ
லேசிறிச் சாதற்கொருப்பட்டுத்தோன்றுமியல்பை அந்நகிற்கண்டேனென்க.

கச்சின் : இன், உவமப்பொரு.

1749.(உ)கண்டபிணின்னைக்காண்பேன்கருவரையுலம்பிப்பல்கால்
விண்டுவுமுடையவாலின்வெடித்தராய்வெகுண்டினோக்கா
வெண்டிசையோருமென்கக்குஞ்சரமிரியப்பாயு
மொண்டிறற்சிக்கமன்னகதமொளியுடற்சிகண்டேன்.

கருவரையிற்சிகரமுமஞ்சியுடையும்படி வாலினாலே பல்காலும்வீசி வெ
குண்டு பரந்துநோக்கி என்டிசையோருமச்சங்குரும்படி குஞ்சரத்தைக் கெ
டப்பாயும் சிக்கமென்க ; “பழிவந்து மூடுமென் றென்குதும்” (திருச்சிற்.
கஉ) என்றாற்போல ; அஃகவும்பாடம். கதமொளி - மிக்கவொளி.

(இ-ள்.) அவரைக்கண்டபின்பு நின்னைக்காண்கின் மயான் சிக்கமன்ன
நின்னுடற்சியைக் கண்டேனென்றனென்க.

முன்பு அவன் சிக்கத்தையின்றி எழுந்தேமென்றதற்கு நீ அப்புலித்
திரளுக்குச் சிக்கமென்றனென்க. விண்டு; விகாரம்.

1750.(ங)சினந்தலைப்பெருக்கித்திக்கோளுறுப்பினைச்சுருக்கித்திப்போ
லனன்றுநிலலாதகண்ணாறுத்தினசெவியிறுதி
முனம்புகவடக்கிப்பின்போந்திருந்துபாய்வானமைந்த
வினந்தலைப்புலியோடொக்குந்தோழர்நின்னிடத்திற்கண்டேன்.

(இ-ள்.) அதன்பின் சினத்தை இடத்தேபெருக்கித் திக்கோட்பாட்டை
யுடைய உறுப்புக்களைச்சுருக்கி அழன்று சுழல்கின்றகண்ணோடே நேரிறுத்
தின் செவியிறுது உடம்பினைக்குறைத்துப் பின்போந்திருந்து முன்னேசெல்
லப்பாய்த்தற்கிருந்த திரட்சியை யிடத்தேயுடைய புலியோடொக்குந்தோழரை
நின்னிடத்தேகண்டேனென்றனென்க.

1751. (ச) கூடநீர்நின்றபெற்றிகண்டிப்பானேக்குவேற்கோர்
கேடகம்வாளொடேந்திக்கெடுகவிந்நகரமென்னு
மாடத்தினுச்சிநின்றமலைமகடன்மைகண்டே
யாடவர்க்குமுவையொப்பாயஞ்சினேன தன்கணென்றான்.

(இ - ள்.) நீர் அங்ஙனம்சேரநின்றதன்மைகண்டு தாதையார்கருத்தன்
மையின், தம்மையேவாதே இப்பக்கத்தைப்பார்ப்பேன்பொருட்டுக் கெடுக
இந்நகரென்று ஏந்திநின்ற தத்தைதன்மைகண்டு, புலியொப்பாய் ! அந்நிலை
யிலே அஞ்சினேனென்றானென்க.

“தாதை” (சீவக. களசஅ) முதல், இதனளவும்ஒருதொடர். (ககஉ-டு)

1752. பெண்ணிடர்விடுப்பவாழ்விற்சாதலேபெரிதுநன்மென்
றெண்ணினேனமர்கள்வீயுமியல்பினுநெருங்கப்பட்டுக்
கண்ணிநானியக்கன்றன்னைச்சிந்தித்தேன்கடவுள்வாழ்த்தி
யண்ணல்வந்தமுங்கத்தோன்றியாங்கென்னைக்கொண்டுபோந்தான்.

(இ - ள்.) தன்மனையாள் தன் இடரைநீக்க உயிர்வாழ்தலின், இறத்தல்
மிகநன்மென்றெண்ணினேன் ; எண்ணி நமக்கு ஒருசெயலின்றாக்கி நம்சுற்ற
மும் வீயும்வகையோடே முன்செய்த தீவினை நெருங்கப்படுதலாலே, இந்
நிலைக்கு இறைவனல்லது வேறொருவரின்றென்றாகருதி, இயக்கனுக்கு யான்
கூறியநிலையைக்கைவிட்டு இறைவனைவாழ்த்திப் பின்பு இயக்கன்றன்னையே
நினைத்தேன் ; அவன் வந்து தோன்றி அவ்விடத்தினின்றும் என்னைக்கொண்டு
போந்தானென்றானென்க.

“வாரணத்தொழுவின்முற்றி, மீளிமைசெய்யின்” (சீவக. கருஅ) என்ற
நிலையைவிட்டு வாழ்த்துதல் - ஓம்ணமோ அரஹந்தாணமென்றல். அழுங்க -
குழந்தவரவருந்த. (ககக)

1753. மந்திரமூன்றுந்தந்துவானவன்விடுப்பச்செல்வேற்
கந்திரதிருவிற்குழந்தவினமழைக்குழாத்தின்வேழம்
கொந்தழற்காட்டுத்தியால்வளைப்புண்டகுழாத்தைநோக்கிச்

18

மந்திரமும் பிறவுமுண்மையின், உம்மை, “இனைத்தென வறிந்த சினை
முதற் கிளவிக்கு, வினைப்படு தொகுதியி னுமமை வேண்டும்” (தொல்.
கிளவி. கு. ஈ.க) என்னுமும்மையன்றி, மூன் றமந்திரமும், வழிமுதலியனவு
மென எச்சவும்மை. செல்வேற்குக் கவன்மென்க, எண்ணிந்ந்த இனக்
களிற்றின்துயரை நீக்குதற்குரிய யான் நீக்காதொழியின், மூவகைப்பாவத்
திலும் உடன்பாட்டாகிய பாவமெய்தி நெருநற் சுற்றமும் யானுமுற்ற துன்பம்
போல் இதுவும் பின்புவருமென்று எனக்குக் கவன்மென்றான். :முன்பு, “வே
ழப்பேரினந், தங்கியகாடு” (சீவக. ககஎக) என்றார். சிந்தித்து நிர்ப -

தெய்வத்தைப்பார்த்து நித்ப. அன்றே - அப்பொழுதே. இ ம்.
மேகமும் தீச்சூழந்தயானைக்குவமம்.

(இ - ள்.) தேவன்விடுப்பக்குழாத்தைநோக்கிச் செல்வேற்குக்கவன்று
சுந்தித்து நித்ப, மழை அன்றே பெய்ததென்க.

சீவகன் மற்றும் வழியில்நிகழ்ந்தனவெல்லாங்கூறாது இதனையேசுமிய
தென்னையெனின், “யாண்டுநேரெல்லே” (சீவக. 18கா) என்றமொழி நந்
தட்டனறியானைதலின், இன்னும் இராசமாபுரத்துச்சென்றாலும் இத்தனப
முளதாமோவென்றகருதினும் அதுகருதாதபடி மந்தைநாளே அத்திவினை
புள்ளதுநீங்கவேண்டும் பேரமஞ்செய்தேனென்றனென்க; இனிச் செல்
வேற்கு மழைபொழிந்ததெனக்கூட்டி, தேவன் “பாம்புமல்லவந், கடுந்
திறனோய்களுந் கெடுக்கும்” (சீவக. 18கா) என்ற மந்திரத்தைக்
கூறலின், அவன்கூறியமந்திரமே இம்மழையைப் பெய்வித்ததென்றுமாம்.
இதற்கு நெருந் சுற்றமுற்றதுயரை இவையுமுற்றனவென்று கவன்றென்க.
இம்மந்திரங்களின் பெருமையால் இனி நமக்கு எவ்விடத்தும் ஓரேதமின்
தென்பதறிவித்தல் பயனாக இதுகூறிற்றும். (ககௌ)

1754.(க)வெல்களிற்றச்சீக்கிவிரைவொடுவனத்தினேகிப்
பல்லவதேயநண்ணித்தனபதியென்னுமன்
னல்வனப்புடையதேவிதிலோத்தமபெற்றநம்பி
செல்வன்மற்றுலோகபாலன் றிருமகள் பதுமையென்பான்.

1755.(உ)அரிசுரங்கோழிநாமத்தாவவட்கடித்ததாகத்
திருவிழையவளைத்தீர்த்தேன் தீர்விலாநண்புவேண்டிப்
பொருகளியானைமன்னன்புனையிழையவளைத்தந்தா
னிருமதிகழிந்தபின்றையிடைபிராப்பொழுதிற்போந்தேன்.
னடும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்நனம் அக்களிற்றின் அச்சத்தைநீக்கி ஏகிப் பல்லவ
தேசம் நண்ணி அதற்குரியசெல்வனாகிய தனபதியென்னுமன்னனுடைய
தேவி திலோத்தமை பெற்றபின்னை உலோகமாபாலன்; மகள் பதுமை; அவ
ளைக் குக்குடசார்ப்பம் கடித்ததாக, அவளுக்கு அதனைத்தீர்த்தேன்; அதனாலே
என்னோடுநேவுவேண்டி அவ்வரசன் அவளைத்தந்தான்; தந்து இரண்டுதிங்கள்
சென்றபின்பு போந்தேனென்றனென்க.

களிற்றினச்சம் நீக்கவே தன்சுற்றத்திற்குமச்சமின்றும். (ககஅ - க)

1756. வாவிப்புண்ணடையினோவஞ்சித்துத்தக்கநாட்டை
மேவியான்காணலுற்றுச்சார்தலுயிப்பருள்ளான்
றாவிப்பொன்மாடமுதூர்ச்சபத்திரனென்னைக்கண்டே
யாவிக்கணறிவுபோவவளவளாயன்புபட்டான்.

வுணிகர் :—இப்பர், கலிப்பர், பெருங்குடியரென்று மூன்றுபாலார்.
பான் - கிளிச்சிறை; தூவியுமாம்.

(இ - ள்.) யான் அங்கனம் அவனை ஒளித்துப்போந்து தக்காட்டை மேலி மூதூரைக் காணலுற்றுச் சார்ந்தானவனே, இப்பருள்ளானாகிய சுபத்திரன் கண்டு ஆவியிடத்து அறிவுகலந்தாற்போலக் கலந்து அன்புற்றானென்க.

1757. பண்ணமைதேரின்னே நியவனொடியானிருந்துபோகி
விண்ணுயர்செம்பொன்மாடத்திழிந்தவண் விளங்கப்புக்கேன்
வெண்ணிலாமுத்தஞ்சூழ்ந்தவெம்முலைத்தடங்கணுளை
மண்ணெலாஞ் செல்லநின்மகிழ்ச்சியின்மகிழ்ந்துதந்தான்.

அவன் விளங்க - அவன்நாணுதலின், மனைவிளங்கிற்று. உலகம் தன்னிடத்திலே செல்லநின்ற மகிழ்ச்சியாவது அரசுவுரிமை. இன், பொரு.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனம் அன்புற்றுக்கொண்டுபோதுதலின், யான் அவனுடனே தேரிலேயேநியிருந்து போய் இழிந்து மாடத்தே புக்கேன்; புக்பின் தன் மகனை மகிழ்ந்து தந்தானென்க. (உ0க)

1758. அவ்வழியிரண்டுதிங்கள்கழிந்தபினவனினீங்கி
யிவ்வழிநாடிகாண்பான்வருதலுயிறைவன்கண்டே
செவ்வழிபாடராசிச்சிலைத்தொழில்சிறுவர்கற்ப
மைவழிநெடுங்கணுளை தந்தனன்மதலையென்றான்.

(இ - ள்.) மதலாய்! அவ்விடத்தே இரண்டு திங்கள் போன அளவிலே அவளில்லினின்மூர்க்கி இவ்விடத்து இந்நாடிகாண்டற்குவந்தேன்; வந்த அளவிலே, இறைவன் சிறுவர் செவ்வியவழிபாடராசி வற்றொழிலைக்கற்ப, அதனை அவன் கண்டு கருமைக்க கண்ணுளைத் தந்தானென்றானென்க.

ஏனைப்படைக்கலங்களின்றொழிலும், யானேமுதலிய ஏற்றுத்தொழிலும் கற்றாரோனும் அவை கூறுது வற்றொழிலே கூறினார்; அதன் சிறப்பு நோக்கி.

“பெண்ணிடர்” (சீவக. களருஉ) என்னுந் கவிமுதல் இவ்வளவும் ஒரு தொடராக்கி, என்றானென முடிக்க. (உ0உ)

1759. தானுழந்துற்றவெல்லாந்தம்பியையுணரக்கூறித்
தேனுழந்தாற்றுந்தாரான் குரவரைச்சிந்தித்தாற்கு
வானிழிந்தாங்குக்கண்ணீர்மார்பகனைப்பக்கையா
வானுமிழ்ந்திவங்கும்வேலாநொற்றிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) சீவகன் தானுற்றனவெல்லாவற்றையும் தம்பியை அறியக் கூறி, குரவரைக்காணப்பெற்றிலமேயென்று நினைத்தவன்பொருட்டு நந்தட்டனமுதலாக, சீவகன் அதனைத்துடைத்து இதனைச் சொன்னானென்க.

இனி, கூறி - கூற; சீவகன்கூற இதனைக் குரவருந் கேட்கப்பெற்றிலமேயென்று சிந்தித்த நந்தட்டனுக்குக் கண்ணீர் மார்பிடத்தைநனைப்பவென்றுமாம். (உ0ங)

1760. திண்பொருளெய்தலாகுந்தெவ்வரைச்செகுக்கலாகு
நண்பொடுபெண்டிர்மக்களையாவையுண்ணலாகு

பு

எம்பி, முன்னிலைப்படுத்தக்க.

(இ - ள்.) ஐயனே ! எய்தலாம்; செஞக்கலாம்; நண்ணலாம்; ஆக்கலாகா ஒன்பொருளாவது உடன்பிறப்பு. இத்தன்மையையாகியபின்னை இவ்விடத்தே பெற்றேன் ; எனக்கு இனி அரியதில்லையென்றனென்க. (உ0ச)

வேறு.

1761. தேனிற்பாலெனச்செல்வன்மற்பியோ
டானியம்பலகழியவாயிடை

ர்.

(இ - ள்.) சீவகனுக்கு நந்தட்டனுடனே தேனிடத்துப்பால்போலேஇனிதாகப் பலபொழுதுகழியாநிற்க, அவ்விராசமாபுரத்தே, தோழர் வேனிற் குன்றென மனங்கொதித்து உடம்பில் ஊன்மெலிகின்றவர், செய்யுங்காரியத்தை நினைத்தாரென்க.

ஊனின் : இன், அசை.

(உ0டு)

1762. (க) நாடியின்னிணிநாங்கள்செய்வதென்
நீடினாருந்தெண்ணிநால்வரு
மாடிமஞ்ஞையஞ்சாயற்றத்தைமெய்
வாடலொன்றிலள்வஞ்சமாங்கொலோ.

1763. (உ) கள்ளமுண்டெனிற்காண்டிநாமென
னவக்கூறினாள்
வள்ளற்குற்றதும்மறைந்தவண்ணமும்
வெள்ளிவெண்மலைவேந்தன்பாவையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நாங்கள் : கள், பகுதிப்பொருள்விசுதி.

(இ - ள்.) தோழன்மாரெல்லாரும் வருத்தத்தோடேயிருந்து அங்கனமெண்ணி இனி நாம்செய்யுங்காரியத்தைத் துணிமினென்றுகூறி, தத்தை, வருத்தமில்லாளாதலின் அவன்கரந்துறைகின்றானே அங்கனம் கரந்துறைதலுண்டாயின் நாம்காண்பேமென்றுதுணிந்து மெல்லச் சென்று அவர்கேட்ப அவள் அவன்கரந்திருக்கிறபடியையும், அவனுக்கு அவ்விடத்திற்கு நன்மைகளையுங் கூறினாள்.

(உ0ச - எ)

1764. மற்றவள்சொலக்கேட்டமைந்தர்க
ளிற்றதம்முயிரியல்பிற்பேர்த்தவட்
பெற்றமார்திற்பெரிதுமெய்குளிர்ந்
தற்றமன்மையினவலகீங்கினார்.

(இ - ள்.) அவள்கூறக்கேட்ட மைந்தர்கள், பிண்ணைப் போன உயிரை முறையான்மீட்டு அவ்விடத்தே பெற்ற மாந்தரைப்போலே மெய்குளிர்த்து அக்கூற்றுப் பொய்யன்மையின், வருத்தம் நீங்கினாரென்க. (௨௦௮)

1765. திருவின்சாயறன்சேறடிச்சிலம்
புருவக்குஞ்சிவாயுறுத்தியொய்யென
வருகுமுள்ளத்திலுடம்புவின்கினார்
பருகுகாதலிற்பாடியாடினார்.

இன், பொரு. சிலம்பு, ஆகுபெயர்; அடியையோக்கிவணங்கி.

(இ-ள்.) அந்நனம் அவர்வருத்தம் நீங்குதலின், வணங்கி அவனிடத்து அன்பால் உருகுமுள்ளத்தால் உடம்புபூரித்தார்; அவனைக் காண்பேமென்னுங் காதலாற் பாடியாடினாரென்க. (௨௦௯)

வேறு.

1766. பைத்தா வத்திரைசிந்தியபல்கதிர்
மொய்த்தெரிந்திலம்வைத்தன பல்வின
ளித்திருவின் னுருவந்தொழுதார்தம
தெத்துயருங்கெடுமென்றினசொன்னார்.

ஐயமென்க.

மையையழுதது.

கைவளர்கோதைகார்தெழுத்திட்டாள்.

(இ - ள்.) ஆயிழாய்! யாம் அவ்விடத்தேசென்று ஐயனைச்சேர்வேம்; சேர்ந்தாற் கூறும் காரியமுள்ளதேற் கடிதிற்குடனென, அவள் மையைத் தோய்த் தெழுதும் எழுத்தையுடைய எழுத்தாணியாலே தோட்டிடையிலே எழுத் தைக்காந்து கடிதாக எழுதினாள்.

மை - மலி. அவ்வெழுத்தறிந்தாலும் பிறர்வாசியாதபடியெழுதினாள்.
கை - கற்பொழுக்கம். (௨௧௦)

1768. ஆங்குருக்காராக்கிட்டதன்மீயிசைப்
பூங்குழையாற்பொறியொற்றுபுரீட்டத்
தேங்குழலாடொழுதாடிசைசெல்கெனப்
பாங்காங்குப்படர்குற்றனரன்றே.

(இ - ள்.) தேங்குழலாள் அந்நனமெழுதி அரக்கிட்டு அதன்மேலே கா திற்குழையாலே இலச்சினைபிட்டு இஃது அவனிருக்கின்றதிசையேசெல்கவெ

னத் தெய்வத்தைத்தொழுதான்; தொழுது அதனை நீட்ட, தோழன்மார் அவ் விடத்தே போகலுற்றுரென்க.

புலனும் விபுலனும், குரவரைநோக்கிச் சிலபிள்ளைகள்நிற்கவேண்டுமென் ன்றலின், லின்றார். (உகஉ)

1769. வேந்திரியக்கணவித்தியவெஞ்சிலைக்
காயந்திரிக்கும்புருவக்கருங்கண்ணிய
ராயந்திரிக்குந்நவம்மலர்மாலையை
ரிக்குமமினிரர்ப்ப;

(இ - ள்.) வேந்து இரிய வித்துதற்குக் காய்ந்து சிலையிற்றங்குங்கணை யைக்கெடுக்கும் புருவத்துட்டங்குங் கண்ணியராலே ஆராய்ந்து தீமணங் களைந்து தொடுக்கும்மாலையைச் சூழ்ந்து மேயுமினிரர்ப்ப விடுத்தாளென்க.

தன் மலையைச்சாய்த்துப் போமென் றலின், மினிரர்த்தது. (உகஉ)

வேறு.

1770.(க) அலங்குவண்மதியைப்பசியடையவப்பகலே

வுலம்பிமுன்னிருதாள்கருமுமிழ்வனபோல்வ

1771.(உ) அள்ளற்சேறருமணல்புனலருவரைப்படின
முள்ளம்போற்செல்வவுரனசைவில்லனவமருட்
கொள்ளிமண்டிலம்போற்கொடிபடத்திரிந்திடுவ

1772.(ங) ஈரைஞ்ஞாற்றினையிருபதின்முரணியதொகைய

தாரும்புட்டிஹமாற்றுவுசாமரையணிந்த

ஃர.

இவைமுன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மதி அசுவதிநட்சத்திரத்தைச் சேர அற்றைநாளிலே பிறந்து வளர்ந்தன; புகரையும் சுழியையுமுடையன; காலைக் கால்வன போல்வன; குறுக்குப்பாய்வன; தம்மேலிருந்தெய்த அம்பைப் பின்னிடுவன; சேறுமுத லியவற்றைச் செல்வன; உரன்கெடர்தன; கொள்ளிவட்டம்போல் இடை பறாமல்திரிவன; பிறந்தன; அமையப்பட்டன; அரற்றப்பட்டன; அணியப் பட்டனவாய் இருபதினாயிரமென்னுந்தொகையையுடைய கலிமாவீரரேறப் பட்டன வந்துகூடின; மற்றுள்ள வீரரும் எழுந்திருந்தாரென்க.

புட்டில் செச்சை. ஓரும், அசை. (உகச - க)

வேறு.

1773. வடித்தபோத்தொடுவன்செலலத்திரி
கடுத்தவொட்டகங்காற்செவ்வயாவையு
நொடிப்பின்மாத்திரைநூற்றுவில்லேருவ
வெடுத்தபண்டியைந்துடனென்பவே.

வடித்தபோத்து-பண்ணின எருது. அத்திரி - கோவேறுகழுதை. கடு
த்த - கால்கடிய. இன், அகச.

(இ - ள்.) ஒருநொடியளவிலே நூறென்னுமெண்ணையுடைய விக்கிட
போவனவாகிய போத்துமுதலியனவும் பிறவும் மனம் பொருந்திச் சேரப்பண்
(உகஎ)

1774. ஞாலம்விற்பனபைங்கிளினன்னிறத்
தாலுமாவளக்குளம்பார்ந்தன
காலினெய்யனகண்வெளவுகாட்சிய
நால்குப்பண்ணினர்நால்வருமேறினார்.

(இ - ள்.) விற்பன ; ஆர்த்தன ; நொய்யன ; காட்சியனவாகிய கிள்
நிறத்து ஆலுமா நான்குபண்ணினார் ; அவற்றிலே நால்வரும் ஏறினான்க.
நால்கு, இது பெயர்த்திரிசொல் ; “பால்புரை புரவி நால்குடன் பூட்டி”
(பொருந். ககரு) என்றாற்பிறரும். (உகஅ)

1775. நாளும்புள்ளுநயத்தகுநல்
கோளுமோரையுங்கொண்ட
மாளுமாந்திரியுந்துகொண்ட
தாளினாக்குபுசாத்தொடெழுந்தவே.

கொண்டநிமித்தம்-பறவையொழிந்தனகொண்ட நிமித்தம். கொண்டு
கொள்ள.

(இ - ள்.) அவர் அங்ஙனமேறி நயக்கத்தக்க நாளமுதலியவத்தை எப்
பொழுதும் ஆளுமாந்தரைப்போலே ஆய்ந்துகொள்ளாரிந்க, எருதுமுதலியன
காலாலேமுயன்று அவ்விடத்துப்போகின்ற சாத்துடனேபோயினவென்க.

புறப்பட்டுநின்றநாட்கேட்டது, போக்கின்விராவால். (உகக)

1776. பறையுஞ்சங்கும்பார்த்தொலித்தார்த்தெழ
வுறைகொள்வாளினோடொண்சுடர்வேன்யினச்
சிறையழிந்ததொர்செம்புனல்போன்றவ
ணறைகடற்படையார்ப்பொடெழுந்தவே.

(இ-ள்.) பறை ஒலிக்க, சங்கு ஆர்த்தெழ, வானும்வேலுமின்னக் கடற்
படை கரையுடைந்தநீர்போல விரைந்து ஆர்ப்பொடெழுந்தவென்க.

1777. காய்த்தசெந்நெலின்முழுகதிர்நெற்றிமேற்

பா

நீர்வயலன்னமுநாரையு

மேத்தல்சான்முருடார்ப்பவிரிந்தவே.

(இ - ள்.) முருடுமுழங்குதலாலே வயலில் அன்னமும் நாரையுமிந் தனவென்க.

தம் கால்பட்டு நெற்கதிரின் தலையிலே முல்லைப்பூத் தேனைச்சொரிந்து சிந்தும்படியென்க. இது, நிலமயக்கம். (உஉக)

1778. அளகுசேவலொடாடியங்காய்க்குலை
மிளகுவார்கொடியூசல்விருப்புறாஉஞ்
சளகுவார்செவித்தாங்குகைக்குஞ்சா
மிளகுகாடிளகப்பரிகொண்டவே.

இளகுகாடு - தலைத்தகாடு.

(இ - ள்.) கூகைப்பெடை சேவலோடேபுணர்ந்து மிளகுகொடியாகிய ஊசலிலும்புங்காடு அசையும்படி யானை அவ்வோசைகளைக்கேட்டுச் செலவு

அளகு - காட்டுக்கோழியுடாம்; “கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை, சூழும் காலை யளகென லமையா” (தொல். மரபு. சூ. 100.) இனி, குஞ்சா மிளகும்படி இளகும்படி படைபரிகொண்டதென்றுமாம். (உஉஉ)

1779. அருவிக்குன்றமுமைவனச்சாரலுங்
குருவியார்த்தெழுகொய்புனக்கானமுந்
திருவிற்றீர்த்தவர்தேயமுந்தேர்ந்துபோய்
மருவிமாதவர்பள்ளியுள்விட்டதே.

திருவிற்றீர்த்தவர் - செல்வயில்லாதவர்.

(இ - ள்.) படை குன்றமுதலியவற்றை எதிரவருகின்ற வன்று தேர்ந்துபோய்த் தாபதப்பள்ளியிலே மருவிவிட்டதென்க. (உஉஉ)

வேறு.

1780. வண்டுதுயில்கொண்டிருயிலாலிமயிலகவி
விண்டுமதுவிட்டுவிரிபோதுபலபொதுளிக்

றுண்டுபொழிலிமைமயவர்களுலகமுறுவதுவே.

(இ - ள்.) துயில்கொண்டு ஆலிப் போதுபலபொதுளி மதுச்சொரிதலா லே மழையென்றுமயிலகவித் தளிரைக்கொண்டுவேய்ந்து தாழ்ந்து ஆர்ந்து தேவருலகையெர்ப்பதொருபொழில் ஆண்டுண்டென்க.

எச்சங்களைச் செயப்படுபொருளாக்குக.

(உஉச)

1781. காவிகழுநீர் குவனையாம்பல்கழக்கமலந்
தூவி மடநாரை துணையன்னம்பயின் முதுமீன்
மேவியுறைவண்டி னெடுமல்கிவிழைதகைய
வாவி யொடுகாவினிடைமாந்தர்பதி கொண்டார்.

(இ - ள்.) மாந்தர், காலிமுதலியபூக்களும், நாரையும், அன்னமும், மீனும் வண்டோடேநிறைந்து விரும்புந்தன்கையையுடைய வாவி யொடு கூடிய காவினிடத்தே பதிதல்கொண்டாரென்க. (உஉரு)

1782. ஐயருறைபள்ளியிடமாண்டழகர்காணச்
செய்கழலர்தாராவரெங்குந்திரிகின்றார்
கொய்தகையபூம்பொதும்பர்க்குளிருமரப்பலகைச்
செய்யவளிற்சிறிது 1 மிகைசேயவனைக்கண்டார்.

(இ - ள்.) அழகராகிய அவர், அவ்விடத்து இருடிகளுறையும் பள்ளி யிடத்தைக்காண்டற்குக் கழலராய்த் தாரராய்த் திரிகின்றவர் பூம்பொதும் பரில் மரப்பலகையிலேயிருக்கும் விசயையைக்கண்டாரென்க.

செய்யவளிந்காட்டின்மிகுதி இப்பொழுது சிறிது தூரியவள். குளிரும், ஸ். மலர்ப்பலகையும் பாடம். (உஉக)

1783. (க) அந்நுண்டிகிற்கல்லரத்தமல்குலதுவருத்தச்
செந்நுண்டிகிலுத்தரியம்புதைந்துசுவல்வருத்த
மைந்நுண் குழற்சிறுவன்மனம்வருத்தவடிவேற்கண்
கைந்நொண்டனகவற்சிறனிவருத்தக்கலுழந்தாற்றாள்.

1784. (உ) மாசொடுமிடைந்துமணி நூற்றணையவைம்பால்
பூசுதலுமின்றிப்பிணிகொண்டிபுறந்தாழ
வாசமலர்மறைந்தவழிலாமனடிக்கேற்றித்
தோசமறத்துதிகண்மனத்தோதித்தொழுதிருந்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) துகிலிறேய்த்த அரத்தம்போலுங்கல் தன்வெம்மையால் அல்குலாகியவதனைவருத்துதலானும், துகிலாகிய மேற்போர்வையழுந்திச் சுவலை வருத்துதலானும், சேவகன் மனத்தைவருத்துதலானும், அரசனையிழக் கும்படி நிகழ்த்தின ஒழுக்கத்தாலே முகந்துகொண்டனவாகிய கவற்சி வரு த்துதலானும் கண்கலுழந்து ஆற்றாளாய் மாசோடுமிடைந்து நீலமணியைக் கம்பியாக்கினலொத்தமயிர் கழுவுதலுமின்றிச் சடையாய்த் தாழ மலரை வாமனடியிலேயேற்றிக் குற்றமறத் தோத்திரங்களையும் மனத்திலோதி வணங்கி மறைந்தவழியிலே இருந்தாளென்க.

கருத்து, சேவகன் வாழ்வேகருதுதலின் மறைதலாயிற்று. (உஉஎ - அ)

(பி - ம்.)—1 'மிகுசெய்யவனை'

1785. சிந்திப்பலென்சிறுவன் நிறமினியென்றெழினெடுங்கண்
வந்துபனிவார்த்துமுலைக்கலிங்கமதுநனைப்ப
வந்திலிருந்தாளவருக்கடைந்துமனநடுங்கி
வந்தித்திருந்தார்மகிழ்ந்துகாதன்மிகமாதோ.

(இ - ள்.) அங்கனமிருந்தவன், இப்பொழுது என்பிள்ளை நிறத்தைச் சிந்திப்பென்று சிந்தித்துக் கண்ணிப்பனிவந்து வீழ்ந்து முலையிற் கலிங்கமாகிய அதனை நைப்ப அவ்விடத்தேயிருந்தான் ; இருந்தவட்கு நம்பிள்ளைகளென்று ஒருகாதலிக்கும்படி அவர்கள் மனநடுங்கி வணங்கிச் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தாரென்க.

இவரால் அழகைமாற்றினள்.

(௨௨௧)

1786. (க) வரையுடுத்தபள்ளியிடமாகவதின்மேயோள்
விரையுடுத்தபோதுறையும்வேனெடுங்களுள்கொ
லுரையுடுத்தநாவுறையுமொண்ணுதல்கொலன் நித்
திரையுடுத்ததேமொழிகொலென்று தெரிகல்லார்.

1787. (உ) மங்கலமடிந்ததிருமாமகனையொப்பி
ரிங்குவரவென்னைகுலம்யாதடிகட்டெகன்ன
வெங்குலமுமெம்வரவும்வேண்டிலெனிதன்றே
நங்குலமுதம்வரவுமீருரையினென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) உடுத்த - சூழ்ந்த.

(இ - ள்.) பள்ளி இருப்பிடமாக அதனுள்ளேமேலினவன், திருமகளோ! நாமகளோ! மண்மகளோவென்று தெரியாராய், மங்கலங்கெட்ட திருவை யொப்பிர், இங்குவந்தவரவு என்னனே? அடிகளுக்குக் குலம்யாதென்று கேட்ப, எங்குலமும் எம்வரவுக்கேட்கவேண்டித் கூறுதல் எளிதாயினும் இவ் வேடத்தார் கூறலாகாது. இனி நங்குலத்தையும், நம்வரவையும் நீர்கூறுமி னென்றொள்க.

(௨௨௦ - ௨௨௧)

1788. மோட்டுமுதுநீர்மலங்குமொய்த்தவிளவாரினை
பூட்டுசிலையிறவினெடுபொருதுதுயின்மடியு
மீட்டமுடையவர்களுறையிராசபுரமென்னு
நாட்டமுடைநகரமெமதாருமுறைபதியே.

மோட்டுநீரின் மலங்கும், வானையும், பூட்டினவிற்போதுயிறவோடே பொருதுதுயினும் இராசமாபுரம்.

(இ - ள்.) பொருட்டிராசமுடையாருறையும் இராசமாபுரமென்னும் அழகுடைய நகர் எமதுறைபதியாமென்க.

(௨௨௨)

1789. பொன்னுடையமார்பிற்புகழ்மந்திரிபொலந்தார்த்
தன்னுடையநுண்ணுணர்விறசாகரற்குத்தக்காள்

கொன்னெடியவாட்குருதத்தைசீதத்தன்
மன்னடுங்கவிங்குதிரடோண்மடங்கலன்னான்.

பொன் - திரு. தன்னுணர்வு - தன் மந்திரனாலிற் கூறியவுணர்வு.

(இ - ள்.) இம்மடங்கலன்னான், அந்நகரில் மந்திரியாகிய சாகரற்குத் தக்க மனைவியாகிய குருதத்தை மகன் ஸ்ரீதத்தனென்றானென்க. (௨௩௩)

1790. அளப்பரியநான் மறையினுனசலனென்பான்
றினைக்குந்திருவொப்புடையதிலோத்தமைதன்சிறுவன்
வினைத்திரும்புமேயந்தொழிந்தமிச்சில்வரைமார்ப
னினைப்பலிவன்றேசரைப்பிற்புத்திசேனிவ்விருந்தான்.

வினைத்த - தனக்கு ஒரு போரையண்டாக்கிக்கொள்ளுதலாலே. இரும் புகளெல்லாமேயந்த குரைகிடந்த எச்சிலாகிய மார்பனாவான் - சச்சந்தன். 'வினைத்த' என்பது பாடமாயிற் சூழ்ந்தென்க.

(இ - ள்.) இவ்விடத்திருந்தவன், சச்சந்தனுடைய அந்தணனாகிய அச லன் மனைவி திலோத்தமைதன் சிறுவனாகிய புத்திசேனன்; இவன் புகழைக் கூறில் இளைப்பேனென்றானென்க.

இவன் சேனபதி.

(௨௩௪)

1791. செட்டிதனபாலன் மனையாள்சின வுவாட்கட்
பட்டநுதன்மின்னின குபவித்திரைக்குத்தோன்றி
மட்டுமலர்மார்பின்மதயானையெயிறுமுதான்
கிட்டகுறிதார்திவளப்பதுமுகனிவ்விருந்தோன்.

(இ - ள்.) அரசற்குரிய செட்டியாகிய தனபாலன்மனையாளாகிய பவித் திரைக்குப் பிறந்து தன்மார்பிலே தழும்புந்தாரும் விளங்க இவ்விடத்திருந் தான் பதுமுகனென்க.

நான்கனுருபு, அதற்குப்படுபொருளின்பாற்படும். பட்டம் நுதலிலே மின்போலே நகுமென்னும் பெயரெச்சம் பவித்திரையென்னும் லிலப்பெயர் கொண்டது; "அரவம்புன் சடையிடைந்த, மின்னையான்" (திருச்சீற். ௧௨௩) போல. (௨௩௫)

1792. பொன்னகருள்வேந்தன்பெயராற்பொறியும்பெற்றான்
வின்மரியதோன்விசயதத்தனுயிர்க்கவசம்
பின்னரியகற்பினவள்பிரீதிமதிகாதற்
றன்மகனென்னயானடிகடேவதத்தனென்பேன்.

ஒரு பெயரை யெழுதப்படுதலிற் பட்டத்திற்குப் பொறியென்று பெயர் கூறினார்; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அடிகளே ! அந்நகரிலே அரசன் பெயராற் பட்டமும்பெற்ற வன்; அரசனுயிர்க்கு ஒருகவசம்; விசயதத்தனென்னும் இயற்பெயரையு

முடையவன் ; அவன் மனைவி மகளிரான் மலைத்தற்கரிய கற்பிணையுடைய பிரீதிமதி ; அவடன் காதன்மகனேனுகியபான் தேவதத்தனென்னும் பெயரையுடையெனென்க.

நால்வர்க்குந்தாயரைக்கூறி அவர்புதல்வரென்றது, மகடேவர்த் குலந் தாய்மை பெறுதலானும் மகடேவிற்குக் கூறுதலானுமென்முணர்க. (௨௩௬)

1793. எங்கள்வினையாலிறைவன்வீடியவஞ்ஞான்தே
யெங்களுயிர்தம்பியொடியாங்கன்பிறந்தேமா
வெங்கடமர்நம்பிக்கிவர்தோழரெனவீந்தா
ரெங்கெழிலென்ஞாயிறெனவிண்ணம்வளர்ந்தேம்.

(இ - ள்.) அரசுப்பட்ட அந்நைநாளிலே யாங்கள்முற்பவத்திற்செய்த நல்வினையாலே எங்களுயிர்போலுநம்பியோடே கூடவந்து பிறந்தோமாக, எங் கள் தமர் இவர் நம்பிக்குத் தோழரென்று எம்மையீந்தார்; யாமும் எங்கெழி லென்ஞாயிறென வளர்ந்தேமென்க.

அரசன் சுற்றத்தையெல்லாம் கட்டியங்காரனழிக்கின்மமைநோக்கியுங் கந்துக்கடன் தமக்கு இன்றியமையாமையோக்கியும் இவர்கள்தமர் தோழ ரென ஈந்தார்; இங்ஙனஞ்செய்வித்தது தோழர்முற்பிறப்பிற்செய்தநல்வினை யென்முணர்க. இனி, “அழகுரல்” (சீவக. ௩௩௦) என்னுங்கவியில், “உழி தருபெருநிதி” என்றதனைத் தோழராக்கி, இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக் கடற்குக் கொடுத்தானென்பார்க்கு இக்கவியில், ‘எங்கடமர்தோழரெனவீந் தார்’ என்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (௨௩௭)

1794. யாண்டுநிறைந்தேகியபினந்தனவற்கினையார்

தந்

தீண்டரியவெம்மையொடுதிக்கயங்களெனவே.

‘யாண்டு நிறைந்தெய்தியபின்’ என்பதனையும், ‘மாண்டகுணத்தார்’ என்பதனையும், மூவர்க்கும் கூட்டுக.

(இ - ள்.) யாங்கன்பிறந்து ஓராண்டுகழிந்தபின்பு பிறந்த, அவனுக்கினை யாராகிய நந்தன் நபுலவிபுலரோடே யாங்களும் திக்கயங்களென்னும்படிஎண் மராய்த் தவிசினெய்திப் பகைவர் தீண்டற்கரியவெம்மையோடே மிகவுங் கடுகவளர்ந்தேமென்க.

‘இனையான்’ என்பது பாடமாயின், அவனுக்கினை யான்நந்தன் ; அங்ஙன மாண்ட குணத்தார் நபுலவிபுலரென்க. அங்ஙனம் மாண்டகுணத்தாரெனவே தம்பியரென்னும் பொருடொன்றிற்று. (௨௩௮)

1795. விற்பொழிலும்வாட்டொழிலும்விண்பொருதொழிலு
மற்பொழிலுந்தேர்த்தொழிலும்வாரணத்தின்பொழி.

நற்றொழிலவாசியொடுநன்கலைகணிந்திக்
கற்றனங்களயாமுமுடன் கற்பனகனெல்லாம்.

பொருதல் - தடவுதல். நன்கலைகள் - நூல்கள்.

(இ - ள்.) யாரும் அவருடனேகூடக் கற்கப்படும்விச்சைகளெல்லாம், முதலில் நன்கலைகளிலேநீந்திப் படைத்தொழில்களையுக்கற்று அவற்றிற்குப் பின்பு வீணைத்தொழிலையுக்கற்றேமென்க.

விறற்றொழில் முதலியவற்றைக் குதிரையின்றொழிலோடே கற்றேமென்க. அ, அசை. (உஉக)

1796.(க)வெஞ்சிலையின்வேடர்தொறுமீட்டுவிசம்பேகும்
விஞ்சையரையன்மகளைவீண்பொருதெய்திக்
குஞ்சரமும்வென்றுகுணமாலையலனுண்ட-

1797.(உ)கந்துக்கடனென்றநகர்க்காதிமுதுநாய்கன்
முந்திப்பெறப்பட்டமகன்முரிச்சிலைத்தடக்கைச்
சிந்திப்பவராவலமறுசீவகனென்றோழ
னந்திலொருநாளவனையரசனொருதவற்றால்.

1798.(ங)தொடிகடவழ்வீங்குதிரடோளிறுகயாத்துக்
கடிகடவழ்குழன்மகளிர்க்கிந்துமனங்கரியக்
கொடிகடவழ்மாடநகர்க்கொல்லவெனமாழ்கி
யிகடவழ்ந்திட்டபடநாகமெனவீழ்ந்தாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கற்றுப் பின் நிரைமீட்டுக் கலுழவேகன்மகளை யாழாலேவென்றெய்தி யானையையும்வென்று குணமாலையலனுண்டநம்பி என் தோழனும்; அவனும் யாதென்ற சிந்திப்பவர் அவலமறுதற்குக்காரணமான சீவகனென்னுமிதுவாம். அந்நகரிடத்தே ஒருநாளிலே அரசனுடையதொரு தவற்றலேகந்துக்கடனென்றநாய்கன், தான் முற்படப்பெற்ற மகனுடைய முரிச்சிலைத்தடக்கையையுடைய தோளைச் சிலைத்தொழில்செய்யாமல் இறு கும்படி மனத்தைப்பிணிக்க, பின்பு அவ்வரசன் அவனை மகளிர் மனங்கரிய நகரிலேகொல்லவென்று தேவதீத்தன்சூத, விசையமாழ்கிவீழ்ந்தாளென்க.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகலுமென்னப் புகுகின்றான், கொல்ல வென்றவளவிலே வீழ்ந்தாள். அரசன்கொல்லும்படி அவன்சென்று கொலைக்களங்குறுகலுமெனப் பொருளுரைக்க. நாய்கன்பிணிக்கவென்க. இடிகள் உடம்பெங்குந்தவழ்ந்த நாகமென்றது இல்பொருளுவமை. “மோட்டு முதுகீர்” (சீவக. களஅஅ) என்னும் கவிதொடங்கி-கொல்லவென்ற சொல்லோடேமுடிக்க. ஒருபெண்ணுயிரைக் காத்தவனைக் கோதல் அறன்ன்மை யின், அரசன் தவறென்றார். யாத்து - யாக்க. (உஉ௦-௪௨)

வேறு.

1799. மாதவப்பெருமைவண்ணமாநகர்நம்பிக்குற்ற
வேதத்தைக்கேட்டலோடுமிருகணும்பிறழ்ந்துமாழ்கிக்
காதற்றம்மகனுக்குற்றவையெனக்கலங்கிவிழ்ந்தா
ராதலானங்கையாரேயருள்பெரிதுடையரென்றார்.

(இ - ள்.) நகரிலே நம்பிக்குப்பிறந்த ஏதத்தைக்கேட்ட அளவிலே தம்
மகனுக்குற்ற வையென் றுகூறும்படி இருகண்ணும் மேலேசெருகி அறிவழி
ந்து கலங்கிவிழ்ந்தார்; ஆதலால் தாமேபெரிதும் அருளுடையாரிருந்தார்;
இங்ஙனமருளைப்பிறப்பித்த தவப்பெருமையின்வண்ணம் இருந்தபடியென்
னென்றாரென்க. (உசந)

1800. மாழ்குபுமயங்கிவிழ்ந்தமாபெருந்தேவிதன்னை
யாழ்துயரவித்தற்கொத்தவரும்பெறல்யோகநாடிக்
காழ்பாரிந்தரைத்தசாந்தின்களிதருநீரிற்றேற்ற
யாழ்புரைகிளவியாற்றாண்மயங்கிவிழ்ந்தாற்றுகின்றாள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வீழ்ந்ததேவியை வருத்தந்தீர்த்தற்கொத்த மருந்
திதுவென்றுநாடி முத்துவடத்தையறுத்துக் கூடவரைத்தசந்தனக்குழம்போ
டே தந்த பனிரீராலேதேற்றத் தெளிந்து யாழ்போலுங்கிளவி ஆற்றாளாய்
அழாரின்றாளென்க.

கையாற்றின் நீங்கிநின்றாள்.

(உசச)

வேறு.

1801. கைம்மாண்கடற்படையுட்காவலனையாண்டொழியப்
பொய்ம்மாமயிலூர்துபோகிப்புறங்காட்டுள்
விம்மாந்தியான்வீழ்விழ்ந்தேன்றுணையாகி
யெம்மானேதோன்றினுயென்னையொளித்தியோ.

கை - படைவகுப்பு. ஐ, அசை. விம்மாந்து - பொருமி.

(இ - ள்.) என்பிள்ளாய்! அரசன்படுதலாலே யான் பொறிமயிலேயூர்து
போய்ப் புறங்காட்டிலேவிழ அங்ஙனம்வீழ்ந்தேற்குத் துணையாய்த்தோன்றின
நீ இப்பொழுது என்னை யொளிக்கின்றாயோவென்க. (உசரு)

1802. கையாரிலங்கெஃகிற்கந்துக்கடன்கொடுபோய்
மொய்யாருவகையனாய்முற்றிழைக்குத்தான்கொடுப்ப
நையாள்வளர்த்தசுநந்தைநவையுறவென்
னையாவென்னையாவென்னையாவகன்றையே.

கந்துக்கடன் சுநந்தையென்றது, வருவார்கூறக்கேட்டு.

(இ - ள்.) கந்துக்கடன் செறிவுநிறைந்த உவகையனாய் எடுத்துக்கொண்
டுபோய்ச் சுநந்தைக்குக்கொடுப்ப வருந்தாதேவளர்த்த அவள் வருந்தும்படி,
என்னையா! அக்ன்றாயே என்க.

விரைசொல்லிக்காதலின், மூன்றாயிற்று. என்னையா, விளியன்று ; இரக்கக்குறிப்பு. நினை வளர்த்தற்குரிய நல்வினையுடையவரும் வருந்த அகன்றாயே என்றார். (உசசு)

1803. மின்னிரைத்தபைம்பூண்விளங்கிலவேல்வேந்தன்

ரக

ங்

யாகா

யே.

(ங் - ன்.) என்னரசே! வேந்தன் மேல்விளையும்படியைக்கூறிய மூன்று கனவும் புணையாக இறந்துபடாதிருந்தேனுக்கு வலியாகாதே என் பூசலையும் கோராதே இறந்தாயே என்க.

ஒன்றுபயத்தலின், ஒழிந்தவிரண்டும் பயக்குமென்றிருந்தான். அரசன் நீயுயிர்கொண்டிருந்து நின்றபுதல்வனும் பகையைவெல்கென்று போகவிடுத்தலின், என் பூசலென்றான். கோராதே - முடியாதே. (உசஎ)

1804. கோவமாவாக்குடியோம்பிநிங்குடைக்கீழ்ப்

பாவமேசெய்தேன்பரிவெலாரீங்கிஹ்

போவம்மாவென்றுரைப்பப்போவேன்முன்போயின

யாவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே.

அம்மா - அழகியதிரு. ஓம்பி-ஓம்ப. அரசனுடனிந்திலேன் ; இருந்து பகையையும் வென்றிலேனென்று பாவமேசெய்தேனென்றான். பரிவு - தானினைத்தவையுடையதரிவு. போவம்மா : அம்மை, அம்மாவென விளியேற்றது ; “முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி, யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே” (தொல். விளிமாபு. சூ. ௧) என்றதனால். அம்மாவென அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விலாவனை, “கடிசொ லில்லை” (ஹெ எச்ச. சூ. ௫௬) என்பதனாக்கொள்க. அன்றி, அம்மவென்ற அகரவீற்றிடைச்சொற் கேட்பித்து உரையசையாயவிடத்து, “உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்” (ஹெ உயிர்மயங்கு. சூ. ௧0) என்பதனானின்று அதுபின்பு, “அம்மவென்னு மசைச்சொ னிட்ட, மம்முறைப் பெயரொடு சிவனு தாயினும், விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே” (ஹெ விளிமாபு, சூ. ௩௬) என்பதனால், அம்மாகொற்று’ என்றவழிக்கொற்றுவென்பது எதிர்முகமாக்கத் தான் கோர யென்னும் பொருளாத்து அதனொடுகூட எதிர்முகமாக்கி நின்றதாதலிற் பிரிந்து நின்று விளியேலாதென்றுணர்க. இதனாற் பிள்ளாயென விளித்தல்பொருள் தாது.

(ங் - ன்.) உலகைக்காத்துச்செல்வத்தையுங்கொடுத்தலிற் கோவும் அழகியதிருவுமாய்நின்று நின்குடைக்கீழ்க்குடியை நீயோம்ப, அதனைக்கண்டு யான் பரிவுநீங்கிஹ் பின்பு, அம்மா ! நீ துறந்துபோவென்னப் போவேன் முன்னே போனாய் ; அந்நவம்மபோன நீ ஆ ! ஐயோ ! ஐயோ ! ஐயோ ! இனி அகன்றே விட்டாயோ ? இதற்குக்காரணமென்னென்க.

ஆ, இரக்கக்குறிப்பு. ஏகாரம், வினை.

(உசஅ)

1805. கோமான்மகனே குருகுலத்தார்போரேறே

நார்

காமாகடலுட்கலங்கவிழ்த்தேன்கண்ணுணர்

யோ.

குருகுலத்தார் பலருளராதலன், 'ஏமாநகத்ததற் றகைவா' என்றான். உவப்பின்கட்புதல்வனைக் கூறுவதனை ஈண்டுக்கூறி, 'காமா' என்றான். கலங்கவிழ்த்தது - அரசுசெய்தது. கண்ணுணர்நோக்காதென்றது, நீ பகைவென்றால் யான் நின்றந்தையை நோக்கி அழுகின்றநீரை நோக்காதேயென்றவாறு.

"கண்ணுணர்" என்றும் பாடம்.

(இ - ள்.) மகனே ! ஏறே ! இறைவா ! உயிரே ! காமா ! தாராய் ! என் கண்ணீரோக்காதே போகின்றையோவென்றொளன்க. (உசக)

1806. கந்தார்களியானைக்காவலனார்கான்முனையை

வந்தார்வாய்த்தீதின்மைகேட்டுமறைந்திருந்து

நொந்தேன்பலகாலுநோயோடேவீகின்றே

னந்தோவறனேமற்றற்றேனலாற்றேனல்.

(இ - ள்.) சச்சந்தன்பின்னையைத் தீதின்மையை வந்தார்கூறக்கேட்டு நோன்பிலேமறைந்திருந்து பலகாலுநொந்தேன் ; நொந்தயான் அந்தோ ! இனி ஆற்றேன் ; ஆற்றேன் ; ஆதலின், 'அறனே ! இந்நோயுடனே இறவா நின்றேனென்க. (உரு0)

1807. முன்னொருகாலென்மகனைக்கண்டேனென்கண்குளிரப்

பின்னொருகாற்காணப்பிழைத்ததென்றேவிரகா

ளென்னொப்பார் பெண்மகனிரிவ்வுலகிற்றேன்றற்கென்

றன்னப்பெடைநடையாளாய்மயில்போல்வீழ்ந்தனளே.

(இ - ள்.) நடையாள், தேவிகாள் ! என்மகனை என்கண்குளிர முன்னொருகாற்கண்டயான் பின்னொருகாற்காண்டற்குத் தப்பின தீவினையாது ? அதனைக் கூறுவீர் ; இனி என்னைப்போற் பாவிக்காளாமகனிரி தோன்றற்க வென்று அரற்றி வருந்தினமயில்போலே வீழ்ந்தாளென்க.

அரற்றுகின்றவள், இங்ஙனமரற்றினாளென்று, "மாழ்குபு" (சீவக.கஅ00) என்னுங்கவிமுதல், ஒருதொடராகமுடிக்க. தாபதர்க்குக் குலமுதலியனகூற லாகாதென்றவள் தன்னுணர்வழிந்து அரற்றினமையிற் குலனையன்றி மறை பொருளெல்லாங்கூறினாள் ; தோழர்நல்லினை அங்ஙனமிகழ்த்திற்று. (உருக)

1808. புண்மல்குமத்தகத்தபோர்வேழம்பொற்பழித்த

மண்மல்குதாரான்பெருமாட்டிவாய்மொழிகேட்

டுண்மல்குநெஞ்சினராயொய்யெனவேவெய்துயிராக்

கண்மல்குநீரார்முகமுகங்கனேக்கினரே.

தோட்டி நீவாதுகிடத்தலிற் புண்மிக்கமத்தகம்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனேறின யானையைக்கொன்ற பண்ணுதல்மிக்க
ரயுடைய சச்சர்தன்தேவியது வார்த்தையைக்கேட்டு அரசன்பட்ட
தற்கு வெய்துயிர்த்துத் தேவியிருந்ததற்கு மகிழ்ச்சிநிறைந்தநெஞ்சினராய்க்
கண்மல்குநீரையுடையராய் அவர் தம்மின் முகம் பார்த்தாரென்க.

“ஆவுதிமண்ணி” (மதுரை. சகச) என்றார்பிறரும். கூற்றிற்றிக்
குறிப்புநிகழ்த்தது, வழிபாடுதோன்ற. (௨௫௨)

1809. கண்டீர்குறும்வினைந்தவாறென்றாராய்
வண்டாரார்வண்கடகமின்னத்தங்கைம்மறித்துக்
கொண்டாங்கடல்வேலிகீழ்மகனைக்கூற்றமா
யுண்டாமுயிரென்றுவப்பெழுந்தாடினரே.

(இ - ள்.) தாரார், காரியமுடிந்தபடி கண்டீரென்று வெளியாகக்
கூறினாராய், இவன் ஒருபொருளோவென்று கைம்மறித்து இனிக் கூற்ற
மாய்க் கீழ்மகனுயிரையுமுண்டோம்; உலகையும் கொண்டோமென்று கூறி
உடம்பு உவகைமிக்கு ஆடினாரென்க. (௨௫௩)

1810. வீழ்ந்துமயில்போல்வியைகிடந்தானைத்
தாழ்ந்துபலதட்பந்தாஞ்செய்யவேல்பெற்று
போழ்த்தகன்றகண்ணாள்புலம்பாவெழுந்திருப்பச்
சூழ்ந்துதொழுதிறைஞ்சிச்சொன்னாவன்றிறமே.

(இ - ள்.) விசயை மயில்போலே வீழ்ந்துகிடந்தவனைத் தாழ்ந்து பல
குளிர்ச்சிகளைச்செய்ய உணர்ச்சிபெற்று அரசனுயிரைப் போழ்த்தகன்ற
கண்ணொழுந்திருப்ப, கைகுவித்து வணங்கிச் சூழ்ந்து அவன்பிழைத்தபடி
ரென்க. (௨௫௪)

வேறு.

1811. கொலைக்களங்
நிலைக்களமிதுவெனநீக்கநீங்கினு
னிலக்கணமடப்பிடியியைந்தொர்போதக
மலைக்கணத்திடைமகிழ்ந்தனையமைந்தனே.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகுதலும் தேவன் நீக்கினென்று தேவதத்
தன் கூறப்புகுந்ததனைத் தாம் கொண்டுகூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) போதகம் மடப்பிடியோடு இயைந்து மகிழ்ந்தாற்போலக்
குணமாயோடு மகிழ்ந்திருந்தமைந்தன், தன்னை அரசன்கொல்லும்படி
தான் கொலைக்களத்தைக் குறுகின அளவிலே, ஒருதெய்வம் தன்னுணர்வாலே
பார்த்த இஃது இடமென்றுநீக்க, அத்துன்பத்தை நீக்கினென்று கூறின
ரென்க.

மலைக்கணம், தோழர்க்குவமை.

(௨௫௫)

1812. பூவுடைத்தெரியலான்போர்வைநீத்தினிக்
கோவுடைப்பெருமகனாதல்கொண்டனஞ்
சேவடிசேர்ந்தனந்தொழுதுசென்றென
மாவடுநோக்கியுண்மகிழ்ந்துகூறினான்.

சென்று - செல்ல.

(இ - ள்.) யாங்கள் நின்னைத்தொழுதுபோதற்குச் சேவடியைச்சேர்ந்
தேம் ; அங்கனஞ்சேர்ந்தயாங்கள் தெரியலான் தன்னை வணிகனென்று
மறைத்த போர்வையைக்கைவிட்டுத் தான் அரசனாதலைக்கண்டமென்று
கூற, அதுகேட்டு விசையையும் மகிழ்ந்த ஒருமொழிகூறினானென்க. (௨௫௬)

வேறு.

1813. தரணிகாவலன்சச்சந்தனென்பவன்
பரணிராட்பிறந்தான்பகையாவையு
மரணிலானென்கட்டங்கியவன்பிணு
விரணியன்பட்டதெம்மிறையெய்தினான்.

(இ-ள்.) பரணிராட்பிறந்தானாகிய சச்சந்தன் அந்நாளின்விசேடத்தான்
பகையெல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாவலில்லாதவன் ; என்னிடத்தேதங்கிய அன்
பாலே தரணியைக்காவாளுய்ப் பின்பு இரணியன்பட்டதனைத் தானும்பட்டா
னென்க.

இன்ன ராட்பிறந்த இன்னானென்றல் அரசர்க்கு மரபு. பரணி யானே
பிறந்த நாளாதலின், அதுபோலப் பகையை மதியானென்றான். இரணியன்
பட்டது - தன்னை இடிக்குந்துணையார் சொற்கொள்ளாதே (குறள். சசுஎ)
வேறொருதத்துவமின்றென்றதனாற் கேடுவிளைந்து உதவியின்றி நின்றநிலை ;
இறைவனுற்றது - அமைச்சர் நிலமுந்திருவும் நீங்குமென்றது கொள்ளாதே
கட்டியங்காரானே எனக்குள்ளானென்று பின் உதவியின்றிநின்றநிலை. காவலன்,
'உண்ணலன்' போல் ஈண்டு மறையையுணர்த்திற்று. (௨௫௭)

1814. விசையென்றுலகோடியவீறிலேன்
பசையினொற்றுஞ்சியான்பட்டதீதெலா
மிசையநம்பிக்கெடுத்தாரைத்தென்னுழை
யசைவின்றையனைத்தம்மினெனச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) அங்கனமெய்தியவன், விசையென்று எங்கும்பார்த்த நல்
வினையிலாதேன்மேல்வைத்த பற்றால் தஞ்சுதலாலே, யானுற்ற தீங்கெல்லா
வற்றையும் நம்பிக்கு முறைமைப்படக்கூறி இதனால் அவன்வருந்தாதபடி
ஐயனை என்னுழைத்தாரும்இனென்று கூறினானென்க. (௨௫௮)

1815. கோதைவேனம்பிக்கல்லதையிப்பொருள்
யாதுந்கூறன் மின்யாரையுந்தேறன்மி

னேதமின்னனவின்னணமெய்தலாற்
பேதையாரொடும்பெண்ணொடும்பேசன்மின்.

(இ - ள்.) இக்காரியத்திற் சிறிதும் சேவகனுக்கல்லது பிர்க்குக் கூறன்
மின்; யாவரையும் தேறன்மின்; இத்தன்மையவாகிய சூற்றங்கள் நனைவின்
பும் வருதலின், அறியாதாருடனும் மகளிருடனும் பேசன்மினென்றொள்க.

இன்னனவென் றது, தான்பிறப்புணர்த்திய அதனை. இன்னனமென்
றது, தன்னினைவின்றி விலாவத்திற்கூறிய அதனை. (உருக்)

1816. பகைவருள்ளமும்பாம்பின்படர்ச்சியும்
வகைகொண்மேகலைமங்கையர்நெஞ்சமு
மிகைசென்மேகத்துமின்னுஞ்செந்நிலல்லா
புகைசெய்வேலினீர்போற்றுபுகென்மினே.

மிகை - மேல்.

(இ - ள்.) வேலினீர் ! பகைவர் நெஞ்சம், பாம்பின்போக்கும், மகளிர்
நெஞ்சம், மின்னும் செவ்விதாகநிலல்லாவாதலின், உள்ளத்தையும் நெஞ்சை
யும் பேணி ஒழுகுமினென்றொள்க. (உசு0)

வேறு.

1817. வணக்கருஞ்சிலையினையொருமதியெல்லையாளுட்
குணத்தொடெமலிந்தபாதங்குறுகயாங்கொணர்ந்தபின்பைப்
பணித்ததேசெய்துபற்றார்பகைமுதலடர்த்துமென்றார்
மணிக்கொடிமாசண்டன்னுண்மற்றதேதுணிமினென்றாள்.

(இ - ள்.) யாங்கள் குணத்தொடெமலிந்த சேவகனை ஒருதிங்களளவாகிய
நாளுக்குள்ளே நின் திருவடியைச் சேரும்படி கொணர்ந்தபின்பை அருளிச்
செய்த காரியமே செய்து தழும்பேறிக்கிடந்த நிறைந்த பகையைமுற்பட
அடர்ப்பேமென்றார்; அவளும் அதுவே துணிமினென்றொள்க.

பிறரால் வணக்கருஞ்சிலை அடிப்பட்டபகை - கட்டியங்காரன். (உசுக்)

1818. பொறிதவநெருங்கநோற்றுப்புக்கரநிறைந்தகொள்கைச்

வெறிகமழ்சோலைநண்ணிவேண்டியவடிசில்கைதொட்
டெறிபடையெழுகவென்றார்வளையெழுந்தார்த்தவன்றே.

(இ - ள்.) ஐம்பொறியும் புலன்களிற் செல்லுகின்ற வேட்கை மிகவும்
நெருங்கும்படி நோற்றுக் சூற்றமறநிறைந்த விரதங்களைபுடைய விசயை பா
தத்தை வணங்கியிண்டு நண்ணி உண்டு படையெழுகவென்றார்; வளையெழுந்து
ஆர்த்தவென்க.

தவவிசயை-முற்பவத்தில் தவத்தையுடைய விசயையென்றொருபெயர்.()

1819. பைந்துகின் மகளிர் தேன்சோர்பவளவாய்திகழநாணிச்
வணந்துடைப்பதேபோ

விந்திரகோபங்களவியிறகுளர்கின்றமஞ்ஞை
யந்தரத்திவர்தபாய்மாவரும்பொற்றாராவத்தாலே.

திகழ, இடக்கர்.

(இ-ள்.) மகளிர் தமது வாய்திகழ்தலாலே, அதற்குநானி அது திரு
முபாயம்நினைந்து கூந்தலைக்குழைத்து அச்சிவந்தவண்ணத்தைத்துடைக்கின்ற
தொழிலைப்போலே கோபத்தைக்கொளி இறகை உளர்கிறமயில்கள் மாவின்
தார்மணியோசையாலே பறந்தனவென்க. (உசுஉ)

1820. சாந்தின்மேற்றொடுத்ததீந்தேன்றண்மதிக்கோடுபோழ்ப்
போந்துமட்டருவிவீழும்பொன்னெடுங்குன்றுமந்த
ணைந்துபூங்காவுகுழந்தவிரும்புனல்யாறுநீந்தி
மாந்தரோமலிந்தநாடுமடுத்ததுன்சென்றதன்றே.

தேன், ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அப்படை, சந்தனத்திலேவைத்த இரூலைமதிக்கோடுகிழித்த
லாலே அதின்மட்டு அவ்விருவினின்றும் போந்து அருவிபோலேவீழும் மாந்
தரியங்காத் குன்றையும், யாற்றையுங்கடந்து மாந்தரோமலிந்த நாட்டிலே
சென்றதென்க. (உசுச)

1821. மதுக்குலாமலங்கன்மாலேமங்கையர்வளர்த்தசெந்தீப்
புதுக்கலத்தெழுந்ததீம்பாற்பொங்கலினுரையிற்பொங்கிக்
கதிர்த்துவெண்மாடந்தோன்றுஞ்செவ்வெயிற்காதநான்கி
னதிக்கரைவந்துவிட்டார்நச்செயிற்றரவோடொப்பார்.

(இ - ள்.) தேனறாத அசைகிறமாலையையுடைய மங்கையர் வளர்த்த
தீயாலே பொங்கிப் புதுக்கலத்தினின்றும்மெழுந்த பாற்பொங்கலினுடைய
துரைபோலே இட்டிகையாற்செய்த எயிலுக்கடந்து வெண்மாடந்தோன்றும்
ஏமமாபுரத்திற்கு நாத்காதத்தனவில் நதிக்கரையிலே, அரவோடொப்பார்
சென்றுவிட்டாரென்க.

எயில், ஆகுபெயர். வரவு, செலவினையுணர்த்தும். (உசுரு)

1822. மானயாரோக்கியர்மருங்குல்போல்வதோர்
கானயாற்றடைகரைக்கதிர்கண்போழ்கலாத்
தேனயாம்பூம்பொழிற்றிண்ணைவெண்மணற்
ருணையாநால்வருந்தண்ப்பின்றெய்தினார்.

கான: அ. அசை. கண் - இடம். தேனினரீங்கமாட்டாதுவருந்தும்.
மானயா நால்வரும் - தானையுண்டாதற்குக் காரணமான நால்வரும்.

(இ - ள்.) மான்வருந்து நோக்கியரிடைபோலும் துடைக்கமும் அழகு
மடைய கானயாற்று நீரடைகரையிற் பொழிவில் உயர்ந்த மணலிலே நால்
ரும் சென்றாரென்க. (உசுக)

1823. வார்த்துதனறுளததுமடயியர்ததுவாராமண
லார்த்துபோதருந்தவிசுத்ததொத்துமேற்
றுார்த்துதேன்வண்டொடுதுதைந்துப்புக்கவர்
போந்துபோக்கரியதப்பொழிலின்பெற்றியே.

(இ - ள்.) அப்பொழிலின் மன்மை, வைத்ததேன்வார்த்து துளித்துப்
பூவின் மதுஒழுகி மணலிலே போது ஆர்ந்து தவிசுத்ததொத்து மேல்வெளி
யடங்கித் தேனும் வண்மும் நெருங்கி உள்ளேபுக்கவர்க்குப் புறப்பட்டுப்போத
லரிதாயிருந்ததென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக.

(௨௬௭)

1824. தாதணிகொழுநிலிருந்துதன்மதுப்
போதணியலங்கறும்பொருவின்மார்பனை
யாதுநாமடைதிறமுரையினீரெனக்
காதலாற்பதுமுகன்கண்டுகூறினான்.

(இ - ள்.) அப்பொழிலினிலேயிருந்து சேவகனை யாமடையுந் திறம்
யாது ? அதனை நீருமையினென்ற அளவிலே, பதுமுகன் விசாரித்துக் காத
லோடே கூறினானென்க.

(௨௬௮)

1825. (க) திருக்கிளர்மன்னவன்சேனைமாநகர்
பொருக்கொளியினிரைகோடுங்கொண்டபின்
முருக்கொளிமலரடிமூரிமொய்ம்பனைச்
செருக்களத்தெதிர்ப்படச்சிதைவதில்லையே.

1826. (உ) சேட்குலாஞ்சிலையொழிதினைத்தபின்னவர்
வாட்கலாம்வலித்தமர்தொடங்கின்வல்லையே
மீட்கலாம்விருப்புடைத்தெழுகவென்றுதன்
னாட்கெலாஞ்செப்பினனலர்ந்ததாரினான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல். என்றது, துரியோதனன்
விராட்புரத்தே நிரையடித்துத் தருமன்முதலாயினாருண்மையுணர்ந்ததற்கு
யாரும் இவனுண்மையை உணருகின் மதன்மையொக்கும்படியென்றவாறு.

(இ-ள்.) பொருவுக்கு மன்னன் ஒளிரினையை யாமுங்கொள்வேம்; கொ
ண்டபின்பு, சேவகன்மீட்கவந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தேகாண்டற்குச்
சிதைவதில்லை; அதற்குக்காரணம்; வளைந்தவல்லுடனே தூரத்தேபொருதபின்
அவரணுகி வாட்போரைத்தொடங்கின் நாம் படையைக் கடுகமீட்கலாம்; ஆத
லான், இதுவிருப்புமுடைத்து; இனி எழுகவென்று தன்னை யொழிந்தமூவர்க்
குக்கூறி, பின்பு, அவன் படைக்குக்கூறினானென்க.

(௨௬௯ - ௭0)

1827. (க) இருங்கடன்மணிரையெய்திநாங்கொண்டபின்
னருங்கடியணிநகரையனங்கில்லையேற்

பெரும்படைதான்விற்பின்றிரீங்கிற்பழி
தரும்படித்தன்நியுஞ்சாற்றுவல்கே

1828.(உ)மஞ்சகுழ்விசும்பிடைமணந்துமின்மிளிர்வபோல்
வஞ்சமின்மறவர்வாண்மிளிர்ந்துபாய்குருதியுட்
குஞ்சரங்குளிப்பதோர்நீத்தமாமாதலா

1829.(ங)என்றனன்புத்திசேனென்னுநான்மறையினா
னன்றதேபொருளெனநால்வருமிருந்துழி
யொன்றிமுன்விடுத்தவர்மூவரொற்றாட்கள்வர்
தின்னிதாற்பட்டதென்றியம்புகின்றார்களே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.)புத்திசேனென் னுமந்தணன், யாமெய்தி நிரையைக்கொண்ட
பின் அருங்கடியணிகரில் ஐயனில்லையாயிற் பெரும்படைவரும்; அதுவர்
தால் அஞ்சினரைப்போலே யாம் மீண்டுபோந்தாற் கெட்டார்களென்று
பழிதரும்படியாயிருக்கும்; அதுவன்றியும் பின்னுமொன்றுகூறுவேன்; அத
னைக்கேண்மின்; யாம் மீளாமல் நின்றால் மின்போல மறவர்வாண்மிளிர்ந்
தாற்பிறந்த ஒளியையுடைய குருதியிலே யானை குளிப்பதொருகுருதிப்பெருக்
குண்டாம்; ஆதலால் ஒழியாதகொள்கையீர்! இனி இதனையும் எண்ணிக்குழு
மினென்றான்; என்றபின்னும் பெரிதும் பதுமுகன்கூறிய அதுவே காரிய
மென்று நால்வருமிருந்த அளவிலே, தாம் பொருந்தி முன்பேவிடுத்தவராகிய
ஒற்றாட்கள்மூவர்வந்து இன்றுபிறந்தசெய்தி இதுவென்றுகூறாநின்றாரென்க.()

1830. (க) வனையசந்தரமென்னும்வாரணமால்வரை
முனையிளந்திங்கள்போன்முத்துடைக்கோட்டது
கிளையிளம்பிடிக்கொஞ்ஞாற்றிடைக்கேழாக்
கனையவஞ்சனவரையனையதக்களிற்றோ.

1831. (உ) கடுமதக்களிப்பிழைற்காரெனமுழங்கலின்
விடுகலார்பாகரும்வெருவரக்கொன்றிடப்
பிடியொடுங்கந்தனைவின்நிரீருருள்பிளர்
தடுகளிற்றந்தப்போதிகைபரிந்தழன்றதே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வனையசந்தரமென்னும்வாரணம் கோட்டதாயிருக்கும்; பிடி
களுக்கிடையிலேநின்று நிறத்தையுடைய அரக்களாவின் அஞ்சனவரையனை
யதாயிருக்கும்; அக்களிறுதான் மதத்தாலே முழங்கலிற் பாகரும் விடுகலரா
யிருந்தார்; அவ்விடுகளிற்றுவெருவரும்படி கொன்றிதேற்கு அனைவின்றிப்
பிளந்து பரிந்து அழன்றதென்க.

நீருருள்-சகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீரே ந்நியருட்டுவதொன்று. இனி
நருள்பிளந்தென்றோதின், உள்ளீரலைப்பிளந்து கொன்றிடவெனக்கூட்டுக.
அந்தப்போதிகை - பின்னங்காலிற்சங்கிலி. (௨௭௪ - ௫)

1832. கண்ணுமிழ்தீயினுற்சுடநிறங்கரிந்தபோற்
பண்ணுமிழ்வண்டிலாய்ப்பாத்தாராநின்றசீ
ரண்ணலங்களிற்றிணையடக்கினுன்சீவகன்
வண்ணமேகலையினுர்மனமெனப்படிந்ததே.

(இ - ள்.) கண்ணிற்றீயாற்சடுதலின் நிறங்கருகினுற்போலும் வண்டு
உலாவப்பட்டுப் பரத்தலைத்தாராநின்ற சீரையுடைய அக்களிற்றைச் சீவகனடக்
கினுன் ; அப்பொழுது அவனிடத்தே மகளிர்மனந்தாழ்ந்தாற்போல வந்து
தாழ்ந்ததென்க.

'வண்டிலாம்பார்த்தா' என்பபாடத்திற்கு வண்டிலாங்களிற்றைப் பார்க்
கின்றசீரை நமக்குத்தருதற்கு அடக்கினுனென்க. (௨௭௫)

1833. இறுவரையிவர்வதோரிலங்கெயிற்றரியென
வுறுவரைமார்பினுன் றாசங்கொண்டொய்யெனப்
பெறலருங்குஞ்சரமேறலிற்பெருஞ்சன
மறைகடற்றிரையொலித்தாங்கெனவார்த்ததே.

(இ-ள்.) மிக்க வரைபோலுமார்பினுன் பெரியவரையிற்பாய்வதோர் அரி
யென்னும்படி படிவித்தற்கரிய குஞ்சரத்தைப்புரோசைக்கயிற்றைப் பிடித்
துக்கொண்டு விரைய ஏறுதலாலே சனம் சமுத்திரம் ஆங்கெயொலித்த
தென ஆர்த்ததென்க. (௨௭௬)

1834. அங்கையந்தலத்திலைப்புதாதையெனக்
கொங்கலர்கண்ணியான்கொம்மைதான்கொட்டலும்
பொங்கியவுவகையிற்பொலிந்துமாக்களிறவன்
றங்கியபயிர்த்தொழிறடக்கையாற்செய்ததே.

(இ - ள்.) கண்ணியான், அப்புது அப்புது, ஆதுஆது, ஐஐ என்றுகூறி,
அங்கையாகிய அழகியதலத்தாற் பொய்க்கத்தட்டின அளவிலே, அக்களிறு
உவகையாற் பொலிந்து அவன்கட்டங்கிய பயிராற் றொழில்களைத் தன் கை
யாலேசெய்ததென்க.

பயிராவன : பரிபரியென்பனமுதலியன. தொழில்-தோட்டி முதலியன
எடுத்துக்கொடுத்தல். (௨௭௭)

1835. கொட்டையம்புரோசைதானிருவடங்கொண்டுடன்
கட்டினுன்கருவலித்தடக்கையாற்றோட்டியு
மிட்டனனிரண்டுனியிழக்கொளீஇயிலங்குபொற்
பட்டமும்பனிவரையின்னெனக்கட்டினுன்.

(இ - ள்.) கொடிய வலியையுடைய கையாலே தலையின் மணிமுடியை யுடைய புரோசைக்கயிற்றை இரண்டு வடங்கொண்டு சேரக்கட்டினான் ; கட்டி, நெடுந்தோட்டியையும் குறுந்தோட்டியையும் தம்மிடமிருந்து அதின் கழுத்திலேயிட்டான் ; இட்டுக் கயிற்றைக்கோத்துப் பட்டத்தையுக்கட்டினான்.

(௨௭௧)

1836. கச்சையுமீக்கினன்கறங்கிருமணியணிந்
தச்சுகொழுந்தொடர்யாப்பழித்தடியினை
யுச்சியும்புரோசையுட்குளிப்பவய்த்துறுவலி

அச்சுகொழுந்தொடர் - விசையாதபடி மாங்களிலே இரும்பைத் தைத்துக் கழுத்திலே மாலைபோலேயிடுவதென்று.

(இ - ள்.) உறுவலி கீழ்வயிற்றிற்கட்டுங் கச்சையுக்கட்டினான் ; கட்டி இரண்டுபக்கத்திலே மணியையுமணிந்து தொடரையுக்கட்டிவழித்து அடியிரண்டினுச்சியையும் புரோசைக்குள்ளேயழுந்தச்செலுத்திய புலிமுகப்பில் இருக்கின்ற அரசனும்புகழ்ந்து விரும்பும்படி வந்துதோன்றினென்க. (1)

1837. கோற்றொழிப்புரிசையுட்கொற்றவனின்றைய
னேற்றியல்காண்டிராமியவட்டருகென்னவே
காற்றெனக்கடலெனக்கருவரையுருமெனக்

(இ - ள்.) தொழிபோலேவளைந்தபுரிசையிலே கொற்றவன் பொருந்தவந்து நின்று நாம் ஏற்றினதாயல்பைக் காண்போம் ; இவ்விடத்தேகொண்டு வருகவென்ன, அவனும் விசையாற் காற்றென, ஒலியாற் கடலென, வடிவால் வரையென, அச்சத்தாலுருமென, கொடியாற் கூற்றென அதனையுள்ளே கொண்டுபுக்கானென்க.

(௨௮௧)

1838. குழுவியஞ்செல்வனோர்குன்றுகொண்டொய்யென
வழிகிதாப்பறப்பதேபோலவுமார்புயன்
மழையையூர்த்தோடுமோர்வானவன்போலவு
மெழுதலாகாவணமிருந்தனென்பவே.

(இ - ள்.) இளஞாயிறு ஒருகுன்றைக் கவானிடைக்கொண்டு கடுகப்பறக்கின்றதொழிலைப்போல் தன்னிடத்தே தொழிலையுடையனாயும், மழையையேறியோடுந் தேவனைப்போலத் தன்னிடத்தேதொழில் கிடக்கவும் எழுதலாகாதபடியிருந்தானென்க.

(௨௮௨)

1839. வீணைகலத்திகிரியும்வாழியிர்மேற்செலுங்
கணைகடுங்கதழ்பரிக்காலசக்கரமும்போல்
விணைதருவட்டமும்வீதியும்பத்தியு
மிணையவையேமுறவிமைப்பினிணையற்றினன்.

கனகமலக்கதழ்பரி - மிகவுங்கடிதாடிய மிக்கசெலவினையுடைய.

(இ - ள்.) திகிரியுஞ்சக்கரமும்போலே தொழிற்குத்தக்க வட்டமும்வீதியும் பத்தியுமாகிய இத்தன்மையவற்றைத் தப்பாதபடியே ஒருகணத்திலே நடத்தினானென்க. (உஅ௩)

1840. ஒருவனேகளிறுமொன்றோருநாறுயிர்த்
திரிவவேபோன்றனதிசையெலாங்குஞ்சரக்

ன

ம.

ஒரும், அசை.

(இ-ள்.) அதுகண்டு அரிதென்றுணர்ந்த அரசவைதானும், ஒருவனே, களிறுமொன்றேயாயிருக்கவும் ஏழின்படி திசையெல்லாம் எண்ணிறந்தயானை திரிவனபோலேயிருந்தன; ஆதலால் இவனல்லது இவ்வுலகிற் குஞ்சரமேறு தற்கு மற்றொருவனிலானென்று கூறி அமைகவென விலக்கிற்றென்க. (உஅ௪)

1841. வள்ளுகிர்நுதியினால்வரிதுதலுறுத்தலு
முள்ளுணர்குஞ்சரம்மொய்யெனநின்றலு

ன

நீர்

(இ-ள்.)தோட்டிநுதியென்னும்புகிர்நுதியால் துதலிலேயுமுத்தின அளவிலே இவன்மனத்தையுணரும்பாணை கடுகநின்றதாக, மணியிசைத்தன; அப்பொழுது சனம் அதிசயித்துக் கைவிதிர்த்ததென்க.

ஒடுகின்ற விசையாலே ஒலியடங்கினமணி நின்றபொழுது இசைத்த வென்க. (உஅ௫)

1842. (க) என்மனநின்மனமென்றிரண்டில்லையாற்
நன்மனத்துளபொருடான் நனக்குரைப்பதொத்

னன்மனக்குஞ்சரம்பியோடென்மரும்.

1843. (உ) தேவனேமகனலன்செல்வன்மற்றென்மரும்
பாவையேநோற்றனள்பாரின்மேலென்மருங்
கோவனும்மக்களுங்குளிர்ந்துதோணக்கிண
ரோவெனவையகத்தோசைபோயுயர்ந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) தன்மனத்தின்பொருளைத் தான் தனக்குரைக்கும்தன்மையை யொத்து ஏவல்செய்தலாலே என்மனம் உன்மனமென்றுகூறுவதாகிய நன்மனக்குஞ்சரம் நம்பியோடொத்துத் தொழிலைச்செய்தது; ஆதலால் அக்குஞ்சரத்திற்கும் நம்பிக்கும் என்மனம் நின்மனமென்று இரண்டில்லையாயிருந்த

தென்பாரும், செல்வன் தேவனேயென்பாரும், பாவை நோற்றனளென்
பாருமாய் ஒவென்மலின், ஓசையுயர்ந்தது; அப்பொழுது அரசனும்மக்களும்
தோனேநோக்கினாரென்க.

என்பார் என்மரெனத் திரிந்தது; “உண்மருந்தின்மரும்” (பதிற். உச)
என்றும்போல. இனி ஆயினாரெனவினேகோடலின், மாரீறு விகாரமாய்
நின்றதெனிற் மனக்குரிய! எதிர்காலமுணர்த்தாமைபுணர்க. (உஅ௬-எ)

1844. பிண்டமுண்ணும்பெருங்குளியுபூட்டியவண்
1வண்டரும்மோவரும்பாடமாநகர்தொழக்

கண்டனங்கண்ணினேயென்றுகண்டவர்கொனார்.

(இ-ள்.) பட்டத்திற்குரியயானையைக் கம்பத்தோடேசேர்த்துக் கட்டிக்
கழிகையாரும் ஏத்தாளிகளும்புகழ் நகர்தொழுத் தம்பியுந்தானும் தமக்கென்று
கைக்கொண்டகோயிலிலே புக, கண்ணுலே கண்டேமென்று ஒற்றர் கூறின
ரென்க.

ஏகாரம், அசை. கண்டவரென்றது முன்னரியம்புகின்றாரென்ற ஒற்
தரைச்சட்டிநின்றதொரு பெயராகக்கொண்டு, அவர் இங்ஙனம் கூறினாரெ
ன்க. நந்தட்டன் கூடநிற்றலாற் சீவகனென்றுணர்த்தார். (உஅ௮)

1845. பாத்திற்சீர்ப்பதுமுகன்பழுவொற்றாளர்சொற்

றுத்திரட்சுரவினந்தொக்கபோன்மறவரு
மேத்தருஞ்சிலைகைவாளிலங்குவேலேந்தினார்.

(இ - ள்.) நீக்கமில்லாத சீரையுடைய பதுமுகன் மறைந்தவேடங்
கொண்ட ஒற்றரொருவர்கூறியசொற்கு இருவர்கொல்லுஞ் சேர்த்ததென்று
கருதி உவகையால் நிதியைக் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின் சுரவினம்பல
வுற் தொக்கபோலுமறவரும் சிலையையும் வாளையும் வேலையும் கையிலேயேந்தி
னாரென்க.

ஒத்தது, ஒத்தெனவிகாரம்; ஒத்து, விதியுமாம். (உஅ௯)

1846. வேனிரைவாண்மதில்பிளந்துவெஞ்சமத்திடைத்
தேனிரைகளிற்றின்மேற்றிண்குளம்பழுத்துவ

ரடன்

(இ-ள்.) கேள்வியார் வேலாகிய காவற்காட்டையுடைய வாண்மதிலைச்
சமத்திடையிலேபிளந்து களிற்றின்மேலழுத்துவனவாகிய மாநிரை இப்பொ
ழுது நிரைகொள்வது காரியமாயிருந்ததென்று சேரநக்கு அம்மாரிரையைப்
பண்ணினாரென்க. (உ௬௦)

வேறு.

1847. விடையுடையினிரைவிழுங்கன்மேயினார்
துடியொடுசிறுபறைதுவைத்தவால்
முடியுலகுறநியிர்ந்தார்த்தமொய்கழ
லடுபடையினையருமாணம்வீசினார்.

(இ - எ.) அங்கனம் நிரைகோடலைமேலினாராக, துடியும் பறைபுமிசைத்தன; வளை தேவலோகத்தளவுஞ் செல்ல ஆர்த்தன. லினையரும் கவசத்தை ய (உகக)

1848. (க) காந்தளங்கழமலர்க்கண்
ராய்ந்தளந்தியற்றியவத்துணுடையர்
வேய்ந்துணியலமரும்புறத்தர்வெஞ்சுட
ரேந்தெழின

1849. (உ) கோனுடையினிரைகாக்குங்கோவலர்
தேனெடுகடிச்சுரும்பாற்றுந்தேமலர்க்
கானிடையினிரைகாவல்போற்றுமி
ணுனிடையழித்தபுள்ளென்றுகூறினார்.

அளந்தியற்றுதல் - இப்புடைவைக்கு இது சிவப்பென்று அளந்துபண்ணுதல். ஆய்ந்து - வாடித்து. அத்து - சிவப்பு. வேய்ந்துணி, வேய்த்துணி - உறழ்ச்சி; அஃது ஊதுக்குழல். ஒளியைத் தன்னிடத்தே ஏந்தியநலியம் - கோடாலி.

(இ - எ.) அவர் அங்கனமெழுகின்றஅளவிலே, நெற்றியராய் ஆடையராய்ப் புறத்தராய்த் தோளினராய் அரசனது இனங்கனையுடையநிரையைக் காக்குமாயர், ஆனிடையிலே காரியெழுந்தனவாதலாற் காட்டில் சிரையைக் காவல்போற்றுமினென்று கூறினான்க. (உகஉ - ஈ)

1850. விடுபொறியாவெனவிளங்குவெஞ்சிலை
யடுகணைசிறுபுறம்
கடுகின்காலியலிவுளிகாண்டலு
முடுகுபுகோவலர்முந்துகாற்பெய்தார்.

விடுபொறி - வீசுகின்றபொறி.

(இ - எ.) அவர் சிலையாலே கணையைச்சித்தறினார்; வளையார்த்தன; இவ்வினிகடுகின இவற்றைக்காண்டலுங் கோவலர் நிரையைக்காத்தற்கு முற்பட ஓடினான்க. (உகச)

1851. அனைச்செறியிரும்புலியினையவாடவர்
வளைத்தனம்மணிநிரைவன்கணையரும்

நவரத்தக்கவெஞ்சொலா

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே ஆடவர் நிரையைவளைத்தார்; ஆயரும் உளைத் தனராய்ப் போரைவினைத்தார்; வினைத்தவர் அப்பூசலைக் கைவிட்டு வெஞ் சொல்லால் உணர்த்த ஒழிநொன்க. (உகடு)

வேறு.

1852. தேர்த்தொகைத்தானைமன்னன்சீவகற்கினாயநம்பி

இதுமுதலாக ஆயர்செல்கின் மகாலத்து அரசனிருக்கும்படி கூறுகின் றார். தெரிந்து - தெரிய.

(இ - ள்.) நரபதி, சீவகற்கு இனைய நம்பியாகிய நந்தட்டனை நும் முடைய நாட்டின்பெயரையும், நகரின்பெயரையும், குலத்தையும் எமக்குத் தெரியவுரைப்பாயாகவென்றானென்க. (உக௯)

1853. திருக்குறிப்பன்னதாயிற்செப்புவலமுகள்செம்பொ
னரித்தசும்பொழுகுஞ் சந்தருவியின்வெரீஇயமன்றை
பரித்தவைபழன்நாரைப்பார்ப்பொடுமருதிற்சேக்கு
முரைத்தகுநாடுமருங்குலத்துடனுணரவென்றான்.

(இ-ள்.) அடிகளே! திருவுள்ளக்கருத்து அத்தன்மைத்தாயின், நீயுண ரும்படி குன் மத்தருவியான்வெருவிய மயில்களோடினைவை நாரைப்பார்ப் போடே மருதிலே தங்கும் புகழ்தற்குத்தக்க நாட்டையுமுரையுந் குலத் தோடே செப்புவேனென்றானென்க. (உக௯)

1854. பொருகயலுகளிப்பாயப்பூஞ்சிறைக்குமரியன் னங்

கொட
ரீர்த்

டெரியுமிழ்ந்திலங்கும்வேலோயேமமாங்கதமதென்றான்.

கயல் பிறழ்ந்துபாய்தலினாலே அஞ்சிய அன்னமுங் குருகுமிரிதலின், அவற்றின் மெய்தீண்டிச் செந்நெற்கதிர் குவளைமேலெற்றுதலின் நறுநார்த்தம் விட்டு உலாவ, அதற்குத் தேனினமுழங்குநாடென்க. கதிர்குவளையென்றே பாடம்.

(இ - ள்.) வேலோய்! அந்நாடு ஏமாங்கதமென்றானென்க.

ஏமாமாங்கதம், பகுதிப்பொருள்விகுதி.

(உக௮)

1855. பூந்துகிற்கொடுத்திந்தேனகிற்புகைபொன்னனூர்தங்

ற்குளித்தவண்டுகொப்புளித்திட்டவாச

மாந்தர்மேற்றவழ்ந்துமாடமிருள்படப்புகையஞ்செல்வத்
தேந்துபொன்னிஞ்சிழுதூரிராசமாபுரமதென்றான்.

(இ-ள்.) துகிற்குக்கொடுத்த அகிம்புகையும் வண்டுகொப்புளித்ததேனும்
மாந்தர்மேற்றவழ்ந்து இருள்படுதலாலே மாடம் புகையஞ் செல்வத்தினையு
ம், இஞ்சியையுமுடைய அம்முதூர் இராசமாபுரமென்றனென்க. (உகக)

1856. எங்குலமடிகள் கேட்கவென்ற ஹமெழுந்தோர்பூசல்
பொங்குளைப்புரவிவெள்ளம்போக்கறவனைத்துமுற்றி
யிங்குளநிரையையெல்லாங்கவர்ந்ததென்றிட்டபோழ்தே
திங்கள்வெண்குடையினுன்றன்றிருச்செவிக்கிசைத்ததன்றே.

(இ - ள்.) அடிகள் ! எங்குலத்தைக்கேட்கவென்று நந்தட்டன்கூறின
வளவிலே, நிரையையெல்லாம் புரவிவெள்ளமெழுந்து கோலி வளைத்துக்
கவர்ந்ததென்று ஆயர் ஒருபூசலிட்டபொழுதே, அப்பூசல் அரசன்செவி
யிடத்தே யிசைத்ததென்க. (ஈ00)

1857. எரித்திறல்வென்றிவேந்தற்கிறெனவிசைப்பச்சீறி
மருப்புறக்கந்துபாய்ந்துமுழங்குமால்களிறுபோலத்
திருக்கிளர்மணிசெய்பொற்றாண்டிப்படப்புகைத்துச்செங்க
ஊரடக்கொகிகலயடுக்கொகிய வ்கிளங்கு வக்கொன்றான்

எரிபோலும்வலியையுடையவென்றி:- கொன்று வெல்கின்றவென்றி.

(— ள்.) வேந்தற்கு அப்பூசலிசைத்தவளவிலே, சீறி, மருப்பழுந்தக்
குத்தி முழங்கும்களிறுபோலே அக்கோபத்தாலே தூணிலே தீப்பிறப்ப
வடித்து, நோக்கிச் சினம் உடலைச்செலுத்த ஒருமொழிகூறினென்க. (ஈ0க)

1858. நாற்கடற்பாப்பும்வந்துநன்னகர்க்கண்ணுற்றென்ன
வேற்கடற்றூனைபாய்மாவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கூற்றெனமுழங்குமோடைக்குஞ்சரக்குழாத்தோடேகிப்
பாற்கடற்பாப்பின்வல்லேபடுகிரைபெயர்க்கவென்றான்.

(இ - ள்.) நாற்கடலும்வந்து நகரிலேகூடினவென்னும்படி குஞ்சரக்
குழாத்தோடே தானையும் மாவும் தேரும் நகரிலேகூடிச் சென்று பாற்கடற்
பாப்புப்போலப் பாதுண்டானநிரையை வல்லே பெயர்க்கவென்று கூறின
னென்க. (ஈ0உ)

1859. கண்ணகன்கடலங்கோடும்பறைகளுமுழங்கிவிம்ம
விண்ணகத்தியங்குமேகக்குழாமெனநிரைத்தவேழந்
திண்ணுகப்புரவித்திண்டேர்விரைந்தனநிரந்தபாய்மா
மண்ணகமலிரக்காலாட்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததன்றே.

(இ - ள்.) சங்கும் பறைகளு முழங்கியொலியாநிப்ப வேழந் தேரும்
விரைந்தன ; மாப் பார்தன ; காலாட்கடல் மிக்கெழுந்ததென்க. (ஈ0ஈ)

1860. பாணிறக்கவரிநெற்றிப்பசுங்கினிநிறத்தபாய்மாத்
தானுறப்பண்ணித்திண்டேர்த்தம்பிகோல்கொள்ளவேறிக்
கூனிறக்குழவித்திங்கட்டுளீர்கதிராரமார்பிற
நேனிறங்கொண்டகண்ணிச்சீவககுமான்சொன்னான்.

பாணிறக்கவரி - பால்போலுங்கவரி. கூன் - வளைவு. தேனையுடைய
ஒளியை மாலை.

1859. சீவகன்றான், மாவைத்தேரிலேயுறும்படிபண்ணித் தம்பிசெலு
தரையேறி ஒருமொழிகூறினென்க. (1808)

1861. மன் டாரைவளநகர்த்தந்துமன்னன்

புலகந்தன்னுள்ளனபயர்ச்சுறவின்ரூய்க்
கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற்காமம்போற்காக்கவென்றான்.

கன்னிய : அ, அசை.

(இ-ள்.) அரசனிரையைக் கவர்த்தவரை இந்நகரிலேகொண்டுவந்த
வரசனடியிலே அவர்முடியையிடுவியேனாயின், கன்னியராகிய மகளிர்நெஞ்
சிற் காமம்போலே என்பெயர் உலகில் நடவாதுமறைக்கவென்றானென்க.

அரசனைக் காணும்போந்து வஞ்சினங்கூறினான். (1809)

1862. பார்மலிபரவைத்தானைப்பரப்பிடைப்பறப்பதேபோ
னீர்மலிகடாத்தகொண்மூநெற்றிமேன்மின்னிடுமைய்தாத்
தார்மலிமார்பன்றிண்டேர்தோன்றலுந்தறுகண்மைந்தன்
யந் டாட்டானே.

கடல்போல் நிறைந்தமத்தையுடைய மேகத்தின் மலையிற் றோன்றுவ
தொரு மின்னினுல் கடிதாகத் தேர்தோன்றிற்று. மேகம் - யானை.

(இ - ள்.) தானையிடையிலே பறப்பதுபோலே தேர் தோன்றினவள
விலே, மைந்தனாகிய பதுமுகன் பகழியையேந்திச் சிலையையெடுத்தானென்க.

1863. குடைநிழற்கொற்றவேந்தனொருமுகந்காணக்குன்றூ
வடிநிழலுறையவந்தேமடியம்யாமென்னவெய்த

க.

விடுகணை, ஒருபெயர்.

(இ-ள்.) அடியையொகியபாய்ம் தன்னுன்றவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச்
சுச்சந்தன்மகனாகிய தன்னைக்காணவந்தேமென்று அறிவிக்கும்படி எழுதி
யெய்த அம்புசென்று தேர்மேலே மாறிவீழ்ந்தவளவிலே, குருசில் நோக்கிப்
பதுமுகனையென்றறிந்து மேற்பொராதபடி துகிலைவீசித் தன்படையைவிலக்
கென்க. (1810)

பார்மலிகடலந்தானே

1864. ஏந்தலைத்தோழரெல்லாமிணையடிதொழுதுவீழ்ச்
ரோவினாலும்

வாய்.

மாய்ந்தவன்சிறப்புச்செய்தானவலனோயவருந்தீர்த்தார்.

(இ - ள்.) அரசனாதலறிந்தமையிற் சேவகனைத் தோழரெல்லோருந் தொழுது அடியிலேவீழ்ந்தவளவிலே, அவன் இவர்க்குச்செய்யுஞ் சிறப்பிவையென்றாய்ந்து அத்தரங்களிலே தோளாலுஞ் சொல்லாலும் முடியாலும் கண்ணாலுஞ் சிறப்புச்செய்தான் ; அவரும் நோய்தீர்த்தாரென்க. (ந.0அ)

1865. கழலவாய்க்கிடந்தனோன்றாட்காளை தன்காதலாரை

ங

யழலவாய்க்கிடந்தவைவேலரசினங்குமார்சூழக்
குழலவாய்க்கிடந்தகோதைதாதையூர்கொண்டிபுக்கான்.

தன்னிழலைப் பகையென்றவாவித்தாழ்த்த. கொல்லனுலையெவரும்பினவேல்; “கொற்றுமைக் குற்றில” (புறநா. கூரு) போல, அரசநடாத்துத் தஞ்சூரிய இளையகுமாரர். மொழியை வங்கியம்விரும்பிக்கிடத்தற்குக்காரணமான கனகமலை.

- ள்.) காளை தன்றோழரை யானையிலேயேற்றிக் குமார்சூழ நாதேவகாண்டிபுக்கானென்க.

சேவகனுமரசினங்குமாரந் தோழர்நால்வருடனே யானையேறினாரென்பது ஏற்றி என்பதனாற்பெற்றும். (ந.0க)

வேறு.

1866. வானக்கிளின்னுதுடங்குங்கொடிமாடமூதூர்ப்
பானக்கிஞ்சொற்பவளம்புரைபாவையன்ன
மானக்கனோக்கின்மடவார்தொழமைந்தரேத்த
யானைக்குழாத்தினிழிந்தாரரிமாநொடொப்பார்.

நக்கி - திண்டி. நக்க - கெடுத்த.

(இ - ள்.) அரிமாநொடொப்பார் மூதூரிலே சொல்லையும் நோக்கினைபுமுடைய பாவையன்ன மடவார்தொழமைந்தரேத்த யானைத்திரளினின்றும் இழிந்தாரென்க.

நித்தார்ப்பவளம்புரையும்மடவார். சேவகனுமரசினங்குமாரந் தோழர்நால்வரும் யானையினின்றும்இழிகின்றகாலத்துச் சேவகனையுமரசினங்குமரையுமகளிர்தொழுதாரென்றுணர்க. (ந.0க)

1867. செம்பொற்புளகத்தினனாயிடுசெற்றகோயில்
வம்பிற்றுளும்புமுலைவாணெடுங்கண்மடவார்
நம்பப்புகுந்துநாதேவனருளினெய்திப்
பைம்பொற்புளகக்களிறுநாடிதாம்பணிந்தார்.

(இ - ள்.) கச்சோடேமாறுபட்டசையுமுலையினையும், கண்ணினையுமுடைய மடவார்விரும்பப் பொன்னாற்செய்த கண்ணுடியால் இளஞாயிற்றைக் கெடுத்த கோயிலிலேபுகுந்து நரதேவனழைக்கச் சென்றனுதி அவனடியைத் தாம் வணங்கினாரென்க. (௩௧௧)

1868. வல்லான்புனைந்தவயிரக்குழைவார்ந்துவான்பொற்
பல்பூணெருத்திற்பார்தஞ்சுடர்காலமன்னன்
மல்லார்திரடோண்மருமான்முகனோக்கமைந்த
ரெல்லாமடிகளெனக்கின்னுயிர்த்தோழரென்றான்.

வாரப்பட்டு வாலிதாகிய பொன்னாற்செய்த பூண்.

(இ - ள்.) மன்னன் பூணையுடையவெருத்திலே குழைபார்துஒளிகாலும் படி மருமான்முகத்தை இவர் யாரென்னுங்குறிப்புப்படப்பார்க்க, அடிகளே! மைந்தரெல்லாரும் எனக்கு உயிர்போலும் தோழரென்றானென்க. (௩௧௨)

1869. வார்பொன்முடிமேல்வயிரம்முழச்சேந்தசெல்வத்
பான்னன்

டமங்கையைக்கா

(இ - ள்.) அரசர்முடியில் வைரம் உழுதலாலே சிவந்த செல்வத்தையுடைய அடியைப் பொன்னிடத்திலேநிறைந்த மணியையுடைய கழல்குழந்ததார் ரானுகிய யானையையுடையவேந்தன் கனகமாலையைச்சென்று காண்கவென்றருளிச்செய்ய, அவரும் ஏகினாரென்க.

வார்தல் - பெருகுதல். ஆர்பொன் - திருவுமர்ம். (௩௧௩)

1870. தழுமுற்றும்வாராத் திரடாமங்கடாழ்ந்தகோயின்

க காதல்க

முழுதம், முழுமெனவிகாரம்.

(இ - ள்.) முற்றுந் தழுவவொண்ணாத தாமந்தாழ்ந்தகோயிலின் முழு தந்தானேவிளக்காய்ச்சென்று முற்றுமணிக்கொம்புபோனின்மவனை எழுப்போலுந்தோளார் தொழுதார்; அவன் என்னென்று குறிப்புப்படநோக்க, அவ்வளவிலே சீவகன் இவர் எனக்கு இத்தன்மையரென்று அவனைநோக்க, அவட்குக் காதல் நிறைந்ததென்க.

இனி முழுமுற்றும், ஒரு சொல்லாக்கியுமுரைப்ப. (௩௧௪)

1871. துறக்கம்மிதுவேயெனுந்தொன்னகர்மன்னன்மங்கை
காண்டுகள்வரிவரோவெனச்சொல்லிநக்காந்

யாடி.

கைக்கிழவன்மகளென்னவிருந்துசெய்தாள்.

(இ-ள்.) மன்னன்மகள், இவரோ ஆங்கு நிரையடித்த கள்வரென்று கூறி நக்கு, இவர் இனித் தண்டஞ்செய்யத்தகுவரென்று நகையாடி, அப்பொழுதே அளகைக்கோன்மகள் விருந்துசெய்தாலென்ன விருந்துசெய்தாளென்க. (நகரு)

1872. அருந்தீத்தொழிலேபுரிந்தான்மறையாவெல்லாம்

விருந்தாவிரிப்பானவன்சீவகசாமிவேறு

விருந்தாற்கொரோலகொடுத்தானெரிசுண்டலத்தாற்

பொருந்தார்பொறியைப்புறநீக்குபுநோக்குகின்றான்.

(இ-ள்.) புத்திசேனன், மறைந்தகாரியங்கொல்லாம் புதிதாகப் பின்பு கூறவேண்டி இப்பொழுது சீவகன் தனியேயிருந்தவனுக்கு ஓரோலையைக் கொடுத்தான்; அதனை அவன்வாங்கிக் குண்டலத்தோடே பொருந்துதல் நிறைந்த குழையைப் புறத்தினின்றநீக்கி வாசியாநின்றனென்க.

பொறி, தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடுசிவனிய ஆகுபெயரிலேயாய்க் குழையையுணர்த்திற்று. (நகரு)

வேறு.

1873. மற்றழகன்கண்டருளிச்செய்கமலரடிக்கீழ்ச்

சிற்றழச்சித்தையடிவீழ்ச்சிதிருவடிகட்

குற்றழசின்மஞ்சனத்தையுள்ளுறுத்தகாப்பும்

பொற்புடையவாகவெனப்போற்றியடிவீழ்ந்தேன்.

மற்றுக் காப்பென்க; அரசன் நுகருவனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு. அடியிலே யுற்றுப் போற்றியென்க. என்றது, சமைக்கின்றபொழுதேயுற்றுக் காக்கப்பட்டென்றவாறு.

(இ-ள்.) திருவடிகட்கு அடிசிலையும் மஞ்சனத்தையுமுள்ளிட்டனவும் மற்றுக்காப்புக்களும் அடியிலேயுற்றுப் போற்றப்பட்டுப் பொற்புடையவாக வேண்டுமென்று சிற்றடியாளாகிய தத்தை மலரடிக்கீழ்வீழ்ந்தேன்; அவ்வடிவீழ்ச்சியை அடிகள் நெஞ்சாலே கண்டருளுகவென்க.

இவைகாத்தல் தனக்குக்கடனாதலின், முற்கூறினாள். (நகரு)

1874. வயிரமணிக்கலன்கமழுங்கற்பகநன்மாலே

ம

செயிரினறுஞ்சாந்துசிலையம்புமணியயில்வான்

மதுத்தண்டு - வீரபானமிருக்குங்குழாய்.

(இ - ள்.) கலுழவேகன், எலியிர்ப்போர்வையோடே கலமுதலிய வற்றை வரவிட்டானென்க.

உம்மையும் உருபும்விரிக்க.

(நகஅ)

1875. வந்தவனையாருமறியாமன்மறையாகத்

தந்துதரன்கேட்பை

வை

யந்திலகன்றான்மமரொடாங்கணைன்சொன்னேன்.

(இ-ள்.) தரன்வந்தவனை யாரும்அறியாதபடி மறையாகக் கொண்டு வந்துவைத்து அவன்கேட்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஐந்துதிங்களளவு குறை யாகவுடையனாய்த் தமரோடே ஏமமாபுரத்தேயகன்றானென்று இக்காரியம் சாமிதானேயருளிச்செய்தானாகக்கூறினென்க.

தோழர் ஏமமாபுரத்து ஏறப்போவதற்குமுன்பே ஏழுதிங்கள்சென்ற மை, “இங்கிவர்களிவ்வாறு” (சீவக. சகக) என்னுங்கலியிற்கூறிலும், பின்பு தோழர் தாபதப்பள்ளியிற்செல்ல ஒன்றும், “ஒருமதியெல்லையாருட்கொணர்ந்த பின்பை” (ஹே கஅக) எனவே சீவகன்வந்து விசயையைக் காண ஒன்றும், இவனைக்கண்டு ஊரேறப்போக ஒன்றும், மாமனரிடத்து ஏறப்போகஒன்றும் மீண்டு ஊரேறவரஒன்றும் ஆக ஐந்துதிங்களுக்கு சென்ற வாறுணர்க. (நகக)

1876. பட்டபழிவெள்ளிமலைமேற்பரத்தலஞ்சித்

தொட்டிவிடுத்தேனவனைத்துதுபிறசொல்லிப்

பட்டபழிகாத்துப்புகழேபாப்பினல்லால்

விட்டலர்ந்தகோதையவரால்வினைவதுண்டோ.

(இ-ள்.) கட்டியங்காரன் சிறைசெய்தானென்றுபிறந்த பழி மலைமேற் பரத்தலையஞ்சி வேறேசிலகாரியங்களைக்கூறி அவனை என்னைத்தொட்டுச் சூறறுவுகொண்டு போகவிட்டேன்; இனி இப்பழியைமறைத்து அரசுரி மையை எய்துவதொழிய மகளிரை மணஞ்செய்கின்றததுதல் வினைவதொரு புகழில்லையென்க.

பழி வெள்ளிமலைமேற்பரத்தலஞ்சியெனவே, இவன் சிறைப்பட்ட மை கலுழவேகனுமறிந்திலென்பதுபெற்றும், ஈண்டு இங்ஙனங்கூறவே, “பொன்னணி” (சீவக. ககச) என்னுங்கலியில், ‘தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்த’ என்றும், “சந்தமலை” (ஹே ககக) என்னுங்கலியில், ‘வந்தவின் ணோர்களை’ என்றும், அவள்வழிபட்டதெய்வங்கள்வந்து நினைத்தவைமுடித் துக்கொடுக்குமென்றதன்றித் தன்படையாகிய விஞ்சையர் ஈண்டுவந்தாரொ ன்னாமைபுணர்க; அவ்விஞ்சையரை அழைக்குங்கால், “தன்னுடை விஞ்சை யெல்லாம் தளிரிய லோத லோமம்” (ஹே ககச) என்ன வேண்டாவா கலின். (நகஉ)

1877. அல்லதுவுமெங்கைகுணமாலையவளாற்றார்
செல்லுமதிநோக்கிப்பகலேசிறியையென்னும்
பல்கதிரைநோக்கிமதியெபரியையென்னும்
மெல்லியிதுகாலையிதுவென்பதறிகல்லாள்.

(இ-ள்.) அப்பழியன்றிப் பின்னும் ஒருபழி விளைப்பாள்போன்றெனக்கையாகியகுணமாலையுடைய ஆற்றலாய் இரவீது பகலி஁து என்பதறியாளாய், அவள் மதியை, வெம்மையாற் பகலே, சிறியையென்னும் ; கதிரை, தன்மையான் மதியே, பெரியையென்னுமென்க. (௩௨௧)

1878. அரவெகுண்டன்னவகல்லு
திருவிவ்வனைந்தனையதிருமேகலையினீங்கிப்
புருவமதிமுகமும்புகழ்தோளும்புணர்முலையு
முருவமழிந்தடிச்சியுளளாகொலுணர்வகலனே.

(இ-ள்.) பாம்புகோபித்தப் படம்விரித்தாற்போலுமல்குலையுடையாள், நிலத்தேவீழ்ந்து விவ்வனைந்தனைய மேகலையையுடைய திருவினின்றிநீங்கிப் புருவத்தையுடையதொரு மதிபோலுமுகமும் தோளும் முலையும் வடிவழிதலாலே அடிச்சியிழைப்பனோ ? இறப்பனோ ? அறியேனென்றாளுளென்க.

திருவின் தன்மை கெட்டென்க.

(௩௨௨)

1879. நானைவருநையலெனநன்றெனவிரும்பி
நானையெனுநாளணிமைத்தோபெரிதுஞ்சேய்த்தோ
நானையுரையென்றுகிளியோடுநகச்சொல்லு
நாளினுமிந்நங்கைதுயர்நாளினுமற்றிதுவே.

(இ - ள்.) சீவகன் நானைவரும் ; நீ கையாதேகொள்ளென்று கிளிகூற, அது நன்றென்று விரும்பி, நீ கூறிய நானையென்னு நாள் அணித்தோ ? சேய்த்தோ ? அந்நானைக்கூறென்று அது நக அதனோடேசொல்லும் ; இந்நங்கையதுதுயர் நாளினும் நாளினும் இத்தன்மைத்தென்க.

மற்று, அசை.

(௩௨௩)

வேறு.

1880. நோக்கவேதளிர்ந்துநோக்காதிமைப்பினுதுணுகுநல்லார்
பூக்கமழமனிச்சேக்கும்புதுமணவாளனார்தா

போக்குவல்பொழுதுந்தாந்தம்பொன்னடிபோற்றியென்றார்.

(இ-ள்.) பார்க்கவே தளிர்ந்துப் பாராது இமைப்பினும் மெலியுநல்லார் அமளியிலே தங்கும் நித்தகல்யாணர்தாம் நீங்குதலில்லாராய் என்னெஞ்சிடத்தாராதலால், யான்வருந்தேனும்ப் பொழுதுபோக்குவேன் ; இனித் தாம் தம்மைப் பாதுகாப்பாராகவென்றெழுதினாளுளென்க. (௩௨௪)

1881. இலவம்பூவாக்குண்டன்னபஞ்சிமெல்லடியினுடன்
புலவிச்சொற்பொறித்தவோலேதிருமுடிதுளக்கினோக்கித்
தலையைத்தகாப்புவிஞ்சைகொண்டபின்ருமஞ்சும்ந்து
கொலையைத்தருதிவேலான்றோழரைக்குறுகினானே.

பு - ள்.) அங்கனம் அவள் புலவிச்சொற்பொறித்த ஓலையை வாசித்
தவாய்த்து ஓலையின் முடிவிலெழுதின தனக்குக் காவலாகிய விஞ்சை
யை யுட்கொண்டபின்பு, வெற்றிமாலைசூழப்பட்டுக் கொலைத்தொழிலைத் தன்
னிடைத்தே கொண்டவேலான் தோழரைச் சேர்ந்தானென்க.

ஒழிந்த காரியங்களுமுளவேனும், புதுமணவாளன ரென்றதனும் புலவி
பொறித்ததாயிற்று.* (௩௨௫)

வேறு.

1882. எங்கோமற்றென்றிறநீர்கேட்டதென்றற்கெரிமணிப்பூட்

தங்காத்தவவுருவந்தாங்கித்தண்டாரணியத்து
எங்காத்திருந்தானைத்தலைப்படட்டையவறிந்தோமே.

(இ-ள்.) நீர் என்றிறம் எங்கேயோ கேட்டதென்று வினாவினற்கு, ஐய
னே ! சச்சந்தன்றேவி விசயை தண்டகாரணியமென்கின்ற வளத்திலே தன்
க்கேலாத தவவுருவைத்தாங்கி மனத்தை நீவாழவேண்டுமென்கின்ற ஆசை
பிணிக்கப்பட்டுத் துறவோருறைகின்ற அவ்விடத்தே இருந்தவனை எதிர்ப்பட்டு
நின்றிறம் அறிந்தோமென்றாரென்க.

“ஆத்தபொறிய” (நாலடி. ௨௧௦), “ஆத்தவறிவின” (முடி. ௩௫௧)
என்றும்போல, ஆத்தென்றார் ; இனி உளங்காத்தென்றும் பாட
மோதப. (௩௨௬)

1883. என்னேமற்றென்னேநீர்மொழிந்ததென்னேயெனவிரும்பி
முன்னேமொழிந்தாற்போன்முறைநின்றெல்லாமுடன்மொழிய
மன்றாஞ்சிந்துவபோன்மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கண்ணீர்
பொன்றாமார்பின்மேற்பொழியப்புன்கணுற்றானே.

விரைவாதலின், மூன்றடிக்கினார். விசயையிருக்கின்றமை ஆகிரியன்
கூறக்கேட்டதன்மிச் செய்திவிளங்காமையின், ஈண்டு இங்கனங்கேட்கி
ஞ்ஞன்.

*“அடிகணீரசரதலறிந்திலேமேலைநாட்கட், டொடியணிதோளுநல்ல
வாகமும்புல்லிதும்மைக், சூடிவழிவந்ததோலாக்கந்துகன்மகனென்றெண்ணி,
யடிகணுமிக்கழந்தெல்லாமருளுகவென்றுநின்றார்” என்னும் செய்யுளொன்று,
இக்கவியின்பின் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

(இ - ள்.) தான்விரும்பி நீர்கூறியமொழி எங்கனையென்றுவினாவ, அவரும் தேவிதான் இவன்முன்னே நின்று கூறினாற்போலச் செய்தபெயர்லாம் அடைவே சேரச்சொல்ல, அதுகேட்டு, முத்தஞ்சிந்துவதுபோலே கண்ணீர் மார்பிலேசொரிய வருந்தினானென்க. (௩௨௭)

1884. அஃதேயுகளும்முளரோவென்றற்கருளுமா
நிஃதாவிருந்தவாறென்றார்க்கென்னைப்பெறவல்லார்க்
கெய்தாவிடருளவேயெங்கென்கென்றத்திசைநோக்கி
வெய்தாவடிதொழுதுவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

(இ - ள்.) பிறந்தசெய்தி அஃதேயென்று அவையெல்லாங்கேட்டபின், என்னைப்பெறவல்ல தீவினையையுடையவர்க்கு எய்தாதிருப்பது சிலநீவினை இனிஇல்லை ; அத்தீவினையையும்அடிகளும் இருக்கின்றரோவென்று வினா யினாற்கு, அவரும் இப்பொழுது நல்வினையாகியதெய்வம் நமக்கு அருளுநெறி யிருந்தபடி இத்தன்மைத்தாவிருந்ததென்றார் ; என்றவர்க்கு அவனும் அவ ரிருக்கின்ற திசை எங்கேயெங்கேயென்றுகூறி அத்திசையைநோக்கி விரைய வணங்கிப் பின்பு அரசன்கோயிலுக்குப் போனானென்க. (௩௨௮)

1885. இலைவிரவுபூம்பைந்தார்வேந்தனைந்தல்குலங்கேட்பான்
மலைவிரவுநீண்மார்பின்மைந்தன்றோழர்முகநோக்கிக்
கொலைவிரவுகூர்நுதிவேற்குமரென்னென்க்குருகுலத்தான்
கலைவிரவுதிஞ்சொல்லார்காமனென்றார்கமழ்தாரார்.

(இ - ள்.) இவன்சென்றஅளவிலே, வேந்தன் சீவகன்குலத்தைக் கேட்கவேண்டி, அவன்றோழர்முகத்தைநோக்கிக் குமரன் எக்குலத்தானென்று வினாதுவற்றுக் குமரனென்றஅளவிலே, சொல்லாராகிய தாரார் அவன்குறிப் பறிந்து, இக்காமன் குருகுலத்தானென்றாரென்க.

விரவு, உவமவுருபு.

(௩௨௯)

1886. அண்ணல்குருகுலத்தானென்றல்யான் முன்கருதியதென்
னெண்ணம்வெளிப்பட்டான்காரந்தமைந்தனெரிசெம்பொன்
வண்ணவரைமார்பமுயங்கிநுண்ணூன்மதியாரோ
டெண்ணிவியநெறியால்விடுத்தான்கோயில்புக்கானே.

என்றாலென்பது, ஒருசொல்விழுக்காடு. நந்தட்டன் நாமம் ஊரும்முதலியனகூறலின் உணர்ந்தான். வியம், ஏவலாதலிற் போக்கின்மேற்று.

(இ-ள்.) தலைவன் குருகுலத்தானென்றால் இது யான் முன்கருதியகுலமே ; என்னெண்ணத்திலே வெளியானானென்றுகூறி எழுந்திருந்து காரந்தமைந்தன்மார்பிலேமுயங்கி அமைச்சருடனே காரியத்தையெண்ணி அவனைப் போகவிடுநெறியாலேபோகவிட்டான் ; அவனும் போக்கறிவித்தற்குக்கனகமாலைகோயிலிலேசென்றானென்க.

அரசனாகவே போகவிட்டான்.

(௩௩௦)

1887. விள்ளாவியனெடுத்தேர்வேந்தன்காதன்மடமகளே
கள்ளாவிகொப்புளிக்குங்கமழ்பூங்கோதாயென்மன
னுள்ளாவியுள்ளாய்நீயொழிந்தாயல்லையெனக்கையிற்
பள்ளாடெடுத்தவழிநீக்கையினொழிந்தாய்நீயென

(இ-ள்.) வியனெடுத்தேர்வேந்தன் காதல் நீங்காதமடமகளே! கள்ளின்
நாற்றத்தைக் கொப்புளிக்குங்கோதாய்! நீ என்மனத்தினுள்ளே உறைகின்ற
உயிராயுள்ளாய்; ஆதலின், நீயென்னைபகன்றாயல்லையென்று பிரிவுணர்த்த
அதனையுணர்ந்து பூணூல் தன்கையிலிருந்த வண்டி மஞ்சிராகிய செங்கழுநீரை
நெட்டுயிர்ப்பாலே கருங்குவளையாக்கினுளென்க.

இனி, கள்ளை நீராவியாகக் கொப்புளிக்குமென்றும், உயிரிலேயிருத்தலி
னென்றும், அன்னங்களைபுடைய வாவியிற்கழுநீரென்றுமுரைப்ப. (௩௩௧)

1888. வார்முயங்குமென்முலையவனாவேய்த்தோளாண்மனமகிழ
நீர்முயங்குகண்குளிர்ப்பப்புல்லிநீடோளவனீங்கித்
தேர்முயங்குதானையான்சிறுவர்சேடாரகன்மார்பந்
தார்முயங்கிக்கூந்தன்மாவிவர்தான்சங்கமுரன்றவே.

(இ-ள்.) அதுகண்டு, அவனை மனமகிழவும் கண்குளிரவும் புல்லி, அவன்
அங்குநின்றும்போய் நாதேவன் புதல்வராகிய மைத்துனன்மாருடையமார்
பைத்தழுவிக்கொண்டு மாலையேறினான்; அப்பொழுது நன்னிமித்தமாகச்
சங்கமுழங்கினவென்க. (௩௩௨)

எ.—கனகமாலையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, கஅஅஅ.

விமலையாநிலம்பகம்.

1889. முருகுகொப்புளிக்குங்கண்ணிமுறிமிடைபடலைமலைக்
குருதிக்கொப்புளிக்கும்வேலான்கூந்தன்மாவீவர்ந்துசெல்ல
வுருவவெஞ்சிலையினாற்குத்தம்பியிஃதுரைக்குமொண்பொற்
பருகுபைங்கழவினாருட்பதுமுகன்கேட்கவென்றே.

(இ - ள்.) தலையின்மாலையினையும், வகைமாலையினையும், வேலினையுமு
டைய சீவகன் மாலையேறிப்போகாநீங்க, அவனுடையதம்பியாகியவந்தட்
டன் பொன்னாற்செய்த கழலினையுடைய தோழரிற் பதுமுகன் கேட்பாயாக
வென்று இக்காரியத்தைபுரைக்குமென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். சிலையினாற்கு, உருபுமயக்கம். காலை அகத்
(க)

1890. விழுமணிமாசமுழக்கிடந்ததிவ்வுலகம்விற்பக்
கழுவினீர்பொதிந்துசிக்கக்கதிரொளிமறையக்காப்பிற்
றழுவினீருலகமெல்லாந்தாமரையுறையுஞ்செய்யாள்
உமையின்மைப் பிள்ளைமாநங்கண்ணிபாசே

(இ - ள்.) பெரியமணி மாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்த
தனைக் கடுகவெளியாக்கினீர் ; இதனால், ஒருதீங்கின்றி நுங்கண்ணி வாழ்வ
தாக ; இனி முன்புபோலே அகப்பட்டுப்பொதிந்து மறையக்காப்பீராயின்,
உலகெல்லாங்கைக்கொண்டீர் ; காவாது வழுவிலீராயின், இங்ஙனம் வழுவி
னாரைத் திருச்சோராளென்றென்க.

சிக்க - அகப்பட.

(உ)

1891. தொழுதங்கையினுள்ளுந்துமுடியகத்துஞ்சோர
வழுதகண்ணீரினுள்ளுமணிகலத்தகத்துமாய்ந்து
பழுதுகண்ணிரிந்துகொல்லும்படையுடனெடுங்கும்பற்றா
தொழிகயார்கண்ணுந்தேற்றந்தெளிசுற்றார்வினிசுற்றாரே.

சோர - வார.

(இ - ள்.) கையிலும், முடியிலும், கண்ணீரிலும், பூணிலும் கொல்லும்
படை ஒடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அக்கூடாநட்புடையோ
ரைத் தம்மிடத்துநின்று நீக்கிப் பின்னும் யாவாசிலரிடத்தும் தெளிதலைப்
பற்றுகொழிக ; அன்றித் தெளிதலுற்றார் வினிதலுற்றாரென்றென்க.

அரசர்க்கு ஒருதுன்பம்வந்தவிடத்து அவர் நட்புடையோர்போல அழுத கண்ணீரும் கொலைகுழ்தலின், கண்ணீரிலும் படையொடுங்கிற்றும்; “ஒன் லு, ரழுதகண்ணீரு மனைத்து” (குறள். அஉஅ) என்றார் தேவரும். (௩)

1892. தோய்தகைமகளிர்த்தோயின்மெய்யணிநீக்கித்தூய்நீ
ராய்முதுமகளிர்தம்மாலரிதபத்திமிரியாட்டி.
வேய்நிந்தோளினூர்க்குவெண்டிகின்மாலேசாந்தந்

நாடி

(இ - ள்.) கூடுதற்குரிய மகளிரைக் கூடவேண்டின், அவர்ஆணைநீக்கி ஆராய்ந்துதெளிந்த மூப்பிமாராலே குற்றமறத்திமிர்ந்து தூயநீராட்டி அவர்க் குத் துகின்முதலியவற்றைச்சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்முலையைத் தோய் வானுகவென்றானென்க. (ச)

1893. வண்ணப்பூமாலேசாந்தம்வாலணிகலன்களாடை
கண்முகத்துறுத்தித்தூய்மைகண்டலாற்கொள்ளவேண்டா
வண்ணலம்புள்ளோடெல்லாவாயிரம்பேடைச்சேவ
லுண்ணுநீரமிழ்தங்காக்கபூகமோடாய்கவென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவாகப்புள்.

(இ-ள்.) பூமாலேமுதலியவற்றைப் புள்ளின்கண்ணிலும் சேவலின்முகத் திலுமுறுத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா; தண்ணீரிலும் சோற்றிலும் தீங்குவாராமற்காத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்க வென்றானென்க.

அன்னம்கண் குருதிகாலும்; சக்கரவாகம் முகங்கடுக்கும்; கருங்குரங்கு உண்ணாது. (டு)

1894. அஞ்சனக்கோலினூற்றாநாகமோரருவிக்குன்றிற்
குஞ்சரம்புலம்பிவீழக்கூர்நுதியெயிற்றிற்கொல்லும்
பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைசிறிதென்னவேண்டா
வஞ்சித்தற்காத்தல்வேண்டிமரும்பொருளாகவென்றான்.

(இ - ள்.) அஞ்சனக்கோலால் அடித்தற்குப் பற்றாதொருநாகம் தன் எயிற்றாலே அருவிக்குன்றுவீழ்வபோற் குஞ்சரம்புலம்பிவீழக் கொல்லும்; ஆதலின், பஞ்சியிற்காட்டின் மெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்றுகருத வேண்டா; அதனை அரும்பொருளாகநினைத்து அஞ்சித் தன்னைக் காக்கவேண் டுமென்றானென்க. (சு)

1895. பொருந்தலாற்பல்விபோன்றும்போற்றலாற்றாயரொத்து
நுந்தவர்போன்றுகாத்துமடங்கலாலாமைபோன்றுந்

திருந்துவேற்றெவ்வர்போலத்தீதறவெறிந்துமின்ப
மருந்தினுன்மனைவியொத்துமதலையைக்காமினென்றான்.

இஃது இவனைக் காக்கும்வண்ணம் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) விடாமல் இவனிடத்திருத்தலிற் புல்லியைப்போன்றும், இவற்ருவேண்மனைசெய்துபோற்றலின், தாயரையொத்தும், அருந்தவர் சீலமுதலியவற்றைத் தப்பாமற் காக்குமாறுபோல இவற்கும் அவைதப்பாமற்காதும், ஐம்பொறியும் தமக்கு அடங்கலின் ஆஃமையையொத்தும், இவற்குத்தீதண்டானால் அதுதீரும்படி பகைவகாப்போலே யிடித்தும், அடிசிலில் இவன் விரும்புவனவே தேடி நுகர்வித்தலின் மனைவியையொத்தும் நமக்குப் பற்றானவனைக் காப்பீராகவென்றானென்க.

“வான மூன்றிய மதலை போல” (பெரும்பாண். ௩௪௬) என்றார்பிறரும். தாம் அடங்கியே இவனையடக்கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனக் கூறினானென்க. பலரும் கேட்டலிற் காமினென்றான். (எ)

1896. பூந்துகின்மாலேசாந்தம்புனைகலம்பஞ்சவாச
மாய்ந்தளந்தியற்றப்பட்டவடிசினீரின்னவெல்லா
மாந்தரின்மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்றங்
கேந்துபூண்மார்பனேவவின்னணியற்றினானே.

(இ-ள்.) அதுகேட்டசீவகன், அவர்களை நெஞ்சாலே ஆராய்ந்துபார்த்து அவர்களில் துகில்முதலிய இத்தன்மையவெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலே அளந்து பதுமுகன்காப்பானாகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக்காத் தலை நடத்தினானென்க. (அ)

வேறு.

1897. சிறுகண்யானையினஞ்சேர்ந்துசேவகன்கொளத்
துறுகலென்றுணர்கலாத்துள்ளிமந்திம்மக
நறியசந்தின் றுணிநாறவெந்தனகன்கொண்
டெறியவெள்கிம்மயிர்க்கவரிமாவிரியுமே.

(இ-ள்.) யானைத்திரள் துயில்கோடலிற் குரங்கின்குட்டிகள் அதனைக் கல்லென்றுகருதி யானையென்றுணராவாய் மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடு வெந்தனவற்றைக்கொண்டு ஒன்றையொன்றெறிய, அதுகண்டு கவரிமா துணுக்கென்று இறியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், துள்ளுமகவென்க.

(க)

1898. புகழ்வரைச்சென்னிமேற்பூசையிற்பெரியன

‘கமஞ்சனவரைச்சொரிவன

கவழயார்

வெ.

(இ - ள்.) பவழமேயனையவாகிய மயிரையுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பேரொலி அஞ்சனவரையிலேயிருந்து அகழும் சாதிலிங்கம் தாழ்வரையின் தலையிலே வீழ்கின்றவை யானையின் துதலிலே தவறும் பட்டுக்கச்சை யொத்தனவென்க.

“வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்” (தொல். மரபு. சூ. ௬௮) என்றார். (௧௦)

1899. அண்ணலங்குன்றின்மேல்வருடைபாய்ந்துழைக்கி
 னெண்மணிபலவுடைந்தொருங்கவைதூளியாய்
 விண்ணுருவுண்டெனவீழாமாநிலமிசைக்
 கண்ணகன்மாமெலாங்கற்பகமொத்தவே.

(இ - ள்.) குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து செந்துளியாய் அத்துளி தேவருலகை உருவுண்டதென்னும்படி நிலத்தேவீழாநிற்கும்; அங்கனம் விழுதலின், நிலத்தின்மாமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க. (௧௧)

1900. மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தமற்றவற்றயற்
 பான்மூரட்பயம்பிடைப்பனைமடிந்தனையன
 கானிடைப்பாந்தள்கண்படுப்பனதுயிலெழ
 வுனுடைப்பொன்முழையாளிநின்றலம்புமே.

(இ-ள்.) மக்கள் வடிவாகப்பழுத்தனவாயிருந்தன, கிலுத்தமென்னுமாம். பின்னை அவற்றயலிற் கானிடையிலே பால்போல வெள்ளிய ஏற்றிழிவுடைய நிலத்திற் குழியிடையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பாந்தள் துயில்வன துயிலெழும்படி யாளிநின்று இடிக்குமென்க.

முரண் - மாறுபாடு. முரட்பரம்பும் பாடம். (௧௨)

1901. சராலந்தியிசுடைச்சந்தனத்தழைவயி
 னீரதீம்பூமாரநிரந்ததக்கோலமு
 மேரிலவங்கமும்மின்கருப்பூரமும்
 மோருநாவிசுடைத்தோசனைகமழுமே.

திமிசு - ஒருமரம்.

(இ-ள்.) தியிசுக்கும் தசந்தனமரத்தில் தழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையையுடைய தீம்பூமாரமும், தக்கோலமாரமும், இலவங்கமாரமும், கருப்பூரமாரமும், புழுசோடேகூடி நிற்காதவெல்லை நாமென்க. (௧௩)

1902. மைந்தரைப்பார்ப்பனமாமகண்மாக்குமாஞ்
 சந்தனமேய்வனதவழிமதக்களிற்றின

மந்தழைக்காடெலாந்திளைப்பவாமானினஞ்
சிந்தவால்வெடிப்பனசிங்கமெங்கும்முள.

(இ-ள்.) பார்ப்பனவாகிய பெரிய மகண்மாக்குழாமும், மேய்வனவாகிய களிற்றினமும், திளைப்பனவாகிய ஆமானினமும் சிந்தும்படி வால்வெடிப் பனவாகிய சிங்கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இவைநான்கும் எஞ்ஞமுளவென்றுமாம். (கச)

1903. வருக்கையின்கணிதொறும்வானரம்பாய்ந்தராய்ப்
பொருப்பெலாம்பொன்கிடந்தொழுகிமேற்றிருவில்வீழ்ந்
தொருக்குலாய்நிலமிசையினிர்வவொத்தொளிர்மணி
திருக்கிளரொளிகுலாய்வானகஞ்செகுக்குமே.

(இ-ள்.) பொருப்பெலாம், கனிதொறும் வானரம்பாய்கையினாலே அதி
மேன் பரந்தொழுகிப் பொன்கிடந்து மணியொளிகுலாவி மேலுண்டாகிய
திருவில் நிலமிசைவீழ்ந்து ஒருங்குவளைந்து மிளிர்வனவற்றையொத்து விசும்
பை வெல்லுமென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக. பெர்ருப்பெலாம் செகுக்கும்.
ஒருங்கு, விகாரம். (கடு)

1904. வீழ்பனிப்பாறைகணையெலாம்வெவ்வெயிற்
போழ்தலின்வெண்ணெய்போற்பொழிந்துமட்டொழுகுவ
தாழ்முகில்குழ்பொழிற்சந்தனக்காற்றசைந்
தாழ்துயர்செய்யுமவ்வருவரைச்சாரலே.

(இ - ள்.) வீழ்ந்தபனிக்கட்டிகள் வெயிலுருக்குதலாலே, வெண்ணெய்
போலே பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுகுவனவாகிய முகில்குழ்பொழிவிற்
சந்தனக்காற்றுமசைந்து, இப்படி அவ்வருவரைச்சாரலின் நெறியெல்லாம்
ஆழ்துயரைச் செய்யுமென்க. (கக)

1905. கூகையுங்கோட்டமுங்குங்குமமும்பார்
தேகலாகா¹ நிலத்தல்கிவிட்டெழுந்துபோய்த்
தோகையுமன்னமுந்தொக்குடனார்ப்பதோர்
ள.

- ள்.) கூகைமுதலியனபரத்தலின், அழகாற் போதற்கரியநிலத்தே
யிடத் தாய் மயிலுமன்னமுமார்ப்பதொரு காலி
லே விட்டாரென்க.

கூகை - ஒருகொடி. (கௌ)

வேறு.

1906. பூத்தகிவமும்போர்வைபூசசார்தாற்றிபொன்னுற்
யங்குந்தங்குங்குமவைரப்பொற்கோய்

சாத்துரிபவழக்கன்னல்சந்தனவாலவட்ட

நீத்தவரிடத்துநாற்றிநிழன்மணியிலகஞ்செய்தார்.

(இ - ள்.) அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பாக்கும் படாமுதலியவற்றையும், சிற்றாலவட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வைக்கும் வரை மழுத்தின 1 குகையையும், பரணிக்கூட்டையும், பவழக்கரகத்தையும், சந்தனமரத்தாற்செய்த பேராலவட்டத்தையும் தாபதரிடத்தேனாக்கி, அவ்விடத்தைத் தேவருலகாக்கினாரென்க.

(கஅ)

1907. நித்திலமுலையினுர்தநெடுங்கணுனோக்கப்பெற்றுந்

கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றுங்கனிந்தன மலர்ந்தகாண்க

வைத்தலர்கொய்யத்தாழ்ந்தமரமுயிரில்லையென்பார்

பித்தலராயிற் றேய்களென்றலாற்பேசலாமோ.

(இ - ள்.) மகளிர் கண்ணால் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப்பெற்றும் கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையை வைத்து அலர்கொய்யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ்செய்தன; காண்க; ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார் பித்தர்; அல்லராயிற் றேய்களென்றுபேசுதலல்லது வேறே பேசலாமோவெனத் தம்முட்கூறினாரென்க.

(கக)

1908. பொறியிலிழியும்பொற்றூர்முருகனிற்பொலிந்துமாவீ

னெறிமையினிழிந்துமைந்தன்மணிக்கைமத்திகையைநீக்கி

வெறுமையினவரைப்போக்கிவெள்ளிடைப்படாதாரா

ல,

வெறுமையினவர் = அறிவின்மையையுடையார். வெள்ளிடை = வெள்ளம்.

- ள்.) மைந்தன், மயிலினின்றிழியுமுருகனைப்போல மாவினின்று நெறியானிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி அறிவிலாதாரைச் செவ்வியறிப்போகவிடுத்தலால் தேவியையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாம்; அஃதாக்காதொரு தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறிபென்றானென்க.

அன்புசெலுத்தலின் அவனோடேகூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தே சேறல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் தன்னையறிவிக்கத் தேவியறியவேண்டுதலானும் செவ்வியறிபென்றானென்க.

(உ0)

1909. எல்லிருட்கனவிற்கண்டேன்கண்ணிடமுயின்னே

பல்லியும்பட்டபாங்கர்வருங்கொலோநம்பியென்று

சொல்லினதேவிநிற்ப்பதுமுகன்றொழுதுசேர்ந்து

நல்லடிபணிந்துநம்பிவந்தனுடிகளென்றான்.

(பி - ம்.)—1 'கோயையும்', 'பேதையையும்'

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திருநிலை கனவிலை நம்பிவரக்கண்டேன் ; இடக்கண் ஆடும் ; நல்லஇடத்தே பல்லியும்பட்டன ; ஆதலால் நம்பி இன்னேவருமோவென்று கூறினளாய்த் தேவி நின்றஅளவிலே, பதுமுகன் சேர்ந்த தொழுது வணங்கி, அடிகளே, நம்பிவந்தானென்றானேன்க.

எல் - பகல். நம்பி, நம் முதனிலையாக நமக்கு இன்னானென்னும் பொருள்படவருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். (உக)

1910. எங்கணையெனென்றாட்கடியன்யானடிகளென்னப்
பொங்கிவிலுமிழ்ந்துமின்னும்புனைமணிக்கடகமார்த்த
தன்கொளித்தடக்கைகூப்பித்தொழுதடிதழுவிவீழ்ந்தா
னங்கிரண்டற்புமுன்னீரிலேகடல்கலந்ததொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை ; அஃதாவது, 'உதிரம் உறவறியும்' என் னும்பழமொழி.

(இ - ள்.) ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினாவினாட்குச் சீவகன்றனும் அன்பு மிகுதியாற்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதுமுகன்கூறாமல், அடிகளே ! அடியேன் யானென்துத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவீழ்ந்தான் ; அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே இரண்டு அற்புக்கடல் கலந்த தன்

ரகருதி, முன் (சீவக. ௧௦௯அ) 'வெள்ளிடைப்படாத' என்றார். (உஉ)

1911. திருவடிதொழுதுவீழ்ந்தசிவவணக்கண்டபோழ்தே
வருபணிசுமந்தவாட்கணவனமுலைபொழிந்ததீம்பான்
முருகுடைமார்பிற்பாய்ந்துமுழுமெயுநனைப்பமாதர்
வருகவென்கனிமென்றேத்திவாங்குபுதழுவிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) அங்கனம்வீழ்ந்த சிவவணக்கண்டபொழுதே வாட்கணசுமந்த பெருகுதி நீரும், முலைபொழிந்தபாலும் அவனெழுந்திருக்கின் மகாலத்தே மெய்யைநனைத்தலாலே, ஐய ! நீயிங்கேவருகவென்றேத்தி அவனுடையமார்பிற்காட்டில் தன்மார்பு பாய்ந்து அவனை ஒடுங்கும்படி தழுவிக்கொண்டா னென்க.

இன், உறழ்பொரு, பாய்ந்து பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி, வாங்கி அவை முருகுடைமார்பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டானென் றுமாம். (உங)

1912. காரையாம்பருவமேரார் காதன்மீக்கூர் தலாலே
1வானையாநெடியகண்ணாண்மகனைமார்பொடுங்கப்புல்லித்
தானையாமுன்புசெய்தவத்ததுவினை விவாதேன்
ரோனையாத்தீர்ந்ததென்றொழுதகுதெய்வமன்னான்.

(இ - ள்.) அருந்ததிபோல்வானாகியவிசயை, 2 ஈது இளமைப்பருவம் ; இனித்தழுவலாகாதென்று ஓராளாய்க் காதல்பெருகிப்பாததலாலே மகனைக்

குழவிப்பருவம்போலே தன்மார்பிலே ஒடுங்கும்படிதழுவி, ஐயனே ! முற்பிறப்பின்மூயற்சியாற்செய்த தவப்பயனில்லாதேன் தோளில் வருத்தத் தீர்ந்ததென்றாளென்க.

அரசனைக்கோதலின், வாணையொக்கும் நெடியகண்ணுளென்று அவட்குப் பெயராயிற்று ; ஐ, அசையுமாம். (உச)

1913. வாட்டிறற்குருசிறன்னைவாளமாகத்துணீத்துக்
காட்டகத்தும்மைரீத்தகயத்தியேற்காணவந்தீர்
சேட்டிளம்பருதிமார்பிற்சீவகசாமியிரே
பூட்டாக்குண்டசெந்தாமரையடிநோவவென்றான்.

(இ - ள்.) பெருமையையுடைய இளைய பருதிபோலுமார்பினையுடைய சீவகசாமியிரே ! தாமரைபோலும் அடிநோம்படி, அரசனை அமரிலே கைவிட்டு தும்மைச் சடுகாட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தீர் ; இஃ தோரன்பின்மிகுதியிருந்தவாறு என்னென்றாளென்க.

“பண்பு கொள் பெயரு மதனோ ரந்தே” (தோல். விளிமரபு. உங்) என்ற சூத்திரத்தில், சீவகசாமியென்னும் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை, தன்னினமுடித்தலென்பதனும் சீவகசாமியாரென ஆரீராய்ச் சீவகசாமியிரேயென ஈரொடு ஏகாரம்பெறுதல்கொள்கவெனக் கூறினும். (உரு)

1914. கெடலருங்குரையகொற்றங்கெடப்பிறந்ததுவுமன்றி
நடலையுளடிகள்வைகநட்புடையவர்களைய
விடைமகன் கொன்றவின்மரத்தினேன்றந்ததுன்பக்
கடலகத்தழுந்தவேண்டாகளைகவிக்கவலையென்றான்.

குரைய, அசை. கொற்றம் கெட - அரசன்பட. நட்புடையவர் - சச்சந்தனோடுநட்புக்கொண்டவர் ; என்றது தோழருடையதந்தையரை.

(இ-ள்.) கொற்றங்கெட நட்புடையவர்களை அடிகள் வருத்தத்தேதங்கப் பிறந்ததுவுமன்றி இப்பொழுதும் * இடையன்கொன்ற மரத்தின்தன்மையுடையோனாகிய யான்மந்த துன்பக்கடலிலே அழுந்தவேண்டா ; இத்துன்பத்தைக் களைகவென்றாளென்க.

உயிருடனிருந்தேனுய்ப் பகையைவென்றேனுமல்லேன் ; உயிரை நீத்தேனுமல்லேனென்று கருதி மரத்தினேனென்றான். (உசு)

1915.(க) யானலனெளவையாவான்சுநந்தையேயையற்கென்றுந்
கோனவன்நந்தைகந்துக்கடனெனக்குணத்தின்மிக்க
பானிலத்துறையுந்தீந்தேனையவாயிர்தமூற
மானலங்கொண்டநோக்கிமகன்மனமகிழ்ச்சொன்னான்.

1916.(உ) எனக்குயிர்ச்சிறுவனாவானந்தனையையனல்லே
வனப்புடைக்குமரனிங்கேவருகெனமருங்குசேர்த்திப்

அ.—விமலையாரிலம்பகம்.

புனக்கொடிமாலையோடுபூங்குழறிருத்திப்போற்றா
ரினத்திடையேறநாணுக்கின்னளிவிருத்துசெய்தாள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

இருமுதுகுரவர்க்கும் துன்பஞ்செய்தேனென்றலின், உனக்கு இவரன்
ரே இருமுதுகுரவரென்கின்றாள்.

(உ) ஐயன், முன்னிலைப்பார்க்கை.

(இ - ள்.) குணத்தின்மிக்கவியை, நினக்குத்தாயாவாள் சுந்தையே;
யானல்லென் ; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே; கோனல்லென்று பாவிடத்
தே தங்கும் தேனையொப்பனவாய் இனிமையூதும்படி வார்த்தைகூறினாள் ;
கூறிப் பின்னும் புனக்கொடிபோல்வாள் சிவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்
போலுஞ் சிறுவனாவான் நந்தட்டனே ; நீயல்லே ; ஆதலால், குமரன் ! இவ்
விடத்தேவருகவென்றுகூறி அருகேயணைத்துத் திருத்தி அவனுக்கு இனிய
தண்ணளியாகிய விருந்தைச்செய்தாளென்க. (உஎ - அ)

1917. (க) சிறகராற்பார்ப்புப்புல்லித்திருமயிலிருந்ததேபோ
லிறைவிதன்சிறுவர்தம்மையிருகையினாலும்புல்லி
முறைமுறைகுமரர்க்கெல்லாமொழியமைமுகமன்கூறி
யறுசுவையமிர்தமூட்டியறுபகல்கழிந்தபின்னாள்.

வேறு.

1918. (உ) மாவநாகமணங்கமழ்சண்பகங்
குரவங்கோங்கங்குடம்புரைகாய்வழை
விரவுபூம்பொழில்வேறிருந்தாய்பொரு
ளுருவமாதருரைக்குமிதென்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) மயில் தன்பார்ப்புக்களை இரண்டுசிறகாலும் புல்லியிருந்த
நிலைபோலத் தன்சிறுவரை இரண்டுகையினாலும் புல்லி உமைந்தமுகமனாகிய
மொழிகளை முறைமுறையே தோழர்க்கெல்லாங்கூறி அடிசிலையூட்டி ஆறுநாள்
கழிந்தபின்பு, அம்மாதர் மாவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரியத்திற்குரிய
வரை வேறேகொண்டிருந்து னாற்கண் ஆராய்ந்த இப்பொருளை உரையா
மன்க. (உக - ஈ0)

1919. நலிலில்குன்றொடுகாடுறைநன்பொருட்
புலியனார்மகட்கோ
வலியின்மிக்கவர்தம்மகட்கோடலு

(இ - ள்.) அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலுமுறைகின்ற பெரும்
பொருளையுடைய குறுசிலமன்னர் மகளைக் கொள்ளுதலும், வலியவரசர் மக

னைக்கொள்ளுதலும் தம்முன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டியமன்னர் முறைமையென்று மதிவல்லோர் நேர்வரென்றாலென்க.

எனவே வலியின் மிக்கவர்மகளை நீ கொண்டது நன்மென்றாள். (௩௧)

1920. நீதியாலறுத்தநீதியீட்டுத

லாதியாயவரும்பகைநாட்டுதன்

மோதி*முள்ளொடுமுட்¹பகைகண்டிடல்

பேதுசெய்துபிளந்திடல்பெட்டதே.

(இ - ள்.) அரசநீதியாலே ஆறிலொன்றாக அறுதியிட்டு அப்பொருளை ஈட்டித் தல், தொன்றுபட்டபகையைத் தந்நெஞ்சிலேநிலைபெறுத்துதல்,² முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாய் உறவாயிருப்பவரிருவரைத் தம்மிட்பேதுசெய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடுதல், தம்மிட்கூடிவந்து வினைசெய்வாரைப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக் கோடல் இவை அரசர் விரும்பப்பட்ட காரியமென்றாலென்க. (௩௨)

1921. ஒற்றர்தக்களையொற்றரினாய்தலுங்

கற்றமாந்தரைக்கண்ணெனக்கோடலுஞ்

சுற்றஞ்சூழ்ந்துபெருக்கலுஞ்சுதரோ

கொற்றங்கொள்குறிக்கொற்றவற்கென்பவே.

(இ - ள்.) ஒற்றரை ஒற்றரைக்கொண்டு ஆராய்தலும், நீதிநூல்கற்ற அமைச்சரைக் கண்ணென்றுகோடலும், மந்திரிச்சுற்றத்தையும் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றிகொள்ளுங்கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்றாலென்க. (௩௩)

1922.(க) வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலுங்

குன்றினார்களைக்குன்றெனவாக்கலு

மன்றியுங்கல்வியோடழகாக்கலும்

பொன்றுஞ்சாகத்தினுய்பொருள்செய்யுமே.

1923.(உ) பொன்னினாகும்பொருபடையப்படை

தன்னினாகுந்தரணிதரணியிற்

பின்னையாகும்பெரும்பொருளப்பொருள்

துன்னுங்காலேத்துன்னுதனவிலில்லையே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) செய்தல் - தேடுதல்.

* முள்ளொடு முட்டபகை கண்டிடலென்பதைப்பின்னுள்ள வெண்பாவிற்காண்க: “தெள்ளி யுணருந் திறனுடையார் தம்பகைக், குள்வாழ் பகையைப் பெறுத லுறுதியே, கள்ளினாற் கள்ளறுத்தல் காண்மீ மதுவன்றோ, முள்ளினாற் முட்டகையுமாறு.” பழமோழி, ௫௪.

(பி - ம்) 1 ‘புடை’ 2 ‘முள்ளொடு முட்டபகைக்கின்ற நிலையைக் கண்டவை யொன்றொன்றைத்’

(இ - ள்.) ஆகத்தினும் ! அங்கனந்தேமும்பொருள் பல்வெற்றியையுண்டாக்கலும், மதிப்பையுண்டாக்கலும், கல்வியையும் அழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவரைப் பெருகவாக்கலுமன்றியும், இப்பொருளாலே படை யாம் ; அதனாலே தாணியாம் ; அதனாலே பின்னைப் பெரியபொருளாம் ; அது கைகூடுமளவில் வீரம் கிடைக்குமென்றனென்க.

என் மவள் இங்ஙனமுரைக்குமென வருவிக்க. (நச-டு)

1924. நிலத்தினீங்கிநிதியினுந்தேய்ந்துநங்
குலத்திற்குன்றியகொள்கையமல்லதூஉங்
கலைக்கணாளருபிங்கில்லகாளைநீ
வலித்ததென்னெனவள்ளலுங்¹ கூறுவான்.

(இ-ள்.) இங்ஙனமுரைத்துப் பின்னும், காளாய் ! நிலத்தினின் துநீங்கிப் பொருளினுங்குறைந்து நம்குலத்திற்குந்நீங்கி கொள்கையம் ; இந்நிலையே யன்றி இதனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை ; இந்நிலைக்கு நீ துணிந்தகாரிய மென்னென்று தேவிகேட்ப, அவனும் ஒருமொழி கூறுவானென்க. (நசு)

வேறு.

1925. எரியொடுகிகர்க்குமாற்றலிடிக்குரற்சிங்கமாங்கோர்
நரியொடுபொருவதென்றற்குழ்ச்சிநந்துணையொடென்றும்
பரிவொடுகவலவேண்டாபாம்பவன்கலுழனாகுஞ்
சொரியமதுச்சுரும்புன்கண்ணிச்சுழ்கமுனந்தனென்றான்.

(இ-ள்.) சிங்கம்² தனக்குநிகராகிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே பொருக்கடவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த குழ்ச்சியும் துணைகளு மென்றாய்முடியும் ; அதுபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவை வேண்டா ; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன் பாம்பும் நந்தட்டன் கரு டனுமாயிருக்கும் ; ஆதலால், எம்மேல்வைத்த அன்பாலே இதற்கு வருந்த வேண்டாவென்றனென்க.

இவனைக்காணக் கெடுவனென்றான். (நசு)

1926. கெலுழனோந்தனென்னாக்கிளரொளிவனப்பினுனைக்
கலுழத்தன்கையாற்றீண்டிக்காதலிற்களித்துநோக்கி
வலிகெழுமவயிரத்தாண்போற்றிரண்டுநீண்டமைத்ததிண்டோள்
கலிகெழுநிலத்தைக்காவாதொழியுமோகாளைக்கென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதேவி, நந்தன் கருடனாவென்று காதலிற் களித்து நோக்கி அவனை மனமுருகும்படி தன்கையினாலே தீண்டி இத்தோள்கள் உனக்கு நிலத்தைக்கொண்டு தந்து அதனைக்காவாதேயிருக்குமோவென்றனென்க.

தந்தென் வீருவிக்க. கலி - கட்டியங்காரன். காளை - சீவகன். (நஅ)

(பி - ம்.)—1 'கூறினான்' 2 'தனக்குநோக்கி'

- 1927.(க) இடத்தொடுபொழுதுநாடியெவ்வினைக்கண் ணுமஞ்சார்
மடப்படலின் றிச்சூழமுதிலல்லார்க்கரியதுண்டோ
கடத்திடைக்காக்கையொன்றையிரங்கோடிகூகை
யிடத்திடையழுங்கச்சென்றாங்கின் னுயிர்செகுத்ததன்றே.
- 1928.(உ) இழைபொறையாற்றகில்லாதிட்டிடைதளரலின்ற
1 குழைநிறமுகத்தினூர் போற்குறித்ததேதுணிந்தசெய்யார்
முழையுறைசிக்கம்பொங்கிமுழங்கிமேற்பாய்ந்தமைதோய்
வழையுறைவனத்துவன்கணரிவலைப்பட்டதன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மடம்படல், விகாரம்.

(இ-ள்.) காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிறந்த கூகையிருக்கின்ற இடத்
தே அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன் ததல்லவோ ; சிங்கம்
இடமறியாதே செறிந்தவனத்தின் றரிமேலே 2பாய்ந்து அந்நரியாகியவையிலே
அகப்பட்டதல்லவோ ; ஆதலால், யாம் வீரமுடையேமென்று மகளிரைப்
போலே தாமிர்னைத்ததே துணிந்துசெய்யாராய்க் காலத்தையும் இடத்தையு
நாடி ஆண்டுச்செய்யும் வினையிடத்தும் அஞ்சாராய்ச் சூழமுறிவினையும் வல்
லார்க்குப் பிள்ளை அரியவினையுண்டோவென்றாளுன்க.

வீரத்தையேகருதாமற் காலமுமிடமுமறிந்துசெய்கவென்றான் ; “பகல்
வெல்லுந் கூகையைக் காக்கை” (குறள். சஅக) என்றும், “காலாழ் களரி
னரியமும்” (ஐடி. 100) என்றும் தேவருங்கூறினர். (ங.க-ச0)

1929. ஊழிவாய்த்தியொடொப்பான்பதுமுகனுரைக்குமொன்னு
ராழிவாய்த்துஞ்சமற்றெம்மாற்றலானெருங்கிவென்று
மாழைநீணிதியந்துஞ்சமாநிலக்கிழமையெய்தும்
பாழியாற்பிறரைவேண்டேம்பணிப்பதேபாணியென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டுத் தீயோடொப்பானாகிய பதுமுகன், எம்மாற்ற
லாற்றெருங்கிப் பகைவரை ஆழிவாயிலேபடும்படி வென்று நிலக்கிழமையை
எய்துவேமாதலின், வலியாற்பிறரைவிரும்பேம்; அருளிச்செய்யுமதே தாம்
தமென்றாளுன்க.

எய்தும், பன்மைத்தன்மை. ‘பாழியேம்’ என்றும் பாடம். (சக)

1930. பொருவருங்குரையமைந்தர்பொம்மெனவுரறிமற்றித்
திருவிருந்தகன்றமார்பன்சேவடிசேர்ந்தயாங்க
ளெரியிருந்தயருநீர்மையிருங்கதிரேற்றதெவ்வர்

மட

பொருவுதல், விகாரம்.

(இ - ள்.) ஒழிந்த தோழர், கடுகமுழங்கி இச்சீவகனடியைச் சேர்ந்த
யாங்கள் வெம்மைக்கு நாடொவ்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துந்தன்

மையையுடைய ஞாயிறும், எம்முடனெதிர்த்த தெவ்வர் பணியும் இருளு
மாக எம்மடிகள் மதித்தருளுகவென்றாரென்க. (சஉ)

வேறு.

1931. கார்தோன்றவேமலருமுல்லைகமலம்வெய்யோன்
றேர்தோன்றவேமலருஞ்செம்மனின்மாமன்மற்றுன்
சீர்தோன்றவேமலருஞ்சென்றவன்சொல்லிஞோடே
பார்தோன்றநின்றபகையைச்செறப்பாலையென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதேலி, செம்மால் ! காரும் தேரும் தோன்றின
அளவிலே முல்லைபூ கமலமும் மலருமாறுபோல, உன்சீர்தோன்றின பொழு
தே நின்மாமன் அகமலர் மலரும் ; ஆதலால், அவனிடத்தே சென்று அவ
னேவலோடே பகையைக் கொல்வாயாக வென்றாளுன்க.

பார் நின்னாலே விளங்க. நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற. (சஉ)

1932. நன்றப்பொருளேவளித்தேன்மற்றடிகளுகைச்
சென்றப்பதியுளெமர்க்கேயென துண்மைகாட்டி
யன்றைப்பகலேயடியேன்வந்தடைவனீமே
வென்றிக்கின்றறுனுழைச்செல்வதுவேண்டிமென்றான்.

(இ - ள்.) அடிகளே ! கூறியது நன்று ; தோழரறிவித்த அன்றைப்பகற்
பொழுதே அந்தக் காரியமே யானும்துணிந்தேன் ; இனி நானே இராசமா
புரத்தே சென்று என்சுற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை அறிவித்து ஒருநாளிரு
ந்து மற்றநாளேபோந்து அடியேன்டைவேன் ; நீர் என்மாமனிடத்து ஏறச்
செல்லுநிலைமையை விரும்புமென்றாளுன்க.

“இளையவன் மகிழ்வகூறி” (சீவக. உக௦௧) என்னுங்கவியானும், “வீட்
டகந்தோறும்” (ஐ. உக௦௦) என்னுங்கவியானும், “ஊர்தோறு” (ஐ. உக௧௧) என்றதனாலும் அன்றைப்பகலே வருவேனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. “இளந்த வல்ல செய்யுளுட் டிரிநவும்” (தொல். குற்றியலுகரப். கு. ஏஅ) என்றதனால், தம்மென்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதற் திரியாத மகாநிம்பத்திரிந்து நீமெனநின்றது ; ஏகாரம், பிரிநிலை ; இனி நீமென்று ஒரு திசைச்சொல்லுமாம். (சச)

1933. வேற்றைவந்தன்ன துதிவெம்பாற்கானமுன்னி
துற்றைவரோடுநடந்தாணுதிவல்வின்மைந்தன்
காற்றிற்பரிக்குங்கவிமான் மிசைக்காவலோம்பி
யாற்றற்கமைந்தபடையோடதர்முன்னினானே.

துதி - முன்பு ; “மதியேர் துதலார் துதிக்கோலஞ் செய்து” (திருச்சிற். ஈசு௦) என்றற்போல. ஒம்பி-ஒம்ப.

(இ-ள்.) வல்லின்மைந்தன் படையாலே தேவிக்குக்காவலிட, அவளும் அவன் போவதற்குமுன்பே துற்றைவரோடே கானமுன்னி நடந்தாள் ; நடந்தபின்பு அவன் மான்மிசையேறி அதரைப்போகத் தொடங்கினானென்க.

பகைவர்க்கஞ்சி அவன் படையைக் காவலிட்டின்பு, தேவிதான் தனக்குக் காவலாகத் தன்னைப்போல் நோன்புகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியிலுறைவார் நூற்றைவரோடே போனாள்; தவஞ்செய்வார் தனியேபோதல் மரபன்மென்று. இனி வல்லின்மைந்தன் முன்பு படையோடே மான் மிசையிலேயேறி அதரைமுன்னினவன் தேவிக்குக்காவலோம்ப, அவள் நோன்புகொண்டமகளிர் நூற்றைவரோடே நடந்தாளென்றுமாம். இனி நடந்தானென்று பாடமோதி, முன்பு படையோடே அதர்முன்னினவன் மாமிசையிலுள்ளாரைத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் நூற்றைவரோடும் போனானென்பாருமுள்.

(சுரு)

1934. மன்றற்கிடனாமணிமால்வரைமார்பன்வான்க
ணின்மெத்திசையுமருவிப்புனனீத்தமோவாக்
குன்றுங்குளிரீர்த்தடஞ்சூழ்ந்தனகோலயாறுஞ்
சென்றப்பழனப்படப்பைப்புனனாசேர்ந்தான்.

மன்றற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தே மாறுதபெய்த
லின், அருவிநீர்ப் பெருக்கொழியாத குன்று. படப்பை - தோட்டம்.

(இ - ள்.) மார்பன், குன்றையும் ஆற்றையுங்கடந்து அவ்வேமாங்க
தத்தைச் சேர்ந்தானென்க

(சுக)

வேறு.

1935. காவின்மேற்கடிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
வாவிபுளினமலருயிர்த்தவாசமும்
பூவிரிகோதையர்புனைந்தசாந்தமு
மேவலாற்கெதிரெதிர்விருந்துசெய்தவே.

(இ - ள்.) நெகிழ்ந்த காவின் நாற்றமுதலியன வில்வல்லாற்கு விருந்து
செய்தனவென்க.

(சுள)

1936. கரும்பின்மேற்றொடுத்ததேன்கலிகொடாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலிற்றுவைத்தவண்டொடு
திருந்தியாழ்முரல்வதோர்தெய்வப்பூம்பொழிற்

(இ - ள்.) பூணினான், கரும்பில்வைத்ததேன் சுரும்பின்வாய்த்துளித்த
லின், அச்சுரும்பொலித்தவை பின்பு வண்டொடு யாழ்ப்போல முரலும்பொழி
லைப் பொருந்தினென்க.

(சுஅ)

1937. பொறைவிவங்குயிர்த்தனபொன்செய்மாமணிச்
செறிகழவினைஞருஞ்செல்லனீங்கினார்
நறைவிரிகோதையர்நாமவேலினார்
கறுசுவைநால்வகையமுதமாக்கினார்.

தகவல்

1938. கி. மபுழுக்குங்காணமும்

(இ-ள்.) கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்த அரிசியும் காணமுடிந்தபுழை நீரிலேயைந்தனவாகிய புரவிக்கு வாபிலேசெறித்தார்; அவையொழிந்த எருது முதலியனவும்மேய்ந்து நிழலிலேகிடந்து வருத்தத்தோர்தனவென்க. (10)

(இ - ள்.) களிதனன் கோதையர் பேண இன்ன முறையுண்டயின்பு, கழியின்மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலம் துயின்மனவென்க. (ருக)

(இ - ன்.) அவ்வந்திக்காலத்தில் மணிவிளங்கின ; அகிழ்புகை எழும்
தன் ; நரம்பு இரங்கின ; குழல் பாடலைக்கூறின ; அழகியமுழுவமும் கஞ்ச
தாளமும் குதிரைமணியின் குரலோடே யொலித்தனவென்க. (௫௨)

(இ-ள்.) மகளிர் பரிசுடைய தீதத்தைச் சேவகன்கொண்டாடிய பின்பு காமத் தேவயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை எய்தினுனென்க. (புரு)

1942. தீங்கரும்பனுக்கியதிருந்துதோள்களும்
வீங்கெழிற்சோள்களையிடைந்துவெம்முலை
பூங்குளிர் தாரொடுபொருதுபொன்னுக

(இ - ள்.) கரும்பைக்கெடுத்த தோள்களும் எழிற்றோள்களும் மிடைதலாலே முலை அவன்தாரோடேபொருது பூண்கள்சிந்தும்படி இரவெல்லையே இங்ஙனம் நீந்தினுனென்க.

“வியநெறியால்வித்தான்” (சீவக. கஅஅசு) என்றவின் இவன்நுகர் தற்குரிய மகளிர் பலரும் வந்தாரென்க. (ருச)

1943. கணைகதிர்க்கடவுள்கண்விழித்தகாலையே
நனைமலர்த்தாமரைநக்கவண்கையாற்
புனைகதிர்த்திருமுகங்கழுவிப்பூமழை
முனைவனுக்கிறைஞ்சினுன்முருகவேளானுன்.

(இ - ள்.) முருகவேளானுன், ஞாயிற்றால் உலகம் கண்விழித்தகாலையிலே தாமரைப்பூவைக்கெடுத்த கையாலே முகங்கழுவிப் பூமழையைப் பெய்த முனைவனுக்கு வணங்கினுனென்க.

கடவுள்தோன்றினகாலமுமாம். நனைமலர், முதற்கேற்ற அடை. ‘மழை பெய்து’ எனவருவிக்க. இரண்டனுருபு மயக்கமுமாம், முனைவனெய்ந்து.()

1944. நாட்கடன்கழ்

வாட்கட

தோட்பொலிமணிவளைத்தொய்யின்மாதாரர்
வேட்பதோர்வடிவொடுவிரைவினெய்தினுன்.

(இ - ள்.) வேலினுன், நாட்காலத்துச்செய்யும் கடன்களைமுடித்தபின்பு மகளிர் விரும்புவதொரு வடிவைக்கொண்டு ஒளியின் மிகுதியையுடைய ஊரின்வண்மையைக் காண்டற்கு விரைவோடெய்தினுனென்க. (ருசு)

1945. அலத்தகக்கொழுங்குநியிழுக்கியஞ்சொலார்
புலத்தவிற்களைந்தபூணிடறிப்பொன்னிதழ்
நிலத்துகுமால்காரொடர்ந்துநீண்கர்
செலக்குறைபடாததோர்செல்வமிக்கதே.

(இ - ள்.) அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலையிழுக்கிப் பூணிலையிடறி மாலையும் சேரத் தொடரப்படுதலாலே போகத்தொலையாதிருப்பதொருசெல்வம் நீண்கர்க்கு மிக்கதென்க. (ருள)

வேறு.

1946. கத்திகைக்கழுநீர்கமழ்கோதையர்

இரைபு

சைப்படர்

வ.

கை = தொடைவிசேடம்.

(இ - ள்.) கோதையருடையமுலை, பத்தியிலேயுண்டாஞ் சித்தியிலே செல்கின்ற துறவோரையும் இல்லறத்திலே செலுத்தவிர்த்திடும் தன்மையை யுடையவாயிருக்குமென்க. (ருஅ)

1947. வஞ்சிவாட்டியவாண்மினுசுப்பினர்
பஞ்சியூட்டியபாடகச்சீறடி
குஞ்சிசூட்டியமைந்தர் குழாமலா
லிஞ்சிவாட்டிடம்பிறிதிவிலையே.

(இ - ள்.) வட்டமாகிய மதிலினிடமெல்லாம், மகளிரடியைக் குஞ்சி யிலே சூட்டிய மைந்தர்திரளல்லது வேறுதிரளில்லையென்க. (ருக)
வாட்டிய - கெடுத்த.

1948. மின்னினீள்கடம்பின்னெடுவேள்கொலோ
மன்னுமைங்கணைவார்சிலைமைந்தனோ
வென்னனோவறியோமுரைசீரொனப்
பொன்னங்கொம்பனையார்புலம்பெய்தினர்.

(இ - ள்.) பொற்கொம்பனையார், இவன், மேனியினொளியாலே முருக னோ! காமனோ! யார்தானறிகிலம்; உரையீரென்று வருந்தினாரென்க. (சு0)

1949. விண்ணகத்தினையானன்னமெய்ப்பொறி
பண்ணலைக்கழிமீன்கவர்ப்புள்ளென
வண்ணவார் குழலேழையார்வாணெடுங்
கண்ணெலாங்கவர்ந்துண்டுகின்றவே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்புலம்பின ஏழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய உத்தமவிலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலைநீர்வடிந்த கழியின் மீனைக் கவரும் பறவையென்னும்படி கைக்கொண்டு நுகராரின்றன வென்க. (சுக)

இது, தொழிலுவமம்.

வேறு.

1950. புலாத்தலைத்திகழும்வைவேற்பூங்கழற்காலினினை
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூணிழன்மணிவடத்தோடேந்திக்
குலாய்த்தலைக்கிடந்துமின்னுங்குனிமுலைபாயவெய்தாய்க்
கலாய்த்தொலைப்பருகுவார்போற்கன்னியர்துவன்றினாரே.

புலாநாற்றம் தலையிலேதிகழும்வேல்.

(இ - ள்.) சீவகனைக் 1 கலவியிலே வெய்தாய்க் கலாய்த்த அக்கலாந் தீர்ந்து தம்முலைபாயநுகர்வாரைப்போலே கன்னியர் நெருங்கினாரென்க.

நிலாத்தன்னிடத்தேதிகழும் மணிவடத்தோடே பூண் தலையிலேகிடந்து மின்னும் ஏந்திக்குவந்த முலையென்க. (சுஉ)

1951. வேனெடுங்கண்களம்பாவிற்படைசாற்றியெங்குந்
தேனெடுங்கோதைநல்லார்மைத்தனைத்தெருவிலெய்ய
மானெடுமழைக்கோணக்கிவானவர்மகளுமொப்பாள்
பானெடுந்திஞ்சொலாளோர்பாவைபந்தாடுகின்றாள்.

(இ-ள்.) நல்லார், கண்களம்பாக விற்படையையமைத்தி மைத்தனைத்
தெருவிலே எங்குமெய்யாநிற்க, கோக்கிணையுடையாள், நெடுவானவர்மகளு
மொப்பாள், பால்போலுஞ்சொல்லாள், ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்ற
ளென்க.

நெடுமை - பெருமை.

(௧௩)

வேறு.

1952. குழன்மலிந்தகோதைமாலெபொங்கவெங்கதிர்மூலை
நிழன்மலிந்தநேர்வடநிழற்படப்புடைத்தா
வெழின்மணிக்குழைவில்விசவின்பொனோலையின்செய
வழன்மணிக்கலாபமஞ்சிலம்பொடார்ப்பவாடுமே.

(இ - ள்.) அவள், குழலிற் கோதையும் மாலையும்பொங்க, முத்துவடம்
முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை வில்லைவிச, ஓலை ஒளியையுண்டாக்க,
கலாபமும் சிலம்புமொலிப்ப ஆடுமென்க. (௧௪)

1953. அங்கையந்தலத்தகத்தவைந்துபந்தமார்த்தவை
மங்கையாடமாலெகுழும்வண்டுபோலவந்துடன்
பொங்கிமீதெழுந்தபோய்ப்பிறழ்ந்துபாய்தலின்றியே
செங்கயற்கண்புருவந்தம்முருருவஞ்செய்யத்திரியுமே.

(இ-ள்.) ஐந்துபந்து, அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை
முதலாடுதலாலே, அகிலையமார்த்தவை பின் முறைமை குலைந்துபோய் வீழ்த
லின்றி மாலையைக்குழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனே
வந்துகண்ணும்புருவமும் கூடத்திரிந்து அழகுசெய்யத் திரியுமென்க. (௧௫)

1954. மாலையுட்கார்த்தபந்துவந்துகைத்தலத்தவா
மேலநாறிருங்குழற்புறத்தவாண்முகத்தவா
நூலினோர் நுசப்புநோவவுச்சிமாலையுள்ளவா
மேலெழுந்தமீநிலத்தவிரலகையவாகுமே.

(இ - ள்.) மாலையின் மறைந்த பந்து கையிடத்தவாம்; குழற்புறத்தவா
கியபந்து முகத்திடத்தவாம்; நுசப்புநோம்படி உச்சியிற்போனபந்து மீண்
டும் மாலைக்குள்ளேயாம்; மாலேமேலேபோய் உயர்ந்தபந்து மீண்டும் விர
லிடத்தன, கையிடத்தவவாமென்க. (௧௬)

1955. கொண்டுநீங்கல்கோதைவேய்தல்குங்குமம்மணிந்தரா
யெண்டிசையுமேணியேற்றிலங்கநிற்பத்தியின்

மண்டிலம்வரப்புடைத்தன்மயிலிற்பொங்கியின்னணம்
வண்டுந்தேனும்பாடமாதர்பந்துமைந்துற்றுமெ.

(இ - ள்.) மாதர், வண்டுந்தேனும் தேனை நுகராதே நின்றபாட மயில்
பேர் பொங்கி உராய் எண்டிசையும் பந்தைக்கொண்டு உலாவுதல்; இடையே
குங்குமமணிந்து கோதைவேய்தல், படிமுறையாக அடித்தல், அப்பத்தியோ
டே தன்னைச் சூழ்ந்துவர அடித்தலென்கின்ற இந்நிலைமைகளிலே வலியுற்று
இங்ஙனம் * பந்தாமென்க.

(சுஎ)

1956. பந்துமைந்துற்றுமொள்பணம்முலையிற்குங்குமன்
சுந்தரப்பொடிதெளித்தசெம்பொற்சுண்ணம்வாணுதற்
றந்துசட்டியிட்டசாந்தம்வேரின்வார்த்திடைம்முலை
யிந்திரதிருவினெக்குருகியென்னவீழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிகின் தவளுடைய நுதலிலே கொண்டுவந்து சுட்டி
யாகவிட்டசாந்தமும், முலையிலிட்டகுங்குமமும், சுந்தரப்பொடியும், ஓட
வைத்த பொற்சுண்ணமும், வியர்வையிறைக்கரைந்தொழுகி முலையிடையிலே
இந்திரவில் நெகிழ்ந்துருகி ஒழுகினற்போலே வீழ்ந்தவென்க.

(சுஅ)

1957. நன்மணிச்சிலம்பிளேடுகிண்கிணர்நகந்நரும்
மின்மலர்ந்தமுல்லைமலைநக்கிமிக்கிறந்தெழுந்து
பொன்மலர்ந்தகோதைபந்துபொங்கியொன்றுபோந்துபாய்ந்து
நன்மன்வீதிபுக்கவீழ்ந்த

(இ - ள்.) சிலம்பும் கிண்கிணியும் நகநிற்பப் பொன்னை மலர்ந்ததொரு
மின்போல நகுந் கோதையதொருபந்து, மலர்ந்தமுல்லைமலையை மிக்குத்
திண்டுதலாலே தன்வரையையிறந்து எழுந்துபாய்ந்து பொங்கிப் போந்து வீதி
புக்கு வேலினுன்முன்னே வீழ்ந்ததென்க.

(சுக)

1958. வீழ்ந்தபந்தின்மேல்விரைந்துமின்னினுண்ணுசப்பினுள்

முழந்துகோதைபொங்கிவீழ்ந்துவெம்முலையடைவரப்
போழ்ந்தகன்றகல் வ க்கினுள்.

(இ - ள்.) நுசப்பினுளாகிய கன்றகண்ணி, துதில்
காசுதோன்றக் குழல் ன் அதிற்கோதை முலை
யைத்தவர வீழ்ந்த பந்தின்மேலே ற்துவந்து கொ
டிபோலே நோக்கினுள்ளென்க.

(சுஓ)

வேறு.

1959. மந்தாரமலைமலர்வேய்ந்துமகிழ்ந்துதீந்தேன்
|சய்| ன்றுபாடப்

* இங்ஙனம் பலவகையாகப் பந்தாடுதலின் வேறுபாடுகளைப் பெருங்க
தை, உதயனகுமாரன்கதை முதலியவற்றிற்கு

பந்தார்வஞ்செய்துகுவளைக்கண்பரப்பிளின்றான்
செந்தாமரைமேற்றிருவின்னுருவெய்திளின்றான்.

(இ - ள்.) களிவண்டு மந்தாரமாலையின்மலரைமொய்த்து அதிற்மேயுண்டு மகிழ்ந்து காந்தாரமென்னும்பண்ணையாக்கி ¹ ஆளாபஞ்செய்து பாடபடி பந்திலே ஆர்வஞ்செய்துநின்று அவனைக்காண்டலின், அவன்மேல்கண்ணைப்பரப்பி இமையாதுநின்றவன், முன்பு கண்ணிமைத்த குறைபாதித்தலின், திருவிண்வடிவை நேரே பெற்றுநின்றாளுன்க. (௭)

1960. நீர்தங்குதிங்கண்மணிநீணிலந்தன்னுளோங்கிச்
சீர்கங்குகங்கைக்கிரகநீர்க்கண்டிவலைமாங்கி
காரதங்கிளின்றொகாடிகாரையைககாண்டலோய்
பிர்தங்கிப்பெய்யாமலரிற்பிறிதாயினோ.

ஓடி, உடனிகழ்ச்சி.

(இ - ள்.) கங்கையினீரையுண்டு சந்திரகாந்தக்கல்லாகிய நிலத்திலவளர்ந்து பசுமைதங்கிநின்றதொரு கொடி அவனைக்காண்டலோடே பழப்போலே வெளுத்த வேரையினுளன்க. (௭௨)

1961. பெண்பாலவர்கட்கணியாப்பிரியாதநாணுந்
திண்பானிறையுந்திருமாமையுஞ்சேர்ந்தசாயல்
கண்பாற்கவினும்வளையுங்கவாந்திட்டகள்வன்
மண்பாலிழிந்தமலரைங்கணைமைந்தனென்றான்.

(இ - ள்.) மகளிர்க்குப்பூணய் நீங்காதநாணும், நிறையம். மாமையாசேர்ந்தசாயலையுடையவன், தன்கண்ணாலே என்னழகையும், யையுங்காந்த கள்வன் வடிவுகொண்டு உலகிலேவந்த காமனென்றுகருளன்க. சாயல், ஆகுபெயர்.

1962. என்றாணினைந்தாளிதுபோலுமில்வேட்கைவண்ணை
சென்றேபடினுஞ்சிறந்தாக்குமுரைக்கை
தன்றாயரிதாயகத்தேசட்டுருக்கும்வெந்தீ
யொன்றேபுலகத்துநோய்மருந்தில்லதென்றான்.

(இ - ள்.) என்றுகருதினவள் தன்னிலேநின்றாள்; நினைந்தபடி: இந்தவேட்கையென்று உலகங்கடறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந்தது; இதுதான், இறந்துபடினும் ஞாவர்க்குக்கூறலாவதொன்றன்றாய்ப்பொறுத்தற்குமரிதாய் உள்ளோரின்று சுட்டுருக்கும் வெந்தியாயிருந்தது; இதுதான் நோய்களிலைவத்துக்கொண்டு வேறுபரிகாரமற்றதுமாயிருந்தது; இதுவுமொரு நோயென்று நினைந்தாளென்க. (௭௪)

1963. ²நிறையாதுமில்லைநெருப்பிற்சுடிகாமமுண்டேற்
குறையாரிறையினொருகுன்றியுங்காமமில்லை

(பி - ம்.)—¹ 'யாழ்வஞ்', 'ஆளாவஞ்' ² 'நிறையொன்றுமில்லை'

பறையர்பறையும்பசப்பென்றுபகர்ந்துவாடி
யறைவாய்க்கடல்போலகன்காமமலைப்பநின்றாள்.

(இ-ள்.) மகளிர்க்கு நிறைநிற்குமிடத்து ஒருகுன்றியளவும் காமம் இல்லையாயிருந்தது ; காமமுண்டாயின், நிறைகுன்றியில்லையாயிருந்தது ; அதுவுமன்றி அதனைமறைத்தாலும் பசப்புச் சாற்றுமாயிருந்ததென்றுகூறி வாழ்க்கடல்போலே காமம் மேன்மேலைப்பநின்றாளென்க. (௭௭)

1964. நெஞ்சங்¹கலங்கிநிறையாற்றுப்பதித்துநின்ற
ளஞ்செங்கழுநீரலர்ந்தம்மதிவாண்முகத்தே
வஞ்சம்வழங்காதவன்கண்களினோக்கமாதோ
தஞ்சம்வழங்கித்தலைக்கொண்டதுகாமவெந்தி.

(இ - ள்.) பொய்கூறுதவன் தன்கண்ணாலே, அங்ஙனம் நெஞ்சுகலங்கி நிறையைப்போக்கி நின்றவளது கழுநீர்மலர்ந்ததொரு மதிபோலுமுகத்தே நோக்கினாக, அவனெதிர்நோக்கினானிகழ்ந்த காமத்தி அவற்கு எளிமையை முதற்கொடுத்துப் பின்பு பாம்புபோல் தலைக்கொண்டதென்க. (௭௮)

1965. பூவுண்டகண்ணைப் புருவச்சிலகோவியெய்ய
வேவுண்டநெஞ்சிற்கிடுபுண்மருந்தென்கொலென்னு
மாவுண்டநோக்கின்மடவானைமறித்துநோக்கிக்
கோவுண்டவேலான்குழைந்தாற்றலனுகினோனே.

உண்ட, உவமவாசகம்.

(இ-ள்.) வேலான், பூப்போலுங்கண்ணைப் புருவமாகிய வில்லைவளைத்துக் கண்ணாகிய அம்பாலையெய்தலின் ஏவுண்ட என்னெஞ்சிற் புண்ணுக்கு இடுமருந்து யாதென்றாய்ந்த குழைந்து வேறுமருந்தின்மையின், இவளேமருந்தென்று அவளைமீண்டும்பார்த்து ஆண்டுப்பெற்றக்குக்²கூட்டியுரைக்கும் குறிப்புரையாகிய நோக்காலே உயிரைப்பெற்று ஆற்றாமையிலேநின்றாளென்க.

இதனால், முன்புபோலப் பொதுநோக்குப்பெறின், இறந்துபடுதலுக்கு மருந்தென்றுகருதினாம். (௭௯)

1966. காமக்கடுநோய்க்கனல்குழந்துடம்பென்னுமற்றிவ்
வீமத்தினோடுமுடனேசுடவேகலாற்றான்
³தூமத்தினூர்ந்ததுகிலேந்தியவல்குறாதை
⁴பூமொய்த்திருந்தகடைமேற்புலம்புற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) காமநோயாகிய கனல்குழந்து உடம்பென்னுமலிற்சுடனே உயிரைமுழுக்கச்சுடிகதலிற் போகலாற்றினாய் விமலையுடைய தாதையாகிய சாகர தத்தனுடைய கடையிலே வருந்தியிருந்தாளென்க. (௮௦)

வேறு.

1967. நாவநோய்செய்தநறுங்குழலாணுணீலக்
காவநோய்செய்தகருங்கயற்கட்பூங்கொடியென்

(பி - ம்.)—1 'கலுழந்து' 2 'கூடி' 3 'தூமத்தினுனத்துகில்' 4 'பூமொய்த்தமார்பன்'

**னுவினோய்செய்தவணங்கென்றறியாதேன்
மேவினோய்தீரவினாத்தருவாரில்லையே.**

கயக்கன், ஒருபெயர். நறுங்குழலான் - மானிடமாதா.

(இ-ள்.) அங்கனமிருந்தவன், காலிக்குநோய்செய்த கண்ணினை யுடைய கொடியை என்னுயிரையுமுட்படவருத்தியதொரு தெய்வமென்றேகருதி நறுங்குழலாளாகவுணராதே பின்னும்மயங்கினேனை மேலிமிக்கவருத்தந்தீரும்படி என்னுற்றனையென்று வினாவுவாரின்றியிருந்ததென்றனென்க.

இனி, குழலான், கொடி, அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனெய் ன்றுமாம். (எசு)

**1968. தெண்ணீர்ப்பனிக்கயத்துமட்டவிழ்ந்ததேங்குவனைக்
கண்ணீர்மைகாட்டிக்கடல்போலகன்றவென்
னுண்ணீர்மையெல்லாமொருநோக்கினிற்கவார்ந்த
பெண்ணீர்மைமேனாட்பிறந்துமறியுமோ.**

(இ-ள்.) சிறியதொரு குளத்தேயலார்த்-குவளைபோலும் கண்ணின் மன் மையைக்கொண்டு அதனொருநோக்கினாலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளி லறிவைபெல்லாம் கவார்ந்ததொரு பெண்டன்மை முன்னாலும் பிறந்தறி யுமோ? இன்று என்னை. வருத்துதற்குத் தோன்றியதன்றோவென்றனென்க.

**1969. கருங்குழலுஞ்செவ்வாயுங்கண்மலருங்காது
மரும்பொழுகுபூண்முலையுமாருயிர்க்கேகூற்றம்
விருந்தினராய்வந்தாரைவெற்றுடலாநோக்கும்
பெருந்திருவியார்மகள்கொல்பேரியாதாங்கொல்லோ**

(இ - ள்.) அங்கனம் ஒருநோக்கினாலே விருந்தினரைப் பிணமாகநோக் கும் பெருந்திருவியுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவுயி ரொன்றையும் அழித்தற்கேதான் இத்தன்மையையுடைய இவள் எந்நல் வினையுடையோர்மகள்? இவட்குப் பெயர் கூற்றமென்றாமோ, பெண்ணென் றாமோவென்றனென்க. (அக)

**1970. வாருடுத்த¹வெம்முலையவண்டார்பூங்கோதையைப்
பேர்கொடுத்தார்பெண்ணென்றார்கூற்றமேயென்றிட்டாற்
றாருடுத்தநீண்மார்பார்தம்முயிர்தாம்²வேண்டிபவே
னீருடுத்தவிந்நகரைநீத்திட்டொழியாரோ.**

வாருடுத்த - வார்பூழ்ந்த.

(இ - ள்.) இவனைப் பெயரிட்டவர்தாம் தம்முயிர் தீங்குறுதிருத்தல் வேண்டுவாராயிற் கூற்றமென்றார், பெண்ணென்றார்; தாருடுத்தநீண்மார்பார் கூற்றமென்றிவாராயின், இந்நகரைக்கைவிட்டுத் தாயிருத்தற்குரியதோ ரிடத்தேயிராரோ, அங்கனமிராமையிற் பெண்ணென்றே பெயரிட்டாரென்று பெயரைத் தெளிந்துகூறினனென்க.

(பி - ம்.)—1 'பூண்முலையவம்பார்பூ' 2 'வேண்டுவேரோ'

தந்தையைப் பேர்கொடுத்தாரென்று ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற் கூறினார். நீண்மார்பொன்றது, அப்பெயரைச் சுட்டிக்கூறிற்று. (அஉ)

1971. 1பைங்கண்மணிமகரகுண்டலமும்பைந்தோடீர்
திங்கண்முகத்திலங்கச்செவ்வாயெயிறிலங்கக்
கொங்குண்குழமுழக்கோட்டெருத்தஞ்செய்தநோக்
கெங்கெங்கேநோக்கினுமங்கங்கேதோன்றுமே.

(இ-ள்.) மகரவடிவாகச்செய்தகுண்டலமும் தோடீர் முகத்தேயிலங்க, எயிறு சிறிதிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழ்ச் சாய்த்தகழுத்துத்தந்த பார்வை பார்த்தவிடமெங்கும் தோன்றாநின் மதென்றனென்க.

இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். முன்பெற்ற அருணைக்கினை வியந்தான். (1)

1972. வாளார்மதிமுகத்தவாளோவடிப்பிளவோ
யோ

கோளார்ந்தகூற்றமோகொல்வான்றொடங்கினவே.

(இ-ள்.) இந்த மதிபோலமுகத்திற்கிடக்கின்றவை, ஒருகால் அங்ஙனம் ஞ்செய்தலிற் கண்ணோ, கயலோ, வடிப்பிளவோ, கழுநீரோ, நீலமோ, தாமரையோவென்றம்கூற்றக்கு, ஒருகால் பொதுநோக்கமும்செய்து கொல்வான் தொடங்கினவாதலின், கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போ வென்றம்கூற்றக்கு இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தனவென்றனென்க. (அச)

வேறு.

1973. என்றாங்கொன்மாதர்நலமெய்துவதென்றுசின்தித்
தொன்றார்க்கடந்தான்புலம்புட்கொண்டிருத்தலோடி
மன்றேயமைந்தபசும்பொன்னடராறுகோடி
குன்றமல்லிற்றான்றினிர்சாகாதத்தனென்பான்.

(இ - ள்.) ஒன்றார்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை எய்தித் தன்மை என்றுகூறிமென்றுநினைந்து வருந்தியிருந்தானாக, அந்நைநாளே ஆண்டெறய்புஞ் சாகாதத்தன் மாற்றமைந்த தகட்டுப்பொன் ஆறுகோடியெ ன்னு மெண்ணிற்குறையாதபடி சரக்கைவிற்பனென்க.

(அரு)

1974. திருமல்கவந்ததிருவேயெனச்சேர்ந்துநாய்கன்
செருமல்குவேலாய்க்கிடமாலிதுவென்றுசெப்ப
வரிமல்கிவண்டிண்டறைமாமலர்க்கண்ணிமைந்
னெரிமல்குசெம்பொனிலமாமனோடேறினானே.

திருவேயென்று உவப்பின்கட் பான்மயங்க உவமித்தார். வண்டிகள் மது

(பி - ம்.)—1 'பைம்பொன்மணிமகரகுண்டலமும்பொற்றோடீர்'

(இ - ள்.) நாய்கன் எனக்குச் செல்வமிகவந்ததிருவெயன்று சேர்ந்து இனி இவ்வில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்ததென்று 1செப்ப, அதுகேட்ட அம்மைந்தன் அம்மாமனோடே பொன்னிலத்தேயேறினானென்க. (அசு)

1975. (க) நம்பன்சிறிதேயிடைத்தந்திதுகேட்கநாளு
மம்பொன்னகருளமைந்தேன்மற்றெனக்கமைந்தான்
கம்பம்மிலாதாள் கமலைக்குவிமலையென்பாள்
செம்பொன்னியக்குறித்தாடிருவன்னநீரான்.

1976. (உ) பூம்பாவைவந்துபிறந்தாளப்பிறந்தபோழ்தே
யாம்பாலவெல்லாமறிவாரன் நெழுதியிட்டார்
தூம்பியா துமில்லாக்குளம்போன்றதென்றோமிப்பண்டம்
கூம்பாதசெல்வக்கொடியேயிதுகேண்மோவென்றான்.

1977. (ங) மங்கைக்குரியான்கடையேறும்வந்தேறலோடும்
வங்கந்நிதியமுடன்வீழும்மற்றநிவீழா
தெங்குந்தனக்குரிகரில்லவனேற்றமாற்ப
நங்கைக்கியன்றறும்பூவணைப்பள்ளியென்றான்.

1978. (ச) ஏழாண்டின்மேலுமிரண்டாண்டிரண்டெய்துநின்றான்
வீழாநிதியமுடன்வீழ்ந்ததுவீல்வலாய்க்கே
யூழாபிற்றெல்குதுசுப்பங்குருத்துவிங்கிச்
குழாரம்வைத்தமுலையாணலஞ்சுழ்கவென்றான்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) கம்பமிலாதாள் - கற்பில் அசைவிலாதாள்.

(உ) தூம்பில்லாக்குளம் போன்றதென்றான், சரக்கு விலைபோகாமையின்.
கொடி - ஒழுங்கு; "கொடிக்கூரை" (புறநா. ௨௨) என்றார்.

(ங) வீழும் - நின்னிடதே தாழும். மற்று, அசை.

(இ - ள்.) நம்பன், சிறிதேயிடைத்தந்தி இதைக்கேட்க; இந்நகரிலே நா
ளுயிருந்தேன்; இந்நகரிலிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பமில்லாதாளா
கிய கமலைக்கு, விமலையென்பாள் நிறத்தாள், நீரான், பாவை, இவள்வந்து
பிறந்தாள்; பிறந்தவப்பொழுதே மேல் ஆங்காரியங்களையெல்லாமறியுங் கனி
கள் சாதகஞ்செய்தார்; செய்தவன்றே எனது குற்றமற்றபண்டம் தூம்பில்
லாத குளத்தைப் பொத்தது; அதற்குக்காரணம் வினவினேனாக; அவர்களி
லொருவன் இந்நிலையும் நினக்குச் செல்வம்வருமொழுங்கே; அதுவரும்வழி
யுங்கேனென்றான்; என்மவன் இவளுக்குரியகணவன் கடையிலேவந்தேறும்;
ஏறினவளவிலே நிதியம்சேரவிழும்; அல்லதுவீழாது; அந்நகரம்வீழும்படி
வந்தவன்மார்பமே இவட்குப் பள்ளியாவதுமென்றான்; அதற்கேற்ப வீழாநிதி
யும் இப்பொழுது வீழ்ந்தது; யாண்டும் பதினென்றற்றற்புப் பன்னிரண்டா

(பி - ம்.)—1 'செப்புவது' 2 'வேலினுய்க்கே' 3 'ஒத்ததற்குக்'

யிற்று. ஆதலின், நினக்கே ஊழாயிற்று ; இனி இவன்நலத்தைத் தழுவுவாயாக வென்றனென்க.

கமலைக்குப்பிறந்தானென்க. கணி சாகரத்தனை உவந்து, 'செல்வக்கொடியே' என்றனென்றுமாம். (அள - ௧௦)

வேறு.

1979. ஏற்றகைத்தொடிவீழ்ந்தெனவேந்தலைத்
தேற்றினன்றிருமாநலஞ்செவ்வனே
தோற்றமாதருந்தோன்றலைக்காண்டலு

வீழ்ந்தது, விகாரம்.

(இ-ள்.) எடுத்தகையிலே ஒருதொடி தானேவந்து வீழ்ந்ததன்மைபோல நமக்கும் இதுவந்ததென்றுகருதும்படி அவன் ஏந்தலை இங்ஙனங்கூறித்தேற்றினன்; தேற்றினபின் மாதரும் தோன்றலை உள்ளேவரக்கண்டவளவிலே தனதாவியையும் போகாமற்செத்தான் ; தடுத்தது, 'நலஞ்சூழ்க' என்று தந்தை அவற்குக்கூறியது தானும்பின்பு கேட்டலின், ஆற்றுவதுஞ்செய்தானென்க.()

1980. அம்பொற்கொம்பனையானையும்வார்கழற்
செம்பொற்குன்றனையானையுஞ்சீர்பெறப்
பைம்பொனீணகர்ப்பல்லியமார்த்தெழ
விம்பரில்லதொரீன்பயியற்றினார்.

இன்பமென்றது, மனத்தை ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) நகரிலே பல்லியங்களாராரிற் பக் கொம்பனையானையும் குன்றனையானையும் இன்பத்தையியற்றினாரென்க. (கஉ)

1981. கட்டிலேறியகாமருகானையும்
மட்டுவாயவிழ்மாமலர்க்கோதையும்
விட்டுநீங்குதலின்மையின்வீவிலா
ரொட்டியிருடம்போருயிராயினார்.

(இ - ள்.) பிணிப்பினையுடைய இவ்வாழ்க்கையிலே சென்ற கானையும் கோதையும் தம்மிரண்டெட்புமொன்றாய் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டுநீங்குகருமக்களது மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவர் அங்ஙனம் ஒருடம்பாதலையென்றி மனமுமொன்றாயினாரென்க.

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பது போதரும். (கங)

1982. நிலவுவெண்கதிர்நீர்மையபூந்துகில்
கலவங்கண்ட

ஹலக்

வ

ம.

(இ-ள்.) அவர் அங்ஙனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூந்துகில் மேகலையைமறையாதே தானேநெகிழ்ந்து அவனைக்கனற்றுதலின், ஆண்டுப்பெற்ற நுகர்ச்சியின்பம் உலகமுன்றுமுறுகின்ற விலையைபுடைத்

அவன் கொளுத்த அவள்கோடல் கனற்றுதல் அவன் முலைப்போகமென்றார், உடம்பைப்பற்றி இன்பநுகராதீர்க்கநிகழ்வதொருகரண மென்பதுதோன்ற. (கசு)

1983. தேனவாங்கமழ்கண்ணியுந்தெவ்வர்த

கானவாங்கழநாறுமென்பள்ளிமேல்
வானவாம்பவகையால்வையகிணர்களை.

(இ - ள்.) கண்ணியும் காணையும் கானம்விரும்பும் மணமெல்லாநாறும் பள்ளிமேலே வைகிறாரென்க.

மக்களது மெய்வருத்தமின்றி நுகர்ந்தமைதோன்றத் தேவரவாவும் வகையென்றார். இத்துணையும் மணஞ்செய்த அன்றைநுகர்ச்சிகூறிற்று. (1)

வேறு.

1984. வெண்மதிநெற்றிதேய்த்துவிழுத்தழம்பிருப்பீண்ட
வண்ணனன்மாடத்தங்கணகிற்புகையமளியேறிப்
பண்ணமைமகரவீணைநரம்புரீஇப்பாவைபாட
மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மகிழ்ச்சியுண்மயங்கினானே.

(இ - ள்.) மதியின்றலை தேய்த்தலின், தழும்பிருப்பீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே சென்றேறிப் பாவை யாழ்வாசித்துப் பாட, அதுகேட்டுத் தோளான் இன்பமகிழ்ச்சியிலே மயங்கினானென்க.

இதுமுதல் மற்றைநானைப்புணர்ச்சிகூறுகின்றார். அதுவும் அமளியேறியென்றதனால், நீங்கியிருந்து நாட்கடன் கழித்தெய்தினாரென்றுணர்க. இங்ஙனம் இரண்டுநாள் ஈண்டுச்சென்றமைதோன்ற, மேலே, “நாளிரண்டு சென்ற” (சீவக. கககரு) என்றார். (கசு)

1985. இன்னரிச்சிலம்போடேங்கிக்கண்கணியிகலியார்ப்பப்
பொன்னரிமாலைதாழப்பூஞ்சிகையவிழ்ந்துசோர
மின்னிருங்கலாபம்விங்கியிளிர்ந்துகண்ணிரங்கவெம்பித்
துன்னருங்களிகொள்காமக்கொழுங்கனிசுவைத்துவிள்ளான்.

(இ-ள்.) ஊற்றின்பத்தைச் சிறிதுநீங்கின புணர்ச்சியைவிரும்பிச் சிலம்புங் கண்கணியுமார்ப்ப, மாலைதாழ, சிகைசோர, கலாபம் விம்பிப் பிறழ்ந்தொலிப்பக் காமமாகியகனியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாநீங்கிற்றிலனென்க.

கனி - சாரம். தாழ்தலானும் சோர்தலானும் ஊற்றினைச் சிறிதுநீங்கின காரணமாம். (கசு)

(பி - ம்.)—1 ‘அலம்வந்தாட’

1986. 1 தொழித்துவண்டியிருங்கோதைதுணைமுலைமுள்கப்பும்பட்டழித்துமட்டொழுஞ்சுந்தாரான்மணிவள்ளத்தாய்ந்தேற
லெழிற்பொலிமாதர்க்கேந்தவினிதினினுகர்ந்துகாமக்
காட.

தொழித்து - சிதறி.

(இ - ள்.) அக்கரணம்மிகழ்ந்தபின், கோதைதுணைமுலைகள் பூம்பட்டையழித்து நீங்காமன்முயங்கலின், மட்டொழுஞ்சுந்தாரான் மாதர்க்குத் தேறலைவள்ளத்தே ஏந்த, அவள் அதனை இனிதாகநுகர்ந்து காமமாகிய கொழித்து இரைக்குக் கடலிலே மீண்டுமழுந்துதலின், அவளதுயில்வதற்கு முன்னே அவள்கண்கள் சிறிது துயின்றனவென்க. (க௮)

1987. பாசிலைசுருட்டிமைந்தன்கொடுக்கியபார்துமின்னுந்
துசலாமல்குறீண்டத்துயிற்கண்கள்விழித்ததோற்றம்
வாசவான்குவளைமெல்லவாய்விடாரின்றதொக்கு
மேசுவதொன்றுமில்லாவினைவடமுலையினுட்கே.

வெற்றிலை மடித்துக்கொடுத்தற்கென்றது இடக்கர். புணர்ச்சிக்கண் நான் தோன்றலின், துசுநெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற உலாவுமென்றார்.

(இ - ள்.) மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்குலைத்தீண்ட அவட்குக் கண்விழித்ததோற்றம் குவளை முன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லென அலருந்தன்மையை ஒக்குமென்க. (க௯)

1988. கங்குற்பாற்புகுந்தகள்வனிவனெனக்கதுப்பிற்றழிந்த
தொங்கலான்முன்கையாத்துச்சொல்லுநீவந்ததென்ன
நங்கையான்பசித்துவந்தேனெப்பொருணயப்பதென்றூட்
கங்கலுழ்மேனியாய்நின்னணிநலவமிழ்தமென்றூன்.

அனந்தராதலின், தானறியாமற்புகுந்த கள்வனென்று அசதியாடினான்.

(இ - ள்.) இவன்கள்வனென்றுகூறித் தப்பாதபடி மாலையாற் கையை யாத்து இனி நீவந்தகாரியங்கூறென்றுகேட்க, யான் பசியால்வந்தேனென்று கூற, நீவிரும்புவனவற்றில் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளையென்று வினாவினாடு, அழகொழுஞ்சுந்தமேனியாய் ! நின் அழகாகியஅமிழ்தமுழுது மென்றானென்க.

பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பதுதோன்ற, எப்பொருளென்றான். (க௯)

1989. செயிர்த்தவள்சிவந்துநோக்கிச்சிறிதுசென்னிசேர்த்தி

பொரு

(பி - ம்.)—1 'கொழித்து'

சீ வ க சி ந் தா ம ணி.

**வுயிர்ப்பதுமோம்பியொன்றுமுரையலையாகிமற்றிப்
பயிர்ப்பில்லும்பள்ளிவைகுபகட்டெழின்மார்பவென்றாள்.**

முன்பு நின்னலமென்றதனால், பிறர்நலமன்றி நின்னலமென்பது¹ போதருதலின், அதுசெயிராம். நோக்கி - நோக்க. பயிர்ப்பு - அருவருப்பு.

(இ - ள்.) தான் குற்றங்கூறலின், அவள்கோபித்துப்பார்க்கச் சென்னியை அடியிலேசேர்த்தி, என்னை அயிராக்கின்றதன்மை என்னென்றுவினாவ, அதற்கு மறுமொழிகொடாமையின், தான் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு நினதேவலே செய்வேனுக்கு அருளினதுயாதொன்று அதுகாரியமென்றானாக, அதற்கு வருந்தி, பயிர்ப்பில்லாதமார்பனே ! நீஇத்தன்மையான சிந்துங்கூறியாகி அதனால்வரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி இப்பள்ளியிலே இனித் தங்கென்றாளென்க.

அதுபொருளுள்ளான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதுவேதனக்குப் பொருளுன்பதுதோன்ற. எனவே ஊடலும் கூடலும் கூறினாரென்க. (க0க)

1990. உள்ளிழுதுடையவெம்பியுற்பலவுருவுகொண்ட

வெள்ளியிற்புனைந்தகோலவிளக்கொளியெறுவிதாக

வள்ளிதழ்க்கோதைவல்லான்வட்டிகைதுதியின்வாங்கிப்

பள்ளிமேலெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாளே.

(இ-ள்.) வெள்ளியாற்செய்தவிளக்கு இழுதுடையும்படி தீமிக்கெரிதலின் அரக்காம்பலின்வழுவைக்கொண்ட ஒளி பின்பு விடியற்காலமாதலின் அவ்வொளி கெடாநிற்கக் கோதை புணர்ச்சிஅவசத்தாலே பாவைபோலாயினாளென்க.

எழுதவல்லவன் துகிலிகைதுதியாலே வட்டிகைப்பலகையையொழித்துப் பள்ளிமேலெழுதினதொருபாவை ; வாங்குதல் ஈண்டு ஒழித்தன்மேற்றம். இனி, “கட்டிலேறிய” (சீவக. ௧௧௮௧) என்னும் கவிமுதலியவற்றை ஒரு நானைக்கூட்டமாக்கியுமுரைப்ப. (க0உ)

வேறு.

1991. மங்கையர்பண்ணியமருதயாழ்குழ

னங்கையைப்பிரியுமிந்நம்பியின்றென

வங்கதற்கிரங்கினவாரும்பேதுறக்

கங்குல்போய்நாட்டகடன்கழிந்ததென்பவே.

(இ - ள்.) புணர்ந்தோரெல்லாம் விடிந்தமையுணர்ந்து பிரிகின்றோமெயென்றுபேதுறும்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழும் குழலும் இன்று தாமேயருளி, யாம் பிரிவித்தலின், இந்நம்பி இந்நங்கையைப் பிரியாநிற்குமெயென்று அப்பிரிவிற்கு இரங்குவனபோலேயிரங்கின. அவை அக்கனயிரங்க, கங்குல் அவ்விடத்தினின்றும் போக, நாட்டகடன்கழிந்ததென்க.

மருதம் - காலைப்பண். போய் - போக.

(க0௩)

1992. எந்துபூங்கோதைகடிருத்தியேர்படச்

காந்தளமுகிழ்விரல்கையினாற்பிடித்
தாய்ந்தவட்கிதுசொலுமலங்கல்வேலினான்.

(இ-ள்.) வேலினான், ஏர்படத்திருத்தி எழுதி அவள்விரலைக் கையாலே
பிடித்து ஆற்றுவிக்குறெறியையாய்ந்த அவட்கு இப்பிரிவைபுணர்த்தாநிற்கு
மென்க. (க0ச)

1993. பூவினுட்டாழ்குழற்பொன்செயேந்தல்குன்
மாவினுட்டாழ்தளிர்மருட்டுமேனியாய்
காவினுட்டோழரைக்கண்டுபோதர்வே
னேவினுட்டாழ்சிலையெறிந்தகோவினே.

செய்பொன்-மேகலை.

(இ - ள்.) குழன்முதலியவற்றையுடைய மேனியாய் ! ஏத்தொழிலிட
த்து வலியின்றிக்குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோலேபோய்த் தோழரைக்
கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னானென்க.

‘தாழ்சிலையெறிந்தகோலின்’ என்றதனால் தூரிதன்றி அணியவிடத்தே
போய்வருவேனென்றானென்று அவள்கருதினாள் ; அவள்கருதியது, வலியில்
லாதஅம்பு 1 இலக்கிற்பட்டுவைத்து மீண்டும்வந்ததேனும், எய்தவனிடத்து
வாராத மாறிப்போமாறுபோலே யானும் நின்னிடத்துவாராத இந்நகரிலே
மீண்வருவேனென்பது ; அதுதமர்க்கு உண்மைகாட்ட மேல்வருகின்றமை
யைநோக்கிக்கூறினான். (க0டு)

1994. என்றவனுரைத்தலுமெழுதுகண்மலர்
நின்றநீரிடைமணிப்பாவைநீந்தலின்
மன்றனாறரிவையைத்தெருட்டிமாமணிக்
குன்றனாற்கொடியவள்குழையவேகினான்.

(இ - ள்.) என்று அவன்கூறினானாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய
கண்மலரில் ததும்பிவீழாதே நின்ற நீரிடத்தே மணிப்பாவைநீந்துதலின், அவ்
வரிவையைத்தேற்றி அவன் அவள்குழையப் போயினானென்க. (க0சு)

அ.—விமலயாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

டோளிரண்டுமன்னதோழர்தோன்றலைப்புணர்ந்தபின்
முளிரண்டுமேத்திரின்றுதையமும்வேண்டினார்.

மாறு - எதிர். மாதரார் - கூடவந்தவர்.

(இ - ள்.) காலிடத்து மாதரார் இரண்டுநாள் கழிந்தவென்று வருந்தா
நிற்க, அவ்விடத்தே தோழர் தோன்றலைச்சேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோ
லங்கண்டு ஏத்திரின்று நீர் மணஞ்செய்த தையல்நாமத்தை எமக்குக் கூறுக
வென்றாரென்க.

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதரார்
நையும்படி தோழர் நாமம்வேண்டினாரென்க. என்றது: இவர்கேட்டதுகொ
ண்டு சரமஞ்சரியைச் சேவகன் கூடவேண்டுமொழி புத்திசேனன்கூற, அவன்
மற்றநாளும் அவரைப்பிரிதலின், நாளிரண்டுசென்றவென்று அவர் நேதற்
குக்காரணமாயிற்றென்றவாறு. (க)

1996. பாடுவெண்டிருந்தவன்னபல்கலையகல்குல்
வீடுபெற்றவரும்வீழும்வெம்முலவிமலையென்
ருடுவானணிந்தசீரம்பையன்னவாணுத
லாடினும்புணர்ந்ததொத்தினியவளுளாளரோ.

“வண்டிருப் பன்ன பல்காழ்குல்” (பொருந. ௩௯) என்றார்பிறரும்.
வீடுபெற்றவரும் விரும்பும் முலையினையும், அல்குலினையும், சீரினையுமுடைய
அரம்பையென்க.

(இ - ள்.) ஊடல் கடிதிறீர்தலிற் புணர்ந்ததன்மையெய்து இனி
யவளாய் அரம்பையெய்தத் வாணுதல் விமலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு
உள்ளாயினுள்ளென்றென்க. (உ)

1997. அம்பொரைந்துடையகாமனையனென்னவந்தண
னம்புநீரால்லர்¹ நன்குநாங்குநீராயினுந்
தன்குவ்வர்தாங்கொடுப்பினெஞ்சு² நேர்ந்துதாழ்வர்தாம்
பொங்கரவ்வவல்குலாரெனப்புகன்றுசொல்லினான்.

நம்பு - நசை. பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.

(பி - ம்.)—¹ ‘மென்குரங்கு’ ² ‘நொந்து’

(இ - ள்.) அதுகேட்டவர் ஐயன் காமனென்றே வியந்தாராக, புத்திசேனன் கூறுவான்: குடிப்பிறந்தமகளிர்தாம் தங்குரவர் தம்மைக்கொடுப்பாராயின், அக்கொடுக்கப்பட்டார் மகளிர்விரும்புநீரல்லராய்ப் பொல்லாராயினும் தாம் அதற்கு நெஞ்சாலே நேர்ந்து அவரை வழிபடுவர்; இங்ஙனம் வியக்க வேண்டாவென்று நகையாடலை விரும்பிக்கூறினானென்க. (ந)

1998. அற்றுமன்றுகன்னியம்மடந்தைமாரணிநலம்

முற்றினாரீடுவைப்பின்மூள்கும்வந்துபாவமுங்

குற்றமற்றுமாகுமென்றுகோதைகுழந்துகறினார்

¹ குற்றமெத்தயாவயிர்த்தொழிதல்யார்க்குமொக்குமே.

அற்றுமனீறு - அத்தன்மையதமன்று.

(இ - ள்.) கன்னியராகிய அம்மகளிர் நலமுதிர்ந்தவர்களைக் கொடாதே நெடுநாள் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவம்வந்து புகுதும்; மற்றும் குடிப் பழியுமுளதாமென்று கருதி, பேசினார்க்குத் தாமே கோதையைக் குழந்து கொண்டு சென்றுகொடுத்துத் தம்பார்க்கழித்து இளைப்புத்தீர்த்துவிடுதல் *குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம் வந்ததாதலின், நீர் வியத்தல்வேண்டாவென்றானென்க. (ச)

வேறு.

1999.(க)மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையாரொடும்

புதுக்கடிபொருந்துதிபுக்கலூரெலாம்

விதிக்கிடைகாணலாம்வீதிமாநகர்

மதிக்கிடைமுகத்தியோர்மடந்தையீண்டையாள்.

2000.(உ)ஆடவர்தனதிடத்தருகுபோகினு

நாடிமற்றவர்பெயர்நயந்துகேட்பினும்

வீடுவலுயிரெனவெகுளுமற்றவள்

சேடியர்வழிபடச்செல்லுஞ்செல்வியே.

2001.(ந)காமனேசெல்லினுங்கனன்றுகாண்கிலாள்

வேமெனக்குடம்பெனும்வேய்கொடோளியை

யேமுறுத்தவணலதுகரினெந்தையை

ம.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) விதிக்கிடைகாணலாம் - சிற்பதுற்கு ஒப்புக்காணலாம். நகர்-வீடு. மதிக்கிடை - மதிக்கொப்பு. வீதியையும், நகரையுமுடையனரென்க.

(இ - ள்.) அவன்பின்னும் நீபுக்கலூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ் செய்வை; ஆயினும் ஒரு மடந்தை நீமணஞ்செய்த இவ்வூரிடத்தே இருக்கின்றீள்; மற்றவடான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லீ-

* குறள், எகச.

(பி - ம்.)—1 'உ

யா

ருந்தோர் அவர்பெயரை நாடிக்கேட்பினும் உயிரைவிடுவேனென வெகுளா
நிற்கும் ; அச்செல்விதான் சேடியர்வழிப்படச் செல்லாநிற்கும் ; காமனே
செல்லினும் காணாய் எனக்கு உடம்புவேமென்னுநிற்கும். அவனை மயக்க
முறுத்தி அவநலத்தை நீறுகரிந்நினைபாங்கள் காமனுக்குத்திலகனென்று
பெயர்கூறுவேமென்றனென்க.

மா, “தட்குமாகாலே” (புறநா. கக௩) என்றற்போனின் தது. (டு-எ)

வேறு.

2002. தாசியர்முலைகடாக்கத்தனையவிழ்ந்துடைந்ததண்டார்
வாசங்கொண்டிலங்குமுந்தூல்வலம்படக்கிடந்தமார்ப
பேசியபெயரினோப்பேதுறுதொழிவேனாகி
சைமன்பிலாதபுன்பெண்கூந்தல்யானைவலென்றான்.

அதற்குத் தானும் அசதியாடி வஞ்சினக்கூறுகின்றான்.

(இ - ள்.) சேடியர்முயக்கத்தாற் பிணிப்புநெகிழ்ந்து விரிந்தவாசங்கொ
ண்டிலங்குந்தாரும் தூலங்கிடந்த மார்பனே, நீகூறிய பெயரையுடையானே
மயக்கமுறுத்தாதே விடுவேனாயின், சிறிதும் அன்பில்லாதானே யான் கூடுவே
னாகக் கடவேனென்றனென்க. (அ)

2003. வண்டுதேன்கிலைகொணுணுமாந்தளிர்மலர்களம்பாக்
கொண்டவன்கோட்டந்தன்னுட்கொடியினைக்கொணர்ந்துநீல
முண்டதுகாற்றியாண்பேருட்டுவலுருவக்காமன்
கண்டபொற்படிவஞ்சார்ந்துகாந்திருநானே யென்றான்.

வண்டுந்தேனுஞ் சிலைகொண்டநானாக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவ
னென்க. தளிர்போலும் மேனியையுடையகொடி. இனிச்சிலைகள் பாடமாயிற்
சேமவில்லைக்கூட்டுக. *வெண்ணூல் நீலமுண்டனைக்காற்றினாற்போல, அவள்
புதிதாகக்கொண்ட கோட்பாட்டைப்போக்கி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற்
குரிய ஆண்பெயரை ஊட்டுவேனென்றனென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப
ஊட்டுவேனென்றான். வடிவையுடைய காமனாகப் பொன்னாற்செய்த வடிவ
மென்க.

(இ - ள்.) காமன்கோட்டத்தே நீகூறியகொடியினைக்கொணர்ந்து நானே
ஊட்டுவேன் ; நீ அப்படிவத்தைச்சேர்ந்து கார்த்திருவென்றனென்க. (க)

வேறு.

2004. இழைக்கண்வெம்முலையிட்டிடையேந்தல்குன்
மழைக்கண்மாதரைமாலுறுநோய்செய்வான்
முழைக்கண்வாளரிடேறனமொய்ம்பினு
னுழைக்கணளர்க்குரைத்தெழுந்தானரோ.

(இ - ள்.) மொய்ம்பினுன் முலைமுதலியவற்றையுடையமாதரை நோய்
செய்யவேண்டித் தன்முகத்திடத்துக் கண்போல் ஏவல்கொள்ளுந் தன்னை
யார்க்கு அங்கனங்கூறி எழுந்திருந்தானென்க. (கௌ)

* “ஆகாதே, உண்டது நீலம் பிறிது” பழ. ககஅ.

2005. சோருங்காரிகையாள்சுரமஞ்சரி
யாரஞ்சுடியவம்முலைப்பூந்தந்
தாருமார்பமுந்தண்ணெ தோய்வதற்
கோருமுள்ளமுடன்மெழுகின்றதே.

சோரும் = ஒழுகும்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் எழுந்தவனதுள்ளம் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி முலைத்தடத்தைத் தாருமார்பமுங்குளிரும்படி கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின்றது, பலருந்கூறக்கேட்டிருத்தலின், அவள்வடிவை இத்தன்மைத்தென்று ஓராங்குமென்க.

ஆண்டுக் கனகபதாகைகூறலானும், தானுணர்ந்தமைதோன்ற, “பிணைத் தோட்சுரமஞ்சரி” (சீவக. ௧௦௯௬) என்றமையானும், ஈண்டுப் புத்திசேனன் கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வடிவை ஒருமென்றார். ‘தண்ணென்’ எனவே வருந்தினான்.

(கக)

வேறு.

2006.(க)கடைந்தபொற்செப்பெனக்கதிர்த்துவீங்கின
வடஞ்சுமந்தெழுந்தனமாக்கண்வெம்முலை
மடந்தைதன்முகத்தவென்மனத்தினுள்ளன
குடங்கையினெடியனகுவினையுண்கணே.

2007.(உ)ஏத்தருமல்லிகைமாலையேந்திய
பூத்தலைக்கருங்குழற்புரியினற்புறம்
யாத்துவைத்தலைக்குயிவ்வருளிலாணலங்
காய்த்தியென்மனத்தினைக்கலக்குகின்

2008.(ஈ)சில்லரிக்கிண்கிண்சிலம்புஞ்சிறழ்ச்
செல்விதன்றிருநலஞ்சேரும்வாயிரு
னல்லலங்கிழவரோந்தணுளையச்
செல்லல்யான்றெளிதகவுடைத்தென்றெண்ணினான்

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

இவை, ஓர்கின்மடியும் கூடுமுபாயமும் கூறுகின்றன.

(க) மனத்தினுள்ளன வென்றது, “நங்கைக்கண் போலும் வேலவனே” (சீவக. ௮௯௬) என்று சொன்னதை உட்கொண்டு.

(உ) ஏத்துதல் தரும், விகாரம்.

(ஈ) அல்லல் = பசிப்பிணி.

(இ - ள்.) வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கினபோலேயிருந்தன; மடந்தைமுகத்தனவாகி என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங்கையினெடியனபோலேயிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வருளிலாள் தன்

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

குழலாகிய கயிற்றாலே என்னையாத்த அலையாரின்றான் ; இவள்நலம் இங்
மனம் என்மனத்தினைக் கலக்காரின்றது. இத்தன்மையையுடைய செல்வி
நலத்தை இனிச்சேரும்வழிதான் ஒருகிழவனாகிய அந்தனனாய் யான்செல்
லுதலே ; அங்மனம் செல்வேன் ; அச்செலவு அவளயிராமல் தெளிதகவுடை
ந்தென்று கருதினனென்க. (கஉ - ச)

**2009. அணங்கரவிரித்ததோலனையமேனியன்
வணங்குநோன்சிலையெனவனைந்தயாக்கையன்**

முணர்ந்துமூப்பெழுதினதொப்பத்தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அங்மனங்கருதினவன் பாம்பின்ரோலையொத்த மேனியனாய்,
வில்லெனவனைந்தயாக்கையனாய், உத்தரீயத்தோடுபிணங்கிய துன்மார்பின
னாய், மூப்பிலக்கணமெழுதும்படிசூரிய தூலினையுடையதொரு பொத்தகத்
தை யுணர்ந்து, அம்மூப்பை எழுதியதன்மையொப்பத் தோன்றினனென்க. ()

2010. வெண்ணரையுடம்பினன்விதிர்ந்தபுள்ளிய

**கண்ணவிர்குடையினன்கைத்தன்னேன்றினன்
பெண்ணலங்காதலிற்பேயுமாயினான்.**

(இ - ள்.) அவன் நரையுடம்பினனாய்த் தெரித்தபுள்ளியனாய் துண்ணி
தாய்ப்பீறினபுடைவையனாய்த் தலைவனைதலின் வளைந்தநோக்கினனாய்ப் பீறின
குடையினனாய் வலியாக ஒரு தண்டையூள்றிப் பெண்ணலத்தைக்காதலித்து
அதனைப் பெற்றேபோதலிற் பேயின்மன்மையனுமாயினனென்க.

“பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத், திறைகொண்டு பெயர்ந்தி”
(பதிற். எக) என்றற்போல. (கசு)

**2011. யாப்புடையாழ்மிடறென்னுந்தோட்டியாற்
றுப்புடையவணலந்தொடக்கும்பாகனாய்
மூப்பெனுமுகபடாம்புதைந்துமுற்றியை
காப்புடைவளநகர்காணையெய்தினான்.**

(இ - ள்.) காண்பிணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறென்னுந் தோ
ட்டியாலே ஆடவரைநீக்கின தூயநெஞ்சிடத்தைபுடையவன் நலத்தைப்பிணிக்
கும் பாகனாய் மறைத்து சுரமஞ்சரிமனையை எய்தினனென்க.

2 இவனையறியாதபடி அவனை மறைத்தலின், முகபடாமென்றார்.* (கஎ)

* “நற்றொடி மகளிரு நகர மைந்தரு, மெற்றிவன் மூப்பென வுரங்கி
நோக்கவே, பொற்றொடி வளநகர் வாயில் புக்கனன், பற்றிய தண்டொடு பைய
மெல்லவே” என்னும் செய்யுளொன்று இக்கவியின்பின் சிலபிரதிகளிலுள்ளது ;
உரையிலலை.

(பி-ம்.)—1 ‘பெறப்போதலிற்பேய்த்தன்மையுமாயினனென்க’ 2 ‘இவனை’

வேறு.

2012. தண்டுவலியாகநனிதாழ்ந்துதளர்ந்தேங்கிக்
கண்டுகடைகாவலர்கள் கழறமுகநோக்கிப்
பண்டையிளங்காலுவப்பன்பாலடி சிலிந்நாட்
கண்டெயந்தார்தருவகாதலிப்பென்னுன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார்கண்டு கழற, அவர் முகத்தைநோக்கி, தண்டேபற்றக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளர்ந்து இளைத் துநின்ற, பண்டையிளம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன்றுமேயுவப்பேன்; இப்பருவத்தில் யான் கண்டுவிரும்பப்பட்ட மகளிர் தருவனவெல்லாம் காதலிப்பேனென்றென்க.

இஃது இடக்கர். எனவே செவிகேளாமையின், தம்பசியையே 1 கூறினு ரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு, இப்பொழுது என்னைக்கண்டு நயந்தார் தரும் உணவுகளென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (கஅ)

2013. கையிற்றொழுதார்கழியமூப்பிற்செவிகேளார்
மையலவர்போலமனம்பிறந்தவகைசொன்னார்
பையநடக்கென்று பசிக்கிரங்கியவர் விடுத்தார்
தொய்யின் முலையவர்கள் கடைத்தோன்றன னிபுக்கான்.

(இ-ள்.) இதுகேட்ட அவர்கள், மூப்பாலே மிகச்செவிகேளாராய் பித் தரைப்போல மனத்திற்றேற்றியவகையே சொன்னாராதலிற் பசியுடைய ரென்று பசிக்கிரங்கி, இனிப் பையநடக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய் விடுத்தார்; விடுத்தபின்பு தோன்றல் மகளிர்காக்கின்ற வாயிலிலே சென்றா னென்க. (கக)

2014. கோதையொதொழ்ந்துகுழல்பொங்கினியிரூர்ப்ப
வோதமணிமாலையொடுபூண்பிறழுவோடி
யேதமிழ்போமினெனவென்னுமுரையியா
னாதவுகுதன்மையினொடொல்கியுறநின்றான்.

(இ-ள்.) அம்மகளிர் கோதையுக்குழலுந்தாழ, ஞியிறு பொங்கியார்ப்பக் கடலிற் பிறந்த முத்தமாலையும், பூணும்பிறழ ஓடிவந்து இவ்வரத்த துமக்கு ஏதமாயிருக்கும்; மீண்டுபோமினென்றுகூற, அதற்குச் சிறிதும் மறுமொழி கொடாது ஊதப்பறக்குந்தன்மையோடே வந்து கிட்டநின்றானென்க.

தாழ்ந்து - தாழ.

(உ௦)

2015. கச்சு

யச்சமுறுத்தமுதுபுளித்தாங்குத்தமத்ஞ்சொல்
வெச்சென்றிடச்சொல்லிவிடுகோதையவர்குழந்தார்.

(பி - ம்.)—1 'கூறினுரென இருந்தார்'

(இ - ள்.) அங்கனம் உறத்தறலின், அவ்வுர்கோதையவா கஉ முலையாய், வானையும் சிலையுடனே நஞ்சுதோய்த்த னுனையினையுடைய அம் பையுமேந்தி, இவன்நடுங்கும்படி அச்சமுறுத்து அமிர்தம் தன் தன்மைதிரிந் தாற்போலத் தஞ்சொல் வெவ்விதாகக்கூறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (உக)

2016. பாவமிதுநோவவுரையன்மின்முதுபார்ப்பார்
சாவர்தொடினேகடிதுகண்டவகைவண்ண
மோவியர்தம்பாவையினொடொப்பரியநக்கை
யேவல்வகைகண்டறிதுமென்றுசிலர்சொன்னார்.

(இ-ள்.) அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பாரை நோவ உரைக்கின்றவிது பாவமாதலின், நோவவுரையன்மின்; தீண்டுநோமாயிற் கடிதுசாவர்; ஆதலின் தீண்டன்மின்; ஒவியர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நக்கைக்கு நாம் கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக்கண்டு பின்பு இவரைநீக் குத்தன்மையை அறிவேமென்று கூறினாரென்க. (உஉ)

2017. கையவனைமையகுழலையரியவாட்க

டை

ார்ப்பா

னுய்வதிலனுழின்முதுமூப்பினொடும்வந்தான்
செய்வதுரைநொய்தினெனச்சேறுமெழுக்கென்றான்.

(இ - ள்.) கையிடத்தனவாகியவனையினையும், கருமையையுடைய குழ லினையும், வியக்கத்தக்க செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும், இடையினையும், முலையினையுமுடைய நங்காய் ! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முதியமூப் போடேவந்தான்; அவன்றான் உய்யுந்தன்மையிலன்; அவனிடத்துச்செய் யுங்காரியத்தை அவனிதப்பதற்குமுன்னே கடிதிற்கூறென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையனாயின், யாம் செல்லக்கடவேம்; நீர் முன்னேசெல்க வென்றாளென்க.

ஊழிமுது மூப்பாயின், காலமாக்குக.

(உங)

2018. மாலையலதாழ்ந்துமதுப்பிவிற்றிமணங்கமழங்
கோலவகிற்றேய்வைகொழுஞ்சாந்தமுலைமெழுகிப்
பாலமணியாழ்மழலைபசும்பொனிலத்திழிவாள்
சோலைவரைமேலிழியுந்தோகைமயிலொத்தாள்.

சாந்தமணிந்தமுலையையுடைய மழலையாரென்க. காலிடத்திற் கன்னி மாடமாதலின், சோலைவரையென்றார்.

(இ-ள்.) பாலையாழ்போலும் அழகிய மழலைச்சொல்லையுடையாள், அகிற் தேய்வையான். மெழுகுப்பட்டு மாலையாழ்தலின் மதுத்தனித்துமணங்கமழும் பொன்னிதைத்தினின்றும் இழிகின்றவள் வரையிடத்தினின்றிழியும் மயிலை யொத்தாரென்க. (உச)

2019. சீறடியகிண்கிண்சிலம்பொடுசிலம்ப
வேறுபடுமேகலைகண்மெல்லெனயிழற்றச்
சேறுபடுகோதையிசைவண்டுதிசைபாட
நாறுமலர்க்கொம்பர்நடைகற்பதெனவந்தான்.

(இ - ள்.) அடியவாகியகிண்கிணி சிலம்போடேஒலிப்ப, மேகலைகள்
யிழற்ற, தேன்விளைகின்ற கோதையிடத்துவண்டுகள் அத்தேன் புட்பதாளி
யிலேகலந்து சேறுகையினால் அத்தேனை நுகரப்பெறாமல் திசைதோறமெ
ழுந்துபாட, கொம்பு நடைகற்கின் மதன்மையென்ன வந்தாளென்க.

துகிலுள்ளும்புறம்புங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றார். (௨௫)

2020. வந்தவரவென்னையெனவாட்கண்மடவாய்கேள்
சிந்தைநலிகின்றதிருநீர்க்குமரியாட
வந்திலதினாயபயனென்னையொழிகென்றான்
முந்தினலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென்றான்.

(இ - ள்.) நீ வந்தவரத்து என்னகாரியத்தைக்கருதியென்று அவள்
வினவ, மடவாய் ! கேள் ; சிந்தையிலேநின்று வருத்துகின்ற அழகியநீர்மை
யையுடைய நின்னைப்புணரவந்தேனென்றானாக, அச்சொல்லை ஆடவேண்டு
மென்றுநினைத்தலின், சித்தத்தேநலிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை
ஆடவந்தேனென்றானாக அவள்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன்
எத்தன்மைத்து ? அதனைக்கூறென்றான் ; அவனும் தான்வருங்காலத்து வா
ராது முன்னேவந்து நலிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

அஃது இவளைக்கூடலின் இம்மூப்பைநீக்குதலைக்கருதிக்கூறினான் ; மேற்
காமன்கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீக்கிற்று, இனிக் கூட்டத்
திற்கு ஐயமில்லையென்றுகருதி. இக்கூற்று இவட்கு முற்பட இம்மூப்புப்
போமென்றும்போலிருந்தது. (௨௬)

2021. நறவிரியநாறுகுழலான்பெரிதாநக்குப்
பிறருமுளரோபெறுநர்பேணிமொழிகென்னத்
துறையறிந்துசேர்ந்துதொழுதாடுநரிலென்றத்
கறிதீர்பிறநீவினரெனவையமில்லையென்றான்.

நறவு இரிய = பூமணங்கெல்லாந்தோற்க.

(இ - ள்.) அதகேட்டு அவள் மிகநக்குக் குமரியாடி நின்னையொழிய
இளமைபெறுவார் பிறருமுளரோ ? அறிவாயின், விசாரித்துக்கூறுவீரென்
றானாக ; நீ கொண்டவிரதத்தைக் கெடுத்துக்கூடுந்துறை இம்மூப்பாலென்

பும் மூப்புப்போந்ததை அறிந்து ஆடுநர் இல்லைக்காணென்றானாக அவள்
கருதி, நீர் உலகத்தாரியுந் துறையன்றியே வேறெருதுறையா
இகழ்ந்துகூறினானாக, அதற்கு ஐயமில்லைக்காணென்றானென்க. (௨௭)

2022. செத்தமாமொய்த்தமழையாற்பெயருமென்பார்
பித்தரிவருற்றபிணிதீர்த்துமெனவெண்ணி
ய;

நடந்தான்.

(இ-ள்.) செத்ததொருமரம் பெருமழையால் உயிரைப்பெறுமென்கின்ற இவர் பித்தர்; இனி இவருற்ற புசியைத்தீர்த்துமென்றுகருதி அப்பசியைத் தீர்க்கும்படி மாடமிசையேசேர்த்தாளென்க.

எனவே இவனைக் கொண்டுபோந்தாளாம். அத்தகிரியென்று ஞாயிறு கதிரைக் குவிக்குமாடமென்க. (உஅ)

2023. வடிவமிதுமூப்பனிதுவார்பவளவல்லிக்

கொடிதுபசிகூர்ந்துளதுகோல்வளையினீரே
யடிசில்கடிதாக்கியிவணைகொணர்மினென்றான்.

(இ - ள்.) வளையினீர்! வாய் பவளக்கொடிதுணித்ததாய்க் கண்ணும் அடியும் கமலமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புவடிவு நமக்கு அளிக்கத்தக்கது; இதனை அளியாதிருப்பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியும்மிக்குளதாயிருந்தது; ஆதலின், அடிசிலைக்கடிதாக்கச்சமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்மினென்றானென்க. (உக)

2024. நானமுரைத்தாங்குநறுநீர்வளையாட்டி

மேனிகிளர்வெண்டுகிலும்விழுப்பொனியனூலும்
பானலங்கொடங்கிளவிபவித்திரமுநல்கத்
தானமர்ந்துதாங்கியமைதவிசின்மிசையிருந்தான்.

(இ - ள்.) தீங்கிளவி அப்பொழுதே அவனைவாசவெண்ணெயை ஊட்டு வித்து நறுநீரால்ஆட்டுவித்து, புனைந்தபுடைவையையும் பொற்புணூலினையும் பவித்திரத்தையும், அவன் அமர்ந்து மெய்ப்படுத்தி இட்ட தவிசின் மேலே இருந்தானென்க. (உ௦)

2025. திங்கணலஞ்சூழ்ந்ததிருமீன்களெனச்செம்பொற்
பொங்குகதிர்மின்னுபுகழ்க்கலங்கள் பலபரப்பி
யிருஞ்சுவையின்னமுதமேந்தமிகு¹சான்றோ
னென்குமிலையின்னசுவையென்றுடனயின்றான்.

(இ-ள்.) மதியை நலத்தோடேசூழ்ந்தமீன்கள் பொங்குகதிரைச்சூழ்ந்த தென்னும்படி செம்பொற்கலத்தையும் பக்கத்தட்டங்களையும் பரப்பித் தங்கின அறுசுவையடிசிலை ஏர்த், சான்றோன், எவ்விடத்துமில்லை, இத்தன்மைத்தாய சுவையென்று வியந்து, அவ்வியப்புடனே அயின்றானென்க. (உக)

(பி - ம்.)—1 'சான்றோர்'

2026. தமிழ்தழியசாயலவர்தங்குமலர்த்துநீ
ருமிழ்கரகமேந்தவுரவோனமர்ந்துபூசி
யமிழ்தனையபஞ்சமுகவாசமமைத்தாய்ந்த
கமழ்திரையுங்காட்டவவைகொண்டுகவுளத்தான்.

(இ - ள்.) இனிமைதழுவிய சாயலையுடையவர் மலர்தங்குந்துநீரை உமிழ்ந்துகரத்தையேந்த உரவோன் பூசி ஐந்துவைக்கப்பட்ட முகவாசத்தைக் கூட்டி ஆய்ந்தவெற்றிலையையுங்காட்ட, அவற்றைவாங்கிக்கொண்டு கவுளத்தானென்க. (௩௨)

2027. வல்லதெனையென்னமறைவல்லன்மடவாயா
னெல்லையெவனென்னப்பொருளெய்திமுழுகாறுஞ்
சொல்லுமினுநீவீர்கற்றகாலமெனத்தேன்சோர்
சில்லென்கிளக்கிளவியதுசின்னையிலனென்றான்.

(இ-ள்.) அங்கனமிருந்தபின்பு, நீர்வல்லதென்னென்று அவள்வினாவ, மடவாய்! யான் மறைந்தவேடங்கோடலைவல்லேனென்றானாக, அவள் அதனை வேதத்தைவல்லேனென்றானுக்கருதி, அவ்வேதம் அந்தசாகைய தாதலின் நீர்கற்றவெல்லை எவ்வளவென்றுவினாவ, அவன் அதற்கு யான் நினைத்தகாரியத்தைப்பெற்றுமுடியுமளவுமென்றானாக, அவன் அதனை வேதம் தான்கருதிய தத்துவத்தை முற்றவுணர்த்திமுடியுமளவுமென்றானுக்கருதி, இக்கலையெல்லாம் நீர்கற்றகாலத்தை இன்னும்கூறுமென்றுவினாவ, அவன் அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்றசிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலம்கூற நினைவிலேனென்றானென்க.

என்றது : மேலும் வினாவும் உத்தரமும் பெருகுதல்கருதி, அஃது எனக்குக் கருத்தன்றென்றான் ; அவன் அதனை நினைந்திருந்திலேனென்றானுக்கருதினான். (௩௩)

2028. இன்னவர்களில்லைநிலத்தென்றுவியர்த்தேத்தி
யன்னமனமென்னடையினாமர்ந்துநோக்கப்
பின்னையிவன்போகுதிமம்பேசுமெனவெண்ணித்
தன்னஞ்சிறிதேதுயின்முதாழவவணக்காள்.

(இ-ள்.) சுரமஞ்சரி, இந்நிலத்தில் இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்லையென்று ஏத்தி அவள் நோக்கினாளாக, அவன் இனி இவள் நம்மைப்போமாறுகூறுவனென்றுகருதி மிகவும் சிறிதே துயின்று தலைதாழ், அவள் அதுகண்டு நக்காளென்க. (௩௪)

2029.

சாலமுதுமூப்புடையசா.

காலுமிகளோஞ்சிறிதுகண்ணுந்துயில்குற்றே

னேலங்கமழ்கோதையிதற்கென்செய்குரையென்றான்.

கோலமணி - அழகியமுத்து; என்றது, முறுவலை. இத்திங்கள் கார்த்திகையாம்.

(இ-ள்.) சாமி, மடவாளைப்பார்த்து, வாடைக்காற்றமிழுதலாலே நெஞ்சுரோம்; இதனாலே சிறிதுபொழுதில் இறந்துபடுந்தன்மையையெய்தினேன்; கோதாய், இதற்கு என்செய்வேன் ! உரையாயென்றனென்க.

1 'கண்ணிமைப்பவாவும்' என்றது உயிருடனிருத்தலையுணர்த்தினதும் போல, கண்ணியிலுதலும் இறந்துபாட்டையுணர்த்திற்று. அதனை, காலுரோம் கண்ணுந்துங்குமென்றானாகக் கருதினான். (௩௫)

2030. மட்டுவினிகோதைமதுவார்குழலிடைன்

பட்டுகிணர்கட்டில்பரிவின்றியுறைகென்ற

ளிட்டவணைமேலினிதுமெல்லெனவசைந்தான்

கட்டழல்செய்காமக்கடலைக்கடையலுற்றான்.

(இ-ள்.) அங்குனங்கருதினவன், பட்டுக்கச்சுரிணர்ந்த தன் கட்டிலிலிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றான்; அதுகேட்டு அழலின் தன்மையைச்செய்து காமக்கடல் அலையின்றிநின்றதனை அலைக்கலுற்றவன் அதன்மேலே தன் வருத்தந்தோன்ற அசைந்தானென்க. (௩௬)

2031. காலையொடுதாழ்ந்துகதிர் பட்டதுகலங்கி

2 மாலையொடுவந்துமதிதோன்றமகிழ்தோன்றி

வேலணையகண்ணியர்தம்வீழ்துணைவர்தின்டோள்

கோலஸூலையாலெழுதக்கூடியதையன்றே.

(இ - ள்.) கதிர் பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலேவீழ்ந்து கலங்கிப் பட்டது; பட்டபின்பு மாலைக்காலத்தோடே மதிவந்துதோன்றலின், மகளிர் மகிழ்ச்சிதோன்றித் தம் கணவர்தோளை முலையாலெழுதும்படி இராக்காலம் கூடிற்றென்க. (௩௭)

2032. ஏந்துமலர்ச்சேக்கையகில்வளர்த்தவிடுபுகையு

மாய்ந்தமலர்க்கோதையமிர் துயிர்க்குநறும்புகையுங்

கூந்தலகிற்புகையுந்துகிற்கொழுமென்றும்புகையும்

வாய்ந்தவரைமழையினுயர்மாடத்தெழுந்தனவே.

(இ-ள்.) சேக்கையிடத்து அகில்வளர்த்தபுகையும் கோதைக்குப் புகைத்த அகிற்புகையும் கூந்தற்குப்புகைத்த அகிற்புகையும் துகிற்குப்புகைத்த அகிற்புகையும் பயன் நருமலையின் மழையென்ன, மாடத்தே எழுந்தனவென்க.

2033. ஆசிலபாலமிர்தஞ்சிறியவயின்றம்பூங்கு

காசில்கடி மாலையொடுகங்குலிடைவந்து

(பி - ம்.)—1 'கண்ணிமைப்பவாவும்' 2 'மாலையொடுகங்குலிடைவந்து மதிதோன்ற'

தூசுநறுஞ்சாந்தினியதோடிவைகடாங்கி
மாசின்மடவார்கண்மணிவீணைநரம்புளர்த்தார்.

ஆசில் - குற்றமற்ற. கூடிராதவின் பாலடிசில்கூற்றார். சிறியதயின்
மென்றது, மடவார், * அற்பாகாரிகளென்பதுபற்றி. நொய்ய கலம். மதிக
வற்கும் - அறிவைவருத்தும்.

(இ-ள்.) மடவார், அடிசிலையின்று மாலைமுதலியவற்றைத் தாங்கி
யாழை வாசித்தாரென்க. (நக)

2034. பூஞ்சதங்கைமாலை 1புகழ்க்குஞ்சிப்பொருவில்லார்
வீங்குதிரடோளுந்தடமார்பும்விரைமெழுகித்
திங்கரும்புமென்றனையவின்பவளச்செவ்வாய்த்
தேங்கொளமிர்தார்ந்துசெழுந்தார்குழையச்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒருபுறமாலையினையும் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவர் தோளி
லும் மார்பிலும் விரையைமெழுகி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பை
மென்றனைய அமிர்த்ததையுண்டு மாலையாடும்படி முயக்கினாரென்க. (ச0)

2035. பொன்னறையுளின்னமனிப்பூவணையின் மேலான்
முன்னியதன்மன்றலதுமுந்தறமுடிப்பான்
மன்னுமொருகீதமதாரம்படமுான்ருத்
கின்னமிர்தமாகவீனையாருமதுகேட்டார்.

(இ - ள்.) அணையிடத்தான், அக்காலத்திலே தானினந்திருந்த காந்த
ருவமாகியஅதனை முற்படமுடிக்கவேண்டி, நிலைபெற்றதொருகீதத்தை இனி
மையுண்டாகப் பாடினதற்கு இனையாரும் அதனை இனிதாகக்கேட்டாரென்க.

நான் காமுருபிற்கு இவர்கேட்டது கொடைப்பொருட்டாம். (சக)

வேறு.

2036. மன்மதன்மணிக்ஞானமருட்டுமென்றுமால்கொள்வா
ரின்னதின்றியக்கரின்னியக்கவந்ததென்றுதம்
பின்னுமுன்னுநோக்குவார்பேதுசாலவெய்துவார்
கன்னிதன்மனத்திழைத்தகாளைநாமம்வாழ்த்துவார்.

(இ - ள்.) காமனது அழகியரூலையென்றும், மருட்டுமென்றும் மால்
கொள்வார்; இத்தன்மைத்தன்று இயக்கரால்நடத்தப்படுதலின்வந்ததென்று
நோக்குவார்; எய்துவார்; இப்பாட்டுடையான் சீவகனையென்று அவனை
வாழ்த்துவாராயினரென்க. (சஉ)

2037. கொம்பிடுனெத்தொதுங்கியுங்குழங்கன்மாலை தாங்கியு
மம்பிடுனெத்தகண்ணிராடிக்கலம்மாற்றவுந்
நம்பித்தந்தீதமேநயந்துகாணவோடினார்
வெம்புலேட்கைவேனிளானின்வேறலாநுமாயினான்.

* பதுமினி, "அற்பவுண்டியான்" என்பர் காமதூலார்.

(பி - ம்.)—1 'புகழ்க்குருசில்'

(இ - ள்.) 1 அங்ஙனமானவர், இடைவருந்துமென்று கலங்கள் அற்று நிற்கவும் ஒதுங்கியும் தாங்கியும் கீதத்தைவிரும்பிச் செலிப்புலனாற் கேட்டற்கு ஓடினார்; அப்பொழுது அவனும் கட்டிலனாகாமையாலும் பாட்டினாலும்காமனையாயினென்க.

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம். நாடினாரும் பாடம். (சங)

2038. தாமமாலேவார்குழற்றடங்கணர்க்கிடங்கழி
காமனன்னகாணைதன்கருத்தொடொத்ததாகலான்
மாமலர்த்தெரியலான்மணிமிடற்றிடைக்கிடந்த
சாமகீதமற்றுமொன்றுசாமிநன்குபாடினான்.

(இ-ள்.) மகளிர்க்கு நம்வயத்தனாகானென்று தம்மிடத்தினின்றூர்க்கப் படுவானாகிய காமனையொத்தகாணை, தன்னினைவோடு அவர்கருத்துமொத்த தாதலிற் கொன்றைமாலையையுடைய இறைவனது நீலமணிபோலும் மிடற் றிடத்தேகிடந்ததொரு சாமகீதத்தைச் சாமி பின்னும் நன்றாகப் பாடினா னென்க.

தெரியலானைச் சீவகனெனின், பின்னர்ச் சாமியென்னும்பெயர் வேண்டா வாம். (சச)

2039. கள்ள
'நதகீதவீதியே
வள்ளிவென்ற நுண்ணிடைமழைமலர்த்தடங்கணார்
புள்ளுவம்மதிமகன்புணர்த்தவோசைமேற்புகன்
றுள்ளம்வைத்தமாமயிற் குழாத்தினோடியெய்தினார்.

(இ - ள்.) வேடனாகியமகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாக அழைக்கின்ற ஓசைமேலே விரும்பி மனம்வைத்த மயிற்றிரள் ஓடுமாறு போலே, தடங்கண்ணுரெல்லாம் அந்தணனது முற்றுப்பெற்ற கீதத்தின் வழியே ஓடிச் சேர்ந்தாரென்க.

வள்ளி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளினோசையைத் தன்னிடத்தே யுடையமகன். (சரு)

வேறு.

2040. இனிச்சிறிதெழுந்துவீங்கியிட்டிகோறுநாங்க
ளெனக்கொறுகொறுப்போலுயிளமுலைப்பரவையல்குற்
கணிப்பொறைமலிந்தகாமர்கற்பகமணிக்கொம்பொப்பான்
பனிப்பிறைப்பூணிணன்றன்பாண்வலைச்சென்றுபட்டான்.

கொறுகொறுத்தல், குறிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைக்கிளவி.

(இ - ள்.) நாங்கள் மேல் இந்நிலையிற்சிறிதெழுந்துவீங்கி இடையைக் கொல்வேமென்று கோரிப்பனபோலும் முலையினையும் அல்குலையுமுடைய தொருபழமாகிய பாரமித்த கற்பகக்கொம்பொப்பான், பூணிணு துபாட்டாகிய வலையிலே சென்று அகப்பட்டாளென்க. (சசு)

2041. அடிக்கலமாற்றவல்குற்கலைகலந்தொலிப்பவந்து
முடிப்பதென்பெரிதுமுத்தேன்முற்றிழையரிவையென்ன
வடிக்கண்ணைக்குநாணித்தோழியைமறைந்துமின்னுக் [ரூள்.
கொடிக்குழாத்திடையோர்கோலக்குளிர்மணிக்கொம்பின்னரூள்.
முடிப்பது, இடக்கர்.

(இ-ள்.) அரிவை, அரற்ற ஒலிப்ப வந்து முடிப்பது என்? யான் பெரிது
முத்தேனெயென்ன, அவள் நாணி நக்குத் தோழியைமூன்னிடத்தேகொ
ண்டு மின்னுக்குழாத்திடையிற் கொம்புபோலே நின்றாளென்க. (சுள்)

2042. இனையவற்காணின்மன்னோவென்செய்வீர்நீவிரென்ன
வினையதுக்கண்ணிமைந்தர்வினிகெனத்தோழிகூற
முனையெயிற்றிவனையாருமொழிந்தனரில்லையென்றோ
வுனையதுபிறிதுமுண்டோவொண்டொடிமாதர்க்கென்றான்.

(இ-ள்.) நீர் என்னையொழிய இனையவனைக்கண்மரயின், மிகவும் என்
செய்விரென்றாகு, நீகூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக்கெடுகவென்று
தோழிகூற, இங்ஙனங்கூறியது இவளைப் பேசினாரில்லையென்றோ? இவட்கு
வருந்துங்காரியமாக அவர்செய்தது பிறிதுமுண்டோ? கூறென்றானென்க.()

2043. வாய்ந்தவிம்மாதர்சுண்ணஞ்சீவகன்பழித்தபின்றைக்
காய்ந்தனளென்றுகூறக்காணாமற்றிவட்குத்தீயான்
மாய்ந்தனன்போலுமென்னமாதாரொருங்குவாழ்த்தி
யாய்ந்தனமையனுய்ந்தானறிந்தனமதனையென்றார்.

வாய்ந்த, விகாரம். மாய்தல் - மறைதல், சாதல்.

(இ-ள்.) இம்மாதர்வாய்த்த சுண்ணத்தைச் சீவகன்பழித்தபின்பு ஆட
வகைக் காய்ந்தனளென்றுகூற, அதனோடு இவட்குத்தீயானாகிய காணை மாய்
ந்தான்போலுமெயென்றாகு, மகளிரெல்லாம் தூதம்புகுவானென்று வாழ்
த்தி, ஐயன் உய்ந்தான்; அதனை ஆராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்செய்
தேமென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சக)

2044. காலுற்றகாமவல்லிக்கொடியெனக்கலங்கிரங்கை
மோலுற்றுமயங்கயாங்கண்மடக்கிளிதூதுவிட்டேஞ்
சேலுற்றநெடுங்கட்செவ்வாய்த் தத்தைதன்செவ்வங்கண்டே
பாலுற்றுமயங்கயாங்கண்மடக்கிளிதூதுவிட்டேஞ்

(இ-ள்.) நங்கை அவற்குற்றதுகேட்டுக் கலங்கிப் பித்தேறிமயங்குதலின்,
யாங்கள் தத்தையைக்கண்டறிந்துவாவென்று கிளியைத் தூதுவிட்டேம்;
அங்ஙனம்போய்ச் சேலையொத்த கண்ணியுடைய தத்தைதன்பொலிவைக்
கண்டு வந்து கூறிய அத்தத்தைசொல்லாலே வருத்தத்தீர்த்தேமென்றாரென்க.

சொல்லென்பதை வருவிக்க. பாலுற்ற - பாலுண்ட.

(ரு0)

(சு - மீ.)—1 'மாலுற்று'

2045. அன்பொட்டியெமக்கோர்கீதம்பாடுமினடித்தியாரு
முன்பட்டதொழிந்துதுங்கண்முகவியர்முனிவுதீர்ந்தார்
பொன்றொட்டேயாமுதம்மைப்போகொட்டோம்பாடல்கேளா
தென்பட்டிவிடினுமென்றாரிலங்குபூங்கொம்பொடொப்பார்.

முத்த அந்தணனாதலின், அடித்தியாரென்றார்.

(இ - ள்.) கொம்பொடொப்பார், அடித்தியாரும் ஆடவரைக்கானே
னென்ற மெஞ்சிர்கொண்டதனைத்தவிர்த்து தும்மிடத்து முகவியராய் முனி
வுதீர்ந்தாராதலின், நீரும் எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப்பொருந்தி எமக்கு
ஒருகீதத்தைப்பாடுமின்; நீர் என்பட்டுவிடினும் பாடல்கேளாமல் தும்மைப்
போகவொட்டோம்; அதற்கு யாரும் இவனையாணயிட்டேமென்றாரென்க.()

2046. பாடுதும்பாவைபொற்பேபற்றிமற்றெமக்குநல்கி
ளுடைமைத்தோளினீரஃதொட்டுமேற்கேண்மினென்ன
நாடியார்பேயைக்காண்பார்நங்கைகாளினுவுமாமே
யாடுவதொன்றுமன்றிவ்வாண்மகனுரைப்பதென்றார்.

(இ-ள்.) தோளினீர்! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவுதொடங்கி ஒழி
ந்தவற்றையும் எமக்கு நல்குவாளாயின், பாடக்கடவேம்; அதனை ஒட்டுவா
ளாயின், கேண்மினென்றானாக, அவர்கள் அதனைப் பொன்னாயிருப்பதொரு
பேயைப்பிடித்து எமக்குத்திற்பாடுவேமென்றானாகக்கருதி, பொன்னல்லாத
பேய்தன்னைநாடிக்காண்பார்யார்? அதுவுமன்றி இவ்வாண்மகன் பொற்பே
யென்றுகூறுகின்றது இவ்வுலகில் நிகழ்வதொன்றன்றாதலால் இதுவும் நாமொ
ட்டுதற்காமேயென்றாரென்க.

உலகிலில்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனும் காட்டமுடியாதா
தலின், “ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்” (தோல். எச்ச. ௬௪)
என்னுஞ்ஞத்திரத்து, ‘வரையார்’ என்றதனால், ‘பொற்பே’ என்னும் ஏகா
வீற்றுப்பெயர் வேறுமொரு பொருடந்துநிற்றலிற் பேயென்று யகரவீறுமாய்
நின்றது. இதற்கு யகரவொற்று விகாரத்தாற்றொக்கதாம்; “அருங்கழி
காத மக்னுமென் றுமென் றலந்துகண்ணீர், வருங்கழி காதல் வனசங்கன்”
(திருச்சீற்ற. ௧௧௦) என்றவிடத்து, ‘அலர்ந்து’ என்பது, ‘அலந்து’ என்று
விகாரப்பட்டுகின்றத்போல. (ருஉ)

2047. பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொன்புலவமோடிமைக்குமல்கு
லொட்டினுதனையோராதுலம்பொருதோளினுனும்
பட்டவாணுதலினுய்க்குப்பாடுவல்காமன்றந்த
தொட்டிமையுடையவீணைச்செவிச்சவையமிர்தமென்றான்.

(இ - ள்.) பட்டுச் சூழ்ந்துகிடந்தவல்குலையுடையான், அவன் கருதிய
பொருளையோராதே இல்லாததற்கு ஒட்டலாமென்றுகருதி ஒட்டினான்; ஒட்
டனபின் தோளினுனும் காமன்பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவீணை

யாலாகிய, செவிக்கு இனிமைதரும் அமிர்தத்தை வாணுதலைபுடைய நினக்குப் பாடுவேனென்றனென்க.

இனி, பொன்னுலேபேயைப்பண்ணிக் கொடுப்போமென்று ஒட்டினு னென்பாருமுள். காமனைக்கூறினான், இவள் வரமேண்டப்போதலைக் கருதி. (டுகூ)

2048. வயிரவில்லுமிழும்பைம்பூண்வனமுலைமகளிர் தம்மு
ருயிர்பெறவெழுதப்பட்டவோவியப்பாவையொப்பாள்
செயிரில்வாண்முகத்தைநோக்கித்தேன்பொதிந்தமுதமுறப்
பயிரிலாநரம்பிர்கீதம்பாடியதொடங்கினுனே.

(இ-ள்.) நின் நமகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப்பார்த்துக் கீதத்தைப்பாடுதற்குத் தொடங்கினுனென்க.

நரம்பிற் பயிரில்லாதகீதம் - நரம்போடுகூடி மறைகின்ற அருவருப்பில் லாதகீதம் ; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றார். அமுதம் - இனிமை. நரம்போடேபாடினான்பாருமுள். (டுசு)

வேறு.

2049. தொடித்தோள்வளைநெகிழ்த்தொய்யின்முலைமேல்
வடிக்கேழ்மலர்நெடுங்கண்வார்புயலுங்காலும்
வார்புயலுங்காலும்வளைநெகிழ்நந்திறத்த
தார்வமுறுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமலை.

(இ - ள்.) வட்டமான வளை நெகிழாநிற்க, வடுவகிர்போலும் நிறத்தையுடையகண்ணும் முலைமேலே நீரைக்காலும் ; அங்ஙனங்காலுதற்கும் நெகிழ்தற்குங்காரணமாகிய நம்மிடத்துளதீர்கிய ஆர்வமுற்றநெஞ்சினை மாலையந்து வருந்துவிக்குமென்க. (டுடு)

2050. ஐதேந்தகலல்குலாவித்தழலுயிராக்
கைசோர்ந்தணலுன்றிக்கண்ணீர்கவுளலைப்பக்
கண்ணீர்கவுளலைப்பக்கையற்றியாமினையப்

நந்த

(இ - ள்.) மெல்லியகாஞ்சியையேந்திய அல்குலையுடையாய், கொட்டாலிகொண்டு உயிர்த்துச் சோர்ந்து கையை அணவிலையன்மகலாலே. கண்ணீர் கவுளையலைப்பவீழும் ; அங்ஙனமலைத்தலின், யாம் கையற்று அதன்மேலே இனையும்படி மாலையந்தென்க.

‘வீழும்’ எனவர

2051. முகிழ்ந்தேந்தினமுலைமேற்பொன்பசலைபூப்பப்
பொன்பசலைபூப்பப்பொருகயற்கண்முத்தரும்ப
வன்புருகுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமலை.

(இ-ள்.) கோதாய் ! எனது ஆகத்தில் வீங்கினமுலைமேலே பெரன்போலும் பசுலைபொலிவுபெறும்படிதோன்றும் ; அந்நனம் பூவாசிரிக், அரும்பாசிரிக், நெஞ்சை மாலைவந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

‘தோன்றும்’ எனவருவிக்க. இத்தாழிசைமூன்றாம், தனக்கு வேட்கை நிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின், மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாத தலைவி தோழிக்குக்கூறிற்றாகக் கூறினாள். இதனைத் தலைவன் ஆற்றாமைக் கூறித் தென்பாருமுள்ளார். (109)

வேறு.

2052. பாடினான்றேவகீதம்பண்ணினுக்கரசன்பாடச்
சூடகமகளிர்சோர்ந்துசெருக்கியமஞ்ஞையொத்தா
ராடகச்செம்பொற்பாவையந்தணற்புகழ்ந்துசெம்பொன்
மாடம்புக்கங்கற்பேணிவாங்கொள்வனையென்றாள்.

(இ - ள்.) பண்ணினுக்கரசன் தேவனாற்பெற்ற பாட்டைப்பாடினாள் ; அந்நனம் பாடினாளை, மகளிர்சோர்ந்து மயங்கிய மயிலையொத்தார் ; அப்பொழுது, சுரமஞ்சரி அந்தணனைப்புகழ்ந்து நாளைக் கோயிலிலேபுகுந் நமக்குத் தெய்வமாகிய காமனைவழிபட்டு இப்பாட்டையுடைய சேவகனைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வேனென்று கூறினாளென்க. (110)

2053. மடலணிபெண்ணையின்றமணிமருள்குரும்பைமான

¹வருத்தெழுமுலையினாள்

வணிதோழிமாருமார்வத்திற்கழுமவிப்பார்

கட.

வடிவால், பணையின்றகுரும்பையைமானத் தோன்றினமுலை ; நிறத்தால்,

(இ-ள்.) சுரமஞ்சரியும், பிறரை வருத்துதலுடையராய் அவனைச்சூழ்ந்த தோழிமாறும் வரம்பெண்டவெண்ணும் வேட்கையிற்றிள, இப்பாற் கடலிடத்தே கதிரொழந்ததென்க. (111)

2054. பொன்னியன்மணியுந்தாருங்கண்ணியும்புனைந்துசெம்பொன்
மின்னியற்பட்டஞ்சேர்த்தியானெய்பால்வெறுப்பலுட்டி.

ம6

பாவை

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற செலவினையுடைய எருத்தை மணிமுதலியவற்றைப் புனைந்து சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலைக்கொள்ள, பாவை தோழியுடனே ஆடவரைக்கானாமற் போம் போக்கிற்கு இயைய வுண்டியையேறினாளென்க. (112)

2055. ஆடவரிரியவேகியஞ்சொல்லார்சூழக்காமன்

நிழிந்துமற்றவள்ளிலைமறையவைத்துச்

நகல்

(இ - ள்.) அரசனானால் ஆடவர்போக மகளிர் குழுவேதி இழிந்து கூடவந்தவனைத் தாள்பரவுகின்றது கேளாதபடி கடியறையிலே மறைய வைத்துச் சேடியர் சூதேலைமந்த மாலைமுதலியவற்றையேற்றித் தன்னைத் தொழுதுநிப்பத் திருமகள் பரவாரிற்றோமென்க. (சுக)

(இ-ள்.) தையல், இடமுழந்தானையூன்றி மாலைபுக்குழுவும் வலத்தோ
ளிலேவீழும்படி கழுவின்கண்மோலுங்கழுத்தை வலத்தோசாய்த்து நிலத்
தைச் சென்னிபுல்லும்படிவணங்கி எழுந்திருந்து இரண்டுகையினைபுக்குவி
த்துநின்று இதனைக்கூறுமென்க. (சுஉ)

(இ - ள்.) கண்ணையும் வாயையுமுடைய குழாயினும், இவ்விடத்தே ஒருவரம் வேண்டுதலையுடையேன் ; அது யாதெனின், பூமலிமார்பனே, எனக்குச் சீவகனைத் தருதல் ; அங்குநந்திநின் நினக்கு மகாக்கொழியும், அம் பும், சிவையாகியகரும்பும், தேரும் ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்ற னென்க.

2058. மட்டவிற்கோதைபெற்றும்மனமகிழ்காதலானே
 பிட்டிடைநோவநிலாநெழுநெனவேந்தனோமன்
 பட்டிமையுரைத்ததோரன்பரவியதெய்வந்தான்வாய்
 விட்டிரைத்திட்டதென்றேவேற்கணுள்பரவியிண்டான்.

2059. அடியிறைகொண்ட செம்பொருடகச்சிலம்பினைக்
கடியறைமருங்கினின் றமைந்தனைக்கண்டிராணி

* சிலப்பதிகாரம், க: சு0 - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

வடியுறுகடைக்கணைக்கருஞ்சுதுட்கென்னவார்பூங்
கொடியுறவொசிந்துநின்றாள் குழைமுகத்திருவோடொப்பாள்.

அடியிறைகொண்ட - அடியிலே தங்குதல் கொண்ட. ஆடகச்செம்பொ
றும்செய்தசிலம்பு. கடியறை - மணவறை.

(இ-ள்.) சிலம்பினாகிய திருவோடொப்பாள், அறையிடத்தே பழைய
வடிவைக்கொண்டுநின்ற சீவகனை நெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு வருவகிர்போ
லும் கடைக்கண் கோக்காநிற்க நானிக்கொடிபோல வளைந்துநின்றாளென்க.()

2060. இலங்குபொன்னோலையின்னவின் முகஞ்சிறிதுகோட்டி
யலங்கலங்குழலுந்தாழவருமணிக்குழையோர்காதிற்
கலந்தொளிகான்றுநின்றாகதிர்விடுதிருவில்வீச

(இ-ள்.) வேல்போலுங்கண்ணாள், அலங்கலும் குழலுந்தாழ், குழை
வில்வீச, ஓலை மின்ன முகத்தைச் சிறிதுசாய்த்து, அன்புமுற்றி,
நின்றாளென்க.

கதிர்கலந்து நின்று ஒளியைக்கான்றுவிடு மணிக்குழை, அதற்கியல்பு.()

2061. எரிமணிக்கலாபத்திட்டவந்திரநீலமென்னு
மொருமணியுந்திரேரோயொருகதிருமிழ்வதேபோ
லருமணிப்பூணிணுடனவ்வயிறணிந்தகோலத்
திருமயிரொழுக்கம்வந்தென்றிண்ணிறைகவார்த்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்கனம் நின்றநிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலழுத்தின
இந்திரநீலமென்னும் ஒப்பில்லாதமணி பலகதிரையுமிழாதே உந்திரேரே ஒரு
கதிரை உமிழுந்தன்மைபோலப் பூணிணுது வயிற்றை அழகுசெய்த அழகு
டைய மயிரொழுக்கம்வந்து என்னிறையைக் கவார்த்ததல்லவோ, இனி ஒழிந்
தன என்செய்யுமென்று தன்னிலேசுடறினுனென்க. (௬௭)

2062. தேறினேன்றெய்வமென்றேதீண்டிலேனாயினுய்யேன்
சேரிடபரவவந்தேனருளெனத்தொழுதுசேர்ந்து
நாறிருங்குழலினுளைநாகணைவிடையிற்புல்லிக்
கோரெடுத்தநங்கனெய்யக்குழைந்துதார்திவண்டதன்றே.

(இ - ள்.) நின்னடியைப் பரவவந்தேன் ; வந்தயான் நின்னைத் தெய்வ
மென்றேகருதிப் பின்பு மாணிடமென்றே தேறினேன் ; இனித் தீண்டேனா
யின் உய்யேன் ; அருளாயென்று சேர்ந்து அநங்கனெய்தலாற் கொடுப்பா
ரும் அடுப்பாருமின்றி நாகை அணைகின்ற விடைபோலேபுல்ல, தார் குழை
ந்து வாடிற்றென்க.

2063. கலைபுறஞ்சூழ்ந்தவல்குற்கார்மயிற்சாயலானு
மலைபுறங்கண்டமார்பின்வாங்குவிற்றடக்கையானு
மிலைபுறங்கண்டகண்ணியின்றமிழ்நகையின்ப
கிலைபெறநெறியிற்றுய்த்தார்திகர்தமக்கிலாதீரார்.

(இ - ள்.) மயிற்சாயலானும், பச்சிலையை இடத்தேயுடைத்தாகியகண்
ணியையுடைய மலைதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையானாகிய தமக்கு
ஒப்பிலாதீரார் இனிய தமிழ்கூறிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய இன்பம்நிலை
பெறும்படி முறைமையின் துகர்ந்தாரென்க.

இது, சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளப்படுதலின், உலகியல் வழக்கான
கார்த்தருவமாம். (கக)

2064. குங்குழங்குயின்றகொம்மைக்குவிழுலைகுளிர்ப்பத்தைவந்
தங்கலுழ்மேனியல்குற்காசுடன் திருத்தியம்பொற்
பொங்குபூஞ்சிலம்பிற்போர்த்தபூந்துகளவித்துமாதர்
கொங்கலர்கோதைகுட்டிக்குழனலந்திருத்தினுனே.

(இ-ள்.) அங்கனம் துகர்ந்து, வேட்கைதீர துகராமையிற் பிறந்த வெப்பம்
நீங்கும்படி மாதருடைய முலையையும் அழகொழுகுமிட மேனியையும் குளி
ரத்தடவி, புணர்ச்சியாற்குலைதலின் அல்குலில் மணிகளையுஞ் சேரத்திருத்தி,
சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாதையுந்துடைத்து, கோதையை முன்புபோ
லே குட்டிக் குழனலத்தையும் திருத்தினுனென்க.

அவ்விடம் பூப்பரப்பிக்குடித்தலின், பூந்துகள்கூறினார். (எ0)

வேறு.

2065. வானார்கமழ்மதுவுஞ்சாந்துமேந்திமதுத்துளித்துவண்
டுஞ்சுரும்புமூசந், தேனாற்பூங்கோதாய்நினக்குக்காமன்சிலையிரண்டுஞ்
செவ்வனேகோலித்தந்தான், றுறார்ப்பண்ணித்தடறுநீக்கித்தண்குரு
திதோய்த்துத்தகைமைசான்ற, ஆனார்தவோரிணையம்புந்தந்தானெ
ன்னையுளாகுவேண்டினுனே.

(இ - ள்.) வானின் கண்ணே நிறைந்து கமழுகின்ற மதுவையும் சார்தை
யும் ஏர்தி அம்மதுவைத்துளித்தலின், மூசம்வண்டும் சுரும்புந்
துகரும்கோதாய், நின்னைக்கண்ணிவைத்து நினக்குக் காமன்
லையும் சேமவிலையையும் நேரேவளைத்துத்தந்தான் ; அதுவுமன்றி அவன்றான்
தாழ்வறப்பண்ணிக் குருதியைத்தோய்த்து உறையைநீக்கி அழகுநிறைந்தஓரி
ணையம்பையும் தந்தான் ; ஆதலால், என்னை உயிருடனிருக்கவேண்டியிருந்தா
னென்று இகழ்ந்துகூறினென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். நோக்கியமேனிவாதேலின், 'ஊனார்த' என்றார். (1)

2066. கண்ணக்ககண்ணிக்கமழ்பூங்குழற்குரும்போர்திஞ்சொ
லாங்கதிர்முலைகளின், வண்ணக்குவானுநிலனுமெல்லாம்விலையேம

மழையின்னுதுசப்பினுளைப், பெண்ணுக்கணியாகவேண்டி மேலைப்பெரி

ணிப்பூநோக்கிப் பூக்கொசிந்தகொம்பொத்தாளே.

(இ - ள்.) புள்மகிழ்ந்தவேலான், துசப்பினுளை அயன்படைக்கின்ற பொழுதே பெண்களுக்கு ஒருதிலகமாகவேண்டிப் படைத்தானாதலின், இவளுடைய முலைகளின் வண்ணத்துக்கு வானும்நிலனுமெல்லாம் விலைபோதாவென்றுபுகழ், அவள், நாணிப் பூவுக்கு ஒசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க.

இது முன்னிலைப்படர்க்கை. மதுவைப்புறப்படவிட்ட கண்ணியையும் குழியுமுடைய சொல்லாள், சுட்டுப்பெயர். (எஉ)

வேறு.

2067. இறங்கியமாதர்தன்னையெரிமணிக்கடகக்கையாற்

குறங்கின்மேற்றமுவிவைத்துக்கோதையங்குருதிவேலா

னறந்தலைநீங்கக்காக்குமாசன்யானாகநாளைச்

சிறந்தநின்னலத்தைச்சேரேனாய்விடிற்செல்கவென்றான்.

(இ - ள்.) வேலான், அங்மனம்நாணியமாதரைக் கையாற்றமுவிக்க குறங்கின்மேலைவைத்துக்கொண்டு நாளை நின்னலத்தைச்சேரேனாயின், யான் கட்டியங்காராகக்கடவேன் ; நீ இனிச் செல்வாயாகவென்றானென்க. (எங)

2068.

நல்லட

செல்கெனச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணியிழற்றவொல்கி

யல்குற்காசொலிப்பவாயம்பாவைசென்றெய்தினுளே.

ஆழி - மோதிரம்.

(இ - ள்.) அவள் போதற்கு ஒருப்பட்டிக் கணவனைத்தொழுதல் விதியாதலின், கைகூப்பித்தொழுது வணங்கிற்ப, நங்காய் ! நீ நடுங்கவேண்டா ; செல்கென்று அவன்கூற, அவள், சிலம்பும் கிண்கிணியுமிழற்றக் காசுஒலிப்ப ஒலிக்கிச்சென்று ஆயத்தைச் சேர்த்தாளென்க. (எசு)

2069. பருமணிப்படங்கொணுகப்பையெனப்பாரந்தவல்கு

ய்க்க

க்காள்

விரிமணிவிளங்குமாலெவம்முலைவேற்கணுளே.

(இ - ள்.) பரியமணியைப் படத்தேகொண்ட பாம்பினதுபடமென்னப் பார்த்த அல்குலையும் மாலையினையும் முலையினையுமுடைய வேற்கணுள், சீவகனிடத்தே அன்புநிற்கத் தான்போய்ச் சிவிகையிலேயேறி மாடத்தேபுக்கா ளென்க. (எடு)

(பி - ம்.)—1 'பூத்தொசிந்த' 2 'பாவச்' 3 'பொனின்மாடம்'

2070.(க)திருவிற்றான்மாரிகற்பான் றுவலோநாட்செய்வதேபோ
 றுருவிற்றாய்த் துளிக்ஞந்தேறலோங்குதார்ப்பன்ரோழர்
 பொருவிற்றான்மிகாமதிலகனென்றிருந்தபோழ்திற்
 செருவிற்றாழ்தலினுள்கண்மணத்திறஞ்செப்புகின்றார்.

2071.(உ)களைகடலமுதுந்தேனுங்கலந்துகொண்டெழுதப்பட்ட
 புனைகொழிபூத்ததேபோற்பொறுக்கலாதுசுப்பிற்பாவை
 நனைகுடைந்துண்டுதேக்கிநன்மணிவண்டிபாடும்
 புனைகடிமாலேமாதர்திறத்திதுமொழிந்துவிட்டார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) எழுதப்பட்ட நனையுடையதொருகொடி ; கொடி, அமுதையும்
 தேனையும் தன்னுள்ளே கலந்துகொண்டு, இரண்டுமுகையைப்பூத்த 1 தன்
 மைபோலிருக்கின்ற முலைகளைப்பொறுத துசுப்பினையுடைய பாவைபோலு
 மாதர் ; வண்டு குடைந்து உண்டு தன்வயிற்றைநிறைத்தப் பாடும்மாலே
 யையுடைய மாதரென்க. திறம் - சுற்றம்.

(இ-ள்.) இத்திரவில் தான் மழைபெய்யக்கற்பதற்குத் துவலையை நாட்
 கொள்வதுபோலும் வடிவிற்றாய்த் தேறலைத்துளிக்ஞம் தாரையுடைய மார்பி
 னையுடைய சீவகன்றோழர், யாம் உவமிக்கின்ற நம்பிதான் காமதிலகனென்று
 கூறி இருந்தவளவிலே, ஏறிடப்பட்டவில்தோற்கின்ற துதலினுளிடத்து இவன்
 மணஞ்செய்யுந்திறம் இஃதென்று செப்புகின்றவர்கள் அம்மாதருடைய சுற்
 ரத்தாரிடத்தே இம்மணத்தைக் கூறிவிட்டாரென்க. (எசு - எ)

2072. ஐயற்கென்றுரைத்தமாற்றங்கேட்டலுமலங்கனாய்கள்

ரால்

லா.

மையல்கொண்டிருப்பவப்பாற்குமரிதன்மதியிற்குழந்தாள்.

(1-ள்.)சீவகற்கு இவனைத் தரவேண்டுமென்று கூறியமாற்றத்தை நாய்
 உடம்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றினாய் நல்வினை
 யில்லாதேன் நல்வினையிலலாதாள் திறத்திற் செய்வது என்னென்று கலங்கி
 யிருப்ப, குமரி அவ்விடத்தே தன்மதியாலே அறத்தொடுநிற்பதாகச்சூழ்ந்தா
 ளென்க.

வெய்யதேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெம்மையால் நஞ்சென்றுவிழு
 ன்காதேயும் இனிமையால் உமிழாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவன் வீரத்த
 தால் உடம்படாதேயும் சீவகனதுவின் மறாதேயுநிருந்தான். (எஅ)

2073. பொற்பமைதாமக்கந்துபொருந்தியமின்னுப்போல
 வெற்பகவெரியுமாலேப்பவளத்துண்பொருந்தியின்னீர்க்

(பி - ம்.)—1 'தன்மைபெ

ரத'

சொற்புகரின் நித்தோழிக்கறத்தினோடரிவைநின்றான்.

(இ - ள்.) சுரமஞ்சரி, தாமததையுடைய கந்தைப்பொருந்திய மின்போ லே ஞாயிறுதோற்க எரியும் மாலையையுடைய தூண்ச்சேர்த்துநின்று கற் பாகியமாலையைவிசி நாணென்னும்வண்டையோட்டிச் சொற்குற்றமின்றாகத் தோழிக்கு அறத்தொடுகின்றாளென்க.

மாலையாலோட்டவேவண்டு மிகவும்நீங்காதாம்; “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” (தோல். களவு. கு. ௨௨) என்றதனால், சிறிது நாணவிட்டாள். இன், அசை. (எக)

2074. வழிவளர்மயிலஞ்சாயற்பவழப்பும்பாவையன்ன
கழிவளர்கயற்கணங்கைகற்பினையறிந்துதோழி
யழிமதுமாலேசேர்த்தியடிபணிந்தாரவாழ்த்திப்
பொழிமதுப்புயலைக்கூந்தம்செவிலியைப்பொருந்திச்சென்னான்.

(இ-ள்.) ஆசாரத்திலேவளர்ந்ததொரு மயில்போலுஞ்சாயலையுடையபா வையன்ன நங்கையது கற்பினை, மதுவைப்பொழிவெதொருபுயல்போன்ற ஐங் கூந்தலையுடைய தோழியறிந்து மாலையைச்சேர்த்தி வாழ்த்திப்பணிந்துபோ ய்ச் செவிலியைப்பொருந்தி அறத்தொடுகின்றாளென்க.

கழியில்வளர்ந்த கயல். (அ௦)

2075. நனைவளர்கோதைநற்றாய்நங்கைக்கீதுள்ளமென்று
சனைவளர்குவளையுண்கட்சுமதிக்குச்செவிலிசெப்பக்
கனையிருட்கனவிற்கண்டேன்காமர்பூம்பொய்கைவற்ற
வனையதாங்கன்னிரீன்றற்றதாநங்கைக்கென்றான்.

(இ-ள்.) அச்செவிலி, கோதையுடைய நற்றயாகிய சுமதிக்கு இது நங் கைக்குநனைவென்று அறத்தொடுநிற்ப, அவள் இரவுக்கனவிலே ஒருபொய்கை வற்றக்கண்டேனாதலால், அப்பொய்கையினின்போன்ற தன்மையதாம் கன் னிரீரும் நங்கைக்கு இன்று அற்றதாயிருந்ததென்றாளென்க. (அக)

2076. (க)கெண்டையுஞ்சிலையுந்திங்களிளமையுங்கிடந்துதேங்கொ
டொண்டையங்களியுமுத்துந்தொட
குண்டலமுடையதிங்களிதுவெனுமுகு
வண்புகழ்க்குபோதத்தன்கேட்டனன்மனைவியென்னான்.

2077. (உ)செருவினைத்தனலும்வேலோய்சிறுமுதுக்குறைவிதானே
பெருவனைப்பிட்டுக்காத்தகற்பிதுபோலுமையன்
நாய்ந்தசண்ணம்வாட்டினென்றுகண்டாய்
திருவினைதேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்ததென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(பி - ம்.)—1 ‘இஃதுள்ளம்’

(க) இளமையையுடையதிங்கள். கெண்டைமுதலியனகிடக்கப்பட்டுத் தொண்டைக்கனியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதொரு திங்கள் ; இல்பொருளுவமை. தொழுதக - நன்குமதிப்ப.

(இ-ள்.) அச்செய்தியை, மனைவி, வேலோய், சிறியாளாகிய பேரறிவாட்டினானே பெரியகாவலிட்டுக்காத்த இந்தக்கற்பு, தனது ஆய்ந்தசண்ணத் தைச் சிவகன் கரிபோக்கித் தீதென்றனென்று கருதிப்போலேயிருந்ததென்று சொன்னான் ; சொல்லி, இதுமக்குத் தேன்மாரி பாற்கடலிலேபெய்ததுகண்டாயென்றான். இதனை மதிபோலுமுகத்தி தாதையாகிய குபேரத்தன்கேட்டனென்க.

இனி, பிரித்துமுடிப்பாருமுள்.

(அஉ - ஈ)

2078. கேட்பதுவிரும்பினாய்கன்கிளக்கெலாமுணர்த்தியார்க்கும்
வேட்பனவடிசிலாடைவிழுக்கலன்மாலேசார்தங்
கோட்குறையின்றியாக்கிக்குழியங்கறங்கியார்ப்ப
நாட்கடிமாலேயாற்குநங்கையைநல்கினே.

(இ - ள்.) நாய்கன், கேட்கப்படுவதாகியஅதனை விரும்பிக்கேட்டுச் சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசின்முதலியவற்றையார்க்கும் கொள்ளக்குறையின்றாகவுண்டாக்கி இயம் ஆர்ப்ப நல்லநாளிலே சிவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக்கொடுத்தானென்க.

‘கேட்டலும்’ என்றும் பாடம்.

(அச)

2079. பரியகஞ்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கணியார்தபாதத்
தரிவையராடன்மீக்காரருமணிவீணைவல்லா
ருரியதூற்றெண்மர்செம்பொனென்றரைக்கோடிமூன்று
ரெரியழன்முன்னர்நேர்த்தேனென்மகட்கென்றுசொன்னான்.

(இ-ள்.) நல்கினவன், பரியகமுதலியன ஆர்ந்த பாதத்தையுடைய ஆடன்மீக்கார் வீணைவல்லாராகிய உரிய அரிவையர் தூற்றெண்மர், பொன் ஒன்றரைக்கோடி, ஊர் மூன்று இவற்றை என்மகட்குக் கொடுத்தேனென்றுஅழலின்முன்னேநின்றகூறினானென்க.

(அடு)

2080. மாசறுமணியுமுத்துமவிராமுமொளிமுமேனி
யாசறுசெம்பொனார்ந்தவலங்கலங்குன்றனாநுந்
தூசறுபரவையல்குற்றாமணிக்கொம்பனாநுந்
காசறக்கலந்தவின்பக்கடலகத்தழந்தினுநே.

(இ - ள்.) மணிமுதலியனவும் அலங்கலுமொளிரும் மேனியையுடைய மேருவையொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பனாநுந் இன்பக்கடலிலே ளந்தினுநென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(அசு)

2085.(உ)வட்டிகைப்பாவைநோக்கிமகிழ்ந்திருந்தவிரோவென்னுத்
தொட்டிமையுருவந்தோன்றச்சுவரையே பொருந்தியின்றய்
கட்டழகுடையநங்கைநீயெனக்கருதிக்கண்ணு
னெட்டியானேக்கிறநென்றொருபிடிநுசுப்பிடைக்கே.

2086.(ங)நுண்ணிகினெகிழ்ந்தவங்குண்மணிபரந்திமைப்பொந்த
கண்களையிடுக்கோட்டிக்காமத்திற்செயிர்த்துநோக்கிக்
குண்டலயிலங்கக்கோதைகூந்தலோடவிழ்ந்துசோர
வொண்டொடியூழிநின்றொளிமணிப்பூங்கொம்பொப்பாள்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மார்புறமுயங்கா
மையின், பிறர்முயங்கவைத்தானென்று கருதி, பலரும் கண்கைபோல் ஆயிர
முகமாகமுயங்குமாப்பினால் இனிப் புல்லன்யின்; தீண்டவேண்டா; போயி
னென்று அவன் புலந்து நீங்கிரிப்ப, அவனருவம் டளிக்குச்சுவரிலே எறித்
ததனை அவளையென்றுகருதி, கோதாய்! யான்விழைப்பிலேன்; நீமுனியலெ
ன்று அடியைத்தொழுதான்; அதனால், எம்மையேதொழுதானென்று புலவி
தீராத பின்னும் வட்டிகைப்பாவைபோல்வான், என்னுருவம் பளிக்கிலே நோ
ன் நலிற் சிபிதபாடமிக்குத் தோன்ற அதனிடத்து நன்மையேநோக்கி மகிழ்ந்
திருந்தவிரோவென்னுக் காமத்தாலேமனநொந்து செயிர்த்துக் கண்களை இடு
கக்கோட்டி நோக்கி யிமைப்ப இலங்கச் சோர ஊழிநின்றான்; நின்ற அந்
நுண்ணுசுப்பிடைக்கு, நங்காய்! யான் கண்ணால் ஒட்டி நோக்கிற்று, நீபளிக்
குச்சுவரிலே பொருந்தியின்றயாதலின், நின்னிழலைக் கட்டழகுடைய நீயெ
ன்றுகருதிக்கானென்றானென்க.

நம்மின் மிக்கவடிவுகண்டு விரும்பினென்று ஊழினான்.

(ங) 'என்ன' என்று பாடமாயின், என்றுகூறியூழினானென்க.(க0 - க2)

2087. கிழவனும்பாடிவந்தென்கீழ்ச்சிறையிருப்பக்கண்டே
னெழுதியபாவைநோக்கியிமையவித்திருப்பக்கண்டே
னெழிகவிக்காமமோருரிரண்டேகமாயிற்றென்றான்

(இ- ள்.) அங்ஙனம் தேற்றவும் கொண்டதுவிடாதகுணமுடைமையின்,
களாளாய், கிழவனும் என்காவலிடத்தேவந்துபாடியிருப்ப அதுகண்டேன்;
பளிக்கிறோன்றிய பாவையைவிரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமை
யாதுநோக்கியிருப்பவும் கண்டேன்; ஓரிடத்தே இரண்டுமுறைமைநிகழ்ந்த
தாதலால், ஈண்டுநிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிகவென்று அழுத கண்
னீர்கள் மைந்தனுயிரைக்கெடுத்தவென்க.

நீர்களென்றதனை, "என், பாராட்டைப்பாலோசில்" (கலி. அரு) என்
றற்போலக்கொள்க. (கங)

2088. அலங்குரதவிழவஞ்செஞ்சிறடியணிந்தவம்பூஞ்
சிலம்பின்மேற்சென்னிசேர்த்துச்சிறியவர்செய்ததிமை
புலம்பலர்¹பொறுப்பரன்றேபெரியவரென்றுகூறி
யிலங்குவேற்கண்ணியூடலினையவனீக்கினானே.

(இ-ள்.) இனையவன், இதுதிருமுபாயநாடி, வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவர்
செய்ததிமையைப் பெரியவர் வெறுராய்ப் பொறுப்பரல்லவோவென்றுகூறி,
சிலம்பின்மேலே தாதவிழும்படி தன்சென்னியைச்சேர்த்தி நீக்கினனென்க.()

2089. யாழ்கொன்றகிளவியாடனமிழ்துறழ்புலவிநீக்கிக்
காழின்றிக்கனிந்தகாமக்கொழுங்கனிநுகர்ந்துகாதற்
ருழ்கின்றதாமமார்பன்றையலோடாடிவின் ளா
னாழ்சென்றமதியம்வெய்யோனொட்டியொன்றயதொத்தான்.

(இ - ள்.) காதலால் தங்குகின்றசீவகன், கிளவியானது புலவியைநீக்கி
அவளோடேகூடி நீங்கானாய் விதையின்றிப்பழுத்த காமமாகியகனியை நுகர்
ந்து, முறையானிறைந்த உவவுமதியை வெய்யோன்பொருந்தி ஒன்றானதன்
மையையொத்தானென்க. (கூடு)

2090 பச்சிலைப்பட்டிமுத்தும்பவளமுமிமைக்குமல்கு
னச்சிலைவேற்கண்மாதர்நகைமுகமுறுவன்மாந்தி
யிச்சையுங்குறிப்புநோக்கியெய்வதேகருமமாகக்

பச்சிலைப்பட்டி - பசிய இலைத்தொழிலையுடைய பட்டி. மாந்தி - மாந்த.

(இ - ள்.) அல்குலையும் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன்
மாந்தும்படி அவனினையையும், அவன்முகத்திற்குறிப்பையுநோக்கி, எய்வதே
தனக்குத் தோழிலாகக் கையிலே வில்லை அம்புடனேயேந்தி இவ்வாயிலே இப்
பொழுதுகாப்பான் காமனே, வேறொருவனல்லனென்று தேவர்கூறினாரென்க.

2091. கடிப்பிணைகாதுசேர்த்துச்சிகழிகைக்காதநாறத்
தொடுத்தவர்மாலேசூட்டிக்கிம்புரிமுத்தமென்றோ
ளடுத்தணிந்தாகஞ்சாந்தினணிபெறவெழுதியல்கு
வடுத்தபொற்கலாபந்தைவந்தொளிவளை திருத்தினானே.

(இ - ள்.) பிரியக்கருதி, காதுலே கடிப்பிணையையிட்டு, முடியிலே மா
லையைச்சூட்டி, தோளிலே கிம்புரிவடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்தி அணிந்து,
ஆகத்தைச் சாந்தாலே எழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து
வளையைத்திருத்தினனென்க. (கூள)

2092. இலங்குவெள்ளருவிக்குன்றத்தெழுந்ததண்டகாச்செந்தி

பு

(பி - ம்.)—¹ 'பொறும்பர்பொய்திர்' ² 'தொழிலாதலாலே'

புலம்பறவளர்த்தவம்மென்புழைபுகையமளியங்கண்

(இ - ள்.) குன்றிலெழுந்த தகரவிநகிந்நியிலே அகின்முதலியவற்றைக் கூட்டியிட்டுக் குற்றமறவளர்த்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணையிருந்து சிங்கவேற்றையொத்தகாளை சுரமஞ்சரிக்கு இதனைக்கூறினனென்க. (க௮)

2093. கருமரீகவலவேண்டாகயற்கனையுப்பிரிவல்சின்ன
ளருமைநின் கவினைத்தாங்கலதுபொருளென்றுகூறப்
பெருமரீவேண்டிற்றல்லால்வேண்டிவெறிதொன்றுண்டோ
வொருமைநின்மனத்திற்சென்றேனுவப்பதேயுவப்பதென்றான்.

(இ - ள்.) கயற்கண்ணாய்! நீ கவலவேண்டா; யான்கூறுகின்றகாரியம் யாதெனின், சிலநாள் நின்னைப்பிரிவேன் ; பிரிந்தால் நின்கவினைத்தாங்குவா யாக ; அஃது அருமையையுடைய பொருள்காணென்றுகூற, பெரும! நீவிரும்புவதன்றி யான்விரும்புவது வேறென்றுண்டோ, யான் ஒருபடிப்பட்ட நின்னுடைய மனம்போலே ஒழுகினேனாதலின், நின்மனமுவப்பதேகாண் என் மனமுவப்பதென்றானென்க.

தாங்கல், அல்லீற்றுலியங்கோள். பொருள் - காரியம். வேண்டிவ், ஒருமைபன்மைமயக்கம். (க௯)

2094. நானொடுமிடைந்ததென்கொணடுக்குறுகிளவிகேட்டே
பூண்வடிப்பொறிப்பப்பல்விப்புனைநலம்புலம்பவைகேன்
றேன்மிடைகோதையென்றுதிருமகனெழுந்துபோகி
வாண்மிடைதோழர்குழத்தன்மனைமகிழ்ந்துபுகான்.

(இ - ள்.) அவன், அங்கனங்கூறிய நானொடுமிடைந்த கிளவியைக் கேட்டு, கோதாய்! நின்னலம்புலம்ப வைகெனென்றுபுல்லிச் சீவகன்போய்த் தோழர் குழச்சென்று தன்மனையிலேபுக்கானென்க.

பிரிவாற் சிறிது நடுக்குற்ற கிளவி. (க௯)

2095. புரவியுங்களிறுநோக்கிப்பொன்னெடுந்தேருநோக்கி
மாவாடு

றழுதகண்

மெழுகெரிமுகந்ததொக்குந்தாய்மெலிவகற்றினனே.

(இ - ள்.) புரவிமுதலியவற்றைநோக்கி, இவற்றைவிட்டு என்மகன்எவ் விடத்திருக்கின்றனென்று இரவும்பகலும் ஓவாது அழுதகண்ணீராளே கை கழலிவருந்துகின்ற தாயது, மெழுகு நெருப்பை முகந்தாற்போல நெஞ்சருகு கின்ற வருத்தத்தை நீக்கினனென்க.

இருபுகுற்றைச் சிந்தித்திருத்தலின், கந்தகன் மெலிவையகற்றினனெ னல் வேண்டாவாயிற்று. (க௯)

2096. ஒற்றருமுணர்தலின்றியுரையவித்துறுப்பினாலே
சுற்றத்தார்க்குரைப்பலீண்டித்தொக்குடன்றமுனிக்கொள்வா
ரெற்றுவாரினைந்துசோர்வார்நம்பியோநம்பியென்னு
வுற்றுடன்றமுதகண்ணீர்காலலைத்தொழுகிறமன்றே.

(இ - ள்.) ஒற்றரும் உணர்தலின்றாக உரையைத்தவிர்த்து உறுப்பாலே
சுற்றத்தார்க்கு வரவையுணர்த்த, அவர் ஈண்டிச் சேரத்தழுவிக்கொள்வாராய்,
எற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த்தொக்கு, நம்பியோ ! நம்பியோ ! என்னுஅழு
தகண்ணீர் காலையிழுத்து ஒழுகிறமனக.

இஃது உவகைக்கலுழ்ச்சி.

(க0உ)

2097. கந்துகன்கழறக்கல்லென்கடற்றிரையவிந்தவண்ணம்
வந்தவர்புலம்புநீங்கமறைபுறப்படுமென்றெண்ணி
யெந்தைதானிறந்தநாளின்றெனநகரியம்பியாரு
மந்தயிலுவகைதன்னலகங்குளிர்ப்பெய்தினுரே.

(இ - ள்.) இவ்வழகையால் இம்மறை புறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்து
கன் கழறினாக, கடற்றிரை கல்லென்கின்ற ஒலியவிந்தாற்போல வந்தசுற்றம்
அழகையைத்தவிர, பின்னரும்அந்தயிலுவகையாலே, நாயனார் போனநாள்
இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாரும் கூறி அழுதபின்பு அகமகிழ்ச்சி
யெய்தினுரென்க.

(க0உ)

2098. செங்கயன்மழைக்கட்செவ்வாய்த்தத்தையுமகிழ்ந்துதிஞ்சொ

மங்கலவகையிற்சேர்ந்துமதுத்துளியறாதமலை

கொங்கலர்கண்ணிசேர்த்திக்குங்குமமெழுதினானே.

(இ - ள்.) இவனைக்கண்டு தத்தையுமகிழ்ந்து, அழகனே, சென்றுகுண
மாலையைக்காண்மினென்று புலவியில்லாத தீஞ்சொல்லாலே இரந்துகூற,
அவனுஞ்சேர்ந்து மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலக்கற்றாலே முதற்சே
ர்த்திக் குங்குமத்தை அணிந்தானென்க.

தேவன், “பன்னிருமதியின்” (சீவக. கஉஉ0) என்றதனைத்தானுணர்ந்த
லிற் றனக்குக் கூட்டமின்மையுணர்தலானும், அவள் வருத்தமிருதியானும்
இங்ஙனமிரந்துகூறினாள். குணமலை, கணவன் வருதலின் மங்கலவணிக்கு
உடம்பட்டுப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம்படாதுகூறுகின்றாள்.

(க0ச)

2099. தீவினையுடையவென்னைத்தீண்டன்மினடிகள்வேண்டா

பாவியேனென்றுநொந்துபாரிந்தழுதுருகிறையக்

காவியங்கண்ணியொன்றுங்கவல்லானுய்ந்ததெல்லா

நாவியேநாறுமேணிநங்கைநின்றவத்தினென்றான்.

1 இவனைத்திண்டிச்சீவகன்கொலையுண்டானென்று உலகம்கூறலின், னையுடையவெண்ணையென்றான். தான் விலக்கவும் இவன் திண்டலின், பின்னும் வேண்டாவென்றான். இவனைப் பெற்றுவைத்தும் இங்ஙனம்நீக்கிக் கூற வேண்டலிற் பாலியேனென்றான்.

(இ - ள்.) ‘அடிகளே! திண்டன்மின் ; வேண்டா ; பாலியேன்’ என்று அன்புற்று அழுது நையாநிற்க, கண்ணி, கவலல் ; யான் எல்லாவற்றையும் பிழைத்தது, நீசெய்துவைத்த நல்லிணையாலேகாணென்றனென்க.

“நந்ததிண்டேர்.....பண்” (சீவக. ௧0௮௮) என ஆசிரியனைத் தப்பப் புகுந்ததனையும், “பெண்ணிடர்விடுப்ப” (௧௦௮௮௭) என வந்ததன்மையையும், தான் கட்டியங்காரன்பரிகரத்தைக் கொல்வேமோவென்று நினைத்ததனையுங்கருதி ‘எல்லாம்’ என்றான். (௧0௮)

2100. அன்னமென்னடையுநோக்குஞ்சாயலுமணியுமேரு
மின்னினுண்ணுசுப்பும்வெய்யமுலைகளுமுகமுந்தோன்ற
வென்மனத்தெழுதப்பட்டாயாயினுமரிவைகளோ
யுன்னையான்பிரிந்தநாளோருழியேபோன்றதென்றான்.

அணி - அழகு. ஏர் - எழுச்சி.

(இ - ள்.) என்று பின்னும், அரிவாய்! கேளாய் ; நடைமுதலியனவெல்லாம் என்மனத்தெழுதப்பட்டு நீங்காதிருந்தாயாயினும் நீயினை மெய்யுறு புணர்ச்சியின் நிபிரிந்த ஒருநாள் ஒருழிக்காலம்போலேயிருந்ததுகாண் ; இன்னும் என்னைவருத்தாதேகொள்ளென்றனென்க. (௧0௯)

2101. இனையவண்முகிழ்வகூறியின்றியிலமர்ந்துபின்னால்
வினாபொருளாயவெல்லாந்தாதைக்கேவேறுகூறிக்
கினையவர்குழவாமான்வாணிகளுக்கேடி.
நனையவிழ்தாமமார்பன்றன்னகர்நீந் _ னே.

(இ - ள்.) தாமமார்பன், இங்ஙனம் அவன்மனமகிழ்வனவற்றைக்கூறி அவனைக்கூடி மற்றைநாள் தாதைக்கு மேல்முடியுங்காரியங்களைத்துணிந்த கூறிக் சுற்றம்சூழத் தாவுங்குதிரையைக்கொள்ளும்வாணிகளுகி அதற்கு ஒரு வேடங்கொண்டு தன்மனையினின்றும்போனானென்க.

‘பின்னால்’ என்று ஈண்டுக் கூறலின், “அன்னைப்பகலே வந்தடைவன்” (சீவக. ௧௧௩௨) என்றல் ஆகாதென்றுணர்க. (௧0௯)

கூ.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, ௨௧0௧.

ப த் த ர வ து

ம ண் ம க ளி ல ம் ப க ம்.

2102. குடம்புரைசெருத்தற்குவளைமேய்கயவாய்க்குவிழுலைப்
படர்மருப்பெருமை, நடந்தவாயெல்லாநறுமலர்மரையினுலைச்சொ
ரிந்தவந்தீம்பா, நடஞ்சிறையன்னங்குருகொடுவாரைப்பார்ப்பினமோ
ம்புதண்மருத, மடங்கல்போற்றிறலார்மாமணிகறங்கவளவயற்புள்
ர்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரியவாய். பால், எழுவாய்.

(இ - ள்.) திறலார், செருத்தன்முதலியவற்றையுடைய எருமை தான்
போனவிடமெல்லாம் தாமரையின் இளையஇலைமேல் சொரிந்தபால், அன்ன
மும் குருகும்நாரையுமாகிய பார்ப்பினத்தைவளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணி
கறங்குதலிற் புள்ளொழிப் போயினரென்க.

இவைபாலுண்டல் நிலப்பண்பு.

(க)

2103. புரிவளையலறிப்பூசலிட்டின்றபொழிகதிர்நித்திலமுழக்கி,
வரிவளைசூழும்வலம்புரியினத்துட்சலஞ்சலமேய்வனநோக்கி, யரிது

நோக்கந்தீதிலார்நோக்கிரெய்தலுங்கைவலத்தொழிந்தார்.

திது - ஈண்டுவேட்கை.

(இ-ள்.) தீதிலார், புரிந்தவளை சூன்முதிர்ச்சியினாலே மெய்ந்நொந்துகூப்
பிட்டு ஈன்ற முத்தையுழக்கி ஆயிரஞ்சங்குமுழத்திரியும் வலம்புரியாயிரத்துக்
குள்ளே சலஞ்சலமேய்வனவற்றைநோக்கிப் பாலையுரையும்பிரிக்க வல்ல
அன்னம் பெடையென்று சென்றுதழுவி அவையன்மையின் வருந்தி மறித்
துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம்பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கத்திடத்தின்
நெய்தனிலத்தையும் போளுரென்க.

(உ)

2104. கோட்டிளங்குலையுங்குடிமென்பிணையுங்கொழுங்கதிர்
மணிவிளக்கெறிப்பச், சேட்டிளங்கொன்றைத்திருநிழற்றுஞ்சச்செம்
பொறிவண்டவற்றயிலே, நாட்டிளம்படியார்நகைமுகம்பருகுநல்லவர்
போன்மலர்நருகு, மோட்டிளமுல்லைமொய்ம்மலர்க்கானமுருகுவந்
டுகளாடந்தார்.

- ள்.) உயர்ந்த கொன்றைநிலமே மணிவிளக்கெறிப்பக் கலையும்
துஞ்ச வண்டுகள் அக்கொன்றைக்கயலேறின்ற முல்லைமலர்களை

(பி - ம்.)—1 'படியார்' 2 'துஞ்சம்படி'

மகளிர்முகத்தின் நகையைப் பருகும் ஆடவரைப்போலப் பருகுதற்குக் காரணமான முருகு எதிர்கொள்ள அம்முல்லைமலையுடைய கானத்தைப் போனாரென்க. (௩)

2105. குழவிவெண்டிங்கட்கோட்டின்மேற்பாயக்குளிர்முனல் சடைவிரித்தேற்கு, மழலவிர்குலத்தண்ணலேபோலவருவிரீர்மருப்பினினைறியக், கழைவளர்குன்றிற்களிற்றுநின்றுடுங்கடிநறுஞ்சந்தனச்சார, விழைவளர்முலையார்சாயல்போற்றோகையிறைகொள்பூங்குறிஞ்சியுமிறந்தார்.

(இ - ள்.) கங்கையினீர் இனையதாகிய பிறைக்கோட்டிலேவீழ ஒற்றைச்சடையைவிரித்துநின்று ஏற்கும் இறைவனைப்போலே அருவிரீர் மருப்பிலேவீழக் களிற்று குன்றிலேநின்றாடுஞ்சாரலிலே தோகைகள் தங்குதல்கொண்ட குறிஞ்சிநிலத்தையும்போனாரென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. கங்கைக்குத்தலைப்பாகிய இமவானிற் பதுமையென்னும் பொய்கையில் நீர்வழுகின்ற தாழ்வரையில் உருத்திரப்படிம, 'சூலத்தண்ணல்' என்றார். (சு)

2106. ஊன்றலைப்பொடித்தாங்கணையசெஞ்சூட்டினெனிமயிர்வாரணமொருங்கே, கான்றபூங்கடம்பின்கவட்டிடைவளைவாய்ப்பருந்தொடுகவர்குரல்பயிற்று, மான்றவெம்பாலையழன்மிதித்தன்னவருஞ்சாரஞ்சுடர்மறைபொழுதி, ஊன்றினூர்பாய்மாவொளிமதிக்கதிர் போற்சந்தனமொருங்குமெய்புதைத்தே.

ஆங்கென்றது முற்கூறிய முல்லையும் குறிஞ்சியுஞ்சேர்ந்தஇடத்தை. கவர்குரல் - இரைகளைக் கவர்ந்துகொள்ளுநகைக்கு விரும்புகின்ற குரல். வாரணமும்பருந்தும் பாலைநிலத்தினது வெப்பமிகுதியின் நாள்வழியினைப்பால் ஓரிடத்திருந்தும் ஒன்றையொன்று நலியமாட்டாமையின், ஓரிடத்திருந்து கவர்குரல் பயிற்றுமென்றார். வெம்மை, விகாரம்.

(இ - ள்.) ஊன்றலையிலேதோற்றினாலொத்த சூட்டினையுடைய வாரணம், வெம்மையாற் பூகவயுதிர்ந்த கடம்பிலிருக்கின்ற பருந்துடனேயிருந்துசேரக் குரலைப்பயிற்றும் அவ்விடத்து அழன்மிதித்தன்ன வெம்மையமைந்த பாலையாகிய சுரத்தை அந்திக்காலத்தே மதிபோலுஞ்சந்தனத்தே உடம்புசேரமறையப்பட்டு மாவைவிசையிலேசெலுத்தினாரென்க.

வெம்மையிகுதியால், அந்திக்காலத்தேபோனார். "நடுவ ணைந்தினை நடுவண தொழியப் படுகிரை வையம் பாத்திய பண்பே" (தொல். அகத்திணை. சூ. உ) என்று பாலைக்கு நிலமின்றென்றமையானும், "நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே" (ஹெ. ஹெ. கூ) என்றமையானும், அக்காலமன்றி இவர்கெல்கின்றகாலம் முன்புனிதொடங்குகின்றகாலமாகவும் பாலைகூறியவாறு என்றையெனின்,

காலம்பொதுவாய்த் தேயந்தோறும் வேறுபட்டிருக்கும்; சித்திரையும்வகா சியும் குடகமலைக்குக் காரீகாலத்தையாக்கினும்போல மார்கழித்திங்களும் இவர்போகின்ற தேயத்திற்கு முதுவேனிலாய் வெம்மையைவிளைத்துப் பாலை யையாக்கிற்று. இனி இமயத்தைச் சூழ்ந்தவிடம் தெய்வத்தினுணையால் எக்காலமும் மாறாமல் ஓரிடம் ஒருகாலமாயேயிருக்குமாதலின், அவ்விடத்தே இவர்போகின்றாரென்றமாம். (டு)

2107. சிலையிலாவலுகினின்றவண்புகழைவேட்டவனிதியமே போன்று, மிலைகுலாம்பைம்பூணிளமுலைத்துதினின்கனித்தொண்டையந்துவார்வாய்க், கலைவலார்நெஞ்சிற்காமமேபோன்றுங்கடவுளர் வெகுளியேபோன்றுமுலைவிளார்சில்லர்தொருபகலுள்ளேயுருப்பவீர் வெஞ்சாங்கடந்தார்.

இதுவும் அவ்விடத்தே அவர்போகின்ற கடுமைகூறிற்று.

(இ - ள்.) கேடிலார், தாழாதே ஒருமுகூர்த்தத்தே, புகழைவிரும்பின வன் கையின்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தூதி னையும் தொண்டைபோலும் வாயினையுமுடைய பரத்தையர்காமம் போமாறு போலேயும், இருமுகள்கோபம் போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கடுகப் போளுரென்க.

கனி, முதற்கேற்றஅடை. கலைகளாவன: “வேத்தியல் பொதுவிய லென் றிரு திறத்துக், கூத்தும் பாட்டிற் றாக்குந் துணிவும், பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலும், தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்த்திற் குழலும், கந்துகக் கரு த்து மடைநூற் செய்தியுந், சுந்தரச் சண்ணமும் தூநீ ராடலும், பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும், காயக் கரணமும் கண்ணிய துணர்தலும், கட்டுரை வகையுந் கர்த்துறை கணக்கும், வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும், கோலம் கோடலும் கோவையின் கோப்புந், காலக் கணித மும் கலைகளின் துணிவு, நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த, வோவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையும்” (உ : ௧௮-௩௧) என மணிமேகலையிற் கூறப்பட்டனவாம். (சு)

2108. புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியாலும்பொன்னிணர்ப்பிண டியும்பொருந்தி, மதுக்கலந்துழ்த்துச்சிலம்பிவீழ்வனபோன்மலர் சொரிவகுளமுமயங்கிக், கதிர்த்ததண்பூணிகம்புடாழ்பிலிக்கனைசுர னுரைவண்டான, மெதிர்த்ததண்புனல்குழின்னதிக்கரைமேலினாய வரயாவயிர்த்தெழுந்தார்.

(இ-ள்.) வேட்கோவரிடத்துப் புதுக்கலத்தையொக்கும் பொலிவுபெற்ற கனிலையுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காம்புகழ்வுதலிற் சிலம்பிவீழ்வனபோல மலரைச்சொரிகின்ற மகிழு மயங்கி, பூணியும் கம்புளும் சிறுசின்னம்போலும் செறிந்தகுரலையுடைய

(பி - ம்.)—1 ‘பூம்புனல்’

நாரையும் வண்டானமுமெதிர்த்த நதிக்கரைமேலே இளையவர் ஈப்பாறிப் போனாரென்க.

பூணி, கம்புளென்பன இறந்தவழக்கு.

(எ)

2109. அள்ளிலைப்பலவினளிந்துவிழ்க புங்கு
மையின்பழனும், புள்ளிவாழலவன்பொறிவரிக்கமடு
னுக்குய்த்துநோய்தணிப்பான், பள்ளிவாய்நந்துமாமையும்பணித்துப்
பன்மலர்வழிபடக்குறைக்கும், வெள்ளநீர்ப்படப்பைவிதையம்வந்த
டைந்தேவேந்தனுக்குணர்த்தமுன்விடுத்தார்.

(இ - ள்.) செறிந்த இலையுடைய பலவின் சுளையையும், வானைப் பழ
த்தையும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டுவாழும் அலவன் நிறைந்த சூழையு
டைய பெடைக்குக்கொடுத்து அதன் வேட்கையைத்தணித்தற்கு நத்தையை
யும் ஆமையையுமிதித்து மலரை வழியாம்படிசுறைக்கும் விதையத்தைச்
சேர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவிக்கும்படி முன்னே ஆள்விட்டாரென்க. (அ)

2110. வீட்டிடந்தோறும்வில்லகவிரல்போற்பொருந்திநின்றொ
ருங்கெதிர்கொள்கென், றேட்டின்மேற்றீட்டித்திருவெழுத்திட்டான்
பு, நாட்டக

வரையமிர்தமுமல்லாக், காட்டகத்தமிர்
ணகன்புறவெதிர்கொண்டார்.

வீட்டிடம், விகாரம். “வில்லக விரலிற் பொருந்தி” (குறுந். ௩௪௦) என்
றுப்பிறும்.

(இ - ள்.) இறைவனும் தன்னாட்டவர்க்குவிடுதலையுடைய இடங்கடோ
றும் விற்பிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேரளதிர்கொள்கவென்று நினைப்
பிட்டுத் திருவெழுத்துச் சாத்தித் திருமுகக்கொடுத்துக் காரியப்பெயரையு
மேவ, அவரும் அமிர்துகளைக்குவித்த முல்லைநிலத்தேசென்று எதிர்கொண்
டாரென்க.

நாட்டிலமிர்து: “செந்நெற் சிறுபயறு சேதா நடுநெய்தின், கன்னற்
கதலியோ டைந்த.” கடலமிர்து: “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்வளம் வெண்
முத்த, நீர்ப்படு முப்பிளே டைந்த.” வரையமிர்து: “தக்கோலந் தீம்பூத்
தகைசா லிலவங்கக், கப்பூரஞ் சாதிபோ டைந்த.” காட்டிலமிர்து: “அரக்கு
லண்டு செந்தே னணிமயிற் பீலி, திருத்தகு நாவியோ டைந்த.” அமிர்தெ

2111. பொருமதயானைப்புணர்மருப்பேய்ப்பப்பொன்சுமந்தேந்
தியமுலையா, ரொரிமலர்ச்செவ்வாய்திறந்தேனாறவேத்துவார்பூக்க
யேத்தொழுவார், வருகுலைக்கமுகும்வாழையுநடுவார்¹ வரையுமிழருவி
போன்மாடத், தருநறும்புகையுமேந்துவாருந்தோறமார்தமுலகமொ
வே.

ஆவி - நெட்டுயிர்ப்பு.

(பி - ம்.) - 1 ‘வரையுமிழாவி’

(இ-ள்.) ஊர்தோறும் பூணைச்சுமந்து மருப்பேய்ப்ப ஏந்தியமுலையார் ஏத்துவார் தொழுவார் ஏந்துவாராக, ஆடவர் கண்ணிக்கமுகும் வாழையும் நலவாராக, நாடு தேவருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி நகரின்கெய்தி கூறுகின்றார்.

(க0)

வேறு.

2112. பாழனருவிப்பயங்கெழுமாமலை
மாடநகரத்துவாயிலுங்கோயிலு
மாடம்பலமுமரங்கமுஞ்சாலையுஞ்
சேடனைக்காணியசென்றுதொக்கதுவே.

பாழனருவி - ஒலி இனிய அருவி. உலகைத் தாங்குமவனாதலின் சேடனென்றார்.

(இ - ள்.) சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தையுடைய நகரிடத்து வாயின்முதலியவற்றிலே ஊர்தொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலரும் கூத்துக்காணுமிடம். அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம்.()

2113. பல்கதிராரமும்பூணும்பருமித்துக்
கொல்கினவெந்தொழிற்கோடேந்தினமுலை
நல்லெழின்மங்கையர்நன்னுதற்கூட்டிய
வெல்கதிர்ப்பட்டம்விளங்கிற்றொருபால்.

(இ - ள்.) ஆரத்தையும் பூணையும் பலபிரகாரமாக அணிந்து இளமுலை யாகிய கோட்டையேந்திய மங்கையராகிய யானைகளின் நுதலிற்கூட்டியபட்டம் ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க.

(கஉ)

2114. சுண்ணமுஞ்சூட்டுஞ்சொரிந்துவார்குழற்
கண்ணிமகாரொடுகாற்சிலம்பார்த்தெழ

வண்ணமகளிர்வனப்பிறற்றொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிச் சுண்ணத்தையும் சூட்டையும் கண்ணியையும் சொரிந்துகூலெகின்ற குழலையுடைய மகாரையெடுத்தக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடேபோதும் மகளிர்வனப்பிளையுடைத்தென்க.

தலையிற்சுண்ணமணிந்தார், மகாராதலின்.

(கஉ)

2115. எதிர்பலப்பூங்கொடியெள்ளியசாயற்
கதிர்பலமங்கையர்காரொடர்ந்தோட
முதிராவிளமுலைமுத்தொடுபொங்க
வதிரரிக்கின்கிணியார்க்குமொருபால்.

- ள்.) ஒருபக்கம், தோற்றினநலத்தையுடைய கொடியையிகழ்ந்த யும் கதிர்த்த நலத்தையுமுடைய மங்கையர் தம்முலைகள்

கோபிக்க ஓடலின், இடைமுரியுமென்று நடுக்கின கிண்கிணி இங்ணம்போ கன்மினென்று காலைக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடுமென்க.

முத்தொடுபொங்குதல்—முத்துவடம்புடைத்தற்குக் கோபித்தல். (கச)

2116. கருங்கணிளமுலைகச்சறவீக்கி
மருங்குறளாமழைமருண்மாட
நெருங்கவிறைகொண்டநேரிழையார்தம்
பெருங்கணலமரும்பெற்றித்தொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கம், முலையைக் கச்சாவிடகவீக்கி இடைதளாவந்து மா டத்தே தங்குதல்கொண்ட மகளிர்க்கண்கள் இவனைக்காண்டற்கு இடம்பெ ருது அலம்ருந்தன்மையையுடைத்தென்க. (கரு)

2117. மின்னுகுழையினர்கோதையர்மின்னுயர்
பொன்வரைமாடம்புதையப்பொறிமயி
முன்னியதோகைக்குழாமெனத்தொக்கவர்
மன்னியகோலமலிந்தொருபால்.

(இ - ள்.) ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலுமாடம் புதையும்படி குழையினராய்க் கோதையராயத் துன்னியதோகையையுடைய பொறிமயிற் குழாமெனத் தொக்கவர்கோலம் மிக்கதென்க. (கசு)

2118. பாடன்மகளிரும்பல்கலையேந்தல்கு
லாடன்மகளிருமாவணவீதிதொ
ரீர்ந்த

லமைத்தொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிருமோடுதலிற் கழ ன்றகலஞ் சிந்தினவை நிலைபெற்ற இரவினிருளைக் கெடுக்குநிலைமைத்தா யிருந்ததென்க.

குடைமுதலியவற்றின் இருளுமாம். (கசு)

2119. கோதையுந்தாரும்பிணங்கக்கொடுங்குழைக்
காதன்மகளிருமைந்தருங்காணிய
வீதியுமேலும்மிடைந்துமிடைமலர்த்
தாதித்தெங்குந்தவிசொத்ததுவே.

(இ-ள்.) மகளிருமைந்தரும் காதலால் இவனைக்காண்டற்குத் தம்மாலை கள் பிணங்கும்படி வீதியிலும் மேலும் மிடைதலின், அம்மலரிற்றுகொருங்கி யெங்கும் தவிசையொத்ததென்க. (கசு)

2120. மானக்கவரிமணிவண்டகற்றவங்
காணையெருத்தத்தமராகுமரணி
சேனைக்கடலிடைச்செல்வனைக்கண்மவந்
தேனையவருமெடுத்துரைக்கின்றார்.

மானக்கவரி; “மயிரீப்பின் வாழாக் கவரி” (குறள்.ககக) ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அவ்விதியித்திற் சேனைக்கடலிடையிலே யானையெடுத்தத் தே தேவகுமரனைப்போலே சாமரைவீசஇருந்த செல்வனைக்கண்டு உவந்து எல்லாரும் எடுத்துச்சொல்லாநின்றாரென்க. (கக)

2121. (க) 1தேமலரங்கட்டிருவேபுகுதக
மாமலர்க்கோதைமணுள்புகுதக
காமன்புகுதககாளைபுகுதக
நாமவெழில்விஞ்சைநம்பிபுகுதக.

2122. (உ) மின்னோய்வரைகொன்றவேலோன்புகுதக

வென்றேநகரமெதிர்கொண்டதுவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மலரிடத்துத் திரு. மலரங்கண் - மலர்போலுங்கண்ணுமாம். உவப்பின்கப்பான்மயங்கிற்று. கோதை - திரு; இலக்கணையுமாம்.

(இ - ள்.) திருப் புகுதக, திருமால் புகுதக, காமன் புகுதக, காளை புகுதக, விச்சாதரகுமாரன் புகுதக, மேகத்தைத்தீண்டின வரையைப் பிளந்த முருகன் புகுதக, இயக்கன் புகுதக, அருகன் புகுதக, வீரன் புகுதகவென அந்நகரி எதிர்கொண்டதென்க.

புகுதக, ஒருசொல்லிழுக்காடு.

(உ0 - உக)

2123. (க) இடிநறுஞ்சண்ணஞ்சிதறியெச்சாருங்
கடிகமழ்மாலையுங்கண்ணியுஞ்சிந்தித்
துடியிடுதுண்ணிடைத்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
வடியுடிகண்ணியர்வாழ்த்துபுறிப்பார்.

இக்கலிமுதல், “என்றோர்” (சீவக, உகஉஅ) என்னுங்கலியளவும் ஒரு தொடர்.

(க) இடையினையும், வாயினமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும் இடித்த சண்ணத்தைச்சிதறி, மாலையையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திநிற்பார்.

2124. (உ) சுரும்பியிர்மால்தொழுவனர்ரீட்டி
யிரும்பிடிநின்னடைகற்றவெமக்கு
விரும்பினையாய்விடினமெல்லநடமோ
கருங்கணிர்காமனைக்காணமற்றென்பார்.

(உ) பிடியைத்தொழுவாராய் மாலையாரீட்டி, இரும்பிடி, நின்னடையை வேண்டிக்கற்றவெமக்கு அன்புற்றாயிற் காமனை இக்கண்ணாலே கர்ணும்படி மெல்லநடப்பாயாகவென்பார்.

இது, 2 பிடிக்குமுன்னின் தமகளிர்கூற்று.

- ம்).—1 ‘தேமலரலங்கட்டிரு’ 2 ‘பிடிக்குப்பின்’

2125. (ங) மடநடைபெண்மைவனப்பென்பதோராய்
கடுநடைகற்றாய்க்கணவனிழப்பாய்
பிடியலைபாவியெனப்பூண்பிறழ்ந்து
புடைமூலைவிம்ம்புலந்தனர்நிற்பார்.

(ங) பெண்மைக்கழகு மென்னடையென்பதோராயாய்க் கடியநடையெனக்கற்ற நீ கணவனையிழக்கக்கடவை; பாவி, நீதான் பிடியல்லைகாணென்று கூறி, அதுபோனவழியை மெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தலிற் பூணும் பிறழ்ந்து மூலையுமொருபக்கத்தே விம்ம வெறுத்து நிற்பார்.

இது, பிடிக்குப்பின்னின் மகனளிக்கூற்று.

2126. (ச) மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பெருஞ்செவிமாத்தாட்
செயிர்தீர்திரள்கைச்சிறுபிடி.கேள்வ
1னயிராவணத்தொடுகுளுறுமைய
னுயிர்காவலற்கொண்டிதவநிலல்லென்பார்.

(ச) மயிரையுடைய வாய் முதலியவந்தையுடைய சிறுபிடி, நின்கேள்வனாகிய ஐராவணத்தோடே குளுறுவேம்; இனிச் சூளுறுதபடி ஐயனாகிய உயிர் காவலனைக்கொண்டு அவன் எமக்கு உதவும்படி நிலென்பார்.

‘சூளுறும்’ என்பது, ‘சேறும்’ என்றும் போலப் பன்மையுரைக்குந்தன்மைச்சொல்.

2127. க ரங்கமழ்தா
ரருமையழகிற்கரசனைநானைத்
திருமலிவீதியெஞ்சேரிக்கொணர்மோ
வெரிமணிமாலையினம்பிடியென்பார்.

(ரு) இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகிற்கு அரசனுனவனை எம்சேரியில்லை நானைக்கொணர்வாயாக; கொணர்ந்தாம் கருணையையுடைய கவரார்.

2128. (சு) என்னோர்மருங்கினுமேத்தி2யெரிமணிப்
ரர்கை

கோதையர்

மன்னகுமரனைவாழ்த்திமீ

(சு) ஏத்ததல்-புகழ்தல். வாழ்த்துதல் பல்லாண்டு முதலியன கூறல்.

(இ - எ.) அந்நகரில் வீதியிலே சிலமகனளர் வாழ்த்துபுநிற்பார், நடமோ வென்பார், புலந்தனர்நிற்பார், நிலென்பார், தருதுமென்பாராய்க் கலையினராய்ச் சிலம்பினராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கில்லினற எல்லோரும் அரசகுமரனை ஏத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க. (உஉ-எ)

(பு - ம்.)—1 ‘அபிராவதம்’ 2 ‘எறிமணிப்’, ‘அரவல்குந்’

வேறு.

2129. விளங்குபாற்கடலிற்பொங்கிவெண்டிரையெழுவவேபோற்
முளங்கொளிமாடத்துச்சித்துகிற்கொடிநீடங்கும்வீதி
யுளங்கழித்தருவப்பைந்தார்மன்னவன்கோயில்சேர்ந்தா
னிளங்கதிர்ப்பருதிபௌவத்திறுவரையிருந்ததொத்தான்.

(இ - ள்.) இளங்கதிர்நாயிறு கடலிடத்த உதயகிரியிலேயிருந்த தன்
மையையொத்தவன், பாற்கடலில் வெண்டிரையொங்கியெழுவனபோல மா
டத்துச்சியிற் கொடிநீடங்கும் வீதியினடுவேபோய் மன்னவன்கோயிலைச்
சேர்ந்தானென்க. (உஅ)

2130. இழையொளிபாரந்தகோயிலினமலர்க்குலனைப்பொற்பூ
விழைதகுமலவட்டத்திடவிராய்ப்பூத்தவேபோற்
குழையொளிமுகமூங்கோலக்கொழுங்கயற்கண்ணுந்தோன்
மழையின்னுக்குழாத்தின்மாலையெய்தியவங்கிரிநீர்.

(இ - ள்.) கோயின்மலையார், கமலப்பூவின் வட்டத்திடையே குவளை
விராய்ப் பூத்ததுபோலே முகமும் கண்ணுந்தோன் மெய்மறைந்து மின்
நிறம்போலே கலந்திருந்தானென்க. (உக)

2131. எரிக்குழாஞ்சுடரும்வைவேலேந்தலைக்கண்டுகோயிற்
நிருக்ஞுழாமனையபட்டத்தேவியர்மகிழ்ந்துசெய்ய
வரிக்குழாநெடுங்கணுக்கொப்புளித்தமிழவம்பூ
விரைக்குழாமலைத்தேனும்வண்டுமுண்டொழுகின்றார்.

(இ - ள்.) பட்டத்தேவியர், ஏந்தலை நெடுங்கண்ணுலே கண்டு இங்ஙனம்
ஒருமகனைப் பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தேமறைந்துநின்ற
னென்க.

பூவில்விளையொழுகுதலாலே தேனும் வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப்
பின் ஆரவண்டு உமிழும்படி திரளுதலையுடைத்தாகிய மாலையென்க. (உ௦)

2132. அலங்கராதவிழ்ந்துசோரவல்குந்³பொற்றேரையின்னச்
சிலம்

நலந்துறைபோயநங்கைதோழியைப்புல்லிநின்று

சிலங்கொளிமணித்தொத்தின்மவேந்துபொற்கொடியொடொப்பான்.

(இ - ள்.) மாணிக்கக்கொத்தையின்ற பொற்கொடியோடொப்பானா
கிய அழகின்குடமெல்லா நிரம்பிய நங்கை தாதுசோர, அலங்கலவிழ, அல்குந்
பொன்வடமின்ன இடக்காலிற்சிலம்பின்மேலே வலத்ததாகிய சேமையென
நித் தோழியைச் சார்ந்துநின்றனென்க. (உக)

(பி - ம்.)— 1 'கமலப்பொற்பூவிழைதருகுவளை' 2 'குழாமலையப்'
3 'பொற்றேரை', 'பொற்றரை'

2133. தாமரைப்போதிந்நூத்தண்ணறுங்குவளைப்பூப்போற்
காமருமுகத்திற்பூத்தகருமழைத்தடங்கண்டம்மாற்
றே¹மலர்மாற்பினுனைநோக்கினுள்செல்வன்மற்றப்
பூமலர்க்கோதைநெஞ்சமுழ்கிப்புக்கொளித்திட்டானே.

(இ - ள்.) அவள், தாமரைப்பூவிலே பூத்த குவளைப்பூப்போலே முகத்
திலேபொலிவுபெற்ற கண்களாலே மாற்பினுனை நோக்கினாள்; அவளும் அவள்
நெஞ்சிலே மறைந்து புக்கு அவ்விடத்தினின்றும்போந்து கப்புலனாகாமையா
யினுனென்க.

மூழ்கவெனத்திரிந்து, நெஞ்சிலேபுக்குமூழ்க ஒளித்தானென்றுமாம். (௩௨)

வேறு.

2134. விண்ணறுசெல்வார்மனம்²பேதுறப்போந்துவீங்கிப்
பண்ணறுசொல்லாண்முலைபாரித்தவென்றுநோக்கக்
கண்ணறுசென்றகளியைங்கனைக்காமன்ன
புண்ணறுவேலான்மனமுழ்கினன்பொன்னனானே.

தேவருலகிலே * சாசாரென்னுந் தேவர்கோவாயிருந்து போதுகின்ற
பொழுது அத்தேவர் இவன் ஈண்டுப் போகின்றனென்று மனம்வருந்தும்
படி போந்து, இவ்வுலகிலே கண்ணுக்குப் புலனாகிப் பொருந்தினனொரு கா
மனையொத்த சீவகனென்று தேவர் இவனை வியந்துகூறினார். புண்தோற்று
தற்குக்காரணமான வேலான்.

(இ - ள்.) வேலான், பண் தோற்றுஞ்சொல்லாண்முலை வீங்கிப் பா
ரித்தவென்று நோக்கினானாக, அவன்மனத்தே அவள் மறைந்தானென்க.

இனி³ அமிர்தகலசம்போந்தென்றால், முலையைக்கண்டு தேவர்வருந்தினு
ரென்றே பொருள்தருதலிற் குற்றமாம். (௩௩)

2135. மைதோய்வரையினிழியும்புலிபோலமைந்தன்
பெய்தாமமலைப்பிடியின்னிழிந்தேகிமன்னர்
கொய்தாமமலைக்கொழும்பொன்முடிதேய்த்திலங்குஞ்
செய்பூங்கழலைத்தொழுதான்சென்னிசேர்த்தினானே.

* சீவகன், முற்பிறப்பில், பத்தாறுகற்பலோகங்களுள் ஒன்றாகிய
ஸஹஸ்ராரகற்பத்தில் இந்திரனாக இருந்தவனாதலால் இம்மனம்கூறினார்; பதி
னாறு கற்பங்களாவன : (க) சொளதர்மம் (உ) ஈசானம் (௩) சனந்தகுமாரம்
(ச) மாகேந்திரம் (நி) பிரமம் (ஈ) பிரமோத்தமம் (எ) இலாந்தவம் (அ)
காபிஷ்டம் (ஈ) சுக்கிரம் (கௌ) மகாசுக்கிரம் (கக) சதாரம் (கஉ) ஸஹஸ்
ராரம் (க௩) ஆந்தம் (கச) பிராணதம் (கநி) ஆரணம் (கக) அச்சதமெ
ன்பனவாம். இவை புராணத்திலும், மேருமந்தரபுராணத்திலும்
சொல்லப்பட்டன.

(பு - ம்.) — 1 'மலர்த்தாரினுனை' 2 'வெய்துறப்' 3 'அமிர்தமும்கலசமும்'

(இ - ள்.) மைந்தன் வரையினின்றியுழியும் புலிபோலே பிடியினின்று
ந்தபோய் மாமனை முதற் கையாற்றொழுதான் ; தொழுது மன்னர்முடி
தேய்த்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தன்சென்னியிலே சேர்த்தினு
னென்க.

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலையினையுடைய மன்னர். கழல், ஆகுபெயர்.

2136. பொன்னங்குவட்டிற் பொலிவெய்தித்திரண்ட¹ திண்டோண்
மன்னன்மகிழ்ந்துமருமானைவிடா துபுல்லித்
தன்னன்புகூர்த்ததந்தாமரைச்செங்கண்முத்த
மின்னும்மணிப்பூண்விரைமார்பனைப்பநின்றான்.

குவட்டின் - குவடுபோல.

(இ - ள்.) மன்னன் மருமானை விடாமற் றோளாற்புல்லி அன்புமிருத
லின், தான் அழுதகண்ணீர் அவன்மார்பை நனைக்கும்படி நின்றனென்க. (ந.)

2137. ஆனதுவேந்தன்கலுழ்ந்தானெனக்கோயிலெல்லாந்
தானதுமின்றிமயங்கித்தடங்கண்பெய்மாரி
தேனார்மலரீர்த்தொழுகச்சிலம்பிற்சிலம்புங்
கா

(இ - ள்.) வேந்தன் தானென்கின்றதன்மை யானதுமின்றி மயங்கி ஆன
தழுதானென்று கருதிக் கோயிலெல்லாம் மலையிலழுகின்ற மயிற்றிரள்போ
லே கண்பெய்தமாரி மலரீர்த்து ஒழுகும்படி அழுதலுற்றதென்க.

உற்றது, ஒருமைபன்மைமயக்கம். கானார்சிலம்பு. (ந. சு)

வேறு.

2138. பகைநரம்பிசையுங்கேளாப்பைங்கதிர்ப்பசும்பொற்கோயில்
வகைநலம்வாடியெங்குமழுகூர்ன்மயங்கிமுந்நீ
ரகமடைதிறந்ததேபோலல

கக்கனானே.

(இ - ள்.) நரம்பிசையிற்பகையும் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளார் சச்
சுந்தன் தன்மையைக் கேட்டலின், அழகுவாடி அழுகூரலெங்கும்கலந்த கடலி
டத்துக் கரையைத்திறந்தாற்போல அலறுதலிற் கோவுக்கு இனைய நக்கை
யாகிய விசயை தானே வந்து அழுகையை நீக்கினுனென்க.

மிகையாகிய குணத்தையுடைய தேவி. (ந. சு)

2139. பல்கதிர்மணியும்பொன்னும்பவழமுங்குயிற்றிச்செய்த
செல்வப்பொற்கிடுகுழந்தசித்திரகூடமெங்கு
மல்குபூந்தாமந்தாழ்ந்துமணிப்புகைகமழவேந்தன்
வெல்புகழ்பரவமாதோவிதியுளியெய்தினுனே.

(பி - ம்.)—¹ 'தோளான்'

(இ - ள்.) மணிமுதலியவற்றை அழுத்திச்செய்த கிடுகுகள் சூழத் தூக் கினை சித்திரகூடமெங்கும் தாமந்தாழப்பட்டுப் புகைகமழாநீங்க, ஏத்தாளிகள் புகழைப்பரவ, வேந்தன் முறையாலே அதனைச்சேர்ந்தானென்க. (௩௮)

2140. எரிமணியடைப்பைசெம்பொற்படியகமில்ங்குபொன்வான்
கருமணி முகடுவேய்ந்தகஞ்சனைகவரிகொண்ட
வருமுலைமகளிர்வைத்துவான்றவிசுடித்துநீங்கப்
பெருமகனெண்ணங்கொள்வானமைச்சரோடேறினானே.

படியகம் - படிக்கம். கஞ்சனை - கலசப்பாளை. காஞ்சனக்கவரி பாடமாயின், பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

(இ-ள்.) அவனெய்தினபின்பு, அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்ட மகளிர் அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சீவகன், மாமனுடனே காரியம்விசாரித்தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினென்க. (௩௯)

2141. உலந்தாளவர்க்குத்தோன்றாதொளிக்கு மீன்குளிக்குங்கற்பிற்
புலந்தவேனெடுங்கட்செவ்வாய்ப்புதவிநாட்பயந்த நம்பி
சிலம்புநீர்க்கடலந்தானைச்சீதத்தற்காசநாட்டிக்
குலந்தருகொற்றவேலான்கொடிநகர்காக்கவென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வளவிலே கோவிந்தன், நாளந்தவர்க்குத் தோன்றாதே மறையும் அருந்ததிதோற்கும் கற்பினையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயினையுமுடைய புதலியென்னுந் தேவி பயந்த நம்பியாகிய சீதத்தனுக்கு நல்லநாளிலே அரசைநாட்டி நீ இந்நகரைக் காப்பாயாகவென்றானென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வம்பயந்து மேலுந் குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன் கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சர் உடன் படாரென்று அவரை வினவாது தானே அரசளித்தான்; “வீறுசால் புதல்வம் பெற்றனை யிவணர்க், கருங்கட னிறுத்த செருப்புகள் முன்ப” (பதிற். ௪௪) என்றற்போல. (௪0)

2142. மாற்றவனொற்றொற்றுவகையினின்மறையநம்பிக்
காற்றினதோழர்க்கெல்லாமணிகலமடிசிலாடை
வேற்றுமையின்றிவேண்டீட்டமைத்தனனருளியிப்பா
லேற்றுகிரமுரசநாணவெறிதிரைமுழக்கிற்சொன்னான்.

(இ - ள்.) பகைவனொற்றர் ஆராயாத கூற்றாலே மறையும்படி சீவகற்கு உதவியாகியதோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சீவகற்கமைத்தாற் போல அமைத்தனனுய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் வென்ற ஏற்றினுரி போர்த்த முரசநாணத் திரை முழக்குப்போல் ஒருமொழிகூறினானென்க.

வேண்டீட்டடிசில் - தாந்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடைய அடிசில். இன்றி - இன்றாக. “வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, தின்

பிணி முரசம்" (புறநா. உஅஅ) என்றாற்பிறரும். 1 நீகொன்ற சீவகன் றேழர்க்குக் கோவிர்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக் கூறினால் மேலுறவாகி யாங்கொலைசூழ்கின்றது தவறுமென்று கருதி மறையக் கொடுத்தான். சீவகன் வேறொருவேடமாதலின், அவனை ஒற்றலாகாதாம். (1)

2143. கட்டியங்காரனம்மைக்காண்பதேகருமமாக

வொட்டித்தான்விடுத்தவோலையுள் பொருளுரையினென்னத்
தொட்டிமேற்பொறியை¹நீக்கிமன்னனைத்தொழுதுதோன்ற
விட்டலர்நாகப்பைந்தார்²விரிசிகன்கூறுமன்றே.

(இ - ள்.) தன் மைத்துனன் அரசவரிமையைக் கோவிர்தனை எய்தக் கருத்துடையனென்று தான்கருதித் கட்டியங்காரன்றான் கருத்தறிதலே காரியமாகத்துணிந்து வரலிட்ட ஒலையிலுள்ள காரியத்தை நீருரையினென்ன, விரிசிகள் அவ்வோலையெடுத்த மேலிலிட்ட இலச்சினையவாங்கி அரசனைத்தொழுது தோன்றக் கூறுகின்றனென்க. (சஉ)

2144. விதையத்தார்வேந்தன்காண்ககட்டியங்காரனோலை, புதைய
யவிப்பொழிலைப்போர்த்தோர்பொய்ப்பழிபாந்ததென்மேற், கதையெ
னக்கருதல்செய்யான்மெய்யெனத்தானுங்கொண்டான்,
னெஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பினுந்தெளிநர்யாரே.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பா
கை, ஒருபொய்ப்பழி உலகிலுள்ளோரறிவைக்கெடுத்து என்மேலே கிடந்தத
னைத்தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுதலைச்செய்யானாய் மெய்
யென்று கொண்டான் ; இனி என்னுயிர்கெடும்படி என்மனத்தைப்பிளந்து
காட்டித் தெளித்தாலும் வேறுதெளிவாரில்லை ; ஆயினும் தானாதலிற் மெளி
விக்கின்றேனென்றனென்க. (சங)

2145. (க)படுமணிப்பைம்பொற்குழிப்பகட்டினமிரியப்பாய்ந்து

கொடிநெடுந்தோர்கணூறிக்கொய்யுளைமாக்கக் குத்தி
யுடுகொடியணிந்தமார்பரிருவிசம்பேறச்சீறி
யடுகனிற்றசனிவேகமலமாவதனைநோனன்.

2146. (உ)நூற்றுவர்பாகர்தம்மைப்பிளந்துயிருண்டதென்னு
¹மாற்றத்தைக்கேட்டுச்சென்றுமதக்களிறடக்கிமேற்கொண்
டாற்றலங்கந்துசேர்த்தியாப்புறவீக்கும்போழ்திற்
கூற்றெனமுழங்கிவீழ்த்துக்கொல்லக்கோலினகின்றன்றே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எழுதுகொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பையுடைய ஆடவர் ;
வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தல் மாபு.

(இ - ள்.) அசனிவேகம் பாய்ந்து நூறிக் குத்திச் சீறிச் சமூல, அதனைப்
பொறுமையப் பாகரை ஏவினானு, அது பாகர்நூற்றுவரைக் கொன்றதென்

(பி - ம்.)—1 'நீதோற்ற' 2 'வாங்கி' 3 'விரிசிகள்' 4 'கருத்திற்கே'

5 'மாற்றத்தைக்கேட்டலோடுமால்கொண்மணிமதக்களிறு'

ன்ற வார்த்தையைக் கேட்டுச் சென்று தான் அதனை அடக்கி ஏறிக் கந்தி
சீர்த்திக் கட்டுகின்ற அளவிலே, வீழ்த்துக் கூற்றெனக்கோறலின், அரசன்
பட்டானென்க.

பிளகிற்று, 1 மங்கலமரபு.

(சச - ரு)

2147. தனக்கியானுயிருமீவேன்றான்வரப்பழியுநீங்கு
மெனக்கினியிறைவன்றானையிருசிலக்கிழமைவேண்டி
நினைத்துத்தானெடி தல்செல்லாதென்சொலேதெளிந்துநாய்தாச்
சினக்களியானை மன்னன்வருகெனச்செப்பினானே.

(இ - ள்.) மன்னன் உலகங்கூறும்பொய்யைநினைத்துத் தான் தாழாதே
யான்தெளித்தசொல்லையேதெளிந்து தான்வந்து தெளிப்ப பழியுநீங்கும்;
தனக்கு யான் உயிரையுமுட்பட்டத்தருவேன்; இனி எனக்கு இறைவன் தானே
யாதலின், இந்நிலக்கிழமையை விரும்பிக் கடுகவருகவென்று விரிசிகன்
வாசித்தானென்க.

‘வருக’ என்னுமளவும் ஓலைப்பாசரம். நெடித்தல், விகாரம். உயிருமீவே
னென்றது ஊழ்கூறுவித்தது. (சசு)

2148. ஓலையுட்பொருளைக்கேட்டேயொள்ளெயிறிலங்கநக்குக்
காலனையளியன்றானைகையினால்வளிக்குமென்ற
நூல்வலீரிவனைக்கொல்லுநுண்மதிச்சூழ்ச்சியீதே
போல்வதொன் தில்லையென்றன்புனைமணிப்பொன்செய்ப்புணன்.

(இ - ள்.) அவ்வோலையிற்காரியத்தைச் சீவகன்கேட்டு நக்குத் தானே
காலனைக் கையால்வளிக்குமென்று தன்னிலேகருதி, நூல்வலீர் ! இவனைக்
கொல்லுதற்குக் காரணமான சூழ்ச்சி இதுவேபோல்வது வேறில்லையென்று
னென்க.

மதியாற்றுகூழ்கூழ்ச்சியீதென்றது நட்பாய்ப் போதுகின்றதனை, (சஎ)

2149. கள்ளத்தானம்மைக்கொல்லக்கருதினாழமுந்தன்னைக்
கள்ளத்தாலுயிரையுண்ணக்கருதினேமிதனையாரு
முள்ளத்தாலுமிழவேண்டாவுறுபடைவந்துகூட
வள்ளுவார்முரசமுதாரைகெனவருளினானே.

இஃது, அதுகேட்ட கோலிந்தன்கூற்று. வள்ளுவார், பெயர்த்திரிசொல்.

(இ - ள்.) யாவார்களும் உள்ளத்தினின்றும் தோற்றுவிக்கவேண்டா;
கள்ளத்தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினான்; நாமும் அவனை அங்கனங்கரு
தினேமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைகூடும்படி சாற்றி
ஊரிலே முரசுரைகவென்று கோலிந்தனருளிச்செய்தானென்க. (சஅ)

2150. கட்டியங்காரனேமிகாவலனொருவனானான்
விட்டுநீர்நெல்லும்பொன்னும்வழங்குமின்வினைவகறி

(பி - ம்)—1 ‘மங்களமுமாம்’ 2 ‘வினைப்’ 3 ‘உள்ளத்தில்’

னெட்டலனிறைவன்சொன்னீர்நாநுமவல்லவென்னக்
கொட்டினான்¹நடங்கண்வன்வார்க்குளிறிடிமுரசுமன்றே.

மேல்விளையுங்காரியங்களைச் சொல்லுநீர்மையையுடைய நாக்கள் அவு
தைக்கறின, அந்நா நும்முடையனவல்லவென்று அறிவுடையோர் அறிவி
லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினனென்க. இது முரசுமையான்கூற்றெ
னின், பகைமைகூற்றேயாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

(இ - ள்.) காவலன் பகையைவிட்டுக் கட்டியபக்காரனோடு உறவானான்
இனி அவ்விதைவன் நெல்லும் பொன்னும் வழங்காதிருத்தற்கு உடம்படா
தலின், நீர் அவற்றை இரண்டுநாட்டிலும் ஒக்கவழங்குமினென்று உற
தோன்ற முதற்சாற்றினனென்க. (சுச)

2151. விண்டவருடலங்கீழ்ச்சுளித்துநின்மறலும்வேழ
மொண்கொடியுருவத்தினுடேரொளிமயிர்ப்புரவிபண்ணி
வண்கழலணிந்துமள்ளர்வாள்வலம்பிடித்துநானீத்
தெண்டிரைப்பாப்புநாணத்திருநகர்த்தொகுசுவென்றான்.

(இ - ள்.) மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணி அணிந்து பிடித்த
நாண நானை நகரிலே தொகுவாராகவென்று பின்பு சாற்றினனென்க. (ரு0)

2152. ஏற்றுரிபோர்த்தவள்வாரிடிமுரசுறைந்தபின்னாட்
காற்றெறிகடலிற்சங்குமுழவமுரசுமார்ப்பப்
³கூற்றுடன்மனையதான்கொழுநலநளையன்ணடிப
பாற்கடற்பரப்பிள்வெள்வாட்சுடரொளிபரந்தவன்றே.

ஈண்டி - ஈண்ட.

(இ - ள்.) அங்குணஞ்சாற்றின மந்தைநாட் கடல்போல் சங்குமுதலி
யன ஆர்ப்பத் தானைஈண்டிதலிற் பாற்கடல்போலே வாரொளி நகரிலேபரந்த
வென்க. (ருக)

2153. புதையிருளிரியப்பொங்கிக்குங்குமக்கதிர்க்குளோக்கி
புதையத்தினெற்றிசேர்ந்தவொண்குடர்ப்பருதிபோலச்
சுதையொளிமாடத்துச்சிவெண்குடைநீழற்றேன்றி
விதையத்தார்வென்றிவேந்தன்விழுப்படைகாணுமென.

(இ-ள்) வேந்தன், செறிந்த இருள்கெடும்படி கதிர்களைப் புறப்படவிட
டுப் பொங்கி உதயகிரியைச்சேர்ந்த பருதிபோல மாடத்துச்சியிலே குடை
நீழலிலே தோன்றிப் படையைக்காணுமிருமென்க. (ருஉ)

வேறு.

2154. (க)அரும்பிணத்தடக்கை ⁵யபரகாத்திரம்வாய்வாலெயி
றைந்தினுங்கொல்வ, கருங்கடற்சங்குங்கறந்தவான்பாலுங்கன்றிய

(இ - ம்.)—1 'மணிக்கண்' 2 'சுவைத்தி' 3 'கூற்றுடன்மன்ன' 4 'ஏந்தி'
அவரகாத்திரமும் வாலெயிறெனுமைந்தினும்'

காலுகிருடைய, பெரும்புலிமுழக்கின்மாதெதிர்முழங்கிப்பெருவரை
கீண்டிடுத்திவ, திருந்தியேழுறுப்புத்திண்ணிலந்தோய்வதீயுமிழ்தறு

இதுமுதல், “செம்பொனின் முடி” (சீவக. ௨௧௯௭) அளவும் ஒருதொடர்.

2155. (௨) கவிழ்¹ மணிப்புடையகண்ணிமுனிற்கனன்றுதந்நிழ
லொடுமலைவ, வவிழ்புயன்மேகமனையமும்மதத்தவறுபதிற்றறுபதா
நாகம், புகழ்பருந்தார்ப்பப்பூமதம்பொழிவானின்றனவிராயிரங்கவுள்
வண், டிகழ்மதஞ்செறித்தவிராயிரத்தைஞ்ஞாநினையவுமத்துணைக்

இவையிண்டும் ஒருதொடர்.

அவரகாத்திரத்திற்கு, “கடார்திறந்து” (சீவக. ௮௦௬) என்னுங்கலி
யிற் கூறினும்.

(இ - ள்.) கை, பின்கால், முன்கால், தாலவட்டம், கொம்பென்கின்ற
ஐந்தாலுங்கொல்வன, சங்கையும் பாலையும் வெண்மையாற்கெடுத்த உகிரை
யுடையன, புலிமுழக்கினால் எதிரேமுழங்கி அதனைக் காணாமையின், அது
தங்குமலையைக்கிழிக்குத்திவ, ஏழுமுழமுந் திருந்தி நிலந்தோயுமுறுப்பு
மூன்றும் நிலந்தோய்வன, சிமந்தன, புடையன, மலைவனவாய்ச் சொரிசின்ற
நீரையுடையமேகமனைய மதத்தவாகியநாகம் மூவாயிரத்ததுறுறு ; புகழும்
பருந்துமார்ப்ப, மதம்பொழிதற்குநின்றன இரண்டாயிரம் ; கவுளைவண்டு
இகழும்படி மதம்மடைத்தன இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறு ; களிற்றுக் கன்று
கள் இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறென்க.

ஆக யானை பதினாயிரத்ததுறுறு. ஏழும் திருந்தியெனமுடிக்க.
உறுப்பு மூன்றாவன : கையும், 2 கோசமும், தாலவட்டமும் ; இவற்றோடு
கால்நாளுக்குக்கூட்டி ஏழுறுப்பு நிலந்தோயுமென்பாருமுள். (௫௩ - ௪)

2156. குந்தமேயயில்வாளுக்குனிசிலேமூன்றுங்குறையிலார்கூற்
றெடுமீம்பொருவா, ரந்தாமாறாயானைகொண்டேற்பறக்கெனிற்பறந்
திடுத்திறலார், முந்தமர்த்தம்முண்முழுமெயுயிரும்புமேய்த்திடவெஞ்
சமம்வினைத்தார், கொந்தழலஞ்சாக்குஞ்சரயிவர்தார்தோடியேயிரு

(இ - ள்.) தீக்கு அஞ்சாத குஞ்சரங்களை ஏறினவர்கள் ஏறிகோல்,
வாள், வில்லென்கின்ற மூன்றிலும் தாழ்வந்தவராய்க் கூற்றெடுமீம்பொரு
மவராய் அந்தரம்பழியாக ஏறும்படி யானையைக்கொண்டு பறக்கவென்னிற்
பறக்குந்திறலாராய் முற்பட்டபோரிலே மெய்ப்புழுதும் இரும்புமேயும்படி
சமரத்தைவினைத்தவராய்க் கோடிபொன்னைச் சீவிதமாகவுடையாராயிருப்பா
ரென்க. (௫௫)

2157. குங்குமநறுநீர்பந்திநின்றிடுங்குதியையாறாயிரத்திரட்டி,
பொங்குவெண்மயிர்குழ்பொற்படைபொலிந்தவறுபதினாயிரம்புரவி,

(௫ - ம்.)—1 ‘மணியுடைய’ 2 ‘கொம்பும்’

லாப், பைங்கதிர்க்கொட்டைக்கவரிசூழ்ந்தணிந்தபகரினத்தொகையனபாய்மா.

(இ-ள்.) புறப்படாமற் பங்கியிலேநின்ற குஞ்சுமக்கலந்த பனிரீரையாரும் * உம்பிரான் பன்னிராயிரம்; பொற்கலனையாற்பொலிந்த மயிர்கூழ்புரலி அறுபதினாயிரம்; தம்மேலிருந்து எய்த அம்பைப் பின்னிலேன, வெள்ளிக் கலையுடையன, குசையை நெடுமலிமற் பறப்பனவாய்ச் சூழ்ந்து கவரியணிந்த பாய்மாக்கூறன், அறுபதினாயிரமென்கின்ற எண்ணையுடையவாயிருக்குமென்க.

ஆகக் குதிரை நூறுவிரத்துமூப்பத்திராயிரம். (ருசு)

2158. வேய்நிறக்கரும்பின்வெண்ணிறப்பூப்போன்மிடைந்தொளிர்குந்தமும்வாளுந், தோசிலையரவின்னோற்றமேபோலுஞ்சிலைகளும்பிறகளுத்துறைபோ, யூனமொன்றில்லாருயர்கூடிப்பிறந்தாராயிரமகளைக்கண்டார், பாணிலாப்பூணர்படைத்தொழிற்கலிமார்பண்ணுறுத்தேறினாவரே.

(இ-ள்.) மூங்கில்போலுங் கரும்பினது பூப்போலும் குந்தமுதலியவற்றையும் ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக்கற்றுப் பிற குறைவற்றார், குடிப்பிறந்தார், களங்கண்டார், யூனாகிய அவர் அம்மாவைப் பண்ணி ஏறினொருன்க.

தோம் - குந்தம். அயிலாலே பொருது. இனி ஏறினாகிய அவர் இத்தன்மையொன்றாமாம். (ருசு)

வேறு.

2159. (க) தறுகண்ணமையதாமரைநிறத்தனதகைசாண்
மறுவில்வான்குளம்புடையன⁴ மாளவத்தகத்த
பறையினாலுவபடுகினை நாவலின்கணிபோற்
குறைவில்லோலத்தகுளிப்புனற்சிந்துவின்கரைய.

2160. (உ) பாரகூரவம்பல்லவமெனும்பதிப்பிறந்த
வீரவாற்றல³
பாரிற்றேர்செவிற்பழிபெரிதுடைத்தெனநாணிச்
சோரும்வார்புயமுளங்கவின்புகுவன தூரகம்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மாளவதேசத்திடத்தனவாகிய தூரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின்கரையாவாகிய தூரகம் பறை பொலிபோல முழங்குல, நாவலின்கணிபோலுங் கோலத்தவாயிருக்கும்; பார

* உத்தம இலக்கணமமைந்த குதிரையை, குதிரைமப்பிரானென்றல் மரபு; இது வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது.

(பி-ம்).—1 'வெண்குசைய' 2 'பிறந்தாராயிலமடு' 3 'பலரே' 4 'மாளுவத்', பறையினாலுதுபடு'

சூரவம் பல்லவமென்னும் பதிநிப்பிந்த தூகம் சூற்றல, நேத்த, விண்புருவனவாயிருக்குமென்க.

வீரத்தைநடத்துதலையுடையன.

(ருஅ - சு)

2161. பீலிமாமயிலெருத்தெனப்பெருவனப்புடைய
மாலேமாரட்டத்தகத்தனவளரிளங்கிளியே
போலுமேனியபொருகடற்கலத்தின்வந்திழிந்த
கோலநீர்ப்பவளக்குளம்புடையனகுதிரை.

மாலே - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முதலெழுத்தை நெடிவாக ஒதுக ; மஹாராஷ்ட்ரம்.

(இ - ள்.) மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதிரைகள் மயிற்கழுத்துப் போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும்; கலத்தின்வந்திழிந்தன குதிரைகள் கிளிடோ லுநிறத்தனவாய்ப் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க. (சு0)

2162. இன்னபாங்குளைப்புரவிபண்ணுறுததனவியறேர்
பொன்னும்வெள்ளியுமணியினும்பொலிந்து வெண்மதியந்
தன்னையூர்கொண்டதகையன தொகைசொலினதுநா
றென்னுமீறுடையிருபதினாயிரமையே.

மதி, குறட்டிக்குவமம். பரிவேடிப்பு, சூட்டிக்குவமம்.

(இ - ள்.) தகையனவாய்ப் பொன்னுதலியவற்றற்புணையப்பட்டு இத் தன்மையவாகியபுரவிபண்ணுறுத்தனவாகிய தேர்கதொகைசொலின், அறு நூறென்னுமெண்ணினையீற்றிலேயுடைய இருபதினாயிரமென்க.

இறையே, விளி.

(சுக)

2163. நொச்சிமாமலர்நிறத்தனநொடிவரு¹முநீர்
ருச்சிமாக்கதிர்போற்சுடுமொளிகிழியில்வா
ளெச்சத்தல்லவுமெறிபடைபயின்னுதம்மொன்றார்
நிச்சங்கூற்றினுக்கிடுபவர்தேர்மிசையவரே.

புகரால் நொச்சிமலர்போலும் நிறத்தனவாய் முநீரை மாக்கதிர் உச்சி யிற்சுடுமாறுபோலச் சுடும் ஒளிகிழிவாளென்க. எச்சத்தநொடிவருமென்க.

(இ-ள்.) தேராட்கள், தமக்குரிய வில்லொழிந்தவிடத்துக் கற்றற்குரிய வென்று கூறுதல்வரும் வானையும் அல்லாதபடைகளையும் உட்படப்பயின்று தம்பகைவரை நிச்சம் கூற்றினுக்கு விருந்தாக இடுபவராயிருப்பாரென்க. (1)

வேறு.

2164. (க) எயிற்றுப்படையாண்மைபீனினிடிக்கும்புலி யொப்பார்
பயிற்றியவில்வாள்பணிக்கும்வேலாமிடன்வல்லார்

(பி - ம்.)—1 'முதுநீர்'

ரயிற்றுப்படையார்கண்மதயானைகதனறுப்பார்.

2165.(உ)காலனெடுகுழந்தகமினோய்கனை யுமொப்பா
ராலுங்கடதூர்த்தன்மலையகழ்தலிவை¹வல்லார்
நூலமறியாண்டொழிலர்நான்கிலக்கமுள்ளார்
மேலுதுமராலுரிமையுட்சிறப்புப்பெற்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எயிலது துப்பை அடைகின்ற வலியினுலென்றுமாம்.

(இ-ள்.) தமதாண்மையால் எயிருகிய படையையுடைய புலியையொப்
பார், வில்லையும் வானையும் பிறர் தம்பக்கலிலே கற்கும்படி வேலோடேகூட
வல்லார், தம்மிடத்தே தங்கப்பண்ணிய பலதூற்கேள்வியினையுடையார்,
தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார், வேலினதுவலியாலே பகைவரதுயானையைக் கத
னறுப்பார், வருத்திக்கோமலிற் காலனையும் பற்றினனோயையுமொப்பார், செ
ருக்கினுற் கடல்தூர்த்தல் மலையகழ்தலென்கின்ற இத்தொழிலைவல்லார்,
ஆண்டொழிலர், ² துமராற் சிறப்புப்பெற்றாராகியவர் நான்குநூறுயிரமென்
னும் எண்ணிடத்தாரென்க. (சுஉ - ச)

2166. சிங்கத்துரிபோர்த்தசெழுங்கேடகமும்வாளும்
பொங்குமயில்வேலும்பொருவில்லுமுடன்பாப்பி
மங்குலிடையின்னுமதியுஞ்சுடரும்போல
வெங்கட்டொழிற்கூற்றுமரண்சேரவிரிந்ததன்றே.

கேடகத்திற்கு ஞாயிறும்,வாளிற்கும் வேலிற்கும்மின்னும், வில்லிற்குப்
பிறையுமுமமை.

(இ - ள்.) இக்காலாட்படையும் கேடகமுதலியவற்றைப்பரப்பிக் கூற்
தும் தனக்கு ஓராணைச்சேரும்படி விரிந்ததென்க. (சுரு)

வேலு.

2167. செம்பொனீண்முடித்தேர்மன்னர்மன்னற்குப்
பைம்பொனாழிதொட்டான்படைகாட்டினா
னம்பொனெண்கழலானயிராவணம்
வெம்பவேறினன்வெல்கெனவாழ்த்தினார்.

ஆழிதொட்டான் - * ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி.

(இ - ள்.) அந்நனம் படையெக்காண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழி
தொட்டான், இறையே! மதத்தவாகியநாகம் அறுபதிற்றறுபது, மதம்பொழி

* ஏனாதியென்பது அரசனாகக்கொடுக்கப்படும் பட்டம்; “போர்க்
கட லாற்றும் புரவத்தேர்ப் பலபடைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரை
யன்றோ - போர்க்கெலலாந், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே,
ரோனாதிப் பட்டத் திவன்” என்பதனாலும், “சோழிகவேனாதி” (மணி. ௨௨:
௨௦௫) என்பதனுமணர்க.

(பி - ம்.)—1 ‘கிம்பார்’ 2 ‘அரசராத்’

வானின் தன ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தன ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு, இனையகளிறும் ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு; இக்குஞ்சாங்களைபேறனவர்கள் கோடியேவீருத்தியாவடையராயிருப்பார்; குதிரை ஆறுமீட்டிரட்டி, புரவி அறுபதினாயிரம், பாய்மாவும் அறுபதினாயிரமாயிருக்கும்; பூணாகிய தவள் அம்மாவைப் பண்ணியேறினார்; மானவத்தகத்தனவாகிய தூரகம் ஆன்மைய, நீரத்தின, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின் கரைமனவாகிய தூரகம் ஆறுவ, கோலத்தனவாயிருக்கும்; பாரஞாவம் பல்லவமென்தும் பதியிந்திரந்த தூரகம் ஆந்தல, நிந்தத்தன, வண்புகுவனவாயிருக்கும்; மாரட்ட தேசத்தகத்தனவாகிய குதிரை மயிற்சூழ்த்தப்போலும்நீரத்தனவாயிருக்கும்; மக்கலத்தின் வந்திழிந்த குதிரைகள் கிளிபோலும் நீரத்தவாய்ப் பலன்குளம்புடையனவாயிருக்கும். இப்புரவியண்ணுமத்த தேர் இருபதினாயிரத்ததனாறு. இத்தேராள்கள்கூற்றினுக்குஇடுபவராயிருப்பவர்: சிறப்புப்பெற்றாராகிய அவர் நான்குநூறுயிரமென்னுமெண்ணிடத்தார். இக்காலாட்படையும் கூற்றும் அரண்சேரும்படி பரந்ததென்றுசொல்லிப் படைகாட்டினான்; அதுகண்டு அவனும் ஐராவணத்தைக் கடுக ஏறினான்; அப்பொழுது வெல்கவென்று வாழ்த்தினாரென்ச.

இவ்வியானைக்கு அது பெயர்.

(சுக)

2168. சிறுவெண்சங்குமுரன் தனதிண்முர

சறையுமாக்கடல்காரெனவார்த்தன

1நெறியினல்கினபுள்ளுநிமித்தமு

மிறைவன்கண்வலனாடிற்றியைந்தரோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது சங்குமுழங்கின; முரசு கடலும் காருமென ஆர்த்தன; நெறியிலே பறவைகளும், நிறைகுடமுதலியனவும் நன்மையே அறிவித்தன; இறைவன் வலக்கண் பலகாலும் துடித்ததென்க. (சுள)

2169. மல்லல்யானைக்கறங்குமணியொலி

யல்லதைங்கதிமான் கொழுந்தா ரொலி

கல்லெனாற்பொலியிக்கொளிர்வாண்மினிற

செல்லுமாக்கடல்போன்றதுசேனையே.

(இ-ள்.) சேனை, இவ்வொலிகளுமிக்கு வாளொளியோடேநடப்பதொரு கட

“விக்கிதம் வந்திதம்வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து.”()

2170. மாலைமாமதிவெண்குடைமல்கிய

கோலக்குஞ்சிநிழற்குளிர்ச்சிமுன்

சோலையாய்ச்சொரிமும்மதத்தானிலம்

பாலைபோய்மருதம்பயந்திட்டதே.

(பி - ம்.)—1 ‘நெறியினல்கின’

(இ - ள்.) டாலேசிலம், குடையாலும் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலும் குளிரிழற்சோலையாய், மத்தாலே பாலைத்தன்மைபோய் மருதத்தன்மையை உண்டாக்கிற்றென்க. (௬௯)

2171. மன்றன்மாமயிலார்த்தெழுமானினங்
கன்றினோடுகலங்கினகாற்பெய
வென்றிவேற்படையஞ்சிவனத்தொடி
குன்றெலாங்குடிபோவனபோன்றவே.

(இ - ள்.) பெடையோடு கூடுகின்ற மயிலகனெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலாலும், மாணிக்கனெல்லாம் கன்றோடே கலங்கியோடுதலாலும், படைக்கு அஞ்சிக் காடும் மலையும் குடிபோவனபோலே இருந்தனவென்க. (௭௦)

வேறு.

2172. படுகண்முழவினிமிழருவிவரையுங்காடும்பலபோகி
யிடுமண்முழவினிசையோவாவேமாங்கதநாட்டெய்தியபி
னெடுவெண்ணிலவினெற்றிதோய்நிழலார்செம்பொற்புரிசையே
1கடிமண்காவல்கருதினான் கோயிலாகக்கருதினான்.

(இ - ள்.) சீவகன் காத்தற்றொழிலையுடைய மண்ணை அவன்காக்குமாறு கருதிய கோவிர்தன், அருவியையுடைய பலவரையையும் காட்டையுடைய ஏமாங்கதத்தலதச் சேர்த்தின்பு புரிசையின் புறத்தையே தனக்குக் கோயிலாகக் கருதினானென்க.

மதிப்புறத்தே விட்டான். (௭௧)

2173. போகமகளிர்வலக்கண்குடித்தபொல்லாக்கனாக்கண்டா
ராகமன்னற்கொளிமழுங்கிற்றஞ்சத்தக்ககுரலினுற்
கூகைகோயிற்பகற்2குழறக்கொற்றமுரசம்பாடவிந்து
மாகநெய்த்தோர்சொரிந்தெங்குமண்ணும்3யணுமதிர்ந்தவே.

(இ - ள்.) அவன்விட்டபொழுது கட்டியங்காரன் தேவிமார்வலக்கண் துடித்த; அவர் கனாக்கண்டார்; அவற்குமேனி ஒளிகெட்டது; அவையே யன்றிக் கூகைகோயிலிலே பகலேயிருந்து அஞ்சுதக்ககுரலாலேகுழற, முரசு ஒலியவிய, மாகத்தின்னறும் குருதிசொரிய, மண்ணும்விண்ணும் அதிர்ந்த வென்க.

பூகம்பமும், வெள்ளியும். (௭௨)

2174. கூற்றம்வந்துபுறத்திறுத்ததறியான்கொழும்பொலுனகாள்வான்
வீற்றிங்கிருந்தேனெனமகிழ்ந்துவென்றிவேழநிருதாறுங்
காற்றிற்பரிக்குந்தேர்நூறுங்கடிகாவிவுளியாபிரமும்
போற்றிவிடுத்தான்புனைசெம்பொற்படையணிந்துபுனைபூணான்.

(பி - ம்.)—1 'கடியன்' 2 'குழறத்தோயின்முரசம்'

(இ-ள்.) பட்டுப்போய் பொன்னுலகை ஆளுதற்கு ஆகிய பூனை, சேவகன்வந்து தன்னைச் சோதற்குப் புறத்திருத்ததன்மையால் சிவ கோவிர்தனையுங்கொன்று வீர்த்திருத்தோன்றோவென்று கருதித் தகைநனைவமுடிந்ததென்று தன்னைப்போற்றி மகிழ்ந்துவேழமுதலிடம் நடைபொந்தடைகளாலே அணிந்து கோவிர்தனுக்குப் போகவிட்டாரென்க.

பொன்னுலகானுதற்கென்றுமாம்.

(எரு)

2175. மன்னனாகோர்மதவேழம்வாரிமணனென்பதூஉ,
மின்னுங்கொடித்தோர்வசயமும்புரவிபவனவேசமும், பொன்னிற்
புனைந்துதான் போக்கரிசுழ்வதோரான்மகிழ்வெய்தி, முன்யான்விட்ட
வினக்களிற்றினிரட்டிவிடுத்தானென்புகழ்த்தான்.

(இ - ள்.) அவற்றிற்குரிசாகக் கோவித்தாரூன் வேழக்களில் வாரி
மணனென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசடமென்றுத்தேரையும்,
புரவிகளிற் பவனவேகமென்னும்புரவிடையும் கணித்து அகனிப்புத்தபோ
கவிட, மகிழ்ந்து யான்முன்களிற்றோடே போகவிட்டனவற்றின் இரட்
டித்த சிறப்புடையவற்றை வரவிட்டானென்று கட்டியங்காரன் புகழ்ந்
தானென்க.

நின்பெரும்படை என்சிறுதுடைக்கு சீர்க்குமென்பதுதோன்ற வர
விட்டானென்னுணராமையின், 'சிகழ்வதோராள்' என்றார். (எசு)

வேறு.

2176. வீங்குநீர்விறையத்தார்கோன்கட்டியங்காரன்றன்னோ
டாங்கவனெருவகையன்பெனுமயில்கொள்வாளால்
வாங்கிக்கொண்டிரையுண்பான்வஞ்சத்தாற்குழ்த்தவண்ண
மோங்குநீரோதவேலிக்குணரயாமுரைத்துமன்றே.

(இ - ள்.) கோவிர்தன் கட்டியங்காரன்றன்னோடு கூடியிருந்து அன்
பென்னும் கூர்மைகொண்ட வாளாலே அவனுயிரை அவ்விடத்தே 1 வாங்கிக்
கோடற்கு வஞ்சனையாலே குழ்த்தசெய்தியை யாம் உலகிற்கு அநிய உரைப்
பேமென்றாரென்க.

அன்பென்றது, சேவகன் ; ஆகுபெயர்.

(எடு)

2177. பெருமகன்காதற்பாவைப்பித்திகைப்பிணையன்மாலே
யொருமகனோக்கிரையுயிரொடும்போகடாத
திருமகளவட்குப்பாலானருந்திரிபன்றியெய்த
வருமகன்குமென்றாங்கணிமுரசறைவித்தானே.

(இ - ள்.) கோவிர்தன் அன்புவைத்த பாவையாகிய ஒப்பில்லாதமகள்,
தன்னைநோக்கிரை உயிரைவாங்குந்திரு, அவட்குக்கணவனானான் எய்தத்
தரிய திரிபன்றி எய்த அரியமகனென்று முரசைச் சாற்றுவத்தானென்க. (1)

(1 - ம்.)—1

'வாங்கிக்கொண்டேந்தற்கு'

2 'பாவைப்பிப்பிலா'

3 'போகொடத்'

2178. ஆய்மதக்களிந்துதிண்டேரணிமணிப்புரவியம்பொற்
காய்க்திர்ச்சிவிகைசெற்றிக்கலந்தவைதுரைகளாகத்
பலகவெள்ளந்தொன்னகர்த்தொக்கதேபோ

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக்கொள்ளும்வெள்ளம்.

(இ - ள்.) செறிந்த நீரையுடைய உகார்தவெள்ளம் வரைகளோடு நகரி
லே தொக்கதுபோலே அரசவெள்ளம் களிற்றுமுதலியன செற்றிக் கலந்தவை
துரைகளாக்கொண்டு அணிநகரிலே ஈண்டு ந்றென்க. (எஎ)

2179. நல்லவன்வண்ப்புவாங்கநகைமணிமாலேமார்பர்
வில்லன்றேயுவணிப்பாரும்வெங்கணைதிருத்துவாரும்
சொல்லுமினெமக்குமாங்கோர்சிலைதொடநாளென்பாரும்
பல்சரம்வழங்குவாரும்பரிவுகொள்பவருமாரர்.

(இ - ள்.) தம்மை இலக்கணையது அழகு மனத்தை வளைவித்தலின்,
அவ்வரசர் அன்றே வில்லை எய்யத்தொடங்குவாரும், திருத்துவாரும், எமக்
கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட நாட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும்
இவையுமறியாதே பரிவுகொள்வாருமாயினரென்க.

வாங்க - இழுக்கவென்றமாம். (எஅ)

2180. பிறையெயிற்றெரிகட்பேழ்வாய்ப்பெருமயிர்ப்பைம்பொற்பன்றி
பறையெனத்திரியுமாய்பொற்பூயியினிறைந்துமன்ன
ருறுகணையொன்றும்வில்லுமுடன்பிடித்துருவநேமிப்
பொறிதிரிவதனைநோக்கிப்பூமுடிதுளக்கிரின்றர்.

அறை - * 4 பத்திராலாபனம்.

(இ - ள்.) எயிறுமுதலியவற்றையுடைய பொற்பன்றி, என்னை யாவரா
லும் எய்யாரிதென்று சாற்றுகின்றதென்னத்திரியுமநிலத்தே மன்னரெல்
லாம்நிறைந்து கணையொன்றையும் வில்லையும் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தி
னுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித்தலையசைத்துநின்றாரென்க. (எஆ)

2181. ஏந்தெழிலாகஞ்சார்தினிகொடியெழுதிக்காதிற்
காய்தெரிசெம்பொற்றோடுங்கனமணிக்குழையுமின்ன
வேந்தருள்வினிதைவேந்தன்வெஞ்சிலைதளரவாங்கி
யாய்ந்தபொற்பன்றிரெற்றியருந்துகளார்ப்பவெய்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரசரில், வினிதையிலரசன் தனதாகத்தே எழுதுகொடி
யைச் சார்தாலேஎழுதிக் காதுலேதோடுக்குழையுமின்ன வில்லை வளைய
வாங்கிப் பன்றியின்நெற்றியிலே அம்புபட்டுத் துகளெழு எய்தானென்க. (அ0)

* பத்திராலாபனம் - தான் துன்பமடையாதிருத்தலைச் சொல்லுதல்.

(பே-ம்.)—1 'தொய்மணி', 'தொய்வரை' 2 'பெருமயிர்த்துறுகட்பன்றி'
3 'பூயியுனின்று' 4 'பத்திராலாபனம்', 'பத்திராலேபனம்', 'வச்சிராலாபனம்'

2182. குடர்தொடர்குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநகரத்தார்தோன்
சுடர்துதற்பட்டமின்னச்சுரும்பிமிர்கண்ணிசிந்த
வடர்கதிப்பைப்பொழ்நுணுமாரமுமகலத்தொல்கப்
படர்சிலைகுழையவாங்கிப்பன்றியைப்பதைப்பவெய்தான்.

குடர்தொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்றபெயர்க்கு அடை ;
குஞ்சரநகரம் - அத்தின்புரம். அடர் - நெருக்கம்.

(இ - ள்.) கோன், மின்னச் சிந்த ஒல்க வில்லை வளையவாங்கிப் பன்றி
யைத் துளங்க எய்தானென்க. (அக)

2183. வார்மதுத்துனிக்குமாலேமணிமுடித்தொடித்துநாலக்
கார்மதங்கடந்தவண்கைக்காம்பிவிக்காவன்மன்ன
னோர்மதக்கேழலெய்வானேறலும்பொறியினேறுண்
டார்மதக்களிற்றுவேந்தர்க்கருநகையாகவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) காரினது செருக்கைவென்ற கையினையுடைய காம்பிலியின்
மன்னன், கேழலை எய்யவேண்டி முடியிங்கட்டி மதுத்துனிக்கு மாலே நாலும்
படி விரையுடனே சக்கரத்தே ஏறின அளவிலே அதன்விசையினாலே ஏறுபட்டு
வேந்தர்க்கு ஒரு நகையாக வீழ்ந்தானென்க. (அஉ)

2184. முலைவட்டப்பூணுமுத்துமுகளிற்கிழிந்துபொல்லா
விலைவட்டத்தாமமார்பிற்கோசலத்திறைவனெய்த
குலைவட்டக்குருதியம்புவானின்மேற்பூசலுய்ப்பான்

முலையிடத்துவளைந்தபூணும் முத்தும் படுதலிற் பூக்கிழிந்து பொல்லாதா
கிய தாமம் ; இனிப் பொல்லாமுத்தென்றகூட்டித் துளையிடாத நாயகமுத்
தென்றுமாம். குலைவட்டம் - அம்பிற்குதை.

(இ - ள்.) கோசலநாட்டின் இறையவனெய்த அம்பு, வானிடத்தே பூச
லைச்செலுத்துதற்கு வில்லின்வட்டத்தினின்று நீங்கி கோரே எழுந்ததென்க.()

2185. ஊடியமடந்தைபோலவுறுசிலைவாங்கவாரா
தாடெழுவனையதிண்டோளவந்தியனதனைநோன
னாடெழுந்தார்ப்புமற்றநன்சிலைமுறித்திட்டம்பை
வாடினன்பிடித்துநின்னுன்மணமகன் போலநின்றான்.

(இ - ள்.) அவந்தியின்வேந்தன், தன்சிலை ஊடியமடந்தையைப்போலே
வளைக்க வளையாதாக அதனைப் பொறுனாய் அச்சிலையை வலியுடனேவாங்கி
நாடார்ப்பு முறித்து அம்பையேபிடித்து வாடினனாய் நின்றான் ; 8 நின்றவன்
மணமகன்போல நின்றானென்க. (அச)

(பி - ம்.)—1 'முயங்கலின்' 2 'மற்றத்தனிகைமுறித்திட்டம்பே'
3 'நின்றவனையுறித்தநோமகன் அம்பை(மகளிறை)ப்பிடித்துநின்றனர்த்போலே'

2186. பில்கித்தேனொழுக்குங்கோதைப்பிறர்மனையாங்கட்சென்ற
வுள்ளத்தையுணர்வின்மிக்கா¹னொழித்தி²டப்பெயர்ந்ததேபோன்
மல்லனர்மகதராசன்முரந்தகோன்மருளவோடிப்
புல்லியப்பொறியைமோந்துபுறக்கொடுத்திட்டதன்றே.

(இ - ள்.) பிதர்மனையாளிடத்துச்சென்ற நெஞ்சை அறிவால் மிக்கான்
மீட்கஅது மீண்டாற்போலே, மகத்தேயத்தாசன் எய்தகோல் கண்டார் இது
படுமென்று மருளும்படி ஓடி அப்பொறியைப்பொருந்தித் தீண்டி மீண்டு
போயிற்றென்க. (அடு)

2187. தென்வரைபொதியிலாரமகிலொடுதேய்த்ததேய்வை
மன்வரையகலத்தப்பிமணிவடந்திருவில்வீச
மின்னெனவிட்டகோலைவிழுங்கக்கண்டழுங்கிவேர்த்துக்
கன்மலிந்திலங்குதிண்டோட்கலிங்கர்கோன்மெலிந்துமீண்டான்.

(இ-ள்.) கலிங்கத்தினராசன், ஆரம் அகிலொடுதேய்த்த குழம்பையப்பிவ
டம் மின்னென வில்லைவீசாநிற்க எய்தகோலைப் பொறிவிழுங்கக்கண்டு இரங்கி
வேர்த்து மேனிமெலிந்து மீண்டானென்க. (அசு)

2188. கன்மழைப்பொற்குன்றேந்திக்²கணநிரையன்றுகாத்து
மன்னுயிரின்றுகாக்கும்வாரணவாசிமன்னன்
மின்னிழைசுடரவாங்கிவிட்டகோலுற்றுருதாய்
மன்னுயிர்நடுக்கநாணிமண்புக்குமறைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிரையைக்காத்து
இன்று உயிரைக்காக்கும் வாரணவாசியின் மன்னனெய்த ³ அம்பு, அதனிடத்
தே அழுந்தநாணிச் சிறிதுற்று மிகவுருதாய் மக்கள் தம்மேலே வருமென்று
நடுங்கும்படி போய் மண்புக்கு மறைந்ததென்க. (அசு)

2189. எரிகதிர்ப்பைம்பொற்சண்ணிலங்கமெய்ம்முழுதுமப்பிப்
புரிகழலணிந்தநோன்றாப்போதனபுரத்துவேந்த
னரிதினிற்றிகிரியேறித்திரிந்துகண்சுழன்றுசோர்ந்து
விரிகதிர்க்கடவுள்போலவெறுநிலத்தொலிப்பவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) சண்ணத்தையப்பிக் கழலையணிந்த காலையுடைய போதன
புரத்தின் வேந்தன் சக்கரத்திலே அரிதாக ஏறி அது கொள்ளிவட்டம்போல்
திரிதலின், அதில் நின்றலாற்றாதே கண்சுழன்று சோர்ந்து பலரும் ஆரவாரிக்
கும்படி ஞாயிறு தன்வட்டத்தினின்றும் நிலத்தேவீழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தா
னென்க. (அசு)

2190. மலையச்செஞ்சாந்துமுந்ரீவலம்புரியின்றமுத்து
மிலைவைத்தகோதைநல்லாரினமுலைப்பொறியுமார்ந்து

சிலைவைத்தமார்பிற்றென்னன் நிருமணிப்பன்றிநோக்கித்
தலைவைத்ததம்புதானுந்தானிமேற்பாதம்பவைத்தான்.

(இ-ள்.) சார்த்தம் முத்தம் முலைத்தழும்பும் கிறையப்பட்டு மலையையொ
ப்பாகவைத்த மார்பித்தென்னனெய்த அம்பு பன்றியைநோக்கிச்சென்று தலை
வைத்தது ; தானும் தேற்றலாற்றது நிலத்திலே காலைவைத்தானென்க. (அக)

2191. விற்றிறல்விசயனென்பான்வெங்குணை¹செவிட்டிநோக்கி
யொற்றுபுதிருத்திக்கைம்மேலுருட்டுபுமேசேர்ந்தாங்
²சூற்றதன்சிலையின்வாய்ப்பெயதுவெமைபகழிவாந்
விற்றுவிண்முறித்துபோயிற்றிமைப்பினிளிலங்கித்திட்டான்.

(இ-ள்.) விசயன், தங்குணையை ஒருக்கடித்தநோக்கி இடக்கைமேலே
யமுக்கித் திருத்திஉருட்டாசென்று மேயிலேகுதித்துத் தனகருத்தவிலிலே
தொடுத்துச் சிறக்கமைந்த பகழியைவாங்கினாக, வில் இரண்டாய் முறிந்து
போயிற்று ; ஒருகணத்திற் குத்தினென்க. (கௌ)

2192. குண்டலமிலங்கவாங்கிக்குனிசிலையுறையினீக்கித்
கொண்டவன்கொழும்பொற்றருமாரமுமிளிரவேறித்
கண்டுகோனிறையவாங்கிக்காதுறமறிதலோடும்
விண்டிநாணற்றதாங்கேவிசயனும்வீக்கமற்றான்.

(இ-ள்.) அவன் குண்டலமிலங்கும்படி சேமவிலை வாங்கிக்கொண்டு
உறையினின்றூக்கித் தாரும் ஆரமும் பிறழ ஏறிப் பன்றிமுண்டம் கூடுங்
காலத்தைக்கண்டு கோலை நிறைய வாங்குதலாலே, அது காதினேசெல்லமரி
கின்றஅளவிலே நாண் அற்றது ; அப்பொழுதே எய்கின்ற கருத்தைக் கை
விட்டு விசயனும் தன்பெருமைகுறைந்தானென்க.

விண்டு, விகாரம். ⁴ சேவகனிடத்தே கற்றலின், எய்தற்குரியனாகிய இவ
ற்கு ஊழ் இங்கனஞ் செய்தது. (கக)

2193. உளைவனப்பிருந்தமான்மேரொளிமுடிமன்னரெல்லாம்
வளைவனப்பிருந்ததோளாள்வருமுலைப்போகம்வேண்டி
விளைதவப்பெருமையோரார்விற்றிறன்மயங்கியாரூங்
களைகலார்பொறியையாங்கோரானாகழிந்தவன்றே.

(இ-ள்.) மன்னர்யாவரும் விற்றிறல்விளைத்தற்குக் காரணமான¹தவத்
தன்பெருமை நமக்கிலலையென்றோராராய்த் தோளாளுடைய முலைப்போகத்
தை விரும்பி அறிவுமுதலியன கலங்குதலிற் பொறியைக் களையாராக, இப்படி
யே ஆதரான் சென்றவென்க.

மயங்கி - மயங்க.

(கஉ)

வேறு.

2194.

கனைக்குஞ்சரும்பார்மலை¹கமழமதுவுந்தேனு

(பி - ம்).—1 'செவிட்டநோக்கி' 2 'உற்றவன்' 3 'அப்பகழியை' 4
'சேவகனுடனே' 5 'களையாராயப்படியே' 6 'முடிமேல்' 7 'தவழ்ந்து'

நனைக்குங்கழலோன் சிறுவனும் வெள்வேல்வலவ

ான்.

(இ - ள்.) மன்னர்வணங்குதலின், அவர்முடியிற் கனைக்குஞ் சுரும்பும் தேனுமார்த் மாலையின்மதுக்கமழும்படிநனைக்கும் அழையையுடைய சச்சந்தன் புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர் சனையாலே பகைவருயிரைக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

உம்மை மாற்றுக்.

(க௩)

2195. காரின்முழங்குங்கனிந்துங்கடலின்முழங்குந்தேரும்
போரின்முழங்கும்புரவிக்கடலும்புகைவாட்சடலுஞ்
சீரின்முழங்குமுரசுமலறுஞ்சிறுவெண்சங்கு
நீரின்முழங்கமுழங்குநீலயானையிவார்தான்.

முன்னிற் ற இரண்டின்னும் உவம்பொரு. போரின் : இன், ஏது. சீரின் - சீரோடு.

(இ-ள்.) கனிந்து முதலியன நீர்மையோடே முழங்காநிற்கத் தான் கரிய யானையை மேற்கொண்டானென்க. (க௪)

2196. கல்லார்மணிப்பூண்மார்பிற்காமணிவனையென்ன
வில்லார்கடலந்தானேவேந்தர்குழாத்துட்டோன்றப்
புல்லான்கண்ணினோக்கிப்புலிகாண்கலையிற்புலம்பி
யொல்லாநெல்லானாகியுயிர்போயிருந்தான்மாதோ.

(இ - ள்.) அவ்வியானையின்மேல்வந்த வேலான், வேந்தர் இவனேகாம னென்னும்படி அவர் குழாத்திலே தோன்றினானாக, தானிற்குமுறைமையில் நிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தானாய்த் தான் கண்ணுநோக்கிப் புலிகாண் கலைபோல் அறிவுமுதலியனபோயிருந்தானென்க. (க௫)

2197. புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன்போக்கிவிட்டபிழைப்பும்
வலியார்திரடோண்மதனன்னவனைப்பிழைத்தபிழைப்பு
நலியுமென்னேநலியுமென்னக்களிற்றினுச்சி
யிலையார்கடகத்தடக்கைபுடைத்துமெய்சோர்ந்திருந்தான்.

(இ - ள்.) புலியை அகப்படுத்திக்கொண்ட யான் அதனை வாலுருவி விட்ட தப்பும் என்னேநலியாரிற்கும்; மதனாகிய அவனை இவன் தப்பினதப் பும் என்னே நலியாரிற்குமென்று கூறிக் களிற்றினுச்சியிலே கையைப்புடைத்து அவசமாயிருந்தானென்க.

யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது, அநங்கமாலேகத்திற் சிலகன் தனி யேவந்தமை கருதி. (க௬)

2198. மைப்பூத்தலர்ந்தமழைக்கண்மான்,

கொய்ப்பூங்கோதைமடவார்கொற்றங்கொள்கென்றேத்தப்

(பி - ம்.)—1. 'கல்லார்காமர்மணிப்பூட்காமன்'

பெய்ப்பூங்கழலான்வேழத்திழிந்துபிறைபோற்குலாய
செய்ப்பூண்சிலைநாணெறிந்தான்சேரார்நாளுக்கனவே.

மாழை - இளமை. குலாயசிலை; செய்யப்பட்டசிலை; நான் பூண்டசிலை.

(இ-ள்.) மை அழகுபெற்றவர்த்த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவார்
கழலான் இழிந்துநின்று சிலையின் நாண்பெறிந்தான்; அப்பொழுதே
பகைவார்நான் உலத்தனவென்க.

பிள்ளைகளையும், அவனையும் சேரக்கோதலின், 'சேரார்' என்றார். (கௌ)

வேறு.

2199. கனிபடுமொழியினுடன்காரிகைகவற்றவந்து
குனிசிலைதோற்றமன்னர்கொங்குகொப்புளிக்குநீலப்
பனிமலர்க்காடுபோன்றார்பட்டர்சிலைதொடாதவேந்த
ரினிதினின்மலர்ந்தவேரார்தாமரைக்காடுபோன்றார்.

(இ-ள்.) கனிபோலுமொழியினுடைய அழகு கேள்வியான் வருத்துதலின்,
வந்து சிலைதோற்ற மன்னர் ஞாயிறுபோன்ற சிவகணக்கண்டு நீலத்தின் நெ
ருக்கத்தையொத்தார்; சிலைதொடாதவேந்தர் அவனைக்கண்டு கொங்குகொப்
புளிக்கும் தாமரையின் நெருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (கௌ)

2200. போர்த்தகல்விசம்பில்வந்துபொறித்திரிபன்நிழன்று
நீர்த்தகப்புணர்ந்தபோதினெடுந்தகைமூன்றுமற்றுச்
சூர்த்துடன்விழநோக்கிச்சுடுசரஞ்சிதறவல்லா
னோர்த்¹தொன்றேபுணர்ப்பாடி.யொருபகல்காறுநின்றான்.

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி; என்றது ஒன்று இடத்திரிய
ஒன்று வலத்திரிகின்ற மாறுபாட்டினை.

(இ-ள்.) நெடுந்தகை, பொறியாலே விசம்பித்திரிகின்ற பன்றிமூன்றும்
வந்து நீர்மைதகப் புணர்ந்தகாலத்து அவை சேர அற்றுச் சுழன்றுவிழும்படி
ஓர்த்துப் பல சரத்தைச் சிதறவல்லவன் அப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்றாக
தன்மையே ²கூட்டுதற்குநாடி ஒருமுகூர்த்தத்தனவும் நோக்கினின்றனென்க.

இவன் குப்புற்று நேமியில் நிற்ருங்காலத்து அவையும் ஒன்றுமாதலின்,
'ஒன்றேபுணர்ப்ப' என்றார். (கக)

2201. பொறியின்மேலேறேற்றாணினுற்போதல்³செய்யா
னெறியின்வில்லான்நிற்பநிழன்மணிப்பன்றியற்று
மறியுமோவென்றுமுன்னேமணிமுடிசிதறிவிழ்ந்த

நீய;

(இ-ள்.) தகிரிமேலேறுதலுமறியானாய்ப் போகின் நகுவரென்னுநானினி
னுற் போதலைச்செய்யானாமாய் விலலைஊன்றிநிற்ப, பன்றி அற்றுமழுமோ
வென்றுகூறி, முன்பு வீழ்ந்தமன்னர் நக்குத் தீயும்படி கோபத்தை வினைத்
துக்கொண்டாரென்க.

‘நெறியின்’ என்றார், 1 அத்தொழிற்கேற்ப நின்றநிலைதோன்ற. சிதறி- (க00)

2202. சிற்றற்றலேமணிகள்வேய்ந்ததிருந்துபொற்றிகரிச்செம்பொ
னூற்றறலையுருவப்பன்றியிடம்வலந்திரியநம்பன்
விரற்றலேப்புட்டிவீக்கிவெஞ்சிலைகணையோடேந்திக்
குற்றறலேவண்டுபொங்கக்குப்புற்றுநேமிசேர்ந்தான்.

சிச்சிலியின் தலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகள்வேய்ந்த உருவப்
பன்றி. புட்டில் - 2 விரற்சரடு. குரல் - மயிர்.

(இ - ள்.) திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரவிடத்துப் பன்றிகள் இடத்தி
லும் வலத்திலும் திரியாநிற்க, நம்பன் வீக்கி ஏந்தி வண்டுபொங்கும்படி
குதித்து அத்திகிரியைச் சேர்ந்தானென்க. (க0க)

2203. ஒள்ளழல்வரைப்பூணுமொளிர்மணிக்குழையுமின்ன
வொள்ளழற்கொள்ளிவட்டம்போற்குலாய்ச்சுழலப்பொன்னா
னெள்ளழனேயிரக்கமண்டலமாகநின்ற
னெள்ளழற்பருதிமேலோர்பருதிநின்றதனையொத்தான்.

வரைப்பூணும், அழல்போலு மணிக்குழையும், பொன்னாணும் மின்ன
நின்றனென்க.

(இ-ள்.) அழலைக்க நேமி அவ்வழலையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே
சுழலாநிற்க, அதன்மேலே மண்டலவிருப்பாக நின்றவன் தானிருத்தற்குரிய
மண்டலத்தினுள்ளிராதே அதன்மேலே ஒருஞாயிடுநின்ற தன்மையையொத்
தானென்க.

பருதி - வட்டம்; “பருதி போகிய புடைகளை கட்டி” (பதிற். எச)
என்றற்போலக்கொள்க. (க0உ)

2204. அருந்தவக்கிழமைபோலவிருதவில்லருதநாண்வாய்த்
திருந்தினர்சிந்தைபோலுந்திண்சரஞ்சருக்கிமாறு
யிருந்தவன்பொறியும்பன்றியியற்றரும்பொறியுமற்றங்
கொருங்குடனுதிரவெய்தானாழித்தீயுருமொடொப்பான்.

தவக்கிழமை இரண்டிற்குமாவமை; இவ்வவமைகூறிற்று, விசயனுக்கு
அவை இற்றும், அற்றும் போனமைகருதி. திருந்தினர் - இருடிகள்.

(இ - ள்.) உருமேற்றையும் தியையுமொப்பான், தவக்கிழமைபோல
இருதவில்லில் அருதநாண்வாய்த் தொடுத்தசரத்தை வில்லினுள்ளையாம்படி து
நிரம்பவளைத்துக் கட்டியங்காரனல்வளையும் பன்றியாகிய பொறியும் சேர்
அற்று அவ்விடத்தேவிலும்படி எய்தானென்க.

அதனையெய்தவன்றே அவனும்படுதலின், ‘உடன்’ என்றார். (க0உ)

2205. இலங்கெயிற்றேனமேவுண்டிருநிலத்திடித்துவீழ்க்
கலங்குதெண்டுகையுங்காருங்கடுவளிமுழக்குமொப்ப

வுலம்புமுரசுக்கொட்டியொய்யெனச்சேனையார்ப்பக்
குலம்¹பகர்ந்தைந்துகோமான்கோவிந்தன்கூறினே.

(இ - ள்.) அப்பன்றி அங்ஙனம் ஏவுண்டு இடித்து நிலத்தேவீர
சேனை கடன்முதலியவற்றையொப்ப முழங்காவின்று முரசைக்கொட்டி ஆரா
நிற்ப, கோமானாகிய கோவிந்தன் சேவகன்குலத்தைக் கட்டியங்காரனுக்கு முந்
படக் கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினுனென்க.

இனி, குலத்தைப்பகர்ந்து நின்னைக் கொல்வேனென்று வஞ்சினங்
கூறினென்றுமாம். (கௌ)

2206. வானிடையொருவன்றோன்றிமழையெனமுழங்கிச்சொல்லுங்
தேனுடையலங்கல்வெள்வேற்சேவகனென்னுஞ்சிங்கங்
கானுடையலங்கன்²மார்பிற்கட்டியங்காரனென்னுந்
வேன்மிடைசோலைவேழத்தின்னாயிர்விழுங்குமென்றான்.

(இ - ள்.) வானிடத்தேதோன்றிச் சொல்லுமொருவன், சேவகனென்
னுஞ் சிங்கம் வேலாகியசோலையில்நிற்கின் நகட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தி
னுயிரை விழுங்குமென்று கூறினென்க.

ஒருவன் - இயக்கன்.

(கௌ)

வேறு.

2207. விஞ்சையர்வெம்படைகொண்டிவந்தாயென
வஞ்சுவலோவறியாயெனதாற்றலை
வெஞ்சமமாக்கிடினவீக்கமுத்துன்னொடு
வஞ்சனைவஞ்சமறுத்திடுகென்றான்.

(இ - ள்.) விஞ்சையர்படையைக் கொண்டிவந்தாயென்று யான் அஞ்ச
வேனோ ? 4 எனதாற்றலை நின் தந்தையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர்
செய்திட்டால் உன்னையும் என்னைக் களவாற் கொலைசூழ்ந்த கோவிந்தனையும்
அக்களவைத் தீர்த்து வீக்கமுத்துத்திடுவேனென்றானென்க.

வீக்கம் - பெருமை.

(கௌ)

2208. சூரியற்காண்டலுஞ்சூரியகாந்தமம்
தாரழலெங்ஙனங்கான்றிடுமங்ஙனம்
பேரிசையானிசைக்கேட்டலும்பெய்ம்முநிற்
காரிடிபோன்மதனன்கனன்றிட்டான்.

(இ - ள்.) சூரியகாந்தமாகிய அது சூரியனைக்கண்ட அளவிலே அழலை எங்
ஙனம் காலும் ? அதுபோல மதனன் சேவகன்வெற்றியைக் கேட்ட அளவிலே
கார்காலத்தின் முகிலிடிபோலக் கோபித்தானென்க. (கௌ)

2209. காற்படையுங்களிறுங்கலிமாவொடு
தூற்படிதேருநொடிப்பினிற்பண்ணி

(பி - ம்.) — 1 'பறைந்தைந்து' 2 'மலைக்கட்டியங்காரன்' 3 அறுத்திடு

4 'என்வெ'

நாற்படை,

வேற்படைவீரோர்நூற்றுவர்தொக்கார்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரன் காலாளாகியபடையும் களிமும் மாவும் நூல் வழிப்பட்ட தேருமாகிய நால்வகைப்படையையும் ஒருகணத்திற் சமைத்துத் தொகுத்தான் ; தொகுத்தனவிலே வேற்படைவீரராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவரும் தொக்காரென்க.

நஞ்சுதோய்த்த அலகையுடைய வேல்.

(க0அ)

2210. விற்றிறலானவெய்யதானையும்வீங்குபு
செற்றெழுந்தான்படையஞ்சினமொய்ம்பொடு
மற்றவர்மண்டியவாளமர்ஞாட்பினு
ஞற்றவர்க்குற்றதெலாமுரைக்குற்றேன்.

(இ - ள்.) சீவகன்றானையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களு முற்று மொய்ம்பொடு மிக்குச்சென்ற வாட்போராகிய போரிலே, அவர்கட் குற்ற செய்திகளெல்லாம் உரைக்கலுற்றேனென்றாரென்க.

உற்றதெல்லாம், ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

(க0க)

வேறு.

2211. அத்தம

ம

வாடைய

பாழ்வன

ப

(இ - ள்.) அத்தகிரியையொத்த தோன்றல ; அதனருவிபோல் மத்த கத்தே மணந்த ஓடைய ; மருப்பின ; பகைப்புலத்தை அவரெதிர்த்த இடத் தே கொல்வனவாகிய பருமயானைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க. (கக0)

2212. கோல்பொருகொடுஞ்சிலைகுருதிவெம்படை
மேலவரடக்குபுவேழமேறலின்
மாலிருவிசம்பிடைமணந்தவொண்கொடி
கால்பொருகதலிகைக்கானமொத்தவே.

(இ - ள்.) மேலாட்கள், வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் வேழங்களின் மேலே அடக்கி அவற்றையேறலின், எடுத்தகொடி காற்றடித்து இலைகிழிந்த கதலிகைக்காட்டையொத்தனவென்க. (ககக)

2213. (க) குடையுடைசிழலினகோலமார்ந்தன
கிடுகுடைக்காப்பினகிளர்பொற்பீடிகை
யுடிதொடைக்கமைந்தனவரவத்தேர்த்தொகை
வடிவடைக்குகின்முடிவலவர்ப;

2214. (உ) கொய்யுளைப்புரவிகள்கொளீஇயதிண்ணுகம்

ள்

செய்காரியுய்ந்தனசிலையுமல்லவுந்

தை

ரண்டும் ஒருதொடர்.

(ஊ - ள்.) 1 மேலேநாட்டின குடையினுடைய நிழலின; அம்புபடாத படி நாற்றின கிடுகுடைத்தாகிய * காப்பின; பொற்றட்டுக் கோலமாரீந்தன; எய்யுங்காலத்து அடிவைத்துநிறந்தற்கும், எய்தற்றொழிந்தற்கும் அமைந்தனவாகிய தேர்த்திரளிலே தலைக்கட்டினையுடைய பாகர் புரவிகளைப்பூட்டின ஹகத் திற்பெய்த கயிற்றைத் தேருடனேபிணித்துப் பண்ணினார்; பண்ணினபின்னர் அவை முள்ளுறுத்தி வாய்க்கயிறும் ஆய்ந்த பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொழுது தேர்வீரரும் வில்லையும் ஒழிந்தபடைகளையும் கையிலேயமைத்துக் கவசத்தை அணிந்தாரென்க. (ககஉ - ௩)

2215. (க) பறந்தியறருக்கினபரவைவளாட்டினுட்
கறங்கெனத்திரிவனகவாரிநெற்றிய
பிறந்துழியறிகெனப்பெரியநூலவர்
குறங்கெழுத்துடையனகுதிரையென்பவே.

2216. (உ) 2கொன்னுனைக்குந்தமுஞ்சிலையுங்கூர்நுதி
மின்னிலைவாளொடும்மிலேச்சரேறலிற்
பொன்னரிப்புட்டிலுந்தாரும்பொங்குபு
முன்னுருத்தார்த்தெழப்புரவிமொய்த்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) பறந்துசெல்லுஞ்செவிலே தருக்கின; பரத்தலையுடைய போரிலேதிரிவன; நெற்றிய; நூலவர் பிறந்தவிடமறிகவென்று குறங்கிலே எழுதின எழுத்தையுடையனவாகிய குதிரைகளை 4 மேலாளாகிய மிலேச்சர் குந்தத்தோடும் வில்லோடும் வாளோடும் ஏதலின், அப்புரவிகள் 5 கெச்சையும் தாருமார்ப்ப மொய்த்தனவென்க.

என்ப, அசை..

(ககச - ௫)

2217. மாலையுங்கண்ணியுமணந்தசென்னிய

ராலுபுசெநிகழலார்க்குங்காலினர்

சாலிகையுடம்பினர்தறுகணுளரே.

* இதனை, ரதகுப்தியென்றும், வருதமென்றும் கூறவர் வடநூலார்.

(பி - ம்.) — 1 'மேலநட்ட' 2 'கொன்னிலை' 3 'மிலைச்சரேறலிற்' 4 'மேலாகிய' 5 'செச்சை'

(இ - ள்.) தமுகணுளர், ஆலுபு, சென்னியர், காலினர், * வாண்முட்டியை இடையறும்ட்டிபிடித்த கையினர், கவசமணிந்த உடம்பினராயிருந்தாரென்க.

இவர் காலாட்கள்.

(ககசு)

2218. போர்மயிர்க்கேடகம்புளகத்தோற்பரம்
வார்மயிர்க்கிடுகொடுவள்ளித்தண்டையு
நேர்மரப்பலகையுநிரைத்ததானையோர்
போர்முகப்புலிக்கடல்புகுந்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) மயிர்போர்த்த பரிசையையும், கண்ணுழைத்த கடகினையும், மயிர்க்கிடுகினையும், பிரப்பங்கொடியாற்பண்ணின பரிசையினையும், வலிய பலகையினையும் நிரைத்த அக்காலாளாகியபடை புலிக்கடல்புகுந்ததன்மையை ஒத்ததென்க.

‘பரந்தது’ எனவும் பாடும்.

(ககசு)

வேறு.

2219. பார்நனைமதத்தபல்பேய்பருந்தொடுபரவச்செல்லும்
போர்மதக்களிறுபொற்றோர்நான்கரைக்கச்சமாகு
மேர்மணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
கார்மலிகடலங்காலாட்கற்பகத்தாரினுற்கே.

(இ - ள்.) சீவகர்குப் பேயும் பருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிதும் தேரும் ஒரோவொன்று நான்கரைக்கச்சமாகும்; புரவி ஏழுதூறியிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

கச்சம், தேவகோடியென்பன சில எண்ணப்பெயர்கள். கார் - கறுப்பு.

2220. நிழன்மணிப்புரவித்திண்டேர்நிழறுழாய்க்குணிந்துகுத்து
மழறிகழ்கதத்தயானையைந்தரைக்கச்சமாகு
மெழின்மணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
கழன்மலிந்திலங்குங்காலாட்கட்டியங்காரற்கன்றே.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரற்குத் தேரும் யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்தரைக்கச்சமாம்; புரவிஏழுதூறியிரமாம்; காலாள் ஏழுதேவகோடியாமென்க.

வேறு.

2221. குலங்கெழுமகளிர் தங்கோலநீப்பவு
மலங்குளைப்புரவியுங்களிறுமாள்வு
நிலமகணெஞ்சுகையெறிந்துநையவும்
புலமகன்சீறினன்புகைந்ததென்கமே.

(இ - ள்.) மகளிர் கோலத்தைக்கைவிடவும், புரவியும் களிதும் படவும் தன்கணவராகிய மன்னர்படுதலின், நிலமகள் நெஞ்சிலே கையாலே அடிப

துக்கொண்டுவருந்தவும், சேகன் சேறினான் ; அவனென்கமும் ¹ புகைந்த தென்க.

“நிலமக ளழுதகாஞ்சியும்” (புறநா. ௩௬௫) என்றாற்புறத்திலும். ‘புல மகன்’ என்றார், ஓர்யாண்டுஞ்சென்று சேறலின். (கௌ.)

2222. குணில்பொரக்குளிறினமுரசம்பெள்வனை
பனைபாரந்தார்த்தனபம்பைபெம்பின

முணையின்கடலகமுழக்கமொத்தவே.

(இ - ள்.) பெருங்கடிப்பு எறிதலின் முரசம் முழங்கின ; வளையும்பனை யும் பாரந்தார்த்தன ; பம்பை ஒலித்தன ; சிறுசின்னம் தமக்கொப்பின்றியே எழுந்தன ; இவ்வோசைகளின் விசுவாசமே எவ்விடத்தொலியும் கடவிடத்து முழக்கையொத்தனவென்க.

பனை - முரசின்விசேடம். பம்பை - வாச்சியவிசேடம். (கௌ.)

2223. முடிமனரெழுதருபருதிமொய்களி
றுடைதிரைமாக்கலமொளிறுவாட்படை
யடுதிருவெறிசுரவாகக்காய்த்தன
கடலிரண்டெதிர்த்தோர்காலமொத்ததே.

(இ-ள்.) மன்னர் பருதியாகக் களிற்று மரக்கலமாகக் குதிரை திரையாக வாட்படை சுரவாகத் தம்மிற் காய்த்தனவாகிய இரண்டுகடல் போர்செய்தற்கு எதிர்த்தொரு காலமுண்டாயின் அதனைஒத்தது, இக்காலமென்க. ()

2224. அருங்கணையடக்கியவாவாழிகை
பெரும்புறத்தலமரப்பிணித்தகச்சினர்
கருங்கழலாடவர்கருவில்வாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர்கணைமழைவிசம்புதூர்ந்ததே.

(இ-ள்.) கொடிய கழலையுடையவீரர், கட்டின ² கச்சினராய் அம்பறுத் துணி தம்முதுகிலேயசையும்படி வில்விடத்தே அம்பைத்தொடுத்த அதனைச்சொரிந்தார் ; அப்பொழுது விசம்பு தூர்ந்ததென்க.

துணியைப்பிணித்த கச்சமாம். (கௌ.)

2225. நிணம்பிறங்ககலமுந்தோளுநெறியு
மணங்கருஞ்சரங்களினமுத்தியையென
மணங்கமழ்வருபுனன்மறலுமார்

(இ - ள்.) சரங்களால் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே அச்ச ரங்களை அழுத்துதலிற் பெருகின குருதியிலேநிறு, புதுப்புனலிற் போர்

(பி - ம்.)—¹ ‘எரிந்ததென்க’ ² ‘கச்சையராய்’ ³ ‘மதித்த’

செய்யும் மாந்தரைப்போலே பிணங்குகின்ற அமரை மேற்கொண்டவர்தன்மை இன்னதென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கஉச)

2226. கழித்தனர்கனலவாள்புகைந்துகண்கட
விழித்தன¹தீந்தனவிமைநள்கூற்றெனத்
தெழித்தனர் திறந்தனரகலமின்னுமி

ர!

(இ-ள்.) அவர், கூற்றுப்போலே கோபித்தார் ; கோபித்தலிற் கண்கள் திப்போலவிழித்தன ; அதனால் இமைகள் தீந்தன ; அக்கோபத்தை முடித்தற்கு வாள்புகைந்து கனலும்படி உறைகழித்தார் ; கழித்து அகலத்தைத் திறந்தார் ; திறந்து உயிரைப்போக்கினார் ; அதன்பின்பு வேலாற்பொருகின் மவர், போரரவம் மிக்கதென்க.

(கஉடு)

2227. பொருங்களத்தாடவர்பொருவில்பைந்தலை
யரும்பெறற்கண்ணியோடற்றுவீழ்வன

விருங்கனிசொரிவனபோன்றவென்பவே.

(இ-ள்.) தும்பைமாலையோடும் பொருமாடவர் செவ்வித்தலைகளற்றுக் களத்தே வீழுகின்றவை, கனியையுடைய பனங்காடு காற்றடித்தலின் அப்பழத்தைச் சொரிவனபோன்றனவென்க.

இதுமுதற்கூறியஅம்பாலும் வாளாலும் தலைகளற்றதற்குவமை.(கஉசு)

2228. பண்ணுனிந்தாலுவபைம்பொற்றாரின்
கணைவிசைதவிர்ப்பனகவரிநெற்றிய

க்கன

வ.

(இ-ள்.) பந்தியினிற்றலை வெறுத்து ஆலுவன ; தாரின ; தவிர்ப்பன ; நெற்றியன ; போரித்கு உதவியாயமைந்த இளமையன ; வடிவுமிக்கனவாகிய புரவியும் புரவியும் தம்மிற்² போரைத்தொடங்கினவென்க. (கஉஎ)

2229. கூருளிமுகம்பொரக்குழிசிமாண்டன
வாரொளியமைந்தனவாய்பொற்கூட்டின
காரொளியின்னுமிழ்தகையகாலியற்
தேரொடுதேர்தமுட்சிறந்துசேர்ந்தவே.

(இ - ள்.) உளியாயால் தொழிற்படுதலின், நடுவுநிற்குங் குறடி மாண்டன ; அதனிற்றைத்த ஆர் அமைந்தன ; சூட்டின ; காரின் மின்னொளியைக் காலும் தகையமையனவாகிய உருளையாற்செலுத்தலையுடைய தேருந்தேரும் தம்மின்மிக்குப் போரைத்தொடங்கினவென்க.

(கஉஅ)

2230. அஞ்சனமெழுதினகவளமார்ந்தன
குஞ்சரங்கூற்றொடுகொம்மைகொட்டிவ
வஞ்சனவரைசிறகுடையபோல்வன
மஞ்சிவர்குன்றெனமலைந்தவேழமே.

(இ-ள்.) எழுதப்பட்டன ; ஆர்ந்தன ; கூற்றை நன்குமதித்துக் கொம்மைகொட்டிவன ; ஒடுகின்றவிசையாத் பறக்கின்ற மலையையொப்பனவாகிய குஞ்சரமும் வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தவென்ன மலைந்தவென்க.

மஞ்சு, கொடிக்குவமை.

(கஉக)

2231. மாக்கடற்பெருங்கலங்காலின்மாறுபட்
டாக்கியகயிறிரிந்தோடியெங்கணும்
போக்கறப்பொருவனபோன்றுதீப்படத்
தாக்கினவரசவாத்தம்முள்ளென்பவே.

(இ-ள்.) பெருங்கலங்கள் நங்கூரத்திற்கட்டிய கயிறு காற்றால் மாறு எவ்விடத்திலும் போக்கறவோடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறிய யானைகள் கோடுங்கோடும் சந்தித்துத் தீப்பிறக்கும்படி தம்மிற் பொருதனவென்க.

(கஉ0)

2232. விடுசரம்விசும்பிடைமிடைந்துவெய்யவன்
படுகதிர்மறைந்திருள்பரந்ததாயிடை
1யடுகதிரயிலொளியரசர்மாழுடி
விடுகதிர்மணியொளியெயிலிற்சாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) சரம் விசும்பிடத்தே நெருங்குதலின் வெய்யவன் கதிர்கள் மறைந்து இருள்பரந்தது ; அப்பொழுது, அவ்விருளை, படைக்கலங்களினொளியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க. (1)

2233. பூண்குலாம்வனமுலைப்பூமிதேவிதான்
காண்கலேன்கடியனகண்ணினாலெனச்
சேண்குலாங்கம்பலஞ்செய்யதொன்றினான்
மாண்குலாங்குணத்தினான்மறைத்திட்டாளரோ.

(இ-ள்.) மண்மகடான், தனது நற்குணத்தாலே, இங்கனம் கடியமறங்களை என் கண்ணாற் காணமாட்டேனென்றுகருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பரந்த பட்டாத்தாலே மறைத்தாளென்க.

நம் பாடம்.

(கஉஉ)

வேறு.

2234. கலைக்கோட்டவகலங்குற்கணங்குழையார்கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டாலுழப்பட்டமொய்ம்மலர்த்தாரசன்மார்பர்

(பி - ம்.)—1 'அடுத்தலையில்'

மலைக்கோட்டவெழில்வேழந்தவநாறிமதயானைக்
கொலைக்கோட்டாலுழப்பட்டுக்குருதியுட்குளித்தனரே.

கலையையுடைய அல்குல் ; கோடு - பக்கம்.

(இ - ள்.) கோட்டவாகிய அல்குலையுடைய மகளிர் முலைக்கோட்டாலு
ழப்பட்ட மார்பர், இப்பொழுது மலைக்குவட்டின் மன்மையை யுடையவாகிய
வேழத்தைநாறி அவற்றின் கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தா
ரென்க. (கருட)

2235. மணமாலையுடைய மகளிர் மலைக்கோட்டாலு
விணர்மாலையிருங்குஞ்சியீர்க்குருதிப்புனலைப்ப
நீணமலைக்குடர்க்குடிநெருப்பிமையாநெய்த்தோரிற்
பிணமாலையுடைய மகளிர் குருதியுட்குளித்தனரே.

நர்க்குக் குருதி, விகாரம்.

(இ - ள்.) மணஞ்செய்த இயல்பையுடைய மகளிரணிந்த மாலையு
டைய குஞ்சியை இழுத்தோடுங் குருதிநீர் அலைப்ப, அந்நெய்த்தோரிலே நெ
ருப்புப்போலே விழித்துக்கிடந்து நீணவொழுங்கையுடைய குடரைச்சூழப்
பிணத்தைத்தின்னும் இயல்பையுடைய பேய்க்குத் தம்மை விருந்துசெய்தா
ரென்க. (கருட)

2236. தோலாப்போர்¹மறமன்னர்தொழுத்தோள்களெடுத்தோச்சி
மேலாண்மேனெருப்புமிழ்ந்துமின்னிலங்குமயில்வாளாற்
காலாசோடறவெறிந்தகணைகழற்காலலைகடலு
ணிலநீர்ச்சுருவினம்போனெய்த்தோருட்பிறழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) மன்னர் தோலையுயர்த்து வாளாலே ஓச்சி மேலாண்மேல்
வெட்டுகின்றகாலத்து, * சந்நாகத்தோடேயுறும்படி வெட்டப்பட்ட கழற்
கால்கள், கடலினீரிலே நீலச்சுருவினம் பிறழ்ந்தாற்போலே குருதியிலே பிற
ழ்ந்தனவென்க. (கருடு)

2237. கருவியுள்ளங்கழிந்துகணைமொய்ப்பக்கதஞ்சிறந்து
குருவிசேர்வரைபோன்றகுஞ்சரங்கொடியணிந்த
வுருவத்தேரிறமுருக்கியுருணையிசுமந்தெழுந்து
பருதிசேர்வரைபோலப்பகட்டினம்பார்த்தனவே.

(இ - ள்.) டலகாரத்தினுடேபோய்க் கணைகள்மொய்த்தலிற் சிலகுஞ்ச
ரங்கள் நனைவுபோய்க் குருவிசேர்ந்த வரைபோன்றன ; சிலபகட்டினம் பரு
தியெழுந்து சேர்ந்த வரைபோலக் கதஞ்சிறந்து முருக்கித் தேருருணையைச்
சுமந்து பார்த்தனவென்க.

இதமுருக்கி - பொடியாகமுறித்தது.

(கருட)

* சந்நாகம் = ஸந்நாஹம் - கவசம்.

(பி - ம.) - 1 'விதன்மன்னர்'

2238. மாலைவாய்நெடுங்குடைமேன்மதயானைக்கைதுணிந்து
கோலநீள்கொழுங்குருதிகொளவீழ்ந்துகிடந்தன
மேலைநீள்விசம்புறையும்வெண்மதியம்விசம்புழக்கி
தாத்தனவே.

(இ - ள்.) யானையி ற்கோலம் குருதியைக்கொள்ளும்படி கைகள் அந்
றுக் குடைமேலே வீழ்ந்துகிடந்தவை, முன்பு விசம்பிலேயுறையும் மதியம்
அதனைத் தப்பிக் கரும்பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்தத மையை யொத்தன
வென்க.

மேலை: ஐ, அசை..

(கௌ)

2239. அஞ்சனநிறீக்கியரத்தம்போர்த்தமருழக்கி
யிங்குலிகவிறுவரைபோன்றினக்களிறிடைமிடைந்த
குஞ்சாங்கன்பாய்ந்திடலிற்குமிழிவிட்டிமிழ்குருதி
யிங்குலிகவருவிபோன்றெவ்வாயுந்தோன்றினவே.

(இ - ள்.) முற்படவே அஞ்சனநிறத்தைப் போக்கி அரத்தத்தைப் பூசுத
லின், சாதிலிங்கத்தையுடைய பெரியவரையையொத்து மிடைந்த இனக்
களிறுகள், அமரையுழக்கிச் சென்று பகைவர்யானைகளைப் பாய்தலின், உமிழ்
குருதி சாதிலிங்கவருவிபோலே எங்குந் தோன்றினவென்க. (கௌ)

2240. குஞ்சார்தலையடுத்தக்கூந்தன்மாக்காலணையாச்
செஞ்சோற்றுக்கடனீங்கிச்சினவவாள்பிடித்துமித்த
பஞ்சிமேற்கிடந்துடைஞாண்பதைத்திலங்கக்கிடந்தாரை
யஞ்சிப்போந்தினநரியோடோரிசின்றவறுமே.

நீங்கி - நீங்க. பஞ்சி, ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) குஞ்சரத்தைத் தலையணையாகஅடுத்து மாவைக் காலணையாக
அடுத்து வான்பிடித்து உடுத்ததுகிவின்மேலே *வல்லிக்கயிறுகிடந்துதுளங்
கியிலங்கச் செஞ்சோறுகியகடன் நீங்கும்படி பட்டுக்கிடந்தவரை அஞ்சிக்
குதித்துப்போய்நின்று இனநரியும் ஓரியும் அலறுமென்க. (கௌ)

2241. காதலார்க்கமிர்தீந்தகடற்பவழக்கடிவைவா
யேதிவாப்புள்ளுண்ணக்கொடேமென்றுவாய்மடித்துக்
காதலனிந்தபொற்றோடுங்குண்டலமுநகநகா
விதைத்தவரைமாப்பர்விஞ்சையர்போற்கிடந்தனரே.

(இ - ள்.) வரைமாப்பர், தம்மனைவியர்க்கு அமிர்தீந்த வாயை அவ்வயிர்
தைபுண்டற்குக் காரணமில்லாத பறவைகளுண்ணக் கொடேமென்றாற்போல
வாயைமடித்து, தோடும் குண்டலமும் நகத் தாமும் நக்கு விஞ்சையர்போற்
கிடந்தாரென்க.

ஏது - காரணம். உயிர் போகாதாரைப்போற் கி - த்தலின், 'விஞ்சையர்
போல்' என்றார். (கசு)

* இஃது அல்லிக்கயிறெனவும் வழங்கும்.

2242. குடர்வாங்குசுறுநரிகள்கொழுநிணப்புலாற்சேற்றுட்
டொடர்வாங்குகதநாய்போற்றேன்றினதொடித்திண்டோள்
படர்தீரக்கொண்டெழுந்தபறவைகள்படநாக
முடனேகொண்டெழுகின்றவுவணப்புளொத்தனவே.

(இ - ள்.) புலால்நாற்றத்தையுடைய நிணச்சேற்றிலே நின்று குடரை
வாங்குநரிகள் சங்கிலியைவலிக்கும் நாய்போற்றேன்றின; இரைதேருநினைவு
தீரத் தோளைக்கொண்டெழுந்த பறவைகள் படநாகத்தைக்கொண்டெழுகின்ற
கருடனை ஒத்தனவென்க. (கசக)

2243. வரையோடுமுருமிடிப்பவனையெயிற்றுக்கொழங்குருதி
நிரையுனையரிநன்மாலிமிசைப்புரள்வனபோற்
புரையறுபொன்மணியோடைப்பொடிப்பொங்கப்பொருதழிந்
தரைசோடுமரசவாவடுகளைத்துளாழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) எயிற்றினையும் உனையினையுமுடையவாகிய அரிமா உருமேறி
டித்தலின் வரைகளோடே வீழ்ந்து குருதியையுடைய நிலத்தே புரள்வன
போல, அரசுகள் அரசவாக்களோடே களத்தே வீழ்ந்து புரண்டனவென்க.

புரையறுமணி-1 குற்றங்கெட்டமணி. பொன்ஐடையின்மணி பொடி
யாய்ப் பொங்கும்படி பொருதலின், அழிந்தாழ்ந்தனவென்க. (கசஉ)

2244. தடம்பெருங்குவளைக்கட்டாழ்குமுலார்சார்தணிந்து
வடந்தினைப்பப்புல்லியவரைமார்பம்வாள்புல்ல
நடந்தொழுக்குருதியுணகாக்கிடந்தவெரிமணிப்பூ
ணிமடம்படுசெவ்வானத்தினம்பிறைபோற்றேன்றினவே.

(இ - ள்.) மகளிர் தாமேசார்தணிந்து எரிகிற மணிவடந் தினைப்பப் புல்
லியமார்பை வாள்புல்லுதலின் நடந்துபோகின்ற குருதியிலே விளங்கிக்கிடந்த
முத்துவடம் செக்கர்வானிற் பிறைபோற்றேன்றினவென்க.

இத்துணையும் இரண்டிடைக்கும் பொது. (கசங)

வேறு.

2245. காளமாகிருளைப்போழ்ந்துகதிர்சொரிகடவுட்டிங்கள்
கோளராவிழுங்கமுந்நீர்க்கொழுந்திரைக்குளித்ததேபோ
னீளமருமக்கியானெந்நிறிமேற்றத்திவெய்ய
வாளின்வாய்மதனன் பட்டான்விசயன்போர்விசயம்பெற்றான்.
இதுமுதலாகப் பிரித்துக்கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) கருமை மேன்மேலும் பெருகாநின்ற இருளைக் கெடுத்துக்
கதிரையின்ற திங்கள் பாம்புவிழுங்குதலின் உயரப்போய்ப் பின்பு கடலிலே
அழுந்தியதொரு தன்மைபோலே, மதனார் அமரையுழக்கி விசயனது யானை
நெற்றியிலே பாய்ந்து அவன் வாளின்வாயிலே பட்டுப் படைக்குள்ளே வீழ்ந்
தான்; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப்பெற்றானென்க. (கசச)

(பி - ம்.)—1 'குற்றங்கைவிட்ட' 2 'காளமரிருளை'

2246. மன்மதனென்னுங்காளைமணியொலிப்புரவித்தேர்மேல்
வின்மழைசொரிந்துகூற்றிற்றெழித்தனன்நிலைப்பெய்தார்ப்பக்
கொன்மலிமார்பன் பொற்றேர் கொடுஞ்சிலையறுப்பச்சிறிப்
பொன்வரைப்புலியிற்பாய்ந்துபூமிமேற்றோன்றினுனை.

(-ள்.) அவன் தம்பி மன்மதனென்னுங்காளை விசயனைத்தலைப்பெய்து.

றும்பாயும் புலிபோலே நிலத்திலேபாய்ந்து தோன்றினுனென்க. (கசடு)

2247. நெற்றிமேற்கோல்கண்மூன்றுநெருப்புமிழ்ந்தமூந்தவெய்யச்
1சுற்றுமுமலைபோலத்தோன்றறன்னுதலிற்குடிப்
பொற்றதோர்பவழந்தன்மேற்புனைமணியமூத்தியாங்குச்
செற்றெயிறமூந்தச்செவ்வாய்கெளவிவாளுர்இனானே.

(இ - ள்.) அந்தனன்தோன்றின மன்மதன்நெற்றியை மாலைபோலே
சூழ்ந்து 2 சென்று அந்நெற்றியிலேயமூந்தும்படி விசயன் மூன்றம்பை எய்தா
னாக, அவன் அவந்தை மாலைபோலே தன்னுதலிலேசூழக் கோபித்தப் பவ
முத்தின்மேலே முத்தையமூத்தினுற்போலச் செவ்வாயிலே எயிறமூந்தும்படி
வாயையடித்து வானையுருவினென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது.

(கசக)

2248. தோளினெலெஃக

கீளிரண்டாகக்குத்தியெடுத்திடக்கிளர்பொன்மார்பன்
வாளினூற்றிருகிவீசிமருப்பின்மேற்றுஞ்சினானே.

தும்பி - யானே.

(இ - ள்.) அந்தவானே அவன்கையாலே ஏந்தி விசயனேறியிருந்த யானே
யின்மேலேபொங்கிச் சென்றானாக, அவ்வியானே அவன் தூரியனும்படி தன்
கையிற் 2 தண்டாலடிக்கையினால் அவன்கவிழ்ந்து நிலத்தேவீழ, அவ்வியானே
சென்று அவனை இரண்டு கூறுகக்குத்திக் கொம்பிலே எடுப்ப, அப்போது
உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்புகிறிதுதிருகி வாளாலேவெட்டி அக்கொம்பி
லே பட்டானென்க.

இத்தனையும் மதனனும் மன்மதனும் விசய
கூறினார்.

பட்டபடி
(கசஎ)

2249. நனைகலத்தியுழம்பைந்தாரநான்மறையாளன்பைம்பொற்
புனைகலக்குப்பையொப்பான்புத்திமாசேனன்பொங்கி
வனைகலத்திகிரித்தேர்மேன்மன்னகைக்குடுமிகொண்டான்
கனையெரியுழலம்பெய்தகண்ணுதன்மூர்த்தியொத்தான்.

(பி - ம்.)—1 'சுற்றுறுமாலை' 2 'சென்றநெற்றியிலே' 3 'தண்டாலொத்'

நனைகலந்து இழியும் பைந்தார் - அரும்புகள் இடையிலே கலக்கப்பட்டு அலர்ந்தவற்றில் தேனியுந்தார்; நனை - தேனுமாம். மா, அசை. எரிகிற அழலாகிய அம்பு.

(இ-ள்.) அந்தணன், பொற்கலத்தொகுதியையொப்பான், புத்திசேனன், அவன்பொங்கித் திகிரிபோலேவட்டமாகவருந்தேரில் அரசரை வெற்றிகொண்டான்; அப்பொழுது அவன் திரிபுரமெரித்த இறைவனையொத்தானென்க. ()

2250. செண்பகப்பூங்குன்றொப்பான்றேவமாதத்தன்வெய்தா
விண்புகவுயிரைப்பெய்வான்¹வீழ்தருகடாத்தவேழு
மண்பகவிடிக்குஞ்சிங்கமெனக்கடாய்மகதர்கோமான்
றெண்கடற்றூனையோடநாணிவேல்செறித்திட்டானே.

(இ - ள்.) பொன்னணிதலிற் சண்பகம்பூத்த மலையையொப்பானாகிய தேவதத்தன், பல்லுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலேபுகும்படி செலுத்த வேண்டி வேழத்தின்மேலே சிங்கமென இருந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் தானையோடலின் நாணியீண்டானென்க. ()

2251. சின்னப்புவணிந்தகுஞ்சிச்சீத்தன்சினவுபொன்வான்
மன்னருட்கலிங்கர்கோமான்மத்தகத்திறுப்பமன்னன்
பொன்னவிரகுழையும்பூணுமாரமுஞ்சடாவிழ்வான்
மின்னவிர்புருதிமுநீர்க்கோளொடும்விழ்வதொத்தான்.

சின்னப்பூ - விழ்பூ.

(இ-ள்.) சினவுமன்னரிற் கலிங்கர்கோமான் தலையிலே ஸ்ரீதத்தன் வாள் தங்கிறாக, அவன் குழைமுதலியன சடரப் படைநடுவேவிழ்கின்றவன், புருதி கோளுடனே கடலில்விழ்வதனை ஒத்தானென்க.

கோளிர்க்குக் குழைமுதலியனவுமாம்.

(கரு0)

2252. கொடுஞ்சிலையுழவன்மான்றேர்க்கோவிந்தனென்னுஞ்சிங்க
மடங்கருஞ்சீற்றத்துப்பின்மாரட்டனென்னும்பொற்குன்
றிடந்துபொற்றாளிபொங்கக்களிற்றொடுமிறங்கிவிழ
வடார்தெரிபொன்செயம்பினழன்றிடித்திட்டதன்றே.

மடக்கரு, விகாரம்.

(இ-ள்.) மாரட்டனென்னும் பொன்மலை பொற்றாளிபொங்கும்படி மார்பிடந்த களிற்றோடுந்தாழ்ந்துவிழும்படி வல்லுழவனாகிய கோவிந்தனென்னுஞ் சிங்கம் அழன்று அடார்த்தசென்று அம்பாலே இடித்ததென்க.

சிங்கமலையுமாதலின், 'இடித்திட்டது' என்றார். கோவிந்தமகாராசன் மாரட்டனோடு பொருதபடி கூறினார். (கருக)

2253. கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்றிற்பொன்னணிபுளகம்வேய்ந்த
பாங்கமைபருமயானைப்பல்லவதேசமன்னன்

(பி. ம்.)—1 'சொரித்தருகடாத்த'

மேற்கமழ்தெரியற்றீம்பூந்தாரவனூர்ந்தவேழம்

காம்பிலிக்கிறைவனூர்ந்தகனிற்றொடுமலைந்ததன்நே.

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய நிலைய பூந்தாரவன் - உலோகபாலன்.

(இ - ள்.) கோங்குபூத்து உதிர்ந்துகிடந்த குன்றுபோலே பொன்னாற் செய்த கண்ணாழைத்த யானையையுடைய பல்லவதேசத்தின்மன்னனாகிய தாரவனேறினவேழம் காம்பிலிக்கிறைவனேறினகனிற்றொடுமலைந்ததென்க. (கருஉ)

2254. கொந்தழல்பிறப்பத்தாக்கிக்கோடுகண்மிடைந்ததீயால்

வெந்தனவிலையிலாதசாமரைவீரமன்ன

னந்தரம்புதையவில்வாயருஞ்சரம்பெய்தமாரி

குந்தத்தால்விலக்கிவெய்யகூற்றெனமுழங்கினனே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவற்றின்கோடுகள் அழல்பிறப்பத் தாக்க மிடைந்த தீயாலே சாமரைவெந்தன ; அப்பொழுது உலோகபாலன் விசம்புமறையும்படி தன்வில்வாயினின்றும்பெய்த சரமாரியைக் காம்பிலிமன்னன் தன் எறிகோலாலே விலக்கி முழங்கினனென்க.

தாக்கி - தாக்க.

(கருந)

2255. மற்றவனாலோகபாலன்வயங்குபொற்பட்டமார்த்

நெற்றிமேலெய்தகோலைப்பறித்திடிவுமிழ்ந்தவெய்த்தோ

ருற்றவன்களிற்றிற்பாயத்தோன்றுவானுதயத்துச்சி

யொற்றைமாக்கதிரைநீட்டியொண்சுடரிருந்ததொத்தான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமுழங்கின காம்பிலிமன்னன் தன்வில்லையேந்தி, உலோகபாலனது நெற்றியிலேயழுந்த எய்தகோலைத் தான்பறித்திடுதலின் உமிழ்ந்தகுருதி தானேறின வலியகளிற்றிலேவீழத் தோன்றுகின்ற உலோகபாலன், ஞாயிறு ஒற்றைக்கதிரைப்புறப்படவிட்டு உதயத்துச்சிலே இருந்த தன்மையையொத்தானென்க.

இதனைக் காம்பிலிமன்னன்மேல் ஏற்றுவாருமுளர்.

(4)

2256. கொடுமரங்குழையவாங்கிக்கொற்றவனெய்தகோல்க்

ணெடுமொழிமகளிர்கோலநிழன்மணிமுலைகணைர்பட்

கட

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்த உலோகபாலன் வில்லைவலித்து எய்தகோல்கள்சென்று அவன்மார்பிலே மூழ்கலின், தன்சேனகெடும்படி சிங்கம்பட்டு வீழ்ந்தாற்போலக் காம்பிலிமன்னன் பட்டுவீழ்ந்தானென்க.

தம் கற்பின்மிகுதியால் வஞ்சினங்கூறுதற்குரிய மகளிர். இத்துணையும் காம்பிலிமன்னனும் உலோகபாலனும் பொருதபடிகூற்றார். (கருந)

2257. பொன்னிறக்கோங்கம்பொற்பூங்குன்றெனப்பொலிந்தமேனி
நன்னிறமாவின்மேலானலங்கொடார்நபுலனென்பான்
மின்னிறவென்கேமந்திவீங்குநீர்மகதையார்கோன்
கொன்னிறக்களிற்றினெற்றிக்கூந்தன்மாப்பாய் வித்தானே.

(இ - ள்.) பொலிவினையுடைய பூங்கோங்கமும் பொன்னிறக்குள் மழு
மென்னப் பொலிந்தமேனியையுடைய புரவிமேலானாகிய நபுலனென்கின்ற
வன், வாறையெடுத்து மகதையார்கோன்களிற்றினுச்சியிலே அம்மாவைப்பாய்
வித்தானென்க.

கொன் - அச்சம்.

(கருசு)

2258. ஏந்தறன்கண்கள்வெய்யவிமைத்திடவெறிதலோம்பி
நாந்தகவுழுவனாணிநக்குநீயஞ்சல்கண்டாய்
காய்ந்திலேனென்றுவல்லேகனிமமாக்குன்றிற்பொங்கிப்
பாய்ந்ததோர்புலியின்மற்றோர்பகட்டின்மேற்பாய்வித்தானே.

நாந்தகம் - வான்.

(இ - ள்.) அம்மகதையார்கோன் கண்களிமைத்தலின், நபுலன் அவனை
வெட்டாதே, இவன்மேலேவந்தேனெயென்று நாணி நக்கு, நின்னைக்காய்கின்
றிலேன் ; நீ அஞ்சலென்றுதேற்றித் தன்மாவை ஒருகுன்றினின்றும் ஒருகுன்
றிலே பொங்கிப்பாய்ந்த புலிபோலே அக்களிற்றினின்றும் வேறொரு வெய்ய
களிற்றின்மேலே பாய்வித்தானென்க.

(கருசு)

2259. கைப்படையொன்றுமின்றிக்கைகொட்டிக்குமாணர்ப்ப
மெய்ப்படைவீழ்த்தநாணிவேழமுமெறிதல்செல்லான்
மைப்படைநெடுங்கண்மாலமகளிர்தம்வனப்பிற்குழந்து
கைப்படுபொருளிலாதான்காமம்போற்காணீயீண்டான்.

(இ - ள்.) அவன் அந்நவம்பாய்வித்த களிற்றிலிருந்த குமான் தன் கை
யிற் படைகளொன்றுமின்றாய் மற்போர்செய்தற்குக் கையைத்தட்டி ஆர்த்
தாகை, அவனை வெட்டுதலையாணி அவன்வேழத்தையுமெறியானாய் மீண்டா
னென்க.

மகளிர்தமழகாலே இவர்புணர்தற்குரிய மகளிரென்று நினைத்துச்
சென்று, அவர்க்குப்பொருள்வேட்கையென்கின்ற குதைபாடுண்மைகண்டு,
அக்காலத்து அவர்க்குக் கொடுத்தப் புணர்வேண்டும்பொருளில்லாதவன்
காமம்போலேயீண்டானென்க. அவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்கைப்படை
யொழிய வேறின்மையிற் படைவழங்காதுமீண்டான். இனி மகளிர்தம்
மழகாலே ஒருவனை இவன் புணர்ச்சிக்குத் தக்கானென்று கருதிச்சென்று
தன்கையிடத்தேயுண்டாம் பொருளையுடையவல்லாதானிடத்து அவர்வேட்
கையீடுமாறுபோல மீண்டானென்றுமாம். இது பான்மயக்குவமம். மற்
போர் - எருமைமதமாம். இத்துணையும் நபுலன்போர்கூறினார்.

(கருசு)

ளிற்றுச்சிக்

வேறு.

2260. மண்காவலைமகிழாதவனுடனேபுகழொழிய
விண்காவலைமகிழ்வீர்.நனியுளிரோவெனவிபுலன்
வண்காரிருண்மின்னேயுமிழ்நெய்வாயதொரயில்வான்
கண்காவலகழுதோம்புவதுயராரணியினவும்.

இருளையுடைய காரின் மின்னையேயுமிழும் நெய்தோய்த்த வாயை
புடைய வான். கண்காவல = கண்ணைக்குத்தவ.

(இ - ள்.) விபுலன், கழுகை ஒம்புவதாகிய வானையுயர்த்து மண்காவலை
மகிழாதே இவ்வுலகுடனேபுகழ்நிற்க என்னோடேபொருது விண்காவலை மிக
வும் விரும்பும் வீரருள்ளீரோ? உண்டாயின், மேல் என்னோடு பொருதற்கு
வாருமென்று விளவுமென்க.

நபுலன்சென்றுமீளுதலின், இவன் வினாவிச்சென்றான். (கடுக)

2261. வீறின்மையின்விலங்காமெனமதவேழமுமெறியா
னேறுண்டவர்நிகராயினும்பிறர்மிச்சிலென்றெறியான்
மாறன்மையின்மறம்வாடுமென்றினையாரையுமெறியா
ளுறன்மையின்முதியாரையுமெறியானியிலுழவன்.

(இ - ள்.) அதற்கு எதிர்ப்பாரின்மையின், 1 வேலுழவன், மதவேழத்தை
எறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பரென்றுநினைத்து அதனாலேவெற்றி
யின்மையின் வேழத்தையும் வெட்டாறாய், முன்புவெட்டுண்டவர் தனக்கு
ஒப்பாராயினும் பிறர்படைதீண்டின எச்சிலென்று அவரையும்வெட்டாறாய்,
தனக்கினையாரையும் நிகரன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டாறாய், அந்
மன்மையின், தன்னின்மூத்தோரையும்வெட்டாறாய் நின்றனென்க. (கக0)

2262. ஒன்றாயினும்பலவாயினுமோரோச்சினுளெறிய
வென்றாயினமதவேழமுமுளவோவெனவினவிப்
பொன்றாழ்வரைப்புலிப்போத்தெனப்புனைதார்மிஞிரூர்ப்பச்
சென்றாணிகல்களிரூயிரமிரியச்சினவேலோன்.

(இ - ள்.) அங்கனநின்ற வேலோன், இத்திரளிலேசென்றால் ஒன்றே
யாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டுதற்குப் பலபோரிலும்
வென்று எனக்குப் பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டோவென்றுவினவி
மேருவிலிருக்கிற புலியேதென்னும்படி ஆயிரக்களிறிய மிஞிரூர்ப்ப யானை
யின்மேலே சென்றனென்க.

‘அயிலுழவன்’ (சீவக. ௨௨௬௧), ‘வேலோன்’ என்றது, யானையிலிருந்
துபொருமிடத்து வேல்வேண்டுமென்றுகருதி. (க௬௧)

2263. புடைதாழ்குழைபொருவில்லுயர்பொன்னோலையொடெறிய
வுடைநாடுநெடுகடிவட்டினொடொளிர்வாளினொடொருவ

னடையாரிகரெறிநீயெனவதுவோவெனநக்கான்

கிடையாயினனிவனையெனக்கிராரணமகடையான்

(இ - ள்.) ஒப்பில்லாத உயர்ந்த ஸ்வயயாமட குவழுவின் வலவலக கயிற்றோடும் மிக்க வட்டுடையோடும் வானோடும் ஒருவீரன்வந்து அவனைச் சேர்ந்து, நீயெனக்குறிகர் ; என்னைவெட்டென்றானாக, இவனே உலகெல்லாம் ஒப்பாயினென்று கூறும்படிவளங்கும் ஆணழகையுடைய

‘அதுவோவெனநக்கான்’ என்றது, முற்பட மார்புகொடுத்தானென் னும்புகழை நீ எய்தக்கருதியோ? அப்புகழைத் தாரேனென்றுநக்கானென் றவாறு. (கசுஉ)

2264. இன்னீரினதிரைமேலிரண்டிளவெஞ்சுடரிகலி

சைவைசுழன்றாயிடைவினையாடுகின்றனபோற்

புலகந்திரியாக்

கொண்டனனாருடையாடல்கள்தான் திரிந்தார்.

(இ-ள்.) கடலிடத்தனவாகிய திரைமேலே இரண்டிளவாயிற்று இருந்து அவைதாம் இகலிக் கையிற் பிடித்த மின்னோடே சுழன்று வினையாடுகின்ற வைபோலே நாணிநர் வானினர் தாரினர் மார்பினராய்க் கேட்கத்தைத் திரித்து யானையைக்கொண்டு சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

மின், வாளிற்குவமை.

(கசுந)

2265. விருந்தாயினையெறிநீயெனவிரைமார்பகங்கொடுத்தாற்

கரும்பூணறவெறிந்தாங்கவனின தூழினியெனவே

யெறிந்தாரயிடைபோழ்த்தமையுணராதவனின்ருள்

சொரிந்தார்மலராமங்கையர்தொழுதார்விசும்படைந்தான்.

(இ - ள்.) அங்கனங் களிறோடுதிரிதலிற் சேர்ந்து வெட்டுதல்கடா மையின் வேற்போரைக்கருதி, யான்வந்தபின் வந்தமையின் நீ எனக்கு விருந்தாயினுயாதலின் நீமுற்பட வேலாலெறியென்று விபுலன் தன்மார்பைக் கொடுத்தவற்கு, அவனும் கவசத்தளவறும்படி எறிந்து, இனி எறியுமுறை நினக்கென்றானாக, விபுலனெறிந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டுருவினபடி யை அவன்றனறியாதே விசும்பைச்சேர்ந்தான் ; சேர்ந்து அவன் ஆங்குநின் றான் ; அப்பொழுது அரமங்கையர் மலரைச்சொரிந்தார் ; சொரிந்து தொழு தாரென்க.

விண்ணுலகை விரும்பிய விபுலன் ஈண்டுநிற்க, நல்வினையால் அவன்வின் ணுலகிலேநின்றானென்று தேவர்கூறினார் ; அவன் ஆங்கு நின்றானென்க ; நிலைபெற்றிருந்தநிலையை அவன் அங்கேநின்றானென்றல் உலகவழக்கு. இனி ‘அடைந்தார்’ என்ற பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின் றானென்பதனை யானைமேல் நின்றானென்றல் மரபன்மையின், காலாளாய் இருவருநின்றானெல்வேண்டும் ; அது முற்கூறிய உவமங்கட்குப் பொருந்தா

தாம். அயிலை வானாக்குதல் பொருத்தமின் ௩. இத்துணையும் விபுலன்பொரு
தபடி கூறினார். (௧௬௪)

வேறு.

2266. நித்திலக்குப்பைபோலநிழலுமிழ்ந்திலங்குமேனிப்
பத்திப்பூணணிந்தமார்பிற்பதுமுகன்பைம்பொற்குழி
மொய்த்தெறியோடைநெற்றிமும்மதக்களிற்றின்மேலான்
கைத்தலத்தென்கமேந்திக்காமுகநகண்டிகாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்தப்பூணிலே நித்திலத்
திரள்போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதமுகன், முகபடாத்
தையும் ஓடைநெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், என்கத்தை
யேந்திக் காமுகனைக்கண்டு காய்ந்தானென்க. (௧௬௫)

2267. மாற்றவன்சேனை தாக்கித்தளர்ந்தபின்வன்கண்மள்ள
ராற்றலோடாண்மைதோன்றவாருயிர்வழங்கிவிழ்ந்தார்
காற்றினாற்புடைக்கப்பட்டிக்கடலுடைந்தோடக்காம
ரேற்றினாஞ்சுரக்களெங்குங்கிடந்தவைபோலவொத்தார்.

மாற்றவன் - காமுகன்.

(இ - ள்.) அவன் காய்ந்தவனைக்கண்டு காமுகன்சேனைவந்து தாக்குத்
தலின், பதமுகன்படை கெட்டது ; அதன்பின்பு அதனோடுகொடாதே மீண்டு
நின்ற வன்கண்மள்ளார், ஏறுகிய சுரக்கள்போல வலியும் ஆண்மையும் தோ
ன்றநின்று பொருது பட்டுக்கிடந்தவர்கள், பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டுக்
கடலுடைந்துபோக அச்சுரக்கள் நிலமெங்கும் கிடந்தவற்றை ஒத்தாரென்க.

காற்றுக் காமுகன்படைக்கும், கடல் பதமுகன் படைக்குமுதலாம்.
போல, ஒத்தாரென்ற இரண்டும் உவமவுருபாதலின், போலவென்பதனைமுன்
னே கூட்டுக. (௧௬௬)

2268. தூசலாம்பரவையல்குற்றுணைமுலைமகளிராடி
மூசல்போற்சேனையோடப்பதுமுகன்களிற்றையுந்தி
மாசில்சீர்மழையினெற்றிமாமதி¹ துழைவதேபோற்
காய்சினக்களிற்றினெற்றியாழிகொண்டமுத்தினுனே.

கெட்டபடை மீண்டும் பொருதுகொடுத்தலின், ஊசலோடுவயித்தார்.

(இ - ள்.) 2 தன்முன்னின்ற சேனையோடுதலிற் பதமுகன்பொருளாய்க்
களிற்றைச்செலுத்தி ஆழியைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டுசென்று மழையி
னெற்றியிலே மதிதுழையுமாறுபோலக் காமுகன்களிற்றினெற்றியிலே அழுத்
தினானென்க. (௧௬௭)

2269. பெருவலியதனைநோனான்பிண்டிபாலத்தையெந்தி
யருவரைநெற்றிப்பாய்ந்தவாய்மயிற்றோகைபோலச்

சொரிமதக்களிற்றின்கும்பத்தழுத்தவிறேன் நல்சீறிக்
கருவலித்தடக்கைவாளிற்காணையவெளவினனே.

பிண்டிபாலம் - தலைவிலேபீலிகட்டப்பட்டு எறிவதொரு படை. யானை
சேர்ந்தமையின், வாளாலே வெட்டினான்.

(இ - ள்.) காழகன் அதனைப் பொறுநாய்ப் பிண்டிபாலத்தையெடுத்து
மலைத்தலைவிலேபாய்ந்த தோகைமயில்போலே பதுமுகன்களிற்றின் மத்தகத்
தே அழுத்துதலின் அவன்சீறித் தன்கையில்வாளாலே காழகனைவெட்டினு
னென்க.

பீலையுடையதாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி-பெரியவலி.()

2270. தீமுகத்துமியூம்வேற்கட்சில்லரிச்சிலம்பினுர்தங்

காழகன் தீமுகத்துமியூம்வேற்கட்சில்லரிச்சிலம்பினுர்தங்

பூமுகமாலேமார்பன்பொன்னணிகவசமின்னக்

கோமுகன்கொலைவல்யானைகூற்றெனக்கடாயிடு

மகளிர்தம்மிடத்துக் காழகன். பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச்

பூமுகம்.

(இ - ள்.) காழகன்பட்ட அளவிலே, அவன்மம்பி மாலேமார்பனாகிய
கோமுகன், எந்தமையனைக் கொன்றவனென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவச
மின்னக் களிற்றைக்கடாவினனென்க. (கசுக்)

2271. சாரிகைதிரியும்யானையுழக்கலிற்றாணிதன்மே

லார்கலிக்குருதிவெள்ளமருந்துகள் கழுமியெங்கும்

வீரியக்காற்றிற்பொங்கிவிசம்புபோர்த்தெழுதப்பட்ட

போர்நிலைக்களத்தையொப்பக்குருதிவான்போர்த்ததன்றே.

களம் - இடம். குருதிவான்போர்த்தது - செக்கர்வாநிட்டது.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனஞ்சேறலின், போர்செய்யும் நிலைமை எழுதப்
பட்ட இடத்தை ஒப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலேதிரிகின்ற யானைகள் கடல்
போலும் குருதிவெள்ளத்தையுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரல்
புங்களிறுமெடுத்த பெருங்காற்றாலே பொங்கி விசம்பெங்கும் போர்த்தது
செக்கர்வாநிட்டதென்க. (கஎ0)

2272. சென்றதுதடக்கைதூர்

நின்றவிறகுனிந்ததம்பு

வென்றிகொள்சாங்கண்மூழ்கிமெய்ம்மறைத்திட்டுமின்றோ

குன்றின்மேற்பவழம்போலக்கோமுகன்றோன்றினனே.

(இ - ள்.) பதுமுகன்கை தூணியிலேசென்றது; அப்பொழுது கண்களே
சிவந்தன; புருவங்கள் வளைந்தேநின்றன; வில்லும் வளைந்தது; அம்புகள்கே
ரேசென்றன; அவன்முன்னின்ற படைகளினுயிரெல்லாம் போயின; போ

பின்பு அவன்மேலே அம்புகளாழ்ந்த மெய்யைமறைத்து அதிலே சில உருவிப் போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோமுகன் மின்செறித்தமையிற் பவழம்போலத் தோன்றினனென்க. (க௭௧)

2273. பனிவரைமுனைத்தகோலப் பருப்புடைப்பவழம்போலக் குனிமருப்புதிர்ந்தோய்த்தகுஞ்சரங்கொள்ளவுந்திக் கனிபடுகிளவியார்தங்கதிர்முலைபொருதுசேந்த துனிவரைமார்பன்சீறிச்சுமிகுசாஞ்சிதறினானே.

(இ - ள்.) முலைபொருது சிவந்தமார்பன், பனிவரையிலேமுனைத்த பருமையையுடைய பவழம்போலே குருதிசெறித்த குனிமருப்பையுடைய குஞ்சரத்தைப் போர்கொள்ளும்படிசெலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சிதறினானென்க.

வரைவெறுக்குமார்பன் - கோமுகன்.

(க௭௨)

2274. பன்னலம்பஞ்சிக்குன்றம்படரொரிமுகந்ததொப்பத் தன்னிருகையினாலுந்தடக்கைமால்யானையாலு மின்னுயிர்பருகிச்சேனையெடுத்துக்கொண்டிரியவோட்டிக் கொன்முரண்டோன்றவெம்பிக்கோலைக்களிற்றுழுவனர்த்தான்.

(இ - ள்.) அங்கனஞ்சிதறி, எஃகுதலையுடைய பஞ்சியாகிய மலையை எரிமுகந்த தன்மையையொப்பத் தன்கையாலும் யானையாலும் பதுமுகன்சேனை விசையெடுத்து ஓடும்படிபொருது ஆண்டுப் போகாதுநின்றவருயிரைப்பருகிப் பெரியவலிதோன்ற வெம்பிக் கோமுகன் ஆர்த்தானென்க.

இதனைப் பதுமுகன்பெருதானென்பாருமுளர்.

(க௭௩)

2275. தருக்கொடுகுமாணர்ப்பத்தன்சிலைவனையவாங்கி யொருக்கவன்கையும்வாயுமுளங்கிழித்துமெவந்தோன்றச் சுருக்குக்கொண்டிடவண்ணத்தோன்றலெய்திடுதிலோடு மருப்பிறக்களிறுகுத்திவயிரந்தான்கழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அங்கனம்பொருத செருக்கோடே கோமுகன் வனையை வாயிலேவைத்து ஆர்த்தானாக, பதுமுகன் அதுபொருதே தன்விஸ்லைவலித்துச் சேர்ச்சுருக்குக்கோத்தாற்போலே கையையும் வாயையும்கிழித்தபின்பு அவனுள்ளத்தையுங்கிழித்து ஈர்க்குத்தோன்றும்படி பலஅம்பையும் எய்கிற அளவிலே, கோமுகன்களிறு தன்மருப்பிறும்படி பதுமுகன்களிற்றைக் குத்தலின், அதன்கோளகைபோயிற்றென்க. (க௭௪)

2276. நித்திலமணிவண்டென்னுநெடுமதக்களிறுபாய முத்துடைமருப்புலல்லேயுடைந்துமுத்தொழுக்குன்றின் மத்தகயானைவீழ்ந்துவயிரங்கொண்டொழிந்ததாங்குப் பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பதுமுகன்பகடுபேர்த்தான்.

(பி - ம்.)—1 'பருஉப்புடைப்பவளமேபோல்'

து -ள்.) கோடு புய்க்கலாதுநின்ற அக்களிற்றைப் பதுமுகனேறின
--பதுமணிலண்டென்னுங்களிறு திருகிக்குத்துதலின், முன்பு தைத்துநின்ற
மருப்பு முரிந்து முத்தைச்சொரிந்து முத்தொழுமுகுமையோலே அவ்வியானை
வீழ்ந்து செம்மங்கொண்டு பட்டது ; அப்பொழுது பதுமுகன் தன்களிற்றை
மீட்டானென்க.

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகிய குதம்பை. இத்துணையும் பதுமுகன் பொ
ருதபடிக்கறினார். (களடு)

2277.(ச)பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பங்கியைவம்பிற்கட்டிக்
கொத்தலர்த்தும்பைசூழிக் கோவிந்தன்வாழ்கவென்னுக்
கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்காளைபோய்வேறுநின்றான்
மத்தகயானை மன்னர்வயிறெரிதவழ்ந்ததன்றே.

2278.(உ)மேகலைப்பரவையல்குல்வெள்வளை மகளிர்செஞ்சார்
தாகத்தைக்கவாந்துகொண்டவணிமுலைத்தடத்துவைகிப்
பாகத்தைப்படாதநெஞ்சிற்பல்லவதேயமன்னன்
சேவகன்சிக்கநாதன்செருக்களங்குறுகினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(உ) வைக - வைக. குருகுலத்தைவிளக்குதலானும், சீவகற்கும் உலோக
பாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோவிந்தனைவாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) மகளிரது ஆகத்தை இடங்கொண்டுபெருத்த சாந்தணிந்த
முலைத்தடத்தே தங்காநிற்கவும் அவர்கள்கூற்றிலேசெல்லாத நெஞ்சினையு
டைய உலோகபாலன்சேவகனாகிய சிக்கநாதன் மயிரைக் கச்சாலேகட்டிச்
சூழ வேலையேந்தி வாழ்கவென்னு மின்ன வேறேநின்றான் ; ஆண்டுத் தன்
னெ திர்சென்றோரின்மையின், அக்காளை செருக்களத்தைக் குறுகினான் ;
அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரிதவழ்ந்ததென்க.

பாகம் - பங்கமுமாம்.

(களசு - ஏ)

2279. புனைகதிர்மருப்புத்தாடிமோதிரஞ்செறித்துப்பொன்செய்
கனைகதிர்வானையேந்திக்கால்கழலணிந்துநம்மை
யினையனபட்டனூன்றாவிழைவர்கணினைப்பதென்றே
முனையழன்முளிபுற்கானமேய்ந்தெனநீந்தினானே.

(இ - ள்.) அங்கனங் குறுகினவன், யானைக்கொம்பாற்செய்த ஆசின்
கண்ணே புனைகதிரையுடைய மோதிரத்தைச்செறித்து அவ்வாசிலே பொன்
னிட்டவானையேந்திக் காலிக் கழலாலணிந்து நம்மை இறைவர்கள் நினைத்துக்
கொண்டாடுவது இத்தன்மையவான வெற்றிகளுண்டான நாள்களாலே
யென்று கருதி உலர்ந்தபுற்கானத்தை அழன்மேய்ந்தாற்போலப் போரை
வெட்டிக் கடந்தானென்க.

பாடுகுறித்தலின், வானவாங்கினான். இத்துணையும் சிக்கநாதன்செயல்
னார். (களஅ)

2280. தாரணிபாவைமார்பிற்குங்குமமெழுதித்தாழ்ந்த
வாரி பட்டினங்க
ணைர்.

பயந்தினுமன்.

(இ - ள்.) தாரணிந்த மார்பிலே ஆரமும்பூணும் மின்னாநீர்க்குக் குங்குமத் தையெழுதிப் பட்டினங்கண்ணே அழகுபடக்கிடந்த வல்லிக்கயிறுவிளங்கப் பூணசேனன் வில்லையேந்தினுனென்க.

இருள் கெடுகையினுலே விழிப்ப - ஓடவைக்கையினுலே விளங்க. (க௭க)

2281. ஊனமர்குறடிபோலவிரும்புண்டிமிகுத்தமார்பிற்
பொருட்குறிந்ததாங்கண்

போருட

கானமர்காமனெய்தகணையெனச்சித்தறினே.

(இ - ள்.) இறைச்சிகொத்தும் பட்டடைமார்போல இரும்புமேய்ந்த பசிதீர்ந்து மிகுத்துவைத்த மார்பின் மாலைதாழ் மெய் வளைதலாலே சினை குனிந்தேயின்றது; அப்பொழுது, மகளிரும் மைந்தரும் திரண்டபோரிலே காமனெய்த கானமர்கணையென்னும்படி கணையைச் சித்தறினென்க.

காமன் ஒருவனாய்வின்று பலரையுமெய்தலின், உவமம். (க௮0)

2282. வண்டலைமாலேதாழ்மதுவுண்டுகனித்துவண்கைப்
புண்டலைவேலையேந்திப்போர்க்களங்குறுகிவாழ்த்திக்
கண்பகிகாறுமெந்தைகட்டியங்காரனென்றே
புண்டொலையார்கவேலென்றுறுவலிதாக்கினுனே.

வண்டு அலைமலை-மதுவுண்டு கனித்து வண்டு அலைகிற மலை; நிகழ்காலமுணரலின்றது. களித்தபாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறு

(இ - ள்.) அப்பூணசேனன், வில்லையேந்தி மாலைதாழ்க் கையேந்திக் களத்தைக்குறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்துஞ்சும் ஊழியளவும் வாழ்வானாகவென்றுவாழ்த்தி இவ்வேல் உயிர்களைக் கடுகவுண்டு வயிறு நிறைவதாகவென்றுகூறிப் பொருதானென்க. (க௮௧)

2283. கூற்றெனவேழம்வீழாக்கொடிநெய்தேர்கணூறு
வேற்றவர்தம்மைச்சீருவேந்திரநாழிற்செய்யா
வாற்றலங்குமான்செல்வானலைகடற்றிறாயினெற்றி
பேற்றுமீனிரியப்பாய்ந்தவெறிசுருவேறுபோன்றான்.

(இ - ள்.) பூணசேனன், வீழ்த்து நூறிச்சீறி ஒருகண்மாயம்போலக் கொன்றுகுவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன், கடல்முகட்டில் ஏறுகியமீன்களிரியப் பாய்ந்த சுருவேறுபோன்றானென்க. (க௮௨)

2284. மாலைக்கனும்பல்போலமகளிர் தங்குழாத்திற்பட்டார்
கோலவாட்போருட்பட்டாற்குறுமுயற்கூடுகண்டு
சாலத்தாம்பணிக்கும்பொய்கைத்தாமரைரீராயின்
ஞாலத்தாரண்மையென்னுமெனநகாவருகின் றுளே.

(இ - ள்.) மகளிர்குழாத்தில், மாலைக்காலத்து ஆம்பல்போல மகிழ்ச்சி யுற்றவர்கள், வாட்போரிற்சென்றால் மதியைக்கண்டுமயங்கும் தாமரையின் தன்மையாயிரோயின், ஞாலத்தார் வீரத்தையாளுந்தன்மை என்னுய்முடி யுமென்று நக்கு வாராநின்றனென்க.

இத்துணையும் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல் கூறினார். (கஅ௩)

2285. முடிச்சடைமுனிவனன்றுவேள்வியிற்கொண்டவேற்கண்
மடத்தகைமகளிர்கோலவருமுலையுழக்கச்சேந்து
கொடிப்பலவணிந்தமார்பிற்கோவிந்தன்வாழ்கவென்று
நடத்துவானவனைநோக்கிநகாச்சிலைபாரித்தாளே.

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன் ; இறைவன் தன்னைப்போலேபடைத்த லின், அவனை முனிவனென்றார். ஆன்று தக்கன்வேள்வியைத் தவிர்ப்பான் வேண்டி இறைவன் தானாகப்படைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலுங் கோ விந்தன் ; வேற்கண்மகளிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடியணி கற்குக் காரணமான மார்பினைபுடைய கோவிந்தன்.

(இ-ள்.) கோவிந்தன் வாழ்கவென்று நடத்துகின்ற சிங்கநாதன், பூரண சேனனைநோக்கி நக்கு வில்லைவனைத்தானென்க. (கஅ௪)

2286. போர்த்தெய்த்தோரனாகிப்புலாற்பருந்தார்ப்பச்செல்வான்
சீர்த்தகையவனைக்கண்டென்சினவுவேவின்னுமாரீந்தின்
மார்த்துயிருன்னையுண்ணக்குறையயிருருமென்றான்
கார்த்தவாய்நிறையவெய்தானம்புடெய்துணையொத்தான்.

(இ - ள்.) போர்த்த குருதியனாய்ச் செல்கின்ற பூரணசேனன், சிலைபா ரித்த சிங்கநாதனைக்கண்டு, என்கையில் வேல் இன்னும் வயிறுநிறைந்ததில்லை; உன்னுயிரை ஊற்றியுண்ணக் குறையவயிறுநிறையுமென்று ஆர்த்தவாய் அப் பொழுதேநிறையும்படி சிங்கநாதனெய்தான் ; அப்பொழுது பூரணசேனன் அம்புபெய்துணையையொத்தானென்க. (கஅ௫)

2287. மொய்ப்படுசரங்கண்முழுகமுனையெயிற்றுளிபோல

செப்பிளமுலையினூர்கண்சென்றுலாய்ப்பிறழ்ச்சிநிதித்
கைப்படவெடுத்திட்டாடும்பொலங்கழற்காயுமொத்தான்.

(இ - ள்.) பின்னும் சிங்கநாதனைய்தசரங்கள் சென்றழங்குதலின், ஆளிபோல அப்பணியிலெகிடந்த பூரணசேனன், கழலிதுவடைய காயையு மொத்தானென்க.

பொலஞ்செய்ப்பையொத்த முலையினாழிமென்க; “பொற்பே பொலிவு” (தோல், உரி. சூ. ௩௪) என்றும், “பொன்னென் கிளவி யீறுகெட” (செ புள்ளி மயங்கு. ௧௧) என்றும் சூத்திரஞ்செய்தமையின், பொலம் பொலி வாகாமையுணர்க. கண்பிறழப் பரப்பி ஆடுக்கழலென்க. இத்தணையும் சிங்கநாதனோடுபொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூற்றார். (கௌ)

2288. புணைகதிர்ப்பொன்செய்நாணிற்சூஞ்சியைக்கட்டி நெய்த்தோர்
நனைகதிரெஃகமேந்திநந்தன்வாழ்கென்னநின்
வினையொளிர்காளைவேலைக்கடக்கலார்வேந்தர்நின்றார்

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்த நானூல் தன்மயிரைக்கட்டிக் குருதியால் நனைந்த வேலையேந்தி நந்தட்டன்வாழ்வானாகவென்று நின்றபோரில் விளங் கின காளைகையில் வேலைக்கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்நலர்கள், கடல் கரையினெல்லையைக் கடக்கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன், நந்தட்டன் சேவகன். (கௌ)

2289.

மன்றலமலைநெற்றிமழுகளிறன்றிவீழான்

வென்றியங்கொளிறும்வெள்வேன் மின்னெனவெகுண்டுவிட்டான்
சென்றவேல்விருந்துசெங்கண்மறவனக்கெதிர்கொண்டானே.

(இ - ள்.) களிமன்றி வீழானாய்க் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளானாய் நீலக்குஞ்சியையுடைய ஒருமகன் வெகுண்டு வேலை மின்னென விட்டான்; அங்குஞ்சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டானென்க.

மன்றல : அ, அசை. வென்று புகழ்பார்த்த ஒளிறும் வேல். (கௌ)

2290. மான்வயிரூர்ந்துநோக்கும்வெருவுறுமருளினைக்கிற்

நேன்வயிரூர்ந்தகோதைத்திஞ்சொலார்கண்கள்போலு

முன்வயிரூர்ந்தவெள்வேலொய்யெனப்பறித்துநக்கான்

கான்வ

வ

நாரான்.

நந்து வண்டொலிக்குந் தாரான் - நந்தட்

டன் சேவகன்.

(இ - ள்.) தாரான், மான் வயிறுநிறைந்தபொழுது நோக்கும் அச்சமுற்ற மருணைக்கிளையுடைய மகளிர்கண்கள்போலும் வேலை விரையப்பறித்து இது வுமொரு வேல்பெற்றேமேயென்று நக்கானென்க.

இன், அசை.

(கௌ)

2291. விட்டழல்சிந்திவெள்வேல்விசம்பின்வீழ்மின்னினொய்தாக்
கட்டழனெடுங்கண்யாதுமிமைத்திலன்மகளிரோச்சு
மட்டவிழ்மாலேபோலமகிழ்ந்துபூண்மார்பத்தேற்றுக்

(இ - ள்.) நந்தன்சேவகன் கையில்வேல் அழலைவிட்டுச்சிந்தி மின்னின்
நொய்தாகச்செல்ல அவன் கண்கள் சிறிதுமிமைத்திலன் ; அங்குனமிமை
யாதே நின்று பின்னும் அவன்விட்ட வேல்களையும் மகளிரோச்சும் மாலே
போலே மகிழ்ந்து மார்பிலேயேற்றுச் சாளரமாய்நின்றனென்க.

கட்டியங்காரன்சேவகன் நந்தட்டன்சேவகனோடு பொருதுபட்டான்.
காற்றுப்போம்வழி சாளரமாம் ; “மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும்”
(சீலப். 10 : அ) என்றார் பிறரும். (கக0)

2292. கவிமதங்கடந்துகாமர்வனப்புளிற்றிருந்தகண்ணார்
குவிமுலைநெற்றித்தீந்தேன்கொப்புளித்திட்டபைந்தார்ச்

சவிமதுத்தாமமார்பிற்சலரிதிதாக்கினனே.

(இ - ள்.) செவ்வித்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலரிதியென்னும்வீரன்
புகழுங்கிவிலுர்மதத்தைக்கடந்து அழகுவிற்றிருந்த கண்ணருடைய முலைத்
தலையிலே தேனைக்கொப்புளித்த தாரினையும் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந்
துவதாகிய கடல்போலும் கேள்வியினையுமுடைய சேவகன் கழல்களைவாழ்த்
திப் போரைத்தொடங்கினனென்க.

இவன் சேவகன்றோழன்.

(ககக)

2293.(க)குஞ்சரங்குனியநூறித்தடாயினகுருதிவாடன்

வெஞ்சமநோக்கிநின்றுமிறைக்கொளிதிருத்துவாற்கண்
டஞ்சிமற்றரசர்யானைக்குழாத்தொடமிரிந்திட்டாரே.

2294.(உ)தோட்டுவெண்டொலியன்மலைத்துடியிடைமகளிராய்ந்த
மோட்டுவெண்முத்தமின்னுமுகிழ்முலையுழுதுசார்த்தம்
கோட்டுமண்கொண்டமார்பங்கோதைவாள்குளித்துமூழ்கிக்
கோட்டுமண்கொள்ளநின்றான் குருசின்மண்கொள்ளநின்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) துழைந்தவேல் - பட்டுருவாதவேல். வெஞ்சமநோக்கிநின்று - யாம்
சுவர்க்கமெய்தம்படி வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதி
நின்று ; நோக்கி : இது நோக்கவேக்கம்.

(உ) தோடு - தொகுதி. ஒலியல் - ஒலித்தல். ஆய்ந்த - தெரிந்துகொத்த.
மகளிர்முலையுழுது சார்த்தத் தலையிலேகொண்டமார்பு - சலரிதிமார்பு.

(பி - ம்) — 1 ‘கவிஞர்கருத்தை’ 2 ‘கொளி இத்திருத்து’

(இ - ள்.) அவன் குஞ்சரங்களை வீழ்விட்ட வளைந்தவனைத் தன்னெஞ்
ரின்மேலேப்பறித்து அப்புண்ணிலேசெருதி அவ்வாள் வளைவுக்கு 1 இளக்
கத்தைப் போக்குகின்மனைக் கண்டு அரசர் கெட்டார்; கெடுத்தவன், மகக்கு
இனி வெஞ்சமயிலையென்று கருதி நின்று அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம்
பென்னுநிலைவின்றிக் கை அம்மார்பிற் புண்ணிலே அவ்வாளைப் பலகாலஞ்
செலுத்துதலின், அவ்வாள் முழுதித்தசையைக் குத்தியெடுப்பின்மனை சேவ
கன் மண்பெறநின்றனென்க.

வாள் உருவாதிருத்தலின், தசையைக் குத்தியெடுத்துக் குருதியிலே
நின்றதென்க. கெட்டஅரசர் மீண்வேந்து வெட்டினாரென்பார்க்கு
வாளுக்குளித்து முழுகிற்றென்றல் மரபன்மையுணர்க. இத்தனையும் சலரிதி
பொருதநின்றபடி கூறினார். (ககஉ - ஈ)

2295. எரிமணிக்குப்பைபோலவிருளறவிளங்குமேனித்
திருமணிச்செம்பொன்மார்பிற்சேவகன்சிலையேந்தி
யருமணியரசராவியழலம்பிற் கொள்ளைசாற்றி
ண்டொழுவே ன்.

(இ - ள்.) மேனியையும், மார்பினையுமுடைய சேவகன், சிலையேந்தி
அரசர் கைத் தன்னம்பிலே கொள்ளைகொள்ளார் தன்மையைத் தன்னெஞ்
சிலே அமையப்பண்ணித் தேரையேறினென்க.

செம்பொன், ஆகுபெயர். பார்த்துநின்ற விஞ்சையர்தொழ. (ககச)

2296. கருவளிமுழக்குங்காருங்களைகடலொலியுங்கூடி
யருவலிச்சிங்கவார்ப்புமாங்குடன்கூடிற்றென்னச்
செருவினைகழனிமள்ளார்ப்பொடுசிவணிச்செம்பொற்
புரிவினைமுரசமார்ப்ப்போர்த்தொழிரொடங்கினே.

(இ - ள்.) பெருங்காற்றின்முழக்கும் காரின்முழக்கும் கடலினாலியும்
தம்மிற் கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கஆர்ப்பும் சேரக்கூடிற்றென்னும்படி
செருவினைகழனிமில் வளைமுரசமார்ப்பு ஆர்ப்போடேபொருந்தி வீரரும்
ஆராரித்கப் போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினென்க. (ககரு)

2297. அரசர்தமுடியும்பூணுமாரமும்வரன்றியார்க்கு
முரசமுங்குடையுந்தாரும்பிச்சமுஞ்சமந்துமாவும்
விரைபரித்தேருயீர்த்துவேழங்கொண்டொழுகிவெள்ளக்
குரைபுனற்குருதிசெல்லக்குமான்விற்குனிந்ததன்றே.

‘அரசர்தம்’ என்பதனை எங்குங் கூட்டுக.

(இ - ள்.) வெள்ளமாகியநீர்போலுங்குருதி, முடி முதலியவற்றைஅரி
த்து முரச முதலியவற்றைச்சமந்து மாவையும் தேரையுமிழ்த்து வேழத்தை
யும் மெல்லக்கொண்டொழுகி நடக்கும்படி குமான் வில் வளைந்ததென்க.

இது பொருளின்மறைமை கூறிற்று. (கககூ)

(பி - ம்.) — 1 ‘விளக்கத்தை’

2298. கேழ்கிளரெரிகட்பேழ்வாய்க்கிளர்பெரும்பாம்பு
குழகதிர்க்குழவித்திங்கடுறுவரைவீழ்வதேபோற்
ருழிருந்தடக்கையோடுந்தடமருப்பிரண்டுமற்று
வீழ்தரப்பரந்தவப்புநிழலிற்போர்மயங்கினாரே.

(இ - ள்.) அதுகுனிந்தபொழுது, பெரும்பாம்போடே இரண்டுஇளம் பிழை மலையினின்றும் வீழ்ந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்டுமற்று யானையினின்றும் வீழும்படி பரந்த அம்பினிழலாலே அரசர் மனங்கலங்கிப் போரையறிந்திலரென்க. (கக௭)

2299. ஆடவராண்மைதோற்றமுமணிகிளர்பவழத்திண்கை
நீடெரிநிலைக்கண்ணாடிப்போர்க்களத்துடைந்தமைந்தர்
காடெரிகவரக்கல்லென்கவரிமாவிரிந்தவண்ண
மோடக்கண்டிருவப்பைந்தாரரிச்சந்தனுரைக்கின்றானே.

(இ - ள்.) ஆடவராண்மைதோற்றம் நிலைக்கண்ணாடியாகிய போர்க்களத்தே நெஞ்சுடைந்த மைந்தர் காட்டை எரிகவரக் கவரிமா ஓடினாற்போல ஓடக்கண்டு கட்டியங்காரனமைச்சனாகிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழிகூறலின்ற

கண்ணாயில் அழகும் அழகின்மையும் தோன்றுமாறுபோலக் களத்தி லும் ஆண்மையும் ஆண்மையின்மையுந்தோன; மிக்கவீரன்மையின், கவரிமா உவமமாயிற்று. (கக௮)

2300. மஞ்சிவர்மின்னனூர்தம்வாலரிச்சிலம்புகுழந்து
பஞ்சிகொண்டெழுதப்பட்டசேறடிப்பாய்தலுண்ட
குஞ்சியங்குமர்தங்கண்மறம்பிறர்கவர்துகொள்ள
வஞ்சியிட்டோடிப்போகிணண்மை¹யார்கண்ணதம்மா.

(இ - ள்.) அவன், இதனைக் கேட்பீராக; மைந்தர்! மகளிருடைய சேறடி யாலே பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடைய குமரர் தம்வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள ஒவிராயின், இனி ஆண்மை யாரிடத்ததென்றானென்க.

சிலம்புகுழப்பட்டு எழுதின அடி. நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரிலும் ஆட வராக வேண்டுமென்றான். குமரர், முன்னிலைப்படாக்கை. கேட்பிக்குமிடத் தேவருகின்ற அம்மவென்னுமசைச்சொல், “உரைப்பொருட் கிளவிநீட்டமும் வரையார்” (தோல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௧௦) என்றதனால், அம்மாவெனநீண்டு, அத, “விளியொழி கொள்ப” (ஹி. விளிமரபு, சூ. ௩௬) என்றதனால், அம்மா மைந்தீரோனநின்றது; முற்கூறிய மைந்தரை விளித்தாலும்; “அம்ம வாழிகேளிர்” (அகநா. ௧௩௦) என்றும்போல ஈண்டும் பன்மையுணர்த்திற்று. (.)

2301. உழையினமுச்சிக்கோடுகலங்குதலுற்றபோதே
விழைவறவிதிர்த்துவிசிவிட்டெறிந்திடுவதொப்பக்

(பி - ம்.)—1 ‘யார்க்கானதம்மா’ 2 ‘எறிந்திட்டதொப்ப’

கழலவருள்ளமஞ்சிக்கலங்குமேலதனைவல்லே
மழைமினின் க்கியிட்டுவன்கண்ணராபவன்றே.

உழைமினம், கழலவர், எழுவாய். இட்டு - போகட்டு.

(இ - ள்.) வீரர் தம்முள்ளம் உடம்பின்மேல் வேட்கையாலே அட...
கைவிடுதலஞ்சிக் கலங்குமேல், உழைமான் தலைந்கோடு கழலுக்காலத்து
அதன்மேல் வேட்கையால் மனம் கலங்குதலுந்நபொழுதே அதனைத்திலே
வேட்கையதும்படிவிட்டு அதனை அசைத்து வீசிப்போகடுத்தன்மையையொ
ப்ப, அவர் அவ்வுடம்பின்மேலே வேட்கையை உல்லேந்க்கி மின்போல் தோ
ன்றினவாய் தெரியாமல் மறைத்திட்டு வன்கண்ணராவர் ; அது தாமக்கும்
வேண்டுமென்றானென்க. (உ-00)

2302. தற்புறந்தந்துவைத்தலைமகற்குதவிவீந்தார்
கற்பகமாலேசூட்டிக்கடியரமகளிர்த்தோய்வார்
பொற்றசொன்மாலேசூட்டிப்புலவர்கள்புகழக்கன்மே
னிற்பார்தம்வீரந்தோன் நெடும்புகழ்பார்ப்பியென்றான்.

(இ-ள்.) வீரர்தாம், தம்மைப்பாதுகாத்து இவர் இடுக்கணவந்தால் உத
வுவரென்றுவைத்த தம்தலைவற்கு அங்கனமுதலி வீரந்தோன் தப் புகழ்பார்ப்பி
வீந்தால் அவர்தாம் சுவர்க்கத்தேசென்று அரமகளிரைக் கூடுவர் ; அதுவேய
ன்றி இவ்விடத்தே புலவர் சொன்மாலையைசூட்டிப்புகழக் கன்மேல்நிந்தார் ;
ஆதலால், நமக்கும் இவை எய்தலாமென்றானென்க. (உ-0க)

2303. பச்சிரும்பெஃகிட்டாங்குப்படையைக்கூர்ப்பிடுதலோடு
கச்சையுங்குமலும்வீக்கிக்*காஞ்சனத்தனிவம்வாய்க்கிட்
டச்சுறமுழங்கியாராவண்ணலங்குமரன்கையு
ணச்செயிற்றம்புதின்னநாளிரையாகலுற்றார்.

(இ-ள்.) உருகின இரும்பிலே எஃகுவைத்தாற்போலப் படையை அவன்
அங்கனம் கூர்மையிட்ட அளவிலே அவர் வீக்கி இட்டு முழங்கி ஆர்த்துச் சேவ
கன்கையிலம்புண்ணத் தமதுநாள் அதற்கு இரையாதலையுற்றானென்க.

2 பொற்றனிவம் - பொற்கிணனம் அம், அசை. (உ-0உ)

2304. வடதிசையெழுந்தமேகம்வலனுராய்மின்னுச்சூடிக்
குடதிசைச்சேர்ந்துமாரி குளிறுபுசொரிவதேபோற்
படர்கதிர்ப்பைம்பொற்றிண்டோர்பாங்குறவிமைப்பினூர்ந்தா
னடர்சிலையப்புமாரிதாரைநின்றிட்டதன்றே.

(இ - ள்.) அவர் அங்கனம்வருதலின், சேவகன் தேரை அமுகுபெறவேறி
னன் ; அப்பொழுது அப்புமாரி, தாரைமாரிசொரியுந்தன்மைபோல் மாறாது
நின்றதென்க.

* முன்னும், "செம்பொன் வாயுளிட்டு" (சீவக. எஎஅ) என்றார்.

(பி - ம்.) — 1 'ஆவரன்றே' 2 'பொற்றெனிவம்'

வடதிசையெழுந்தமேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்ந்து மின்
னைக்குடி முழங்கி மாரியைச்சொரிவதுபோலென்க. (உ௦௩)

2305. அற்றுவிழ்தலைகளையாணையுடலின்மேலழுந்திநின்ற
பொற்றதிண்சரத்திற்கோத்தபொருசாரந்தாள்களாகத்
தெற்றிமேற்பூத்தசெந்தாமரைமலர்போன்றசெங்கண்
மற்றத்தாதுரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினமொத்தவன்றே.

(இ-ள்.) அவ்வம்பால் அற்றவீழ்கின்ற தலைகள் பட்டயாணைகளின்மேல்
நின்ற பொலிவையுடைய சரங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்பு தாள்களாகத்
திண்ணைகளிலே பூத்த செந்தாமரைமலரை ஒத்தன ; அவற்றின்கண்கள்
அப்பூவின் வண்டினத்தை ஒத்தனவென்க.

ஏவன்மையிற் சரத்திற் கோக்க எய்தான். (உ௦௪)

வேறு.

2306. திங்களோடுன்குன்றெலாந்துளங்கிமாநிலஞ்சேர்வபோற்
சங்கமத்தகத்தலமரத்தரணிமேற்கன்றழியவும்
பொங்குமாநிரைபுரளவும்பொலங்கொடேர்பலமுறியவுஞ்
சிங்கம்போற்றொழித்தார்த்தவன்சிறுவர்தேர்மிசைத்தோன்றினார்.

(இ-ள்.) அதனைக்கண்டு கட்டியன்காரன்புதல்வர், சிங்கம்போலே கோ
பித்து ஆர்த்து அழியவும் புரளவும் முறியவும் தோன்றினாரென்க.

சீவகன்படை இங்ஙனம்பட அவர் தோன்றினாரென்க. திங்களோடே
குன்றுகளெல்லாம் சேரவிழ்ந்தாற்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக்
களிறுகள்விழ்ந்தன. (உ௦௫)

2307. சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்களந்தொகைதாம்பல
குங்குமக்கதிர்க்குழவியஞ்செல்வனோடுன்பொருவபோன்
மங்குன்மின்னெனவள்ளறேர்மைந்தர்தேரோடுமயங்கலின்

(இ-ள்.) குங்குமம்போலும் கதிரையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்த
னம்போலும் தண்கதிரைச்சொரிநிற பலதிங்களந்தொகைதாம் சேரப் பொரு
வனபோலே வள்ளல் தேரோடே மைந்தர்தேரும் மயங்குதலின், சரம்
மிடைதலாலே கதிர் மறைந்ததென்க. (உ௦௬)

2308. குருதிவாளொளியரவினற்கொள்ளப்பட்டவெண்டிங்கன்போற்

பொருவிவீழ்வளிமுழக்கினற்பூமிமேற்சனநடுங்கிற்றே
யாவவெஞ்சிலைவளைந்ததேயண்ணல்கண்ணமுலுமிழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) அவன் குருதிபோலும் மிக்க ஒளியையுடைய செம்பாம்பா
லே கொள்ளப்பட்ட திங்கள்போலக் கையாலே வலம்புரியைப்பிடித்து வாயி

டத்தேவைத்து முழக்கின அளவிலே, கிழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத காற்
றின்முழக்காலே சனம் நடுங்கிற்று; அப்பொழுது வில்தும்வளைத்தது; கண்
னும் அழலையுமிழ்ந்ததென்க.

திருவ: அ, அசை; திருத்திகழ்ந்த அக்கடலுமாம். (௨௦௭)

2309. ¹கங்கைமாக்கடற்பாய்வதேபோன்றுகாளை தன்கார்முக
மைந்தார்த்தவர்வாயெலாநிறையவெஞ்சாங்கான்றபி
னெஞ்சம்²போழ்ந்தழலம்புணர்நீங்கினருயிரீண்முழைச்
சிங்கவேறுகன்கிடந்தபோற்சிறுவர்தேர்மிசைத்துஞ்சினார்.

(இ - ள்.) சீவகன் வில், கங்கை கடலிலே ஆயிரமுகமாகப் பாடிந்தன்மை
யையொத்து மைந்தர் ஆர்த்தவர்வாயெல்லாநிறையும்படி அம்பைக் கான்ற பி
ன்பு சில அம்புகள் அவர்நெஞ்சைப் பிளந்து உயிரையுண்டலின், உயிரீந்சப்
பட்டாராய் முழைகளிலே சிங்கவேறுகிடந்தாற்போலே சிறுவர் தேர்மிசை
யிலே பட்டுக்கிடந்தாரென்க.

நீங்கினார், வினையெச்சமுற்று. இத்தினையும், கட்டியங்காரத்து உதவி
யான அரசருடனும், அவன்படைத்தலைவருடனும், ³ அவன்புதல்வர் அணி
வகுத்துவந்தவருடனும் சீவகன் பொருதபடி கூறினார். (௨௦௮)

2310. நிவந்தவெண்குடைவீழவும்வேந்தர்நீள்விசம்பேறவு
முவந்துபேய்க்கணமாடவுமோரிகொள்ளைகொண்டிண்ணவுங்
கவந்தமெங்கணுமாட^௧
சிவந்தசீவகசாயிகண்புருவமும்முரிமுரிந்தவே.

இதுமுதலாகத் தனியே பதமவியூகம்வகுத்துநின்ற கட்டியங்காரனுடன்
சீவகன்பொருகின்றமை கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) குடைவீழவும், அவனைச்சூழ்ந்தவேந்தர் விசம்பையேறவும்,
ஆடவும், உண்ணவும், குறைத்தலை எங்குமாடவும், களிதும் மாவும் கவிழவும்
சீவகசாயி கண்கள்சிவந்தன; அவற்றிற்கு உதவியாகப் புருவமும் முரிதலைச்
செய்தவென்க.

எச்சங்கள், எதிர்காலநோக்கின. குறையாகிய தலையையுடையதனைக்
குறைத்தலையென்றது ஆகுபெயர். அவன் படைவகுப்பைக்கண்டு சீவகற்குக்
கோபம் நிகழ்ந்தமை கூறினார். 'முரிமுரிந்த' என்பதனை, "அணியலுமணிந்
தன்று" (புறநா. கடவுள்வாழ்த்து) என்றும்போலக்கொள்க. (௨௦௯)

2311. பொய்கைபோர்க்களம்புறவிதழ்புலவுவாட்படைபுல்லித்
ழையகொல்களிறகவிதழரசரால்விதன்மக்களா
மையில்கொட்டையம்மன்னனாமலர்ந்ததாமரையரிசையாற்
பையவுண்டபின்கொட்டைமேற்பவித்திரத்தும்பிபறந்ததே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ்
வாட்படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லியவிதழ் களிறாக, உள்ளிற்சிறியவிதழ்

(பி - ம்.) — ¹ 'கங்கைமால்' ² 'பொங்கழல்' ³ 'அவனுடனும்அவன்புதல்
வரதனியைவகுத்து'

அரசராக, அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானாக மலர்ந்ததொரு பதும விபூகத்தை முறையாலே மெல்லக் கொன்றபின்பு அக்கொட்டைமேலே தும்பி பறந்ததென்க.

குலனுங்குணனுமுதலியன தூயனென்பது தோன்ற, 'பவித்திரத்தும்பி' என்றார். (உக௦)

வேறு.

2312. கலைமுத்தங்கொள்ளுமல்குற்கார்மழையின்னனூர்த
முலைமுத்தங்கொள்ளச்சார்தமழிந்துதார்முருகுவிம்மு
மலைமுத்தங்கொள்ளுமார்பின்மன்னனுங்கண்டுகாய்ந்தான்
சிலைமுத்தங்கொள்ளுந்திண்டோட்செம்மலுந்தீயிற்சேந்தான்.

(இ - ள்.) மேகலைபொருந்துதலைக்கொள்ளும் அல்குலையுடைய மகளிர் தம்முலைகன்புல்லுதலிற் சார்தமழிந்து தாரிற்றேன் விம்மு மார்பினையுடைய மன்னனும் சேவனைக்கண்டுகாய்ந்தான் ; விற்பொருந்துந் தோளினையுடைய சேவனும் அவனைக்கண்டு தீப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை உவமிக்கப் பொருந்துமாற்பு. (உகக)

2313. தன்மதந்திவண்டவண்டுதங்கியகாட்டுள்வேழம்
பின்மதஞ்செறித்திட்டஞ்சிப்பிடிமறந்திரிந்துபோகும்
வென்மதக்களிற்றுவெய்யவசனிலேகத்தின்மேலான்
யின்னுமிழ்மாலேவேந்தன்வீரற்குவிளம்பினானே.

(இ-ள்.) தன்மதத்திலே ¹தினைத்த தேனினம்போய்த் தங்கிய காட்டிலே வேழங்கள் அவற்றின்நாற்றத்தாலே அஞ்சி மதஞ் ²செறித்துப் பிடியையமறந்து கெட்டுப்போதற்குக் காரணமான களிஞ்சிய அசனிலேகத்தின் மேலானாகிய வேந்தன் சேவனனுக்கு ஒருமொழி கூறினானென்க.

இதனால், யானையின்வலிகூறினார். (உகஉ)

2314. நல்வினையுடையநீரார்நஞ்சுண்ணமுதமாகு
மில்லையேலமுதுநஞ்சாயின்னதால்வினையினுக்கங்
கொல்வவ்யானிவனையென்றுமிவன்கொல்லுமென்னையென்று
மல்லனந்நைத்தல்செல்லாரா

(இ - ள்.) நல்வினையுடையார் பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதாவும் கொல்லாது ; அந்நல்வினையின்றேல் தானழியாதிருத்தற்கு உண்ட அமிர்தம் கொல்லும் ; இருவினையினுக்கம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது ; ஆதலின், அறிவுடையார், யான் இவனைக்கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வென்றும் பொருளால்லன நனை யார் ; ஆதலின், இது நினைசெயலென்று கருத வேண்டா வென்றானென்க.

என்றது : தன்சிறையை அவன் தெய்வத்தால் நீக்கினதன்மையையும், தனக்கு அரணாகவிட்டவியூகம் பட்டதன்மையையும் காட்டியபடி. (உக௩)

2315. அகப்படுபொறியினரையாக்குவாரியாவரம்மா
மிகப்படுபொறியினரவெறியராச்செய்யலாமோ
நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தாநடுங்கச்சட்டிடுதலுண்டே
பகைக்கதிர்ப்பருதிசந்துமாலியும்பயத்தலுண்டே.

(இ-ள்.) நீகளாய், நின்கையிலே அகப்படுதற்குக் காரணமான தீவினையுடையாரை ஆக்குவாரியாரென்று தன்புதல்வர் பட்டமைகருதிக் கூறினான். ஆதற்கு வேண்டுமென்னையுடையாரை வெறுவியராக்கலாமோவென்று அவர்கள் துற்றுவராலும் நின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிற்றேயென்று கூறினான். இங்ஙனம் என்புதல்வர் நின்கையாலே படுதலின், இனி ஞாயிறும் தன் தன்மைதிரிந்து தட்பமுடைத்தாதலும் உலகிலேயுண்டாம். நீ அவரைக்கோறலின், மதியும் 1 தன் தன்மைதிரிந்து வெவ்விதாதலும் உலகிலுண்டாமென்று அவரை வியந்து கூறினானென்க.

ஏகாரங்கள், தேற்றம். பகை - மதிக்குப்பகை. (உகச)

2316. புரிமுத்தமாலிப்பொற்கோல்விளக்கினுட்பெய்தநெய்யுந்
திரியுஞ்சென்றற்றபோழ்தேதிருச்சுடர் தேம்பினல்லா
லெரிமொய்த்துப்பெருகலுண்டோவிறுவினைசென் றுதேய்த்தாற்
பரிவுற்றுக்கெடாமற்செல்வம்பற்றியாரதனைவைப்பார்.

புரி - வடம். கோல் - தண்டு.

(இ - ள்.) நெய்யும் திரியும் மாண்டபொழுதே அழகிய விளக்கு அவிதலன்றி நெருப்புச்செறிந்த மிகுதலுண்டோ? அதுபோலப் பெரிய நல்லினை மாண்டாற் செல்வம் கெடாதபடி அதனைப்பிடித்துவைப்பார் யாவருமில்லை; ஆதலின், இது நின்செயலன்றிகாணென்றானென்க.

முன்னே, “மொய்யமர்பலவும்வென்றான்” (சீவக. ௨௦௫), தன்புதல்வர் குழக்கிடக்கின்றமை கண்டும் செற்றமிக்கு மேற்செல்லாது இங்ஙனம் கூறினான்; அரசகுலம்னமையின். (உகடு)

2317. நல்லொளிப்பவளச்செவ்வாய்நன்மணியெயிறுகோலி
வில்லிடநக்குவீரனஞ்சினுயென்னவேந்தன்
வெல்வதுவிதிதியினாகும்வேல்வரிணிமைப்பேனாயிற்
சொல்லிநீநகவும்பெற்றாய்தோன்றன்மற்றென்னையென்றான்.

(இ - ள்.) சீவகன் அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனம் குறைந்தேறிப்பனுவலின், கோறல் அரிதென்ற கருதி, அவற்குச் செற்றமிகும்படி பெருகச்சிரித்து, நீ அஞ்சினுய்காணென்ன, வேந்தன் கூறுவான் : வெல்லுந்தன்மை விதியாலுண்டாம்; அது யான்கூறேன்; தோன்றல்! நின்கையில் வேல்வந்தால் இமைப்பேனாயின், ஈண்டு என்னைக்கூறிய அஞ்சினுயென்ற சொல்லை ஆண்டுக் கூறி நீ சிரிக்கவுங்கடவை என்றானென்க.

பெற்றாய், காலமயக்கம்.

(உகசு)

2318. (க) பஞ்சிமெல்லடியினுர்தம்பாடகந்திருத்திச்சேந்து
நெஞ்சநொந்தழுதகண்ணீர்துடைத்தவினிறைந்தகோல
வஞ்சனக்கலுழியஞ்சேருடியகடகவண்கை
வெஞ்சிலைகொண்டிவெய்யவுருமெனமுழங்கிச்சொன்னா

வேறு.

2319. (உ) இல்லாணையஞ்சிவிருந்தின்முகக்கொன்றநெஞ்சிற்
புல்லாளனாகமறந்தோற்பினெனப்புகைந்து
வில்வாளமுவம்பிளந்திட்டுவெகுண்டிநோக்கிக்
கொல்லாணையுந்திக்குடைமேலுமொர்கோரெடுமீத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) திருத்திச் சிவந்து கண்ணீர்துடைத்தலின் அஞ்சனமாகிய கலக் கத்தையுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்தகோலத்தையுடைய கை.

(உ) அமுவம் - பரப்பு.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்கூறிக் கையிலே வில்லையெடுத்து உருமென்முழங்கி, மறம்-தோற்றமெனின், மனையாணையஞ்சி விருந்தின்முகத்தை மகிழ்ச்சிசெய்யாதுவிட்ட புல்லாளனாகக்கடவேனென்று வஞ்சினஞ்சொன்னான்; சொல்லிப் புகைந்து பிளந்து நோக்கி உந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின் 1 மேலே சீவகனையுங்கொல்லக்கருதி ஓரம்பைத் தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடை கவித்தலின், குடையிட்டுநிற்பதன்மேலுமெனவே அவனைக்கொன்றமை கூறிற்றாம். இனி, 'மேலும் வழங்கினானே' என்று பாடமோதி, சீவகனைய்தமை பொறுது கட்டியங்காரன் அம்புதொடுத்தானென்பாருமுளர். (உக௭ - அ)

2320. தொடுத்தாங்கவம்புதொடைவாங்கினிடாத்முன்ன
மடுத்தாங்கவம்புஞ்சிலையும்மதனாணுமற்றுக்
கடுத்தாங்குவீழக்கதிர்வான்பிறையம்பினெய்தான்
வன.

(இ-ள்.) சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆங்குத் தொடுத்த அவ்வம்பைத் தொடையை நிரம்பவாங்கி விடுத்தருமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர அவ்விடத்தேயற்றுக் கோபித்துப்போனாற்போல வீழும்படி ஏய்தானென்க.

'தொடுத்த', 'வடித்த' என்பன விகாரம். கடுத்த-கடுகியென்றுமாம்.

2321. அம்புஞ்சிலையும்முத்தானென்றமுன்றுபொன்வான்
வெம்பப்பிடித்துவெகுண்டாங்கவன்றேரின்மேலே
பைம்பொன்முடியான்படப்பாய்ந்திடுகென்றுபாய்வான்
செம்பொன்னுலகினிழிகின்றவொர்தேவனெத்தான்.

(பி - ம்).—1 'மேலும்' 2 'எல்லாமெடுத்தாங்குவம்பு'

(இ-ள்.) பொன்முடியான், அம்பையும்விலையும் அவனறுத்தானென்று வெகுண்டு வாணமுன்று வெம்பும்படி பிடித்துச் சீவகன் தேரிலேபட்டுக் கிடக்கும்படி அத்தேரிடத்தே பாயக்கடவேனென்று பாய்கின் நவன், யானே யினின்றும் போந்தபொழுது, நல்லிணையுலர்து பொன்னுலகினின்றும் போது கின்ற ஒருதேவனை ஒத்தானென்க. (உஉ௦)

2322. மொய்வார்முழலார்முலைப்போர்க்களமாயமார்பிற்
செய்யோன்செழும்பொற்சரஞ்சென்றனசென்றதாவி
வெய்தாவிழியாவெருவத்துவர்வாய்மடியா
மையார்விசும்பின்மதிவீழ்வதுபோலவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) மகளிர்முலைக்குப் போர்க்களமாகிய மார்பிலே சீவகனம்புகள் சென்றனவாக, அவனது ஆவிசென்றது ; அப்பொழுது விழித்துக் கண்டார் வெருவ வாயைமடித்து விசும்பினின்றும் மதிவீழ்ந்தன்மைபோல வீழ்ந்தான்

சச்சந்தனை, “வெஞ்சுடரினண்டகையலிந்தான்” (சீவக. உஅக) என்று பிறிதோடு உவமை கூறிப்போந்து, அவன்புதல்வன் அவனேயாமாதலின், ஈண்டும் சீவகனைச் செய்யோனென்று ஞாயிறுக்கி அஞ்ஞாயிற்றின் முன்னர் மதி நிலலாதே கெடுமென்பதுதோன்ற, ‘மதிவீழ்வதுபோல வீழ்ந்தான்’ என்றார். மேகத்தை யானைக்குவமைகூறினர். இதனால், சச்சந்தன்பட்ட அன்று தொட்டு இன்றளவும் கட்டியங்காரன் கொடுங்கோ லிருள்பரப்ப அர்சாண்ட தன்மையும், அதுதான் இராக்காலத்தே இருள்பரந்துநிற்ப மதியாண்ட தன்மைத்தென்றும் கூறினர். (உஉ௧)

வேறு.

2323. கட்டியங்காரனென்னுங்கலியரசழிந்ததாங்குப்
பட்டவிப்பகைமைநீங்கிப்படைத்தொழிலொழிகவென்னுக்

ள்.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனென்னும் கலியாகிய அரசு பட்டது ; இனி மாறுபாடுநீங்கிப் போர்த்தொழிலொழிகவென்று அவ்விடத்தே முரசைக்கொட்டினார் ; அதுகேட்டு வீரார்த்தனர் ; அப்பொழுது மண்மகள், குருதியாகிய கண்ணீரைச்சொரிந்து அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டாளென்க.()

2324. ஒல்லைநீருல்கமஞ்சவொளியுமிழ்பருதிதன்னைக்
கல்லெனக்கடலினெற்றிக்கவுட்படுத்திட்டுநாகம்
பல்பகல்கழிந்தபின்பைப்பன்மணிநாகந்தன்னை
வல்லவாய்போழ்ந்துபோந்தோர்மழகதிர்நின்றதொத்தான்.

(இ - ள்.) நாகம் ஒளியுமிழ்பருதியை உலகமஞ்சும்படி கடலிலே கடுக விழுங்குகையினாலே அப்பன்மணிநாகத்தைப் பலநாட்கென்றபின்பு வாயை பிள்ளந்து போந்து அக்கதிர் நின்ற தன்மையையொத்தான் சீவகனென்க.

அது, “மந்திரிமாநாகமுடன்விழுங்கிற்று” (சீவக. ௨௯௦) என்றதனை. இது, தந்தைபுதல்வனுய்ப்பிறப்பென்னும் விதிபற்றிக்கூறினார். (௨௨௩)

2325. கோட்டுமீன்குழாத்தின்மள்ளரிண்டினர்மன்னர்குழந்தார்
மோட்டுமீன்குழாத்தினெங்குந்தீவினைமொய்த்தமுத்த
மாட்டுநீர்க்கடலினூர்த்ததணிநகர்வென்றிமாலை
கேட்டுநீர்நிறைந்துகேடில்வசையைகண் குளிர்த்தவன்றே.

கோட்டுமீன் - சுரு. மோட்டுமீன் - உடு. முத்தை அலைக்கின்ற நீர். இன்கள், பொரு. கனவுபுணையாக இறந்துபடாதிருத்தலின், ‘கேடில்வசையை’ என்றார். மாலை - ஒழுங்கு.

(இ - ள்.) மள்ளர் ஈண்டினார்; அரசர் குழந்தார்; விளக்குமொய்த்தன; நகர் ஆர்த்தது; வசையை வெற்றியொழுங்கைக்கேட்டு அரசனைநினைத்தலின், கண் நீர்நிறைந்து பின்பு குளிர்த்தனவென்க.

அவன் புதல்வரைக்கொன்று பின் அவனைக்கொன்றதனை, ‘ஒழுங்கு’ என்றார். (௨௨௪)

2326. அணிமுடியரசர்மாலையழனுதிவாள்களென்னு
மணிபுனைகுடத்தினெய்த்தோர்மண்ணுநீர்மருளவாட்டிப்
பனைமுலைப்பைம்பொன்மலைப்பாசிழைப்பூயிதேவி
நினைமுலையேகமாகநுகரியவெய்தினுனே.

(இ - ள்.) முடியினையும் மாலையினையும் குருதிதோய்ந்த வாள்களையுமுடைய நெருப்பினது கொழுந்தென்னுமரசர், சீவகனை மணிபுனைகுடத்தின் மண்ணுநீராலே ஆட்ட, அவன்நிலமகள்முலையைப் பொதுவதற்கு அவனைப் பொருந்தினுனென்க.

ஆட்டி - ஆட்ட. இது வீராபிடேகம். முலையினையும், மாலையினையும், இழையினையுமுடைய நிலமகள். இனி அரசரைக்கொண்டு வாள்களென்னுங்குடத்தின் நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீராலே மண்மகளையாட்டுவித்துஅவனை யெய்தினுனென்பாருமுளர். (௨௨௫)

௧௦.—மண்மகளிலம்பகம் முற்றிற்று.

ப தி ரெ ன் ரா வ து ம க ளி ல ம் ப க ம்.

2327. கண்ணாடியன்னகடிமார்பன்சிவந்துநீண்ட
கண்ணாடிவென்றுகனங்கண்டிநியமமுற்றிக்
கண்ணாடிவண்டிபருகுங்கமழ்மாலைமூதூர்க்
கண்ணாடியானையவர்கைதொழச்சென்றுபுக்கான்.

கண்ணாடி, தன்னைச்சேர்ந்தவர் செயலாயே இருக்குமாறுபோல இம்மார்பும் தன்னைச்சேர்ந்த மகளிர்செயலாயே இருத்தலின், 'கண்ணாடியன்ன மார்பன்' என்று இன்பச்சிறப்புக் கூறினார்; கடி - வரைவு; "கையுங் காலுந் துக்கத் தூக்கு, மாடிப் பாவை போல, மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே" (குறுந். அ) என்றும்போல; கண்ணாடிபோல முதுகுக்காட்டாத மார்பு நென்பாருமுளர்; பகைவர் வீரத்தினழகை விளக்குமாற்புமாம். கண் ஆடி வென்று - கண் எல்லாரிடத்தும்உலாவி வென்று; "காலாடுபோழ்தின்" (நாலடி. ககங) என்றும்போல. நியமமுற்றி-கனவேள்விமுதலியன முடித்து. முன்னே மஞ்சளமாடுதலிற் பின் கனவேள்விமுடித்தான். கள் நாடி-கள்ளைத் தேடி. மாலைகளணிந்த மூதூர்க்கண்ணே. ஆடு யானையவர் - வெற்றியானையுடையவர்.

(இ - ள்.) மார்பன், நியமமுற்றி மூதூரிலே சென்றுபுக்கானென்க. (க)

2328. கூடார்புலியுமுழைக்கோளரியேறுமன்ன
கூடார்மெலியக்கொலைவேனினைந்தானையேத்திக்
கூடாரமாலைக்குவிமென்முலைக்கோதைநல்லார்
கூடாரமாடமயில்போலக்குழீயினாரே.

கூட்டிலேயிருந்த புலியையும் முழையில்அரியையுமொத்த பகைவரென்றது, சூரபன்மனையும் ஒழிந்த அவணரையும்; அவர்வருந்தும்படி வேல் "அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர், மாமுதமிழந்த.....சேஎய்" (முருகு. டுக - சுக) என்றார்; தேவர், இவனுக்கு முருகனென்று ஒருபெயர் கூறினார்; மேலும் "திருமால்போந்தான்" (கீவக. உருசுக) என்பர்.

(இ - ள்.) கூடின் ஆரமுதலியவற்றையுடைய நல்லார், சீவகனை ஏத்திக் கூடகாரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போலத் திரண்டாரென்க.

கூடாரம் - கூடகாரம்; நெற்கூடுகள்.

(உ)

வேறு.

2329. மாலைச்செற்றான்மக்களொடெல்லாமுடனேயிம்
மாலைச்செற்றான்வைந்துனையம்பின்னிவனென்பார்

மாலைக்கின்றேமாய்ந்ததுமாயாப்பழியென்பார்
மாலைக்கேற்றவார்குழல்வேய்த்தோண்மடநல்லார்.

மால் - சச்சந்தன்.

(இ - ள்.) நல்லார், கட்டியங்காரனை மக்களோடு எல்லாருஞ்சேர இம் மாலைக்காலத்தே அம்பாலே இவன் கொன்றானென்பார்; குணமாலைக்கு மாயாப்பழி இன்றே மாய்ந்ததென்பாராயினாரென்க.

இவனைத்தீண்டித் துன்பமுற்றானென்னும் பழி. பூமாலைக்கேற்றகுழல்.()

2330. நாகந்நெற்றிநன்மணிசிந்தும்மருவிபோ
னாகந்நெற்றிநன்மணியோடைநறவீம்மு
நாகந்நெற்றிநன்மலர்சிந்திரளிர்செம்பொ
னாகந்நெற்றிமங்கையரொத்தார்மடநல்லார்.

(இ - ள்.) மணியையுடைய மலைத்தலையிலே வந்துவீழும் அருவிபோலே மணியோடையையுடைய யானையினெற்றியிலே சுரபுனைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச் சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேல்நின்ற மடநல்லார், சுவர்க்கத்தி டத்திற் பூச்சொரிகின் மங்கையரைஒத்தாரென்க. (சு)

2331. கோடிக்கோடுங்கும்புயர்நாவாய்நெடுமாடங்
கோடிப்பட்டிற்றொள்கொடிசுடப்புனைவாருங்
கோடித்தாணைக்கொற்றவற்காண்பாணிழைமின்னக்
கோடிச்செம்பொற்கொம்பரின்முன்முன்றொழுவாரும்.

(இ-ள்.) கோளாலே திக்குக்களிலே ஓடுகின்ற நாவாய்தந்த புதிய பட்டி னுற்றைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், கொற்றவனைக் காணவேண்டிக் கொம்புபோலே வளைந்து அவனைத் தொழுவாருமாயினு ரென்க.

இருபதுபட்டிற்றுக் கோடியென்பதைப் பெயராகியுமுரைப்ப. கோடி யென்னும் எண்ணையுடைய படை. (டு)

2332. அம்புகைவல்லில்லார்ஈழன்மள்ளரிதிலேத்த
வம்புகைக்கொண்டாலாரிவற்கீண்டிரிகராவா
ரம்புகையார்ந்தவந்துகிலஸ்குல்லவிற்கோதா
யம்புகைக்காணுமையனைக்கையிற்றொழுதென்பார்.

(இ - ள்.) அம்பை உகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகை இந் னனம் கைக்கொண்டால் இனி இவற்கு ஈண்டு ரிகராவார் யாரென்பாரும், கோதாய் ! ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையில்வளையைக் காண்கிலெமென் பாருமாயினாரென்க.

அம்பு குழ்தலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று; ஆகுபெயர். வெய்யுடையார்ந்த துகில். (சு)

2333. மைத்துனரீண்டமாமணிமாடம்மிசையேறி
மைத்துனரீண்டவாட்டடங்கண்ணர்மலர்தாவ
டை ப்புடைசூழ
மைத்துனரீண்டமாமணவல

மை துன்ன - மேகநெருங்க. வான் மைத்து உன்ன நீண்ட கண் - வாள் ஒளிமழுங்கி நனைக்கும்படி நீண்ட கண் ; மைத்தல் - ஒளிகெடுதல் ; “மைம் மைப்பி னன்று குரு” (பழ. ௧௮௮) என்றாற்போல். மை துன்ன - கருமை பொருந்த.

(இ - ள்.) மாடத்தையேறி மகளிர் மலர்தாவ மைத்துன அரசர் சூழச் செல்கின்ற அவன் மணிவண்ணனை ஒத்தானென்க. (எ)

வேறு.

2334. ஊதுவண்டாற்றும்முயர்தாமரைப்
போதுபூங்கழுநீரோடுபூத்துடன்

மாதார்ப்புகப்பூவுமலர்ந்தவே.

(இ - ள்.) தாமரைப்பூக் கழுநீரோடேபூத்து மல்கினபோலே மகளிர் முகப்பொலிவும் கண்ணும் பரந்தனவென்க. (அ)

2335. வீணைவித்தகண்வேந்தினிங்குதோள்
காணுங்காரிகையார்கதிர்வெம்முலைப்
பூணுமாரமுமின்றுபொன்பூத்தலர்ந்
தியாணருமராபதிபோன்றதே.

(இ - ள்.) ஊர், காரிகையாரையும் அவரணிந்த கலங்கையும் தான் ஈன்று, வேய்ந்த பொன்றாற்பொலிவுபெற்றுப் பரத்தலின், சேவகனை வந்து காண்பதோர் அமராபதியை ஒத்ததென்க. (க)

2336. தேம்பெய்கற்பகத்தாரவன்சேர்தலும்
பூம்பெய்கோதைப்புரிசைக்குழாநல
மோம்புதிங்களுலந்துசுடர்கண்ட
வாம்பலாய்மலர்க்காடொத்தழிந்ததே.

(இ - ள்.) சேவகன் கோயிலைச்சேர்ந்த அளவிலே, பெய்யப்பட்ட பூங் கோதையையுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிரழகு, மதிபடுதலின் இளஞாயிற்றைக்கண்ட ஆம்பலினுடைய குவிந்த மலர்திரினைஒத்துக்கெட்டதென்க.

வேறு.

2337. மாகம்முழக்கின்மணிநாகம்பதைப்பவேபோ
லாகம்மறவாகன்கோயில்புக்கம்பொன்மலைத்
தோகைம்மடவார்துவர்வாய்துடித்தஞ்சுவெம்பா
வேகம்முடைத்தாய்விழியாத்தொழித்தேகுக்கென்றார்.

(இ - ள்.) மடவார், விசம்பில் இடியோசையாலே பாம்புகள் பதைப் பனபோலே ஆம்படி, மறவர் கோவிலிலேபுக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் ஏருக வென்றாரென்க.

அப்பொழுது, அவர் துடித்து வெம்பி அஞ்ச, விழித்துக் கோபித்துக் கூறினாரென்க. அழாமற்பொருமுதலின், வாய்துடித்தது. (கக)

2338. செய்பாவையன்னூர்சிலம்பார்க்குமென்சீறடியார்
செய்பூந்தவிசின் மிசையல்லதுசேறலில்லார்
மையார்ந்தகண்ணீர்மணிப்பூண்முலைபாயவிம்மா
வெய்தாமடவார்வெறுவெந்நிலத்தேகிறாரே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, திருவையொப்பார் சீறடியார் சேறலில்லாராகிய மடவார், கண்ணீர் முலையிலேபாயும்படி பொருமி வெய்தாக அழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே போயினாரென்க. (கஉ)

2339. நெருப்புற்றபோலநிலமோந்துழிச்செய்யவாகிப்
பருக்கென்றகோலமாற்பல்பழம்போன்றுகொப்புள்
வருத்தம்மிழற்றிப்பசும்பொற்சிலம்போசைசெய்யச்
செருக்கற்றபஞ்சுமலர்ச்சீறடிநோவச்சென்றார்.

(இ - ள்.) அங்கனமேகுதலின், நிலமோந்துழி நெருப்புற்றபோலச் செய்யவாகுதலாலே வாழின இலவமலரையொத்த சிற்றடியில் மரம்பழம் போன்று கொப்புளித்த கொப்புள் வருத்துதலின் வருத்திச் சிலசொல்லிச் சிலம்பொலிப்ப அவ்வடி நோம்படி சென்றாரென்க.

பருத்துக்காட்டினவெனவே 'கொப்புளித்தன' என்பதாயிற்று. (கங)

2340.(க)பொற்பூண்சுமந்துபொருகோட்டையழித்துவெம்போர்
கற்பானெழுந்தமுலையார்களங்கண்ணீரின்கி

நெற்றிநீறுத்துவடம்வைத்தமுலையினரும்.

2341.(உ)செங்காற்குழவிதழீயினூர்திங்களபுக்கரீரா
ரங்கான்முலையினரும்பால்வரப்பாயினரும்
பைங்காசுமுத்துப்பவழத்தொடுபைம்பொனூர்ந்த
பொங்கார்முலையார்திருமுற்றநிறைந்துபுக்கார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அழித்தென்பது, எதிர்காலம்நோக்கிய இறந்தகாலச்சொல்.

(உ) நிறைந்து - நிறைய.

(இ - ள்.) பூண்சுமந்து யானைக்கோட்டைக்கெடுத்துப் போரைக் கற்பனவாக எழுந்த முலையாரும், 2 நுகர்ந்துவிட்டுப் பேரணிகலமணிந்த முலையாரும், நிலைதளர்ந்த ஏந்தி வடங்கிடந்த முலையாரும், இளஞ்சூலுடையாரும், திங்கள்சென்றவாரும், முலையிலே பால்வரும்படி சூன்முதிர்ந்தாருமாகிய மகளிர் முற்றத்தே நிறையச் சென்றாரென்க.

(பி - ம்.)—1 'பால்வராயினரும்' 2 'களத்தைவிட்டு'

சீவகன், இவாபெதும்புதல்வர் அரசுமன்மையின், தங்குலத்திற்குப் பகைவரன்மை புணர்ந்து அருளால் நீக்குசெய்பாது அவரைப் போகவிடுகின்றனென்று மேற்கூறுகின்றார். கட்டியங்காரன் அருள்நன்மையாத் பகையென்றும், பெண்கொலைபுரிந்து குலத்தொடுக்கோற (சீவக. ௨௬௧) லெண்ணினுனென்றும் ஆண்டுக் கூறினார். எதிர்வந்துபொருதலின், முன்பு அவன்புதல்வரைக் கொன்றனென்றார். (கசு - ௫)

2342. பெய்யார்முகிலிற்பிறழ்நூல்கொடியின்னின்மின்ன
நெய்யார்த் தன்பொன்னரிமாலைசோரக்
கையார்வளையாட்டிலிகண்ணுறக்கண்டுசோரா
நையாத்துயரநடுஞ்சும்பிணைமான்களொத்தார்.

(இ - ள்.) அவர், சுவகளைக்கண்டு பெய்கின்ற முகிலிற் பிறழும் மின் போலே மின்னிக் குலைந்த கூந்தலினின்ற மாலே சோரும்படி வந்த வகுத்திச் சோர்ந்து புலியைக்கண்டு நடுங்கும் பிணைமாள்களை ஒத்தவர்கள். (கக)

2343. (க) வட்டம்மலர்த்தாரவனாருள்பெற்று வான்பொற்பட்டம்மணிந்தாளிவர் தங்களுள்யா வளென்ன மட்டாரலங்கவவன்மக்களுந்தா னுமாநோ பட்டாரமருட்பசும்பொன்முடிசூழுவென்றார்.

2344.(2) மாலேறனையானொடுமக்களுக்கஃதோவென்னு
வேலேறுபெற்றபிணையின்னனிமாழ்கிவீழ்ந்து
சேலேறுசின்னரிடைச்செல்வனபோன்றுசெங்கண்
மேலேறியுழ்கிப்பிறழ்ந்தாழ்ந்தவிறந்துபட்டாள்.

 $i\pi_L \dot{\pi}_L$

(ங - ள்.) உழையாரை நோக்கிக் கட்டியங்காரனால் அருள் பெற்றும் பட்டமணிந்தவள் இவர்களுள் யாவளென்று சேவகன்கேட்க, நீகேட்டவட்குக் களத்திற்செய்தி கூறுகின்றவர் அவள் பொறுக்கும்படி கூறுதே முடிகள் சூழ்ந்துகிடக்கக் கட்டியங்காரன் தானும் மக்களும் பட்டாரென்றுகூறினார் ; அதகேட்டு அவள், ஏறணையானொடு மக்களுக்குமுற்றது அஃதோவென்று இறந்துபட்டாள்காணென்றாரென்க.

யாவளென்றுவினாவு இறந்துபட்டாளென்று உத்தரங்கூறினார். என்ற ரொன வருவிக்க. வட்டத்தார். மால் - பெருமை. அஃதோவென்றது, “மன்னாதி, யின்தென்கிளையோடுமெரித்திடும்” (சீவக. ௨௫௦) என்று அமைச்சர்கூற, அவன் கோளாதிருந்தமை தான் கேட்டிருந்தவின், அது பின்பு பயந்தபடியோவென்றான். சேல் வற்றின சின்னீறிற் கடித்திசேவலின்நி மெல்லச் செல்லுமவைபோற் கண்ணும் மெல்ல ஏறி மறிந்து கீழ்மேலாய்வீழ்ந்தனவென்று இறந்துபட்டசெய்தி கூறினார். (கன - ௮)

2345. ஐவாயாவினவிராழல்போன்றுசீறி
வெய்யோனுயிர்ப்பின்விடுத்தேனென்வெகுளிவெந்தீ
மையாரணலமணிநாகக்கலுழன்வாய்ப்பட்
டியாவெனநீருடன்முள்ளமுருகல்வேண்டா.

(இ - ள்.) பாம்பினது நஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளவரும் வெகுண்டு, அவ்வுயிர் போயபின்பு அவ்வெகுட்சி போமாறுபோலே யானும் கட்டியங் காரன் உயிர்போயபின்னரே எவ்வெகுளியாகிய தீயையும் போகவிட்டேன் ; இனி, நீர் கருமைகிறத்த கழுத்தைபுடைய நாகங்கள் கருடன்வாய்ப்பட்டு உய்யா ; அதுபோல் எமக்கும் இனி உய்தலின்றென்றுகருதி உள்ளம்வருந்தி உருகல்வேண்டாவென்றனென்க. (கக)

2346. மண்கேழ்மணியினுழையுந்துகினுலின்வாய்த்த
துண்கேழ்துசுப்பின்மடவீர்தும்மைநோவ்செய்யே
ஞெண்கேழ்க்கழுநீரொளிமுத்தமுயிழ்வதேபோற்
பண்கேழ்மொழியீர்நெடுங்கண்பனிவீழ்த்தல்வேண்டா.

(இ - ள்.) துகிலினுள்ளேமறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல் வாய்த்த மடவீர் ! யான் தும்மை நோவனவற்றைச் செய்யேன் ; ஆதலால், மொழியீர் ! இனிக் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்றனென்க.

போர்த்த நின்றதற்கு உவமை. நூலிற்காட்டில் துண்ணிய துசுப்பினை புடைய மடவீர். கேழ் - சிறம். (உ௦)

2347. என்னுங்கட்குள்ளமிலங்கீர்வளைக்கையினீரே
மன்னிங்குவாழ்வுதருதும்மவற்றானும்வாழ்மின்
பொன்னிங்குக்கொண்டிபுறம்போகியும்வாழ்மினென்றான்
வின்னுங்கவீங்கிவிழுக்கந்தெனநீண்டதோளான்.

(இ - ள்.) வில்லை வலிக்க வீங்கி நீண்டதோளான், ஈரப்பட்ட வளைக்கையினீரே ! தும்மன்னன் துமக்குத்தந்த சிலிதங்களை யாமும் இவ்விடத்தே தருவேம் ; அவற்றைக்கொண்டு ஈண்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின் ; அன்றி ஈங்குரின்றும் பொண்ணைக்கொண்டு தும்சிலிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின் ; இரண்டில் துங்கருத்து யாது ? கூறுமினென்றனென்க. (உ௧)

2348. தீத்துமழும்வேலான்நிருவாய்மொழிவான்முழக்கம்
வாய்த்தங்குக்கேட்டிமடமஞ்ஞைக்குழாத்தினேகிக்
காய்த்தெங்குமுந்தகரும்பார்தம்பதிகள்புக்கார்
சேய்ச்செந்தவிசுநெருப்பென்றெழுஞ்சீறடியார்.

(இ - ள்.) மிகச்சிவந்த தவிசையும் நெருப்பென்று நீங்குஞ் சீறடியார், தியைப்புறப்படவிடும் வேலானுடைய வார்த்தையாகிய வான்முழக்கத்தை

விடத்தே வாய்ப்பக்கேட்டு, போலேமென்றுகூறி, மடிகுழம்போலே மகிழ்ந்துபோய்த் தம் பதிகளிலே புக்கால்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார். (உஉ)

2349. காதார்குழையுங்கடற்சங்கமுங்குங்குமமும்
போதாரலங்கற்பொறையும்பொறையென்றுநீக்கித்
தாதார்குவினைத்தடங்கண்முத்துருட்டிவிம்மா
மாதார்மயிலன்னவர்சண்பகச்சாம்பலொத்தார்.

மாலையாகிய பாரம்.

(இ - ள்.) காதல்கிறைந்த மயிலன்னவர், தங்கணவனைவிழ்த்தலிற் குழை முதலியவற்றைப் பாரமென்றே நீக்கி அழுது சண்பகப்பூவாடலைஒத்து நோன்பை மேற்கொண்டிருந்தாரென்க. (உஉ)

2350. ஆய்பொற்புரிசையணியாரகன் கோயிலெல்லாம்
காய்பொற்கழகைக்கதிர்க்கைவிளக்கேந்திமள்ளர்
வேய்பொன்னறையும்பிறவும்விரைந்தாய்ந்தபின்றைச்
சேய்பொற்கமலமகன்கைதொழச்சென்றுபுக்கான்.

கழகை - துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்தமுங்கிற் குழாயை.

(இ - ள்.) மள்ளர் கழகையோடுகூடிய கைவிளக்கைஏந்திப் புரிசை சூழ்ந்த கோயிலையும் பொன்னறையையும் பிறஇடங்கையுமெல்லாம் கழிச்சோதித்துக் காவலிட்டபின்பு, திருமகள் வணங்க அவ்விடத்தே முருகன் சென்றுபுக்கானென்க. (உச)

2351. முலையீன்றபெண்ணைத்திரடாமங்கடாழ்ந்துமுற்று
மலையீன்றமஞ்சின்மணிப்பூம்புகைமல்கிவிம்மக்
கலையீன்றசொல்லார்கமழ்பூவணைக்காவல்கொண்டார்
கொலையீன்றவேற்கண்ணவர்கூடியமார்பற்கன்றே.

தாழ்ந்து - தாழ். முலைபோலும்காயையீன்ற பண்போலுந்தாமம். மலையீன்ற மஞ்சுபோலே மாடமுற்றும் புகைகிறைந்த புறம்போத.

(இ - ள்.) கலைகளைத் தோற்றுவித்த சொல்லார், சீவகற்குப் பள்ளியிடத்தை, தாழ் விம்மக் காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (உரு)

2352. போர்க்கோலநீக்கிப்புகழ்ப்பொன்னினெழுதப்பட்ட
வார்க்கோலமாலேமுலையார்மண்ணுறுப்பவாடி
நீர்க்கோலஞ்செய்துநிழல்விட்டுமிழ்மாலையார்மண்
ருர்க்கோலமன்றேர்த்தகைமாமற்றொழுதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) முத்தமலை நிறுவீசமார்பன், போர்க்கோலத்தைப்போக்கி, பொன்னலே எழுதப்பட்ட கச்சையும் கோலத்தையும் மாலையையுமுடைய

முலையார் நீராட்ட ஆடி அதற்குத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூசியினழகினை யும் தேர்த்திரையுமுடைய மாமனைவணங்கி ஒருமொழிகூறினனென்க.

கனவேள்விமுடித்துக் களத்தினின்றும் வருதலின், பின்னும் மஞ்சன மாடினான். (உசு)

2353. எண்கொண்டநூட்பினிரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர்
புண்கொண்டிபோற்றிப்புறஞ்செய்கெனப்பொற்போர்க்கிப்
பண்கொண்டசொல்லார்தொழப்பாம்பணையண்ணல்போல
மண்கொண்டவேலானடிதைவரவைகினனே.

நூட்பின்: இன், பொரு.

(இ - ள்.) தேவாசுரம், இராமாயணம், மாபாரதமென்கின்றபோரில் வீரர் புண்படுமாறுபோலப் புண்பட்டவீரர் புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டு காத்தருளுவீராகவென்றுகூறினான்; கூறித் தானும்கூடப்போர்ப் பொற்போர்க்கிப் பின்பு பள்ளிகொண்டானென்க.

பலர் புண்களையுமறிந்து பரிகரித்தமையால், அவனைக்கூறினான். செய்க, வேண்டிக் கோடற்பொருட்கணவந்த வியங்கோள். இனி, அப்போரோடு என்னுதல்கொண்ட போரென்று தேவர்கூற்றுமாம். “மண்கருதும் வேலான்” (சீவக. கஉஉரு) என்றதற்கு ‘மண்கொண்ட வேலான்’ என்றார். (உ௭)

வேறு.

2354. வாள்களாலேதுகைப்புண்டிவரைபுண்கூர்ந்தபோல்வேழ
நீள்கால்விசையநெமித்தேரிமைத்தார்நிலத்திற்காண்கலாத்
தாள்வல்புரவிபண்ணவிழ்த்தயாணையாவித்தாங்கன்ன
கோள்வாயெஃகமிடம்படித்தகொழும்புண்பாரயாவயிர்த்தார்.
கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

(இ - ள்.) வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகிய தேரும், இமைத்தவர் பின்பு நிலத்திற்கானாத புரவியும், பண்ணவிழ்த்தயாளை கொட்டாலி கொண்டாலணையவாம்படி வாள் இடம்படுத்தின ‘புண்ணையுடைய மார்பரும்’ இளைப்பாறினானென்க. (உ௮)

2355. கொழுவாய்விழுப்புண்குரைப்பொலியுங்கூந்தன்மகளிர்
குழைசிதறி, யழுவாரமுக்கைக்குரலொலியும்திர்கண்முரசின்முழக்கொலியுங்,
குழுவாய்ச்சங்கின்ருரலொலியுங்கொலைவல்லயாணைச்செவிப்புடைய,
மெழுவார்யாழுமேத்தொலியுமிறைவன்கேளாத்துயிலேற

(இ-ள்.) அழகிய இடும்பைதரும் புண்வாய் காற்றைப் புறப்பட்டு ஓலியையும், பட்டவர்க்கு மகளிரழகின்ற அழகைக்குரலின்பிறந்த ஒலி

யையும், முரசினது நடுக்கோகண் முழங்குதலிற் பிறந்த ஒலியையும், திரண்ட வாயையுடைய சங்கினது முழக்கத்தாலெழுந்த ஒசையையும், நொத்த யானையது செலிப்புடையையும், எழுவுவார்ப்பாழையும், ஒத்துகிற ஒலியையும் இறைவன்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்தானென்க. (உக)

2356. தொழித்தோண்மகளிரொருசாரார் துயாக்கடலுளவர் நீந்த, வழக்கண்மகளிரொருசாரார்வரம்பிலின்பக்கடனீந்தப், பொடித்தான்கதிரோன்றிரைநெற்றிப்புசுழ்முப்பழநீர்ப்பளிங்களை இக், கழிப் பூமாலையவரேந்தக்கமழ்தாமரைக்கண்கழிஇயினான்.

(இ-ள்.) பட்டவருடைய மகளிரொருகூற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தாநீங்க, வென்றவர்களிரொருகூற்றார் இன்பக்கடலிலே நீந்தாநீங்கக் கதிரோன் கடலிலே தோன்றினான் ; அப்பொழுது அவன், கடு, நெல்லி, தானறி ணுமினரீரிலே கருப்பூரத்தைக் கரைத்து மகளிரேந்தக் கண்ணைக் கழிஇயினானென்க. (உ௦)

2357. முனைவற்றொழுதுமுடிதுளக்கிமுகத்துசெம்பொன்கொளவீசி

புனையப்பட்டவஞ்சனத்தைப்புகழ்வெழுதிப்புனைபூணான்
கனைவண்டார்க்குமலங்கலுங்கலனுமேற்பத்தாங்கினான்.

(இ-ள்.) பூணான், பிறரால் பெறலாமென்று கருதலாகாத செல்வத்திற்கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாம்படி முனைவனை அஞ்சலிசெய்து வணங்கித் தானம்பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதி அலங்கலையும் கலத்தையும் பொருந்தத் தாங்கினானென்க. (உக)

2358. முறிந்தகோலமுகிழ்முலையார்பரவமொய்யார்மணிச்செப்பி
ஹைந்தவெண்பட்டுடுத்தொளிசேர்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு
செறிந்தகமுநீர்ப்பூப்பிடித்துச்சேக்கைமரீஇயசின்கம்போ
லறிந்தார்தமக்குமலங்கலுண்ணல்செம்மாந்திருந்தானே.

(இ - ள்.) அண்ணல், தளிர்ந்தகோலத்தையுடைய முகிழ்த்தமுலையார்பரவ உடுத்துக் கவுட்கொண்டு பூவைப்பிடித்து இக்கோலத்தாலே அறிந்தார்க்கும் அலங்கலையாய், ஆண்மையினம் சேக்கையை மரீஇயதொரு சின்கம்போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

முலையார் மெலியவும் பாடம். இது மந்தைநாளிற் சமயம். (உஉ)

2359. வார்மீதாடிவடஞ்சூடிப்பொற்பார்ந்திருந்தவனமுலையார்
ரோர்மீதாடிச்சார்தெழுதியிலங்குமுந்நீர்வலம்புரிபோற்
கார்மீதாடிக்கலம்பொழியுங்கடகத்தடக்கைக்கழலோனைப்
போர்மீதாடிப்புறங்கண்டபுலால்வேன்மன்னர்புடைசூழ்ந்தார்.

(இ-ன்.) கச்சையறுத்துச் சூழ ஆர்ந்து அடிபாந்த முலையாது அழகு
மோடும்படி சாந்தையெழுதிக் காணவென்று சங்கதிபோற் கலத்தையும்
பொழியுக் கையினையுடைய கழலோனைப் போகவென்று பகைவரைப் புற
ங்கண்ட அரசர் குழந்தாரென்க. (௩௩)

வேறு.

2360. தொல்லைநால்வகைத்தோழருந்தாமணிநெடுந்தேர்
மல்லற்றம்பியுமாமனாமதுவிரிகமழ்தார்ச்
செவ்வன்றூதையுஞ்செழுநகரொடுவளநாடும்
வல்லைத்தொக்கதுவளங்கெழுநகராயிலுளொருங்கே.

(இ - ன்.) தோழரும் தம்பியும் மாமனும் தாதையும் பழையனரும் நா
டும் கோயிலிலே விரையத் திரண்டனவென்க.

கந்தட்டன் சிறந்தமைவித் கூறினார். திணைவிராய் எண்ணி அஃறிணை
யான் முடிந்தது ; பன்மையொருமை மயக்கம். (௩௪)

2361. துளங்குவெண்மதியுகுத்தவெண்கதிர் தொகுத்ததுபோல்
விளங்குவெள்ளியம்பெருமலையொழியவந்தெழிலார்
வளங்கொண்மாரகர்மழகதிர்குழிஇயின்போலக்
களங்கொண்டிண்டினர்கதிர்முடிவிஞ்சையர்பொலிந்தே.

(இ-ன்.) மதிசொரிந்தகதிரைக் குவித்த தன்மைபோல் விளங்கும் வெள்
ளிமலையிலே கலுழவேகணிப்பு, ஒழிந்த விஞ்சையரெல்லாரும் வந்து மாநக
ரை இடங்கொண்டு இளங்கதிர் திரண்டாற்போலே பொலிந்து ஈண்டினு
ரென்க.

ஒழிய - தங்க.

(௩௫)

2362. (க) எண்ணமென்னினியெழின் முடியணிவதுதுணியின்
கண்ணொரொடுகடிகையும்வருகெனவாலும்
பண்ணினார்முடிபழிச்சியமணிபொனிற்குயிற்றி
யண்ணலாய்கதிரலம்வரப்புலமகண்கவே.

2363. (உ) விரியுமாலையன்வினங்கொளிமுடியின் னுளங்கித்
திருவினமால்வரைக்குலவியதனையதோர்தேந்தா
ரருவிபோல்வதோராரமுமார்பிடைத்துயல
வெரியும்வார்குழையிமையவனொருவன்வந்திழிந்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) இனியென்றது, காலங்கழிக்குமது அன்றென்றவாறு. என்மதனானே,
புரோகிதன்முதலாகத் துறைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரை வரித்ததுவும்,
அங்குரார்ப்பணம் அதிவாசம் முதலிய சடங்குகளெல்லாம் சிகழ்த்தி முகூர
க்கம் பார்த்திருந்ததுவுந் தோன்றக் கூறிற்றும். கண்ணனார் - உபதிருஷ்டா:

என்றது புரோகிதனை ; இஃது ஒருகரைக்கூறும் பன்மை. கழகை - * முக-
ந்தவிதானி. பழிச்சிய - புகழ்ந்த. மண்களைப்பொன்னிலே அழுத்தி
கதிர்களையும்படி முடியைப் பண்ணினருமென்க. அண்ணல் - தலைமை.

(இ - ள்.) முன்தொக்கவரெல்லாரும் முடியணியுந்தன்மையைத் துணி
மினென்று அமைச்சரைகோக்கிக் கூற, அவரும் முடியைப் பண்ணினரும்,
கழகையும், கண்ணனாரும் உருகவென்றழைப்ப, அவர்கள்வந்தஅளவிலே,
திருவில் துளங்கி மால்வரையிலே குலவியதன்மையையொப்பதொருதாரும்,
அருவிபோல்வதொரு முத்தாரமும் மார்பிலே துயலாநிப்ப, விளங்கொளி
விரியுமியல்பினைய் முடிபினைய் இமையவனொருவன் வந்திழிந்தானென்க.

முடியமைத்தற்குக்கூறிய தாலெல்லாம் முற்றமுடித்தலின், நாமகள்
மகிழ்வென்றார் ; புலமகள் நகப் பண்ணினருமென்க. (நக - எ)

2364. கொம்மையார்ந்தனகொடிபடவெழுதினகுவிந்த
வம்மையார்ந்தனவழகியமணிவடமுடைய
வெம்மைசெய்வனவிழுத்தகுமுலைத்தடமுடைய
பொம்மெலோதியர்பொழியின்னுக்கொடியெனவிழிந்தார்.

(இ - ள்.) அவன்றேவியர், பெருமையார்ந்தன, எழுதப்பட்டன, குவிந்
தன, அழகிய கருமைநிறைந்தன, வடமுடையன, கொடியனவாகிய முலை
யையுடைய ஒழுக்குகின் மின்னொழுங்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கி மெத்தென்ற ஓதி. (நகஅ)

2365. மையல்யானையின்பிமதங்கெடப்பகட்டரசன்
செய்தமும்மதம்போற்றிசைதிசைதொறுங்கமழுந்
தெய்வவாசத்துத்திருநகர்வாசங்கொண்டொழிய
வெய்யர்தோன்றினர்விசம்பிடைச்சிறப்பொடும்பொலிந்தே.

(இ - ள்.) இழிந்தவர்கள், யானையின்பதங்கெடும்படி களிற்றரசனுண்
டாக்கின மதம்போலே திசைதோறும் கமழுந் தெய்வமணத்தாலே நகரி
லுள்ள மணம் கைக்கொள்ளப்பட்டு அடங்கும்படி பொலிந்து கடுக நகரி
டத்தே தோன்றினாரென்க.

சிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டுவந்தனவற்றை. (நகக)

2366. வெருவிமாநகர்மாந்தர்களவியந்துகைவிதிர்ப்பப்
பருதிபோல்வனபாற்கடனுற்றெட்டுக்குடத்தாற்
பொருவிவீழ்மழைபொன்மழையொடுசொரிந்தாட்டி
யெரிபொன்னமுடிசுவித்தனன்பவித்திறற்றொழுதே.

சொரிந்து - சொரிய.

(இ - ள்.) பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பருதி போலும் தூந்தெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலே முகந்து ஆட்டி, மாந்தர் அஞ்சி வியந்து கைவிதிர்க்கும்படி தொழுது முடியைக் கவித்தானென்க.

‘பலித்திரன்’ என்றார், நெஞ்சிற்றாய்மை தோன்ற. ஆசிரியனாதலிற் றெழுதான். (ச௦)

2367. தேவதுந்துழிதேவர்கட்கோகையுய்த்துரைப்பா
னுவியம்புகையணிகளர்சுண்ணமோடெழுந்த
நாவினேத்தினராரம்பையர்நரம்பொலியுளர்ந்த
காவன்மன்னருங்கடிகையுங்கடவதுரிதைத்தார்.

தேவதுந்துழி - தெய்வவாச்சியம். அவி - ஆவியெனவிகாரம்; என்றது, ஹோமத்தால் விளைந்த ஹவினை. நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப் பட்டன; மன்னர் கைக்காணிக்கையிட்டு வணங்கினார்; கடிகையர் மங்கலம் பாடினார்.

(இ - ள்.) துந்துபி, உரைத்தற்கு அவியேர்டும் புகையேர்டும் சுண்ணத் தோடுமெழுந்தன; அரம்பையரேத்தினார்; உளர்ந்தன; மன்னரும் கடிகை யரும் ரிதைத்தாரென்க.

ஏத்துநர்பாடமாயின், ஏத்துநராகிய அரம்பையரென்க. (சுக)

2368. திருவமாமணிக்காம்பொடுதிரன்வடந்தினைக்கு
முருவவெண்மதியிதுவெனவெண்குடையோங்கிப்
பரவைமாரிலமளித்ததுகளிக்கயன்மழைக்கட்
பொருவின்பூமகட்புணர்ந்தன்னிமையவனெழுந்தான்.

திருவமாமணி - அழகியமணி; அ, அசை. காம்பும் வடமும் தினைக்கும் மதி, இல்பொருளுவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றக்குடை.

(இ - ள்.) குடை ஓங்கி நிலத்தை அளித்தது; அங்மனமளித்தலிற் கயல்போலும் கண்ணையுடைய பூமகளை அவன் புணர்ந்தான்; புணர்ந்தபின் சுதஞ்சணன் போயினென்க. (சஉ)

வேறு.

2369. மின்னுங்கடற்றிரையின்மாமணிக்கைவெண்கவரிவிநி
ந்துவீசப்,
பொலிந்துதோன்ற, மன்னர்முடியிறைஞ்சிமாமணியங்கழலேந்
யடியிடேத்தச், சின்னமலர்க்கோதைத்தீஞ்சொலார்போற்றிசைப்பத்
திருமால்போந்தான்.

(இ - ள்.) திரைபோற் கவரிவீசத் திருவின்வடிவாகிய குடை உலகை நிழற்றக் கவர்கள் தோன்ற. ஏத்த இசைப்பத் திருமால் கன்னிலமிதித்தற்குப் போந்தானென்க.

பொன் - திரு ; “நன்பொன் போகிய வொண் பொன்னாம்” போல, பவனிக்குடையாதலிற் பொற்குடையாயிற்றென்றுமாம். கழலையேந்தி அடியிடுதலை மன்னர் முடியாலேயிதைஞ்சி ஏத்த. சின்னமலர் - விடுபூ. காத்தற்றொழிலாலும், வடிவாலும் திருமாலென்றே கூறினார். அடுத்த இரண்டு பவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத்திற்குப்பின்பு பவனிகூறுவார் ஈண்டு நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தேபுகுந்தமைதோன்ற ‘அடியீடேத்த’ என்றார்.(1)

2370. மந்தாரமாமாலேமேற்றொடர்ந்துதழுவவரத்தாமமல்கி, யந்தோவென்றஞ்சிறைவண்டேக்கறவின்புகைபோய்க்கழுமியாய் பொற், செந்தாமரைமகளேயல்லதுபெண்சாராததிறுவின்மிக்க, சிந்தாமணியேய்ந்தசித்திரமாமண்டபத்துச்செல்வன்புக்கான்.

தழுவவராத் தாமங்களிற் மேனை உண்ணப்பெறுதே வண்டுகள் ஏக்கறும்படி புகைபார்து. திருவல்லது பெண்சாராததெனவே சமயமிருக்குமண்டபமாம்.

(இ - ள்.) தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டிக் கழுமப்பட்டிக் திருவல்லது பெண்சாராத மண்டபத்தே திருவான்மிக்க சிந்தாமணியின் தன்மைபொருந்திய செல்வன் புக்கானென்க.

மேல் நினைத்தன கொடுக்கின்றனாதலின், ‘சிந்தாமணியேய்ந்தசெல்வன்’ என்றார். (சச)

2371. பைங்கணுளையெருத்திற்பன்மணிவாளெயிற்றுப்பவளநாவிற, சிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போற்றேர்மன்னர்முடிகள்சூழ, மங்குண்மணிநிறவண்ணன்போல்வார்குழைகடிருவில்லீச்சு, செங்கட்கமழ்பைந்தார்ச்செஞ்சுடர்போற்றேர்மன்னனிருந்தானன்றே.

(இ - ள்.) பைந்தாரையுடைய மணிநிறவண்ணன்போலுஞ்சீவகன், முடிகளையுடைய தேர்மன்னர் சிங்கம்போற் சூழக் குழைகள் திசையெங்கும் வில்லீச்சு கண்முதலியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீற்றிருந்தானென்க.

மங்குல்-திசை. எனவே தந்தையைப்போல் இருந்தானென்றார். (சரு)

வேறு.

2372. வார்பிணிமூரசகாணவானதீர்முழக்கமேய்ப்புத் தார்பிணிதாமமார்பன்றம்பியைமுகத்துணைக்கி யூர்பிணிகோட்டஞ்சீப்பித்துருதவணைநடாட்டைப் பார்பிணிகறையினீங்கப்படாமூரசறைவியென்றான்.

உள், உருபுமயக்கம். பாரிற்குக் கட்டின கடமையினின்றும்நீங்க. என்றது, ஆறிலொன்றையுத் தவிரவென்றவாறு.

(இ-ள்.) சீவகன், தம்பியைமுகத்தைநோக்கி ஊர்களிலுள்ளாரைப்பிணித்த சிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்து முன் அரசாட்சியுருதவன் ஆண்ட

நாட்டைப் பதினாறுபாண்டளவுங் கடமைகொள்ளாமை தோன்ற முரசுறைவி யென்று முரசுநாண் வான்முழக்கமேய்ப்பக் கூறினனென்க.

கதையினீங்கவென்பது கடமைகொள்ளாமையென்னும் பொருட்டாய் நாட்டையென்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று ; ஐ, அசையுமாம். (சசு)

2373. கடவுளரிடனுங்காசில்கணிபெறுநிலனுங்காமர்

தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீநான்மறையாளர்தங்க

விடவியநிலத்தோடெல்லாமிழந்தவர்க்கிரட்டியாக

வுடனவைவிடுமினென்றொனிலாவுமிழம்பூணன்.

(இ - ள்.) அங்கனஞ் சாற்றக்கூறிய பூணர், பின்பு அமைச்சரை நோக்கி, அந்தணர்தம்முடைய பெரிய இறையிலிலத்தோடே தேவர்களிறை யிலிலத்தையும் சோதிடனாலோர் இறையிலிலத்தையும் ஒழிந்த இறையிலி லிலங்களையும் முன்புபோலே இறையிலியாக விடுமினென்று, பின்னும் அவ னுண்டகாலத்து அவற்றையுடனிழந்தவர்க்கு இரட்டியாக விடுமினென்று நென்க.

விடுமினென்ற முன்னிலைப்பன்மையான் அமைச்சரைநோக்கிக் கூறி னமை யுணர்க. விடுமினென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏற்றுக. உட னிழத்தல் - அவன்சேரமாற்றாதலின் இழத்தல். (சஎ)

2374.(ச)என்றலுந்தொழுதுசென்னிலனுநீஇயெழுந்துபோகி

வென்றதிர்முரசம்யானைவீங்கெருத்தேற்றிப்பைம்பொற்

குன்றுகண்டனையகோலக்கொடிநெடுமாடமுதூர்ச்

சென்றிசைமுழங்கச்செல்வன்றிருமுரசுறைவிக்கின்றான்.

2375.(உ)ஒன்றுடைப்பதினையாண்டைக்குறுகடனிறைவன்விட்டா

னின்னுளீருலகத்தென்றுமுடனுளீராகிவாழ்மின்

பொன்றுகபசியுநோயும்பொருந்தலில்பகையுமென்ன

மன்றலமறுகுதோறுமணிமுரசார்த்ததன்றே.

2376.(ஈ)நோக்கொழிந்தொடுங்கினீர்க்குநோய்கொளச்சாம்பினீர்க்கும்

பூக்குழன்மகளிர்க்கொண்டான்புறக்கணித்திடப்பட்டர்க்குங்

கோத்தருநிதியம்வாழக்கொற்றவனகரோடென்ன

வீக்குவார்முரசங்கொட்டிவிழுநகரைவைத்தானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(ச) அறைவிக்கின்றான், பெயர்.

(உ) உறு - மிகுதி. என்ன - என்று பறையன்கூறுநிக்; என்ன முரசு மார்த்ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

(ஈ) நோக்கொழிந்தார் - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளின்றிக் தல், மகளிர் - பரத்தையர்; பரத்தையரிடத்து வேட்கையாலே கொண்

டவன் பாதுகாவாத வறுமையையுடைய மகளிர்க்கும். கோ - பசு; கோத் தலை விகாரமாக்கி, கோத்தலைத்தருதிதயம்-இடையறாத பொருளென்றுமாம்.

(இ - ள்.) என்று சீவகன்கூறின அளவிலே, நந்தட்டன் எழுந்திருந்து தொழுது வணங்கிப்போய் மூதுரிலே விரையச்சென்று முழங்கும்படி முரசு கைவிக்கின்றவன், முரசுறைநின்றவனுக்கு இறைவன் அருளியமொழியைச் சாற்றென்றுகூற, அவனும் வென்றதிர்முரசுத்தையானையெடுத்தத்திலேற்றி, பசியும்நோயும்பகையும்பொன்றுக; இன்றுளீர்! உலகத்துடனே என்றுமுள் ளீராய் வாழ்வீரென வாழ்த்தி, இறைவன் இந்நாட்டைப் பதினாண்டிற்குக் கடமையிழந்தானென்று கூறாநிற்க, முரசுமார்த்தத; அப்பொழுதே 'நோக் கொழிந்தீர்க்கும் சாம்பலீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டார்க்கும் கொற்றவன் மனைகளுடனே கோவையும் நிதியத்தையும் நீர் வாழும்படி தருமென்று முரசு கைவான் கூறும்படி அவனுக்கறிவித்து அவனைக்கொண்டு நகரிலே முரசைக் கொட்டி அறைவித்தானென்க.

அரசன்கூறாத தான்கூறிச் சாற்றுவித்தானல்லன்; அவன் அரசாட்சி பெற்றாற் செய்யும் அறங்கள் தனக்கு முற்கூறியவற்றைப் பின் தான் சாற்று வித்தானென்றுகொள்க. (சஅ - 100)

2377. திருமகனருளப்பெற்றுத்திருநிலத்துறையுமாந்த
ரொருவனுக்கொருத்திபோலவுளமகிழ்ந்தொளியின்வைகிப்
பருவருபகையுநோயும்பசியுங்கெட்டொழியவிப்பாற்
பெருவிறல்வேந்தர்வேந்தற்குற்றதுபேசலுற்றேன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் அரசன்றான் அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின் மக்களெல்லாம், பகையும் நோயும் பசியும் கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி போல மனமகிழ்ந்து ஒளியோடே தங்காநிற்கச் செல்கின்றநாளிலே, வேந்தற் குற்றதொன்று கூறுதலுற்றேனென்றாரென்க.

வைகி - வைக.

கக.—பூமகளிலம்பகம் முற்றிற்று

ஆகக்கவி, உடள.

ப ன் னி ர ண் ட ர வ து

) ல க் க வ ண ன ய ர ி ல ம் ப க ம்.

2378. அலங்கலேந்தியகுங்குமவருவரை மார்பன்
கலந்தகாரிகையவர்களைத்தருகெனவருள
விலங்குமாலேவெள்ளருவியவெழில்வரைமணந்த
புலம்புநீன்சுரம்போய்க்கொணர்ந்தருளொடுங் கொடுத்தார்.

(இ - ள்.) மாலையேந்திய வரைபோலுமார்பன், தான் மணஞ்செய்த
மகளிரைத் தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, அவரும் அவனருளிச்செய
லோடே வருத்தமிக்க சுரத்தைப்போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.

அருவியவாகிய வரைகள்.

(க)

2379. மோடிகொண்ணிலாமூளைத்தெழுபருதிகண்டறியாப்
பாடுவண்டொடுபறவையுநிக்குறுங்காப்பின்
மாடமாமணிச்சிவிகையின்மயிலெனவிழிந்தார்
வீடுகண்டவர்போன்றுமின்னிகொடியனையார்.

(இ - ள்.) மின்னையும், எழுதுகொடியையுமனையார், மதியையும் பருதி
யையுங் கண்டறியாத மாடத்தின் கண்ணே வண்டும் பறவையும் அஞ்சும்
காவலையுடைய சிவிகையினின்றும் மயிலிழிந்தார்போல இழிந்தாரென்க.

துன்பமுறுதற்கு ஒருசாபம்பெற்று அச்சாபம் வீடுகண்டவரைப்போலே
மகிழ்ந்த இழிந்தாரென்க ; வீடுகண்டவர் பின் வருத்தநீங்கினுற்போல இவ
ரும் வருத்தநீங்கினாரென்றுமாம்.

(உ)

2380. அன்றுசூடியமாலையராடியசாந்தர்
பொன்றிவாடியமேனியர்பொன்னிறைகருங்கார்
சென்றுகாதலன் றிருவிரிமரைமலரடிமே
லொன்றிவீழ்ந்தனர்குவனைக்கணுவகைமுத்துகவே,

(இ - ள்.) இவன் பிரிகின்ற அன்று சூடிய மாலையராய் ஆடினசாந்தின
ராய், கெட்டுவாடிய மேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவர்கள், கண்
உவகைமுத்துஉகும்படிசென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க.

(ங)

2381 இலங்குபூண்வரைமார்.

சுமந்.

கலங்குநீர்டைக்கலக்

புலம்பியோடினசெவியுறநெடியனபொலிந்தே.

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.

காஅக

(இ - ள்.) சின்னீரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுற்ற கயலிணைபோல இவன் பிரிவிற்குமலங்கிப் புலம்பி ஓடினவாட்கண்கள், ஈண்டு அவன் அவரைச் சேரவெடுத்து முயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து செவியுற நெடியனவாயினவென்க.

வெருவி, வெருவவென்க. ஓடுதல் - கெடுதல்; “ஓடியதுணர்தலும்” (சீறுபாண். உகச) என்றற்போல. (ச)

2382. வேனல்வாய்ப்பட்டுவிருமுகைதளிரொடுகிரிந்த
கானக்கார்முல்லைகார்மழைக்கெதிரிந்தனபோல
மானமங்கையர்வாட்டமும்பரிவுந்தங்கணவன்
மேனெய்மார்பகந்திண்டலுந்தீர்த்தொளிரிந்தார்.

(இ - ள்.) முதுவேனிலிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்த முல்லை மழையை ஏற்றுக்கொண்டனபோல மங்கையர் தங்கணவன்மார்பைத் திண்டினவளவி. லே மேனியில்வாட்டமும் மனத்திலவருத்தமும் தீர்த்தபோய் ஒளியிக்காரென்க.

மழைக்கு: கு, உருபுமயக்கம். மானம் - புலவி. தேனைப்போன்ற மார்பென்றார், தேனுக்கு இன்சுவைநிகழ்ந்தகாலத்தே புளிச்சுவை நிகழுமாறு போல, இம்மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பநிகழ்த்தினகாலத்தே பிரிக்கும் இவ்வாறு இன்பநிகழ்த்துமேயென்னுங்கருத்தை அவர்க்குப் பிறப்பித்தலின்; இனி, தாதாய்வந்ததேனினம் இளைக்கிமார்புமாம். (ரு)

2383. சேலுண்கண்ணியர்சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி
மாலைநல்லனமதுக்கமழ்தகையனமிலைச்சிக்
கோலமென்முலைக்குங்குமமிடுகொடியெழுதிச்
சோலைவேய்மருடோண்முத்துந்தொழுதகவணிந்தார்.

(இ - ள்.) சேடியர், தேவியர்க்குச் சிலம்பிலேநின்றும் திலகத்தளவுந் திருத்தி முடியிலே மதுக்கமழ்தகையனவாகிய மாலைகள் நல்லனவற்றைச் சூட்டி முடிவிலும் தோளிலும் குங்குமத்தாலே எழுதுகொடியெழுதிக்கணவன் தொழுது, லுத்தகும்படி முத்துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க. (சு)

2384. நஞ்சுடையந்திளங்கனிக்கயன்மதர்ப்பனபோல
வஞ்சிவடிகாட்கண்கண்மதர்த்தனவலர்ந்துடன்பிறழப்
பஞ்சகுழிப்பிண்ணிமேகலைபரிந்தவைசொரிய
வஞ்சிதுண்க்கண்ணிடைகவின்பெறவைகின்னமாதோ.

அவசத்தாற் றிதந்த அனந்தர்நோக்கினை, ‘நஞ்சு’ என்றார். உடன் - எல்லாம். பஞ்சு, ஆட்கு; குபெயர். தனதுதுணைமையான் ஊற்றின்பம் நிரம்பப்பெறுத இடை மெய்ப்புகழுக்குவன்ன முயக்கத்தாலே (அகநா. கக) ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், ‘துண்ணிடைகவின்பெற’ என்றார்.

(இ-ள்.) கயல் நஞ்சைமேய்தலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் அலர்ந்து இமமாந்து அஞ்சிப் பிறழ் மேகலையற்று அவை மணியைச்சொரிய, இடைகவின்பெற வைகினுளென்க. (எ)

2385. அரிபொற்கிண்கிணியணிகிளர்சிலம்பொடுசிலம்புந்
திருவச்சீறடிச்செழுமலர்க்கொழுங்கயன்மழைக்க
ணுருவநண்ணிடையொளிமணிவருமுலையுருவா
ரொரிபொன்மேகலையிலக்கணைகழவினைநொடிவாம்.

ஐதாகிய பொன்னாவது தகடு. திருவ: அ, அசை.

(இ - ள்.) கிண்கிணி சிலம்பொடுசிலம்பும் திருவையுடைய சீறடித்தா மரைமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணையது மணவினையைக் கூறுவாரமென்றொன்க. (அ)

2386. ஆழிமாஸ்கடவகன்பெருங்கேள்விகிற்றைபோ
யூழினன்றியுமுறுவினையோரையின்முடிப்பான்
சூழியானையுந்துளங்குபொற்சிவிகையுமுடையான்
வேழவேந்தற்குவிழுப்பெருங்கணிவிரித்துரைத்தான்.

(இ - ள்.) கரையையுடைய பெரிய கடல்போன்றதூல்களை முற்றக் கற்று பாளையும் சிவிகையும் பெற்றானாகியகணி, விதியால் தானே முடித்தலேயன்றி இந்நல்லினையை ஓரையானு முடித்தற்குப் பொருந்தியநாள்களை அரசனுக்கு விரித்துரைத்தாவென்க. (க)

2387(க.) ஒங்குகொற்றவற்கோதியவுயர்ப்பெருநாளால்
வீங்குவெள்ளியங்குன்றெனவிளங்கொளியுடைய
தேங்கொண்மாலையுந்திலகமுமணிந்ததின்குணத்த
பாங்கிற்பண்ணினநூற்றெட்டுப்படுமதக்களிநே.

இதமுதல், "மாலையாண்முடி" (சீவக. ௨. ௩. ௬௨) அளவும் ஒருதொடர்.

(க) கொற்றவற்கோதியநாளென்மததூல், "நவநகைத்தோர்ருபதி" என்மதபடி, சன்மநகைத்திரமுதலாக ஒன்பதுநாள்களாதலின், இத்தகையாண்த அந்நாளொன்பதிலும் பொருந்துவதொருநாளுக்குப் பொருந்துவதொருநாளிலே முரசு சாற்றுகின்றொன்க. மாலையும் திலகமும் அணியப்பட்ட களிறு. தின்குணம் - மாறுபடாத சீலம்; குணத்தவாய் மதத்தையுடைய களிறுகள் விளங்கொளியையுடைய வெள்ளிக்குன்றெனப் பண்ணப்பட்டன;

2388.(உ) விளங்குவெண்டிகிலுதித்துவெண்சாந்துமெய்ப்புசித்
துளங்குமஞ்சிகைதுளைச்சிறுகாதினுட்டுளங்க
வளங்கொண்மாலையுக்குடிமுத்தணிந்துவண்முரசங்
களங்கொள்வேழத்தினேற்றினர்கடிமுரசறைவான்.

(உ) மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக்காது. முரசுதையவேண்டி, துளங்காநிற்க உடுத்துப் பூசிச் சூடி அணிந்து முரசை அவற்றில் தலைவனாகிய வேழலை ஏற்றினாரென்க.

2399.(ங) கேண்மின்கேண்மின்களையாவருமினியனகேண்மின்
பூண்மினித்திலமணிவடம்பூசுமின்சாந்தம்
வாண்மினுண்ணிடைவருந்தினுஞ்சூட்டணிந்தழகா
ராணமாகியவருவிலைவண்ணப்பட்டிடுமின்.

(ஈ) கேண்மின், விரைசொல்லுக்காதலின், மூன்றாயிற்று.
நேயம்.

2390.(ச) பிள்ளைவெண்பிறைச்சிறுநுதற்பெரும்பட்டமணிமி

ம

வள்ளல்வாய்மொழியான்படுபாலமிர்தல்லா
வள்ளமேவினும்பிறவுணப்பெற்றோமுநாளும்.

(ச) பிள்ளைப்பிறையென்பது, “பிள்ளைகுழவி” (தோல். மரபு. உச) என்னுஞ் சூத்திரத்தும்மையை எச்சப்படுத்தி அதனாக்கொள்க. உள்ளமேனி. மூன்பு அணியணிந்த இடமொழிய உள்ளமேனி. வள்ளல்வாய்மொழி - அரசன் அருளிச்செயல். நெஞ்சம் பிறவற்றிலே மேவினும்.

2391.(ரு) வாழைமல்கியமணிக்குலைக்கமுகொடுநடுமின்
முழநாற்றுமின்முமங்கள்கிற்குடம்பரப்பி
யாழின் பாடலுமாடலுமரங்குதோறியற்றிப்
போழுமாஸ்விசும்பெனப்பலபொலங்கொடியெடுமின்.

(ரு) கமுகோடே வாழையை. அகிற்குடம் - தூபக்குடம். விசும்பைப் போழுமென.

2392 (சு) மாலைவாண்முடிமன்னவண்மணவீனையெழுநாட்
சீலமில்லனசினக்களிறகற்றுகென்றணிந்த
கோலமார்முரசிடியுமிழ்தழங்கெனமுழங்க
நீலமாக்கடனெடுநகர்வாழ்கெனவறைந்தார்.

(சு) மணவீனைநிகழும் எழுநாளும் சீலமில்லனவாகிய கொலைக்களிறை அகற்றுக்.

(இ - ள்.) கொற்றவற்கோதியநாளிலே முரசுதைதற்குக் களிறுகள் பண்ணின; அக்களிறில் தலைவனாகியவேழத்திலே முரசையேற்றினார்; ஏற்றி நெடுநகர்வாழ்கவெனக்கூறி அரசன் திருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றை யாவருங் கேண்மின் : இவ்வெழுநாளும் இடைவருந்தினும் பூண்மின் ; பூசுமின் ; அணிந்து உடுமின் ; அணிமின் ; புனைமின் ; பாலடிசிலேயுண்மின் ; நடுமின் ; நாற்றுமின் ; பரப்பி இயற்றி எடுமின் ; இன்னும் இவ்வெழுநாளும் களிந்தை அகற்றுக்கவென்றுகூறி இடியொலிபோலே முரசை முழங்க

வேறு.

2393. முரசமார்த்தபின்மூவிருநாள்கள்போய்
விரைவொடெங்கணும்வெள்வளைவிம்மின
புரையில்பொன்மணியாழ்குழறண்ணுமை
யரவவாணிநதிரந்தவணிமுழா.

ஆர்த்த, விகாரம். போய் - போக; போகாரிற்க இவையும் நிகழ்ந்தன
வென மேல்வருவனவந்தையும் உடனிகழ்ச்சியாக்குகடி. ரா - குற்றம்.

(இ-ள்.) முரசமார்த்தபின், ஆறுநாள் செல்லாநிற்க, எங்கணும் விரை
வுடனே வளைவிம்மின; யாழ் குழல தண்ணுமை முழா இவை வான்போ
லே அதிரந்தனவென்க. (கசு)

2394. விண்ணிளக்குவபோல்விரிபூந்துகள்
வண்ணசார்

பண்விளக்கியபைங்கிளியின்சொலார்.

(இ. ள்.) பண்ணைத்தோற்றுவித்த சொல்லார், தேவருலகத்துத் துரா
லைத்துடைக்குமாறுபோலே சிந்தின மணிகள்முதலியவற்றோடே கண் கலந்த
விரிந்த பூந்துகளைத்துடைத்துச் சாந்தினால் ய
வத்துக்குப் பூப்பலியையும் சிந்தினாரென்க.

விளக்குதல், தகுதிபற்றியவழக்கு. (கசு)

2395. ஆய்ந்தமோட்டினவான்படுபாலுலை
போந்துபொங்கியவாவியினுற்பொலிந்
தேந்துமாடங்கடாமிழினென்பன
பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோன்றவே.

(இ - ள்.) இழினென்னுமோசையையுடையவாகிய மாடங்கள் தாம் அழ
கியவயிற்றையுடையவாகிய ஆனிலேதோற்றிய பாலுலை பாணியின் புறம்பே
போந்து பொங்கிய ஆவியினுலேபொலிந்து பூந்துகிலைப் புறம்போர்த்தனபோ
ன்றனவென்க. (கசு)

2396. திருவினல்லவாச்செம்மலர்ச்சீறடி
பரவியூட்டியபஞ்சரத்தக்களி
விரவியிலஞ்சேர்தொளிபூத்துராய்க்
குருதிவானிலங்கொண்டதுபோன்றதே.

(இ-ள்.) திருவினல்லவாத்தம்மடியைச் சேடியர்பரவியூட்டிய செம்பஞ்
சின்சேறு நிலத்தினமீதே விரவிச்சேர்தவின், அவ்வொளி பூத்துப் பார்து
செக்கர்வான் நிலத்தைக்கொண்ட தன்மைபோன்றதென்க. (கசு)

2397. பால்வெண்டிங்கண்மணிக்கைபடுத்தவை

கோலஞ்செய்பவர் கோலவெறிப்பினான்
மாலேவண்டின மாலேக்கண்கொண்டவே.

(இ - ள்.) இங்கள் மணிக்காம்புசேர்த்திவ வந்தையொக்கும் கண்ணுடியில் நோக்கிப் பொற்கலத்தை யுடைய கோலத்தைச் செய்பவர் கோலத்தால் வரும் கண்வெறிப்பாலே ஒழுங்கையுடைய உண்டினங்கள் கண்ணோன்ற வாயினவென்க. (உ௦)

2398. போகமாமழைபோழ்ந்துபுத்தொறு
மாகமேந்துவபோன்மணித்தோரண
மாகநாற்றினதாமமணிக்குட
மேகமாநகர்வீதிநிரைத்தவே.

(இ-ள்.) தனக்கு நிகரில்லாத நகர்வீதியிலே வாயில்தோறும் மழையைப் போழ்ந்து மாகத்தை ஏந்துவபோலும் தோரணங்களிலே தாமங்கள்பொருந்த நாற்றப்பட்டன; மணிக்குடங்கள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டனவென்க. (1)

2399. ஆடன்மங்கையர்க்கின்கினியார்ப்பொலி

• மோடுகொண்முழுவின்முழக்கீண்டிய
மாடமாநகர்மாக்கடலொத்ததே.

மங்கையர் கின்கினி அசைதலிற் பிறந்த ஒலி.

(இ - ள்.) இவ்வொலிகளாலே நகர் கடலையொத்ததென்க.

முழக்கத்தாலீண்டின ஒலி.

(உஉ)

2400. சந்தரத்துகள் பூந்துகள் பொற்றுக்
ளந்தரத்தெழுமின்புகையாலரோ
விந்திரன்னகர்சாறயர்ந்திவ்வழி
வந்திருந்ததுபோன்மலிவுற்றதே.

(இ-ள்.) இந்நகர், சந்தரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புகையாலும் அமரபதி சாறயர்ந்து ஈண்டிவந்திருந்தாற்போலே மிகுதியுற்றதென்க. (உ௩)

வேறு.

2401. நிரந்துகன்னலுநெய்யுநீர்தப்பெய்
திரந்துபாலமிர்தெங்குமூட்டுவார்
பரர்
சுரந்துகொள்

(இ - ள்.) எவ்விடமும் பரந்துசென்று இரந்துகொண்டு கன்னலையும் நெய்யையும் தொலைக்கவொண்ணாதபடிபெய்து பாலுடிசிலை ஊட்டுவார்; துகிலையும் கலத்தையும் கொண்டு வந்து கொள்கவென்று சுமக்கும்படி நல்குவாரென்க. (உ௪)

2402. வருக்கையின்பழம்வாழையின்கனி

கருப்புச்சாற்றொடுகலந்துகைசெய்து
புரித்ததெங்கிளநீரும்பூரிப்பார்.

(இ-ள்.) டலாப்பழமுதலியவற்றை நீராக்கின தேறலை இனிய கருப்புச் சாற்றோடேகலந்து சமைத்து அதனையும் விரும்புவித்த இளநீரையும் பூரிப் பாரென்க. (உ)

2403. கூந்தலேந்தியகமுகங்காய்க்குலை

யாய்ந்தமெல்லிலைபளிதமாதியா

ம.

மேந்தலாம்படித்தன்றியீட்டுவார்.

கூந்தல் - தலை.

(இ - ள்.) கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர் கொள்ளுகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக மாநிலமுண்ணும்படி ஈட்டுவா ரென்க.

வெற்றிலையுண்ணவென்றல் மரபன்மையின், ஈண்டு மாநிலமுண்ண வெனவே மண்ணுண்ணும்படி பென்னும் பொருட்டாம்; “அடகுபுலால் பாகு பாளிதமு முன்னுன்” என்பது பன்மைபற்றிக் கூறித்தெனவேவேண் டும்; பாகு பசிப்பினிதீர துகரும்பொருளன்மையின். இனி, மாந்தர் முற் கூறிய பாஷசில்முதலியவற்றையுண்டலின், அவர்தின்மற்குப் பளிதமுத லியவற்றைக் கொள்ளுகொண்டு சுமக்கலாம்படித்தன்றாக ஈட்டுவாரென்று மாம். ஏந்தல் - சுமத்தல். (உசு)

2404. தாமமார்த்தனதுப்புரவ்வுக

ளேமமாயினவேந்திநிற்றலா

னாமநன் னகர்நன்பொற்கற்பகங்

காமவல்லியுங்களுங்

§ (இ - ள்.) மெய்க்குறுதியாகிய தாமத்தையும், அதனை யொழிந்து ஆர் ந்தனவாகிய துகர்பொருள்களையும் ஆடவரும் மகளிரும் ஏந்திநிற்றலின், இந்த நன்னகரைக் கற்பகமும் காமவல்லியும் இடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக் கைவிட்டனபோன்றனவென்க.

இட்டது, ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

2405. வழுவின்மார்தருமாவுமல்கிய

தொழுதிதன்னை யான்சுமக்கலேனென

முழுதுமண்மகண்முற்றுமவாய்திறந்

தழுதிட்டாணையும்பாலுமாகவே.

(இ-ள்.) மண்மகள் மாந்தரும்மாவும் நிறைந்த தொழுதிதன்னை யான் முழுதும் சமக்கலாற்றேனென்று வாய்முற்றந்திறந்து நெய்யும்பாலுமாக அழுதிட்டாள்போலே இருந்ததென்க.

எனவே அவம்கூறினார்.

(உஅ)

வேறு.

2406. கொடியெழுந்தலமருங்கோயில்வாயில்கண்
மடலெழுந்தலமருங்குமும்வாழையு
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கணடியும்
புடைதிரள்பூரணகுடமும்பூத்தவே.

(இ - ள்.) கோயில்வாயில்களெல்லாம், கமுகும் வாழையும் மடித்ததுகி லையுடைய கண்ணுடியும் நிறைகுடமும் பொலிவுபெற்றனவென்க. (உக)

2407. கடிமலர்மங்கையர்காய்பொற்கிண்கிணி
யுடைமணிபொற்சிலம்பொலிக்குங்கோயிலுட்
குடைநிழன்மன்னர்தங்கோதைத்தாதுவேய்ந்
தடிநிலம்பெறுததோர்செல்வமார்ந்ததே.

(இ - ள்.) மங்கையர்க்கிணியும் மேகலையும், சிலம்பும் ஒலிக்குங் கோயிலிடமெல்லாம், மன்னர்தங்கோதையிற்றது வேய்தலின், அம்மகளிரடி தாதொழிந்து நிலத்தைத் தீண்டப்பெறுததொரு செல்வம் யிக்கதென்க. (உ௦)

2408. துளங்குபொற்குழைகளுந்தோடுஞ்சண்ணமும்
கிளர்ந்தகில்சாந்துபூக்கமழ்ந்துகேழ்கிள

ரறிமணிப்புணுமாரமும்

வறுப்பித்திட்டதே.

(இ - ள்.) இக்கோயில், குழைகளும் தோடும் ஒளிகளரப்பட்டுச் சண் ணமும் அகிலம் சாந்தம் பூவும் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங் கப்பட்டு மேலுலகை இகழப்பண்ணிற்றென்க. (உ௧)

2409. விரிந்துவான்பூத்தெனவிதானித்தாய்கதி
ரருங்கலப்பொடியினுலாய்பொற்பூமகண்
மருங்குல்போற்குயிற்றியநகரின்மங்கலப்
பெருந்தவிசுமித்தனர்வினையன்மாலையார்.

(இ - ள்.) வான்மீனை விரிந்துபூத்ததென விதானித்து அருங்கலக்களை இடித்தபொடியாலே மண்மகளிடைபோலே துடைக்கும்படி கோலமிட்டவிட த்தே அரசர்க்கு உரியமகளிர் மங்கலமாகிய ஆசனத்தையிட்டாரென்க. (உ௨)

2410. நலங்கிளர்காணமுமணியுநன்பொனும்
வலம்புரிமுத்தமுங்குவித்தமங்கல

மிலங்கினமணிவிளக்கெழுந்ததீம்புகை
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்கவரியேந்தினார்.

காணம் - பழங்காசு.

(இ - ள்.) காணமுதலியன குவிக்கப்பட்டன ; அவற்றின்மேலே அட்ட
மங்கலம் இலங்கின ; விளக்கு எழுந்தன ; புகை கலந்தன ; ஆயிரத்தெண்
மர் கவரிவீசிவரென்க. (ந.ந.)

2411. மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோரையான்
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறலு
மங்கலவச்சு
மங்கலக்கருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) மங்கலங்கூறியிருந்த, மன்னவன், மங்கலநாளேக்கூறுங் கணி
வகுத்த முகூர்த்தத்துடனே ஆசனத்திலே ஏறினவனவிலே மங்கலமாகிய
அறுகும் அரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகன் சேர்த்தினு
கை வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி - உறுத்த.

(ந.ச)

2412. முழங்கினவிண்ணியமொய்த்ததேத்தொலி
கொழுங்கயற்கண்ணினூர்கொண்டுபொன்னக
விழிந்தனர்திருமயிரேற்பரீரதி
விழின்றனசாமரைநிரைசங்கார்த்தவே.

(இ - ள்.) இன்னியம் முழங்கின ; ஏத்தொலியும் சிறந்தது ; சாமரை நீர்
மையோடேநிறுந்தன ; சங்குஆர்த்தன ; அப்பொழுது மகளிரும் திருமயிரைப்
பொன்னகலிலேபொருந்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின்றும் இழிந்தாரென்க. (.)

2413. பாற்கடன்முனைத்ததோர்பவளப்பூங்கொடி
போற்சுடர்ந்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை
நாட்கடியிரிவினைநன்பொற்றாமரைப்
பூக்கடிகோயிலான்புலம்பவாக்கினார்.

பாற்கடல் கூறினார், குலத்தின் தூய்மைக்கு.

(இ - ள்.) பவளக்கொடிபோல் விட்டுவிளங்குகின்ற ஒளியிசையுடைய
இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒவ்வொன்று
வருந்தும்படி நல்லநாளிலே மயிர்வினைக்கலயாணத்தை ஆக்கினாரென்க.

‘கடிக்கோயில்’ என்றும் பாடம்.

(ந.சு)

வேறு.

2414. விரைத்தலைமாலேகூட்டியின்னரூங்கைசேப்ப
வரைத்தசாந்தணிந்தகோட்டலாயிரத்தெட்டுவேழ
நிரைத்தனமண்ணுநீர்க்குமுரசொடுமுழவம்விம்ம
வரை

(இ-ள்.) வரைத்தலைத்துவலைபோலே மதம் நிலத்தைநனையாரிந்த மின்னனார் மாலையைச் சூட்டித் தாம் அரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங்கள், இயங்கள் விம்மாரிந்த மஞ்சனநீர் கொண்டேருதற்கு நிரைக்கப்பட்டனவென்க.

கோட்டவாகிய வேழம்.

(ஙௌ)

2415. கான்முகம்புதைத்ததெண்ணீர்வார்ந்துபொற்குடங்களார்த்தியூன்முகம்புதைத்தவேற்கண்ணவர்களிற்றுச்சியேற்றி
வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்டுநோக்கத்
தேன்முகம்புதைத்தமாலேக்குடைநிழற்றிருவிற்றந்தார்.

கான், ஆகுபெயர்.

(இ-ள்.) நினத்தையழுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினார், பூ முகமறைத்த நீரைமுகந்து பொலிவினையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனும் மதியுமென்றுநோக்கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றி அவர் குடைநிழலிலே செல்வத்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப்பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனும் மதியுமும் உவமமாயின. தேனினம் முகத்தைமறைத்த மாலே. (ஙஅ)

2416.(க.) இழைத்தபொன்னகரின்வெள்ளியிடுமணைமன்னரோத்தக் குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற்கொற்றவனிருந்தபின்பறை
மழைக்கவின்றெழந்தவார்கொண்மணிநிறவறுகைநெய்தோய்த்
தெழிற்குழைதிருவில்வீசமகளிர்நெய்யேற்றுக்கின்றார்.

2417.(உ) மின்னுமிழ்வைரக்கோட்டுவிளங்கொளியிமயமென்னும்
பொன்னெடுங்குன்றம்போலப்பூமிமேனிலவியை
நின்னடிநிழலின்வைகநேரியஞ்செல்வகு
மன்னுவாய்திருவோடேன்றுவாழ்த்திநெய்யேற்றினாரே.

இவைஇரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) பொன்னுலிழைத்தநகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மணையிலே அரசரோத்தக் கொற்றவனிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கினைத்தெழுந்த அறுகை நெய்யைத்தோய்த்துக் குழை வில்லைவீச நெய்யேற்றுக்கின்றவர்கள், இமவாணீப்போலே நிலத்திலே நிலைபெற்று நின் அடிநிழலிலே உலகம்வைகச் சக்கரவாளசக்கரவர்த்தியாய் இலக்கணையோடே மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி நெய்யையேற்றினாரென்க. (ஙக - ச௦)

வேறு.

2418. நீடுநீர்மணிநீருமல்லவு

மூடுமின்னனாருரிஞ்சியாட்டினார்
கூடியின்னியங்குமூடியார்த்தவே,

நீடுநீர் - கங்கைமுதலியதீர்த்தநீர். மணிரீர் - சந்திரகார்த்தக்கல்லினீர். அல்லவென்றது, அத்தையும் மண்ணையுமொழிந்த ஐந்துவிரையையும், மூப் பத்திருவகை ஓமாலிகையையும். அத்து - துவர்; 'பத்துமண்' என்றும் பாடம். மண்ணுவன: "ஆனையே நேனக்கோடாற்றம் கரைபுற்று, வான வர்தங் கோயிலெழில் வான்கழனி - பானிலவு, முத்தெரியும் வெண்டிரைநீர் மூதூர் வடதருவேர், பத்துமிதன் மண்ணாகப் பார்." ஒழிந்தனவற்றிற்கு, "கங்கையின்களிற்றினுச்சி" (சீவக. ௬௨௩) என்றகலியிற்கூறினும். ஊடு - இடை.

(இ - ள்.) இடைமின்னையொப்பார், பூசநீர்னவாகிய அத்தாலும், மண்ணாலும், அல்லனவற்றாலும் உரிஞ்சி நீர்களாலே ஆட்டினார்; அப்பொழுது இயங்கள் தம்மில் அளவொத்தத் திரண்டு ஆர்த்தனவென்க. (சக)

2419. திருவமன்னவன்சென்னித்தேர்மன்னர்
பொருவெண்பொற்குடமுமிழும்பொங்குநீர்
பருதிதன்னொளிமறையப்பான்மதி
சொரியுந்திங்கதிர்த்தோற்றமொத்தவே.

திருவ : அ, அசு.

(இ - ள்.) சீவகன்சென்னியிலே உமிழும் மன்னரெடுத்த வெள்ளிக் குடத்துநீர், பருதியொளிமறைய மதிசொரியுங் கதிரையொத்தனவென்க. வெண்பொனென்ப, வெள்ளியை. (ச௨)

2420. துளங்குமாமணித்துண்கண்கினால்
விளங்குவெள்ளிவேய்ந்தாய்ந்தமாலேகுழ்
வளங்கொண்மாமணிக்கூடஞ்சேர்த்தினு
ரிளங்கதிர்கொலோவிருந்ததென்னவே.

மணித்துண் ளாண்கினால்விளங்குகூடம்; வெள்ளியால்வேய்ந்து மாலே கூடம்.

(இ - ள்.) கதிர் இருந்ததோவென்னக் கூடத்தே சென்றிருக்கும்படி பண்ணினான்க. (ச௩)

2421 ஆய்ந்தபானிறமாய்பொற்கம்பலம்

கேந்திராணியேந்துநீர்மையார்.

(இ - ள்.) தெரிந்த பானிறம் ஒளிகெட்ட பொலிவினையுடைய கம்பலம் வேய்ந்த அணையையுடைய வெள்ளிக்கட்டிலின்மேலே நீத்தத்திலுண்டால நித்திலவிதானத்தின் நிழலிலே இருந்தவற்கு ஒப்பினைக்குரியார் அணியை திருநென்க.

ஆய்தல் - உள்ளதனுணுக்கம். மானிறவாய்பொனும்பாடம். (சச)

2422. ஈரங்கொன்றபினிருண்மணிச்சுடர்
நீரவாய்நிழலுமிழங்குஞ்சியை
யாரகிற்புகைவெறியினுலமைத்
தேர்படச்செய்தாரொழுதிற்றென்னவே.

(இ-ள்.) நீலமணியினது ஒளியினீரவாய் நிழலுமிழங்குஞ்சியை ஆற்றி
னியின்பு அகிற்புகையினது மணத்தாலே அமைத்து எழுதிற்றென்ன அழகு
பட முடித்தாரென்க. (சுரு)

2423. ஈடிச்சந்தனமேந்துதாமரைத்
தோடின்பயில்வினாற்பூசித்தாமலர்
வீடுபெற்றனவின்றொடென்னவே
சூடினானரோசரும்புண்கண்ணியே.

இடுதலில், விகாரம்; இடுதல் - உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடு
பெற்றனவென்றது, இவன்கூடிய மலர்பெற்றஅழகு தாம் சூடுங்காலத்திற்
பிறவாமைகண்டு எல்லாரும் தம்மைச்சூடுந்தன்மையைக் கைவிடுதலை மலர்
பெற்றனவென்றவாறு.

(இ-ள்.) சந்தனத்தைத் * தாமரையிதழின்கனத்தோடேபூசி மலர் வீடு
பெற்றன இன்றோடென்னும்படி அம்மலரையுடைய கண்ணியைச் சூடின
னென்க. (சசு)

2424. மற்பகம்மலர்ந்தகன்றமார்பின்மேல்
விற்பகக்குலாயாரம்வில்லிடக்
கற்பகம்மலர்ந்தகன்றதோவெனப்
பொற்பகப்பொலங்கலங்கடாங்கினன்.

(இ-ள்.) மூற்றொழில்தான், பிறரிடத்துரின்றும் போம்படி தன்னிடத்தே
பரக்கப்பட்டு வகின்ற மார்பின்மேலே இந்திரவில் தோற்கும்படி குலாவி
யாரம் வில்லிடாங்கலக் கற்பகம் பூத்துப் பரந்ததோவென்னும்படி பொற்பப
த்தேயுடைய ஒழிந்த லங்களை அணிந்தானென்க. (சஎ)

2425. உருவமாற்றந்தனவுரோமப்பட்டுதித்
தெரியும்வாழ்குழைசுடாவிந்திர
திருவினன்னதார்தினைப்பத்தேங்குமு
லரிபெய்கண்ணியார்க்கங்கனாமினன்.

(இ - ள்.) எலமயிர்முதலியவற்றைச் செய்த பட்டை உடையாகவுடுத்தக்
குழைசுடரத் தார் தினைப்பக் கண்ணியார்க்கு அரங்கனாமினென்க.

* “வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொலாருக்கரைத்த்சார்தின், காசறு குவ
ளக்காம ரகவிதழ் பயில மட்டித்தி” (கீவு. து. ௬. ௨௨) என்றார் முன்னம்.

செயவெனெச்சங்கள், “ஆன்வந்தியையும் வினைநிலையான்” (தொல். வினை. கு. ௩௫) முடிந்தன. இவனையொழிந்தோர்க்கு அரியனாய் வருத்த தலின், அநங்கனென்றார். (சஅ)

2426. தாவிருழ்வடந்தயங்கநீருநீஇ
மேவியச்சதந்தெளித்தபின்விரைந்
தாவியம்புகைசுழற்றியாடியும்
வீவிலவெஞ்சுடர்விளக்குங்காட்டினார்.

(இ - ள்.) மகளிர், வடந்தயங்க விரைந்துமேவி அச்சதத்தை நீரிலேயுறுத்தித்தெளித்தபின்பு தூட்பாத்திரம் ஆவித்தபுகையைச் சுழற்றிவிளக்கையும் ஆடியையும் காட்டினாரென்க.

ஆவி அம் புகை, வினைத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (சக)

2427. உவரிமாக்கடலொல்லென்வெண்டிரை
யிவரியெழுவுபோன்றிலங்குவெண்மயிர்க்
கவரித்தொகைபலவிசங்காவல
ரிவரித்தொகையென்பதின் நியாயினார்.

உவரிநீரையுடைய கடற்றிரை பரந்து எழுவுவபோன்றிலங்கும் கவரி; மயிர்க்கவரி, முதற்கேற்ற அடையடுத்த ஆகுபெயர். இத்தொகையர், விகாரம்.

(இ - ள்.) இவர் இத்தொகையரென்பதின்றாகக் கவரிவிசங் காவலர் திரண்டாரென்க. (ரு௦)

2428. அறுகுவெண்மலரளாயவாசநீ
ரிறைவன்சேவடிகழுவினேந்திய
மறுவின்மங்கலங்காட்டினார்மணக்
குறைவில்லைவினைக்கோலமார்த்தே.

(இ - ள்.) அறுகையும்மலரையும்கலந்த நீராலே இவ்வாயைக்கழுவி, எடுத்த அட்டமங்கலங்களையும் காட்டினார்; அப்பொழுது குறைவில்லாத கைவினையையுடைய மணக்கோலம் ஆர்ந்ததென்க. (ருக)

வேறு.

2429. ஊனிமிர்கதிர்வெள்வேலுறைகழித்தனபோலுந்
தேனிமிர்குவளைக்கட்டிருமகளினையாளைப்
பானிமிர்கதிர்வெள்ளிமணையிசைப்பலர்வாழ்த்தி
வானிமிர்கொடியன் னார்மணியிணையிசைவைத்தார்.

(இ - ள்.) ஊனிலேவளர்ந்த வேல் உறைகழித்தவற்றையொக்கும் கண்ணையுடைய இலக்கணையே மேகத்திலேபரந்த மின்னுகொடியையொப்பார் பலரும் வாழ்த்தி வெள்ளிமணையிலிட்ட அழகியவணையிலே இருத்திரென்க.

பால்போலப்பரந்த கதிர்.

(ருஉ)

2430. வரைவினைவளர்பொன்னேவலம்புரியொருமணியே
திரைவினையமிர்தம்மேதருவிழையெனவேத்தி
வரிவளைமுழவிம்மமணிகளரொலியைம்பா
வரைவினைகலைநல்லாரறுகினெய்யணிந்தனரே.

(இ - ள்.) நல்லார், திருவிழையானவள், பொன்னே, மணியே, அமுதே
யென்று ஏத்தி வளையும் முழவும் விம்மாநிற்க அவனைம்பாலிலே அறுகாலே
நெய்யையணிந்தாரென்க.

ஏகாரம், தேற்றம். 'திருவிழை' என்று பாடமாயின், விளியாக்கி,
நின்னைத் திருவிரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர், அரையெனப்
பண்புமாத்திரை விளக்கிற்று; அரையிழ்ந்துப்பெற்ற நூற்கூையை வல்ல
நல்லாரென்க. (ருக)

2431. கள்ளவிழ்கமழ்கோதைக்காவலன்றிருமகளை
வெள்ளணிமதயானைவிழுமணிக்குடமேற்றித்
தெள்ளறன்மண்ணுநீராட்டினர்தேமலர்மே
லொள்ளிழையவொத்தாருருவதுண்ணுசுப்பினுள்.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த யானையிரண்டன்மேலே குடத்தையேற்
றித் காவலன்மகளை நீராட்டினார்; அங்கனம் இரண்டினாலும் ஆட்டுதலின்
திருவையொத்தாள், அவளென்க. (ருச)

2432. வான்மலர்நுரைசூழமணியணிகலன்சிந்தாத்
தானிளமணலெக்கர்த்தவழ்கதிர்மணியார
மேனையநறுஞ்சுண்ணங்குங்குமயிடுக்களியாத்
தேனினமிசைபாடத்தீம்புனனடந்தோதே.

(இ - ள்.) அவராட்டினதீம்புனல்தான், மணியும் ஆரமும் இளமணலா
லிடம் எக்கர்த்தவழ்கதிர்மணியார சண்ணமும் குங்குமமும் வண்டலாகக்
கொண்டிருப்பதே நுரையைச்சூழ அணிகலங்களின் மணியை மணியாகச்
சித்திவடிவெனநெய்துநடந்ததென்க. (ருரு)

மையாயதனைக் கண்டான் மணிமாலையாகுதிர்ப்பவளத்தா
பிழைப்பாரென்றாரென் னானிமுத்தமண்டபத்தொளிர்திங்கள்

2449. அலர்ந்தோருய்த்தும்வட்டணைக்கதிர்முத்த
புலந்துகளநன் னத்தின்னிழலுய்த்திரீஇயினரே.
திலங்கியினைத்தோ லையுநான்ற பவளத்தூண்நாட்டப்பட்ட
மலர்ந்ததோர்த்தமல திங்களினுடைய கான்றனவாகிய கதி

(இ-ள்.) பூண்கள் இலங்கியும் உய்த்திருத்திரென்க.
திருவை நிகராகக்கூறற்குப் புலந்துணிந்த
பட்டுக் கற்பகக்கொம்பாயினொன்கதம் நிலைநிலகு
(ருசு)

(பி - ம்.)— 1 'சிகழிகைவடிவு' குழைமங்கை

மெய்யணிகலன் மாலைமின்னிருந்துகிலேந்திக்
கை

(இ - ள்.) கையாலணிந்தகுழலையும் மாலையையும் முலையையுமுடைய
மகளிர், அணிகலமுதலியவற்றையேந்தி, அஞ்சனமணிந்த யானையின் மத்த
கம்போலும் அல்குல்முதலியவற்றையுடைய மங்கையைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கையணி, கைசெய்யப்பட்டவென்றுமாம்.

(௫௭)

2435.

கை

நசாயனங்கையைபுனைகின்றார்.

(இ - ள்.) கோதையினையும், நட்பாடையினுமிக்க மெல்லியமொழி
யினையுமுடைய நங்கையை அழகிய வளைந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய
கால் பொலிவுபெற்று அழகார்த்த விலாசியும், கையில்வளையையும் மணியல்
குலையுமுடைய அலங்காரமாலையும் ஒப்பியாநின்றாரென்க.

மைவினைகழுநீர் - நீலோற்பலம்.

(௫௮)

2436. யானையுளரசன் நன்னணிகளர்வலமருப்பிர்ந்.

வான்மணமுறச்செய்தமங்கலமணிச்சீப்புத்

தான்முகில்கழிமதிபோற்றன்னுறைநீக்கினளே.

(இ-ள்.) களிற்றரசனது வலக்கொம்பையறுத்துப் பொன்னைப்பதித்து
மணியறுத்தி மணந்தங்கச்செய்த சீப்பை விலாசிதான் முகிலினின்றும்
கழியுமதிபோல அதனுறையினின்றும் நீக்கினாளென்க.

(௫௯)

வேறு.

2437. மைந்துற்றையுமாவீழோதிவகுத்துந்தொழுதுவீறித்துந்
கைந்.

வாழுது குணம்

(62)

யெந்துற்றிறமுமுணர்வாளெழிலேந்.

(-ள்.) எந்துற்றிறமுமுணர்வாள், தன்னுழித்தனபோலும்

நெய்க் கலவையையும் புகை

யோடேயுனைந்து ஊட்டிக்கலக்கவாரி முகத்தையிசைப்பலர்வ.

கையால் முடித்தாள். குழலையும் விரியணமிசைவைத்தார்.

டையைத் தொகுத்தும், பனிச்சைவென உறைக்கழித்தவற்றையொக்கும் கண்
றிமத்தின்.....முடித்தாளென்க.

2438. கரும்புந்தேனும் மயிலிட்ட அழகியவனையிலே இருத்திலே

கரும்பும்மிலையமார்.

(௬௦)

திருந்துதிங்களுக்குழந்தமின்னிற்செம்பொற்பட்டஞ்சேர்த்தி
விரும்பும்முத்தம்மாலைநான்றவிழுப்பொன்மசரஞ்செறித்தாள்.

(இ-ள்.) தீஞ்சொன்மடவாட்டுத் திங்களைச்சூழந்தமின்போலே பட்டத்
தைச்சேர்த்தி அரும்புமிலையும் இடையிட்டுக்கட்டின முல்லைச்சூட்டைக் கற்
புக்குமிலைச்சி முத்தமாலைநான்ற மகரவாயாபணியை அணிந்தாளென்க.)

2439. சுள்ளுந்தேனும்மொழுகுங்குவளைக்கமழ்பூநெரித்துவாங்கிக்
கிள்ளைவளைவாயுகிறிர்கிள்ளித்திலகந்திகழப்பொறித்துத்
தெள்ளும்மணிசெய்சுண்ணம்மிலங்கத்திருநீர்றுதலின்னப்பி
யுள்ளம்பருகிமதார்த்தவாட்கண்ணுருவம்மையிற்புனைந்தாள்.

சுள்ளும்-களவுகாணும்; “கள்ளத்தாற்கள்வே மெனல்” (குறள். உஅஉ)
என்றார். கமழ்தேனும் பொழியுமளவன்றி யொழுகும் குவளைப்பூவென்க.

(இ-ள்.) கிள்ளையின்வளைவாய்தான் தன்மன்மையைக் கள்ளும் உ
மயிரைக்கோத்துவாங்கி அதனுள்ளே குவளைப்பூவைப்
நெரித்துத் திகழப்பொறித்துத் திருநீர்றுதலிலே திலகத்தை மணிச்சுண்ணத்
தாலே இலங்கஅப்பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலேபுனைந்தாளென்க.

பொறித்து:- எழுதினதென்போலவைத்து. கணவனுள்ளத்தைப்பருகி. (கஉ)

2440. நாகம்மருப்பினியன்றதோடநலங்கொள்சுறவுக்குழையும்
போகநீக்கிப்பொருவிஃறிருவில்லுமிழ்ந்துமின்னுப்பொழியு
மேகமாகியெரியும்மணியின்னியன்றகடிப்புவாங்கி
மேகவிசும்பிறழேவர்விழையவிளங்கச்சேர்த்தினுளே.

(இ-ள்.) நாகமருப்பினியன்றதோட்டையும் நலங்கொண்ட மகரக்கு
ழையும்காதினின்றும்போகநீக்கி, மின்னானதுசொரியும் பொருவில்லாத
திருவில்லைத்தானுமிழ்ந்து ஏகமாகி எரியுமணியினியன்ற குதம்பையை ஏர்
திரின்றவள்ளையினின்றும் வாங்கிக்கொண்டு அவள் விளங்கச்சேர்த்தினு
ளென்க.

தேவர், ஈசன் பெண்பன்மை. (கஉ)

வேறு.

2441. விலங்கரம்புளாருதசங்கின்வெள்வளைதெளிர்க்குமுன்கை
நலங்கிளர்பவள்ளன் பொன்விரன்மணியாழியின்னக்
கலந்தின்றுபுனைத்ததோளுங்கவினவளர்கழுத்துமாரந்த
வலம்புரியின்றமுத்தமணிநிலாநக்கவன்றே.

(இ-ள்.) வளைந்த வாள்முறுத்த சங்கவளையொலிக்குமுன்கையில் நல
ங்கிளர்பவளம்போலும் விரலின்னிந்த நன்பொன்மணிாழி மின்னாநிற்க,
தோளிலும் கழுத்திலுமணிந்தமுத்தம் நிலாவைக்கொடுத்த வென்க.

இன், அசை. (கசு)

2442. மாமணிமுகடுவேய்ந்தமரகதமணிச்செப்புன்ன
தூமணிமுலைகடம்மைத்தொழுதகக்கமழுஞ்சாந்திற்
காமருகாமவல்லிக்கொடிகவின்கொண்டிபூத்துத்
தூமணிக்கொழுந்துமென்றோட்டியல்வாவெழுதினோ.

மரகதமணியைத் தலையிலேயழுத்திய பெரிய பவழச்செப்பு. இவளரிதம்
பவழத்தினரிதமென்றார், பலவிடத்தும்.

(இ-ள்.) காமவல்லியாகியகொடி முலைகடம்மை இடங்கொண்டு கவின்
பூத்துத் தோளிலே கொழுந்து அசையும்படி தொழுதகச் சாந்தினுலெழுதின
ளென்க. (சுரு)

2443. நாண்சுமக்கலாதநங்கைநகையின்னுதுசுப்புநோவப்
பூண்சுமக்கலாதபொன்னாண்வடத்தொடிபுரளநோக்கிப்
பாண்குலாய்வண்டொடும்படுகணைமறந்துகாமன்
காண்கிலேன்கடியவென்னுவருகிமெய்கரந்த்

(இ - ள்.) பிறராத் சுமக்கலாகாத நாணியையுடைய நங்கையது துசுப்பு
நோம்படி சுமக்கலாகாத பூணும் நானும் முத்துவடமும் புரளவணிய, அத
னைக் காமனோக்கி மலர்க்கணையை எய்யமறந்து இந்நனம் கடியன்காண்கி
லேனென்றுகருதி இவடன்மெய்யிலேகரந்த லேட்கையை விளைவித்தா
னென்க.

அநங்கைணை.

(சுசு)

2444. அவாக்கிடந்தகன்நவல்குலணிகிளர்திருவிற்பூப்பத்
தவாக்கிதிர்க்காசுகண்டாராவியைத்தளரச்சூட்டிக்
கவாய்க்கிடந்தணங்குநாறுங்கண் கொளாப்பட்டுத்தா
ரீர்விரித்துடுத்ததொத்தாள்.

(இ-ள்.) கண்டாராவிறும்படி காசுகள் அவாத்தன்மகிடந்தகன்ந
வல்குலிலேசூட்டப்பட்டுத் தெய்வத்தன்மைநாறும்பட்டை தானுடுத்தவன்
நிறமதியிள்கதிரை விரித்துடுத்த தன்மையை ஒத்தா னென்க.

திருவிற்போலப் பூப்பச் சூட்டி. ஆவியை : ஐ, ௪௦௪. கவாய் - கவ்வி.
கண்டொளா - இழைதெரியாத. அணிந்தான்பாடமாள், விலாசியாக்குக.()

2445. இடைச்

ம்

புடைச்சிறுபாடுபுல்லிக்

நடைச்சிறுபாதங்கோலமணிவிரணிந்துநாகத்

துடைச்சிறுநாவிற்றோகையிரியினண்மா

(இ - ள்.) ஒருசூறு கிம்புரிவழிவா குறங்குசெறி குறங்கைக் கௌவி
நெகிழ்ப்பாட்டைப்புல்லிக் கிண்கிணியுர சிலம்புமாப்பவணிந்து பாதத்திலும்
விரலிலும் அணிவனவற்றையுமணிந்த பாம்பினுடைய சிறிய நாப்போலுந்

தோகையை விலாசி தாழ் இருத்திவிட்டாள்; பின்பு அலங்காரமாலை சேர்ந்தாள் என்க. (சஅ)

2446. அம்மலாடியுங்கையுமணிகிளர்பவழவாயுஞ்
செம்மலர் துதலுநாவுந்திருந்தொளியுகிரோடங்கேழ்
விம்மிதப்பட்டுவீழவலத்தகமெழுதியிட்டா
ளம்மலர்க்கண்டமுள்ளிட்டரிவையைத்தெரிவையானே.

(இ - ள்.) அம்மாலைதான், அரிவையை மாலைவணிந்த கழுத்தைபுள்ளி
ட்டு உகிரோடே அடிமுதலியவற்றையெல்லாம் அதிசயித்துவிரும்பும்படி
அலத்தகத்தை எழுதினனென்க.

செம்மலர் - நெற்றிமாலை.

(சக)

2447. வாண்மதர்மழைக்கனோக்கிவருமுலைத்தடமுநோக்கிக்
காண்வாவகன்றவல்குற்கண்விருப்புற்றுநோக்கிப்
பாணுவண்டரற்றுங்கோலச் சிகழிகைப்படியுநோக்கி
யாண்விருப்புற்றுநின்றாரவ்வனைத்தோளினாரே.

(இ - ள்.) தோளினார், விருப்பமுற்றுத் தம்கண்ணாலே அவள்கண்ணையு
நோக்கி, முலையையுநோக்கி, அல்குலையுநோக்கி, பாட்டையுடைய வண்டொ
லிக்கும்முடியின்வடிவையுநோக்கி இவளை நுகர்தற்குரிய ஆண்மையை விரும்பி
நின்றாரென்க. (எ)

வேறு.

2448. தெருள்கலான்படைத்தவன்காணிற்செவ்வனே
மருள்கலாதவர்களுமருள்வர்மம்மர்நோ
யிருளிலாரொங்ஙனமுய்வரின்னதா
லருளிலாரவணலமணிந்தவண்ணமே.

(இ - ள்.) அருளிலாதார் அவளழகையணிந்தவண்ணம், இப்படி ஆண்
மையைவிரும்புந் தன்மையாயிருந்தது; இனிஅயனும், காணின், நாம் படை
த்தவடிவனென்று மயங்குவன்; இருடிகளும் நேரோமயங்குவர்; இத்தன்
மையாயதனைக் கண்டால் மயக்கநோயையுடைய இல்வாழ்வார் எங்கனம்
பிழைப்பாரென்றாரென்க. (எக)

2449. அலர்ந்தவந்தாமரையல்லிப்பாவையைப்
புலந்துகண்சிவந்தனபோன்றுநீர்பிரிந்
திலங்கியின்னுமிழ்ந்துலாமேனியேந்துபொன்
மலர்ந்ததோர்கு

(இ-ள்.) பூண்கள்இலங்கி மின் உமிழ்ந்து உலாம் மேனியையுடையாள
திருவை நிகராகக்கூறற்குப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபிக்கப்
பட்டுக் கற்பகக்கொம்பாயினனென்க.

(பி - ம்.)— 1

நீர்பிரிந்து - கோபித்து. மையெழுதுதலிற் சிவந்து கோபித்ததனை நல் வினையுடையாரிடத்தே சென்றுமீளுந் திருவையொப்பாகக்கூறியதற்குப் பொருது கோபித்தவெனத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறிற்றும். (௪௨)

2450. மருடகும்லிகைமாலேவல்லவன்
பொருடகத்தொடுத்தனபுனைந்தபூஞ்சிகை
யிருமிணித்திடையிடையியற்றிவெண்ணிலாச்
சுருமிணித்தொருவழித்தொகுத்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமா லையைப் புனைந்தமுடி, இருனையுந்துணித்து நிலாச்சுருனையுந்துணித்து ஒன் றைவிட்டொன்றாகஇயற்றி ஓரிடத்தேகுவித்ததன்மையையொத்ததென்க.()

2451. கோமகளுருவமாய்க்கூற்றம்போந்தது
போமினும்முயிருயக்கொண்டுபோய்மனங்
காமினமெனக்கலைசிலம்புகிண்கிணி
தாமனும்வாயினுற்சாற்றுகின்றவே.

(இ - ள்.) கூற்றம் கோமகள்வடிவாய்க் கோற்றஞ் சுவந்தாதலின், தும் முயிரை உய்யக்கொண்டுபோயின் ; .போனாவும் ஆண்டு மனம்வருந்ததலைக் காமினென்று கலைமுதலியனதாம் தம்வாயினுலே மிகவும் சாற்றுகின்றன

அம, அசை.

2452. அருளிலாரிவடமான்னராயினு
முருடிரையுலகெலாமுருளுமின்றெனக்
கருதினகவரிசாந்தாற்றிவெண்குடை
யரிவையைமறைத்தனவாலவட்டமே.

(இ-ள்.) அரிவையைஆண்டுக் கவரி சாந்தாற்றிமுதலியன மறைத்தன ; அவை, இன்று உருளுகிற திரையையுடைய உலகமெல்லாம் கெடுமெனக் கருதி, அணிந்த இவள்தமர் அருளிலாராயிருந்தார்; அவர் அத்தன்மையராயினும் யாம் அவைகெடாமல் அருளுதுமென்று கருதினபோலேயிருந்தன வென்க. (௪௩)

வேறு.

2453. (க)கரும்பேதேனையமிர்தேகாமர்மணியாமே
யரும்பார்மலர்மேலணங்கேமழலையன்னம்மே
சுரும்பார்சோலைமயிலேகுயிலேசுடர்வீசும்
பெரும்பூண்மன்னன்பாவாய்பூவாய்பிணைமானே.

2454. (உ)அம்மெல்லனிச்சம்மலருமன்னத்துவியும்
வெம்மையாமென்றஞ்சிமெல்லமிதியாத

பொம்மென்னிலவப்பும்போதனநின்னடிபோற்றி
இம்மென்கலையாரிடுவென்றேத்தவொதுங்கினுள்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழுதும் இனிதாயிருத்தலின், கரும்பு. நல்லாருதுப் பெல்லாங்கொண்டு இயற்றலின், தேன். இவ்வுலகிலில்லாத மிக்கசுவையும், உறுதியுங்கொடுத்தலின் அமிர்தம். காமவேட்கையை விளைவித்து இனிய பண் தோற்றலின் மழலையையுடையதொருயாழ். கணவற்குச் செல்வத்தைக் கொடுத்தலின், திரு. நடையால் அன்னம். சாயலால் மயில். காலமன்றியும் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின், சூயில். மன்னன்மகளேயென்றல் புகழ்மையின் மன்னன்பாவாயென்றது, அவன் கண்மணிப்பாவையென்ப துணர்த்திற்று; இனி இவன் கொல்லிப்பாவையல்லன்; மன்னன்பாவையென்றுமாம். சேடியர்கற்பித்த கட்டளைதப்பாமற் கூறலின், பூவை. நோக்கத் தால் மான்.

(இ - ள்.) இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலையார்பலரும், கரும்பு முதலியபெயர்களாலேவிளித்து, அனிச்சத்தையும் தூவியையும் மெல்லமிதித் தாலும் வெம்மைபிறக்குமென்றஞ்சி அவற்றையிதியாத நின்னடியைப்பேணி இடுவாயாகவென்று ஏத்த அவளும் அங்மனம் நடந்தாளென்க. (௪௬ - ௭)

2455. தாமாண்மேக்குடமாயிரமாய்ச்சுடர்பொற்றாண்
டாமாயிரமாய்த்தகையார்மணித்தானொருநூறுய்ப்
பூமாண்டாமத்தொகையாற்பொலிந்தகுளிர்பந்தர்
*வேமானியர்தம்மகளின்விரும்பநனிசேர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) தூய்மைமாண்ட தூமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற் றாண்தாம் ஆயிரமாய்க் குளிர்ந்தபந்தரினே சமைத்த மணித்தாண் ஒருநூறு ய்த் தாமத்தாற்பொலிந்த வேள்விச்சாலையைத் தெய்வமகளைப்போல விரு ம்பும்படி சேர்ந்தாளென்க. (௪௮)

2456. தேனார்காமன்சிலையுங்கணையுந்திறைகொண்ட
வானாந்திவாண்முகமும்மடமான்மதர்நோக்குங்
கோனார்கடன்வடிவுநோக்கிக்குடைமன்ன
ராணார்கண்ஊடழல்போயமையாரானாரே.

காமன் சிலையையும் தேனார்கணையையும்வென்ற புருவமும் கண்ணும் முகத்திற்கு அடை.

(இ - ள்.) அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பார்வையையும், வடிவையு நோக்கி, மன்னராயினாரெல்லாம் கண்பொறிபோய் அமையாராயினாரென்க. ()

* வேமானியரென்பது, விமானத்தாற் சஞ்சரிப்பவரென்னும் பொருள் தொரு பாகதச்சிதைவு.

வேறு.

2457. வண்டலர்கோதைவாட்கண்வனமுலைவளர்த்ததாயர்
கண்டியிருண்ணுங்கூற்றங்கயிறுரீஇக்காட்டியிட்டா
ருண்டியிர்சிலர்கண்வாழ்கென்றுத்தராசங்கம்வைத்தார்
தெண்டிரைவேலியெங்குந்தீதினதாகமாதோ.

(இ - ள்.) கோதையை வளர்த்த தாயர் அவள்கண்ணையும் முலையையும்
கூற்றமென்றேயறிந்து உலகெங்கும் தீதிடத்ததாம்படி கோற்றங்குக்கயிறுரீஇக்
காட்டினார் ; பின்பு அருள்பிறந்து, இவற்றுள் வாட்கண் சிலருயிர்களைபுண்டு
வாழ்க, முலைகள் அதனை ஒழிக்கவென்று உத்தரீயத்தைவைத்தாரென்க. (அ0)

2458. கண்ணினுளின்ருகண்டாங்கூற்றினைக்காமர்செவ்வா
யொண்ணுதலுருவக்கோலத்தொருபிடிநுசுப்பிறிஞ்சொல்
வண்ணித்தலாவதிவ்லாவருமுலைமதர்வைநோக்கிற்
பெண்ணுடைப்பேதைநீர்மைப்பெருந்தடங்கண்ணிற்றம்மா.

வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைநீர்மை.

(இ - ள்.) இன்று கூற்றினைக் கண்ணுலேகண்டனம் ; அதன் தன்மை
கூறின, செவ்வாய்முதலியவற்றை உடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டார்கூறி
னாரென்க. (அக)

2459. அரத்தகமருளிச்செய்தசேறடியளியதம்மாற்
குரற்சிலம்பொலிப்பச்சென்னிக்குஞ்சிமேன்மிதிப்பநோற்றான்
றிருக்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்சீவகனாங்களெல்லாந்
தரித்திலந்தவத்தையென்றுதார்மன்னரோமுற்றாரோ.

மருளி - மருள். திரிந்தது.

(இ - ள்.) பிறர்மருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளிய சேறடிகளாலே சென்
னியிறகுஞ்சியிலே சிலம்பு ஒலிக்கும்படி மிதிக்கநோற்றான் சீவகனே ; யாங்க
ளெல்லாம் அதற்குத் தவஞ்செய்திலேமென்று அரசர் மயக்குற்றாரென்க. ()

2460. கோவிந்தனென்னுஞ்செம்பொற்குன்றின்மேற்பிறந்துகூர்வேற்
சீவகனென்னுஞ்செந்நீர்ப்பவளமாகடலுட்பாய்வான்
பூவுந்தியமுதயாறுபூங்கொடிதுடங்கப்போந்து

செந்நீர் - புதுநீர். பூவுந்தி, உவமமும் வேற்றுமையுந்தொக்கன. உந்தி
கொப்பூழையும் ஆற்றிடைக்குறையையும், கொடி மருங்குலையும் படர்கொடி
யையுமுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகிய யாறு, கோவிந்தனென்னுமே
ருவிலேபிறந்து சீவகனென்னும் செந்நீர்க்கடலிலே சேரவேண்டிக் கொடி
துடங்கப்போந்து யாகசாலையாகிய மடுவிலே சிறிதுபொழுது தங்கிற்றென்க. ()

2461. சாணிடையெடியவாட்கண்டையவிழ்குவனையூப்பப்
பூணுடைமுலையின்பாரம்பொறுக்கலாச்சுளியின்மேலு
நாண்டநடுங்கிக்கையானகைமுகம்புதைத்ததோற்றஞ்
சேணிடையரவுசேர்ந்ததிங்கையொத்ததன்றே.

(இ - ள்.) முலைப்பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதே வருத்தத்தின்
மேலும் நான் அடுத்தலாலே நடுங்கி நடுவு சாணளவாக நெடியகண் அலரு
கின்ற குவனையோலப் பொலிவுபெறும்படி முகத்தைக் கையாலே மறைத்த
தோற்றம், விசம்பிடையில் அரவுசேர்ந்த மதியையொத்ததென்க.

கையிடையிலே கண்தோன்றுதலின், அலர்கின்றும்போன்றதென்றார்.()

2462. (க) முத்துமிழ்திரைகளங்கமொய்கொள்பாதாலமுத்தி
யொத்தனவேலைவேள்வியொலிகடாண்குநாண
வைத்தநான்மறையுநீந்திவான்குணமென் னுஞ்சாவி
வித்திமேலுலகத்தின்பம்வினை த்துமெய்கண்டநீரார்.

2463. (உ) தருமணற்றருப்பையார்ந்தசமிதையிம்முன்றினுனும்
விரிமலரணிந்தகோலவேதிகையியற்றியானெ
யொருமணியகலுட்பெய்தோர்பொன்னகலார்ந்ததூப
மிருமணியகலுணீர்பெய்திடவயினிரீஇயினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) மொய்கொள்பாதாலம் - வலிகொண்டபாதாலம் ; என்றது, வட
வாழ்காக்கினியை ; கடலிடையிலே பாதாலத்தேசெல்ல நீரவாங்குதலின்,
அதற்குப் பாதாலமென்று பெயர்கூறினார். குணம், ஆகுபெயர்.

(உ) தருமணல் - தண்டிலார்த்தமாகக் கொண்டுவந்த மணல். தண்
முலமாவது - அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்கிறவிடத்தே சதுரமாகப் பரப்பு
கின்ற மணல். தருப்பை - தாப்பை. ஆர்ந்தசமிதை - சமிதைக்குக்கூறியிலக்
கணம் குறைவற்றசமிதை : என்றது, பருதிகளையும், வேண்டும் சமிதைகளையும்.
வேதிகை - விவாகார்த்தமாகவிட்ட சதுஸ்தம்பவேதிகை. இயற்றுத
லாவது - வேதிகையில் அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்குமிடத்தே தண்முலத்தைக்
கற்பித்த அதிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்துத் தருப்பையை நான்குவிளிம்
பிலும் சூழவைத்துப் பருதிகளைக் கீழ்த்திசையொழிந்த திசைகளிலே வைத்
தல் முதலியன. இருமணியகலென்பது பிரணீதபாத்திரமும், புரோக்ஷணீ
பாத்திரமும். ஒருமணியகல் - ஆச்சியஸ்தாலி. பொன்னகலார்ந்ததூபம்
பெய்தென்றதவும், மேலீங்கலியில் “ஆன்பாலி” என்றதவும் மதுபர்க்
கார்த்தமாக வைத்தவை. * “ஸம்ஸுதாயவராயஸுஷுபுதே
ஸாதிநாதுவயுஜ்யுவயுவகஸு ஸூவ்யுதவவிவாஹ
உஹீதரெ வாவகொவியிவநுஜயுவகஸு” என்று விவாக
வேதிகையிலே அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து மதுபர்க்ககூறினார்.

* கபர்த்திகாரிகையென்பர்.

(இ - ள்.) திரைகள் அங்கமாகவும், பாதாலம் முத்தியாகவும், ஒத்தன வாகியகரைகள் வேள்வியாகவும் இங்ஙனம் ஒலிசெய்யுங்கடனான்கும் நானும் பழிவைத்த நான்மறைகளைநீர்த்தி நற்றொழிலாகிய சாலநெல்லை வித்திச் சுவர்க் கத்திப்பத்தைவினைத்து வீணைந்தீராராகிய அந்தணர் வேதிகையிலே மணல்முதலியமூன்றினாலுமியற்றி இருமணியகலிலேநீர்பெய்து ஒருமணியக லிலேபெய்ப்பெய்து பொன்னகலிலே தூபம்பெய்து வைக்குமிடமாகியஇடம் களிலே வைத்தாரென்க. (அரு - ஈ)

2464. நெற்பொரிநிறையப்பெய்துநிழலுமிழ்செம்பொன்மூழிக்
கற்புரிகடவுளான்பாலவியொடு கலப்பவைத்து
மூற்பெரியானையாகத்தருப்பையான்முடிந்துமூன்று
பொற்புரிவரையும்பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டும்வைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியை நிறையப்பெய்து ; பொரி - இலாகுமோ மார்த்தமான பொரி. கற்புரிகடவுள் - அச்மாரோபணர்த்தமான அம்மி. ஆன்பாலவி - பாலுநெய்யுங்கலந்தது. மூற்பெரியான் - பிரஹ்மா. தருப்பை யான்முடிந்து-பிரஹ்மமுடியாகத் தருப்பையான்முடிந்து. மூன்றுபொற்புரி வரையென்றது, தண்டிலத்தை மேற்கேதொடங்கிக் கிழக்கேமுடியத்தெற்கில் விளிம்பிலும் நடுவிலும் வடக்கில்விளிம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி வடக்கே முடிய மேற்கில்விளிம்பிலும் நடுவிலும் கிழக்கில்விளிம்பிலும் கீறுகின்ற கீற்றுக்களை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்குமுன்பே கீறுகின்றவற்றை ஈண்டுக்கூறினாரென்றுணர்க. மூதன்மூன்றுகீழிக் குறுக்குமூன்றுகீறுதல்தோ ன்ற மூன்றென்றொழியாது பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்தவரையென் றார். மூன்றுவரையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்தீர்சமிதைக ளிரண்டாவன : தென்கீழைக்கோடியிலும், வடகீழைக்கோடியிலும்வைக் கும் ஆகாரசமிதைகளிரண்டும்.

(இ - ள்.) நிறையப்பெய்து அவியொடு கலப்பக் கடவுளையும்வைத்து முடிந்து வரையையுங்கீழிச் சமிதைகளிரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அஎ)

2465. மந்திரவிதியின்மாண்டசிவவிரற்றருப்பைசூழ்ந்து
மூந்துநாமொழிந்தநெய்யைமுனைமுதிர் தருப்பைதன்னான்
மந்

சந்தத்தண்டிலத்தங்கண்வைத்தார்.

மந்திரவிதியின் - வேதோத்தமானபடியே. முனையென்றது, நறுக்கி நெய்க்குள்ளேபோகடுகிற தருப்பாக்கிரத்தை. அமைய மந்திரித்து முனை முதிர்ந்தநெய்யென்க.

(இ - ள்.) தருப்பைதுனியை நறுக்கியிட்ட நெய்யை, சிவவிரலாலே தருப்பையைச்சூழ்ந்து அத்தருப்பைதன்னாலே இருகையாலும் இடையறாது படி முக்கால்மண்ணி, அதனைச் செந்தியிலேபோகட்டுத் தண்டிலத்திற் செந் திக்கு அருகேவைத்தாரென்க.

மறையிற்சிந்தித்து - வேதோத்தமானபடியே தியானித்து; தியானித்து (அஅ)

2466. தண்டிலத்தகத்திற்சாண்மேலெண்விரற்சமிதைநானான்
கெண்டிசையவருமேத்தத்துடுப்புபெய் சொரிதலோடுங்
கொண்டழற்கடவுள்பொங்கிவலஞ்சுழன்மெழுந்ததென்ப
தெண்டிரைவேலியெங்குந்திருவினையாடமாதோ.

(இ - ள்.) சமிதைபதினாறையும் நெய்யையும் சொரிந்த அளவிலேசாண்
மேல் எண்விரலகலமாகப்பரப்பிய தண்டிலத்திடையில் அழற்கடவுள் அவந்
தைக் கைக்கொண்டு பொங்கி எண்டிசையவரும் ஏத்தும்படி திரு வினையாட
வலத்தேசுழன்மெழுந்ததென்க.

துடுப்பு - தருவி. என்ப, அசை.

(அக)

2467. கரையுடைத்துகிலிற்றேன்றும்புங்காஞ்சனவட்டின்முந்நீர்த்
திரையிடைவியாழந்தோன்றத்திண்பிணிமுழவுஞ்சங்கு
முரசொடுமுழங்கியார்ப்பொய்கொள்வேன்மன்னார்ப்ப
வரசருளரசனாய்பொற்கலசநீரங்கையேற்றான்.

(இ - ள்.) வெண்டுகிலிற்றேன்றும் பொன்வட்டிப்போலே, கரையை
யுடைய முந்நீர்த்திரையிலே பிருகற்பதிபுதயமாக முழவுமுதலியனவும் அரசு
ரும் ஆர்ப்ப அரசரிற்றலைவன் அகங்கையில் நீரையேற்றானென்க.

ரியைப்பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதலுமுள

னம் கூ.

(க0)

2468. குளிர்மதிகொண்டநாகங்கோள்விடுக்கின்றதேபோற்
றளிப்புரைகோதைமாதர்தாமரைமுகத்தைச்சேர்ந்த
வொளிர்வளைக்கையைச்செல்வன்விடுத்தவளிடைக்கைபற்றி
வளரெரிவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிமுனேறினானே.

(இ - ள்.) நாகம் மதியைக்கொண்டகோளை விடுக்கின்றதேபோலே
கோதைமுகத்தைச் சேர்ந்தகையை மாதர்விடுக்க, செல்வன், அவளிடக்
கையைப்பற்றி எரியைவலங்கொண்டு கட்டிலிலே ஏறினானென்க.

தளிர்வுரைகை. விடுத்து - விடுக்க. அந்தரமுள்ள ஓமங்கனையும்பண்
ணிப் பாணிக்கிரகணமும்பண்ணி அக்கினியை வலங்கொண்டான்; எனவே
பொரியாலுள்ள ஓமமும் அம்மியிற்காலவைத்ததும் பெற்றும். கட்டில் -
விவாகம்பண்ணி எழுந்திருந்து சார்தியானகூத்தம் ஆலத்தியுங்கண்டு அருந்
ததிகாணப் போமளவுமிருக்கும்கட்டில். இஃது அரசியல். (கக)

2469.(க)வினங்கொளிவினம்பிற்பூத்தவருந்ததிகாட்டியான்பால்
வளங்கொளப்பூத்தகோலமலரடிகழீஇயபின்றை

ர்க்கலது

ரான.

வேறு.

2470. (உ) பொன்னங்காழிற்பொலிந்தமுத்துவிதானம்புணர்ந்துதேன்
மன்னுமாலேபலதாழ்ந்துமணப்புகைவிம்மிமல்கிய
வன்னத்தூவியடர்பஞ்சியவிரம்யிராதியாகப்
பன்னிச்சொன்னபதினைந்தும்படுத்தார்பாவைமார்களை.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) உன்னுதிருத்தல் மரபு. உவமை, இல்பொருளுவமை.

(உ) பொற்காம்பிலே விதானம்புணரப்பட்டு மாலேதாழப்பட்டுப் புகை
மல்கிய மணவறையிலே தூவிமுதலியவற்றற்படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தா
ரென்க. வேண்டினவிடத்தே நடுத்தற்குச் சமைத்த முத்துப்பந்தர்.

(இ - ள்.) அருந்ததியை மனைவிக்குக்காட்டிக் கூறி அறைவாசலிலே
பாலாலே மலரடியைக்கழுவிய பின்பு பாலடிசிலேயேந்தக் கண்ணாற்கண்டு
பாவைமார் படுத்த படுக்கையிலே அமர்ந்திருந்தவன், புலி மயிலோடிருந்த
தன்மையை ஒத்தானென்க. (கஉ - ஈ)

வேறு.

2471. பனிமயிர்குளிர்ப்பனபஞ்சின்மெல்லிய
கனிமயிர்குளிர்ப்பனகண்கொளாதன
வெலிமயிர்ப்போர்வைவைத்தெழினிவாங்கின
ரொலிமயிர்ச்சிகழிகையுருவக்கொம்பனார்.

(இ - ள்.) தழைத்த மயிரான்முடித்த முடியையுடைய கொம்பனார்,
பனித்தலால் மயிர் பிறர்க்குக்குளிர்ப்பன; மெல்லியன; நெருப்பின்கண்
வேதற்குரியமயிரை வேவாமற் குளிர்ப்பன்னுவன; நுண்மையாற் கண்கொ
ளாதனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்வையைவைத்து உருவுதிரையை வளைத்தா
ரென்க. (கச)

2472. விழுத்தகுமணிச்செவிவெண்பொற்கைவினை
யெழிற்பொலிபடியகமிரண்டுபக்கமுந்
தொழிற்படவைத்தனர் துளும்புமேகலைக்
கழித்தவேலிரண்டுகண்டனையகண்ணினார்.

(இ - ள்.) கண்ணினார், மணியாற்செய்தவனையினையும் வெள்ளியாற்
செய்த தொழிலினையுமுடைய படிக்கத்தை இருவர்க்கும் தொழிற்படும்படி
இரண்டுபக்கத்திலும்வைத்தாரென்க. (கரு)

வேறு

2473. (க) அங்கருங்காலிசீவியூறவைத்தமைக்கப்பட்ட
செங்கனிவிராயகாயுஞ்செம்பழுக்காயுந்தீந்தே

னெங்கணங்குளிர் த்தவின்னீரிளம்பசுங்காயுமூன்றுந்
தங்களிசெய்யக்கூட்டித்தையலார்கைசெய்தாரே.

2474.(உ) கைசெய்துகமழுதாறுங்காழ்க்கும்வெள்ளிலையுங்காம
மெய்தநன்குணர்ந்தரீராரின்முகவாசமுட்டிப்
பெய்தபொற்செப்புமாலைப்பெருமணிச்செப்புஞ்சண்ணந்
தொய்யறப்பெய்ததூநீர்த்தொடிகடற்பவளச்செப்பும்.

2475.(ங) தாமணிநானச்செப்புஞ்சலஞ்சலக்கலன்பெய்செப்புந்
தாமணித்துகில்களார்த்தவலம்புரித்துலங்குசெப்புந்
காமநீர்க்காமவல்லிகவின் கொண்டிவளர்ந்ததேபோ
முவேனெடுங்கட்பாவையப்பனவேந்தினாரே.

இவையுமூன்று ஒருதொடர்.

(க) கருங்காலிமரத்தைச்சீவி ஊறவைத்துக் காய்த்தின செங்களியைக்
கலந்தகாயும் பழக்காயும் தேன்போலே மெய்முழுதையுந் குளிர்ப்பித்த
இனியநீரையுடைய பசுங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுங்கூட்டிக் கருப்பூரமுத
லியவற்றைக் கலந்தாரென்க ; தம் களி - தமக்கு இயல்பாகிய களி.

(உ) கைசெய்யப்பட்டுக் கமழும் சண்ணம்பும். ஊட்டி - கூட்டி. தொ
ய்யற - குற்றமற.

(ங) தாமமணிந்த செப்பு. சலஞ்சலவடிவாகிய செப்பு. வலம்புரிவடி
வாகிய விளங்குசெப்பு.

(இ - ள்.) நன்குணர்ந்தரீராராகிய தையலார், இவர்களுக்குக் காம
வேட்கைபொருந்தும்படி கைசெய்த பாக்கிளையும் வெற்றிலையினையும் துற்றற
யும் இனிய முகவாசத்தோடேகூட்டிப் பெய்தசெப்பையும், ஒழிந்தசெப்டுக்
களையும், காமவல்லி வளர்ந்ததேபோலும்பாவை மற்றும் விரும்புவனவற்றை
யும் ஏற்றினாரென்க. (கக-அ)

2476. விரிகுடி

குரிசின்மாமேகம்பெய்தகொழும்புயற்காமமாரி
யரிவைதன்னெஞ்சமென்னுமகண்குளநிறைந்துவாட்கட்
கரியமைசேறுகின்றிக்கலிங்குகடிற்ந்தவன்மே.

(இ - ள்.) சேவகனாகிய கொழுவிய நீரையுடைய கரியமேகம், ஆரமாகிய
மின்னையின்னித் தாரென்னுந் திருவில்லைசிப் பெய்த காமமாகிய மாரியா
லே இலக்கணயது நெஞ்சென்னுங்குளம்பிறைந்து கண்ணாகிய கலிங்குகள்
மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச்சிந்தித் திறந்தனவென்க.

என்றது, அவன்வினைவித்த காமவிற்பிறைதலின், உவகைக்கண்ணீர்
தனவென்றவாறும். புயல் - நீர்; “புயலன் தலர்சடை யேற்றவன்” (திருக்
உசு) என்றார். (கக)

2477. தோக்கையந்துகிலினுடன் றுணைமுலைபொருதுசேந்த

வேண்டியிருங்கோதைசெல்வன்றருழக்கரைந்து
பூக்கொய்துதுவண்டகொம்பின்பொற்பினளாயினுளே.

தோக்கை - கொய்சகம். ஏத்தொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவப்பு
கோபமும், தார் தூசியுமாக வேறும் பொருள்பயந்திரிக்கும்.

(இ - ள்.) ஈவகனது மார்பாகிய மலையுடனே இலக்கணையுடைய முலை
களாகிய யானைகள் முதற்பொருது சிவந்தன ; அதுபொருதே அச்செல்வன்
தார் பின்பு உழக்க, அக்கோதை, கைந்து, பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின்
தன்மையளாயினுள்க.

இதனால் இருவர்புணர்ச்சியுங்கூறினர். இடுகொடி முலையென்க. (க00)

2478. அணித்தகுபவளமேற்பக்கடைந்துமுத்தமுத்தியம்பொன்
றுணித்தடிவிளிம்புசேர்த்தித்தொழுதகச்செய்தவண்கை
மணிச்சிரற்சிறகுநாணவகுத்தசாந்தாலவட்டம்
பணித்தகுமகளிர்வீசிப்பாவையைக்குளிர்ப்பித்தாரே.

பவளத்தைக்கடைந்து அடியிலே ஏற்ப முத்தையழுத்தித் தொழுதல்
தகச்செய்த காம்பினையுடைய ஆலவட்டம்.

(இ-ள்.) பொற்றகட்டை நறுக்கி விளிம்பிலேசேர்த்திப் பீலியிட்டுச் சிச்
சிலியின்சிறகுநாணவகுத்த சந்தன ஆலவட்டத்தாலே வீசுதற்றொழிற்முத்
தக்க மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்ப்பித்தாரென்க. (க0க)

வேறு.

2479. சேந்துநீண்டசெழுந்தாமரைக்கண்களி
னேந்திமாண்டமுலைக்கண்களினொழுதிச்
சாந்தமாகமெழுதித்தகைமாமல
ராய்ந்துகுட்டியவனஞ்சலிசெய்தான்.

(இ - ள்.) அவள் அவசம் நீங்கும்படி மகளிர் குளிர்ப்பித்த நிலையைக்
கண்டு தானும் அதற்கேற்பச் சாந்தத்தாலே ஆகத்தையெழுதி மலரைச்சூட்
டிக் குளிர்ப்பித்தநிலையைக் கூட்டத்திற்கு இடையீடுசெய்தானெனக்கருதி
அவளுடையநிலையைக்கண்டு தன்னுடைய தாமரையைப்போலும் கண்களாலே
அவண்முலைக்கண்களிலேயெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமைகூறிற்று.

(க02)

2480. மணிசெய்வீணைமழலைக்குழல்பாண்டிலொ
டணிசெய்கோதையவர்பாடியகீதம்
பணிவில்சாயல்பருகிப்பவளக்கொடி
மணியுமுத்துமலர்ந்திட்டதொத்தாளே.

பாண்டில் - தாளம்.

(இ - ள்.) கோதையவர் வீணை குழல் பாண்டிலென்கின் மவற்றோடே பாடியதெத்தைச் சாயல் கேட்டு, ஒருபவளக்கொடி மணியையும் முத்தத்தையும் பூத்த தன்மையையொத்தாளென்க.

மணி - பவளம் ; வாய்க்குவமை. இவர் பண்டுசெய்த நிலைமைதோன் மப்பாடியபாட்டினும் சிறிதுமுதுவல்கொண்டாளென்றார்; அதுபாடுதல்மரபு. பாட்டுக்குப் பரிசில்கொடுத்தாளென்றும்போலவும் நின்று. (க௦௩)

2481. எய்த்துநீர்ச்சிலம்பின் குரன்மேகலை
வித்திமாதர்வருத்தம்வினைத்தாளெனத்
தத்துநீர்த்தவனைக்குரற்கிண்கிணி
யுய்த்தொர்பூசலுடனிட்டனவன்றே.

(இ-ள்.) அவன்புணர்தலால், தவனைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண்கிணியும் நீர்மையையுடையசிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன; அப்பொழுதே அந்நிலையையுணர்ந்து அவன்புணர்தலால் இன்குரல்மேகலையும் காதுவித்தித் தமக்கு வருத்தத்தை வினைத்தாளென்பனபோல அவற்றுடனே பூசலையிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே. உய்த்து - அவன்புணர்ச்சியைநீக்கி. (க௦௪)

2482. ஏந்திநாங்களுடனேயிடுபூசலை
வேந்தர்வேந்தன்கொடுங்கோலினனாகி
யாய்ந்துகேட்டுமருளானென்றவிந்தன
சாந்தமேந்துமுலையாள் கலந்தாமே.

ஏந்தி - எடுத்த.

(இ - ள்.) இறவரும் வேறுவேறுக நிகழ்த்துகின்ற தொழிலைத் தவிர்தலின், அவளணிந்த கலங்கள்தாம், இவள்வருந்துமென்று யாங்கள் சேரவிடுகின்ற பூசலை வேந்தன்கேட்டும் கொடுங்கோன்மன்னனாய் ஆய்ந்தருளான்; இனி யாம் ஒழிவேமென்றுகருகினும்போலே ஒலியலிந்தனவென்க.

கலங்கள் இரண்டுகாலத்தாம் அவட்கேயொலித்தலின், அவள்கலமென்றேகூறினார். (க௦௫)

வேறு.

2483. வீடுமலியுலகினவர்போலவினையாடுந்
தோடுமலிகோதையொதுதைந்தவரைமின்போ
லாடுகொடியணிந்தவுயரலங்கல்வரைமார்பன்
கூடுமயிர்களையும்வகைகூறுறுகின்றேன்.

வீடுமலியுலகினவர் - சிவலோகம், பாம்பதமென்கின் உலகிலுள்ள அரணும் அரியும். இவர்களுக்கு நித்த சம்போகமுள்ளது. இனி, அதிகாரதேவர்கள் அதிகாரத்தின்புடிவிற கற்பம் அறுதியாகவிறந்து முத்தியெய்துவரென்பதனால், உலகமென்றது வீடுபெறுதற்குக்காரணமான சுவர்க்கமென்றமாம்.

இனி, போகமொழிந்தவற்றைக் கைவிடுதன்மிக்க உலகமென்றும் சுவர்க்க மாம். கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பு; வரையிற்றுதைந்தமின்போ லே மாலையைத் தனக்கென்றே வனாந்த மார்பு.

(இ - ள்.) கோதையுடனே உலகினவர்போலே வினையாடுமார்பன் இலக் கணையுடனேகூடுவதொரு மயிர்களையுஞ்சுடங்கினைக் கூறுதலுறுகின்றேனெ ன்றாரென்க.

நாலாநான் அரசர்க்கு மயிர்களைத் தல்முறைமையென்று கூறுதலின், அது கூறுகின்றார். (க௦௬)

2484. உச்சிவரைவளர்ந்தீளமையொழிந்தவுயர்திண்கா
ழிச்சுவியவல்லவெனவெழுதியவையுன்றிக்
கச்சவிளிம்பணிந்ததொழிற்கம்பலவிதான
நச்சமணிநாகருறைநாகமென விரித்தார்.

(இ - ள்.) உரையுச்சியிலேவளர்ந்து முற்றின கரம்புகள் இப்படி அழ குடையன வல்லவென்னும்படி எழுதினவற்றை நட்டுக் கம்பலமாகிய விதா னத்தை நாகலோகமென விரித்தாரென்க. (க௦௭)

2485. முத்தகநிறைந்தமுனையெயிறுமதயானே
மத்தகமுந்திருமகடன்வடிவம்படமாதோ
வொத்தகலமெண்முழமென்றோதிநகரிழைத்தார்
மொய்த்தெரிசெம்பொற்றுகளினுன்முடிவுகண்டார்.

மத்தகமும் எயிறுமுடைய யானே.

(இ - ள்.) நூன்முடிவுகண்டார், நகரைத் தன்னிலொத்த அகலம் எண் முழமென்றோதி அதனுள்ளே இரண்டருகும் யானையும் பொற்றுகளால் நடு வே திருவுமாகக் கோலஞ்செய்தாரென்க. (க௦௮)

2486. உழுந்துபயறுப்பரிசியப்பமருங்கலங்கள்
கொழுந்துபடக்கூப்பிநனியாயிரமரக்கால்
செழுந்துபடச்செந்நெனிறைத்தந்நுண்கொடியறுகின்
கொழுந்துகுறைத்தணிந்துகொலைவேற்கணவரமைத்தார்.

(இ - ள்.) வேற்கண்ணவர், உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக் கூப்பி ஆயிரமரக்காலிலே செந்நெல்லை வளமைப்படநிறைத்து அவற்றிலே அறகையணிந்து இங்ஙனம் அமைத்தாரென்க.

செழுந்து, உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது. (க௦௯)

2487. செங்கயலிரட்டைதிருவாரசுடர்களுடி
பொங்குகொடிவார்முரசந்தோட்டிபுணர்கும்ப

யங்கயற்கணரிலவயர்கடென்கிழக்கினின்றார்.

(இ - ள்.) அரிவையார், தம்மை மணியாலே புனைந்து, புணர்கயல்முதலிய மங்கலங்களெட்டையுமேந்தித் தென்கிழக்கேநின்றாரென்க.

1 திருவாரென் தது, சாமரையடியை. இனி, கும்பத்தோடேபுணர்ந்த மங்கலங்களெட்டுமெனவே சாமரைகூறிநென் ழுமாம். (கக0)

2488. வெள்ளுருவமாலேவடகீழிருவார்மின்போ
லொள்ளுருவவாளுருவின் நனர்தென்மேல்பா
லுள்ளுருகநோக்கியுருமுத்தகலுமேந்திக்
கள்ளுருவமாலையவர்கைதொழுதுநின்றார்.

(இ - ள்.) வெள்ளியவடிவையுடைய மாலையணிந்த மகளிரிருவர் வாளை யுருவி வடகிழக்கேநின்றார் ; கள்ளையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடைய மக ளிர் உழுத்தகலையுமேந்தி அன்பினுனெஞ்சருகத் தெய்வத்தையோக்கித் தொ முது தென்மேற்கேநின்றாரென்க. (ககக)

2489. தோரைமலர்நீரறுகுதுளும்புமணித்தால
மாரவடமேற்றிசைக்கணிருந்தவவிர்பஞ்சிச்
சீர்நிறையவரையகலந்திருத்தத்திருநோக்கும்
வாரமுறைக்கருவிவடக்கிருந்தனகண்மாதோ.

(இ - ள்.) மூங்கிலரிசி முதலியன துளும்பும் மணித்தாலம் வடமேற்றி சையிலே ஆரவிருந்தன ; வரையகலத்தைச் சீர்நிறையத்திருத்ததுதற்கு, பட்ச பாத முறைமையாகத் திருமகனோக்கும்பொற்கருவி பஞ்சியின்மேலே வட நந்தனவென்க.

‘உறைகருவி’ பாடமாயின், வாரம் உறைகிற கருவியென்க. (ககஉ)

2490. பானுரையினெய்யவணைப்பைங்கதிர்க்களிர்ந்தித்
தானிரவிதிங்கனொடுசார்ந்திருந்ததேபோல்
வேனிரைசெய்கண்ணியொடுமெல்லெனவிருந்தான்
வானுயரவோங்குஞ்ஞடைமன்னர்பெருமானே.

(இ - ள்.) இரவிதான் பைங்கதிர்களைச்சிந்தித் திங்கனோடேசார்ந்த அணையிலே இருந்த தன்மைபோலே மன்னர்பெருமானும் இலக்கணையோ டே பொருந்தி இருத்தலின்மென்மைதோன்ற இருந்தானென்க.

செய், உவமச்சொல்.

(ககங)

வேறு.

2491. குளநென்முன்றிற்கனிதேன்சொரிசோலைக்குளிர்மணி
வளமைமல்கியெரியம்மடமந்திகைகாய்த்துவா
னிளமையாடியிருக்கும்வனத்தீர்ஞ்சடைமாமுனி

(பி - ம்.)—1 ‘திருவார்த்ததென் தது, சாமரையை ; வாரம்’

(இ - ள்.) குளநெல் உணங்கும் முன்றிலின்கண்ணே கனி தேனைச் சொரிகின்ற சோலையிடத்தே மணி எரிய, அதனைத் தீயென்று மந்திகருதிக்கையத்துதற்கு இளமையாடியிருக்கும் வனத்தின்முனி தன்னை ஒருவன் சபித்தலின், வந்துதோன்றின சாபத்தாலே சுற்றத்தைநீங்கி ராவிதனயினுனென்க. (ககச)

2492, (க) ஆய்ந்தகேள்வியவன்கான்முனையாய்வழித்தோன்றினான்
ரோய்ந்தகேள்வித்துறைபோயல்ங்காரமுத்தோன்றினான்
வேந்தன்றன்னொற்களிற்றுர்திசிறப்பொடுமேயினான்
வாய்ந்தகோலமுடையான்பெருமஞ்சிகர்க்கேறனான்.

வேறு.

2493, (உ) நித்திலவடமும்பூணுமாரமுநிழன்றுதாழ
வொத்தொளிர்குழைக்காதினாறுபொன்னுசலாடப்
பைத்தரவல்குற்பாவைகரகரீர்சொரியப்பாங்கின்
வித்தகன்பூசிவெள்வேல்வேந்தனுக்கிறஞ்சினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கேள்வியையுடைய அம்முனிவழியிலே பிள்ளையாய்த்தோன்றினான்; தொக்க நூற்கேள்வி முற்றக்கற்று அலங்காரமென்பதொரு நூலும் கண்டான்; அரசனாலே வரிசையுடனே யானையும்பெற்றான்; அழகுடையான்; தன்தொழில் பிசுதியால் நாவிதர்க்கேறனான்; வித்தகன்; அவன், ஒருபாவைபோலவான், நித்திலவடமுதலியன தாழக் குழையுசலாடக் கரகத்தி னீரவார்க்கப் பாங்கோடே வாய்ப்பூசி வேந்தனைவணங்கினுனென்க.

வேந்தனுக்கு : கு, உருபுமயக்கம்.

(ககரு - சு)

2494, நச்செயிற்றாவினோக்கின்மன்னரைநடுங்கநோக்கி
வச்சிரவண்ணன் காப்பவாழியருழியென்னு
வச்சுதங்கொண்டிமன்னனடிமுடித்தெளித்துநங்கை
யுச்சிவண்டி. பிருமாலையொளிமுடிச்சிதறினானே.

(இ - ள்.) அரவினோக்குப்போலே உன்பகைவரை நடுங்கும்படி நோக்கி வச்சிரவண்ணன் காப்ப ஊழிகாலம் வாழ்வாயாகவென்று அறுகையும் அரிசியையும் கைக்கொண்டு மன்னனடியிலும் முடியிலுந்தெளித்து அவற்றை இலக்கணையுடைய முடியினுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செல்வமுண்டாதற்கு வைச்சிரவண்ணைக்கூறினான்.

(ககஎ)

2495, வாக்கினிற்செய்தபொன்வாண்மங்கலவிதியினேந்தி
யாக்கியமூர்த்தத்தண்ணல்வலக்கவுளுறுத்தியார்ந்த

நோக்கலனுனித்துநொய்தாவிடக்கவுளுறுத்தினானே.

(இ - ள்.) தூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்னுற்சமைத்த மக் கலமான கத்தியையெடுத்து மூர்த்தத்தே அண்ணலது வலக்கவுளிலேயுறுத்தி இலக்கணையைக் குறித்துநோக்காதே சிற்தேநோக்கி அவளிடக்கவுளிலே

1 - பொருந்தவிட்டமுகூர்த்தத்தே. நெய்யை தேயுடைய அகிம்புகையையுண்டு தேக்கிடும் குழல். (அ)

2496. ஆய்ந்தபொன்வாளை நீக்கியவிரும்பிப்பாக்ககன்மேற்
காய்ந்தவாள் கலப்பத்தேய்த்துப்பூநீரீடுக்காமர்பொன்னான்
டோய்ந்ததன் குறங்கில்வைத்துத்துகிலினிர்றுடைத்துத்தாய்தா
வாய்ந்தகைப்புராட்டிமாதோமருடகப்பற்றினானே.

(இ - ள்.) உறுத்தின பொற்கத்தியைப் போக்கிப் பின்பு இரும்பும் எஃகும் ஒருநீர்மையாகக் காய்ந்த மயிர்க்கத்தியை மதிப்பாகம்போலுக் கல்லிலே தீட்டிப் பூவை அக்கல்லிலே நிறுத்தித் தன்னுடையிலேவைத்துப் பின்பு சீறையிலே துடைத்துக் கையிலே தூய்தாகப்புராட்டி உற்றது தெரியாதபடி முகத்தைத் திண்டினானென்க.

1 “பூவைநிறுத்தியிட்டு” என்ப. குனிதலின், பொன்னுண்டோய்ந்த குறங்கென்றார். (ககக)

வேறு.

2497. ஏற்றியும்மிழித்தும்மிடையொற்றியும்
போற்றிச்சந்தனம்பூசுகின்றனெனக்
கூற்றனன்முகங்கோலஞ்செய்தான்கடற்
ரோற்றுஞ்செஞ்சுடர்போலச்சுடர்ந்ததே.

(இ - ள்.) ஏற ஒதுக்கியும் இழிய ஒதுக்கியும் நடுவுநிறத்தும் கூற்றனன்முகத்தை அழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே விளங்கிற்றென்க. சந்தனத்தைப் போற்றிப் பூசுகின்றனென ஏற்றியும் இழித்துமென்க.()

2498. கோதைப்பாரத்தினுணுந்தன்னுணினு
மேதிலான்முகநோக்குமினிவினும்
பாதநோக்கியபான்மதிவாண்முக
மேதமின்றியெடுத்தனன்மெல்லவே.

(இ-ள்.) மாலையின்பாரத்தாலும், இயல்பாகவுள்ளநாணத்தாலும், நாலிதன் முகத்தேநோக்குகின்ற இளிவரவாலும் கவிழ்ந்தமுகத்தை ஏதமின்றும் படி அவன் மெல்ல எடுத்தானென்க. (கஉக)

2499. உருவச்செங்கயலொண்ணிறப்புள்வெரீஇ
யிரியலுற்றனபோன்றிணைக்கண்மலர்
வெருவியோடவிசுட்பிற்குலாவிய
திருவிற்போற்புருவங்கடிருத்தினான்.

(பி - ம்.)—1 ‘பூவுதிரத்திண்டி’, ‘பூவுதிரத்திட்டி’

(இ - ள்.) சிச்சிலிக்குவெருவிக் கயல் கெடுதலுற்றனபோலே கண்கள் வெருவியோடும்படி புருவங்களைத் திருத்தினனென்க.

கண்கள் அஞ்சிப்பார்க்க விசம்பில்வளைத்த திருவில். (க௨௨)

2500. ஆரயின்னவருங்குயந்தான்களைந்
தோருமொண்டிறற்கத்தரிக்கைத்தொழி
னீரிற்செய்தடியேத்துபுரீங்கினுன்
ரூரன்மாலைத்தயங்கிணர்க்கண்ணியான்.

தான், சுட்டு.

(இ - ள்.) தாரன் கண்ணியானுகிய அந்நாவிதன், மயிர்க்கத்தியை நீக்கிக் கத்தரிகையாற்செய்யுந்தொழிலை நீர்மையாற்செய்து வாழ்த்திரீங்கினுனென்க.

வேறு.

2501. அன்னப்பெடைநடுக்கியசைந்துதேற்றாநடையாந்
மன்னர்குடைநடுக்கும்மாலைவென்வேன்மறவோனு

பொன்னங்கடிமலருந்துகிலுஞ்சாந்தும்புனைந்தாரே.

(இ - ள்.) அன்னப்பெடையை அஞ்சலித்து இளைத்து நடக்கின்றாளென்று பிறரைத்தெளிவிப்பத நடையையுடையாளும் மறவோனும் வேந்தர் மணிக்குடத்தே நீரையேந்த மஞ்சனமாடி மலர்முதலியவற்றை அணிந்தாரென்க. (க௨௪)

2502. எஞ்சற்றமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்ந்திருந்து
தஞ்சற்றம்பேண்டாதமுலைக்கீழ்வாழ்வுதளர்கின்ற
நஞ்சற்றவேனெடுங்கட்பாவைநல்கூர்சிறுநுசப்பிற்
கஞ்சற்றுழிப்புலர்ந்தாங்கணிந்தாரம்மணிவடமே.

(இ - ள்.) இடந்தத்து நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றருளாதே அவ்வாகத்தையெல்லாம் கைக்கொண்டு அடிபார்த்து தாம் பிறந்தஇடத்தையுட்பட வேண்டாமற் கொடியவாகிய முலையின்கீழேயிருந்து குழுவாழ்க்கைதளருகின்ற நுசப்பிற்று, இவ்விடத்தைவிடிவதற்குமுன்னே தப்பிப்போகவேண்டுமென்று அஞ்சினவிடத்தே விடிந்தாற்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்தீங்கினக் கேட்பிராகவென்க.

நஞ்சுதோய்த்தவெல், பாவையதுநுசப்பு. நல்கூர், அடை. (க௨௫)

2503. சுடுமண்மிசைமாரிசொரியச்சூழ்ந்துசுமந்தெழுந்து
நெடுநன்னிராவிநாறுநெய்தோய்தனிர்மேனி
துடிநுண்ணிடைப்பெருந்தோட்டுவர்வாயேழைமலர்மார்பன்
கடிநெ

(19 - ம்.)—1 'ஏந்தமண்ணுடிப்பொன்னும்'

(இ-ள்.) மாரி நீரைச்சுமந்து உலகை வலமாகவந்து உயர்ந்து வெங்கார் மண்ணிலேசொரிய நிமிர்ந்த ஆவிபோலநாதும் மேனிமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை கடிமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி. மலர்மார்பன் காமக்கடலிலே னன்க.

எழுந்தவும் பாடம்.

(கஉசு)

வேறு.

2504. வழங்குதாரவன்மார்பிடைமட்டுகப்
புழுங்குகோதைபொற்பின்றிறம்பேசலாம்
விழுங்குமேகம்விடாதுதழீஇக்கிடந்
தொழிந்தமின்னுக்கொடியொத்தொழிந்திட்டாள்.

உலகம் கொண்டாடப்படுதலின், 'வழங்குதாரவன்' என்றார். மட்டு உகா நிற்கவும் பின்னரும் மட்டையுக்குத்தற்குப் புழுங்குவதொரு கோதையென்று இக்கோதைக்கு விசேடங்கூறினார்; புழுக்கம், வேட்கையாற்றேற்றமுமென்க.

(இ - ள்.) தாரவன் மார்பிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வாளுடைய அழகின்கூற்றைச் சிறிது உவமைகூறலாம்; தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகத்தை உள்ளடக்கமாட்டாதே புறத்தே தழீஇக்கிடத்தலாலே பழைய தன்மையை ஒழிந்ததொருமின்னையொத்துத் தங்கினுள்ளென்க. (கஉஎ)

2505. தாமமார்பனுந்தையலுமெய்யுணர்
வாமிதென்றநியாதுகனித்தவர்
தூமங்கொப்புளிக்குந்துகிற்சேக்கைமேற்
காமனப்பிணைக்கள்ளருகவைகினார்.

(இ - ள்.) சீவகனும், இலக்கணையும் இது தம்முடம்பென்று உணரு முணர்வறியாது ஒருவர்மெய்யில் ஒருவர்மெய் மயங்கிக் கனித்தவர்கள் பின் னும் சேக்கைமேலே காமன் அப்பு அணையிலே வைகினாரென்க. (கஉஅ)

வேறு.

2506. மாதர்தன்வனப்புநோக்கிமகிழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லான்
காதலித்திருப்பக்கண்கள்கரிந்துநீர்வாக்கண்டம்ம
பேதைமைபிறரையுள்ளியழுபவரீச்சேர்தலென்றார்

(இ - ள்.) அவளழகைநோக்கி மகிழ்ந்து கண் இமையாலாய்க் காதலித் திருத்தலால் அவன்கண்கள்கரிந்து நீர்வர, அதனைக்கண்டு, கேட்பாயாக; பிற ரைநினைந்து அழுபவரைச் சேர்தல் அறியாமையொன்றென்றார்; அவ்வளவிலே வருத்தமிருதலின் கண்கள் தீயைச் சொரிந்தனவென்க.

வனப்புநோக்கிக் கண்கரிந்தது, ஆக்கம்பற்றிப்பிறந்த மருட்கையென்று மெய்ப்பாடு; மருட்கையாவது வியப்பு. (கஉக)

2507. நாறுசாந்தழித்துமாலைபரிந்துநன்கலன்கள்கிந்திச்
சீறுபுசெம்பொழுமிணைவிரனெரித்துவிம்மா

வேறியுமிழிந்துமூழம்புருவங்கண்முரியநொந்து

தேவநீர்பூத்தசெந்தாமரைமுகம்வியர்த்துநின்றான்.

(இ-ள்.) சீறரின்னு அழித்துப் பரிந்து சிந்தி நெரிந்து விம்மிப் புருவங் கள் ஏறியுமிழிந்தும் முரியம்படி நொந்து முகம் வியர்த்துநின்றாளுள்க. (கந௦)

2508. இற்றதென்னுவினென்னுவெரிமணியிமைக்கும்பஞ்சிச்

சிற்றடிப்போதுபுல்லித்திருமகன்கிடப்பச்சேத்து

பொற்றதாமரையிற்போந்துகருமுத்தம்பொழிபவேபோ

ஹற்றுமைகலந்துகண்கள்வெம்பனியுகுத்தவன்றே.

(இ-ள்.) திருமகன், வேறேருபாயத்திற்கு இவளாற்றென்னுணர்ந்து இற்றது என்னுவினென்னுச் சீறடியைப்புல்லிக்கிடப்ப, அவளும் அதுகண்டு ஊடல்தீரக்கருதலிற் கண்கள் நீரையுகுத்தனவென்க.

சேந்து பொலிவுடையவென்க ; பொற்பென்னுமுரிச்சொல் திரிந்தது. தாமரையினின்றும் புறப்பட்டுச் சிறிதுகரியநீர்மையையுடையமுத்தம்சிந்து வனபோலே கண்கள் மைகலந்து வெய்யவாகிய பனியையுகுத்தன ; ஊடல் முழுதூற்றிராமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை. உற்று - ஊடல்தீர்தலுவெனத்திரிக்க. “பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங்கிற் பப்பினெ, நென்றடி சேர்தலு முண்டு” (கலி. அக) என்றாராகலின், அடியில்வணங்கியபின்னும் ஊடல்தீராதழுதாளென்றல் கம்பிற்குப் பொருந் தாது. “இளிவே யிழவே” (தொல். மெய்ப்பாடு. ௫) என்னுஞ்சுத்திரத் தில் அழகையாவது அவலமும் கருணையுமாதலின், “கயமலருண் கண்ணாய்” என்னுந் (நள) கலியில், “தானுற்ற, நோயுகைக் கல்லான் பெயருமன்***சே மேன்மன் யானுந் துயருழப்பென்” என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இளி வரல்பொருளாக அவலந்தோன்றினுற்போல, இதனையும் பிறன்கட்டோன் றிய இளிவரல்பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்றுகொள்க. வணங்குதல் - அவற்கு இளிவரவு. அதனாற் கருணைபிறந்தது. அழகை ஈண்டுக் கருணை. இதனால் ஊடல்தீரக் கருதினாளாம். (கநக)

2509. கொண்டபூணின்னைச்சார்ந்துகுலாய்க்கொழுந்தீன்றகொம்பே
கண்டிகண்கரிந்துநீராயுகுவதுகாக்கலாமே

பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தையார்க்குரைப்பென்றேன்கான்
வண்டிகாள்வருடிநங்கைவாரந்தாமொழியினென்றான்.

(இ - ள்.) அக்கருணைபிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு இட மென்றறிந்து, நீயணிந்தபூண் நின்னைச்சாருதலாலே குலாலிக் கொழுந்தீனு தற்குக் காரணமானகொம்பே ! நின்னைவிடாமற் பார்த்தலாலே கண்கரிந்து நீராயுகுவதனை நீ அறியாது காக்கலாமேயெனவினாவினான் ; ஆண்டு அவட் குச் சிதைவுபிறக்கின்றமையென்னுமெய்ப்பாடு பிறத்தலின், அவன் உத்தரங் கூறுமையால் தான் அதனையுணர்ந்து நிறையழிந்து,தேன்காள் ! வண்டிகாள் !

யான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின்வினாவை துமக்கன்றி வேறு யார்க்கு உரைப்பேன் ; இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலையருடி வரந்தரும்படி கூறுமி

சிறைவுபிறர்க்கின்மையாவது, புணரக்கருதி உள்ளஞ்சிறைத்து நிறையழிந்துழிப்புறத்தார்க்குப் புலனாகாமையென நெஞ்சினேரிறுத்தல்; பிறர்க்கின்மையெனவே தலைவனுணரும். இது கற்பிற்குமுரித்தென்றார். இம்மெய்ப்பாடு இவட்குரிகழ்ந்தமை தானுணர்ந்து இடையிலவந்த புள்ளைநோக்கி, இனி நுமக்கு எளிது ; நீர் ஊடநீர்ப்பீராகவென்றான் ; ஊடற்குக் காரணமின்றியும் இத்துணையெல்லாம் ரிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினாகலின். (கஉஉ)

2510. பூவையுங்கிளியுங்கேட்டுப்புழைமுகம்வைத்துநோக்கிக் காவலன்மடந்தையுள்ளங்கற்கொலோவிரும்புகொல்லோ சாவம்யாமுருகியொன்றுந்தவறிலனருளுநங்கை பாவையென்றிரத்துமென்றபறவைகடம்முட்டாமே.

(இ - ள்.) பூவையும் கிளியும் அவன்வருத்தக்கூற்றைக்கேட்டுக் கூட்டுன்வாயிலிலே முகத்தைவைத்துப் பார்த்திருந்து, தம்மிற்றும் யாமும் நம் சேவல் இங்நனம்வணங்கி ஊடநீர்க்குமிடத்துத் தகாதென்று மனமுருகி இறந்துபடுவேம் ; இதுகண்டும் அருளாத இவன்மனம் கல்லோ ? இரும் போ ? அறிகின்றிலமென்றன ; என்று பின்னும் அப்பறவைகடாம், நங்காய் ! பாவாய் ! இவன் சிறிதும் தவறிலன் ; இனி நீ அருளாயென்று இரக்கக்கடவேமென்றும் கூறினவென்க.

அவை அவளுடநீரக்கருதியதன்மை தாமுணர்ததேற்றாமையின், இவனிறந்துபடுமெனக்கருதி இங்நனங்கூறின. (கஉஉ)

2511. பெற்றகூழுண்டிராளும்பிணியுழந்திருத்தும்பேதாய்
1முற்றிமைசொல்லினங்கைமூன்றுநாளாடிசில்காட்டாளர்
பொற்றொடிதத்தையீரோபொத்துநும்வாயையென்றே
கற்பித்தார்பூவையார்தங்காரணக்கிளவிதம்மால்.

(இ - ள்.) அங்நனம் உசாவின அளவிலே, பூவையார், தமக்குமேல்வருங்காரியத்திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாய் ! யாம் பெற்றசோற்றையுண்டு நாடோறும் கூட்டிலேபிணிப்புண்டு வருந்தியிருப்பேம் ; இத்தன்மையேமாகிய யாம் முதுக்குறைமைகூறின், பொற்றொடியாகிய நங்கை நமக்கு மூன்றுநாள் அடிசில்காட்டாளாதலால், தத்தையீரே ! நும்வாயைப் பொத்துமினென்று கற்பித்தாரென்க.

தத்தையீரெயன்றது, இழிவுசிறப்பு.

(கஉச)

2512.(க) பழியொடுமிடைந்ததேனுஞ்சீறடிபாவினற்கு

வ

(பி - ம்.)—1 'மை', 'முற்றன்மை'

மொழிபடைக்களிற்றுபோலவுங்கவுமுருகினோக்காப்
பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டுகாக்கெடப்பிறந்தாள்.

2513.(உ) ஈன்றதாயானுமாகவிதனைக்கண்டுமினாவாழே
னூன்றியான்சாவலென்றேநலக்கிளிநூலின்யாப்ப
மான்றவண்மருண்டெக்காள்வாழியவரம்பெற்றேனென்
ருன்றவனாரப்புல்லியணிநலம்பரவினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டிர் - உபர்யத்தால் தேனைவாங்கிக்
கொள்ளப்படும் கோதைபோலேயாம் பரத்தையர் ; தம்மியல்புகெட்டுப்
பொருள்வேட்கையால் அதன் தன்மையராவராதலின், ஆமென்றார். அக்
கோதையை உபாயத்தால் நெகிழ்த்து வாங்கிஹோல இவர்க்கும் பொரு
ளால் மனம்நெகிழ்த்து இன்பங்கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல்
லாராகவென்னும்பொருட்டு. ஐ, அசை.

(உ) இதனை - இவனிதந்தபட்டால் இவட்கு உளதாம்பழியை. யானும் -
இவட்குப் பிள்ளையாகிய யானும்.

(இ-ள்.) நற்குணத்தையுடைய கிளி, பூவையின்மொழியைக்கேளாதே
வேல்தைத்துநின்ற களிற்றுபோற் கணவன்வருந்தவும் நெஞ்சருகாத பரத்தை
யர் தன்குழப்பிதப்பாற் பொல்லாராகப்பிறந்தவள், தன்கணவன்செயல் பழி
யோடே மிடைந்ததாயினும் அதுதீர அடிபரலிவனனுக்கு வரங்கொடுக்கவே
வேண்டும் ; இங்ஙனஞ்செய்யாமைதான், நிகழ்கின்றவிதனை யான்கண்டு உயி
ரைக்கொண்டிரேன் ; யானும் இங்ஙனம் மான்றவனைப் பெற்ற தாயார்தன்
மையேனும்படி நான்கொண்டு சாவக்கடவேனென்றுகூறி நூலாலே
கழுத்தை யாப்ப, அவள்இதனைக்கண்டு இதனன்புடைமையாலேமருண்டு நக்
காள் ; அதுகண்டு அவனமைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லி நலத்தைப்
பரவினானென்க.

(உ) வாழியவென்றது கிளியை. தாயார்தன்மையென்றது, இங்ங
னக் கொடியவனைப்பெற்ற கொடியவளாகக்கடவேனெனக்கருதி ; கொடுமை -
வலியச்சாதல்.

(கநரு-சு)

வேறு,

2514. நிறையோதநீர்நின்றுநீடவமேசெய்யினும்வாழிநீல
மறையோவரிவைவரிநெடுங்கொணக்கிலையால்வாழிநீலங்
கண்ணெவ்வாயேனுங்களித்துநகுதிநின்
வண்ணமிதுவோமதுவுண்பார்சேரியையோவாழிநீலம்.

வாழி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களித்துநகுதி-தேனை உட்கொண்டு அலர்தி;
செருக்கிச் சிரியாநின்றயென்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - நிறமும் சாதியும்
தோன்

(இ - ள்.) நீலமே ! நீ இவள்கண்ணை ஒக்கவேண்டுமென்று கடலிலே ஒருகாலாலேறின்று உயர்ந்ததவத்தைச்செய்யினும் இவள்கண்ணை ஒவ்வா யாய்நின்றாய் ; இதற்கு யான் வஞ்சினங்கூறவோ? அதுவேண்டா; நீலமே! நீகண்ணை ஒவ்வாதிருக்கவும் களித்து நகாநின்றாய் ; அதற்குத்தாழ்வில்லை ; நின்வண்ணம்பாது? கரும்புதமல்லவோ? அதுவும் நினக்குத்தரும் ; அஃது ஒழிந்த கள்ளுண்பார்சேரியிலே நிற்பதின், இக்குணமும் பட்டதோவென் றுனென்க.

இஃது, “அழகி ராடியே யாசிரியத் தனையொடு, நெறிபெற்று வருஉ ரோடி முன்னே” (தொல். செய். சூ. ௬௪) எனச் செய்யுளியலிற் கலி க்கு அழகிராடிவிதித்தலின், ‘வாழ்நீலம்’ என ஆசிரியத்தனைபெற்ற அழகிராடி கள், ‘கண்ணெவ்வா யேனுங் களித்து நகுதிநின்’ என்னும் நேரடியின்முன்னும் பின்னும்வந்த அகநிலைக்கொச்சகம், உம்மையான் வெண்டனையும் விரவும். “பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென, தூனவில் புலவர் துவன்மறைந் தனரே.” (ஷெ. ஷெ. கருநு) என 1 அகநிலைக்கொச்சகத்திற்குவிதிக்கறவின் ஓசை துள்ளியவாறுமுணர்க. இனி ஆசிரியத்துறையென்பார்க்கு ஆகா மை கடவுள்வாழ்த்தாகிய முதற்கலியிற்கூறிலும். (கருஎ)

வேறு.

2515. பாண்குலாய்ப்படுக்கல்வேண்டாபைங்கிளிபூவையென்னு
மாண்பிலாதாரைவைத்தாரென்னுறாரென்றுநக்கு
நாண்குலாய்க்கிடந்தநங்கைநகைமுகவமுதமீந்தான்
பூண்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்பொன்னெடுங்குன்றனாகே.

(இ - ள்.) நங்கை, நீ பாண்மைச்சொல்லாலேவளைத்து எம்மை அகப் படுத்தல்வேண்டா; கிளி பூவையென்னும் மாட்சிமையிலாதாரை வளர்த்து வைத்தார் என்ன இளிவரவுறாரென்றுநக்குக் குன்றனற்கு அமுதத்தை நந் தானென்க.

பூவைக்கும் கருத்து அதுவாதலின், சேரக்கூறினாள். (கருஅ)

2516. நலங்குவித்தனையமாதர்நன்னலமாயவெல்லாம்
புலம்புவித்தருளினீங்கிப்பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்
கலங்குவித்தனையநம்பிகவார்த்திடக்கலாபமேங்கச்
சிலம்புநொந்திரங்கத்தேன்றார்பரிந்துதேனெழுந்ததன்றே.

நலம்-மகளிர்நலம். புலம்புவித்து-அவசமாக்கி. பகைப்புலம்புக்கவேந்து போலே அருளின் நீங்கிக் கவார்த்திட. கலம் பலநிலங்களிற்பிறந்த பலமணி களையும் தன்னிடத்திற்சேர்த்தாற்போலே பல்லோரிடத்துள்ள நற்குணங்க னெல்லாம் தான்சேர்த்தானென்றார். பரிந்து - பரிய.

(பி - ம்.)—1 ‘வகைநிலைக்கொச்சகம்’

(இ-ள்.) நம்பி, மாதர்நலமெல்லாவற்றையும் சிலம்பு இரங்கத் தார் பரியப் புலம்புவித்துக் கவர்த்திட, அம்மாதரும் கலாபமேங்க நம்பி நலத்தைக் கவர்த்திடத் தேனினம் எழுந்ததென்க. (க௩௯)

2517. கிருநிறக்காமவல்

துப்

லருநிறக்குருசின்மார்பத்தசந்தனளலங்கல்வேறு
நெரிபுறத்தடற்றுவாளுநீலமுநிகர்த்தகண்ணாள்.

நெரிபுறத்தடறு-சருச்சரைபட்ட புறத்தையுடைய உறை; 'நெரிவுற்ற தடத்துவாமும்' என்பாடத்திற்கு நெரிவுற்றநீலமென்க; வலியஅலர்த்தின நீலம்.

(இ - ள்.) கண்ணாள், காமவல்லி, திருவினழகைக்கொண்டு பூத்துக் கற்பகத்தைப் பிணந்தாற்போலே குருசின்மார்பிலே அவசத்தாலே துயின்றா ளென்க. (க௪௦)

வேறு.

2518.(க) மணிக்கண்மாமயிற்சாயன்மாதரு
மணிக்கந்தன்னதோளரசசீயமும்
பிணித்தகாதலாற்பின்னிச்செல்வழிக்
கணித்தநாள்களேழ்கழிந்தகாலையே.

2519.(உ) சூட்டுஞ்சண்ணமுமணிந்துசந்தா
மோட்டியொண்பொனாலோங்குதாரோடே
பூட்டிக்குண்டலம்பொற்பப்பெய்தபின்
மோட்டிமுத்தொளிர்வடம்வளாயினார்.

2520.(ங) பானுரைய்யனபைந்துகிலணிந்
தானிரைய்யினத்தலங்கலேறனான்
மானிரைய்யினம்மருளுநோக்கினு
ருனாயிருனுமொருவனாயினான்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(உ) சூட்டு - பூ. சந்தாமோட்டி - சிந்தரப் பொடியைப் பூசி.

(ங) அலங்கல் - மாலே.

(இ - ள்.) மாதரும் அரசசீயமும் முற்பிறப்பிற் பிணித்த காதலாலே பிணந்து செல்கின் மாளிலே அறுதியிட்ட நாள்களேழ்கழிந்த எட்டா நாளிலே, ஒப்பித்தற்குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சண்ணமுமணிந்து ஓட்டிப் பூட்டிப் பெய்தபின் வளாயினார்; அவர் வளைத்ததன்பின், ஏறனான், அணிந்து மகளிருயிரையுண்ணும் ஒருவனாயினென்க. (க௪௧ - ௩)

2521. கந்தைதன்மகன்சுடர்பொற்குழித்தே

தந்தனன்னகையானேயேறினான்
குனிந்தசாமரைகுனிர்சங்கார்த்தவே.

(இ - ள்.) முன்பு சுந்தைமகனென்று உலகங்கருதப்பட்டவன் இப் பொழுது குழியினையும் சொரியுமதத்தினையும் அந்தனைபொத்த நெடிய கையினையுமுடைய யானையேறினான் ; அப்பொழுது கவரிகள் விசின ; சங்குகள் ஆர்த்தனவென்க. (கசச)

வேறு.

2522.(க)இரும்பிடி நூறுசூழவிறுவராரின்றதேபோற்
கரும்பொடுகாய்நெற்றுநறிக்கருப்புரக்கந்தினின்ற
சுரும்புசூழ்மதத்தஞளாமணியெனுஞ்சூழியானைப்
பெருந்தகைப்பிணையன்மன்னர்முடிமிதித்தேறினானே.

2523.(உ)சட்டகம்பொன் னிற்செய்துதண்கதிர்வெள்ளர்வேய்ந்து
வட்டநல்வரைவாய்ப்பநிரைத்துமேன்மணிகள்சேர்த்திச்
சட்டிதற்கரியமுத்தின்னெருத்துவாய்நாற்றமுந்நீர்ப்
பட்டவான்பவளக்காம்பின்குடைநிழற்பருதியொத்தான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏறினான், தொழிற்பெயர் ; சட்டு.

(இ - ள்.) கரும்போடே நெல்லைத்துய்த்து நூறுபிடிசூழ ஒரு பெரிய வராரின்றற்போலக் கருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சேர்ந்துநின்ற ஞளாமணி யென்னும் யானையை மன்னர்முடியை மிதித்து ஏறின அவன், பொன்னாலே சட்டத்தைச்செய்து வெள்ளியாலேவேய்ந்து வரைத்தாலே வட்டத்தைநிரைத் து அதன்மேலே முத்தமணிகளையழுத்தி விடையிடுதற்கரிய முத்துத்தாமங்கள் விளிம்பிலே நாற்றவும்பட்டுப் பவளக்காம்பையுடையதொரு குடை நிழலி லிருந்த பருதியை ஒத்தானென்க.

யானையின்பெயரும் ஏறினமுறைமையும் முற்கூறாமையின், பிற்கூறி னார். (கசரு - சு)

2524. மடற்பனைக்குழாத்திற்பிச்சநிரைத்தனமன்னர்சூழ்ந்து
புடைக்களிதேறித்திங்கட்பொழிகதிர்க்குப்பையன்ன

கடற்படைவெள்ளஞ்சூழக்காவலன்வீதிசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நிரைத்தன ; அவ்வளவிலே காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகளிலே ஏறிச் சூழ்ந்து கவரியைவீச இயம் ஆர்ப்பப் படைவெள்ளம் சூழ வீதியைச் சேர்ந்தானென்க. (கசஎ)

2525. அடிநிலமுறுதனணியருவருத்தமரினாலித்
திடுமயிர்சிறகராகவெழுந்துமேற்பறப்பேபோலப்

படுமழைத்துளியிற்பாய்மாப்பரந்தனநிரந்தபொற்றே
ரிடைநிலமின்றிவேழமீண்டினமள்ளர்தொக்கார்.

அப்படை சூழ்ந்தபடி கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) அமரில் வந்து ஆலித்து அடிநிலமுறுதலை அருவருத்தா
இட்டமயிர் சிறகுபோலேதோன்ற எழுந்த பறப்பனபோலே பாய்
ந்து செல்கின்ற மாப் பரந்தன ; தேர் நிரந்தன ; இடைவெளி இன்றும்
படி வேழம் ஈண்டின ; வீரரும் தொக்காரென்க.

துளி, எண்ணித்தந்தற்குவமை.

(கசஅ)

2526. கொழுமடற்பெண்ணையின்றகுரும்பையுஞ்செப்புந்கொன்ற
விழைமுலைத்தடத்திடைன்கணவனைக்காணவேகிக்
கழுமொலியரவவானங்கனைபெயல்கடற்பெய்தன்ன

(இ - ள்.) மக்களெல்லாம் இலக்கணையுடைய கணவனைக் காண ஏகி
அரவம் ஈண்டிதலின், நகர் பொலிந்ததென்க.

வானம் கடலிலேபெய்த ஒலியன்ன திரண்ட அரவத்தோடேயீண்டி.
கடல் பழையவொலிக்கும் பெய்தல் புதியவொலிக்குமுபமை. (கசக)

2527. ஒள்ளிலைச்சூலந்தெண்ணீருலாமுகில்கிழிக்குமாடக்
கொள்கொடிக்குமாத்தினாலுங்கொழுநயம்புகையினாலுங்
தெள்ளுறுசுண்ணத்தாலுந்தேமலர்த்துகளினாலுங்
புள்ளினம்பொழுதுகாணுபுலம்பிக்கூடடைந்தவன்றே.

(இ - ள்.) சூலம் தெளிந்த நீர்பரந்த முகிலைக்கிழிக்குமாடத்திற் கட்
டின கொடித்திரள்முதலியவற்றாலே கதிர்மறைதலிற் பாவைத்திரள் பகற்
பொழுதைக் காணவாய் வருந்திக் கூட்டைச் சேர்ந்தனவென்க.

கடலிலேயுலாவும் முகிலுமாம்.

(கரு0)

2528. பைந்தொடிமகளிர் பாங்கர்பரிந்து நூல்சொரிந்தகாச
சிந்தினதழலென்றஞ்சிச்சிறையன்னநிலத்தைச்சேரா
விந்திரகோபமாமென்றிளமயில்குனிந்துகுத்திச்
சிந்தையிற்றேம்பத்தாமேதிருமணிநக்கவன்றே.

(இ - ள்.) கணவர் ஊடினமகளிர்மேகலையைப் பற்ற, அதுபரிதலின்
நூல்சொரிந்த மணிகள் சிந்தினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி அன்னம் நிலத்
தைச் சேராவாயின ; அவற்றை இந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவை
யன்மையின் நெஞ்சாலே வருந்தி, ஒளிவிட்டமணிகள் அதற்கு நக்காற்
போன்றிருந்தனவென்க.

இப்பறவைகள் ஆண்வெளர்த்தன.

(கருக)

2529. வெள்ளைமைகலந்தநோக்கிற்கண்கிணியிழற்றியார்ப்பப்
பிள்ளைமைகாதல்கூப்பிறழ்ந்துபொற்றோடுவீழத்

யுதோற்றந்தொடுகழற்காமன்காமத்

துள்ளுயிரியிப்பெண்ணுய்ப்பிறந்ததோர்தோற்றமொத்தார்.

இக்கவிமுதலாக வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும், பிறக்கின்றபருவத்தாரும், பிறந்த பருவத்தாருமென மூன்றுகூறுக்கிக் கூறுகின்றார்; “பேதையல்லே மேதையங் குறுமகள், பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென” (அகநா. எ) என்றலின், பேதை வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாதலும், பெதும்பை வேட்கைபிறக்கின்ற பருவத்தாதலும் பெற்றும். இவையொழிந்த மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவையென்னும் பெயர்கள் வேட்கைபிறந்த பருவத்துப் பெயர்களாம். அன்றி அவையும் பலபருவத்தையுணர்ந்தும் பெயர்களெனின், அது முதலுல்களிற் கூறுமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறாமல் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுள்செய்தலானும் தேவர்க்கும் அது கருத்தென்றும். இனி, உலாவிற்கு அங்கமாகப் புதியதுல்களிற் கூறியவிலி இத்தற்காகாமையுணர்க. உள்ளொன்றுகொள்ள நோக்காது வெள்ள

(இ - ள்.) வேட்கைபிறவாதமகளிர், தம் பிள்ளைத்தன்மையாலே கர்ண்டற்குக் காத்தன்மிகக் கிண்கினியார்ப்பத் தோடுவீழத் துள்ளாநின்று நோக்கோடுசென்றதோற்றத்தாத் காமன் காமத்தினின்பத்தையே நுகர்ந்தறிதற்குப் பெண்ணுய்ப்பிறந்த தோற்றத்தை ஒத்தாரென்க.

இது வேட்கைபிறவாப் பருவத்தாரைக்கூறிற்று.

(கருஉ)

2530. தன்னெறிவளரக்காமன்றாண்முலையிரண்மொகி

முன்னரேவளர்கின்றாற்போன்முகிழ்முலையுத்தமேந்திப்

பொன்னெறிமணியிற்பொங்கிக்குழல்புறம்புடைப்பவோடிப்

பின்னிநீஇவைத்தபோலப்பெதும்பையர்விதும்பினின்றார்.

(இ - ள்.) பெதும்பையர், கர்மன் தன்னீதி உலகிலேவளரும்படி மகளிர்முலையிரண்டிந்தானாகி வளர்கின்றாற்போலே முகிழ்த்தமுலையிலே முத்தத்தையேந்திப் பொன்னிலேவந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கிமுதுகிலே புடைக்கும்படி ஓடி மனமசைந்து முன்னரே நின்றாரென்க.

போல் முகிழ்த்தவென்க. எறிதல், “திரையெறிதல்” போனின்றது. பின்னும் தலை நிறுத்திவைத்தாற்போலே நின்றாரென்றது, சேரநிறுத்தினும் போல் நின்றமைகூறிற்று. இனிச் காமன்றான் தன்னெறிவளர முலையிரண்டும் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றாற்போலே நின்றாரென்றுமுரைப்ப.

இது வேட்கைபிறக்கின்றாரைக் கூறிற்று.

(கருங்)

2531. அணிநிலாவீசுமாலையரங்குபுல்லென்னப்போகித்

துணிநிலாவீசுமாலையிற்றைநுதற்றேழிசேர்ந்து

ம

மங்கையர்மயங்க

பணிநிலாவீசுமபைம்பொற்கொடிமணிமலர்ந்

(இ - ள்.) ஒளியைவீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையர், தாம் கின்ற ஒளியைவீசும் மாலையையுடைய ஆரங்கு புல்லெனப்போய் நிலாவை வீசும் மாலைக்காலத்துப் பிறைபோலும் ஹதையுடைய தோழியைச்சேர்ந்து மயங்கிகின்றவர்கள், ஒளியைவீசும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்த தன்மையை யொத்தாரென்க.

பணிகொடி-ஒழிந்தகொடிகள் தாழ்கின்ற கொடி; பணி-பரத்தலுமாம். இது சிறிது வேட்கைபிறந்து மயங்கினாரைக் கூறிற்று. (கருசு)

2532. வள்ளுகிர்வரித்தசாந்தின்வனமுலைநோக்கினாரை
யுள்ளுயிருண்னுங்கூற்றினுடன்றுகண்கரிந்துபொங்கக்

உகிராலே எழுதின முலை, எழுவாய். 'கரிந்து' என்றார், கோபத்தார் கருகியென்றாற்போலவுந் தோன்ற. மாலையில் தேனினது மணத்தையுண்ணு மயிர்.

(இ - ள்.) செறிந்திருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலும் தோற்றப்பொலி வையுடைய நங்கைமார், தம்முலை தம்மைநோக்கினாரைக் கூற்றுப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைந்த கதுப்பை ஒருகையாலே ஏந்தி நிறைந்தா ரென்க.

இனி, கதுப்பையேந்துதலின், இருளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம்.

இதுமுதலாக வேட்கைமிக்காரைக் கூறுகின்றார். (கருசு)

2533. மட்டொளித்துண்ணுமார்தர்மாண்புபோன்மறைத்துவண்ணப்
பட்டொளித்தொழியவல்குற்பசங்கதிர்க்கலாபந்தோன்றக்

ரட்டுந்தேனணிந்தமலைப்பவளக்கொம்பணிந்ததொத்தார்.

மாலையையுடையதொரு பவளக்கொம்பை ஒப்பித்ததன்மையை யொத் தாரென்றது, முற்கூறியவரைச்சுட்டிற்று. கள்ளைக் கரந்துண்ணுமாக்கள் கரக்கவும் தோன்றுமாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே ஒளித்துக்கிடவா ரிக்கவும் சிறிதுதோன்றுமவென்க.

(இ - ள்.) அவர்கள், மேகலைதோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப் புது மையை மறைத்துகர விரும்பியென்றாரென்க. (கருசு)

2534. பெரும்பொருணிதிச்செங்கோற்பெருமகனாக்கம்போலப்
பாந்திடமின்றிமேலாற்படாமுலைகுவிந்தகீழா
லரும்பொருணிதிசுளாவாசனிற்சுருங்கிநந்து
மருங்குநொந்தொழியவீதிமடந்தையரிடங்கொண்டாரே.

பெரிமபொருளாகிய நீதிபொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன், ஆல்கள், அசைகள்.

(இ - ள்) தன்மேலேயிருந்து பெருமகனாக்கம்போல மார்பு இடமின் றும்படி பார்த்து குவிந்த படாமுலைக்கீழேயிருந்து, பொருளாகிய நீதியைக் கேளாத அரசனைப்போலே சுருங்கி நந்தின இடை நோம்படி மடந்தையர் வந்து வீதியை இடமாகக் கொண்டாரென்க.

இது முதலிய மூன்றுகவி பின்புவந்தோரைக் கூறுகின்றன. (கருள)

2535. செல்வர்க்கேகிறப்புச்செய்யுந்திருந்துநீர்மார்தர்போல

வொல்கிப்போய்மாடஞ்சேர்ந்தாரொருதடங்குடக்கைக்கண்ணார்.

(இ - ள்.) கண்ணார், தமது துசப்பு மிடித்தார்க்குச்சுற்றமின்றியிருந்த தென்று வருந்தாநிற்கவும் செல்வர்க்குப்பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புக்களைச் செய்யும் பொல்லாத நீர்மையையுடைய மாந்தரைப்போலே அல்குற்கும் முலைக்கும் அணிகலமாயவெல்லாம் ஈந்தார் ; ஈந்தபின்பு போய் மேனிலத் தைச் சேர்ந்தாரென்க. (கருஅ)

2536. கார்வளர்மின்னுவீசங்குண்டலங்காய்பொளேலை
யேர்வளர்பட்டமேற்பவணிந்திருள்சுமந்துதிங்க
ணீர்வளர்நீலம்பூத்துநிரைத்தபோனிரைத்தமேலால்
வார்வளர்முலையினர்தமாழைவாண்முகங்கண்மாதோ.

(இ-ள்.) திங்கள் பலவும் காரிலேதோன்றிய மின்னவீசங்குண்டல முத லியவற்றைப் பொருந்த அணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப்பூத்து ஈராக் தனபோலே முலையினர்தம் இனையமுகங்கள் மேனிலத்தேநிரைத்தனெ.

2537. குறையணிகொண்டவாறேகோதைகாரொடாவோடிச்
சிறையழிசெம்பொனுந்தித்தேன்பொழிந்தொழுகவேந்திப்
பறையிசைவண்டிபாடப்பாகமேமறையநின்றார்

பிறையணிகொண்டவண்ணல்பெண்ணொர்பால்கொண்டதொத்தார்.

(இ - ள்.) செம்பாதி குறையாகப் பூணணிந்தஅளவிலே சேவகன்வந்தா னாக, முன்பே அவற்குக்கொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம் மிற்பிணங்க ஓடிச்சென்று சிறையழிந்த தேன் செம்பொனுந்தியிலே பொ ழிந்தொழுக அக்கோதையையேந்திச் செம்பாதியணியாத நாணத்தாலே ஒரு பாகமறையநின்றவர்கள், அண்ணல் ஒருபாலிலே கொள்ளப்பட்ட பெண்ணை யொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல்.

(கரு௦)

2538. பொன்னரிமாலைபூண் ன்சிகைகுலாவிமுன்கை
மின்னரிச்சிலம்புதொட்டுவிருப்பொடுவிரைந்துபோவான்
கன்னியாடிநோக்கித்தம்மைத்தாங்கண்டுளணிப்
பின்னவையணிந்துசெல்வாரிடம்பெருதொழிந்துபோனார்.

(இ - ள்) கன்னியர், அவனைக் காணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே போதற்குவிராந்து பொன்னரிமாலையைக் கழுத்திலேபூண்டு பூஞ்சிகையிலே அதனைவைத்தாராகக் கருதி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையைமுடித்துத் தெட்டுக் கண்ணாடியைப்பார்த்துத் தம்மை அதிலேகண்டு நாணிப் பின்பு அவை அணிந்து செல்கின்றவர்கள் காண்டற்கு இடம்பெறுதே தவிரந்தபோடு ரென்க. (கசு௧)

2539. முத்துலாய்நடந்தகோலமுலைமுதன்முற்றமெல்லாம்
வித்தியவேங்கைவீயும்விழுப்பொனும்விளங்கக்காமத்
தொத்துநின்றெரிந்துகண்டார்கண்டசுடர்ந்துநின்ற
காமவல்லியொருங்குநூற்றி

(இ - ள்) கண்ணாற் கண்டவர்களுக்குக் காமத்தின் தொத்து நின்ற எரிந்து சுடுதலாலே, அவர்கள் வேங்கைவீயையும் பொன்னையும் வித்தியபோலும் பசுலை, உலாவிநடந்த முத்தணிந்தமுலைதோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மார்பெல்லாம் சுடர்ந்து விளங்க நின்றாரென்க.

அலர்ந்த காமவல்லியை ஒத்தாரென்பது, சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனி, பசுந்த தம்மை நோக்கினார்கள் சுடும்படி நின்றார், வல்லிபூத்துப் பொலிவழிந்த தன்மையையொத்தாரென்றுமுரைப்ப. இத்துணையும், மணநிலைவகையிற்றந்த பெண்பாலாரையும் பரத்தையரையும் கூறினார். இது, மக்ள்வகையாற் காமப்பொருட்பகுதிபற்றி முன்னோர்கூறிய குறிப்பு வகையான் வந்த செந்துறைப்பாடாண்பகுதியாம். (கசு௨)

2540. உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியொள்ளொளியரத்தமுட்டி
யகில்கமழங்கைசேப்பவரிவையரலங்குருங்கி
வகிர்படுமழைக்கண்சின்னீர்மாக்கயலெதிரந்தவேபோன்
முகில்கிழியின்னினோக்கிமுரிந்திடைகுழைந்துநின்றார்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளிரைக் கூறுகின்றார்.

(இ - ள்.) மகளிர், தம்மழைய கைசிலக்கும்படி உகிரைச்சீவிப் பஞ்சாலே ஊட்டி அகில்கமழ் அலங்கலையணிந்து கயல்கின்னீரை எதிர்த்தாற்போலே உலேவகிர்போலுங்கண் உவகைக்கண்ணீரரும்ப நோக்கிப் பாதுகாத்தற்கு இவ்வரசனைப்பெற்றேமேயென்று முரிந்து முகில்கிழி மின்னின்னின்றாரென்க.

இடைகுழைந்து நின்றாரெனவே மனக்குழைவின்றென்று கற்புக்கூறினார். (கசு௩)

2541. முனித்தலைக்கண்ணெற்றிச்சிரூர்முலைமுழாலிற்பில்கிப்
புனிற்றுப்பால்பிலிறித்தேமாவடுவிறுத்தாங்குப்பாய
நுனித்துக்கண்ணாக்கினோக்காதொசிந்துநின்றார்களன்றே
கனிப்பொறைமலிந்துநின்றகற்பகப்பங்கொம்பொக்கார்.

(இ - ள்.) இருடிகள் தலைபோலும் புன்மலையையும், கண்ணிறெற்றியை யுமுடைய சிறுர் முலையிலேசேர்தலாலே ஈன்மணிப்பாற் பாலுழி வடுவிறுத் தாற்போலே பிலிற்றிப்பாயக் கண்ணையமுக்கி அரசனை துனித்துநோக்காதே நாணிநின்மவர்கள் கற்பகத்தையொத்தாரென்க.

கனியாகிய பாரமிக்குநின்றதொரு கற்பகமெனவே புதல்வனாகிய பயனைக் கொடுத்தாரென்பது கூறினார். கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிகுதியால் தம்கண் வார்க்குச்செல்வமெல்லாம் கொடுப்பாரென்றுகருதி. (ககசு)

2542. அவிரிழைசுடாமுல்லையலங்கலங்கூந்தல்சோரத் தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கித்தடமுலைக்கால்கன்சாய விவர்தருபிறவியெல்லாமின்னமாகென்றுநின்றார் சுவர்செய்தாங்கெழுதப்பட்டதுகிலிகைப்பாவையொத்தார்.

முல்லை கற்பிற்குச் சூழினார். தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கி - போகப்பட்ட கொடிய காமத்தையுடையாய் ; வெய்ய, அடை, இது, “வீதராகர்” என்றற்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறக்கும்பிறவியெல்லாம் நீகாக்கின்ற உலகிலே இங்கனம் இனிது உறையேமாக. பாவை, கொண்டநிலை தான் கெடுமளவும் சூலையாததன்மைபோல, அவர் தாம்கொண்ட கற்பும் சூலையா திருத்தலின், ‘பாவை’ என்றார்.

(இ - ள்.) சுடரச் சோரத் தாங்கிச் சாய இன்னமாகென்று கூறிநின்றார், பாவையையொத்தாரென்க. (ககரு)

2543. வேரிநாறலங்கன்மாலையின்னிழைமயங்கியெங்கும் பூரித்துப்புதவந்தோறுங்குவளையுமரையும்பூத்துப் பாரித்துப்பைம்பொனாகருலகிவண்வீழ்ந்ததேபோன் மாரிமாமயிலனருமைந்தருமயங்கினாரே.

(இ - ள்.) நாகரும் பொன்னுலகிந்தேவரும் பாக்கவந்து இவ்விடத்தை விரும்பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும் மணிமாலையும் இழையும் பூரித்து மயங்கப்பட்டு,வாயிற்றேறும் கண்ணும் முகமும்பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனரும் மைந்தரும் மயங்கினாரென்க.

தம்மைக்காக்கின்ற அரசனாதலின், அன்புமிகுதியால் இருபாலாருமுடன் வந்தார். (ககசு)

2544. கோதைதாழ்குடையினீழற்கொற்றவன்பருதியாக மாதாரீரமுகங்கென்னுந்தாமமாமலர்ந்ததெண்ணீர்க் காதநான்ககன்றபொய்கைக்கடிநகர்சுவளை பூத்துப் பேதுறுகின்றபோன்றபெருமழைக்கண்கண்மாதோ.

(இ - ள்.) கட்டியங்காரனென்னும் மதியாற்குவிந்த மாதாரீரமுகமென் னுந்தாமரை இக்கொற்றவன் பருதியாக் நாத்காதத்தளவும் அகன்றநகராகிய

பெர்ப்கையெங்கும் மலர்ந்தன ; மலர்ந்தபின் அவற்றிற் கண்களும் குவளை பூத்துப் பேதுறுகின்றனபோன்றனவென்க.

பேதுறுதல் - இன்மையுற்றுமயங்குதல்.

(கசு௭)

2545. மாந்தருமாவுஞ்செல்லமயங்கிமேலெழுந்தநீறு

தேந்தருகோதையார் தந்தெண்மட்டுத்துவலைமாற்ற

வாய்ந்தபொன்ன கரமெங்குமணிகலவொளியினாலே

காய்ந்துகண்கலக்கப்பூத்தகற்பகமொத்ததன்றே.

முற்கூறிய மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி

(இ - ள்.) மாந்தரும் மாவும் செல்லுதலாலே மயங்கி எழுந்த நீற்றை மகளிர் வீசுகின்ற பூவிற்பேன் மாற்றாநிற்க, ஆய்ந்த கலங்களை அரசன்வேண்டாதிருக்கவும் அவன்முன்னே வீழ மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்ற விளக்கத் தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக்கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக்காயர் எதிர்ப்பட்டஅளவிலே கொடுத்ததொரு கற்பகத்தையாத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுத்தல். பூத்ததனாற்பயன், கொடையேயாம் ()

2546. பெண்பெற்றபொலிசைபெற்றூர்பிணையனார்பெரியயாமுங்

கண்பெற்றபொலிசைபெற்றூயின்றெனக்கொந்துமுநீர்

மண்பெற்றவாயுள்பெற்றுமண் னுவாய்மன்னவென்னுப்

புண்பெற்றவேலினுன்மேற்பூமழைதுவினாரே.

முற்கூறியமகளிர், இங்நனக்கூறிப் பூவைவீசுகின்றார்.

(இ - ள்.) வீரமகளும் திருமகளும் நின்னை விடாதேபுறதலின், தர்ம் பெண்டன்மையைப் பெற்றதனாலுள்ள இலாபத்தைப்பெற்றார் ; அதனால், அவர்கள் நின்னைவிடாதுறைவாராகவென்று யாம் கூறவேண்டா ; கற்புமிசூதியால் அவர்களிற் பெரிய யாமும் சச்சந்தன்ம்கனாகியநின்னை எமக்கரசனாகக் காணப்பெறுதலின், இன்று கண்பெற்றதனாலுள்ள இலாபம் பெற்றே மென்றுகூறி அவனது ஆயுளுக்குக்கரைந்து, மன்னனே ! முந்நீரும் மண்ணும் பெற்றஆயுளை நீபெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி அவன்மேலே பூவைத்துவினாரென்க.

இஃது, 'உப்புமுலகுமுள்ளவளவும் வர்ழ்வீர்' என்னும் உலகவழக்கு. உம்மை, சிறப்பு. இங்நனம் நீவொழ்க்கென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடை மகளிர். ஏனையோர்வாழ்த்துவரேற் பயனின்றும். இத்துணையும், உயர்குடிப் பிறந்தோருமைகின்ற வீதிகூறினார். (கசு௯)

வேறு.

2547.

வண்ணப்பந்தெறிவார்வளை யொலிப்பவோச்சிக்
கண்ணியிட்டெறிவார்கலவைநீர்தெளிப்பார்.

(இ - ள்.) ஒழிந்தமகளிர், ஓச்சிச் சொரிவார்; வீழ்ப்பார்; சந்தனமும் பனிநீரும் நிறையப்பட்டுத் தேன்றுளும்பும் பூம்பந்தையெறிவார்; கண்ணியையெறிவார்; பசுங்கூட்டையும் பனிநீரையும் கூட்டித் துருத்திமுதலிய வற்றால் தெளிப்பாராயினுரென்க. (கஎ௦)

2548. முந்துகூர்தடிந்தமுருகனம்பியென்பா
ரைந்துருவவம்பினநங்கனென்றயர்வார்
கந்துகன்வளர்த்தசிங்கங்காண்மினென்பார்

ர்.

(இ - ள்.) சிந்தையிற் களிப்பார்ந்த மிகநெடியகண்ணார், இந்நம்பி, முருகனென்பார்; காமனென்றுவருந்துவார்; சிங்கங்காணுங்கோளென்பாராயினுரென்க. (கஎ௧)

2549. தேசிகமுடியுந்
பாசமாகரின்றுபன்மலர்க்கமுநீர்
மூசிவண்டியிரும்மொய்யலங்கருழக்
ரீரப்பார்.

(இ-ள்.) வண்டியிரும் கமுநீர்மாலைதாழும்படி சிலமகளிர் சீவகனுடைய முடியும் உடையும் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்கும் கயிறாகக் கருகிநின்று தம்கண்ணுலே காமத்தைச்சொல்லிநின்று இரப்பாராயினுரென்க. (கஎ2)

2550. வண்டறைந்ததாரான்வண்ணங்கண்டபின்றைக்
கண்டிலேனென்மாமைகைவனையொடென்பா
ரொண்டொடியிவன்றன்னுருவுகண்டிவாழ்வார்
பெண்டிராய்ப்பிறந்தார்பெரியர்போதவென்பார்.

ஒண்டொடி ! இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்டுவாழ்கின்ற யாமேகாண் பெண்டிராய்ப் பிறந்தேமென்பார். அவர்க்கெதிரே அவனை றுகருமகளிரோ வென்று வினாவினாக்கு அவர் தவத்தாம் பெரியர்காண் ; அதனை விடலாதா தென்பார். தம்மைப் பிறப்போற்குறிநர்.

(இ - ள்.) என்பார் ; என்பாராயினுரென்க. (கஎ௩)

வேறு.

2551. கொழித்திரையோதவேலிக்குமரணைப்பயந்தநங்கை
விழுத்தவமுலகமெல்லாம்விளக்கிநின்றிட்டதென்பார்
பிழிப்பொலிகோதைபோலாம்பெண்டிற்பெரியனோற்றாள்
சுழித்துநின்றறாதுகம்பிற்சுநந்தையாகவென்பார்.

(இ - ள்.) கொழித்த இரைக்கின்ற கடலை வேலியாகவுடையவுலகிற் பெண்டிருள் இவனைப்பெற்ற விசயைதவமேகாண் உலகெல்லாம் விளக்கி நிலைபெற்றதென்பார் ; அதுவன்று ; பெண்டிருட்பெரியளாக கோற்றாள் சுந்தையேகாணென்பாராயினுரென்க.

பிழியையுடைய பொலிகோதை. 'ஆக' என்பதனை மாற்றுக். சுழித்தல்-
வேறொரிடத்தின்றி நிற்கல். அருத கம்பு - அருட்கம்பு. (௧௪௪)

2552.(௧)சாந்தகங்கிழியமாலைத்தடமுலைஞெழுங்கப்பல்லிச்

கூந்தலுமுலையுமுத்துங்கோதையஞ்சமந்துவைவான்

இதுமுதல், "ஞஞ்சகுடித்தாலும்" (சீவக. ௨௫௫௭) என்னுங்கவியள
வும் ஒருதொடராக்குக.

(இ - ள்.) ஆகங்கிழியும்படி ஞெழுங்கப்பல்லிப் புணர்ந்தெழு முலையி
னையுடைய நங்கைமாரோ கல்வினைசெய்த நங்கைமார்; அந்நங்கைமாரல்லா
தார், கூந்தல்முதலியவற்றைச்சுமந்து வருந்துதற்கென்றே பிறந்த பொய்
நங்கைமார்களென்பாரென்க.

வடிவுமாத்திரையேயாய்ப் பயன்பெறுமையின், 'பொய்நங்கைமாள்
கள்' என்றார். (௧௪௫)

2553.(௨)இடம்படவகன்றுநீண்டவிருமலர்த்தடங்கணென்னுங்

யானொருவாக்குமனறையறப

நட்டாரப்பருகியிட்டமினென்பார்.

(இ - ள்.) கண்ணென்னுங்கககளாலே முகந்துகொண்டு பருகுவார்;
சுவனையை முழுதும்பூத்ததொரு கொம்புபோலேஉடம்பெல்லாம்பொருந்தக்
கண்ணுயிற்றாயின், இவர்களொருவர்க்கும் இன்றும்படி இவன் மேனியடங்க
அக்கண்களிடத்தே வந்துநிறைய அதனையிட்டுவைத்து துகறாயின்; அல்லது
இவ்விரண்டுகண்களாலும் துகரமுடியாதென்பாரென்க.

யானொருவாக்குமனறையறப

(௧௪௬)

2554.(௩)முலைமுதறுந்தவன்றேழரித்தாளாளியானைத்

தலைநிலம்புரளவெண்கோடிண்டதேபோன்றுதன்கைச்

சிலையிடம்பிடித்தஞான்றேதெவ்வரைச்செகுத்தநம்பி

நிலவுமிழ்குடையினீழற்றுஞ்சகவையமென்பார்.

(இ - ள்.) யாளி முலையைத்துறந்தவன்றே யானைத்தலை நிலத்தே கிட
ந்து பதைக்கும்படி அதன்கோட்டைவாங்கி உண்டதன்மைபோல, உலகநி
யத் தன்கையிலே வில்லையெடுத்து நிரைமீட்டவன்றே தெவ்வரைக்கொன்ற
நம்பியது குடைநிழலிலே இவ்வுலகு தங்குகவென்பாரென்க.

தெவ்வரை நபன்மை, பிள்ளைகள் தூற்றுவரையுங்கருதி. வேடர் பகை
வரன்மை முன்னர்க்கூறிலும். யானைக்குக் கோட்டைப்பறித்தபின்னரும்
சிறிதுபொழுது பதைத்துயிர்போமாறுபோல நிரைமீட்ட அன்றுதொட்டும்
இவன் நமக்குப்பகையாவனென்னுங்கருத்துடனே பதைத்துப் பட்டானெ

ன்று தாம் கருதியிருந்தமைகூறினர். அவன்பதைத்தமை, “வாளுற்ற புண்ணுள் வடிவேலெறிந் திற்ற தேபோல்” (சீவக. சடுடு) என்றதனுணர்ச்சு.)

வேறு.

2555.(ச) இந்நகரப்புறங்காட்டிலிவன்பிறந்தவாறுங்
தன்னிகரில்வாணிகனிற்றான்வளர்த்தவாறுங்
கைந்நிகரில்வேந்தர்தொழப்போந்ததுவுங்கண்டா
லென்னைதவஞ்செய்யாதிசுழந்திருப்பதென்பார்.

(இ - ள்.) இவன் இந்நகரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத் திற்கு ஒத்தலில்லாத வாணிகனில்லிலே தான்வளர்த்தபடியும், தம் ஒழுக்கத்திற்கு ஒப்பில்லாத அரசர்தொழப் போந்ததன்மையுங்கண்டால், நல்லறிவுடையோர் தவஞ்செய்யாதிருப்பது என்னையென்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றதலிற் பிள்ளையார்குலத்திற்கு ஒவ்வாத வாணிகனென்றார். (களவு)

2556.(ரு) பெருமுழங்குதிரைவரைகணீர்திப்பிணியுறினுந்
திருமுயங்கலில்லையெனினில்லைபொருளீட்

வரும்வழிவினாயுழந்துவாழ்கதவமாதோ.

பெருந்திரை-கடல். கடத்தற்கருமையின், வரையையும் நீந்தியென்றார்.

(இ - ள்.) திரையையும் வரையையுநீந்தி வருந்தினும் ஒருவர்க்குநல்லினை யின்றேற் பொருளீட்டமில்லை; ஒருமுழநீளமும் செல்லுதலிலராயினும் அவர் நல்லிளையுடையாராயின், பொருள் தானே வழிகேட்டி உழந்து அவரிருந்தவூரி லே வரும்; ஆதலால், அதற்கு ஏதுவாகிய தலம் வாழ்வதாகவென்பாரென்க.

தந்தை முறையால் தேடியபொருள் தானேவந்து இவனுக்கு எய்திற் றென்றார். (களவு)

2557.(சு) நஞ்சுகுடித்தாலுநவையின்றுதவநின்ற

லு

குஞ்சரத்தின்கோட்டிடையுமுய்வர்தவமிக்கா

தன்னையர்க்கிய சச்சந்தனைக் கொன்றபின்னும் கட்டியங்காரன் அர சாண்டிருந்தமைகருதி, நஞ்சைக்குடித்தாலும் தவநின்றால் நவையின்றமா யிருந்ததென்றார். தாமரைவியூகம் வகுத்து அதனுள்ளேநின்றும் அவன்பட் டமைகருதி, அஞ்சியொளித்தாலும் தவமாண்டால் அரணில்லையாயிருந்த தென்றார். இவையிரண்டானும் கட்டியங்காரனிருவினையையும் வியந்தார். கட்டியங்காரன் இவனைச் சிறைசெய்து யானைக்கிடக்குறித்தமைகருதி, தவ மிக்கார் கோட்டிடையினுமுட்பட்ட உய்வாராயிருந்தாரென்றார். இதனால், சீவகனது நல்லிளையை வியந்தார். ஆதலால், தவஞ்செய்தார்க்கும் சிறிது

திவினையால் இடர்வந்தவிடமெங்கும் களைகணுவது அறக்கடவுளையாயிருத்த
லின், அதனையுடையார் அஞ்சுதலிலராயிருந்தாரென்பாரென்க. களைகண்,
* 'முதுகண்' என்றும்போலும்வழக்கு. முன்னிற்றீவினை தவஞ்செய்தார்க்கு
மும் இடையே துகரவேண்டும்.

(இ - ள்.) என்பார்; என்பாராயினாரென்க.

(௧௮௦)

வேறு.

2558. முரல்வாயசூற்சங்கமுடமுட்டாழைமுகைவிம்முங்
கரைவாயமுத்தீன் றுகானன்மேயுங்கடற்சேர்ப்ப
ஹரவாயநகர்பாவப்போகியொண்பொனெயில்குழந்த
விரைவாயபூம்பிண்டிவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

வளைந்து நிலத்தேவீழ்ந்த தாழையின்முகை அலரும் கரையை இடத்
தேயுடைய கானலிலே சங்கு முத்தையீன்று வருத்தமின்றித் தானேபோய்
மேயுமெனவே, தன்பிள்ளைக்குச் செவிலியாய் அம்முகை வளர்க்குமென்று
கருதித்தென்பதும் ஒன்று தோன்றியவாறுகாண்க; சங்கு தாழையின்மு
கைக்கு உவமையாதலின். உரையிடத்தனவாகிய நகர்; "நிலநாவிற் றிரித
ருஉம்" (கலீ. ௩௫) என்றும்போல. தெய்வத்தன்மையால் விரையை மாறு
மல் இடத்தேயுடையவாகிய பிண்டி.

(இ - ள்.) சேர்ப்பன், நகரை வலமாகப்போய்ப் பின்பு வேந்தன்கோயி
லுக்குப் போயினென்க.

(௧௮௧)

2559. அருகுமயிலகவவன்னமேங்கக்குயில்குவக்
குருகுபொறையுயிர்க்குங்கொடுமுட்டாழைவெண்டோட்டி
முருகுபொறையுயிர்க்குமொய்ப்பூங்காவிற்படைகீக்கித்
திருகுகளைகழலான்செம்பொற்கோயில்சேர்ந்தானே.

அருகேரின்று அகவ ஏங்கக் கூவக் குருகின்மஈனுங் காவெனவே, அக்
குருகின்வருத்தத்திற்கு அவையும் வருத்தினவென்பது தோன்றிற்று. தாழை
தோட்டிற்சுமர்திருந்த தேனாகியபாரத்தைச் சொரியும் கா.

(இ - ள்.) கழலான், காலிலே படையைரிறுத்திக் கோயிலைச்சேர்ந்தா
னென்க.

(௧௮௨)

2560. திறந்தமணிக்கதவந்திசைகளெல்லாமணந்தேக்கி
மறைந்தவகிற்புகையான்மன்னர்மன்னன்வலஞ்செய்து
பிறந்தேனினிப்பிறவேன்பிறவாதாயைப்பெற்றேனென்
ற்றிறஞ்சிமுடி துளக்கியேத்திக்கையாற்றொழுதானே.

அரசன்வருங்காலத்துப் பிற்புகுதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திற
த்தலியல்பு. அகிற்புகையால் மணம் தேக்குதலாலே திசைகளெல்லாம்
மறைந்தன.

* இச்சொல், பெருங்கதையிற் காணப்படுகின்றது.

(இ - ள்) அங்ஙனஞ்சேர்ந்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன ; திசைகள் மறைந்தன ; அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து, பிறவாதரின்கைப் பெற்றேறாதலின், இதற்கு முன்பிறந்தயான் இனிப் பிறவேனெயென்று முடிதளக்கி இறைஞ்சி ஏத்தாரின்று தொழுதானென்க.

‘ஏத்தி’ என்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(கஅ௩)

வேறு.

2561. திருமறுமார்பினை திலகமுக்குடையினை

யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையை

ரர்தாதைதின்

யடிதொழுதும்.

(இ - ள்.) மார்பினையுடைய ; குடையினையுடைய ; ஆதிவேதத்தை முற்றக்கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையார் தன்மையையுடைய ; நீ அங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுகின்றேமென்றானென்க.

உளப்பாடு, ஒழிந்த மக்களையுங்கருதிற்று, “உம்மொடு வருஉங் கடதற” (தொல். வினை. கு. டு) ஈண்டு நிகழ்காலமுணர்த்துதல் காலமயக்கு. எரிபுரையுமடியென்றார், பிறவியைச்சூடுதலின் ; மலர்மேலேற்றுதலுமாம். (கஅச)

2562. உலகுணர்கடவுளை யுருகெழுநிறவினை

ந

ந

புமரைமலரடியினைதொழுதும்.

(இ - ள்.) கடவுட்டன்மையையுடைய ; அந்தவீரியத்தையுடைய ; சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய ; நீயங்ஙனமாதலின், நின்னடியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

நிலவின் கதியொத்த நெறி. அணி, உவமவுருபு.

(கஅ௫)

2563. மறுவறவுணர்த்தனை மலமறுதிகிரியை

பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனை

பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வரின்

னறைவிரிமமைமலர்நகுமடிதொழுதும்.

திகிரி - அறவாழி. இரத்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதல்வனென்றது, அவற்றிற்கு அவ்வருகுபட்டிருக்கின்ற முதல்வனென்றவாறு.

(இ - ள்.) உணர்த்தாய் ; திகிரியையுடையாய் ; புண்ணியத்திற்குக் காரணமான தன்மையையுடைய ; அத்தன்மையையுடையவனே ! நின்னடியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

இவைமூன்றும் தாழ்ம்பட்டவோசையும் முடுகியலுமாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிக் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிய தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு.

(கஅசு)

வேறு.

2564. நந்தாவிளக்குப்புறமாகெனநான்குகோடி

நொந்தார்க்கடந்தான்கொடுத்தான்பின்னை நூறுமுதூர்
கந்தார்கடாத்தகனிறுங்கொடித்தேர்க ணூறுஞ்
செந்தாமரைமேனடந்தானடிசேர்த்தினுனே.

(இ - ள்.) நொந்தார்க்கடந்தோன், இறைவற்கு விளக்குப்புறமாகவென்று நூறுரையும், பூசனைக்கு நான்குகோடிபெர்ன்னையும் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்னாரும் சேவித்தற்கு, நூறுகளிறையும், நூறுதேரையும் அவனுக்குச் சேர்த்தினுனென்க. (கஅஎ)

2565. வாடாதமாலேமணிமாலேபொன்மாலேமுத்த

மாடார்ந்தியுமருவிம்மலர்பொற்பவேற்றிக்

கூடார்க்கடந்தான்வலங்கொக

நீடு ஆரம் - சந்தனம்; தாமம் பாடமாயின், ஒழுங்காம். மாடு-பக்கம்.

(இ - ள்.) கூடார்க்கடந்தான், வாடாதமாலேகளிறுமும் மணிமாலேமுதலியவற்றையும் மலரையும் திருவடிமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த் தன் கோயிலிடத்தே புக்கானென்க. (கஅஅ)

வேறு.

2566. உலமருநெஞ்சினெட்டாமன்னவருந்தயானை

வலமருப்பீர்த்துசெய்தமணிகளர்கட்டிலேறி

நிலமகள்கணவன்வேந்தர்குழாத்திடைநிலந்திருந்தான்

புலமகள்புகழப்பொய்தீர்ப்பூமகட்புணர்ந்துமாதோ.

(இ - ள்.) நிலமகள்கணவன், நரமகள்புகழத் திருமகளைப்புணர்ந்து வேந்தர்திரளிலே சிங்காசனத்தில் ஏறியிருந்தானென்க.

‘நிலந்து’ என்றார், அரசரில் தான் மேலாயிருத்தலின். (கஅக)

2567. எத்துணைத்தவஞ்செய்தான்கொலென்றெழுந்துலகமேத்த

மொத்தனனல்கித்தன்னையுழந்தனள்வளர்த்ததாய்க்குச்

சித்திரத்தேவிப்பட்டந்திருமகனல்கினுனே.

(இ-ள்.) திருமகன், இவன் எவ்வளவுதவஞ்செய்தானென்று உலகமேத் தம்படி கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்பில்லாத அரசரிமையை வலியுக்கொடுத்து நாட்டையுநல்கித் தன்னையுந் தி வளர்த்த சுநந்தைக்கு நன்றாகிய தேவியெனும் பட்டத்தையும் நல்கினுனென்க.

“அந்த ணுளர்க் காசுவரை வின்மே” (தொல், மரபு, சூ. அஉ) என்பதனால், அந்தணரொழிந்த இருவர்க்கும் முடியுடைவேந்தராதம்மனமையின்மையின், ஈண்டு அரசரித்தது குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாயிற்று. (கக0)

கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.

2568.

தனக்கிணையானை நாட்டித்தான் நனக்கென்று கூறிச்
சினக்களியானை மன்னர் மகளிரைச் சேர்த்திடும்பன்
மனக்கினி துறைகவென்று வளங்கெழுநாடு மீந்தான்.

(இ - ள்.) நம்பன், நந்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென்
றேத்தும்படி இளவரசாக்கி, அவன்றான், இரத்தலறியாதவன், எனக்கு நீந்
கள் இக்காரியத்தைச் செய்தல்வேண்டுமென்று இரந்துகொண்டு கூறிக்கூறு
நிலமன்னர் மகளிரை நபுலற்கும் விபுலற்கும் மணஞ்சேர்த்தி, இனி நீங்கள்
மனத்திற்கு இனிதாக உறவீரென்று கூறி அவர்க்கு நாடுகளையும் கொடுத்த
தானென்க.

நபுலனை, “காமம்போற்காணீமீண்டான்” (கீவக. உஉருக) என்றும்,
விபுலனை, “உணராதவனின்றான்” (ஹெ உஉருக) என்றும் அவர்படாமை
கூறுதலின், அவருக்கு இந்த வரிசைகொடுத்தானென்று கூறுதல் தேவருக்
குக்கருத்தாம். அது மன்னர் மகளிரையென்ற பன்மையானுமுணர்க. அன்றி,
விபுலன் பட்டானென்கூறுவார் நம்பனென்றது நபுலனையாக்கி அவனுக்கு
மகளிரைச் சேர்த்தியென்ப. (ககக)

2569. ஆழ்கடல்வையத்திலாவருநிதியரசுநல்ல

சூழ்மணியாழிசெம்பொற்கூட்டொடுகண்ணிகாதற்
ரோழர்கட்கருளித்தொல்லையுழந்தவர்தம்மைத்தோன்ற
வாழ்கெனநிதியுநாடுமன்னவன்கொடுப்பித்தானே.

(இ - ள்.) மன்னவன், காதற்றோழர்கட்கு உலகில் வேறுசிலர்க்கில்லாத
பழைய அரசையும் ஏனாதிமோதிரத்தையும் செம்பொறும்செய்த பட்டத்
தையும் கண்ணியையும் நிதியையும்ருளி, அவர்களைப்பொழியத் தனக்கு உழந்
தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்றுகூறி அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும்
நாட்டையும் கொடுப்பித்தானென்க. (ககஉ)

2570. வளர்த்தகைத்தாயர்தம்மைவருகெனவருளித்தங்கள்

கிளைக்கெலாஞ்சிறப்புச்செய்துகேட்டவர்மருளவைந்தார்
விளைத்துளகெடாதவைகலாயிர மிறுப்புத்தண்டக்
கொளக்கொடுத்தயாவயிர்த்தான்கொற்றவனென்பவன்றே.

(இ - ள்.) கொற்றவன், தன்னை வளர்த்தசெவிலித்தாயரைவருகவென்று
அழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச் சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாங்கள்கொள்
ளும்படி உலகில்விளைதற்குள்ளவற்றையெல்லாம் விளைவித்து நாடோறும்
ஆயிரம்பொன்னிறுப்புத்தண்டக் கெடாத ஊர்களைந்தக் கேட்டவர்மருளக்
கொடுத்த இளைப்பாறினென்க. (ககங)

2571. கைத்தலமந்திகொண்டகைமகப்போன்றுதன்கட்

பத்திமைவிடாதுமேனாட்படைக்கலநவின்றபொற்றேர்

மை

ராமவள

ந்தான்.

(இ - ள்.) மந்தியைக் கையாலேதழுவிக்கொண்ட ஒழுக்கத்தையுடைய மகப்போலே தன்கட் பத்தியை விடாதே நவின்மனனர்க்கு நிதிமுதலிய வற்றை யீந்தானென்க.

உம்மை விரிக்க. “மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பு, மவையு மன்ன வப்பா லான” (தோல். மரபு. சூ. ௧௪) என்றார். (௧௧௬)

2572.

ராமற்குமடங்கலாற்றற்கட்டி

மேகனுடையவெல்லாதேந்தனன்கொழுத்துச்செல்வ

யா

ாகபால.

(இ - ள்.) சீவகன், கோவிந்தனென்னுமாமற்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துகொழுத்துச் செல்வனாகிய உலோக பாலனுக்குச் சுரபியை யொத்தானென்க. (௧௧௭)

2573. பேரிடர்தன்கணிக்கிப்பெரும்புணையாதோழம்

கோரிடஞ்செய்துபொன்னாலவனுருவியற்றியூரும்

பாரிடம்பரவாட்டியவனதுசரிதையெல்லார்

தாருடைமார்பன்சுத்துத்தான்செய்துநடையினுனே.

(இ - ள்.) தாருடையமார்பன், தன்கணிடரைக்கித் தெப்பமாகிய சுதஞ்சுணனுக்கு ஒரு கோயிலைச்செய்து அவன்வடிவைப் பொன்னாலியற்றி ஒருரையும் நிலைபெறுத்தி அவன்சரித்ததைத் தான் ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினுனென்க. (௧௧௮)

2574. ஊன்விளையாடும்வைவேலுவலிசின்தித்தேற்பத்

தான்விளையாடிமேனாவிருந்ததோர்தகைநல்லாலைத்

தேன்விளையாடமாலையணிந்துபொற்பிடஞ்சேர்த்தி

யான்விளையாடிமைந்தூர்தன்புறமாக்கினுனே.

(இ - ள்.) உறுவலி, இனிப்பெறுதார் யாரென்று சின்தித்து, மேனா தான் விளையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யுமுபகாரம் இது வென்று அதற்கேற்ப மாலையைணிந்து பீடத்தைச்சேர்த்தி ஐந்தாரை அதற்கு இறையிலியாக்கினுனென்க.

அதனிழலிலே பசுக்கள்கிடத்தல் அதற்கு அறமாகுமென்றும், அவற்றி ன்பால் அதற்குச் சொரிதல் தகுமென்றும் கருதி, ‘ஆன்விளையாடி மைந்தூர்’ என்றார்.

வேறு.

2575. கொட்டமேகமழங்குளிர்ந்தாமரை

மொட்டின்வீங்கியவெம்முலைமொய்குழ

லட்டுந்தேனழியும்மதுமாலையார்
பட்டமெண்மரும்பார்தொழுவெய்தினார்.

இன், பொரு. தேனினமொய்க்குங்குழல். அழியும் மதுவைச்சொரியும் மாலே.

(இ - ள்.) முலையினையும் கொட்டமேகமழுந் குழலினையுமுடைய மாலையாரெண்மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்தினாரென்க. (ககஅ)

2576. பஞ்சிசூழல்குற்பல்வனைவீங்குதோள்
வஞ்சிநுண்ணிடைவம்பணிவெம்முலை
விஞ்சையன்மகள்சீறடிவீழ்ந்தன
வாதியரும்பவிழ்கோதையார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் பட்டமணிந்தபின்பு குணமாலேமுதலிய எழுவரும் அல்குன்முதலியவுற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினாரென்க. (ககக)

2577. வீழலைந்தரைக்கோடிவிருத்திமே
சூடியாயிரநாடொறுநங்கைமார்

1கோடுவாலொளிக்குங்குமக்குன்றன.

கோடு வால் ஒளி - துடங்குகிற அழகிய ஒளி.

(இ - ள்.) குன்றன, நங்கைமார்க்கு ஐந்தரைக்கோடிபொன் விடுத்த லல்லாதநாடுகளைச் சீவிதமாகவிட்டு, அதன்மேலே இவர்க்கு அண்ணிதாக வேண்டுமென்றுநாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னுக்கு இறையிலியாக்கினுனென்க. (உ00)

2578. ஆணையும்மதுமாயகாடெலா
மாணேநோக்கியர்வாய்மதுவாடின
வேனன்மல்கிவெண்டேர்சென்றவெந்நிலம்
பானன்மல்கிவெண்பாலன்னம்பாய்ந்தவே

மான் கைஇன்ற நோக்கியர்.

(இ - ள்.) இவன் திருத்துதலின், ஆணைதிரிந்த காடுகளெல்லாம், கணவரோடுகூடியமகளிர் கொப்புளித்த மதுவையாடின: பேய்த்தோர்பார்த்த நிலமெல்லாம் பானல்பூத்துப் பால்போலும் அன்னம் பார்த்தனவென்க.

"புறவே, யொள்ளிழை மகளிரோடு மள்ளர் மேன" (பதிற். கந) என்றார் பிறரும். (உ0க)

2579. மாரிமல்கிவளங்கெழுமண்மகள்

தேரியாயினவெங்கணுமென்பவே.

(பி - ம்.)—1 'கோடுவாலொளி'

(இ - ள்.) இவன்செய்கின்ற அறத்தின்மிகுதியாலே, திங்கண்மும்மாரி பெய்த உலகம் விளைவுமிக்குத் தன் எல்லையைக்கடந்தது; அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியினின்றும் நெய்யொழுகுதலாலே எவ்விடமும் ஏரியாயின வென்க.

எனவே பசுக்கள் மிகப் பால்பொழிந்தனவென்றார். (௨௦௨)

2580. ஏகவெண்குடையின்னிழற்றண்ணளி
மாகமாய்க்கடலெல்லேநிழற்றலாற்
போ

நாகர்நாகமுநாணியொழித்தவே.

(இ - ள்.) இன்னிழற்குடை மாகத்திலேதீண்டித் தண்ணளியாலே உல கைநிழற்றலால், இதற்கு உத்தராகுருவும், பொன்னுலகும், நாகருடையநாக லோகமும் நாணித் தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க. (௨௦௩)

2581. வண்டுமேய்ந்துவரிமுரல்பூஞ்சிகைக்
கெண்டைவென்றகண்ணூர்களுங்கேள்வரு
முண்டிமூத்திடையூறிலர்சேறலாற்

(இ - ள்.) மகளிரும் மைந்தருநகர்ந்து முறையேமுதிர்ந்து மக்கட்கு விதித்த ஆயுளில் இடையூறின்றிச் சேறலாலே, பார் பண்டையூழிப்போலே மலி வுற்றதென்க.

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - 1குருதயுகம். (௨௦௪)

வேறு.

2582. செருநாடுசெஞ்சுடர்வேற்றிருகுசெம்பொற்களைகழற்காற்
றிருநாடுதேம்பைந்தார்ச்செல்வன்செவ்விபெருதொழிந்து
பெருநாட்டருங்கலங்கள்சுமந்துபேருமிடம்பெருஅ
தொருநாட்டரசுணங்கவுரவோன்கொற்றமுயர்ந்தே

(இ - ள்.) செருவைநாடும் வேலினையும், காலினையும், தருமகனும் தாரினையுமுடைய செல்வனது சமயத்தைப் பெருமையினாலே காட்சியொழிந்து வேற்றுநாட்டிற் கலங்களைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெருதே ஒருநிலை யிலேயின்று அரசுணங்கும்படி அவன்வெற்றியுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு-நிலை; இனி, ஒருநாட்டுக்குவேண்டும் அரசனென்றுமாம். (௨௦௫)

வேறு.

2583. வலையவர்முன்றிற்பொங்கிவாளெனவாளைபாயச்
சிலையவர்குரம்பையங்கண்மானினஞ்சென்றுசேப்ப
சிலையவர்குரம்பையங்கண்மானினஞ்சென்றுசேப்ப
கொலைகடிந்திவறவின்றிக்கோத்தொழினடாத்துமன்றே.

(இ - ள்.) - 1 'திரேதாயுகம்'

(இ - ள்.) அவன், முன்றிலிலே வாளைபாயக் குரம்பையிலே மானினம் தங்கக் கொலையடிந்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றாக நடாத்தமென்க.

இவ்வுழியிலே உலகம் தன்னிலைதிரிந்து நீங்கி உத்தரகுருவுமாகவெனத் திரித்து, நடாத்துமென்பதனோடு முடிக்க. (உ௦௬)

வேறு.

2584. கதங்கனல்யானைநெற்றிக்கட்டியபட்டமேபோன்
மதங்கமழ்கோதையல்குன்மனாக்கிடந்திமைத்துக்காமப்
பதம்பலபார்க்குஞ்சாயற்பாவைமற்றநங்கமாலை
விதம்படக்கருதிமாதர்விளைத்ததுவிளம்பலுற்றேன்.

யானையினெற்றியிற் பட்டம்போலே அல்குலிலே மணிகிடந்திமைக்கப் பட்டுக் காமத்தையுண்டாக்கும் செவ்வி பலவற்றையும் நோக்கும் பாவை, மதம் - தேன். கோதையையும் சாயலையுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்றது, தேசிகப்பாவையை. மற்று, விளைமாற்று.

(இ - ள்.) அவன், அநங்கமாலை கூற்றிலே தான்படவே இவற்குக் காதல் விளையும்புகருதிக் காதலைவிளைத்தமை கூறலுற்றேனென்றாரென்க.

என்பது, பதுமையாருடன் கூட அழைத்துக்கோடல் முறைமையன் மையிற் பின்பு அழைக்கக்கருதியிருந்த தேசிகப்பாவை, சீவகன் தன்னிடத்து அன்பின்மையின், தன்னைமற்றதாகக்கருதித் தானேவந்தவன், சீவகன் கருத்தறியாதே அவன் அநங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானாக்கருதி அவன் தோழி ஓலைகொண்டிவந்தாளாக நடித்தொருசெய்தியைக் கூறுகின்றாரென் மவாறு ; "தானுடை முல்லை யெல்லார் தாதுகப் பறித்திட்டான்" (சீவக. சுஅசு) எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றும். அதனால், சீவ கன் அவனைப் புணர்ந்தானாக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்றென்ப துணர்க. (உ௦௭)

வேறு.

2585. சார்ந்தண்கோதையினையார்குழாத்திடையாளெங்கோனடி
சேர்வலென், ஸார்ந்தசெந்தாமரைமுகத்தினாடிகள்வந்தீங்ககன்கடை
புளாள், சார்ந்தசாயற்றடமாமுலைத்தையல்வல்லேவருகென்றான்,
சேர்ந்துமன்னர்முடிவைவாவிற்றினைக்குஞ்செம்பொற்செநிகழலினன்.

மன்னர்முடிசேர்தலாலே வைரத்தினொளிதினைக்கும் அடியினான்.

(இ - ள்.) அடிகளே! தாமரைமுகத்தினாடிகிய கோதை சேடியர் திர ளிடத்தாளாய்வந்து எம்மாசனைக் காண்பேனென்று தலைவாயிலிலே வந்து நின்றனென்று வாயிலோனிசைப்ப, அவனும் அவன் விரையவருவாளாக என்னுனென்க.

நாமழைப்பதற்கு முன்னே தேசிகப்பாவை வந்தாளென்றுணர்தலின், 'வல்லேவருக' என்றான். அன்றி அநங்கமாலையை வல்லேவருக வென்று னுயின், இனி, அவன் எக்காலத்துவருவாளென்று அவள்வாலை விரும்பி

யிருந்தானும் ; ஆகவே அவனைத் தீண்டி ஒப்பித்தலின், தனக்குநிகழ்ந்தவேட்கையைக் கட்டியவன்காரங்களுக்குக் கரந்திருந்து அவன் அவனைவலிதிற் கொண்டு போதற்கும் பொறுத்திருந்தானும் ; ஆயின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றம் தங்குமென்றுணர்க.

(௨௦௮)

2586. அருவிலைநன்கலஞ்செய்போர்வையன்னநாணவடியொதுங்கிச்சென், றுருவமொவ்வாதொசியுதுசுப்பொல்கிக்கோமானடி தொழுதபின், மருவின்சாயன்மணிமெல்விரல்கூப்பியோலைமரபினீட்ட, விரவியென்னவிளங்குமொளியிறைவன்கொண்டாங்கது நோக்குமே.

நல்லகலத்தைப் புறத்தேகாட்டும் போர்வை. ஓசியும் - முறியும்.

(இ - ள்.) சாயல், போர்வையுடனே தன்பழையுருவமொவ்வாதபடி அன்னம்நாண நடந்துசென்று துசுப்புவிளையும்படி வளைந்து கோமானடியை வணங்கினபின்பு விரலைக்கூப்பி முறைமையாலே ஓலையைநீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வாடிக்கும் இறைவனென்க.

இது, பெயரெச்சம்.

(௨௦௯)

2587. (க) அடிகள் கண்டாங்குவந்தருளுகவநங்கமாலையடிவீழ்ச்சி முன், கொடியவேலான்கொதித்தாங்கினீக்கிக்கோயிற் சிறைவைத்த பின், கடிசெய்பைந்தார்க்கமழ்மாலேவேற்கந்துகற்குச்சிறுவயானிப், படியனல்தாய்பசுமணிகள்வேய்ந்தோங்கும்பைம்பொற்செநிகழலினும்.

இதுமுதல், “அறனிழலாய்” (சீவக. ௨௫௬௦) என்னும் கவியளவும் ஓலைப் பாசரம்.

மாலே, வேலிக்கடை. அனலைக்காயுமணியும், பசுமணியும் வேய்ந்து.

2588. (உ) என்னநாளுமரற்றப்பொறான்விடுப்பப்போகியின மழைகண்மொய்த், தன்னந்துஞ்சுமடிக்குடினினுள்ளன்றியான்கொண்டநாடகத்தினைத், துன்னிநம்பியுருவுதீட்டித்தொங்கல்வேய்ந்து தொழுதாற்றநீ, மன்னர்மன்னமதிதோய்குடையாய்மகளிர்காமமறைத் தொழிதியோ.

(உ) துன்னி-துன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல. மகளிரிடத்திற் காமத்திற் புலப்படாதே யொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றயோ.

2589. (ங) கண்கடுஞ்சாகதிர்முத்தமேகாஹங்கையார்வளைகழலு மாற், பண்கொள்சொல்லார்மாமைநீங்கிப்பைம்பொன்போர்த்தபடா முலைகளு, மண்கொள்வேன்மன்னர்நண்பின்மையைவையக்கெல்லா முடனறையவோ, பெண்களாவிவிதித்தொழிபவோபெரியோர்நண்படைந்தார்பெயர்பவோ,

(௩) மன்னர்க்கு நட்பின்மையை உலகுக்கெல்லாம் சாற்றவோ. மகளி ராவி அவரைக் கைவிட்டுப்போகஅமையுமோ. பெரியார் நட்பையடைந்தார் விட்டுநீங்க அமையுமோ.

2590(ச)அறனிழலாயுலகளிக்குநின்றூரமாலையணிவெண்குடைப்

புறனிழலினயலேனோயான்புலலாமன்னர்நிணம்பொழியும்வேன்

மறனிழன்மதயானையாய்வந்தவென்றோழிவாமலேகை

திறனழியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தர்வேந்தனே.

(ச) அறனிழலாய்-அறத்தனிழலையுடையாய். புறன்-இடம். மறனிழல்-மறத்தினது ஒளி.

(இ - எ.) ஓலையைவாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிதவன், அடிகள் அந் தங்கமாலையணக்கத்தை ஆங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்ற அவள்வணக்கத் தைநோக்கி, பின்பு கட்டியங்காரன் கோபித்து அரங்கினின்றுநீக்கிச் சிறை வைத்தபின்பு, சிறுவனே! கழலினுயென்று யான் இப்படி நானும் அரந்தப் பொறாறாய் அவன் போகவிடப்போய் அடிச்சேரியிலே இருந்ததன்றி யான் ஆமுன நாடகத்தினைத் தான் பார்த்திருக்கின்றானாகத் தன்னுருவென்னவெ முதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீ ஒழிதியோ? பெயர்பவோ? அறையவோ? ஒழிப்பவோவென்று கூறி அவ்வுருவைத்தொழுது யான் செல் லாரிக்கவும், என்கண்கள் தஞ்சாவாய் நீராயேகாலும்; வளை கழலாரிற்கும்; முலைகளும் பசந்தன; இங்ஙனம்வருந்துதற்கு யான் நின்குடையிடத்து நிழ லின்நீங்கிய அயலிடத்தேனோ? அல்லேனாதலின், யானையாய்! வேந்தனே ! வந்த என்தோழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற் கூறி இன்னே விடுத்தரு ளுவாயாகவென்று வாசித்தானென்க.

இவன், அந்நங்கமாலையை உட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி இவற்கு அவ ளொழுதின ஓலைகொண்டு வந்தாளொருதோழியாகத் தேசிகப்பாவை நடித் தாள். இதனால், தன்வேட்கையை அறிவித்தாளாயிற்று. (உக௦-க௩)

2591. புள்ளும்பாழுங்குழலுமேங்கப்புனைந்துவல்லானினைந் தியற்றிய, பள்ளிச்செம்பொற்படையமனிமேன்மழிலைமணியாழ்தான் வெளவிக், கொள்ளந்திஞ்சொலலங்காரப்பூங்கொடியைப்புல்லிமணிக் குவட்டினை, யெள்ளிவீங்குத்திரண்டதோண்மேற்குழவிவீசவிரு ந்தானே.

புள் - வளை; “புட்கை போகிய புன்மலை மகார்” (மலைபடு, உ1௩)என் றார். பள்ளி - இடம். பாழ் கருதும் மழலைத்திஞ்சொல்லையுடைய கொடி.

(இ - எ.) அங்ஙனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவைநடித்த நிலைக்குமகிழ் ந்தஅவள்கையில் வளையும் பாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அலங்கா ரத்தைபுடைய வல்லியையொப்பானைத் தன்றோன்மேற்புல்லி, வல்லான் நினைந்து கைசெய்தியற்றியவிடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க.

தாளத்தை ஒற்றுதலின், வளையொலிப்பவென்றார்.

(உக௪)

2592. அங்கைசேப்பக்குருகிங்கவலங்கலம்பூங்குமுறுயல்வா
மங்கைநல்லார்பவழவம்மியனாத்தசாந்தமலர்பெய்மலை
பொங்குதுமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சமுகவாசமுந்
தங்குதாமமார்பினுற்குந்தையலாட்குங்கொண்டேந்தினாரே.

(இ - ள்.) மங்கை அங்கைசேப்ப உளையிரங்கத் துயல்வா அரைத்தசாந்த
முதலியவற்றைச் சேவகற்கும் தேசிகப்பாவைக்கும் நல்லாரேந்தினாரென்க.

கொண்டு - இவர்கள்கூட்டத்தையுட்கொண்டு. தூமம் - 1 தூமமுட்டி;
ஆகுபெயர். (உகடு)

2593. அருளுமாமென்னையநங்கமாலையுத்திதோழியன்றோ
வெனத், தெருளலான்செல்வக்களியமயக்கினுற்றிசைக்குமென்னறி
வளக்கியகருதி, மருளிற்சொன்னாய்மறப்பேனோயானின்னையென்ன

தோற்றினோ.

(இ - ள்.) நீ என்னை அருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அநங்கமா
லையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றோவென்று அசதியாடிக் கூறினாளாக,
அவனும் அதற்கு மறுமொழிசூறுகின்றவன், நாற்றிசைக்கும் என்னறிவை
அளந்துகாட்டவேண்டி இவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களியமயக்காலே என்
னைத்தெளியானென்று கருதி நின்பேதைமையானே இங்மனக்கூறினாய்;
இந்நடிப்புவேண்டா; யான் நின்னை மறப்பேனாவென்ன, அவள் உள்
ளத்தே உவகைதோற்றினாளென்க.

மயக்கின்: இன், ஏதுப்பொருட்டு. அறிவை அளந்துகாட்டவெனவே
குறிப்பான் அறிவின்மையையே ஈண்டுக் காட்டிற்று. இனி, 'ஆற்றிசைக்கும்'
என்று பாடமோதி, மயக்கினால் தெருளலானென்றுகருதி, நன்னெறியிலே
இசைக்குமென்னறிவை அளக்கியவென்றுமாம். 'திகைக்கும்' என்றுபாடமா
யின், மயக்கினால் திகைக்கும் தெருளலானென்க. யான் நின்னை மறப்பேனா
வெனவே தேசிகப்பாவையேயாயிற்று. காமனைக்கணையைத் தன்னிடத்தே
யுடைய தேசிகப்பாவையெனவே வேட்கையைத் தான் நிகழ்த்துவாளாயிற்று.
தோற்றினாளெனச் சினைவினை முதலொழிமுடிந்தது. (உகசு)

2594. முறுவற்றிங்கண்முகவரங்கின்மேன்முரிந்துநீண்டபுரு
வக்கைக,னெறியின்வட்டித்தூநீண்டவுண்கண்சென்றும்வந்தும்பிற
ழந்துமாடப், பொறிகொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளும்புணர்ந்தவின்னி
யங்களார்ப்பவேந்த, னறியுநாடகங்கண்டான்பைந்தாரலாந்துமாதர்
நலங்குழைந்ததே.

(இ - ள்.) வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுக்கூடிய இன்னியமார்ப்ப முறு
வலையுடையதொரு துள்கள்போலும்முகமாகிய அரங்கிலே புருவமாகிய கைக
ளைச்சுழற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை
மீட்டும் கண்டான்; அப்பொழுது அவணலம் நெகிழ்ந்ததென்க.

(பி - ம்.)—1 'தூமமுட்டி' 2 'அடிச்சி'.

நெறியின்-அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நிகழுமுறையானே. சென்று - செவியுறச்சென்று. அவன்தொழிலார் சிலம்பும், அவன்தொழிலான் மேகலைபுமார்ப்பு. அறியுநாடகமெனவே முன்புபுணர்ந்த தேசிகப்பாவையென்பது பெற்றும். (உகஎ)

2595. நான்மருப்பின்மதயானை நறியபைந்தாமரைமடந்தையைத்
தேன்மதர்ப்பத்தினை த்தாங்கவன் நிருவின்சாயனலங்கவர்த்தபி
னான்மதர்த்தவொளிவேற்கண்ணார்பாவவிவ்வாறொழுகுமன்றே

நான்மருப்பின்மதயானையென்பது, யானையிரண்டினையுணர்த்திற்று. திரு-அழகு.தம்மைமோக்கிறுடம்பு மதர்த்தற்குக் காரணமானகண். வானிலும் நிலத்திலுமில்லாதவனென்றார், பிறன்தாரம்நச்சாத குணமுண்மையின்.

(இ - ள்.) பூணினான், இரண்டானை பக்கத்தேறின்று நீரைச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமகளைத்தினைத்தாந்தோலே அத்தேசிகப்பாவை நலத்தைதுகார்த்தபின்பு, மகளிர் பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனம் ஒழுகாநிற்குமென்க.

“வரிதுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதர்ப், புரிநெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித், திருநயந் திருந்தன்ன” (கலி. சச) என்றார்பிறரும். இனி, ஐராவதத்தின்மேலே பொய்கையாய்தில் தாமரையிலேயிருக்கும் திருவென்பாருமுளர். (உகஅ)

வேறு.

2596. நரம்புமீதிறத்தல்செல்லாநல்லிசைமுழவும்யாழ
யிரங்குதீங்குமுலுமேங்கக்கிண்கிணியிலம்பொடார்ப்பப்
பாரந்தவாணெடுங்கட்செவ்வாய்த்தேசிகப்பாவைகோல
வாங்கின்மேலாடல்காட்டியரசனைமகிழ்வித்தாளே.

(இ - ள்.) அத்தேசிகப்பாவை, புணர்ச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பினோசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியன ஏங்கக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்பு அரங்கின்மேலே கூத்தைக்காட்டி அரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

“இடக்க ணினியா வலக்கண் குரலா, நடப்பது தோலியந் கருவி யாகும்” என்றார். (உகக)

2597. கூடற்படைமன்னர்தம்மைக்காதலின்விடுத்தாக்காமன்

வ

கலின்மழைக்கட்செவ்வாய்
ந்தளிரொத்ததன்றே.

(இ - ள்.) கூட நாடகங்கண்ட அரசரைக் காதலோடே போக விட, காமனம்பு அவனை ில தங்குதலின், அத்தேசிகப்பாவையை அமி

ர்துபோலே பருக, அவள் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்டுண்ணத்
தூங்குஞ் செந்தளிரை ஒத்ததென்க.

வண்டு, அதரத்தில் வலிவிற்குவமை; இல்பொருளுவமை. இசையும்
கூத்தும் காமத்திற்குத் தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூறினார். (௨௨௦)

2598. இளைமையங்கழனிச்சாயலேருழுதெரிபொன்வேலி
வளைமுயங்குருவமென்றோள் வரம்புபோய்வனப்புவித்திக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கேழ்த்தெழுந்தீன்றகாம
விளைபயனிணிதிற்றுய்த்துவிணைவேந்துறையுமாதோ.

பொன், ஆகுபெயர். போய் - போக.

(இ - ள்.) பூணகிய வேலிசூழ்ந்த இளமையாகிய கழனியிலே வீணை
வேந்து தன்சாயலாகிய ஏராலேயுழுது தன்வனப்பை வித்துகையினாலே,
அஃது இசையும் கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளை
வின் பயத்தை அவன்றான் இனிதின் துகர்ந்து உறையாநிற்குமென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்க உழுதென்க. தனதுசாயலால்
விளைந்த அழகைக்கண்ட அளவில் காமவேட்கை விளைவித்தற்குக் கூத்தையும்
பாட்டையும் நடத்துதலிற் பிறந்தது, காமமென்க. (௨௨௧)

கஉ.—இலக்கணயாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி, உடுகவு.

பதின் முன்றாவது முத்தியிலம்பகம்.

க.—விசயமாதேவியார்துறவு.

2599. நீரேந்திரெயம்பிதந்துவிண்மவாய்பில்கியழல்விம்மிப்
போரேந்திப்பூவணிந்துபுலவுநாறுமபுகழ்வேலோன்
காரேந்திமுரசுமார்ப்பக்காய்பொற்கலன்சீந்திப்
பாரேந்திச்செல்லுநாட்டட்டநாம்பகர்வதே.

(இ - ள்.) நெய் மிதந்தேகிடக்கப்பட்டுக் கோபத்தி நிறைந்து போர்த் தொழிலை மேற்கொண்டு நினத்தை வாயினின்றும் சிறுதுவலையாகவிட்டு மண்ணுநீராடிப் பூவைக்கொண்டுவழிப்படப்பட்டுப் பின்னும்புலவுநாறுதற் குக் காரணமான வேலையுடையோன், காரேந்தின இடிபோலும் தியாகமுரசு முழங்கப் பூண்களை வளையாமற்கொடுத்துப் பாகைக்காத்துச் செல்லுநாளிலே, பிறந்ததொருசெய்தி நாம் மேற்கூறுகின்றதென்றொருன்க.

“வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்ற” (தொல். புறத்திணை. கு. கங) என்று உழிகுறையிலும், “மாணர்ச் சட்டிய வான்மங் கலமும்” (ஐடி ஐடி ஐடி ஐடி) என்று பாடாண்டிணையிலும் கூறிய வாளினை வாகைத்திணையிற் கூறுது, “பெரும்பகை தாங்கும் வேலினனும்” (ஐடி ஐடி ஐடி உக) என்று வேலிற்கே வாகைகூறியது, காவற்றொழில்பூண்ட மாயோனைம்படையும்போலாது அழித்தற்றொழிலேர்க்கேயுரித்தாய் முக்கட்கடவுளும் முருகனும் கூற்றுமேந்தி வெற்றிபெறுதற்குச் சிறந்ததென்பதுபற்றியெனப் புறத்திணையிலுட் கூறினமையால், ஈண்டும் வேலினைவியந்து மண்ணுநீராட்டின வெற்றியைக் கண்டோர்புகழ்தலின், ‘புகழ்வேல்’ என்றார். இது கட்டியங்காரப்பட்டபின் பகையரசரைவென்றமை கூறிற்று. (க)

2600. விண்பாற்சுடர்விலக்கிமேகம்போழ்ந்துவிசம்பேந்தி
மண்பாற்றிலகமாய்வான்பூத்தாங்குமணிமல்கிப்
பண்பால்வரிவண்டிந்தேனும்பாடிம்பொழிற்பிண்டி.

நாடி

(இ - ள்.) எட்டுக்கன்மங்களினீங்கி எட்டுக்குணங்களாலுயர்த்தாற்குப் பொருந்தினகோயில், அரசனேவலாலே, மேகத்தைப்பிளந்து இருசுடரையும் விலக்கி வான் மீனப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குதலாலே விசம்பின்

மேலாய் மண்ணிற்கோயில்கட்டுத் திலகமாய்ப் பொழிலாகியிண்டிக்குள்
ளே சமைந்ததென்க.

விசம்பு - தேவருலகு, வரி - பாட்டு.

(உ)

2601. அடிசிற்கலங்கழீஇக்கருணையார்ந்த

௭

நெடுநீர்க்கழனிசூழ்சியமஞ்சேர்த்திவிழவயர்ந்து
வடிநீர்நெடுங்கண்ணார்கூத்தும்பாட்டிமவகுத்தாரே.

நியமம், ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

(இ - ள்.) மடுவின் கண்ணே அடிசிலாக்குங் கலங்களைக் கழுவுதலாலே
பொரிக்கறியை நுகர்ந்த வாளைகள் செருக்கிக்கரையேற அறியாவாய் வாழைத்
தண்டின்மேலே பலவுந்துயிலும் கழனிசூழ்ந்த ஊரை இறையிலியாகவிட்டுத்
திருநாளையுமியற்றிப் பரத்தையருடையகூத்தையும் பாட்டையுமுண்டாக்கி
னொன்க.

அரசனேவலின், அமைச்சர் இயற்றுவித்தார்.

(ங)

2602. அல்லியரும்பதமுடகுங்காயுங்குளநெல்லு

நல்லகொழும்பழனுங்கிழங்குந்தந்தநவைதீர்த்தார்க்
கில்லையேகைம்மாறென்றின்பமெல்லாமவர்க்கீர்தார்
வில்லோன்பெருமாட்டி விளங்குவேற்கண்விசையையே.

புடன் தனித்துவாராமம் கூடப்போந்தமைபற்றி, 'நவை
தீர்த்தார்' என்றார். கைம்மாறில்லையென்றது, அவர்கள் பொருள்கண்மேற்
பற்றற்றவராதலின் அவர்செய்த உதவிக்குத் தன்னுஞ்செய்யலாமுதவி இன்
றென்றுகருதி. தான் கோயில்சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம்
அவர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தாள்.

(இ - ள்.) சச்சந்தன்தேவியாகிய விசையை அல்லிமுதலிய உணவைத்
தந்து நவைதீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று ஈந்தாளென்க.

(ச)

2603. தனியேதுயருந்துதாழ்ந்துவீழ்ந்தசுகோட்டு

னினியாளிடர்நீக்கியேமஞ்சேர்த்தியுயர்க்கொண்ட
கணியார்மொழியாட்குமயிற்குங்காமர்பதிநல்கி
முனியாதுதான்காணமொய்கொண்மாடத்தெழுதுவித்தாள்.

(இ - ள்.) அருளுடைமையின் எல்லார்க்கும் இனியாளாகிய விசையை,
தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தாபதப்பள்ளியிலேசேர்த்துப் பிழைப்பித்துக்கொ
ண்ட தெய்வத்திற்கும் அஃதுறையும் சுகோட்டிலே கோயிலியற்றி, மயிற்
கும் எழுதுவித்தலைச்செய்தாளென்க.

விசைய தனித்துவருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பையவீழ்ந்த மயிற்கும்
தானிருக்கின்ற மாடத்தே தான் எப்பொழுதும் காணும்படி எழுதுவித்தலைச்
செய்தாளென்க. 'மயிற்கும்' என்னும் நான்காவது அச்சிறப்பைக் கொடுத்தா
ளென்பதனோடு முடியும். உம்மையிரண்டும் சிறப்பு.

(ரு)

2604. அண்ணல்பிறந்தாங்கைஞ்ஞாற்றைவர்க்களந்தான்பால்
வண்ணச்சுவையமுதம்வைகநாளுங்கோவந்தன்
வெண்ணெயுருக்கிரெய்வெள்ளமாகச்சொரிந்தாட்டப்
பண்ணிப்பரிவகன்றாள்பைந்தார்வேந்தற்பயந்தாளே

தோழர் ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர்க்கும் சீவகனுக்குமாக ஐஞ்ஞாற்றைந்துபிள்
ளைகளுக்குப் பாலளந்தி. உண்ண அமுதம் - பருப்புச்சோறு. கோவிந்தன் -
நந்தகோன்.

(இ - ள்.) விசயை, சீவகன்பிறந்த இடம் சுகோடாகக் கிடவாதபடி
சாலையாக்கிக் கோவிந்தன் அதற்குரியனாய் நின்று நாடோறும் பிள்ளைப்பாலு
மளந்து நெய்யைச்சொரிந்து அமுதத்தையும் ஊட்டப்பண்ணி அவ்வறம்
வைகுகையினாலே பரிவை அகன்றாளென்க.

பரிவு-இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாம் செய்துமுடிக்கவேண்டுமென்று
நினைத்திருந்த வருத்தம். (சு)

2605. தோடார்புனைகோதைசுநந்தைசேர்ந்துதொழுதானைப்
பீடார்பெருஞ்சிறுவற்பயந்தீர்வம்மினெனப்புல்லி
நாடார்புகழானைநாணமொழிகள் பலகூறி
கோடாக்குருகுலத்தைவிளக்கிடானைவிளக்கினாள்.

புகழாள் - விசயை; ஐ, அசை. விளக்கிட்டாள் - சுநந்தை. இது சுட்
டுப்பெயராம்.

(இ - ள்.) விசயையைச்சேர்ந்து சுநந்தை கோதை கையாற்றொழுதானை
அவ்விசயை புல்லிக்கொண்டு பின்னும் அவனை, சிறுவற்பயந்தீர் ! அணித்தாக
வம்மினென நாணமுடையமொழிகள் பலகூறி விளக்கினாளென்க.

உலகம் பெருமைநிறைந்ததற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும் நீர் பயந்
திராதலின் என்னிலும் நல்வினையுடையீரென்றலின், இது நாணமொழியா
யிற்று. இவளே இவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றலின், -- -- --
மாயிற்று. (எ)

2606.

துறைகின்றவோடரிக்கணுருவக்கொம்பினெண்மரு
பிறைவியடிபணியவெடுத்தப்புல்லியுலகாளுஞ்
சிறுவர்ப்பயந்திறைவற்றெளிவீரென்றாடிருவன்னாள்.

(இ - ள்.) மலர்ந்து நீண்டு ஒருமறைமொழிகூறுவனபோலச் செவியி
டத்தே வாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணினையுடைய எண்மரும் விசயையடி
யைக் கொம்புபணிந்தாற்போலப் பணிய, அவள் அவரையெடுத்துக்கொண்டு
புல்லிச் சிறுவரைப்பயந்து தெளியினென்றாளென்க.

எனவே இருமைக்கும் பயன்கூறினாளென்க. இறைவன் - சருவக்கி
யன். முன்பு திருவையொப்பாள். சிறுவரில் நால்வர் உலகாளுதற்கு உரியரன்

மேலும் தங்குலத்தொழிற்கேற்ப உலகாளுதற்குரியாரென்பதுபற்றி, 'உலகா ளுஞ் சிறுவர்' என்றான்; "மெய்தெரி வகையி னெண்வகை யுணவின்" (தோல். மரபு, சூ. ஏஅ) எனவும், "கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின மாண் டே" (ஷெ. ஷெ. ஷெ. எக) எனவும் ஆசிரியர்குறினமையின், தங்குலத்துக் குரிய உழுது பயன்கோடலும், அரசன்கொடுத்த சிறப்புக்களுமன்றித் தன் புதல்வராதலின், அரசாட்சிமுதலியன கொடுப்ப அவர்தாமும் தம்வழித் தோன்றினோரும் ஆள்வரென்றுணர்க. உலகென்னுஞ்சொல், மண்ணுலக முழுதுமேயன்றித் தன்கட்கூறுபட்ட நிலங்களையுமுணர்த்துமென்பது, "மா யோன் மேய காடுதெ யுலகமும்" (ஷெ. அகத்திணை. ௩) என்னுஞ் சூத்திரத் தானுணர்க. (அ)

2607. பொங்குமணிமுடிமேற்பொலிந்தென்கோதைத்தொகையாகிக்
கங்குற்கனவகத்தேகண்ணுட்டோன்றிவந்தீர்
ரொங்கும்பிரியற்பீரென்றுகண்கண்மலர்ந்திருந்து
கொங்குணறும்பைந்தார்க்கோமானிங்கேவருகென்றான்.

(இ - ள்.) என்றுகூறியவள், நீர் கங்குற்கனவிடத்தே முடிமேலே எட் டிப்பூமாலைத்திரளாய்ப் பொலிந்துதோன்றிவந்தீர்; இவ்வாறுவந்தீர் மேலும் எவ்விடத்தும் என்னைப்பிரியற்பீராகவென்று கூறி உடம்புமுழுதுங்கண்ணி யிருந்து, பின்னர்ச் சீவகனை நோக்கி இவ்விடத்தே வருவாயாகவென்றாளென்க.

முன்னர், "இதைவந்தெளிவீர்" (சீவக. உக0௬) என்றும், ஈண்டு, 'பிரியற்பீர்' என்றுகூறினமையால், பின்னர் என்னிடத்தேவந்து தமப்பீராக என்றாளாயிற்று. (க)

2608. சிங்கநடப்பதுபோற்சேர்ந்துபூத்தாய்ப்பலர்வாழ்த்தத்
தங்காவிருப்பிற்றம்பெருமான்பாதமுடிதீட்டி

பொங்கவிடுதலிசிலிருந்தான்போரேறனையானே.

(இ-ள்.) ஏறனையான், அதுகேட்டுப் பலரேத்தச் சிங்கம் நடப்பதுபோல நடந்துசென்று முதற் பூவைத்துவிட பின்னர் விசையடிபிலே தன்முடி யைத்தீண்மெவித்து இருத்தற்கஞ்சி மெய்நடுங்கி எனக்கு ஒல்லும்பணிவிடை இனி எவ்விடத்தேயென்றுவினா இரண்டுவிட்கிடையீளம் அகலவிட்ட தவி சின்மேலே இருந்தானென்க.

பெருமான், னகிகாணொற்று மகடேவுணர்த்திற்று. இவள்கூறிய அற மெல்லாம் தான்செய்து முடித்தலின், இன்னும் அவையுளவோவென்பது தோன்ற, 'எங்கோபணி' என்றான். (க0)

2609. கொற்றவிமகனேநோக்கிக்கூறினளென்பதுங்கோக்
குற்றதைப்பிறர்க்குறவுணர்ந்தனையாயினாறு

மிற்றெனவுரைப்பக்கேண்மோவிலங்குபூணலங்கண்மார்பிற்
செற்றவர்ச்செகுத்தவைவேற்சேவகசாமியென்றார்.

உணர்ந்தனை என்பவெனமாறுக. ஆயினானுமென்புழி ஆன், சாரியை.

(இ - ள்.) அங்குனமிருத்த மகளைநோக்கித் தேவி ஒருமொழிகூறினாள்; அஃதுயாதெனின், சேவகசாமி! நுந்தந்தைக்குத் தந்தைக்கட்பிராக்ஷ அறிந்தாயென்று சொல்லுவார்கள்; ஆயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக்கேட்பாபாகவென்று கூறினாள்.

சாமியென்னுமொருமை தும்மென்னும் பன்மையோடு மயங்கிற்று. பூணினையும், மாப்பினையும், கட்டியங்காரணையும் ஒழிந்தோரையும்வென்ற வேலினையுமுடைய சேவகசாமியென்க. (கக)

2610. (க) நாகத்தால்விழுங்கப்பட்டநகைமதிக்கடவுள்போலப்
போகத்தால்விழுங்கப்பட்டுப்பறப்படான்புன்சொன்னா
னாகத்தானமைச்சர்நுண்ணூற்றோட்டியாலழுத்தவெல்லும்
பாகர்க்குந்தொடக்கநில்லாப்பகடுபோற்பொங்கியிட்டான்.

2611. (உ) நுண்மதிபோன்றுதோன்றாநுணுகியதுசப்பினுந்தங்
கண்வலைப்பட்டபோழ்தேகநெவையரவோடொக்கும்
பெண்மையைப்பெண்மையென்றார்பேருணர்வுடையநீரா
ரண்ணலைத்தெருட்டேற்றாதமைச்சருமகன்றுவிட்டார்.

2612. (ஈ) கற்சிறையழித்துவெள்ளங்கடங்கவாயாங்குக்கற்றோர்
சொற்சிறையழித்துவேந்தன்முனைமுலைதறத்தல்செல்லான்
வற்சிறைகொண்டபோலும்புருவத்துவிளங்குவேற்க
ணற்சிறைப்பட்டுநாடுநகரமுங்காவல்விட்டான்.

2613. (ச) பிளிறுவார்முரசத்தானைப்பெருமகன்பிழைப்புநாடிக்
களிறுமென்றுமிழப்பட்டகவழம்போற்றகர்ந்துநில்லா
தொளிறுவேற்சுற்றமெல்லாமுடைந்தபிஞ்ஞருவனான
வெளிறுமுன்வித்திப்பின்னைவச்சிரம்வினைத்தலாமோ.

2614. (ரு) வனைகலக்குயவனானின்மன்னரையறுத்துமுற்றிக
கனைகுரலுருமினார்ப்பக்காலவனின்னைவேண்டி
வினைமயிற்பொறியி னென்னைப்போக்கிவிண்விரும்பப்புகான்
புனைமுடிவேந்தபோவல்போற்றெனமயங்கிவீழ்ந்தான்.

இவையைந்தும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்குனங்கூறுகின்றார், பாம்பாலே தனது ஓர்மறைக்கப் பட்ட மதியைப்போலப் போகத்தாலே தனதொளிமறைக்கப்பட்டுப் புறப்படாதுய்க் காமத்தாற் கெட்டானென்று பிராக்ஷதும் புன்சொற்குநானாக, அதுகண்டு அதிதீங்கைத் தம்மறிவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்குனம்நுண்

னியதுசுப்பினூர்தம் கண்வலைப்பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லு
மென்றுகருதி, அண்ணலைப் பேருணர்வுடையநீரார் பெண்மையைப் பெண்
மையென்னார்காணென்றுகூறிப் பின்னும் துண்ணுற்றோட்டியாலழுத்தித்
தெருட்டிடுதலைத் தானுட்கொண்டு தன்னெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேர்
தன் துணைமுலையைத் துறத்தல்செய்யானும் வில்லைச்சிறைசெய்துவைத்தாற்
போலும் புருவத்திடத்தே விளங்கும் கண்ணகிய தப்பாதசிறையிலே அகப்
பட்டுத் தீவினையாலே கூரியஅறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையும் நகரத்தையு
ம் தாண்காத்தலைக்கைவிட்டுக் கட்டியங்காரன்கையிலே கொடுத்துப் பாகர்
தொடக்கவும் அவர்க்கு நில்லாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அது
கண்ட அமைச்சரும் நீங்கிப்போயினார் ; அவர்போக, அப்பெருமகன் வெள்
ளம் கற்சிறையழித்துக் கடற்செல்ல அவாவியாங்குக் கற்றோர் சொற்சிறை
யழித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லாம்நோக்கி அரசனுழைநிலலாதே
கவழம்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தானொருவனுமேயாயினான் ; அத
னைக் கட்டியங்காரனுணர்ந்து குயவன் நாண்போலே மன்னரைக்கீழமுத்து
அவர் தன்சுற்றத்தாரானபின் வந்துகூழ்ந்து ஆர்ப்ப, அரசன் நின்னை யான்
பெறவேண்டி என்னை மயிற்பொறியிற்போக்கித் தான் துறக்கம்புக்கான்.
அந்நிலை அவற்குவர்த்து, தீவினையைவித்திவைத்து அதற்குப் பின்னை நல்வி
னையாக வினைவிக்கலாகாமையிற்காண். வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாகிய
காமத்தினைப்போற்றுவாயாக; இனி யான் துறத்தற்குப் போவலென்றுகூற,
அவனும் அதனேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

‘வெளிமுவித்தி வச்சிரம்வினைத்தலாமோ’ என்றது, ‘ஆமணக்குநட்டு
ஆச்சாவாக்கலாகாது’ என்னும் பழமொழி. (கஉ - கூ)

2615.(க) சீதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிருந்துசாந்தாற்றிதம்மான்
மாதார்பலரும்வீசவளர்ந்தெழுசிங்கப்போலப்
போதொடுகலங்கன்சோரவெழுந்துபொன்னராமார்பன்
யாதெனக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னச்சொன்னான்.

2616.(உ) பிறந்துநாம்பெற்றவாணனித்துணையென்பதொன்று
மறிந்திலம்வாழ்துமென்னுமவாவினுமுந்துகின்றங்
கறந்துகூற்றுண்ணுஞான்குண்புதைத்திரங்கினல்லா
லிறந்தநாளயாவர்மீடபாரிற்றெனப்பெயர்க்கலாமோ.

2617.(ங) சுமைத்தயிரிவேயந்தசோற்றிற்றுய்த்தினிதாகநம்மை

ர்க

11ந்நியிறந்துபாடெய்துகின்ற

¹முமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றமூதியம்பெரிதம்பெற்றும்.

2618.(ச) கடுவளிபுடைக்கப்பட்டகணமழைக்குழாத்தினும்
விடுவினைபுடைக்கப்பாறிவீற்றுவிற்றாயினல்லா
வூடனுறைபழக்கமில்லையொழிமதியத்தைகாதல்
வடுவுடைத்தென்றுபின்னுமாபெருந்தேவீசொன்னுள்.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(ந) ஈண்டு, 'உமைத்துழிச் சொறியப்பெற்றும்' என்பது, விழுங்கு
தற்கு வாய்க்கொண்டகாலம் சிறிதுபொழுது விழங்காதிருக்கவும் பெற்றோ
மாதலின், ஈண்டுத் தவஞ்செய்துகோடுமென வெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்
ணை அதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப்பெற்றமென்றவாரும்.

(ச) என்றசொன்னுள்ளே, "சுதநீர்" (சீவக.உசகநு) என்ற கவியோடு
கூட்டுக. மதி, அத்தை இரண்டும் அசை.

(இ - ள்.) அங்கனம்வீழ்ந்த ஆரமார்பன், மாதரார்பலரும் பனிரீரைத்
தெளித்துச் சாந்தாற்றியால் வீசுதலாலே துயிலுகொண்டெழுகின்ற சங்கம்
போலப் போதும் கலமும் சோர எழுந்து, எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச்
செய்தது யாது? அதனை இப்பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவ
ளும், வாழ்துமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாரின்றும்; அங்கனம் அழுந்து
கின்றநாம் பிறந்து அறுதியாகப் பெற்ற வாணுள் இவ்வளவென்பது சிறிது
மறிந்திலம்; அதனை நும்வாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்
றுக் கறந்து உயிரையுண்ணும் என்று இப்பிறப்பினைத் தப்புதற்குத் தவஞ்
செய்யப் பெற்றிலேமேயென்று வருந்திவிடுத்தல்லலது அதனைச் செய்தற்
குக் கழிந்தநாளை மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நம்மாலு மீட்கலா
காது; அக்கூற்று ஏவிய காலமென்னும்பாம்பு குறைவறச்சுமைத்த கட்டித்
தயிரால் வேய்ந்த சோறுபோலே நம்மை இனிதாகவைத்து நுகர்ந்து பின்
னார் ஒன்றாகவிழுங்கப்பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்ற நாம் இப்பொழுது அவ்
விறந்துபாட்டினுடைய அழகியஇடத்தேயிருந்து முன்புசெய்த நல்வினையா
லே தினவுதின்ற இடத்தே சொறியப் பெற்றாமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்
றும்; இங்ஙனம் இடம்பெற்றகாலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமும் சுற்றத்
தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலை விரும்புவேமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்து;
அஃகென்னையெனின், காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குழாம் சிதறுமாறுபோலச்
சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான நீவினை சிதற அடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம்
வெவ்வேறாய்ப் போவதல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆத
லால், எம்மிடத்துக் காதலை நீயும் ஒழிவாயாகவென்று சொன்னாள்; இங்ங
னஞ் சொல்லிப் பின்னும் தேவி சில அடவுரை சொன்னுள்ளேன்க. (க௭ - ௨௦)

வேறு.

2619.(க) முருந்தனையதுமுதுவன்முற்றிழையார்சேரி
யிருந்திளமைக்கள்ளுண்டிடைதெரிதலின்றிக்

கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க்கழியுமுன்னே
யருந்தவமுந்தானமுமாற்றுமினேகண்டிர்.

2620.(உ) உடற்றும்பிணித்தீயுடம்பினுயிர் பெய்திட்
-தித்துணர்வுநெய்யாகவாற்றறுவையாகக்

கொடுத்துண்மின்கண்டிர்குணம்புரிமின்கண்டிர்

2621.(ஈ) உழந்தாலும்புத்தச்சொன்றிடீர்தேற்று
திழந்தார்பலராலிடும்பைநீர்யாற்று
ளமுந்துமாலப்பண்டியச்சிறுமுன்னே
கொளுஞ்சீலங்கூவியாக்கொண்டீர்மின்பாகிர்.

2622.(ச) பிறந்தவர்களுல்லாமவாப்பெரியாகித்
துறந்துபுகழ்வேண்டாரோர் துற்றவிழுமீயா
ரறங்கரிதுசேய்த்தென்பதியாதுமறியாரேல்
வெறும்பொருளதம்மாவிடுத்திடுமினென்றான்.

வேறு.

2623. (ரு) முல்லைமுகைசொரிந்தாற்போன்றினியபாலடிசின்
மகளிரேந்த, நல்லகருணையாளுள்வாயும்பொற்கலத்துநயந்துண்டார்க,
எல்லலடையவடகிடுமினோட்டகத்தென்றயில்வார்க்கண்டிஞ், செல்வ
நமரங்காணிணையன்மின்செய்தவமேநினைமின்கண்டிர்.

2624. (கூ) அம்பொற்கலத்துளடுபாலமர்ந்துண்ணுவரிவையந்
தோ, வெம்பிப்பசினலியவெவ்வினையின் வேறுயோரகல்கையேந்திக்,
கொம்பிற்கொளவொசிந்துபிச்சையெனக்கூறிநின்பாட்கண்டு, நம்பன்
மின் செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டிர்.

2625. (எ) வண்ணத்துகிலுதிப்பின்வாய்விட்டமூவதுபோல்
வருந்துமல்கு, னண்ணச்சிறுகூடைபாகமோர்கைபாகமுதித்துநாளு,
மண்ணுந்தடகுரீஇயந்தோவினையென்றமூவாட்கண்டு, நண்ணன்
மின் செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண்டிர்.

2626. (அ) மைதிரண்டவார்குழன்மேல்வண்டார்ப்பமல்லிகை
மென்மாலேசூடிக், கைதிரண்டவேலேந்திக்காமன்போற்காரிகையார்
மருளச்சென்ற, ரைதிரண்டிகண்டங்குரைப்பவோர்தண்டீன்றியறி
விறநள்ளி, நெய்திரண்டாற்போலுமிழ்ந்துநிற்குமிளமையோநிலையா
ரென்றான்.

இவையெட்டும் ஒருதொடர்.

(க) (இ - ள்.) மகளிர்சேர்ந்தஇடத்தேபிருந்து இளமையாகிய கள்ளையுண்டு அறமுதலியவற்றை அறிதலின்றிப் பயன்படாமல் மூப்பதற்குமுன்பே இளமைப்பருவத்தே தவமும் தானமும் ரிகழ்த்துமினென்று சொன்னுள்ளேன்க.

கண்மரென்றது, வினாவொடுசிவனுதரின் மதோரசை.

(உ) (இ - ள்.) வருத்துகின்ற நோயாகிய தீயையுடைய உடம்பினுமிரைச் சோராக முன்னேபெய்துகொண்டு உணர்வை நெய்யாக ஆற்றலைத் துவையாகக்கூட்டி அதனை உண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிலைகுலைப்பதற்கு முன்னே கொடுத்துணமின் ; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னுள்ளேன்க.

உயிர்போவதற்குமுன்னே உணர்வும் ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

(ங) (இ - ள்.) உடம்பாகிய சகடத்தை நடத்தும் பாகீர், அச்சகடம் தொழில்செய்தவருந்திப் பழகினாலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டு வந்து இட்டு ஊர்தலொண்ணதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த காலமுள்ள அளவும் செலுத்திப் பின்னர் இழந்தார்பலர் ; இன் அங்கனமன்றித் தனக்கடைத்த காலத்திற்குநடுவேயும் தீவினையிகுதியால் உள்ளதாகிய இடம்பையாகிய நீரையுடைய ஆற்றிலே அச்சகடம் அழுந்தாநிற்கும் ; அங்கனமழந்தி அஃது உயிராகிய அச்சமுறிவதற்குமுன்னே அதனற் கோடற்குரிய லேத்தை துமக்குப் பெறுபயனாகக்கொண்டு அதனைச் செலுத்துமினென்று சொன்னுள்ளேன்க.

(ச) (இ - ள்.) பிறந்தமக்களெல்லாம் அவாப்பெரியராய்ப் புகழை வேண்டாராய் அதனைத்திறந்து துற்றப்படுவதோர் அவிழையும் ஈயாராய்அம் இத்தன்மைத்தென்பது சிறிதும் அறியாராயின், அந்த அவாப் பயனில்பொருளாம் ; அதனைக் கைவிட்டுப்போகடுமினென்று சொன்னுள்ளேன்க.

அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு.

(ரு) (இ - ள்.) மூல்லைமுகையைச் சொரிந்தாற்போன்று மெல்லியதாய் இனிய அடிசிலை மகளிரெடுக்க, அதனைவிரும்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப் பொற்கலத்தே நாடோறும் உண்டவர் தீவினேசேர இவ்வோட்டகத்தே அடகையிடுமினென்றுகூறி இரந்துண்பாரைக் கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை ஒன்றாக நினையன்மின் ; நமரங்காள் ! செய்கின்ற தவத்தையே ஒன்றாக நினைமினென்று சொன்னுள்ளேன்க.

(சு) (இ - ள்.) அடுபாலை மனம்பொருந்திப் பொற்கலத்திலுண்ணாத அரசனேவி, ஐயோ ! தீவினையால் முன்னின் மதன்மை வேறுபட்டுப் பசி வெம்பி நலிகையாலே ஓரகலைக் கையிலேந்திக் கொம்புபோலதுடங்கிப் பிச்சையிடுமினென்றுகூறி நிற்பாளைக்கண்டுவைத்தும் செல்வத்தை நச்சன்மின் ; நமரங்காள் ! அறத்தையே நச்சுமினென்றுள்ளேன்க.

(எ) (இ - ள்.) துதிலையுடுப்பின் அழுவதுபோல் வருந்துமல்குலிலேபிற ரணுகாது அருவருக்கும் சிறுசுறை ஒருபாகமும் ஒருகை ஒருபாகமுமாக உடுத்த மேனோக்கி அடகையுருவி அதனை இடுவதொன்றின்மையான், ஐயோ! வினையே! நீஎன்செய்தாயென்றுகூறி நாடோறும் அழுவாளைக் கண்டு வைத்தும், நமரக்காள்! செல்வத்தை நணுகன்மீன்; தவத்தை நணுகுமி னென்று சொன்னுளென்க.

இதுகாறும் பொதுவாகக் கூறினான்.

(அ) (இ - ள்.) தம்மை அறிவிடத்தினின்றும் தாமேநீக்கிக் குழலிலே மாலையை ஆர்ப்பச் சூடி ஏந்திக் காரிகையார்மருளக் காமன்போற்சென்றார் பின்பு ஐ திரண்டு இருமுதலாலே உமிழ்ந்து தண்டையூன்றிநிற்றற்குக் காரண மான இளமை நிலையாதாகாணென்று சொன்னுளென்க.

கை - காம்பு. இது சீவகனைநோக்கிக்கூறினான்.

அரவுரைகூறினான், எங்கனங்கூறினாளெனின், இங்ஙனயிங்ஙனம் கூறி னுளென எல்லாவற்றோடும் கூட்டுக. (உக - அ)

வேறு.

2627. என்றலுஞ்சுநந்தைசொல்லுமிறைவிதான்கண்டதையா

நன்றுமஃதாகவன்றேயாயினுமாகயானு

மொன்றினன்றுதப்பலென்னவொள்ளெரிதவழ்ந்தவெண்ணெய்க் குன்றுபோல்யா துமின்றிக்குழைந்துமெய்ம்மறந்துநின்றான்.

(இ - ள்.) இறைவி இங்ஙனங்கூறின அளவிலே, அதனைத் தனக்குஉறுதியாகக்கருதி ஒருமொழிகூறுஞ்சுநந்தை, ஐயனே! இவள்கருதியகாரியம் நன்றாயினுமாக; தீதாயினுமாக; அதனை யானும் பொருந்தினேன்; இனித் துறப்பேனென்றுகூற, அதுகேட்டுச் சீவகன் எரிதவழ்ந்த வெண்ணெய்க் குன்றுபோலஉருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்சொல் சிறிதுமின்றி நின்றானென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறத்தலின், சுநந்தையைத் துறவுவிலக்கிக்கூறு தல் அறனன்னென்று கருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றானென்றார். கந்துக்கடன்றத்தமை இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளில் தேவர்கூறிற் றிலர், தகுதியன்றென்றுகருதி; இத் துறவால் உய்த்துணரவைத்தார். ()

வேறு

2628. ஒருயிரொழித்திரண்டிடம்புபோவபோ

லாரியனொழியவங்கெளவைமார்கடாஞ்

சீரியதுறவொடுசினிகையேறினார்

மாரியின்மடந்தைமார்கண்கள்வார்த்தவே.

(இ - ள்.) உடம்பையொழித்து உயிர்போமாதன்றி ஒருயிரைக்கவிட்டு இரண்டிடம்போர்த்தன்மைபோலே சீவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு தாம் நின்ற நோன்பிற் சீரிதாகிய துறவையுட்கொண்டு சினிகையிலே ஏறிப் போயினார்; அங்கிருந்த தேவிமார்க்கண்கள் மாரிபோல நீர்வடிந்தன வென்க. (௩௦)

2629. நன்மயிற்பொறியின்மேற்போயநாளினும்
புன்மையுற்றமூகுரன்மயங்கிப்பூப்பரிந்
திந்நகர்கால்பொருகடவினெங்கணு
மன்னனிவாகுலமயங்கிற்றென்பவே.

(இ - ள்.) இந்நகரெவ்விடமும் சச்சந்தன்பட்டநாளினுங்காட்டிற் புன்மையுற்றுப் பூப்பரிந்து காற்பொருகடல்போலே அழுதிதருல்மயங்கிப் பின்னர்ச் சிவகளைப்போலே கையறவிலே மயங்கிற்றென்க.

என்ப, அசை.

(கக)

2630. அழுதுபின்னணிநகர்செல்லவாயிரந்
தொழுதகுசிவிகைகள்சூழப்போயபி
னிழுதமையெரிசுடர்விளக்கிட்டன்னவன்
பழுதில்சீர்ப்பம்மைதன்பள்ளிநண்ணினான்.

சுடர் - ஒளி. விளக்கிட்டன்னவளாகிய பம்மை; என்றது, பிறப்பாகிய இருளைப்போக்கி வீடாகிய ஒளியைப் பரப்புதற்கு உரியவென்றவாறு.

(இ - ள்.) நகர் பின்னே அழுதுசெல்லத் தன்னைத் தொழுத்தக்க சிவிகைகள் ஆயிரம் சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்தாளென்க.

ஆயிரஞ்சிவிகையிப்போகிய மகளிரும் துறப்பதற்கு ஒருப்பட்டுப் போயினொன்றுணர்க.

(கஉ)

2631. அருந்தவக்கொடிக்குழாஞ்சூழவல்லிபோ
லிருந்தறம்பகர்வுழியிழிந்துகைதொழு
தொருங்கெமையுயக்கொண்மினடிகளென்றனள்
கருங்கயனெடுத்தடங்கண்ணியென்பவே.

(இ - ள்.) அவள், தவத்தினொழுங்கையுடைய மகளிர் திரளாகிய புறவிதழ் சூழ்ந்திருப்பத் தான்நடுவே அல்லிபோலிருந்து அறங்கூறுகின்றஇடத்தே தேவி இழிந்துசென்று கைதொழுது, அடிகளே ! எம்மையெல்லாம் சேரப் பிறவிக்கடலினின்றும் கரையேற்றுவிடாகவென்றாளென்க.

முன்பு கயல்போலுங்கண்.

(கங)

வேறு.

2632. ஆரழன்முளரியன்னவருந்தவமரிதுதானஞ்
சீர்கெழுநிலத்துவித்திச்சீலநீர்கொடுப்பிறந்தேன்
பார்கெழுநிலத்துணறிப்பல்புகழீன்றுபின்னாற்
ரூர்கெழுதேவரின் பந்தையலாய்வினைக்குமென்றாள்.

முளரி - விமகு. தீந்தேனையுடைய தார்.

* பம்மை - பத்மை.

(இ-ள்.) தையலாய்! அருந்தவம் முளரியிலழல்போலக் கொடிய; ஆததால், நினக்கு மேற்கோடலரிது; அதனைக்கைவிட்டுத் தானத்தினை ஐம் பொறியும்வென்று அவாவற்ற இடத்தேவித்தி அதுமுனைக்கும்படி சீலமாகிய நீரை எப்பொழுதும் கொடுப்பின், அஃது உத்தராகுருவிலேமுனைத்துப் புகழை ஈன்று பின்பு தேவரின்பத்தை வினைத்துவிடுமென்று கூறினானென்க.

தானப்பயனாற் பேர்கழியியிலேபிறந்து ஆண்டுள்ள நுகர்ச்சியை எய்திப் பின் துறக்கம்பெறுவாரென்றாள். (நச)

2633. அறவுரைபின்னைக்கேட்டுமடி கண்மற்றெறமக்குவல்லே
துறவுதந்தருளுகென்னத்தூங்கரிழைத்துமேலா
னறவிரிதாமநாற்றிவானகம்விதானித்தாய்ந்து
திறவிதிற்றவிசுதூபந்திருச்சுடர்விளக்கிட்டாரே.

(இ - ள்.) தேவி அதனைக்கேட்டு, அடிகளே! அறவுரை பின்னைக்கேட்டும்; இப்பொழுது துறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவென்ன, ஆங்குள்ள தவமகளிரும், துறவுக்குச்செய்வனவற்றை ஆராய்ந்து நகரைக் கோலத்தைச்செய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத்தை மேலே விதானித்து நன்றாகத் தவிசையும் தூபத்தையும் விளக்கையுமிட்டாரென்க. (நடு)

வேறு.

2634. பாலினாற்சேறடிகழுவிப்பைந்துகி

யன்றன

காலி

சாகநூற்ற வெண்மையுடையதால்; எனவே பட்டாகாதாயிற்று. முன்பு காலனைக் கண்புதைத்தாற்போல வெவ்வியமுலை; கண்கல் - அவன்கொலைத்தொழிலை மாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) அவற்றையிட்டபின் ஆகமவிதியாலேசேறடியைப் பாலாற்கழுவி தூலாலியன்ற கோடித்துகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து வீக்கினுரென்க.

இஃது, இருவா தக்கையும் கூறிற்று.

(நசு)

2635. தேனுலாமாலையுங்கலனுஞ்சிந்துபு

· றுனுலாய்த்தடமுலைமுற்றஞ்சூழ்ந்தரோ

வேணிலான்வருநெறிவெண்முள்வித்தினார்.

(இ - ள்.) மாலையையும் கலத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு நிலாப்போன்ற ஒளியினவாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வரும்வழியை முள்ளாலடைத்தாரென்க.

உலாய் - உலாவ. வெண்டுசிலாதலின், 'வெண்முள்' என்றார். இஃது, நடமகளிருடைய தீக்கைகூறிற்று. (நஎ)

2636. முன்னுபுகிழ்த்திசைநோக்கிமொய்ம்மலர்
நன்னிறத்தவின்மேலிருந்தநங்கைமா
ரின்மயிருக்குகியவிருந்ததோகைய
பன்மயிற்குழாமொத்தார்பாவைமார்களை.

(இ - ள்.) தவ்சினைப்பொருத்தி அதன்மேலே கிழக்குநோக்கியிருந்த தாயிருவரும் அல்லாதமகளிரும், மயிருகுத்தற்கிருந்த மயிற்றிரளை ஒத்தா ரென்க.

தோகையவாகிய மயில்.

(நஅ)

2637. மணியியல்சீப்பிடச்சிவக்கும்வாணுத
லணியிருங்கூந்தலையெளவைமார்கடாம்
பணிவிலர்பறித்தனர்பரமன்சொன்னநூற்
றுணிபொருள்சிந்தியாத்துறத்தன்மேயினார்.

மணியாலியன்றசீப்பிடஅதுபொருமற்சிவக்குதுதலைச்சேர்ந்தகூந்தல்.

(இ - ள்.) இறைவன்கூறிய ஆகமத்தில் துணியும்பொருளைச் சிந்தித்துத் துறத்தலைச்செய்ய மேலினவர் கூந்தலை ஆரியங்களைகடாம் ஒன்றிற்றழுவில் லாராய்ப் பறித்தாரென்க.

(நக)

2638. கன்னியராயிரர்காய்பொற்கொம்பனார்
பொன்னியற்படலிகையேந்திப்பொன்மயிர்
நன்னிலம்படாமையேயடக்கிநங்கைமார்க
தொன்மயிருகுத்தநன்மயிலிற்றேன்றினார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பறித்த அழகியமயிரினைக் கொம்பனாராகிய கன்னி யராயிரவர் பள்ளியில்வீழாமற் படலிகையிலே ஏந்திக்கொண்டுபோய் அட க்கி, அந்நங்கைமார்க் பழையமயிரையுகுத்த மயிலிற்றேன்றினாரென்க.

அடக்கி: இது பிறவினைகொண்டது.

(ச௦)

2639. பொற்குடந்திருமணிபொழியப்பெய்தபோ
லெற்புடம்பெண்ணிலாக்குணங்களாணிறைத்
துற்றுடனுயிர்க்கருள்பரப்பியோம்பினார்
முற்றுடனுணர்ந்தவனமுதமுன்னினார்.

தவம்புரிந்து அடங்கத்தக்க நல்வினையுடைமையிற் பொற்குடத்தோடு உவமித்தார். பல்லுயிர்க்கும்வந்த துன்பங்களைத் தாமும் உடனேயுற்று அவ் வுயிர்களுக்கு அருளைப்பரப்பி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இறைவனாகமத்தைப்பொருந்தினவர்கள், பொற் குடத்தைப் பெறுதற்கரிய மணியை மிகுத்து வழிய நிரப்பினும்போலே எற் புடம்பை எண்ணிறந்த குணங்களாலேநிறைத்துப் பரப்பித் தவத்தைப்பேணி னாரென்க.

(சக)

2640. புகழ்ந்துரைமகிழ்ச்சியும்பொற்பில்பல்சன
மிகழ்ந்துரைக்கிரக்கமுமின்றியங்கநா
லகழ்ந்துகொண்டரும்பொருள்பொதிந்தநெஞ்சினார்
திகழ்ந்தெரிவிளக்கெனத்திலகமாயினார்.

(இ - ள்.) அங்கத்தையுடைய ஆகமத்தின்பொருளைக் கல்லியெடுத்துக்
கொண்டு கட்டிவைத்த நெஞ்சினையுடையவர்கள், தமக்கு மயக்கமின்மை
யின், எரிகின்ற விளக்கெனத் திகழ்ந்து பலசனமும் புகழுமுரைக்கும் இகழு
முரைக்கும் மகிழ்ச்சியும் இரக்கமுமின்றித் திலகமாயினான்க. (சஉ)

வேறு.

2641. அலைமணிக்கவரிமான்றேரடுகளியாணையாய்மா
பமன்னன்

சிலமலர்தானுமேந்திச்சென்றுசீர்பெருகவாழ்த்தி
யிலமலர்ப்பஞ்சிப்பாதத்தெழின்முடிதீட்டினானே.

(இ - ள்.) நால்வகைப்படையும் பரந்து பூவைச்சுமப்ப மன்னன் றானும்
சிலமலரையேந்திச்சென்று வாழ்த்தி மலர்போலும் பாதத்தே தன்முடியைச்
சேர்த்தினான்க. (சங)

2642.(க)கடியவைமுன்புசெய்தேன்கண்ணினுற்காணச்சின்ன
லடிகளிரங்கரினுள்ளேயுறைகெனவண்ணல்கூற
முடிகெழுமன்னற்கொன்றுமறுமொழிகொடாதுதேவி
படிமம்போன்றிருப்பனோக்கிப்பம்மைதான்சொல்லினானே.

2643.(உ)காதலனல்லேநீயுங்காவலரினக்கியாமு
மேதிலமென்றுகண்டாயிருந்ததுநங்கையென்னத்
தாதலர் தாமமார்பனுரிமையுந்தானுமாதோ
போதவிழ்கண்ணியிர்த்துப்புனல்வரப்புலம்பினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அண்ணல், முன்பு தம்மைக்காண்டற்குவேண்டும் நல்வினை
செய்யாதேன் கண்ணிலே எப்பொழுதுங்காணும்படி, சின்னஞ், அடிகள்
இந்நகரினுள்ளே உறைவீராகவெனக்கூற, அவற்கு விசயை உத்தரஞ்சொல்
லாது பாவையோன்றிருந்தாளாக, அத்தன்மையைநோக்கிச் சொல்லிடத்தா
ளாகிய பம்மைதான், நீயும் எம்மாற் காதலிக்கப்படுமவனல்லே; காவல! ரின
க்கு யாங்களும் சுற்றமல்லமென்றுகாண் நங்கை இருந்ததென்றுசொல்ல,
அதுகேட்டு அரசன், தேவிமாரும் தானுமாக அழுதானென்க. (சச - ரு)

2644. ஏதிலனாயினுயிற்றைவர்தம்மறத்தைநோக்க
காதலனடிகளென்னக்கண்கணிந்துருகிக்காசின்
மாதவமகளிரெல்லாமாபெருந்தேவியாரை
யேதமொன்றில்லைநம்பிக்கின்னுரைகொடியினென்றார்.

(இ - ள்.) அங்கனமமுதஅரசன், அடிகளே ! யான் தேவிக்குச் சுற்றமன்
மேலும் இறைவரத்ததைத் துணிந்துநிற்கின்ற நீலைமையையார்ச்சு அத்தனும்
காதலிக்குந் தன்மையையுடையேனென்றுகூற, தவமகளிரொல்லாம் மன
முருகிக் கண்ணோட்டஞ்செய்து தேவியாகை இனி மஹொழிகொடுத்தலால்
வருங்குற்றமின்று ; நம்பிக்கு மஹொழி கொடுமினென்றாரென்க. (சுக)

2645. திரைவளரிப்பியின்றதிருமணியாரமார்பின்

வரைவளர்சாந்தமார்ந்தவைரக்குன்றனையதிண்டோள்

விரைவளர்கோதைவேலோய்வேண்டியவேண்டினெமென்

றுரைவினைத்துரைப்பக்காளையுள்ளகங்குளிரிந்து சொன்னான்.

இப்பி ஈன்றஆரம் ; மாணிக்கம் கலந்து கோத்தஆரம். கோதையை
யுடையவேல்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டதேவி, மார்பினையும் தோளினையுமுடைய வே
லோய் ! நீவிரும்பினகாரியங்களை யாமும் விரும்பினெமென்று உரையை
வலிய எழுப்பிக் கூற, அரசன் மனமகிழ்ந்து ஒருமொழி கூறினானென்க.

வேண்டியவென்றபன்மை, உறைகவென்றதும் காதலனென்றதும்.(சஎ)

2646. அடிகளோதுறக்கவொன்றுமுற்றவர்யாதுமல்லர்

சுடுதுயரென்கட்டெய்தாய்சுநந்தைநீயெளவையல்லே

கொடியைநீகொடியெய்தாய்கொடியையோகொடியையென்று

விடருற்றோர்செங்கந்தாய்முனிருந்தழுகின்றதொத்தான்.

(இ - ள்.) அவன் எங்கனங்கூறினானென்ன, அடிகள் என்னிடத்து ஒன்
றும் வருத்தமுற்றவரல்லர் ; ஆதலான், அவரோ துறக்க; சுநந்தாய் ! வருந்தி
வளர்த்தலின், நீயே எனக்குத்தாய் ; இதற்குமுன்னர் யாதும் கொடியையல்
லையாயினும் துறந்தாயாதலின், என்கட் சுடுதுயர் செய்தாய் ; அங்கனஞ்செ
ய்தநீ மிகவும் கொடியை கொடியையென்று கூறுதலைச்செய்து சிங்கம் தன்
பமுற்றுத் தாய்முன் இருந்து அழுகின்றதன்மையை ஒத்தானென்க. (சஅ)

2647. சென்றதோசெல்கவிப்பாற்றிருமகளனையநங்கை

யின்றிவடுறப்பயானின்னரசவந்திருப்பேனயி

னென்றெனக்கொழியும்மாபழியெனவிலங்குசெம்பொற்

குன்றனன்குளிர்ப்பக்கூறிக்கோயில்புக்கருளுகென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட சுநந்தை, தன்கணவனையிழந்து புதல்வரைசை
உவந்த நந்தாளென்று இதற்குமுன்னர் உலகத்துநிகழ்ந்தபழி நிகழ்ந்தேபோக;
நங்கையாகிய இவள் இன்று துறப்ப யான் இன்னும் நின்னரசை உவந்
ன், கோளாய் ; இப்பாற் பிறக்கும்பழி என்றுதான் எனக்குப்
போவது ; போகாமை நீயேயறிதியென்று அரசன் மனங்குளிர்ப்பக்கூறி,
இனிக் கோயிலிலேபுக்கு உலகத்தைக் காப்பாயாகவென்றானென்க. (சக)

2648. பந்தட்டவிரலினூர்தம்படாமுலேகிழித்தபைந்தார்
நந்தட்டன்றன்னேநோக்கிநங்கையாரடிகள்சொன்னார்
நொந்திட்டிமுனியவேண்டாதுறந்திலுநுமமையென்னக்
உந்தட்டதிணிதிண்டோளான்கற்பகமலர்ந்ததொத்தான்.

பந்தட்ட - பந்தைவருத்தின.

(இ - ள்.) சுந்தை அங்குனங்குடையின்பு, நங்கையாராகிய அடிகளும்
நந்தட்டனோக்கி, துமையாம்புதறந்திலும்; அதனாலே நீநொந்துவெறுக்க
வேண்டாவென்று சொன்னார்; அவனும் கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க. (100)

2649. துறந்தவிந்நங்கைமார்தந்தாமலரனையபாத
முறைந்தவென்சென்னிப்போதினமிசையவென்றொப்பவேத்திக்
கறந்தபாலனையகந்திக்கொம்படித்துருவப்பைப்பூண்
பிறங்குதாரமார்பன்போந்துபெருமணக்கோயில்புக்கான்.

(இ - ள்.) அவன்மகிழ்ந்தபின், அரசன், இந்நங்கைமாருடையபாதம்
என்சென்னியிலுறந்த போதினமிசையன்வென்று அவருறமகின்மதன்மை
க்குப் பொருந்தவாழ்த்திப் பால்போல் மிகவுந்தாயகந்தியாகியகொம்பு. இவர்
களைப்புக்கும்படிசேர்த்திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயில்புக்கா
னென்க. (101)

2650. வடிநிரைநெடியகண்ணார்மாமியார்விடுப்பவேகிக்
கடிநிராசுவிகையேறிக்கதிர்மணிக்ஞடையின்செல்ல
வுடைதினாப்பரவையன்னவொளிறுவேன்மறவர்காப்பக்
கொடிநிராக்கோயில்புக்கார்குங்குமக்கொடியனாரே.

கடிச்சிலிகை - வரைவினையுடைய சிலிகை; என்றது, அரசனால் தேவி
யார்குலங்கட்கேற்ப இவ்வாறு செல்லற்குரியவென்று முன்போதற்கும் பின்
போதற்கும் வரையப்பட்ட சிலிகையென்றவாறு; “ஏற்றம் கண்ணு நிறுத்
தற்கண்ணு, முரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற், பெருமையிற் திரியா
வன்பின் கண்ணும்” (தேரல். கற்பு. சூ. ௬) என்றார், கற்பியலின்கண்.

(இ - ள்.) கொடியனாராகிய வடுவகிரிரையன்னகண்ணார், மாமியார்
ப்பப் பள்ளியினின்றும்போய் நிரைத்த சிலிகையிலேயேறிக்க குடை பின்
னேசெல்ல மறவர்காப்பக் கோயிலிலே புக்காரென்க. (102)

வேறு.

2651. முழுதுலகெழிலேத்துமூரிவேற்றானைன்னன்
றொழுதகுபெருமாட்டிதுமணிப்பாவையன்னன்
பொழிதருமழைமொக்குட்போகம்விட்டாசைநீக்கி
வழிவருதவமெய்திவைகினடெய்வமன்னன்.

‘பாவையன்னன்’ என்றார், ஐம்பொறியால் துகர்த்தற்குரியனவற்றை துக
ராதிருந்தமைநோக்கி. முன்பு அருந்ததியென்றுதொழுத்தக்க.

(இ-ள்.) எழிலை உலகமுழுதுமேத்தும் சச்சத்தன்பெருமாட்டி, பாவையன்னாள், தெய்வமன்னாள், அவள் மழைமொக்குள்போலும் போகத்தைத் தீதென் றுநீக்கி ஆசையைபுநீக்கி வீட்டையெய்தும் வழியிலேவருகின்ற பரமாமத்திற்கூறிய தவத்தையெய்தித் தங்கினுள்ளாக.

எனவே ஒழிந்தோர்கூறியதவங்கள் வீடுபேற்றிற்கு வழியல்லவாயின. ()

உ.—நீர் வி னை யா ட் ட ணி.

2652. உடைதிரைமுத்தஞ்சிந்தவோசனிக்கின்றவன்னம்
படர்கதிர்த்திங்களாகப்பரந்துவான்பூத்ததென்றா
வடர்பிணியவிழுமாம்பலலைகடற்கானற்சேர்ப்பன்
குடைகெழுவேந்தற்கிப்பாலுற்றதுகூறலுற்றேன்.

(இ - ள்.) முரிகின்றதிறை முத்தைச்சிந்துகையாலே அதற்குவெருவிச் சிறையடிக்கொள்கின்ற அன்னம் திங்களாகக் கடல் வானாக அதுசிந்தினமுத் தம் அவ்வான் மீனைப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இதழ்பிணித்த பிணியவிழும் ஆம்பலலைகின்ற கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பனாகிய வேந்தற்கு இப் பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற்றேனென்றாரென்க. (ருச)

2653.(க) துறவின்பாற்படர்தலஞ்சித்தொத்தொளிமுத்துத்தாம

3.ை.

நிறையநீர்வாவிசாந்தங்கலந்துடன்பூரித்தாரே.

2654.(உ) நீரணிமாடவாவிநேரம்புணைநிறைத்துநீணீர்ப்

வாரணிமுலையினூர்க்குமன்னற்கும்வகுத்துவாவி

யேரணிகொண்டவிந்நீரிறைவகண்டருளுகென்றார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க.) முத்துத்தாமதையுடைய சிசுழிகை.

(இ - ள்.) அமைச்சர், இறைவன் துறவின்பாற்சேறற்கு அஞ்சி அக்கருத்தைப்போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போர்செய்தற்குத் தம்மிடத்தே கொண்ட அணியின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சிசெய்து பின்னர் இன்பத்தே மயக்குதற்கு எண்ணி நீரைச் சாந்துடனே கலந்து வாவிநிறையப் பூரித்தார்; அங்ஙனம் பூரித்த மாடத்தையுடைய நீரணிவாவியிலே நொய்ய தெப்பங்களைபுநிறைத்து அழகிய மாலைமுதலியவற்றை அம்மகளிர்க்கும் மன்னற்கும் படைக்கலமாகவகுத்து இந்நீர்வாவியை, இறைவனே! கண்டருளான்க.

(ருரு-சு)

2655. கண்மலையரசன்மங்கைகட்டியங்காரனாகப்
புணைமுலைமகளிரெல்லாம்பவித்திரன்படையதாக
விணைமலர்மாலேசண்ணமெரிமணிச்சிவிறியேந்திப்
புணைபுறந்தழுவித்துநீர்ப்போர்த்தொழிறொடங்கினாரே.

வேறொருபகையரசைத் தாம் கேட்டறியாமையானும் கட்டியங்காரன்
கொடுமை இக்காலத்தும் தம்மனத்து நிகழ்தலானும், 'கட்டியங்காரனாக'
என்றார்.

(இ - ள்.) அவ்வமைச்சர் வாலியைக் காட்டினபின்பு, தேவியரிற் காந்
தருவதத்தை கட்டியங்காரனாக, ஒழிந்த மகளிரெல்லாம் அரசன்படையாகப்
படைவகுத்து, மாலேமுதலிய கருவிகளையேந்தி, புணையின்புறத்தைத்தழவி,
நீர்க்கண்ணே போர்த்தொழிலைத் தொடங்கினாரென்க. (௫௭)

2656. தாமலர்மாலேவாளாச்சுரும்பெழப்புடைத்துந்தேன்சோர்
தாமரைச்சதங்கைமாலேசக்காமென்னவீழ்த்துந்
காமருகணையமாகக்கண்ணிகளொழுகவிட்டிந்
தோமரமாகத்தொங்கல்சிறுபுமயங்கினாரே.

தேன்சோர்தாமரை - கைகள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போர்த்தொடங்கினமகளிர், கையாலே மாலையை
வாளாக ஓச்சியும், ஒருதலைச் சதங்கைமாலையைப் பாராவனையாக எறிந்தும்,
கண்ணிகளைக் கணையமாக முன்னே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலேகளைத் தண்
டாகச் சிதறாநின்றும் தம்பிற கலந்தாரென்க. (௫௮)

2657.(க) அரக்குநீர்ச்சிவிறியேந்தியாயிரந்தாரைசெல்லப்
பரப்பினுள்பாவைதத்தைபைந்தொழுகளிரெல்லாந்
தரிக்கிலராகித்தாழ்ந்துதடமுகிற்குளிக்குமின்போற்
செருக்கியநெடுங்கண்சேப்பச்சிதநீர்மூழ்கினாரே.

2658.(2) தானகமாடமேறித்தையலார்ததும்பப்பாய்வார்
வானகத்தியுந்தோகைமடமயிற்குழாங்களொத்தார்
தேனினமிரியத்தெண்ணீர்குளித்தெழந்திருவினன்னார்
பான்மியைச்சொரியுந்திங்கள்பனிக்கடன்முனைத்தொத்தார்.

2659.(௩) கண்ணிகொண்டெறியவஞ்சிக்காறளர்ந்தசைந்துசோர்வார்
சண்ண முஞ்சார்தும்வீழ்த்தொழுதனாரிந்துநிற்பா
ரொண்மலர்மாலையோச்சுவொசிந்துகண்பிறழ்வொல்கி
வெண்ணெயிற்குழைந்துநிற்பார்வேற்கணாராயினாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) அரக்குநீர் - இங்குலிகம் கரைத்தநீர் ; தடத்துநீர், வெண்முகி
லின்மறையுமின்போல்.

(உ) தன்னகமாடம், விகாரம் ; நீரகத்துச்செய்த பலநிலங்களையுடைய மாடம். பால் - பால்போலுமொளி.

(ங) காறனார்து அசைந்து - நின்றநிலைகுலைந்து இளைத்து. கண் பிறழ் கண் பிறழ்ந்துபார்க்கும்படி ஒதுங்கி.

(இ-ள்.) அங்கனம் இரண்டுபடையும் கலந்தபின்னர்த் தத்தை சிவிறியை ஏந்தி ஆயிரந்தாரையை முன்னர்நின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டாள் ; அதனைத் தையலாரெல்லாரும் தரிக்கமாட்டாராய்க் குறைந்து கண்சிவப்ப நீரிலேழுங்கினார் ; அங்கனமூழ்கி அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைதலாற்றாராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார், மயிற்றிரளை ஒத்தார் ; அதனுட் சிறிதுபொழுது உறைந்தெழும் திருவினன்னார், தமது முகந்தோன்றியபொழுது திங்கள் கடலில்முனைத்த தன்மையை ஒத்தார் ; இங்கனமிவர்கள் குறைந்த பின்பின்னே வந்துபொருத வேற்கண்ணார், அவள் அதனை நீக்கிக் கண்ணிகொண்டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார் ; சுண்ணமும் சாந்தும் வீழ் எறிய இரந்துநின்பார் ; மாலையை ஒச்சக் குழைந்து நிற்பாராயினாரென்க. (டுக - சுக)

2660. கூந்தலையொருகையேந்திக்குங்குமத்தாரைபாயப்
பூந்துகிலொருகையேந்திப்புகுமிடங்காண்டல்செல்லார்

காய்ந்துபொற்சிவிறியேந்திக்கார்மழைபொழிவதொத்தான்.

(இ - ள்.) அவர்கள் அங்கனமாயபின்பு, தத்தை மீண்டும் சிவிறியை ஏந்தி வேந்தனருகே அணியாகநின்ற மகளிர்மேலே விட்ட குங்குமத்தாரை அவர்கண்மேலேபாக்க, அவர்கள் அதற்கு ஆற்றாதே கூந்தலை ஒருகையாலே ஏந்தித் துகிலை ஒருகையாலே ஏந்திப் புகுமிடங்காணாராய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவனும் அவர்கள்வருத்தத்தைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியைஏந்திக் கார்தான் மழைபொழியுந்தன்மையை ஒத்தானென்க. (சுஉ)

2661. வீக்கினுன்றாறாவெய்தாச்சந்தனத்தளிர்நன்மாலை
யோக்கினர்கண்ணிசுண்ணமுடற்றினுருவசசார்,
பூக்கமழ்துகிலுந்தோடுமாலையுஞ்சொரியப்போர்தோற்
ருக்கியவநங்கன்சேனையாறலாறுயிற்றன்றே.

(இ - ள்.) அங்கனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்ந்தமகளிர் சந்தனத்தளிர்விரலிய மாலையை ஒச்சினார் ; ஓச்சிப் பின்னும் கண்ணியாலும் சுண்ணத்தாலும் சாந்தாலுமெறிந்து அவளை உடற்றினார் ; அவனுப்பின்னர்ச் சிவிறியிற்றாரையை வெய்தாம்படி முறுக்கினான் ; அதற்கு ஆற்றாதே முன்போரையாக்கிய அச்சேனை, துகிலும் தோடும் மாலையுஞ்சிந்தக் கெட்டு வழியல்லாவுழிகளிலே போயிற்றென்க.

மகளிரெல்லாம் காமன்படையாதலின், தத்தைசேனையையும் 'அந்' என்றார். (சுரு.)

2662. அன்னங்களாகியம்பூந்தாமரையல்லிமேய்வார்
பொன்மயிலாகிக்கூந்தல்போர்த்தனர்குனிந்துகிற்பார்
ரின்மலர்க்கமலமாகிப்பூமுகம்பொருந்தவைப்பார்
மின்னுமேகலையுந்தோடுங்கொடுத்தடிதொழுதுகிற்பார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் கெட்டவர்கள், அன்னங்களாய் அல்லியைமேய்வார்; மயிலாய் மயிரால் மறைத்துக்கொண்டு நிற்பார்; உடம்பைமறைத்துத் தாமரைப்பூவாய்ப் பூவுடன் முகத்தைப்பொருந்தவைத்து நிற்பார்; திறை கொடுத்துத் தொழுதுநிற்பாராயினுரென்க. (சுச)

2663. பண்ணுரைமகளிர்மாலையைநீங்குவந்தனாகொள்ளக்
கண்ணுரைமகளிர்சோர்ந்துகாரிருட்டிவனாமின்போற்
பெண்ணுரைப்பிடிக்கைக்கூந்தற்பொன்னரிமாலையாழ
வெண்ணுரையுடுத்துநின்றார்வேந்தனோக்குண்ணநின்றார்.

பண்போலும் உரையினையுடைய மகளிரென்றது, அரசன் படையை. தம் கண்ணினாலே அரசனுக்கு வருத்தத்தையுரைக்கு மகளிரென்றது, அரசனைச் சேவித்தற்குரியமகளிராய் ஈண்டுத்தத்தையோடு கூடின படையை. பிடிக்கைபோலப் பின்னினகூந்தல்.

(இ - ள்.) அவர்கள் அங்கனமாய்பின்னர்ப் பண்ணுரைமகளிர் கண்ணுரைமகளிருடைய மாலையையும் துகிலையும் சுவர்த்துகொள்ளாதலிற் பொன்னரிமலை இருளில் ஊடங்கு மின்போற்றாழச் சோர்ந்து தமதுபெண்தன்மையைப் பலரும்கூறவேண்டி வெண்ணுரையையுடுத்துநின்றவர், அரசன் தமதழகை துகாரின்றாரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துகிலைக் கவர்த்தாரென்க. பெண்களுக்கு உவமையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றமாம். (சுரு)

2664.(சு) தன்படையுடையத்தத்தைசந்தனத்தாராவீக்கி
யொன்பதுமுகத்தினோடியுறுவலியகலம்பாயப்
பொன்படுசுணங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையிற்றாவான்
முன்படுகுலிகத்தாராமுழுவலிமுறுக்கலுற்றான்.

2665.(உ) மெய்ப்படுதாராவீழினோமிவட்சென்னவஞ்சிக்
கைப்படைமன்னனிற்பக்கதுப்பயன்மாலையாங்கிச்
செப்படமுன்கையாப்பத்திருமகன்றொலேந்துகின்றான்
பைப்புடையல்குலாளைப்பாழியாற்படுக்கலுற்றே.

2666.(ங) அடித்தசாந்தலங்கல்சுண்ணமரும்புனல்கவரவஞ்சி
யுடுத்தபட்டொளிப்பவொண்பொன்மேகலைபொன்மும்பேசா
கிடப்பமற்றரசனோக்கிக்கெட்டதுன்றுகின்மற்றென்ன
மடத்தகைநாணிப்புல்லிமின்னுச்சேர்பருதியொத்தான்.

இவைமூன்றாம் ஒருதொடர்.

(க) வீக்கி-வீக்க. முன்பு அடு - தத்தையது வலியை அடுகின்ற.

(உ) கைப்படை - சிலிறி. செப்ட்ட - செவ்விதாக. பைப்புடை - படத் தின்பக்கம். பாழி - வலி.

(ங) பட்டு ஒளிப்ப - ஈனீர்தபடியாலே மெய்ப்புழுதும் தோன்றும்படி பட்டு ஒட்டிக்கொள்ள. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி - புல்ல.

(இ-ள்.) அவரழகை அங்கனம் துகர்ந்த மன்னன், அல்குலானைச் சாந்து அலங்கல் சுண்ணமென்கின்றவற்றால் அகபட்டுக்கலுற்றான்; உற்றவன், அப் பொருள்கட்கு அடுத்தவலியாலே அவற்றைக்கொண்டு எறிதற்கு அஞ்சிநிற்ப, தத்தை தன்படை முன்னர்க்கெட அவன்பொருதே ஒன்பதாதாராயாக ஓடி உறுவலியகலத்தேபாயும்படி சந்தனத்தாராயைவீக்க, அதுகண்டு திருமகன் முன்படுகுலிகத்தாராயை முழுவலியோடே முறுக்கலுற்றான்; உற்றவன் கை ப்படையின் மெய்ப்படுதாரா இளமுலைமேல்வீழின், இவட்குநோமென்றஞ் சிச் செவ்விதாகத் தூவானாய்த் தொலைந்துநின்றான்; அதுகண்டு அவள் மாலை யைவாங்கி முன்கையையாப்ப, ஆண்டுப் புனல் இவளுடுத்த வெண்பட்டினைக் கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும்பேசாதே கிடக்கும்படி ஒளிப்ப, பின்னே அரசன் அதனை நோக்கி நினதல்குலில் துகில் கெட்டுப்போயிற்றுக் காணென, அதுகேட்டு அவள் நாணித் தன்னைத்தமுவ, அவன் ஆண்டு மின் ன்னன் பருதியை ஒத்து நின்றனென்க. (சுசு-அ)

2667. விம்மகிற்புகையின்மேவியுடம்பினைவேதுசெய்து
கொம்மெனநாவிநாறுங்கூந்தலையுலர்த்தினொய்ய
வம்மலருரோமப்பூம்பட்டுடுத்தபிணனிச்சமாலே
னன்னக.

கொம்மென - விரைய. மலர்த்தொழிலையுடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு.

(இ - ள்.) அங்கனம் போர்செய்தபின்னர்த் திருவன்னார், விரையத் தமது கூந்தலையுலர்த்தி அகிற்புகையிலேமேவி உடம்பை வேதுகொண்டு பட்டையுடுத்தபின் அனிச்சமாலையை முடியிலே சேர்த்தியிருந்தாரென்க. (சுக)

௩௩.—இருதுநகர்வு

வேறு.

2668. கார்கொள்குன்றனகண்
னீர்கொணீரணிநின்றகனற்றலின்
வார்கொண்மென்முலைவம்பணிகோதையா
ரோர்கொள்சாயலுண்டாடுமற்றென்பவே.

(இ-ள்.) அத்திருவன்னார் அங்கனமிருந்தபின்னர், அவருடைய நீர்மை கொண்ட நீர்க்கோலம் அரசனுடைய உள்ளத்தேநின்று வருத்துதலின், அவரழகுக்கொண்ட மென்மையை அவன் முன்னர்க் கண்ணாலே துகர்ந்து, பின்னர் அவரோடு மேல் விளையாடுமென்க.

ஆடுமென்றது, எண்டு எதிர்காலமுணர்ந்திற்று. என்றது, மேற்கூறு
முதுவேனின்முதலிய ஆறுகாலத்திலும் வினையாடுமென்றவாறு. (௭௦)

[முதுவேனில்.]

2669. வேனில்வாய்க்கதிர்வெம்பனின்மேனிலைத்
தேனாலாங்குளிர்சந்தனச்சேற்றிடைத்
தாலாலாய்த்தடமென்முலைத்தங்கினுள்
பானிலாக்கதிர்பாய்தருபள்ளியே.

(இ-ள்.) முதுவேனிற்காலத்து ஞாயிறுகொதித்தலின், அதற்காற்றாதே
மேனிலத்தில் தேக்கின சந்தனச்சேற்றிடையிலே தான் உலாவிப் பின்னர்
நிலாமுற்றத்திற் பள்ளியிலே அம்மகளிர்முலைத்தடத்தே சேர்ந்தானென்க. (1)

2670. முழுதுமெய்ந்நலமூழ்கவின்ரீர்சுமந்
தெழுதுகண்ணிரங்கப்புருவக்கொடி
தொழுவபோன்முரியச்சொரிபூஞ்சிகை
யழுவபோன்றணிநித்திலமுக்கவே.

(இ - ள்.) அங்கனஞ்சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்ந்நலமாகியதடத்தே
முழுது மூழ்குதலின், அதற்கஞ்சிக் கண் நீர்சுமந்து இரங்காரிற்சுபுருவம் நீ
வருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே வினையாரிற்சு, பூஞ்சிகை
அணிந்தநித்திலம் அப்பூஞ்சிகை அழுவனபோலே சிந்தினவென்க. (௭௨)

2671. எழுத்தின்பாடலுமாடலுமென்றிவை
பழுத்தகற்பகப்பன்மணிக்கொம்பு
ரழுத்தியன்னவணிவளைத்தோண்மிசைக்
கழிக்குமைங்கணைக்காமற்குங்காமனே.

(இ - ள்.) காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையும்
கூத்தையும் கேட்டும் கண்டும் அடிப்பட்ட மகளிர்தோண்மிசைக் கூட்டத்
தாலே அம்முதுவேனிற்காலத்தைக் கழியாரிங்குமென்க. (௭௩)

[காரி.]

2672. நீர்துளம்புவயிற்றின்னிழன்முகில்
பார்துளம்பமுழங்கலிற்பல்கலை
யேர்துளம்பவெரீஇயிறைவற்றழிஇக்
கார்துளம்புகொம்பிற்கவின்னெய்தினார்.

நிழல் - ஒளி. துளம்புதல்நான்கும் அசைதலாம்.

(இ - ள்.) அங்கனம் அக்காலங்கழிந்தஅளவிலே, முகில் முழங்கலின்,
அதுகேட்டு மகளிர் அஞ்சி இறைவனைத்தழுவிக் காராத் கவன்பெற்று
அசையுங்கொம்புபோலக் கவன்பெற்றாரென்க. (௭௪)

2673. இழிந்துகீழ்நிலையின்னகற்சேக்கைமேற்
கிழிந்துசாந்தழியக்கிளர்மென்முலை

தொழிந்துமட்டொழுகத்துதைதார்பொர
வழிந்தமேகலையஞ்சிலம்பார்த்தவே.

தொழிந்து - தொழித்து ; விகாரம் ; என்றது சிதறியென்றதாம். பூக் கிழிந்து மட்டுச்சிதறியொழுகும்படி தார்பொர.

(இ - ள்.) அங்கனம் கவின்பெற்றவர்கள், அம்முகில் மழைபெய்தலிற் குளிர்ந்து, கீழ்கிலத்தேயிழிந்து அகிற்சேக்கைமேலேயிருந்தபின்பு அரசனது தாசிப்படை முலைச்சாந்தழியப் பொருதலின், அதற்கெதிரே அவர்மேகலைகள் பொருதழிந்தன ; அதுகண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளார்த்தனவென்க. மகளிர் தொழிலால் மேகலையும், தலைவன் றொழிலாற் சிலம்பும் ஆர்த்தன.

2674. தேனிருலன தீஞ்சுவையின் லாடை
யானருமுலைப்பாலமுதல்லதொன்
ருனுமேவலரச்சுறவெய்திய
மானருமடநோக்கியரென்பவே.

வடிவினாலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இருலையொத்த அடை. எந்நாளும் பாலுறத் ஆனினது முலையிற் பாலமுதம் ; என்றது, சினைமேலும் கறக்கும்பசுவெனப் பசுவினது விசேடங்கூறிற்று. அமுதென்றதனால், “பசுவினமுது கொற்றிப் பாலே காம நுகர்வார்க் குறித்து” என நூலிற் கூறியவாறே கூறினார். அச்சமுற்ற மானினது நோக்கம் விடாத நோக்கியர்.

(இ - ள்.) அங்கனம் காமநுகர்கின்ற நோக்கியர், இக்கார்காலத்திற்கு உரித்தாகக்கூறிய அடையையும், பாலமுதையும் நுகர்வதல்லது அவிழ்பதம் சிறிதும் நுகராராயினரென்க. (எஎங்)

[கூதிர்.] வேறு,

2675. (க) கூதிர்வந்துலாவலிற் குவவுமென்முலை
வேதுசெய்சாந்தமும்வெய்யதேறலும்
போதவிழ்மாலையும்புகையஞ்சண்ணமுன்
காதலித்தார்கருங்குவளைக்கண்ணினார்.

2676. (உ) ஈரும்புநின்ற ருமலர்த்தொங்கலார்களி
னரும்புகின்ற ருக்கடலமிர்தமேயென

ள்

சரங்கள்

ரா.

(க) முலையை வெம்மை செய்யுஞ் சாந்தம் - அகிற்சாந்தம். வெய்ய தேறல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று விரும்பிய தேறல்.

(இ - ள்.) கார்கிழிந்து கூதிர்வந்து பரத்தலின், கண்ணினார் சாந்தமுதலிய வற்றைக் காதலித்தார் ; அதனை உட்கொண்டு, காமன் அரசன்மேலே சரங்கையுடுத்தலின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்ற இடத்தே அப்பொருள்

களைக்கொண்டு சென்று கொடுத்து அத்தொங்கலார் அழகரும்புகின் மவர்களை அமுதமென்றேகருதி அக்கூதிர்க்காலமெல்லாம் நுகராரின்றானென்க. (எஎ-அ)

2677. குழைமுகமிடவயிற்கோட்டியேந்திய

சிழன்முகப்பகைகெடப்பருகிரீள்விசம்

புழலெனோக்குவாண்மதிகண்டேடினள்.

(இ - ள்.) அம்மனம் நுகருகின்றான் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்பதாக ஏந்தியதேமலைக் குழைமுகத்தை இடத்தேகோட்டி நோக்குங் குணமலை, அதனுள்ளே தன்முகமாயி மதிதோன் மக்கண்டு அதனை மதியாகக் கருதித் தன்முகத்திற்குப் பகையாகுந்தன்மைமெகமும்படி விரையப்பருகி இனி நீள்விசம்பிலே உழல்வாயெனக்கூறி அவ்விசம்பிலே அம்மதியைக்கண்டு ஊடினாளென்க. (எக)

2678. (க) பருகினேற்கொளித்துநீபசலேநாயொடு

முருகிப்போயின் னுமற்றுளையென்றுள்சுடக்

குருதிகண்கொளக்குணமாலையூடின

ருருவத்தாருறத்தழீஇயுடற்றிரீக்குவான்.

2679. (உ) நங்கைநின்முகவொளியெறிப்பநன்மதி

யங்கதோவுள்கறுத்தழகிற்றேய்ந்தது

மங்கைநின்மனத்தினுல்வருந்தலென்மவள்

ரா.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பருகினேற்கென்னும் நான்கனுருபு இன்னுமுளையென்னும் பகைப் பொருள்கொண்டது. தேறலுண்டதனற் சிவந்ததனை மதியோடிச் சிவந்த

(இ - ள்.) அக்குணமலை எங்ஙனமுடினாளெனின், பருகினேற்கு அக்காலத்துருகிப் பின்னரொளித்துப்போய் என்னை உள்சுடவுடற்றிப் பசலை நோயோடே இன்னும் உளையாயினெயன்றுகூறிக் கண்சிவப்ப ஊடினாள்; அவ்ஹூடலைத் தழீஇரீக்குகின்மவன், நங்காய் ! அங்கேசென்று நின்முகவொளிபரத்தலாலே அஃது உள்கறுத்து அழகினின்றும் நீங்கித்தேய்ந்துவிட்டது; நினக்கு ஏற்ப நன்மதியோ ? அன்றே ; இனி, மங்காய் ! நின்மனத்தினுல் வருந்தாதே கொள்ளென்று ஊடலை ரீக்கினாள் ; ரீக்கிப் பின்னர் அவள்முலையைப் பொருந்தினென்க. (அ0 - அக)

[முன்பின்.] வேறு.

2680. (க) கொங்குவம்முபூங்கோதைமாதாரர்

பங்கயப்பகைப்பருவம்வந்தென

வெங்குமில்லனவெலிமயிர்த்தொழிற்
பொங்குழும்புகைப்போர்வைமேயினர்.

2681.(உ)கூந்தலின்புகைக்குவவுமென்முலைச்
சாந்தமேந்தியதமாலமாலையு
மாய்ந்துதாங்கினாராவமேகலை
காய்ந்துரித்திலங்கடியசுந்தினர்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மாதாரர், முன்னர் கூதிர்க்காலத்தே குளிரை அஞ்சி மேகலை
யையுநீக்கி முத்தையும் சிந்தினவர்கள், பின்னர்ப் பனிப்பருவம்வந்ததாக,
தொழிலினையும் புகையினையுமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்
வையை மேவினர்; மேவி அக்காலத்திற்கு ஏற்கும்படி கடியனவற்றை
ஆராய்ந்து கூந்தலிலே புகையையும், முன்னர் சாந்தமேந்தியமுலையிலே
மாலையையும் தாங்கினுரென்க. (அஉ - ஈ)

2682. அளிந்ததீம்பழமிஞ்சியாந்தநீர்

புந்துசண்பக

முனைந்துமல்லிகையொலியல்குடிஞர்.

எலுமிச்சம்பழத்தின் நீரிலே ஆர்ந்த இஞ்சி; செவ்விஞ்சி. அரிசி வலிய
வினைவாகவினைந்தன; அவை, பொரி அவல்முதலியன; கருப்புக்கட்டிமுத
லிய பலவுங்கூட்டி முறுகப் பொரித்தலின், வலியவினைவாயிற்று. வேரி-மது.

(இ - ள்.) துடங்கின மின்னையொப்பார், இஞ்சியையும் வேரியையும்
பொரி அவல்முதலியவற்றையும் துகர்ந்து, சிறுசண்பகத்தைவெறுத்து மல்
லிகைமாலையைச் சூடினுரென்க.

இனி, பழமும் இஞ்சியும் நீரிலேநின்ற வினைந்த வலிய வினைதலையுடைய
அல்லியரிசியுமென்று முரைப்ப. (அச)

2683.(க)தொத்துடைம்மலர்த்தொங்கல்கண் பொர

முத்துடைம்முலைக்கண்கனெந்தவென்
றெய்த்தடிச்சிலம்பிரங்குமின்குரல்
கைத்தெடுத்தலிற்காமந்தாழ்ந்ததே.

2684.(உ)பொன்பனிப்புறும்பொற்பினுர்நல

மன்பனித்தலையணங்கவத்தலை
முன்பனித்தலைமுழுதுநீக்கிப்போய்ப்
பின்பனித்தலைபேணவந்ததே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) எய்த்தென்றது; எய்யாதென்னும் எதிர்மறவினைக்கு விதிவினை; அஃது அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

(இ - ள்.) திருமகள்வருந்தும்பொற்பினார், அந்நன்ம கோலஞ்செய்த நலம் அன்பனை இக்காலத்தேவருத்ததலாலே, அவனும் தனதுதொங்கல் அவர்கள்முலைக்கண்ணப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தனவென்று முன்னர்க்குறிப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குங்குரலைச் செலுத்தி எழுப்புதலாலே, காமவிற்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று; அதனோடேமுன்பணிக்காலமும் முழுக்ககீங்கிப்போய்ப் பின்பணிக்காலம் அவர்களை தீர்கொள்ளும்படி வந்ததென்க. (அரு - சு)

[பி ன் ப ன்.]

2685.(க)வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்
கன்செய்மாலையார்கன்கொளாத்துகி
லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா
ரொள்ளெரிம்மணியுருவப்பூணிதார்.

2686.(உ)செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி
ரந்நெருப்பளவாய்பொற்கம்பல
மன்னருய்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கினு
ரென்னரொப்புயில்லவர்களைன்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலாராற்செய்த மாலை. அரத்தத் தினதுநிறத்தை அள்ளிக்கொண்டு கண்ணற்பார்க்கவொண்ணாத துகிலையேந்தியவல்குல்; அள்ளிக்கொள்ளுதல் - வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது, அரத்தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தை இயல்பாகக்கொண்ட துகிலாயிற்று; “கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்” (முருகு. கரு) போல இத்துகிலும் இவர்க்குள்ளதென்றார்.

(உ) நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம்; அந்தநெருப்பினளவு வெம்மைய வென்று ஆராய்ந்த பொலிவினையுடைய கம்பலம்; உய்ப்பனவாகிய கம்பலம். உய்த்தல் - திறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

(இ-ள்.) என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையில்லாத மகளிர், குளிரீங்குதற்கு மாலையார், அல்குலார், பூணிதாராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினாரென்க.

இனி, அரத்தத்தை அள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுரைப்ப. ‘என்னருப்புயில்லவர்’ என்று பாடமோதி, எக்குற்றமுயில்லாதாரென்றுமுரைப்ப. ()

2687. ஆடலின்சுவையமர்ந்துநாடொறும்
பாடன்மெய்ந்நிறீஇப்பருகிப்பண்சுவைத்
தோடுமாமதியுரிஞ்சுமொண்பொனின்

(இ-ள்.) அவர்கள், நாடோறும் கூத்தைக்கண்டும், மிடற்றுப்பாட்டைத் தங்கள்மெய்யிலேறிழுத்திப் பருகி யாழ்முதலியவற்றிற்பண்ணை துகர்ந்தும் மாடத்தின் கீழ்நிலத்தே தங்குகுரென்க. (அக)

2688. புரிக்குழன்மடந்தையர்பொம்மல்வெம்முலை

செருக்குர்ச்சிறுபறைசிலம்புகிண்கிணி
யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குழல்-நெறிப்பிணையுடைய குழல். செருக்குரல் - போரை உண்டாக்குங் குரல்.

(இ-ள்.) அங்கனம் வைகின மகளிரிளமுலையும், தலைவன் தாரும் பொருகின்ற போரிலே, சிலம்பும் கிண்கிணியும் சிறுபறையாகி, மேகலை அரிப்பறையாகி ஆர்த்தனவென்க. (கூ0)

2689. ஏச்செயாச்சிலைதுதலேழைமார்முலைத்

துச்செயாக்குங்குமந்துதைந்தவண்டினம்

வாய்ச்சியாலிட்டிகைசெத்துமார்த்தர்தம்

பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்துதோன்றுமே.

ஏச்செயாச்சிலைதுதல் - ஏத்தொழில்செய்தற்கு ஏறிட்டும் அத்தொழில் செய்யாத விற்போலும் துதல்; இந்நிரலில்லுமாம். வண்டினம் துதைந்த குங்குமம் - வண்டினம்படித்தற்குக் காரணமான குங்குமம்; துச்செயாக்குங்குமம் கழுவாத குங்குமம்.

(இ-ள்.) அங்கனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந்தும், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமார்த்தருடைய கழுவாத மேனிபோல் தோன்றுமென்க.

இனி, அவர்முலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் செத்தினார் மேனிபோற்றோன்றுமென்றுமுரைப்ப.

[இளவேனில்.] வேறு.

2690. குரவம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்சங்கீர்த்துகளேபோன்

மரவம்பாவைவயிரூரப்பருகிவாடையதுநடப்ப

விரவித்தென்றல்விடுதுதாவேனிவாற்குவிருந்தேந்தி

வரவுநோக்கிவயாமரங்களிலையுழ்த்திணர்நின்றவந்தனவே.

வாடைதொடங்கினகாலத்தே குரவம் பூத்தலின், அத்தேனைப் பலகாறு முண்டு தெவிட்டினமைதோன்ற, 'கொப்புளித்து' என்றார். கொப்புளித்தல்-காற்றுச்சிதறஅடித்தல். பாவையிரண்டும் ஆகுபெயர். வாடைகழிகின்ற காலத்தே மரவம்பூத்த புதுமைபற்றி வயிறுநிறையவுண்டென்றார். இதனால் மிகக் காற்றுச்சிதறஅடியாமை கூறிற்று. வாடைநடப்ப-வாடைபோகாநிற்க

வென சிகழ்வு. தென்றல் விரவி வரவுநோக்கி - தென்றல் வாடைபோகாநிற்க
சென்ற வரவைக் குறித்து. இலை ஊழ்த்து வயாமரங்கள் - அதனாலே
புர்த்து வயாநோய்கொண்ட மரங்கள். அது விடு தூதா-அத்தென்றல்
காமன்விடுத்த தூதாகக்கொண்டு. வேனிலாமரு விருந்தேந்தி இணர்ந்து
அலர்ந்தன - அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை ஏற்பட்டுக்கொண்டு ஈன்று அலர்ந்து
விருந்திட்டன.

(இ - ள்.) வாடை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்றல் விரவி
வரவுநோக்கி அதனாலேயுழ்த்து வயாநோய்கொண்ட மரங்கள் பின்னர் அது
தூதாக விருந்தேந்தி இணர்ந்து அலர்ந்தனவென்க.

இதனால், வாடையும் தென்றலும் முன்னர்விரவித் தென்றல் பின்பு
முதிர்ந்ததென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியென்பனவும், வயாமாமென்பனவு
ம், மாற்றருஞ்சிறப்பின்மரபன்றி, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின்
பம் படவந்த மரபென்று மாபியலின்பாதுகாத்தாம். (கஉ)

2691. இளிவாய்ப்பிரசம்பாழாகவிருங்கட்டெம்பிசுழலாகக்

களிவாய்க்குயில்கண்முழவாகக்கடிபூம்பொழில்களாங்காகத்
தளிர்போன்மடவார்தணந்தார்தந்தடந்தோள்வளையுமாமையும்
விளியாக்கொண்டிங்கிளவேனில்விருந்தாவாடொடங்கினுன்.

இளி - இளியென்னுமொழி. கணவரைப்பிரிந்தார் தம்முடைய வளை
கழன்ற படியையும், மாமைநிறம் கெட்ட படியையும், தத்தக் கணவருணர்
தற்குத் துதுசென்ற பாணன் யாழ்மேல்வைத்துப் பாடும்பாட்டைப் பாட்டா
கக்கொண்டென்க. அது, “நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல்,
கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவையுரிய” (தோல். கற்பு. கு. உஅ)
என்பதனுணர்நக; “விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்” (திரி. கக)
என்றார்பிறமும்.

(இ - ள்.) இளவேனிலென்னும்கூத்தன், இன்னது இன்னதாகக்கொ
ண்டு புதிதாக ஆடலைத் தொடங்கினுனென்க. (கங)

2692. வேனிலாடும்விருப்பினால்வியன்காப்பெல்லிச்சாந்தரைத்து
நானவெண்ணெய்கதுப்புரைத்தாறுநீராடியமிர்துயிர்க்குந்
தேனாகிலின்புகைசேர்த்திவகுத்துநாவிக்குழம்புநீஇ
யாளுப்பளிதநறுஞ்சண்ணமுகிரினுமுதாங்கணிந்தாரே.

(இ - ள்.) அங்கனம்வந்த வேனிற்காலத்தே விளையாடும்விரும்பினாலே,
கதுப்பில் எண்ணெயைத்தேய்த்து நெல்லியைஅரைத்து அச்சாந்தைக்கொ
ண்டு நீராடிப் பின்னர் புகைத்து வகிர்ந்து புழுகைவார்த்து உகிராலேக்கி
அவ்விடத்தே கருப்பூர்ப்பொடியை அணிந்தாரென்க. (கசு)

2693. முத்தார்ப்முப்பினிடைவளைத்தமுரண்கொன்யானைத்
தடக்கையி, நெத்தேருடையமல்லிகையி னெலியன்மலையுறுப்படக்கி,

வைத்தார்மணிநூற்றனவைம்பால்வளையமுடித்துவான்கழுநீ
ருய்த்தாங்கதனுட்கொளவழுத்திக்குவளைச்செவித்தாதுறுத்தாரே.

(இ - ள்.) முன்னர் முன்பனிக்காலத்திற்கு ஐம்பாலிலே மருப்பினிடத்
தே சுற்றியே யானைத்தடக்கையினைப்பொத்து ஏருடையனவாகிய மல்லிகை
மாலையையடக்கி அதனருகே வகைமாலையையும் வைத்தவர்கள், இவ்விளவே
னிற்காலத்து அம்மயிரினைத் திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மாலையைச்
செலுத்தி அதனொள்ள அழுத்தி ஆங்கே குவளைபினது செவ்வித்தாதையு
முறுத்தினாரென்க.

மல்லிகையினெலியல் - மல்லிகையாற்கட்டின மாலை. உறுப்புமாலை
யென்க. (கரு)

2694. புகையார்வண்ணப்பட்டுத்துப்பொன்னங்கலைகள்
புறஞ்சூழ்ந்து, நகையார்கவுளகிண்கிணியுஞ்சிலம்பு* நாய்நாச்சீறடிமேற்,
பகைகொண்டார்போற்சுமாயுய்க்கண்பின்பருஉக்காம்பனையகணைக்
கால்கூழ்ந், தகையார்திலங்கும்பரியகந்தாமேகவினச்சேர்த்தினார்.

கண்பின்பருஉக்காம்பு - இரண்டுகண்ணுக்கும் பின்னாகிய பரியதண்டு;
என்றது இரண்டுகண்ணுக்கும் நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலை; “தேனெய்பெய்,
வாடாதகாம்பேபோல்” (சீவக. ௧௭௬) என்றார்முன்னும்.

(இ - ள்.) அவர்கள், இடையோடு பகைகொண்டாரைப்போலே தாம்
பட்டையுடுத்து அதன்மேலே மேகலையைவளைத்து அடிமேலே கிண்கிணி
யையுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பனைய கணைக்காலிலே பரியகஞ்சூழ்ந்து
கவினச்சேர்த்தினாரென்க.

அகை - கூறுபாடு; சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கௌ)

2695. பிடிக்கைவென்றுகடைந்தனபோற்பஞ்சியார்த்ததிரன்
குறங்கு, கடித்துக்கிடந்துகவினவளருங்காய்பொன்மகரங்கதிர்மு
லைமே, லுடுத்தசார்தின்மிசைச்செக்கொளிகொண்முந்ளப்பிறை
யேய்ப்பத், துடிக்குங்கதிர்சேர்துணைமுத்தந்திருவில்லுமிழ்ந்துசுடர்ந்
தனவே.

ஒழுக்கோக்குதலிற் பிடிக்கையைவென்று, திரட்சியாலும் சருச்சரை
யின்மையாலும் பஞ்சியாலும் கடைந்தனபோற்றிரண்ட குறங்கு.

(இ - ள்.) அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக் கெளவிக்கிடந்து
அழகுவளரும் குறங்குசெறியும், செக்காவானிற் பிறையையொப்ப முலைமேற்
பூசின சார்தின்மேலே கிடந்தசையும் கதிரையுடைய முத்தமும் வில்லைக்
கான்று ஒளிவிளங்கினவென்க. (கௌ)

*“முயல்வேட் டெழுந்த முடுகுவிசைக் கதநாய், நன்னாப் புரையுஞ் சேறடி”
(நற். ௨௫௨), “வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சேறடி” (பொருந். ௪௨),
“உயங்குநாய் நாவி ளல்லெழி லசைஇ, வயங்கிழை யுலறிய வடி.” (சீறு
பாண். ௧௭-௮), “மத்தபு ருமலி நாவி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்
பொரு சேறடி.” மலைபடு. ௪௨-௩.

2696. குழியப்பெரியகோன்முன்கைமணியார்காந்த்டுவிவிரன்மேற்
கழியப்பெரியவருவிலையசிறியமணிமோதிரங்கனலத்
தழியப்பெரியதடமென்றோட்சலாகைமின்னத்தாழ்ந்திலங்கும்
விழிகண்மகரகுண்டலமும்நோடுங்காதின்மிளிர்ந்தனவே.

பெரியவென்றது, ஆகுபெயராத் கேவணங்களை. அருவிலையவென்றது,
ஆகுபெயராத்பூணினை. குழிய, தழியவென்பன செயவெனெச்சம்.

(இ - ள்.) அவர்கள் பின்னருமணிதலின், திரண்ட முன்கையிடத்துக்
காந்தனையொத்த விரன்மேலே சிறிய மணிமோதிரம் கனலப் பெரியதோளிலே
கேவணம் குழிந்திருத்தலிற் கழியப்பெரிய மணிகளார்ந்த அருவிலையையு
டைய அணிகலம் தழுவக் காதிலே மகரகுண்டலமும் தோடும் மிளிர்ந்தன
வென்க.

மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்குமிடையில் ஓட்டினசலாகை மின்னாநிற்
கத் தோளிலே தாழ்ந்திலங்கும் குண்டலம். விழித்த கண்ணையுடைய மகரம்.
இனி, சலாகை - வாகுவலயமென்பாருமுள். (க௮)

2697. நானுள்ளிட்டுச்சுடர்வீசுநன்மாணிக்கநகுதாலி

பேணிநல்லார்கழுத்தணிந்துபெருங்கண்கருமைவிருந்தாட்டி

தோணிர்க்கடலுட்பவளவாய்த்தொண்டைக்கனிகடொழுதனவே.

நாணைத் தன்னுள்ளேயடக்கி நகுகின்ற தாலியைப் பழையநிலையிலே
கிடக்கும்படிபேணி. சுடர்வீசுமாணிக்கத்தைக் கழுத்திலே அணிந்து. கண்
னுக்குக் கரிய மையை விருந்திட்டு. தோணிர்க்கடல் - தோண்டினகடல் ;
வினைத்தொகை ; தோள், முத்தனிலை ; நீர், இடைக்கிடப்பு.

(இ - ள்.) நல்லார், பேணி அணிந்து ஊட்டிக் கடுவைச்சுட்டு முறுவலை
உரிஞ்சு, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிக்க கதிரையுமிழ்தலாலே, தொண்டைக்
கணிகள் தோற்றுத் தொழுதனவென்க. (க௯)

2698. மாலைமகளிரணிந்ததற்பின்பஞ்சுவாசங்கவுட்கொண்டு

சோலைமஞ்ஞைத்தொழுதிபோற்றோகைசெம்பொனிலந்திவளக்

நிலம்புங்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கக்கதிர்வேலு

ரநிரையும்போற்கண்ணூர்காவிலிருந்தாரே.

(இ - ள்.) வேலும் குவளைநிரையும்போலும் கண்ணூராகிய அம்மகளிர்,
ஒப்பனைக்குறைநீர் மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தின்று காலிற் சில
ம்புமுதலியன ஏங்கக் கொய்சுகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச் சென்று சோலை
யிலே மயிற்றிரளிருந்தாற்போலக் காவிலே இருந்தாரென்க. (க௦௦)

2699. மணிவண்டொன்றேநலம்பருகமலர்ந்தசுந்தாமரைத்தடம்போ
லணிவேன்மன்னனலம்பருகவலர்ந்தவம்பார்ப்பழக்கண்ணூர்

பணியார்பண்ணுப்பிடியூர்ந்துபருஉக்காற்செந்நெற்கதிர்சூழத்
தணியார்கழனிவினையாடித்தகைபாராட்டத்தங்கினார்.

(இ-ள்.) ஒருவண்டு பூக்களின் நலத்தையெல்லாம்பருகப் பூத்த தாம
ரைத்தடம்போலே, அரசனேபருக வம்பார்நலத்தைக் காலிலே கொடுத்த மக
ளிர், அணிகலநிறைந்த சமைத்தலையுடைய பிடியையேறிப் போய்க் கழனி
யிலே வினையாடிப் பருத்ததாளினையுடைய செந்நெற்கதிரைச் சூழி அதனாலும்
தணியாராய் அரசன் தமதழகைப்பாராட்ட அக்கழனியிலே தங்கினாரென்க.

இது, நகரியினின்றும்போய் நாட்டிலுள்ளனவற்றை நுகர்ந்து இன்ப
முற்றமைகூறிற்று. சூழியென்றார், தொழுத்தகுதலின்; “தொழுதுகொண்,
டுண்க வகாஅமை நன்கு” (ஆசார. ௨௮) என்றார். (௧௦௧)

2700. எண்ணற்கரியகுங்குமச்சேற்றெழுந்தநாநநீர்வளர்ந்து
வண்ணக்குவளைமலரளை இமணிக்கோல்வள்ளத்தவனேந்த
வுண்ணற்கினியமதுமகிழ்ந்தாரொலியன்மலைபுறந்தாழக்
கண்ணக்கழுநீர்மெல்விரலாற்கிழித்துமோந்தார்கனிவாயார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வினையாடிய கனிலாயார் அரசன் எழுந்து வள
ர்ந்து நிறத்தையுடையவாகிய குவளைமலரைவிரவி உண்ணற்கினிய மதுவை
மணியழுத்தி விளிம்பு பிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமலை முத்த
மலையென்கின்றவை புறத்தேதாழவுண்டு மகிழ்ந்தார்; மகிழ்ந்தபின் இவர்
கங்குறிப்பு இன்னவென்று அவன்கருதும்படி கழுநீரை உகிராற்கிழித்து
மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்திமோந்தும் இனிய நூற்றத்தவையினுற்போல எம்
மையும் உகிர்முதலியவற்றைச் சிறிது வடுப்படுத்தி நுகர்தல் எமக்குவருத்த
மென்று அஞ்சினையாயினும் அஃது எமக்கு மிக்கஇன்பமேயாதலின், உனக்
கும் இன்பஞ்செய்யுமென்பதுணர்த்துதற்குக் கிழித்துமோந்தாரென்க; இள
மைச்செவ்விமிக்கவழி மகளிர்க்கு இங்ஙனம் வடுப்படுத்தி நுகர்தல் இன்பஞ்
செய்யுமென்று காமநூலிந்கூறலின், அதனையிணடிக் கூறினார். அது, “காம
த்தாழமுகனியையொத்தாள்..... வேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்”
(சீவக. ௧௧௨) என முன்னர்க் கூறியவாற்றானுமுணர்க. (௧௦௨)

சு.—பு த ல் வ ர் ப் பே று.

2701. இவ்வாறெங்கும்வினையாடியினையான்மார்பினலம்பருகிச்
செவ்வாய்விளர்த்துத்தோண்மெலிந்துசெய்யமுலையின்முகக்கருகி
யவ்வாய்வயிறுகால்வீங்கியனிச்சமலரும்பொறையாகி
யொவ்வாப்பஞ்சிமெல்லனைமேலைசந்தாரொண்பொற்கொடியன்னார்.

(இ - ள்.) அக்கொடியன்னார், தாம் கருதிய இத்தன்மையை எந்நிலத்
தினுமிருந்து புணர்ந்து, அக்கருத்துமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றைவிரும்பி
போலும் புதல்வரைப்பெறவேண்டுமென்று அவன் வடிவழகையெல்

லாம் உட்கொண்டு புணர்ந்து கருப்பம் தங்குதலாலே, விளர்த்து, மெலிந்து, வயானோம் செய்து விடுகையினாலே பின்பு முலையின்முகக்கருகி வீங்கிப் பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கு ஒவ்வாத பஞ்சணமேலே தங்கினாரென்க.

மார்பென்றது மெய்யை. பருகியென்னும் செய்தெனச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டாய்க் கருப்பம் தங்கினமைதோன்ற நின்றது; பருகுவென்று மாம். * பூப்பின்புறப்பாடராதுநாளும் நீவாதுறைந்து, நானுமோரையும் நன்றாயவாறுமுணர்ந்து, தலைவியைநோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனே போலும் புதல்வனை யானுடையேனாகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன் கூறிப் பின்னர் புணர்தல்வேண்டுமென னுலிற் கூறியவாறே இவரும் கூறினார். கால் - இடம். (க௦௩)

2702. தீம்பால்சுமந்து முலைவீங்கித்திருமுத்தீன்றவலம்புரிபோற்
காம்பேர்தோளார்களிறீன்றார்கடைகடோறுங்கடிமுரசர்
தாம்பாற்பட்டதனிச்செங்கோற்றரணிமன்னன் மகிழ்துநாங்கி
யோம்பாபொண்பொன்சொரிமாரியுலக முண்ணச்சிதறினான்.

(இ - ள்.) காம்பேர்தோளார், தம்முலைகள் பாலைச்சுமந்து அடிவீங்கி, வலம்புரி நலந்தொலைந்தீனுமாறுபோலே நலந்தொலைந்து புதல்வரைப் பெற்றார்; அப்பொழுது முரசுந்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபடநின்றொலித்தன; அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறிந்து ஓம்பாதுசொரியும் பொன்மழையை உயர்ந்தோரேற்பப் பெய்தானென்க. (க௦௪)

2703. காடியாட்டித்தராய்ச்சாறுங்கன்னன் மணியுநறுநெய்யுங்
கூடச்செம்பொன்கொளத்தேய்த்துக்கொண்டுநாளும்வாயுறிஇப்
பாடற்கினியபகுவாயுங்கண்ணும்பெருகவுகிருறுத்தித்

நயாததார்.

(இ - ள்.) காடியைவார்த்துப் பிரமிச்சாறும் கண்டசருக்கரைத்தேறும் நறுநெய்யும் தம்மிற்கூடப் பொன்னுற்றேய்த்துப் பிள்ளைகள்கொள்ளும் படி மருந்தாகச் சிலநாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலேஅதிவிடயத்தையும் திப்பிலியையுற்றேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயுங்கண்ணும்பெருகும்படி உகிரான் அகந்றி அண்ணுக்கையுரிஞ்சி மூக்கை உயர்த்தினாரென்க.

தராய் - திராயுமாம். தேடி - ஆராய்ந்தென்றுமாம். (க௦௫)

2704. யாமுங்குழலுமணிமுழவுமரங்கமெல்லாம்பரந்திசைப்பத்
தோழன்விண்ணோனவட்டோன் மிவயங்காக்கூத்துவயங்கியபின்
காழார்வெள்ளிமலைமேலுங்காவன் மன்னர்கடிநகர்க்கும்
வீழாவோகையவன்விட்டான் விண்பெற்றாரின்விரும்பினார்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தே தோழனாகிய சுதஞ்சனன் தோன்றி யாழ்முதலியன அரங்கெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில்ஆடாத கூத்து இவ்வுலகிலேஆடிய

* தோல். கற்பு. சூ. சகூ.

பின்னர், கலுழவேகனிடத்திலும் தன்சுற்றமாகிய ஒழிந்தாரிடத்திலும் கெடாத ஓகையை அரசன்சொல்லிப் போகவிட்டான் ; அவர்களும் அதுகேட்டு விண்பெற்றாரைப்போலே விரும்பினாரென்க.

வயங்காக்கூத்து - சீவகசரிதை. காழார்மணிமுழவென்க. (க0௬)

2705. தத்திலினுமுயர்விழிவும்பகையுநட்புத்தந்தையும்
வைத்துவழுவில்சாதகமும்வகுத்தபின்னர்த்தொகுத்தநாட்
சச்ச சண்ணே

றத்தன்பரத்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஓகைபோகியபின்னர், கணிகள்திரண்டு, கோள்கள் தம்முடையதம்முடையநிலங்களிலே நிற்கின் தநிலைகளும், அவற்றுட் சில உச்சமானநிலையும், தாழ்ந்தநிலையும், தம்முட்பகைத்தநிலையும், தம்முட்பொருந்தினநிலையும், தாழ்நிற்கின் தநைசகையும் முன்னேகிடத்திச் சாதகமுமெழுதியபின்னர்ப் பன்னிரண்டென்னுமெண்ணுகத் தொகுத்தநாளிலே, அப்புதல்வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமாரை முற்கூறியமுறையே அவர்கள் புதல்வர்பெயர்களுக்கும் வைத்தாரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற்பெயர். நட்புமிகுதியால், உலோகபாலன்பெயரும், விசயன்பெயருமிட்டான். தத்தன் - விசயமாதேவியார் தந்தையெயர். அது கோவிர்த்தமகாராசன் தனதுமகனை ஸ்ரீதத்தனென்று பெயரிட்டதனுணர்க. அப்பெயரைத் தத்தனென்றுகுறைத்துவைத்தார் ; சாகரத்தன் பெயரென்பாருமுளர். பரதன் - அச்சுணந்தியாசாரியன்பெயர்.

2706. ஐயாண்டெய்திமையாடியறிந்தார்கலைகன்படைநவின்ரூர்
கொய்யுமாலேகுழன்மின்னுங்கொழும்பொற்றோடுங்குண்டலமு
மையன்மார்களைக்கின்றியாலுங்கலிமாவெகுண்டீர்த்தார்
மொய்யாரலங்கன்மார்பற்குமுப்பதாகிநிறைந்ததே.

(இ-ள்.) அவ்வையன்மார்கள், ஐயாட்டைநாளை எண்ணுக்கப்பெற்று மையோலைபிடித்துக் கலைகங்கற்றார் ; படைக்கலம் பயின்றார் ; மாவை வெகுண்டீர்த்தார் ; அங்ஙனஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு முப்பதாண்டாய் நிறைந்ததென்க.

மாலையும்குழலும்தோடும் குண்டலமுமசையாமலூர்தல் ஒழிந்தோர்க்கு அவைகள் துளங்காமலூர்த்தாரென்றார்.

அரசவரிமை நிகழ்த்தினயாண்டுமுப்பதும் முன்னர்க்கழிந்தயாண்டு பதினேந்தும் ஆக நாற்பத்தையாண்டுசென்றமையின், இல்லறத்திற்குரியகாலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு. இனி, துறவறத்தின் மேல் உள்ளநிகழ்தற்குக் காரணம் கூறுகின்றார். (க0௮)

நு.—சோலை நுகர்வு.

2707. பூநிறைசெய்தசெம்பொற்கோடிகம்புரையுமல்குல்
கொடியு

மாநிதத்தளிர்நன்மேனிமல்லிகைமாலேசொன்னான்.

(இ - ள்.) பூரிதததல்செய்த பூந்தட்டையொக்குமல்லிகையுடையபூத்த கொடியனரும், அரசனும் சேர்ந்திருந்தகாலத்தே பூவிடுபெட்டியைத் துகிலான்மூடிக் கையிலேகொண்டு அரசனைவாழ்த்தி மல்லிகைமாலே ஒருமொழி கூறினனென்க.

‘வீரிததகொடி’ என்றார், புதல்வர்ப்பயந்தமைதோன்ற. (க0க)

2708. தடமுலேமுகங்கள்சாடிச்சாந்தகங்கிழிந்தமார்பிற்
குடவரையனையகோலக்குங்குமக்குவவுத்தோளாய்
தொடைமலர்வெறுக்கையேந்தித் துன்னினன்வேனில்வேந்த
னிடமதுகாண்கவென்றாறிறைவனுமெழுகவென்றான்.

குடவரை - அத்தகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ.

(இ - ள்.) அவன் எங்ஙனங்கூறினனென்ன, முலேமுகங்கள்சாடிக் கிழிந்த மார்பினையுடைய அரசனே ! காமன் பூவாகிய * பாசுடத்தையேந்திச் சோலையிலே அணுகினன் ; அஃது அவனைக்காண்டற்கு இடம் ; நீசென்று காண்பாயாக வென்றுகூறினான் ; அரசனும் எழுகவென்றனென்க. (கக0)

2709. முடித்தலைமுத்தமின்னுமுகிழ்முலைமுற்றமெல்லாம்
பொடித்துப்பொன்பிதிர்ந்தவாகத்தினையவர்புகழ்ந்துகூழக்
கடுத்தவார்களலவேந்திக்கன்னியர்காவலோம்ப
விடிக்குரற்சீயமொப்பாணிமையொளிவிளங்கப்புக்கான்.

முத்தமின்னுமுலை ; முகிழ்போலுமுலை. கடுத்த - கோபித்த.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறிய அரசன், முடியைத் தலையிலேயுடைய முலைப் பரப்பெல்லாம் சுணங்குதோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடைய தேவியர் தன்னைச்சூழ, கன்னியர் புகழ்ந்து போற்றல்செய்ய, வானையேந்தி, இழைவிளங்க அச்சோலையிலே புக்கானென்க. (ககக)

2710. இலங்குபொன்றாமார்பினிந்திரனுரிமைகூழக்
கலந்தபொற்காவுகாண்பாண்காமுறப்புக்கதேபோ
லலங்குபொற்கொம்பனருமன்னனுமாடமாதோ
நலங்கவின் கொண்டகாவுநல்லொளிநந்திற்றன்றே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம்புகுந்த கொம்பனரும் அரசனும், தாம் முன்புபழகின கற்பகச்சோலையைக் காண்டற்கு இந்திரன் உரிமைகூழப் புக்கு ஆழன தன்மைபோல ஆட, அக்கா ஒளிசிறந்ததென்க. (ககஉ)

* பாசுடமென்பது “பூரஸுதடி” என்னும் வடமொழிச்சிதைவு ; கையுறையென்பது பொருள்.

2711. புலவியுண்மகளிர்கூந்தற்போதுகுக்கின்றதேபோற்
குலவியசிறகர்ச்செங்கட்கருங்குயில்குடையக்கொம்பர்

கலவியிற்படுத்தகாய்பொற்கம்பலமொத்ததன்றே,

(இ - ள்.) அந்தக் காவிடமெல்லாம், மகளிர் புலவிக்கண்ணே தமது கூந்தலிற் போதை உகுக்கின்ற தன்மைபோலே, குயில் கொம்பிலேயிருந்து தாது பொங்கக் குடையப் பூக்கள் மணலிலேவீழ்ந்து அதனை மறைக்கையினாலே கலவிகாரணத்தாற்படுத்த கம்பலத்தை ஒத்ததென்க. (ககந)

2712. காசுநூல்பரிந்துசிந்திக்கம்பலத்துக்கதேபோன்
மூசுதேன்வண்டுமொய்த்துமுருகுண்டுதுயிலமன்றானு
மாசில்பூம்பள்ளிவைகவளர்ந்தெழுமகளிரொப்பத்
தூசுபோற்சிறகான்னந்தொழுதியோடியிச்சேர்ந்தார்.

நூல்பரிந்து - நூலற்று.

(இ - ள்.) மணிகள்சிந்திக் கம்பலத்தே வீழ்ந்துகிடந்த தன்மைபோலே அக்கம்பலத்தை ஒத்ததிடத்தே தேனும்வண்டும் மொய்த்துத் துயிலாநிற்க, அப்பூம்பள்ளியிலே மயில் கிடந்தெழுமின்றது துயில்கொண்டெழுமின்ற மகளிரை ஒவ்வாநிற்க, அன்னங்கள் கெடாநிற்க அவர்கள் சேர்ந்தாரென்க. ()

2713. காதிக்கண்ணரிந்துவென்றவுலகுணர்கடவுள்காலத்
தாதிக்கண்மரங்கள்போன்றவஞ்சொலீரிதனிநுங்கள்
காதலிற்காணலுற்றவிடமெலாங்காண்மினென்ற
னீதிக்கணின்செங்கோனிலவுவீற்றிருந்தபூணை.

காதி கண் அரிந்து வென்ற - 1 காதிவினைகளைத் தன்னிடத்தே இல்லாதபடி வேரறுத்து அவற்றைவென்ற; அவை, ஞானாவரணியமுதலாயின.

(இ - ள்.) அங்கனஞ் சேர்ந்த பின்னர், அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்கள், * இறைவன்றோன்றின ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்கள்போற் பயன்பட்டு நின்றன; இதனாலே நீர் தும் காதலாற் காணவேண்டிய இடங்களெல்லாவற்றையும் சென்று காண்பீராக என்றானென்க. (ககந)

2714. வானவர்மகளிரென்னவார்கயிற்றாசலூர்ந்துங்
கானவர்மகளிரென்னக்கடிமலர்நல்லகொய்துந்

* இறைவனென்றது, ரிஷபதீர்த்தங்கரரை; இவர் முதல் தீர்த்தங்கரர். இவர் தந்தையும் பதினான்காமனுஷமாகிய எபிராசன் காலத்து, “மேகங்க ளெழுந்து மழைபொழிந்தன; எல்லாத்தானியங்களும் உழுது வித்தாமல் கால ஸவபாவத்தால் தாமே விளைந்தன; கற்பகவிருட்சங்கள் மறைந்தபின், நானாவிதமாகிய விருட்சங்கள் தாமேதோன்றிப் பலித்தன” என்று ஸ்ரீபுராணங் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிக்காலத்திடத்து மரங்களென்றது, அக்காலத்துத் தாமேதோன்றிப் பலித்தமரங்களையென்றறிக.

(பி - ம்.)—1 ‘உபாதி’

தேனியிர்குன்றமேறிச்சிலம்பெதிர்சென்றுகூயுங்
கோணமர்மகளிர்காணிற்சூழாமயில்பிரிவதொத்தார்.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம்கூறியபின்னர், அவன்தேவிமார், ஊர்ந்தும்
கொய்தும் கூவியும் மயிற்சூழாம் வெவ்வேறாகப் பிரியுந்தன்மையை ஒத்
தாரென்க. (ககசு)

2715. நெடுவரையருவியாடிச்சந்தனரிவந்தசோலைப்
படுமதங்கவரும்வண்டுபைந்தளிர்க்கவரியேந்திப்
பிடிமகிழ்ந்தோப்பின் றபெருங்களிற்றரசுநோக்கி
வடிமதர்மழைக்கணல்லார்மன்னனைமகிழ்ந்துநின்றார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிரிந்தநல்லார், அத்தொழில்களால் இளைத்தலின்,
அருவியிலையாடி மிக்க மதத்தை நுகராரின் ற வண்டைத் தளிராகியகவரியை
யெடுத்துப் பிடி ஓட்டச் சோலையிலேநின்ற களிற்றைநோக்கித் தாழும் அங்
னனம்கூடுதற்கு அரசனை விரும்பிநின்றாரென்க. (ககசு)

2716. கொழுமடற்குமரிவாழைத்துகிற்சுருள்கொண்டுதோன்றச்
செழுமலர்க்காமவல்லிசெருக்கயல்சிற்பமாகக்
கழுமணிச்செம்பொழுதிக்கைவிரலுகிரிந்கிள்ளி
விழுநூலைச்சூட்டிநின்றார்விண்ணவர்மகளிரொத்தார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமவிரும்பினவர், வாழையினது துகில்போலும் வெள்
ளிய குருத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிற்பத்தொழில்தோன்ற உள்ளே
கயற்பிணக்கும் அதனைச்சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராந்கிள்ளி அதனை
முலையிலேசூட்டி இங்ஙனம் வினோதந்தோன்றநின்றார் ; அப்பொழுது அவர்
தெய்வமகளிரை யொத்தாரென்க. (ககசு)

2717. (க) கடைதயிர்க்குரலவேங்கைகண்ணுறச்சென்றுநண்ணி
மிடைமயிர்க்கவரிநல்லான்கன்றுணக்கண்டிநிற்பார்
புடைதிரண்டெழுந்தபொம்மல்வனமுலைபொறுக்கலாற்றார்
நடை - - - - - பார்.

2718. (உ) எம்வயின்வருகவேந்தனிங்கெனவிரங்குநல்லியாழ்
வெம்மையின்விழையப்பண்ணியெஃகுதுண்செவிகள்வீழச்
செம்மையிந்கனிந்தகாமத்துதுவிட்டோதமுத்தம்
வெம்முலைமகளிர்வீழ்பூம்பொதும்பருள்விதும்பினாரே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) கடைகின்ற தயிரிலெழுந்த குரலவாகிய வேங்கை எதிர்ப்படுதலா
லே சென்றனுநிக் கவரியைப் பசுவின்கன்றுண்ண. முன்னர் அன்றத்
தோழகலிடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாற்றாராய்த் தமது நன்
னடைதோற்று அவற்றின் னடையை நயந்து.

(உ) எஃகுதுன்செவி - அரசனுடைய கூரிய துன்செவி. அது, * மூவகைச்செவியினும் தலையாள்செவி. தலைமையோடே கனிதல்கொண்டகாமம். கேட்டாம் காமத்தையே விரும்புவித்தலிற் பாட்டை, 'காமத்துது' என்றார். முத்தம் விரும்பின முலை. சுற்றுக் கவிந்த பூக்களையுடைய இளமரச்செறிவு. விதம்பினார் - நடுங்கினார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமின் மமகளிர், கண்டுநீற்பார், நயந்துநீற்பாராய்ப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிவிருப்பினுலே ஈங்குநின்ற எம்பயின் அரசன் வரவேண்டுமென்றுகருதி யாழைப்பண்ணி அவன்செவிகள்தாமும்படி பாடி அவனை அழைத்துப் பொதும்பிலேகூடுதற்கு விதம்பினாரென்க. (ககக-உ0)

2719. பிடிமருண்டையினுர்தம்பெருங்கவின்குழையப்புல்லித் தொடைமலர்க்கண்ணிசேர்த்திச்சுரும்புணமலர்ந்தமாலையுடைமதுவொழுக்கூட்டியுருவத்தார்குழையவைகிக் கடிமலர்மகளிரொத்தார்காவலன்களிவண்டொத்தான்.

(இ - ள்.) அவன், அதுகேட்டு வந்து அவர்கவின்செவிகையினுண்யைச்சேர்த்தி மாலையைச்சூட்டித் தாரிழ்வு அலரப்புல்லி வைக, அம்மகளிர் கடிமலரை ஒத்தார்; அவன்றான் களிவண்டை ஒத்தா

வைகி-வைக. கடி - ஈண்டு வரைவு; கடியென்னுமுரிச்சொல் முதனி லையாய்நின்ற பெயரச்சம், வினைத்தொகையாய்நின்றது; கடிந்தமலரெனவே, மேற் கூட்டயின்றாயிற்று. களிவண்டெனவே, மேல் தேனுகரும்விருப்பமின்றி துகர்ச்சியமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேல் துறவுக்குக் காரணங்கூறுகின்றாராதலின், ஈண்டுத் தேனையுமிழ்ந்து அமிர்த்ததை துகருமென்பதுதோன்றக் கூறினார், "தேன்வாயுமிழ்ந்தவயிர்துண்டவண்டோன்றுசெல்வன்" (சீவக. உக) என்று பதிகத்துள் அவ்வாறேகூறலின். (கஉக)

2720. இழைந்தவார்லத்தையெய்தியினந்திரியேறுபோலக் குழைந்ததாரநெகிழ்ந்ததானைக்கொற்றவன்பெயர்ந்துபோகி வழிந்துதேன்வார்ந்துசோரும்வருக்கையினீழல்சேர்ந்தான்
நவக்கடுவனாங்கோர்மந்தியை

(இ - ள்.) தானையும் நெகிழ்ந்த துகிலினையுமுடைய கொற்றவன்றான், கூடினவர்கள் லத்தையெல்லாம் விழைவறதுகாந்து, இனத்தை மனத்தாற் கைவிட்ட ஏறுபோல மீண்டுபோய் ஒரு வருக்கையினீழைச் சேர்ந்தான்; ஆங்கே களவொழுக்கத்தை விழைந்த கடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒருமந்தியை அழைத்ததென்க.

கன் ப றும் வடிந்துவீழும் வருக்கை (கஉஉ)

* மூவகைச்செவிகளாவன:—தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவியென்பன; "ஓட்டைமரச்செவியார்களார்" (சீவக. கடுநுஉ) என்றார்முன்னும்.

2721. அளித்தினமந்திதன்னையார்வத்தால்விடாதுபுல்லி

யொளித்தொருபொதும்பர்ச்சேர்ந்தாங்கொருசிறமகிழ்ச்சியார்ந்து
தளிர்ந்தலைப்பொதும்பர்நீங்கித்தம்மினமிரண்டுஞ்சேர்ந்த
களித்தலைக்கூட்டங்காதன்மந்திகண்டிருந்ததன்றே.

(இ - ள்.) அம்மந்திவந்தபின்னர், கடுவன் செய்ததாக ஒளித்துப்போய்
ஒருபொதும்பரின் ஒருசிறையிலே அம்மந்தியையளித்துப் புல்லுகையினாலே
அவையிரண்டும் மகிழ்ச்சியையார்ந்து அப்பொதும்பரினின்றும் நீங்கித் தம்மி
னங்களைச் சேர்ந்தன; அக்கூட்டத்தினை அக்கடுவனது காதன்மந்தி கண்டிருந்ததென்க.

(கஉ௩)

2722. பரத்தையர்த்தோய்ந்தமார்பம்பத்தினிமகளிர்தீண்டார்

திருத்தகைத்தன்றுதெண்ணீராடிநீர்வம்மினென்ன

வுரைத்ததென்மனத்திலிலையுயர்வரைத்தேனையுண்பார்

வருத்துங்காஞ்சிரமும்வேம்பும்வாய்க்கொள்வார்யாவர்சொல்லாய்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கண்டிருந்த மந்தி, பரத்தையரைத் தோய்ந்த மார்பம்
திருத்தகைத்தன்றாகலின், அதனைப் பத்தினிமகளிர்தீண்டார்; இனித்
தெண்ணீரிலேகுளித்து வம்மினெனக்கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன், நீகூறியது
யான் மனத்துரினைத்ததில்லை; அன்றியும் தேனையுண்பார் காஞ்சிரத்தையும்
வேம்பையுந்தின்னார்; யான் அத்தன்மையேனாதலை நீயேகூறியென்றதென்க.

2723. ஈங்கினியென்னைநோக்கியெவன்செய்தியெனக்குவானு

ணீங்கிற்றுச்சிறிதுநிற்பிற்காண்டியானீயுமென்னத்

தூங்கித்தான்னுளங்கமந்திதொழுத்தையேன் செய்ததென்று

தாங்குபுதுவிக்கொண்டுதன்னைத்தான்பழித்ததன்றே.

(இ - ள்.) அம்மந்தி மறுமொழிகொடாது துனித்துநோக்கலின், அக்
கடுவன்றான், தூங்கி, இனி இவ்விடத்து என்னை இங்ஙனநோக்கி என்செய்
வாய்; எனக்கு உயிர்போயிற்று; அதனை இங்ஙனஞ் சிறிதுபொழுதுநிற்பின்,
நீயும் காண்பாயென்று மந்தியது மனம் துளங்கச்சொல்ல, அம்மந்தி, இத்
தொழுத்தையேன் செய்ததொரு வருத்தமிதனை ஒழிக்கவென்று எடுத்துத் தழு
விக்கொண்டு தன்னைத்தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையேன் - நினது ஏவற்றொழில் செய்தற்குரியேன்; “இல்
லுட், தொழுத்தையார் கூறப்படும்” (நாலடி. ஈஉ௬) என்றார்
பிறரும்.

(கஉ௫)

2724. கண்ணினுற்குற்றங்கண்டுங்காதலன்றெளிப்பத்தேறிப்

பெண்மையாற்பழித்தமந்திபெருமகிழுவகைசெய்வான்

நின்னிலைப்பலவின்றேங்கொள்பெரும்பழங்கொண்டுகிறிப்

தேறி - தேற. மனமகிழாமகிழ்ச்சி. பருத்து - கோதுகளைநீக்கி.

(இ - ள்) அங்கனம் பழித்த மந்தி, குற்றத்தைக் கண்ணாற்கண்ணிவைத் தும் தன்கணவனுடநீர்ப்பத் தன்பெண்மையால் தேறுதலின், அதற்குக் கடு வன் மகிழ்ந்து அதனை மகிழ்ச்சியெய்யவேண்டிப் பலாப்பழத்தைப்பெடுத்துக் கொண்டு கீறிப்பகுத்து ஆராய்தலுற்ற சனாகளை அதுதினனக் கையிற்கொடு த்ததென்க. (க௨௬)

2725. இன்கனிகவருமந்திகடுவனோடியவாட்டி
மன்கனிசிலதனுண்ணரச்சுவேன்மன்னோக்கி
யென்பொடுமிடைந்தகாமமிழிபொடுவெறுத்துநின்ற
னன்புடையரிவைகூட்டம்பிறனுழைக்கண்டதொத்தே.

சிலதன் - அரசனேவல்செய்து அக்காவினைக் காக்கின்றவன் ; பிறரும், “ஸ்ரவினை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்” (சிலப், ௫: ௫௧) என்றார். என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காமமென்றது, அரசவரிமையையெய்தி துகரும் போகத்தின்மேலே நிகழும் ஆர்வத்தை. அது, “செல்வம் புலனே புணர்வுவினை யாட்டென், மல்லனீத்த வுவகை நான்கே” (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. ௧௧) என்பதனுணர். ஈண்டு இழிபென்றது, இவ்வரலாகிய சுவையையாதலின் அச்சுவையையுணர்ந்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் மூன்றரின்ற மூப்பினையே கொள்க. அது, “மூப்பே பினியே வருத்த மென்மையோ, டியாப்புற வந்த விளிவர னான்கே” (ஹே ஹே ஹே ௬) என்பதனுணர். இனி நான்கினையும் வெறுத்தானென்றுமாம்.

(இ - ள்.) அங்கனம் கனியைக்கவருமந்தியைக் கடுவனோடே கெட்டுப் போம்படி அலைத்து அவைதின்கின்ற கனியைச் சிலதன் உண்ணாநிற்க, அதனை மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடைய மனைவி தன்னைக்கூடுகின்ற கூட்டத்தைப் பிறனிடத்தே செய்யக்கண்ட தன்மையையொத்து, உடம்புதோன்றுகின்றகாலத்து உடன்றோன்றிச்செறிந்த ஆர்வத்தையும் மேல்வருகின்ற மூப்பையும் வெறுத்துநின்றனென்க. (க௨௭)

2726. கைப்பழமிழந்தமந்திகட்டியங்காரனொத்த
திப்பழந்தாரந்துகொண்டசிலதனுமென்னையொத்தா
னிப்பழமின்றுபோகத்தின்பமேபோலுமென்று
மெய்ப்படவுணர்வுதோன்றியீட்டிதுகூறினானே.

(இ - ள்.) அங்கனம் வெறுத்துநின்றவன், கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனொத்தது; அவற்றைத்தாரந்து இப்பழத்தைக்கொண்ட சிலதனும் அவனைத்தாரந்து அரசையெய்திய என்னையொத்தான்; இன்னும்வலியான் வாங்கி துகர்தற்குரிய இப்பழத்தைதுகர்ந்துஇவனெய்துகின்ற இன்பம் இன்றுயானுகுகின்ற இன்பத்தையெய்யொக்குமென்று உண்மையாக உணர்வுதோன்றி அதனும் அமையாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத்தன்மைதோன்றக் கூறினானென்க. (க௨௮)

2727. மெலியவர்பெற்றசெல்வம்வேரோடுகீழ்ந்துவெளவி

கலியதுபிறவிகண்டாங்காலத்தாலடங்கினோற்று
நலிலலவுலகமெய்தனல்லதேபோலுமென்றான்.

அரம்பு - குறும்பு. கலியாவது - துகரும்பொருள்களின்மையான் அவற்
றின்மேற் செல்லும்பற்றால் நிகழும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

(இ - ள்.) அவன் எங்கனங்கூறினானெனின், வலியில்லாதவர் பெற்ற
செல்வத்தை வலியவர் மேலைவரம்பிகந்து வேரோடும் கீழ்ந்து வெளவிக்கொ
ண்டு குறும்புசெய்யும்பிறவியதுகலியைக் கண்ணுற்கண்டாம்; ஆதலின், இச்
செல்வத்தைக் கைவிட்டுத் துறத்தற்குரியகாலத்தே துறந்து தவஞ்செய்து
ஐம்பொறியுமடங்கி ஒன்றானும் நலிலல்லாத வீட்டுலகத்தையெய்துதலே நல்
லதுபோலுமெனக்கென்று கூறினானென்க.

‘மேலைவரம்பிகந்து’ என்றது, தந்தைதாயத்தைப் புதல்வனோ பற்றுதற்
குரியனெனமுன்னர்க்கூறிய வரம்பைக்கடந்தென்மவாறு. என்றது, சச்சந்த
னரசைக் கட்டியங்காரன் வலிதினெய்தியதன்மை கூறியவாறாயிற்று. (௧௨௯)

2728. நல்வினையென்னுநரன்பொற்கற்பகமகளிரென்னும்

பல்பழமணிக்கொம்பீன்றுபரிசில்வண்டுண்ணப்பூத்துச்
செல்வப்பொற்சிறுவரென்னுந்தாமங்கடாழ்ந்துநின்ற
தொல்கிப்போம்பாவக்காற்றினொழிகவிப்புணர்ச்சியென்றான்.

(இ - ள்.) நல்வினையென்கின்ற கற்பகத்தின்மணிக்கொம்பு, பரிசிலரா
கிய வண்டுதுகரும்படி பரிசிலைப்பூத்து, மகளிரென்கின்ற பழத்தைவின்று
புதல்வரென்கின்ற மாலைகள் தன்னிடத்தே தங்கிநின்றது; இங்குள்ளின்று
திவினையாகிய காற்றுலந்தடித்தலின், நிலைபெற்றிற் சாய்ந்துவிழுந்துபோவ
தாயிருந்தது; இஃது இங்ஙனம் விழுவதற்குமுன்னே இவ்வில்லாதத்திப்பயிற்சி
ஊம்மைவிட்டு நீங்குவதாகவென்று நெஞ்சை வலியுறுத்தினானென்க. (௧௩௦)

2729. வேட்கையென்னுநராவிற்காமவெந்தேறன்மாந்து

மாட்சியொன்றானுமின்றிமயங்கினேற்கிருநீநீங்கக்
காட்டினுர்தேவராவர்கைவிளக்கதனையென்று

தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டசொரிமதக்களிற்றின்மீண்டான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வலியுறுத்தினவன், வேட்கைத்தன்மையென்னுநரா
வாலே காமமாகிய கள்ளை நிறையவுண்டு வீட்டினுள்ளத்தரும் நற்செய்கை சிறி
துமின்றிப் போகத்தே மயங்கினேற்கு இவ்விருணீங்கும்படி வீட்டுநெறியி
லே செலுத்தும் கைவிளக்காகிய துறவுள்ளத்தைக்காட்டிய இவர்கள் தேவ
ராகக்கூடுமென்றுகூறித் தோட்டியையக்கடந்த மதயானைபோலானது தோட்டி

யால் தொடக்கப்பட்டதொரு மதயானைபோலே போகதுகர்ச்சியினின்றும் மீண்டானென்க.

ஐ, அசை. காட்டினார் - மந்தியும், கடுவனும், சிலதனும். இவர்கள் இங்கனங் காட்டிய நல்வினையான், மேலே தேவராவரென்றுமாம். களிறு, இல்பொருளுவமை. (கநக)

2730. கைந்நிறையெஃகமேந்திக்கன மணிக்குழைவில்வீச

மைந்நிறமணிவண்டார்ப்பவார்தளிர்கவரிவீச

மெய்ந்நெறிகிழ்ந்துநின்றான்வேனில்வாய்க்காமனெத்தான்

மொய்ந்நிறமாலேவெய்ந்துமுருகுலாமுடியினானே.

(இ - ள்.) அங்கனமீண்டமுடியினான், வீச ஆர்ப்ப வீச ஏந்தி வீட்டை விரும்பினிறவன், காமனையொத்தானென்க.

‘தளிர் கவரிவீச’ என்றார், பொதும்பரிடைத் தனியேநின்றவன். காமனேவெயித்தார், மனவேட்கையடங்குதலின். (கநஉ)

2731. நகிச்சிகைமுத்துத்தாமம்வாணுதனான்றுநக்கப்

படுத்தனர்பைம்பொற்கட்டிப்பாடினர்கீதந்தூப

மெடுத்தனரெழுந்துதேனரெரிமணிவீணையார்த்த

கொடிப்பலபூத்துச்சூழ்ந்தகுங்குமக்குன்றமொத்தான்.

(இ-ள்.) தொழில்செய்தற்குரியமகளிர், சிகைநெலில்தலைப்பாளை நானு நக்கநிறு கட்டிலைப்படுத்தார்; அதிலே அவனிருந்தபின்னர்ச் சிலர் தூப மெழுப்பினார்; சிலர்பாடினர்; அதன்பின்னர் யாழ்மெழுந்துஆர்த்தனர்; அவை அங்கனம் நிகழ் மகளிர்கூழ்இருந்தவன், பலகொடிபூத்துச்சூழ்ந்த குங்கும மலையை யொத்தானென்க. (கநஉ)

2732. மெள்ளவேபுருவங்கோலிலிலங்கிக்கண்டிறழநோக்கி

முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்வாய்முறுவற்றுதாதிபாக

வள்ளிக்கொண்டிண்ணக்காமங்கனிவித்தார்பனிவிறுழ்ந்த

வள்ளிதழ்மாலேமார்பன்வச்சிரமனத்தனானே.

பனிலில் - முத்துவடம் ; ஆகுபெயர்.

(இ - ள்.) அங்கனமிருந்தவனை அம்மகளிர், தம்புருவத்தைவளைத்துக் கண் விலங்கிப்பிறழப் பார்த்துச் செவ்வாயில் எயிலிலங்கமுறுவலிக்கும் முறு வற்றுதுமுதலாக ஒழிந்த காமக்குறிப்புக்கள் நிகழ்த்தவனவற்றைக்கருவியாகக்கொண்டு அவன் காமவின்பத்தை அள்ளியுண்ணும்படி பழப்பித்தப் பார்த்தார்; பார்த்ததற்கு அவன் மனநெகிழாது துறவிகண்ணே வைரமனத்தையினானென்க. (கநச)

2733. முலைமுகஞ்சுமந்தமுத்தத்தொத்தொளிர்மாலையாரு

மலைமுகந்தனையமார்பின்மன்னனுமிருந்தபோழ்திற

கொலைமுகக்களிறனாற்குநாழிகைசென்றுகூகறக்

கலைமுகமல்லர்புல்லிக்கமழாராட்டினாரே.

முலைத்தலைசுமந்த முத்தத்தொத்துவிளங்குமாலை. மலையின்பெருமையைக் கொள்ளுகொண்டாற்போலு மார்பு. மஞ்சனமாட்டிதற்குக்கூறிய இலக்கணங்கள்போன மல்லர்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மகளிரும் அரசனுமிருந்தபொழுதிற் கழிந்தநாழிகையைக் கணிகள்கூற, மல்லர் உடம்பு தடவி மஞ்சனமாட்டி நொன்க. (கருந்)

2734. வெண்டிகின்மலைசாந்தம்விழுக்கலம்விதியிற்சேர்த்தி
துண்டிகின்றிரைகள்சேர்ந்த நூற்றுலாமண்டபத்துக்
கண்டிரண்முத்தமென்றோட்காவிக்கண்மகளிர் போற்றி
யெண்டிசைமருங்குமேத்தவினிதினினேறினனே.

(இ - ள்.) துகில்முதலியநான்கினையும் அரசியலிந்கூறியவாற்றாலே சேர்த்தி எண்டிசையினின்று மகளிர் போற்றி ஏத்தத் திரைகள்சேர்ந்த நூறடி உலாவுதலையுடைய அமுதுசெய்யுமண்டபத்தே ஏறினனென்க.

பொருட்கட்டோன்றும் வரையறைக்குணப்பெயராகிய நூறென்னுந் எண்ணப்பெயர் என்னுடைப்பொருண்மேல் ஆகுபெயராய்நின்றது; “ஆறியந்தனர்” (கலி. கடவுள்) என்றற்போல. உண்டால் நூறடியுலாவுதல் வேண்டுமென்று மருத்துவநூல் கூறியதனைக் கூறினார். (கருசு)

2735. நெய்வளங்கனிந்துவாசரிறைந்துவான்வறைகளார்த்து
சூய்வளங்கழுமிவெம்மைத்தீஞ்சுவைகுன்றலின்
யைவருளொருவனன்னவடிசினூன்மடையனேந்த

ரடான்.

(இ - ள்.) கனிந்துரிறைந்து ஆர்ந்து கழுமி அறுசுவையும் குறைதலின் நிவெம்மையையுடைய அடிசிலை வீமசேனையொத்தமடையன் ஏந்த, அரசன் அவ்வடிசிலை உண்டானென்க.

சூய் - தாளிப்பு. நூன்மடையன் - நூல்போனமடையன். (கருசு)

2736. கைப்பொடிசாந்தமேந்திக்கரகரீர்விதியிற்பூசி
மைப்படுமழைக்கணல்லார்மணிச்செப்பின்வாசரிட்டச்
செப்படுபஞ்சவாசந்திசையெலாங்கமழவாய்க்கொண்
டொப்புடையுறுவர்கோயில்வணங்குதுமெழுகுவென்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடியுமுதலியன.

(இ - ள்.) முன்னர்ப் பொடியையும் பின்னர்ச் சந்தனத்தையும் தன் கையிலெவாங்கி நீராலே நூலில்விதித்த விதி தப்பாமற்பூசி நல்லார்செப்பிலிருந்த முகவாசத்தையீட்ட அதனைத்தின்று கோயிலில் உறுவரை யான் வணங்குதும்; அதற்கு எழுவீராகவென்றானென்க.

செப்படும் ஒப்புடைக்கோயில் - செப்பினைத் தன்னோடு உவமிக்குமளவில், அதனைக்கெடுக்கும் ஒப்பினையுடைய கோயில். உறுவர் - எல்லாத் தேவரினுமிக்வார். (கருஅ)

கா.—அ ழி வ ர் சி ற ப் பு.

2737. ஒருபகல்பூசினோரண்டொழிவின் நிவிடாதுநாறும்
பெரியவர்கேண்மைபோலும்பெற்றகரும்வாசவெண்ணெ
யரிவையர் பூசியாடியகிற்புகையாவியூட்டித்
திருவிழைதுகிலும்பூணூந்திறப்படத்தாங்கினோரே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுதுபூசின் ஒருகாலமுமொ
ழிவின்றாய் எக்காலமும் விடாமல்நாறும் பெரியவர்கேண்மையையொக்கும்
வாசஎண்ணெயைப்பூசி மஞ்சனமாடிப் புகைத்துத் துடிதையும் பூணையும்
தாங்கினுரென்க.

‘ஓராண்டும்’ என்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது; அஃது எக்கால
முமென்னும்பொருட்டு. (கஙக)

2738. நற்றவஞ்செய்தவீரருளவழிநயந்துநாடும்
பொற்றதாமரையினுளிற்பூஞ்சிகைமுத்தமின்னக்
கொற்றவற்றொழுதுசேர்ந்தார்கொம்பனார்வாமன்கோயின்
மற்றவன்மகிழ்ந்துபுக்குமணிமுடி துளக்கினுனே.

மிக்க தவத்தைச்செய்து அதனால் நால்வகைவீரத்தையுமுடையராவர்.
அவை, “கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெரு
மித் நான்கே” (தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. க) என்பதனுணர்சு.

(இ - ள்.) அங்குனந் தாங்கினகொம்பனார், வீரரைநயந்து அவருள்ள
விடத்தைநாடும் பொற்றாமரையினுளைப்போலே கொற்றவனை நாடிச்சென்று
முத்தம் மின்னத்தொழுது சேர்ந்தார்; பின்னர் அவன் அதற்குமகிழ்ந்து
வாமன் கோயிலிலேபுக்கு வணங்கினுனென்க. (கச0)

வேறு.

2739. கடிமலர்ப்பிண்டிக்கடவுள்கமலத்
தடிமலர்கூடியவருலகில்யாரே
யடிமலர்கூடியவருலகமேத்த
வடிமலர் தூவவருகின்றாரன்றே.

எக்காலமும் புதிதாகியமலர். கமலத்தேந்தந்த அடியாகியமலர்.

(இ - ள்.) கடவுளுடைய திருவடியை முற்பிறப்பிற் சூடினவர் இப்பிற
ப்பில் இவ்வுலகின்கண் யாவராய் நுகர்வரெனக் கேட்பீராயின், அவ்வடிமல
ரைச் சூடினவர்களன்றே உலகமேத்தும்படி அரசர் வடித்தமலரைத் தூவ
சுண்ணுவருகின்றவரென்று தேவியர்கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஒழிந்த இரண்டற்கும் இவ்வாறேபொருளுரைக்க. (கசக)

2740. முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்திதிருவடியைப்
பத்திமையானொளும்பணிகின்றாரியாரே

பத்திமையானுளும்பணிவார்பகட்டெருத்தி
னித்திலவெண்குடைக்கீழ்நீந்தாதாரன்றே.

பணிவார் - பணிந்துபோவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழேயிரு
பென்ற இருப்பு நீங்காமல்வருகின்றார். (கசஉ)

2741. கருமக்கடல்கடந்தகைவலச்செல்வ
னெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்யாரோ
பெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்வான்றோய்
திருமுத்தவிராழிச்செல்வரோயன்றே.

இருவினையாகிய கடலைக்கடந்து அதனாற்பெற்ற கேவலமடந்தையை
துகருஞ்செல்வன். முத்தவிராழி - முத்துவிளங்குகின்ற கொற்றக்குடை ;
ஆழி - வட

அங்ஙனமுடிதுளக்கினவன் வணக்கத்தாற்பெறும்பயனைத் தேவியர்கரு
தும்படி. இம்முன்றுதாழிசையாலுங்கூறித்துதித்தானென்க. (கசங்)

வேறு.

2742. வண்ணமாமலர்மாலேவாய்ந்தன
சுண்ணங்குங்குமந்தாமத்தாற்புனைந்
தண்ணல்சேவடியருச்சித்தானரோ
பந்தவேட்கையான்.

(இ - ள்.) தேவருலகில்லாத வீட்டின்பத்தையே விரும்பினவேட்கை
யையுடையவன், அங்ஙனந்துதித்துப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலர்முதலிய
ஐந்தினனும் புனைந்து அண்ணல்சேவடியை அருச்சித்தானென்க. (கசச)

எ. - அறுவுரை.

2743. இலங்குங்குமமார்பனைந்துசீர்
நலங்கொள்சாரணர்நாதன்கோயிலே
வலங்கொண்டாய்மலர்ப்பிண்டிமாநிழற்
கலந்தகன்மிசைக்கண்விவாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமருச்சித்த குங்குமமார்பன், ஆகாயத்தே வந்து
ஸ்ரீநாதன்கோயிலே வலங்கொண்டு பிண்டியின்கீழே பளிக்குக்கன்மிசையிலே
நலங்கொண்டுநின்ற பெரியமணிகளின் நிறத்தைக்கலந்த சாரணரிருவரைக்
கண்டு வாழ்த்தினுனென்க.

மேல் இருசுடரை உவமித்தலின், மாணிக்கமும் முத்துமேகொள்க. ()

2744. உரிமைதன்னொடும்வலங்கொண்டோங்குசீர்த்
திருமகன்பணிந்திருப்பச்செய்தவ

ரிருநிலம்மனற்கின்பமேயெனப்

பெருநிலம்மனன்பெரிதும்வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைச்சுற்றத்தோடே வலம்வந்து வணங்கி இருந்த அளவிலே, சாரணர், மன்னனுக்கு இருநிலமாளு தல் இன்பமன்றாயிற்றேயென்று கேட்ப, அம்மன்னனன்றான் இருநிலத்தைத் துறந்த தன்மையை உணர்ந்ததற்கு வியந்து மிகவுந் துதித்தானென்க.

ஏகாரம், எதிர்மறை.

(கசக)

2745. தெருளலேன் செய்ததீவினையெனு

மிருள்விலங்குகின்றெரியுநீள்சுட

ரருளுமின்னெனக்கடிகளென்றென்

மருள்விலங்கியமன்னர்மன்னனே.

(இ - ள்.) அங்ஙனந்துதித்து இல்லறத்தின்மயக்கந்தீர்ந்த மன்னன், அழகனே ! பிறப்பறுமாறு அறியாதேன் எப்பிறப்புக்களிலும் செய்துகொண்ட தீவினையெனும் இருள்கெடும்படியாகச் சிலநாள் நின்ற தவஞ்செய்து பின்னர் எரியுநீள்சுடராகிய ஞானத்தையெய்தும்படி எனக்கு அருளுமினென்றென்க.

இனி, இருள்விலகும்படி நின்ற எரியுஞ்சுடர்-^{*} இரத்தினத்திரயமுமாம்.()

வேறு.

2746. பாற்கடற்பனிமதிபரவைத்தீங்கதிர்

மேற்படமிகநனிசொரிவதொப்பவே

நூற்கடன்மாதவனுனித்தநல்லறங்

கோற்கடன்மன்னனுக்குரைக்குமென்பவே.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட நூற்கடலாகிய சாரணன், பரவையிற் றேன்றின பனிமதி தன்கதிரைப் பாற்கடலின்மேலே வீழ் நனிசொரிவதொப்ப, மிகவும் நுனித்த அறத்தை மன்னனுக்கு உரையாநிற்குமென்க.

செங்கோல் நடாத்துதலைக் கடனாகவுடைய.

(கசஅ)

வேறு.

2747. தேனெய்தோய்ந்தனதீவியதிருமணியணைய

வானினுய்ப்பனவரகதிதருவனமதியோ

ரோனையாவருமமுதெனப்பருகுவபுகல்வ

மானமில்லுயர்மணிவண்ணனுவலியவலித்தான்.

உயர்மணிவண்ணன் - இருவரினுமத்தவன் ; இரத்தினப்பிரபையென் னுமவன்.

(இ - ள்.) அங்ஙனமுரைக்கின்ற மணிவண்ணன், பலவகைப்பட்ட அறக்களுள், தீவிய தேனெய்யை ஒத்தவாகையாலே, சிலநாள் துறக்கத்திலே

செலுத்துவனவாய்! அறிவில்லோர்யாவரும்புகல்வனவற்றையும்,பெறுதற்கரிய மணியையொத்தனவாய் வீட்டைத் தருவனவாய் அறிவுடையோர்யாவரும் அமுதெனப் பருகுவனவற்றையும் நுவலத்துணிர்தானென்க.

தேனுக்ர்வார்க்கு, அது புளிச்சுவையையுந்தருதலின்,நிலையிலலாத துறக்கந்தருகின்ற அறத்திற்கு உவமையாயிற்று. துறக்கத்தையும் வீட்டையும் தருகின்றஇருவகையறமும் கூறுகின்றது,இவற்கு இன்னும் துறக்கத்திற்கெல்லுங்கருத்து உண்டாமோவென்பது உணர்த்தற்கு. மானம் - ஒப்பு. (கசக)

2748. அருமையின்னெய்தும்யாக்கையும்யாக்கையதழிவுந்
திருமெய்நீங்கியதுன்பமுந்தெளிபொருட்டுணிவுந்
குருமையெய்தியகுணநிலைகொடைபெறுபயனும்
பெருமைவீட்டொடும்பேசுவல்கேளிதுபெரியோய்.

(இ - ள்.) அங்கனந்துணிந்தவன், பெரியோய்! தவத்தாற்பெறுகின்ற மக்கள்யாக்கையையும், அந்தயாக்கை தனக்கடைத்த நூறியாண்டும்நிலைபெற்றுநிலலாது கருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நல்லினைமெய்யினின்றும் நீங்கப்பட்டனவாகிய நரகர் விலங்கு மக்கள் தேவரென்கின்ற நாத்கதியிற் றுன்பத்தையும், துணியப்படும்பொருளையும், அப்பொருளைத் துணியுந் துணியையும், நிறத்தனத்தப்பெற்ற சிலத்தினதுநிலையையும், தானத்தையும், அத்தானத்தாலும் சிலத்தாலும் காட்சியாலும் பெறும்பயனையும், பெருமையையுடைய வீட்டிலக்கணத்தோடுங் கூறுவேன் ; அவற்றுள் இப்பெறுதற்கருமையை முதற்கேளென்றானென்க.

நீங்கிய, தொழிற்பெயர். இதுவென்றது, பெறுதற்கருமையை, குருஈறுதிரிந்தது. திருமையும் பாடம். (கரு0)

அ.—பெறுதற்கருமை.

2749. பரவைவெண்டிரைவடகடற்படுகுகத்துளையுட்
முரசெய்தென்கடலிட்டதோர்நோன்கழிசிவணி
யரசவத்துளையகவயிற்செறிந்தெனவரிதாற்
பெரியயோனிகள்பிழைத்திவண்மானிடம்பெறலே.

பரவை - பரத்தல்.

(இ-ள்.) அரசனே ! எண்ணுங்கால் நால்வகைத்தோற்றத்தாற் பெரியவாகியயோனிகளைத்தப்பி இவ்வுலகிலே மக்கள்யாக்கையைப்பெறுதல், தென்கடலிலே போகட்டொருகழி வடகடலிலேயுண்டான துகத்துளையிலே முதற்சென்றெய்தி அவ்வளவேயன்றி அத்துளையினடுவே சென்றுசெறிந்ததென்னும்படி அரிதாயிருக்குமென்றானென்க. (கருக)

2750. விண்டுவேய்நரலான்வினோகானவரிடனுங்

ம்பு

முண்டுநீரெனவுரையினுமரியனவொருவி
மண்டுதிம்புனல்வனங்கெழுநாடெய்தலரிதே.

ம.

(இ - ள்.) அங்கனமானிடம்பெற்றாலும், நீருண்டென்று வார்த்தையிலும் கூறுதற்கரியவாய் வேய்வெடித்தொலிக்குக் கானவரிடத்தையும் மிக்க பனியைக்கொண்டு குலைக்குமிடமாகிய குறும்புகளையும் நீங்கி நன்னாட்டிலே பிறத்தல் அரிதென்றனென்க. (கருஉ)

2751. வில்லீன்மாக்கொன்றுவெண்ணிணத்தடிவிளிம்படுத்த
பல்லினர்களும்புகடற்பரதவர்முதலா
வெல்லேநீங்கியவிழிதொழிலிழிகுலமொருவி
நல்லதொல்குலம்பெறுதலுநரபதியரிதே.

(இ - ள்.) நரபதி! மாக்களை வில்லாலேகொன்று அவற்றின் தசையைத் தின்கின்ற பல்லினராகிய கரும்புறத்தோரும், பரதவருமுதலாக எண்ணி மந்த இழிதொழிலால் இழிந்த குலங்களிற் பிறவாமல் நற்குலத்திலே பிறத்தலும் அரிதென்றனென்க. (கருங்)

2752. கருவிமாமழைகளைபெயல்பொழிந்தெனவழிநா
னருவிபோற்றொடர்ந்தருதனவரும்பிணியழுவூட்
கருவிற்காய்த்தியகட்டளைப்படிமையிற் பிழையா
துருவின்மிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதே.

(இ - ள்.) குலத்திற் பிறக்குங்காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின்னர்ச் சிலகல்லிடை அருவி இடையறாதொழுகுமாறுபோலே, உயிர்க்குழவனை அடாடர்ந்து விடாதவாய்ப் போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத்தீயினுள் ளேயிட்டுவைத்துக் காய்ச்சின கருப்புத்தின்கண்ணே அவ்விருவினையின்கட்டளையாற் பின்றோன்றும்வடிவத்தில் தீவினையின்கட்டளையால் உறுப்புக்குறையும் வடிவைத்தப்பி நல்வினையின்கட்டளையாலே உருவானமிக்கதோருடம்பை அம்மக்களையாக்கை பெறுதலுமரிதென்றனென்க.

பிணித்தலையுடையது பிணியாயிற்று. கட்டளையென்றார், தத்தம்பயனை நுகர்வத்தற்குரிய கோவையையுடையதாதலைப் பிழையா விதியினை. (கருசு)

2753. காமனன்னதோர்கழிவனப்பறிவொடுபெறினு

நாமநாற்கதிநவைதருநெறிபலவொருவி

வாம. 'வ' க

லேமவெண்குடையிறைவமற்றியாவதுமரிதே.

(இ - ள்.) இறைவனே! அங்கனம் மிக்க அழகை அறிவுடனெபெற்றாராயினும் அச்சத்தைத்தரும் நாற்கதியிலேசெலுத்தும் குற்றத்தைத்தரும் பரசமயங்களைக் கைவிட்டு வாமனூல்வழியை யாவதும் உழுவறத் தழுவினாராயொழுகுதல் அரிதென்றனென்க.

இத்துணையும், மக்கள்யாக்கை பெறுதற்கருமையும், அதுபெற்றாலும்
நன்னிலமும் நற்குலமும் நல்வடிவும் நல்லறமும் பெறுதற்கருமையுங்கூறி,
இனி, அவ்வியாக்கை நிலைபெறுதொழியுந்தன்மை கூறுகின்றார். (கருரு)

கூ.—நி லை ய ர மை.

2754.(க)இன்னதன்மையினருமையினெய்தியபொழுதே
பொன்னும்வெள்ளியும்புணர்ந்தெனவயிற்றகம்பொருந்தி
மின்னுமொக்குளுமெனநணியீயினும்வீயும்
பின்னைவெண்ணெயிற்றிரண்டபின்பிழைக்கவும்பெறுமே.

2755.(உ)வெண்ணெயாயதுவீங்குபுகுன்புறயாமை
வண்ணமெய்தலும்வழுக்கவும்பெறுமதுவழுக்கா
தொண்மைவாண்மதியுருவொடுதிருவெனத்தோன்றிக்
கண்ணாரமுக்கவிழினுங்கவிழும்பற்றிநீ.

2756.(ங)அழிதலின் நியங்கருநிதியிரவலர்க்கார்த்தி
முழுதம்பேர்பெறுமெல்லையுண்முரியினுமுரியும்
வழுவின்பொய்கையுண்மலரெனவளர்ந்துமையாடி
கெழீஇயினொரொடுங்கினையழக்கெடுத்துங்கெடுமே.

2757.(ச)கெடுதலவ்வழியில்லெனிற்கேள்விகடுறபோய்
வடிகொள்கண்ணியர்மனங்குழைந்தநங்கனென்றிரங்கக்
கொடையுங்கோலமுங்குழஞ்சுந்தம்மழகுங்கண்டேத்த
விடையிற்செல்வழிவிளியினும்விளியும்பற்றிநீ.

2758.(ரு)எரிபொன்மேகலையிலங்கரிச்சிலம்பொடுசிலம்பு
மரிபொற்கிண்கணியணியிழையரிவையர்ப்புணர்ந்து
தெரிவின்போகத்துக்கூற்றுவன்செகுத்திடச்சிதைந்து
முரியும்பல்சனமுகம்புடைத்தகங்குழைந்தழவே.

2759.(சு)கோதைமங்கையர்குவிமுலைத்தடத்திடைக்குளித்துக்
காதன்மக்களைக்கண்ணிவந்தினிதினிற்கழிப்பப்
பேதுசெய்பிணிப்பெரும்புலிபாய்ந்திடப்பிணமா
மோதமாக்கடலுடைகலத்தவருற்றதுறவே.

2760.(எ)காமம்பைப்பயக்கழியத்தங்கடைப்பிடிசுருங்கு
யூமர்போலத்தமுரையவிந்துறுப்பினிலுரையாத்
தூய்மையில்குளந்தூம்புவிட்டாம்பொருளுணர்த்தி
யீமமேறுதலொருதலையிகலமர்கடந்தோய்.

இவையேழும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) இகலமர்கடந்தோய் ! நீ யான் இனிக்கூறுகின்றதனை அறிவாய்க்; அஃது யாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத்தன்மையிற்காட்டில் மக்கட்குவித்த ஆயுள் நிலைபெறுதலரிதாகையினாலே, அது : பொன்னும்வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சுரோணிதமும் சுக்கிலமும் வயிற்றகத்தேபொருந்தி மக்களயாக்கை எடுத்தற்கெய்தியபொழுதிலே மின்னும் மொக்குளும் தோன்றிக் கெடுமாறுபோலக் கெடினுங்கெடும் ; அங்ஙனங் கெடாது வெண்ணெய்போல் திரண்டபின்னர்ஈக் கெடவும்பெறும் ; அதிற்கேடின்றேல், அது யாமையின்தன்மையைப் பெற்றஅளவிலே கெடவும்பெறும் ; அஃது அந்நிலையிற்கெடாதேல், நிறைமதிபோலும் குறையர்வுருவுடனேபிறந்து இருமுதுகுரவார்முதலாயினரழக் கெடினுங்கெடும் ; அதிற்கேடின்றி இரவலர்க்கு நிதிமுழுதையுங்கொடுத்துப் பெயரிடுமளவிலே கெடினுங்கெடும் ; அதிற்கேடின்றேல் மையோலைபிடித்து நட்டோரும்கிளையுமழக் கெடுதலையுஞ்செய்யும் ; அவ்வழிக்கேடின்றேல் தூல்களை முற்றக்கற்று, மகளிர், வடிவையும் இளமையையும் அழகையுங்கண்டு அநங்கனையென்று மனங்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையை ஏத்த விடைபோல்நடக்கின்றகாலத்தே கெடினுங்கெடும் ; அதிற்கேடின்றேல் அரிவையரைப்புணர்ந்து வேறொன்றுநெறியாத போகதுகர்ச்சிக்காலத்தே கூற்றுவன் உயிரை வெளவுதலாலே பல்சனம்சிறைந்து முகத்தே புடைத்துக்கொண்டு அழும்படிகெடும் ; அதிற்கேடின்றேல் மகளிரிடத்தேயழுந்தி அவர்பெறும் புதல்வரைக்கண்டு உவந்து காலங்கழிக்குமளவிலே தம்சுற்றத்தார் உடைகின்ற மரக்கலத்திலிருந்தவருற்ற வருத்தத்தை யுறும்படி நோயாகியபுலிபாயப் பிணமாய்க்கெடும் ; அதிற்கேடின்றேல் தம்போகதுகர்ச்சி மெல்லமெல்லக் கழிதலாலே தம்கடைப்பிடிசுக்குறைந்து ஊமர்போலே உறுப்பாலே வார்த்தைகூறித் தூய்மையிலலாத உடம்பாகிய குளம் ஒன்பதுவாயிலாகிய தூம்புகளும் தம்வயத்தனவாகாமற்சேரத்திறந்து பாய்ந்து இவ்வியாக்கை முடிவில் ஆம்பொருளினதுவென்று அறியாதார்க்கு அறிவித்துச் சுடுகாட்டிலே ஏறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ இதற்குவேறுகி நிலைபெறும்பொருளை அறிவாயாகவென்றனென்க.

முன்னிருதிங்களிற் பொன்னும்வெள்ளியும்போன்றும், பின்னிருதிங்களில் வெண்ணெய்போன்றும், ஐந்தாந்திங்களில் ஆமைபோன்றும், ஆறாந்திங்களில் உருத்தெளிந்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற்கூறிய மற்று, 1 மாற்று. 'பிணமாய்' என்றும் பாடம். (கடுசு-கஉ)

2761. தேங்கொள்பூங்கண்ணித்திருமுடித்திலகவெண்குடையோ
யீங்கிதன்நியுமிமையவரமையலர்க்கடந்த
தாங்குமாவண்கைச்சக்கரமிக்குயர்பிறரும்
யாங்கணூவருரொடுபேரெமக்குரையாய்.

இமையவர்க்குப் பகைவராயுள்ளாரை ஆண்டுச்சென்று வென்ற பிறர்; ருவை ஒழிந்த அரசர்பாற் செல்லாமல் தம்மிடத்தே தாங்கும்பிறர் ; முன்

னர்ச்செலுத்துஞ் சக்கரம் மிக்குயர்த்தற்குக் காரணமாகிய பிறர். உலகில் அரசரெல்லாரும் வணங்க இருத்தலிற் சக்கரவர்த்திகளை, 'பிறர்' என்றார்.

(இ - ள்.) அரசனே! யாம் இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக்கூறிய இந்நிலையாமையென்றியும் அவரிற்சிற்றந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை; அவர்களுரும்பெயரும் நிலைபெற்றமையின், யாமுணர்ந்திலேம்; நீ நிலைபெறுணர்ந்தன உளவேற்கூடென்றனென்க. (ககூ௩)

க௦.—ந ர க க தி த் து ன் ப ம்.

வேறு.

2762. வெவ்வினைசெய்யுமாந்தருயிரொணுநிலத்துவித்தி
யவ்வினைவினையுருண்ணுமவ்விடத்தவர்கடுன்ப
மீவ்வெனவுரைத்துமென்றுநினைப்பினும்பணிக்குமுள்ளுஞ்
செவ்விதிற்கிதிதுகூறக்கேண்மதிசெல்வவேந்தே.

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கூறி, வேந்தே! தீவினையைச்செய்யுமாந்தர் தமது உயிரென்னுநிலத்தே அத்தீவினையை விதைத்து அத்தீவினையின்பயனை நுகரும் அந்நரகத்திடத்தே அந்நரகர்படுந்துன்பம் இத்தன்மையவென உரைக்கக் கடவேமென்று நினைப்பினும் உள்ளம் நடுங்கும்; ஆயினும் சிறிது அதன் தன்மைகூறச் செவ்விதற் கேட்பாயாகவென்றனென்க. (ககூ௪)

2763. ஊழ்வினைதூர்ப்பவோடியொன்றுமூழ்த்தத்தினுள்ளே

வீழ்வனபோலவீழ்ந்துவெருவரத்தக்கதுன்பத்
தாழ்துயருழப்பவூணுமருநவைநஞ்சுகண்டாய்.

(இ-ள்.)தீவினை தம்மனத்தைச் செலுத்துதலாலே ஓடிச்சென்று அதன் பயனையெல்லாம் நுகர்த்தற்குப்பொருந்தின முகூர்த்தத்திலே பெண்ணேமற் றொடுத்த கணிகள் ஊழ்த்துப் பெருங்காற்றற் சேரவிழ்வனபோலே தலை கீழாகவீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தேசென்று பிற ஆழ்துயரையுழப்பர்; அவர்க்கு அவ்விடத்து ஊணும் நஞ்சுகாணென்றனென்க.

ஒன்றுமூழ்த்தம் - ஒருமுகூர்த்தமென்றுமாம். வெருவரத்தக்கதுன்பமென்றது, நரகத்தை. நஞ்சு உணவாயும் சாகார், இத்தீவினையை நுகர்த்தம் காக. எதிர்நின்று போர்செய்யாது எளியராயிருப்பாரைச் சேரக்கொன்றார், பின்னர் இங்ஙனம் நுகர்வரென்றார். (ககூ௫)

2764. இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வாளொரிதுனைச்சுரிகைகூட

யுட்படவெழுந்துவீழ்ந்தாங்குன்றகர்த்திட்டவண்ண
மெட்டெலாத்திசையுஞ்சிந்திக்கிடப்பவாலடக்கமில்லார்.

(இ - ள்.) மூன்னர் ஐம்பொறிகளில் அடக்கமில்லாராய்த் தீவினையை யுடையராகிய நரகர் பொங்கிஎழுந்து எட்டிமுதலியனகூடநட்டவை நிரைத்து நிற்றின்மழியிலே அவை தம்முள்ளே அழுந்தும்படிவீழ்ந்து அவ்விடத்தே ஊனைச் சிதற்த்தட்டினும்போல் எல்லாத்திசைகளிலுஞ் சிந்திக்கிடவாரிப்பர் காரென்றானென்க. (க௬௬)

2765. வெந்தடிதின்றவெந்நோய்வேகத்தான்மீட்டிமாலைப்
பைந்தொடிமகளிராடும்பந்தெனவெழுந்துபொங்கி
வந்துடைந்துருகிவீழ்ந்து¹மாழ்குபுகிடப்பர்கண்டாய்
கந்தடுவெகுளிவேகக்கடாமுகக்களிற்றுவேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே! முற்பிறப்பிலே விரும்பிய தசைகளைத் தின்றதனாற் பிறந்த தீவினையின்கொடுமையினாலே மகளிராடும் பந்தெனத் தீயினின்றும் பொங்கி எழுந்து வீழ்ந்து மீட்டும் அதனுள்ளேவந்த உருகி உடைந்த மயங்கிக் கிடப்பர்காரென்றானென்க. (க௬௭)

2766. வயிரமுண்ணிரைத்துநீண்டவார்கிளையிலவமேற்றி
செயிரிற்றீமடுபர்கீழாற்சென்னுனைக்கமுவினேற்றி
மயிருக்கொன்றாக²வாங்கியகைத்தகைத்திடுவர்மன்னு
வுயிரைப்பேதுறுத்துமாந்தருயிரைப்பேதுறுக்குமாறே.

(இ - ள்.) அரசனே! ஒன்றனுயிரை வருத்தமுறுத்தும் மாந்தருடைய உயிரை வருத்தமுறுத்துமாற்றைக் கேளாய்; தாம்செய்ததீவினையாலே உடம்பிற்பதைத்தால் முனைமுறியாதபடி வைரமாகியமுள்ளை முழுக்கநிறைத்து நீண்ட இலவிலே ஏற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பர்; அதுவேயன்றிக் கழுவினே ஏற்றித் தாங்கொன்ற விலங்குமுதலியவற்றினது ஒருமயிருக்கு ஒரு தசையாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப்போகடுவொன்றானென்க. (க௬௮)

2767. துடிக்குரற்குரலபேழ்வாய்த்தொடர்ப்பிணியுறுத்தசெந்நாய்
மடுத்திடவைவாவுசிவாளெயிறழுந்தக்கெளவிப்
புடைத்திடவவறியாற்றார்பொன்றினும்பொன்றல்செல்லா
ருடுப்பினம்வேட்டஞ்செய்தாருழப்பவாற்றுன்பமாதோ.

(இ - ள்.) உடுப்பினத்தை வேட்டையாடினவர், துடிப்பின்குரல்போலுங் குரலவாகிய சங்கிலியாற்பிணித்த பெரிய வாயையுடைய செந்நாயைக் கொண்டுவந்து கடிக்கவிட, அவை வைரவாவுசிகள்போலும் எயிறுகளழுந்தக் கெளவி உதறிப்போகடுதலாலே ஆற்றாராய் அலறி இவ்வாதே உடம்புபொன்றினும் உயிர்பொன்றுதல்செல்லாராய்த் துன்பமுழப்பரென்றானென்க.

இவர்கள் துன்பமுறுத்தாக அழிந்த உடம்பு மேலும் வடிவுகூடுமென்றனாக. (க௬௯)

2768. வானையீன்றழிகடின்றார்வருகெனவுருகுவெந்த
வாளத்தைக்கொடிற்றினேந்திப்பகுத்துவாய்ப்பகுத்தலாற்ற

(பு - ம்.)—1 'மாழ்குபுகிடப்பர்' 2 'வாங்கியகைத்தரிந்திடுவர்'

ருளைக்¹கொண்டோடுகின்றருள் ளடியுசிபாயத்
தாளொற்றித்தப்பிவிழ்ந்தார்தறிவலைமானிற்பட்டார்.

(இ - ள்.) நம்முடைய நல்லறத்தைத்தப்பிப் புலாலுண்ண விரும்பினாராய் பின்னர் வாணமீன் மடிகள் தின்றார், இங்ஙனேவாரும் கோளென்று அழைத்து அவர்கள்வாயைப்பகுத்து உருகவெந்த செப்புப்பாளத்தைக் கொடிற்றாலேயெடுத்துப் புழுத்தலைப்பொறாய்க் கூப்பிட்டு ஒடுகின்றவர்கள், அங்ஙனமோடாமைக்கு நட்டுவைத்த அடியொட்டி உள்ளடியிலே பாய்கையினாலே, கால் நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலையிலகப்பட்ட மான் போலே பின்னரும் அகப்பட்டாரென்றனென்க.

‘தப்பிவிழ்வார்’ என்ற பாடத்திற்குத் தப்பிவிழ்வாராய்த் தின்றாரென்க. தறிவலை-தறியைப்புகைத்து அதனோடேகட்டி நிலத்தில் இட்டுவைத்த வலை.()

2769. காதலாள்கிரிந்துநையக்கடியவேகனைந்துகன்றி
யேதிலான்ருரநம்பியெளிதெனவிறந்தபாவத்
தூதுலையுருகவெந்தவொள்ளழற்செப்புப்பாவை

(இ - ள்.) வேந்தே ! தன்மனைவி வருந்தாநிற்கத் தான் ஏதிலான்தாரம் எனக்கு எளிதென்று உலகியலைஇறந்து நச்சிப் பலரும் கடிந்துகூறுநிற்கவே அதிலேசெறிந்து தழும்பிச் செய்தபாவத்தாலே, அவ்வுயிர்கள், பின்னர் உலையில் ஒள்ளுமலிலே உருகவெந்த செப்புப்பாவையைக் கண்டோர், ஆ ! தகாதென்னும்படி தழவி ஆற்றுக அலறங்காணென்றனென்க. (களக)

2770. சிலையினுன்மாக்கள் கொன்றுசெழுங்கடல்வேட்டமாடி
வலையினுன்மீன்கள்வாரிவாழியிர்க்குந்நமான
கொலைநரைக்கும்பிதன்னுட்கொந்தழலழுத்தியிட்டு
நலிகுவர்நாளுநாளுநாகரைநாமவேலோய்.

(இ - ள்.) நாமவேலோய் ! கொன்றும் வாரியும் வேட்டமாடி உடல் வாழமுயிர்கட்குக் கூற்றமான பாலிகளை நரகத்துள்ள நெருப்பின்கண்ணே அழுத்தி நாடோறும் நாடோறும் நரகரைச் சுடாசிந்நொன்றனென்க. (களஉ)

2771. பாரகங்கழுநர்போலப்பருஉத்தடிபலருமேந்தி
வீரநோய்வெகுளிதோற்றிவிழுப்பறவதுக்கியிட்டுக்
காரகற்பொரிப்பர்கண்ணுட்காரிகையைநடுவீரநெஞ்சிற்
பாரக்கூர்ந்தறிகண்டிப்பினையெனப்பிளப்பர்மாதோ.

(இ - ள்.) அதுவேயன்றிப் பாரிலுள்ளார்செய்த தீவினைகளைத் தாம் கழுவுவார்போலே நிரயபாலர்பலரும் பரியதடிகளையெடுத்து வலியநோயைக் கொடுக்கும் கோபமெழுந்து அவர்களுடம்பிற் கழிவதொன் துமில்கையாம்படி கூடநருக்கியிட்டுச் சிலரைக் காரகலிலேபொரிப்பர் ; சிலரைக் கண்ணிலே

சுரிகையைநடுவர்; சிலரை நெஞ்சிலே தறிகளைப் புடைத்துப் பின்னர் பனை போலப் பிளப்பென்றனென்க.

பல்லுயிர்களும் தாம்செய்த வினையைத் தாமேதகரினும் அதனை முயன்று தகர்வித்துக்கழிப்பாராதலின், 'கழுநர்போல' என்றார்; இஃது ஒப்பில்போலி. ()

2772. நாப்புடைபெயர்த்தலாற்றார்நயந்துநீர்வேட்டுநோக்கிப்
பூப்புடையணிந்தபொய்கைபுக்குநீருண்ண லுற்றார்

கூப்பிடுகுரலாய்நிற்பார்குறைப்பனைக்குழாங்கனொத்தே.

(இ - ள்.) அங்கனம் தவண்பயண நுகருங்கால் தண்ணாடெவடா நாவை வரட்சியால் அசைத்தலாற்றாய்ப் பூவணிந்த பொய்கைகளை நயந்து நோக்கிப் புக்கு அதில் தண்ணீரையுண்ணத்தொடங்கினால் அது சீயாலுண்டான குழம்பாகையினாலே தாம் வருத்தமுற்றாராய் அப்பொழுது அழத்தொடங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குரலாராய்த் தலைபோன பனைத்திரினை ஒத்துநிற்பென்றனென்க.

'அணிந்து' என்று பாடமாயின், தோன்றுமென ஒருவினைவருவிக்க. ()

2773. நறுமலர்த்தாமநான்றுநானநீர்பிலிற்றும்பந்தர்க்
குறுகலுங்குடனெய்பெய்தகொந்தழல்போன்றுபொங்கிப்
பறையலகையவெண்பற்பசங்கழற்குண்டிபைங்க
ஊறுதுயர்நரகர்தம்மையுருகச்சுட்டிடுங்களன்றே.

பறையலகு, இக்காலத்துப் பலகறையெனமருவிற்று.

(இ - ள்.) பலகறையையொத்த பெரிய பல்லினையும், பசங்கழல்போலும் கண்ணினையுமுடைய நரகர் நீர்வேட்டுப் பந்தரைக் குறுகின அளவிலே அப்பந்தர் குடனெய்சொரிந்த நெருப்புப்போலப்பொங்கி அவரை உருகச்சுட்டிடு மென்றனென்க.

கள், அசை.

(களடு)

2774. வெந்துருக்குற்றசெம்பின்விதவையுளமுத்தியிட்டு

சந்தெழுந்தரைத்தும்போகச்சண்ணமாதுணுக்கியிட்டு

மந்தரத்தினையதுன்பம்வைகலுமுழப்பமாதோ.

(இ - ள்.) வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலான குழம்பிலே நிரயபாலரால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமான ஊசலிலேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேஇட்டு 1 நீரெழுந்துபோக அரைக்கப்பட்டும், சுண்ணமாக துணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலைபோற்பெரிய துன்பத்திலே நாடோறும் வருந்துவரென்றனென்க.

குழம்பு.

(களசு)

2775. உழும்பகட்டெருதுபோலவுரனறுதாளராகிக்
கொழுங்கனியளந்துள்வீழ்ந்துங்கொழும்புகைமடுக்கப்பட்டு
மழுந்துமிந்நரகத்தன் னுட்செல்பவர்தார்தொலென்னி
னெழுந்துவண்டியிரும்பைந்தாரிறைவரீகேண்மோவென்றான்.

பகடு - பெருமை.

(இ - ள்.) இறைவனே! யான் கூறியவாறேயன்றிப் பலரும் தாம்செய்த
தீவினையாலே சென்று அழந்தும் இந்நரகத்துள்ளே எருதுபோல வலியற்ற
காலராய் அழகிய செறிந்த சேற்றுள்ளேவிழுந்தும் ஆண்டுநின்றும் எழுதற்குப்
புகைமடுக்கப்பட்டும் செல்வர்; அங்கனம் சேற்குரியார் யாரென்று கேட்
டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

“ தன்னினரழுந்துநரகம் ” என்ப.

(களஎ)

2776. கொல்வதேகன் நின்னரூர்கொடியவர்கடியநீரா
நில்லையேயிம்மையல்லா லும்மையுமுயிருமென்பா
ரல்லதுந்தவமுயில்லைதானமுமிழவென்பாருஞ்

1௮௩௧

(இ - ள்.) கொலைத்தொழிலிலே அடிப்பட்டு நின்றாரும், நெஞ்சுகொடி
யாரும், கடிய தொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மறுமையுமில்லை;
உயிர்க்கிழவனென்று ஒருவனுயில்லையென்பாரும், நல்லினையும் தீவினையுமில்
லையென்பாரும், செய்த தானமும் பயன்தாராதென்பாரும் தீவினையாகிய
தேரையேயி அந்நரகத்தன்னுட்செல்வரென்றானென்க.

தவமும் தவமல்லதுமென்க.

(களஅ)

கக.—விலங்குகதித்துன்பம்.

வேறு.

2777. எரிநீரவேநரகமந்நரகத்துன்பத்
தொருநீரவேவிலங்குதா முடையதுன்பம்
பெருநீரவாட்டடங்கட்பெண்ணணங்குபூந்தா
ரருநீரவேந்தடர்த்தவச்சணங்குவேலோய்.

(இ - ள்.) பெரிய நீரவாகிய கண்ணையுடையபெண்களை வருத்தும் தாரி
னையும், அடர்த்தற்கரிய தன்மையவாகிய வேந்துகையடர்த்த வலியினையும்,
வருத்தத்தினைச்செய்யும் வேலினையுமுடைய அரசனே! நரகம் எககாலமும்
எரியினது தன்மையவே; அந்நரகத்திலே பல்லுயிருமுறந் துன்பத்தோடு
ஒருதன்மையவே விலங்குசாதியுடைய துன்பமுமென்றானென்க. (களக)

2778. கழைபொதிர்ப்பத்தேன்சொரிந்துகாய்த்தினைகளார்த்து
மழைதவமுங்குன்றில்வயமா முழங்க

(பி - ம்.)—1 ‘

வுழையளியதாமுறா உந்துன்பங்கணின்மேல்

(இ - ள்.) இறாலிலே மூங்கில்பொதிப்பது அது தேனைச்சொரிந்த தினை கனையார்த்துங் குன்றிலே புலிமுழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுநர் துன்பங்கள் நின்னிடத்து விருப்பஞ்செய்யாத வேந்துகளுநர் தன்படுமகா ணென்றனென்க. (க௮௦)

2779. நிணம்பிலிற்றும்வாயர்நெருப்பிமைக்குங்கண்ணர்
குணனஞ்சர் கூற்றனையகோணம்மடுப்பக்
கணமஞ்ஞையஞ்சிக்கழுத்தொளிப்பகண்டாய்
மணமல்குபூந்தார்மழைதழீஇயகையாய்.

(இ - ள்.) தாரினையுடைய மழைபோன்ற கையாய் ! வாயராய் இமைக் குங்கண்ணராய்த் தம் குணத்தால் நஞ்சின்மன்மையையுடையார், கூற் றனைய கொலைத்தொழிலையுடைய நாயைச்செலுத்த, அதற்கு அஞ்சித் தம் கழுத்தைச் சிறகிலே மறைப்பன மயில்கள்காணென்றனென்க. (க௮௧)

2780. மண்ணாமஞ்சளரிஞ்சிமலர்கூட்டிக்
கண்ணார்மறியறுத்துக்கையாலுதிரந்து
யுண்ணீரேதேவீருவந்தென்பதிவ்வுலக
நண்ணர்க்கடந்தோய்நமனுலகினுன்மடங்கே.

(இ - ள்.) நண்ணர்க்கடந்தோய் ! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சளரிஞ்சி மண்ணுதல் முடிகையினாலே பின்னர் மலரைச்சூட்டி அதனையறுத்துக் கை யாலே உதிரத்தைத் தூவி, தேவீர் ! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்ற கொ டுமை, நரகத்திலும் நான்மடங்கு கொடியதென்றனென்க. (க௮௨)

2781. மங்கைமனுவனையமென்குன்மடவுடும்பு
செங்கண்வரிவரால்செந்நீரிளவானை
வெங்கருணைபுல்லுதற்குவேறுவேறுக்குறைப்ப
வங்காந்தழுகின்றதார்கண்ணேநோக்குமே.

மனா - அக்கு ; இனி, 'மனவு' என்னும் செய்யுட்சொல் விகாரமாயிற் றென்றுமாம்.

(இ - ள்.) உடும்பு வரால் வானையென்கின்றவற்றைப் பொரிக்கறியாகச் சமைத்தற்கு வேறுவேறுகஅறுப்ப, அவை உயிர்போவதற்கு வாயங்காந்தழுகின்ற தீவினையாரிடத்தேசெல்லுமென்றனென்க.

அழுதல் - பழையதன்மைகெட்டு வருந்துதல் ; அஃது அசைவென்று மெய்ப்பாடாம். யார்கண்ணேநோக்குமென்றது, செய்தவர்கண்ணையன்றி ஏவினார்கண்ணும் உடம்பட்டார்கண்ணுஞ் செல்லுமென்றவாறு. (க௮௩)

2782. கடலரணமாகாதுகாடரணமாகா
குடலரணமாகாதுகுன்றரணமாகா

வடுதுயரமூர்ந்தலைப்பவாங்கரணங்காணப்
படுதுயரத்தாலேபதைத்தளியவேமே.

‘ஆங்கு’ என்றது, தாம் செல்கின்ற விலங்குகள்தியை. ‘அரணம்’ என்றது, அதற்குக் காவலாகிய நல்வினையை. காண அளியவென்க.

(இ - ள்.) தாம் செல்கின்ற கதிக்குக் காவலாகிய நல்வினை முன்செய்யாதவிலங்குகள், தம்மை அடுகின்ற தீவினை சென்று அலைக்கையினாலே கடல் அரணமாகாமற் காடுகள் அரணமாகாமற் குடல் அரணமாகாமற்குன்றுகள் அரணமாகாமல் மேன்மேலுண்டாந்துயரத்தாலே பதைத்து வேமென்றனென்க.

குடலிற்கிடந்தவையும் நோயான்வருந்திவிடுமென்றான். ‘ஆகா’ என்ற பன்மையை ஆகாவாயெனவிரித்து அகாமலெனவகாக்க. (கஅச)

2783. முழுப்பதகர்தாரெந்துமுட்டாற்றிற்குத்தி
யுழப்பெருதுபொன்றப்புடைத்துழுதுவிட்டாற்
கழித்துண்ணுங்காக்கைகடிவோருமின்றிப்
புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கலாபொன்றும்.

அறிவுதுழைதற்குவழியிலராய், தீவினைசெய்யலாகாதென்பார்க்குப் பதக்கன்றுவார் முழுப்பதகர் ; பதிதர், விகாரமுமாம்; பாதகர், பதகரென விகாரமுமாம்.

(இ-ள்.) பதகர் உழுதற்றெழிலையுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்படி அடித்து அதற்குப் போகாமையின் தாற்றுக்கோலாலேகுத்தித் தமதுமுயற்சியாலேதூர்த்த உழுது கைவிட்டால் என்பைக்கழித்துத் தசையையுண்ணுங்காக்கையை ஓட்டுவாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத் துன்பம்பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றனென்க. (கஅரு)

2784. நிரம்பாதநீர்யாற்றிடுமணலுளாழ்ந்து
பெரும்பாரவாடவர்போற்பெய்ப்பண்டந்தாங்கி
மருங்கொற்றிமூக்கூன்றித்தாடவழ்ந்துவாங்கி
யுரங்கெட்டுறுப்பழுகிப்புல்லுண்ணுபொன்றும்.

(இ - ள்.) சிறிதாகிய நீரையுடைய யாற்றில் இடுமணலுள்ளே சகடமழுந்துதலாலே, அதிற்பெய்த பண்டத்தைப் பெரும்பாரத்தைச்சுமந்தஆடவர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாமுந்தாங்கித் தமக்குப்போகலாநிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கைநிலத்தேணன்றி அடிமுழந்தாளிட்டு இழுத்துத் தம்வலியெல்லாங்கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களழுகிப் புல்லுண்ணுவாய்ச்சாமென்றனென்க. (கஅசு)

2785. போழ்மதிபோற்கூறிரும்பிற்பூதுதல்கள்போழ்ந்திடவுந்
நாட்கொடுப்பிடுங்கார்

வீழ்ப்புகள்சிந்தித்தும்வெந்நோய்தம்முன்சுடவெந்
தாழ்த்தகந்திளகயானையலம்வருமே.

(இ - ள்.) யானைகள், மதியைவகிர்ந்ததுபோலும் தோட்டியாலே மத்த
கத்தைப் பிளக்கப்பட்டும் பரிக்கோலாம் குத்துண்டும் அவைபொறாமல்
அதிர்த்தும் காமநோய்சுட வெந்து புகளைநினைத்தும் ஆழநாட்டின கந்திள
கச் சமலுமென்றனென்க. (கஅ௭)

2786. எரிவனைப்பவெம்புகையுண்டின்னுயிர்விட்டேகு
மரிவனைப்பக்குஞ்சரமுமாவிபோனீராம்
வரிவனைக்கும்வெண்மயிர்க்குமுத்திற்குமாந்தர்
திருவனைத்தமார்பசெகுத்திடுவர்தேங்கார்.

(இ - ள்.) திருவைத்தடித்தமார்பனே ! சிலவிலங்குகள், நெருப்புவினைப்
பப் புகையையுண்டையினாலே உயிர்விட்டுப்போம் ; குஞ்சரங்களும் சிங்கம்
வனைப்ப உயிர்விட்டுப்போம் ; அவையையுமன்றி மாந்தர் நீரிலேபிறக்குஞ்
சங்கை வரிவனைக்கும், இப்பியை ஆலிபோலுமுத்திற்கும் கவரிமாவை மயிர்க்
குந் தேங்காராய்க் கொல்வர்காணென்றனென்க. (கஅ௮)

2787. வேள்விவாய்க்கண்படுத்துமவெவ்வினைசெயாடவர்கை
வாளின்வாய்க்கண்படுத்துமவாரணத்தினீருரிபோற்
கோளியிழப்புநீள்வலைவாய்க்கண்படுத்துமின்னணமே
நாளுலப்பித்திட்டார்நமரலாதாரெல்லாம்.

(இ-ள்.) உணர்வின்மாக்கள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்றுபோர்த்த
யானையின்பசுந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கேடாயினும்போல, கொடியமாக்கள்
நமக்கு நன்மையைத்தருமென்று விலங்குகளை விரும்பிடுதற்கு வாளின்வா
யாற் கொன்றும் வேள்விவிடத்தேகொன்றும் வலையிடத்தேகொன்றும் இப்
படியே தமதுவாழ்நாளைத் தேய்ப்பித்துவிட்டார் ; நம்முடைய தமரல்லாதா
ரெல்லாருமென்றனென்க.

யானையின்பசுந்தோல் பிறருடம்பிற்பட்டாற் கொல்லுமென்றுணர்ஈ.
“கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நான்மேற், செல்லா துயி
ருண்ணுங் கூற்று” (குறள். ௩௨௬) என்றார்பிறரும். இனி, அவற்றின் வாழ்
நாளுமென்ப. இனி, வாரணத்துரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலையென்
றுமாம். இமிழ்ப்பு - கட்டு. கோள்வலை. (கஅ௯)

2788. கொல்வாருங்குட்டுச்செறிப்பாருமாடவர்க
எல்லாருளாய்வேட்டமாடாதமாத்திரையே
யல்லாதபைங்குளியும்பூவையுமாதியா

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். முற்கூறிய ஆடவரேயன்றி மக
ளிருமென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - நம் சமயமல்லாத.

(இ - ள்.) அல்லாதமகளிரும், கருணைபுல்லுதற்குக் கொல்வாருங் கிளியும் பூவையுமுதலாக ஒழிந்தவுயிர்களையெல்லாம் தத்தன் கிளையைப்பிரித்துக் கூட்டுள் அடைப்பாருமாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுதுநோயைச் செய்வார்; ஆதலால், அவரும் புறம்போந்து நாய்வேட்டமாடாத மாத்திரையாயிருப்பார்களென்றனென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமேசெய்வரென்றான்.

(கக0)

2789. மல்லன்மலையினையமாதவரைவைதுரைக்கும்
பல்லவரேயன்றிப்பகுத்துணுப்பாவினரு
மல்குல்விலைபகருமாய்தொடியராதியார்
வில்பொருதோண்மன்னாவின்காய்ப்பிறப்பவே.

(இ - ள்.) லில்பொருத தோனையுடைய அரசனே! மலைபோலசையாத மாதவத்தோரைப் பழித்துரைக்கும்பலரும், பகுத்துண்ணாதாரும், டரத்தை யர் முதலாயினுரெல்லாரும்விலங்காய்ப் பிறப்பார்களென்றனென்க. (ககக)

கஉ.—மக்கட்கதித்துன்பம்.

2790. தம்மைநிழலோக்கித்தாங்கார்மகிழ்தாங்கிச்
செம்மைமலர்மார்பமட்டித்தினையார்தோள்
கொம்மைக்குழுகாடுங்கோலவரைமார்பர்
வெம்மைமிகுதுன்பம்வேந்தேசிலகேளாய்.

வரைமார்பர், இகழ்ச்சி.

(இ-ள்.) வேந்தே! தம்மாற்பிலே பூசப்படுவனவற்றைப்பூசித் தம்மைக் கண்ணாடியிலேபார்த்துத் தம்மழகைத் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சிசெறிந்து பெரிய இளமைச்செவ்வியாலே இனையார்தோளைக்கூடும் வரைமார்பரது துன்பத்திலே சிலவற்றைக் கேட்பாயாகவென்றனென்க. (ககஉ)

2791. ஈருட்டடிமுடி யீண்டு¹மலப்பண்டப்
போர்வைபுழுமொய்ப்பப்பொல்லாக்குடர்குடிச்
சார்தற்கரிதாகித்தானின்றறாவள்ள
வீர்வாய்ச்சரம்போந்தார்தம்மைநினையாரோ.

தமக்கடைத்த காலங்கள்தோறும் உறுப்புக்கள் திரள்கின்ற மலமாகிய தம்முடம்பைப் போர்த்த போர்வையைப் புழுமொய்ப்ப. நீராற்றாய்மை செய்யாக்காற் சேர்த்தகரிதாகிப் பொல்லாதானசரம்; நீர்தானின்றறாதசரம்; அள்ளலை இடத்தேயுடையசரம்.

(இ-ள்.) தாம் வயிற்றுளிருக்கின்றகாலத்து அவ்விடத்தில் புழுத் தாயினுடைய ஈருளாகிய தடியைமுடித் தமது போர்வையையும் மொய்யாசிற்கத் தாம் குடரைச் சூடியிருந்து புறம்போதுங்காலத்து அருவழியைப் போந்த மக்கள் தம் தாய்மையை நினையார்களோ? நினையாமையினின்றே தம்மை வியக்கின்றொன்றென்க.

ஓகாரம், எதிர்மறை. இனி, மல; ந்த புழு, தழையறு
மூடித் தம்மையும் மொய்ப்பவென்பாருமுள். (கக௩)

2792. அஞ்சொன்மடவார்தமார்வக்களிபொங்க
நெஞ்சத்தயிலேற்றுநீள்வெங்கழுநூர்ந்துங்
குஞ்சிக்களியானைக்கோட்டாஹழப்பட்டுந்
துஞ்சிற்றுலகந்தோதுன்பக்கடலுள்ளே.

குஞ்சி - மத்தகத்தின்மயிர்.

(இ - ள்.) உலகத்துமாக்கள், மகளிரிடத்து அவாவாற்பிறந்த மயக்க
மிகுதலின், அவரைப்பெறுதற்கு நெஞ்சிலே வேலையேற்றும், அவர்க்குப்
பொருள்கொடுத்தற்குக் களவுகண்டு கழுவேறியும், அவரைக் களவு கண்டு
யானைக்கிடப்படும் துன்பக்கடலிலே அழந்தினார்; அந்தோ! இத்துன்பத்
தை நீ நோக்காநின்றாயே யென்றானென்க. (கக௪)

2793. பண்ணார்களிறேபோற்பாயோங்குயர்நாவாய்
கண்ணார்கடன்மண்டிக்காற்றிற்கவிழுங்கான்
மண்ணார்மணிப்பூனேய்மக்களுந்துன்ப
நண்ணாநாகத்தினுன்காமடியன்றே.

(இ-ள்.) பூனேய்! சமைத்த களிநுபோலப் பாய்விடுத்த நாவாய் கடலி
லே ஓடிச் காற்றாற் கவிழும்போது மக்கள்படுந்துன்பம் சென்றுசேர்தற்
கரிய நாகத்துன்பத்திலும் நான்மடங்குகாணென்றானென்க.

அந்நாகம் - * நிகோதம்.

(கக௫)

2794.(க) செந்தீப்புகையுண்டுஞ்சேற்றுணிலைநின்று
மந்தோவெனமாற்றாறாற்றப்புடையுண்டுந்
1தந்தீகெனமுன்கைவீக்கத்தளர்வுற்று
நொந்தார்குடிச்செல்வர்கோன்மைநுகம்பூண்டார்.

2795.(உ) கண்குன்றிடப்பட்டுந்கால்கைகளைந்தாங்கே
யண்பல்விறக்கையாலாற்றத்தகர்பெற்று
துண்சாந்தரைப்பார்போனோவமுழங்கையாற்
புண்செய்திடப்படும்புன்கணுழப்பவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) தந்தீகென்பது, வினைத்திரிசொல். நொந்தார் - பகைவர்.

(இ-ள்.) நன்பகைவர்காட்டிற் குடியிருக்கும் மக்களாகிய செல்வர், நீ
தேடியபொருளை அரசனுக்குத் தருவாயாகவெனச்சொல்லி முன்கையைவீக்க
அத்துன்பத்திற்குத் தளர்ந்து அதனைப் பொறுக்கின்ற துகத்தை முன்னர்ப்
பூண்டவர், பின்னர் அங்கே சேற்றிலே சிற்றலைச்செய்தும், மாற்றாற் புடை

* நிகோதம்—இரத்தினப்பிரபைமுதலிய நாகமேழினுக்கும் கீழுள்ளது,

(பி - ம்.)—1 'தந்தீயென' 2 'கால்கள்குறைத்தாங்கே'

யுண்டும், கையால் அன்பல்லிதத் தகர்பெற்றும், சாந்தரைப்பார்போல முழங்கையாற் புண்செய்யப்பட்டும்; கால் கை களைந்து கண் சூன்றிடப்பட்டும், புகையுண்டும் துன்பத்தே அழுந்துவர்காணென்றனென்க.

செல்வர்பூண்டாரென்க. தந்திகென ஒருமையாற்சுறிற்று, அவரைத் த்தனியே தண்டித்தலின். (கக௬ - ஏ)

2796. மாலைக்குடைமன்னர்வையமகற்றுவான்
காலைக்கதி துன்பங்காவல்பெருந்துன்பந்
கோலையெனென் னாரீகாள்செர்விலாராபின்
வேலைக்கடலேபோற்றுன்பம்வினையுமே.

(இ - ள்.) மன்னர்க்கு வையத்தை அகற்றுதற்குப் போதற்குரிய காலை யிலே போகின்றபோக்குத் துன்பம்; அதனையகற்றிப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தல் துன்பம்; அவையேயன்றி அவர்தாம் மகளிர்நோனைச் சேராராயின், அவர்க்குக் கரையையுடைய கடல்போல் துன்பம்பெருகுமென்றனென்க. (1)

2797. ஊன்சேருடம்பென்னுமோங்கன்மாச்சோலை
தான்சேர்பிணியென்னுஞ்செந்தீக்கொடிதங்கிக்
கான்சேர்கவினென்னுங்காமர்மலர்வாடத்
தேன்சேர்மலர்மார்பதீத்திட்டிறக்குமே.

(இ - ள்.) மார்பனே ! உடம்பென்னுஞ் சோலையிலேசேர்ந்த பிணியென்னுந் தியொழுங்கு அதனை விட்டுப்போகாமற்றங்கிக் கவினென்னும் கான்சேர் மலர் வாடும்படி அச்சோலையைச் சுட்டுத் தான் போமென்றனென்க. (கக௭)

2798. கொட்டுப்பிடிபோலுங்கூனுங்குறளாமை
விட்டுநடப்பனபோற்சிந்தும்வினாந்துசீ
யட்டுமுயவுநோயல்லாப்பிறநோயும்
பட்டாருறுதுன்பம்பன்னிச்சொல்லாமோ.

(இ - ள்.) கொட்டுப்பிடிபோலுங்கூனரும், குறளரும், ஆமை கைவீசி நடக்குமாறுபோலுஞ்சிந்தரும், சீ வினைந்து வடியும் வருந்துநோயையும் பிற நோயையுமுற்றவர்களும் படுந்துன்பம் நம்மால் ஆராய்ந்துகூற முடியாதகாணென்றனென்க. (200)

வேறு.

2799. வேட்டனபெறாமைதுன்பம்விழைநரைப்பிரிததுன்ப
மோட்டெழிலிளமைநீங்கமூப்புவந்தடைததுன்ப
மேட்டெழுத்தறிதலின்றியெள்ளற்பாடுள்ளிட் டெல்லாஞ்
சூட்டணிந்திலங்கும்வேலோய்துன்பமேமாந்தர்க்கென்றான்.

(இ - ள்.) மாலையணிந்து இலங்கும் வேலோய்! மக்கட்கு வேட்டபொருள்களைப் பெறாமை துன்பம்; விரும்பினாரைப் பிரிதல் துன்பம்; மூப்புவந்த சேர்தல் துன்பம்; இவையேயன்றி ஏட்டிலெழுத்தை அறிதலின்றி இகழ்தல் முதலாக மற்றுள்ள இகழ்ச்சிக்கொள்ளாம் துன்பமேயாயிருக்குங்காணென்றனென்க. (201)

கா. — தே வ க தி த் து ன் ப ம்.

2800. திருவிற்போற்குலாயதேந்தார்த்தேவர்த்தன்மைசெப்பிற்
கருவத்துச்சென்றுதோன்றார்கானிலந்தோய்தல்செல்லா
ருருவமேவெழுதலாகாவொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி
பருதியினியன்றதொக்கும்பன்மலர்க்கண்ணிவாடா.

(இ-ள்.) இனித்தேவருடைய குணத்தைக்கூறின், அவர் கருவிற்சென்று
பிறவார்; கால் நிலந் தீண்டுதல்செல்லார்; அவருருவத்தைக்கூறின், எழுத
லாகா; அவர்நிறம் பருதியினியன்றதொக்கும்; அவர்க்குக் கண்ணிவாடா
என்றானென்க. (உ௦௨)

2801. அங்கையுமடியுநோக்கிற்றாமரையலர்ந்ததொக்கும்
பங்கயமனையசெங்கண்பகுவொளிப்பவமுஞ்செவ்வாய்
செங்கதிர்முறுவன்முத்தின்மெளரிநகைதிகழுஞ்செய்யான்
வெங்கடைமழைக்கேணுக்கிவெய்துறத்திரண்டவன்றே.

(இ - ள்.) அவர்தேவியர்க்குக் கையும், அடியும் தாமரையலர்ந்த செவ்
வியையொக்கும்; கண் கமலத்தையொக்கும்; வாய் செங்கதிராகிய பேரொ
ளியையுடைய பவழத்தையொக்கும்; திகழுமுறுவல் முத்தினொளியையொக்
கும்; இவையெயன்றி அவர்க்குத் திருமகள் இவாமுகப்பெற்றிலேனென்று
தானோக்கி வருந்தும்படி ஒழிந்த அவயவஅழகும் வந்துதிரண்டனவென்று
னென்க. (உ௦௩)

2802. தானெடுங்குவளைக்கண்ணித்தளையவிழ்கோதைமாலே
வாண்முடிவைவரவில்லும்வார்குழைசுடருமார்பிற்
பூணிடைநிலவுமேனிமின்னொடுபொலிந்ததேவ
ருணுடையமீர்தம்வேட்டாலுண்பதுமனத்தினுலே.

(இ - ள்.) குவளைக்கண்ணியினையும், மார்பிற்கோதையினையும், நெற்றி
மாலையினையும், வாண்முடிவிலுண்டாகிய வைரவில்லினையும், சுடரும் குழை
யினையும், மார்பிற்பூணிடைத்தில் நிலவினையும், மின்னொடுபொலிந்த நிறத்தினையு
முடைய அத்தேவர் உண்டற்றொழிலையுடைய அமிர்தத்தை உண்டற்கு விரு
ம்பினால் மனத்தாலேயுண்பது; கையினாலுமுண்ணுர்காணென்றானென்க. ()

2803. சிதாரியொழுகியோடிச்செவியுறப்போழ்ந்துநீண்ட
மதாரிமழைக்கணம்பாவாங்குவிற்புருவமாகத்
துதைமணிக்கலாபமின்னத்தொன்மலர்க்காமனம்பு
புதைமலர்மார்பத்தெய்யப்பூவணமயங்கிவீழ்வார்.

சிதாரி - சிதரினசெவ்வரி. மதாரி - கதிர்த்த அழகு. ஓடிப்போழ்ந்து
நீண்ட கண்.

(இ-ள்.) காமன் தொன்மலரம்பு முன்னர்ப்புதைந்த தேவருடைய மலர்ந்த மார்பிலே, தேவியர் புருவம் வாங்குவில்லாகக் கண் அம்பாக எய்ய மயங்கிக் கலாபமின்ன அணையிலே வீழ்வார்காணென்றானென்க.

கலாப

புணர்ச்

(உ௦௫)

2804.(க)பூத்ததைகொம்புபோன்றுபொன்னிழைசுடருமேனி

யேத்தருங்கொடியனரையிருநடுவாகப்புல்லிக்

காய்த்தியிட்டிள்ளம்வெம்பிக்கடைந்திடுகின்றகாம

நீத்துநீர்க்கடலைநீந்தும்புணையெனவிடுத்தல்செல்லார்.

2805.(உ)பொங்கல்வெம்புமூலைகளென்னுப்போதொடுபொருதுபூந்தா

ரங்கலந்தொடையன்மாலேகிழிந்தழகழியவைகிக்

கொங்கலர்கோதைநல்லார்குரைகடலமிர்தமாகத்

தங்கலர்பருகியாரார்தாழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லார்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏத்தருங்கொடி - வேள் அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி. இருநடுவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு.

(உ) பொங்கல் - பெருமை. அழகிய கலத்தினையும் தொடையன்மாலையினையுடைய முலை. தங்கலர் - அமையார்.

(இ-ள்.) கொம்பையொத்து இழைசுடரும் மேனியையுடைய கொடியன் னரைப்புல்லி அவருடைய முலைகளென்னும் தாமரைமுகைகளோடே தமது தார்பொருதுதோற்று அழகழிய வைகி அதனலுமமையாராய் அவரை அமிர்த மாகப்பருகி அதனலுமாராராய் விருப்பமிகுதியாற்கண்ணிமையாமல்தாழ்ந்து உள்ளம்வெம்பிக் காய்த்தியிட்டிக் கடைந்திடுகின்ற காமக்கடலைநீந்துத்தெப் பம் இவர்களேயென்றுகருதி அவர்களைக் கைவிடார்காணென்றானென்க. ()

2806.(க)கருவியின்னிசைகளார்ப்பக்கற்பகமரத்தினீழற்

பொருகயலனையகண்ணும்புருவமுமாவஞ்செய்ய

வரவமேகலைகளம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பத்

டாடல்க

வா

ரா.

2807.(உ)பனிமுகின்முனைத்தநான்குபசங்கதிர்த்திங்கொளப்பக்

குனிமருப்புழுதுமேகங்குஞ்சாங்குனிந்துகுத்த

வினிதினினிலங்குபொற்றேரேடேற்றுமின்குழைகள்பொங்கத்

துனிவிலர்களிறேரோடாடித்தொழுதக்கழிப்பர்வேந்தே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) அவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க.

(உ) பனிமுகில் - பனிமாசு. வெண்மேகத்தேழுனைத்த நான் குயிறை யையொப்பவென்றார், வெள்ளையானை நான்கோட்டதாதலன், ஏற்று - போரேற்று. தொழுதக - விரும்ப.

(இ - ள்.) வேந்தே! அங்கன நுகர்ந்தவர், கற்பகமரத்தின் நீழலிலேயிருந்த நால்வகைக்கருவிகளுடனே இனிய இசைகளாராநிற்கத் திருவனருடைய மேகலைமுதலியன ஆராரிந்த அவர்கண்ணும் புருவமும் அரவஞ்செய்யாரிற் கக் கூத்தைக்கண்டும் செல்வத்துடனே ஒழிந்த வினையாட்டுக்களை வினையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்சரம் மேகத்தோடே போர்தொடங்கிக்குனிந்து திங்களொப்பவனைந்த மருப்பாலும் குத்தும்படி தமது தோடும் குழையும் பொங்க அதனை மேற்கொண்டு துனிவிலராய் அக்களிற்றோடே வினையாடிப் பொழுது போக்குவர்காணென்றனென்க. (உ௦௮ - சு)

2808. கழகைவாளாரமின்னக்கற்பகக்காவுகண்டிந்
தொடிகவினருதமென்றோட்டேனியர்குழுவாம
னடிகையிற்றொழுதுபூத்தாயஞ்சலிசெய்துவீடே
முடிகவிப்பிறவிவேண்டேமுனைவவென்றிரப்பவன்றே.

கழகை - தோள்வளை.

(இ - ள்.) அவர், போகநுகர்வதற்கு வேண்டுமனதருகின்ற கற்பகக் காவைக் கண்டுவைத்தும் இதுநிலையாதென்று உட்கொண்டு தேவியர்குழத் தோள்வளையும் ஆரமுமின்னச் சென்று வாமனடியைத்தொழுது பூவைத்தாவி வணங்கி, முனைவனே ! இப்பிறவியைவிரும்பேம் ; வீடே எமக்கு முடிவதாகவென்று இரப்பர்காணென்றனென்க. (உ௦௯)

2809. மலங்குவித்தாவிவாட்டிவாய்நிறையமிர்தம்பெய்த
விலங்குபொற்கலசமன்னவெரிமணிமுலைகள்பாயக்
கலந்தனர்சென்றபின்னாட்கதிர்கழன்றிருந்தவெய்யோன்
புலம்புபோற்புலம்பித்தேவர்பொற்புகுத்திருப்பவன்றே.

பற்று, ஆர்வம், செற்றமுதலிய மலங்களைத்திரட்டித் தமக்குள்ள ஆயுளை அவமேபோக்கி.

(இ - ள்.) தேவர், வாய்நிறைய அமிர்தம்பெய்த கலசமன்ன முலைகள்பாயக் கலந்தனராய் ஆவியைவாட்டிச் சென்றபின்னாலே கதிர்போன ஞாயிற்றின்புலம்புபோற் புலம்பிப் பொலிவைப்போக்கி இருப்பவரென்றனென்க.

முலைகள் தேவரை மயங்கப்பண்ணி ஆவியைவாட்டிப் பாயவென்றுமாம்.

2810. எல்லெழைவந்துநார்களுளவெனவிமைக்குங்கண்ணு
நல்லெழின்மாலேவாடுநஞ்சடையமிர்துண்டாரிற்
பல்பகற்றுய்த்தவன்பம்பழுதெனக்கவல்பகண்டாய்
பிங்கித்தேனொழுகும்பைந்தார்ப்பெருநிலவேந்தர்வேந்தே.

(இ - ள்.) வேந்தே ! அத்தேவர்கட்கு உயிர்போகப் பதினைந்துநாள் களுளவெனக் கண்ணுமிமைக்கும் ; மாலேவாரும் ; அவர்தாம் நஞ்சையுள்ளே

யுடைய அயிர்த்தபுண்டாரப்போலே அங்ஙனம் பலநாளுநுகர்ந்தஇன்பத்
தைப்பயனின்றிக் காலம்போக்கினோமேயென்று பின் வருந்துவர்காணென்
ருனென்க. (உகஉ)

2811. தேவரோதாமுமாகித்தேவராற்றொழிக்கப்பட்டு

மேவல்செய்திறைஞ்சிக்கேட்டுமணிகமாப்பணிகள்செய்து

நோவதுபெரி துந்துன்பனோயினுட்பிறத்தறுன்பம்

யாவதுந்துன்பமன்னுயாக்கைகொண்டவர்கட்கென்றான்.

(இ - ள்.) மன்னு ! தாமும் தேவரோயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராற்
கோபிக்கப்பட்டும், அவரையிறைஞ்சி அவரேவல்கேட்டும், அவ்வேலைச்செ
ய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரியபணிகளைச்செய்தும்
நோவது மிக்க துன்பம் ; அதனைவிட்டு மண்ணிடைவந்து மக்களாயும் விலங்
களாயும் பிறத்தலுந்துன்பம் ; ஆதலால், யாதோரியாக்கையை யெடுத்தவர்கட்கு
அவ்வியாக்கைகளெல்லாம் துன்பத்தையே செய்யுங்காணென்ருனென்க.

அணிதிரிந்து அணிகமாயிற்று. பணிகள்செய்வார் - மயன்முதலியோர் ;
“நாவலொப் பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை” (முருகு. கஅ) என்றாற்பிற
ரும். என்றானென்பதனை முன்னர்க்குறியவற்றிற்கும் கூட்டுக. இனி, ஊர்தி
களாகிப் பணிகள்செய்துமென்பாருமுளர் ; வாகனதேவதைகளாகியென்ப
தாம் ; அணிகம் - ஊர்தி. (உகங)

கசு.—நற்காட்சி.

வேறு.

2812. கொங்குவிம்முகுளிர் பிண்டிக்குழவிஞாயிற்றெழிலேய்ப்பச்

சிங்கஞ்சுமந்தமணியிணைமேற்றேறவரேத்திச்சிறப்பயர

னெங்குமுலகமிருணீங்கவிருந்தவெந்தைபெருமானார்

தங்குசெந்தாமரையடியென்றலையவேயென்றலையவே.

(இ - ள்.) பிண்டியிங்கிழை அணைமேலே தேவர்கிறப்புச்செய்ய ஞாயிற்
றெழிலேய்ப்ப உலகமெங்குமிருணீங்கஇருந்த எந்தையாகிய பெருமானாரு
டைய தாமரைமேற்றங்கிண அடி என்றலையிடத்தவே, என்றலையிடத்தவே
என்றானென்க.

இருள் - பிறதெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருதுதல்

2813. இலங்குசெம்பொனையின்மூன்றுமெரிபொன்முத்தக்குடை

மூன்றும், வலங்கொண்டலர் தூஉயடியேத்தும்வையமூன்றும் படை

மூன்றுங், கலங்காதுயர்ந்தவதிசயங்கண்மூன்றுங்காமா தூன்மூன்று,

நலங்கொடம்பாற்குணக்கடலுமுடையார்நம்மையுடையாரீர்.

எயின்மூன்றாவன : உதயதாம், பித்திரதாம், கல்யாணதாம். குடைமூன்
றாவன : சந்திராதித்தியம், நித்தியவினோதம், சகலபாசனம். உலகமூன்று
வன : நாகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கலோகம். படைமூன்றாவன :

* “அந்தரம்வினங்குவெங்குமணிகமூர்ந்தமரர்நீண்ட” கீவக. 12 ககரு.

னத்திரயம் ; அவை : நற்காட்சி, நன்னூனம், நல்லொழுக்கம். அதிசயங்கள் மூன்றாவன : சகசாதிசயம், கர்மகூலாதிசயம், தெய்விகாதிசயம். தூன்மூன்றாவன : அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகமம். குணக்கடல் - அந்த ஞானதிருணங்கள்.

(இ - ள்.) இவற்றையுடையார்கான், நம்மை அடிமையாக உடையா ரென்றென்க. (உகடு)

2814. மன்றனாறுமணிமுடிமேன்மலிந்தகுளாமணிபோலும்
வென்றோர்பெருமானறவாழிவேந்தன்விரிபூந்தாமரைமேற்
சென்றதிருவாரடியேத்தித்தெளியும்பொருள்களோரைந்து
மன்றியாறுமொன்பானுமாகுமென்பாரறவோரே.

வென்றோர் - இருடிகள். * ஐந்தாவன : சிவம், புற்கலம், தருமம், அதருமம், ஆகாசம். அன்றி - இவ்வைந்துமேயன்றி ; இவற்றோடு காலமுஞ்சேர ஆறுமாகும். ஒன்பதாவன : சிவம், அசிவம், புண்ணியம், பாவம், ஆஸ்ரவம், சம்வரை, நிர்ச்சரை, பந்தம், மோக்ஷம் எனவிலை.

(இ - ள்.) அறவோர் குளாமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய அடியையேத்தித் தெளியும்பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பதுமென்பென்றென்க. (உகசு)

2815. பெரியவிற்பத்திந்திரனும்பெட்டசெய்கைச்சிறுசூரங்கு,
முரியசெய்கைவினைப்பயத்தையுண்ணுமெனவேயுணர்ந்தவனை, யரிய
ரென்னமகிழாதுமெளியரென்னவிகழாது, மிருசார்வினையுந்தெளிந்
தாரேயிறைவனுலுந்தெளிந்தாரே.

பெட்ட - விரும்பின.

(இ-ள்.) தம்செயலால் தமக்குரியவாகிய இருவினையின்பயனை இந்திரனும் சூரங்கும் துகருமென்றேயுணர்ந்து பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கரியரென்று வியந்து இந்திரனை மகிழாதேயும், பிறர் இந்நிலை எய்துதற்கெளியரென்றுவெறுத்துக் சூரங்கை இகழாதேயும் நல்வினைவினையின் உன்மை இத்தன்மைத் தென்று தெளிந்தவர்களேகான் இறைவனுடைய நாற்பத்திரண்டுபரமாக மத்தையுந் தெளிந்தாரென்றென்க.

† அவை, பன்னிரண்டும் பதினான்கும் பதினாறும் ஆக நாற்பத்திரண்டு.

2816. உறுவர்ப்பேணலுவர்ப்பின்மையுலையின்பந்தலைநிற
லறிவாட்சிறப்பிற்கெதிர்விரும்பலழிந்தோர்நிறுத்தலறம்பகர்தல்

* ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாபமென்றும், ஆறினை ஷட்திரவியமென்றும், ஒன்பதினை நவபதார்த்தமென்றும் கூறுவர் வடநூலார்.

† அங்காகமம், கட ; பூர்வாகமம், கச ; பஞ்சருதியாகமம், கசு ; “ஆறிரண்டங்கமு மாயந்திரேழ் பூர்வமுந், கூறிரண்டெண் கேள்விகளிற் குன்றமுந்-தேறி, வரந்தருநல் லோத்துரைக்கும் வாய்மையார் பாத, நிரந்தர நான் வந்திப்ப னின்மு” (சீவசம்போதனை) என்பதனாலறி.

மண்டித தடுமாறி வாழ்விழந்தேன் மாதூயர்ப்
பண்டைப் பழவினையோய் பற்றற்றேன் - பிண்டித்
திருமலை முக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.

திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளணுகே
மெங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கு.

(இ - ள்.) கர்வலனே ! இலங்குநீர்மையவாகிய திருமணியைக் கோத்த னபோலும் என்பதுநான்கு தூறுயிரமாகப் பகுக்கப்பட்டனவாகிய குணவி ரதங்களும், தூற்றுக்கோடி மகாவிரதங்களும், பதினெண்ணுயிரஞ் சீலாசார மும் பண்ணவர் காக்கப்பட்டனகாணென்றானென்க. (உஉ௦)

2819. மொய்யமர்ஞாட்பினுண்முரண்கொண்மன்னவர்

மையலைம்பொறிமதம்வாட்டிவைகலுஞ்

(இ - ள்.) அவற்றுட் சீலமென்றுகூறப்படுவன, வலிமேவின போரிலே மன்னவர்மெய் சென்றுமறையுங் கவசத்தையொப்பனவாய் நாடோறும் உண் ணின்று மயக்கத்தைச்செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையும்வாட்டிப் புறத் டெய்யுந் தீவினையையும் குறைப்பனகாணென்றானென்க. (உஉ௧)

2820. மணித்துணரனையதங்குஞ்சிவண்கையாற்

னர்ப

துணித்தொருதுணிசமந்தனையதின்பொறை

யணித்தகுமுடியினாய தியாகவே.

ரய துணா - நீலமணியனைய பற்றம்.

(இ - ள்.) முடியினாய்! குஞ்சியைத் தங்கையாற் பறிக்கையினாலே, இத் திண்ணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை இருகூறுக்கி அதில் ஒருகூற்றைச்சம ந்து பொறுத்ததன்மையவென்று கருதி அச்சீலங்களுள் இதனை ஆதியாகக் கொண்டு பணித்தாரென்றானென்க.

ஒருதுணியோடு உவமித்தலின், ஏனைய ஒருகூறும் இஃது ஒருகூறுமா கக் கூறினான், அருமையானென்றுணர்க.இது துறவன்பகுதியென்றுணர்க.

வேறு.

2821. பெரியவாட்டடங்கட்செவ்வாய்ப்பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர்
மரீஇயவாய்ப்புறஞ்சொற்கூர்முண்மத்திகைப்புடையுமன்றி
யொருவர்வாயுமிழப்பட்டதம்பலமொருவர்வாய்க்கொண்
டரியவைசெய்பவையத்தாண்டிறந்தார்களன்றே.

(இ - ள்.) கண்ணினையும் செய்யவாயினையுமுடைய பிறர்மனையானே அவாவி அவளிடத்தேமருவி ஒழுக்கத்தைத் தப்புமாந்தர், இம்மையிற் புற ன்சொல்லாகிய கூர்முண்மத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவளை முன்னர் றுகார்தாரொருவர் அவள் வாய்க்கண்ணே உமிழப்பட்டதம்பலத்தைப் பின் னர் றுகர்வாரொருவர் தம்வாய்க்கண்ணே வாங்கிக்கொண்டிதின்று இங்ங னைம் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள் ; இத்தன்மையார் வையத்தில் ஆண் மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களன்றுகாணென்றானென்க.

அகஅ சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

இக்கவி, இல்லறஞ்செய்வார்க்குரிய விரதங்களுள், இது காத்தலரிதென்று கூறிற்று. (உஉ௩)

2822. ஒழுக்கமேயன்றித்தங்களுள் ஞாணர்வழிக்குமட்டும்
புழப்பயிதேனுமன்றிப்பிறவற்றின்புண்ணுமாந்தி
விழுப்பயனிழக்குமார்தர்வெறுவிலங்கென்றுமிக்கார்
பழித்தனவொழித்தல்சீலம்பார்மிசையவர்கட்கென்றான்.

(இ - ள்.) உலகில் அறஞ்செய்வார்க்குச் சீலமாவன : ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்தலேயன்றி உணர்வையுட்கெடுக்கும் கள்ளையும், புழப்பயின்ற தேனையும், பிறவற்றின் புண்ணாகிய தசைகளையும் மாந்தி வீடுபேற்றினை இழக்குமார்தர் உணர்விலலா விலங்குபோல்வரென்று உயர்த்தோர்பழித்தவற்றை றுகர் தலைத் தவிர்தல்காணென்றானென்க. (உஉ௪)

ககா.—தா ன ம்.

2823. நன்னிலத்திட்டவித்தினயம்வரவினைந்துசெல்வம்
பின்னிலம்பெருகவீனும்பெறலருங்கொடையும்பேசிற்
புன்னிலத்திட்டவித்திற்புற்கெனவினைந்துபோக
மின்னெனத்துறக்குந்தானத்தியற்கையும்விரித்துமன்றே.

(இ-ள்.) நன்னிலத்திலே விதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வர வினைந்து செல்வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருகுகளும் பெறுதற்கரிய தலையான் தானத்தியற்கையையும், சொல்லுமளவித் பொல்லாநிலத்தே விதைத்தவிதைபோலே பொல்லாதாகவினைந்து போகமானது நிலைநிலலாது மின்போலத் தோன்றி மாயும் இடையான தானத்தினத்தியற்கையையும் இனி விரித்துக் கூறுது மென்றானென்க. (உ௫)

2824. (க) ஐவகைப்பொறியும்வாட்டியாமையினடங்கியைந்தின்
மெய்வகைதெரியுஞ்சிந்தைவிளக்குநின்றெரியவிட்டுப்
பொய்கோலுகளவுகாமமவாவிருள்புகாதுபோற்றிச்

2825. (உ) வாய்ச்சிவாயுறுத்திமார்தர்மயிர்தொறுஞ்செத்தினாலும்
பூச்சுறுசாந்தமெந்திப்புகழ்ந்தடிபணிந்தபோதுந்
துக்கியிவ்விரண்டினோக்கித்தொல்வினையென்றுதேறி
நாச்செறுபராவுகொள்ளார்நம்பிறரென்றுமுள்ளார்.

2826. (ங) பாற்கதிர்ந்திங்கட்கொட்டிற் பருமித்தகன்றுபோல
— — — — — கொண்டுகண்ணனுக்கத்தளவெல்லையோக்கி
மறகதுகடுகெண்பாயவழிமுத்தவர்
காற்கொசுகொம்புபோலக்கைதொழுதுறைஞ்சிமாதோ.

2827.(ச)தொழக்கையாற்றொழுதுவாழ்த்தித் தாமணிநிலத்துளேற்றிப்
பொழிப்புனை துகிலினீக்கிப்புக்கழந்தழகழீஇயபிண்ணை
யடுத்தசாந்தகிலினுவியாய்மலரருச்சித்தாரூர்
கொடுப்பர்நாலமிர்தமூன்றிற்குணம்புரிந்தடங்கினூர்க்கே.

இவைநான்கும் ஒருதொடர்.

(க) மனவெழுச்சியடங்கி ஆமைபோல் ஐம்பொறியையுங் கெடுத்துப்
பொய் கொலை களவு காமம் அவாவாகிய இருள் சென்றுபுகாமற் சீவபுற்கல
முதலிய ஐந்தின் மெய்வகையினை ஆராயுஞ் சிந்தையாகிய விளக்கை அவி
யாமல் எரியவிட்டுப் போற்றிச் செய்கிற தவத்தைக் கூர்க்க நிகழ்த்தின சீல
மாகிய கதிரினைபுடைய திங்களையொப்பார்.

(உ) மார்தர் வாய்ச்சியினது வாயைச்சேர்த்தி ஒருமயிர்க்கு ஒருசெத்
தாகச்செத்தினதும் பணிந்தபொழுதும் இவ்விரண்டினையும் சீர்தூக்கிப்
பார்த்துப் பழவினையென்றுதெளிந்து, செத்தினகாலத்தும் பணிந்தகாலத்
தும் பிறரென்றும் நமரென்றும் கொள்ளாராய் வைதலையும் வாழ்த்துதல்
செய்தலையுமுள்ளார். இது நிரனிறை.

(ங)* திங்கள் எல்லாமீன்களையும் அளித்தற்குச் சுழலுஞ் சுழற்சிபோல
எல்லாநாயுமளித்தற்குப் பலதாரணிந்த களிறு அடங்கி மெத்தென நடக்கு
மாறுபோல ஆகமத்திற்கூறியவழியை உட்கொண்டு நுகத்தளவாகிய எல்லை
யைநோக்கி மனைபிடத்துவந்தால்.

(ச) அடுத்த - பொருந்தின. நர்லமிர்தம் : உண்பன, தின்பன, நக்கு
வன, பருகுவன. மூன்றின் - மனோவாக்குக்காயங்களின் தூய்மையோடே.

(இ - ள்.) திங்களொப்பாராய் உள்ளாராய் மேற்கதிக்கெல்லையாகிய
விழுத்தவர் மனையில்வந்தால், அவரைக் கையாற்றொழுது எதிர்கொண்டு
மணிநிலத்தேயிருத்திப் பின்னர்க் கொம்புபோலஇறைஞ்சிக் கைதொழுது
அவரடியிற்பொடியைத் துகிலாற்றுடைத்து நீராக்கழுவினபின்னர், அவ
ரைச் சந்தனமுதலியவற்றால் அருச்சித்து அமையாராய் அவர்க்கு நால்வகை
அமிர்த்ததையும் மூன்றோடே கொடுப்பர்காணென்றானென்க. (உஉசு - க)

2828. ஒன்பதுவகையினோதிற்றுத்தமர்க்காகுமார்ந்த
வின்பதமருளியீதலிடையெனமொழிபயார்க்குந்
துன்புறவிலங்குகொன்றுசொரிந்துசோறுட்டினூர்க்கு
நன்பொருள்வழங்கினூர்க்கும்பயனமக்கறியலாகா.

(இ - ள்.) ஒன்பதுவகையினுற்கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று, யான்
முற்கூறியு் உத்தமராயினூர்க்காகும்; குறைவற்ற இனிய சோற்றை யார்க்கும்

* “ அச்சவினிமுதலாகிய நட்சத்திரங்களுள் கிரமஹானியின்றிச்சரிக்
கின்றசந்திரனைப்போலக் கிருகந்தோறும் மெளனியாகி எழுந்தருளுகின்ற
ஸ்வாமி ” என ஸ்ரீபுராணத்தில் விருஷபதிர்ந்தம்கரர் புராணத்துக்கூறினர்.

† “ உத்தமர்க் கொன்பது புண்ணியத் தாலீவ, துத்தம தான மெனல் ”
அருங்கலச்சேப்பு, கஉசு.

அருளிக்கொடுத்தல் இடையாய்தானமென்றுகூறுவர் ; இவையன்றி விலங்கைத் தன்புறக்கொன்று சோற்றையூட்டினார்க்கும், அதனையுண்ட பாலிகட்கும், அவர்க்கு நல்லபொருளைக் கொடுத்தார்க்கும் விளையுந்தீவினைப்பயன் நமக்கு அறிந்துகூறமுடியாவென்றானென்க.

ஒன்பதாவது : “எதிர்கொள விடநனி காட்டல் கால்கழீஇ, யதிர்பட வருச்சனை யடியின் வீழ்தரன், மதுரன் மொழியொடு மனமெய் தூயரா, புதிர்கநம் வினையென வுண்டி யேந்தினார்” என இவை. (உ.ந.௦)

கள. — தானப்பயன்.

வேறு.

2829. கூற்றுநாவலறுவதனைபுகூரிலே

யேற்றநீர்த்துளம்புவானிறைவ

போற்றினைகேண்மதிபொருவில்புண்ணியர்க்

காற்றியகொடைப்பயனறியக்கூறுவாம்.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவலைய வாள் - தன்கொடுமைகூறிப் பலருங் கூப்பிடப்படுவதாகிய கூற்றினதுநாப் பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறுபோலப் பகைவருயிரையுண்ணும்வாள் ; வடிவவமையுங்கொள்க. துளம்புநீரேற்ற வாள் - மணிக்குடங்களிலசையும் மஞ்சளநீரை அரசர்சொரியும் வாள்.

(இ - ள்.) இறைவனே ! இனி இவ்விடத்து மனைவியுந்தானும் மனம் பொருந்திப் புண்ணியர்க்குக்கொடுத்த கொடையின்பலனை நீயறியக்கூறுவேம் ; அதனைப் போற்றிக்கேளென்றானென்க. (உ.ந.௧)

2830.(க)கடிப்புவாங்குவினொளீஇயகைதூர்

தடுத்தவார்மயிர்த்துதியலறவூதலிற்

பொடித்தபொற்றாமரையனையபொங்கழ

2831.(உ)காய்ந்தவவ்வளவினாற்கொளவுநீர்தொத்

தாய்ந்தறிகொடையினதளவிற்புண்ணியர்

தோய்ந்துயிருடம்பிவனெழியத்தொக்கநாள்

வீந்துபோய்வயிற்றகம்விதியினெய்துமே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க - உ) விளிம்பிற் பிணித்த கடிப்பிற்சேர்த்த வாரை விரல்கோத்துக் கொண்டகையாலே நெருக்கிச் செலுத்தித் துருத்தியையூதலின், அங்வழ லிடைக்கிடந்து இரும்பு எவ்வளவுகாய்ந்தது ; அக்காய்ந்தமிகுதியினாலே தானுண்ணும் நீர்போல இருப்புயிரும் தோய்ந்தென்க. நெடியவாய மயிரை யுடைய துருத்தி. அலற - அதன்வாயொலிப்ப. உயிரென்றது, மேல், “இரும்புபோலவாம், பிணிப்புயிர்” (சீவக. ந.௧௧௧) என்பதனால், ஈண்டு நாகத் துச் சேற்றகுரிய இருப்புயிரைக் கூறிற்றாம்.

- ள்.) இவ்விருப்பியிர், பலபிறப்பினுந் தீவினையென்னுந் தீயினுட்

ப்பயு

செய்த சற்றானத்தினதளவாலே உண்டான புண்ணியநீரை உண்டுபோய்ப் போகபூமியிலே ஒருவயிற்றகத்தே எய்துமென்றனென்க.

(உ) தப்புமவழி இதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தனக்கு அடைத்த நாளறுதலின், உடம்பு இவனெழியப் போயென்க. (உநஉ-ந)

2832. (க) திங்கனொளொன்பதும்வயிற்றிற்சேர்ந்தபின்
வங்கவான்றுகின்பொதிமணிசெய்பாவைபோ
லங்கவாரிட்டைகளாகித்தோன்றலுஞ்
சிக்கினுரிருமுதுகுராவரென்பவே.

2833. (உ)* இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டுல்
பற்றியவிசம்பிடைப்பரவுமாமுகி
நெற்றெனவீந்தெனச்சிதைத்துபோகுமான்
மற்றவம்மக்கடம்வண்ணஞ்செப்புவாம்.

நாடா.

(க) வங்கம் - மரக்கலம்.

(உ) இற்றவர் - உடம்பைநீத்தவர்.

(இ - ள்.) அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்களாலுண்டான இருதூற்றெழுபது நாளும் வயிற்றிலேயிருந்தபின், அவ்வுயிரையுடையவர்கள் துகிலாற்பொதிந்த பாவை அத்துகிலினின்றும் புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தமின்றி இரட்டைப்பிள்ளைகளாய்ப் பிறந்த அளவிலே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன்னர்ச் சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள், தம்முடம்பைநீத்துப்போய்த் தேவராய்ப் பிறப்ப, ஈண்டியுடல் மேகவிநாசம்போலே மாய்ந்துபோம்; அம்மக்கள் வண்ணம் இனிச்செப்புவாமென்றனென்க. (உநஉ - ௫.)

2834. பிறந்தவக்குழவிகள் பிறர்கள் யாவரும்
புறந்தாலின்றியேவளர்ந்துசெல்லுநா
ளதைந்தனரொன்றிலாவைம்பதாயிடை
நிறைந்தனர்கலைகுணமுறுப்புநீரவே.

* இக்கவியும், இதனுவையும் பின்னுள்ளவாறு சிலபிரதிகளில் வேறுபட்டுள்ளன: “இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டுல், பற்றியல்பறவைகளடையக் கொண்டுபோய்ச், சுற்றியபாற்கடற்றாரும்பலிட்டிடும், பொற்றிரள்வரை யொடுமின்னுப்போலவே” இ - ள். சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள் தம்முடம்பைநீத்துப்போய்த் தேவர்களாய்ப்பிறப்ப, வரையோடுகடிய மின்னுப்போல ஈண்டியவுடம்பைச் சிலபறவைகளெடுத்துக் கொண்டுபோய்ப் பாற்கடலிலே போகடுமென்றனென்க; வேறுபாடு இன்னும் சிலவுள.

(இ - ள்.) பிறந்த அப்பிள்ளைகள், புறத்துள்ளாரொருவரும் போற்றுதலின்றியே வளர்ந்துசெல்லுநான் நாற்பத்தொன்பதென்னுநாளுக்குள்ளே நீர் மையையுடையவாகிய உறுப்பும் கலையும் குணமும் நிறைந்தனரென்றும் ஆக மத்தேயரைத்தாரென்றென்க.

குழலியென்னும் விரவுப்பெயரின்பின்வந்த கள்ளீறு ஈண்டு உயர்திணையையுணர்த்துதல், “கடிசொ வில்லை” (தோல். எச்ச. சூ. ௫௬) என்பதனாகக் கொள்க. (௨௩௬)

வேறு.

2835. சோலைமீனரும்பித்திங்கடசுடரொடுபூத்ததேபோன்
மாலையுங்கலனுமீன்றுவடகமுந்துகிலுநான்று

பாலையாழ்மழைவேறுய்ப்பன்மணிக்கொம்பினின்றான்.

வடகம் - அத்தவாளம்.

(இ - ள்.) பாலையாழ்போலும் மழைச்சொல்லான், அவனை நீங்கிப்போய் ஒருசோலை மீனையரும்பித் திங்களை ஞாயிற்றோடு பூத்த தன்மைபோல ஈன்று நான் காலையும் இரவுமில்லாத கற்பகமரத்தினிழவிலே மணிக்கொம்புபோலே நின்றெனென்றென்க. (௨௩௭)

2836. இலங்குபொற்குவசொந்தமெழுதியதனையதோண்மே
னலங்கினர்குழைகணன்றுசாந்தின்வாய்நக்கிமின்னக்

விலங்கரசனையகாளைவேனில்வேந்தென்னச்சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிங்கத்தையொத்த அந்தக்காளை, சாந்தமெழுதியதாகிய குடவரையனைய தோண்மேற்கிடந்த சாந்தினிடத்துக் குழைகள் நான் நக்கிமின்ன மார்பிலே மாலையாழக் காமனென்ன அக்கற்பகத்தைச் சேர்ந்தான் (௨௩௮)

2837. குண்டலங்குலவிமின்னப்பொன்னரிமாலையாழத்
தென்கடலமிர்திற்செய்தபாவையிற்பாவையிற்ப
விண்டலர்மாலையார்பன்விதியினுற்சென்றுமாதோ
கண்டனன் கலந்தவுள்ளங்காதலினொருவரானார்.

(இ - ள்.) அதனைச்சேர்ந்தவன், அமிர்தாற்செய்த பாவையோல மின்னத்தாழ அவளரின்றஅளவிலே, ஊழாலே சென்று கண்டான்; அப்பொழுது இருவருள்ளமும் காதலினுற் கலந்தன; பின்பு ஒருமனத்தராயினொன்றென்க. (௨௩௯)

2838. கொதிநுணக்காமனம்புகொப்புளித்துமிழ்ந்துகாம
மதுநிறைபெய்துவிம்முமணிக்கூடமிரண்டுபோல

துதிமுகமுத்தஞ்சூடிநோக்குநராவிவாட்ட

விதிமுலைவெய்யவாகித்தாரொடுமிடைந்தவன்றே.

காமத்தைக் கொப்புளித்துக் கொதிதுனையினைபுடைய அம்பைக் காமன் சொரிய; உமிழ்ந்த - உமிழ். மதுப்பெய்துநிறைந்த மணிக்குடம்.

(இ - ள்.) நோக்குநராவிவாட்டுதற்குக் கண்ணினைபுடைய முகத்தே முத்தத்தைச்சூடி வெய்யவாகிக் குடமிரண்டுபோல விம்முமுலை, விதியாலே அம்பைக் காமனுமிழ் அவன்தாரோடு மிடைந்தவென்றானென்க.

வாட்டுதற்கு முடிசூழன்.

(௨௪௦)

2839. இமைத்ததுங்கண்களென்னையிகழ்ந்தனிரென்றுசீற
வமைத்துநின்னழகு கோலமாரவுண்டறுக்கலாற்றா
திமைத்தனவஞ்சியென்னவினையவன்சிலம்பிற்குஞ்சி
நமைத்தபூந்தாமந்தோயநகைமுகவிருந்துபெற்றான்.

(இ - ள்.) தும் கண்கள் இமைத்தன; ஆதலாலே நீர் என்னை இகழ்ந்தி ரென்று அவள்சீற, அதற்கஞ்சி, அவை நின்வடிவழகையும் ஒப்பனைக்கோல த்தையும் நிறையவுண்டு அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகானெனச் சொல் லாரிங்க, இனையவளதுசிலம்பிலே தன்குஞ்சியிற்கூட்டிய தாமந்தோய்த லாலே அமைத்த நகைத்தமுகத்தில் விருந்தைப் பெற்றானென்றானென்க.

அமைத்து - பொறுத்து; 'வழுவமைத்து' என்றற்போல நின்றது. என்று கூறவும் பாடம்.

(௨௪௧)

2840. இன்னகிலாவிவிம்முமெழுநிலைமாடஞ்சேர்ந்தும்
பொன்மலர்க்காவுபுக்கும்புரிமணிவீணையோர்த்து

தொன்னலம்பருகிக்காமத்தொங்கலாற்பிணிக்கப்பட்டார்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புணர்ந்தவர்கள், மாடத்தைச்சேர்ந்தும் காவிலே புக்கும் யாழைக்கேட்டும் வாவியிலாடுதற்கு நீர்க்கோலத்தை விரும்பியும் செல்வத்தையுடையதொன்னலம்பருகிக் காமமாகிய மாலையாற்கட்டப்பட்டா ரென்றானென்க.

(௨௪௨)

2841. பூமுற்றுந்தடங்களுநம்பொன்னெடுங்குன்றனானுங்
காமுற்றுநினைந்தவெல்லாங்கற்பகமாங்களேந்தத்
தாமுற்றுக்கழிப்பர்தானமிடையதுசெய்தரீரா
ரோமுற்றுக்கருமபூமியிருநிதிக்கிழமைவேந்தே.

(இ-ள்.) வேந்தே ! அங்ஙனம் தலையானதானத்தைச்செய்த பூவின்றன் மைநிரம்பிய கண்ணுநரும் குன்றனானும் தாங்கள் விரும்பிநினைந்தவெல்லாம் *கற்பகமாங்கள் கொடுக்க, அவற்றைறுகார்த்து காலங்கழிப்பர் ; இடையதா

சிய தானத்தைச் செய்தவர்களும் கருமபூமியிலே இருந்திக்கிழமைக்கண்ணே மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்பரென்றனென்க.

ஏழுந்து, “தேரேழுந்தன்று” (கலி. எசு) என்றற்போல நின்றது. கடையான தானத்திற்குப் பாவமே உண்மையின், ஈண்டுக் கூறிற்றிலர். (1)

2842. அடங்கலர்க்கீந்ததானப்பயத்தினாலவறுமுந்நீர்த்
தடங்கடனடுவுட்*உவுபலவுளவவற்றுட்டோன்றி
யுடம்பொடுமுகக்களொவ்வாருழ்கனிமாந்திவாழ்வார்
மடங்கலஞ்சீற்றத்துப்பின்மானவேன்மன்னரேறே.

இது முற்கூறிய புண்ணியரல்லாதார்க்கீந்த தானத்துக்குப் பயன்கூறு

(இ - ள்.) மன்னரேறே ! ஐம்பொறியையும் வாட்டாதார்க்குக் கொடு
த்த தானப்பயனாலே, கடலிடைத் திவுகள் பலவுள் ; அவற்றிலே உடம்பு மக்
களுடம்பும் முகம் விலங்கின் முகமுமாய்த் தோன்றிக்கனியைமாந்தி வாழ்வ
ரென்றனென்க. (உசச)

கடி.—சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.

2843. செப்பியசீலமென்னுந்திருமணிமாலேசூழ்ந்தார்
கப்பத்துளமரராவர்காட்சியினமிர்தமுண்டா
ரொப்பநீருலகமெல்லாமொருகுடைநிழற்றியின்பங்
கைப்படுத்தலங்கலாழிக்காவலராவர்கோவே.

(இ - ள்.) கோவே ! யான் முற்கூறிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலே
யைச்சூழினார், கற்பத்தில் அமரராவர் ; காட்சிப்பயனை நுகர்ந்தார், பின்னர்
உலகெல்லாமொப்ப ஒருகுடையாலேநிழற்றி இன்பத்தை அகப்படுத்துச் சக்
கரவர்த்திகளாவரென்றனென்க. (உசரு)

கக.—வீடுபேறு.

வேறு.

2844. வீட்டினதியற்கைநாம்விளம்பிற்றீங்கதிர்ப்
பாட்டரும்பனிமதிபழித்தமுக்குடை
மோட்டிருங்கொழுமலர்ப்பிண்டிழூர்த்தினு
லீட்டியபொருளகத்தியன்றதென்பவே.

மனவும், குமானுவத்யத்துவீபமெனவுங்
கூறுவர் ; அவைகள் தொண்ணூற்றுது ; அவற்றை, “வாரியுட்டிவுதொண்
ணூற்றுது” எனவும், ஈண்டு, “உடம்பொடுமுகக்களொவ்வார்” என்றதை
விளக்கி, “ஒன் ததாங் காலர்வாலர் கொம்பர்தாழ் செவிவர் ியம், பன்றிமான்
குரங்கு கீரி யொட்டகங் கரடி யாதி, யொன் மலா முகத்தார் பல்ல மாயுகங்
காத மோக்கந், தின்றிடாப் பழத்தை மண்ணின் முழைஞ்சிலு மரத்துஞ்
சேர்வர்” எனவும் மேருமந்தரபுராணத்திற் கூறினர்.

கந.—முத் தியிலம்பகம்.

இனைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பனிமதியினையும் பழித்த முக்குடைமூர்த்தி. மோடு - புடைபட்டவயிறு.

(இ - ள்.) வீட்டினதியற்கையை நாம்கூறின, அது மூர்த்தியீட்டிய தூற் பொருளித்தேகூறிற்று ; அதனை யான்கூறக் கேட்பாயாகவென்றனென்க.

என்ப, அசை.

(உசக)

2845. உள்பொருளினதுவெனவுணர்தன்னாநமாந்
தெள்ளிதினப்பொருடெளிதல்காட்சியாம்
விள்ளறவிருமையும்விளங்கத்தன்னுளே
யொள்ளிதிற்றரித்தலையொழுக்கமென்பலே.

(இ - ள்.) பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம் ; அங்கனமுணர்ந்த அப்பொருளின்மன்மை இதுவெனத் தெளிந்து விடுதல் காட்சியாம் ; அங்கனந் தெளிந்த இரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும் படி தன்மனத்திலே நிலைபெறுத்துதல் ஒழுக்கமாமென்றனென்க.

ஐ, என்ப அசைகள்.

(உசஎ)

2846. கூடியமும்மையுஞ்சுடர்ந்தகொந்தமு
னீடியவினைமரநிரைத்துச்சுட்டிட

காடெழிற்றோளினுயந்தநான்மையே.

(இ - ள்.) தோளினுய் ! இங்கனங்கூடிய மூன்றுதன்மையும் நின்றெரிந்தநெருப்புமிகவளர்ந்த இருவினையாகியமரத்தினை நிரைத்துச்சுட்டுப்போகட அவ்விருவினை தாம் நெடுங்காலம்பயின்ற உயிர்க்கிழவனைக் கைவிடுதல் வீடென்பமும் ; அங்குப்பெற்றபயன் அநந்தசதுட்டயங்கள்காணென்றனென்க.

அவை : அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.()

2847. கடையிலாவறிவொகாட்சிவீரியந்

முடையதங்குடி

வடைதலான்மேலுலகறியப்பட்டதே.

இதனாலே வினைவிடுத்தகாலத்துப் பெற்ற அநந்தசதுட்டயமும் கூறிப் பின்னர் ஏனைநான்கும் கூறுகின்றார். கடையிலர் - முடிவிலாத. இதினை நான்கினோடுங் கூட்டுக. கடை - ஒப்பு.

(இ - ள்.) அறிவும் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமென்க் கிளந்தனவும், அல்லனவும் தம்முடையகுணங்களாலேமிக்கு விண்ணிலுள்ளார் தொழும்படி வந்துசேருதலாலே வீட்டுலகென்பதொன்றுண்டு ; அது யாவராலும் அறியப்பட்டதென்றனென்க.

அல்லவென்றது, ஏனைநான்கையும்.

(உசக)

உ௦.—பிறவிகளறுவுரை.

2848. மாதவனெனப்பெயர்வரையினவ்வரை
யேதமிலெயிறணிபவளவாய்த்தொடுத்தா
தாதியிலறவுரையருவிவீழ்ந்தென
மாதயர்மலங்கெடமன்னனாடினான்.

(இ - ள்.) அழகிய வரைகளையுடைய பவளம்போலும் வாயிற்பிறந்த ஏதமில் அறவுரையாகிய அருவி, தொடுத்த மாதவனெனப்பெயர்பெற்ற வரையினின்றும் வீழ்ந்ததாக, துயரைச்செய்யும் மலங்கெடும்படி மன்னன் ஆடினானென்க.

“நண்ணியவரியொடுதிரண்டு” (சீவக. ௧௭௦௨) என்றார் முன்னும். வாய், மேகமாயிற்று. (உரு௦)

2849. எல்லையிலறவுரையினியகேட்டபின்
ரொல்லையெம்பிறவியுந்தொகுத்தபாவமும்
வல்லையேபணியினமடிகளென்றனன்
மல்லவென்றகன்றுபொன்மலர்ந்தமார்பினான்.

மல் - மற்றொழில். பொன் - திரு.

(இ - ள்.) அங்கனமாடினமார்பினான், இனியவாகிய எல்லையில்லாத அற றையைக் கேட்டபின்னர், அடிகளே ! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பில் யாம்பொதுகுத்த பாவத்தையும் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றானென்க.

கடுகத்தறத்தற்கு வல்லையென்றான். அம், அசை. (உரு௧)

2850. கதிர்விடுதிருமணியங்கைக்கொண்டதொத்
தெதிர்வதுயிறந்ததுமெய்திநின்றது
மதிர்வறுதவவிளக்கெறிப்பக்கண்டவன்
பதாறுதிருமொழிபணிக்குமென்பவே.

(இ - ள்.) மணியை அங்கையிற்கொண்டால் ஆண்டுள்ளவற்றை அது ளுக்குந்தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவிளக்கு விளக்குதலாலே முக் ளலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்க. ()

வேறு.

2851. முழுநீர்வளைமேய்தலின்முத்தொழுகிப்
பொழிநீர்நிலவின்னிருள்போழ்ந்தரிசிக்
கழுநீரொழுக்கக்கழுநீர்மலருந்

முழுநீர் - கடல்.

(இ - ள்.) கடலிற்சங்கு நாட்டைத்தழுவினரீரிடத்ததாய்வந்து ஊரிலே அரிசிக்கழுநீரிலே மேய்கையினுலே அவைசொரிந்த முத்து ஒழுங்குபட்டு அணையாய்க் கழுநீரைப் டோகவொட்டாமற் ருத்தலின், அதனிடத்தே செங்கழுநீர் ஒழுகநின்று மலருந் தாதகியென்று ஒருநாடுளதென்றனென்க.

இருளைப்போழ்ந்துபொழியும் நீர்மையையுடைத்தாகிய நிலவினையுடைய முத்தென்க. முத்தொழுக்கி கழுநீர்மலருமெனக் காரணகாரியமாதலின், அப்பொருட்டாயிற்று. (௨௫௩)

2852. கயல்பாய்ந்துகளக்கடியன்னம்வெரீஇ
வியனீள்சுடர்வெண்மதிசேர்வதுபோ
லயலேயலர்தாமரைசேர்ந்துறையும்
வயல்குழ்ந்தனவூர்வளமார்த்தனவே.

கயல் பாய்ந்து உகளுகையினுலே மிக்க அன்னம்வெருவி விண்ணில் ஞாயிற்றை மதிசென்றுசேரும் தன்மைபோல அயலேயலர்த தாமரையைச் சேர்ந்துறையும் வயலென்க.

(இ - ள்.) அந்நாட்டில் வயல்குழ்ந்தனவாகிய ஊர்கள் செல்வ நிறைந்தனவென்றனென்க. (௨௫௪)

2853. அவணத்தவர்கூந்தலகிற்புகையைச்
சிவணிச்சிறுகால்கமுகம்பொழில்சேர்ந்
டமட டசன ம்
பவணத்தொருபாங்கினதாலனிதோ.

(இ - ள்.) தென்றற்காற்று, அந்நாட்டில் ஊர்களிலிருப்பார் கூந்தலிற்புகையைமுதற்பொருந்திப் பின்னர்க் கமுகம்பொழிலைச்சேர்ந்து அதன்மணத்தையும்பொருந்தி அந்நாடுடங்கும் அவற்றைச்செலுத்த அப்புகை வெண்மேகமென நின்றுலாவும் ; ஆதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொருநாடன்று ; நாகலோகத்தின் ஒருகூற்றின் தன்மையைஉடையதாயிருக்குமென்றனென்க.

அந்நாடு கேடின்மையின், அளிக்கவேண்டாதாயிற்று. அளித்தல் = காத்தல். (௨௫௫)

2854. மதியஞ்சுடரும்வழிகாணலுரூப்
பொதியும்மகிலின்புகையுங்கொடியு
நிதியின்கிழவன்னினிதாவுறையும்
பதிபொன்னகரின்படிகொண்டதுவே.

(இ - ள்.) அகிற்புகையும் கொடியும் திங்கையும் ஞாயிற்றையும் வழிகாணலுரூபவாம்படி மறைக்கும் பதி, நிதியின்கிழவன் விடாமலுறையும் பொன்னகரின் தன்மையைக் கொண்டதென்றனென்க. (௨௫௬)

வேறு.

2855. ஏமமாகியதுப்புரவெய்திய
பூமிமாதிலகம்மெனும்பொன்கிளர்
நாமநன்னகரீதிகடாமெலாங்
காமவல்லிகிடந்தனபோன்றவே.

காமவல்லியெல்லாம் கிடந்தனவென்றது, காமவல்லியெல்லாம் கிடக்கப்பட்ட அமராவதியிந்தெருக்களை.

(இ - ள்.) நுகர்பொருளைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பூமிமாதிலகமெனும் நாமத்தைபுடைய நன்னகரிற் பொன்கிளர் வீதிகடாம், அமராவதியிந்தெருக்களையொத்தனவென்றனென்க. (௨௫௭)

வேறு.

2856. பைங்கழன்மன்னர்மன்னன்பவணமாதேவனென்பான்
சங்கினுண்முத்தமொப்பான்சயமதிபயந்தநம்பி
யைங்கணைக்காமனன்னாசோதரனரசசீயந்

ஓர்.

(இ - ள்.) அந்நகரிலுறையும் மன்னர்மன்னன் யாரென்னின், பவணமாதேவனென்று பெயர்கூறப்படுவானெருவன்; அவன்றேவி யாரென்னின், முத்தமொப்பானாகிய சயமதியென்பாளொருத்தி; அவர்பெற்ற பிள்ளையாரென்னின், காமனன்னானாகிய அசோதரன்; அவன்றான் அரசசிக்மம்; அவனுக்குத் தையலாரைச் சேர்த்தினானென்றனென்க. (௨௫௮)

2857. இளமுலைபொருதுதேந்தாரொழில்குழைந்தழியவைகிக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கிளர்ந்தவைகன்றநாளும்
வளைமயங்குருவமென்றோள்வாய்நலம்பருகிமைந்தன்
விளைமதுத்தேறன்மாந்திவெற்றிப்போரநங்கனானன்.

(இ - ள்.) அம்மைந்தன் அத்தையலார்முலைகள் பொருதலினாலே தார்குழைந்தழிய அவர்கள்வாய்த்த நலத்தைப்பருகி இசையுங்கூத்துந்தோற்றியவைகள் நாளும் காமத்தைக்கன்ற வைகித் தேறலையாந்தி மென்றோளினையுடைய அம்மகளிர்க்கு அநங்கனையினென்றனென்க. (௨௫௯)

2858. இலங்கரிபரந்தவாட்கணினையவர்புலவிநீங்கச்
சிலம்பெனும்வண்டிபாடச்சிறடிப்போதுபுல்லி
யலங்கல்வாய்ச்சென்னிசேர்த்தியரிமதர்மழைக்கண்பில்க
நலங்கவரந்துண்டிநண்ணார்நாமுறக்கழிக்குமாதோ.

(இ - ள்.) அவன், அவ்வினையவர் புலவிநீங்கும்படி தன்சென்னியிலலங்கலிடத்தே அவர் சிறடிப்போதை வண்டிபாடச்சேர்த்திப் பின்னர் அவரை உலகைக்கண்ணிப்பில்கப்புல்லி நலத்தை நுகர்ந்து பகைவரஞ்சுக் காலம்போக்குமென்றனென்க.

இங்ஙனம் காமநுகரினும் வீரத்தின் மிக்கமைதோன்ற, 'நாமுற' என்றார்.

வேறு.

2859. மங்கையர்தம்மொடுமடங்கள்மொயம்பினான்
பங்கயப்பனித்தடஞ்சேர்ப்பார்ப்பனஞ்
செங்கயற்பேரினயிரியச்செவ்வனே
பொங்கிமேற்பறந்துவிண்புதைந்ததென்பவே.

(இ - ள்.) அம்மொயம்பினான், மங்கையருடனே நீர்வினையாடுதற்குப் பங்கயத்தடத்தைச் சேர்ந்தானாக, ஆண்டுமறந்த பார்ப்பையுடைய அன்னத் திரள், அஞ்சிக் கயலிரியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பறக்கையினாலே விண் மறைந்ததென்றனென்க. (உசுக)

வேறு.

2860. வேய்ந்தவெண்டாமரைக்கோதைபோலவிசம்பிற்பறக்
கின்றவெள்ளையன்ன, மாய்ந்தமுகிலாடைத்திங்கட்கண்ணியாகாய
மென்னுமரிவைசாயற், றோய்ந்ததன்காதலன்பற்றவற்றுச்சொரிகின்ற
மேகலைபோல்வீழ்ந்தவாளை, பாய்ந்துதுகைப்பக்கிழிந்தகூழைப்பனி
த்காமரைசூழ்பகற்கோயிலே.

வாளை துகைத்தலாலே கிழிந்த கூழையிலையையுடைய குளிர்த்த தாம்ரை சூழ்ந்த நீராவிமண்டபம், பகற்கோயிலென்றார், பகற்போதில் இருத்தல்பற்றி.

(இ - ள்.) கட்டின வெண்டாமரைமாலேபோல 'விசம்பிலே பறக்கின்ற வெள்ளையன்னம், ஆடையினையும் கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயமென்னு மரிவையது மேகலையை அவுடன் சாயலைத்தோய்ந்த கணவன் ஊடநீர்ப்பான் பிடிப்ப அவையற்றுச் சொரிகின்றமேபோலக் கோயிற்கண்ணே வீழ்ந்தனவென் றுனென்க.

முத்தமேகலையென்றுணர்க.

(உசுஉ)

வேறு.

2861. விரும்புபொற்றட்டிடைவெள்ளிக்கிண்ணமார்ந்
திருந்தனபோன்றிளவன்னப்பார்ப்பினம்

திருந்தகண்டானிளங்கோக்கணம்பியே.

(இ - ள்.) இளங்கோக்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய அவன், பொற்றட்டி லே வெள்ளிக்கிண்ணமிருந்தவைபோன்று பறத்தலாற்றாமல் தாமரையிலே புக்கு ஒடுங்கி ஒளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்ற னென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்குப்பொருந்தின. நம்பி - ஈண்டு இளமைப்பெய ரன்று. (உசுந)

2862. உரிமையுட்பட்டிருந்தொளிக்கின்றார்களைப்
பெருமன்கொணர்கெனப்பேசுகாஞ்சுகி

யொருமகற்கீந்தனன்கோயில்புக்கன

னெரிமுயங்கிலங்குவேற்காணையென்பவே.

(இ - ள்.) அவன் அம்மனங்கண்ட அன்னப்பார்ப்பை அவனுரிமையும் கண்டிருந்து, பெரும! ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவரவென்று சட்டையிட்டுநின்ற இவ்வொருமகனுக்கு நீபேசுவாயாகவென்று அவர்கள்கூற, அதுகேட்டகாணையும் அம்மனங்கூறி, அவற்றுள் ஒன்மனைப்பிடிப்பித்து அவர்க்கு ஈந்தனனுய்க் கோயிலிலே புக்கானென்றானென்க.

உட்பட்டென்றது - அக்காட்சிக்குட்பட்டென்றவாறு. எனவென்றதனை இரண்டிடத்துக்கூட்டுக. 'பெருமைநீர்' என்று பாடமோதுவாருமுளர். பல பார்ப்பைப்பிடிப்பித்தானென்றற் பலகாற் சிறைப்படுதல்வேண்டுமாதலின் அவற்றுள் ஒன்றென்றே பொருள்கூறவேண்டிற்று. (உசுச)

2863. வடமுலைப்பொன்னனார்மகிழ்ந்துதாமரைத்

தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்களல்லவே

வடமுலையெனநடாய்வருடிப்பாஸமு

துடனுரீஇயோம்பினுர்தேம்பெய்கோதையார்.

(இ - ள்.) திருவையொப்பார், அவனீந்ததற்குமகிழ்ந்து பின்வார் அவர் கடாம் தாமரைத்தடத்தே உறையுறுமக்கு ஈண்டுமகின்ற முலைத்தடம் அத்தடங்களல்லவே; வடங்களுமைகின்ற முலையல்லவோவென நன்மொழிகளை நடத்திக் கையாலேதடவி எல்லாருஞ்சேர்ந்து பாலமிர்த்ததைக்கொடுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றானென்க.

உறைவீர்க்கென்றது, 'ஒன்மனைக்கூறும்பன்மைக்கிளவி. இப்பார்ப்புக் கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்மென்பதுதோன்ற முலையிலனைத்தென்றார்; அஃது, " இளவன்னப்பார்ப்பினம் " (சீவக.உஅசுச) என்ற ததனுமுணர்க. இதனுள் இப்பார்ப்படைக் கட்டிவைத்துவளர்த்தாரென்றது முலைத்தடத்தே அனைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்றமையால், சீவகனும் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையறிக. (உசுரு)

• வேறு.

2864. கண்டானொருநாட்கதிர்மாமுடிமன்னர்மன்னன்

றண்டாமரைகுழ்தடத்திற்பிரித்தார்களுயாரே

யொண்டாரினங்கோவென்றுழையவர்கூறவல்லே

கொண்டங்குவம்மின்கொலைவேலவன்றனை யென்றான்.

(இ - ள்.) மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமேலனைத்து வளர்க்கின்ற தன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்றான்; அதுகேட்ட உழையர் அசோதரனென்று கூற, அது கேட்டு அவன் அவனை இங்கே வல்லே கொண்டுவம்மினென்று கூறினானென்க.

கொலைவேலவனென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசரைப்பிடியாமற்பார்ப்பைப்பிடித்தானென்றலின். பார்ப்பைக் கட்டுதல், கூட்டிலடைத்தல் செய்யாமையால், அரசற்குக் காட்சியானமையுணர்க. (உசுசு)

2865. (க) படுகண்முழவும்பசும்பொன்மணியாமுமேங்க

ரவராடே நந்தநம்பி

யழகட்கழகனா

சுழவிம்முதாரான்கழல்

வேறு.

2866. (உ) அணிசேரிடக்கைவிரலால்வலத்தோண்

மணிசேர்வனைவாய்வதின்வைத்துவலத்

தணிமோதிரஞ்சூழ்விரல்வாய்புதையாப்

பணியாமுடியாற்பணிந்தானிளையோன்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) முழவும்பாமுமேங்க நுசுப்பினவராடஅதுகண்டிருந்த நம்பியென்க.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட உழையர் நம்பியிடத்தேசென்றுநாமக்கு நம்மரசனது அருள் இத்தன்மைத்தென்றுசூறிஇமைஞ்சு, அதுகேட்டவன் வல்லேசென்று அரசன்தடியைக் கையாற்றொழுது பின்னர்முடியாற்பணிந்தான்; பின்னர் வல

த்தி உலக்கையின்விரலாலே வாயைப்புதையாச் சேர்ந்தானென்றானென்க. (.)

வேறு.

2867. கிளைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டிங்கேட்டியேல்

கிளைக்குமாமணிக்குழைசுடாச்செப்பினான்

வனைக்கையார்கவரிகொண்டெறியமன்னனே.

கிளைப்பிரிவு-தாயையும் தந்தையையும் பிரித்தல். சிறையாவது - தான் நினைத்தவாற்றொழுதுதலின்றிப் பிறர்நினைத்தவாறே ஒழுகும்படி காத்தல். இளம்பார்ப்புக் கிளையைப்பிரிந்திருந்து ஆற்றின அருமைநோக்கி, 'அருஞ்சிறை' என்றார்.

(இ-ள்.) மகளிர் கவரிவீசாநிம்ப மன்னன், இவ்விரண்டின் பயனையும் கேட்டியேல், அவ்விரண்டின்பயனையும் மேல் விளைத்தற்கு ஒருவித்தையொப்பாய்! இங்கேயிருவென்று குழைசுடாச் செப்பினானென்றானென்க.

ஈண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானும்பிரிந்தும் அதனைச்சிறைசெய்ததற்குத் தானுஞ்சிறைப்பட்டும் அத்நிலைநுகர்ந்தானென்று முன்னர்ப்பொருளுரைத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டியவைத்ததனையுங்கேளென்று அவனைநோக்கி ஈண்டு அரசன்கூறுமையின். (உசுசு)

வேறு.

2868. அறம்பெரியகூறின்னலங்கலணிவேலோய்
மறம்புகொணஞ்சம்வழியாப்புருதந்தீண்டிச்
செறும்பெரியதீவினைகள்சென்றுகடிதோடி
யுறும்பெரியதுன்பமுயிர்க்கொலையும்வேண்டா.

(இ - ள்.) வேலோய்! பெரியதீவினையின் தன்மையைக்கூறின், அவை மறத்தைவிரும்பிய் நெஞ்சவழியாகப் புருந்து திரண்டு தம்மைச்செய்த உயி ரோடே கடிதோடிச்சென்று அதனைச்செறும்; செறும்பொழுது அது பெரிய துன்பமுறும்; ஆதலால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயிர்க்கொலையும் தும க்கு வேண்டா; இஃது, அறங்களுட்பெரிய அறமென்று கூறினானென்றனென்க. (உஎ௦)

2869. மெய்யுரைவிளங்குமணிமேலுலககோபுரங்க
னையமிலைநின்றபுகழ்வையகத்துமன்னு
மையல்வினாமாநாககோபுரங்கள்கண்டர்
பொய்யுரையும்வேண்டாபுறத்திடுமினென்றான்.

(இ - ள்.) மெய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இவ்வையகத்தேநிலைநின்ற புகழ்மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்களைபுடைய கோ யில்மன்னும்; பொய்யுரையைக்கூறினால் அதற்கு இம்மையிற்பழியும் மறு மையில் நாகத்துக்கோயில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லைக்கண் டர்; ஆதலால், அப்பொய்யுரையையும் கைவிடுமினென்று கூறினானென்றனென்க. (உஎ௧)

2870. முளரிமுகநாகமுனையெயிறுமுதுகீற
வளவிறுயர்செய்வரிவண்மன்னரதனாலும்
வினைவரியமாதுயரம்வீழ்கதியுளுய்க்குங்
களவுகடனாகக்கடிந்திடுதல்கூடுதே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகரையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய யானை யினது முளைத்த எயிறு.

(இ - ள்.) களவின்வினைவினைக் கேள்; இவ்வுலகிலே மன்னர் யானைக் கொம்பு குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நாகத்திலே அரிய துன்பங்களை அது தானேசெலுத்தும்; அதனாலும் அக்களவை மேற்கொண்டுகடிதல் உபா யமெனக் கூறினானென்றனென்க. (உஎ௨)

2871. மடத்தகையநல்லார்மனங்கரியமாற்றார்
பிடர்த்தலையொள்வாள்போற்றிற்மனைகள்சேரி
னெடுப்பரியதுன்பத்திடைப்படுவரின்கு
நடுக்குடையகாமம்விடுத்திடுதனன்றே.

(இ - ள்.) தம்மனைவியர் வருந்தப் பிறர்மனையானைச்சேரின், தாங்கற்கு அரிய துன்பத்திடையிலே அழுந்துவர் ; ஆதலால், நடுங்குதலுடைய காமத்தினைக் கைவிடுதல் நன்மென்று கூறினென்றானென்க.

மாற்றார் கழுத்திலைவத்த வாள்போல் இன்னாத பிறர்மனையென்றது கொன்றேவிடுமென்றற்கு. (உஎ௩)

2872. தெருளிற்பொருள்வானுலகமேறுதற்குச்செம்பொ

ரில்படுகால்புகழ்வித்திலையெனினெல்லா

வருளுநகவையநகவைம்பொறியுநையப்

பொருளுநகவிட்டும்பொருள்யா தும்பொருளன்றே.

ஒருவன் தெளிவானாயின். அருள்கள் பலவாதலின், 'எல்லாவருளும்' என்றார். வையம், ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும் பொருள்களை நுகரப்பெறுது வருந்த. பொருளுநக - அவ்வைம்பொறியும் நுகர்த்தற்குரியபொருள்களும் எம்மை நுகர்கின்றிலெனென்று நக.

(இ - ள்.) தெருளில், நக, நக, கைய, நக ஈட்டும்பொருள் சிறிதும் நற் பொருளன்று; அங்ஙனம் தீதாக ஈட்டுதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம்மையிற் புகழைவினைக்கும் வித்தாம் ; மறுமையிற் செம்பொருலகமேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏணியாமென்று கூறினென்றானென்க. (உஎ௪)

2873. பொய்யொடுமிடைந்தபொருளாசையுருளாய

மைபடும்வினைத்துகள்வழக்குநெறிமாயஞ்

செய்தபொருள்பெய்தகலன்செம்மைசுடுசெந்தீக்

கைதவறுனித்தகவறுடலொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) பொய்யொடுநெருங்கின பொருளாசையைபுடைய பரத்தையர், மாயத்தைச்செய்த இன்பநிறையப்பெய்ததொரு கொள்கலம்; ஆதலின் அது பாவமுண்டார் தீவினையாகிய துகளைப் புகுத்தற்கு வழியாயிருக்கும் ; அதனை ஆடுதலையும், நடுநிலையைச்சுடுநெருப்பாகிய வஞ்சனைகூர்த்த கவறுபும் வழிகவென்று கூறினென்றானென்க.

உருளாயம் - தம்மைநுகர்வார் மனங்கட்டேதப்பப் புரளும் ஆயம். வழக்கு, "வளிவழக் கறுத்த வங்கம்" (புறநா. நக௮) என்றும்போலக் கொள்க. பொருளென்றது, நாம்பொருட்குமுரித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்றும். (.)

2874. காமமுடையார்கறுவொடார்வமுடையாருந்

தாமமொடுசார்ந்துபுனைவார்பசியினுண்பா

ரேமமுடையார்களிவரல்லரிவையிலல்லா

வாமனடியல்லபிறவந்தியன்மினென்றான்.

(இ - ள்.) காமத்தையுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையைபுடையாரும், தாமத்தையும் சாந்தையும் புனைவாரும், பசியாலே இல்லிலேசென்று

பலிகொள்வாருமாகிய இவர்கள் நம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர் ; ஆதலின், இத்தீக்குணங்களில்லாத வாமனடியல்லாதபிறவடிக்களை வணங்குமீனென்று கூறினொன்றென்க. (உஎசு)

2875. பூவைகிளிதோகைபுணர்நன்மொடுபன்மா

யாை

கா.

போவர்புகழ்நம்பியிதுபொற்பிலதுகண்டாய்.

(இ - ள்.) நம்பி ! தன்கிளையோடேபுணர்ந்த அன்னத்தோடே பூவை முதலியனவும் பலவிலங்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தம் கிளையினின்று நீங்கி வருந்தப்பிரித்து இம்மையிற் காவலிட்டுவைத்தவர்கள் மறுமையில் தம் கிளையினின்றுநீங்கித் தாமும் பிறராத் காவல்செய்யப்பட்டுப் போவார் ; ஆதலின், நீபிரித்துக் காவல்செய்தஇதவும் பொலிவில்லாததுகாணென்று கூறினொன்றென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்தற்குரியவல்லா இளமைப்பருவத்தன வற்றையே ஈண்டுக்கூறலின், 'காவல்செய்து' என்றார். ஈண்டுக் காவல் செய்துவைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னம் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மையுணர்க. (உஎஎ)

வேறு.

2876. அல்லித்தானற்றபோதுமறதநூலதனைப்போலத்

(டம்)

ங்காப்

புல்லிக்கொண்டியிரைச்சூழ்ந்துபுக்குழிப்புக்குப்பின்னின்

மெல்லையிறுன்பவெந்தீச்சுட்டெரித்திடுங்களன்றே.

(இ - ள்.) அல்லித்தண்டு அற்றுலீழ்ந்தபோதும் நூலறுதுதொடர்ந்து நிற்குந் தன்மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்கிக்கிடக்க எல்லையில்லாத அன்பத்தையுடைய தம் தொல்லைத்தீவினையாகிய வெந்தீ அவ்வுயிரை நீங்காது தொடர்ந்துசென்று சூழ்ந்து புல்லிக்கொண்டு அவ்வுயிர்போய்ப் புக்கதொரு மெய்யிலே தானும் புக்குப் பின்னேநின்று அதனை எரித்துச்சுட்டிடுமென்று கூறினொன்றென்க. (உஎஅ)

2877. அறவியமனத்தராகியாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற்

பறவையுநிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடி

மறவியொன்றானுயின்றிமனத்ததேசுரக்கும்பால

கறவையிற்கறக்குந்தம்மாற்காழுறப்பட்டவெல்லாம்.

(இ - ள்.) அறத்தையுடைய மனத்தராய்ப் புல்லுயிர்க்கும்அருளைச்செய்வாராயின், அந்நல்லினை பறவையுநிழலும் விடாதுதிரியுமாறுபோல அவ்வுயிரை டாமற்பிறிந்து சிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டன எல்லாவற்றையும் சுரபியைப்போலக் கொடுக்குமென்று கூறினொன்றென்க.

மனத்தில் நினைத்ததேகொடுக்கும் பாலவாகிய கறவை. (உஎசு)

2878. நெடுமணியூபத்திட்டவழநடையாமைநீணீர்த்
தொடுமணிக்குவளைப்பட்டந் துணையொடுகினைப்பதேபோற்
கடுமணிக்கயற்கணல்லார்காமமும்பொருளுஞ்சிந்தித்
தடுமணியாவிநீப்பாரறிவினாற்சிறியநீரார்.

மணி - அழகு. மணிக் குவளை, உவமத்தொகை. கடியகண். மணிக்
கயல் - அழகியகயல். மணியடுமாவி நீப்பாரென்றது, வீடுபெறுதற்குரிய
மணியுயிரைப் பாழே போர்க்குவரென்றவாறு.

(இ-ள்.) அறிலல்லாதார், யாகத்திற்கு நட்ட தறியிலே கட்டின யாமை
தாண்டிக்கும் பொய்க்கையையும் துணையையுரினைக்குமாறுபோல, நல்வினை
செய்யாதிருந்த காமத்தையும் பொருளையுரினைத்து ஆவிநீப்பாரென்று கூறி
னானென்றனென்க.

“அழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை, நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வேட்
டாஅங்கு” (நசுக) என்றாகத்திலும். (உஅ௦)

2879. வீறழிவினைசெய்காலன்வைவரவாள்வலையிற்பட்டாற்
சாறழிகுவளைமாலையவரையுந்தனமுநீக்கி
யாறிழிவரையிற்போன்றமறநனிரினைப்பர்செம்பொ
னெறெழினெறியினெறியிருவிசம்பாளுநீரார்.

வீறழிந்த வினையாவது, கொலைத்தொழில். பலகாலும்வெட்டினாற் கே
ழன்மென்றற்கு வைவரவாளென்றார். வாள்போல மாறாமற்கொல்லும் வலையி
லகப்பட்டாலென்றது, பிறந்தாலென்றவாறு. சாறழிதனம் - விழாக்கொண்
டாடுதன்மிக்கபொருள். ஆறிழிகின் மவரையென்றார், பயன்படுதலும் நிலை
குலையாமையும்பற்றி. செம்பொனீராரென்றது, சுவர்க்கத்தேசெல்லும் பொ
ன்னுகிய உயிரையுடையாரை. நெறி - தவம்.

(இ-ள்.) எழிலேறுபோலே அரிதென இகழாது தவத்தாலே விசம்பிலே
ஏறி அதனையானாஞ் செம்பொனீரார், காலன்வலையிலகப்பட்டால், மகளி
ரையும் பொருளையுநீக்கி, மலைபோற்றோன்றும் அறத்தைச்செய்ய நினைப்ப
ரென்று கூறினானென்றனென்க. (உஅ௧)

2880. துன்னிமற்றறத்தைக்கேட்டேதுகினெருப்புற்றதேபோன்
மின்னுத்தார்மார்பன்மெய்வெந்தாலினுருகிப்பெண்பா
லன்னப்பார்ப்பன்றுகொண்டதடத்திடைவிடுவித்திட்டான்
ரகன்கூட்டம்பெருந்தகைவித்தினுனே.

(இ - ள்.) மின்னுப்போலுந் தாரையுடைய மார்பன், அங்கனம் அறத்
தைத் துன்னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆலிபோலே நெஞ்சருகி மெய்வெந்து பின்னர்
உடுத்த துகிலிலே நெருப்புற்றதனை விரைந்துநீக்குமாறுபோல விரைந்து அன்
னப்பார்ப்பைப் பெண்பாலிடத்தினின்றும்விடுவித்து அன்றுபிடித்த தடத்
தின் நீரிடத்தே போகவிட்டான்; அங்கனஞ் செய்தலாலே, அப்பெருந்தகை

முன்னர்க் கிளைப்பிரிவை வித்தியதேயன்றிப் பின்னர்க் கிளைகளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வித்தினுனென்றனென்க.

இக்காரணத்தாலே விசயையநீங்கிச் சுநந்தையிடத்தே வளர்ந்தானென்றும், பின்னர் அவனைச்சேர்ந்தானென்றும் முன்னர்க்கூறினார். (உஅஉ)

2881. மெய்ப்படுமுதுபுண்டர்ப்பான்மேவியமுயற்சிபோல
வொப்புடைக்காமந்தன்னையுவர்ப்பிடுதொழித்துப்பாவ
மிப்படித்திதுவென்றஞ்சிப்பிறவிநோய்வெருவினானே
மைப்படுமழைக்கணல்லார்வாய்க்கொண்டவமுதமொப்பான்.

(இ - ள்.) மகளிர் வாய்க்கொண்ட அமுதம்போல அவர் நினைத்த தன்மையனாயிருந்தவன், அறங்கேட்டபின்னர் உடம்பிலுண்டாகிய ஒடுவைத்தீர்த்தற்குப்பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கு ஒப்புடைய காமத்தைவெறுப்பினொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதொரு தன்மையையுடைத்தென்று அஞ்சி இவற்றையெல்லாமுடைய பிறவிநோயை வெருவினானென்றனென்க. (உஅஉ)

2882. ஆளியாற்பாயப்பட்டவடுகளியானேபோல
வாளிவிறந்தடக்கைமைந்தன்வாய்விட்டுப்புலம்பிக்காம
நாளினுநஞ்சுதய்த்தேதனச்சறையாகநன்பொற்
ரோளியர்த்துறந்துதாய்தாத்தவஞ்செய்வவடிகளென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் வெருவின மைந்தன், நஞ்சிற்கு ஓரிருப்பிடமாகக் காமமாகிய நஞ்சினை நாடோறும் நுகர்ந்தேனென்று யானேபோலப்புலம்பி மகளிரைத்துறந்து தவத்தைத் தாய்தாகச் செய்வேன்; அடிகளையென்றுகூறினானென்றனென்க. (உஅச)

2883. சிறுவன்வாய்மொழியைக்கேட்டேதேர்மன்னன்னுஞ்சொன்ன
னுறுகளிற்றுழவமற்றுன்னொளிமுடித்தாயமெய்தி
யறைகடல்வேளிகாத்துன்னலங்கல்வேற்றாயமெல்லாம்
பெறுதகுபுதல்வற்கீந்து பின்னைநீதுறத்தியென்றான்.

(இ - ள்.) அங்கனம் கூறிய அசோதரன்மொழியைக்கேட்டு அரசனும் சொன்னான்; அஃதியாதெனின், உழவனே! தாயத்தையெய்திக் காத்தப் புதல்வனுக்கீந்து பின்னைநீதுறத்தியென்று கூறினானென்றனென்க. (உஅரு)

2884. கொலைச்சிறையுய்ந்துபோருமொருவனைக்குறுகவோடி
யலைத்தனர்கொண்டிபற்றியருஞ்சிறையழுத்துகின்றார்
தொலைப்பருஞ்சுற்றத்தாரோபகைவவோவடிகளென்ன
ன்.

தொல்லை, விகாரம்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட அசோதரன், அழகனே ! சிறையினின்றும் தப்பிப்போமொருவனைத் தொடர்ந்துசென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய்ச் சிறையிலே அழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ ? பகைவரோ ? என்றுகூற, அது கேட்டஅரசன் பெருவிலைமணியை மூன்றுதன்மையையுடைய நடுக்கடலிலே வீழ்த்த தன்மையையொத்தானென்றனென்க.

முந்நீர்க்கு, “முந்நீர்ப்பிறந்த” (கீவக. ௫) என்ற கவியிற் கூறினும்.()

2885. கா தலமல்லமேனாட்கழிந்தநம்பிறவிதம்பு
 னேதினும்யாங்களெல்லாமினிக்கொருமுடம்பினுனு
 மாதலாற்சுற்றமில்லையதுபட்டவாறென்றம்பூந்
 தாதலர்மார்பனற்புத்தனையறப்பரிந்திட்டானே.

(இ - ள்.) அத்தன்மையனாகிய அரசன், முன்புபோன நம் பிறவிகளில் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவிகள்கண் ணும் யாங்களெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்; ஆதலால், ஈண்டுச் சுற்றமெ ன்பதொன்றில்லை; இவற்குப் பட்டவாறும் அதுவென்றுகருதி அன்பாகிய தனை போம்படி அறுத்தானென்றனென்க.

தாய்முதலியோகாயுட்கூட்டி, ‘யாங்களெல்லாம்’ என்றான். ‘அது’ என்றது, தான்கருதிய கருத்தினே. (உஅஎ)

2886. நற்பொறிகுயிற்றிவல்லான்செய்ததோர்நன்பொற்பாவை
 பொற்பொறிகழலவெல்லாப்பொறிகளுங்கழல்வதேபோற்
 சொற்பொறியோவெல்லாப்பொறிகளுஞ்சோர்ந்துநம்ப
 னிற்பொறியின்பரிக்கியிராயிரர்குழ்ச்சென்றான்.

(இ - ள்.) நடத்துதற்குரித்தாகிய நல்ல எந்திரத்தை உள்ளேவகுத்து வல்லவன்செய்த பாவை அந்நற்பொறி சூலைய எல்லாப்பொறியும் சூலையுந் தன் மைபோலே அங்ஙனம் தளைபரிந்த அரசனது சொல்லாகிய எந்திரமொன்று கழலுதலாலே, நம்பன் தன்னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலே செல்லும் வேட்கையுட்போக இல்லின்கண் நல்லினையால்துகருமின்பத்தையுரிக்க இர ண்டாயிர அரசர்கள் குழந்துசெல்லத் துறவிலே சென்றானென்றனென்க.

சோர்ந்த - சோர்.

(உஅஅ)

2887. தணக்கிறப்பறித்தபோதுந்தானைவிடுத்தல்செல்லா
 நிணப்புடையுடும்பனாரையாதினன்க்கலாகு
 மணப்புடைமாலையார்பொருசொலையேதுவாகக்
 கணைக்கவினழித்தகண்ணாத்துறந்துபோய்க்கடவுளானான்.

(இ-ள்.)வாலை இறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்தும் தான் அனையைக் கை விடாத உடும்பையொப்பாரை யாதொருகாரணத்தாலும் இல்லாழக்கையி னின்றும் போக்கலாகாது ; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் முந்

பிறப்பிலும் தவஞ்செய்தவருதலின், தந்தைக்கூறிய ஒருசொல்லே துறவிற் குக் காரணமாகக்கருதி மகளிரைத் துறந்துபோய்க் கடவுளாயினுனென்று நென்க.

நினைத்தைப் புடையிலேயுடைய. மணத்தைக்கூடுதலேயுடைய மாலை. ஒருசொல்லென் தது, “வினைக்கியவித்தனாய்” (சீவக. ௨௮௬௭) என்றதனை.()

2838. தாமமார்ந்தணங்குநாறுஞ்சரும்புகுழ்தாரினானுந்
தாமமாரொலியிலம்பாற்சயமதித்திருவுமார்ந்த
காமமாசண்டகாதற்கதிர்வனைத்தோளினரு
நாமநாற்கதியுமஞ்சிநற்றவத்துச்சிகொண்டார்.

அணங்கு - தெய்வம். தாரினான் - பவணமாடேவன். சயமதியாகியதிரு. அவன்றேவி. காமமாகிய மாசிலே தழும்பிய தோளினர் - அசோதரன் தேவிமார்.

(இ - ள்.) அவன் கடவுளானபின்னர்த் தாரினானும் சயமதியும் தோளினரும் நாற்கதியிலும் சேறற்குஅஞ்சி நற்றவத்தின்முடிவைக் கைக்கொண்டாரென்றானென்க. (௨௯0)

வேறு.

2889. ஆசாரநாணத்தவஞ்செய்தலர்க்கற்பகத்தார்ச்
சாசாரனென்னுந்தகைசாலொளித்தேவர்கோவாய்
மாசாரமாயமணிவானுலகாண்டிவந்தாய்
துசார்ந்தவல்குற்றானும்புந்நலத்தாரொடென்றான்.

சாசாரன் - ஸஹஸ்ராரன். சாரம் - ஸாரம். தானும்பும் - ஒழுகும்.

(இ - ள்.) அந்நன்ம கடவுளாகிய நீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத் தவஞ்செய்து அதனாலே கற்பகத்தாரையுடைய சாசாரனென்னும் இந்திரனாகி ஆண்டி நலத்தாரொடு வந்தாயென்றானென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலை. தேவருலகின்கண் நுகருமின்பமும் யானுகரப்பெற்றிலேனென்னும் அவாவற்றாலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுதலின் மென்பது உணர்த்தற்கு இந்திரனாய் வந்தாயென்றான். எனவே எல்லா அவாவும் மந்தது வீடாயிற்று. முற்பிறப்பில் தேவியரானவரை இப்பிறப்பிலும் தேவியராகவந்தாரென்று ஈண்டுச் சாரணாகூறுதலின், முன்னர்க் காலில் (சீவக. ௨௨௩) எண்முத்தணிமாலையுங்கக் கண்டாளென்றுணர்க. (௨௯௧)

2890. மின்னார்சிலம்பிற்சிலம்புங்குரலன்னமேனான்
மன்னுபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்ததனற்
பொன்னாசார்பசிறைப்பட்டனைபோலுமென்றான்
னின்னாப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாயசொல்லான்.

சிலம்புபோல ஒலிக்கும்.

(இ-ள்.) முந்தாய சொல்லான், மன்னு ! முற்பிறப்பிலே அன்னப்பார் ப்பைக் கிளையினின்றும் பிரித்தாய் ; அத்திலிளையாலே நீயும் இப்பிறப்பிற் கிளையினின்றும் பிரிந்தாய் ; பொன்னுரமார்பனே ! முன் அதனைக் காவல் செய்துவைத்த திலிளையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிறர்க் குத்தோன்றினுயென்றனென்க.

பிறரிடத்துவளர்த்தமை சூறிப்பானுணரக்கூறினாராதலிற் சுநந்தையைப் பிறரென்று கூற்றற்கூறராயினார். போலுமென்பது, “வேறுபட வந்த வு வ மத் தோற்றம்” (தொல். உவம. ௩௨) என்னுஞ் சூத்திரத்து அடங்கும் ; ஒப்பில்போலியன்று. இதனைத் தற்குறிப்பேற்றமென்ப. சிவகற்குச் சிறைப் பட்டதன்மையின்மை, “விலங்கிலிலுமிழும்பூணன்” (சிவக. ௧௧௬௭) என்னும் கவியிற்கூறினார். ஈண்டுச் சாரணர், ‘சிறைவைத்ததனம் ***சிறைப்பட்ட னைபோலும்’ என்றுகூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லும், முன்னர்க் கூறிப் போந்த கட்டென்னுஞ்சொல்லும் பரியாயச்சொல்லன்றி வேறுவேறுபொரு டருஞ்சொற்களாம் ; என்னை ? இத்தமிழ்ப்பாடையில் உலகவழக்காகிய இயற் சொற்களில் ஒருவிளையை உணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி இரு சொல் வழங்காமைபின். சிறையென்பது, தடுத்துக்காத்தலையுணர்த்தும் ; முன்னர், “அருஞ்சிறை” (சிவக. ௨௮௬௭) என்றதற்குப் பின்னர், “காவல் செய்துவைத்தவர்கள்” (௨௮௨௮௭) என்றமையால். அன்றியும், “சிறைகா க்குக் காப்பெவன் செய்யும்” (குறள், ௫௭), “சிறைபனியுடைந்த சேயரி மழை க்கண்” (குறுந். ௮௬), “கொலைச்சிறையுயர்ந்துபோகு மொருவனை” (சிவக. ௨௮௮௮) என்றற்போல்வன பிறவற்றனும், சிறைக்கால், நீர்ச்சிறையென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தானென்றும் சிறைக் கோட்டத்தையுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக் 1கோலுதல், அகப்படுத்தல், தகைத்தலென்றற்போல ஆசிரியன் முழுவது உந்திரித்த திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம் ; இதற்குச் சிக்கலென்பது திசைச்சொல். இனிக் கட்டினுனென்னுஞ்சொல், உண்டான், வந்தான், போளுனென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழிலுணர்த்துஞ்சொற்கு வேறொருசொல்லின்றிரிற்கும் ; இதற்கு லீக்கினான், பினித்தான், யாத்தானென்றற்போல ஆசிரியன் முழுவது உந்திரித்துக்கொண்ட வினைத்திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம். இது பசுவைமுலையைக்கட்டினான், பாம்பைவாயைக்கட்டினானென்றும் போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலுந்நிற்கும் ; இவ்விரண்டுசொல்லும் வேறுவேறுபொருள் தருதலின், ஒன்றற்கொன்று பரியாயமாகாமையிற் சாரணர்கூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லிடத்துக் கட்டென்னுஞ்சொல்லின்பொருள் பிறத்தலின்மையின், முன்னர்க் கட்டென்றுகூறியது ஈண்டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவர்கூறியபாவம் காரணமும், ஆண்டுச் சிறை ப்பட்டது காரியமுமாகவேகோடல்வேண்டலிற் சிறைப்பட்டானென்றே யாண்டும் பொருள்கூறுவதன்றிக் கட்டுண்டானென்று பொருள்கூறலாகாமை யுணர்க.

(உகஉ)

வேறு.

2891. மஞ்சிவர்மணிவரையனையமாதவன்
வஞ்சமிலறவுரை பொதிந்தவாய்மொழி
யஞ்சினனிருந்துழியம்புலீழ்ந்தென
நஞ்சமிழ்வேலினுனடுங்கவீழ்ந்ததே.

பயன் மருதலின், மஞ்சகூறினார்.

(இ - ள்.) சலிப்பற்ற மாதவன் முற்கூறிய அறவுரையாலே, வேலினுன், அரசாட்சியை அஞ்சியிருந்த அளவிலே, உயிழும்நஞ்சைப்பொதிந்த வாய் மொழி அவனடுங்கும்படிவீழ்ந்ததென்க.

நஞ்சைப்பொதிந்த வாய்மொழியென்றது, தீவினையாற் சிறைப்பட்ட தன்மைகூறியதனை. அஃது அம்புலீழ்ந்த விடத்தினின்றும் போதற்குப் பிறர்நடுக்குமாறுபோலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுக்கும்படி வீழ்ந்ததென்க. (உகூஉ)

2892. வாரணிமணித்துடிமருட்டுதுண்ணிடைக்
காரணிமயிலஞர்சூழக்காவல
னேரணிமணிமுடியிறைஞ்சியேத்தினுன்
சீரணிமாதவர்செழும்பொற்பாதமே.

காரணி - காராலுண்டான அழகு.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட அளவிலே, காவலன், தேவியர் சூழ வணங்கி நிற்ப மாதவர்பாதத்தை முடியாலேயிறைஞ்சி ஏத்தினுனென்க. (உகசு)

2893. நலத்திருமடமகணயந்ததாமரை
நிலத்திருந்திருசுடர்நிமிர்ந்துசெவ்வபோ
லுலப்பருந்தவத்தினுலோங்குசாரணர்
செலத்திருவிசும்பொளிசிறந்ததென்பவே.

திரு, தாமரைக்கு அடை.

(இ - ள்.) தாமரைப்பூவையுடையவிடத்தே சாரணரிருவருமிருந்து, ஞாபிறம் திங்களும் செல்வனபோல விசும்பிலேசெல்ல, அவர் திருவொளி அவ் விசும்பெங்கும் சிறந்ததென்க. (உகூடு)

உக.—தாயத்தீர்வு.

2894. சாரணர்போயபின்சாந்தமேந்திய
வாரணிவனமுலைவஞ்சிக்கொம்பனார்
பேரணிபுலவுவேற்கண்கள் பூத்தன
நீரணிசுவளைநீர்நிறைந்தபோன்றவே.

(இ-ள்.) சாரணரிருவரும் போயபின் தேவியர் நீரணிகண்கள் பூத்தன வாகிய குவணைகள் நீர்நிறைந்தனபோன்றனவென்க.

இனித் துறப்பனென் மஞ்சி நீர்மல்கின. (உக௬)

2895. பொன்வரைநிலாக்கதிர்பொழிந்துபோர்த்தபோற்

மின்னிவநுசுப்பினுர்மெலியமெல்லவே

(இ-ள்.) மேருவிலே நிலாத் தனது கதிரைச்சொரிந்து அதனை மறைத் தாற்போல மலயத்திற்சந்தனங்கிடந்து பயன்கொண்ட மார்பினுள், தேவியர் வருந்த இன்னுரைகொடாடாய் மெல்லக் கோயிலைச்சேர்ந்தானென்க. (உக௭)

2896. அஞ்சரைபொழிந்தபாலன்னமென்மயிர்ப்

பஞ்சிமெல்லணையின்மேற்பரவையல்குலார்

மஞ்சிவர்மதிமுகமழுங்கவைகினுர்

நஞ்சயிர்த்தணிநலங்கரிந்துநையவே.

மடிசொரிந்தபாலெனவே நுரையுண்மைபெற்றும்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது தேவியர், நஞ்சுபோல வெய்துயிர்த்து நைய மழுங்க அரசுந்தோளனைத் துயிலாது நுரைபோலும் பஞ்சணைமேலே வைகினுரென்க. (உக௮)

வேறு.

2897. வெள்ளெயிற்றாவுமேய்ந்தமிச்சிலின்மெலிந்துமேகப்

புள்வயிற்பிறந்தபுட்போலொன்றலாதுரைத்ததேற்றார்

கள்வயிற்றலாந்தகோதைக்கலாபவிலுயிரும்மல்கு

லொள்ளெயிற்றவர்கள்பொன்பூத்தொளிமணியுருவரீத்தார்.

கள்ளை வயிற்றிலே அலர்ந்த மாலைநீனையும் கலாபத்தினது ஒளியைக்காலு மல்குவினையுமுடைய எயிற்றவர்கள். மேகப்புள் - வானம்பாடி.

(இ-ள்.) வானம்பாடி மேகத்துப்பிறந்த துளியையேநச்சிப் பாடுமாறு போல அரசனுள்வயிற்பிறந்த அளியொன்றுமல்லாதனவற்றை உரைத்தலறியாத தேவியர், பாம்புமேய்ந்த குறைமதிபோல் ஒளிகெட்டுப் பசந்து மணிகளினுருவைக் கைவிட்டாரென்க. (உக௯)

2898. கிளிச்சொலினினியசொல்லார்கிண்கிண்சிலம்பொடேங்கக்

குளித்துநீரிரண்டுகோலக்கொழுங்கயல்பிறழ்பவேபோற்

களித்துநீர்சுமந்துவாட்கண்கலா அய்ப்பிறழ்ந்தலமந்தாட

வளித்ததாரலங்கலாழியவன்றுறவுரைத்துமன்றே.

(இ-ள்.) அத்தேவியருடைய கிண்கிணியும் சிலம்பும் ஏங்க வாட்கண் ஆட முன்னரளித்த அரசன்றுறவை இனிக் கூறுதுமென்றாரென்க.

இரண்டுகயல் நீரிலேகுளித்துப் பிறழ்பவைபோலக் கண்கள் களித்து உவகைக்கண்ணீரைச்சுமந்து பிறழ்ந்து கலாய்த்து அலமந்தாடவென்க. அலங்கல், ஆழிக்கு அடை. (௩௦௦)

2899. புனைமருப்பழந்தக்குத்திப்புலியொடுபொருதுவென்ற
கனைகுரலுருமுச்சிற்றக்கதழ்விடையுரிவைபோர்த்த
துனைகுரன்முரசத்தானைத்தோன்றலேத்தம்மினென்ற
னனைமலரலங்கற்கண்ணிநந்தனுந்தொழுதுசேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அத்துறக்கின்ற அரசனும் சீவினகொம்பு அழந்தக்குத்திப் பொருதுவென்ற உருமுப்போலும் சிற்றத்தையுடைய ஏற்றின் உரிவையைப் போர்த்த முரசையுடைத்தாகிய தானையையுடைய நந்தனைக் கொண்டுவருவீராக வென்றான் ; அவனும் வந்து தொழுது சேர்ந்தானென்க. (௩௦௧)

2900. கொடியணியலங்கன்மார்பிற்குங்குமக்குன்மமன்ன
னடிபணிந்தருளுவாழியரசருளரசவென்னப்
படுகினவெகுளிநாகப்பைத்தலைபணித்துமாழ்க
விடியுமிழ்முரசநாணவிண்ணமியம்பினானே.

வெற்றிக்கொடியெடுத்தற்குக் காரணமான மார்பு ; ஒழுங்குபட அணிந்த அலங்கலுமாம். பாம்பின்மலை நடுங்கி மயங்க இடிக்கும் இடியோசையைப் பிறப்பிக்கும் முரசம்.

(இ-ள்.) அங்கனம் தொழுதுசேர்ந்தவன், பின்னர்க் குன்றமன்னனான் அடியைப்பணிந்து, அரசனே ! நினைத்த காரியத்தை அருளிச்செய்வாயாகவென்ன, அவனும் முரசம்நாண இன்னணம் செப்பினென்க.

அது மேற் கூறுகின்றார். வாழி, அசை. (௩௦௨)

2901. ஊனுடைக்கோட்டுநாகான்சரிமுகவேற்றையூர்ந்து
தேனுடைக்குவனைச்செங்கேழ்நாகிளந்தேரைபுல்லிக்
கானுடைக்கழனிச்செந்நெற்கதிரனைத்துஞ்சநாடு

(இ-ள்.) ஊனையுடைத்தாகிய கோட்டினையும் சரிமுகத்தினையுமுடைய நத்தை, வரம்பிற்றயின்ற ஆவினதேற்றினையும் செங்கேழ்நாகினையுமேறி இளந்தேரையினையும் புல்லிப்போய்க் குவளைக்கழனியிற் காட்டின் தன்மையையுடைய செந்நெற்கதிரையிலேதுயிலும் நாட்டையும், மற்றமுள்ள தாயத்தினையும் வருத்தமின்றி ஆள்வாயாகவென்றென்க. (௩௦௩)

2902. கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனிக்குப்பழனநாடுஞ்
சுரும்புலாங்கண்ணிவிண்ணோர் துறக்கமும்வீடும்வேண்டே
னரும்புலாயலர்ந்தவம்மென்றமரையனையபாதம்
விரும்பியான்வழிபட்டன்றோவாழ்வதன்வாழ்க்கையென்றான்.

பழனம் - நீர்நிலம். அரும்புலாயலர்ந்த - அரும்பு நெகிழ்ந்தலர்ந்த.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட நந்தன், நாடும் துறக்கமும் வீடும் எய்திவாரும் வாழ்க்கை யானவேண்டேன் ; அவை எனக்கு என்? யான்வேண்டுவது, நின் பாதத்தையுறப்பிவழிபட்டு வாழ்வதன்றோவென்றானென்க.

இனி வழிபட்டுவாழ்வதன்றோவென்றவாழ்க்கை, வேண்டேனென்றுமாம்.()

2903. குன்றெனமருண்டிகோலமணிவண்டுங்குழாங்கொடேனுஞ்
சென்றுமொய்த்துமிரும்பாணைச்சீவகற்கிளையநம்பி
மன் மல்வீற்றிருந்துமின்னுமணிக்குவடனையதோளா
னென்றுமற்றரசவேண்டாநுவப்பதேவேண்டினே.

மலையென்றுமருண்டு வண்டும்தேனும் சென்று மொய்த்து இயிரும் யா
னையையுடைய நம்பி. தோளான் - அரசன்.

(இ - ள்.) அந்நன்ம கூறின நந்தட்டன், அரசாட்சியைச் சிறிதும்வேண்டா
னாய் அரசனாவதற்குத் துறவே விரும்பினானென்க. (௩௦௦)

2904. பொலிவுடைத்தாகுமேனும்பொள்ளலிவ்வுடம்பென்மெண்ணி
வலியுடைமருப்பினல்லால்வாரணந்தடக்கைவையா
தொலியுடையுருமுப்போன்றுநிலப்படாதான் நின்வைவேற்
கலிகடந்துலகங்காக்குங்காணையைக்கொணர்மினென்றான்.

(இ - ள்.) அதுகேட்டஅரசன், இவ்வுடம்பு மேற்றேற்றப் பொலிவு
டைத்தாயிருக்குமாயினும் உள்ளு வயிர்த்திராது ; அதனால் இப்பருவத்தே
துறத்துமென்மெண்ணி, யாம் துறக்குங்காலத்து, உருமுப்போன்று ஒலியு
டையவாரணம் நிலத்துவீழாமல் தன்னைத்தாங்கும் வலியையுடைய மருப்பி
னன்றி வேறேரிடத்துக் கையை வையாது; அதுபோல யாரும் அரசினைத்
தாங்குதற்குரிய சச்சந்தன்மேலே இதனைவைத்துமென்றுகருதி அவனைக்
கொணர்மினென்றானென்க.

ஊனைத்தின்னும் வைவேற்காணை. (௩௦௧)

2905. கழுமணியாரமார்பிற்காவலன்மக்கன்காய்பொ
னெழுவளர்ந்தனையதிண்டோளினையவர்தம்முண்மூத்த
தழுமலர்க்கொம்புபோலுந்தத்தைநாட்பயந்தநம்பி
சொன்னான்.

கை.

முழுதும் மலரை

யுடைய கொம்பு. தத்தை முதுகுட்பயந்த நம்பி.

(இ-ள்.) காவலன் தன்மக்கள் இனையவர்தங்களில் மூத்தநம்பியாகிய
சச்சந்தனை வீற்றிருத்தி னூல்விதியாற் கூறினானென்க.

மேல் முடிசூட்டி வீற்றிருத்துவதனை வீற்றிரீஇயென இறந்தகாலத்தாற்
கூறினார், இயற்கைப்பற்றி. (௩௦௨)

2906. பால்வளைபாந்துமேயும்படுகடல்வளாகமெல்லாங்
கோல்வளையாமற்காத்துன்குடைநிழற்றுஞ்சுநோக்கி
நூல்விளைந்தனையுண்கொற்புலவரோடறத்தையோம்பின்
மேல்விளையாதவன்பம்வேந்தமற்றில்லைகண்டாய்.

நூல் பயன் தந்தாற்போலுஞ் சொல்.

(இ-ள்.) அவன் எங்கனங்கூறினானெனின், வேந்தனே ! நீ உலகெல்
லாம் நின்குடைநிழிலே தங்கும்படி பார்த்து அதனைக் கோல்வளையாமற்
காத்து அமைச்சரையும் அறத்தையும் பாதுகாப்பவல்லையாயின், நினக்கு
மேலுண்டாகாத இன்பம்வேறில்லைகாணென்றானென்க.

‘வேந்த’ என்றான், மேல் முடிசூட்டக் கருதுதலின். (ந. ௦௮)

2907. வாய்ப்படுங்கேடுமின்றும்வரிசையினரிந்துநாளுங்
காய்த்தநெற்கவளந்தீற்றிற்கனிதுதான்கழனிமேயின்
வாய்ப்படலின் திப்பொன் றும்வல்லனாய்மன்னன்கொள்ளி

(இ - ள்.) யானைக்கு நெற்கவளத்தை முறைமையால் நாளுமரிந்துதீற்
றின், அதற்கு உணவுமாம் ; அழிவுமின்றும் ; அங்கனம் தீற்றாக்களியு தானே
கழனியிலேமேயின், உணவுமின்றி அழிந்துவிடும் ; அத்தன்மைபோல மன்ன
னும் கொள்ளவல்லனாய் முறைமையாற்கொள்ளின், உலகும் அவன்வழி
நின்று பயன்படுமென்றானென்க. (12 ௦௯)

2908. நெல்லுயிர்மார்தர்க்கெல்லாநீருயிரிர்ரண்மஞ்செப்டிற்
புல்லுயிர்புகைந்துபொங்குமுழங்கழலிலங்குவாட்கை
மல்லலங்களிற்றுமாலிலவெண்குடைமன்னர்க்கண்டாய்
31௩

(இ-ள்.) நம்பி ! உலகத்து மககட்டுகெல்லாம், நெல்லுமுயிர் ; நீருமுயிர் ;
இவ்விரண்டும் யான்கூறுமளவிற் சிறந்த உயிரல்ல ; அவர்க்குச் சிறந்த உயிர்
மன்னர்காணென்றானென்க. (ந. ௧0)

2909. ஆர்வலஞ்சூழ்ந்தவாழியலைமணித்தேராவல்லா
னேர்நிலத்தாருமாயினீடுபல்காலஞ்செல்லு

தார்நிலமார்பவேந்தர்தன்மையுமன்னதாமே.

வலம் - இடம். அலைகின்ற மணி.

(இ - ள்.) தாருக்குநிலமாகியமார்பனே ! ஊரவல்லவன் தேரை ஒத்த
நிலத்திலே ஊருமாயின் மிகப்பலகாலநடக்கும் ; அதனைஊருநிலமிதுவென்று
அறியாதுருமாயின், அதுவுமுற்று தானும்வீழும் ; அத்தன்மைத்தாம் வேந்
தர்தன்மையுமென்றானென்க.

என்றது,

நடக

கும்; அவ்வாறு ஆளாராயின், அதுவுங்கெட்டுத் தாமும்வீழ்வவென்றானும். ()

2910. காய்ந்தெறிகடுங்கற்றன்னைக்கவுட்கொண்டகளிறுபோல
வாய்ந்தறிவுடையராகியருளொடுவெகுளிமாற்றி
வேந்தர் தாம்விழைபவெல்லாம்வெளிப்படார்மறைத்தல்கண்டாய்
நாந்தகவுழுவரேறேநன்பொருளாவதென்றான்.

(இ - ள்.) ஏறே ! வேந்தர், அருளொடு அறிவுடையராகி, ஒருவனைக் காய்ந்தெறியுங்கல்லைக் காலம்வருமளவும் கவுளிலேமறைத்துவைத்த களிறு போலே பகைவர்மேற்சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரொன்று அவருட்கொள்ளும்படி அதனைக் காலம்வருமளவுமாற்றி, அவர்தாம் விரும்பு வனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துகொடுத்து அவரை அழிக்கின்ற எண்ணத் தை மறைத்தல்காண் அவர்க்கு நன்பொருளாவதென்றானென்க.

“ களிறு கவுளடுத்த வெறிகற் போல, வொளித்த துப்பினை ” (புறநா. ௩௦) என்றார்பிறரும். (௩௧௨)

2911. குடிபழியாமையோம்பிற்கொற்றவேன்மன்னர்மற்று
னடிவழிப்படுவர்கண்டாயரும்புகழ்கெடுதலஞ்சி
நொடியலோரொழுத்தும்பொய்யைதுண்கலைந்தநீந்திக்
கொடியெடுத்தவர்க்குநல்குகொழித்துணர்குமரவென்றான்.

(இ - ள்.) திக்கைநீக்கி நன்மையையுணர்கின்ற குமரனே ! புகழ்கெடு தலையஞ்சிப் பொய்ப்மொழி ஓரொழுத்தையும்கூறுதேகொள் ; கலைகளாகிய கடல்களைநீந்தி வெற்றிக்கொடியையெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதும் அருள் ; இவையெயன்றிக் குடிமக்கள் பழியாமற் பாதுகாப்பாயாயின், பின் னை மன்னர் நின்னடியிடத்தே வீழ்வர்கானென்றானென்க. (௩௧௩)

2912. சேனடந்தாங்குமோடிச்சென்றுலாய்ப்பிறழும்வாட்கண்
மான்மடனோக்கின்மாதர்மாலேநாட்பயந்தமைந்தன்
கானடந்தனையமான்மேர்க்கானையக்காவன்மன்னன்
ருனுடனணிந்துதன்போலிளவரசாக்கினானே.

உம்மை, இசைநிறை.கால்நடந்தனைய-காற்று விசைகொண்டு நடந்தாற் போன்ற; இனித் தன்கால்நடந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யுமென்று

(இ-ள்.)சேல்நடந்தாங்குப் பிறழும் கண்ணினையும்,மான்போலும்நோக் கினையும், காதலையுமுடைய குணமாலை முத்தப்பயந்த மைந்தனாகிய கானை யைச் சேவகன்றான் சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்து பட்டங்கட்டித் தான் கந்து க்கடனாகில் இளவரசாயிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினானென்க.

என்றது, தன்குலத்திற்கேற்றதுகாச்சியையெய்தும் அரசவுரிமையை.()

அரசுகள்

சீவகசிந்தாமணி.

2913. கூரையிறணிந்தகொவ்வைக்கொழுங்கனிக்கோலச்செவ்வா
யேரணிமயிலஞ்சாயலிலக்கணையின்றசின்கஞ்
சீருடைச்செம்பொற்கண்ணிச்சிறுவனைச்செம்பொன்மாறி
பேரறைந்துலகமுண்ணப்பெருநம்பியாகவென்றான்.

(இ - ள்.) செவ்வாயினையும் சாயலையுமுடைய இலக்கணையின்ற சிங்க
மாகிய சிறுவனை, உலகெல்லாம் நிற்புகழைச்சாற்றி நீ சொரிசின்ற பொன்
மழையைதுகரும்படி பெருநம்பியாயிருப்பாயாகவென்றானென்க.

என்தது, சச்சந்தனுக்குப்பின்பு கோவந்தனரசானும்படி உரிமை
கொடுத்தானென்றவாறு. (நகடு)

2914. தன்கழுறொழாதமன்னர்தாஞ்சுமந்தேந்தினின்ற
பொன்றிகழுருவிற்றம்பிபுதல்வனைத்தந்துபோற்றி
மின்றிகழ்முடியுஞ்சூட்டிவீற்றிரீஇவேந்துசெய்தான்
1குன்றினங்குழீஇயபோலுங்குஞ்சரக்குழாத்தினுனை.

குஞ்சரக்குழாத்தினுன் - சச்சந்தன்.

(இ - ள்.) சீவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாதமன்னர் பின்பு வணங்
கித் திறையாகவெடுத்த பொன்னுற்செய்த பூண்விளங்கும்படி வினையுடைய
நந்தட்டன் புதல்வனையழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே அவன்
நிற்கும்படி போற்றி வீற்றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியுஞ்சூட்டி வே
ந்தாக்கினுனென்க.

“படையுங் கொடியும்” (தொல். மாபு. எக) என்னுஞ் “தந்திரத்தான்
அரசர்க்கே முடிசூறினமையானும், “வில்லும் வேலும்” (பெரு. பெரு. அந.)
என்னுஞ்சுத்திரத்தான் மன்பெறுமரபினேனோர்க்கு முடிசூறுமையானும்,
“அந்த னாளர்க் காசுவலா வின்றே” (பெரு. பெரு. அஉ) என்னுஞ் “தந்திரத்தான்
அரசில்வழி அந்தணரை அரசியல்பூண்பரென் றமையானும், நந்தட்டன் புதல்
வனை முடிசூட்டினுனென் றல் பொருந்தாமையுணர்க. (நகசு)

2915. நிலஞ்செதினெடுக்குமான்றேர்நித்திலம்வினைந்துமுற்றி
நலஞ்செய்தவைரக்கோட்டநாறுமும்மதத்தநாகங்
குலஞ்செய்தகுமரர்க்கெல்லாங்கொடுத்தனனிதியுநாடு
முலஞ்செய்தவைரக்குன்றமோரிரண்டனையதோளான்.

செதிள் - தூளி. குலஞ்செய்த - குலத்தையுண்டாக்கின. இனி, ‘திருஞ்
செய்து’ என்று பாடமாயின், கூறுபடுத்தியென்க. உலத்தால் தொழில்
செய்த தோள்.

(இ - ள்.) தோளான், தேர்களையும், கோட்டினையும், மதத்தினையுமுடைய
யவாகிய யானைகளையும், நிதியையும், நாடுகளையும் ஒழிந்த குமரர்க்கெல்
லாம் கொடுத்தானென்க. (நகஎ)

2916. தூற்கிடங்கொடுத்தகேள்வி நுண்செவிமண்கொண்றாட்பில்
வேற்கிடங்கொடுத்தமார்பின்வில்வலான்றோழர்மக்க
ணற்கடல்வளாகங்காக்குநம்பிதன்கண்களாகப்
பாற்கடற்கேள்வியாரைப்பழிப்பறநாட்டினானே.

தூற்கேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செவியினையும், மண்ணைக்கொள்
ளும் போரிடத்தே வேலுக்கு இடங்கொடுத்த மார்பினையுமுடைய தோழர்.

(இ - ள்.) வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய தூய தூற்கேள்வியையுடைய
யாரைச் சச்சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினானென்க.

என்றது, தன்றோழர் தனக்குச்செய்த தொழில்களை அவர்மக்களும்
இவற்குச் செய்கவென்றானென்றவாறு. (நகஅ)

2917. காவலாகலமென்னுங்கழனியுருமுதுகாமர்
மாவலட்
பூவலர்கொடியனாரைவிடுக்கியகோயில்புக்கான்
றுவலரொலியலார்தம்வலக்கண்கடுத்தவன்றே.

மாவலம்வினைத்த-திருத்தங்கும் வெற்றியைவினைத்த; மா-பெருமையுமாம்.

(இ - ள்.) களிற்றையொப்பான், தந்தேலியாராகிய கொடியைப்போல்
வாரை இல்லறத்திற் பற்றைவிடுவித்தற்குக் கோயிலிலேபுக்கான்; ஆண்டு
அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச்செருக்கின்றிச் சாரணர்கூறிய அறத்தின்வழிச்சேறலிற் கடா
மின்றிப் பாகன்தோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வர்ப்பயந்து பயன்
கொடுத்தலிற் பூவலர்ந்த கொடியையும் உவமித்தார். தூவலரொலியல்-தூய்
தாக அலர்ந்த மாலை. இனி, 'தூவலர்க்கொடியனார்' என்று பாடமோதி,
ஒழிகின்ற அலர்க்கையுடைய கொடியினையாரென்றாமாம்; தூவுதல்-ஒழிதல்.()

உஉ—து று ஷ ண ர் த் த ல்.

2918. செம்பொனாற்செறியவேய்ந்துதிருமணிமுகமிகொண்ட
வெம்புரீன்சடருஞ்சென்னிவிலங்கியமாடமெய்தி
யம்பொனாற்றெளிந்தபாவையனையவர்த்தம்மினென்றான்
பைம்பொனல்வளர்க்கப்பட்டபனைதிரண்டனையதோளான்.

பொன்னால்வேய்ந்த மணியால் முகமிகொண்ட மாடம்; ஞாயிறும் வில
ங்கிப்போகப்பட்ட சென்னியையுடைய மாடம்.

(இ-ள்.)தோளான், மாடத்தைச்சேர்ந்து, தத்தம் பொருண்மிகுதியாற்
செல்வநன்றென்று துணியப்பட்ட பாவையனையாரைத் தம்மினென்றானெ
ன்க. (நஉஉ)

வேறு.

2919.(க)தன்பளிதமாலைத்திரடாமந்திகழ்தீம்பூ
னன்கொளியெய்தாமநுமும்பூநவின்றதாமம்

பொன்றெளித்ததாமம்புரிமுத்தமிளிர் தாம
மின்றெளித்தமின்னுமணிவீழ்ந்ததிரடாமம்.

2920.(உ) ஈன்றமயில்போனெடியதாமத்திடையெங்கு
மான்றுமணம்விம்முபுகைமல்கிறுரையேபோற்
ரோன்றுமணிக்காலமளித்தாவணையின்மேலார்
முன்றுவகம்விற்குமுலைமுற்றிழையினோ.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அங்கனம் அழைக்கின்ற அரசனேவல்லாரர் செல்கின்ற காலத்து, ஈன்றமயில்போலு முற்றிழையினார், தின்னப்படுகின்ற கருப்பூரவொழுங்கால்திரண்டதாமம், தீம்பூ மிகவுமொளியெய்ததாமம், பூந்தாமம், பொற்றகட்டை ஒப்பஞ்செய்ததாமம், முத்தத்தாமம், மின்னென்றுதெளிவித்த மணியினது மின்னுத்தங்கியதாமமாகிய இத்தாமங்களினிடையே கிடந்த மணிக்காலமளியில் விம்மு புகைமல்குகையினாலே மணமெங்குமயங்கி றுரையே போற்றோன்றும் அணையின்மேலாராயிருந்தாரென்க. (ந.உக - உ)

2921. இன்னதருளென்றினையரேத்தனியிரூர்ப்ப
மின்னினிடைநோவமிளிர்மேகலைகண்மின்னப்
பொன்னரியகண்கணியும்பூஞ்சிலம்புமேங்க
மன்னனடிசேர்ந்திறைஞ்சுவாழியெனநின்றார்.

(இ - ள்.) அவர் அங்கனமிருந்தவளவிலே, சென்றஇனையர், அரசன் திருவுள்ளம் நீங்கள் தன்னிடத்தேறவருவதாயிருந்ததென்று கூறி ஏத்த, அவரும், ஆர்ப்ப நோவ மின்ன ஏங்கச் சேர்ந்து வாழியெனக்கூறி மன்னனடியை வணங்கினாரென்க. (ந.உங)

2922. கலவமயில்கால்குவித்தபோலுங்கமழைம்பா

ம்

ர்

புலவுமனம்வைத்

(இ - ள்.) மயில் கலாபத்திடத்தைக்குவித்தாற்போலும் ஐம்பால் முதலியவற்றையுடைய எயிற்றினார்; அம்முடையமனம் பரந்தமனமாயிருக்கும்; அதனை ஒருப்படுத்திவைத்து உறுதியாகிய காரியத்தைக் கேட்பீராகவென்று என்க.

அம், அசை.

(ந.உச)

வேறு.

2923. வாயமுலுயிர்க்குமாழிமன்னவன்குறிப்புநோக்கி

(பி - ம்.)—1 'சிலம்புமார்ப்ப'

ரேய்பிழியலங்கலார்தந்தொன்னலந்தொலைந்துவாழ்க்
காயழற்கொடியைச்சேர்ந்தகற்பகமாலையொத்தார்.

வேய்வருந்தத் திரண்டதோள். தோய்பிழி - செறிந்தமது.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட தோள்முதலியவற்றையுடையதேவியர், அழலை
வாயுயிர்க்குமாழியையுடைய அரசன் துறவையுட்கொண்டு தம்நலந்தொலை
ந்து வாடி நெருப்பொழுங்கைச்சேர்ந்த மாலையையொத்தாரென்க. (௩௨௫)

2924. கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகாணுங்காலெப்
பெருங்குளத்தென்றுத்தோன்றாபிறைமுதற்பிணையனீரே
யருங்கொடைத்தானமாய்ந்தவருந்தவந்தெரியின்மண்மேன்
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே.

(இ - ள்.) பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து, வலம்புரி கடலிற்பிறப்பினல்
லது குளத்தினுள் எந்நாளும்பிறவா ; அதுபோலக் கொடையாகிய தானமும்,
அருந்தவமும் ஆராயின் மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க்குண்
டார் தன்மையிலையென்றென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம்.

(௩௨௬)

2925. அட்டுநீராருவிக்குன்றத்தல்லதுவைவாரந்தோன்ற
குட்டநீர்க்குளத்தினல்லாற்குப்பைமேற்குவளைபூவா

பட்டதுபு

(இ-ள்.) நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்றஇதனைக் கேட்பீராக; குன்
றத்தல்லது வைவாரந்தோன்ற ; குளத்திலல்லது குவளைபூவா ; அவைபோலத்
தகுதிப்பட்டையுடையவர்களான்றி இவ்வுலகிற் பகுத்துண்பாரில்லைகாணுங்
கோளென்றென்க.

(௩௨௭)

2926. நரம்பொலிபாரந்தகோயினன்னுதன்மகளிர் தூவும்
பெரும்பலிச்சோற்றினீ தல்பெரிதரிதாருமேனுஞ்
சுரும்பொலிகோதையார்தமனைவயிற்றாண்டொறுட்டி
மரும்பலியனைத்துமீயினதுபொருட்குன்றுகண்டீர்.

(இ-ள்.) அரசன்கோயிலில் தேவியர் பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்க
கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிகக்கொடுத்தல் மிடியர்க்கு அரிதாயிரு
க்குமாயினும் தத்தரிலைக்குத்தகும்படி மகளிர் தம்மனையிற் றாண்களிலுறையு
ம் தெய்வங்கட்குத்தாவும்பலியளவும் ஈவர்களாயின், அத்தானம் பின்பு
அவர்க்கு மேருவாயிருக்குங்காணுங்கோளென்றென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு.

(௩௨௮)

2927. அற்றவர்வருத்தகீக்கியாருயிர்கொண்டிடுங்குந்

(இ-ள்.) ஆருயிர்கொண்டுநிற்கும்வருத்தத்தைநீக்கி அம்மவர்க்குத் துற
றுஞ் சோற்றைக்கொடுத்தல் துறக்கத்திற்கு வழியாம்; அவையேயன்றிக்
கொலைகடிந்து தேனையும் ஊனையும் துறப்பார்களாயின், அவர்சிலர்க்கும்
மண்ணும்விண்ணும் வந்தவணங்குதற்கு வேறுசில அறம் கூறவேண்டும
தில்லை; துமக்கு அவ்விரதங்கள் முன்னர் உளவாதலின், மேல் அவ்விரண்டும்
தும்மடியிடத்தவன்றேயென்றானென்க. (௩௨௯)

வேறு.

2928. மாலைப்பந்தும்மாலையுமேந்திமதுவார்ப்பூஞ்
சோலைம்மஞ்ஞைச்சூழ்வனையார்தோள்வினையாடி
ஞாலங்காக்கும்மன்னவராவார்நறவுண்ணுச்
சிலங்காக்குஞ்சிறுபகாரம்முடையாரே.

(இ - ள்.) பந்தையும் மாலையையும் கையுறையாகக்கொடுத்துச் சோலை
யில் மகளிர்தோளிலேவினையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருப்
பார், முன்னர்க் கள்ளுண்ணுமையாகிய சிலத்தைக்காக்குஞ் சிறியவுதலைய
யுடையார்காணுங்கோளென்றானென்க. (௩௩௦)

2929. மாசித்திங்கண்மாசினசின்னத்துணிமுள்ளி
னாசித்துன்னமூசியவாடையுடையாகப்
பேசிப்பாவாய்பிச்சையெனக்கையகலெந்திக்
கூசிக்கூசிற்பர்கொடுத்துண்டறியாதார்.

(இ-ள்.) முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கட்டுண்ணுதார், பின்பு அழுக்கினையுடை
யனவாகிய சிறியசிலைகளை முள்ளாகிய ஊசியாலேதைத்த தையல்லொய்த்த
'ஆடையைக் குளிர்மிக்க காலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஓட்டையேந்தி,
பாவாய்! பிச்சையிடுகென்றுபேசிச் செல்வர்மனையினுட்சேறற்குக் கூசிக்கூசி
சிற்பொன்றானென்க. (௩௩௧)

வேறு.

2930. காட்டகத்தொருமகன்றுரக்குமாக்கலை

யாட்டியிட்டாருயிரனைந்துகற்றுவ
னீட்டியவனினமதுப்போலவுண்ணுமே.

(இ - ள்.) காட்டகத்து ஓட்டவல்லாருருவன் ஓட்டுங்கலை ஓடவற்
றாயின் அவனைத்தப்பியும்போம்; அங்கவாந் தட்டாதபடி கூற்றுவன் நம்மை
'ஆட்டி உயிரைவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றானென்க. (௩௩௨)

2931. புள்ளுவர்கையினுமாய்ப்புள்ளு
கள்ளவிழ்கோதையிர்காண்மினல்வினை

யொள்ளியானொருமகனுரைத்ததென்னன்மின்
மெள்ளியீர மத்திறந்தெரிந்துகொண்மினே.

(இ-ள்.) கோதையீர்! யான்முற்கூறியவாறேயன்றி நல்வினையாற் புன் னொவர்கையிலேயகப்பட்டுப் பிழைத்துப்போம் புட்களுமுள; அதுபோல யா மும் நல்வினைசெய்தால் அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுங்கூடுமென்று கா ண்மின்; அறிவுடையீர்! யான் இங்ஙனங்கூறிய அறத்தினை அறிவுடையா னொருவன் பயனின்றாகவுரைத்ததென்று கொள்ளன்மின்; அதன்றிமத்தை உலகியல்பாற் மெரிந்துகொண்மினென்றுனென்க. (௩௩௩)

2932. மாய்தலும்பிறத்தலும்வளர்ந்துவிங்கலுந்
தேய்தலுமுடைமைபைத்திங்கள்செப்புமால்
வாய்புகப்பெய்யினும்வழக்கினல்லறங்
காய்வதுகலதிமைப்பாலதாகுமே.

(இ-ள்.) *திங்கள், சாதலும் பிறத்தலும் தேய்தலும் பெருகலும் யாக் கைக்கு உடைமையாதலை அறியாதோரையுமறியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும்; அதனைக்கண்டும், நல்லறத்தைச் செவிக்குள்ளே செல்லும்படி சொரியினும் அதனைக்கேட்டும் மனங்கொள்ளாதே அவற்றைக் கைவிடுவது தீவினையின் கூறுமென்றுனென்க. (௩௩௪)

2933. புள்ளிரீவீழ்ந்ததுபெருகிப்புன்புலா
லுள்வளர்ந்தொருவழித்தோன்றிப்பேரற
முள்குமேன்முழுப்புலாற்குரம்பையுய்ந்துபோய்
வெள்ளரீரீன்பமேவினைக்குமென்பவே.

(இ-ள்.) சுக்கிலம் பைக்குள்ளேவீழ்ந்ததுபெருத்துப் புற்கென்ற தசை பரந்து தான்புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தைநன்றென்று கொள்ளுமாயின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடல்போலப்பெ ரிய வீட்டின்பத்தை வினைவிக்குமென்றுனென்க.

போய், போகவெனத் திரிக்க.

(௩௩௫)

2934. பாற்றுளிபவளரீர்பெருகியுன் றிரண்
தேறுரீர்க்குறும்புழையுந்துபோந்தனெ

ராக்

சங்க

காற்றுணப்பெருதழுதலறிவீழுமே.

(இ-ள்.) சுக்கிலமும் குருதியும் பெருத்துத் தசைதிரண்டு உய்ந்து இடையறாது ஊறுநீரையுடைய சிறுவாயிலாலே போந்தபின், அறிவைபுடை த்தாய் அறத்தை நன்றென்றுகொள்ளாதாயின், செல்கதிக்கு நல்வினையாகிய பொதிசோற்றைப் பெருதேபோய் நாகத்தேகிடந்து அழுதுகூப்பிட்டு மீட் டும் அக்குறும்புழைக்குள்ளே அழுந்தி வீழ்மென்றுனென்க.

குறும்புழை, இடக்கர். 'பருகி' என்றுபாடமாயின் உள்ளடக்கியென்க.()

* புறநானூறு, ௨௭ : ௧௧ - ௪.

அருட ஷீவகசிந்தாமணி.

2935. திருந்தியரல்லறச்செம்பொற்கற்பகம்

லால்

கரும்பெனத்திரண்டதோட்காலவேற்கணீர்.

(இ - ள்.) வேற்கணீர்! யான்கூறிய நல்லறமாகிய கற்பகம் வீடேயன் றிப் பொருளையும்போகத்தையும் ஸூத்தலால் வருந்தினீராயினும் அறத்தை மறத்தலை ஒழிவீராகவென்றனென்க.

(ந.ந.எ)

காலத்தைச்செய்யும் வேல்.

2936. மந்திரமருந்திவையிலையாய்விடி
னைந்தலையரவினையாவர்தீண்டொவர்
சந்தாச்சுரும்புகுழ்மாலையிலையேன்
மைந்தருமகளிரைமருங்குசேர்கிலார்.

(இ - ள்.) உலகத்தில் மந்திரமருந்தும் இல்லையாயிற் போகிற பாம்பைத்தீண்டித் தம்வயத்தாக்குவாரில்லை; அதுபோல நன்றாகிய நறுநாற் றங்களாற் சுரும்புகுழியல்லப் தமக்கில்லையாயின், மைந்தரும்களிராருசே சென்று அவரைத் தம்வயத்தாக்குதலிலென்றனென்க. (ந.ந.அ)

2937. பொன்னுலாம்பொன்னனீர்தருதும்பாகுரீர்
தின்றலாற்சிறுவரையானுஞ்சொற்சில
வின்றெலாமெம்மருங்கிருந்துபேசினால்
வென்றுலாம்வேற்கணீர்விழுத்தக்கீர்களே.

(இ - ள்.) பொன்னனீர்! வேற்கணீர்! நீரெல்லாம் முன்னர்ப் பாகு தின்று விழுத்தக்கீர்களாயிருத்தலன்றி இன்று எம்மருங்கிருந்து பாகுதின்ன மல் சிறுவரையானும் சிலசொற் பேசுதலரிது; அங்குமெம்பேசினால் ஒருதுலாம் பொன் தருவேமென்றனென்க. (ந.ந.க)

வேறு,

2938. மெய்ப்பிசாந்தம்பூவுமிகநனிகமழுமேனுங்
கைப்பிசாந்தம்பூவுங்கொண்டலாற்கலக்கலாகா
வைப்பிபித்துநெய்த்தோரசம்புகோழுகற்புன்றோற்
பொய்ப்படவுரைத்ததுண்டோபொன்னனீர்நம்முணுமால்.

அழகலசம்பு - மலங்கள்.

(இ - ள்.) பொன்னனீர்! நம்முள் நாமன்றோ கூறுகின்றோம்; ஐயோடு கூடியபித்தையும், குருகியையும், புன்றோலினையுமுடைய அழகலசம்புகோரு மெய்யிலே முன்னையனின்த் சார்தும் பூவும் கமழாமாயினும் பின்னுங் கை வழியாகிய சார்தும் பூவுக்கொண்டல்லது கூடலாகா; அத்தன்மையிற் பொய் யாக யான்கூறியதுண்டோ? கூறுமினென்றனென்க. (ந.ச.0)

2939. அனிச்சத்தம்போதுபோலத்தொட்பவேகுழைந்துமாழ்கி
யினிச்செத்தாம்பிறந்தபோழ்தே யென்றுநாமிதனையெண்ணி
தனிச்சித்தம்வைத்தேற்றூந்தளர்ந்துகண்பரப்பினோக்கிப்
பணித்துமென்றுற்றபோழ்தேபழுதிலாவறிவினென்னும்.

(இ - ள்.) நாம் பிறந்தபொழுதே இனிச் செத்தேமல்லேமோவென்று
இதனையெண்ணி நாலாற்றொடுப்பவே மயங்கிவாடும் அனிச்சப்பூப்போலத்
தீவினையுற்றபொழுதே குழைந்து மயங்கித் தளர்ந்து பரப்பி நோக்கி நடுங்கு
வேமென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினாலுண்டாந்தனித்தசித்தத்தை நிலைபெற
வைத்தலைத் தெளியேம்; ஆதலால் யாம் உய்யுமாறு என்னையென்றானென்க.

‘வாடும்’ என ஒருசொல்வருவிக்க.

(நசக)

2940. நீனிநங்கொண்டவைம்பானிழன்மணியுருவநீங்கிப்
பானிநங்கொண்டிவெய்யபடாழுலைபயிற்றாங்கி
வேனிமமழைக்கண்டாமுமிமைகுறைந்தழுகிமேனி
தானிநங்காக்குங்காலந்தையலீர்மெய்யதன்றே.

(இ - ள்.) தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்டமயிர் அவ்வுரு
வம், நீங்கி வெளுத்து முலையும் பைபோல ஞான்று கண்களும் இமையழுகிக்
குறைந்து மேனி ஒளிகெடு மூப்பு மேல் தும்மிடத்தே வருமல்லவோ? அத
ற்குமுன்னே துறப்பீராகவென்றானென்க.

(நசக)

வேறு.

2941. குஞ்சரமயாவயிர்த்தனையகும்பம்
முஞ்சவையடிசிலையமர்ந்துண்டார்கடா
மிஞ்சிமாநகரிடம்பிச்சையேற்றலா
லஞ்சினென்றுறப்பல்யானூர்வமில்லையே.

(இ - ள்.) யானே உயிர்த்தாற்போன்ற ஓசையையுடைய தாளிப்புக் கம
ழும் அடிசிலையுண்டவர்கள்தாம் பின்னர் பிச்சையேற்றலாற் செல்வத்தில்
ஆசை எனக்கில்லை? அரசாட்சியையஞ்சினென்; இனி யான் துறப்பேனெ
ன்றானென்க.

(நசக)

உங்.—அந்தப்புரவிலாவணை.

2942. (க) ஒருவர்தம்வலிகெடுமுடன்றுபொங்கிமே
லிருவர்தம்நிறையந்தெழுந்திருப்பினென்பபோ
லுருவதுண்ணுசுப்பிறவிருந்தவொண்மணிப்
பரியகட்படாழுலைப்பைம்பொற்கொம்பனீர்.

2943. (உ) காதலங்கழிந்தநாளிதனிணிப்புற

போதுலாமார்பின்வாய்ப்பொழிந்துவீழ்ந்தவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) நீலமணிபோலும் பெரியகண்.

(இ - ள்.) ஒருவர்மேலே இருவரியைந்து உடன்று பொங்கி எழுந்திருப்பின் அவ்வொருவர்வலி கெடுமென்று சொல்லிக்காட்டுவனபோலே துசப்பு வருந்த வீங்கின முலைகையுடைய கொம்பனீர்! இதற்கு முன்பு கழிந்தநாளெல்லாம் இல்லமத்தின்மேற் காதுலையுடையேம்; அறங்கேட்டதற்குஇப்பால் அதனைக்கைவிட்டதன்மையையுடையேம்; என்றசொல்லைத்தேவியர்கேட்டவளவிலே அவர்கள்கண்ணீர் இடையறாதுசொரிந்து மார்பிலே வீழ்ந்தனவென்க.

(நட்சச - ௫)

வேறு.

2944. செருக்கிநிணந்தின்றுசிவந்துமன்னருயிர்செற்ற
நெருப்புத்தலைநெடுவேற்கண்ணீர்நிழன்மணிப்பூட்
பரப்பினிடைப்பாய்ந்துகுளமாய்ப்பாலார்ப்பாழுலையை
வருத்திமணிநெடுங்கோட்டருவிபோலவீழ்ந்தனவே.

(இ - ள்.) நிணந்தின்று செருக்கிச் சிவந்துசெற்ற வேல்போலும் கண்ணாடுடைய அங்கனம்வீழ்ந்த கண்ணீர், பூணகிய கரையுள்ளேபாய்ந்து குளமாய்நிறைந்து தம்மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவிவீழுமாறுபோல அம்முலைகளினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க.

(நட்சச)

2945. அழலேந்துவெங்கிஞ்சொலுருமேறுண்டாங்கலர்சிந்தி
நிழலேந்துபூங்கொடிகணிலஞ்சேர்ந்தாங்குநிலஞ்சேர்ந்து
கழலேந்துசேவடிக்கீழ்க்கண்ணீர்வெள்ளங்கலநிரப்பக்
குழலேங்குமாறேங்கியழுதார்கோதைமடவாரே.

(இ - ள்.) அங்கனநின்றழுதமடவார், பூங்கொடிகள் உருமேறுவீழ்ந்து அலர்சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்ததென்னும்படியாக ஏதிலமென்ற சொல்லாலே சேவடிக் கீழ் நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆங்குள்ள கலநிரப்ப அழுதாரென்க.

குழல் ஏங்கியழுமாறுபோல ஏங்கியழுதாரென்க.

(நட்சச)

வேறு.

2946. குலிகவஞ்சேற்றுணறிக்குங்குமரீருளோங்கிப்
பொலிகெனவண்டிபாடப்பூத்ததாமரைகள்போலு
மொலிகழவடிகணுங்கீழ்ப்பிழைத்ததென்னுரைமினென்னப்
புலிநிழற்பட்டமான்போற்போருயிராகினின்றார்.
அத்தேவியர் அவனடிமுதலாக முடியளவுநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

(இ-ள்.) குலிகச்சேற்றிலேமுனைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிரீரிலே வளர்ந்து வண்டாகிய பாணர் பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகெனப்பாடப் பூத்த தாமரைப்பூக்கள்போலும் திருவடிகளே! யாங்கள் தும்மிடத்துப்பிழைத்தது யாது? அதனை உரையினென்றுகூறிப் புலிக்கப்பட்ட மானுயிர்போலப் போதற்கொருப்பட்ட உயிராகின்றாரென்க. (நசஅ)

2947. அருந்தவிசாகியெம்மைச்சுமந்தயாவுயிர்த்தவாண்மைப்

வருந்துமாலென்றுநோக்கீர்வாமொலாவியென்னீர்

விருந்தினர்போலநின்றீர்வெற்றுடல்காண்மினென்பார்.

(இ - ள்.) முன்னர் எமக்குத்தவிசாகி எம்மைச்சுமந்து இளைப்பாற்றிய ஆருந்தன்மையையுடைய குறங்குகாள்! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர் தாம் அளியாக்கால் வருந்துமென்று நினையீராய் இவ்வருத்தமேயன்றி இவ்வுயிர் வாடுமென்றுநினையீராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர்; இனி வெற்றுடலைக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (நசக)

2948. கோதையுந்துகிலுமேந்திக்குங்குமமெழுதிக்கொய்பூந்

தாதுகொண்டளகத்தப்பித்தடமுலைவருடிச்சேர்ந்து

காதல்கொண்டிருந்தகாமர்கைவிரலரியநீரு

அளகம் - பனிச்சை.

(இ - ள்.) ஏந்தி எழுதி அப்பித் தைவந்து சேர்ந்து காதலக்கொண்டிருந்தவிரல்களே! எம்மையருளத்தக்கநீரும் எமக்கு அயலாராகி அரசனெண்ணியதனையே எண்ணினீர்; இது தகுமோவென்பாரென்க.

செந்தீக்கடவுளைவலஞ்செய்து அதுசான்றாக தும்மைப் பாதுகாப்பேமென்று எங்கைகளைப் பற்றினநீரென்றலின், உம்மை சிறப்பும்மை. 'சாந்தம், காதல்கொண்டணிந்த' என்றும் பாடம். (நரு0)

2949. பஞ்சிகொண்டெழுதியார்ந்தசீரழிபனித்தலஞ்சிக்

குஞ்சிமேலேற்றகோமாள்கொப்புளித்திட்டவெம்மை

வஞ்சித்தீர்மணிசெய்தோள்காள்வாங்குபுதழுவிக்கொள்ளீர்

நெஞ்சநீர்வலியீராகிநிற்பிரோநீருமென்பார்.

(இ - ள்.) தோள்காள்! எழுதி அழகுசிறைந்த அடி ஊடுகின்றகாலத்து உடம்பிற்பட்டால் நொந்துநடுங்குமென்றஞ்சித் தலையிலேற்றஅரசன் இனிதாகரெமென்று கைவிட்டஎம்மை நீர் அணைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர்; இனிநீரும் நெஞ்சம்வலியீராகி நிற்பீரோ? அங்கனநிற்பீராயின், தும்முடைய கை எங்களைப்பற்றித் தெளிவிக்கின்றகாலத்து அதற்கு உதவியாயிருந்தும் உண்மைசெப்பாது வஞ்சித்தீரென்பாரென்க.

‘நெஞ்சின்’ என்ற பாடத்திற்கு ‘நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்டும் உம்மை, சிறப்பு. (௩௫௧)

2950. முட்டுவிட்டனையகோலமுத்துலாய்க்கிடந்துமின்ன
முட்டுவிட்டலர்ந்தகோதைமதுவொடுமயங்கிநாளு
மொட்டியிட்டிறையவெங்கட்குயரணையாயமார்ப
நட்புவிட்டொழியுமாயினன்மையார்கண்ணதம்மா.

(இ - ள்.) ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து அரக்குவட்டனையவாய்த் திரண்டு பெருத்தமுத்துக்கிடந்துமின்ன எம்முடைய மாப்பிற்கோதை நினைவிடத்துக் கிடந்த மாலைபின்மதுவோடேமயங்கி நாடோறும் ஒன்றுபட்டுறையும்படிஎன்கட்கு அணையாயமார்பமே ! கேளாய் ; எம்மோடுகொண்ட நட்புக் கைவிட்டு நீங்கின், மற்று நற்குணம்யாரிடத்தேயுள்ளதுகூறயென்பாரென்க. (௩௫௨)

2951. மாக்கவினவளரத்தீண்டிமணிநகைநக்குநாளும்
பூக்கவினார்ந்தபைந்தார்புனைமதுத்தேனெடேந்தித்
தாக்கியெம்முலைகடம்மைநெருக்கியுத்தரணிமன்னி
னீக்கிரியெம்மைநோக்காய்நீத்தியோநீயுமென்பார்.

(இ-ள்.) எம்முடைய பெரிய அழகு வளரும்படிதீண்டிமணிக்கத்தின தொளியை நீதோற்றுவித்துமதுவைத் தேனினத்தோடேயேந்தி மற்றுள்ள பூக்களினமுகுநிறைந்த கழநீர்த்தாரே ! நீ எம்முலைகளைத்தாக்கி நெருக்கியு ; அங்ஙனநெருக்கியுநீயும் தரணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாதுகாவாயாய்க் கைவிட்டுநின்றயோவென்பாரென்க. (௩௫௩)

2952. அன்னமேதோகைநல்யாழமுதமேயாய்ந்ததீந்தே
னின்னரேநங்கைமாரென்றேத்தியபவளச் செந்நா
வென்னை நீகண்டதெம்மையிரண்டுநாவாயினுயே
மன்னன்போலீரமின்றிவலித்தனைவாழியென்பார்.

(இ - ள்.) நங்கைமார், அன்னம், தோகை, யாழ், அமுதம், தேனென்கின்ற இத்தன்மையரையென்று ஏத்திய பவளமாகிய செவ்வியநாவே ! நீ மன்னனைப்போல் அருளினாய் எம்மை அழித்துக்கூறத் துணிந்தனை ; இங்ஙனங் கூறுதற்கு எம்மிடத்துக்கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகியகுற்றம் ; அதனைக்கூறு ; கூறாயேல் நீ இரண்டுநாவாயேவிட்டாயென்பாரென்க. (௩௫௪)

2953. பூணிணுநெருங்கநொந்துபொதிர்த்தனவெம்பியென்று
நாணிணுல்வருத்தந்தீர்ப்பானன்முலைக்கண்கடம்மைப்
பேணிநீரெழுதியோம்பிப்பேரின்பங்கொண்டிதந்தீர்
காண்மினோவின்மெய்வண்ணங்கண்ணிலீர் கண்களென்பார்.

(இ - ள்.) இவை பூணோடே. நெருங்குதலாலே வெம்பி நொந்து புடைக்கொண்டனவென்று அரசன்கருதி அவன் நொய்தாகஅணிந்த பொன்னுணி

ஹப் பின்னும் அம்முலைக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைநீக்குதற்குக் கண்களே! நீர் அம்முலைக்கண்களைப் பேணி றும்மணிகளாலே எழுதிப் பாதாகாத்துப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு எமக்கும் பேரின்பத்தைத் தந்தீர்; இங்ஙனம் இன்பத்தைத் தந்த நீர் துன்பமாகக்கருதி இன்று அருளிலீராயினீர்; எம்வண்ணம் கெட்டபடியை இனிக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (௩௫௫)

2954. சென்னிமேன்மிதித்தவஞ்செஞ்சீறடித்திருவில்விச
மின்னிவாளாரஞ்சிந்தவெறுநிலத்துறைந்துநீயெ
மின்னகைமுறுவல்பார்த்தாயின்றெமதாவிபார்த்தாய்
மன்னியமாலையண்டார்மணிமுடிவாழியென்பார்.

(இ - ள்.) வண்டார் மாலையினையுடைய நீலமணிபோலும் மயிர்முடியே! வெறுநிலத்திலே ஆரம் மின்னிச் சிந்த அரசன் வீழ்ந்து வணங்கவும் அவன் சென்னிமேலே திருவில்விச மிதித்த சீறடியிலே நீயுறைந்து எம் முகிழ்நகை எய்தமோவென்று முன்புபார்த்தாய்; இன்று எமதாவிலருந்துதலையும் பார்த்தாய்; நின்வழிபாடு பொய்யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி, அரசு. என்பார் என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயினொனவருவித்து முடிக்க. இத்துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூற்றாகத் தேவர்கூறி னார்; “சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச், செய்யா மரபிற் றொழிப்படுத் தடக்கியும்” (தோல். பொருளியல், ௨) என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தா லென்றுணர்க. (௩௫௬)

2955. வீங்குபாற்கடலுநஞ்சாய்வினைந்ததால்விந்தவெய்யோன்
பாங்கிலாவிருளையீன்றுபார்மறைத்திட்டதாலோ
திங்குதிர்த்திங்கள்செந்திச்சொரிந்ததாற்றிசைகளெல்லாந்
தாங்குமாறெண்ணையாவிதரிக்கிலேந்தேவிற்காளோ.

(இ - ள்.) அரசன் இங்ஙனம் தன் தன்மைதிரிந்தமையால், இனிப்பாற் கடலும் நஞ்சாய்வினைந்தது; வெய்யோன் தன்னிடத்திலல்லாதிருளைநன, அவ்விருள் பாரை மறைத்துவிட்டது; திங்கள் திசைகளெல்லாம் செந்தீயைச் சொரிந்தது; ஆதலால், தேவிற்காள்! யாம் எம்மாலியைத் தரிக்கமாட்டு இலேம்; அதனைத் தரிக்குமாறு எங்ஙனம்? கூறுவீராகவென்பாராயினாரென்க! ஈன்று - ஈன. (௩௫௭)

வேறு.

2956. விண்ணோர்மடமகள் கொல்விஞ்சைமகளேகொல்
கண்ணார்கழிவனப்பிற்காந்தருவதத்தையென்
றெண்ணையவாணெடுங்கண்மெய்கொள்ளவேமுற்றுப்
பண்ணாற்பயின்றீரினியென்பயில்வீரே.

இனித் தேவியர் அரசனைநோக்கி ஒருவரையொருவர் காட்டிக் கூறு
7ர்.

சீ வ க சி த் த ர ம ணி.

(இ-ள்.) உலகம் எண்ணுந்தன்மையுண்டாய வனப்பிற் தத்தையுடைய வாள்போலுங்கண் அறிவைக் கவர்த்துகொள்ளுகையினாலே இவனை விண்ணோர் மகளோ ; விஞ்சைமகளோவென்று மயக்கமுற்று விஞ்சைமகளேயென்று துணிந்து யாழ்வென்று உறவுகொண்ட நீர் இங்ஙனம் கைவிட்டநிலையில் என்ன உறவு கொண்டாராவீரென்க. (௩௫௮)

2957. கொல்வேனெடுங்கட்குணமாலேகுஞ்சரத்தா
லல்லனேயுற்றாளுக்கன் றுகளிற் றடர்த்துப்
புல்லிப்புணர்முலையின்பூங்குவட்டின்மேலுறைந்தா
யெல்லேமற்றெம்பெருமாற்கின் றிவனாயினாலோ.

(இ - ள்.) குணமாலையானையால்வருத்தமுற்ற இவள்பொருட்டு அன்று அவ்வினையையவருத்தி இவளைப் புல்லியுறைந்தாய்; அங்கனமுறைந்த சினக்கு இன்று இவனும் வெளியாக இன்னாளாயினாலோவென்க. (௩௫௯)

2958. தூம்புடையவெள்ளையிற்றுத்தத்தியழனாகப்
பாம்புடையநோக்கிப்பதுமைபவழவாய்
தேம்புடையவின்னமுதாச்சேர்ந்தாய்க்கினியதுவே
யாம்புடையநஞ்சுடக்கிற்றின்று நிற்காதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை, இனி - இங்ஙனநீக்கின நிலையால். மேல் வளருங் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடக்கித் தீராமல்நின்ற தது; அது வே இன்று ஊற்றிற்காதோவென்க.

(இ - ள்.) புரையினையுடைய எயிற்றினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுமுடைய நாகப்பாம்பின் நஞ்சு உடையும்படிநோக்கிப் பதுமை வாய் அமுதமாகக்கொண்டு கூடினநினக்கு அந்நஞ்சே தீர்த்ததில்லையாகாதோவென்க. ()

2959. தாழ்ந்துலவிமென்முலைமேற்றண்ணூர்மவில்வினங்கப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணினாலேப்பெற்றுப்போகலாய்
தாழ்ந்தமாரின்னயிர்தந்தக்கநாட்டாகாதே
வீழ்ந்ததெனவீழ்ந்தாய்நீயின்றதுவும்விட்டாயோ.

போழ்ந்து - போழ.

(இ - ள்.) முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி ஓளியைக் குறுக்கிடும்படியாகக் கண்ணினாலே நின்னெஞ்சைப் பிளக்க எய்த ஏவைப்பெற்றுப் போக மாட்டாயாய்ச் சார்கொண்டுபோகின்ற அமுதம் தாழ்ந்துவீழ்ந்தது, தக்கநாட்டிலேயாகாதேயென்றகருதி விரும்பினாய் ; இன்று அவ்விருப்பமும் விட்டாயோவென்க. (௩௬௦)

2960. கண்ணோகையலோகமுநீரோகாவியோ
பெண்ணோவமுதோபிணையோவெனப்பிதற்றித்
துண்ணென்சிலத்தொழிலுங்காட்டிமுன்னின்புற்றீர்
புண்மேற்கிழிபோற்றுறத்தல்பொருளாமோ.

(இ - ள்.) இவள்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி இவளைப்பெற்றபின்னர், இவளைப் பெண்ணே! அமுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணோ! கயலோ! கழுநீரோ! காவியோ! பிணையோவென்றும் புனைத் துரைத்து முன்பு இன்புற்ற நீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சீலைபோலத் துறத்தல் அறமாமோவென்க. (ந.கூஉ.)

2961.

ன்

மன்னனகரெல்லாம்போர்ப்பவலைப்பட்டீர்க்
கின்னையொளியிழந்தவினனாவிடுகினவோ.

பொழிமுகில்கூறிற்று, மிகவிளங்குதற்கு. மன்னன் - சச்சந்தன். இனி, 'மன்ன' என்று பாடமாயின், ஒருமைபன்மைமயக்கமாம். 'போர்ப்ப' என் றது, "எங்கெங்கேநோக்கினுமங்கங்கேதோன்றுமே" (சீவக. க.கூஎக) என்

(இ - ள்.) இராசமாபுரத்து வீதியிலே புகுந்த நீர் விமலை கண் சூழ்போத அவ்வலையிலே அகப்பட்டீர்; அவ்வலைப்பட்ட உமக்கு அக்கண் இப்படியே இன்னவாய் ஒளிகெட்டுக் குறைந்தனவோவென்க. (ந.கூந.)

2962. செங்கச்சிளமுலையார்திண்கறையூர்பல்லினார்

பங்

ப்பண்.

துத்

மா.

முதுமையார் கறைபோக விளக்கமாட்டாத பல்லினார், பங்கயமேபோல் வாள்-தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையேநோக்கிக் கம்புக் கடம்பூண்டவள்.

(இ - ள்.) கோவே! இனையருமுதியருமாகிய மன்கயர்காப்ப அக்காவலை மகிழ்ந்தானே நீயுமகிழ்ந்து பார்ப்பானாய்ச் சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக் கூடியாய்; இனி இங்ஙனம் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

'பண்ணலைத்து' என்றபாடத்திற்குப் பண்ணலே அவள்வன்மையை நெ கிழ்த்தென்க. (ந.கூசு)

2963. புல்லாருயிர்செகுத்தபொன்னந்திணிதோளாய்

மல்லாரகன்மார்பமட்டேந்திவாய்மடுத்தித்

டெல்லாருங்காணவிலக்கணையோடாடினா

யல்லாந்

யா.

(இ - ள்.) தோளாய்! மார்பனே! ஏந்த மதுவை எடுத்துக்கொடுத்து இலக்கணையோடு புணர்ந்தாய்; அங்ஙனம் புணர்ந்த நீ அவள் அலமந்துநடுங்க அன்பினின்றும் அகல்வாயோவென்க.

ஏந்தி - ஏந்த.

(ந.கூரு)

உச. கோயில் விலாவணை.

- 2964.(க) கல்லோமரனுமிரங்கக்கலுழந்துருகி
யெல்லாத்திசைதோறுமீண்டியினமயில்போற்
சொல்லாத்துயர்வார்தொழுவாரழுவாரா.
யல்லாந்தகன்கோயிலாழ்கடல்போலாயிற்றே.
- 2965.(உ) பூப்பரிவார்பொன்செய்கலம்பரிவார்பொன்வளையை
நீப்பிரெனப்புடைப்பார்நீடாமஞ்சிந்துவா
ரேப்பெற்றமான்பிணைபோலேங்குவாரின்னுயிரைக்
காப்பேற்காவலனார்காவாரோவின்மென்பார்.
- 2966.(ங) கழுநீருந்தாமரையுங்கண்டனவேபோலு
முழுநீர்வேற்கண்னும்முகமுமுலறிச்
செழுநீர்மணிக்கொடிகள்காழ்கஞ்சேர்கொம்பா
யழுநீரவாயலறியல்லாப்போன்றாரே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) சொல்லாவென்றதுடன் என்று இங்கனஞ்சொல்லியெய் முற்கூறி
யவற்றைக் கூட்டியுரைக்க.

(உ) காவலனார் - காத்தலை வல்லவர்.

(ங) கழுநீரையும் தாமரையையும் சேரக்கண்டாற்போலும் கண்ணுமுக
முமென்க.

(இ - எ.) தேவியர் கலங்கி நெஞ்சுருகிக் கல்லும் மரமுமிரங்காநிற்க
இங்கனஞ்சொல்லி, பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார்; புடைப்பார்; சிந்துவார்; ஏங்கு
வார்; என்பாராய் உலறி மணிக்கொடிகள் கருமைசேர்ந்த கொம்பாய் அலறி
அழுந்தன்மையவாய் அலமருவனவற்றை ஒத்தார்; அதுகண்டு, எல்லாத்
திசைகளிலுநின்ற மகளிரும் இனமயில்போலீண்டி, துயர்வார்; தொழுவார்;
அழுவாராய் அலமருகையினாலே கோயிலில் கடலொலிபோலே ஒலியுண்டா
யிற்றென்க.

(ஈ) வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்றார், பலநிறத்து மணிகளை
யும்கருகி. (ஙுகுக - அ)

வேறு.

2967. பண்ணார்பிணைமுழவம்பாடவிந்துபன்மணியாழ்மழலைநீங்கிப்
புண்ணார்புனைகுழலுமேங்காபுனைபாண்டிலிரங்காவான்பூந்
கண்ணாரொலிகவுளகிண்கிணியுமஞ்சிலம்புங்கலையுமாரா
மண்ணார்வலம்புரியும்வாய்மடங்கிக்கோன்கோயின்மடிந்ததன்றே.

மண்ணார்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்த கோன்; இனி, மண்ணார்
வலம்புரி - அரக்கிட்டாடினவலம்புரியென்றுமுரைப்ப.

(இ - ள்.) பூப்போலுங் கண்ணுருடைய மழலைமொழிபோய் அழுந்
 குரல் மயங்குதலாலே, பெரிய முழவமும் பண்ணுரயாமும் ஒலிகெட்டுத்
 திளையார்ந்த குழலும் ஊதாவாய்க் கஞ்சதாளமும் ஒலியாவாய் ஒலிக்கின்ற
 பக்கத்தையுடைய கிண்கிணிமுதலியவும் ஒலியாவாய் வலம்புரியும் ஊதா
 தொழிந்து அரசன் கோயில் ஆரவாரமற்றதென்க. (நசுசு)

2968. அணியார்மணியரக்குவட்டமுத்திவைத்தனையசெங்கண்
 மாத்நாட், பணியார்பெருந்துருத்தியன்னபெருங்கவுளபிறையேர்
 கோட்ட, பணியார்மழ்கடாத்தண்ணலரசவாப்பண்ணுர்பாய்மா,
 வினையாதுமில்லாதகண்ணீர்வீழ்த்துண்ணுநின்றினைந்ததாமே.

(இ - ள்.) அண்ணலுடைய மணியினையும் கண்ணினையும் தாளினையும்
 வண்டுகள்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுமுடைய கவுள கோட்டவாகிய யானை
 கள் யாதுமில்லாத பண்ணுதல்நிறைந்த குதிரைகள் தாமுண்ணுவாய்
 அழுது வருந்தினவென்க. (நசு௦)

2969. கழித்தகடிப்பிணையுங்கைவளையுமாலையுங்களைந்துமுத்
 துந், தொழித்தநறுஞ்சாந்துஞ்சண்ணமும்பன்மணியுங்கலனுஞ்சிந்தி,
 விழித்துவியன்கோயில்பன்மீன்பரந்திமைக்கும்பணியார்வானம்,பழி
 த்துப்பசும்பொன்னுலகுகுடிபோயிற்றொத்ததன்றே.

சாந்தும் சண்ணமுமனைந்த மணியென்க. களைந்து கழித்த சிந்தி விழி
 த்து - வாங்கிப்போகடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. 'களைந்தமுத்து' என்
 றும் பாடம். தொழித்த கலன் - ஆரவாரித்த கலன்.

(இ - ள்.) கோயில் கடிப்பிணைமுதலியன விழித்துப் பன்மீனிமைக்கும்
 வாணப்பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தேரிற்றலிற் பொன்னு
 லகு குடிபோன தன்மையைஒத்ததென்க. (நசு௧)

2970. அழலார்சரையெயிற்று வெஞ்சினவைந்தலைசுமந்தவெகுளிராக
 நிழலார்திருமணியுந்தேவர்திருமுடிமேனிலவிவீசுஞ்
 சுழலார்பசும்பொன்னும்வேய்ந்துசொரிகதிர்மென்பஞ்சியார்ந்த
 கழலானகரமுதுகடைகடல்போற்கலங்கிற்றன்றே.

அழல் - நஞ்சு. சரை-பொய். நாகத்தின் தலைசுமந்த மணியும் பொன்
 னும் மேலேவேய்ந்த கதிரைச்சொரிகின்ற நகரமென்க. சுழலுதலார்ந்த
 தேவர்திருமுடிமேல் நிலவீசுங்கழல் - வலஞ்செய்தலநிறைந்த தேவர் வணங்கின
 முடிமேல் நிலபெற்று ஒளியைவீசும்அடியென்க; கழல், ஆகுபெயர்; பஞ்சி
 யார்ந்தகழல்-நிறத்தாலும் மென்மையாலும் செம்பஞ்சியின் தன்மைநிறைந்த
 அடி. அது, மேல், "திருவடிப்போதமார்துமுடிமேலணிந்தாரே" (சீவக,ந.௧௦)

- ள்.) மேல் தேவர்வணங்குங் கழலானது நகரம் கடல்போற் கலங்
 (நசு௨)

௨௫.—ந க ர வி ல ர வ

வேறு.

2971. நீர்நிறைகுளத்துமாரிசொரிந்தெனநறுநெய்துள்ளு
நேர்நிறைபொரியுங்குய்யும்வறைகளுநிலந்தவாசம்
பார்நிறையடிசிற்பள்ளிதளியொடுசாலையெல்லா
மூர்நிறையுயிர்த்தலின்நியுயிர்சென்றபோன்றவன்றே.

குளத்திலே மழைபெய்ததென்னும்படி துள்ளும்நறுநெய்யாற்பொரித்த
பொரிக்கறி; பல காயங்கள் குறிக்குநேராக நிறைந்த பொரிக்கறி. குய் -
தாளிக்குக்கறி. வறைகள் - துவட்டின கறிகள். பாரிலேநிறைந்த புகழினை
யுடைய ஊர்.

(இ - ள்.) அடுக்களைகளிலும், கோயில்களிலும், சோதிடுஞ்சாலைகளிலும்
சமைக்கும்பொரியலும் குய்யலும் வறையலும் வளர்ந்தவாசம் ஊர்நிறையும்
படி தோன்றுதலின்றாய் அவ்விடங்கள் உயிர்சென்றும்போன்றனவென்க. ()

2972. கோட்புலிச்சுழல்கண்ணன்னகொழுஞ்சுவைக்கருணைமுல்லை
மோட்டிஎழுகையின்மொய்கொள்கொக்குகிரிமிரல்வெண்சோ
றுட்டுறுகறிகொடேமாங்கனிசுவைத்தயிரோடேந்தி
வேட்டவர்ப்பெறுதுவீதிவெறுநிலங்கிடந்தவன்றே.

புலிக்கண்போன்ற நிறத்தையுடைய கருணைக்கிழங்கு.முல்லைமுகையாற்
செய்த பந்துபோலத் திரட்டுதல்கொண்ட சோறு; ஒரோவோரலிழ் கொக்
குகிர்போலும் நீட்சியையுடைய சோறு. உண்ணப்பண்ணுங்கறி. தேமாவின்
கொண்ட கனி.

(இ - ள்.) முன்பு சோற்றையும் கருணைமுதலியவற்றையும் தயிரோடே
ஏந்தி விரும்பினார்க்குக் கொடுக்கின்ற வீதிகள், இன்று அரசன் துறவினால்
வருந்தி விரும்புவாரின்மையின், அவர்களைப்பெறாமல் வெறுநிலமாய்க் கிடந்
தனவென்க. (௩௭௪)

2973. மைந்தர்தம்வண்கையான்முன்மணிவள்ளத்தெடுத்ததேறல்
பைந்துகின்மகளிர்மேவார்பாசினுபசும்பொன்மலை
சிந்தியேகரந்தார்சொற்போன்மெய்யின்கட் சேர்தலின்றாய்ச்
சந்தனச்சாந்தொடாரந்தாங்கவினிழந்தவன்றே.

(இ-ள்.)மைந்தர்தம்கையாலே முன்பு மகளிர்க்கெடுத்த தேறலை இன்று
எடுத்தலைமேவார்; மகளிர் இழையையும் மாலையையும் சந்தனக்குழம்பை
யும் ஆரத்தையுஞ்சிந்தி அவற்றைமேவார்; அவர் அங்கவனமேவாமையின்,
அவை அழகிழந்தனவென்க.

உண்மைப்பொருளின்கட் செல்லுதல்செய்யாத துறவோர்சொல்லுஞ்
சொல் பற்றுவிடாதிருக்கவும் பற்றற்றனபோன்றிருக்குமாறுபோல, அவர்

களும் பற்றண்டாயிருக்கவும் அரசன்துறக்கின்ற வருத்தத்தால் இவற்றிப்பற்றில்லாதார்போல மேவாதிருந்தாரென்றுகொள்க. (௩௭௫)

2974. தாழிவாய்மறைக்குந்தண்ணென்றடம்பெருங்குவளைக்கண்ணார்

யாழின்வாய்முழவம்விம்மவாட்டொழிந்தயர்ந்துதீந்தே
ஹாழிவாய்க்கொண்டதொக்கும்பாடலுமொழிந்ததன்றே.

(இ - ள்.) தாழியின்வாயை மறைக்கும் குவளைபோலுங்கண்ணார் பெட்டியின்முல்லைமலை முலைமேலேக்க முழவொலிப்ப முரிந்தாரும் ஆட்டுமொழிந்து யாழின்வாயிசைக்கேற்பப் பாடும்பாட்டுமொழிந்து அவ்வூர் வருந்திற் றென்க.

ஊழ், ஊழியெனத்திரிந்தது. தேனினர் தான் பாடுமாறெழிந்து முறைமைப்பட்ட பாடினாலொக்கும் பாட்டு. (௩௭௬)

2975. அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவழக்காறிகழம்பைம்பொற்
பெருங்கிடுகென்னுங்கோலப்பேரிமைபொருந்திமெல்ல
மெல்லாமுறங்கு

மைகரந்த

அருங்கலம் நிறைந்த அம்பூம்பவழக்கால் - *மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டை வம்பணி பவளக்கால்; பவழக்கால்திகழங்கிடுகு; கிடுகு - சட்டம். நகரிக்கு அங்காடி கண்ணாகவும், சட்டம். அதற்கு இமையாகவும் உவமஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) நகர் கிடுகென்னும் இமைபொருந்தி உறங்குவதொத்தது; அதுவே யன்றி ஒலியலிந்துகிடத்தலிற் கடல் சம்மையை மறைத்ததுவுமொத்த தென்க.

இதனால், அங்காடியடைத்ததென்றார்.

(௩௭௭)

2976. கலையுலாய்நிமிர்ந்தவல்குற்கடல்வினையமுதமன்னார்
முலையுலாய்நிமிர்ந்தமொய்தார்முழவுமுத்தரிஞ்சிமின்னச்
சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன்றிருநகர்தெருள்கலாதாய்

அமுதமன்னார் முலையுலாய்ப் பாரந்த மார்பன்; தாரும் முழவுபோலுமுத்தம் உரிஞ்சி மின்னும்படி சிலையுலாலி நிமிர்ந்த மார்பன்.

(இ-ள்.) மார்பனது நகர், பொலிவழிதலால் இராசமாபுரமென்று தெளியலாகாததாய் உலகின் மன்மை நிலையிலலாரீர்மையாயிருக்குமென்று மேலாகக்கூறிற்றென்க. (௩௭௮)

வேறு.

2977. ௧

மேந்துதுகிற்புகையுமாலக்கிடம்புகையு

௧. கந.

மாய்ந்தபொருளொருவர்க்கியாவதிலோப
மாந்தர்புகழேபோற்றோன்றாமறைந்தனவே.

(இ-ள்.) கூந்தலுக்குஇட்ட புகையும், யாகத்திற்புகையும், துகிற்கு ஏந்
தின புகையும், மாலைக்குஇட்ட புகையும் பொருளைநயாத உலோபர்புகழ்
போல மறைந்தனவென்க. (௩௭௬)

2978. புல்லுண்புரவிபுலம்புவிடுகுரல்போ
னல்லவளைபோழாவநாரைநால்குரல்போற்

கொல்யாணைச்சங்கொலியுங்கூடாதொழிந்தனவே.

(இ - ள்.) புரவிவருந்திச் சோம்புபோக்குங்கால் எழும்விளிபோலச் சங்
கறுக்கின்ற அரவமும், நாரைநாலுங்குரல்போல இனையர் விடாதுசிரிக்கின்ற
சிரிப்பொலியும், யானையும் சங்கும் ஒலிக்கின்ற ஒலியும் அவ்விடத்துக்
கூடாமல் நீங்கினவென்க. (௩௮0)

2979. பொற்புடையபூமலைசாந்தம்புனைகலன்கள்
கற்புடையமங்கையரிற்காவலவைபிழந்த
நற்புடையதேனார்நறவுநயம்புல்லார்
சொற்பொருள்போல்வேட்கப்படாசோர்ந்தொழிந்தனவே.

(இ - ள்.) மாலையும் சாந்தமும் கலன்களும் நறவும் கற்புடையமங்கை
யரைப்போலக் காவலிழந்தவை, அறிவில்லார் சொற்பொருள் சோர்ந்து வேட்
கப்படாதவாறுபோல வேட்கப்படாவாய் ஒழிந்தனவென்க. (௩௮௧)

2980. தீம்ப

நங்கரும்புதுற்றுவா

யாம்பாலுரைமடங்கியாரும்பிறர்பிறராய்க்
காம்பார்நடுவிருட்கட்காடேபோலாயிற்றே.

ஆம்பாலுரைமடங்கி யாரும்பிறர்பிறராய்-அரசன் துறவினைத் தாமமுட்
கொண்டமையின், மனவேட்கையாலே நுகரப்படும்பொருள்கள்மேல் நிக
ழும் பகுதியையுடைய வார்த்தைகள் மீண்டு, அவற்றிற் பற்றுதலின்மை
யின், யாரும் சுற்றத்தொடர்ச்சியற்றவர்களாய். இடையாமத்திறுளில்நின்ற
முன்னுடைமூங்கில் நிறைந்த காடேபோலென்றதனாற் பயன் : இவ்வூரிற்
பெற்ற செல்வத்தன்னையே நுகர்ந்தாற் பின்னும் (மயக்கஞ்செய்யும் பிறவியா
கிய இருளைப் பிறப்பித்தலும், முட்போலப் பற்றினால் தொடக்கிக்கோடலும்,
கீட்டுப்பயன் கொடாமையுமாம்.) ஆதலின், துறவுள்ளம்பிறந்தோர்க்கு இத்
தன்மைத்தான நகரி காடுபோலாயிற்று ; கிளிக்கும், தேவருக்கும், களிற்றிற்
கும் பொருள்களினுக்காச்சியின்மையிற் காடுபோலாயிற்று.

(இ-ள்.) மறத்தலானும் மடங்குதலானும் துற்றுவாய்நிறத்தலானும் பிறர்
பிறராய்நிறத்தலானும் அவற்றிற்கும் அவர்க்கும் நகரி காடுபோலாயிற்றென்க.()

கக.—மு த் தியிலம்பகம்.

2981. நீர்முழங்குநீலநெடுமேகமால்யானைத்
தேர்முழங்குதானத்திருமாலின்முன்றுறப்பான்
பார்முழங்குதெண்டிரைபோற்செல்வந்தம்பாலர்க்கீந்
தூர்முழுதநாடுமுரவோன்றான்சேர்ந்தவே.

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையும் தேரும் முழங்கும்
ரையையுடைய அரசன்.

(இ - ள்.) ஊரிலுள்ளாரும், நாட்டிலுள்ளாரும் அரசன் முன்னாகத்
தூதர்தற்குக் கடல்போலுஞ்செல்வத்தைத் தமதுபுதல்வர்க்கு அளித்த அறி
வுடையோன்றானைச் சேர்ந்தாரென்க. (ந.அ.அ.)

உகா.—துறுவுவலியுறுத்தல்.

வேறு.

2982. கொல்லுலைப்பொங்கழற்கிடந்தகூரிலே
மல்லல்வேலிரண்டொருமதியுள்வைத்தபோற்
செல்லநீண்டகன்றகஞ்சிவந்தகண்ணின
ரல்லலுற்றமுபவர்க்கரசன்சொல்லினான்.

சொல்லினான், முற்றுவினைத்திரிசொல்.

(இ - ள்.) அங்கனம் சேர்ந்த அளவிலே, மதியுள்ளே இரண்டுவேலைச்
சேரவைத்தாற்போல முகத்திலேகிடந்து செவியுறநீண்டு அகன்று சிவந்த
கண்ணிராமுபவர்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினென்க. (ந.அ.அ.)

வேறு.

2983. நற்றவம்பரவைஞாலநாமுடனிறுப்பின்வைய
மற்றயிறவத்திற்கென்றுமையவியனைத்துமாற்று
திறநெனவுணர்ந்துநிற்பிறநிருமகளைன்றுநீங்காள்
பற்றோடேநிற்பினென்றுநீருமகள்பற்றல்செல்லாள்.

(இ - ள்.) நாம் தவத்தையும் ஞாலத்தையும் சேரநிறுப்பின், ஞாலம்
தவத்திற்கு எந்நாளும் வெண்சிறகுகளவும் நிறையாற்றாது; அதனை இந்
நெனவுணர்ந்து அத்தவத்தேநிற்பின், திருமகள் என்றும் நம்மைநீங்காள்;
நாம் பற்றோடே நிற்பின், திருமகளும் நம்மைப் பற்றுதல்செய்யாள்; ஆத
லாற் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்ய்மினென்றுனென்க. (ந.அ.அ.)

2984. உப்பிலிப்புழுக்கல்காட்டுப்புலைமகனுக்குப்பவேகக்

பயாது

விப்பொருள்வேண்டுகின்றீரிதனைநீர்கேண்மினென்றுன்.

(இ - ள்.) யானும் சுடுகாட்டிலே பாடைமேலே கிடந்து மகன் ஒரு
நகயாலே புழுக்கலாகிய பலியையிட்டு நீரையுருப்ப கவிழ்,

அசுசு

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

நீரும் கண்ணீரான் மெழுகி வாழ இப்பயனில்பொருளை விரும்பாரின்றீர் ; அதனை விட்டு இப்பயனுடையபொருளைக் கேட்பீராகவென்றனென்க.

புலமகனென்றார், புரோகிதனை ; அவன் தன்குலத்திற்குரியனசெய்யாத அரசன்குலத்திற்குரியதொழில்களை மேற்கொண்டுநிற்றலின் ; “புலையனேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு” (புறநா. ௩௬௦) என்றும், “இழிபிறப்பினோனியப் பெற்று” (ஹெ. ௩௬௩) என்றும் பிறருங்கூறினார் ; நாலிதனுமாம். கவிழ்தல் - பொன்றக்கெடுதல். (௩௮௬)

2985.(க) கொல்சினயானை பார்க்குங்கூருகிர்த்தறுகணை
யில்லெலிபார்த்துநோக்கியிறப்பின்கீழிருத்தலுண்டே
பல்வினைவெள்ளநீந்திப்பகாவின் பம்பருகினல்லா
னல்வினைவினையுளென்னுநஞ்சினுட்குளித்தலுண்டே.

2986.(உ) ஆற்றியமக்களென்னுமருந்தவயிலார்களாகிற்
போற்றியமணியும்பொன்னும்பின்செலாபொன்னனீரே
வேற்றுவரென்றுநில்லாவிழுப்பொருள்பாவைஞால
நோற்பவர்க்குரியவாகுநோன்மின நீருமென்றான்.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பல்வினை - இருவினை. பகா இன்பம் - நீங்காவிட்டின்பம். நல்வினை வினையுள் - நல்வினையாலுண்டாகியசெல்வம்.

(உ) ஆற்றிய - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்.

(இ-ள்.) பென்னனீர்! யானையையுணவாகப் பார்க்கும் யாளி எலியை உணவாகப் பார்த்திருத்தலில்லை ; அதுபோல அறிவுடையோர் வீட்டின்பமாகிய அமுதைப் பருகுதலன்றிச் செல்வமாகிய நஞ்சினைப் பருகி அதனுள்ளே அழுந்துதலில்லை ; அத்தன்மையையும் நெஞ்சினுள்ளோக்கி, மக்கள் தேடிவைத்த தவம் சிறிதுமுடையால்லராயின், அவர்களாற் பேணிவைக்கப்பட்டவாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா ; அவையல்லா விழுமியபொருள்களும் ஞாலமும் அவரை வேற்றுவரென்று நினைத்து அவர்பக்கல் நில்லாவாய் நோற்பவர்க்கு உரியவாய்நிற்கும் ; அத்தன்மையையுநோக்கி நீரும் நோற்பீராகவென்றனென்க.

நோக்கியென்றதனை இரண்டற்குங்கூட்டுக.

(௩௮௭ - ௮)

2987. காதலஞ்சேற்றுட்பாய்ந்தமதியெனுங்கலங்கனீரை
யூதுவண்டுடுத்ததாரானுவர்ப்பினினுஞ்சித்தேற்ற
மாதாரநெஞ்சந்தேறிமாதவஞ்செய்துமென்றார்
காதலான்காதலென்னுநிகளத்தானெடுங்கணுரே.

‘உவர்ப்பு-வெறுப்பு ; அஃதாவது பொருள்கண்மேற்சென்ற பற்றுள்ளத் தை விடுதல். தாரானுகிய காதலான் தன்மனைவியர்மேல்வைத்த காதலென்னும் பிணிப்பினாலே தேற்றவென்க. ஈண்டுக் காதலென்றது, பலபிறப்பி

ஹம் நமக்கு மனைவியராய்வந்தவர் இப்பிறப்பிற்செய்யுந்தவத்தாம் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று காதலித்த காதலை. அன்றிக் காதலனிடத்துவைத்த காதலால் துறந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. காதலாகிய சேற்றுக் குள்ளே பாய்ந்துநின்ற நீர்.

(இ - ள்.) காதலான், மாத்ராருடைய அறிவென்னுநீரைக் காதலாகிய பிணிப்பாலே உரிஞ்சித்தேற்ற அவர்நெஞ்சு வெறுப்பினுற்றேறித் தவஞ் செய்துமென்றாரென்க. (ந.அ.க)

2988. தாமஞ்சால்கோதையீரோதொல்வினைநீத்தநீர்தி

நாமஞ்சால்கதியினீங்கினன்பொன்மேலுலகினுச்சி

னன்னெடும்வம்மினென்றான்

காமஞ்சாய்த்தடர்த்துவென்றகாஞ்சனக்குன்றமன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளி நெருக்கின ஏமஞ்சாலின்பம் - வீடு.

- ள்.) மேருவையொப்பான், கோதையீரே ! நாம்கதியினின்றநீங்கி ாக்கடலைநீர்தித் துறக்கத்துக்குமேலான வீட்டின்பத்தைவிரும்புவி ராயின், இன்று என்னுடனே துறத்தற்கு வருவீராகவென்றானென்க. (ந.க.0)

2989. நாடகநயந்துகாண்பார்நலங்கிளர்கண்கள்கூன்று

மாடகக்கலத்துளான்பாஸயிர்துணையந்துண்பாரை

நீடகம்வெகுண்டிங்கையாற்பிடித்துநீறட்டியிட்டேங்

கோடகமணிந்தகோலமுடியினாய்துறத்துமென்றார்.

நாடகமெனவே பாட்டும்சுறிற்று ; “விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண் டலும்” (தீர. கக) என்றலின். சூன்றும் - தோண்டியும். உண்பாரை நீறட் டியுமென்றது, உண்பாரை உண்ணுமற்றடுத்துமென்றவாறு. நீடகம்வெகுண் டும் - மிக்கஅன்பினுற் புணர்கின்றாரை நெடுங்காலம் நெஞ்சாலே வெகுண் டும். கையாற்பிடித்தும் - நயிநாற்றங்களை நுகர்கின்றாரை நுகராமற் கை யாற்பிடித்தும். இட்டேமென்றது, யாங்கள் பிறந்ததொருபிறப்பிலே பிறரை இங்ஙனம் ஐம்பொறியால் நுகராமற்றடுத்து யாமும் நுகர்ச்சியைக் கைவிட் டேமாதலின், இனி எமக்கு நுகர்ச்சியின்றென்றவாறு. கோடகம்: தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரியென்னும் ஐவகையிற் சிகரமாய்ச் செய்த முடி.

(இ - ள்.) அதகேட்ட தேவியர், முடியினாய்! எமக்கு இனி நுகர்ச்சி யின்மையின், யாமும் நின்னோடு துறத்தலைச்செய்வேமென்றாரென்க. (ந.க.க)

வேறு.

2990. சார்தங்கிழியமுயங்கித்தடமலசாற்

கூந்தல்வழிபட்டகோவேநீசெல்லுலகில்

வாய்ந்தடியேம்வந்துன்வழிபடுநாளின்றேபோற்

காய்ந்தருளல்க

முயக்கத்தால் வருத்தம் நிகழ்ந்ததாகக் கருதி மலராற் கூந்தலை வழிபட்டு வருத்தந்தீர்த்த கோவேயென்றது, எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றிலையென்றதாம். வாய்ந்து - வீடுபெறுதற்குரிய தவங்கள் எமக்கு வாய்த்து.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், கோவே! நீசெல்லும் வீட்டுலகின்கண்ணே அடியேமும் வாய்த்து வந்து நின்னை வழிபடுநாள், இன்றுபோலே முனிந்தருளாதொழிகவென்றுதொழுதாரென்க. (நகூஉ)

உள.—தேவியார்துறவு.

வேறு.

2991. டரைந்தநீந்தித்தீங்கதிர்சுமந்துதிங்கள்
யாமாலெவெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்
கண்டாண்முத்தமாலெக்கதிர்முலைநங்கைமாரை
வெண்டிரைவியக்குங்கேள்விவிசயைகண்ணபயம்வைத்தான்.

திங்கள் கடலைநீந்திக் கதிரைச்சுமந்து விண்ணிலே சென்றும்போன்ற குடையையுடைய வேந்தன். கண் திரண்டமுலை, கடல்போலும் ஊர்கேள்வி.

(இ - ள்.) வேந்தன், தேவியரை விசயையிடத்தே அச்சமின்றாக வைத்தாரென்க. (நகூஉ)

2992. கடிமலர்நிறைந்துபூத்தகற்பகக்கொம்புங்காமர்
வடிமலர்மலர்ந்தகாமவல்லியுந்தம்மைத்தாமே
யுடைமலர்கொய்துபோகவுகுத்திடுகின்றதொத்தார்
படைமலர்நெடுங்கணல்லார்பாசிழைநீக்குகின்றார்.

சிறந்தமலர் தேனிறைந்தலர்ந்த கொம்பு. விருப்பம் வடிந்த மலர் மலர்ந்த வல்லி.

(இ - ள்.) தேவியர், தம்மெய்யணிகளைத் தாமே நீக்குகின்றவர், கொம்பும் வல்லியும் தம்முடைய மலர் தம்மிடத்துநின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்ற தன்மையை ஒத்தாரென்க. (நகூசு)

2993. தழுமலர்த்தாமநான்றுசந்தகின்மணந்துவிம்முஞ்
செழுமணிகிலத்துச்செம்பொற்றிருமுத்தவிதானரீது
லெழுமையும்பெறுகவென்னுமெழின்முலைநெற்றிசூழ்ந்தார்
கழுமியதுகிலிற்காமன்கண்புடைத்திரங்கமாதோ.

(இ - ள்.) பருமையாலே தழுவப்பட்டுத் தாமம்நான்று சந்தனமணந்து அகிற்புகை விம்மும் நிலத்திலே மேற்கட்டியுளியிலிலே அவரையிருத்திக் காமனிரங்கத் துகிலான் முலைநெற்றியைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கணவனை எழுமையும்பெறுகவென்னுமுலை. இழைதெரியாமல் மயங்கியதுகில்; கழுமல்-மயக்கம். (நகூடு)

2994. நறும்புகைநானாவிக்குழம்பொடுபளிதச்சண்ண
மறிந்தவராய்ந்தமாலையணிந்தபைங்கூந்தலாய்பொ
னிற்றதருகொம்புநீலக்கதிர்க்கற்றையுமிழ்வவேபோற்
செறிந்திருந்துகுத்துச்செம்பொற்குணக்கொடியாயினோ.

(இ-ள்.) அம்மனஞ் சூழப்பட்ட அவர்கள், கற்பகக்கொம்பு நீலக்கதிர் திரளைக் கழிப்பவைபோல நாவியினது நானக்குழம்போடே புகையையும் கரு ப்பூரப்பொடியையும் மாலையையும்ணிந்த கூந்தலை மனோவாக்குக்காயங்களால் அடங்கியிருந்து உகுத்து நற்குணத்தையுடைய செம்பொற்கொடியாயினு ரென்க.

(நகசு)

உடி.—பெரிய யா த் தி ரை.

வேறு.

2995. இலம்பெரிதெனவிரந்தவர்கட்கேந்திய
கலஞ்சொரிகாவலன்கடக்கையினை
புலம்புரிந்துயர்ந்தனவிரண்டுபொன்னிற
வலம்புரிமண்சொரிகின்றபோன்றவே.

ஏந்திய கலம் = உயர்ந்த கலம். புலம்புரிந்து. அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன்-
மாற்றற்ற பொன்.

(இ - ள்.) பெரிதாக வறுவியோமென்று இரந்தவர்கட்குக் காவலன்
புலம்புரிந்து கலஞ்சொரியுந் கையினைகள், உயர்ந்தனவாகிய இரண்டிசைக்கரிதி
பொன்னையும் மணியையும் சேரச்சொரிகின்றனவற்றை ஒத்தனவென்க. ()

2996. என்பரிந்தெரிதலைக்கொள்ளவீண்டிய
வன்பரிந்திகலாவுலகமார்ட்கென
மின்சொரிவெண்கலம்வீசும்வண்கைகள்
பொன்சொரிதாமரைப்போதுபோன்றவே.

என்பரிந்து = எலும்புருகி; எலும்பு, விகாரம். அன்பரிந்து = அன்பற்று.
எரியுத்தன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்சொரிகலம்; நெருப்பின்மையி
யைக் கொள்ள ஈண்டியமின்னுமாம். வெண்கலம் = முத்தாற்செய்த கலங்
கள். வண்கையும் பாடம், இரப்போர்மேல் அன்பற்று அவர்க்கு இடமாட்டாத
உலகங்களாவன : வேற்றரசரண்ட நாடுகளும், இழிகுலத்தோருறையும்
வன்பாலாகிய நிலங்களும் முதலியனவாம்.

(இ - ள்.) அரசன், இடுகலா உலகங்கள் ஆர்வனவாகவென்று என்பரிந்து
கலங்களைவீசும் கைகள் பதமரிதியை ஒத்தனவென்க. (நகசு)

2997. பூந்துகிப்புனைகலமாலேபூசுசாந்
தாய்ந்துலகுணவுவந்தருளிமாமணி

கா

மாலை - முதத்தமாலை. கானமென்றார், * பத்துவகைக் கற்பகங்கள் கொடுப்பனவெல்லாம் கொடுத்தலின்.

(இ - ள்.) இறைவன் துகின் முதலியனவற்றை உலகநுகரும்படி ஆய்ந்து உவந்து கொடுத்துக் கற்பகக் கானமாயினனென்க. (ந.கூக)

வேறு.

2998. தேய்பிறையருவக்கேணித்தேறுநீர்மலர்ந்ததேன
ராய்நிறக்குவனையஞ்சிக்குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண்
வேய்நிறையழித்தமென்றோள்வியையையத்தொழுதுவாழ்த்திச்
சேய்நிறக்கிவினைக்கேநீர்மலர்ந்ததேன.

தேய்பிறையெனவே முதலாயிற்று. குறுவிழிக்கொள்ளும் - மீண்டுவிடும். வேய்போலுமென்றோள்.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கொடுத்தபின்னர்ச் சேயை ஒத்தவள், முதலையும் கண்ணையும் தோளையும் நிறையாலழித்த விசையையத்தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலே ஏறினாள் ; அப்பொழுது தேவர் கொண்டுபோயினாரென்க.

சச்சந்தன்பட்டபின், தன்னுறுப்புக்கள் பொலிந்திருக்கல் ஆகாதென்று கொண்டு அவற்றின்பொலிவினைக் கழிந்தமைதோன்ற, நிறையாலழித்தவென்றார். (ச00)

உகா.—ச ம வ ச ர ண வ ரு ண னே.

வேறு.

2999. நரம்பெழுந்திரங்கினவீணைநன்குமூல்
பாந்துபண்ணுயிர்த்தனபையமெல்லவே
விருந்துபட்டியம்பினமுழுவம்வீங்கொலி

வே.

(இ - ள்.) அவனை அவர்கொண்டுபோகின்றபொழுது வீணையினரம்பு மிக்கு இரங்கின; குழல் உயிர்த்தன; முழுவம் புதுமையுண்டாய் இயம்பின; கஞ்சதாளம் மிக்க ஓசையைக் கொடுத்தனவென்க. (ச0க)

* பத்துவகைக்கற்பகங்களாவன: (க) மத்தியாங்கம் (உ) தூரியாங்கம் (ங) பூஷணங்கம் (ச) மாலியாங்கம் (ரு) தீபாங்கம் (ஈ) இருகாங்கம் (எ) சோதிராங்கம் (அ) போசனாங்கம் (ஐ) பாசனாங்கம் (க0) வஸ்திராங்கம் என்பனவாம். இவைமுறையே திவ்யஸாரமாகிய நானாவித பாணங்களையும், நானாவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாதமண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்தரோளியினையடக்குமொளியினையும், நானாவித ரஸத்தனவாகிய கான்குவகைஉணவினையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திரவஸ்திரங்களை யுங்கொடுக்கும் ; இது ஸ்ரீபுராணத்திற்குண்டது.

3000. மங்குலாயகிற்புகைமணந்துகற்பகப்
பொங்குபூமாலைகள் பொலிந்துபூஞ்சணந்
தங்கியித்தாணியும்விசம்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

(இ - ள்.) அவன் போகின்றபொழுது அகிற்புகைமணந்து இருளாய்
மாலைகள் பொலியப்பட்டுச் சண்ணம் தங்கப்பட்டுத் தாணியும் விசம்பும்
மணியிருக்கின்ற செப்பை ஒத்தனவென்க.

மணி - * சமவசரணம்.

(ச௦௨)

வேறு.

3001. திலகமூக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குல்வுபல்லியங்கூடிக்குழுமிநின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, செல்வன் திருநகர் தோன்றிய
தனைக்கண்டு தேவரும் மக்களுமேத்தினர்; பாடினர்; ஆடினர்; பின்னர்
அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலிக்
கின்ற தன்மையை ஒத்தனவென்க.

(ச௦௩)

3002. காணிரைத்தனசாவொழும்பொய்கை
தேனிரைத்தனசெம்பொனெடுமதிந்
மேனிரைத்தனவெண்கொடியக்கொடி
வாணரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணிரைத்தனவாகிய சோ
லைகளுடனே தேனினங்கள் இரைத்தனவாகிய பொய்கைகளும் சூழ்ந்த மதி
வின்மேலே அப்பொழுது கொடிகள் நிரைத்தன; அக்கொடிகள் காற்றால்
தேவருலகைத் தீண்டினவை அதனை உரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கின
வென்க.

(ச௦௪)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்சுமேலே பன்னிர
ண்டியோசனையளவுள்ளதாய்ச் செளதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிருமிக்
கப்பட்ட சிலையம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம் படிகளுள்ளன
வென்பர். இவ்வாலயத்தின் இயல்பை, ஸ்ரீபுராணத்தும், மேருமந்தாபுரா
ணத்தும் நிரம்பவிரித்துக்கூறினர்; “என்னெஞ்சு மேயிட மேயுடைத் தேயி
ந்தி ராதிவண்ணோர், முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மா
மணித்தான், மன்னிஞ்சி மூன்றோடு மானும் கணமுத லேழ்நிலத்துப்,
பொன்னின் சிலைய மாயிற்றன் றோவெங்கள் புங்கவந்தே” என்றார் திருநாற்
றந்தாதியிலும், கஅ.

3003. கோலமுற்றியகோயெயர்* தூபையுஞ்
சூலநெற்றியகோபுரத்தோற்றமு
ஞாலமுற்றியபொன்வரைநன்றரோ
காலமுற்றுடன்கண்ணுற்றபோன்றவே.

கோலம் - அழகு. ஞாலந்தான் சூழ்ந்த.

(இ - ள்.) தூபையின்தோற்றமும் கோபுரங்களின் தோற்றமுமிருந்த
படி, மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சோக்கூடிய
வற்றை ஒத்தனவென்க.

பல அண்டங்களுளவாதலிற் பலமேருவுளவாம்.

(சு0௫)

3004. வாயிற்றோரணங்கற்பகமாலைதாழ்ந்

போயிற்றேயகிவீன்புகைபோர்த்துராய்
ஞாயிற்றொள்ளொளிரையநடந்ததே.

(இ - ள்.) வாயிலில் நடட்ட தோரணம், கற்பகமாலைதாழ்ந்து அகிலின்
புகை பொருந்திற்று; அப்புகை, பொருந்திப் பின்னர் உராய்ப்போர்த்து இந்
திரன்கரின் புறம்போயிற்று; போயபின்னர் ஞாயிற்றினொளிமழுங்க அது
நடந்ததென்க.

(சு0௬)

3005. செய்யதாமரைப்பூவினுட்டேங்கமழ்
பொய்யில்சீர்த்திவெண்டாமரைபூத்தபோன்
றையஞ்செய்திபானிறப்புள்ளின
மையிராமரைமத்தகஞ்சேர்ந்தவே.

(இ - ள்.) அரசன்சென்றஆரவாரத்தாலே மதிசைச்சூழ்ந்த காக்களிலிரு
ந்த வெள்ளையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன்
மையையொத்து ஐயம்நிகழ்த்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத்தலையிலே
சேர்ந்தனவென்க.

(சு0௭)

3006. மல்லன்மாக்கடலன்னகிடங்கணிந்

லன்சம்மையபுள்ளொளத்தாங்குய

வ.

* சமவசரணத்துள்ள பதினொருபூமியுள் நவஸ்துபாபூமி பென்று ஒரு
பூமியுளதாதலின், ஈண்டுத் தூபை கூறினார். பதினொருபூமிகளாவன : (க)
சைத்தியப்பிராஸாதபூமி, (உ) காதிகாபூமி (ங) வல்லிபூமி (ச) உத்தியான
பூமி (ரு) துவசபூமி (கூ) கற்பகவிருட்சபூமி (எ) நவஸ்துபாபூமி (அ) துவா
தசகோஷ்டபூமி (கூ) பிரதமபீடம் (க௦) துவதிபீடம் (கக) திருதிபீடம்
என்பனவாம்.

(இ - ள்.) கிடங்குசூழ்ந்து சம்மையவாகிய புள் ஒலிக்கப்பட்டு ஓங்கிய கோயில் இவ்வுலகிலில்லையாயின், துறக்கம் நன்று ; இஃது உளதாதலால், துறக்கம் தீதாயிற்றென்க. (ச௦அ)

வேறு.

3007. விளங்கொளிவிசம்பறுத்திழிந்துமின்னுதார்த்

புன்

வளங்கெழுமணிவரைநெற்றிப்பாற்கட

ரவன்றோன்

(இ - ள்.) அங்கனம் தேவர் கொண்டுபோர்த்தபடியினாலே, சீவகன் விசம்பை ஊடறுத்து இழிந்து கோயிலேநோக்கித் தொழுது சேர்ந்தான் ; அப்பொழுது மணிவரைத்தலையினின்றும் பருதியைப்பொத்து இறைவன் தோன்றினென்க.

மணி-ஈண்டு மாணிக்கம். பாற்கடலிற் பருதியென்றார், ஒளிமிக்கிருந்ததற்கு. இறைவன் * ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். (ச௦க)

3008. வினையுதிர்த்தவர்வடிவின்னதென்னவே
வனையுதிர்த்தடக்கைவைத்திருந்தவாமனார்
கனையுதிர்த்திருமுகமருக்ககைவான்
புனைமலர்தாமரைபூத்ததொத்தவே.

(இ-ள்.) அங்கனம் தோன்றி இருவினையைக் கெடுத்தவர் வடிவு இத்தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவதான் கூறும்படியாகவே கையை வைத்திருந்த வாமனருடைய முகம் அருக்ககை, தேவர்கள்முகங்கள் அலர்ந்தவைதாம், தாமரைபூத்ததன்மையை ஒத்தனவென்க. (ச௦க)

3009. இரிந்தனவிருவினையிலிர்த்தமயம்மயிர்
சொரிந்தனகண்பனிதுதித்துக்காதலா
லரிந்ததுமணிமிடறலர்பெயம்மாரிதூஉய்த்
திரிந்தனவலமுறைதிலகமன்னனே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மன்னனுக்கு இறைவன்மேற்சென்ற காதலாலே இருவினை கெட்டன ; மெய்ம்மயிர்கள் சிலிர்த்தன ; கண்கள் உவகைநீரைச்சொரிந்தன ; துதித்து மிடறு அரிந்தது ; அவ்வளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க. (ச௦க)

3010. முத்தொளிர் தாமமுருவமாமணித்
தொத்தொளிர் தாமமுஞ்சொரிபொற்றாமமுந்
தத்துநீர்த்தண்கடற்பவழத்தாமமும்
வைத்தபூந்தாமமுமலிந்துதாழ்ந்தவே.

* ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள் - இருபத்துநான்காந்திர்த்தங்கார்.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனம் வலம்வருகின்ற காலத்தே ஒளிரும் முத்துத் தாமமும், ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றாமமும், பவழத்தாமமும், கொத்துத் தன்னிடத்தேவைத்த பூவாற்செய்த தாமமும் மிக்கு அவ்விடத்தே தங்கிவென்க. (சுகட)

3011. மணிவரையெறிதிரைமணந்துழுந்தபோ
லணிமயிர்க்கவரிகளமரரேந்தினார்
துணிமணிமுக்குடைசொரிந்ததீங்கதிர்
பணிமணிக்காரிருள்பருகுகின்றதே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மாணிக்கமலையைத் திரைகள்குழந்தாற்போலே அமரர் : கவரியை ஏந்தி இறைவனைச் சூழ்ந்துநின்றவீசினார் ; ஆண்டு முக்குடைசொரிந்த கதிர், * நீலமணிகளினிருளைப் பருகாநின்றதென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல். (சுகட)

3012. முழாத்திரண்மொய்ம்மலர்த்தாமந்தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திருமலரொலாமலர்ந்துவண்டினங்
குழாத்தொடுமிறைகொளக்குணிந்துகூய்க்குயில்
விழாக்கொளவிரிந்ததுவீரன்பிண்டியே.

கூய் - கூவ. வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசவாமிகள்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வீரன்பிண்டி, முழாப்போலத் திரண்ட தாமம் கான்று மேலால் வாடாத் திருமலர்பூத்து வண்டினம் குழாத்தோடுதங்குதல் கொள்கையினாலே பாரமிக்கு வளைந்து, † குயில்கள் கூவுப்படியாகப் பரந்த தென்க. (சுகசு)

3013. பிண்டியின்கொழுநிழற்பிறவிநோய்கெட
விண்டலர்களைகதிர்வீரன்றோன்றினு
னுண்டுவணறவயிர் துண்மினோவெனக்
கொண்டனகோடணைகொற்றமுற்றமே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பிறவியாகிய நோய்கெடும்படி நிழலிலே இறை வன்தோன்றினான் ; இனி, இவ்விடத்தே அறமாகிய அயிர்தமுண்டு ; அதனை உண்பீராகவென்று கோயிலில் திருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டன வென்க.

கோடணை - திவ்யத்தொனி. (சுகடு)

3014. வானவர்மலர்மழைசொரியமன்னிய

மன்

* சமவசரணத்தை இந்திரநீலமணிமயத்ததென்று சைன நூல்கள்கூறும்.

† “கோகிலங்கள், கூக்கொண்டு சேருங் குளிர்பிண்டியானை” திருநாற். க.

றேனியிர் தாமரைதினைக்குஞ்சேவடி.

கோனமர்ந்தேத்தியகுறுகினாரோ.

(இ - ள்.) தேவர் பூமழைசொரியாரிந்தக் அரசன் பிறவியைக்கெடுக்கும் உத்தமனுடைய அடியை ஏத்துதற்கு அணுகினனென்க.

ஊனியிர் பிறவி - உடம்புகளிலே பரக்கின்ற பிறப்பு. இயிருந்தேனினம் தாமரையென்று தினைக்கும் சேவடி. (சுகள்)

3015. குருகுலஞ்சீவககுமரன்கோத்திர
மருகலில்காசிபமடிகள்வாழியென்
றெரிமணிமுடிநிலமுறுத்தியேத்தினான்
புரிமணிவினைகள் புலம்பவென்பவே.

தாக்கும்பொழுது குடியும் குலமும் கேட்டே துறப்பித்தல் இயல்பு.

(இ - ள்.) அவனானுகின் அளவிலே, அடிகளே! இவன்குலம் குருகுலம்; இவன்பெயர் சீவகன்; இவன் கோத்திரம் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லு வார்களென்று உழையாசூற, அவ்வரசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தா னென்க.

வாழி, அசை. என்று - என்ன. (சுகள்)

3016. மன்னவன் துறவெனத்துறத்தன்மாண்பெனப்
பொன்வரைவாய்திறந்தாங்குப்புங்கவ
னின்னுரையெயிறுவில்லுமிழவீழ்ந்தது
மின்னியோர்வியன்மழைமுழங்கிற்றெடுத்ததே.

(இ - ள்.) அங்கனம் துதித்த அரசன் யான் துறப்பெனென்று கூற, அது கேட்ட புங்கவன், பொன்வரை வாய்திறந்தாற்போல வாய்திறந்து, நின் மனம் துறவில்லீழ்ந்தது; இனி நீ துறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில் லுமிழக் கூறிய இன்னுரை மழை மின்னி முழங்கியதன்மையை ஒத்ததென்க.

எயிறு வில்லுமிழ்ந்தது மின்னுக்குவமை. (சுகஅ)

நா. — சீ வ க ன் று வு.

வேறு.

3017. காய்களிற்றினிடை மருப்பிற்கவளம்போன்றேமாராக்
கதியுட்டோன்றி, யாய்களியெவ்வவினையினல்லாப்புறஞ்சினேனறிந்
தார்கோவே, வேய்களியவண்டறையவிந்நதலாந்தாமரையின்விரை
சேர்போதின், வாயொளியேபெறநடந்தமலரடியைவலங்கொண்டார்
வருந்தார்போலும்.

(இ - ள்.) அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பிடையிலேவைத்த கவளம் அதுதுகாந்து கெடுமாறுபோன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனுக்க

ர்ந்து கெடுகின்ற கதிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பினையுடைய தீவினையாலே வருத்தமுற்று இப்பிறவியை அஞ்சினேன்; இப்பிறவியால் வருந்தாதவர், தாமரையினது போதிடத்தே அதுதான் ஒளிபெரடந்த நின்றிருவழகனை வலம்வந்தார்போலே இருந்ததென்றானென்க.

களிப்பினையுடையவாகிய வண்டு அறையும்படி விரிந்தலர்ந்த தாமரையென்றது, முதற்பொருட்கேற்றஅடையடுத்துநின்றது. போலுமென்றது, “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்” (நோல். இடை. சூ. ௩௦) என்ற தனற் பொருள்தந்தேகின்றது. (சகக)

வேறு.

3018. சேடார்செம்பொற்றிருமணியைவரத்தொத்தணிந்தலகோம்பும் வாடாமாலேவார்தளிர்ப்பிண்டிவாமரின்குணநாளும் பாடாதார்ப்பாடாதுலகம்பண்ணவாரின்னடிப்பூச் சூடாதார்தாள்சூடார்மாலேச்சுடர்மணிநெடுமுடியே.

(இ - ள்.) பெருமைநிறைந்த பொன்னோடே மணியையும் வைரத்தொத்தினையுமணிந்து உலகைக்காக்கும் பிண்டியின்கீழிருந்த வாமனே! நின்குணத்தை நாளும் பாடாதாரை இறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப்பூச் சூடாதாரடிகளைத் தேவர் தம்முடிகளிற் சூடார்; ஆதலான், யான் நின்னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவேனென்றானென்க.

வாடாத மாலையினையும் தளிரினையுமுடைய பிண்டி. (சஉ௦)

வேறு.

3019. வையமுன்றுமுடனேத்தவளருந்திங்கள்வாளெயிற்றை

துதுன்பக்கடல்

ஐ, உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

(இ - ள்.) உலகமுன்றும் ஒருகாலத்தே ஏத்தப் பிறைபோலும் எயிற்றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலமர்ந்தவனே! நின்னை நெஞ்சார் பொருந்தாதார், வெய்ய வினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அழந்தி வெந்நோய் நிரம்பாரின்று நெய்தற்றொழியுடைய தார்கிடக்கும் நாடாப்போல மறுகுவரென்றானென்க. (சஉ௧)

3020. தொழுதிப்பன்மீன்குழாஞ்சுழத்தனும்பாதிருந்ததிகள்போன் முழுதும்வையமுடனேத்தமுதுவாய்வலவையாயிருந்தமுதுவினைகளல்லாப்பவறைந்தோய்நின்சொலைமந்தார்கள் பழுதினறுநெய்க்கடற்சுடர்போற்பல்லாண்டெல்லாம்பரியாரே.

(இ - ள்.) தொகுதலையுடைய பன்மீன்றிரள்சுழ அசையாதிருந்த திகள்போலே வையமுழுதும் ஒருகாலத்தே ஏத்த முதிய உண்மையால் வெற்றி

யையுடையையாயிருந்து இருவினைகள் அழுதுவருந்த அறத்தைச்சாற்றின வனே! நின் அறத்தைச்சாற்றினவர்கள், நெய்க்கடலிலிட்டவிளக்குப்போலே பலகாலங்களெல்லாம் கெடாருன்றென்க. (சஉஉ)

3021. செழும்பொன்வேய்ந்துமணியழுத்தித்திருவார்வைவாரி ரைத்ததனுட், கொழுந்துமலருங்கொளக்குயிற்றிக்குலாயசங்காத னத்தின்மே, லெழுந்தபருதியிருந்தாற்போலிருந்தவெந்தைபெரு மானே, யழுந்தேன்வந்துன்னடியடைந்தேனருவாய்ப்போதலழகிதோ.

(இ - ள்.) வேய்ந்து அழுத்தி நிரைத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மல ரும் வடிவுகொள்ளும்படி வல்லியை எழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே இளஞாயிற்றுந்தாற்போல இருந்த எந்தையாகிய பெருமானே! பிறவிக்கட லில் அழுந்தேனாய் வந்து நின்னடியைச்சேர்ந்தேன்; பிறப்பற்றுப்போதல் நினக்கு நன்மென்றென்க.

ஓகாரம், சிமப்பு; ஈற்றசையுமாம்.

(சஉஉ)

வேறு.

3022. குண்டலமும்பொற்றோடும்பைந்தாருங்குளிர்முத்தம்
வண்டலம்புமாலையுமணித்தொத்துநிலந்திவள
விண்டலர்பூந்தாமரையின்விரைததும்பமேனடந்த
வண்டலர்பூந்திருவடியையமணிமுடியின்வணங்கினுள்.

தார் - மார்பின்மலை. வண்டுளருமலை - முடியின்மலை; அதின் மணிக் கொத்து.

(இ - ள்.) அவன் அம்மனக்கூறிக் குண்டலமுதலியன நிலத்திலே கிடந்தசையத் திருவடியை முடியால் வணங்கினுனென்க.

விரை ததும்ப விரிந்தலாந்த தாமரையின்மேல் நடந்த அடி; பூக்களை யுடைய அடி. (சஉச)

3023. நிலவிலகியுயிரோம்பிநிமிர்ந்தொளிர்ந்துபசிபகைநோ
யுவகயிருள்கெடவிழிக்குமொண்மணியறவாழி
யலகையிலாக்குணக்கடலையகன்ஞானவரம்பாணை
விலையிலாமணிமுடியான்விண்வியப்பவிறைஞ்சினுள்.

(இ - ள்.) மணிமுடியான், ஒளியால் நிலவை விலக்கிப் பல்லுயிரையும் பாதுகாத்து மேனோக்கி விளங்கி உலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருளு நீங்க விழிக்கும் அறவாழியையுடைய எண்ணிறந்த குணக்கடலை, ஞானத் துக்கு வரம்பாந்தன்மையையுடையவனை இறைஞ்சினுனென்க. (சஉரு)

3024. தூய்த்திரண்மணித்தாமஞ்சொரிந்துபொன்னிலநக்கப்
பூத்திரண்மணிமாலேப்போர்ச்சிங்கம்போதகம்போ
லேத்தரியகுணக்கடலையிகலின்பவரம்பாணைத்
தோத்திரத்தாற்றெழுதினைஞ்சித்துறப்பேனென்றெழுந்திருந்தான்.

தூய்தாத்திரண்ட முத்துத்தாமம். பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள இன்பங்களுக்கு மாறாகிய இன்பம் ; அஃதாவது வீட்டின்பம்.

(இ - ள்.) மாலையையுடைய சிங்கம், குணக்கடலாயவனை வீட்டின்பத் துக்கு வரம்பாயவனைத் தோத்திரங்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமம் நிலநக்கப் போதகம் இறைஞ்சுமாறுபோல இறைஞ்சி இனி யான் துறப்பேனென்று கூறி அவ்விடத்துநின்றும் போந்தானென்க.

சுதன்மரென்னும் கணதாரிருக்குமிடத்தே போந்தான். (சஉச)

வேறு.

3025. முடியனியமரருமுலைநல்லார்களும்
புடைபணிந்திருந்தவப்புலவன்பொன்னகர்
கடிமலர்க்கற்பகங்காமவல்லியோ

சுண்ணமணிந்து முலைநல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, தேவரும் அவர்தேவிமாரும் வணங்கியிருந்த அறிவுடையோன்கோயில், கற்பகமும் காமவல்லியும் கலந்திருந்த தன்மையை ஒத்ததென்க. (சஉஎ)

3026. ஒத்தொளிபெருகியவுருவப்பொன்னகர்
வித்தகன்வலஞ்செய்துவிழப்பொழும்பியோய்
மத்தகமயிரெனவளர்த்தகைவினைச்
சித்திரக்காவகஞ்செல்வனெய்தினான்.

(இ - ள்.) வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செலவன் வலம்வந்து பொழும்பியைக்கடந்துபோய்க் காலிடத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

தலையிர்போலப் பேணிவளர்த்த கா.

(சஉஅ)

3027. ஏமரீருலகமோரிம்மிப்பாலென
நாமவேனரபதிரீக்கினன்கலந்
தூமமார்மாலையுந்துறக்கின்றானரோ
காமனார்கலங்கழிக்கின்றதொத்ததே.

(இ - ள்.) நரபதி, † உலகத்தையும் தவத்தையும் தூக்கிப்பார்த்து உலகம் ஓரிம்மியென்னும் நிறையளவென்று அதனைநீக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாலையையும் கழிக்கின்ற தன்மை, காமனார் அணிகலங்களைக் கழிக்கின்ற தன்மையை ஒத்ததென்க (சஉக)

3028. மணியுறைகழிப்பதுபோலமங்கலப்
பணிவருபைந்துகினீக்கிப்பாற்கட்

* கணதார்பதினொருவர்: கௌதமர், வாயுபூதி, அக்கினிபூதி, சுதன்மர், மௌரியர், மந்தரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

† சீவக. உசுஅச ; புறநா. ௩௫அ.

லணிபெறவரும்பியவருக்கனமெனத்
திணிநிலத்தியன் றதோர் திலகமாயினான்.

பணிவரு - குறைகூறுதற்கரிய.

(இ - ள்.) அரசன், மணியைமறைத்த உறையைக்கழிக்கின்ற தன்மை போலத் தன்மேனியைமறைத்த துகிலைநீக்கி, ஆண்டுப்பிறந்த மிக்கஒளியா லே, பாற்கடலிலே அரும்பிய அருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்றுகூறும் படி ஒருதிலகமாயினென்க.

(சுந௦)

3029. மலிந்தனன்மால்கள் வண்ணப்பூந் துகி

மெலிந்தனென்சுமந்தெனநீக்கிமேனிநீலப்
பொலிந்ததோர்கற்பகம்போலத்தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அரசன், தன்மேற் கிடந்தனவற்றை நீக்கியிருந்தவன், யான் மாலையும் துகிலும் மணியும் இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்தேனென்று அவற்றை நீக்கி மேனிந்தலாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல் அதுபோலத் தோன்

மின்னை நலிந்து நகுமணி யென்க.

(சுநக)

3030. திருந்தியகீழ்த்திசைநோக்கிச்செவ்வனே
யிருந்ததோரிடிஞாற்சங்கம்பொங்கிமேற்
சுரிந்ததன்னுனை மயிர் துறப்பதொத்தன
னெரிந்தெழுமிளஞ்சுடரிலங்குமார்பினான்.

(இ - ள்.) ஒளியிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடர்போல் இலங்குமார்பினான், மயிர் களைதற்கிருந்தபொழுது, திருந்தின கீழ்த்திசை யினைநோக்கி நேரேயிருந்ததொரு சங்கம் தன்னுனையின் மயிரினைத் துறக்குந் தன்மையையொத்தானென்க.

மேல்-முன்பு, முன்புபொங்கி இடிக்குஞ்ஞாலையுடைய சங்கமென்க.()

3031. அஞ்சுடர்த்தாமரைக்கையினான்மணிக்
குஞ்சிவெண்படவிகைக்குமரளிப்பது
செஞ்சுடர்க்கருங்கதிர்க்கற்றைதேயுநீர்
மஞ்சடைமதியி னுட்சொரிவதொத்ததே.

(இ - ள்.) குமரன் தாமரைபோலுங்கையினாலே நீலமணிபோலுங் குஞ் சியைவாங்கி வெள்ளித்தட்டிலே இடுகின்ற தன்மை, செஞ்ஞாயிற்றிடத்துண் டாகிய கருங்கதிர்க்கற்றையை அஞ்ஞாயிறு தான்வாங்கித் தெளிந்த நீர் மையையுடைய மதியிடத்தேயிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க.

(சுநக)

3032. வேலைவாய்மணியிலேபூழ்த்துவீழ்ப்பதோர்
காலவாய்க்கற்பகமாத் திற்காவலன்

மாலைவாயகிறவழ்குஞ்சிமாற்றலிற்

சோலைவாய்ச்சரும்பினந்தொழுதுசொன்னவே.

வேலைவாய் - துறத்தற்குரிய நல்லபொழுதின் கண்ணே.

(இ-ள்.) தன்னுடைய நீலமணிபோலுமிலைகளை முறைமைப்பட்டு உதிர்
ப்பதொரு காலத்திடத்துக் கற்பகமரம்போலே அரசன் மாலையில் அகிற்புகை
தவழுக்குஞ்சியை வேலைவாய்க் களைதலாலே சரும்பினம் தொழுது சில
மொழி கூறினவென்க. (சுநசு)

3033.(க)தங்கிடையிலாத்திருக்கேசந்தன்னையுங்

க்

ம்வாழ்க்கைய

வ.

3034.(உ)என்றனதேனினமிரங்குவண்டொடு

சென்றனவிடுக்கியசெல்வன்பொன்மயி

மன்றலுண்டவைவலங்கொண்டுசென்றவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அச்சரும்பினம், யாங்கள் நம்முடைய இடத்தை நோக்கி
வாழும் உயிர்வாழ்வினையுடையே; இங்ஙனமாகவும் நீ தமக்கு ஒப்பில்லாத
மயிரினையும் மாலையினையும் வாங்கிப்போக்கினாய்; இனி எம்மையொப்பார்
எங்கே போவாரென்றன; அவ்வளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள்,
செல்வனுடைய பெறுதற்கரிய மயிரினை வழிவிடுத்திருக்கின்றவை, மன்றலை
யுண்டு, இன்றோடே உறவு கைவிட்ட நம்மைத்தொழுதேம்; இது முற்
பிறப்பில் யாங்கள்செய்த தீவினையாமென்றுகூற, ஏனையவை வலங்கொண்டு
பின்சென்றனவென்க.

ஏனையவையென்றது மிகுதினை. நீக்கினாய், நம்மென்பன ஒருமை
பன்மைமயக்கம். (சுநரு - சு)

3035. மேற்படுகற்பகமாலைவேய்ந்துபொ

நாற்கடல்கடந்தவனமோவென்றிட்டிடப்

பாற்கடற்பனிமதிபோலவீழ்ந்ததே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலையாலே குழ்
ந்து படலிகையோடே எடுத்துக்கொண்டுபோய் நாலுகடலைக்கடந்து * பாற்

* ஏழுகடல்களுள் பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக்கூறுதல் சைனசம்பிரதாயம்;
“உவரி தண்ணீர் தேன்சுனா, திவரும் பாடுநெ யிக்குவின், சுவைய நீரின
வாரிக, னவையு மேழ வாகுமே” (மேருமந்தராபுராணம்) என்பதனுணர்க.

கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோலலீம்ச் சொன்ச

பொன் - ஈண்டு வெள்ளி.

(சுந௭)

வேறு.

3036. (க) ஏவாவிருந்தவடிகளிவ்வாய்ச்சொற்

கோவாமே

சாவாகிடந்தார்செவிச்சார்த்தினப்பொழுதே

மூவாவமராய்முத்தணிந்துதோன்றுவரே.

3037. (உ) தோளாமணிகுவித்தாற்போன்றிலங்குதொல்குலத்துச்

ரறுந்

தாளாவேத்திப்போய்த்தன்கோயில்புக்கானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஏவா - சொல்லி. சாவாகிடந்தார், 'உண்ணுகிடந்தான்' போல நிகழ்காலமுணர்த்தியது.

(இ-ள்.) துறந்தமகிழ்ச்சியால் இறைவனைத் துதித்திருந்த அடிகளுடைய பரந்தவாய்ச்சொற்கள் துனையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றநீக்கிக்கொண்டா லொக்கும்; இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாநின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட் பாராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த் தோன்றுவவென்று சுதஞ்சணன் தன் னருகுநின்றார்க்குக்கூறித் துனையிடாதமணியைக் குவித்தாற்போன்றுவிளங் கும் தன்குலத்திலுள்ளார்க்கு ஒருளாயகமணியாய் விளங்க இருந்தவனைப் பூவெ ன்றுவண்டாற்றுந் தானே நிறையவாழ்த்தித் தன்கோயிலிலே புக்கானென்க.

வைரத்தின் ஒளிதினைத்தென்னுஞ் செய்தெனச்சம், அரற்றுமென்னும் பிறவினைகொண்டது; "அம்முக கிளவியும்" (தொல். வினை. ந.ச) என் னுஞ் சூத்திரவிதியால்.

(சுநஅ-௯)

3038. புக்கான்சுதஞ்சணனும்பொற்றாமரைமகளிர்

பொன்--போலுந்தன்றேவிக்குழா

ம்பா

ிறைந்தனவே.

(இ-ள்.) அச்சுதஞ்சணன் என்மனம் சென்றுபுக்கானென்னின், பொ ற்றாமரையிற் பலதிருச் சென்றுதொக்கிருந்தாற்போலுந் தேவியர்திரள்கூழச் சீவகசாமிகுணத்தைப் பாடி ஆடிச் சென்றுபுக்கான்; அவன்புக்கப்பின்பு சீவக சாமிக்குச் சுருதஞானங்கள் நிறைந்தனவென்க.

(சச0)

3039. பற்றார்வஞ்செற்றமுதலாகப்பாம்புரிபோன்

முற்றுயிர்க்குத்தீம்பால்சார்தோம்பியுள்ளத்து

பற்று - பெற்றதன்மேல்நிகழும் ஆசை. ஆர்வம் - பெறுததன்மேல்
ம் ஆசை.

(இ - ள்.) நந்தட்டனும், தோழன்மாரும், பற்றும் ஆர்வமும் செற்றமு
முதலாகிய ஏனையமுழுதையும் பாம்பு*தோலுரிக்குந்தன்மைபோலே துறந்து
இருமுகளாய் உயிர்களுக்குற்றுக் கருணையைச்சொரிந்து பாதுகாத்து நெஞ்சி
லே அஞ்ஞானஞ்சேராத சுருதஞானத்தை வைத்தாரென்க. (சுசஉ)

3040.

பூமாண்டிருக்

வன்றாள்

கக்கடல

ர.

(இ-ள்.) † சக்கரவர்த்தியடியைச்சேர யானைத்திரள்செல்வனபோலத்
தாம் கோயிலிலிருந்த ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளடியைச் சேர்ந்து ஏத்திச் சீல
க்கடலிலேஆடிச் சங்கினத்திலே வலம்புரி தோன்றிஊற்போலப் பின் சீவக
சாமியும் திரளும் முனிக்குழாத்தினடுவே புக்காரென்க. (சுசஉ)

நக.—சே ச ணீ க ன் வ ர வு.

வேறு.

3041. மட்டலர்வனமலர்ப்பிண்டிவாமனார்

விட்டலர்தாமரைப்பாதம்வீங்கிரு

ளட்டலர்பு

பட்டதோர்பொருளினிப்படி

(இ-ள்.) இருளைக்கொன்று அலர்ந்த பருதிபோல வாமனுடைய திருவடி
கள் இருவினையைக்கெடுத்து அருள்பண்ணும்படி அவர்கள்வழிபட்டுச் செல்
வனாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று தேவர் கூறி
னாரென்க. (சுசஉ)

வேறு.

3042. கயலினமுகளிப்பாயமுல்லையம்பொதும்பிற்காமர்

புயலினமொக்குள்வன்கட்குறுமுயல்புலம்பிக்குன்றத்

தயல்வளர்கின்றவாமான்குழவியோடிரிந்துசெந்நெல்

வயல்வளர்களும்பிற்பாயுமகதநாடென்பதுண்டே.

(இ - ள்.) கயலினம் எழுந்துபாய்கையாலே அதற்கு வெருவிக் குறிய
முயல் தன்னினத்தைநீங்கிக் கரும்பிற்பாயும் மகதநாடென்பதொரு நாடுண்
டென்க.

* சீவக. கருசுசு; திருநாற்றந்தாதி, கக. † சீவக. நட.

பொதம்பு - குறுங்காமி. புயல் - நீர்; ஆகுபெயர். மொக்குள்போலும் கண். இரிந்த - இரிய; குன்றத்தபலேவளர்கின்ற ஆமான் குழவியோடு இரியம்படி முயல்பாயுமென்க. எனவே நிலமயக்கம் கூறினார். (சசச)

3043. இரும்பிடிதழீஇயயானையிழிமதங்கலந்துசேரூய்ச்
சரும்பொடுமணிவண்டார்க்குந்துகிற்கொடிமாடவீதிப்
பெருங்கடிநகரம்பேசினிராசமாகிருகமென்ப
ரருங்கடியமரர்கோமானணிநகராயதொன்றே.

(இ - ள்.) யானையின்மதங்கலந்து சேரூய் அதனாலே சரும்பும் வண்டும் ஆரவாரிக்கும் கொடியையுடைய மாடங்கனையுடைத்தாகிய வீதியையுடைய அந்நாட்டின் நகரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன் தன்மை பேசின், இந்திரன் நகரை ஒப்பதொன்றாயிருக்குமென்க. (சசரு)

3044. எரிமிடைந்தனையமால்பினமணிதிருவில்வீசந்
திருமுடியாரமார்பிற்சேணிகனென்பநாம
மருமுடிமன்னர்குழவலரணிபிண்டுவேந்தன்
நிருவடிவிருந்துசெய்வான்நிரண்முரசறைவித்தானே.

(இ - ள்.) மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந் நகரியிலரசன்பெயர், * சேணிகனென்றுகூறுவர்; அவன் அரசர்குழ இருந்து பிண்டுவேந்தன் நிருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு முரசறைவித்தானென்க.

சேணிகள் - பெருணிகமகாராசன். (சசசு)

வேறு.

3045. (க)பொன்னுவழியாற்புகழ்நாவழித்தாய்ந்தமெல்கோன்
மின்னூர்மணிப்பூணவன்மேவிவிண்காறுநாறு

மன்னாவாயககொண்டமிழநதானமணமால்வல்லோன்.

3046. (உ)தீம்பாணுரைபோற்றிகழ்வெண்பட்டுடுத்துவண்டார்
தேம்பாயசாந்தமெழுகிக்கலன்றேறன்மால்
தாம்பாலதாங்கிப்புகழ்தாமரைக்குன்றமன்ன
வாம்பான்மயிர்வேய்ந்தயிராவணமேறினானே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) ஆய்ந்தமெல்கோல் - நூற்கண்ணையாய்ந்த மெல்கோல். மேவி - தின்று. பொதிந்த வெந்நீர் - மருந்துகளிட்டுக் காய்ந்த துவநீர்.

(உ) வண்டு ஆர் சாந்தம். தேம்பாய மால். தேறுதலையுடையகலம். பால் - பாலின் தன்மையவாகிய வெள்ளியவற்றை. ஆம் பால் மயிர் - தான்

* சேணிகளை உத்தமபெருநாதாக்களுளொருவனென்பார்.

அ.அ.ச. சீவகசிந்தாமணி.

அணிந்தவற்றின் பகுதியாகிய வெள்ளிய மயிர். ஐராவணமெனவே களிறும் வெள்ளிதாயிற்று.

(இ - ள்.) அங்ஙனமறைவித்த பூணவனாகிய வேலோன், கோலைத்தின்று நாவழியால் நாவைவழித்து வெந்நீரை உமிழ்ந்தான்; உமிழ்ந்தபின்னர் மூக வாசத்தை வாய்க்கொண்டு வெண்பட்டையுடுத்துச் சந்தனத்தைமெழுகிப் பாலவாகிய கலங்கள்தாம் மாலைகள் தாம்பலதாங்கி வெண்டாமரை பூத்த சூன்னை யொத்த ஐராவணத்தையேறினானென்க. (சசுஎ - அ)

வேறு.

3047. (க) எறிசுரும்பாற்றுமாலையெரிமணிச்செப்பு வெள்ளம்
பொறிவரிவண்டுபாடும்பூஞ்சுண்ணிறைந்தபொற்செப்
பறிவரிதுணர்வுநாணித்தலைபனித்தஞ்சஞ்சாந்தஞ்
செறியிரும்பவழச்செப்புத்தெண்கடற்றிரையினேரே.

3048. (உ) வந்துதேன்மயங்கிமூசுமலயச்செஞ்சாந்தமார்ந்த
சந்தனச்செப்புங்கங்கைதருமணலலகையாற்றாச்
சந்தரம்பெய்தயாழ்
பந்தரத்தலர்ந்த

3049. (ங) மைப்பொதிகுவளைவாட்சண்மல்லிகைக்கோதைநல்லார்
நெய்ப்பொதிரெஞ்சின்மன்னர்நிலம்பிறக்கிடுவபோலுங்

மெய்ப்பொதிந்துயர்ந்தகோமான்விரைப்பவிசுமந்தவன்றே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரே அறிவரிதாய் நாணித் தலை நடுங்கியஞ்சும் மெய்ப்பொருளை உள்ளேபொதிந்து உயர்ந்த கோமானென (சீவக. ௩௦௪௭) மேலேகூட்டுக; கோமான் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். சாந்தம் - அகிம்சாந்தம். தெண்கடற்றிரையினாலே வந்து கரையிலேசெறிந்த பல முச்செப்பென்க.

(உ) சந்தனமரத்தாற்செய்தசெப்பு. கங்கையினுடைய திரைதருமணல். அலகு - எண். சந்தரம் - சிந்துரம்.

(ங) நெய்ப்பொதிரெஞ்சு - நேயம்பொதிந்தநெஞ்சு; நேயம், நெய்யென்று லிகாரமாயிற்று; 'நெய்ப்பொதிருஞ்சி' என்றபாடத்திற்கு, நெய் - நானம்.

(இ - ள்.) அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்தகாலத்தே கோமானுக்குப் பூசனைசெய்தற்கு நல்லாரும், மன்னரும், ஆகாயத்துப் பன்மீன் எவ்வளவெண்ணுள அவ்வளவெண்ணுண்டாக எடுத்த மாலைபிட்ட மணிச்செப்பு வெள்ளமும், சுண்ணிறைந்த பொற்செப்பும், சாந்திட்ட பலமுச்செப்பும், சந்தன

மிட்ட சந்தனச்செப்பும், சிந்தூமிட்ட யானைமருப்பானியன்ற செப்பும்
ஆகிய விரைப்பலிகளைப் புரவியும் தேரும் யானையும் சுமந்தனவென்க. (1)

3050. கொடிக்குழாங்குஞ்சிபிச்சக்குழாநிறைகோலமாலை
முடிக்குழாமூரிவானம்பாற்சொரிகின்றதொக்குங்
குடைக்குழாமியவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததுகுளிர்சங்கார்க்கும்
படைக்குழாம்பாரிற்செல்லும்பாற்கடல்பழித்தவன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, கொடிக்குழாமும் குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக்
குழாமும் முடிக்குழாமும் வான் பாலைச்சொரிகின்ற தன்மைபோலும் கொற்
றக்குடைக்குழாமும் இவற்றின்பாங்கர்க் குளித்ததாகிய படைக்குழாமும்
தம்மிற்குடி, பசியநிறம்விரவிப் பாரிலே நடப்பதொரு பாத்கடலுண்டேல்
அதனைப் பழித்தவென்க. (சுருட.)

3051. கணைகடல்கவாச்செல்லுங்கணமழைத்தொழுதிபோலு
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனல்லறங்கொள்ளைசாற்றிப்
பான்னெயிற்புறத்துவிட்டார்
வினையுடைத்தின்பவெள்ளம்விரும்பியவேட்கையானே.

(இ - ள்.) அம்மன்னர் ஈண்டி இருவினையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய
வெள்ளத்தைவிரும்பிய வேட்கையாலே நன்றாகிய அறத்தைக் கொள்ளை
கொள்ளும்படி பறையறைவித்து எயிற்புறத்துவிட்டார் ; அந்நிலைமை கடலை
முகக்கச்செல்லும் மழைத்திரை ஒக்குமென்க. (சுருட.)

வேறு.

3052. வண்முகுழ்ப்பலிசுமந்துதான்வலங்
கொண்முகுழந்தெழுமுறையிறைஞ்சிக்கோனடி
யெண்டிசையவர்களுமருளவேத்தினான்
வெண்டிறைப்புணரிசூழ்வேலிவேந்தனே.

(இ - ள்.) அவர்கள் விட்டபொழுது, சேணிகள், பூப்பலியைத் தான்
சுமந்து வலங்கொண்டு மனத்தாலே சூழ்ந்து இறைவனதடியை எழுகா
லிறைஞ்சி ஏத்தினுனென்க.

புணரியைச்சூழ்ந்தவேலியென்றது சக்கரவாளகிரியை. அதற்குவேந்த
னெனவே சேணிகளைச் சக்கரவர்த்தியென்றார். (சுருட.)

வேறு.

3053. பகல்வளர்பவழிச்செந்திப்பருகிறுற்பட்டதேபோ
லிகல்வினையெறிந்தகோமானிணையடியொளியிறுன்றோ
தகல்விசம்புறையுந்தேவரொளியுந்நிறுப்பமன்னன்
முகில்கிழிமதியம்போலுமுணிக்கூழாநோக்கினுனே.

(இ - ள்.) பவழம்போலுஞ்செந்தீ உதயகிரியிற் பருதியின்முன்னர் ஒளி மழுங்கினுந்போல இறைவன் இணையடியொளியினால் தேவரொளிகோன்றாது மழுங்கியிருந்த அளவிலே மதிபோலும் முனித்திரனைச் சேணிகன் நோக்கினென்க. (சுருரு)

3054. கண்வெறிபோகவாங்கோர்கடிர்தவனுருவநோக்கி

யொண்ணெறியொருவிக்கோமானொளி திரண்டிருந்ததாங்கொல்
விண்ணெறிவழுவியீழ்ந்தவிண்ணவனொருவன்கொல்லென்
றெண்ணெறியாதுமோராதிருந்திசுகூறினானே.

(இ - ள்.) அங்கனநோக்கினசேணிகன், அவ்விடத்தேயிருந்த கடிய தவத்தையுடையவனுருவைக் கண் வெறிபோகநோக்கி, இறைவனொளி ஒள் ளிய நெறியைத் தப்பிப்போயிருந்ததோ? அன்றி இவன்றான் விண்ணவ நொருவனாவென்று எண்ணுநெறியாற் சிறிதும் அறுதியிடமாட்டாதிருந்து இம்மொழியைக் கூறினானென்க. (சுருசு)

வேறு.

3055. விளங்கொளிவிசும்பறுத்திழிந்துவிண்ணவ

ளிளங்கதிரொனத்துறந்திருப்பக்கண்டனம்

வளங்கெழுமுக்குடையடிகள்வாய்மொழி

துளங்கினனெனத்தொழுதிறைஞ்சினானோ.

(இ - ள்.) அஃது யாதெனின், விண்ணவனிழிந்து இளஞாயிறென்றும் படி துறந்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவன்றான் கூறிய ஆகமம் தப்பினு னென்று சுதன்மரென்னுங் கணதாரைநோக்கி அவன்கூறினான்; கூறி அவ ரைக் கைகூப்பித் தொழுது வணங்கினானென்க. (சுருசு)

3056. மன்னவகேண்மதிவானில்வாழ்பவர்ப்

யிரா

ரொன்னதுந்துறவலரிறைவன்வாய்மொழி

ம.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமான சுவாமிகள்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட கணதாரர், மன்னவ! கேட்பாயாக; தேவரும் போகபூமியோரும் சிறிதும் துறவார்; இறைவனாகமங் கூறியவாறன்றி எப் பொருள்களும் தோன்றாவென்றாரென்க. (சுருஅ)

3057. அடிகளுக்கிடமருங்கிருந்தவாய்மலர்க்

கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணினுனிவன்

வடிவமேவாய்திறந்துரைக்கும்வானவ

னொடிவறுபேரோளியுட்கத்தக்கதே.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட *சேணிகள், கணதாரைநோக்கி, நினக்கு இடப் பக்கத்திருந்த தாமரைக்கண்ணினாகிய இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய கெடாத பேரொளியையுடைய வடிவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறும் கும்; ஆதலால், யான் இங்ஙனம் கூறினேனென்றனென்க. (சடுக)

நாஉ.—சேணிகன் வினா.

3058. திருவினோடகன்மார்பிற்சேவகசாமியென்பா
னுருவினோடொளியுநோக்கினொப்புமையுலகினில்லை
மருவினாரிமைத்துநோக்கின்மனம்பிறிதாகிரிப்பா
ராரிதிவன்முகத்துநோக்கலழகொளியன்னவென்றான்.

(இ - ள்.) அச்சேணிகளை நோக்கி, இவன், திருமகளோடுகூடி அகன்ற மார்பினையுடைய சேவகசாமியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சத்தோடுங் கூடியபுகழைப்பார்த்தால் உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறியதெய்வத்தன்மையாயேயிருக்கும்; இவனை மருவினார்களும் இமைத்துப்பார்த்தால் அவனன்றென்று மனம்பெறாநிறிப்பார்; ஆதலால், இவனிடத்துநோக்குதல் அரிதென்று கணதார்கூறினாரென்க. (சக்0)

வேறு:

3059. மாதவன்சரிதமுந்துறந்தவண்ணமு
மேதமின்றியம்புமினடிகளோவெனப்
போதலர்புனைமுடியிறைஞ்சியேத்தினுள்

(இ - ள்.) அதுகேட்டசேணிகள், சேவகசாமி முற்பவங்களிற் செய்த தவங்களையும், ஈண்டுப் பற்றற்றுத் துறந்தசெய்திகளையும் குற்றமின்றாக அடிகளியம்புமினென்று அந்தக் கணதாரை இறைஞ்சியேத்தினுள்; அருகிருந்த முனிகணம் இவற்றைக் கேட்கவேண்டுங் காதலினாலே கைதொழாநிற்கவென்க.

ஓகாரம், சிதப்புணர்த்திற்று.

(சகக)

3060. பாட்டருங்கேவலப்பாவைமாக்கடற்
கூட்டருங்கொழுந்திரைமுகந்துமாமுனி

* “மற்றொருநாள், ஸ்ரேணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோக வனத்துள் அசோகவிருட்சமூலத்து ரூபயௌவந சுபலட்சணசகிதராஜித் தியானாநுடாகியிருந்த சேவந்தாமுனிகளைக்கண்டு அத்தியந்தம விஸ்மிதனாகிச் சுதன்மொன்னுங் கணதாரையடைந்து, பகவானே ! ஈநிருசலட்சண சகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யாரென்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்” என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.

மோட்டிருமணிமுகின்முழங்கிப்பெய்தவி
நூட்டருமறவமிர்துலகமுண்டதே.

(இ - ள்.) புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுங்கடலிற் கூட்டத்தையு
டைய பெறுதற்கரிய திரையை முனியாகிய முகில் முகந்துகொண்டிருந்
த அறமாகிய அமிர்தத்தைப் பெய்கையினாலே அதனை உலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த தவங்களை உணர்ந்து
கூறினாரென்றார். தவங்களைக்கூறவே அறமாயிற்று. இக்காரணங்கூறவே
துறந்தவண்ணமும் கூறினாராயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரும்-பிற
ரை அறிவித்தற்கரிய. (சகசுஉ)

3061. சீவகன்றிருவினமாகயாமென
நாவகந்தமும்பநின்றேத்தினன்றரோ
காவலனாதிபாக்கணங்களைகைதொழப்
பாவமிலசுதன்மராற்பாடப்பட்டதே.

(இ - ள்.) அதுகேட்டு, யாங்களும் பெரிதும் சீவகன்பெற்ற இத்திரு
வினை உடையேமாகவேண்டுமென்று நாததமும்புற ஏத்திச் சேணிகள் முத
லாக முனிகணங்களுந்தொழும்படி இவன் சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணதா
ராலே இப்படிப் பாடப்பட்டதென்றாரென்க. (சகசுஉ)

நாந.—கே வ லோ ஞ் ப த் தி.

வேறு.

3062.

கொல்லைசூழ்குன்றத்துச்சிக்குருகினோற்றுயர்ந்தவாறும்
வில்லுமிழ்ந்திலங்குமேனிவிழுத்தவங்கைமார்கண்
மல்லலங்குமார்வான்மேற்சென்றதும்வகுக்கலுற்றேன்.

குன்று.

(இ - ள்.) குருகில், முல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைசூழ்ந்த
மலையுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், நந்தட்
டனும் தோழன்மாரும் துறக்கத்துச்சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவே
னென்றாரென்க. (சகசுசு)

வேறு.

3063. முழுதுமுந்திரிகைப்பழச்சோலைத்தே
னெழுகிநின் றசும்பும்முயர்ச்சந்தனத்

க

பழுதில்வாய்மொழிப்பண்ணவனென்பவே.

(இ-ள்.) வாய்மொழியையுடைய பண்ணவன், முந்திரிகைப்பழத்தை யுடைய சோலையில் தேனெழுதி நிற்கையினாலே முழுக்க அசம்பும் குன்றிலே துரும்பச் சென்றுசேர்ந்தானென்க.

பண்ணவன் - சிவகசாமி. துரும்ப - ஆண்டையார் இவன் இங்ஙனம் துறத்தற்கு வருந்த; தவத்தின் கனத்தால் இளகுதலுமாம். (சகநு)

3064. நணிதினெண்வினையின்னவைகண்ணீரித்
துணியவீர்திடுந்துப்பமைசிற்தையான்
மணியின்மேன்மணிகட்டியதொத்ததற்
கணியுமாயலர்ஞாயிறுமாயினான்.

(இ - ள்.) அதனைச்சேர்ந்து அண்ணிதாக எண்வினையினுடைய குற்றங் களை முன்னர்நிறுத்தி அவற்றை அற்றுப்போம்படி அறுத்திடும் தூய்மை யமைந்த சிற்தையையுடையனாய் அதன்மேல்நின்றபொழுது அதற்கு நீல மணியின்மேலே மாணிக்கத்தையழுத்திய தன்மையை ஒத்து ஒரு பூணு மாய் இளஞாயிறுமாயினென்க. (சகசு)

3065. குன்றின்வீழருவிக்குரல்கோடனைச்
சென்றெலாத்திசையுஞ்சிலம்பின்மிசை
நின்றனன்னிறைவம்மினரீரென
வொன்றிநின்றதிரும்மொருபாலெலாம்.

(இ-ள்.) அக்குன்றினது சிகரத்திடத்தே எல்லாத்திசைகளிலும் அனைத் தைச் சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே இறை வந்துநின்ற ன்; அங்கேட்கும்படி நீர் வம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம் அதிருமென்க. கோடு - மரக்கோடுமாம். (சகசு)

3066. செம்பொன்பின்னியபோற்றினைக்காவலர்
வெம்புமும்மதவேழம்விலக்குவார்
தம்புனத்தெறிமாமணிசந்துபாய்ந்
தும்பர்மீனெனத்தோன்றுமொர்பாலெலாம்.

(இ - ள்.) அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம், பொற்கம்பி பின்னியது போ லும் முற்றிய தினைக்காவலராய்நின்று வேழத்தை ஒட்டுகின்றவர்கள், தம் புனத்தேறின்று எறிந்தமணி சந்தனமரத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத் தோன்றாநிற்குமென்க. (சகசு)

3067. யானைகுங்குமமாடியருவரைத்
தேனெய்வார்சனையுண்டுதினைத்துடன்
கானமாப்பிடிசுன்றொடுநாடக
மூனமின்றிநின்றொடுமொர்பாலெலாம்,

(இ - ள்-) அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக்கொடியிலே
கிடந்து பின்னர்த் தேனொழுகிய சுனைநீரைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப்
பாலே பிடியோடும் கன்றோடும் சுழன்றுதிரியாநிற்குமென்க. (சௌக)

3068. வரியநாகமணிச்சுடர்மல்கிய
பொருவில்பொன்முழைப்போர்ப்புனிப்போதக
மரியகின்னரர்பாடவமர்ந்துதம்
முருவந்தோன்றவுறங்குமொர்பாலெல்லாம்.

(இ - ள்-) அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மணியினது ஒளிரிமைந்த வரி
களையுடையவாகிய பாம்பும் புலிகளோடே யானைக்கன்றுகளும் பெறுதற்கு
அரிய கின்னரர்கள் அமர்ந்து பாடுதலாலே அதுகேட்டு மணியினதொளியிலே
தம் வடிவுதோன்றக் கிடந்து உறங்காநிற்குமென்க.

இவை, இருமுகளிருத்தலின் திங்குசெய்யாவாயின. (சௌக)

3069. பழுத்ததீம்பலவின் கனிவாழையின்

நவை

தொழித்துமந்திதுணங்கையயர்ந்துதே
னழிக்குமஞ்சனையாடுமொர்பாலெல்லாம்.

(இ - ள்-) அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மந்திகள், முப்பழம்வீழ்த்தவ
ற்றைத்தின்று ஆரவாரித்தது துணங்கையாடிப் பின்னர்த் தேனாகிய வெள்
ளம் சென்று அழிக்குஞ்சுனையிலே ஆடுமென்க. (சௌக)

வேறு.

3070. நனிசிலம்பதனினுச்சிநாட்டியபொன்செய்கந்தி

வமப்யருதல்தழகனவவட்டர்

ந்துதத்யுமழதுங்கணன்கும்

விளிவருங்குரையஞானவேழமேற்கொண்டிநின்றான்.

ஞாயிற்றினதுவட்டம் கடலைச் சுவரப்பண்ணுந் தன்மையையொத்து
ஒளியோடே விளங்கும்படி கோபித்துத் தீயைச்சொரியுந் *திங்கள்.

(இ - ள்-) அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பின் உச்சியிலே
ஞானமாகியவேழத்தை ஏறி நாட்டின கந்துபோலே திங்கணன்கும் நின்ற
னென்க.

குரைய, அசை. சித்திராமுதலிய நாங்குதிங்கனையும் கூறினார். (சௌக)

3071. (க) பார்க்கடல்பருகிமேகம்பாப்பினம்பதைப்பயின்னி

வார்ப்பிணிமுரசினர்த்துமண்பகவிடித்துவான

வென்றான்

3072.(உ) திங்கணன்கவையுநீங்கத்திசைச்செல்வார்மடிந்ததேங்கொள்
பங்கயப்பகைவந்தென்னப்பனிவரையுருவிவீச
மங்குல்குழ்வாடைக்கொல்கான்வெள்ளிடைவதிந்துமாதோ
விங்குநான்காயதிங்களின்னுயிரோம்பினானே.

3073.(ங்)வடிமலர்நெடுங்கணருமைந்தரும்வரவுபார்த்தத்
கடிமலர்பரவவேறியாரமிர்திரித்தென்கொள்வான்
கடிமலர்க்கமலத்தன்னகையினேமறித்துக்கொள்ளான்
முடிதவக்கடலைநீந்தியின்னணமுற்றினானே.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையனாய்.

(உ) அவையென்றுசுட்டிற்று, முற்கூறிய திங்கணன்காகிய காரையும்
கூதிரையும். மடிந்து, செய்தெனெச்சம்; பிறவினேகொண்டது. தேங்கொள்
பங்கயப்பகை - அத்தேசங்களிலேகொண்டபனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் நின்றகோமான், வானிடத்து மேகம் பாரிடத்துக்கட
லைப்பருகிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படி மின்னி ஆர்த்து இடித்து நீர்த்தி
ரளைப் பளிக்குக்கோல் கிடக்குந்நாணி அதனைச் சொரியுமாறுபோலச் சொரிய
அத்திங்கணன்குநின்று அவையும்போனபின்பு, பனிக்காலம்வந்ததாக, பனி
மாசைத்தடவிவரும் வாடைக்கு ஒல்கானாய் வெளியிலே நான்காகிய திங்களும்
உணவொழிந்து தங்கி இங்ஙனம் ஆறுகாலங்களையும் வென்றான்; அவ்வளவி
லே தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் இவன் * சரியைகொள்ள
வரும் வரவினேநோக்கி அவ்வரையிலேயேறி அவன் சரியைகோடற்கு அடிமலர்
களைப்பரவ, அவனும் அதனையெல்லாம் கொள்ளானாய் வேண்டாவென்று
கையினேமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓரியாண்டாக உணவொழிந்து
தங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான்; இவன் அங்ஙனம் தவக்கடலை நீந்திப்
பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை இங்ஙனமுடித்தா

முடித்தல்-வீடுபெறுதல். அதுமுடித்தபடி மேற்கூறுகின்றார்.(சௌ.௩.௫)

3074. ஒளிதுதேர்ஞானம்பாய்மாவின்னுயிரோம்பலோடைக்
களிறுநற்சிற்தைகாலாங்கருணையாங்கவசஞ்சீலம்
வெளிறில்வாள்வினக்குசெம்பொன்வட்டமெய்ப்பொருள்களாகப்
பிளிறுசெய்கருமத்தெவ்வர்பெருமதினமுற்றினானே.

வெளிறு - குற்றம்.

(இ - ள்.) மெய்ஞ்ஞானமே விளங்குந்தேராக இனிய உயிரைப் பாது
காத்தலே மாவாகச் சன்மார்த்தமதியே களிறாகக் கருணையே காலாளாகச்
சீலமே தனக்காம் உடம்புக்கிடாக மெய்ப்பொருள்களே வானும் கேடகமு

* சரியைகொள்ள - பிணைக்கொள்ள.

மாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச்செய்யும் இருவினையாகிய பகைவர் பெரிய மதிலை வளைத்தானென்க. (சௌ)

3075. உறக்கெனுமோடையானையுணெனுமுருவத்தின்னேர்
மறப்பெனும்புரவிவெள்ளம்வந்தடைபிணிசெய்காலாட்
முறப்படப்பண்ணிப்பொல்லாச்சிந்தனைவாயில்போந்து
சுறக்கடலையதானை துளங்கப்போர்செய்ததன்றே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்வுருடைய கடலைய தானை, உறக்கமென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குதலையுடைய தேரினையும், மறவியென்னும் புரவிவெள்ளத்தினையும், வளியும் பித்தும் ஐயும் வந்தடைதலைச்செய்யும் பிணிகளாகிய காலாள்ளினையும் கூறுபட அணிந்து அசுப பரிணாமமென்கின்ற வாயிலைவிட்டுப் போந்து நடுங்கும்படி போர்செய்த தென்க. (சௌ)

3076. தெளிவறுத்தெழுவர்பட்டாரீரெண்மர்தினைத்துவீழ்ந்தார்
களிறுகாறுதைப்பவெண்மர்கவிழ்ந்தனர்களத்தினுள்ளே
புளிறிவீழ்பேடிபெண்ணோயறுவகைத்துவர்ப்பும்பேசி

(இ-ள்.) அப்போர்க்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்படையிலே எழுவர் கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவர் பொருதுவீழ்ந்தார்; சன்மாரக்கமதியென்னும் களிறு காலாறுதைப்ப எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டிவீழ் கின்ற நபஞ்சகவேதமும், ஸ்திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்பும் சொல்லின், தண்ணளியையுடைய சிந்தனையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டன வென்க.

* எழுவரென்றது : மித்தியாத்துவம், சம்மியக் மித்தியாத்துவம், சம்மியத்துவப் பிரகிருதி, அநந்தானுபந்திக்குரோதம், அநந்தானுபந்திமானம், அநந்தானுபந்தி மாயை, அநந்தானுபந்திலோபமென்பனவற்றை. இவைமுறையே கற்பிளப்புப்போல்வது உம், கற்றுண்போல்வது உம், வெதிர்வோர்முடங்கல்போல்வது உம், உழைக்கிற்பற்றின கிட்டம்போல்வது உம், சேறுபோல்வது உம், சேறும்நீருங் கலந்தாற்போல்வது உம், மண்ணின்மேற்மெளிர்த நீர் போல்வது உமென்றுகொள்ளப்படும்; [“மலைநிலனே மணலீர்க்கிற் பிறைவெகுளிக் குவமமாஞ், சிலையென்பு திமிசத்துண் செங்கொழுந்து பெருமிதக்கா, முலைமாயை முதிர்வெதிர்போர்த் தகர்மருப்பு நார்விடைநீ, ருலையுசவு நீர் மஞ்சட் புகிலினீ ருலோபக்கே.” அநந்தானுபந்திக்குரோதமுதலாகச் சஞ்சவலனலோபமிறுதியாகக்கிடந்த இப்பதினறு கஷாயமும் விரித்துக்கொள்க.]

* இந்தக்கருமங்களினிலக்கணமும், இவற்றின்பெயர்க்காரணமும், இவற்றிற்கு உரிய உவமைகளும் கருமஸ்வரூபம் என்னும் அலிற் பரக்கக்காணலாம்.

இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரெண்மராவார்: “இருகதி நாத்சாதி யீராது பூர்வி, வெயில்விளக்கு நின்ற னுணுகல் - பொதுவுடம்பு, நித்தாதி மூன்றோ டிவைபதினா நென்றுரைப்ப, ரொப்பொருளுங் கண்ணெனர்தோ ின்னடி.” அவற் றுள், இருகதியாவன: நாககதி, விலங்குகதி. நாத்சாதியாவன: ஏகேந்திரிய சாதிநாமகர்மம், துவீந்திரியசாதி நாமகர்மம், திரீந்திரியசாதி நாமகர்மம், சதுரீந்திரியசாதி நாமகர்மம். ஈராதுபூர்வியாவன: நாககத்தியாதுபூர்வி, திரி யக்கத்தியாதுபூர்வி. வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை. விளக்கென் தது, உத்தியோதநாமகருமத்தை. நின்றலென் தது, தாவரநாமகருமத்தை. துணுக லென் தது, குக்குமநாமகருமத்தை. பொதுவுடம்பென் தது, சாதாரணசரீ ரத்தை. அஃது ஒருயிர்க்குடம்பாய்நின்றே பல்வேறுஉயிர்க்கும் உடம்பாதல்; அவை கடுகுமூலம், கற்றுகழைமுதலியன; கிணவைமுதலாகக் கொம்புநட் டாலாவனவுமாம். நித்தாதிமூன்றுவன: நித்திராநித்திரையும், பிரசலாப்பிரச லையும், ஸ்தியானக்கிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்திராநித்திரையாவது, உறக் கத்தின்மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது, னுளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம். ஸ்தியானக்கிரந்தியாவது, கனவிற்பெய்தது நனவிலறியாமை. எண்மரென் தது: அப்பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப் பிரத்தியாக்கியானமாயை, அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம்; பிரத்தியாக்கியா னக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தி யாக்கியானலோபமென்பனவற்றை. இவைமுறையே நிலம்பிளந்தாற்போல்வ துஉம், எலும்புபோல்வதுஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதுஉம், உசவுபோல்வ துஉம், மணர்கீற்றுப்போல்வதுஉம், திமிசுத்துண்போல்வதுஉம், வாளின் வாய்நார்போல்வதுஉம், நீர்மஞ்சள்போல்வதுஉமென்றுகொள்ளப்படும். பே டியாவது, நடிஞ்சுகவேதம். பெண்ணையாவது, ஸ்திரீவேதம். அதுவகைத் துவர்ப்பாவன: ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுருச்சைஎன இவை. அவற்றுள், ஆசியமென்பது - சிரித்தல்; இரதியென்பது - வேண்டதல்; அர தியென்பது - வேண்டாமை; சோகமென்பது - அசைவு; பயமென்பது - அச்சம்; சுருச்சையென்பது - அருவருப்பு. பிளிததல் - அரற்றுதல். (சஎஅ)

3077. மயக்கப்போர்மன்னன்மக்கண்மந்திரியவரும்வீழ

வியப்புறுவேதவில்வாய்வேட்கையம்பெடுத்திட்டெய்யக்

ஈரைந்துயிரவனையுண்டான்.

மயக்கம் - மோகநீயம். மூன்று பட்டவர்களுள்ளாம் அவனுடைய மக்களும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது-தோல், இரத்தம், இரைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்றுகருதின கருத்து.

(இ -ள்.) மன்னனுடைய மக்களும், மந்திரியாகியவரும் பட்டு வீழ்கை யினாலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற வில்லின்வாயிலே தாகமோகமென்கிற அம்புகளைத் தொடுத்தெய்ய, அந்த அப்புமாரியைக்

கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங் குந்தத்தாலேவிலக்கி உடம்புவெறுத்தலாகிய வாளாலே விரைந்து அவனை உயிரையுண்டானென்க. (சௌக)

3078. கரும்பெறிகழிகைபோன்றுங்கதலிகைப்போழ்கள்போன்று மரும்பொறிப்பகைவர்தம்மையுறுப்பறத்துணித்துமீர்த்து மருந்தெறியினியைக்கொல்லுமருத்துவன்போன்றுமாதோ விருந்தெறிந்தெறியுமூவர்மேற்படையியற்றினுனே.

(இ - ள்.) அவன் பின்னர் ஐம்பொறியாகிய பகைவரைக் கழிகைபோலே துணித்தும், போழ்கள்போலேஈர்த்தும், நிலைபெற்றிருந்துகொன்று, பின்னர் மருந்தினையெறியும் பினியைக்கொல்லும் மருத்துவனை ஒத்து ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய மூவர்மேலே படையை நிகழ்த்தினுனென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலேகொல்லுமென்றுமாம். (சஅ0)

3079. செழுமலராவிரீங்குமெல்லையிற்செறிந்துகாயங் கழுமியவுதிரம்போலவிமைப்பினுட்கார்துநீங்கக் கொழுமலர்க்குவனைக்கண்ணிக்கூற்றுயிருண்பதேபோல் விழுமியதெவ்வார்வாணவீழ்ந்துகவெம்பினுனே.

செழுமலர் - வளமைமிக்க.

(இ - ள்.) அங்கனம் படையைநிகழ்த்தி அவரையும்வென்றவன், உடம்பிலேசெறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒருமாத்திரையிற் கரந்துபோமாறுபோல இருவினையும் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படியாக உயிர்களைக் கூற்றுவனுண்டாற்போல அவ்வினைத்தெவ்வருயிர் குறைந்து கெட உண்டானென்க. (சஅக)

3080. குரோதனைமானன்மாயன்கூர்ப்புடையுலோபனென்பார்

னிரோதனையம்பிற்கொன்றுனித்தைநீன்பசலைப்பேரோர்

டனனவ.

(இ - ள்.) குரோதன்முதலிய நால்வரும் பின்னர் மாறுபட்டுவிரலாலே சுட்டிக்காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், நிரோதனையென்னுமப்பாலே கொன்றான்; பின்னர் நித்திரையும், பிரசலையுமென்னும் பேருடையோர்தாக்க, அவரை விராகமென்னும்வேலாலே பொருதான்; அவரும் பட்டாரென்க.

நால்வரென்று - சஞ்சுவலனக்குரோதம், சஞ்சுவலனமானம், சஞ்சுவலனமாயை, சஞ்சுவலனலோபமென்பனவற்றை. அவை முறையே நீர்க் கீற்றுப்போல்வதுஉம், செங்கொழுந்து போல்வதுஉம், விடைநீர்போல்வதுஉம், துகிலினீர்போல்வதுஉமென்றுகொள்ளப்படும். நிரோதனை - செறிப்பு. விராகமென்பது விகாரமாயிற்று. (சஅஉ)

3081. புணரிபோற்சிறுபுன்கேள்விப்புடையொடுபுகைந்துடு புணர்வொடுகாட்சிபேறென்றிடையுறுகோக்களேற்று

ரிணரெரிமுழக்கமன்னசுக்கிலத்தியானமென்னுங்
கணையெறிந்துகைப்பவீழ்ந்துகாற்படைகுழப்பப்பட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புல்லிய கேள்வியையுடைய படையென்
றது, நெறியல்லாநெறியொழுஞ்சமயங்களை.

(இ - ள்.) உணர்வொடு காட்சி பேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுபடை
யாகவருமாசர் புகைந்துபொங்கிப் படையோடேவந்து பொருதார்; அவர்
கிளைத்தலையுடைய நெருப்பினது முழக்கம்போன்ற சக்கிலத்தியானமென்னு
மம்புபட்டுத் தள்ளுகையினாலே வீழ்ந்து, அவர் காலரீட்டை. குழந்தகிடக்
கப் பட்டாரென்க.

உணர்வென்றது - மதிஞானாவரணீயம், சுருதஞானாவரணீயம், அவதி
ஞானாவரணீயம், மனப்பரியய ஞானாவரணீயம், கேவலஞானாவரணீயமென்
பனவற்றை. அவற்றுள், மதிஞானாவரணீயம்-சுவபாவபுத்தியைமறைப்பது;
சுருதஞானாவரணீயம் - சுருதஞானத்தை மறைப்பது; அவதிஞானாவரணீ
யம் - அதீதகதமான பரிஞானத்தைமறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய
முற்பிறப்பையறியுமறிவைமறைப்பது; மனப்பரியயஞானாவரணீயம் - மனப்
பரியயஞானத்தைமறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிற
ருடைய முற்பிறப்பையுமறியுமறிவை மறைப்பது; கேவலஞானாவரணீயம் -
திரிகாலஞானத்தையுமறைப்பது; காட்சியென்றது - சக்குதரிசனாவரணீயம்,
அசக்குதரிசனாவரணீயம், அவதிதரிசனாவரணீயம், கேவலதரிசனாவரணீய
மென்பனவற்றை. அவற்றுள், சக்குதரிசனாவரணீயமென்பது - கண்ணுறியு
மறிவுக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; அசக்குதரிசனாவரணீயமென்
பது - கண்ணெழிந்த நான்கிந்திரியங்களினுமறியுமறிவுக்கு முன்காணுங்
காட்சியை மறைப்பது; அவதிதரிசனாவரணீயமென்பது - அவதிஞானத்துக்கு
முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது; கேவலதரிசனாவரணீயமென்பது - கேவ
லஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியைமறைப்பது. பேறென்றது - தானாந்த
ராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்த
ராயமென்பனவற்றை. அவற்றுள், தானாந்தராயமாவது - கொடையினைவிலக்
குவது; இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலேவிலக்குவது; போ
காந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது; உபபோகாந்த
ராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது; வீரியாந்தராயமா
வது-வீரியத்தைவிலக்குவது. காற்படையாவன: பரிசேர்திரியம், நயனேந்தி
ரியம் முதலாயின. (சஅந)

3082. காதிப்போர்மன்னர்வீழக்கணையெரிசிதறிவெய்யோ
னேதியவகையினென்றியுலகுச்சிமுனைத்ததேபோல்
வீதிபோயுலகமுன்றும்விழங்கியிட்டலோகதுங்கி
யாதியந்தகன்றநான்மைக்கொடியெடுத்திதைமைகொண்டான்.

அகசு சீவகசிந்தாமணி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதியாகிய மன்னர் பட்டுவீழும் படி கணையாகியநெருப்பைத் தூவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்திலோதிய கூற்றிலே பொருந்தி, வெய்யோன், உலகுச்சியிலேமுனைத்த தன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலகமுன்றையும்விழுங்கி அலோகத்தையும் விழுங்கிப் பின்னர் ஆதியும் அந்தமுமகன்ற நான்கு கூறாகிய வெற்றிக்கொடியையெடுத்து இறைவனாந்தன்மையைக் கொண்டாரென்க.

அந்நான்காவன : அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகமென இவை. (சஅச)

3083. பசும்பொணினுலகிறேவர்பயிர்வளைமுரசுமார்ப்ப வசம்புசேர்களிறுதிண்டேரலைமணிப்புர விவேங்கை விசம்பியங்கரியோடாளிவிடைமயிலன்னநாக நயந்தவைபிறவுமார்ந்தநாதன்னுள்கோயில்கொண்டார்.

பயிர்வளை - அழைக்கின்ற சங்கு.

(இ - ள்.) தேவர்கள், களிறுமுதலியவாகனங்களையும், விரும்பின பிற வற்றையுமேறி வளையுமுரசுமார்ப்பவந்து நாதனுடைய தானைக் கோயிலாகக் கொண்டாரென்க. (சஅஇ)

3084. நறுமலர்மாலையாந்தம்பருஉத்துளித்துவலைநன்னீர்க்

சிறகுதப்பரப்பியன்னம்பறப்பனபோலவீண்டி.

நிறைகடல்விஞ்சைவேந்தர்நீணிலமன்னர்சேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) விஞ்சைவேந்தர், கற்பகமாலையை ஏந்தி அன்னம்பறப்பன போலப் பறந்துவந்து ஈண்டித் தானைச்சேர்ந்தார் ; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையை ஏந்திக் கரியமுகில் பருந்துளியோடுகூடிய துவலையைச் சொரியுமாறுபோலே சந்தனத்தையுடைய பனிரீரைச்சொரியும்படி நிறைகடல் போல்வந்து தானைச்சேர்ந்தாரென்க. (சஅச)

3085. விண்ணியங்கருக்கன்வீழ்ந்துமீனிலங்கொள்வதேபோன் மண்ணெலாம்பைம்பொன்மாரிமலர்மழைசொரிந்துவாழ்த்தி யெண்ணிலாத்தொழில்கடோற்றியிந்திரர்மருளவாழிக் கண்முழுதுடம்பிறோன்றிச்சுதஞ்சுணன்களிப்புற்றுனே.

(இ - ள்.) அருக்கன்விரும்பி மருளாநிற்க, விசம்பிலே இயங்குமீன்கள் நிலத்தேருவிர்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்து மலர்மழைசொரிந்து மருளாநிற்க, இந்திரர் பொன்மாரியைச்சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள் தோற்றி மருளாநிற்க, சுதஞ்சுணன் உடம்புமுழுதிலும் கண் தோன்றி ஆழக் களிப்புற்றென்க.

தொழில்கடோற்றி-மகிழ்ச்சியாற் கூத்துமுதலியதொழில்கடோற்றி. ()

3086. குளித்தெழுவுயிரமுத்தத்தொத்தெரிகொண்டமின்ன
வளித்துலகோம்புமாலையகன்குடைகவித்ததாங்கு
வளிப்பொரவுளருந்திங்கட்கதிரொனக்கவரிபொங்கத்
தெளித்துவில்லுமிழுஞ்செம்பொனசனஞ்சேர்ந்ததன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளிமறைந்து பின்னரும் எழும் வயி
ரத்தையும் முத்தத்தொத்தையுங்கொண்டு குடை மின்னக் கவித்தது.

(இ-ள்.) அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி உளருந்
கவரி திங்கட்கதிரொனப் பொங்காரிங்க ஆசனம் சேர்ந்தது; அவ்வளவிலே
உலகை அளித்தோம்புங்குடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅஅ)

மணியரும்பதம்.

வேறு.

3087. மணியுமிழ்திருக்கேசம்வானவாகிற்புகையும்
பிணியவிழ்ந்தகற்பகமும்பெயர்ந்தோடக்கமழுமா
றுணியருவினையெறிந்தாற்கதுநாற்றஞ்சொல்லலா
மணிதிகழாசுவாவதன்கடாஞ்சாற்றாதோ.

துணி அரு வினை - நீக்குதற்கரியதென்று துணிந்த வினை.

(இ - ள்.) அரசவாவை அதன்கடாமே அரசவாவென்று சாற்றாதோ?
அதுபோல வினையைக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம்நாற்றமாகிய அதனைக்
கேசந்தானே புகையும் கற்பகப்பூவும் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறாநிற்
கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன் மன்மை சொல்லலாமென்றாரென்க. (சஅக)

3088. முழங்குதிருமணிமுறுவன்முருக்கிதழ்கொடிப்பவழத்
தழங்குரல்வாய்தனையவிழ்ந்தமந்தாரந்தவநாறு
மமுங்கல்குழவினைவெறுத்தாற்கதுநாற்றமறியலாம்
வழங்குபொன்வரைவளரும்பைங்கண்மாவுரையாதோ.

முத்துப்போலும் முறுவலையுடைய வாய்; முருக்கிதழையும் பவழத்தை
யும் போன்ற வாய்; தழங்கு குரலையுடைய வாய்.

(இ-ள்.) மேருவிலேவளரும் நாலியை அதனிடத்துவழங்குநாற்றந்தானே
நாலியென்று கூறுதோ? அதுபோல இரக்கத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வினை
யை வெறுத்துக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம்நாற்றமாகிய அதனை வாய்
தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரம் கெட நறிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்
கும் அதன் மன்மை அறிந்து கூறலாமென்றாரென்க. (சகௌ)

3089. உறுப்பெலாமொளியுமிழ்ந்துணர்வரிதாயிருசுடருந்
குறைத்தடுக்கிக்குவித்ததோர்குன்றேபோன்றிலங்குமால்
வெறுத்திருவினையுதிர்ந்தாற்கதுவண்ணம்வினம்பலாங்
கறுப்பொழிந்தகனையெரிவாய்க்காரிரும்பேகரியன்றே.

(இ-ள்.) இருவினையைவெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாம்நிறமாகிய அதனை உறுப்பெல்லாந்தானே ஒளியைக்கான்று, எரியின்வாய்க்கிடந்து தன்கறுப்புத்தீர்த்த இரும்பே சான்றன்றோவென்று குன்றுபோன்றுவிளங்கிக் கூறுநிற்கும்; ஆதலால் நமக்கும் அதன்நன்மை கூறலாமென்றாரென்க.

இருசுடரென்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையும்.

இம்மூன்றுகளையும் தேவர் மகிழ்ச்சியாலே எடுத்துக்காட்டுவமையான் புறிவித்தார். (சகக)

வேறு.

3090. வானோரோந்துமலர்மாரிவண்ணச்சார்தம்பூஞ்சண்ணம்
காண்பின்மடிக்கமழ்தாமங்கறையார்முகிலினிறங்காட்டிந்
தேனாற்புகைகளிவையெல்லாந்திகைப்பத்திகைகண்மணநாறி
யானுகமழுந்திருவடிப்போதமார்முடிமேலணிந்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை-கறுப்பு. முகிலினிறத்தைத் தாம் காட்டிக்கொள்ளும் புகைகள்.

(இ-ள்.) வானோரோந்துகின்ற பூமழை, சார்தம், சண்ணம், புகைகள், பின்மடித்தாமமாகிய இவையெல்லாங்கெட இயல்பாகிய மணம் திசைகளெங்குந்தோன்றி அமையாவாய் நாறுந்திருவடித்தாமரையைத் தேவர் முடிமேல அணிந்தாரென்க. (சகக)

வேறு.

3091. சுறவுக்கொடிக்கடவுளொடுகாலற்றொலைத்தோயெம்
பிறவியறுகென்றுபிறசிந்தையிலராகி
நறவமலர்வேய்ந்துநறுஞ்சாந்துநிலமெழுதித்
துறவுநெறிக்கடவுளடிதூமமொடுதொழுதார்.

(இ-ள்.) விஞ்சையர், வேறொருசிந்தையிலராய் வேய்ந்து மெழுகி, காமனொடு காலனைக்கெடுத்தோய்! எம்பிறவி அறுவதாகவென்றுகூறி, அவனடியைத் தூமத்தோடே தொழுதாரென்க. (சகக)

3092.(க) பாலனையசிந்தைசுடரப்படர்செய்காதி
நாலுமுடனேயரிந்துநான்மைவரம்பாகிக்
காலமொருமுன்றுமுடனேயுணர்ந்தகடவுள்
கோலமலர்ச்சேவடிகள்கொண்டிதொழுதும்பாம்.

3093.(உ) முழங்குகடனெற்றிமுனைத்தெழுந்தசுடரேபோ
லமுங்கல்வினையலறநிமிர்ந்தாங்குலகமூன்றும்

ன்

மயாம்.

3094.(ங) ஏத்தரியபல்குணங்கட்கெல்லேவரம்பாகி
ரிந்திரனைநின்றுதொழுதமார்

கந.—மு த் தி யி ல ம் ப க ம். அகக்

நாத்தமும்பவேத்தித்தவங்கையவாநண்ணித்
தோத்திரங்கலோதித்துகண்மாசதுணிக்கின்றார்.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) காதிரான்காவன: ஞானாவரணியமுதலியன. அவை 'புணரிபோல்' (சீவக. ௩௦௮க) என்னுங்கவியிற்சூறப்பட்டன. நான்மையாவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசுகம்.

(உ) அழகல் - இரக்கம், நிமிர்ந்தோடுகையினாலே அவ்விடத்து உலகமூன்றினையுமுணர்ந்து பின்னர் அந்நிலைநீங்காதே குணத்தை வித்தியிருந்தோய். இழுக்கில்குணம், விகாரம்; இழுக்கு - நீங்குதலுமாம்.

(ங) எல்லைவரம்பாகி - சிறுவரம்பன்றிப் பெருவரம்பாய். நீத்தவருள்-பெருக்கத்தையுடைய அருள். இந்நிரன் - முனிர்நிரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினாலே; இது பிறவினைகொண்டது.

(இ - ன்.) அமரர், சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய சிந்தை விளங்குகையினாலே அரிந்து வரம்பாகி உணர்ந்த கடவுளே ! நின்னடிகளை உட்கொண்டபாரமும் தொழுவேமென்றும், சுடர்போலிருந்தோய் ! நின்னடிகளை யாரும் தொழுவேமென்றும்சூறி இந்நிரனைத்தொழுது ஏத்துகையினாலே, தேவியராய்த் துறந்தவர்களும் நண்ணி ஓதித் துகளாகிய அழுக்கைத் துணியாநின்ற ரென்க.

(சகச - சு)

வேறு.

3095.(க)செய்தவனைவினைசேருமதற்கென

மையமின்றாயலர் தாமரைமேலடி

மொய்ம்மலர் தூய்முனியாதுவணங்குது

பெய்துமெய்யெனவென.

3096.(உ)நல்லனவேயெனநாடியோர்புடை

யல்லனவேயறைகின்றபுன்னாத்தர்கள்

பல்வினைக்கும்முலைத்தாய்பயந்தாரவர்

சொல்லுவநீசுகதாவுரையாயே.

3097.(ங)மதியறியாக்குணத்தோனடிவாழ்த்தி

நிதியறைபோனிறைந்தாரநிகரில்லாத

துதியறையாத்தொழுதார

விதியறியும்படிவீரனைமாதோ.

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) என்னும் - சிந்தும்.

(உ) நல்லபொருள்களையென்றாராய்ந்து ஒருகூற்றிலே தீயனவாகிய பொருள்களையே சாற்றுகின்ற புல்லறிவினையுடைய பரசமயிகள், பல்வினை

களையும்வளர்த்தற்குச் செவிலித்தாயை உண்டாக்கிவிட்டாரென்றது, அவர் கூறிய ஆகமங்களிலே இருவினையெடுக்குமாறு கூறிற்றிலரென்றதாம்.

(௩) மதியறியாக்குணத்தோன் - மதிஞானத்தான் அறியவொண்ணக் குணத்தோன். நிதியறைபோலே கேள்வியால் பரமாகமங்கள் நிறைந்த தேவியர், ஒப்பில்லாத்தோத்திரம்.

(இ - ள்.) அந்நன்ம துணிக்கின்ற தேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு விளம்பிய வேந்தே! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிறிதும் ஐயமின்றாய் எண்வினையையுமடைவன்; அவற்றிற்குப் புன்னுதர்கள் செவிலியைப் பயந்தார்; அதுகேட்டற்கு யாங்கள் நின்னடியை வணங்குகின்றோம்; அவர் கூறுவனவற்றை நீயுகையாயென்று குணத்தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி அவனைத்தொழுதாரென்க. (சகௌ - க)

வேறு.

3098. தீவினைக்குழவிசெற்றமெனும்பெயர்ச்செவிலிகையுள்
வீவினையின்றிக்காமமுலையுண்டுவளர்ந்துவீங்கித்
தாவினையின்றிவெந்நோய்க்கதிகளுட்டவழுமென்ற
கோவினையன்றியெந்நாக்கோதையர்க்குறலுண்டே.

வீவினையின்றி - கெடுகின்ற தொழிலின்றி; ஒழிதலின்றியென்பாருமுளர்.
தாவினையின்றி - குதித்துப்போம்வினையின்றி. கோதையர் - கோதாகிய பொ

(இ - ள்.) அவற்றள், அவன் தீவினையின்றன்மை கூறக்கேட்டபெயர், தீவினையாகிய குழவி செற்றமென்னுஞ் செவிலிகையிலேயிருந்து காமமாகிய முலையையுண்டு வீங்கி வளர்ந்து தாவினையின்றி நோய்க்கதிகளிலே தவழுமென்றுகூறிய இக்கோவையன்றிப் பயனில்பொருள் கூறியவர்களை எம்நாக் கொண்டாடுதலின்றென்று புகழ்ந்தாரென்க. (1000)

3099.

ம

செல்லுமாற்றேவர்கோவாயெனுமிருள்கழிந்தசொல்லா
லல்லிமேனடந்தகோவேயச்சத்துணீங்கிதோமே.

(இ - ள்.) பின்னர் அவன் நல்வினையின்றன்மை கூறக்கேட்ட தேவியர், கோவே! நல்வினையாகிய குழவி அருளென்னுஞ்செவிலிதழுவிக்கொண்டெடுப்ப அவன்முலையையுண்டு வீங்கி இந்நிரளாய்ச் செல்லாநிற்குமென்று கூறிய இருள்நீங்கினசொல்லாலே, அச்சம்நீங்கிதோமென்றாரென்க.

இக்கவியிரண்டும் கொண்டுசூற்றென்முணர்க.

(100௧)

வேறு.

3100. மணியினுக்கொளியகமலர்க்குமல்கிய
வணியமையங்குளிர்வாசமல்லதூஉந்

ல

மணியென்றது, மணியுயிரை ; அது வீடுபெற்றவுயிராம். அழகமைந்த அகமலரென்றது, தங்களுடைய இதயகமலங்களை. இமிலேறென்றது, அறத்தினை ; தருமத்திற்கு அது வடிவாகலின்.

(இ - ள்.) அத்தேவியர், பின்னரும் செல்வனே ! நிச்சேவடிகள் மணிக்கு ஒளியைக்கொடுத்தன ; எம்முடைய அகப்பூவிற்கு வாசத்தைக்கொடுத்தன ; அன்றியும், தருமத்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழாநிற்பரென்க. (௫௦௨)

பரிநிர்வாணம்.

3101. இகலிருண்முழுமுதறுமியவீண்டிரீர்ப்
பகல்சுமந்தெழுதரும்பருதியன்னநின்
னிகலிருமரைமலரளித்தசேவடி
தொகலருங்கருவினைதுணிக்குமெஃகமே.

தன்னொடுமாறுபடுகின்ற இருளாகிய பெரியவடிவு துமியும்படி ஒளியைச்சுமந்து கடலிலேதோன்றும் ஞாயிற்றை ஒத்தனவாய் இருவினையோடு இகலுமடி.

(இ - ள்.) அவர், பின்னரும் பழவினையறுக்கும் வாய் நின்னடியென்று புகழ்ந்தாரென்க. (௫௦௩)

வேறு.

3102. மீன்றயங்குதிங்கண்முகநெடுங்கண்மெல்லியலார்
தேன்றயங்குசெந்நாவிற்கின்மென்கிளிக்கிளவி
வான்றயங்குவாமன் குணம்பாடவாழியரோ
கான்றயங்கிரில்லாகருவினைகாற்பெய்தனவே.

(இ - ள்.) மீன்றிருக்குள்ளே கிடந்தசையும் திங்கள்போலும் முகத்தையும் கண்ணையுமுடைய தேலியர், தம் நாவிற்கிளவியாலே வாமன்குணத்தைப்பாட, அவர் தீவினைகள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணை ஓடினவென்க.

வானிலுள்ளாரும் அசையும் வாமன்குணம். (௫௦௪)

வேறு.

3103. மதியம்பொழிதிங்கதிர்கன்பருகிமலராம்பல்
பொதியவிழ்ந்துதேன்றுளிப்பபோன்றுபொருவில்லார்
விதியிற்களித்தாரறிவன்விழுக்குணங்களேத்தித்
துதியிற்றொழுதார்துளங்குமுள்ளமதுநீத்தார்.

(இ - ள்.) அங்கனம் தீவினகெடுதலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவினையால் துளங்குமுள்ளமாகிய அது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னர் அங்கு கூடாது; களைதது, மதியின்கதிரைப்பருங் மலர்ந்த ஆம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத்துளிக்குமாறுபோன்று, அறிவன்குணங் களை ஏத்தித் துதிகளோடே அவனைத்தொழுதாரென்க. (1000)

3104. ஆர்ந்தகுணச்செல்வனடித்தாமரைகளேத்திச்

யோகித்

தூர்ந்தவிருடுணிக்குஞ்சுடர்தொழுதருளுகென்றார்

கூர்ந்தமிழ்தமாரியெனக்கொற்றவனுஞ்சொன்னான்.

(இ-ள்.) அங்கனம் அவனடிகளையேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிகளை ஓதித் தொழுது நெடுங்காலமாய்ச் செறிந்த இருளையறுக்குஞ்சுடரைஎமக்கு அருளிச்செய்வாயென்றார்; அவனும் அதனை அருளிச்செய்தானென்க.

சுடர் - பரமாகம். அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார். (1000)

வேறு.

3105. இன்பமற்றென்னும்பேரானெழுந்தபுற்கற்றைதீற்றித்

நின்றபற்றார்வரீக்கிரமவன்பாதஞ்சேரி

என்புவிற்றுண்டிபோகிச்சிவகதியடையலாமே.

மற்று, அசை.

(இ - ள்.) இன்பமாகிய பெரிய பசு, நான்கு கதியாகிய பெரிய தொழுவிலே தோன்றிக் கற்றைதீற்றப்பட்டுத் துன்பமாகிய பாலைச் சுரக்கும்; அதனிடத்திலின்ற பற்றையும், ஆர்வத்தையும்நீக்கி மலமற்றவன் திருவடிகளை அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத்திருவடிகளைத் தியானித் துப்போய் வீட்டுலகை அடைவார்களென்று கூறினனென்க.

எழுந்தபுற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புற்கற்றை.

(1001)

3106. வர்ட்கையம்மைந்தராயும்வனமுலைமகளிராயும்

வேட்கையைமிகுத்துவித்திப்பிறவிறோய்வினைத்துவியாத்

தேட்கையிற்கொண்டதொக்குரிச்சநோய்ச்செற்றப்புன்றோற்

பூட்கையைமுனியின்வாமன்பொன்னடிதொழுமினென்றான்.

தேனைக் கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையையொக்கும் புன்றோல்; இஃது ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; நாடோறும் தாகமுமோகமுமாகிய நோயினையும் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றோல்.

(இ - ள்.) அங்கனங்கூறி, நீர் ஆசையை மிகுத்துவிதைத்து வானைக் கையிலேயுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயும்வரும் பிறவிநோயைவினைத்து வீந்துபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றோலை முனிகிராயின், வாமனடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினனென்க

(1002)

வேறு.

3107.(க) தன்னுயிர்தான் பரிந்தோம்புமாறுபோன்
மன்னுயிர்வைகலுமோம்பிவாழுமே
இன்பமூர்த்தியாய்ப்
பொன்னுயிராய்ப்பிறந்துயர்ந்துபோகுமே.

3108.(உ) நெருப்புயிர்க்காக்கினோய்செய்யினிச்சமு
முருப்புயிரிருவினையுதைப்பவீழ்ந்தபின்
புரிப்புரிக்கொண்டுபோய்ப்பொதிந்துசட்டிட
விருப்புயிராகிவெந்தெரியுள்வீழுமே.

3109.(ங) மழைக்குரலுருமுவாவோதமாக்கடற்
பிழைத்ததோரருமணிபெற்றதொக்குமாற்

தழைத்தலைச்சந்தனப்பொதும்பர்ச்சார்ந்ததே.

3110.(ச) மல்குபூங்கற்பகமரத்தினீழலா
னல்குவாநெருவனை நயந்துநாடிமோ
பில்குபூம்பிண்டியானமிர்துண்டார்பிறர்
செல்வங்கண்டதற்கவாச்சிந்தைசெய்யுமோ.

3111.(ரு) மணியுயிர்பொன்னுயிர்மாண்டவெள்ளியி
னணியுயிர்செம்புயிரும்புபோலவாம்
பிணியுயிரிறுதியாப்பேசினேனிளித்
துணியினமெனத்தொழுதிறைஞ்சிவாழ்த்தினார்.

இவையைந்தம் ஒருதொடர்.

(க) இறைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பமூர்த்தி - சுகரூபி. பொன்னுயிராய் - அருகந்தாவத்தையாய்.

(உ) உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பை உயிர்க்கிளர் அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தள்ளுகையினாலே, அந்தநோய் புரியாத் புரிமேற்கட்டி இறுகப்பொதிந்த சுட வீழ்ந்தபின்பு தீவினை தோய்ந்த உயிராய்ப்போய் நரகத்துக்குள்ளே வெந்துவீழும்.

(ங) உருமக்குரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப் பொதும்பரிலே பிண்டியானமஞ் சார்ந்ததனை நீர்பெற்றதன்மை கடலிலே வீழ்ந்த மணியைப் பெற்றதொக்கும்.

(ச) கற்பகத்தினிலிடத்தே தங்குவான் வேறோர் உபகாரியைத் தேடான்; அதுபோல இறைவனறங்கேட்டோர் சிந்தை பிரிச்செல்வத்தைக் கண்டு அதற்கு அவாச்செய்யாது.

(நி) மணியுயிர் - வீடுபெற்றவுயிர். பொன்னுயிர் - தேவருயிர். வெள்ளியுயிர் - மக்களுயிர். செம்புயிர் - மக்களிற் கீழாயினருயிரும், விலங்கினுயிரும். இரும்புபோலவாம் பிணியுயிர் - நரகருயிர்.

(இ - ள்.) அவன் அங்ஙனம் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிரைக் காக்குமாறுபோலப் பலவுயிரையும் காப்பானாயின், இறைவனாய் மூர்த்தியரய்ப் பொன்னுயிராய் விசம்பின்கணியங்கி வீடுபெறும்; அங்ஙனம் செய்யாது நோய்செய்யின் நரகத்தே வீழும்; அங்ஙனம் வீழாதபடி நீயிர் ஈண்டு அறம்பெற்ற தன்மை கடலின்கண்ணே வீழ்ந்த மணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறம்கேட்டோர்சின்தை அவாச்செய்யாது; யான் உமக்கு இங்ஙனம் பிணியுயிர் ஈருகப் பேசினேன்; இனி அவற்றைத் துணிவீராகவென்றுகூற, அதுகேட்டு அவரும் இறைஞ்சித் தொழுது ஏத்திறுரைக்க. (நி0க-கங)

3112. விண்ணின்மேன்மலர்மழைபொழியவீங்குபாற்
நெண்ணிலாத்திருமதிசொரியத்தேமலர்
மண்ணின்மேன்மழகதிர்நடப்பதொத்ததே
யண்ணலாருலாய்நிமிர்ந்தளித்தவண்ணமே.

திசைகள் பரந்த மண்.

(இ - ள்.) அத்தலைவன், அருளின்கண்மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயிரை *அளித்த தன்மை, பூமழைபொழிய மதிநிலாச்சொரிய இளஞாயிறு, திரியுந் தன்மையை ஒத்ததென்க.

என்றதனாற்பயன்: இளஞாயிறு இருளைக்கெடுத்து உலகை அளித்தாற் போல, இவனும் மக்கள்மனத்திருளைக்கெடுத்து அறக்கதிரைப்பரப்புகின்றனென்பதாம். மதி-சூடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதொரு ஞாயிறு, இல் பொருளுவமை. (நி0க)

வேறு.

3113. பான்மிடையமிர்துபோன்றுபருகலாம்பயத்தவாகி
வானிடைமுழக்கிற்கூறிவாலநவமிழ்தழட்டித்
தேனுடைமலர்கள்சிந்தித்திசைதொழச்சென்றபின்னூட்

கூறுபாடுநெருங்கின அமிர்துபோன்றென்றது, கேட்போருணர்விற்கும் அவர் நிற்கின்ற நிலைக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறங்களென்றற்கு. வாலிதாய் எல்லாரும் அறியப்படுகின்ற அறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்பு செய்த தவத்தாலே தனதாகிய வீடு.

(இ - ள்.) சாமி, அங்ஙனம் பருகலாம் பயத்தவாய் அறியும் அமிர்தத்தைக் கூறி ஊட்டி எல்லாரும் தொழும்படி நடந்த பிற்காலத்தே வீட்டுலகத்தை அவன் கொள்ளும்படியாக நாள்சேர்ந்ததென்க.

என்றது, வீடுபெறக் கற்பித்தகாலம் வந்ததென்றவாரும். (நி0க)

3114. உழவித்தியுறுதிகொள்வார்கொண்டியப்போகல்வேண்டித்
யறத்தைவைத்துத்துளங்கிமிலேறுசேர்ந்த .

காமான்

(இ - ள்.) அக்கோமான், உழவுத்தொழிலைப்பரப்பி அதன்பயனைக் கொள்ளவல்லார் கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலைத் தான்விரும்பிச் சம வசரணத்தே அறத்தை உண்டாக்கிவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பல்லி யங்காசனத்தையுடையனும் விளங்கி விழவுக்குக்காரணமாய் நால்வினையையும் வென்று வீடுபெற்றனென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறுசேர்ந்ததிங்கள் - இடபவிராசியைச்சேர்ந்த திங்கள். நால்வினையாவன: பின்புரின்ற வேதநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத் திரமென இவை. (ருகௌ)

3115. துந்துபிகறங்கவார்த்துத்துகிற்கொடிதுடங்கவேந்தி
யந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகழர்ந்தமரீண்டி
வந்துபொன்மாரிசிந்திமலர்மழைசொரிந்துசார்த்துங்
கெந்தநாகிலுங்கூட்டிக்கிளர்முடியுறுத்தினாரே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்க ஆர்த்து துடங்கக் கொடியை ஏந்தி ஆகாயமெங்கும்விளங்க ஊர்திகளை ஏறிவந்து சிந்திச் சொரிந்து சார்த்தையும் அகிற்புகையைஞ்சேர்த்தி வணங்கினாரென்க. (1)

3116. முனைத்தெழுபருதிமொய்கொண்முழங்கழற்குளித்ததேபோம்
றினைத்தெழுகொடிகள்செந்தீத்திருமணியுடம்புதுங்க
வினைத்தபின்விண்ணுமண்னுமங்கலம்வகையிற்செய்து
வளைப்பொலிகடலினூர்த்துவலங்கொண்டிரடந்தவன்றே.

(இ-ள்.) எழுகின்றனாயிது மிக்கநெருப்பிலே முழுகினும்போலச் செந்தீக்கொடிகள் திருமேனியைவிழங்கும்படி அதனைவினைத்தபின்பு, விண்ணிலுள்ளோரும், மண்ணிலுள்ளோரும் *பரிநீர்வாணமென்னுங் கல்பாணத்தை விதியினுஞ்செய்து சங்காற்பொலிந்த கடல்போலஆர்த்து வலஞ்செய்து போனாரென்க. (ருகடி)

3117. கேவலமடந்தையென்னுங்கேழ்கிளர்நெடியவாட்கட்
பூவலர்முல்லைக்கண்ணிப்பொன்றொருபாகமாகக்
காவலன்றொருக்கூறுக்கண்ணிமையாதுபுல்லி

யுண்

(இ-ள்.) கண்ணினையும், கண்ணியையுமுடைய கேவலஞானமென்னும் பெரன் ஒருபாகமாகக் காவலன் தானொருபாகமாகப் புல்லி உச்சியிலேயிருந்து இன்பக்கடலிலே அழுந்தினுனென்க. (ருகக)

ஈண்டு குறிப்பைப்பார்க்க.

3118. பிரிதலும்பிணியுழம்புஞ்சாதலும்பிறப்புமில்லா
வரிவையைப்புல்லியம்பொனணிகிளர்மாடத்தின்றேன்
சொரிமதுமாலேசாந்தங்குமஞ்சண்ணந்தேம்பாய்
விரிபுகைவிளக்குவிண்ணோரேந்தமற்றுறையுமன்றே.

(இ - ள்.) விண்ணோர் மாலேமுதலியவற்றை மாடங்களிலே ஏந்த நீங்கு
தல்முதலியன இல்லாத அரிவையைப்பருகியுறையுமென்க. (௫௨௦)

தேவிமாரீரோற்றியர்வு.

3119. வல்லவன்வடித்தவேல்போன்மலர்ந்துநீண்டகன்றவாட்கண்
மெல்லவேயுறவியோம்பியொர் தங்கியுமிருந்துநின்று
முல்லையஞ்சூட்டிவேயின்முரிந்துபோதுசப்பினல்லார்
மல்வற்குன்றேந்தியன்னமாதவமுற்றினாரே.

(இ - ள்.) அவன் அங்கனமுறைகின்ற காலத்தே, நல்லார், தம் கண்ணு
லே ஏறும்பிற்கும் ஓரேதம்வாராமற் பாதுகாத்து நடந்தும், இருந்தும், நின்
றும் மலையை எடுத்தாற்போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (௫௨௧)

வேறு.

3120. சூழ்பொற்பாவையைச்சூழ்ந்துபுல்லிய
காழகப்பச்சைபோன்றுகண்டெறாஉ

டேழைப்பெண்பிறப்பிடியச்சிந்தித்தார்.

மாதை - இளமை.

(இ-ள்.) அந்நோக்கினார், நன்மென்றுசூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்து
தழுவிய கருஞ்சேற்றையுடைய தோல்போன்று முன்பு தம்கண்டெறுமேனி
யெல்லாம் மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெடும்படி தியானித்தாரென்க. ()

3121. ஆசையார்வமோடையமின்றியே
யோசைபோயுலகுண்ணநோற்றடி
னேசுபெண்ணெழித்திந்திரர்களாய்த்
தூயனானமாய்த்துறக்கமெய்தினார்.

ஆர்வம் - இரதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது, தரிசனவிசுத்தியைக்

(இ - ள்.) ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் போய்ப் புகழையுடைய
தேவருலகிலுள்ளவற்றை அகரும்படி நோற்றபின்பு பொல்லாதென்கூறும்
பெண்பிறப்பைக் கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை
எய்தினாரென்க. (௫௨௩)

3122. காமவல்லிகள் கலந்து புல்லிய
பூமென்கற்பகப்பொன்மரங்கள் போற்

(இ - ள்.) அங்ஙனமேய்தினவர், வல் 'ப கற்பகமரம்போலே
தெய்வமகளிர் முயக்கத்தைப் பெற்றாரென்க.

இங்ஙனமுயக்கித் தாம் எய் 'ன், அஃது
ஊடலையும், புலவியையும் வினைத்ததென்பர் மேல். (ருஉச)

3123. கலவியாகிய காமத்தின்பயன்
புலவியாதலாற்பொன்ன.

கிலைகொள் பூணிணுரிதயம்போழந்ததே.

(இ - ள்.) கலவியாலுண்டாகிய காமத்தின்பயன் புலவியாதலால் அப்
புலவியை மேல்வினைத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊடிப்பார்த்தநோக்கு அவர்நெஞ்
சினை வருத்தியதென்க. (ருஉரு)

3124. பூவினுள்ளவள்புகுந்து முள்ளத்தா

'ரனக்

'லம்

பாவித்தார்த்தனவம்மென்குஞ்சியே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அவர், தம்முள்ளத்தே திருமகளிருந்தாள்; நா
மகளையும் வாக்காற்கூறினீரென்று புலவிவினைத்துக் கண்ணருகினோக்குத
லாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்து - வாய்விட்டு. (ருஉசு)

3125. நெஞ்சினேரிழைவருந்துமென்று பூந்

பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவைபூதுதா

லஞ்சினூர்க்கதோர்தவறதாகுமே.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றவர்கள், பாவாய்! பூதுதால்! நின்
னடி மார்பிலேபட்டாற் பூனாலே அவை வருந்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது;
அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்று கூறிப் பின்னரும் தவறுபிறக்குமென்று
அஞ்சினூர்சிலர்க்குத்தவறாகிய அது பிறந்தேவிமாயிருந்ததென்று கூறி அவர்
புலவியைத் தீர்த்தாரென்க. (ருஉஎ)

3126. (க) தவளைக்கிண்கிணித்தாமஞ்சேர்த்தியுந்
சுவளைக்கண்மலர்க்கோலம்வாழ்த்தியு

திவளத்தேமலர்க்கண்ணிசேர்த்தியும்.

3127. (உ) பன்மணிக்கதிர்ப்பாவைமேகலை
மின்னணிந்துகத்திருத்திவெம்முலைப்

நன்மணிக் குழையிரண்டுநக்கவே.

3128. (ங) செய்தநீர்மையார்செயப்பட்டார்கடா
மெய்தியாவையும்முணர்கவென்பபோன்
மையவாங்குமுன்மடந்தைகுண்டல

இவைமூன்றும் ஒருதொடர்.

(க) தவளைவாயையுடைய சதங்கைமலை. குவளைக்கண்மலர் (உ) நன் ம ங்குழையிரண்டையுநக்கவென் மது, ஊடநீர்ந்து கூட்டந்தருதற்கு மலர் ந்தி நோக்கினரோக்கை. திவள - அசைய.

(உ) பொன் - அணிகலம்.

(ங) செய்தநீர்மையார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களென்ப போல் நக்கவென் மது, முற்பிறப்பிற் பிறரைமதியாமற்செய்த தன்மையை யுடையவர்கடாம் இப்பிறப்பில் தம்மைவந்து அவை எய்துகையினாலே இப் பொழுது பிறராத் பாராமற் செயப்பட்டார்களென்றுகூறுவனபோலக் குண்டலநக்கவென்மவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்லாம். இஹ்நநகாதே நின்றநாணுநிற்க நையாநிற்கத் தாம்நக்கனவென்க; என்றது, தேவிமார் முற்பவத்திற் பிள்ளையார் முடியையிதித்த வினைப்பயத் தால் தாங்களும் இப்பவத்து மிதியுண்டாரென்மவாறு.

(இ - ள்.) கண்மலர் நக்க, அதனை உணர்ந்தவர்கள்தாம் கோலத்தை வாழ்த்தியும் சேர்த்தியும் சேர்த்தியும் திருத்தியும் முலையிலே பொன்னையும் சுண்ணத்தையுமணிந்தும் இவனைக் கண்டகண் இமைக்குமோவெனக்கூறித் தைவர அதனைக்கண்டு மடந்தைகுண்டலம் நக்கவென்க.

இவனெயன்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையாழ்கூறினாரேனும், "ஒரு பாற்கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப" (தொல். பொருளியல், கு. உஅ) என்னும் பொருளியல் வருவமைதியாற் பன்மைகூறிற்றென்றுணர்க.

(ருஉஅ - ௩௦)

3129. (க) செல்வக்கிண்கிண்சிலம்பத்தேன்சொரி

முல்லைக்கண்ணிகள்சிந்தமொய்ந்நலம்

புல்லிப்பூண்டதார்புரளமேகலை

யல்குஸ்வய்திறந்தாவித்தார்த்தவே.

3130. (உ) இலங்குகொம்பனார்காமமென்னும்பேர்
கலந்தகள்ளினைக்கைசெய்தையென
மலர்ந்துவாய்வைத்தார்மணிகொள்வள்ளத்தே
நலங்கொள்சாயலார்நடுங்கிரையவே.

இவையிரண்டும் ஒருதொடர்.

(க) பூண்டமேகலையென்க.

(உ) மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் காமமென்னும் பேர்கலந்த
கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது, முத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட தமது
வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து நன்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர்
கூடினகள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தேவைத்தார்களென்றவாறு; என்றது, இரு
திறத்தோரும் அதரபானம்பண்ணினமை கூறிற்று. கள்ளுப்போலே எயிற்று
நீர் மகிழ்ச்சிகொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

(இ - ள்.) அவர்கள் தம் தேவியரை அங்ஙனம் கைசெய்து மலர்ந்து
ஐயென, கொம்பனாகிய சாயலார் நடுங்கிரையும்படி அவர்மொய்ந்நலத்
தைப்புல்லி வாய்வைத்தார்; அப்பொழுது கண்ணிகள்சிந்தத் தார்புளக்
கண்கணியிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆவித்துத் தேன்சொரி கண்ணி. தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கி
யிருந்து இன்பபுகர்தலையென்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்ப
புகர்தலுமுளதென்பது இதனாற்பெற்றும். (நிநக - உ)

3131. வெம்மைகொண்டதேனமிர்தமெல்லவே
யம்மையஞ்சொலாராரவுண்டவர்
தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையவித்தலைச்
செம்மைமாதவர்க்குற்றசெப்புவாம்.

வெம்மை - வேண்டதல். தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

(இ - ள்.) அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தை
ஆராரிங்க, அத்தேவரும் அதனையுண்டு தம்மைத்தாமகிழ்ந்துறையாரிங்க,
இவ்விடத்து நந்தட்டற்கும் தோழர்க்கும்பிறந்த செய்கைகூறுவேமென்ற
ரென்க. (நிநக)

நந்தட்டன்தோழன்மார்போற்றயாவு.

3132. நாள் கண்கூடியநகைவெண்டிங்குள்போற்
காளைநந்தனுந்தோழன்மார்களு
நாளுநாளினுநடுங்கநற்றவர்
தாளினீட்டினுர்தம்மைத்தாம்பெற்றார்.

(இ-ள்.) நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் நாடோறும் தன்னிடத்தே கலை கள்வந்துகூடிய மதிபோலே, நாடோறும் நாடோறும் முயற்சியாலே நற் றவத்தைக் கண்டார்நடுங்கும்படி ஈட்டினார்; ஈட்டி ஐம்பொறியையும் தம் வசமாக்கினாரென்க. (10௩௪)

3133. பாவனைமரீஇப்பட்டினியொடுந்
தீவினைகழுஉந்தீர்த்தன்வந்தியாப்
பூவுண்வண்டனகொட்பிற்புண்ணியர்
நாவின்வேட்கையுநஞ்சினஞ்சினார்.

(இ - ள்.) அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே * சோடசபாவனைகளை மருவி எழுந்திருந்து இறைவனைவணங்கிப் பின்னர் உயிரைப்பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குக்கருதிய மனக்கொட்பினாலே பூவையுண்கின்ற வண்டை யொத்த நாலினாற்கொண்ட உணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோலஅஞ்சிக் கை விட்டாரென்க.

வண்டொத்தவேட்கையென்றது- வண்டுபோலச் சிறிதாகக்கொள்ளு மு ணவை; வேட்கை, ஆகுபெயர். (10௩௫)

3134. கருவிற்கட்டியகாலம்வந்தென
வருவவெண்பிறைக்கோட்டினேங்கிய
வருவிக்குன்றின்மேன்முடித்திட்டைவருந்
திருவின்றோற்றம்போற்றேவராயினார்.

உயர்ச்சியால் தன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே ஓங்கிய குன்று.

* சோடசபாவனைகளாவன; (க) தரிசனவிசுத்தி, (உ)விரயசம்பந்ததை, (ங) சீலவரதேஷ்வரநீசாரம், (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞாபேயாகம், (ரு) சம்பவே கம், (சு) சக்திதஸ்தியாகம், (எ) சக்திதஸ்தபஸ், (அ) ஸாதுஸமாதி, (க)வை யாவிருத்தியம், (க0) அருகத்பக்தி, (கக) ஆசாரியபக்தி, (கஉ) பஞ்சருத்பக்தி (கங) பிரவசனபக்தி, (கச) ஆவசியகாபரிஹாணி, (கரு) மார்க்கப்பிரபாவனை, (கசு) பிரவசனவத்ஸஸத்வமென்பன. அவற்றுள், (க) தரிசனவிசுத்தியா வது-பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபதிஷ்டமாகிய மோக்ஷமார்க்கத்துச் சங் காதிகளின்றித் தெளிதல். (உ) விரயசம்பந்தையாவது - ருருக்கள் முதலா யினாளுள் சக்காரம்பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (ங) சீலவரதேஷ்வரநீ சாரமாவது - அஹிம்ஸாதி விரதங்களுள்ளும், தத்விரத ரக்ஷணரீத்தமாகிய குரோதாதி நிவிர்த்தி முதலாகிய சீலவிரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒழுகுதல் (ச) அபீக்ஷணஞ்ஞாபேயாகமாவது - தத்துவஞானத்தினை நித்தியமும் அப் பியசித்தல். (ரு) சம்பவேகமாவது - தருமத்திலும், தருமபலத்திலும் பிரீதியு டைமை. (சு) சக்திதஸ்தியாகமாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் சற் பாத்திரங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல். (எ) சக்திதஸ்தபஸாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இந்நிரியங்களும், மனமும் தன்வசமாதற்பொருட்டுக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (அ) ஸாது

(இ-ள்.) அந்நனம் உணவைத்துறந்த ஐவரும் குன்றிலேநின்று ஏனைத் தவங்களைபுழுடித்துவிட்டுக் கருப்பந்தங்குகின்ற காலத்தே இறத்தற்கு விதி த்தகாலம்வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினொருங்க.

திவினேநீங்கி நல்லினைவந்தால் திருமகள் நினைவின்றித் தோன்றுமாறு போல இவரும் இவ்வுடம்பினேநீக்கித் தேவரயாக்கைகடித்திப்பெற்றாரென்றார்.
வேறு.

3135. அனங்கனைத்தவஞ்செய்வழன்றுகண்டவர்

மன ம

மய்த்

தாம் தவஞ்செய்தற்கு அநங்கனை அழன்றுநோக்குனவர் - கருபுணை .
இனிக் காமனைத் தம்மைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி அழன்று தம்மைக் கண்டார்மனங்களைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்.

(இ-ள்.) அவர் தேவராயினகாலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அவரை அத்தேவர்புல்லுதலாலே, பிடியினத்தைப்புல்லிய களிற்றின தின்பத்தை அவரெய்தினாரென்க.

என்றது, களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்கஇன்பமாகலின், ஊற்றின்பத் திற்கு இஃது உவமையாபிற்று.
(ருங்)

வேறு.

3136. காதணிந்ததோடொருபான்மின்னுவீசக்கதிர்மின்னுக்குழை
யொருபாற்றிருவில்லீசத், தாதணிந்ததாமங்கனொருபாற்சோரத்தாம
ரைக்கண்டாமிரங்கப்பருவமாட, மாதணிந்தநோக்கிரால்குற்காச
மணிமழலைக்கிண்கிணியுஞ்சிலம்புமேங்கப், போதணிந்ததாருடைய
ப்பொருதுபொங்கிப்புணர்முலைகள்போர்க்களந்தாங்கண்டவன்றே.

ஸமாதியாவது - தபோதனர்க்கு யாதானும் ஒருகாரணத்தினால் தவத்தினுக்குவிரோதம் வந்தால் அதனைத்தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்துதல். (க)வையா விருத்தியமாவது - சம்மியக்தர்சனாதி குணங்களைபுடைய ஜனங்கட்குத் துக்கம் வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (க௦) அருகத்பக்தியாவது - அருகத்பரமே சுவரருள் எழுகின்றபக்தி. (க௧) ஆசாரியபக்தியாவது-ஆசாரியராயினார்கண் எழுகின்றபக்தி. (க௨) பகுசருதபக்தியாவது - பகுசருதராகிய முனிகளுள் எழுகின்றபக்தி. (க௩) பிரவசனபக்தியாவது - பரமாகமத்துள் எழுகின்றபக்தி. (க௪) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது - ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்ன காலங்களுட் செய்தல். (க௫) மார்க்கப்பிரபாவனையாவது-ஞான தபஸூஜாதிக ளால் ஜினதர்மத்தினைப்பிரகாசிப்பித்தல். (க௬) பிரவசனவத்ஸஸத்துவமாவது - தருமஸ்தராயினோர்க் கண்டால் கன்றுகண்ட கமவைபோன்றிருத்தல். இவை ஸ்ரீபாரணத்திற் கூறப்பட்டன ; ஆவசியகம் ஆரவன : ஸாமாயிகம், ஸ்துதி, வந்தனை, பிரதிக்கிரமணம், பிரத்தியாக்கியானம், வியுஸ்ஸர்க்க மென்பன.

(இ - ள்.) அத்தேவர், தேவியருடனே அல்குற்காசம், கிண்கிணியும், சிலம்பும் ஆரவாரிப்பப் பொருகையினாலே, அத்தேவியர்முலைகள் ஒருபால் தோடு மின்னுவிச, ஒருபால் மகரக்குழை ஒளியைவிச, ஒருபால் தாமங்கள் சோர, கண்கள் உவகைக் கண்ணீர்வீழ்ப்ப, புருவம் ஏறிமுரிய, கணவார்மார்பி லுள்ள தாருடையப் போர்க்களத்தைக்கண்டனவென்க.

பொருது - பொர.

(௫௩௮)

3137. முழுதாரமின்னுமுலைக்குவட்டினுன்மொய்ம்மார்பிற்குங்கும ச்சேறிமுக்கிவிழ, வுழுதார்வம்வித்தியுலப்பிலாததுகர்ச்சிவிளைத்தவர் ந்தகற்பகத்தின்கீ, மெழுதார்மணிக்ஞவனைக்கண்வலையுட்பட்டிமை யார்க்காமமறுஞ்சுழியுளாழ்ந், திழுதார்மென்பள்ளிப்பூந்தாதுபொ ன்கவிருவர்பலராகியின்புறுபலே.

(இ-ள்.) அத்தேவர்கள், கற்பகத்தின்கீழிடத்துப்பள்ளியிலே தம் தேவி யர் ஆரமுழுதமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மார்பிற் குங்குமச்சேற்றைத் தொ ளியாக உழுது ஆர்வத்தைவித்தி இன்பத்தைத் தாதுபொன்கவிளைத்தலாலே அவர் கண்வலையிழ்ப்பட்டுச் சுழியிலேவிழுந்து இன்புறுவரென்க.

இழுதார்பூ - தேனிமைந்தபூ. இருவர்பலராகி - அத்தேவரும் தேவிய ரும் பலபல வேடங்களைக்கொண்டு.

(௫௩௯)

3138. மண்கனிந்தபொன்

முல்கனிரங்கப்பாண்டில், பண்கனியப்பாவைமார்பைப்பொற்றோடுங் குண்டலமுந்தாம்பதைப்பவிருந்துபாட, விண்கனியக்கிண்கிணியுஞ் சிலம்புமார்ப்புறியுருவவேனெடுங்கண்விருந்துசெய்யக், கண்கனிய நாடகங்கண்டமார்காமக்கொழுந்தீன்று* தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரன்றே.

கண்கள் காமமாகிய கொழுந்தை ஈன்று கொடுத்தி விருந்துசெய்ய.

(இ - ள்.) விண்ணிலுள்ளோர்மனமுருக, அத்தேவர், முழுவம் விம்ம யாரும் குழலும் பாண்டிலுமிரங்கப் பாவைமார்தாம் தோடும் குண்டலமும் பதைப்பிடுத்து பண்முற்றுப்பெறப்பாட அவர்கள்கண்கள் விருந்துசெய் யக் கிண்கிணியும் சிலம்புமார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்முகிழ்ந்தா ரென்க.

(௫௪௦)

வேறு.

3139. முருகுடைந்தபூங்கோதைமுத்தணிந்ததோளா

பொருது - பொர.

டருகடைந்தசாந்தழியவம்முலைமேல்வீழ்ந்தார்

ண்மார்

ரார்.

(பி - ம்.)—1 'தந்தவந்தாமகிழ்ந்தார்'

(இ - ள்.) அத்தேவர், கோதையையும், முத்தையுமணிந்த தோளாருடைய கண்ணிலே ஏவுண்டு முலையருகேகிடந்த சாந்தழியும்படி அம்முலைமேலே வீழ்ந்தாரென்க. (ருசக)

3140. நிலவியொளியுமிழுநீனிலேவற்கண்ணார்
கலவித்தூதாகியகாமக்கைகாய்த்திப்
புலவிப்படைபயிலப்பூச்செய்தகோல

நிலவி - நிலைபெற்று. பூச்செய்தகோலம் - காமனம்புகள் அவர்கள்மேற்பட்டுச் செய்த கோலம்

(இ - ள்.) அத்தேவியர், புணர்ச்சிக்குத் தூதாகிய காமமென்கின்ற கையாலே புலவியாகிய படையைக்காய்த்தி அவர்மேலெய்கையினாலே காமனம்பு செய்தகோலம் எங்கும்பாந்து துறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவபெற்றதென்க.

என்றது, துறக்கத்துள்ளார் இவர்களின் பறுகர்ச்சியைப் புகழ்ந்தாரென்றவாறாம். (ருசஉ)

3141. புருவச்சிலைதுதற்பொன்றுஞ்சுமல்கு
லுருவத்துடியிடையாருடலுப்பாகத்
திருவிற்றிகழ்காமத்தேன்பருகித்தேவர்
பொருவற்கரியபுலக்கடலுளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்ற துதல். பொன் - மேகலை. உருவம் - அழகு. உப்பு - இனிமை. திருவினாற்றிகழுந் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

(இ-ள்.) அத்தேவர், புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியருடலே இனிமையாகத் தேனைப்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய புலக்கடலிடத்தராயினாரென்க.

வேறு.

3142. முகடுமணியழுத்திமுள்வையமுள்வையெய்துமுத்தம்வாய்ச்சுழ்ந்
தகடுபசுமணியார்ந்தங்காந்திருள்பருகியடுபால்விம்மிப்
பகடுபடவடுக்கிப்பண்ணவனூர்தம்மொளிமேனினூற்போலுந்
தகடுபடுசெம்பொன்முக்குடையான்றாளினையென் றலைவைத்தேனே.

முகடு மணியாகவிட்டு. முள் - கூர்மை. இருளைப்பருகி முத்தம் பால் போன்ற ஒளியைச் சொரிந்து. அடுபால் - காயும்பால்.

(இ - ள்.) தலையிலே மாணிக்கமழுத்தி உள்ளே வையாமழுத்தி விளிம்பிலே முத்தமாகுழந்து நடுவே நீலமணிநிறைந்து பருகி விம்மி மூன்றாக அடுக்கி இறைவனொளி மேலேநின்றூற்போலும் முக்குடையை உடையானது எந்தலைமேலே வைத்தேனென்றாரென்க.

இவ்விளக்கியம் இடுக்கணின்றி இனிதுமுடிந்த மகிழ்ச்சியான், மீட்டும்
ர். (ருசச)

ஓ ம் ப டை.

3143. முந்நீர்வலம்புரிசோர்த்தசைந்துவாய்முரன்றுமுழங்கியின்ற
மெய்நீர்த்திருமுத்திருபத்தேழ்கோத்தமிழ்ந்துதிருவில்வீசுஞ்
செந்நீர்த்திரள்வடம்போற்சிந்தாமணியோதியுணர்ந்தார்கேட்டா
ரிந்நீராயுயர்வரேந்துபூந்தாமரையாள்காப்பாளாமே.

சோர்த்தசைந்து - தளர்ந்துநடுங்கி. வாய்முரன்றுமுழங்கி - வாயினால்
மெல்ல இசைத்துப் பின்பிகவுமுழங்கி. மெய்நீர்க்குத் தன்மெய்யிடத்து நீர்
மையென்றும், புராணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினர்
மையென்றும் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் - சிவந்தநீர்மையையுடையமாணிக்கம்;
ஆகுபெயர். இம்முத்தையும், மணியையுமீன்ற வலம்புரி, இல்பொருளுவமை.

(இ - ள்.) சோழகுலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி, பிறர் குற்றங்
கூறுகின்றாரென்றுதளர்ந்து அஞ்சி முரன்று முழங்கி ஈன்ற இருபத்தேழாகிய
முத்தையும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவில்
உமிழ்ந்து வீசுஞ் சிந்தாமணியென்னுமிச்செய்யுளை, ஓதியுணர்ந்தாரும், அவர்
கூறக்கேட்டாரும் இந்திராய்ப் பின்பு வீடுபெறுவர்; அவரை இப்பவத்துத்
திருமகள் காப்பாளென்க.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினாரென்றுணர்க; தேவர் இங்ஙனம் தம்மைப்
புனைந்துரைத்தலாகாமையின். முத்தாமணியும் கோத்தாற்போன்றதென்றார்,
எளிதிற்பொருடந்தும், அரிதிற்பொருடந்தும் நிற்றலின். இருபத்தேழென்றார்,
ஒன்றைப் பத்தாற்பெருக்கின இருநூற்றொழுவதைப் பத்தாற்பெருக்கின
இரண்டாயிரத்தெழுநூற்றை; எனவே தேவாருளிச்செய்தசெய்யுள், * இர
ண்டாயிரத்தெழுநூற்றென்கொள்க. (க)

வேறு.

3144. செந்தாமரைக்குச்செழுநூற்றங்கொடுத்தேற்கொ

ளந்தாமரையாளகலத்தவன்பாதமேத்திச்

சிந்தாமணியின்சரிதஞ்சிதர்ந்தேன்றெருண்டார்

ந்தாவிளக்குச்சுடர்நன்மணிநாட்டப்பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றங்கொடுத்த அந்தாமரையென்றது, இறைவன்
திருவழகனை. அந்தாமரையை ஆளுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவ
னென்றது, சீவகனை. சிதர்ந்தேனென்றது, பரக்கக்கூறினெனென்றவாறு.
அவியாதவிளக்கு உள்ளேரின்று எரிகின்ற நன்மணியென்றது, குருக்களை.

(இ - ள்.) குருக்கள் அங்குநாட்டிக்கூறக்கேட்ட தேவர், சீவகனது
இனிய சரிதமாகிய சிந்தாமணியை யான் நின்பாதமேத்திச் சிதர்ந்தேன்;

* மந்தை சசுநி - செய்யுட்களும் கந்தியாரால் இடையிடையே பாடிச்
சேர்க்கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்றனர்; அச்செய்யுட்கள் இன்னவை
பென்று புலப்படவில்லை.

இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ இங்ஙனநாட்டப்பெற்று இவ்வுலகத்தோ
ரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (உ)

வேறு.

3145. செய்வினையென்னுமுநீர்த்திரையிடைமுனைத்துத்தேங்கொண்
மைவினைமறுவிலாதமதியெனுந்திங்கண்மாதோ
மொய்வினையிருள்கண்போழுமுக்குடைமூர்த்திபாதங்
கைவினைசெய்தசொற்பூக்கைதொழுதேத்தினேனே.

செய்வினை - முன்செய்தநல்வினை. மைவினைமறு - தீவினையாகியமறு.
மொய்வினையிருள்-செமிந்தவினையாகிய இருள். கைவினைசெய்த-ஆராய்ந்த.

(இ - ள்.) நல்வினையென்னுங்கடலிலே முனைத்து. இனிமைகொண்ட நல்
லறிவென்கின்ற திங்களாலே நீ கைவினைசெய்த செய்யுளாகிய பூவை யான்
கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தே தூவித் தொழுது ஏத்தினேனென்றுதேவர்
3க் கூறினாரென்க. (ங)

* “தத்தைகுணமாலே” என்னுங்கவியும், “பகைமாற்று” என்னுங்க
யும் கந்தியார்கூற்று.

கந.—முத்தியிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக்கவி ௩௧௬

சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை
முற்றுப்பெற்றது.

வா

திக்கண்மும் மாரிபெய்க திருவறம் வளர்க் செங்கோ
னன்கினி தரசனாங்க நாடெலாம் விளைக மற்று
மெங்குள வறத்தினோரு மினிதுழி வாழ்க வெங்கள்
புங்கவன் பயந்த நன்னூல் புகழொடும் பொலிக மிக்கே.

* தத்தைகுணமாலையொடு தாவில்புகழ்ப் பதுமை
யொத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலே
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதா
னத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.
“பகைமாற்று” என்னுங்கவி பிரதிகளில் அகப்படவில்லை.

பின்னேயுள்ள செய்யுட்கள்
சிலபிரதிகளிற்காணப்பட்டன.

வேண்பா.

நாமகள்கோ விர்தையொழி நற்கார் தருவதத்தை
தாமகுண மாலை தனிப்பதுமை - கேமசரி
1மின்கனக மாலை விமலைசுர மஞ்சரியோ
டன்பி நிலக்கணைபத் தாம்.

விருத்தம்.

உருவள ரகவை பூமி யுயர்தவங் கருணை யூக்கம்
பொருவலி விசயம் வீரம் புண்ணிய மாதர் போகம்
பெருநிதி யொழுக்கஞ் சீலம் பிள்ளைகண் மானங் கல்வி
திருமுத லிவையீ ரெட்டுஞ் சீவக னொருவன் பெற்றான்.

வேண்பா.

மண்டித் தடுமாறி வாழ்வழந்தேன் மாதூயரப்
பண்டைப் பழவினையோய் பற்றற்றேன் - பிண்டித்
திருமாலை முக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமானை யானடைந்த பின்.

திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டே - முருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேந் குறளனுகே
மெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கு.

(17 - மீ.)—1 'மாமகனமாலைவிமலைசுரமைகணையோ, டாகுதிருமணங்
களாம்'

உரைச்சிறப்புப்பாமிரச்செய்யுட்கள்.

வேண்பா.

- (க) பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டெக்கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு னைஞ்ஞான்குஞ் - சாரத்
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திரச்சி னுர்க்கினிய மே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

- (உ) பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
நூற்படு வான்பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
னாற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
ரு தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமீம் மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழக்கிறுல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுந் குறைவு மின்றி யென்றுந்
க0 கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன

- கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முரையிடை யிட்ட காண்டுகை யுரைத்து
கரு மானரோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சானரோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
முரையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்திரைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குந்
உ0 கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
உரு யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்

கூகஅ உரைச்சிறப்புப்பாயிரச்செய்யுட்கள்.

- துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
- ௩௦ பாற்பட னூலின் யாப்புற ஷுரைத்த
நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
- ௩௫ சிந்தா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
- ௪௦ வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
நல்லறி ஷுடைய தொல்பே ராசான்
கல்வியுந் காட்சியுந் காசினி யறியப்
பொருடெரி சூழந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
- ௪௫ விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப ஷுரைத்துந்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச
- ௫௦ னுன்மறை னுணிந்த நற்பொரு ளாகிய
நூய னூன நிறைந்த சிவச்சுடர்
தானே யாகிய தன்மை யான
னவின்ற வாய்மை நச்சினூர்க் கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியிலின்
- ௫௫ மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
ஆழி பூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

வி ரு த் த ம்.

- (௩) பச்சைமா லனைய மேகம் பெளவநீர் பருகிக் கான்ற
வெச்சினுற் றிசையு முண்ணு மமிழ்தென வெழுநா வெச்சின்
மெச்சினா னுனும் விண்ணோர் மிசைசுவர் வேத போத
1னச்சினூர்க் கினிய னுவி னல்லுரை கொள்வர் நல்லோர்.
மீ.)—1 'நச்சினூர்க்கினியனெச்சி னறுந்தமிழ் னுகர்வர்'

செய்யுள்காரதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.		அழகனோதுறக்க	765	அந்தோவிசையை	99
அஃதேயடிகளும்	549	அழகில்வைகலா	29	அந்நகர்க்கா	426
அகப்படுபொறி	669	அழகிற்கலம்	752		521
அகழ்கிடங்கந்து	425	அழகிரெழுறுத	727	அம்புகைவல்வில்	674
அகிலகொண்ட	244	அழகிழந்தருக	326	அம்புஞ்சிலையு	670
அகிலார்புகையலாற்	208	அழகினைபவள	256		580
அகிறருகொழும்	372	அழகினைகொண்	597	அப்பொற்கலத்து	758
அங்கதன் நன	359	அழகிலகமேத்தி	371	அப்பொற்கொம்ப	575
அங்கருங்காலி	712		770	அப்பொற்கொம்பி	115
அங்குநின்ற	353	அடைதுநாரிரை	131	அப்பொள்வள்ளத்	300
அங்குகசேப்ப	748	அண்ணல்குருகுலத்	549	அம்மலரடியுந்	705
அங்குகையோல்	57	அண்ணல்கூறுறு	235	அம்மலரனிச்சத்	185
	568		753		371
அங்கையந்தலத்தினு	535		554	அம்மெல்லனிச்சம்	706
அங்கையுமடியு	811	அண்ணலஞ்சிலை	482	அமரிகைக்கோசனை	106
அசம்புபொன்வரை	167	அண்ணலவவழி	388		87
அசைவிலாப்புரவி	65	யாழ்	224	அரக்கியல்செந்	59
அசைவுதீர்த்திரு	424	அண்ணறன்செலு	459	அரக்குண்டாமரை	405
அஞ்சனக்கோலிலை	552	அண்ணறனுரைப்ப	66	பஞ்சிக	458
அஞ்சனநிறீக்கி	647	அண்ணறேர்ப்பதவை	244	அரக்குநீர்ச்சிலிவிதி	768
அஞ்சனமெழுதின	645	அண்ணன்மே	360	ரதியப்	216
அஞ்சிலம்பொலியோ	39		584	அரக்கெறிக்குவளை	175
அஞ்சுடர்த்தாமரை	879		460	அரசர்தமுடி	663
அஞ்சுனாபொ	841	கக்கை	831	அரசனைக்கண்டு	160
அஞ்சொன்மடவா	809	அணித்தகுபவள	714	அரத்தகமருளச்	708
அட்டுநீரருவிக்	849		729	அரந்தினப்பிமந்த	442
அடங்கலர்க்கீர்த	824	அணிமுடியரசர்	672	அரவுகாள்நிட்ட	47
அடர்பொற்றபைம்	100		861	அரவுவெகுண்டன்	547
	431		488	அரிசுரங்கோழி	514
அடிக்கலமரந்தவ	593		10	அரிபொற்கிண	690
அடிக்கலமரந்தவே	175	அத்தமாமணி	640	அரிமாநோர்மெல்	93
அடிகள் கண்டாந்	746		284	அரியகொள்கை	420
அடிகளுக்கிட	886	அந்தணனுறு	382	அரியலாரந்த	372
அடிகளுக்கிதை	377	அந்தரத்தார்மய	75	அருகுமயிலகவ	738
அடிகளையிந்தி	510	அந்தரவகடு	369	யடக்	643

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அருங்கயம்விசம்	19		56	அன்மருடிய	688
அருங்கலக்கொடி	40	அலாந்தவந்தாம	70	அன்னக்களாகி	770
அருங்கலச்சேயி	36	அலைமணிக்கவரி	764	அன்னணின்றோழி	469
அருங்கலநிதைமந்த	86	அவ்வழியிரண்டு	51	அன்னதேயென்	474
அருடேர்வழிநின்	407		702		413
அருந்தவக்கிழமை	638	அவணத்தவர்	827	அன்னப்பெடை	720
அருந்தவக்கொடிக்	761	அவனுரைதெளிந்து	169	அன்னமுமகன்றி	372
அருந்தவஞ்செய்	386	அவாக்கிடந்தகன்ற	704		609
அருந்தவன்முந்து	122	அவிரிழைசுடர	733	அன்னமேதோகை	856
அருந்தவிசாகி	855		595		911
அருப்பினமுலை	545	அழல்செய்தடத்து	280	அனிச்சத்தம்	853
அரும்பனைத்தடக்	102	அழல்பொதி	36	ச்சப்பூங்	230
அரும்பெறம்	624		285	ஆ.	
அரும்பேர்வன	323	அழலார்சரை	861		506
அரும்பொம்பூணு	226	அழலுறுவெண்	128	ஆக்கையுள்ளுரை	402
அரும்பொழுகு	97	அழலேந்துவெங்	854		485
அரும்பொழுகு	36	அழிதலின்றியங்	798	ஆகமுமிடையு	144
	117	அழுதுதுண்ணிடை	390		358
	60		761		517
அருமணிவயிரம்	174	அள்ளம்சேற்று	283	ஆசாரநாணத்	838
அருமைமர்மணி	77	அள்ளம்சேற்று	518	ஆசிலடுபா	590
அருமையினெய்து	796	அள்ளிபைப்பல	613	ஆசைமாக்க	277
அருவகாநாகஞ்	249	அள்ளுடைக்குவனை	265	ஆசையார்வ	906
அருவிக்குன்றமு	520	அளகுசேவலொ	520	யம்	384
அருவிலையநன்	746	அளந்துதாங்கொண்	69	ஆடகக்கொழும்	404
அருள்வலி	349	அளப்பரியநான்	523	ஆடகச்செம்பொற்	160
அருளிலாரிவ	706	அளித்தினமந்தி	788	ஆடகச்செம்பொன்	496
	748	ரிந்ததீம்பழ	775	ஆடலின்சுவை	776
அருளுமேலர	79	அனைச்செறியிரும்	539	னரவ்வுமு	52
அரைசனத்ரு	184	ளவதுகாரம்	454	ஆடவாக்கூட	298
அல்லதுவுமெங்கை	547	அம்மவர்வருத்	849		581
சேரணன்	393	அம்முமன்று	581	ஆடவார்மனங்க	210
	834	முலீழ்தலைகள்	666	ஆடவாரண்மை	664
யரும்பதமு	752	அமரிழலாயுல	747	ஆடவாரியவேகி	596
அல்லியுப்பாவை	441	அமம்பெரியகூறிண்	832	ஆடண்மங்கை	693
அல்லியுப்புல்லு	422	அமலியமனத்த	834	ஆடியன்மாமயி	76
அலங்குலங்குழ	412	அமலுரைபின்னைக்	762	காடியுச்சி	158
	688	றிவினாம்பெரிய	119	ங்	58
அலங்குறத்தவிழ்ந்து	618	அறுகுவெண்	700	ஆடுபாம்பெனப்	304
அலங்குறத்தவிழ்வஞ்	606	அன்பினினவலி	410	ஆண்மரவாணிவத்	239
அலங்குறன்றோடு	391	அன்புநூலாக	468		193
அலங்குவெண்	518	அன்பொட்டியெ	594	வதம்	370

செய்யுள்கராதி.

கூடக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆம்பனாறுமரக்	484	இங்கிவர்களிவ்வா	15		670
ஆம்பொருள்களா	259	இங்ஙனமிரண்டு	401	இலங்கரிபாந்த	828
ஆய்களிற்றசனி	337		202	இலங்கலாழியினுள்	15
ஆய்ந்தகேள்வி	718	வட்கு	231	இலங்குக்கும்கும	794
ஆய்ந்தபானிற	698	இஞ்சிமாகநெஞ்	49	இலங்குகொம்பொர்	909
ஆய்ந்தபொன்	719	இட்டனூல்வழா	40	இலங்குசெம்பொ	814
ஆய்ந்தமோட்	692	வுத்தரியமி	255	இலங்குநீன்முடி	16
ஆய்பிழிவிருத்	23	இட்டவுத்தரியமெ	148	இலங்குபூண்	688
ஆய்பொற்புரி	679		34	இலங்குபொற்குவடு	822
ஆய்மணிப்பவ	338	இட்டிடையாரி	268	இலங்குபொன்னூ	784
ஆய்மதக்களிறு	63	இட்டிவேல்	341	இலங்குபொன்னி	430
ஆயிதழ்பொன்	183	இட்டிவேல்குந்	800	இலங்குபொன்னோ	598
ஆர்கெழுருதடு	253	இடத்தொடு	562	இலங்குவெள்ளருவி	606
ஆர்த்தகுணச்	902	இடம்படவகன்று	736	இலங்கெயிந்தேன	638
ஆர்ப்பெதிர்மாரி	246	இடிமறுஞ்சுண்	616	இலங்கொளிமா	369
	844	இடியுரிமெறி	437	இலம்பெரிதேன	869
	129	இடியுமின்னும்	347	இலம்பெரிதேன	548
	503		160	இலவம்பொதே	465
ஆர்த்தாயல்வா	193	இடைச்செறி	704	இலைப்பொலி	361
ஆரமருளான்	91	இவா	292	இலைப்பொருவெழுதி	187
இன்னவருங்	720	இதுபள்ளியிடம்	357	இலையாரொரிமணி	226
யம்	344		306	இலையம்பை	549
ஆரமுன்முளரி	761	இந்நகரப்புறங்காட்	737	இவ்வாறெங்கும்	781
	69		479	இவையின்னனவும்	59
ஆவதாகப்	345	இந்நால்வர்துணை	453	இவையின்னனவும்	284
ஆழ்கடல்வைய	741	இம்பரிலாநறும்	71	இழிந்தகிழ்நிலை	772
புமால்கட	690	இம்மலைக்கிரண்டு	353	இழுதன்னவெண்	455
ஆழியங்கழனி	234	இம்மியனதுன்பொ	156	இழுதார்சுடர்	446
ர்திப்	140	இமைத்ததுங்கண்	823	இழுதொன்றுவாட்	139
	143		466	இழைக்கண்வெம்	582
ஆளியமொய்ம்ப	163		457	இழைகளிரிளமுலை	64
பியாற்பாயப்	836	இரவிதோய்கொடி	143	இழைகொள்வெம்	44
பியமக்க	866	இரிந்ததேன்குவளை	20	இழைத்தபொன்	697
	241	இரிந்தனவிருவினை	873		787
	364	இருங்கடன்மணி	533	இழைப்பொரையாற்	562
ராங்	338	இருநிலமடந்தை	222	இழையொளிபர	618
	620	இரும்பறக்கழலி	215	இளமுலைப்பொருது	828
	743	இரும்பிடிதழீஇய	883	இளமுலைமணிக்	256
		இரும்பிடிநாறு	727	இளமையின்முப்	411
இகலிருண்முழு	901	இரும்பினீர்மை	289	இளவளமொகுபுல்லி	232
	334	இருமலர்க்குவளை	351	இளவெயின்	354
ம்	236	இருள்கெடவிகலி	96	இளந்தகாய்க்கமழ்	434

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இளிவாய்ப்பிர	778	இனிச்சிநிதெழு	592	உருவமென்று	465
இளைமையன்	750	இனிதினிக்னை	419	உருவளரகவை	916
இளையவண்மகிழ்	609	இளையகூறிமம்	218	உருவுஞ்சாயலு	54
இளையவற்கா	59	இளையல்வேண்டா	469	உருளிமாமதி	167
இம்மதனாற்பய	73	இளையையாய	123	உரைத்தவெண்	294
இம்மதென்னாவி	722	ஈ.		உரையகன்	164
இம்மவர்தேவ	821	ஈங்குனியென்னே	788	உரைவிளையாமை	125
இமங்கியமாதர்	600	ஈட்டஞ்சானீனி	314	உலகமூன்று	370
இறுதியில்லமீர்	389	ஈழல்சந்தன	699	உலகுணர்ந்தவ	739
இறுதுசுப்பினநல்லா	29	ஈடுசால்போர்பழித்	24	உலந்தநாளவர்	621
இறுமருங்குல்	497	ஈண்டழற்குட்டம்	324	உலமருநெஞ்சி	740
இறுவரையிவர்	535	ஈர்த்தண்கோதை	745	உவரிமாக்கட	700
இன்கனிகவறு	789	ஈரங்கொண்ட	699	உவாழுதலிரவ	278
இன்சுவையாமோ	176	ஈரலங்கலேந்து	178	உழந்தவருநோக்கி	183
இன்பக்காரணமா	277	ஈருட்டழிமூழி	808	உழந்தாலும்	758
இன்பமற்றென்	902	ஈரைஞ்ஞாற்றினை	518	உழவித்தியுறுதி	905
இன்புகையார்	462	ஈன்மதாய்தந்தை	329	உழந்துபயறுப்	716
இன்றுநீர்வினை	275	ஈன்மதாயானு	724	உழும்பகட்டெருது	804
இன்றையதன்று	170	ஈன்மயில்போ	848	உழையினமுச்சி	664
		ஈனாதவிளக்கமுகின்	56	உள்பொருளிது	825
இன்னகிழ்கொழு	60	உ.		உள்விரித்தினை	397
இன்னணமேத்தி	472	உகிர்வினைசெய்	732	உள்ளக்கொள்ள	271
இன்னணமொழுகு	257	உச்சிவரைவளர்	716	உள்ளமுடையான்	157
இன்னதருளென்	848	உடம்பிடுருயிரிற்	174	உள்ளிழுதுடைய	578
இன்னதன்மை	798	உடம்புமபிணி	758	உளைவனப்பிருந்த	635
இன்னதோர்காலத்	276	உடுப்பனதுகில்	254	உறக்கெனுமோடை	892
இன்னபொங்குனை	627	உடைதிரைமுத்	767	உறங்குமாயினு	79
இன்னமுதனைய	143	உண்டெனவுரை	96	உறுதிஞழந்தவ	113
இன்னரிச்சிலம்	576	உண்டேதனதியல்	419	உறுதிநயுணர்ந்து	368
இன்னவர்களில்	589	உண்ணுநீர்வே	467	உறுதிமுன்செய்த	287
இன்னவாறுறுதி	456	உப்பிலிப்புழுக்	865	உறுப்பெலா	897
இன்னனென்ன	213	உப்புடையமுந்நீ	88	உறுபடைமன்ன	250
இன்னாப்பிறவி	370	உய்யுமாமுரை	302	உறுவர்ப்பேண	815
இன்னியமுழங்கி	255	உரிமைதன்னொடும்	794	உறைகழித்திலங்கு	200
இன்னிழலிவரும்	291	உரிமைமுன்போக்கி	86	ஊ.	
ஈன	11	உரிமையுட்பட்	829	ஊட்டியன்ன	195
ஈரை	654	உருக்கமைந்தெரியு	188	ஊடியமடந்தை	633
ஈமா	323	உருகிவாடியென்	477	ஊதுவண்டாற்று	675
இனக்களியானே	741	உருமுக்கதிர்வேற்	257	ஊழ்வினைதுரப்ப	800
இனஞ்சோவாகி	194	உருவச்செங்கய	719	ஊழிவாய்த்தீ	562
இனத்திடையேறு	504	உருவமாமதிவான்	107	ஊழினிருண்ப	367
இனமாமென்று	70	உருவமார்த்தன	699	ஊற்றுநீர்க்குவ	352

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஊறுல்காள்சுகம்	381	எரிபொன்மேகலை	798	என் மவனுரைப்	138
ஊன்சுவைத்து	368	எரிபொன்னுலகி	406	என் மவனுரை...யிம	290
ஊன்சேருடம்	810	எரிமணிக்கலாபத்	598	என் மனதேனின	880
ஊன்பிறந்	328	எரிமணிக்குப்பை	663	என் மனன் புத்தி	534
ஊன்வினையாடும்	742	எரிமணிச்சுண்ண	191	என்றாங்கொள்	573
ஊன்மகர்த்தனைய	497	எரிமணிநெற்றி	189	என்றாணினைந்தாளி	570
ஊன்மலைப்பொடி	611	எரிமணிப்பளிக்கு	171	என்றுகூ.மலுமேழை	131
ஊன்மர்குமடு	659	எரிமணியடைப்	621	என்றுகூ.மவென்	178
ஊனியிரக்திர்	700	எரிமணியிமைத்	565	என்னநாளுமரத்	746
ஊனுடைக்	842	ரிமாலேவேனுதி	291	என்னலாற்பிறர்	82
ஊனுண்சிக்கக்	484	ரிமிடைந்தனைய	883	என்னுங்கட்குள்	678
ஊனொடுதேனுந்	368	எரிமுயங்கிலங்கு	121	என்னுறுநிலை	505
எ.		எரியொடுநிகர்க்கு	561	என்னேமற்றென்	548
என்கெனவிலங்கு	95	எரிவளைப்ப	807	என்னைக்கண்ட	510
எங்களுனைய	557	எல்லிருட்களவித்	556	என்னைக்கொன்றி	295
எங்கள்பெண்மை	236	எல்லேழுவைந்து	813	என்னைகேள்	467
எங்கள்வினையா	524	எல்லையிலற	826	என்னையுள்ளம்	488
எங்குலமடிகள்	541	எல்லையெய்திய	108	என்னோர்மருங்கி	617
எங்கோமற்றென்றி	548	எவ்வூரோட்பதிக்கு	452	எனக்குயிர்ச்சிறு	558
எஞ்சுற்றமென்	720	முதின்மலை	400	எனக்குயிரென்ன	67
என்கொண்ட	680	முத்தின்பாடலு	772	ஏ.	
என்முசுவளியு	160	முதருபருதிமாற்ப	66	ஏகவெண்குடை	744
எண்ணத்தி	461		46	ஏச்செயாச்சிலை	777
எண்ணமென்னி	682		233	ஏத்தரியபல்குண	898
எண்ணம்கரிய	781	எளளுநர்க்களசாய	259	ஏத்தருந்திருமணி	816
எண்ணையுநாளு	54	நிசுரும்பாற்று	884	ஏத்தருமல்லிகை	583
எத்துணைத்தவஞ்	740	நிசுமவினைய	426	ஏதிலனாயின	764
எதிர்தலப்பூங்	614	ன்பரிந்தெரிதலை	869	ஏதிலாரிடர்பன்	101
எம்மனைமாரினி	133	என்பினைநரம்பிற்	463	ஏந்தல்வேறிருத்த	90
எம்மைநீர்வெல்ல	234	என்புநெக்குருகி	86	ஏந்தலைத்தோழ	543
எம்வயின்வருக	786	என்பெழுந்துருகுபு	103	ஏந்தமன்கண்கள்	652
எய்த்துநீர்ச்சிலம்	715	என்பொடுநரம்	59	ஏந்திநாங்களு	715
எய்தவக்கணையு	480	என்மனநின்மன	537	ஏந்தியவேற்புத்	386
எயிற்றுப்படை	627	என்வரவிசைக்க	169	ஏந்துபூங்கோதை	579
எரிக்குழாஞ்சுடரும்	618	என்மலஞ்சுநற்	760	ஏந்துமலர்ச்சே	590
எரிகதிர்ப்பைம்	634	என்மலந்தன்	286	ஏந்தெழிலாகஞ்	632
எரிசுடர்ப்பருதி	238		368	ஏமநன்னெறி	421
எரித்திமல்வென்றி	541	என்மலந்தொழு	686	ஏமநீருலக	878
எரிதலைக்	450	என்மவளரசன்	210	ஏமமாகியதுப்	828
எரிதவழ்குந்	330	என்மவளுரைப்ப	326	ஏவாவிருந்த	881
எரிநீர்வேநரக	804	என்மவனிநுப்ப	463	ஏழாண்டின்மே	574
எரிதுதியுற்ற	449	என்மவனுரைத்தலு	579	ற்றகைத்தொடி	575

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஏற்றருமணிவரை	362			342 கடல்வினையமுத	247
	719			819 கடலம்பவளம்	281
ஏற்றுரிபோர்த்	624	ஒன்றயலுக்க	292	கடலாணமாகாது	805
ஏறக்கோண்முழங்	153	ம்பல	653		294
ஏறதும்பிருளை	452	ஒன்றுடைப்பதி	686	கட	1டனுங்
ஏறுவாரொலியேற்	263	ஒன்றுநீர்கவ	339	கடற்சுறவுயரி	352
ஏனைமன்னர்	54	ஒன்றேயுயிரை	279	கடற்படைமன்	749
ஐ.		ஒன்றேயெயிற்ற	486	கடற்படையனுங்	140
	241			கடனித்திலம்வைத்	444
	595			கடாந்திறத்திட்டு	247
ஐந்துமூன்மடுத்த	256	ஒங்குகொற்றவர்	690	கடிகமழ்க்குழலினுற்	435
ஐந்துறுதுறுதலை	142	ஒங்குமால்வரை	457	கடிகமழ்க்குஞ்சிகை	305
ஐயர்கூறலு	421	ஒசனைநறும்புகை	289	கடிகைவாளார	813
ஐயருதைபள்ளி	521	ஒடரியொழுதி	409	கடிநலக்கரும்பொடு	31
	601		32	கடிப்பிணைகாது	606
	204	ரைகளு	163	கடிப்புவாரங்குலி	820
ஐயனேயறியும்	270	ல்	184	கடிமலர்சிறைந்து	868
	127	ஒம்படைசாற்றற்	509	கடிமலர்ப்பிண்டி	793
ஐயனையாமல	517	ஒம்பிப்படைத்த	162	கடிமலர்மண்கை	695
ஐயாண்டெய்தி	783	ஒருயிரொழித்திர	760	கடிமாலைஞடி	462
ஐவகைப்பொறியும்	818	ஒலையுட்பொரு	623	கடியாங்கணந்து	205
ஐவாயரவின்	678	யையவட்கு	205	கடியவைமுன்பு	764
இனகல	498		453	கடியனகச்சி	435
ஐ.			402		326
	494				359
ஒத்தொளிபெருகி	878	கங்குற்பாற்புகு	577	டைக்	363
ஒப்பாடுருமகனே	452	கங்கைமாக்கடற்	667	ப்	534
ஒப்பிணைதனக்	495	கங்கையின்களிற்றி	190	டைக்	757
ஒருகையிருமருப்	298	கங்கையின்சு	330		389
ஒருங்கவன்பிற	241	கச்சுறியிரந்து	346	கடைதயிர்க்குர	786
ஒருபகலுஞ்சினே	793		585	கடைந்தபொற்செ	583
ஒருவர்தம்வலி	853	கச்சையும்விக்கி	536	கடைந்துபெய்மணி	256
ஒருவனேகளிறு	537	கட்டழற்கதிய	179	கடையிலாவறி	825
ஒருவனேசிலையு	248	கட்டியங்காரனம்	622	ஞ்சாகதிர்	746
மருஞ்சு	671	கட்டியங்காரனெ	671	கண்கள்கொண்	275
ஒழுக்கமேயன்றி	818	கட்டியங்காரனே	623	கண்குன்றிடுப்பட்டு	809
ஒழுக்கியலருந்தவ	103	கட்டியினரிசி	565	கண்டபினின்னை	512
ஒள்ளழல்வரை	638	கட்டிலேறிய	575	கண்டபேய்நகரி	355
ஒள்ளிலைச்சுல	728	கட்	330	கண்டவர்க்காரமு	184
ஒளிறுதேர்ஞான	891	கட	448	கண்டவன்கண்	461
ஒற்றித்தங்களை	560	டைக்	356	கண்டாணெழுது	313
ஒற்றருமுணர்ந்த	608	கடம்புகுடிய	299	கண்டாலினியன	164

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கண்டானொரு	830	கயல்பாய்ந்துகள	827	கரைபொருகட	239
கண்டார்குமம்	529	கயலாலிவையெ	446	கரையுடைத்து	711
	599	கயலினமுகளிப்	882	கல்சேர்ப்புண்டொள்	221
கண்ணகன் கடலங்	541	கயற்கணுனை	398	கல்லார்மணிப்பூண	636
கண்ணயற்களிப்ப	176	கரப்புநீர்க்கங்	408	கல்லார்மணிப்பூண்வ	7
கண்ணாடியன்ன	67	கரியவன் கன்னற்	122		284
	768	கரியவன்மிரு	361		860
யந்து	394	கரியவுள்வெறி	435	காடி	493
	38	கருங்கடல்வளந்தர	25	கலங்கழுமாவமுங்	254
கண்ணின்மார்	271	கருங்கடற்பிறப்பி	849	கலத்தற்காலங்கல்	301
கண்ணினாலின்று	708	கருங்கடற்போயிற்	163	கலந்ததுபெரும்	240
கண்ணினாற்குற்ற	788			கலந்தெழுதிரை	292
கண்ணினோடுபிற	193			கலம்புரியகலல்	60
	214	காடிப்புரு		கலவம	848
	301			கலவமாமயி	457
கண்ணுமிழ்தீயினற்	535				907
	28	கருந்தடங்கண்ணி		கலிவளர்களிமுனை	293
	432	கருநெறிபயின்ற	214	கலைக்கோட்ட	645
கண்ணெனக்குவளை	21	கரும்பணிவளவ	425		437
கண்ணெனும்வலை	219	கரும்பலாற்கா	842	கலைபுறஞ்சூழ்	599
கண்ணேகயலோ	858	கரும்பார்தோண்	74		668
கண்யலிளங்க	473	கரும்பின்மேற்றொ	564	கலையார்துகிலே	70
	30		24		355
கண்வாளாறுக்குங்	12	கரும்புந்தேனு	702		129
கண்வெறிபோகவங்	886	ரும்பெறிகழகை	894		211
கணமலையரசன்	768	ரும்பேதேனே	706		475
	397	ரும்பொனியல்	37		863
	503	கருமக்கடல்கடந்	794		422
	294	ருமணியழுத்திய	252	கவ்வையங்கருவி	51
கை.	566	ருமநீகவல	607	கவ்வையுங்கடுப்புன	18
	745	ருமுகிற்பொடித்	504		662
சர்முடிமன்னர்	188	ருவளிமுழக்குங்	663		
சர்	826		471	கழலவாய்க்கிட	543
	363	னன	458	கழலிற்செந்தா	482
கந்தார்களியா	528	மாமழை	797	கழலுநெஞ்சொடு	443
கந்துக்கடனென்	525		812	கழித்தகழிப்பி	861
கந்துகப்புடையி	316	ளங்	646		219
	608	வானங்	224		644
கந்துமாம	52	கட்டிய	910		241
கப்புரப்பசந்திரை	64	க்கவளந்	617	ந்தாமரை	860
கம்பார்களியாளை	321	வாசமுங்	45	யாரமார்	843
கம்மப்பல்கலங்	300	கரைகொன்றிற்கு	320	கழைபொதிர்ப்ப	804

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கள்வாய்ப்பெயப்	194	கா.		காய்சினவெகுளி	349
கள்வாய்விர்த்தகழு	153	காசறுதுறவின்	261	காய்த்தசெந்நெ	520
கள்ளத்தானம்	623	காசின்மாமணி	134	காய்தழல்கவரப்	499
கள்ளமுண்டெனிற்	516	காசுறூல்பரிந்து	785	காய்ந்தவவ்வளவி	820
கள்ளமுப்பினந்	592	காஞ்சனக்கமுரு	439	காய்ந்தெறிகடுங்	845
கள்ளலைத்திழித	104	காட்சிநன்னிலை	120	காய்மாண்டதெங்கி	15
கள்ளவானாமுன்	266	காட்டகத்தொரு	850	காய்வுறுவேட்கை	495
கள்ளவிழ்கமழ்	701	காடியாட்டித்	782	காயத்தின்குழம்பு	242
கள்ளந்தேனும்	703	காடியுண்டபூந்துகில்	28	காயமினெனக்	132
களிசெய்கோசி	490	காதணிந்ததோ	911	கார்கொள்ளுள்	771
	472	காதலங்கழிந்த	853	கார்தோன்மவே	563
	394	காதலஞ்சேற்று	866	கார்வளர்மின்னு	731
களித்தலைமயங்கி	160	காதலமல்லமே	837	கார்விரிமின்னனார்	138
களிமுகச்சுரும்பு	94	கா	74		
களிறுனைமைச்சர்	65	கா	764	ய	279
களிறுமாய்கதிர்	474	காதலார்க்கயிர்	647	காரின்முழங்கு	636
கற்சிறையழித்து	755		419	காலகம்புடைப்ப	135
கற்சுணஞ்செய்த	34	காதலார்க்கரிந்து	802	காலத்தீநகரை	342
கற்பகங்கலங்கி	123	காதலாருடலுள்	477	காலந்நவயிரமலை	245
கற்பாலுமிழ்ந்தமணி	5	காதலாற்காமபூமி	61	காலனைச்சுரு	343
கற்றவைம்பதந்	288	காதலான்காதல்	488	காலனெடுகுழந்த	628
கற்றூர்மற்றுங்	317	காதன்மாமன்	465	காலுந்நகரம்	593
கறந்தபாலினுட்	392	காதன்மிக்குழிக்	478	காலையொடுதாழ்	590
கறவைகான்	338	காதன்மைகண்ணு	435	காவலகுறிப்பன்	67
கறைபன்னீராண்	97	காதார்குழையு	679	காவலரகலமென்	847
கன்மழைப்பொற்	634	காதிக்கண்ணரிந்து	785	காவலன்மக்க	492
கன்றியவெகுளி	324	காதிப்போர்மன்னர்	895		73
கன்னிராகந்	224	காதிவேல்வல	77	ர்குல	521
கன்னிமாநகர்	274	காதிவேன்மன்னர்	75	காவியன்னகண்ணி	27
கன்னிமைகனிந்து	375	காதுசேர்ந்த	392	காவில்லாழ்ப்பவர்	271
கன்னியர்காக	386	காந்தளங்கடி	539	காவிற்கண்டத்தி	266
கன்னியர்குலத்தின்	151	காந்தியமணி	354	காவின்மேற்கடி	564
கன்னியராயிரர்	763	காம்புபொன்செய்த	175	காழகச்சேற்றுட்	452
கன்னியருந்தநோ	310	காமக்கடுநோய்	571	காழகமுட்ட	367
கன்னியைக்கடி	383	காமம்பைப்பயக்	798	காளமாகிருளை	648
கனிகொள்காமந்	443	காமமுடையார்	833		269
கனிகொள்வா	417	காமமேகன்றி	68	காளையாம்பருவ	557
	637	காமர்க்களிறும்பிடி	183	காற்படையுந்	639
	152	காமவல்லிகள்கலந்	907	கான்முகம்புதை	697
	885	காமனன்னதோர்	797	கானத்தினெகுளின்	459
	601	காமனெசெல்லினுந்	581	கானவிரியவில்	141
ககடவு	566	காய்களிறுமினிடை	875	கானிரைத்தன	871

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கி.		கூவரைப்பேண	506	குன்றெனத்திரண்	289
கிடங்குமும்பிற்	166	குருகுலஞ்சுவக	875	குன்றெனமருண்டு	843
கிணைநிலைப்	25	குருதிவாளொளி	666	குணிகொள்பாகவெ	217
கிலுத்தக்கூர்ப்பாகம்	481	குரோதனேமானன்	894	கூ.	
கிழவனாய்ப்பாடி	605	குலங்கெழுமகளிர்	642	கூட	555
கிளிச்சொலினினிய	841	குலத்தொடுமுடிந்த	149	கூட்டினுன்மணி	303
கிளிவளர்ப்பூமரு	25	குலநினையனம்பி	150	கூட்டுமமுறுக்கி	242
கிளைப்பிரிவருஞ்	831	குலிகச்செப்பன	195	கூடார் புலியு	673
கு.		குலிகமார்த்த	489	கூடியமும்மை	825
குங்குமக்குவட்டி	290	குலிகவஞ்சேற்று	854	கூடினார்கண்மலர்	26
குங்குமங்குயின்	599	குலைவாழைபழு	356	கூடிரவந்துலா	773
குங்குமஞ்சேர்	314	குலையேயந்த	394	கூட	863
குங்குமத்தோளி	65	குழலுநவியமு	132	கூந்தலேந்திய	694
குங்குமநறுநீர்	625	குழலெடுத்தியா	373	கூந்தலையொரு	769
குங்குமமுஞ்சந்தன	260	குழவிக்கோட்டினம்	55	கூருளிமுகம்பொ	644
குங்குமமெழுகி	39	குழவிப்பிடிஞ்சு	355	கூரெயிநனின்த	846
குஞ்சரங்குனிய	662	குழவியஞ்செல்வ	536	கூற்றம்மஞ்சுக்	114
குஞ்சரத்தலை	647	குழவியாய்ப்பிற	441	கூற்றம்வந்து	630
குஞ்சரமயாடியிர்	855	குழவிவெண்டுகட்ட	611	கூற்றமன்னகூர்	51
குஞ்சிமேலனிச்சம்	46	குழவிவெண்மதிக்	16		135
குட்ட	218		80	கூற்றுநாவலறு	820
குடம்புரைசெரு	610	குழன்மலிந்த	568	கூற்றுவன்கொடி	119
குடர்தொடர்	633	குழிமதுக்குவளை	565	கூற்றெனமுழங்கி	297
குடர்வாங்குஞறு	648	குழியப்பெரியகோ	780	கூற்றெனவேழம்	659
குடவரையனைய	506	குழைகொள்வா	467	கூறப்பட்டவக்	266
குடிபழியாமை	845	குழைமுகமிடவயி	774	கூன்களுங்குற	236
குடைகவித்தனை	429	குழையுடைமுகத்தி	250	கே.	
குடைநிழற்கொற்	542	குளநென்முன்றி	717		558
குடையுடைநிழ	640	குளித்தெழுவைவாழ	897	ல்	798
குடையுடைவேர்	239	குளிர்துன்னிய	408		602
குடையொடுகுடை	42	குளிர்மதிக்கொண்ட	711	கெலுழனேந்த	561
குண்டலங்குமரன்	296	குறங்கணிமயி	429	கே.	
குண்டலங்குலவி	822	குறிஞ்சிப்பூக்	460	கேட்டிதுமறக்க	148
குண்டலயிலங்க	635	குறிஞ்சியெல்லை	458	கேட்டபுலிறும்பினு	603
குண்டலமும்பொற்	877	குறுத்தாட்குயிற்	198	கேண்மின்கேண்	691
குண்டலமொரு	305	குறையணிகொண்	731	கேமமாபுரமெனு	426
குணில்பொரக்	643	குன்றமார்பரிந்து	90		905
குந்தமேயயில்வா	625	குன்றனுரைப்	423	கேழ்கிளரெரிகட்	664
குமரிமாநகர்	300		383	கை.	
குரல்குரலாகப்	223	குன்றுண்டோங்	347	நய்	126
குரவநீடிய	358				
குரவம்பாவைகொப்	777				

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
கைசெய்துகமழு	713	கொடையுளுமொரு	14	கோட்டிளந்தகர்	28
கைத்தலமந்தி	741	கொண்டபூணி	72	கோட்டிளந்திக்	127
கைந்நிறையெஃக	791	கொண்டவாளொடு	13	கோட்டுமீன்குழா	672
கைப்படையொன்	652	கொண்டான்பகழி	241	கோட்டிலிச்சுழல்	862
கைப்பழமிழந்த	789	கொண்டு கோதை	48	கோடாதசென்கோற்	6
கைப்பொடிசார்	792	கொண்டங்கல்	568	கோடிக்கோடுங்	674
கைப்பொருள்	468	கொண்டக்காம	822	கோடி நுண்டுவிட	404
கைபுனைசார்த்துந்	31	கொந்தழல்பிறப்ப	651	கோடுதையாக்	483
கைம்மலர்க்கார்	68	கொந்தழல்வேற்	440	கோடி	81
கைம்மலர்த்	362	கொம்பரின்குயில்	262		13
கைம்மாண்கடற்	526	கொம்பிடுதொ	591		332
கையகப்படுத்தலோ	297	கொம்மை...போதி	109	கோதைதாழ்குடை	733
கையடுகிலையினர்	360	கொம்மையார்த்தன	683	கோதைநீத்திலஞ்	53
கையவளைமை	586	கொம்மைவெம்முலை	490	கோதைப்பாரத்	719
கையார்வளைகள்	93	கொய்தகைப்பொதி	376	கோதைபுறந்தாழ்	225
கையாரிலங்கெஃக	526	கொய்யுளைப்புரவி	641	கோதைமங்கையர்	798
கையாற்பொதித்	455	கொல்சினயானை	866		165
கையிற்றொழுதார்	585	கொல்பு	865	கோதையுக்குழ	438
கையினுற்சொலக்	301	கொல்லையகடனை	366	கோதையுந்தா	615
கையுறையெழுதின	254	கொல்வதென்தி	804		855
கையொடுகண்டங்	380	கொல்வாருங்குட்	807	கோதையுந்தோடு	229
கைவரையன்றி	128		858	கோதையொடு	585
கைவளர்கரும்பு	375		529		361
கைவிசைமுறுக்கி	140	கொலைகொள்வே	404	கோதைவேனம்	530
கோ.		கொலைச்சிறையுய்	836	கோப்பெருந்தேவி	397
கொங்குவிம்முருளி	814	கொழித்திரை	735	கோமகளுருவமாய்	706
கொங்குவிம்முழ	774	கொழுநனைக்குறிப்	506	கோமகன்கோல	742
கொட்டமேகமழு	742	கொழுமடற்குமரி	786	கோமான்மகனே	528
கொட்டுப்பிடிபோ	810	கொழுமடற்பெ	728	கோமானடிசாரக்	882
கொட்டையம்பு	535	கொழுமெனின்ன	399	கொல்பொருகொடு	640
கொடிக்குழாங்குஞ்	885	கொழுவாய்விழுப்	680	கொலநெடுக்கண்	280
கொடிநெடுந்தே	491	கொற்றவன்குறிப்பு	324	கொலமணிவாய்க்	589
கொடிமுதிர்	367		754	கொலமுற்றிய	872
கொடியணியலங்	842		305	கொலிழுக்கும்ற	149
கொடியார்குளிர்	209		641	கொவம்மாவாகி	527
கொடியெழுந்த	695	கோ.		கொலிந்தனென்னு	708
கொடுஞ்சிலையார்	314	கோக்கணங்கொதி	266	கொழரைமணிம்மட	50
கொடுஞ்சிலையுழ	650	கோங்குழுத்துதிர்	650	கொள்வயிரநீர்	196
கொடுமரங்குழை	651	கோட்சுருவினத்	35	கொளியங்குழுவை	127
கொடுமரவெயின	134		610	கொற்றொடிப்புரி	536
கொடுவெஞ்சிலையை	485	கோட்டிளங்குறி	151	கொன்மமர்நிகள	83
கொடுவெஞ்சிலைவா	446	கோட்டிளங்குழவி	509	கொணுடையின	539

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சு.		சில்லரிச்சிலம்பி	143	சுரந்தாவாணஞ்	221
சங்குடைந்தனைய	170	சில்லரிச்சிலம்பு	412	சரிமுகவலம்புரி	104
சங்குவிம்முரித்தி	49	சிலம்பிரங்கிப்	107	சரும்பிபிரிமாலை	616
சட்டகம்பொன்	727	சிலம்பெனும்	401	சரும்புகுழ்குவனை	362
சண்பகந்தமநகந்	253	சிலம்பொடுமேகலை	306	சரும்புடையலங்க	126
சண்பகந்றுமலர்	424	சிலைகொணுணிற்	417	சரும்புநின்றறா	773
சண்பகமாலைவேய்	325	சிலைத்தொழிற்	201	சரும்பெழுந்திருந்து	202
சந்தமாலைத்தொகை	348	சிலையினுள்மாக்கள்	802	சந்த்றணிகொடுஞ்	240
சந்தனக்களியும்	503	யாடுசெல்வ	341	சந்த்றர்வல்விற்	318
சந்தனக்காவு	373	சிலையொடுதிரண்ட	508	சொடிக்க	898
சந்தனச்சேற்றி	438	ன்மாறு	293	சுறநிறக்கொடுங்க	216
சந்தனஞ்சொரி	666	சிறகராற்பார்ப்பு	559	சுணைகள்கண்னகளா	418
சந்திரகாந்தமென்	180	சிறுகண்யானை	553	யநீலமுஞ்	471
சலசலமுடம்மதஞ்	31	சிறுவன்வாய்	836	சூ.	
சா.		சிறுவென்சங்கு	629	சூடமிஞ்சுண்ண	726
சாணிரைநெடிய	709	சிறைப்புறங்	343	சூழுகழலினற்கு	290
சாதலும்பிறத்தறா	85	சிறைவனப்	35	சூரியந்தகாண்டலு	639
சாதிப்பைம்பொன்	115		101	சூழ்கதிர்மதியமன்	120
சாந்தகங்கிழிய	736		650	சூழ்கழன்மள்ளர்	341
சாந்தகநிறைந்த	293		512	சூழ்பொற்பாவை	906
சாந்தங்கிழியமுயல்	867	நாககட	146	சூ.	
சாந்திடைக்குளி	401	சுணைத்துணர்முழவ	253		859
சாந்தின்மேற்றொடு	532			செங்கட்குறுமரி	94
சாந்தினுன்மெழுதி	501	சேதநீர்தெளித்துச்	756	செங்கட்புன்மயிர்	135
சாந்துங்கோதை	470	தாரின்ற	318	செங்கண்மாமெழி	249
சாமெனிற்சாத	469	சேர்கொளச்செய்	387	செங்கதிர்ச்சிலம்பு	208
சாரணர்போய	840	சேர்தங்குசெம்பொற்	268	செங்கயலிரட்டை	716
சாரலந்திமிசுடை	554	சேரவச்சிலம்	278	செங்கயன்மழை	608
சாரிகைதிரியும்	656	சேவகன்றிருவின	888	செங்காற்குழவி	676
		சேற்றமிக்கமன்	88	செட்டி தன்பாலன்	523
பாரா	628	சேறடியகண்	587	செண்பகப்பூங்குன்	650
பெக்கநடப்பது	754	சு.		செத்தமரமொய்த்	588
		சுமெண்மிசை	720	செந்தாமரைக்குச்	914
செதரியொழுந்	811	சுண்ணந்தோற்	26	செந்தார்ப்பசு	312
செதைப்பருஞ்சேற்	187	சுண்ணநல்லன	269	செந்திக்கருந்துனை	92
செந்திப்பலென்சிறு	522	சுண்ணம்முடைந்து		செந்தீப்புக்கை	809
செந்தூர்ப்பொடி	33	சுண்ணமுஞ்சூட்டு	614	செந்நெருப்புணுஞ்	776
செந்தையிற்பருதி	353	சுண்ணமென்பதொ	26	செப்பியசேலமென்	824
செரந்தலைமணி	638	சுண்ணமேற்சொ	734	செம்புருகுவென்	37
செரையைந்தும்	379	சுந்தரத்துகள்	693	செம்புறக்கனி	265
சில்லம்போதின்மே	130	சுநந்தைதன்மகன்	726	செம்பொற்கடம்	487
சில்லரிக்கிண்கிணி	583	சுமைத்தயிர்	756	செம்பொற்கண்ணி	44

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
செம்பொற்புகதத்	543	சென்றுகாலம்	277	தடங்கனாள்பணி	220
செம்பொன்பின்னி	889	சென்னிமேன்	857	தடங்கொடாமரைத்	108
செம்பொன்மழை	38	சே.		தடம்பெருங்குவளை	648
செம்பொன்மாடம்	166	சேட்குலாஞ்சிலை	533	தடமுலைமுகங்கள்	784
செம்பொன்வரை	4	சேட்டிளஞ்செழு	365	தடித்திடைதிர	430
செம்பொனும்செறி	847	சேட்டிளம்ப	138	தண்கயக்குத்	369
செம்பொன்னீரமுடி	628	சேடார்செம்பொற்	876		198
செம்பொனோலை	332	சேதாநறுநெய்	150		711
செம்மலரடியுநோ	228	சேந்துநீண்ட	714	வலியாக	585
செம்மலைப்பயந்த	146	சேந்தொத்தலர்ந்த	6	தண்ணந்திம்புன	277
செய்கபொருள்	157	சேயிழைகணவ	427	தண்ணுமைமுழுவ	293
செய்தநீர்மையார்	908	சேலனையசில்லரிய	55	தண்ணுமைமுழுவம்	373
செய்தவப்பாவ	251	சேலுண்கண்ணியர்	689	தண்மலர்மாட்புற	74
செய்தவனேவினை	899	சேலைவென்றகண்	311	தண்க்கிறப்பறித்த	837
செய்தவிஞ்சையை	500	சேவலன்னர்	26	தணிக்குந்தாமரை	398
செய்தானிருவினை	418	சேறமைசெருவினுட்	19	லனுமுயர்	783
செய்பாவையன்	676	சேனடந்தாக்கு	845	ர்பவளத்	273
செய்யதாமரைப்	872	சோ		தந்தைகுணமாலை	915
செய்யதாமரைமேற்	194	சொரிபனிமுருக்	413	தந்தையொடுவீணை	258
செய்யவாய்	502	சொல்லருஞ்சூத்	22	தப்பில்வாய்மொழி	167
செய்வினையென்னு	915	யன்மை	291	தம்பியுந்தோழன்	203
செயிர்ந்தவள்சிவ	577	சொல்லியவென்	511	தம்பியைச்சிவக	243
செயிர்ப்பொடுசிவம்	475		234	தம்முடைப்பண்	238
செருக்கயனெடுங்	374	சொற்றிறற்கூழ்	364	தம்மைநிழனெக்கி	808
செருக்கிரிணந்தின்	854	சொன்மருந்து	310	தமிழ்தமிழ்சாய	589
செருகாடுசெரு	744	சொன்னநன்	483	ரா	401
செருநிலத்தவ	352	சோ		தாணிகாவலன்	530
செருவினைத்	602	சோர்புயன்	23	தருக்கொடுகுமரனா	657
செல்கதிமந்திரம்	363	சோருங்காரிகை	583	தருமணந்தருப்	709
செல்வக்கிண்கிணி	908	சோலைசூழ்வரை	264	தருமன்மண்ணளி	53
செல்வர்க்கிண்கிணம்	54		271	தவம்புரிந்தடக்கி	185
செல்வர்க்கேசிற	731	சோலைமீனரும்பி	822	தவனைக்கிண்கிணித்	78
	418		273	தவனைக்கிண்கிணித்	907
	345	சோலைவேய்மருள்	302	தழங்குரன்முரசிற்	119
	511	ஞா.		தழுமலர்த்தாம	868
செவ்வழியாழிநூ	414	ஞாயில்கூடிய	288	தழுமாவலிமைந்	408
செழும்பொன்வே	877	ஞாலம்விற்பன	519	தழுமுற்றம்வாராத்	544
செழுமலராலி	894	த.		தழையுங்கண்ணி	396
செறியச்சொன்ன	816	தகைமதியெழிலை.	148	தள்ளாதசம்மை	11
சென்றதுதடக்கை	656	தகைவாடிய	447	தனையவிழ்கோதை	198
சென்றதோசெல்	765	தக்கிடையிலாத்	880	தற்புறந்தந்துவை	665
சென்றார்வரைய	313	த	35	தறுகணுண்மைய	626

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தன்கழறொழாத	846	தானுழந்துற்ற	515	திருவடிதொழுது	557
தன்படையுடை	770	தானையுள்ளி	491	தீணகர்	44
தன்பான்மனையா	138	தி.		மன்னவ	698
தன்மதந்திவண்	668	திங்கண்மதிமுகத்த	196	திருவமாமணிக்	684
தன்முனைவி	312	திங்கண்முக்குடை	47	திருவமேகலை	166
தன்னமர்காதலா	62	திங்கண்மும்	915	திருவிலேசொரிந்து	207
தன்னுயிர்தான்	903	திங்கண்லஞ்சூழ்	588	திருவிழ்க்கமந்தா	320
தன்னெறிவளர	729	திங்கண்ணொன்பது	821	திருவிழ்க்கம்பக	436
ரயாக்கிய	78	திங்கண்ணகவை	891	திருவிழ்போற்குலா	811
ரான்	476		395	திருவிழ்முன்மாரி	601
ரப்பானா	403	திங்கள்சேர்முடி	325	திருவிழ்சாயலொ	282
தனக்கியானுயிரு	623	திங்கள்வாண்	498	திருவிழ்சாயமன்	517
தனியேதுயருழ	752	திங்களங்கதிர்	274	திருவினல்லவர்	692
தா.		திங்களங்குழவி	440	திருவினோடகன்	887
தாசியர்முலை	582	திங்களுகிறிற்சொலி	110	திரைகடருஞ்சங்கு	159
தாணெடுங்குவளை	811	திங்களும்மருவு	394	திரைபொருகனை	17
தாதணிகொழுநிழ	533	திங்களேத்தெளித்	351	திரையிடைக்	495
தாதைதானுரை	214	திங்களோடுடன்	666	திரைவளரிப்பி	765
தாதையாறுவப்ப	512	திண்டேரரசர்	11	திலகநீண்முடி	78
தாமச்செப்பினை	57	திண்ணிலைக்கதவ	84	திலகமுக்குடைச்	871
தாமணிநான்	713	தின்பொருளெய்	515		738
தாமமாற்பனுர்	721	திருக்கிளர்மன்ன	533		13
தாமமாலேவார்	592	திருக்குழன்மக	340	தின்பளிதமாலேத்	847
தாமரைச்செங்கட்	597	க்குறிப்பன்ன	540	சாரற்	439
தாமரைத்தடக்	505	மா	916		
தாமரைப்போதிற்	619	திருத்துயில்பெற்ற	441	ங்கரும்பனுக்	565
தாமரைமலர்தலை	473	திருந்தியகீழ்த்திசை	879	திங்கரும்பெருத்திற்	219
தாய்தன்கையின்	283	யநல்லரச்	852	திங்குயின்மணந்து	50
தாய்முலைதழுவிய	36	கோதை	312	மைத்	80
தாயிலாக்குழவி	463	சாமரை	263	தித்தும்முலேலான்	678
தாயுயர்மிக்கதந்தை	148	துதகரச்	110	திந்தொடைநரம்பி	223
தார்ப்பொலிதரு	81	திருந்துபொற்றேரு	294	ந்தொடைமகர	185
தாரணிபரவைமா	659	திருந்துமல்லிகை	443	ம்பயறிபன்	213
தாவிரூழ்வடர்	700	வற்சீவ	309	தீம்பால்கிளிமந்	864
தாழ்தருபைம்பொ	427	க்காம	726	ம்பால்சமந்து	782
தாழ்ந்துலவிமென்	858		230	தீம்பாலடிசிலமிர்	282
தாழிருந்தடக்கை	239	திருமகற்பெற்றென	105	தீம்பாலமிர்நூட்டி	314
தாழிவாய்மறைக்கு	863	திருமகனருளப்	687	தீம்பாற்கடலைத்	154
தாளுடைத்தடங்	441	திருமணிகுயின்	442	தீம்பாற்பெயிணிநுர்	281
தானகமாடமேறி	768	திருமல்கவந்த	573	தீம்பாலுரைபோற்	883
தானமர்காதலிதன்	72	திருமலர்க்கமலத்	202		656
தானுந்தன்னுனர்	113	திருமறுமார்பினை	739		371

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
	159	தாமமேகமழுந்	46	தேன்சொரிமுல்லை	152
	900	தாமலர்மாலை	768	தேன்மலிந்தகோ	332
புடைய	608	தாமான்மேகம்	707	தேன்முழங்குதார்	258
		தாய்த்திரண்	877	தேன்வாயுமிழ்ந்த	14
தகண்மனத்தின்றி	317	தூவியஞ்சிறை	109	தேன்மருமாரி	179
தஞ்சாமணிப்பூட்	12	தே.		தேன்மலைத்துவலை	48
தடிக்குரற்குரல	801	தென்டிரைந்த	868	தேனடைந்திரு	400
	63	தெண்ணீர்ப்பனி	572		100
ரகைம	281		208	தேனவாங்கமழ்	576
	905			தேனார்காமன்	707
தப்புமழ்தொண்டை	39	தெய்வமேகமழு	502	யர்	16
துளங்குபொற்கு	695	தெருள்கலான்படை	705	தேனிற்பாலென	516
துளங்குபொன்ளக	165	தெருளேன்செய்	795	தேனிறுலனகின்	773
துளங்குமாமணி	698	தெருளிற்பொருள்	833		376
துளங்குவெண்மதி	682	தெள்ளறல்யாறு	409	தேனுடைந்தொழு	211
துறக்கம்பிதுவே	544	தெளிகயம்மலர்	303	தேனுயர்மகரவீணை	203
துறந்தமன்னவர்	471	தெளித்தவின்முறு	565	தேனுலாமதுச்	40
துறந்தவின்நக்கை	766	தெளிவறுத்தெழு	892	தேனுலாமாலை	762
துறவின்பாற்படர்	767	தென்வரைப்பொதி	634		9
துறுமலர்ப்பிணை	63	தென்வரைப்பொதி	215	தேனெய்தோய்	795
துன்பமுற்றவர்க்	178	தென்றிசைமுனை	429	தேனெய்போன்றி	317
				தோ.	
துனிப்புறுகிளவி	308		167	தொடிக்கையாற்	819
துனிவாயினதன்	405		424	தொடிகடவழ்	525
தூ.		தங்காதமள்ளர்	9	தொழுத்தோண்	681
தூக்குயின்காளை	334	தங்கொள்பூந்	799	தொழுத்தோள்	595
தூங்கு	157	தசிகமுடியுந்	735	தொடுத்தாங்கவம்	670
தூங்குமிகிடர்	421	தேதாவெனவண்	321	தொண்டைவாயிவ	443
தூசுசூழ்ப்பாவை	39	தத்தாமஞ்செம்	209	தொத்தணிபிண்டி	72
	391	தம்பெய்கற்பக	675	தொத்துடைம்மலர்	775
தூசுலாம்பாவை	655	தேமலரங்கட்	616	தொல்லைநம்பி	85
தூசுலாய்க்கிடர்	172	தயந்தூதுண்	235	தொல்லைநால்வகை	682
தூம்புடைநெடுங்	75	தய்யிறையுருவ	870	தொழித்துவண்டி	577
தூம்புடையவென்	858	தர்த்தொகைத்	540	தொழுத்தநக்கை	551
தூமங்கம்பூர்	322	தரிவருந்தனர்	431	தொழுதிப்பன்மீன்	876
தூமங்கமழுந்	280	தேவதுந்துபி	684	தோ.	
தூமஞ்சால்கோ	867	தவர்பண்ணிய	393	தோக்கையந்துகிலி	714
தூமஞ்சூடிய	267	தேவரேதாமுமா	814	தோட்டுவண்டொலி	662
தூமத்தாற்கெழிஇ	233	தேவனேமகனல	537	தோடணிமகளிர்	261
தூமமார்த்தணங்கு	838	தேறினேன்றெய்வ	598	தோடலர்தெரியலா	179
தூமமார்த்தது	502	தேன்கறிகற்ற	436	தோடார்புனை	753
தூமமார்த்தன	694	தேன்சென்மநெறி	410	தோடேந்து	366

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தோய்தகைம	552	நல்லசண்ணமலை	270	நன்முழுகின்மக	73
தோய்த்தவிசம்	91	நல்லவனோக்க	204	நன் தப்பொருளோ	563
தோலாமலர்	717	நல்லவன்வனப்பு	632	நன்னகர்நோக்கினா	168
தோலாப்போர்	646	நல்லவைபுரியுமார்	250	நன்னிலத்திட்ட	818
தோழனுந்தேவி	346	நல்லவையுரியுமா	121	நன்னெறிதுனய	76
தோளாமணிகுவி	881	நல்லவையென	899	நனந்தலையுலகின்	116
தோளார்முத்து	329	நல்லயிரீங்கலு	105	நனைகலந்திழியும்	649
தோளாற்றழவி	323	நல்லொளிப்பவன	669	நனைவளர்கோதை	602
தோளினால்வலி	82	நல்லவந்தாமரை	433	நா.	
தோளினாலெஃக	649	நல்லினைக்குழவி	900	நாகத்தால்விழங்க	755
தோளினால்மிடை	232	நல்லினைசெய்திலா	101	நாகத்துப்பிடம்	228
தோம்பொலிமுழவு	207	நல்லினைபுடைய	668	நாகநெற்றி	674
தோற்றன்மடந்	216	நல்லினைபென்னு	790	நாகநாண்மலர்	262
தோன்றியபுண்	285	நல்லினைபென்னு	286	நாகம்மருப்பி	703
ந.			695	நாட்கடன்கழித்	566
நகைமாமணிமா	406	நலங்குவித்தனை	725	நாட்டியமணி	425
நகைவெண்டிங்	389	நலத்தகுநான	34	நாடகநயந்து	867
நங்கைக்கின்றிமத்	381	நலத்தகையவட்கு	153	நாடுமின்னினி	516
நங்கைதன்முகத்	377	நலத்திருமடமக	840	நாண்சுமக்கலாத	704
நங்கைதன்னலத்	178	நலத்தைமத்தாக	218	நாண்மெய்க்கொ	336
நங்கைநின்முக	774	நலவில்குன்றொடு	559	நானுள்ளிட்டு	780
நங்கைநீரடக்கல்	85	நளிசிலம்பதனினு	890	நானொழிமிடை	607
நச்சுநாகத்திரை	53	நற்செய்கை	287	நாப்புடைபெயர்த்	803
நச்செயிற்றாவி	718	நற்பொறியுயிற்றி	837	நாமகணலத்தை	117
நஞ்சுனனுரைப்ப	337	நற்றவஞ்செய்த	793	நாமகன்கோ	916
நஞ்சினையமுத	414	நற்றவஞ்செய்வார்	30	நாமவென்றி	130
நஞ்சுசுழத்தாலு	737	நற்றவம்பறவைஞா	865	நாயுடம்பிட்டி	286
நஞ்சுபதிகொண்ட	90	நற்றனஞ்சிலநென்	453	நாவாயிழந்து	162
நஞ்சுமேய்த்தினன்	689	நற்றொழிமகளி	584	நாவினோய்செய்	571
நட்டவந்தகுற்ற	340	நற்றோளவன்	322	நாவினகலமெழுதி	462
நட்டிடைக்குய்யம்	81	நறவாரந்த	71	நாவிற்றிருந்த	15
நட்புப்பகையுட்	182	நறவிரிசோலை	377	நாழியுளியுதுநா	152
ந	791	நறவிரியநாறு	587	நார்க்கன்குடிய	909
நளக்குப்	889	நறவென்கோதை	478	நாளும்புள்ளுநர்	519
நம்பன்சிறிதே	740	நறும்புகைநான	869	நாளுந்துறம்பிபிறர்	7
நம்பனித்தலைநாக	574	நறும்புகைநான	803	நாளைவருநைய	547
நம்பனைநகரி	129	நறும்புகைநான	896	நாளொடுநடப்பது	102
நம்பிநத்தட்டன்	205	நறும்புகைநான	45	நாற்கடற்பரப்பு	541
நரம்புயிற்றத்தல்	508	நன்மணிச்சிலம்பி	569	நாறியுஞ்சுவைத்	399
நரம்பெழுந்திரங்கி	749	நன்மணியிழந்த	331	நாறுசாந்தழித்து	721
நரம்பொலிவார்த	870	நன்மயிற்பொறி	761	நாறுமும்மதத்தி	232
	849	நன்மயிற்பொறி	245	நான்குநாறுயிற்	252

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நான்மருப்பின்மத	749			நூற்றுமூர்ப்பாகர்	622
நான்மறொன்மணி	701	நீட்டியசடைய	422	நூனெறிவகையி	118
	181	நீடகமிருந்த	88	நே.	
நானநீரிம்கலந்து	281	நீடுநீர்மணிநீரு	697		303
நானமண்ணிய	261	நீண்டதோனெழு	503		571
நானமுரைத்தாங்	588	"	188	யா	8
நி.		வகுத்து	48	நெஞ்சினேரிழை	907
நிணம்பிலிற்றும்த	805	மன்னபோ	84		113
நிணம்பிதங்ககல	643	யாலறுத்	560	நெட்டிடைநெறி	363
நித்திலக்குப்பை	655	நனதுநித்திலலூர்	263	நெடியவாட்கண்	484
நித்திலப்பந்துடன்	22	நீர்செய்காந்த	489		33
நித்திலமணிவண்	657	நீர்தங்குதிங்கண்	570	று	383
நித்திலமூலையினூர்	556	நீர்துளும்புவயிற்	772	நெடுமணியூபத்திப்	835
நித்தலவடமும்	718	நீர்நிறைகுளத்து	862	நெடுவரையருவி	786
நிரந்துகன்னலு	693	நீர்கின்றிளகிற்றி	221	நெய்க்கிழிவைக்கப்	251
நிரம்பாதநீர்யாற்றி	806	நீர்முழங்குநீல	865	நெய்க்கனிந்திருண்ட	415
நிரைகதிர்நித்திலங்	36	நீரகம்பொதிந்த	335	நெய்த்தலைக்கருங்	331
நிரைத்ததிலினை	470	நீரணிமாடவாலி	767	நெய்பருகிநீண்ட	210
நிரைவீழருவிந்	406	நீருடைக்குவளை	87	நெய்பெய்யநீளேரி	299
நிலஞ்செதினெடுக்கு	846	நீரேந்திரெய்	751	நெய்முகமணிந்து	89
நிலத்தலைத்திருவ	83	நீலத்துகிலிற்	283	நெய்வளங்கனிந்து	792
நிலத்தினிங்கிரிதி	561	நீலநன்குதெளித்து	273	நெய்விழைப்பசும்	152
நிலந்தினக்கிடந்த	432	நீனிமக்குழனேர்	402	நெருப்புவிர்க்காக்	903
நிலம்பொறுக்கலாத	127	நீனிமங்கொண்	853	நெருப்புற்றபோல	676
நிலமறிந்தணிக	206	நீனிமப்பெளவ	243	நெல்லுயிர்மாந்தர்	844
	913	நீனிமவண்ண	68	நெற்பொறிநிறை	710
ரோ	877	நு.		நெற்றிமேற்கோல்	649
	575	துக்களைவீனை	245		446
	340	துண்டுசில்வேத	422	நெறிமருப்பெருமை	19
	612	துண்டுசிலகலல்	200	நெறியிற்றளர்	356
நிலந்தவெண்குடை	667		605	நே.	
நிழன்மணிப்புரவி	642	துண்ணியவரிடையா	498		479
நிழனிமிர்நெடு	456	துண்மதிபோன்று	755	நோ.	
நிறத்தெறிந்து	300	து	82	நொச்சிமாமலர்	627
நிறைத்திங்கொளா	342	காண்டன	355	நொந்தெடுக்க	449
நிறையாது	570	துனசிமடிநோவ	445	நா.	
நிறையோதநீர்	724	து	315	நோக்கவேதளித்து	547
நின்மகளிவளை	172	தூல்புடைத்தாற்	144	நோக்கினுணிறை	384
நின்மவப்படை	661	தூல்பொரவரிப	847	நோக்கினுணை	374
நினைப்பருநீணி	433	தூற்கிடங்கொடு	173	நோக்கொழிந்தொ	686
		தூற்படுபுலவன்	173	நோய்முதிர்கூங்கு	422
				நோற்றிலர்மக	333

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ப.					
பக்கத்தார்	58	பண்ணமைதேரி	325	பலிகொண்டுபேரா	199
பகல்வரைப்பவளச்	885	பண்ணார்களிறே	515	பவ்வத்தங்கட்	489
பகைநரம்பிசை	620	பண்ணார்களிவிப்	809	பவ்வத்துப்பிறற்	508
பகைபுறங்கொடு	324		320	பவழங்கொள்	377
பகைவருள்ளமும்	531	பண்ணியல்யாளை	860	பவழவாய்ச்செறு	120
பச்சிரும்பெஃகிட்	665	பண்ணுரைமகளிர்	231	பவழவாய்ப்பாவை	62
பச்சிலைப்பட்டு	606	பண்ணுலாங்கிளவி	770	பழங்குழைந்தனை	354
பச்சைமரால	918	பண்ணுலாங்கிளவி	434	பழங்கொடெங்கிலை	18
பசுங்கதிர்க்கடவுள்	190	பண்ணென்றுபாட	227	பழியொடுமிடை	723
பசும்பொன்செய்	53	பணிசெய்யாத்	466	பழுத்ததீம்பலவின்	890
பசும்பொனினுலகிற்	896	பணித்தஞ்சோல	309	பள்ளிகொள்களிறு	276
பஞ்சிகொண்டெழு	855	பணிவரும்பைம்	223	பளிக்கதைப்பவழ	63
பஞ்சிசூழ்குந்	743	பத்தியிற்குயிற்	644		200
பஞ்சிமெல்லடி	670		434	பற்றாமன்னனகர்ப்	99
பஞ்சியடரணிச்சு	107	பதுமுகுமரான்	658	பற்றார்வஞ்செற்	881
பஞ்சியடிப்பவள	71	பதுமையைப்பாம்பு	236	பற்றியறருக்கி	641
பஞ்சியனையவேய்	111	பந்தட்டவிரவி	378	பறவைமாநாகம்	381
பஞ்சிதைகொண்ட	451		766	பறையுஞ்சங்கும்	519
பஞ்சுசூழ்ப்பாவை	256	பரத்தையர்த்தோ	569	பன்மணிக்கடகஞ்	381
பட்டதெனக்கை	275	பரத்தொளியுமிழு	788		908
பட்டபழிவெள்ளி	546	பரவைவெண்டிறை	192	பன்மலர்ப்படலைக்	386
பட்டவர்த்தப்பலிற்	36	பரட்டை	796	பன்மாண்குணங்கட்	4
பட்டவெல்லாம்	470	பரிந்தமாலை	387	பன்னலம்பஞ்சி	657
பட்டியன் தகண்டத்	197		398	ன்	455
பட்டிலாய்க்கிடந்	594	பரியகஞ்சிலம்பு	506	பனிமயிர்குளிர்	712
படநாகந்தோ	453		603		812
படம்புனைந்தெ	424	பரியாபிருணிற்	476		657
படம்விரிநாகஞ்	296	பருகினைற்கொளி	404		635
படுகண்முழவினி	630	பருகுவாரிற் புல்லி	774	பா.	
படுகண்முழவும்	831	பருந்துரிழ	418	பாகவரைவாங்கிப்	313
படுதிரைப்பவழவா	64	பருமணிப்படங்	225	பாங்கின்மாதவர்	420
படுபழிமைக்கலா	68	பருமித்தகனிற்	600	பாசவல்லிடிப்ப	27
படுமணிப்பைம்பொ	622	பருமித்தகனிற்	162	பாசிப்பாசத்த	483
படுமழைபருவம்	355	பருமித்தகனிற்	83	பாசிலைசுருட்டி	577
படைப்பருங்கற்பி	173	பருமுத்துறைமயம்	445	பாசிலைசுருட்டுபு	434
படைமலர்நெடுங்	304	பல்கதிர்மணியு	620	பாசிழைபாவை	180
பண்கனிந்தினி	412	பல்கதிராமமும்	614	பாட்டருக்கேவல	887
பண்கனியப்பருகி	74	பல்கிழியும்பயினும்	76	பாட்டினைக்கேட்	510
பண்கெழுமெல்லிர்	71	பல்லும்பொய்கைத்	115	பாடகஞ்சுமந்த	150
பண்டவழுவிரலிற்	76	ர்ந்த	137	பாடல்வண்டு	361
பண்டியாற்பண்	316	பலகைசெம்பொ	174	பாடலொடியைந்	373
			282	பாடலோசை	264

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
பாடன்மகளிரும்	615	பாறுடைப்பருதி	177	புடைத்தென்	285
பாடினருவிப்	614	பாறைபடுதயிர்	133	புடைதாழ்குழை	653
பாடினன்றேவ	596	பான்மிடையமிர்து	904	புடைநகர்த்தொழி	32
பாடுதும்பாவை	594	பாளுப்பிமைமரு	93	புடையிருகுழையுமி	126
	288			புண்டோய்த்தெடு	13
பாடுவண்டிருந்த	580	பானிறப்பனிவரை	177	புண்ணவாம்பு	448
பாண்குலாய்ப்	725	பானுரைய்யன	726	புண்ணிடக்கொ	89
பாத்தரும்பசும்	33	பானுரையினெய்	717		507
பாழ்	538	பி.		புண்மல்குமத்த	528
பாம்பெழப்பாம்பு	380	பிடிக்கைபோலுந்	111	புண்முழுதினை	493
பாய்ந்ததுகலின	242	பிடிக்கைவென்று	779	புணர்ந்தவர்பிரித	159
பார்க்கடல்பரு	890	பிடிமருண்டை	787	புணர்மருப்பியா	475
பார்க்கெழுமைப்பொ	251	பிடியொடுநின்ற	341		406
பார்மனைமத்த	642	பிண்டமுண்ணும்	538	புணரிபோற்சிறு	894
பார்மலிபரவைத்	542		874	புட்டபூந்	217
பார்மிசையுலக	251	லத்தக	351	புதுக்கலம்போலும்	612
பாரகங்கழுநர்	802	பிரிதலும்பினியு	906	புதையிருளிரியப	624
பாரஞரவம்பல்ல	626	பிரிந்தவற்கிரங்கி	410		607
பாரத்தொல்	917		634	புரிக்குழன்மடந்	777
பால்பரந்தன்ன	169		132		669
பாள்	844		691		610
பால்வெண்டிந்	692	பிளிறுவாண்முரசு	755		913
ங்க	92		450	புல்லாருயிர்செகுத்த	859
பா	315	ம்பூம்	99		864
	898	பிறந்தவக்குழவி	821	புல்லும்போழ்தி	402
பாலாராலிப்பை	330	பிறந்தவர்களை	758	புல்லும்	420
பாலினாச்சீமடி	761	பிறந்துநாம்பெற்ற	756	புலந்தவள்கொடி	308
பாலுடையமிர்தம்	112	பிறனலமாற்றக்கே	212	புலம்பொடுதேவி	122
பாவமிதுநோவ	586	பிறையதுவளரத்	81	புலவிபுண்மகளிர்	785
பாவனைமரீஇப்	910	பிறையார்திருதுத	226	புலாத்தலைத்தி	567
பாவைநீபுலவி	307	பிறையெயிற்றெறி	632	புலிப்பொறிப்போ	84
பாவையவளிருக்கு	183	பின்னிவிட்டபிடி	485	புலியாப்புறுத்தித்	636
பாவையன்னவர்	44	பி.			851
பாழிநம்படை	235	பீலிநன்மாமயிலும்	76	புள்ளிரைப்பன்ன	237
ன்	45	பீலிமாமயிலெரு	627	புள்ளின்வாயுரை	310
பானைவாய்க்குமு	358	பீழைசெய்துபெற்ற	178	புள்ளும்பாழுந்	747
பரந்தகடல்போல	917	பு.		புள்ளுவர்கையினு	850
பாற்கடற்பனி	795	புககான்சுதஞ்சண	881	புள்ளொன்றேசொ	141
பாற்கடன்முனை	696	புகழ்ந்துரைமகிழ்	764		382
பாற்கட்கு	818	புகழ்வரைச்செ	553	புறநகர்மண	474
பாற்சுவையறிந்த	20	புகையவாவிய	388		133
ரிபவள	851	புகையார்வண்ணப்	779	புது	198

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
புனமாமயிலே	445	பூவியல்கோயில்	493	பைத்தரவத்திரை	517
புனலெரிதவழர்	354	பூவினுட்டாழ்குழ	579	பைந்துகின்மகளிர்	531
புனைகதிர்த்திருமணி	102	பூவினுட்பிறந்த	100	பைந்தொழுககளிர்	728
புனைகதிர்ப்பொன்	661		907	பைந்நாகப்பள்ளி	10
புனைகதிர்மருப்புத்	658		530	பைம்பொற்புளகப்	248
புனைதார்பொர	407	பூவுண்டகண்ணை	571	பைம்பொனியிர்	197
புனைமருப்பமுந்த	842	பூவைகிளிதோகை	834	பைம்பொனீஞ்	267
புனைமலர்த்தாரி	439	பூவையுக்கிளியுத்	723	பையரவிழுகப்	451
		பூவையுக்கிளியுமன்	121		
பூக்கணீர்வினே	264	பே.		பொங்கல்வெம்முலை	812
பூங்கணவ்வயி	387	பெண்ணிடர்விடுப்ப	513	பொங்கியாயிரர்	166
பூங்கழலாணைப்	480	பெண்ணுயிரவல	296	பொங்குமணிமுடி	754
பூங்கழற்குருகிறந்த	97	பெண்ணெனப்	468	பொங்கைபோர்	667
பூஞ்சுதங்கைமா	591	பெண்பாலவர்கட்	570	பொங்கையுட்	414
பூண்குலாம்வன	645	பெண்பெற்றபொ	734	பொய்யொடுமிடை	853
பூனிமழலையவள்	305	பெண்மைநாண்வன	112	பொரியரைஞாழலு	162
பூனிநெருங்க	856	பெய்யார்முகிலிற்	677	பொருகயலுகளிப்	540
பூனெடேந்திய	303	பெயன்மழைப்	389	பொருக்களத்தா	644
பூத்திறவழும்	555	பெரியவாட்டடங்	817	பொருசாஞ்சலாகை	490
பூத்தகோங்குபோற்	132	பெரியவின்பத்	815	பொருதிதியருவி	295
பூத்தகோங்கும்	52	பெருத்தகைக்குருகி	171	பொருத்தலாற்பல்லி	552
பூத்ததைகொம்பு	812	பெரும்பெயர்ப்	67	பொருத்தியவுலகி	104
பூத்தலைவாரணப்	42	பெரும்பொருணீதி	730	பொருந்துபொற்	192
பூத்தின்றுபுகன்று	125	பெருமகற்காக்கம்	106	பொருமதயாணை	613
பூத்தொழியாப்	431	பெருமகன்காதற்	631	பொருநருக்குரை	562
பூந்துகின்புனைகல	869	பெருமனைகுறுக	180	பொருளுடைவாய்	107
பூந்துகின்பொருதி	438	பெருமுழங்கு	737	பொலிவுடைத்தாரு	843
பூந்துகிற்கொடுத்த	540	பெருவலியதனை	655	பொழிந்துகுகாதல்	439
பூந்துகின்மலை	553	பெருவெண்டி	487	பொழிந்துநஞ்சு	382
பூநிறைசெய்த	783	பெற்றகூழுண்டு	723	பொற்கச்சார்த்த	319
பூப்பிரிவார்பொன்	860	பெற்றவந்நிமித்	339	பொற்குடந்திரும	763
பூப்பெய்செம்பொ	111	பெறுமன்பினளென்	444	பொற்குன்றியினும்	311
பூம்பாவைவந்து	574	பே.		பொற்கிழைதேர்	33
பூமாலையுழற்	497	பேதைமையென்னு	409	பொற்பமைதாமக்	601
பூமியும்பொறை	301	பேரூரிமீம்பை	119	பொற்புடையபூமா	864
பூமியையாடற்	396	பேரிடர்தன்க	742	பொற்புடையமளி	500
பூமுற்றுந்தடங்க	823	பேரினும்பெண்டி	307	பொற்புண்சுமந்த	10
பூமென்சேக்கை	390	பே.		பொற்புண்சுமந்து	676
பூவணையமளி	309	பைங்கண்மணி	573	பொழிகுலாய்க்	499
பூவரம்பாயகோதை	334	பைங்கண்ணையெ	685	பொழிதவநெருங்க	531
பூவலர்த்தாரினுள்	332	பைங்கதிர்மதிய	379	பொழியிலிழியும்	556
பூவார்புனலாட்டி	321	பைங்கழன்மன்னர்	828	பொழியறுபாவை	105

செய்யுள்கரா

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பொறியின்மே	637	போதெனக்கிடந்த	375	மடமாமயிலே	447
பொறைவிலங்கு	564	போதொடுநான	464	மடலணிபெண்	596
பொன்செய்குடல்	182	போர்க்கோலநீக்கி	679	மடக்குழா	727
பொன்செய்வேய்	263	போர்த்தகல்	637	மடையவிழ்ந்த	92
பொன்சொரிகதவு	41	போர்த்தநெய்த்	660	மண்கணைமுழவம்	192
பொன்பணிப்புறம்	775	போர்ப்பண்ணமை	139	மண்கணிந்தபொன்	912
பொன்மகரம்வாய்	196	போர்ப்பறைமழுழ	234	மண்காவலைமகிழா	653
பொன்வரைநிலாக்	841	போர்மயிர்க்கேட	642	மண்	678
பொன்வரைபொரு	604	போழ்ந்துகதிர்நேமி	91	மந்த	189
பொன்னினைத்த	413	போழ்ந்திபோற்	806	மண்டலிமற்றிதென்	379
	397	பௌ.		மண்டித்தடுமா	916
பொன்றுஞ்சாகத்	394	பௌவநீர்ப்	266	மண்ணகங்காவலின்	64
பொன்றுஞ்சுமார்ப	9	ம.		மண்ணகங்காவன்	362
பொன்றுலாம்பொ	852	மகரவெல்கொழ	278	மண்ணகமடந்தை	185
பொன்னகாலீதி	859	மங்கலப்பெருங்	696	மண்ணாறுமஞ்சுரு	805
பொன்னகருள்வே	523	மங்கலமடிந்த	522	மண்ணிடமலிர	189
பொன்னங்காழிற்	712	மங்கலவணியினர்	185	மண்மிசைக்கிட	352
பொன்னங்குவட்டி	620	மங்கலவெள்ளை	433	மணமாலைமடந்தை	646
பொன்னணிசா	351	மங்குலாய்கிற்புகை	871	மணிக்கண்மா	726
பொன்னணிதிசு	360	மங்கைக்குரியான்	574	மணிக்கூடமழுத்தி	437
பொன்னணிமணி	344	மங்கைநல்லவர்	271		298
பொன்னரிமாலைதா	326	மங்கைமனுவனைய	805		714
பொன்னரிமாலைபூ	731	மங்கையர்தம்மொடு	829	மணித்துணரனைய	817
பொன்னறையு	591	மங்கையர்பண்	578	மணிநிறமாமை	487
பொன்னனாள்புண	243	மஞ்சிவர்மணிவரை	840	மணிபுனைசெம்பொற்	40
பொன்னாவழி	883	நெயர்மின்ன	664	மணிபொதிதுகிலிற்	510
பொன்னியல்குரு	308	மஞ்சுருழவதனை	95	மணிமகரம்வாய்	56
பொன்னியன்மணி	596	மஞ்சுருழவரை	405	மணிமதக்களிறு	316
பொன்னிசன்	597	மஞ்சுருழவியம்	534	மணியறைந்தன்ன	106
பொன்னிலத்தெ	428	மட்குடமல்லன	285	மணியியல்கிப்பிடச்	763
பொன்னிகோ	652	மட்டலர்வளமலர்ப்	882	மணியியல்வனசு	344
பொன்னினாகும்	560	மட்டலிழ்கோதை	597	மணியியல்வள்ளத்	604
பொன்னுகம்புர	147	மட்டலிழ்கோதைவா	114	மணியியற்பாலி	361
பொன்னுடைய	522	மட்டலிழ்ந்ததாரி	212	மணியிருதலையுரு	296
பொன்னிலிட்ட	218	மட்டார்மூம்பின்மு	454	மணியின்மேற்	501
பொனன்கொழி	61	மட்டுரைக்காடி	238	மணியினுக்கொளி	900
போ.		மட்டுவாயவிழ்ந்த	344	மணியும்முத்தும்	115
போகமகளிர்வலக்	630	மட்டுவினிகோதை	590	மணியுமிழ்திருக்	897
போகுமாமழை	693	மட்டொளித்துண்	730	மணியுயிர்ப்பொன்	903
போதவிழ்தெரிய	376	மடத்தகையநல்லார்	832	மணியுறைதகழிப்பது	878
போதுலாஞ்சிலை	388	மடந்தைதிருத்தினி	319	மணியெழுவனைய	464
போதுவாய்திறந்த	428	மடந்தைபெண்	617	மணியொலிவினை	511

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மணிவன் டும்மா	440	மல்குபூங்கற்பக	903	மனைவல்லாற்கு	204
மணிவன் டொன்	780	மல்லல்யானை	629	மன்பெரியமாமனடி	260
மணிவரையெறி	874	மல்லலங்குகை	604	மன்மதன்மணிக்	591
	132	ள	25	மன்மத்தென்னுந்	649
மத்திமதேசமா	474	மல்லலைத்தெழுந்து	85	மன்மற்கிடனாமணி	564
மத்திரிப்புடைய	233	மல்லற்றொல்வளத்	466	மன்மன்மாமயி	630
	396	மல்லன்மலையனை	808	மன்மனாழிவஞ்சி	27
மதியகடுகிஞ்சு	426	மல்லன்மாக்கட	872	மன்மனாமணி	815
	12	மல்லன்மாக்கடவி	177	மன்னர்களவெகுண்	246
மதியம்பொழி	901	மல்ல	298	மன்னர்கோயி	488
மதியறியாக்குண	899	மல்	331	மன்னர்தம்வெகு	336
மதியனுக்கிவந்த	297	ம்மலிந்த	429	மன்னவகெண்மதி	886
மதியஞ்சுடரும்	827	மல்லிகைமாலை	268	மன்னவவருளி	336
மதுக்களிறெடுந்	306	மல்லுநையலங்கன்	418	மன்னவன்சிறு	480
மதுக்குடம்விரி	581	மலங்குவித்தாவி	813	மன்னவன்பகை	77
மதுக்குலாமலங்கன்	532	மலரணிமணிக்	372	மன்னவன்முதவெ	875
மதுக்கைமாலை	501	மலரேந்துசேவடி	472	மன்னவன்னிரை	130
மதுமடைதிரு	338	மலிந்தன்மாலை	379	மன்னவன்னிரை	542
மதுமுகத்தலரந்த	499	மலைத்தொகை	348	மன்னன்செய்த	345
மந்தாரமாமலை	685	மலைபகவிழ்க்குஞ்	124	மன்னனாகோர்	631
மந்தாரமலை	569	மலையச்செஞ்சார்து	634	மன்னனாழி	348
மந்திரங்கேட்டு	244	மவ்வலங்	315	மன்னாகவினைப்புட	57
மந்திரசன்கா	255	மழகளிற்றெருத்	398	மன்னினைபெயர்	137
மந்திரத்தாசன்வல்	168	மழைக்குரலுரு	903	மன்னுநீர்மொக்கு	450
மந்திரமருந்திவை	852	மழைதவழ்சோலை	165	மனத்திடைச்செ	287
மந்திரமறந்து	376	மழைமொக்குளன்	320	மனைப்பெருந்	364
மந்திரமுன்னன்	170	மழையிடைக்குளி	395	மா.	
மந்திரமூன்றுந்	513	மழையொடுசூழ்ந்	492	மாக்கடற்பெருந்	645
மந்திரவிதியின்	710	மற்பகம்மலரந்த	699	மாக்கவின்வளர	856
மயக்கப்போர்	893	மற்றழகன்கண்ட	545	மாகரீர்விசம்பிடை	177
மயக்கையிம்மக்	411	மற்றவடந்தை	185	மாகம்முழக்கின்	675
மயிர்வாய்ச்சிறு	617	மற்றவன்சொலக்	516	மாசறுமணியு	603
மயிரொடிகத்தரி	56	மற்றவனுலோகபா	651	மாசித்திங்கன்	850
மயிலினமிரியவாக்	463	மற்றிம்மாநகர்	270	மாசிலாள்பித்த	427
மயிலினாடலுமந்தி	392	மற்றிமாதர்தன்	385	மாசொடுமிடைந்து	521
மரகதமணிப்பசம்	253	மறங்கொள்வெங்க	312	மாடமோங்கும்வள	97
மரவராகமணன்	559	மறப்படைபசித்	240	மாடியந்தானை	168
மராமரமேழுமெய்த	481	மறுமுயற்கிவரந்த	203	மாதர்தன்வன	721
மருங்குலுமொன்று	208	மறுவறமனைபின்	128	மாதர்வாழ்தவர	202
மருடகும்மலிகை	700	மறுவறவணர்ந்	739	மாதர்வாழ்வுமண்	178
மருப்பினுல்வேழம்	248	மறையார்வேள்வி	319	மாதரர்க்குத்பி	333
மருமகன்வலந்தது	61	யான்று	753	மாதவப்பெருமை	526

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மாதவன்சரிதமுந்	887	மானிடம்பழுத்தன	554	முட்டிவட்டனைய	856
மாதவனெனப்பெய	826	மானுமரனுமிரங்க	163	முடிக்கெழுமன்னன்	493
மாதியாழ்மழலை	390	மீ.		முடிச்சடைமுனிவ	660
மாதுகுமயிலினல்	145	மிக்கநாளினால்	130	முடித்தலைமுத்த	784
மாந்தருமாவுஞ்	734	மிக்கார்தங்கேட்டி	366	முடிமனரொழுதரு	643
மாநகர்சூடுத	345	மிகவாயதொர்	407	முடியணியமரரு	878
மாநீர்மணிமுகி	400	மிகுகொடாமுத்த	436	முத்தகநிறைமந்த	716
மாமணிமுகி	704	மிடைந்தமாமணி	288	முத்தணிந்தமுக்கு	793
மாமனுமருகனும்	19	மின் தவழ்மணிவகா	498	முத்தம்வாய்	51
மாய்தலும்பிமத்த	851	மின் தெளித்தெழுதி	117	முத்தமலைமுப்பு	49
மாரிமல்கிலளங்	743	மின்றோய்வகா	616	முத்தார்மருப்பினி	778
மாரியிற்றுகடுக்கணை	88	மின்னடுக்கையிரு	103	நத்திலங்காகம்	411
மால்வகாத்தொடுத்	141	மின்னணங்குறு	304	முத்துடைவெண்	32
மால்வரைவயிறு	181	மின்றூர்சிலம்பிற்	838	முத்துமிழ்திரை	709
மாலேறனையா	677	மின்னினாத்தபை	527	முத்துமிழுமுந்நீர்	432
மலைக்கணும்பல்	660	மின்னிலங்கெஃகி	337	முத்தலாய்நடந்	732
மலைக்கதிர்வேன்	472	மின்னிலங்கெயி	346	முத்தொளிர் தாம	873
மலைக்குடைமன்ன	810	மின்னினுன்மலையை	335	முதிர்வெயன்மூரி	170
மலைச்செற்றான்	673	மின்னினீள்கடம்	567	முதுமாப்பொந்து	251
மலைநுதிக்கொண்டு	89	மின்னுகுழையினர்	615	முந்துநூர்தடிந்த	735
மலைப்பந்தும்மலை	850	மின்னுங்கடற்றிரை	684	முந்துநாங்கூறிய	61
மலைபலதாழ்ந்து	586	மின்னுடைமணி	359	முந்நீர்ப்படுசுங்	8
மலைமகளிரணிந்த	780	மின்னும்பூணும்	502	முந்நீர்ப்பவளத்	321
மலைமாமதிவெண்	629	மின்னுமிழ்வை	697	முந்நீர்ப்பிறந்த	5
மலையுங்கண்ணி	641	மின்னுமிளிர்பூங்	159	முந்நீர்வலம்புரி	914
மலையுட்கார்த	568	மின்னுவாட்டட	265	முயங்கினுன் சொன்	448
மலையுட்பசும்பொ	33	மின்னுளேபிறந்த	415	முரசுமார்த்தபிஷ்	692
மலைவாழின	393	மின்னெனமிளிரும்	507	முரணவியவென்று	371
மலைவாண்முடி	691	மின்னேரிடையா	322	முரல்வாயசூத்	738
மலைவாய்நெடு	647	மின்னொப்புடைய	280	முருக்கிதழ்குலிக	428
மலைவெள்ளரு	367	மின்னொர்பூம்பொ	395	முருகுகொப்புளிக்	551
மாவடுமருட்டு	428	மின்னொழுதுசாய	156	முருகுடைந்தழ்ந்	912
மாழ்க்கிவெய்துயிர்த்	384	மீ.		முருகுலாமுல்லை	237
மாழ்குபுமயங்கி	526	மீண்டவரோகுதலும்	286	முருகுவார்குழலா	388
மாற்றமொன்று	274	மீன்கணிளளவும்	32	முருகுவின்னிலா	299
மாற்றவர்மலைப்	343	மீன்சேர்குழாமனை	194	முருகுவிம்பிய	391
மாற்றவர்மற்ப்படை	37	மீன்றயங்குதிங்கண்	901	முருகுவிம்முகோ	217
மாற்றவன்சேனை	655	மீனெறிதுண்டில்	245	முருந்தனையது	757
மாற்றவனொற்ற	621	மீனெறுயர்த்த	6	முல்லைசூழ்முல்லை	888
மான்வயிரூர்த்து	661	மு.		முல்லைப்பூம்பந்து	230
மானக்கவரிமணி	615	முகடுமணியழுத்தி	913	முல்லைமுகைசொரி	758
மானயானோக்கி	532	முகிற்றலைமதிய	184	யங்குமு	47

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
முலைத்தடஞ்சேதக	20	மூழிவாய்முல்லை	255	மொய்யமர்ஞாட்	817
முலைமுகஞ்சுமந்த	791	மே.		மொய்வார்முதுலார்	671
முலைமுத்துமந்த	736	மெய்ப்படுசாந்தம்	852	மோ.	
முலையின்மபெண்	679	மெய்ப்படுதாரை	770	மோட்டிளங்கு	494
முலைவட்டப்பூணு	633	மெய்ப்படுமுதுபுண்	836	மோட்டிமுதுநீர்	139
முலைவைத்ததடத்	444	மெய்ப்பெறுவெழுத்	59	மோட்டுமுதுநீர்ம.	522
முழங்கினவின்	696	மெய்யணிபசும்பொ	41	மோடுகொண்ணி	688
முழங்குகடனெற்றி	898	மெய்யுரைவிளங்கு	832	மோடுடைநகரி	95
முழங்குதிருமணி	897	மெய்வகைதேரி	423	மோதுபடுபண்ட	158
முழங்குதெண்டி	299	மெல்லென்சிலம்	228	யா.	
முழவங்கண்டுமி	262	மெல்விர்ன்மெலிய	112	யாண்டுநிறைந்தே	524
முழவணிமுதுநகர்	42	மெலியவர்பெற்ற	790	யாண்டையாயை	442
முழவின்னிசை	357	மெழுக்கிற்புனைந்த	409	யாப்புடையாழ்	584
முழவுஞ்சங்க	47	மெழுஞ்செய்ப்படம்	470	யாமகளீதுநீர்	318
முழவெனத்திரண்	116	மெள்ளவேபுருவந்	791	யாவராயினு	79
முழாத்திரண்மொ	874	மென்றினைப்பிறந்	50	யாவளையாயினு	306
முழுதாரயின்னு	912	மே.		யாவளையானுமாக	219
முழுதுமுந்திரிகை	888	மேகம்மீன்மயின்	114	யாழ்கொள்மகிளவி	606
முழுதுமெய்ந்நல	772	மேகமேமிடைந்து	165	யாழ்க்குழலும்	782
முழுதுகெடுகழிலே	766	மேகலைப்பரவை	658	யானலனெளவை	558
முழுநீர்வளைமேய்த	826	மேலிநம்பிக்கு	235	யானைகுங்கும	889
முழுப்பதகர்தாடு	806	மேட்டுகற்பகமாலை	880	யானையுளரசன்	702
முழைமுகத்திடி	87	மை.		யானைவெண்மருப்பி	359
முளரிமுகநாக	832	மைத்துனரீண்ட	675	யானைவெண்மருப்பு	458
	249	மைத்துனன்வன	316	வ.	
	905	மைத்திரண்டவார்	758	வசையமரிநை	340
முமதிய	307	மைதோய்வரை	619	வஞ்சமின்மனத்தி	178
முறிந்தகோல	681	மைந்தர்தம்வண்	862	வஞ்சுவாய்க்காமன்	449
முறுவன்முன்சிறிய	461	மைந்தரைப்பார்	554	வஞ்சிவாட்டிய	567
முன்னுபுகிழ்த்	763	மைந்தரோடு	43	வட்டச்சூருமயர்	193
முன்னொருகா	528	மைந்தாற்றணைய	702	வட்டம்மலர்த்தா	677
முனித்தலைக்கண்	732	மைபூத்தலர்ந்த	636	வட்டிகைப்பா	605
முனிமைமுகடாய	472	மைபொதிருவனை	884	வட்டிகைமணி	333
முனிவரும்போக	173	மையணிமதயா	701	வட்டுடைப்பொலி	146
முனிவருமுயன்று	369	மையல்யானையின்ப	683	வட்டுடைமருங்குல்	237
முனைத்திறத்து	217	மையல்யானையின்பு	17	வடகமுந்தகிலுந்	145
முனைவற்றொழுது	681	மையலங்களிற்	309	வடதிசைக்குளந்	229
மு.		மையன்மதயானை	181	வடதிசையெழுந்த	665
மூசுதேன்வாரியல்	495	மையார்டெடுங்கண்	228	வடமலைப்பொன்ன	830
மூசுதேனிறுலில்	41	மையில்வாணெடுங்	403	வடிக்கண்மகளிர்	283
மூரித்தேந்தாரி	69	மோ.		வடிகயிறுய்த்து	244
மூவாமுதலாவுலக	1	மொய்ப்படுசரந்	660	வடித்தபோத்தொடு	519

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வடிநிரநெடிய	766	வம்புகொண்டிரு	137	வள்ளிவாரிய	459
வடிமலர்க்காலி	411	வம்புடைமுலை	149	வள்ளுநிர்றுதியி	537
வடிமலர்நெடுங்	891	வம்புலீக்கிவரு	193	வள்ளுநிர்வரித்த	730
வடிவமிதுழப்ப	588	வயிரம்வேய்ந்த	346	வளமலரணியப்	210
வடுப்பிளவனைய	461	வயிரமணிக்கலன்	545	வளமுடிநடுபவர்	21
வண்கையாற்கலி	53	வயிரமுண்ணிரை	801	வளர்த்தகைத்	741
வண்சிலைகொண்	481	வயிரவரை	38	வளர்த்தசெம்மை	403
வண்சிலையைவனப்	55	வயிரவில்லுமிழும்	595	வளர்ப்பம்	357
வண்சிறைப்பவள	475	வரிக்கழற்குருசின்	604		21
வண்டலர்கோதை	708	வரியநாகமணி	890		335
வண்டலைமலை	659	வரிவனையரவ	43	ாரர்	252
வண்டளிர்ச்	365	வருக்கையின்கனி	555		534
வண்டலைந்த	735	வருக்கையின்பழ	694	ய	43
வண்டார்குவளை	107	வருந்தியின்றூண்	486	யவ	755
வண்டினமுகபடா	60	வருந்துநீர்மைய	358		536
வண்டுமொழுகுளித்	475	வருவார்நங்கேள்	509	வா.	
வண்டுமூழ்ப்புப்பலி	885	வரைநிரையரு	43	வாக்கணங்கார்	432
வண்டுமலர்ந்த	180	வரையகன்மார்	429	வாக்கினிற்செய்	718
வண்டுதுயில்கொ	520	வரையின்மங்கை	393	வாசநற்பொடியு	387
வண்டுதேன்சிலை	582	வரையுடுத்தபள்ளி	522	வாசநீலங்கழு	490
வண்டுபுதேற	182	வரையோடுமுரு	648	வாசநெய்வண்டு	190
வண்டுமேசுறு	131	வரைவிழித்தமை	215	வாசமிக்குடைய	451
வண்டுமேய்ந்து	744	வளர்	701		
வண்டுமொய்த்	86		589	வாட்கையம்	902
வண்டுமொழுகொ	425	வல்லவன்வழுத்த	906	வாட்டிற்றற்குருசி	558
வண்டுமொழியில்	477	வல்லான்புனைந்த	544	வாட்படையனுங்க	136
வண்டுதேவம்மரு	497	வலம்புரிபொறித்த	66	வாடாதமலை	740
வண்ணத்திங்	465		176	வாண்மதர்மழை	705
வண்ணத்துகி	758	வலியுடைக்கைக	23	வாண்மின்னுவண்	268
வண்ணப்பூமலை	552	வலைப்படுமானே	133	வாண்முகத்தலர்ந்த	147
வண்ணமாமலர்	794	வலைவார்முன்	744	வாணிகமொன்றுந்	237
வண்ணவாரசிலை	272	வழங்குதாரவன்	721	வாணுதற்பட்ட	374
வண்ணவொண்	294		264	வாமான்றின்	480
வணக்கருஞ்சிலை	531	வழிவரல்வருத்	481	வாய்ச்சிவாயுறுத்	818
வணக்கருந்தானை	187	வழிவளர்மயிலஞ்	602	வாய்த்தலம்மாதர்	593
வணங்குநோன்	389	சூலின்மார்த	694	வாய்ப்படுங்கேடு	844
வந்தவரவென்னை	587	வழைச்சுறுசாடி	473	வாயழலுயிர்க்கு	848
வந்தவனையாரு	546	வள்ளநீராமங்கை	262	வாயிற்றோணக்	872
வந்துதான்சுழிய	258	வள்ளலைவாச	433	வார்குழைவில்லிட	72
வந்துதேன்மயங்கி	884		17	வாரசிலைவழிப்	427
வம்பலர்கோதை	377	வள்ளுன்வல்ல	379	வாரசெலச்செல்ல	147
வம்பலிழ்கோ	339	வள்ள	420	வார்தருதடங்	96

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வார்தளிர்ந்ததை	400	வானவர்களிர்	785	ம	100
வார்த்திலங்கெ	430	வானவர்மலர்	874		399
வார்த்துதென்றுளி	533	வானூர்கமழ்	599		713
வார்பிணிமுரசு	685	வர்னிடையொரு	639	விரிந்துவான்மூத்	695
வார்பொன்முடி	544	வானின்வழங்கும்	417	விரிமாமணிமாலை	70
வார்மதுத்துளி	633	வானுதைவெள்ளி	125		682
வார்மீதாடி	681	வானோரேந்துமலர்	898	சய்த	507
வார்முயங்கு	550	வீ.		விருத்தாயினையெறி	654
	840	சயன்	492	விரும்புபொற்றட்டி	829
வாரம்பட்டி	270	விசம்பிவர்மேகம்	164		412
வாருடுத்தவெம்	572	விசையையென்று	530		696
வாருலாமுலை	494	விஞ்சைகள்வல்லே	164		600
வாலரக்கெறிந்த	203	விஞ்சையர்வீர	385	வில்லின்மாக்கொன்	797
வாலரிகழுவிய	254	விஞ்சையர்வெம்	639		29
வாவிப்புண்ணடை	514	விட்டழல்சிற்தி	662	வில்லக்கரம்பொருத்	703
வாழ்கநின்கழலடி	308	விடாக்களிவண்டு	279		212
வாழ்வதோருபா	348		216		350
வாழியிரிதைவ	336			பகர்தல்குல்	118
வாழைமல்கிய	691		645	விலைவரம்பதிதலில்	188
வாங்கடைந்	102	விடுபொறியர்	539	விழக்கலஞ்சொரிய	41
வாள்களாலே	680	விடைஞ்சேற்றின்	319	விழக்கொடுவெ	464
வாள்வாயுமின்றி	142	யுடை	539		712
வாளரந்துடைத்	144	டலவ	624		450
வாளாரம்பதிழு	573		479	விழாமணிமாசு	551
வாளியம்பன	476	யநர	796	விள்ளாவியனெடும்	550
வாளிரண்டுமொறு	580		567	விளக்கழலுறுத்த	174
வாளிழுக்குற்ற	326	த்துளர்	146	விளங்கினாலக	172
வாளினுனியிடை	496	விண்ணகம்பவணங்க	168	விளங்குபாற்கட	618
வாளும்பேலு	398	யப	225	வண்	690
வாளுழைபாய்	365	சல்	619		385
வாளுதைநெடுங்	110		896		711
வாளொடுவயவரீ	290	விண்ணிற்திங்கள்	275	விளங்கொளிவிசம்ப	873
	801	விண்ணின்மேன்	904	விளங்கொளிவிசம்ப	886
	23	விண்ணோடயிர்	78	விளைகபொலிக	83
வான்சுவையமிர்த	118	விண்ணுமண்ணு	347	விற்படைவிலக்குவ	177
வான்மலர்நுரை	701	விண்ணோர்மடமகள்	857	விற்பழுத்தமிழ்ந்த	136
வான்நருவளத்த	185	பாற்சடர்	751	விற்பொறிகள்	37
வானக்கின்று	543		30		635
வானத்தின்வழுக்கி	122	பன	392	ரன்	640
வானமீனினரும்பி	224	விண்விளக்குவபோ	692	விற்திறனம்பி	482
வானமுநீண்ட	158	விதையத்தார்	622		524
வானரமுகள்	350	விம்மகிழ்புகையின்	771	சய்	412

செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
வினைப்பெருந்	463	வெண்ணிறத்து	422	வேட்கைமை	790
வினையதுவினைவின்	161	வெண்ணிறமழை	191	வேட்கைபூர்தா	478
வினையதுவினைவு	333	வெண்ணெய்போ	150	வேட்டனபெறமை	810
வினையமாமலை	317	வெண்ணெயாயது	798	வேண்டியதெம்	500
வினையுதிர்ந்தவர்	873	வெண்மதிநெற்றி	576	வேண்டுவனம்பி	124
வீ.		வெண்மதியிழந்த	496	வேந்தனல்விடுக்	415
யன்பைங்	415		138	வேந்திரியக்களை	518
யன்றரை	769	ன்ற	801	வேந்துகாயினும்	390
	631	வெந்தனம்மனம்	331	மாறு	327
வீங்குபாற்கடலு	857	வெந்திறலானன்	231		487
வீங்கோதவண்	431	வெந்துருக்குற்ற	803	வேய்ந்தவெண்	829
வீட்டருஞ்சிறை	350	வெந்தெரிசெம்பொ	380	வேய்நிறக்கரும்	626
வீட்டிடந்தோ	613	வெம்மைகொண்ட	909	வேயேதிரண்மென்	199
வீட்டினதியற்கை	824	வெருகுவேட்பச்	483	வேரிநாமலங்கன்	733
வீழல்பட்டினம்	17	வெருவிமாநகர்	683	வேரியின்மெழுகு	45
வந்தரை	743	வெல்களிறற்ச்சு	514	வேலின்மன்னனை	80
	715	வெலற்கருங்குஞ்சா	18	வேலுடைத்தடக்	491
வெண்டி-	421	வெவ்வாயோரி	98	வேலைவாய்மணி	879
	440	வெவ்வினைசெய்யு	800	வேழமும்மதத்	177
	675	வகுண்	124	வேழவெண்கோ	246
வவள	195	வெள்ளணியணிந்த	188	வெழுவெண்டி	57
வெலுடம்	243	வெள்ளிப்போழ்	27	ண்டி	284
வீழ்ந்தபந்தின்மே	569	வெள்ளியானைமென்	50	பக்கண்	807
வீழ்ந்துமயில்	529	வ	229	வேற்றுவரில்லா	454
	458	வெள்ளிலோத்	776	வேற்றைவந்த	563
ரிபபாறை	555	வெள்ளிவெண்மலை	496	வேன்மிடைந்த	88
	225	வெள்ளிவேதண்ட	170	வேனில்வாய்க்	772
சய	835	வெள்ளுருவமலை	717	வேனில்வாய்ப்பட்டு	689
	653	வெள்ளெயிற்றாவு	841		778
வே.		வெள்ளைமைகல	728		538
ர்க்கட	471	வெளிற்றுடற்குரு	247	வேனெடுக்கண்	568
வ...தொ	525	வெற்றிவேள்மணி	176		
வெஞ்சிலை...வெ	212	வெறிமலைகள்	447	வை.	
வெஞ்சினங்குறை	125	வென்றவனகலம்	192	வைகுந்தெம்மனை	109
வெஞ்சினவெரு	177	வென்றிராங்கோடு	136	வைத்தபந்தெ	51
வெஞ்சினவேழ	309	வென்றியாக்கலு	560	வையகமுடைய	121
வெண்டுஞ்சுமலை	792	வே.		வையகமுன்றும்	276
வெண்ணரை	584	வேகயானையீளி	48	வையமுன்றுமுட	876

செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

எண் - பக்க எண்.

- அ, அசைச்சொல், 156, 163, 166
உலகறிபொருள்மேலது, சுட்டு
71, 72.
அஃகம் - முறைமை, 605.
அஃகிய மதுகை-குறைந்த வலி, 95.
அஃசே, 549.
அஃதோ, 677.
அஃறிணையால் விசேடிக்கப்பெற்ற
உயர்திணைச்சொல் அஃறிணை
வினைகொண்டுமுடிதல், 18.
அஃறிணையை உயர்திணையாற்கூறு
அக்காரடலை, 282. [தல், 271, 829.
அக்காரை - உக்காரையெனவழங்கும்
ஒருவகைச்சிறுமுண்டி, 282.
அக்கினிசித்தர், 284.
அகங்கை புறங்கை ஆனும்போலும்,
அகச்சுவை, 206. [99.
அகத்தியம், 1.
அகத்தியர், 206.
அகநிலைக்கொச்சம், 725.
அகப்பரிவாரமகளிர் (அகச்சுற்றம்)
ஐஞ்ஞாற்றுவர், 92.
அகப்பாட்டு, 26, 509.
அகப்பூ - இதயகமலம், 487.
அகப்பொருள், 329.
அகம் - அகநானூறு, 6, 835; ஆகம்,
736; மருதம், 473, 608.
அகமடைதிமந்த கடலபோல, 621.
அகமாரக்கம், 206.
அகாவீற்றுப்பலவறிசொல், 26.
அகல், 709.
அகல்வு - அகற்சி, 114. [667.
அகவிதழும் அல்லியும் வேறு வேறு,
அகழி, 36, 372, 425.
அகற்றுவான் - விரியச்செய்தற்கு,
அகில், 606, 634. [810.
அகில்கொண்ட கொள்ளிவட்டம்,
அகில்தவழும்பூவணை, 74, 485. [244.
- அகிலவயிறார்ந்தகோதை, 95.
அகிலார்துகில், 12.
அகிற்குடம், 691.
அகிற்கூட்டு, 167, 399.
அகிற்சேக்கை, 772.
அகிற்புகை, 110, 167, 209, 399.
அகிற்புகையமளி, 576.
அகிற்புகையாலி, 793.
அகிற்மேய்வை, 586.
அகை - கூறுபாடு, 779. [801.
அகையாது - தாழாமல், 406.
அகையேல்-வருந்தாதேகொள், 447.
அங்கநூல் - அங்காகமம், (ஜை) 764.
அங்கலுழ்மேனியாய், 577.
அங்காகமமுதலியமுன்று, (ஜை) 371.
அங்காமினி - ஆகாசகாமினியென்
னும் வித்தை, 501.
அங்குரார்ப்பணம் - தானியமுனைக
ளைப் பாலிகைகளில் இடுவதொரு
சடங்கு; (அங்குரம் - முனை; அர்ப்
பணம் - இடுதல்) 682.
அங்கைசேர் முன்கை, 397.
அங்கைபோல்வயிறு, 57.
அங்கையென்கண்களாக, 509.
அச்சணங்குவேலோய், 804.
அச்சணந்தி - சீவகனுடைய ஆசிரிய
அச்ச - வலி, 804. [ன், 129, 783.
அச்சதந்தெளித்தல் - அறகும் அரிசி
புமிடல், 696, 700, 718.
அச்சுறுகொழுந்தொடர் - யானைவே
கத்தை அடக்குவதொருகருவி,
536.
அச்சுறுத்த - அச்சமுறுத்த, (வி) 9.
அச்சுமாறோபணம் - விவாகச்சடங்கி
னுள் ஒன்று; மணப்பெண்ணின்
காலைக் கல்லில் ஏற்றுதல், (அச்
மா - கல்) 710.

கூச்சு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அசக்குதரிசனுவரணியம், (ஐ) 895.
 அசதியாடல்-பரிசாசம்செய்தல், 545, 577.
 அசலகீர்த்தி - கண்கமாயின் சகோதரன் ஒருவன், 492.
 அசலன் - சச்சந்தனுடையசேனாபதி; புத்திசேனன்பிதா; இப்பெயருள்ள வீரனொருவன் சாதம்பரியிற் புகழ்பட்டுள்ளான், 492, 523.
 அசனீவேகம் - கட்டியங்காரனுடைய பட்டத்துயானை, 295, 622, 668.
 அசாரவாசி - வாயில்காப்பவன்; இஃது அசாரவாசியெனவும்வழங்கும், அசி - அரிசி, (வி) 254. [134.
 அசிப்ப - சிரிப்பன, 202.
 அசுணமா - இசையறிவதொருவிலங்கு அசுப்பரிணம், (ஐ) 892-[கு, 413.
 அசுபம், (ஐ) 893.
 அசும்பிவர்சாரல், 164.
 அசும்பு-ஊற்று, நீர்ப்பொசிவு, 88, 152, 156, 164, 167.
 அசும்புசேர்களிறு, 896.
 அசும்புசோரமுகல் - மலம், 852.
 அசும்புதேனலங்கல் 190.
 அசும்புபொன்வரை, 167.
 அசும்பும், 888.
 அசும்புவிழ்தல், 366.
 அசுரத்தின்பாற்படுங்கைக்கிளை, 302.
 அசை, அசைச்சொல்: (அ, அம், இ, இன், உம், என்ப, ஐ, ஓரும், கள், குரைய, மற்றும், மா, வாழி முதலன.) 13, 18, 25, 32, 33, 54, 85, 89, 144, 160, 162, 166, 170, 184, 186, 193, 217, 243, 249, 258, 276, 279, 289, 317, 345, 352, 360, 376, 394, 395, 410, 424, 454, 458, 469, 502, 508, 510, 516, 518, 519, 525, 532, 537, 538, 542, 548, 557, 558, 647, 661, 665, 666, 668, 688, 690, 706, 758, 790, 803, 826, 842, 848, 857, 859, 875.
 அசைதல் - தங்கல், 781.

அசைந்த - இளைத்த, 213.
 அசைந்தசாயல், 361.
 அசைவிலாப்புரவி, 65.
 அசைவிற்கட்பாட்டுச்செய்தல், 215.
 அசைவு - வருத்தம், 355.
 அசைவென்னும்மெய்ப்பாடு, 805.
 அசோகமரம் மாலையால் அலங்கரிக்கப் படுதல், 419.
 அசோகினீழல், (ஐ) 121, 612.
 அசோதரன் - பவணமாதேவன்புத்திரன்; சீவகனாகவந்தவன் இவனே, 327, 828. [472.
 அஞ்சப்படுவான் - மதிக்கப்படுவான், அஞ்சல் - அஞ்சாதேகொள், 340.
 அஞ்சனக்கோலினாற்றாநாகம், 552.
 அஞ்சனத்தொடு மையணியின், 405.
 அஞ்சனம், 478, 681.
 அஞ்சனமணிந்தயானை, 702.
 அஞ்சனமாந்தி - சித்திரகூடமலையிலிருந்து பெருகுவதோராத், (ஐ) 357.
 அஞ்சனமெழுதப்பட்டயானை, 645.
 அஞ்சனவரை, 553.
 அஞ்சிலோதி, 46, 212, 743.
 அஞ்சுற்றுழிப்புலந்தாங்கு, 720.
 அட்டமங்கலம் - அஷ்டமங்கலம், 148, 192, 696, 700, 716.
 அட்டராக்கு-அட்டஅராக்கு, (வி) 146.
 அட்டுந்தார், 40.
 அட்டுந்தேன், 743.
 அட்டுந்தேனணிர்தமலை, 730.
 அட்டுந்தேனலங்கல், 276.
 அட்டுநீரருவிக்குன்றம், 849.
 அட்டும் - வடியும், 40, 810.
 அட்டொளியரத்தம், 36.
 அடகிடுமின் ஓட்டகத்தென்றயில்வாரிக்கண்டும், 758.
 அடகுரீஇ, 758. [824.
 அடங்கல் - பொறிகளைவாட்டாதார், அடர் - இதழ், தகடு, 59, 108.
 அடர்பொற்பைம்பூணாசு, 100.
 அடாக்களியவர் - ஒழுக்கக்கேடுபண்ணாதகளிப்பையுடையவர், 279.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூசள

அடிக்கடி ஆயிரம்பொன்சொரிதல்,
அடிக்கலமரந்த, 591, 593. [33.

அடிக்குழல் - அடிச்சேரி, 746.

அடிக்கெய்துகேன் : கு, உருபுமயக்
கம், 500.

அடிகட்கு அடிகளாள்இற்று, 831.

அடிகள், (பெண்) 523, 556, 557,
558, 559, 563, 756, 761, 765.

அடிகள் கண்டருளிச்செய்க, 545.

அடிகள் சொல்லுமின், 511.

அடிகள் வாழி: வாழி, அசை, 875.

அடிகள் வேண்டா, 638.

அடிகளுக்கு-உமக்கு, (பெண்) 522.

அடிகளுமுளரோ, (பெண்) 549.

அடிகளைச் செவ்வியறி, (பெண்) 556.

அடிகளையின்றி நீரேயுண்ணவும் வல்
லிரானீர், 510. [151, 547.

அடிச்சி-குந்தேவல்செய்பவள், 150,

அடிச்செருப்பாவதல்லால், 316.

அடிச்சேரி, 747.

அடிசில், 553.

அடிசில்கைதொட்டு, 531.

அடிசில்வைகல் - அடிசிற்சாலை, 29.

அடிசிலெந்த, 510.

அடிசிற்சாலை, 29.

ம் - உ

விடப்பட்ட இறையிலிநிலம், 743.

அடிசிந்தளி - மடைப்பள்ளி, 743.

அடித்தியார் - தலைவியார், 594.

அடி தைவர, 109.

அடிநிலம், 695.

அடிநிழந்தருக, 326.

அடிப்பட்டவழக்கு, 778.

அடிப்பட்டு, 7, 68.

அடிப்பணி-அடிமைப்பணி, (வி)172;

தாழ்ந்துஏவல்செய்தல், 316, 395.

அடிபிழைப்பதன்று, 171.

அடிமலர்த்தாமரை, 304.

அடிமனை - சுற்றுச்சுவர், 256.

அடிமுடி (பாதாதிசேகம்) அச்சுதம்

தெளித்து, 718.

அடிமுதலியவற்றில் அலத்தகம் எழு

அடியினை, 429. [தல், 705.

அடியீடேத்த-அடியிடுதலை(அடிவைத்
தலை)ப்புகழ, 684, 707.

அடியொட்டி - ஒருகருவி, 802.

அடிவீழ்ச்சி - வணக்கம், 545, 746.

அடுக்கியதிசைச்சொல்லாகிய விலாவ
னை, 527. [708, 814.

அடுக்கு, 52, 194, 527, 548, 691,

அடுகதிரயிலொளி, 645.

அடுத்ததுகாட்டும்பளிக்கு, 63. [685.

அடுத்திரண்டுபவளி அரசர்க்கு ஆகா,

அடுத்துவரலுவமை, 39, 305.

அடுநதவு, 358.

அடுநறு, 35.

அடை, 24, 27, 28, 39, 53, 55,

57, 75, 220, 254, 268, 403,

633, 720, 733, 746, 840.

அடைச்சி - செருகி, 412; சேர்த்து,

300; புதைத்து, 316.

அடைசின - சேர்த்த, 251.

821.

யது - அடைக்குந்தன்

மையது ; காலமயக்கம், 32, 621.

அடைந்துவந்தவர், 24.

அடைப்பை-வெற்றிலைப்பை, 387.

அடையாளப்பூ, 68.

[30.

அண்ணலங்கழற்கர்: அம், சாரியை,

அண்ணலங்குமரன்: அம், அசை,

665.

அண்ணலம்புள் - அரசு அன்னம், 552.

அண்ணலும்: உம், சிறப்பு, 78.

அண்ணமேர்ப்பறவையென்பார், 244.

அண்ணந்து, 758. [782.

அண்ணுவரிஞ்சி - உள்நாவைஉரிஞ்சி,

அண்பல்நீருமயிர்தம்-புளிக்கறி, 282.

அண்மைவிளி, 440.

அணங்கருஞ்சரம், 643.

அணங்கிற்கணங்கு, 54.

அணங்கு - தெய்வத்தன்மை, தெய்

வம், 53, 57, 111, 432, 704.

அணங்குகார், 389.

அணங்குறுண்டுகில் - இழைசெரியா

மல்வருந்துதற்குக்காரணமாகிய

றுண்ணிய ஆடை, 109.

கூசு அ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

அணல் - கழுத்து, 389, 678; கீழ் அணலூன்றி, 595. [வாய், 93.

அணன்மாநாகம், 93.

அணி, உவமவுருபு, 72, 392, 739.

அணிக்கந்தன்னவன், 398.

அணிகம் = அணி-ஆபரணம், ஊர்தி; (திரிபு) 814, 905.

அணிகலத்து ஆயுதம் ஒடுங்கும், 551.

அணிகலப்பேழை, 264.

அணிகளர்வலமருப்பு, 702. [133.

நிகேட்க -

ஈண்ணம் -

அணித்தகையுடம்பு, 351. [ணம், 42.

அணிநலவமிழ்தம், 577.

அணில், 112.

அணிந்காயிலவு, 497.

வட்டமதிமுகம், 55.

அத்தகவடைந்தான், 588.

அத்தம் - அத்தகிரி, (வி) 10, 355, 507, 588, 640.

அத்தம்பெருமான்: அ, உலகறிபொருண்மேலது, 71.

அத்தலை, 132, 200, 243, 775.

அத்தவாளம் - மேற்போர்வை, 145.

அத்திகாயம் ஐந்து, (ஐ) 815.

அத்தினபுரம், 157, 633.

அத்த - சிவப்பு, 539; துவர், 698.

அத்துறையார் - இடையர், 539.

அதகங்கண்டவிடம், (அகதம். வட)

அதட்டம்-கீழ்வாய்ப்பல், 382. [127.

அதனிற்காட்டில், 173.

அதிகரித்தல், 117.

அதிங்கத்தின்கவளம் -

ன் குளகு, 232.

செயங்கல் மூன்று - ஸஹஜாதசய

முதலியன, (ஐ) 815.

மிகப்பண்ணல், 232.

அதிர்வு, 221, 826.

அதிரரிக்கண்கணி, 614.

அதிலோபமாந்தர் புகழேபோல் தோ

ன்றமற்புகைகள் மறைந்தன, 864.

அதிவாசம் - ஒருசடங்கு, 682.

அதீதகதமானபரிஞானம், (ஐ) 895.

அதீதாவத்தை - அருகந்தாவத்தை

யென்றுவழங்கும், (ஐ) 454, 903.

அதுக்கல்-அடித்தல், 133, 235, 284,

அதம் - அதிவும், (வி) 159. [332.

அதோ, 774.

அதோர்தவறு, 907.

அந்தணச்சாதிப்பாம்பு, 382.

அந்தணர்களின் இறையிலிரிலம், 686.

அந்தணர்தொழில் திருப்பதியடைதல்,

அந்தணர்முதலிற்கூடல், 342. [126.

அந்தணவீரர், 203.

அந்தணன் - பிரமதேவன், 116.

அந்தப்புரம், 853.

அந்தப்போதிகை - யானையின் பின்

னங்காற்சங்கிலி, 534. [(ஐ) 375.

அந்தாருமான் - தேவரிலொருசாதி,

அந்தாத்திவார்த்த - பறந்தன், 532.

அந்தாத்து அறுவை வைப்பார், 380.

அந்தாவுசம்பு - விசும்பாகிய அந்தா

ம்; நலோகிய விசும்புமாம், 255.

அந்தாவோசை (இசைக்குற்றம்) 227.

அந்தி: 100. [522, 525.

அந்தில்: அசை, அந்நகரில், 503,

அந்தோ-இரக்கக்குறிப்பு, 313, 528.

அந்நலாய், 332.

அந்நுவயம், 273.

அந்நகமாதிலகன், 581. [213, 745.

அந்நகமாலை - ஒருநாடகப்பரத்தை,

463, 467. [(ஐ) 207.

அந்நகன் - அருபியாகியவரித்தன்,

அந்நகன் நாணப்பாடினன், 225.

அந்நதசதுட்டயம் - அந்நதஞானமுத

லியன, (ஐ) 825, 896, 899.

அந்நதசகம் - எண்ணுங்களுள்

ஒன்று, (ஐ) 86.

அந்நதானுபந்திமாயை, (ஐ) 892.

அந்நதானுபந்திமானம், (ஐ) 892.

அந்நதானுபந்திலோபம், (ஐ) 892.

அந்நகரணம் - ஒன்றைப்போலே

ஒலித்தல் செய்வது, 92.

அப்பணை - அம்புஅணை, 660, 721.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. சுசுக்

அப்பணியிலே கிடந்த

கழங்காயுவமை, 660. [893.

அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், (ஐ)

அப்புது அப்புது, ஆது ஆது, ஐ ஐ

என்னுமொலி: பாகர் யானையைத்

தம்வழிநடத்தக்கூறும் ஒலிக்குறிப்

அப்புநிழல், 664. [புக்கள், 535.

அபரகாத்திரம்-யானைக்கால்கள்;பின்

கால்முன்காலென்பாருளார், 247,

அபவேட்டிதம், (பா) 374. [624.

அபிடேகாங்கக்குடை, 684.

அபிமந்திரித்த -மந்திரங்களை உருவே

ற்றிப் பிரதிஷ்டைசெய்த, 696.

அபிமன்னுவின்போர், 91.

அம், அசை, 162, 164. [இடம், 614.

அம்பலம் - பலரும்கூத்துக்காணும்

அம்பழநீண்டவாட்கண், 339.

அம்பி - கப்பல், 178.

அம்பிபுறை, 599.

அம்பிபொய்யவர், 193. [674.

அம்பு-உலகம் (ஆகுபெயர்); வளையல்,

அம்பு பின்முன்னுவீழ்தல், 542.

அம்புபெய்துணியொத்தான், 660.

அம்புபோலேபோய், 579.

அம்புவீழ்ந்தென வாய்மொழி வீழ்ந்த

அம்புவீழ்மெல்லை, 469. [து, 840.

அம்பைத் தம் விசையால் ஸலக்குவன

குதிரைகள், 177, 216, 518,

626, 644.

அம்மலரணிச்சம், 185. [235.

அம்மனையோ - அம்மேயோ, 230,

அம்மா, ஐயோவென்னும் இரக்கக்

அம்மி, 710. [குறிப்பு, 759.

அம்மி மிதந்து சரையூழ்தல், 157.

அம்மென் அமளி, 387.

அம்மென்மலை, 300.

அம்மேயோ, 378.

அம்மை - அழகு, 683.

அமைதி, 909.

அமர்ந்து - பொருந்தி, 375.

அமர்மலைந்து - போரை ஏறிட்டுக்கொ

அமரபதி, 675, 693. [ண்டு, 239.

அமராவதி, 166.

அமராவதித்தெரு, 828.

அமரிகையாறு - ஏமாங்கதநாட்டிற்கு

யிலுள்ளநதி, (ஐ) 106.

அமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளி, 500.

அமளியஞ்சேக்கை, 565.

அமிர்தம் - இனிமை, 110; உணவு,

358, 507, 819; தேவாமிர்தம்,

மன்னாள், 85. [7, 85.

அமிர்தன்னசூயல், 7.

அமிர்து-அமிர்தம், 72; பஞ்சமஸ்கா

ரமந்திரம், (ஐ) 9; பொருள்கள்,

613.

அமிர்துயிர்க்கும் அகிழ்புகை, 778.

அமிர்துறழ்கீதம், 565.

அமிழ்துறழ்நாற்றம், 460.

அமுக்கி, 635.

அமுதம் - ஆகமம், (ஐ) 763;

இனிமை, 595; உணவு, 309.

அமுதுபுளித்தாங்கு, 585.

அமைக, 480.

அமைத்து - பொறுத்து, 823.

அமைதல் - தங்குதல், 297.

அமைதி - நிதையு, 30.

அமைந்த - இல்லாத, 39.

அமைந்தது - முடிந்தது, 397.

அமோகம் - இலக்குத்தப்பாமை,

மழுங்கலின்மை, 482.

அமோகமாவாசான் - துரோணசாரி

யன், 482.

அயனம் - அயனம், (பா) 261.

அயா - வருத்தம், 532.

அயா உயிர்த்த, 855.

அயா உயிர்த்தது, 184, 612.

அயிலாற்பொருதல், 626.

அயோத்தியரசன், 188.

அர - அரவு, (வி) 451.

அரக்காம்பல், 578.

அரக்கார்செம்பஞ்சியனை, 56.

அரக்கி - அமுக்கி, 732.

அரக்குன்னசெம்பஞ்சி, 57.

அரக்குன்னதாமரை, 405. [768.

அரக்குநீர் - இங்குலிகங்கரைத்தநீர்,

கூடு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அரக்குநீரெறியப்பட்ட அஞ்சனக்குன்
மம், 216. [கணயானை, 861.
அரக்குவட்டமுத்திவைத்தனையசெம்
அரக்கெறிசுவளைவாட்கண், 175.
அரங்கக்கூத்திகள், 457.
அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம், 614.
அரங்கி - தைத்து, 93.
அரங்கின் இலக்கணம், 206.
அரங்கு புல்லென்னப்போகி, 729.
அரசச்சாதிப்பாம்பு, 382.
அரசமுல்லை - அரசனுடைய இயல்
பின் மிகுதி, 171.
அரசர்க்குச் சிறந்த நான்கு, 130.
அரசர் காய்வனவற்றை உவமை கூறு
மிடத்துக்கூறார், 80.
அரசர் செங்கழுநீர்மலரைக் கையிற்
பிடித்திருத்தல்மரபு, 134.
அரசர் பண்டைக்காலத்தில் தமது
ஆணையாற்கொணர்ந்த மரங்கள்,
அரசவன்னம், 412. [500.
அரசவாழ்க்கை, 413.
அரசன் செங்களம்சிறந்தது, 88.
அரசன், தன்பெயரினாற் பறையறை
வித்தல், 94. [865.
அரசாட்சியிலும் தவமேசிறந்தது,
அரசுவா - இராசயானை, 645, 861.
அரசுவாவின் மதமன்னம், 183, 897.
அரட்டன் - குழம்பன், 364.
அரண்கடிந்த அம்பு, 342.
அரண்பாதம் - இனாலயமுள்ள ஒரு
மலை, (ஐ) 353, 369.
அரணம்வீசினார் - கவசத்தை அணிந்
தார், 239, 539.
அரத்தகம் - அலத்தகம், (திரிபு) 708.
அரத்தம்போலுந்துகில், 521.
அரர் தினப்பிறந்த பைம்பொன் - தேம
அரர் துடைத்த வேல், 144. [ல், 442.
அரம், 108.
அரம்பு - குழம்பு, 790.
அரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க,
அரவம் - ஒலி, 695, 728. [812.
அரவவெஞ்சிலை, 666. [539, 626.
அரவின்ரோற்றமேபோலுஞ்சிலை,

அரவுகான்றிட்ட மணி, 47. [483.
அரவு பைத்து ஆவித்தன்ன கார்தள்,
அரவுரித்ததோலையமேனி, 584.
அரவுவெருண்டன்ன, 547.
அரற்றி, 118. [96, 124.
அரற்று - யாதுசெய்வேனென்றல்,
அரா, விகாரம், 451.
அரி - அரிசி, (வி) 254; இரேகை, 55;
ஐம்மை, 45; பரல், 58, 143.
அரிகயிறு - பிடித்த கையை அரிபும்
கயிறு, 37.
அரிச்சந்தன் - கட்டியங்காரனுடைய
அரிசி, 43, 254. [அமைச்சன், 664.
அரிசிப்பண்ணடி, 252.
அரிசிப்புல் - மத்தங்காய்ப்புல், 19.
அரிஞ்சயன் - விசையின் பாட்டன்,
65, 417.
அரித்தசும்பொழுதுகுன்றம், 540.
அரித்தல் - களைதல், மேய்தல், 518.
அரிதாக - அரியராக, 310.
அரிதினின் ஏறி, 634.
அரிந்து - அற்று, 43.
அரிப்பறை, 604, 777. [ன், 699.
அரிபெய்கண்ணியர்க்கருங்கனையினு
அரிபொன் - ஐதாகியபொன், 690.
அரிமானேற்றை, 135.
அருகசுரணம் - அருகனைவணங்கல் ;
று, (ஐ) 4. [(ஐ) 454, 903.
அருகந்தாவத்தை - அதிதாவஸ்தை ;
அருகன் - இன்ன ; பூஜ்யன் ; இஃது
அடியார்க்குநல்லார்கருத்து, 4.
அருகன் முகத்திற்குச் சூரியன், 873.
அருகனது இறைமைச்சிறப்பு, 290.
அருகனருத்தல், 814.
அருங்கலக்கொடியன்னவன், 405.
அருங்கலப்பேழை, 174.
அருங்கலப்பொடி, 695.
அருங்கலவெறுக்கை, 168.
அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதா
அருச்சுனன், 143, 145. [ன், 849.
அருஞ்சுரத்தின்மரம், 4.
அருந்தி, 104.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூடுக

அருந்ததிக்கம்பினுள், 506.

அருந்ததிகாட்டல், 711.

அருந்ததியின் வாழ்நாள நவர்க்குத்
தோற்றது, 621.

அருந்ததியகற்றிய ஆசில்கற்பு, 104.

அருந்தவக்கிழமைபோல இரத வில்
அரத நான், 638.

அருந்தவக்கொடிக்குழாம் - ஆர்யாங்
களைகளின் கூட்டம், (ஐ) 761.

அருந்தவர், 552.

அருந்தித்தொழிலேபுரிந்தான், 545.

அருநகை, 633.

அருநவை, 335.

அரும்புமில்புமயக்கி ஆய்ந்த முல்லை
சூட்டி, 702. [கடு, 730.

அரும்பொருணிதிக்கோள அரசனிற்சுரு
அருவாய்ப்போதல் - உருவமின்றிப்
போதல், (ஐ) 877.

அருவி - ஒழுங்கு, நீரோட்டம், 92,
134, 226, 357, 418, 471, 489.

அருவி துகிற்கொடிபோல்வது, 16,
134.

அருவிநீர் மருப்பினினைறியக் களிது
வினாயாடல், 611.

அருவிமலர், 740.

அருவி முத்தாரம்போல்வது, 16.

அருவி முழவிற்றதும்பின, 16, 458,
630.

அருவி யானைமுகபடாத்திற்கு, 674.

அருவியின்வெரீ இயமஞ்ஞைஓடல்,
அருவியைவனம், 458. [540.

அருள்கள்பல, 833.

அருள்கோக்கு, 573.

அருளிச்செயல், 691.

அருளிற்று, 577.

அருளுக - திருவுளம்பற்று, 377.

அரை - அரைசு, (வி) 701. [696.

அரைத்தசாந்தணிந்தகோட்டவேழம்,

அரைத்தலத்தகம் - அரைத்த அலத்த
கம், (வி) 470.

அரைவினைகலைநல்லார், 701.

அல்லதிலம்: இல், ஏழுநுருபு, 477.

அல்லல்வெவ்வினை - பாவம், 12.

க்கிய, 177.

அல்லன நனைத்தல் செல்லார், 668.

அல்லாந்து - அலமந்து, 859, 860.

அல்லாப்ப - அலமருவன், 860.

அல்லாப்புற்று, 875.

அல்லி - அல்லிக்காயிலுள்ள அரிசி,
பூவின் உள்ளிதழ், 54, 112, 185,
420, 775.

அல்லிசேரணங்கு - திருமகள், 54.

அல்லித்தண்டினால், 834.

அல்லியரும்பதம் - அல்லியரிசியாலாகி
ய உணவு, 752.

அல்லியுட்பாவையன் னுள் - திருமகள்
போல்வான், 441.

பையுட்புல்லரிசியையுமுண்டு, 422.

அல்லீற்றுலியங்கோள், 104, 199,

அலகம்பு - இலையம்பு, 477. [607.

அலகு-இலைவடிவம், வீட்டினுறுப்பு,
182, 256.

அலகையில்லாக்குணக்கடலே (அரு
கனே), 370, 877.

அலகையுடையவேல், 640.

அலங்கல் - நெற்றிமாலை, 110.

அலங்கல் தாதவிழ்ந்து சோர, 618.

அலங்கல் தாதவிழ்ந்த, 179.

அலங்கந்நெண்ணீர் - துளங்குகிற
தெண்ணீர், 160.

அலங்கன்மாலை, 280, 532.

அலங்காரம் - ஒருதூல்; நாவிதர்க்கு
உரியது, 718. [தோழி, 702.

அலங்காரமாலை - இலக்கணையின்
அலத்தக்கொழுங்களி, 566.

அலத்தகமெழுதுமுறுப்புக்கள், 705.

அலபலசெய்துகொல்வான், 340.

அலர்கதிர் - எழுகின்ற ஞாயிறு, 372.

அலரிவாய் கமழக்கூறினாள், 474.

அலவன் - நண்டு, 163.

அலவனாடல்-நண்டுவினாயாடல், 282.

அலமஞ்சிறுசங்கு, 636.

அலைத்தர - அலைய, 216, 331, 332.

லாகம் - பார்க்கப்படாத இடம்,
895.

கருஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- அவ்வண்ணலும்: உம், சிறப்பு, 78.
அவ்வரிவையிற்காட்டில், 187.
அவ்வருகுபட்டு, 739.
அவ்வனையவிராழி - அழகிய வளைந்த
விரன்மோதிரம், 702.
அவ்வாய்வயிறுகால்வீங்கி, 781.
அவ்விருந்தாள் - அவ்விடத்திருந்தாள்,
313. [யாதகாமன், 320.
அவ்வேனிலான் - துதல்விழிக்கு அழி
அவ்வை - தாய், 315.
அவ்வையோவென்று - அம்மையோ
வென்று, 377. [வனுவான், 631.
அவட்குப் பாலான் - அவளுக்குக்கண
அவண்விளங்கப்படுக்கேன், 515.
அவணத்தவர் - அங்கேயுள்ளவர்கள்,
827. [வு, (ஐ) 288, 347.
அவதிஞானம் - முற்பிறப்பையறியுமி
அவதிஞானாவரணியம், (ஐ) 895.
அவதிதரிசனாவரணியம், (ஐ) 895.
அவந்திமன்னன், 188, 633.
அவரகாத்திரம் - யானையின்கால், 247,
அவரைக்காய், 458. [624.
அவலநீரழுந்தல், 330.
அவலம் - வருத்தம், 68, 85, 96,
124, 197.
அவலிங்கின்த, 464, 607.
அவலிடிப்பவர், 27.
அவலித்து - வருத்தி, 86, 162, 277.
அவலியா, 100. [755.
அவாயாங்கு - அவாவியதுபோல்,
அவாவெனுமுடைகடல், 278.
அவி - ஹவீஸ், 470.
அவிநயம், 206.
அவிழ்ந்தமார்பு - அவிழ்த்தற்குக்கா
ரணமான மார்பு, 178.
அவைப்பரிசாரம் - சபையைவணங்
கல்; விநயப்பரிசாரமென்றும்,
ஸபாஸ்தவமென்றும் கூறுவர் வட
நூலார், 198, 199.
அவையடக்கம், 5.
அவையம், 736.
அழல் - விடம், 53, 119, 230, 231,
384, 678, 861.
அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்த அலங்
கன்மலை - பொன்னரிமலை, 280.
அழல் புற்கானத்தை மேய்தல், 658.
அழலம்பு, 649, 663, 667.
அழலம்பூநறு - தீம்பூவாலாக்கின
நறு, 285.
அழலம்பெய்த கண்ணுதல், 649.
அழலரவு, 119.
அழலாற்றுவ - வெம்மையைத்தணிப்
பன, 44, 167.
அழலுறுவெண்ணெய், 128.
அழலைந்திடைமருவி, 420.
அழற்குட்டம் - தீத்திரன், 324.
அழற்பருதிமேற்பருதிநிற்தல், 638.
அழன்மிதித்தன்னவருஞ்சரம், 611.
அழன்று - நெஞ்சமுன்று, 87.
அழனாகம் - நஞ்சையுடையபாம்பு,
அழனுதிவாள், 672. [858.
அழிஞ்சிற்பூ, 483. [வி. 259.
அழிந்தோர்நிறுத்தல் - மெலிந்தோ
ரைப்பழையநிலையிலேநிறுத்துதல்,
அழிமதக்களிறு, 565. [816.
அழிமதம், 41.
அழியும்புனல் - பெருகும்நீர், 357.
அழியும் மது, 743.
அழிவு - வருத்தம், 149.
அழுஞ்சுரன்மயங்கி, 761.
அழுகை, 93, 722.
அழுகையென்னுமெய்ப்பாடு, 374.
அழுங்கல் - அழிதல், 77; வருந்துதல்,
409.
அழுத்தியகண் - அழுத்தினம்போலங்
கண், 102. [109.
அழுதிட்டவே : ஏ, தேற்றேகாரம்,
அழுதிட்டாளநெய்யும் பாலுமாகவே,
694.
அழுவபோன்றுமுத்தமுக்க, 772.
அழுவம் - பரப்பு, 160, 670.
அழுவமாரி - பெருமழை, 246. [447.
அழேல் - அழுவதுசெய்யாதேகொள்,
அழேற்க - அழாதேகொள், 334, 382.
அழைஇ - அழைத்து, 198.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கருநா

அள் - செறிவு, 188, 357.
அள்ளற்சேறு, 283. [வித்தார், 791.
அள்ளிக்கொண்டுண்ணக்காமம் கனி

அள்ளிலைப்பூணிஞள், 379. [613.
அள்ளிலையணிந்தவைவேல், 188.
அள்ளிலைவேல், 397.

அள்ளு கயம், 265.
அள்ளுற அளிந்தகாமம் - துகருந்தன்
மையுறும்படி பழுத்த காமம், 409.
அளக்குவம் - அறியக்கடவேம், 421.
அளகம் - ஐம்பாலிலொன்று, 702.
அளகு - காட்டுக்கோழி, கூகைப்பெ
டை, 520.

அளந்தனபோகமெல்லாம், 69.
அளந்தனவாழ்நாளும், 69.
அளமரலிலாத இன்பக்கடல், 257.

அளமரு - அலமரு, 21.
அளவழிச்சந்தம் - தனித்தனியே 4 -
எழுத்துச்சிறுமையும் 26 - எழுத்
துப்பெருமையும்பெற்று எழுத்
தளவு ஒத்தனவாய்க் குருவும் இல
குவும் ஒவ்வாத அடிகளால்வருஞ்
செய்யுள், 2.

அளவழித்தாண்டகம் - 26 எழு
த்து முதலாக எழுத்தளவொத்துக்
குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாத அடி
களால்வரும் செய்யுள், 2.

வியற்சந்தம் - நான்கு எழுத்துச்
சிறுமையும் 26 - எழுத்துப்பெரு
மையும்பெற்று எழுத்தளவு ம்
குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால்
வருஞ்செய்யுள், 2.

அளவியற்றாண்டகம் - 27 எழுத்து
முதலாக எழுத்தளவொத்துக் குரு
வும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால்
வருஞ்செய்யுள், 2. [து, 475.

அளித்தது - வருத்தத்தைக் கெடுத்த
அளித்தயில்கின்ற வேந்தன், 63.

அளிது - அளிக்கத்தக்கது, 588, 827.
அளிந்த பழம், 775.

அளிய, 551, 708, 805.
அளியதாம், 855.

அளியமோஒபரியமேகாண்: ஓ, இ
கழ்ச்சி, 119.

அளியர் - அளிக்கத்தக்கார், 146.
அளியீர் - அளிக்கத்தக்கீர், 230.

அளைச்செறியிரும்புலி, 539. [319.
அற்கச்செய்த - அடையச்செய்த,
அற்பழல் (அன்பு அழல்), 322, 476,
499.

அற்பாகாரிகள் - பத்மினிமங்கையர்,
அற்புத்தனை, 837. [591.

அற்புத்தியழுவளநிற்ப, 499.
அற்ற - மாண்ட, 669. [மாலை, 73.

அற்றதொர்கோதை - தங்கியதொரு
அற்றம் - இடைவிடல், 176; குற்றம்,
143; பொய், 516.

அற்றமிலமிந்து, 385. [ன்று, 581.
அற்றும் அன்று - அத்தன்மையதும்
அற - இறுக, 635.

அறச்சாலை, 98. [ஞன், 602.
அறத்தொடுகின்றான் - உண்மைகூறி

அறத்தலை நீங்கக்காக்கும் அரசன் யா
னாக, (வஞ்சினம்) 600.

அறப்புறம் - தருமத்தின்பொருட்டு
விடப்பட்டுள்ள இறையிலிசில்,
அறம் இருவகை, 796. [29.

அறம் கரிது செய்து என்பது அறி
அறமே களைகண், 737. [யார், 758.
அறப்பட்டகொம்பு, 19.

அறல்படப்பிடித்து, 55.
அறல், 888. [472.

யண்ணல் - அருகன், (ஐ)
யமனத்தர் - அறத்தையுடைய
மனத்தார், 834. [338.

யான் - அறத்தையுடையவன்,
அறவு - அறுதல், 71.

அறவுரையருவி, 826.
அறனளித்துரைத்தல், (மெய்) 301.

அறுதகற்பு - அருட்கற்பு, 736.
அறுவி - அடித்து, 216.

அறிமோ - அறி; மோ, அசை, 276.
அறியப்படாயாதி - அறியப்படுவாயா
க, 370.

அறியாயென தாற்றலை, 639.

சூடுச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அறிபுநராவீபோமூமநக்கன், 461.
 அறிவர் சிறப்பு, 453, 792, 816.
 அறிவல், மறுத்தம்பொருட்டாய இ
 தை பயந்தது, 474.
 இவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானர், 13.
 இவன் அடி - சமவசரணம்; ஜி
 லயம், (ஐ) 13.
 அறிவனல்லதக் கார்சரணுவார், 478.
 அறிவில்லாருடைய சொற்பொருள் வி
 ரும்பப்படா, 864.
 அறிவுடையார், பிறர் தீங்குசெய்யி
 னும் நன்மைசெய்யினும் ஒப்ப
 எண்ணுவர், 668.
 அறிவென்னுமைச்சன், 75.
 அறுகம்புல்லால் தோய்த்து நெய்யை
 அணிதல், 152, 697, 701.
 அறுகு, 717.
 அறுகுவெண்மலரளாயவாசநீர், 700.
 அறுசுவை, 63.
 அறுசுவைநால்வகையமுதம், 564.
 அறுத்தல் - சோணித்தல், 823.
 அறுதல் - தக்கல், 73.
 அறுதியிட்ட நாள்கள் ஏழு, 726.
 அறுதியிட்டு, 182.
 அறுநிலத்தமிர்தம், 63.
 அறுபகல் கழிந்த, 203, 559.
 அறுபத்துநாலுகலைகள், 204.
 அறை, 632.
 அறைகென - அறைக என, (வி) 184.
 அறைத்தொழிலார் - சீழறுக்குந் தொ
 ழிலையுடையார், 343.
 அறைபோகமைச்சர், 343.
 அறைபோய்நெஞ்சு - ஓட்டைபோ
 னமனம், 196.
 அறைமினமென: அம், அசை, 185.
 அறைய்வோ, 746.
 அறையோ-வஞ்சினக்கூறவோ, 724.
 அறைவாசல், 712.
 அறைவாய்க்கடல், 571.
 அன்பரிந்து - அன்பற்று, 869.
 அன்பிற்றலைப்பிரிந்தசொல், 85.
 அன்பிற்றலைப்பிரியாதசொல், 85.

அன்பினின் அவலித்து, 410.
 அன்பெறுதுவந்த அகரவீற்றுப் பலவ
 றிசொல், 79.
 அன்பெனப்படும் எரி, 476.
 அன்பெனும் அயில்கொள்வான், 631.
 அன்றி - அன்றாக, 136.
 அன்னக்கண்படும், 473.
 அன்னங்கள், தாமரையில் அல்லியை
 அன்னத்தாவி, 706. [யுண்ணல், 770.
 அன்னதானம், 43. [770.
 அன்னப்பறவை, 62, 307, 473, 610,
 அன்னப்பறவைபோலாராய்தல், 125.
 அன்னப்பார்ப்பு, 9, 829.
 அன்னப்பார்ப்பைப்பிரித்த தீ வினை,
 அன்னப்புள், 44. [65.
 அன்னம் உறக்கும்வரை, 472.
 அன்னமும் மயிலும் வளர்க்கப்படு
 தல், 728. [தோழி, 488.
 அனக்கவிலாசினி - கனகமாலையின்
 அனந்தர்-உணர்ச்சி, 330; மயக்கம்,
 372, 577, 604.
 அனன்று - அழன்று, 512.
 அனிச்சப்பூ, 108, 186, 706, 853.
 அனிச்சப்பூக்கோதை, 230.
 அனிச்சமலரும்பொதையாகு, 781.
 அனிச்சமலரையும் அன்னத்தாவியை
 யும் மிதித்தற்குப்பொறுத பாதம்,
 அனிச்சமலை, 74, 771. [706.
 அனுசுருதி, 201.
 அனுலிக்குந்துறைகள், 260.
 அனுலோமர், 41.
 அனைப்பதவமிர்தம், 287.
 அனையதனையதாயினார், 218.
 அனையதே - அப்படியே, 317.
 அனையதொப்ப, 149, 205.
 ஆ, இரக்கக்குறிப்பு, 313, 527.
 ஆக்க - ஆக்குக, (வி) 510.
 ஆக்கச்சொல்வருவித்தல், 19.
 ஆக்கம் - அமைத்துக்கோடல், 61.
 ஆக்கம்பற்றிவந்த மருட்கையென்னு
 மெய்ப்பாடு, 721. [விர், 506.
 ஆக்கமுக்கேடுமுற்றிர் அடிகளையல்
 ஆக - பொருந்த, 693, 735.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூ

ஆகம் - செஞ்சு, 394.

ஆகமங்கள் நூற்பத்திரண்), (ஐ)

ஆகமப்பிரமாணம், 96. [815.

ஆகமமூன்று, (ஐ) 371.

ஆகமவிதி, (ஐ) 762. [501.

(ஐ)

ஆகாசமிதை இரண்டு, 710.

ஆகுபெயர், 5, 7, 8, 11, 13, 15, 16,

22, 27, 29, 32, 34, 36, 49, 52,

58, 68, 71, 86, 88, 90, 100,

102, 108, 127, 165, 177, 194,

200, 246, 278, 288, 392, 487,

517, 570, 620, 752, 777, 792.

ஆகுலப்பூசல், 330.

ஆகுலம், 332.

ஆகுலமயங்கிற்று, 334.

ஆகோட்பதை - பசுக்களைக்கொள்

வேர் அதற்கு அறிகுறியாக அடிக்

கும்வாததீயம், 131.

ஆங்க, 670.

ஆங்கண் - அங்கண், (வி) 457.

ஆங்கவெல்லை, 358.

ஆங்கணைய, 611.

ஆச்சியஸ்தாலி, 710.

ஆசனம் ஒன்பது, 200.

ஆசாரம் - அருவிபெருகும்மலைப்பக்

கம், 602 ; ஒழுக்கம், 838.

ஆசாரியதண்டி - தண்டியாசிரியர் ;

இவர் சிறந்த வடமொழிப்புலவர்

களுள் ஒருவர், 328.

ஆசிரியர் - தொலகாப்பியர், 1.

ஆசினிவருக்கை - ஈரப்பலா, 27.

ஆசு, 658.

ஆசுமன்பிலாத (சிறிதமன்பிலாத)

பெண் கூந்தல் யானைவல் (வஞ்

சினம்), 582.

ஆசென்னுண் - ஆதிண்டுமுற்றி, 132.

ஆசைப்பட்டரசு வைகும்படி கடி

கமழும் மறுகு, 39.

ஆசையிற்செல்லும், 113. [277.

ஆட்கடிந்தொழுகினுள், 276.

ஆட்கெலாம், 533.

2-முன்பு ஆளாத உல
கம் ; வீடு, 120.

ஆட்சியைம்பொறியாளன், 384.

ஆட்செற்று, 436.

ஆட்டி - அலைத்து, 789. [ப, 346.

ஆட்டுவான் - பாராட்டுவான், 115.

ஆடகச்செம்பொற்கின்ணம், 160.

ஆடகச்செம்பொற்பாவை ஏழு, 150.

ஆடகச்செம்பொருணி, 496.

ஆடகப்பொன்வரை, 404.

ஆடகமாற்றுந்தார்-ஆடகத்தார்; வே
ற்றுமைத்தொகை, 32.

ஆடம்பலம், 614.

ஆடல்மகளிர், 615.

ஆடவர்க்கு உழுவையொப்பாய், 513.

ஆடவர்களின் உதட்டுக்கு முருக்கித

மும் பவளமும் உவமை, 897.

ஆடவர் களைபறித்தல், 211.

ஆடவர் பெண்மையை அவாவும்

அழகன், 448.

ஆடி - உலாவி, 673; கண்ணாடி, 700;

பூசி, 17.

ஆடியுட்பாவை, 290. [ன், 288.

ஆடுகூத்தரின் ஐயெனத் தோன்றின

ஆடுதல் - பிறத்தல், 278. [434.

ய இல்,

தம் கரு

த்தைக் குறிப்பித்தல், 542.

ஆண்கடன் - ஆண்மக்கள்கடன், 336.

ஆண்கோலமகளிர், 193, 412.

ஆண்டகைக்குரவிர், 124.

ஆண்டகையலிந்தான் - ஆண்டகை

மை குறைந்தான், 91.

ஆண் நண்டு பெண் நண்டுக்கு வா

ழைப்பழித்தையும் பலாப்பழித்த

யும் கொடுத்தல், 613.

ஆண்மரவாணிமம், 239.

ஆண்யானை, 845.

ஆண்மாகிய பட்டு, 691.

ஆண்முகு, 654.

ஆணு - ரேயம், 303.

ஆணுடைத்தானைமகளிர், 193.

ஆண்ப்பைங்கிளி, 303.
 ஆணை - மந்திரம், 86; வஞ்சினம்,
 ஆணை ஆணை, (அடுக்கு) 193. [195].
 ஆணையிராயின், 174.
 ஆணைவேந்த, 326.
 ஆத்த - பிணிக்கப்பட்டு, 548.
 ஆதபநாமகர்மம், (ஐ) 893.
 ஆதரம்பெருகுமன்பு, 61.
 ஆதிக்காலத்தந்தணனமகன், 116.
 ஆதிக்காலம் - அதுவகைக்காலத்துள்
 நன்ன ம்காலம், (ஐ) 116, 785.
 ஆதிநாயகன், 203.
 ஆதிமுதுநாயகன், 525.
 ஆதிபந்தகன்ற - ஆதியும் அந்தமு
 மகன்ற, (வி) 895.
 ஆதிண்டுமுற்றி - தினைவைப் போக்கப்
 பசுக்கள் உரிஞ்சிக்கொள்ளும் பொ
 ருட்டு நாட்டப்படும் கட்டை, 132.
 ஆந்தை, 411.
 ஆந்தைபாடல், 381. [354].
 ஆப - ஆவன, 79, 665; ஆவார்,
 ஆபரணங்களை ஈதல், 751.
 ஆபரணத்தோணி, 293.
 ஆபரணப்பெட்டி, 174.
 ஆம்-அம்- அழகு, (வி) 154.
 ஆம்பல் - அல்லி, 112, 675, 767;
 ஆம்பற்பண், 487; ஆம்பற்பண்
 ணையுடைய குழல், 389.
 ஆம்பல்லியரிசி, 112.
 ஆம்பற்பூ, 675.
 ஆம்பனாறுதச்செவ்வாய், 175.
 ஆம்பனாறுமரக்கார்பவளவாயார், 484
 ஆம்பால்-அம்பால் - அழகியபால்,
 (வி) 144; ஆகும்பால், 282; பெ
 ருகும்பால், 154, 159.
 ஆம்புடை - ஆகுங்குறுபாடு, 75.
 ஆம்புடையென்கணில்லை, 509.
 ஆம்பொருள்களாகும், 259.
 ஆமணக்குநட்டு ஆச்சா ஆக்கலாகா
 து, (பழ) 756.
 ஆமந்திரிகை, 43, 207.
 ஆமான் - காட்டுப்பசு, 62, 152,
 ஆமான்குழலி, 112, 882. [555].

ஆயின்-ஆவீராக, 174.
 ஆமை, 552, 835.
 ஆமைப்பார்ப்பு, 58.
 ஆமைபோலடங்கி, 818.
 ஆமைபோலுஞ்சிந்த, 810.
 ஆய்-ஆக, 471; இடைச்சாதி, 133;
 (ஒளி) கெட்ட, 698.
 ஆய்த்தியர் - இடைச்சியர், 132.
 ஆய்ந்த அணிச்சமாலை, 74.
 ஆய்ந்தபாணிமம், 698.
 ஆய்ந்தமோட்டின - அழகிய வயிற்
 றையுடையன, 692.
 ஆய்ப்படை - இடையர்சேனை, 133.
 ஆய்ப்பாடி, 114.
 ஆய்பதம் - அழகிய உணவு, 20.
 ஆய்மயில், 95.
 ஆயிடை, 113.
 ஆயிதழ்பொன்னலங்கல், 183.
 ஆயிரச்செங்கணன், 148. [427].
 ஆயிரத்தெட்டுநேர்ந்த ஆரமுதழிசில்,
 ஆயிரத்தெண்மர், 148.
 ஆயிரத்தெண்மர் கவரியேந்தல், 696.
 ஆயிரம்பேடைச்சேவல் - சக்கரவாக
 ப்புள், 552. [த்தல், 716].
 ஆயிரமரக்கால்களிற் செந்நெலை நிறை
 ஆயுக்கன்மம் - வாழ்நாளைக் கொடுத்த
 தஞ்சுரியவினை, (ஐ) 119.
 ஆயுளே - அப்பொழுதே, 131.
 ஆயுஷ்யம், (ஐ) 905.
 ஆர் - ஆரக்கால், 253, 644.
 ஆர்கெழுமுகுட்டுடாழி, 253.
 ஆர்த்தவாய்நிறைய, 660.
 ஆர்த்தி, 105.
 ஆர்த்த - ஆர்த்த, (வி) 692.
 ஆர்ப்பு, 221. [287, 331, 470, 882].
 ஆர்வம் - பெறக்கடவதன்மேலது,
 ஆர்வவேர், 129.
 ஆரத்திற்கு அருவி, 682.
 ஆரம் - ஆரக்கால், 243.
 ஆரம்நூற்பெய்வார், 333.
 ஆரமிர்து - மக்கள்யாக்கை, 119.
 ஆரமுன்முளரியன்ன அருந்தவமிர்து,
 ஆராநித்ப, 639. [761].

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூடுதல்

ஆராய்ச்சியென்னுமெய்ப்பாடு, 220.

ஆராய்தல், 201.

ஆரி = அரி - அழகு, ஐம்மை, (வி) 45.

ஆரியநந்தி - அச்சணந்தியாசிரியன்;

சேவகனுடைய ஆசிரியன், 129.

ஆரியாக-அழகாக, மேலாக, 45, 743.

ஆரியங்களைகள் - தவமகளிர், (ஐ) 244.

ஆரும் பிறர் பிறராய், 864. [763.

ஆருயிர்க்கிழத்தி, 86.

ஆருயிர்தோழன், 289.

ஆருயிர்மேயுநெயி - காலச்சக்கரம்,

ஆல் - ஆதல், (வி) 213. [244.

ஆலத்தி, 148, 711.

ஆலம்பழம், 612.

ஆலம்விதை, 149.

ஆலமரத்திற்குச் சேவகன் இறையிலி

ஆலமரம், 34. [சிலம்விட்டது, 742.

ஆலயம்-இருப்பிடம், 34, 183, 273.

ஆலவட்டம் - விசிறி, 57, 111, 256,

ஆலி - ஆலங்கட்டி, 807. [706.

ஆலியின் உருகி, 835.

ஆலை, 24.

ஆலைக்கரும்பு, 473.

ஆலோசனை, 551, 555.

ஆவணத்தினீளம் ஒருயோசனை, 40.

ஆவணவீதி, 615.

ஆவநாழிகை, 58.

ஆவி-அவி, (வி) 684; கொட்டாவி,

461; நெட்டுயிர்ப்பு, 613; புகை,

27; மணம், 11.

ஆவித்து - வாய்விட்டு, 109, 907,

ஆவித்து அழலுயிரா, 595. [908.

ஆவிமலர் - மனம், 465.

ஆவியந்துகிலார், 27, 266.

ஆவியம்புகை சுழற்றி, 700.

ஆவியன்னதுகில், 27.

ஆவியா அழலெழ உயிர்க்கும், 309.

ஆவியொன்றிரண்டுமட்பு, 307.

ஆவந்தோழம் போன்று மூக்க, 152.

ஆழ்கடற்புணையின்ன வ நிவ ர ன்,

120.

ஆழ்கலமார்தரமுக்கல், 348, 798.

ஆழ - ஊழ, 89.

ஆழத்த கந்திளக, 807.

ஆடந்தழிவட்டம், மோதிரம்,

விரற்சரமோம், விரன்மோதிரம்,

111, 255, 313, 702.

ஆக்காவலர்-சக்கரவர்த்திகள், 824.

ஆழிக்கு (சக்கரத்துக்கு) மதி, 655.

ஆழிதொட்டான் - சேனாபதி, 628.

ஆழிமணிவிரல், 721.

ஆழிமெல்விரல்கப்பி, 600.

ஆய்க்கழனி - சக்கரவியூகமாகிய

வயல், 234.

ஆய் - சக்கரவர்த்தி, 15.

ஆழியுட்கேறுகின் மகிற்று, 313.

ஆழிவாய்விரல், 255.

ஆள்கடிந்தணங்கியகாடு, 102.

ஆள்வழக்கம் தது, 276.

ஆள்வழக்கொழிய நீண்டகண், 144.

ஆளத்தி - ஆலத்தி - ஆலாபனம், (இ

சை) 201, 321.

ஆளாபம் - ஆலாபனம், 223, 570.

ஆளி ஆனையினஞ் செகுத்தல், 250.

ஆளி எலியைவிரும்பாமை, 866.

ஆளி மிக்க இளமையில் யானைக்கோடு

பறித்தல், 736.

ஆளிமுழக்கிற்கு யானை புலம்பல், 249

ஆளியமொய்ப்பன்: அ, அசை, 45,

163.

ஆளியாற்பாயப்பட்ட யானை, 836.

ஆளியொன்று பலயானைகளைக்கொ

ல்லல், 250.

ஆனென்னும் (நாய்) ஓசைக்குறிப்பு,

ஆற்றல் - நடத்துதல், 80. [284.

ஆற்றலங்கந்து, 622.

ஆற்றலோடாண்மைகோன்ற, 655.

ஆற்றிய - தேடிய, 866.

ஆற்றினதோழர் - உதவிசெய்ததோ

ழர், 621. [109, 175.

ஆற்றுகிலாது - ஆற்றாமல், சகியாமல்,

ஆற்றாது - கட்டுச்சோறு, 454.

ஆற்றேனாலாற்றேனல், 528.

ஆறலாறுயிற்று, 769. [653.

ஆறன்மையின் - அறமல்லாமைபால்,

ஆறுகாலத்திற்குமுரிய பாணம், 63.

கூடுது அரும்பதமுதலியவற்றின் அகரா:

ஆறுநாள் கழிந்த, 635.

ஆடுமலாங்கடலுள்வைகல், 338.

ஆன்பாலவி, 382.

ஆன்பாலுலை, 692.

ஆனா - அமையாத், 198.

ஆனிடையழித்தபுள் - பசுக்களினி

டையிலேகாரியெழுந்தன, 539.

ஆனியம் - இரவும்பகலும், 113.

ஆனிரையினத்து ஏறதான், 726.

ஆனுபூர்வி இரண்டு, (ஐ) 893.

ஆனெய்பால் வெறுப்பணட்டி, 596.

ஆனெய்பாற்றிவார்த்ததொத்து, 317.

ஆனெய்வார்த்தனையறுண்கோல், 496

இகரவீற்றுலியங்கோள், 146.

இகழ்ச்சி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு : 37,

47, 65, 83, 94, 119, 134, 221,

222, 404, 446, 724, 808, 831.

இங்கிதக்களிப்பு - காமக்குறிப்போடு

கூடியகளிப்பு, 49.

இங்கிதநிலைமை, 236.

இங்குசுவை-தங்குகிள் மசுவை, 588.

இங்குதல் - தங்குதல், 236, 325,

இங்குலிக இறுவரை, 647. [890.

இங்குலிகத்தாரை, 770.

இங்குலிகத்தைச்சொரிதல், 553.

இங்குலிகமூட்டின குவளை, 175.

இங்குலிகவருவி, 647.

இங்குவார்கழலினன், 325.

இங்குவார்முரலுங்கலை, 236. [716.

இச்சலிய - இப்படியழகுடையன,

இசைக்கலைநிறைந்தசொல், 226.

இசைத்தலோடும்: ஒடு, உடனிகழ்ச்

சி, 66. [202.

இசைத்திறத்தனங்கனையனையர்,

இசைநிறையும்மை, 247, 265, 334,

409, 423, 441, 845.

இசைநூல், 203.

இசைநூலோர், 198.

இசைப்பாட்டு, 76, 497.

இசைமரபு - ஒருநூல், 202.

இசையறியும்புள் - அசுணம், கின்ன

இசையாசிரியன், 206. [ரம், 223.

இசையாற்றிசைபோயது, 15.

இசையுங்கூத்தும்காமத்திற்குத்தீப
னம், 750.

இசையோசைக்கு உவமைகள், 226.

இஞ்சிவட்டம் - மதில்வட்டம், 567.

இட்ட உத்தரியம், 148.

இட்டி - ஈட்டி, (வி) 341, 800.

இட்டிகையாற்செய்தமதில், 532.

இட்டிகைவாய்ச்சி, 777.

இட்டிகை-சிறிநிடை, 333, 344,

387, 582, 592, 597.

இட்டிகையார், 268.

இட்டியின் - இடுமின், வினைத்திரி

சொல், 732. [மித்தம், 556.

இடக்கண் ஆடல் மகளிர்க்கு நன்னி

இடக்கண் ஆடலும் சீவகன் தோழனை

நினைத்தமை, 346.

இடக்கர், 293, 532, 577, 585, 593,

இடக்கரடக்கல், 71, 681. [851.

இடக்கவுள், 718.

இடக்கணி - வந்தோர்மேற்கல்லைவீசும்

ஒருவகைமதிப்பொறி, 37.

இடங்கழிகாமன் - தம்மிடத்தினின்

றும் நீக்கப்படுவானுகிய காமன்,

592.

இடத்தல் - பெயர்த்தல், 110, 111.

இடத்துநிகழ்பொருளின்தொழில் இ

டத்திற்கேற்றின ஆகுபெயர், 473.

இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழில் இ

டத்தின்மேனிற்றல், 23.

இடத்தொடு பொழுதுநாடி, 562.

இடபதீர்த்தங்கரர் தோன்றிய கால

விசேடம், (ஐ) 785.

இடல் - கைவிடுதல், 365.

இடவியநிலம், 685.

இடறியேகினன்: இடறி நிகழ்காலமு

இடி-மா, 64, 77. [னர்த்திற்று, 475.

இடிக்குங்கொல்-கொல்லுமோ, 333.

இடிக்குஞ்சிக்கம், 650.

இடிக்கும் - கோபிக்கும், 135.

இடிகள்தவழ்ந்திட்டபடநாகம், 525.

இடித்த மா, 64.

இடித்த - வெட்டி, 182. [70.

இடித்துக்கூறல் அமைச்சர்க்கியலு,

இடிபடமுழங்கி, 226.
 இடிமுரசுளையசொல், 493.
 இடிமுரசு எருக்கினுள், 379.
 இடியரி, 87.
 இடியினுங்கொடியினுமயங்கி, 64.
 இடியுமிழ்தழங்கெனமுரசமுழங்க,
 இடியுமிழ்முரசம், 842. [691.
 இடியுருமேற்றிற்சேரி, 326.
 இடியுருமேறு, 234.
 இக்கண்வந்து நற்காலேருக, 160.
 மெய்ப்பாடு, 220.
 ஈட்டி, 605.
 ஊ - கன - குறைந்தன, 859.
 இடுகுறுசப்பு, 831.
 இடுகொடியகலம், 714.
 இடுகொடியணிந்தமார்பர், 622.
 இடுகொடியெழுதி, 260, 689.
 இடுதல்-ஈடு, (லி) 699; உவமித்தல்;
 இடுபுகை, 143. [(வழக்கு) 699.
 இடுபுண்மருந்து, 571.
 இடும்பை - துன்பம், 80.
 இடுமயிர்ப்புரவி, 727.
 இடுமுள், 239.
 இடைக்கிடப்பு - இடைப்பிறவால்,
 இடைகழி (சேழி), 126. [780.
 இடைகுழைந்துநின்றார், 732.
 இடைக்கொடாது - இடைவிடாது,
 438. [ம் ஆபரணம், 704.
 இடைச்செறி - குறங்குசெறியென்னு
 இடைச்சேரி, 133.
 இடைச்சொல், 335.
 இடைந்த, 140.
 இடைநகர், 32. [னேன், 558.
 இடைமகன்கொன்ற இன்னுமரத்தி
 இடையர், 539. [137.
 இடையர்க்கு மூல்லைமாலை உரியது,
 இடையாயதானம், 819.
 இடையிட்டமம்: அம்ம, அசை, 89.
 இடையிட்ட - ஈடுவேயிட்ட, 200.
 இடையீடு, 304.
 இணங்கினகாய், 434.
 இணங்கினமலர், 369, 370.

இணைகடிசியமன்னுள், 350. [ம், 57.
 இணைப்படம் - இருதலையும்ஒத்தபட
 இணைமலர்த்தார், 475.
 யம்பு, 599. [370.
 ன்பம் - ஆந்தசுகம், (ஐ)
 இணையொக்கும், 466. [909.
 இத்தலை, 129, 132, 200, 243, 775,
 இத்தொகை - இத்தொகையர், (லி)
 இதா, திசைச்சொல், 367. [700.
 இதுவேண்டா, 221.
 இத்தளம் - தூபமுட்டி, 174.
 இத்தா, (திசைச்சொல்) 367.
 இத்திரகுமான், 373. [ஐ, 532.
 இத்திரகோபங்கொளவியிருளார் மஞ்
 இத்திரகோபம், 459.
 இத்திரதிரு, 513.
 இத்திரதிருவன், 376.
 இத்திர திருவில, 33, 43.
 இத்திரநீலச்செப்பு, 256,
 இத்திரார், 369, 896, 906.
 இத்திரவில், 169, 569.
 இத்திரவித்போலுமாலை, 601, 699.
 இத்திரற்கும்: உம், சிறப்பு, 57.
 இத்திரன், 166, 363, 369, 693,
 815, 899.
 இத்திரன் உரிமைகுழுவந்தமை, 784.
 இத்திரியத்திற்கு அவ்வருகுபட்டுநிற்
 இத்தின் தவள், 393. [கின்ற, 739.
 இப்பர்-ஒருவகைவணிகர், 514, 515.
 இப்பால்-இவ்விடத்தே, பின்பு, 114,
 இப்புறம்-இப்பால், 853. [117, 153.
 இம்பரில்வுலகமொப்பாய்க்கு, 508.
 இம்மி - மத்தக்காய்ப்புல்லரிசி; மிக
 வும் சிறியது; குறைந்ததோர்என்,
 இம்மென்கலையார், 707. [157, 878.
 இமயச்சாரங்கருப்புக்கன்று, 376.
 இமயம் - மந்தாரம், (ஐ) 292, 611.
 இமயம்போலநிலைபெறுகென அரசரை
 இமயமாலை, 290. [வாழ்த்தல், 697.
 இமவான் - இமயமாலை, 90. [60.
 இமவானில் மரகதப்பாறை,
 இமில், 702.
 இமிலேற்றின்நடை, 901.

இமிழ் - கயிறு, 329.

இமிழ்கொளிஇ - பிணத்து, 535.

இமைக்குக்கண் இவையோ: ஓ, எதிர் மமை, 196.

இமைத்தகண்விழித்தவின்றி, 756.

இமைத்தறுங்கண்கள், 823.

இமைத்தார் காண்கலாப்புரவி, 680.

இமைத்தனோக்கிற் கண்ணிற்பிரதி பிம்பம் தோன்றது, 28.

இயக்கரியல்பு, 306.

இயக்கி - யக்ஷிதேவதை, (ஐ) இப் பெயர் இசக்கியெனத் தென்னாட் டில்வழங்கும்; 183, 306, 353, 371, 466, 469, 485.

இயக்கியர்குழாம், 363.

இயங்கிடையறுத்தகற்குல், 401.

இயந்திரித்தபொறி, 37.

இயம்ப - முழங்க, 137.

இயமரம் சிலம்பின், 240.

இயல்புகணத்துக்கண்மெல்லொற்று

இயலாசிரியன், 206. [த்திரிதல், 23.

இயற்கைப்புணர்ச்சி, 393.

இயற்கையன்புடையார், 398.

இயற்றியின்: ஒருவரைக்கூறும்பன் மை, 71. [டணம், 6.

இயையின்மைமாத்திரை நீக்கியவிசே

இரக்கக்குறிப்பு, 93, 109, 313, 443, 527, 759.

இரக்கக்குறிப்போகாரம், 209, 211,

இரங்கல்வேண்டா, 85. [443.

இரங்கியேங்கி, 96.

இரட்டை - மாறுபட, 122.

இரட்டைக்கிளவி, 31, 247, 592.

இரட்டைகள் - ஆண்பெண்கள், 621.

இரண்டுநாள் - சிலநாள், 86.

இரண்டுநாளைச்சுற்றம், 85.

இரணியன்பட்டது, 530.

இரத்தினத்திரயம்: நன்னூனமுதலி யன, (ஐ) 118, 120, 124, 423, 754, 795, 825. [ர், (ஐ) 795.

இரத்தினப்பிரபையென்னும் சாரண இரதங்குத்த இரும்பு பொன்னாதல், இரதிகனம், (ஐ) 96. [291.

இரந்துட்டுவார், 693

இரலை-துத்திரிக்கொம்பு, 135, 140.

இரவன்மார்தார்க்கும்: உம், இழிவுசி

இரற்றம் - அரற்றம், 35. [மப்பு, 47.

இராக்கதமணம் - வலிதிற்கொள்ளு தல், 81, 232.

இராசத்தந்தாற்கூறல் - ரஜோகுண சம்பந்தத்தந்தாற்கூறல், 84.

இராசரீதி, 844.

இராசமாநிகுமம்-மகத நாட்டிலுள்ள தொருநகரம், 883. [379.

இராசமாநாகம் - ஒருவகைப்பாம்பு,

இராசமாபுரம் - சீவகன்நகர்; இஃது ஏமாங்கதநாட்டில் நாத்காத அகல முடையதாயிருத்தது, 733.

இராசமாமந்தம் - ஒருவகைப்பாம்பு,

இராமன், 481. [379.

இரிக்கும் - கெடுக்கும், 518.

இரிய - கெட, 20

யலுற்ற - கெடுதலுற்ற, 333.

த்தி, 217.

இருத்தினார், 701.

ம் புதைத்து வைக்கும்,

இருகாலாவதும்புல்லி, 317. [463.

இருட்போர்வை, 106.

இருட்கள்கோபம், 612.

இருடுணித்தது, 706.

இருண்மணிச்சுடர், 699.

இருணீந்தி, 103. [4, 86.

இருதலைக்கொள்ளியிடத்துற்ற ஏறும்

இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரேம், 477.

இருதலையுமொத்தகாமம், 8, 462.

இருதுறுகர்வு, 771.

இருந்தனகள், 717. [545.

இருந்தாற்கொரோகைகொடுத்தான்,

இருடுவாக - இடைமுரிய, 812.

இருப்புச்சுற்று - பூண், 341.

இருப்புநாராசத்தையெய்தல், 490.

இருப்புயிர் - நாகருயிர், (ஐ) 820, 903.

இருப்பெழு - இருப்புத்தான், 31.

ப்பாளர், 493.

வலாழ்த்து, 419.

அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி. கூசுக

இருபெயரொட்டு, 283.

இரும்பழக்கமுலி, 215. [289.

இரும்பினீர்மை - இழிந்தநிலை, (ஐ)

இரும்பு - இரத்தத்தாற்பொன்னுதல்,
-291.

இரும்புசெய் குழவித்திங்கண்மருப்

இரும்புண்டரீர், 125. [4, 323.

இரும்புண்டிடுகுத்தமார்பு, 659.

இரும்புமேய்ந்தொழிந்தமிச்சில்வரை
மார்பன், 523.

இரும்புமேல்விடாதுநின்பார், 241.

இரும்புயிர் - இருப்புயிர், நரகருயிர்,

(ஐ) 289. [289.

இரும்புயிரைப்பொன்னுயிராக்கியது,

இரும்பெச்சிந்தபடுத்தமார்பர், 680.

இரும்பை எரிபொன் செய்யுமிரதம்,
360.

இருமலர்க்குவனையுண்கண், 351.

இருமுதுகுரவர்-தாய்தந்தையர், 186,

இருமை - கருமை, 351. [595.

இருவில் - கிரியவொளி, 107.

இருவில்லளவு, 754. [754.

இருவிற்கண் இடுதவிசில் இருந்தான்,

- வெட்டிவேர், 45.

நள் - அஞ்ஞானம், 814.

நள்பின்னிவிட்டன்னகுழல், 428.

நர் - மயக்கநோயையுடைய

-இல்வாழ்வார், 705.

இருநீர்நீக்க: ஐ, அசை, 790.

இரேவதிவியாழவோரை, 160.

இரைக்கிடைந்தபசி-இரைக்கு இடை

-ந்தபசி, 139.

இரை கௌவிய நாகம், 139.

இல்பொருளுவமை, 54, 63, 64, 83,

87, 109, 191, 195, 196, 285,

306, 319, 351, 389, 495, 525,

611, 684, 712, 750. [670.

இல்லாணையஞ்சி விருந்துகோறல்,

இல்லுறைதெய்வத்துக்குப் பூப்பலி

சந்தல், 692.

இல்லுறைதெய்வம் - வீட்டுத்தெய்வ

ம், 112, 330, 389, 448, 692. [த்தி

ர-சீவகன்ம

இலக்கம் - லகதியம், 61, 90.

இலக்கித்த - எழுதி, 59.

இலக்கித்திட்டான்-குதித்தான், 635.

இலஞ்சி - குளம், 27.

இலம்பகம் - இலம்பம் - ஊலுறுப்பு,

128; ஓரணி, 425; தலைக்கோலம்,

இலமலர்ப்பஞ்சிப்பாதம், 764. [423.

இலயம், 210, 224, 374.

இலயம்தாங்கி, 376.

இலயமமாக - அழிய, 373.

இலவக்கமரம், 554.

இலவம், 801. [ல், 497.

இலவம், 801. [ல்லடி, 548.

இலவம், 801. [ரணபஞ்சி மெ

இலவம், 801. [உவமைகள், 497.

இலவம்போதேரெழிற்றகைய சிறடி,

இலவலர்வாய், 150. [465.

இலவு, 497.

இலாபாந்தராயம் (ஐ), 895.

இலாஜமோமம் - பொரியாற்செய்யும்

மோமம், 710.

இலிர்த்த - சிலிர்த்த, 873.

இலிற்றும் - சொரியும், 726.

இலேசு - சிறுமை, 2, 7, 237.

இலை - ஆயுதஅலகு, 640; இல்லை,

(வி) 29.

இலைகொள்பூண், 199, 404, 612.

இலைப்பலி - இலைச்சாம்பல், 487.

இலைப்புரைகினைத்தல், (பழ) 509,

இலைப்பொலிபூண், 361. [510.

இலைப்பொலியலக்கல், 218.

இலைபுறங்கண்டகண்ணி, 599.

இலைபொருவெழுதியுள்ள, 187.

இலையார்கடகத்தடக்கை, 636.

இலையார்கூண், 226.

இலையார்கூண், 124, 508.

இலையார்கூண், 777.

இலையார்கூண், 633.

இலையார்கூண், 422.

இலைவிரவுபூம்பைந்தார், 549.

இலைவைத்தகோதை, 634.

இவ்விருந்தோன்

தோன், 523.

கூகூஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

இவ்வெனஉரைத்துமென்று நினைப்பி
னும் பனிக்குழுள்ளம், 800.

ந, 169. [203, 291, 294.

. செல்லல், பரத்தல், 164,

பரந்தது, 502.

இவர்த்து, 233.

இவர்வாய்ச்சொல், 81.

இவரி - பரந்து, 700.

இவறல் - பேராசையறல், 744.

இவறினர் - மிக்கார், 293.

இவுளிக்கடல், 13.

இழுவென்னுமெய்ப்பாடு, 228, 509.

இழிகை - கைச்சுரிகை, 174.

இழிதொழில் இழிகுலமொருவிப் பிற

. த்தலரிது, 797.

இழிந்ததென்பவே: என்ப, அசை, 18.

இழிந்தனர், 696.

இழிந்து, 596.

இழிவுகிறப்பு, (தத்தையீரே) 723.

இழிவுகிறப்புமமை, 30, 47, 77.

இழினென்பன, 692.

இழுக்கி - தப்பி, 500, 647.

இழுக்குற்று - வழுக்கி, 149.

இழுகுபொன் - உரிஞ்சும்பொன், 470.

இழுக்கு - இழுக்கு (வி), நீங்குதலு

மாம், 899.

இழுதமையரிசுடர்விளக்கு, 761.

இழுதன்ன வெண்ணினம், 455.

இழுதார் இன்புகை, 462.

இழுதார் குடம், 93.

இழுதார் மென்பள்ளி, 462, 912.

இழுது - தேன், 912; நெய், 139;

வெண்ணெய், 463.

இழுதுசேர் கவளம், 251.

இழுதொன்றுவாட்கணினையார், 139.

இழைத்த, 591.

இழைத்தது - செய்தது, 537.

இழைத்தபொன்னகர், 697.

இழைத்தல் - சூழ்தல், 327.

இழைத்தது - அமைத்து, 5.

இழைந்தவர் - கூடினவர், 787.

இழைபகஇமைப்பினெய்திட்டு, 492.

இழைமுகத்தெறிபடை, 87.

இழைய - பொருந்த, 467.

இழையொளிவிளக்கப்புக்கான், 784.

இளக - அசைய, 520; நெகிழ, 412,

இளகிற்று - மெல்கிற்று, 221. [704.

இளகுகாடு - தழைத்தகாடு, 520.

இளகும் - தழைக்கும், 51.

இளங்கால் - இளம்பருவம், 585.

இளங்கிளைச்சுற்றம், 506.

இளங்கோக்கள் - புவராசாக்கள், 829.

இளங்கோவழிகள் - சிலப்பதிகார

நூலாசிரியர், 156.

இளஞாயிற்றைக்கண்ட ஆம்பல்வாட

இளஞாயிறு, 698, [ல், 675.

இளநலம்பருகுகின்றான், 216, 494.

இளநீர், 694.

இளநீர்வண்டி, 25.

இளம் பசுங்காய், 713.

இளம்பட்டும் முயல்இரத்தமும் சூரி

யனுக்குவமை, 57. [பருகல், 610.

இளம்படியார் (மகளிர்) நகைமுகம்

இளம்பிடி, 617.

இளமரக்கா, 257.

இளமை - அறிவின்மை, 469.

இளமைக்கள்ளாண்டு, 757.

இளமையாடியிருக்கும், 717.

இளவரசு, 845.

இளவளநாகு, 232, 233, 366.

இளவுடையான் - புவராசா, 741.

இளவேனிழ்காலம், 198, 777.

இளிந்தகாய் - இணங்கினகாய் (பா

க்கு), 434.

இளிந்தவீ - இணங்கினமலர், 369.

இளியினுமினியசொல்லாய், 450.

இளிவரலாகியசுவை, 789.

இளிவரலென்னுமெய்ப்பாடு, 228.

இளிவாய்ப்பிரசம்யாழாக, 778.

இளிவு - இளிவரவு, 719.

இளைமையங்கழனி, 750.

இளையர் - மக்கையர், 750.

இளையவர் - தேவியர், 784.

இளையார் - சேடியார், 745.

இப்பரத்தையர் - ஒருவனுக்கேஉரிமை

பூண்டவர்; காமக்கிழத்தியர், 118.

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி. கூசுந்

இற்றிசை - இல்லறம், 566.
 இறக்கத்துணிந்தோர்வாட்போர்செய்ப்
 இறங்கிய-நாணிய, 600. [தல், 658.
 இறங்குகண்ணிமையார்: கண்ணிமை
 யார் - தேவர்க்கு ஒருபெயர், 79.
 ரந்தகாலவழக்கு, 613.
 ரந்தது - மிக்கது, 294.
 இறந்ததுதழீஇயஉம்மை, 56.
 இறந்தநாளயாவர்மீட்பார், 756.
 இறப்பு (வீட்டிழுத்துப்பு), 866.
 இறவு - இறப்பின், 95, 522.
 இறல் - தேன்கூடு, 41.
 இறல் திங்களுக்குவம், 350.
 இறுகநீக்கி - கைவிட்டு, 368.
 இறுகயாத்து, 525.
 இறுகல்-நிலைபெறுதேகொள், 287.
 இறுகி - மூர்ச்சித்து, 95.
 இறுங்கு - சோளம், 458.
 இறுதியில்லமிர்து - மரணமின்மைக்
 குக்காரணமாகிய அமிர்தம், 389.
 இறுப்புத்தண்ட-இறுக்கும்பொருளை
 வாங்க, 741. [727.
 இறுவரை - பெரியமலை, 430, 535,
 இறை-இரோகை; அதனையுடையகை,
 200, 381.
 இறைகொண்டு - தங்குதல்கொண்டு,
 இறைச்சிக்குன்று, 246.[168, 425.
 இறைச்சிச்சோறு, 234.
 இறைச்சிப்போர் - உடம்பு, 465.
 இறைஞ்சல் - கவிழ்தல், குனிதல்,
 296, 498. [ன்றபாரம், 149.
 இறைப்பாரம் - பல்லுயிரைக்காக்கி
 இறையிலிநிலம்- ஸர்வமானியம், 30,
 இறைவனைத்தோளி, 200, 377.[686.
 இறைவம்பேணி, 364.
 இறைவன் - அருகன், 485, 660.
 இறைவன் திரிபுரமெரித்தமை, 649.
 இறைவனது ஆணை, 86. [612.
 இன்கனித் தொண்டையந்தவரவாய்,
 இன்கனவயாழ், 102.
 இன்பக்கடலுக்கத்தழந்தினர், 603.
 இன்பக்கனிகவர்கண்ம்-தேவர், (ஐ)
 369.

இன்பக்கொடி - காமவல்லி, 115.
 இன்பத்தைவெறுத்தலென்னுமெய்ப்
 பாடு, 300.
 இன்பநிலத்தியன்மபொருள், 260.
 இன்பம் - புண்ணியப்பயன், 752.
 இன்பம் அறிவைக்கெடுக்கும், 357.
 இன்பம்நாங்கும் இருக்கனி, 368.
 இன்பமருந்த, 553.
 இன்பழக்கினலி, 103.
 இன்பிடி - கவளம், 31.
 இன்மை- உடைமைக்குமுறுதலை, 67.
 இன்மையுந்தமயங்குதல், 734.
 இன்(இனிமை) வளரிளம்பிறை, 305.
 இன்றி - இன்றாக, 143. [257.
 இன்னனம்-இப்படி, 105, 124, 243,
 இன்னதென்ப: எங்ங அசை, 25.
 இன்னநாட்பிறந்த இன்னொன்றால்
 அரசர்க்குமரபு (மலைநாட்டுவழ
 க்கு), 530. [ம், 733.
 இன்னம் - இத்தன்மையையுடையே
 இன்னப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாய
 சொல்லான், 838. [தல், 314.
 இன்னரோலை இன்னார்க்கண்கவென்
 இன்னுடையருண்மொழி, 103.
 இன்னம் - பின்னம், 249.
 இன்னுயிர்த்தோழர், 544.
 இன்னுருபு : உவம்ப்பொருவில்வரு
 தல், 4, 290, 329, 512; உறம்பொரு
 வில்வருதல், 4, 290, 557; ஏதுவில
 வருதல், 636, 749; ஏதுவருபா
 தல்; 364, 400, 454; காரகவே
 துப்பொருட்கண்வருதல், 3; நீக்க
 த்தில்வருதல், 20, 64; பொருவில்
 வருதல், 515, 517, 743.
 இன்னுகொடுமின், 764.
 இன்னே - இப்பொழுதே, 73.
 இன் - இன்னவற்றை, 517.
 இனஞ்சுட்டினபண்பு, 283.
 இனத்திடையேறு, 433, 504, 559.
 இனந்தலைப்புலி, 512.
 இனந்திரியேறு - இனத்தைமனத்தாற்
 கைவிட்ட ஏறு, 787.
 இனம் (பாவினம்), 1.

கூச்சு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

இனமாலை - ஒருவகைமாலை, 484.

இனிதின் மலர்ந்த, 637.

இளைந்திரங்கி, 92.

ஈகை, 115.

ஈங்கனம் - இங்கனம், 565.

ஈங்கு, உவமவுருபு, 467; என்னிடம்,

ஈட்டகம், 125. [28.

ஈட்டறா - ஈட்டமறா, (வி) 35.

ஈடமைபசம்பொற்சார்த்தம், 373.

ஈடு - பெருமை, இதேலுமாம், 24;

வருத்தம், 516.

ஈசால்போர், 24.

ஈண்டவளர்ந்தேம்-கடுகவளர்ந்தேம்,

ஈதேபோல்வதொன்றில்லை, 623. [524

ஈமஞ்சேர்மாலை, 68.

ஈமம், 93, 98.

ஈயல் - ஈசல், 281.

ஈயின்றியிருந்ததிந்தேன், 219. [645.

ஈர்க்குருதி - ஈர்க்குங்குருதி, (வி)

ஈர்ஞ்சடைமாமுனி, 717.

ஈரம்பொழில், 361.

ஈர்வலை, 678.

ஈரங்கொன்றபின்-ஆற்றியபின், 699.

ஈருடம்போருயிராயினார், 575. [431.

ஈற்றசை. ஏகாரம், 47, 74, 106,

ஈறுதிரிந்தசொற்கள், 17, 23, 31,

47, 50, 97, 112, 358, 383,

434, 662, 716, 728, 796, 876.

பா. ல்,

733.

ஈனோர் - இவ்வுலகிலுள்ளோர், 14,

உகவா - அன்புமிக்கு, 407. [733.

உகனி - பிறழ்ந்து, 540, 854.

உகிர் - நகம், 59, 705.

உகிர்வரித்தசாந்து, 730.

உகிர்விடுத்தோர் கோலமாலை, 431.

உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியூட்டி, 732,

உஞக்கிய - உஞத்தற்கு, 763. [227.

உச்சம் - ஸங்கீதத்தில் உச்சஸ்தானம்,

உசவு-கரிபுள்ளன்னையும், 242, 893.

உசாவுதற்கு - வினாவுதற்கு, 99.

உட்க, 95.

உட்கத்தக்கது-அஞ்சத்தக்கது, 886.

உட்கி - அஞ்சி, 127, 242.

உட்கு-அச்சம், 182.

உட்கோள்-எண்ணம், 70, 274, 295,

உட்படஉரைத்து, 363. [366.

உடங்கு - சேர, 166. [424.

உடம்பிற்குக் கூறுகின்ற இலக்கணம்,

உடம்பின் நிலையாமைக்கு மின்னும்

மொக்குளும், 798.

உடம்பினோடுயிரிற்றிண்ணி, 174.

உடம்புக்கீடு - கவசம், 891.

உடம்புநனிசுருங்கல் (மெய்), 302.

உடம்பெலாங்கண்களாயின், 736.

உடல்சினங்கடவ, 237.

உடற்கி, 512.

உடற்கிசெய்ய - கோபத்தையிக்குச்

செய்ய, 324.

உடற்றி - வருத்தி, 250.

உடற்றுதல் - கெடுத்தல், 22, 233.

உடன் - சேர, 596.

உடன்று - வருந்தி, 583, 678.

உடனேசுட - முழுக்கச்சுட, 571.

உடுத்த - சூழ்ந்த, 522.

உடுத்தல் - ஏகார்தமாதல், 421.

உடும்பின்கூல், 805.

உடும்பு, 367, 837.

உடும்புவேட்டை, 801.

உடுவம் - அம்பின் ஈர்க்கு, 657.

உடுவமைபகழி, 635.

உடைகடலொலி, 42. [798.

உடைகலத்தவருற்றவருத்தம், 348,

உடைஞான் - அரைஞான், 647.

உடைநான் - முறுக்குடைந்தகயிறு,

வல்லிக்கயிறு, 356, 653.

உடைமணி - மேகலை, 695.

உண்கண், 210.

உண்கலங்கள், 126, 588. [42.

உண்டசோறு - உண்டுமிக்கசோறு,

உண்டாடல் - விளையாடல், 771.

உண்டு, உவமவாசகம், 348.

உண்டுமில்லையுங்கூறல் - அஸ்திநாஸ்தி

கவாதம், (ஐ) 419.

உண்ணவருக்கிய - தியவருக்கிய, 150.

உண்ணுகிடந்தான், 881.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூசுநி

உண்பதமனத்தினாலே (தேவபோகம்), 811. [யை, 755.
உணர்ந்தனையாயினனும்: ஆன், சாரி
உணர்ந்துவைத்து, 86.
உணர்வின்மிக்கான் பிறர் மனையாளி
டஞ்சென்ற உள்ளத்தை மீட்டல்,
உணரக்கூறி, 515. [634.
உத்தமப்பிடி, 233.
உத்தமார்க்குக்கொடுத்தல், 819.
உத்தராகுரு - போகபூமி, 500, 744.
உத்தரட்டாதிபான் - சீவகன், 122.
உத்தராசங்கம் - மேற்போர்வை, 708.
உத்யோதநாமகாமம், (ஜை) 893.
உதயகிரி, 56, 241, 502, 624.
உதயகிரியிற் சிந்தூரஅருவி, 56.
உதயத்துச்சி, 241. [494.
உத்யாரூடக்கவிப்புக்கள், (சோ) 380,
உதாசினம், 73.
உதிதர - உதிக்க, 396.
உதிதன் - தோற்றியவன், 12.
உதிரச்சட்டை, 325.
உதிரம் உறவறியும் (பழ), 557.
உதைப்ப, 163. [மம், 39.
உப்பமைகாமம் - வெறுப்பில்லாதகா
உப்பிலிப்புழுக்கல் - உப்பில்லாதசோ
உப்பின் உயர்வு, 247. [ம, 865.
உப்பு-இனிமை, 913; உவர்ப்பு, 39.
உப்புக்குன்றம் புனற்கு உடைந்தது
உப்புப்பண்டி, 252. [போலும், 249.
உப்பும் உலகும் உள்ள அளவும் வாழ்வி
ரென்னும் உலகவழக்கு, 734.
உபசாரம், 386. [ன், 682.
உபதிரஷ்டா-கூட இருந்துபார்ப்பவ
உபபோகாரந்தராயம், (ஜை) 895.
உபவேட்டிதம், (பா) 374.
உபாதிபாகியமன்னர், (ஜை) 896.
உம், சிறப்பு, 145, 150.
உம்மீற்றால்வருவதோர் ஏவல்கண்ணி
யவியங்கோள், 66. [த்தது, 499.
உம்மைகள் வருத்தத்தின் சிறப்புணர்
உம்மைத்தொகை, 53.
உம்மைநின்றதொருநிலனை, 109.
உம்மைமாறல், 79, 636.

உம்மையும் உருபும் விரித்தல், 14.
உம்மைவிகாரத்தால்தொகுதல், 11.
உம்மைவிரித்தல், 15, 37.
உமிழ்கட்பீனை-கண்ணுமிழ்பீனை, 465.
உமிழ்நகைவேலினனும், 62.
உமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றும்,
உய்த்தனர், 133. [756.
உய்த்தார் - அறிவித்தார், 414; சொ
உய்த்தீயின், 97. [ன்னார், 491.
உய்த்து - நீக்கி, 715.
உய்த்துணர்வைத்தல், 760.
உய்யவல்லார், 343.
உயர்கதி, 368.
உயர்மிக்கதந்தை - பின்னையுயர்ச்சிமி
குத்தற்குக்காரணமானதந்தை, 148.
உயர்மிசையவர் - தேவர், 293.
உயவுநோய் - வருந்துநோய், 810.
உயிர் - அழகு, 56.
உயிர்க்கவசம், 523.
உயிர்க்கிழவன், 2.
உயிர்க்குக்கூற்றம், 572. [110.
உயிர்க்கும் - சொரியும், 20; நாமும்,
உயிர்ப்ப - சமைபோக்க, 400.
உயிர்ப்பதமும் ஒம்பி-இமந்துபாட்டையு
ம் ஒழிந்து, 578.
உயிர்பருகலுற்று - கொல்லத்தொட
ங்கி, யுத்தசன்னத்தனும், 124.
உயிர்பெற எழுதப்பட்ட ஓவியப்பா
வை, 595.
உயிர்போயிருந்தான் - அறிவுமுதலிய
னபோயிருந்தான், 636.
உயிரின்மேலெண்ணம் - உயிரிடத்த
றிவு, 194.
உயிரெனும் நிலத்தில் வினையெனும்
விதையை விதைத்து, 800.
உயிரைநோக்கி விசையகூறல், 99.
உரவோன்சிறுவன், 111.
உரற்றையுருவப்பன்றி, 638.
உரற்றொலி-பிளிதுகின்ற ஒலி, 264.
உரறி, 33. [481.
உராமனம் - நீங்கிப்போமுள்ளம்,
உராய்-பரந்து, பெயர்ந்து, 17, 331,
359, 471, 555, 665, 692.

கூகூ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 17, 23, 112, 716, 722, 876; விசேஷத்துவருதல், 7; வினேமேல் மெய்தடுமாற உரிஞ்சி, 866. [ல், 258.
உரிஞ்சியாட்டினார், 697.
உரிஞ்சும்பொன், 470.
உரிப்பால் - உரியபால் (வி), 173.
உரிமை - மனைவி, 52, 86, 171, 764, 784, 829.
உரிமைதன்னுலகீராட்டி, 351. [794.
உரிமை தன்னுடும் வலங்கொண்டு, உரிஇ - உருவி, 87, 576, 758.
உரிஇயினான் - உருவினான், 649.
உரு - அச்சம், உட்கு, 396. [188.
உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொன், உருக்கரக்கு, 195.
உருக்கார் அரக்கிட்டு, 517. [665.
உருகின இரும்பிலே எஃகுவைத்தல், உருகின பொன்னிலுற்ற நீர்த்துளி, உருகுவட்டு, 37. [409,
உருட்டியிட்டேம், 349.
உருட்டுபு, 635.
உருணேமி - சக்கரம், 646.
உருத்திரதத்தன் - சச்சந்தனுடைய மந்திரி, 69.
உருத்திரப்படிமம் - உருத்திரமூர்த்தியின்வடிவம், 611.
உருத்திரனும் உமையும் பேரான் று, உருத்து - கோபித்து, 87. [325.
உருபினும்பொருளினும் மெய்தடுமாறினுன் மனிலைக்களத்தினுன் று செல்வதல், 34.
உருபுமயக்கம், 12, 186, 229, 352, உருபு மாறுதல், 3, 38. [500, 551.
உருமுற்ற பாம்பு, 13.
உருவக்கோலி-முடியவளைத்து, 144.
உருவகவணி, 120, 210, 365, 602, உருவகவுவமை, 91. [667.
உருவங்களின் கண்ணைத்திறத்தல், 59.
உருவச்சாதகம் - வடிவுசூதுமிலக்கணம், 561.
உருவஞ்செய்ய - அழகுசெய்ய, 568.
உருவமோதி-மந்திரத்தைபுருவோதி;

உரு - உருவமென ஈறுதிரிந்தது, உருவுதிரை, 712. [383, 470.
உருவுதிரையையுடையகொல்லாவண் உருளாயம், 833. [மு, 263.
உருளி - உருள்: இ, பகுதிப்பொருள் விசுதி, 167.
உருளுதல் - கெடுதல், 706.
உரைக்கும்நானம், 254.
உரைக்குந்தேன், 640.
உரைத்தவெண்ணெய், 294.
உரைத்தார்க்கு அவன்மெய் மகிழ்ந்தா உரைத்து, 778. [ன், 319.
உரைத்துக்கொள், 310.
உரைமோ, 540. [585.
உரையியான் - மறுமொழிகொடான், உரைவினைத்துரைப்ப-சொல்லாவலிய எழுப்பிக்கூற, 765.
உரோணி - உரோதிணி, (வி) 12, 64.
உரோணியூர்ந்தமதி, 189.
உரோமப்பட்டிடுத்து, 699.
உரோமப்பூம்பட்டு, 771.
உலக்கை, 27, 34.
உலகம்-உயிர்க்கிழவன், 2. [ளகை, 2.
உலகம் நித்தியமென்பதுசைனர் கொ உலகம்விழ்குமாமணி, 122, 551.
உலகமன்னவன் திருநான், 457.
உலகமூன்று-நாகலோகம், பூலோகம், சுவர்க்கம், (ஐ) 815.
உலகவழக்கு, 321, 734.
உலகெல்லவழக்கானகந்தருவம், 599.
உலகியலாற்கூறல், 67, 78.
உலகென்னுஞ்சொல் பூயியின் ஏக தேசத்தைபுணர்த்தல், 754.
உலகோடிய, 530.
உலஞ்செய்ததோள், 846.
உலம், 67, 204. [518.
உலம்பி - அஞ்சி, முழங்கி, 88, 512, உலம்பினான் - முழங்கினான், 87.
உலம்புபு - முழங்கி, 639.
உலம்பும-இடியொலிசெய்யும், 554.
உலமருநெஞ்சு - அலமருகின்மனம், உலமேந்தியாடல், 212. [740.
உலறி, 860.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௯௯௭

- உலா - பவனி, 135.
 உலாப்பிரபந்தம், 729.
 உலாம் - அலமரும், 214; உவமச்
 உலாய்-குழந்தை, 172. [சொல், 464.
 உலைப்பு - தொலைத்தல், 355.
 உலோகமாபூரன் - அச்சுணந்தியாசிரி
 யன்; பதுமைசகோதரன்; மா, வியங்
 கோளசையன் இசைநிறைத்து
 நின்றது, 125, 378, 514, 651.
 உவுகைக்கலுழச்சி, 93, 608.
 உவந்தமார்பம், 651.
 உவுப்பின்கட் பால்மயங்கல், 573.
 உவப்பின்கண் அஃறிணையர்திணை
 யாதல், 133.
 உவமச்சொல், 464, 717.
 உவமத்தொகை, 39. [ர், 22, 31.
 உவமவாச்சகம், உவமவுருபு: 7, 13,
 23, 72, 92, 348, 392, 464, 469,
 571, 689, 717, 739. [457.
 உவமிக்கும்பொருள் - உபமேயம், 18,
 உவமை, 28, 35, 51, 56, 58, 59,
 62, 72, 78, 87, 91, 95, 115.
 உவமையிலக்கணம், 504.
 உவுமையும் உருபுமலிர்த்தல், 53.
 உவர்க்கும் - வெறுக்கும், 5.
 உவர்த்தது, 407.
 உவர்ப்பு - வெறுப்பு, 816, 866.
 உவவுறுமதியினுண்மையான், 415.
 உவளகம் - ஒருபக்கம், 78.
 உவறுநீர் - ஊறுகின் மரீர், 293.
 உவனித்தல் - வில்லைவயத்தொடங்
 குதல், 632.
 உவாக்கதிர்த்திங்கள், 704.
 உவாத்தி - உபாத்தியாயர், 328.
 உவாத்திமுதலியோர், 117.
 உவை - சுட்டுப்பெயர், 357.
 உழ - உழவுத்தொழில், 905.
 உழக்கல் - மிதித்தல், 554.
 உழந்தவர் - பழகியவர், 183.
 உழப்பெருது, 232, 806.
 உழலை - உழலைமாரம், தடைமாரம்,
 132, 219, 365.
 உழவு - வழிபாடு, 905.
 உழிதருபெருநிதி, 104.
 உழுத்தகல் - உழுந்து அகல், 717.
 உழுத்தம்பொடிமுதலியவற்றை எ
 கழுவுல், 792.
 உழுந்து, 716.
 உழுவுலன்பு, 460.
 உழுவை - புவி, 409, 712.
 உழுவை தோகையோடிருத்தல் சீவக
 ன் இலக்கணையோடிருத்தற்கு, 712.
 உழுவைபிரிவால் வறுந்தாது, 409.
 உழைக்கணுளர் - தன்முகத்திடத்துக்
 கண்போன்றதோழர், 582.
 உழைக்கலங்கள் - வீட்டிற்குரியபாத்த
 திரங்கள், 684. [வீசிவிடல், 664.
 உழைமான், கொம்புகழன்றால் அதனை
 உழையம்பிணை, இருபெயரொட்டு.
 உழையவர், 830. [283.
 உள் - மனவெழுச்சி, 140.
 உள்வாங்கு, 136.
 உள்ளடி ஊசிபாய, 802.
 உள்ளத்தாலுமிழவேண்டா, 623.
 உள்ளம், 634.
 உள்ளம்போற்செல்வ குதிரை, 518.
 உள்ளமில்லவர் - மடிந்திருப்பவர், 17.
 உள்ளாளப்பாட்டு (இசை), 201, 227.
 உள்ளிட்டே - முதலாக, 810.
 உள்ளினருழைக்கண்டது, 310.
 உள்ளுபொருள் - நினைத்தகாரியம்,
 உள்ளுழி - உள்ள இடம், 496. [258,
 உள்ளுறுத்த - உள்ளிட்ட, 47, 545.
 உளப்பாட்டுப்பன்மை, 739.
 உளமிகுதி - மனச்செருக்கு, 102.
 உளர்கின்மமஞ்ஞு, 532.
 உளர்தல் - அசைதல், 354.
 உளர்ந்த - சிதறின, 218.
 உளர்ந்து, 198.
 உளரியன்னுங்கருவி, 644.
 உளு, 554.
 உளை, 685, 879.
 உளைந்து - வெறுத்து, 775.
 உளைவன்பிருந்த மான், 635.
 உற்பலஉருவுகொண்டவிளக்கு, 578.

குகுஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

உத்த - உதாசினம், 73.
 உத்தெல்லாம், 640.
 உத்தெய்வன்கொல், 507. [270.
 உற்று - உவமவாசகம், 7; தீண்டி,
 உறக்கத்தின்மேலுறக்கம், (ஐ) 893.
 உறக்கு - உறக்கம், 383, 402, 892.
 உறவியோம்பி - உயிர்களைப்பாதுகாத்
 உறழ்ச்சி-மாறுபாடு, 268. [து, 906.
 உறித்தாபதர் - உறியிற்றிடந்து தவன்
 செய்வோர், 421.
 உறீஇ-அழுத்தி, 217; உறுத்தி, 700,
 778. [கோடாய்க்கிடந்தது, 463.
 உறுகோளாய்க்கிடந்தது - பற்றுக்
 உறுதி - நல்லது, 368.
 உறுப்பினுலேயுரைப்ப, 608.
 உறுப்புக்களிற்சாட்டில், 430.
 உறுவது - ஒப்பது, 520.
 உறுவர் - மிக்கவர், 42, 792.
 உறுவர்ப்பேணல் - மிக்கோரைவிரும்
 உறுவர்ப்பலி, 42. [பல், 816.
 உறுவலி - மிக்கவலியையுடையவன்,
 432, 496, 536, 659, 742, 770.
 உறை - தானியசம்பந்தமான இலக்
 கக்குறிப்பு, 85.
 உறைகழித்திலங்குவார், 200.
 உறைகழிப்பது, 878.
 உறைகொள்வார், 519.
 உறையிடல், 86. [நேன், 607.
 உன்னுடையமனம்போலையொழுகி
 உன்னையான்பிரிந்தநாளோருழியே
 போன்றது, 609.
 ஊக்கம் - முயற்சி, 292.
 ஊக்கல் - முயற்சி, 232, 233.
 ஊக்கி, 167, 408.
 ஊக்கினன், 415.
 ஊக்குபு - முயன்று, 519.
 ஊசல் - அசைதல், 68.
 ஊசல்தோற்சேனையோட, 655.
 ஊசலாடல் - அசைதல், 27.
 ஊசலாடுகமுது, 27, 50.
 ஊசு-எழுத்தாணி, 117, 337. [558.
 ஊட்டாக்குண்ட செந்தாமரையடி,
 ஊட்டியன்ன உருக்காக்காரடி, 195.

ஊட்டுவார் - உண்பிப்பார், 115.
 ஊடல்-ஊடாதேகொள், 28, 475.
 ஊடலை வணங்கி நீக்கல், 308, 312.
 ஊடியமடந்தை, 633. [580.
 ஊடு - மகளிரிடை, 697.
 ஊடுபோய், 264.
 ஊதல் - உண்ணல், 110.
 ஊதவுகுதன்மையினோடொல்கி, 585.
 ஊதியமாகியநடப்பு, 238. [237.
 ஊதியவொழுக்கு - இலாபநடப்பு,
 ஊதுவண்ணிரைத்த தாரான், 866.
 ஊமை, 301.
 ஊர்கள், 29.
 ஊர்கெழுவிழவு, 251. [கம், 102.
 ஊர்கோள் - பரிவேடம், 341; மே
 ஊர்த்து - ஊற்றி, 660.
 ஊர்தா - பரக்க, 285; மேலிட,
 ஊர்தல் - போதல், 90. [104, 478.
 ஊர்தி - ஏற்படுவது, 75.
 ஊர்திகளில்லையாயின் கவசமணிந்து
 போர்செய்தலாகாத, 84.
 ஊர்திகளின்வகை, 263.
 ஊர்த்து, 198.
 ஊர்மூன்று, 603.
 ஊரேறவர, 546.
 ஊழ் - ஊழி: (வி) 50, 295, 341;
 பான்மை, 70, 170.
 ஊழ்த்து-உகிர்த்து, 777; கழன்று,
 612, 800. [தல், 510.
 ஊழ்த்துச்சொரிதல் - பழகிச்சொரி
 ஊழ்த்து (பாம்பு ஊழ்த்து), 458.
 ஊழ்படுகாதலான் - தொன்றுபட்டு
 வந்தகாதலான், 427. [85, 489.
 ஊழ்வினை, 109, 274; உழுவலன்பு,
 ஊழி-ஊழ் - முறைமை; (திரிபு)
 50, 863; ஊழிக்காலம், 347,
 ஊழிக்காலத்துநீர், 87. [744.
 ஊழித்திரை - ஊழ்திரை (வி), 342.
 ஊழியளவு, 659.
 ஊழினன்றியும் உறுவினை ஓரையின்
 ஊழறுகனி, 63. [முடிப்பான், 690.
 ஊழும், 722.

முந்தமும்மதம்- இடைவிடாத
முன்றுமதம், 51.
ஊற்றுடைநெடுவரை, 88. [352.
ஊற்றுநீர்க் கூவலுளுறையுயினார்,
ஊறிலாவுணர்வு, 338.
ஊறு - புண், 28 ; ஸ்பரிசம், 150.
ஊறுகொள்சிகம், 381.
ஊறுதல் - மாறுமை, 153.
ஊறுமமுதம்-மாறுத அமுதம், 153.
ஊன்கணர் - மானிடர், 22.
ஊன்செய்கோட்டம் - உடம்பு, 455.
ஊன்சேறியிருய்யக் கொண்டோடிப்
போமின், 294.
ஊன்தகர்த்தனையபோன்று, 497.
ஊன்தகர்த்த ஒளிவேற்கண்ணர்,
ஊனவயிரார்ந்தஞள்வேல், 661.[747.
ஊன்விளையிடம், 796.
ஊன்மலைப்பொடித்தாங்கனைய செஞ்
சூட்டின் வாரணம், 611.
ஊன்றி - கடைப்பிடித்து, 368.
ஊனம் - பழி, 448.
ஊனமர்குறடி - இறைச்சிகொத்தும்
பட்டடைமரம், 659.
ஊனாகியகண், 75.
ஊனார்த்த அம்பு, 599.
ஊனினையினர் - இன்-அசை, 516,
ஊனுடையருவக்காக்கை, 211.
ஊனையெந்தருகி: ஐ - அசை, 317.
ஊனையுண்டவருருகும்பசந்தினை: ஐ -
அசை, 458.
எஃகமும் புகைந்தது, 237.
எஃகு - படை, 157, 384, 665.
எஃகுதல் - (பஞ்சு) பறித்தல், 657.
எஃகுதுண்டெலி; 786.
எஃகெழிபினை, 95.
எஃகென இலங்குவாட்கண், 95.
எங்கணவரும்- எவ்விடத்தவரும், 94.
எங்கணன் - எவ்விடத்தான், 557.
எங்குமிலை இன்னசுவை, 588.
எங்கெழிலென் ஞாயிறென வளர்ந்தே
எங்கோபணி, 754. [ம், 524.
எங்கனம், 639.
எச்சத்தல்லவும், 627.

எச்சவும்மை, 513. [ல், 212.
எஞ்சுபொருட்கிளவியான செஞ்சொ
எட்டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கு:
ஆனும் உம்மும் அசைகள், 454.
எட்டுத்தேவியார்பட்டமெய்தினர்,
743.
எட்பகலனைத்துமார்வம்ஏதமே, 331.
எடுக்கிய, 26.
எடுத்தல் - எழுப்பல், 186, 776.
எடுத்துக்காட்டுவமை, 250, 898.
எடுத்துமொழிதல்-உயர்த்துக்கூறுத
எடுத்துரைத்தல், 65, 73. [ல், 163.
எடுத்தோச்சல், 646.
எடுப்பெடுத்து, 141.
எண்குணங்கள், (ஐ) 3, 431.
எண்கொண்டனாடி, 680.
தல், 194, 621. [லாமல், 168.
எண்ணிடமின்றி - எள்ளுக்குஇடமில்
எண்ணிப்பத்தங்கையிட்டால், 468.
எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற் செலா
ப் பெண்ணின் மிக்கதுபெண்ணல
தில்லை, 302.
எண்ணில்கோடிபொன்றதும், 267.
எண்ணும்மைவிதல், 37.
எண்ணெடு, 44.
எண்ணினை - அஷ்டகர்மம்: (ஐ)காதி
கர்மம் நான்கு, அகாதி கர்மம்
நான்கு; 292, 419, 889.
எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அ
ன் பெறுதலுத்த அகரவீற்றுப்பலவ
றிசொல், 79. [ல், 676.
எதிர்காலநோக்கிய இறந்தகாலச்சொ
எதிர்காலமுணர்த்திய நிகழ்காலம்,
171.
எதிர்காலமுணர்த்தும்எச்சம், 70.
எதிர்ஸ்ப்பூங்கொடி, 614.
எதிர்மெய்துபரிதல், (மெய்ப்பூடு)
220, 302, 407, 445, 573.
எதிர்மறையேகாரம், 196, 209, 313,
323.
எதிர்மறையோகாரம், 79, 196, 409,
எந்திரம் - ஆலை, 473. [422, 447,

ஏந்திரவூசல், 804.
 ஏந்திரவூர்தியைற்றுத்தற்குரியன், 75.
 ஏந்திரவெழினி, 229, 256.
 ஏந்தைபெருமானே, 877.
 ஏந்துற்றிதமுமுணர்வான், 702.
 எம் கிடைவார்-எம்மைப்போல்வார்,
 880. [100, 104.
 எம்மனை - எம்இல்லாளே, தாயே,
 எம்மனைமார்-எம்முடையதாய்மாரே,
 எம்மானே-என்பினளாய், 526. [133.
 எய்: உவமவுருபு, 689.
 எய்த்து - ஆறித்து, 775. [542.
 எய்தவிகனை: விகனை, ஒருபெயர்,
 எய்தும்: பன்மைத்தன்மை, 562, 617.
 எயிற்றம்பு - அலகம்பு, 240, 665.
 எயிற்றுக்கோள், 509.
 எயிற்றுப்படை, 627.
 எயிறழுந்தச்செவ்வாய்கவ்வி, 649.
 எரிசொருவ, 218.
 எரிதவழகுந் தம், 330.
 எரிபுரைமரைமலர், 739.
 எரிமணிக்கொட்டை நெற்றிவாய்ந்த
 பொன் குயிற்றிச்செய்த மாவடி,
 எரிமலர் - முருக்கிதழ், 202, [386.
 எரிமலர்ச்சேவடி, 794.
 எரிமலர்த்தாமரை, 794.
 எரிபுறமெழுது, 218.
 எரிவிளக்குறுத்தல் (தண்டனை), 348.
 எருக்கி - தாக்கி, 185.
 எருக்கினன், 379.
 எருக்குப்பை, 301.
 எருத்தம் - பிடர், 429.
 எருத்தம்இடக்கோட்டி, 485.
 எருத்து - பிடர், 94.
 எருத்தைஅலங்கரித்தல், 596.
 எருமை, 27, 610. [24.
 எருமைப்போத்து - எருமைக்கடா,
 எருமைமறம் - மற்போர், 652. [19.
 எருவினும் இலக்கிலும் எய்துகற்றல்,
 எல் - ஒளி, 115. [301.
 எல்லா - தோழா, 552. [451.
 எல்லாம். இருதினைக்கும்பொது, 24,

எல்லாம்வினையே, 599.
 எல்லார் - தேவர், 115.
 எல்லி - இரவு, 547. [511, 556.
 எல்லிருள் - விடியற்காலத்திருள்,
 எல்லே - வெளியாக, வெளியே, 199,
 எல்லை - பகல், 418. [858.
 எல்லொளித்தேவன், 291.
 எலி, 866.
 எலிமயிர்க்கம்பலம், 776.
 எலிமயிர்ப்போர்வை, 545, 712, 775.
 எலிமயிர்முதலியவற்றைச்செய்தப்பட்டு,
 எவ்வம் - வெறுப்பு, 114, 266. [699.
 எவ்வெலாத்திசைகளும், 19. [199.
 எழாவ்வகை - யாழின் கூறுபாடுகள்,
 எழில்செய்க்கை: எழில்செய், இக
 ழ்ச்சிக்குறிப்பு, 37.
 எழிற்கவரி, 112.
 எழினி - உறை, 220.
 எழீஇ - எழுப்பி, 197.
 எழு - கணையம், 31.
 எழுக்கினை, 104.
 எழுத்தாணி, 517.
 எழுத்தின்பாடல், 772. [315.
 எழுத்துக்களின் தன்மையும் வடிவும்,
 எழுத்துக்களைத் தெய்வமென்றல்,
 315.
 எழுத்துவடிவுபடக் கட்டின மரலை,
 எழுத்துவரிகள், 315. [706.
 எழுத்தைமறைத்து எழுதுதல், 517.
 எழுதருபருதிமார்பன், 66.
 எழுதிய பாவை, 605.
 எழுதினன் - அணிந்தான், 608.
 எரு - ஈர், 579.
 எரு - 260.
 எரு - 64.
 எழுநிலைமாடம், 823.
 எழுபிறப்பு, 98.
 எழுமுற்றுத்தோளார், 544.
 எழுமுறையிறஞ்சி, 885. [ஊர், 399.
 எழுமையும் இயைந்தெய்திய அன்பி
 எழுமையும்பெருகின்ற இளங்கினை,
 எழுமையும்மிகுமைநேர, 509. [506
 எழுவர், 41.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௬௭௧

- எழுவுவார்யாழ், 681.
எழுஉ - எழுந்து, 291.
எள், 458.
எளக - அஞ்சு, 512.
எள்ளற்பாடு - இகழ்தல், 810.
எள்ளுதல் - இகழுதல், 84, 553.
எள்ளுநர்கள்சாய, 259.
எற்றுதல் - உடைத்தல், 82.
எற்றே - என், 99.
எறிகுறவேறு, 659.
எறித்தல் - பரத்தல், 120. [132.
எறிதல் - அடித்தல், 37 ; கடைதல்,
எறிந்து - குறுகத்தறித்து, 473 ;
எறும்பின்பாவை, 272. [தட்டி, 179
எறுழ்வலி - வீரன், 504.
எறுழ்வலிமுழவுத்தோள், 241. [296
என்கண்மாயந்தால் - யானிறந்தால்
என்ப: அசை, 18, 25, 69, 368
495, 641, 711, 761, 864.
என்பரிந்து - எலும்புருகி, 869.
என்பெழுந்தருளுபுடேசாரவீண்டிய
அன்பு, 103.
என்பொடு மிடைந்தகாமம், 789.
என்மர் - என்பார், (வி) 195, 538.
என்றார்க்கெழுக்கென்றார், 319.
என்றால்: ஒருவார்த்தைப்பாடு, 317,
329, 549.
என்றும் - என்பேம், 581.
என்னராப்புமில்லவர், 776.
என்னவாட்டமுமின்றி, 265.
என்னனோ - யாரோ, 567.
என்னிதிற்படுத்த, 219.
என்னிற்காட்டில், 166.
என்னுங்கட்குள்ளம், 678. [866, 899.
என்னும் - சிறிதும், 158, 485, 585,
என்னெஞ்சம்போழ்ந்து தெளிப்பினு
ம் தெளிநர்பாரே, 622.
என்னை இக்கருமிகொன்று, 346.
என்னைநோர்: ஐ - இடைச்சொல், 335.
என்னையா: இரக்கக்குறிப்பு, 527.
என்னையாவது: ஐ - அசை, 345.
என்னொப்பார் பெண்மகளிரிவடிவகிற்
றேன்றற்க, 528.
என்னோரும் - எல்லோரும், 617.
என்தாவி அகத்துறைவாய், 445.
எனவெனெச்சம் காரணகாரியப்பொ
ருளில்வருதல், 105.
எனைத்தொருமதி, 364.
எனையதனையதெய்தினார், 218.
ஏ - அம்புத்தொழில், 480; குறிப்பு
மொழி, 92; மேனோக்குதல், 33.
ஏபாவம், 91.
ஏம் - டிப்பு, 33, 157.
ஏக்கற - ஈ - ஈயுடைய, 475.
ஏக்கு ஒசுவில்லாதவில்தான், 714.
ஏகம், 672.
ஏகமாநகர், 693.
ஏகவாணை, 48.
ஏகவின்பம், 262, 485.
ஏகவெண்குடை, 744.
ஏகார்த்தமாதல், 421. [893.
ஏகேந்திரியஜாதி நாமகர்மம், (ஐ)
ஏங்கி - இளைத்துவின்று, 585.
ஏக்குதல் - பாடுதல், 358.
ஏச்செயாச்சிலைறுதல், 777.
ஏட்டன்மேற்றீட்டி, 613. [139.
ஏட்டைப்பசி-இரைக்குஇடைந்தபசி,
ஏட்டைப்பட்டு - இளைத்து, 455.
ஏடா, 368. [237.
ஏணிகந்து - தின்மைபைக் கைவிட்டு,
ஏணியேற்று, 568.
ஏத்தரு - ஏத்துதல்தரு, (வி) 583.
ஏத்தருங்கொடியனார் - வேள் அட்பு
செலுத்துதலைத்தரும்மகளிர், 812.
ஏத்தருமயில், 33.
ஏத்தாளிகள், 538. [லம், 739.
ஏத்தித்தொழுதான்: ஏத்தி-நிகழ்கா
ஏத்தினான் - வாழ்த்தினான், 103.
ஏத்துதல்வாழ்த்தல்இரண்டும்வேறு,
ஏதம், 331. [617.
ஏதிலம் - அயலேம், 85, 837, 853.
ஏதிலாப்புள் - காரணமில்லாதபாவை,
ஏதினமை, 436 [647.
ஏதப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்
ஏந்திராழில், 659. [கல, 12.
ஏந்துபொன் - உயர்ந்தபொன், 470.

கூற உ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகரா,

ஏரீர் - ஏவுகின்றரீர்மை, 400.

ஏப்புழை, 38.

ஏப்பெற்றமான்பிணை, 860.

ஏமஞ்சாலின்பம் - வீடு, 867.

ஏமஞ்சேர்த்தி, 752.

ஏமமாக்கதம் - ஏமாக்கதம்; பகுதிப் பொருள்விருதி, 540.

ஏமமாபுரம் - தடயித்தன்நகர், 474.

ஏமாக்கதம் - சீவகன்நாடு, 540.

ஏமாராக்கதி, 875.

ஏமாராது, 497. [117.

ஏமுதலாய எல்லாப் படைக்கலம்,

ஏமுற்று-மயக்கமுற்று, 233, 708,

ஏமுற-தப்பாதபடி, 536. [823, 857.

ஏமுறுத்து - மயக்கமுறுத்தி, 581.

ஏமுறு தீக்கனி, 355.

ஏயிற்று - பொருந்திற்று, 872.

ஏயினவகை, 427.

ஏயே - என்னே என்னே, 199.

ஏர் - எழுச்சி, ஒப்பு, 465, 466,

609; தோற்றப்பொலிவு, 503.

ஏர்குழையாமலெடுத்துரைக்கின்றான், 73. [96.

ஏல்-உணர்ச்சி, 529; மனவெழுச்சி,

ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து, 63.

ஏலாதேலாது, 330.

ஏவ - சொல்ல, 276.

ஏவடுபிணையினோக்கி, 428.

ஏவல், 271, 306.

ஏவலாற்சேர்கலேன், 306.

ஏவலான் - வில்வல்லான், 564.

ஏவா - சொல்லி, 453, 881.

ஏவும் சாரும் வேறு, 666.

ஏழ்தரு - ஏழுதரு, (வி) 346.

ஏழடிநடத்தல், 59, 408.

ஏழுகிழமை, 170.

ஏழுநாள்புறந்தல், 97.

ஏழுநாள் கழிந்தகாலே, 726.

ஏழுநாள்மணவினை, 691.

ஏழுயர்போதகம், 239.

ஏற்றகைத் தொழுவீழ்ந்தென, 575.

ஏற்றியல் - ஏறுதலின் இயல்பு, 536.

ஏற்றிளஞ்சிக்கம், 86.

பொன்றார்

655.

ஏற்றுத்தொழில் - யானைமுதலியவற்றில் ஏறுதற்றொழில், 515.

ஏற்றுமினெறியப்பாய்ந்த எறிகுறு ஏறு, 659. [842.

ஏற்றுரிபோர்த்தமுரசம், 621, 624,

ஏற்றுரிமுரசநாணச்சொன்னான் 621.

ஏற்றை - ஆண்சிக்கம், 135, 203;

ஏற்றை அரிமான், 135. [ஏறு, 842.

ஏற்றைமேம்படுத்தின, 6.

ஏறக்கட்டி, 296

ஏறக்கொண்டோபாய், 172

ஏறக்கோள் - ஏறுகோட் பறை,

முல்லைத்திணைக்குரியது, 153.

ஏறச்செல்லும்நிலைமை, 563.

ஏறட்டுக்கொண்டு, 239 240, 267.

ஏறப்பறக்கவெனின், 625.

ஏறப்போக, 546.

ஏறப்போர்தான், 158.

ஏறப்போவதற்கு, 546.

ஏறப்போவாய், 367.

ஏறணன், 399, 452

ஏறிட்டவில், 201, 601.

ஏறிடல், 777.

ஏறியும் இழிந்தும் புருவங்கள்முரிய,

ஏறுகோட்பறை, 153. [722.

ஏறுண்டவர் - வெட்டுண்டவர், 653,

ஏறுண்டு - ஏறுபட்டு, 633.

ஏனது, 83.

ஏனாதி, 628.

ஏனாதிமோதிரம் - ஏனாதிப்பட்டத்

தார்க்குரியமோதிரம், 741.

ஏனாதிமோதிரம்செறித்தசேனாதிபதி

ஏனை - எப்படி, 368. [628.

ஏனையவரும்-எல்லாரும், 615.

ஏனோரும் - எல்லோரும், 14.

ஐ-சிலேட்டுமம், 119; பகுதிப்பொரு

ள்விகுதி, 284; வியப்பு, உரிச்சொல்,

ஐக்கினை இரண்டுவகை, 217. [17.

ஐஞ்ஞாற்றுநாலவர் - சீவகன்தோழர்

கள், 298.

- சச்சந்தனுடைய அக

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூஎங்

ப்பரிவாரமகளிர், இவர்கன்புதல்வரு
ம்சீவகன்ரோமுருமாகிய வீரர், 298.

ஐதா, 191.

ஐதா - மெல்லிது, 595.

ஐதாபட்டு - இளஞதல்பட்டு, 41.

ஐந்தலைநாகம், 231.

ஐந்தலைநாகம்சுமந்தமணி, 861.

ஐந்து மூன்றடித்த செல்வத்தமணி

ஐந்துவில்லகலம், 498. [மூன்று, 256.

ஐப்பசி, 518. [ரம், (ஐ) 288.

ஐம்பதங்கள் - பஞ்சமஸல்காரமந்தி

ஐம்பதவயிர்தம் - பஞ்சமஸல்காரமந்

ஐம்பான்மயிர், 54, 702. [திரம், 287.

ஐம்பொறிக்கும் இனியதுகர்ச்சி, 64.

ஐம்முழவகலம் பூப்பரப்பல், 188.

ஐய - வியப்பையுடைய; ஐ - திரிபு,

17, 217, 876. [யின்மை, 906.

ஐயபின்மை - நற்காட்சியிற் சங்கை

ஐயமென்னுந்துறை, 393.

ஐயமென்னும்கெய்ப்பாடு, 220.

ஐயவி-வெண்சிறுகுருகு, 40.

ஐயவித்துலாம்- கதவையணுகாதபடி

கற்கவிதொடங்கி நாமுந்துலாம்,

ஐயவும்மை, 70. [நெருக்குமாம், 37.

ஐயவோவென்றெழுந்தனர் : ஐய

வோ-இரக்கக்குறிப்பு, 109, 443,

527.

ஐயன தருளினால்-உன்னருளால், 126.

ஐயனீரே, 510.

ஐயனை - உன்னை, 127.

ஐயாண்டெய்தி, 783.

ஐயர்விளாம்பழமேயென்கின்றீர், 455.

ஐயிற்காட்டில், 379.

ஐயுருபுஇரண்டு முடிதல், 74.

ஐயென - வியவாநிற்க, விரைய, 140,

216, 254, 288, 297, 309,

314, 360, 643, 909.

ஐயெனமன்னனேவ, 276.

ஐயெனவிருப்ப, 254.

ஐயோவென்னுமிரக்கக்குறிப்பு, 759.

ஐராவதம் - ஐராவதம், திரிபு, 247.

ஐராவணம் - கோவிர்த்தாசனுடைய

யானை, 617, 628 ; சீவகன்யானை

களுள் ஒன்று, 883.

ஐராவதத்தின்மேலுள்ள பொய்கை

யிற் பூத்ததாமரை (ஐ), 749.

ஐராவதம், 812.

ஐவருளொருவனன்ன அடிசினுான்ம

டையவன் - வீமன்போலுமடைய

ஐவனநெல், 458. [ன், 792.

ஐவனநெல்அவல், 459.

ஐவாயரவினவிராமழல்போன்று, 678.

ஐவில்லகலம்நிலந்திருத்தி, 188. [498.

ஐவிலினகலநின்றாக்கடிதொழுது,

ஒக்கடித்து - ஒக்கவடித்து, 52.

ஒக்குமாயிருத்தது, 478.

ஒ - சாய்ந்து, நாணி, 55, 183,

406, 732, 768.

ஒசிய - வருந்த, 299.

ஒசியும் - முறியும், 746.

ஒட்ட - இசைய, 320.

ஒட்டாமன்னவர் - பகையரசர், 740.

ஒட்டி-அறுதியிட்டு, துணிந்து, 182,

622; பூசி, 726 ; வஞ்சினக்கூறி,

193, 212.

ஒட்டியிருடம்போருயிராயினார், 575.

ஒட்டினான், 594.

ஒட்டுவல் - பொருந்துவேன், 271.

ஒடிக்கச்சுடர்விட்டு, 283.

ஒடிவு - தவிர்தல், 29.

ஒடு - (முதுபுண்) ஒடுக்கட்டி, 836.

ஒடுஉருபு : உடனிகழ்ச்சி, 123, 182;

எண், 43, 135, 174, 182.

ஒண்மை - விளக்கம், 167.

ஒத்ததோ - பொருந்தியதோ, 273.

ஒத்ததோ என்சொல், 342.

சொல், 444.

ஒத்தாய், ஒத்துவருந்துகி

ன்ற, 274.

ஒ - ஒத்ததென, (வி) 538.

ஒதுக்கு - நடை, 396.

ஒப்பார் - ஒழுக்கமுடையார், 452.

ஒப்பினை தனக்கில்லாதான், 495.

ஒப்பித்தல் - அலங்கரித்தல், 42.

ஒப்பித்து - விழுக்காடிட்டு, 245.

ஒப்பில்போலி, 69, 276, 410.

கூஎச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ஒப்பு, 396.

ஒப்புக்கு, 374, 533.

ஒய்யென - விரைய, 264, 289, 535, 536, 661. [88, 246.

ஒய்யெனவுலம்பி - விரையமுழங்கி, ஒய்யெனவேவெய்துயிர்த்து, 528.

ஒர்தேவன் - ஒருதேவன் (வி), 9.

ஒருக்கடித்து நோக்கி, 735.

ஒருக்கின-ஒன்றுசேர்த்த, 24. [657.

ஒருக்கு - ஒருங்கு (வி), 248, 555,

ஒருக்குற - சேர, 59.

ஒருகலைப்பிமை, 55. [ன்மைய, 562.

ஒருகாக்கை கோடிசூகையைக் கொ

ஒருகாதிம்குழையும் ஒரு காதிற்குக் குழையும்சேர்த்தல், 214.

ஒருகுழைகாதிற்சேர்த்தல், 216.

ஒருசொல், 44, 62, 134, 145, 273,

287, 296, 304, 388, 444, 544,

549, 616. [தல், 84.

ஒருசொல்லைப் பலவிடத்துங் கூட்டு

ஒருசொல்விழக்காடு, 549, 616.

ஒருத்தி தன்வேட்கை யுரைத்தலால்

அவளது குலனும் நலனும்கீழ்ப்படும்,

ஒருதலைச்சதங்கைமாலை, 768. [303.

ஒருதாய்க்குஒருபிள்ளை, (பழ) 208.

ஒருநாட்டுஅரசுணங்க, 744.

ஒருப்பட்டிருந்து, 59. [761.

ஒருப்பட்டு - துணிந்து, 180, 512,

ஒருப்படுத்தல், 161, 848.

ஒருப்படுதல், 365, 458.

ஒருபிடிதுசுப்பினுள், 188.

ஒருபுறமாலை, 591. [558, 572.

ஒருபெயர், 79, 197, 382, 531, 542,

ஒருபொருண்மேல் மூன்று அடுக்கல்,

198, 739.

ஒருபொருளி நுகொற்பிரிவில்லாமை,

ஒருபொரு, 198. [66.

ஒருமகன்உருமிற்றோன்றி, 376.

ஒருமுகவெழிணி, 207.

ஒருமைபன்மைமயக்கம், 75, 118,

339, 342, 345, 607, 620, 640,

694, 755, 880.

- - - , 484. [தல், 537.

ஒருவகையியங்கோள், 85.

ஒருவரைக்கூறும்பன்மை, 31, 71,

270, 454, 573.

ஒருவழக்கு, 83. [127.

ஒருவன் கல்வியால்மறுபிறப்பாதல்,

ஒருவனாகி - கூடியவனாகி, 631.

ஒருவனுக்குஒருத்திபோலஉளம்மகிழ்

ந்து, 687.

ஒருவார்த்தைப்பாடு, 317, 329, 549.

ஒல்கி - எதிர்கொண்டு, 148.

ஒல்குதல் - ஒதுங்குதல், குழைதல்,

28, 101, 183, 200.

ஒல்லென்சும்மைத்து, 22.

ஒல்லென - வெளியாக, 228.

ஒல்லென ஒலிப்ப, 137.

ஒல்லெனுயர்தவம், 228.

ஒல்லே - கடுக, 274.

ஒலி - தழைத்தல், 199.

ஒலிகவுளகிண்கிணி, 860.

ஒலிமயிர்ச்சிகழிகை, 712.

ஒலியல் - மாலை, 387, 489, 775.

ஒலியல் ஐம்பால், 838.

ஒலியன்மாலை, 781.

ஒழிக்காமலீன்கென, 28.

ஒழிந்திட்டான் - தங்கினுள், 721.

ஒழிய - தங்க, 682.

ஒழுக - நீள, 65 ; மெல்ல, 22.

ஒழுகக்கெட்டு, 71, 72.

- - - ன்றுமலரும், 827.

ஒழுகநோக்குதல், 58, 430, 779.

ஒழுகவிட்டு - முன்னேமிதக்கவிட்டு,

768. [தல், 55.

ஒழுகுதல் - பரத்தல், 156 ; வளர்

ஒழுகுபொற்கொழுமுக்கு, 55.

ஒழுகும்-இடைவிடாதுபோம், 25.

ஒள்ளகிற்புகை, 27. [229.

ஒள்ளியன் - நல்லன் (திசைச்சொல்),

ஒளி - அரசர்பாலுள்ள கடவுட்டன்

மை; புகழ்வடிவு, 79, 687.

ஒளியுடைமன்னர், 86.

ஒளிறுதேர்ஞானம், (ஐ) 891.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௯௭.

- ஒளிமவாள், 65, 643.
 ஒளிமவேற்சுற்றம், 474, 755.
 ஒற்றர்களை ஒற்றர்களால் ஆராய்தல், 560. [608.
 ஒற்றருமுணர்தலின்றி உரையவித்து, ஒற்றரோற்றுவகை - ஒற்றர்கள் ஆராயாத கூறுபாடு, 621.
 ஒற்றல் - அடித்தல், 193.
 ஒற்றுகப்புணர்க்கப்படும் பூவை, 121.
 ஒற்றுகள் மூவர், 534.
 ஒற்றி - ஒற்றிப்பார்த்து, 205, 491; சேர்த்தி, 511; தள்ளி, 441; துடைத்து, 412, 515, 719.
 ஒற்றிவா, 214. [கியபறவை, 121.
 ஒற்று - ஒன்றி யொன்றி அறிவனவா ஒற்றுபு - அழுக்கி, 635.
 ஒற்றுமையிற் சினைவினையை முதன் மேலேற்றல், 111.
 ஒற்றைக்கடிப்பு-ஒருகுதம்பை, 703.
 ஒற்றைச்சடையில் இறைவன் கைகையை ஏற்றது, 611.
 ஒன்பதின்சாண்டத்தல், 58.
 ஒன்பதுசுவைகளுள் ஒன்று அதிகரித்தால் மற்றொன்றும்கெடும், 234.
 ஒன்றனைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி, 830.
 ஒன்றாய ஊக்கம் - பகிராதமுயற்சி; ஒன்றுதேர், 131. [(ஐ) 292.
 ஒன்றும் - சிறிதும், 75.
 ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெட்டுவரையின தாகியகணிகையர்பரிசும், 39.
 ஒன்றெனமுடித்தல், 271, 313.
 ஒன்றோ-ஆதல், 492, 499; இடைச் சொல், 316, 317, 345; ஒருகாரியம், 511.
 ஒன்னுமை - பொருந்தாமை, 370.
 ஓ - இரக்கக்குறிப்பு, 93, 109, 211, 443; மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு, 276; விடப்பு, 74; வினா, 443.
 ஒஓபாவம், 454.
 ஒஓபெரியம்: இகழ்ச்சி, 119.
 ஒக்கரீள்விசம்பு, 264.
 ஒக்கி-புறப்படவிட்டு, 624.
 ஒக்கினார் - ஒச்சினார், 769.
 ஒகைபோக்கி, 97, 377.
 ஒச்சு, 653. [767.
 ஒசனித்தல் - பறவைகிறையடித்தல், ஒசனை 36, 106, 289, 357, 490, ஒட்டமவோட்டி, 494. [554.
 ட்டிடுப - ஒடிடுப (வி), 431.
 ஒட்டியுங்கோறும், 509.
 ஒட்டைகெஞ்சினர், 196.
 ஒட்டைமரச்செவியர், (ஐ) 455.
 ஒடாததானை, 6.
 ஒடிப்போங்கோள், 140, 195.
 ஒடுதல்-கெடுதல், 70, 589. [123.
 ஒடுருபுடனிகழ்ச்சி, 57, 66, 106, ஒடை-சந்தனம்வைக்குமடல், 344; நீர்நிலை, 265.
 ஒதி-அவதிஞானம் (ஐ) 288, 347.
 ஒப்பி - ஒட்டி, 439, 602.
 ஒபெரிது, 74, 276.
 ஒம்படை - பரிகாரம், 75.
 ஒம்பா-பரிகரிக்கவொண்ணாத, 154.
 ஒமாலிகைகள் முப்பத்திரண்டு, 190, 698.
 ஒர்க்கோலை - கடலிற்றோன்றும் ஒரு வகைப்பொருள், அம்பர், 25.
 ஒர்குண்டலயிலங்கரின் மகொடி, 189.
 ஒர்த்து - ஒர்ந்து (வி), 234, 235.
 ஒர்வண்ணம்-ஒருபுணர்ப்புவிசேடம், ஒரிலைச்சாந்து, 152. [496.
 ஒரும் - அசை, 193, 243, 518, 537; ஆராய்ந்துபாரும், 270.
 ஒருரிரண்டுகமாயிற்று, 605.
 ஒரை - முகூர்த்தம், 51, 160, 696.
 ஒரோலைகாதற்சேர்த்தல், 214.
 ஒலக்கம், 347. [115.
 ஒலுறுத்துவாள் - தாலாட்டுபவள், ஒலை-திருமுகம், 80, 311, 517, 545, ஒலைப்பாசரம், 623. [622.
 ஒலைப்பாசரமானமாலு, 484.
 ஒலையின் அமைப்பு (திருமுகம்), 517, ஒலையெழுதல், 311. [622.
 ஒலைவீடுகள், 472.
 ஒலக்கைவினை, 323.

கௌசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ஓவர் - ஏத்தாளிகள், 538.
 ஓவென்றுபூசல்செய்தார், 330.
 ஓவெனக்கூப்பிட்டு, 133.
 ஓவெனுமோசை, 537.
 ஓளவை - தாய், 390.
 ஓளவைமார்கள் - ஆரியாங்களைகள்
 (ஐ) 763 ; தாய்மார்கள், 377
 கங்கை, 604. [760
 கங்கை கடலிற்பாய்தல், 667.
 கங்கைச்சுழி, 57, 330.
 கங்கைத்துவலை, 570.
 கங்கைநீர், 190.
 கச்சம் - ஒருவகையளவு, 642.
 கச்சமவீக்கி, 615.
 கச்சார்ந்தபொன்வாள், 501.
 கச்சிற்பிணிப்புண்டு, 512.
 கச்சு, 9, 10, 643.
 கச்சுவிளிம்பணிந்தவிதானம், 716.
 கச்சை, 536.
 கச்சைதுணிந்தவேழம், 245.
 கச்சையுங்கழலும்வீக்கி, 665.
 கசலக்ஷுமி = கஜலக்ஷுமி, 749.
 கசிந்துருகி, 510.
 கசிவு - வருத்தம், 340.
 கஞ்சனை - கலசப்பாளை, 621.
 கஞ்சிகைவையம் - உருவுத்திரையை
 கஞலி, 459. [புடையவண்டி, 263.
 கட்டுடமுடையேனென்பது ஒருவ
 - கையார் சங்கேதம், 286. [344.
 கட்டமைநீதி - வகுப்பமைந்தமுறை,
 கட்டழலெவ்வம் - இணரொரிதோய்
 வன்னஇன்ன, 114.
 கட்டழற்காமத்தீ, 81.
 கட்டளை தப்பாமற்கூறல், 407.
 கட்டளைப்படிமை, 797.
 கட்டளைப்புரவி - பண்ணினையுடைய
 கட்டி, 606. [குதிரை, 237.
 கட்டியங்காரன் = காவ்டாங்கார
 னன் - சச்சந்தன் மந்திரி, 65.
 கட்டியங்காரன்மக்கள் தூற்றுவர் -
 காளாங்காரகன் முதலியோர், 508.
 கட்டியங்காரனிமந்ததற்கு ம
 தல், 671.

கட்டியங்காரனும்; உம்-
 77.
 கட்டியிட்டு: ஒருசொல், 296.
 கட்டியினரிசி - கருப்புக்கட்டியுடனே
 கலந்தஅரிசி, 565.
 கட்டில் - சிங்காதனம், 169; பிணிப்
 பிணையுடைய இல்வாழ்க்கை, 576;
 மஞ்சம், 174, 255, 711.
 கட்டிலின்மேற்கால்களில் உட்டுளை
 யமைத்து 'யைச்
 செருகிவைத்தல், 174.
 கட்டுடைக்காவல், 36.
 கட்டுயிலனந்தனர், 330.
 கட்டுரை, 125, 455.
 கடப்பவர் - களைபறிப்போர், 372.
 கடகம் - ஒருவகைப்பெட்டி, 264,
 கடகமின்னக்கைமறித்து, 529. [636.
 கடகமெற்றல், 82.
 கடகவண்ணை, 670.
 கடகு - கேடகம், 642.
 கடம்பன், 487.
 கடம்பின் இலை, 611.
 கடம்பினெடுவேள், 567.
 கடம்புருடியகன்னிமலை, 299.
 கடமை, 686.
 கடல், 89, 135, 338.
 கடல் கரையைக்கொல்லல், 88.
 கடல்நீந்தலுற்றான், 456.
 கடல்போலும் தூற்கேள்வி, 662,
 கடல்வளம், 25. [690, 868.
 -ல்வினையமுதம் - உப்பு, 247.
 கடல்வேட்டமாடி, 802.
 கடலங்கேள்விச்சீவகன், 662.
 கடலமிந்து-கடல்படுதிரவியம், 613.
 கடலில்வீழ்ந்தமணி, 836, 903.
 கடலின்முழங்குந்தேர், 636. [338.
 கடவுள் - முனிவன், 35, 87, 261,
 .வுள்ளாள் - நல்லநாள், 447.
 கடவுள்வாழ்த்தி, 513.
 கடவுள்வெகுளி, 612.
 .வுளரிடன் - தெய்வங்களுக்குவிட்
 டஇதையிலிநிலம், 686.
 கடற்கரை, 738.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கௌ

கடற்றாளை, 650.

கடன் நலையுந்த - முறைமையெல்லாம் அவ்விடத்தேரீங்கினை, 180.

கடாங்கோதை-தேன்பரக்கும் மாலை, [கள் + தாம்] 436.

கடாஞ்செய்து-மதஞ்சொரிந்து, 297.

கடாவிடல், 458.

கடாவிடுகளிறு, 346.

கடி - புதுமை, வரைவு, 531, 793.

கடிகை - துண்டம், 323, 679, 894; தோளவளை, 813; முகூர்த்தம் பார்ப்பவன், 682.

கடிகையர் - மங்கலப்பாடகர், 684.

கடிகையாளர், 538. [746, 791.

கடிசெய் பைந்தார் சுழ்மாலை வேல், கடிநிறைசிலிகை, 766.

கடிப்பிணை - குதம்பைபோல்வதொரு பணி, 93, 153, 392, 606, 861.

கடிப்பிணேச்சி, 185.

கடிப்பு(உலைத்துருத்தியின் விளிம்புறுப்பு)வாரங்குலிகொளி இயகை, 820.

கடிமணக்கிழமை, 64.

கடிமணப்பள்ளி, 721. [ன்று, 326.

கடிமதில்மூன்றுமெய்தகடவுளிற்கன கடிமலர்ப்பிண்டி, 793.

கடிமாடம் - கன்னிமாடம், 8.

கடிமார்பன், 53, 673.

கடிமாலை சுலம்சொய்யதாங்கி, 590.

கடிமிடறு, 201.

கடிமுரசு, 137, 185.

கடிய, 704.

கடியறை - மணவறை, 597.

கடிவட்டு - வட்டிடை, 653.

கடுக்க = கடுக - விரைய (வி), 286.

கடுகுமூலம், 893.

கடுச்சுட்டுரிஞ்சு, 780.

கடுத்த (கால்கடிய) ஒட்டகம், 519.

கடுத்திற் - காற்று நெருப்பு நீர் முதலியன, 363.

கடுந்தொடைக்கவர்களை, 363.

கடுநட்புப்பகைகாட்டும் (பழ), 277.

கடுப்புடையகாமம், 832.

கடுமை - விரைவு, 89, 99.

கடுவிரட்டகாடு, 864.

கடைகந்தன்னதோள், 389.

கடைகளினமைப்பு, 39.

கடைகின்றது - மிகப்பண்ணுகின்றது, கடைக்குழன்ற, 54. [388.

கடைசிமங்கையர், 372.

கடைத்தெரு, 40, 41.

கடைதயிர்க்குரலவேங்கை, 786.

கடைதல் - அரித்தல், 359.

கடைந்தபொற்செப்பு, 583.

கடைந்திடுகின்றகாமம், 812.

கடைப்படுதல்-முற்றுப்பெறல், 179.

கடை பலகடந்து சென்றான், 331.

கடைமடை, 473.

கடைமணியையுடையகச்சு, 41.

கடைமுகம் - தலைவாயில், 338.

கடையலுற்றான் - அலைக்கலுற்றான், 590. [பலித்தல், 71.

கடையாமத்திற்கண்டகன விரைவிற் கடையும்கட்டுரல் - கள்ளரிக்குக்குர

கண் - கணு, 56. [ல், 359.

கண் அழலையுண்ணுதல், 666.

கண் இடுக - கண் அருகினோக்க, 907.

கண் உரைமகளிர், 770.

கண் கரிந்து நீராயுருகுவது, 722.

கண் கலக்கப்(எதிர்ப்படுதல்) பூத்தகம்பகம், 734. [681.

கண் கழுவல் (இடக்கரடக்கல்), 71,

கண் களமலர்திருந்து - உடம்புமுழுவதுக்கண்ணுயிருந்து, 754.

கண்களினெழுதி, 714.

கண் களை இடுக்கக்கோட்டி, 605.

கண் களிந்து - கண் குழைந்து, 161, 412, 721, 764.

கண் களைந்து முரசுமார்ப்பு, 192.

கண்கொளாத்துகில், 712, 776.

கண்கொளாப்பட்டு, 704.

கண்கொளும், 473.

கண்கோட்டி - கண்ணால் வளைத்துப் பார்த்து, 147. [தார், 249.

கண்சாம்பினார் -

கண்சுழன்று சோர்ந்து, 634.

கண்குன்றிடப்பட்டு, 809.

கௌஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கண்டத்திரை - பல்வண் ிரை, 197, 266.

கண்டத்தினுவியார் - கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்துகிற்புகையை யுடையார்; கண்டத்திலே புகை யுடையார், 422, 423.

கண்டாய், 764.

கண்டர் - காணுங்கோள், 171, 231,

245, 333, 454; வினாவொடுகிவ

னாதி நின்றதோர் அசை, 75.

கண்டுநோக்கி, 500.

கண்டுபிருண்னுக்கூற்றம், 708.

கண்டுபிலுறுதல் - இறத்தல், 590.

கண்டுவைத்தும், 209.

கண்டேன்சீதையை, 442.

கண்ணக்ககண்ணி, 599. [325.

கண்ணடி - கண்ணாடி (வி), 192,

கண்ணபிராண்குருந்தொசித்தது, 68.

கண்ணயற்களிப்பன யானை - கண்ண யலில்மதஞ்சொரிவன யானைகள், 176.

கண்ணரிந்த-தன்னிடத்தே இல்லாத படிநீக்கிய, 369, 551.

கண்ணற்றார்-நடப்புக்குலைந்தார், 267.

கண்ணற்று, 9.

கண்ணறச்சொல்லியசொல், 321.

கண்ணன் கண்ணனுக்குப் பிறப்

புணர்த்தியது, 122.

கண்ணனார், 682.

கண்ணனைக்கொல்லத்தெய்வம் யானை யாய்வந்தது (ஐ), 298.

கண்ணாடி, 695.

கண்ணாடிக்கேடகம், 642.

கண்ணாடிதைத்தயானை, 651. [664.

கண்ணாடி போர்க்களத்திற்குவமை,

கண்ணி - குடும்பு, தலையின்மாலை,

பிணையல், மாலை, முடிக்குமாலை,

63, 68, 123, 125, 151, 242,

335, 390, 396, 400, 415, 475,

551, 599, 741.

கண்ணி கணையமாக, 768.

கண்ணிகொண்டெறிதல், 768.

கண்ணிடனாடல், 346.

கண்ணித்திருமுடி, 799.

கண்ணிமையார் - தேவர், 79.

கண்ணியிட்டெறிவார், 834.

கண்ணியும்பசும்பொனும், 494.

கண்ணிரங்க, 576.

கண்ணிற்சிமந்தஉறுப்பில்லை, 446.

கண்ணினால் இரப்பார், 735.

கண்ணினானை-கண்ணினானுக்கு, (உரு புமயக்கம்) 229.

கண்ணினையென்று: ஏ-அசை, 538.

கண்ணீர், 93.

கண்ணீர்கவுளலைப்ப, 595.

கண்ணீர்கள், 605.

கண்ணீரிற்சாயையதோன்மல், 447.

கண்ணீரினாலேகையைக்கழுவுல், 607.

கண்ணுட்ட - கோபத்தி, 248.

கண்ணுமவாயுபிழந்து, 347.

கண்ணுருகி - நீர்வார்த்து, 210.

கண்ணுமல் - சேர்தல், 9, 130, 239,

கண்ணுறு-எதிர்ப்படுதி, 362. [541.

கண்ணுடழல் - கண்பொறி, 707.

கண்ணெனனுந்தது, 435.

கண்துடித்தல், 630.

கண் நீதி, 75.

கண்ணெருக்குற்ற, 193.

கண்பசுலைபூத்தகாமம், 74.

கண்படுகாழம், 659.

[து, 314.

கண்படுப்பித்து- துயில்கொள்ளுவித்

கண்படும் - கண்துயில்கொள்ளும்,

473. [வீசி, 374.

கண்பின் பருஉக் காமபணைய கணைக்

கால், 779.

கண்புதைத்திரங்கல், 756. [ல், 579.

கண்மணிப்பாவை கண்ணீரிலநீந்துத்

கண்மலர்த்தாள் - விழித்தாள், 74.

கண்மாயம்-கண் கட்டுவித்தை, 659.

கண்மிசைக்கரந்த, 295.

கண்முழுதுடம்பிற்றேற்றி, 896.

கண்வடுவிறுத்தார் - கண்ணுளியமுங்கு

தற்குக் காரணமான தார், 158.

கண்விடுக்கப்பட்டேம் - அறிவுண்டா

க்கப்பட்டேம், 423.

அரும்பத்முதலியவற்றின் அகராதி. கூள்கு

கண்விடுத்தல், 59. [லும், 577.

கண்விழித்தல் குவளைமலர்வதுபோ
கண்விழிப்ப, 38.

கண்வெறிப்பு, 693.

கண்வெறிபோதல், 886.

கணங்கொள் நல்யாழ்நங்கன், 185.

கணதரர் பதினொருவர், (ஐ) 878.

கணம் - தேவகணம் (ஐ), 369,
887. [த்தை, 768.

கணமலையரசன்மங்கை - காந்தருவத

கணவனுவப்பதேமனைவிக்குமுவப்பு,

கணன் - தேவர்குழு, 369. [607.

கணி - ஞால்போனவன், ஞாலிற்

தேர்ச்சி பெற்றவன், 39, 40, 97,

181, 223, 427.

கணிக்கு இடங்கொடாநலம், 438.

கணிகள், 93, 493.

கணிகை, 36.

கணிகைச்சிறுவன் சிறப்பிலன், 221.

கணித்த - அறுதியிட்ட, 726.[182.

கணிபுனைந்துரைத்தநாள், 397.

கணிபெறுநிலன், 685.

கணியிற் கணிபேசிய - ஞாலையுடைய

கணிகூறிய, 320.

கணியின்பெருமை, 690.

கணை - அலகு, கணைக்கோல், 33, 34,

கணைக்கவினழித்த உண்கண், 187.

கணைக்கோல், 33.

கணை பின்னொழிய ஓடல், 159.

கணைமிச்சில், 248. [ஞன், 31.

கணையம் - தண்டாயுதம், 234; யானைத்

கணைவிசை இவ்வுளி, 216.

கத்தரிகை காதுக்கு, 56.

கத்தரிகைத்தொழில், 56, 720.

கத்திகை - குருக்கத்தி, 294; தொ

டைவிசேடம், 566.

கத்திகைக்கண்ணிறெற்றிக் கைதொ

ழுகடவுள் - முருகன், 294.

கத்திகைப்போது, 361.

கதநாய், 648.

கதம்பன் - கனகமாலையின் சகோதர

ரில் ஒருவன், 492.

ககானம் - வா

கதலிகைப்போழ்கள், 894. [640.

கதவந் தாழுறுக்க, 84.

கதவுதிமத்தல், 441.

கதமொளி - மிக்கஒளி, 512.

கதன், 628. [ம், 6.

கதநாயகனை முதலிற் கூறல்வேண்டு

கதிஇரண்டு, (ஐ) 893.

கதிகள், 331.

கதிரான்கு, 118.

கதிய - கதுவிய, பற்றிய, 179.

கதிர்க்கடவுள்கண்விழித்தகாலே, 566.

கதிர்க்குப்பை, 112.

கதிர்வட்டம், 88. [ப்பு, 62.

கதிரொளியவருமொத்தார்: உம்-சிற

கதுப்பினம் - மயிருக்கினியபுழு,

கதுப்பு, 475. [501.

கதை - பொய்வார்த்தை, 622.

கதையை உட்கொண்டுசுட்டல், 66.

கந்தட்டினிதினிடோளான், 77.

கந்திகளிறுகொல்லுங் கருவரையுழு

வையன்னுன், 363.

கந்தரமுட்டி, 492.

கந்தருவமார்க்கச் (சங்கீதவழி) செய்

யுள், 224, 371, 472, 739, 793.

கந்தருவர்செய்தபூண்கள், 196.

கந்தருவார்மணம், 398.

கந்தன்னதோள், 726. [569.

கந்தாரம் - கார்தாரமென்னும்பண்,

கந்தி-ஆர்யாங்கனை (ஐ), 328, 766.

கந்தியார்கூற்று, 915.

கந்தியார் செய்யுள்செய்தது, 328.

கந்து - ஞன், 52, 180, 601, 678.

கந்துக்கடன் - சீவகனைவளர்த்தவணி

கள்; சீவகன்புதல்வருளொருவன்,

783. [காரணம், 760.

கந்துக்கடன் இறந்தமைகூறுமைக்குக்

கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கலினமா,

கந்துநாமன் - கந்துக்கடன், 104, 316.

கந்துநாமனும்: உம்-சிறப்பு, 102.

கப்பணம் - இரும்பாற்செய்த யானை

நெருஞ்சிமுள், 90. [ஐ) 168.

கப்பம் - 16 வகைக்கற்பலோகம், (பு).

கூஅ0 அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- கப்பல் கடலிற்செல்லல், 158, 645.
 கப்பலுக்கு யானை உவமம், 155.
 கப்பலோட்டம், 159.
 கப்பற்பாய் மூன்று, 158.
 கப்புரப்பசுந்திரை, 64. [613.
 கப்புரம்-கருப்பூரம் (பா), 64, 167,
 காலமேந்தல், 421.
 கபிலபர்ணர், 343.
 கம்பஞ்செய்பபிவு, 508.
 கம்பலக்கிடுகு, 40.
 கம்பலம் - கம்பலை, ஒலி (வி); இச்
 சொல் பெருங்கதையில் கம்பல்
 எனவும் வழங்கும், 23, 97, 358;
 படாம், 645, 785. [கா, 377.
 கம்பலம்போர்த்தபோலும் கடிமலர்க்
 கம்பலவிதானம், 256, 716.
 கம்பார்களியானை: கம்பமார், (வி)
 கம்பிதப்பாட்டு, (இசை) 227. [321.
 கம்புள் - ஒருவகைப்பறவை, 612.
 கம்மகாரர், 159.
 கம்மப்பல்கலம், 300.
 கம்மியர் = காமியர் - பிறந்தொழில்
 செய்வார், 30, 156.
 கமலப்பள்ளி, 408.
 கமலலாட்டம், 618.
 கமலவர்த்தனை, (பா) 207.
 கமலை - விமலையின் தாய், 574.
 கமழ்கடாத்து அரசவா, 861.
 கமுகங்காய்க்குலை, 694.
 கமுகம்பானைக்குழுத்துக்கோவை, 36.
 கமுகின் கண்போலுங்கழுத்து, 597.
 கமுகினூசல், 281.
 கமுகினெற்றி, 358.
 கமுகு, 27, 473.
 கயக்கம் - கலக்கம், 124.
 கயக்குற்றபோது-கயத்திற்பறித்தபூ,
 கயத்தி - கொடியன், 208. [369.
 கயந்தலை - கயத்தலை (வி), 27.
 கயம், 265.
 கயம்பட - ஆழம்பட, 182.
 கயல் சேவகன்கண்ணக்ருவமை, 719.
 கயல் - கயல்குத்து, 719.
 கயவாய் - பெரியவாய், 610. [690.
 கயற்கண்ணினளவுங்கொள்ளார்கவற்
 றி, 411.
 கர்மஷயாதிசயம் பத்துவகை, 815.
 கரணங்கள், 46.
 கரணவிசேடம், 257.
 கரந்தகற்படை - சுருங்கை; மூடப்
 பட்டுள்ள கற்படுத்தியவழி, 49.
 கரந்தவரலெழினி, 20.
 கரந்தெழுத்திட்டாள், 517. [491.
 கரப்பறக்கற்று - வெளியாகக்கற்று,
 கரப்புநீர்க்கன்கை - பாதாளகன்கை,
 468.
 கரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் காக்கை
 யார் பொன்னுத்துத்தோன்றுவர்,
 (பழ) 465.
 கரிடோக்கினர் - மை எழுதினர், 191.
 கரிபோக்கினல், 271.
 கரிபோவார், 271.
 கரிமாலை நெஞ்சினான், 93.
 கரிய - கொடிய, 372.
 கரியவன் - இந்திரன், 361.
 கரிவினைத்தாயந்தசண்ணம், 602.
 கருங்கலம் - சமைத்தற்குரியமண்பா
 த்திரம், 36.
 கருங்கழல் - கொடியகழல், 507.
 கருங்காலிக்களிகலந்தகாய், 712.
 கருங்குரங்கு, 552.
 கருங்குழல்கள் மயிர்மாத்திரையாய்
 ஐவகையையுமுணர்த்தல், 54.
 கருங்கொடிப்புருவம், 201.
 கருஞ்சிதைப்பறவை - மயில், 375.
 கருடன், 323, 414.
 கருடனது சிம்கொலியாற்பாம்பு ஒடு
 கருணை, 722, 862. [க்குதல், 140.
 கருதி - கருத, (திரிபு) 9.
 கருந்தலை, 149. [யுமுன், 758.
 கருந்தலைகள் வெண்டலைகளாய்க்கழி
 கருந்தலினை - பாவம், 288.
 கருநெறிப்பின் மருஞ்சி, 214, 228.
 கருப்பம்பாருவண்மு, 25.
 கருப்புரக்கத்தினின் மயானை, 727.
 கருப்புரமாக்கன்று, 376.
 கருப்பூரச்சோலை, 439, 554.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூடுதல்

கருப்பூரமாவை, 847.
 கருப்பூரமுக்கி, 462. [842.
 கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனி,
 கரும்பியல்காடு, 22.
 கரும்பின்னை - காக்கை, 372. [473.
 கரும்பின்னென்றி ஒலிக்குமழைக்குரல்,
 கரும்பின்மேற்றெடுத்ததேன், 219,
 கரும்பினென்றி, 358. [564.
 கரும்பு, 459. [ந்த தீஞ்சொல், 702.
 கரும்பும் தேனும் அமுதும்பாலும் கல்
 கரும்புறத்தோர், 797.
 கரும்புறம், 725. [323.
 கரும்பெறிகழுகை-கருப்பந்துண்டம்,
 கரும்பொடு காய்நெல்லைத்துற்றின்ற
 யானை, 724.
 கருமக்கடல்கடந்தசெல்வன் - அருக
 ன் (ஐ), 794. [மினமை, 77.
 கருமக்காழ்த்தமை - காரியத்திலுமுற்
 கருமணிப்பாவைபன்னுன், 442.
 கருமத்தெவ்வர் -
 பகைவர், 891.
 கருமம் - காரியம், 67, 100.
 கருமனநச்சுவெஞ்சொல், 230.
 கருமுகிற்பொடித்த வெய்யோன்,
 கருமுத்தம், 722. [504.
 கருமை - கொடுமை, 55, 507, 535.
 கருவலி - பெரியவலி, 656.
 கருவலித்தடக்கை, 535.
 கருவழலைப்பாம்பு, 379.
 கருவாய்ப்பதினென்றபொழுது, 69.
 கருவி-கவசம், 641; தொகுதி, 458;
 விஸ், 743; வீர்திரள், 51.
 கருவித்தேன் - கைத்தளம்போலுந்
 தேனிரல், 458, 471.
 கருவிமாமழை -(மின்னுமுழக்கு முத
 லிய) தொகுதியையுடைய மேகம்,
 797. [(11சை), 225.
 கருவியுண்கண்டமும் உ ல்
 கருவிவாய்க்கொளி இ, 643.
 ஷ்வானம், 224.
 ஷீதல், 641.
 கருவினாமலர், 101.
 கருவினை - பாவம், 268, 901.

கருனை - பொரிக்கறி, 805.
 கருனைக்கவளம், 617.
 கருனையசக்குவார், 254.
 கருனையார்ந்த இளவானை, 752.
 கருனையாற்குழைக்குங்கைகள், 82.
 கரைகடல் முழங்குகின்றகடல்,
 160. [சொல்) 25.
 கரைதல்-கொண்டுபோதல், (திசைச்
 கரைபுரண்ட இன்பக்கடல், 153.
 கரையுடைத்துதில், 711.
 கல்யாணம், 241.
 கல்லதரத்தம், 355.
 கல்லாக்கட்டியங்காரன், 231.
 கல்லாடையைப்பெண்பாலார் உடுத்
 கல்லார்துகில், 521. [தல், 111.
 கல்லார்மணிப்பூண்மார்பு, 636.
 கல்லாவினையார்களின் சிரிப்பொலி,
 கல்லூரி - கற்குமிடம், 301. [864.
 கல்லென்சுடற்றிரை, 608.
 கல்லென்சும்மை, 130.
 கல்லென்முரசும், 320.
 கல்லெனல், 380.
 கல்லெந்தல், 204, 212.
 கல்வி, 468.
 கலக்கம், 302.
 கலங் லல்லல் = கல
 அல்லல் (வி) ; காரணகாரியம்;
 கலங்கழித்தல், 878. [105, 177.
 கலங்கழுமாவம் - கலங்க
 லாலுண்டாகும் ஒலி, 254.
 கலங்குநீரிடைக்கலக்குறுகருங்கயலி
 லு, 711. [688.
 கலஞ்செய்போர்வை-கலத்தைபயுறத்
 தேகாட்டும்போர்வை, 746.[851.
 கலதிமைப்பாலது - தீவினையின்கூறு,
 கலதியம்பு - கேட்டினைச்செய்யுமம்
 கலப்பை, 264. [4, 237.
 கலம், 105.
 கலம்பொழியுங்கை, 681.
 கலமிழியுந்துறை - கபலிதங்கும்கட
 ற்துறை, 474. [575, 848.
 கலவம் - மயிற்றோகை,மேகலை,457,

கூஅஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கலைவநீர்தெளிப்பார், 734.

கலன்பெய்ப்பேழை, 16.

கலாஅய்-கலாய்த்து, 841.

கலாபம்வீக்கி, 191.

கலாபம்வீக்க - கலாபயிறுக, 180.

கலாம்-மாறுபாடு, 190. [(வி), 286.

கலாய்க்குறின் - கலாய்க்கஉறின்

கலாய்த்திருத்தல் - கோபித்திருத்தல்.

கலாவி-கலந்து, 160. [157, 567.

கலி - ஆரவாரம், 199; பாவம், 84;

வருத்தம், 790; வறுமை, 53,

கலிக்கிறையாய்நெஞ்சு, 84. [264.

கலிக்கக்கடகம் - புடைவைப்பெட்டி,

கலிக்கம் - ஆடை, ஒருதேயம், 215.

கலிக்கம்மருங்குலுக்கெழுதினவத்தா

கலிக்கர்கோன், 634, 650. [ன், 215.

கலிக்கு - ஒருவகைமதகு, 713.

கலியரசு, 671.

கலியாணச்சடங்கு, 709, 710, 711.

கலுழந்து, 93.

கலுழ - உருக, 561.

கலுழவேகன் - கார்த்தருவத்தையின்
தந்தை, 168, 170.

கலுழன் - கலுழவேகன், 257.

கலை, 115, 118, 476, 599, 612.

கலைக்கணுள் - மந்திரிகள், 561.

கலைத்தொழில்கள், (மத) 201.

கலைமூன்று, 318.

ரத்திஞ்சொல், 226.

ர், 118.

நுதியனாவின் இயல்பாலே, 401.

கலையின் மசொல்லார், 679.

கலைவலார் - பரத்தையர், 475, 612.

கலைவளர்கிளவியார், 422.

கவ்வை - முழக்கம், 51.

கவடு - கிளை, 410.

கவந்தம் - குறைத்தலை, 667.

கவர்கிணக்காமன், 363.

கவர்கூரல், 611.

கவர்ந்து-உள்ளடக்கி, 17.

கவர்ப்பு - பலவாதல், 362.

கவரி, 112, 169, 553, 684, 700.

கவரி கன்றுட்ட, 20.

கவரிதிக்கட்கதிரென்ப்பொங்க, 727,

கவரிநெற்றிப்புரவி, 216. [897.

கவரிமயிரால்வேயந்தகுரம்பை, 359.

கவலல்-கவலாதேகொள், 450; வருங்

கவலை, 96. [தாதேகொள், 505.

கவலி - விரும்பி, 485.

கவழம், 62, 553.

கவளம், 617.

கவற்கும் - வருத்தம், 590.

கவந்தல், 637.

கவறூடல், 282.

கவறூடலிழிவு, 833.

கவாய் - கவ்வி, 704.

கவான்முதல் - காலடி, 278.

கவிகள், 97.

கலிப்பர் - ஒருவகைகவணிகர், 514.

கலிப்பு (சோ), 380.

கலிமதக்கடந்து, 662.

கலிரம் - ஒருமரம், 500.

கலிழிய, 58.

கவுள், 681.

கவுளழிகடாத்தவேழம், 135.

கவுளைபுடையகிண்கிணி, 860.

கவைக்கதிர்வாகு, 458.

கழகம்-குதுபொருமிடம், 485.

கழல் - செருப்பு, 480, 482.

கழற்கண், 803.

கழற்காயுமொத்தான், 660.

கழற, 608.

கழறச்சென்றேன், 504.

கழனிவினையாடி, 781.

கழாய் - ஆடுதற்குநாட்டும் மூங்கில்,

கழிகண்ணோட்டம், 64. [26.

கழிபெரு, 66, 104, 481.

கழிமலர் - கழிப்பூ, 565.

கழியீன்கவர்ப்புள், 567.

கழியப்பெரிய, 780.

கழிவளர்கயல், 602.

கழுத்துமாறுபடப்பார்த்து, 460.

கழுநீர்க்கண், 307.

கழுநீர்த்தார், 856. [681.

கழுநீர்ப்பூப்பிடித்தல், 134, 392, 550,

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூஅங்

கழும்-கழுவும் (வி), 254.

கழும்-திரள, 596; மயங்க, 28.

கழுமணி:வினைத்தொகை, 786, 843.

கழுமி - திரண்டு, மயங்கி, 67, 110,

கழுமிய, 42, 894. [656.

கழுமியகம்பு, 506.

கழுமியதுகில், 868.

கழுமிற்று - நிகைந்தது, 544.

கழுமுதல் - திரளுதல், 399.

கழுமொலியாவவானம், 728.

கலழ - கோல், 320.

கழைக்கரும்பு, 358, 473.

கழைமுற்றுந்தீந்தேன், 320.

கள் - அசை, 450, 468, 525, 717.

கள்வயிற்றலர்ந்தகோதை, 841.

கள்ளாவம், 832.

கள்ளாவாபுலியைக்குத்து, (பழ)229.

கள்ளாவி நூறுக்கமழ் கோதை, 11.

களன்றும் - திரும, 703.

களனைக்கடைதல், 353.

களகளமுழங்கும்வேழம், (குளுகுளு
என்றல் கன்னடம்) 247.

களங்கொண்டிட்ட - இருப்பிடமாகக்
ிட்டன, 434.

களங்கொள்வேழம், 690.

களத்துப்பாவம்போக்கல், 251.

களம், 664.

களம்வாழ்த்தல், 659.

களம்வேட்டல், 234, 251, 673, 680.

களனெனக்கரையும், 210.

களி - எக்கர், 701.

களிகள், 37.

களிசெய்கோசிகம் - கஞ்சிதோய்த்த
கோசிகப்பட்டு, 490.

களித்து - தேனையுட்கொண்டு, 724.

களித்துத்தவிசைருமலிமேலிடல், 66.

களிப்பன - மதமுடையன, 176.

களிப்பாக்கு, 712.

களிப்பு - பெற்றதன்மேற்செல்வது,
களிமகன், 285. [410.

களிமுகச்சுரும்பு, 94.

களியாளர், 119.

களிற்றரசன் - யானையுளரசன், 702.

பு, 251.

களிற்றுக்கிர்ப்பிதழ்பற்பேய்கள், 247.

களிற்றுமருப்பின்வைரம், 657.

களிற்றுன், 65.

[398.

களிறுஇதைஞ்சல், 296.

களிறுகள்தூற்றெட்டு, 690.

களிறுங் களிறும் நெருங்கல், 42.

களிறு நாவாய்க்கு, 643, 809.

களிறுமாய்க்கதிர்ச்செந்நெல், 22, 473.

களிறுமாய்கழனி, 22

களிறுமென் துமிழப்பட்டகவளம்போ

களைகண், 737. [ற்றகர்ந்து, 755.

கற்கடகசிக்கி - ஒருமருந்து, 380.

கற்குன்றேந்தியதோள், 311.

கற்சிறை (கலிங்கு) யழித்துவெள்ளம்
கடற்கவாயாங்கு, 755.

கற்சுணஞ்செய்ததோள், 34. [495.

கற்பகங்காமவல்லியனையநீர், 339,

கற்பகச்சோலை, (ஐ) 48, 870.

கற்பகத்தாரினுள், 642, 675.

கற்பகத்தினமேற்படர்கொழி, 115.

கற்பகம், 123, 502, 699.

கற்பகம் இவ்வுலகிற்கொண்டேவரப்ப
ட்டுப் பூவளவேகொடுத்தல், 500.

கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தல், 115.

கற்பகமரங்கள்பத்து (ஐ), 870.

கற்பகமரங்களுந்த (ஐ), 823.

கற்பகமாலு, 545. [டம், 184.

கற்பம் - கற்பலோகம், கற்பித்த இ

கற்பலோகம் பதினாறு, (ஐ) 184,

கற்பனகள், 525. [619, 824.

கற்பாலுமிழந்தமணி, 5.

கற்பிப்பார்க்குவார்த் துச்சொல்லார்,

கற்பினின்: இன் - அசை, 186. [508.

கற்பு, 114, 332.

கற்புக்கடம்பூண்டவன், 859.

கற்புடைமகளிர், 333, 469, 688.

கற்புடைமகளிர் தெய்வத்தை வண
ங்கல் விதியாமென்பது, 71.

காவலவையி

கற்பெனுமாலு, 602. [முந்த, 864.

கூஅசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கம்பொறி, 37.
 கற்றடிப்படுத்தல், 277, 382.
 கற்றமார்தரைக் கண்ணெனக் கோ
 கற்றனங்கள், 525. [தல், 560.
 கற்றூர், கட்டுரைவல்லார், கவி, 317.
 கற்றுகை, 893. [ஆடை, 111.
 கற்றோயுறுண்கலிங்கம் - காவுடைய
 கற்றதுகூற்றுண்ணும் ஞான்று, 756.
 கறவை, 742.
 கறவைக்கலம், 27. [தல், 381.
 கறவை கன்றிழந்தபோன்றுகிடந்த
 கறவைகாண்கன்றின்வெஃகி, 338.
 கறிகற்ற - கடித்தலைக்கற்ற, 152.
 கறை - கிடமை, 97.
 கறையினீங்க முரசறைதல், 685.
 கறையூர்பல்வினார், 859.
 கன்மங்கள் எட்டு - ஞானாவரணிய
 முதலியன, (ஐ) 751, 892.
 கன்மேல்நிற்பர், 665. [802, 804.
 கன்றி - அடிப்பட்டு, 7, 68, 119,
 கன்றிய-தழும்பிய, 50. [வான், 345.
 கன்றுசிறைப்பட்ட புனிற்றப்போல்
 கன்றொளித்தகலவைத்தகறவை, 117.
 கன்னலம்(சருக்கரை) குடங்கள், 126.
 கன்னற்குடம், 213.
 கன்னன் - கர்ணன், 145. [து, 782.
 கன்னன்மணி - கண்டசருக்கரைத்தே
 கன்னி - கன்னிப்பெண், 36, 360.
 கன்னிக்கலிங்கம், 485.
 கன்னிக்கொடிமதில், 165.
 கன்னிலம், 274.
 கன்னிப்பிணையினிலைகலங்கி, 486.
 கன்னிப்போர், 247.
 கன்னிமடந்தைமார், 58.
 கன்னிமாடம், 219, 274. [151.
 கன்னிமார்பம் - அழியாதமார்பம்,
 கன்னிமாலை, 299.
 கன்னிமை கனிந்துமுற்றி, 375.
 கன்னியங்கமுரு, 597. [542, 581.
 கன்னியமகளிர், [அ, அசை], 360,
 கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற் காமம்போல்
 மறைய, 360, 542.
 கன்னியர், 81, 567.

கன்னியாமாடம், 9, 149, 180.
 கன்னியூகம் - கருங்குரங்கு, 266.
 கன்னிவாழைத்தண்டு, 57. [268.
 கனகபதாசை - சரமஞ்சரியிந்தோழி,
 கனகமாலை - சீவகன்மனைவிகளுள்
 ஒத்திரு, 490.
 கனகமாலை - பொற்கட்டி, 278.
 கனகன்-கனகமாலையின் சகோதரரில்
 கனகவிவட்டம், 890. [ஒருவன், 492.
 கனகவிற்செய்தது நனவில்அறியாமை,
 கனகமல், 771. [893.
 கன, 71.
 கனகாலின்விதி, 73.
 கனி - ஸாரம், 576.
 கனிக்கும் - உருக்கும், 185.
 கனிகள், 164.
 கனிந்து - உருகி, 201, 224, 225.
 கனிப்பான், 74. [சொல், 308.
 கனிப்புறுசொல் - இனிமையுள்ள
 கனிப்பொழைமலிந்துநின்ற கற்பகப்
 பூக்கொம்பொத்தார், 732.
 கனிப - வருந்துவார், 443, 451.
 கனிய - முற்ற, 253. [455.
 கனியநின்றோவார் - முற்றத்திலிருவார்,
 கனியாதமரங்கள் மகளிராற்கனிதல்,
 556. [கின்றசொல், 152.
 கனிவாழை - ஒருவகைவாழை, 458.
 கனைகடுக்கதழ்பரி, 536.
 கனைத்துவண்டுணங்கோதை, 412.
 கனைந்துகன்றி, 7, 802.
 கவுடாயம் பதினாறு (ஐ), 892.
 கா, 121.
 காக்கைவலமாதலந்நனிமித்தம், 372.
 காசமுதுறவு, 261.
 காசிபகோத்திரம், 875.
 காசு - பலவகைமணிகள், 43; மணி,
 596, 599, 600, 911. [180.
 காசுகண்பரிப - மணிகள் அற்றுவிழ,
 காஞ்சனத்தளிவம் - டொற்சின்னம்,
 காஞ்சனவட்டு, 711. [665.
 காஞ்சித்தாது - காட்டுப்பூவினாள்
 மகரத்தம், 198, 492.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூஅடு

காஞ்சுகி - சட்டையிட்டவன், 457.
 காட்சி - தரிசனம், 370. [829.
 காட்சிக்கின்பொய்கை, 479.
 காட்சிக்கினியவிலுவு, 284. (ஐ), 824.
 காட்சியினமிர்தம் - நற்காட்சிப்பயன்
 காட்டமிர்து - காடுபடுதிரவியம், 613.
 காட்டி - காட்டுக; இகரவீற்றுவியம்
 கோள், 146.
 காட்டில், 166, 173, 187, 200.
 காட்டின், 145.
 காடி - கஞ்சி, 28.
 காடியாட்டி, 782.
 காடியுண்டதுகில், 28.
 காடுகவர்தி, 88.
 காடுடையளவையெல்லாம், 95.
 காண்டமந்திரம் - குதிரைகளைவிரை
 விற்செலுத்துமந்திரம், 244.
 காண்டலோமம்: ஓடு-உடனிகழ்ச்சி,
 காண - கேட்க, 591. [570.
 காணம்-பழங்காசு, 182, 336, 696.
 காணமும்பொன்னும், 695.
 காணுங்கோள், 234, 333.
 காத்தல்வேண்டும், 65.
 காதநான்ககன் தகடிநகர், 733.
 காதம், 59. [62, 74, 410, 866.
 காதல் - பெறுததன்மேற்செல்வது,
 காதல்கைம்பிகல், (மெய்ப்பாடு) 301.
 காதலம், 481.
 காதலம்கழிந்தநாள், 853.
 காதலார் - மனைவிமார், 647. [488.
 காதலான் காதல்போல அகன் தகண்,
 காதன்மை, 435.
 காதிகண்ணரிந்த-காதிகர்ம
 ன்ற, (ஐ) 369, 785.
 காதிகண்ணரிந்து வென்ற தகடவுள் - அ
 ருகன் (ஐ), 785.
 காதிகர்மம் - காதிலினைகள்; ஆத்மகு
 ளவன்; அவை,

வேதனீயம், மோகனீயமென்பன; (ஐ) 369, 785, 899.
 காதிப்போர்மன்னர், (ஐ) 895.
 காதிலினைகள் - காதிகர்மங்கள், 785.

கார்த்த்டுடுப்பு - கார்த்தட்டூவினிதழ்,
 கார்த்தட்டூமாலை, 539. [112.
 கார்த்தம் - கார்த்தக்கல், 555.
 கார்த்தருவதத்தை - சீவகன்மனைவிக
 னுள்ளுருத்தி.
 கார்த்தருவதத்தை பளிக்குமாடத்திரு
 கார்தன், 483. [த்தல், 171; 183.
 கார்தன்முகிழ்வரல், 111, 579.
 கார்த்தளின்தோடுகள்வனைகளுக்கு,
 கார்த்தாநின் தகற்பகம், 318. [510.
 கார்த்தாராநாடு - வெள்ளியம்பெருமலை
 க்கணுள்ளது (ஐ), 170.
 கார்தி - பசித்து, 502.
 காப்பியக்கவிகள், 465.
 காப்பு - அரசன் தகருவன், 545.
 காப்புவிஞ்சை, 548.
 காம்புகாட்டுத்தி, 509.
 காம்பழிபிச்சம் (சோ), 380.
 காம்பிலிமன்னன், 187, 633, 651.
 காம்பு - மூங்கில், 58, 593.
 காம்பேர்தோளி, 281.
 காம்பிகழ்ச்சி, 71.
 காமக்கடல், 720.
 காமக்கலன் - பரத்தை, 283.
 காமக்கவறுடல், 485.
 காமக்குழி, 280.
 காமக்காழ்கொளீஇ, 565. [735.
 காமஞ்செப்பிக்கண்ணினாலிரத்தல்,
 காமத்திந்தகனிந்தலுடல், 475.
 காமத்திந்தகொடுமை, 590.
 காமத்தினைப்போற்றுவாயாக, 756.
 காமத்தியால்வெந்தவர், 221.
 காமத்துள்ளாயிர்-காமஇன்பம், 729.
 காமிலகன், 601.
 காமரீர்ப்புதுத்தளிர்நீயவன், 306.
 காமநூல், 781.
 காமபாணம், 36.
 காமபூமி, 62.
 காமம், 570, 612. [219.
 காமம்பெண்ணுர்வினைத்தவன்பம், (ஐ)
 காமமாலை, 401.
 காமமென்னுமது, 75. [ற்றம்) 68.
 காமமே கன்றிநின்ற கழுதை, (ஏ - தே

கூஅசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

காமவல்லி, 64, 115, 325, 786.
 காமவல்லிக்கொடி, 171, 593, 704.
 காமவல்லி, கற்பகம் பிணைந்ததேபோ
 காமவல்லிகிடந்தன, 828. [ல், 726.
 காமவல்லியும்: உம் - சிறப்பு, 64.
 காமற்குக்காமன், 772.
 காமன்-கண்ணிரானுக்கு உருக்கும
 ணியினிடமாகத்தோற்றிய பிரத்தி
 யும்நன், 19, 184, 502.
 காமன் கைச்சிலையையும் கணைகளைபு
 மேந்திக் கடைபைக்காத்தல், 606.
 காமன்கோட்டம், 582.
 காமன் சாமன்: இவர்கள் ராமலக்ஷ்
 மணர்களைப்போலச் சேர்ந்தேவாழ்
 பவர்கள், (ஐ) 19.
 காமன் சிலையிரண்டு, 599.
 காமன்சேனை - மகளிர், 144, 153.
 காமன்மாடம், 596.
 காமன் வீணையில்வல்லோன், 203.
 காமன் மந்ததொட்டிமை, 594.
 காமன் மந்தவீணை, 594. [வழி, 421.
 காமனறாதொழி. - திருமால்சூறிய
 காமனப்பிணை - காமன் அம்புஅணை,
 721. [878.
 காமனார் கலங்கழிக்கின் மதொத்தது,
 காமனும் கனியவைத்தபுலம் - இசை
 நூல், 117.
 காமனை - காமன்: ஐ - அசை, 469.
 காமினம்: அம் - அசை, 706.
 காமினி-ஆகாசகாமினியென்னும் ஒரு
 வித்தை (ஐ), 501.
 காழுகன் - கட்டியங்காரனைச்சார்ந்த
 ஒருவீரன், 655.
 காழோத்திபனம், 750.
 காய்கதிர், 350.
 காய்த்தெனல், 520. [52, 583, 913.
 காய் - காய்ச்சல்
 காய்த்தியிட்டு, 812.
 காய்த்தம் - எறிக்கும், 701.
 காய்த்துறுதமனியம், 42. [678.
 காய்த்தென்குழந்த கரும்பார்பதி,
 காய்தல்-எறித்தல், 148; கெடுத்தல்,
 காய்பொற்கலஞ்சிந்தி, 752. [645.

காய்பொன், 104, 751.
 காய்முதிர்கனியின் ஊழ்த்துவிழும்பா
 காய்வுறுவேட்கை, 495. [க்கை, 422.
 காயம் - பெருங்காயம், 242.
 காயாமரம், 457.
 கார்க்கெதிர்மேகம், 246.
 கார்காலம், 459, 772. [வன், 72.
 கார்கெழுஞ்ஞன்நனையான் - சலியாத
 காத்திகைவிளக்கு மலையிலேவைத்
 கார்மதம், 633. [தல், 81, 83.
 காரணகாரியப்பொருள், 3, 105, 827.
 காரணநீர, 409.
 காரணியில், 840.
 காரனன், 283.
 காரி - கரிக்குருவி, 132.
 காரிகை - போழ்கு, 54, 637.
 காரிடி, 639.
 காரிப்புள் - கரிக்குருவி, 132, 539.
 காரியங்கடைப்படுதலின், 179.
 காரியப்பெயர், 613.
 காரியுண்டிக்கடவுள் - சிவபெருமான்,
 காரேந்திடிமுரசம், 751. [205.
 கால்கோம், 590.
 கால்பொருகடல், 761.
 கால்விசைமுறுக்கி, 137.
 கால்விரல்மோதிரம், 111.
 காலசக்கரம், 244, 536.
 காலனி, 58.
 காலந்தோன்றாதவினைப்பெயர், 79.
 காலம், 612.
 காலமயக்கம், 32, 73, 133.
 ளக்கு (வெளிப்படல்), 315.
 காலவேதமடங்கண்ணி, 302.
 காலன் - கூற்றத்திற்கு ஏவல்செய்
 வோன், 436.
 காலனைக்கண்புதைத்ததுபோல், 762.
 காலனைக் கையால் விளித்தல், 623.
 காலவெடுகுழந்தகடுநோய், 343, 628.
 காலாச - காற்கவசம், 646.
 காலாட்கள், 627, 628, 641.
 காலாழி - கால்விரன்மோதிரம், 59,
 காலியந்தேர், 644. [111.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூஅள

காலினேகினுள், 417, 451.
 காலுறீஇ - தூற்றி, 24.
 காலு - பகல், 547.
 காலுப்பன், 578.
 காவல் - கவசம், 244.
 காவலன் - காவலில்லான், 530.
 காவலனையொழிய : ஐ - அசை, 526.
 காவலின்வழுக்கி : இன்-நீக்கம், 64.
 காவலோம்பல்-பரிகரித்தல், 148, 236.
 காவற்கன் றிற்புனிற்று, 345.
 காவன்களிர்.....
 காவன்முல்லை-காத்தற்குஅறிகுறிபாக
 அணிந்துகொள்ளுவது, 171.
 காவாது - பரிகரியாது, 321.
 காலி கழுநீர் குவளை யாம்பல் கழக்
 கமலம், 521.
 காவில்வாழ்பவர்நால்வருளர், 721.
 காலுகாண்பான், 784.
 காலுறீஇ - சுமந்துவந்து, 253. [806.
 காழ்-காம்பு, 40, 716; குத்துக்கோல்,
 காழ்க்கும் - உறைக்கும், 713.
 காழ்த்தமை - முற்றினமை, 77, 78.
 காழ்நெற்றி - தூணின் தலை, 256.
 காழ்பரிந்து - முத்துவடத்தையறுத்
 து, 526.
 காழக்கச்சை-கருப்புக்கச்சை, 285.
 காழகம் - கருமை, 367; கருஞ்சேறு,
 906. [யொப்பான்-வேடன், 367.
 காழ்கழுட்டப்பட்ட காரிருட்டுணி
 காழார் வெள்ளிமலை, 782.
 காழின் றிக்கனிற்காமக்கொழுங்கனி,
 காளகவுடை, 102. [606.
 காளம், 51.
 காளமாகுள், 648.
 காளாத்திரி - பாம்பின்பல், 383.
 காளியென்னும்பல், 383.
 காளைக்கொழுங்கதிர், 120.
 காற்சரி, 207.
 காற்படை - காலாட்கள், 895.
 காற்பெய்தன - காட்
 ஓடின, 901.
 காற்றிற்பரிக்குங்கலிமான், 523.
 காற்றுவாக்கிலேநின்று, 460.

காறளர்ந்து-கால்தளர்ந்து - அசைந்
 து, 768.
 காறொடர்ந்து-கால்தொடர்ந்து, 194,
 கான்றிடல் - கக்கல், 639. [566.
 காணக்கார்முல்லை, 689.
 காணமுன்னி, 563.
 காணயாறு : அ - அசை, 532.
 காணவர்குரம்பை, 359.
 காணுடைச்சென்றெல், 842. [662.
 கானெறியாயினுள்- சாளரமாயினுள்,
 கிடங்கு - அகழ், 49, 425.
 கிடந்தென - கிடந்ததென(வி), 102.
 கிடுகு- கேடயம், 642; தட்டி, 40.
 கிடுகுமுந்த சித்திரகூடம், 620.
 கிடுகுடைக்காப்பு, 640.
 கிடை - ஒப்பு, 225, 581, 654, 880.
 கிடைத்து - கிட்டி, 467.
 கிண்கிணி - சதங்கை, 58, 93, 166,
 191, 200, 569, 603, 908.
 கிண்கிணிததும்ப, 175.
 கிண்கிணியும் சிலம்பும், 111, 583,
 587, 695, 841. [77.
 கிண்கிணியொலிக்குத்தவனையொலி,
 கிணற்றகத்துத்தேரை, 352.
 கிணினெனவிலைசத்தன யானைமணி
 கள், 537.
 கிணைநிலைப்பொருநர் - தடாரிப்பறை
 கொட்டி வேளாளரைப் புகழ்ந்து
 பாடும்பொருநர், 25.
 கிம்புரிமுத்தம், 606.
 கிம்புரிவைரம், 32.
 கிருமி, 346.
 கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து, 481.
 கிலுத்தமாம், 554.
 கிழக்கிடுபொருள்நிலைக்களமாகமுத
 லொடுமுதலேவந்தவினையுமம், 91.
 கிழமை, 170, 291.
 கிழவு, 120.
 கிழி - சீலை, 54, 76, 303; படம், 59.
 கிழிமிசை உருவுதிட்டி, 316.
 கிள்ளை - கிளி, 27.
 கிள்ளைவனையாயுகிர், 703.
 கிளந்து - வெளியாகச்சொல்லி, 303.

கூஅஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கிளவியோடும் : உம் - இசைநிறை, 25, 198, 200, 367. [441.
 கிளிச்சொலினினியசொல்லார், 841.
 கிளிச்சொலினினியவர், 200.
 கிளிநிறத்தபாய்மா, 542.
 கிளிமழலையஞ்சொல், 143.
 கிளிமுக்கிளவி, 94.
 கிளியார், 312.
 கிளியைத்துதுவிடல், 593.
 கிளியைநோவஅகட்டொடுக்கி, 313.
 கிளியைமுன்கையிற்கொள்ளல், 35.
 கிளியைவயிற்றிலிணைத்தல்மரபு, 314.
 கிளிவளர்மருது, 25.
 கிளவை, 893.
 கிளைக்கழுநீர், 307.
 கிளைநரம்பனையசொல்லார், 409.
 கிளைநரம்பனையதிஞ்சொல், 256.
 கிளைநரம்பிசை, 828.
 கின்னரம் - இசையின்குணகுற்றமறி
 வதொருபறவை, 202.
 கின்னரமிதுனங்கள் - ஆணும்பெண்
 னுமாகியகின்னரப்பறவைகள், 201.
 கின்னரமும் அசுணமும், 223.
 கின்னரர், 197, 225, 890.
 கீதம் - இசைப்பாட்டு, 370, 714.
 கீதவீதி - கீதத்தின்வழி, 592.
 கீர்த்தித்தன் - பவதத்தன் தந்தை,
 கீழ்ந்து - பிளந்து, 347, 790. [466.
 கீழ்நிலையிழிந்து, 772.
 கீழ்முத்தேவர் (ஐ), 816.
 கீள், 649.
 கீளிரண்டாக-இரண்டுக்கூறாக, 649.
 கீற்றுக்கள், 710.
 கீற்றுப்பட்டு, 241.
 கு உருபு : அதற்குடம்படுதல், 318;
 அதற்குப்படுபொருள், 523; கொ
 டைப்பொருள், 591; பகைப்பொ
 ருள், 508, 774.
 குக்குடசர்ப்பம், 377.
 குங்குமக்கதிர்க் குழவியஞ்செல்வன்-
 இளஞாயிறு, 666.
 குங்குமக்கதிர்களோக்கி, 624, 666.
 குங்குமக்குழிகள்மாலை, 230.

குங்குமக்குன்றனன், 743.
 குங்குமங்கொட்டப்பட்டன, 435.
 குங்குமச்சாந்து, 208.
 குங்குமமரம், 165, 555.
 குங்குமமெழுகல், 608.
 குச்சு - பாவாற்றி, 188, 346.
 குச்செனநிரைத்த, 346.
 குஞ்சாச்செவிக்குச்சளகு, 520.
 குஞ்சரம் வேட்டம்பட்டென, 17.
 குஞ்சரமயாவுயிர்த்தனையரும், 853.
 குஞ்சரமுழங்குதி - பஸ்மகவியாதி,
 யானைத்தீநோய், 125.
 குஞ்சி - குஞ்சம், 136, 629, 699,
 885; கொடிநாட்டுக்குழி, 49;
 மயிர், 95; யானையின்மத்தகமயிர்,
 குஞ்சித்து - குந்தி, 108. [809.
 குஞ்சிமாண்கொடி, 49.
 குஞ்சிமாமஞ்ஞை, 95. [699.
 குஞ்சியைஎழுதிற்றென்னச்செய்தார்,
 குஞ்சியைக்கையாற்பறித்தல், 817.
 குட்டநீர்க்குலனை, 218, 730.
 குட்டநோயிலும் நரகத்திலும் அழந்
 துட்டம்-திரள், 324. [துவோர், 81.
 குட்டியைத்தன்னலாமோ கோட்புலி
 புறத்ததாக, 340.
 குடகச்செலவு, 201.
 குடங்கை - உள்ளங்கை, 11, 166.
 குடங்கைபோலும் கண்கள், 108,
 299, 383, 583, 731, 912. [374.
 குடங்கையால்நொண்டுகொண்டு,
 குடதாடி - தூணுக்கும்உத்தரத்துக்கு
 ம்நடுவேவைக்கப்படுவது, 182.
 குடம்புரைகாய்வழி, 559.
 குடம்புரைசெருத்தல், 610.
 குடர்க்கண்ணிமாலை, 324.
 குடர்குழ்கோட்டகுஞ்சரம், 319.
 குடர்தொடர்குருதிக் கோட்டுக்குஞ்
 சரநகரம் - அஸ்தினபுரி, 633.
 குடவர் - இடையர், 154.
 குடவரைநெற்றி, 297.
 குடவரையனையகுங்குமத்தோள்,
 குடவரையனையமார்பு, 506. [784.
 குடித்தெய்வம், 170.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூஅக

குடிப்பிறந்த பழிநாணுவார், 245.
 குடிலப்பாட்டு (இசை), 227. [584.
 குடும்பம் - மனைவி, 423.
 குடுமிகட்டுங்கயிறு, 296. [டான், 649.
 குடுமிகொண்டான் - வெற்றிகொண்
 குடுமிநெற்றிக்குஞ்சிமாமஞ்ஞ, 95.
 குடை, 727.
 குடைதல், 27.
 குடை பின்செல்லல், 766.
 குடைமுன்ற - சுந்திராதித்த முதலி
 குடைவகை, 263. [யன (ஐ), 815.
 குண்டலம், 296, 305. [305.
 குண்டலம்ஒருபுடைதோடுஒருபுடை,
 குண்டலம்செம்பொழுது, 207.
 குணக்கடல் - அருந்தஞ்ஞாதிசுணங்
 கள் (ஐ), 815.
 குணங்கள்எட்டு - அருந்தஞ்ஞானம்முத
 லியன, 3, 431, 751.
 குணப்பண்பு, 8.
 குணம், 118, 328.
 குணமது, 362. [த்தி.
 குணமாலை - சீவகன் மனைவிகளுள்ஒரு
 குணவதம்-குணவிரதம் (ஐ), 119,
 817.
 குணவிரதம் 84-லக்ஷம் (ஐ), 817.
 குத்த (இரதம்குத்த), 291.
 குத்தி (மயில்கள் குத்தி), 728.
 குதம்பைபோல்வதொருபணி, 93.
 குதலை - எழுத்துவடிவில்லாத்சால்,
 குதிரைக்குத் திரை, 643. [59.
 குதிரைகள், 518, 525, 641, 644.
 குதிரைகள் பறப்பனபோலவிரைதல்,
 727.
 குதிரைகளின் கால்களைப் பாதுகாத்த
 குதிரைகளின்வகை, 625. [ல், 237.
 குதிரைகளுட்சில கிளிபோலும் நிறத்
 தையுடையன, 627.
 குதிரைத்தார், 518.
 குதிரை தன்வேகத்தால்அம்பைவிலக்
 கல், 177, 216. [626.
 குதிரை தேறலின் நிறத்தனவாதல்,
 குதிரைநம்பிரான் - உத்தமஇலக்கண
 மமைந்தகுதிரை, 626.

குதிரை நாவற்கணித்தத்தினவாதல்,
 குதிரைதகம், 147, 640. [626.
 குதிரைப்பக்கரை, 518.
 குதிரைப்பந்தி, 147.
 குதிரைப்புட்டில் - செச்சை, 518.
 குதிரைப்போர், 644.
 குதிரை பவழக்குளம்புடையன, 627.
 குதிரைபிறக்குமிடங்கள், 626.
 குதிரைமுதலியவற்றினுணவு, 565.
 குதிரையின் துடைகளில் அவை பிற
 ந்தஇடப்பெயரைஎழுதுதல், 641.
 குதிரையேற்றம், 524.
 குதிரையைப்பறப்பிக்கு மந்திரம்,
 குதிரைவீரர், 626. [243.
 குந்தத்தின்வடிவு, 626.
 குந்தம்-எறிகோல், 491, 625, 641,
 குந்தாலி, 182. [651.
 குப்பாயம் - சட்டை, 135.
 குப்புறம் - குதித்த, 297, 638.
 குப்பை - பொலி, 24, 41, 112.
 குபேரத்தன் - சுரமஞ்சரியின்தன்
 தை, 602. [தை, 317.
 குபேரமித்திரன் - குணமாலையின் தன்
 குமரி - அழியாதவன், 116.
 குமரிக்கொடிமதில், 106.
 குமரிப்பிடி, 263.
 குமரிப்போர், 247.
 குமரியன்னம், 283.
 குமரியாடல், 587.
 குமரிவாழைத்துகிம்சுருள், 786.
 குமிழிவிட்டுமிழ்குருதி, 647.
 குய் - தாளிக்குக்கறி, 862.
 குய்யம் - வஞ்சனை, 81.
 குய்வளங்கழுமி, 792.
 குயம் - மயிர்க்கத்தி, 720.
 குயவன்நாண், 755.
 குயவனதுதிசிரி, 242.
 குயில், 51, 198.
 குயில்கூஉய், 262.
 குயில் முழுவமர், 26, 778.
 குயில் - வாசிப்ப, 373.
 குயிலுருவம்போல்வது மயிர்முடி,
 305, 705, 785.

கூகூ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

- குயிலைப்பழித்தல், 486.
 குயிலோசை பஞ்சம ஸ்வரமாதலின்
 மெல்லிய ஓசையன்று, 26.
 குயிலோமேயில்மாறுக வல், 30.
 குயிற்பெடை, 198.
 குயிறா - நெருங்க, 42. [221.
 குரங்கல்-தாழல், வளைதல், 83, 201,
 குரங்கு, 417.
 குரம்பை, 359.
 குரல் - சாரீரம், 363. [223.
 குரல்குரலாகப்பண்ணல், (இசை)
 குரவம்பாவை-குராமரத்தின்பூ, 377,
 குரவர் ஐவர், 65, 80. [458, 777.
 குரவரைச்சிந்தித்தது, 515.
 குரவரைப்பேணுதபாவம், 506.
 குராவரும்பு, 483.
 குருக்கத்தி முருகனுக்குஉரித்தது, 294.
 குருக்கள்-(திருத்தக்கதேவரின்) ஆசி
 குருகு, 253, 610. [ரியர், 4.
 குருகுபாய்தடங்களாய், 254.
 குருகுபொருடையுயிர்க்குந்தாழை, 738.
 குருகுலத்தைவிளக்கிட்டான், 753.
 குருகுலம் -சேவகன்பிறந்தகுலம், 91,
 528, 549, 753, 875.
 குருசில், 97, 260, 297, 428, 604.
 குருசிற்முற்றார்க்குற்றது, 496.
 குருதத்தை - சேத்தன் (சேவகன்தோ
 டுன்) தாய், 523.
 குருதிக்கண்ணீர், 671.
 குருதிக்காந்தள்-செங்காந்தள், 483.
 குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சாநகரம் - அ
 ஸ்தினபுரி, 73, 633. [206.
 குருதிச்சாந்து - குங்குமச்சாந்து,
 குருதித்துகில்-செம்பட்டு, 206, 282.
 குருதிப்பட்டு, 206.
 குருதியிலேன்று போர்புரிவோர்க்கு
 ப்புதுப்புனலிலேன்று போர்புரி
 வோர் உவமை, 643.
 குருதிவாளரவு - செம்பாம்பு, 666.
 குருதிவான் - செவ்வான், 656.
 குருந்தமரம், 68, 358, 459.
 குருமித்து-முழங்கி, 162. [வ்], 796.
 குருமை - நிரம்; குருநுதிநிந்தது,
 குருவிசேர்மலை, 646.
 குரைய, அசை, 558.
 குலக்கன்னியர், 118.
 குலஞ்செய்தகுமார், 846.
 யவனகிரி, 18, 361.
 ல், 83.
 குலதெய்வத்தைவணங்கல், 71.
 குலம்ஐந்து, 91.
 குலம்புரிந்தனையதோர்கொடி, 60.
 குலம்புரிந்தனையவதிபதி, 176.
 குலமகளிர்கற்பு, 18.
 குலவுதல் - தாழ்தல், 476.
 குலாய் - வளைத்து, 725.
 குலாய - செய்யப்பட்ட, 636; நிலை
 பெற்ற, 304, 305.
 குலிகச்செப்பு, 195.
 குலிகச்சேறு, 854.
 குலிகம், 56.
 குலிகமார்த்தகொழுந்தாமரை, 489.
 குலைவட்டம் - அம்பிற்குதை, 633.
 குலைவாழை - ஒருவகைவாழை, 356.
 குவட்டின்வீங்கி: இன் உவமப்பொரு,
 290.
 குவலயபீடம்-ஒருதெய்வம் (ஐ),
 குவலி - குவித்து, 613. [298.
 குவளை, 81, 703, 849.
 குவளைக்கண், 700.
 குவளைக்கண்ணிமொயம்ப, 362.
 குவளைத்தண்டு ஓலைக்குச்சலாகையா
 குவளைத்தாது, 779. [தல், 204.
 குவளைமலர்கூடப்படுதல், 23.
 குவளைமலர்விரவிய மது, 781.
 குவளைமாலை - செங்கழுநீர்மாலை, 81.
 குவளையக்குழி, 26.
 விதழ்த்தடிப்பளவு
 190.
 ம்: உம்மை - சிறப்பு, 21.
 யயளவுள்ளகண்: ஏ - தேற்
 குவளையோடை, 26. [தம், 78.
 குழகாடும் - இனியார்தோளைக்கூடும்,
 குழகு - இளமை, 798. [808.
 குழங்கன்மாலை, 230, 264, 438, 591.

குழல் - வேய்க்குழல், 132, 166.

குழல்கள், 54, 299.

குழல் கைசெய்த, 394.

குழல்நீயிர்க்கிளவியார், 456.

குழல்புரைகிளவி, 441.

குழல்பொதிந்ததிஞ்சொல்லாள், 365.

குழல்வலத்தோளில்வீழ்எருத்தங்கோட்டித் துதிக்கின்றான், 597.

குழல்வாய்க்கிடந்தகோதை, 543.

குழலுடைச்சிசுழிகை - குழற்சியையுடையமயிர்முடி, 329.

குழலுறுகிளவி, 128.

குழலேங்குமாறேங்கி, 854. [ன், 206.

குழலோன் - வேய்க்குழல் வாசிப்பவ

குழலிக்கோட்டிளம்பிறை, 55.

குழலிகள் - பெண்ணும் ஆணும் (உயர்திணை), 821.

குழலித்திங்கள்மருப்பு, 323.

குழலிநாறு, 120.

குழலிமதி, 100. [536.

குழலியஞ்செல்வன் - இளஞாயிறு,

குழலியமுல்லை: அ - அசை, 376.

குழற்சிகை - ஒருவகையயிர்முடி, 80.

குழற்புரியினல்யாத்து, 583.

குழன்ற, 54.

குழாமாலை, 618.

குழிசி - உருளையின் குறடு, 644.

குழிமதுக்குவளை, 565.

குழிய - குழிந்திருத்தலின், 780.

குழு - ஆசாரிய உபாத்தியாய சாதுக்கள் (ஐ), 4.

குழும - முழங்கு, 152.

குழுமியம் - குழுமு இயம், 603.

குழுமொலி, 728.

குழை-கொடிநாட்டுத் தற்குப்பண்ணுத்துளை, 404; மங்கலவணி, 680.

குழைஒர்காதிஸ் வில்வீச, 214, 598, 911.

குழைக்கீழ்மகரம் - மகரகுண்டலம், 196. [மின்ன, 324.

குழைகள் தாழ்ந்து சாந்தின்வாய்க்கி

குழைகளும் தோடும், 485, 695.

குழைசிதறி மகளிர் அமுதல், 680.

குழைந்தான் - வருந்தினான், 433.

குழைந்திழைந்து - மெல்கிக்கலந்து,

குழைந்திணைதல், 164. [373.

குழைப்பொலிந்திலங்கு காதிந்கொறவன், 697.

குழைமுகஞானமென்னுங்குமரி, 116.

குழைமுககெற்றி, 492. [மதிஸ், 87.

குழைமுகப்புரிசை - மகளிர்காக்கு

குழைமுகமிடவயிர்க்கோட்டி, 774.

குழையந்கென-குழையந்க என (வி), 10.

குழையாற்பொறியொற்றுப்பு, 517.

குழையும் ஓலையும்வேறு, 598.

குளங்கரை - குளக்கரை, 437.

குளந்தாம்புவிட்டு, 798.

குளநெல் - ஒருவகைநெல், நீவாரமென்பர்வடநூலார்; குளச்செந்

நெலெனவுங்கூறப்படும், 112, 717,

குளிக்கும் - தோற்கும், 621. [752.

குளிர்ந்தல்-தங்குதல் (திசைச்சொல்); 156, 463, 464, 521, 573.

குளிர்ந்ததோணுக்கல், 537.

குளிர்ப்பித்தார், 714. [342.

குற்றேல் - குற்றேவல் (வி), 318,

குறங்கினனி, 111. [779.

குறங்குசெறி - ஓராபாணம், 57, 58,

குறடு - அச்சுக்கோப்பது, 253.

குறள்-குறுகியவடிவமுடையது, 193.

குறள்டைக்குத் தேரைநடை, 193.

குறளர், 810.

குறளி - குறியவன், 484.

குறி - கருத்து, 560. [480.

குறிக்கொண்டு - கைக்கொண்டு, 158,

குறிஞ்சிநிலம், 457, 458, 611.

குறிஞ்சிப்பூக்கோதைபோலுக்குக்குமம், 460. [க, 560.

குறிப்பினுலேகுமரன்யாரொன்றுநோக்

குறிப்பு(தொனி)பொருள், 17, 28, 33, 191, 404, 405, 407, 435,

438, 606, 714, 715, 724, 748.

குறிப்புமொழி, 92.

குறிப்பெச்சம், 304.

குறுத்தாட்குயிற்சேவல், 198.

ககஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

குறந்தோட்டி, 536.
 குறநரி, 94, 247.
 குறநிலமன்னராதற்குரியோர், 740.
 குறநெறியின் நகந்தல், 461.
 குறம்பர் - வேடர், 324. [461.
 குறம்பல்கால் - அணுகிப்பலமுறை,
 குறம்பு - அரண், 366.
 குறம்புகள்-பாலைநிலத்தார்கள், 796.
 குறம்பூழ் - ஒருவகைப்பறவை, 483.
 குறம்போக்கு (இசை), 201.
 குறமுயலின் குருதி, 57.
 குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண், 870.
 குறை - காரியம்; 276, 482.
 குறைக்குடம்பட்டான், 316.
 குறைந்தேறிந் தல், 669.
 குறைப்பணி, 41.
 குறைப்பணக்குமாங்கள், 803. [731.
 குறையணிகொண்டவாறேயோடி,
 குறையரவு - குக்குடலர்ப்பம், 377.
 குறையிரத்தல், 149.
 குன்றம் - கிரௌஞ்சகிரி, 90.
 குன்றனன் - சலிப்பிலான், 72,
 287, 423, 476, 579, 603, 765.
 குன்றி - குன்றிமணி, 570.
 குன்றிற்கார்ந்திகைவிளக்கிடல், 81.
 குன்றுபோலநின்றான், 760.
 குனிகொள்-குனிவுகொள் (வி), 217.
 குனிந்துகுத்தும், 642. [(வி) 152.
 குனிவளர்சிலை - குனிவுவளரும்வில்,
 கூஉய்: கூஉய் - தது, 31.
 கூகை-ஒருவகைக்கொடி, 555. [630.
 கூகை பகலிற்குமுதல் தியரிமித்தம்,
 கூட்டாக்கெறிந்தபஞ்சுந்குடியபளி
 ன்கு, 350. [கோக்கு, 571.
 கூட்டியுரைக்குங்குறிப்புரையாகிய
 கூட்டு - அகிற்கூட்டு, 399; பலபொ
 ருள்குடியது, 123; மண்டிரள்,
 242.
 கூட்டுண்ட - திரைகொண்ட, 440.
 கூட்டுணும், 46.
 கூடநிமிர்தல், 495.

கூடம் - இசைப்பொல்லாமை, 221;
 இல்லுறுப்பு, 698.
 கூடற்சுழியை இழைத்தல், 313.
 கூடார்க்கடந்தான், 740.
 கூடாரமாடம், 673.
 கூடின்று - கூடியது, 32.
 கூடினருடைய கண்களை அர்த்தன்
 மீலனமுடையளவென்பர், 26.
 கூடு - உடம்பு, 160.
 கூத்தநூல், 43.
 கூத்தரூதபள்ளி - நாடகசாலை, 52.
 கூத்தி, 361.
 கூத்தியரின்பல், 483.
 கூத்தியாடல், 26.
 கூத்து, 742. [750.
 கூத்தும்பாட்டுந்காமத்தைவிளைத்தல்,
 கூத்தும் பாட்டும் வகுத்தார், 752.
 கூதிர்க்காலம், 773.
 கூதிர்க்குரியது பாலமுசில், 591.
 கூந்தல்வெதோடேல் (ஆணை), 366.
 கூந்தல்மணங்கமழ்தல், 359.
 கூந்தலார்: பெயர், 45.
 கூந்தலின் ஐம்பால், 54, 702.
 கூந்தலைக் கணவர்க்குரிமைகூதல் மர
 பு, 366.
 கூந்தலேந்தியகமுகு, 50, 694.
 கூந்தளம்பாவை - பூவிசைடம், 489.
 கூந்தற்குப்புக்கையூட்டல், 28.
 கூம்பு - பாய்மரம், 162.
 கூந்தற்குமரிப்பிடி, 263.
 கூந்தன்மா, 240, 662.
 கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன், 481.
 கூர்ப்பிடுதல் - கூர்மையிடுதல், 665.
 கூவல்வாய்வெண்மணல், 307.
 கூவித்து - கூவுவித்து (வி), 251.
 கூழை - கூந்தல், 436; மயிர்ப்பாடு,
 கூழைமொளவல், 152. [486.
 கூ , 829.
 கூசுதற்கத்திற்
 கூற்றமொப்பான், 343.
 கூற்றம்கொண்டோட, 454.
 -யம்
 கைத்தடி அழைத்து, 333.

கூற்றம் கயிறு இக்காட்டியிட்டார்,
கூற்றம்கூற்றம்: விரைவு, 194. [708.
கூற்றம்வந்துபுறத்திருத்தது, 630.
கூற்றம்குருதிவாள், 88.
கூற்றிற்காட்டில், 285.
கூற்றின் திக்குறிப்புநிகழ்ந்தது, 529.
கூற்றுநாவனையவாள், 820.
கூற்றெடுகொம்மைகொட்டுவ, 645.
கூறிக்காணிர், 208.
கூறை, 758.
கூன்களும் குறளும், 236.
கூன்குயம், 23.
கூன்புறயாமை, 798.
கூனர், 236, 810.
கூனி - சண்பகமாலை.
கேட்டேன்: இரக்கக்குறிப்பு, 276.
கெடலருங்குரையகொற்றம்: குரைய-
அசை, 558.
கெடிது - ஒருவகையீன், 430.
கெழிய - கெழுலிய, 158.
கெழீஇயினொடுங்கினையெழ, 791.
கெழுமினார்க்கு - பொருந்தினார்க்கு,
கெழுலி - பொருந்தி, 355. [233.
கேசாதிபாதவருணனை, 54 - 9.
கேட்டவார்முள்கொடுத்து, 741.
கேடகவகைகள், 641, 642.
கேண்மினமிது: அம் - அசை, 848.
கேண்மையைவினைத்தி, 381.
கேமசரி - சீவகன்மனைவிகளுள்ஒருத்
தி, 427.
கேமமாபுரம்-சுபத்திரன் ஊர், 426.
கேவணங்கள் - ஆபரணங்களில்மணி
யழுத்துக்குறி, 780. [262.
கேவலக்கிழவன் - அருகன் (ஐ),
கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி
கேவலஞானவாணீயம் (ஐ), 895.
கேவலதரிசனவாணீயம் (ஐ), 895.
கேவலமடந்தை - முத்தியாகியமம்
கை (ஐ), 14, 905.
கேவலோற்பத்தி - கேவலஞானத்தி
ன்தோற்றம் (ஐ), 888.
கேழ்த்து - நிறத்து, 750.

கேழல் - குளநெல், 420.
கேள் - கணவன், 317.
கேள்வி - தூல், 690.
கேள்விக்கோ, 15.
கேள்வித்துறைபோய் - கேள்வியில்மு
ற்றி, 221, 690, 718.
கேள்வியும்காட்சியே, 592.
கேளாது-உடன்படாது, 379; கேட்டு
நிறைவேற்றமல், 527.
கை-ஒழுக்கம், 128; காம்பு, 255,
758; கைம்மரம், 52; சாந்தாற்றி
யினுறுப்பு, 256.
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார், 251.
கைக்கிளை - ஒருதலைக்காமம், 81.
கைக்கிளைவகையாகிய இராக்கதமென்
கைக்கு நாகம், 711. [னுமணம், 81.
கைகடுத்து, 332.
கைகலி நறுநெய், 126.
கைகழுவல், 389.
கைச்சரிகைக்கட்டில், 174. [ன், 411.
கைத்தளம்-ஒருவகைக்கேடகம், 458,
கைத்தாய், 115. [471.
கைத்து - செலுத்தி, 775.
கைதிரண்டவேல் (கை-காம்பு), 758.
கைதைவேலி, 170.
கைந்நூற்றிறம், 702.
கைநிகரமைந்தவேல், 426.
கைப்படுதி - காண்பாய், 469.
கைப்படுபொருளிலாதான் காமம்போ
ற் காணியிண்டான், 652.
கைபுடைத்து, 636.
கைபோய் - முற்றக்கற்று, 218.
கைம்மலர்க்கார்தள்வேலி, 68.
கைம்மலர்ந்தனையகார்தள், 362.
கைம்மறித்தகார்தள் - கைகலித்து
விலக்கின கார்தள், 366.
கைம்மாறில்லையே, 752.
கைம்மிகல் (மெய்ப்பாடு), 219.
கையரிக்கொண்டு, 17, 451.
கையலகு, 183.
கையவாஞ்சினை, 502.
கையாரிலக்கெஞ்சு, 527.

கூகூசு அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி.

கையாறு - செயலறுதல், 95, 96,
123; (மெய்ப்பாடு), 220.

மேழ்கை, 301.

கையுறையெழுதினர், 254.

கையூழ் (இசை), 201.

கையெறிந்து (தட்டி) கக்கார், 179.

கைவட்டளை (பா), 374.

கைவரையன் நிசில்லாமடங்கல் - ஒழு
க்கத்தின் எல்லைகடவாத சிங்கம்,
128.

கைவலச்செல்வன் - அருகன், (ஐ)

கைவலத்தொழிந்தார், 610. [794.

கைவிதிர்த்துநிற்பார், 333, 537.

கைவிதிர்ப்ப, 683.

கைவிரலுதியிற்சட்டி, 656. [498.

கைவில்லுங்கணையுமில்லாக்காமன்,

கைவிளக்கு, 452, 679, 790.

கைவிளைசெய்த - ஆராய்ந்த, 925.

கைவிளையெழில், 712.

கோக்கரிப்பு - கர்ச்சித்தல், 140 ;

விளித்தல், 104. [862.

கொக்குநிப்போலும் வெண்ணோறு,

கொங்கு - தேன், 20.

கொங்குகொப்புளிக்குநீலமலர், 637.

கொங்குகுழங்குழல், 288.

கொங்குவிம்முகோதை, 49, 774.

கொங்கொளிக்குமுலாய், 395.

கொச்சக ஒருபோகு, 179, 198.

கொச்சகம், 200. [ர்தாமரை, 742.

கொட்டமே(கோஷ்டம்)கமழுகுளி

கொட்டி - பூசி, 191.

கொட்டில் - வில்பயிற்றுமிடம், 301.

கொட்டுப்பிடி. (கொட்டாப்பிடி)போ

லும் கூனுக்குரளும், 810.

கொட்டை - கச்சின்கடைமணி, 40.

கொட்டைக்கவரி, 626.

கொட்டையம்புரோசை, 535.

கொட்டி-குதிரைக்கதில்சேடம், 169.

கொடி - ஒழுங்கு, 37, 64, 317, 574;

காக்கை, 372; துவசம், 166.

கொடிக்கரும்பு, 355.

கொடிப்புருவம், 201.

கொடிப்புல், 283.

கொடிப்புற்று, 384.

கொடிபடத்திரிந்திவெகுதிரை, 518.

கொடியின்னிடை, 389.

கொடிமுதிர்கிழங்கு, 367.

கொடிமூக்கு, 55.

கொடியணிந்த குஞ்சரம், 646.

கொடியணிந்தமார்பு, 622, 654,

660, 714, 715, 842.

கொடியும் பதாகையும் வேறு, 37.

கொடியெடுத்தது, 259.

கொடுக்கிய - கொடுத்தற்கு, 577.

கொடுக்கோலால் வருந்திக்கு, 81.

கொடுக்கோல்: முன்னிலைப்பனமை;

பயன், 314. [427.

கொடுமரளயினர், 134.

கொடுமோ - கொடு: மோ - முன்னி

லையசை, 219.

கொடைக்கடன், 105, 115.

கொடைக்கு ஒருவன் படைக்கு ஒரு

வன், (பழ) 145.

கொடைக்குரிப்பால், 173.

கொண்டெல்லாம்: ஒருமைபுள்ளமை

மயக்கம், 118.

கொண்டாட்டம், 74.

கொண்டார் (இரந்தவர்) குடங்கை

யளவேயுளகண்ணினுள், 11.

கொண்டுகூறல், 14, 54, 478, 900.

கொண்டுவாருங்கோள், 406.

கொண்டேத்தல், 184. [702.

கொண்டை - ஐம்பாலில்ஒருவகை,

கொண்மூ = கொண்மூ - மேகம்,

(வி) 139.

கொண்மென - கொண்மினென (வி),

கொத்தலர்த்தும்பைகூழ், 658. [20.

கொதிதருவேலினுள், 396.

கொந்தழல், 651.

கொப்புள் - கொப்புளம், 166.

கொப்புளத்திற்கு மாற்பழம், 676.

கொப்புளித்திட்ட - கைவிட்ட, 855.

கொம்பர், 587.

கொம்மென (பொருக்கென) வுயிர்த்

து, 100.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கூகடு

கொம்மெனவுலர்த்தி, 771.
 கொம்மை-பெருமை, 110, 683, 808.
 கொம்மைகொட்டல் - தட்டியழைத்
 தல், 333; புறத்தைத்தட்டல், 166;
 பொய்க்கைத்தட்டல், 535, 645.
 கொய்சகம், 391.
 கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தகுளிர் பூ
 ம்பின்டி, (ஐ) 419.
 கொய்தாமமாலை, 619, 636.
 கொல்ல, 336.
 கொல்லாமை, (ஐ) 832.

[கள்ளிக்கோட்டைமுதலிய இடங்
 களில் மாடுகட்டியகூட்டுவண்டி,
 கொல்லர்வண்டியெனவழங்கப்படு
 கின்றதென்பர்] 263, 264.
 கொல்லிப்பாவை, 64, 204. [268.
 கொல்லியல்வேனெடுங்கண்ணியர்,
 கொல்லுதல்-தடுத்திக்காத்தல், 839.
 கொல்லுலையகத்திட்டுதிக்கூரிரும்பிர
 தங்குத்த, எல்லையில்செம்பொனுகி
 பெயிரிதம்பெற்றதன்றே, 291.
 கொல்வளர்வேல், 433. [குறிப்பு, 29.

கொலைர் - கொலைஞர், 802.
 கொலையிலாதி-அறவாதி (ஐ), 370.
 கொழிக்கும்பழி - எடுத்துச்சொல்லு
 கொழித்து, 881. [ம்பழி, 345.
 கொழித்துணர்ஞ்முர -
 நன்மையை]

845.
 கொழிப்பில்பொன்-ஒட்டற்றபொன்,
 கொழங்கயற்கண்ணினார், 696. [196.
 கொழந்துபடக்கூப்பல், 716.
 கொழமலர்க்குவளைப்போது: மலர்,
 முதலுக்கேற்ற அடை, 383.
 கொழுமெனின்னகில், 399.
 கொள்கை-விரதம், 125, 129, 531.
 கொள்ளாத - கரைபுரண்ட, 153.
 கொள்ளி, 37, 140.
 கொள்ளிமண்டிலம், 518.
 கொள்ளிவட்டம், 140, 244, 638.
 கொள்ளுதல் - கோள், (வி) 382.

கொளீஇ - கொளுத்தி, 28, 273.
 கொளுத்தக்கோடல், 576.
 கொளுத்தி - பொருத்தி, 206.
 கொளையமைத்து, 485.
 கொற்பழுத்தெரியும்வேலார், 136.
 கொற்றம் - அரசவரிமை, 13, 67,
 558, 560, 744.
 கொற்றம் கொள்கென்றேத்த, 636.
 கொற்றம்வைப்பின், 66.
 கொற்றமுரசம், 630.
 கொற்றவன், 793.
 கொற்றவன்பருதியாக, 733.
 கொற்றவி - அரசி, 754.
 கொறுகொறுப்ப - கோபிப்பன, 592.
 கொன்றாய் - வருத்தினாய், 196.
 கொன்றை, சிவபெருமானுக்கு அடை
 யாளப்பூ, 68.
 கொன்றையினுன்சடை, 16.
 கொன்றெறி - கொற்றொழில், 76.
 கோக்கணம் - அரசரினம், 266.
 கோக்குழாம், 824.
 கோங்கமரம், 457, 471, 559, 650.
 கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்று, 650.
 கோசலதேயத்தரசன், 633.
 கோட்டுறைவன்றியாக்கி, 603.
 கோட்டகம் - பயிருடைத்தானநீர்நி
 லை, 18. [555.
 கோட்டம் - சிறைச்சாலை, 83, 97,
 கோட்டைவினை - கோட்டுறுப்பையு
 டையவினை, 331.
 கோட்டி - ஒருவரோடுகூட இருத்தல்,
 147, 312; சாய்த்து, 460.
 கோட்டிமலேறு, 134.
 கோட்டிளந்திங்கள், 127.
 கோட்டுமண்கொண்டமார்பன், 662.
 கோட்டுமீன் - சுரு, 672. [573.
 கோட்டெருத்தம் - சாய்த்தகமுத்து,
 கோட்பாட்டையுடையவயிரம், 197.
 கோட்புகாதகன்னிக்கமுகு, 56.
 கோட்புலியினம், 136. [867.
 கோடகம்-ஐவகைமுடிவருள் ஒன்று,
 கோடனை - முழக்கம், யாழ்வாசித
 தல், 185, 874, 889.

கூகுகூ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- கோடாதசெங்கோல், 6.
கோடாலி, 133. [0, 674.
கோடி - அநேகர், 297; இருபதுபட்
கோடிகம் - தட்டு, 111; பூந்தட்டு,
கோடித்து-அலங்கரித்து, 143. [783.
கோடு-பிறையின் இருபக்கத் துமுள்ள
முனை, 12, 483.
கோடுசிலை: வினைத்தொகை, 32.
கோடுபுய்க்கலாதுநின் தயானை, 658.
கோடும் பதைகளும், 541.
கோண்மா - புலி, 37, 346.
கோண்மீன், 269. [புடையபுலி, 147.
கோண்முகப்புலி - கொல்லுமுகத்தை
கோணம் - குறுந்தெரு, 188.
கோணைக்களிறு: ஐ - அசை, 13.
கோணைப்போர், 195, 250. [464.
கோதம் = குரோதம் - பொல்லாங்கு,
கோதாவரி-நந்தகோன்மனைவி, 149.
கோது-பயனில்லாதது, 77.
கோதுசெய்குணக்கோது - நன்மிறு
த்தல், 77.
கோதை-பூமாலை, மார்பிலணியுமாலை,
53, 132, 233, 587, 724, 811.
கோதைகண்டடுக்குக்குழல், 110.
கோதைத்தாது, 695. [53.
கோதைநித்திலம்: உம்மைத்தொகை,
கோதைபோலேயாம்பரத்தையர்,
கோதையன்குருதிவேல், 600. [724.
கோதையர் - கோதாசியபொருளை
புடையவர், 900.
கோதையருவிக்குளிர்வரை, 165.
கோதைபுந்தாரும்பினக்க, 615.
கோதைபுந்தோடுமின்ன, 229.
கோதைபுமாலைபும், 568.
கோதைவான், 662.
கோதைவெள்வேல், 6.
கோதைவேலான், 153.
கோதைவேனம்பி, 530.
கோப்ப - எதிர்க்க, 383.
கோபக்குறிப்பு, 82.
கோபித்தயானையின் தன்மை, 323.
கோபுரத்திற்குலம்நடுதல், 49.
கோமானிக்கேவருகென்றான், 754.
கோமுகன் - காமுகன் தம்பி, 656.
கோய்-குகை, பரணி, 236, 256, 555.
கோயில், 52, 288, 614.
கோயில்லிலாவனை - அரண்மனையி
லுள்ளார் அழுதல், 860.
கோல்-அம்பு, திரட்சி, பிரம்பு, யாழ்
நாம்பு, 68, 141, 144, 245, 634,
651, 670, 781.
கோல்கோடலால் வருந்திக்கு, 81.
கோல்பொரச்சிவந்தவிரல், 203.
கோல்வள்ளம் - விளிம்புபிரம்பு கட்
முன வட்டில், 781.
கோலஞ்செய்தல், 705. [து, 290.
கோலம் - சுழநீர், 431; குவளைப்போ
கோலம்வீற்றிருந்த தோளான், 290.
கோலவியாவெஞ்சிலையான், 315.
கோலிளகிற்று - அரசன் இறந்தான்,
622.
கோவன் - அரசன், 537; இடையன்,
143. [டைகாண்டல், 624.
கோவிந்தராசன் மாடத்திலிருந்து ப
கோவிந்தன் - சீவகன்புத்திரருள்ளுரு
வன், நந்தகோன், விசயைசகோ
தரன், கோவிந்தமகாராசனென்
வும் கூறப்படுவான், 846.
கோவிந்தன்வாழ்கவென்று, 658, 660.
கோவிந்தை-நந்தகோன்மகள்; பது
முகன்மனைவி, 149.
கோழரை - கொழுவியஅரை, 265.
கோழரைக்கமுகு, 50.
கோழி, 140, 611.
கோழிச்சண்டைமுதலியன, 28, 42.
கோழிநாமத்தாவு - குக்குடலாப்பம்,
கோழிமுள், 483. [514.
கோழிமேலெறிந்த குழை, 33.
கோன் - குலை, கொலை, கொள்ளுதல்,
பரிவேடிப்பு, 56, 84, 127, 136,
147, 331, 711.
கோள்வயிரம்-கோட்பாட்டையுடைய
வயிரம், 196. [32, 197, 657.
கோளகை - யானையின் தந்தப்பூண்,
கோளியக்குழுவை, 127. [யன, 291.
கோளுடைக்கிழமை - ஞாயிறுமுதலி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. சூகூள

செங்கம், 232.
 கோற்கடல்மன்னன், 795.
 கோற்றொடிப்புகை - தொடிபோல்
 வளைந்தமதில், 536.
 கோளும்மகள், 707.
 சக்கராச்செல்வம், 799.
 சக்கரப்படை, 89.
 சக்கரபூகம், 234.
 சக்கரவர்த்தி, 16, 454, 882.
 சக்கரவர்த்தியுடைய மகளிர், 360.
 சக்கரவர்த்திவணிகன், 102.
 சக்கரவாளசக்கரவர்த்தி, 697.
 சக்குதரிசனாவரணியம், (ஐ) 895.
 சகசாதிசயம்பத்துவகை, 815.
 சகடம் - வண்டி, 115.
 சகுனம், 519.
 சகோடயாழ், 186.
 சங்கத்தார் சொற்கள் ஆராய்ந்தமை,
 சங்கநீனிதி, 47, 682. [5].
 சங்கம் - ஓரெண், 155, 156; மங்க
 லத்திற்குரிய சங்கு, 216.
 சங்கமுழங்கல்நன்னிமித்தம், 550.
 சங்கராசாதி, 41.
 சங்கலத, 8. [மலை, 290.
 சங்கவெண்மலை - சுதஞ்சனனுடைய
 சங்கறுக்குமொலி, 864.
 சங்கிலி, 535.
 சங்கிலியை வலிக்கும்நாய், 647.
 சங்கீர்த்தனங்கள், 777. [170.
 சங்குடைந்தனையவெண்டாமரை,
 சங்கு தாழையின்முகைக்கு, 738.
 சங்குவிம்முதானை, 178.
 சங்குவிம்முரித்திலம், 49.
 சங்கேதம், 286.
 சச்சந்தனன் - சச்சந்தன், 783.
 சச்சந்தன் = லத்யந்தான் - சேவகன்
 பிதா, சேவகன்புதல்வருள் ஒருவன்.
 சச்சந்தன்களம், 88.
 சச்சந்தன்குணவிசேடம், 53, 54.
 சச்சந்தன் குருகுலத்திற் றிற்றவன்,
 சச்சந்தன்மந்திரிகள், 77. [91.
 சச்சந்தன் விசயை

85, 86.

சச்சந்தனுக்குச் சிங்கம்உவமை, 87,
 94.
 சஞ்சுவலனக்குரோதம், (ஐ) 894.
 சஞ்சுவலனமாயை, (ஐ) 894.
 சஞ்சுவலனமானம், (ஐ) 894.
 சஞ்சுவலனலோபம், (ஐ) 892, 894.
 சட்டகம் - சட்டம், 727. .
 சடங்கு - கிரியை, 255.
 சண்டம் - கொடுமை, 734.
 சண்டமன்னன், 134.
 சண்டையிலே கொள்ளுமிடத்தைக்
 கொள்ளல், 490.
 சண்பகச்சாம்பல், 679.
 சண்பகப்பூ, 483, 650, 777, 818.
 சண்பகமரம், 27, 471, 559.
 சண்பகமாலை - விசயையின்தோழி,
 சத்தி-சூலம், இடதுதாங்கி, 49. [100.
 சத்திக்வினி - நூறுபேர்களைக்கொல்லுவ
 தொருபடை, 37. [908.
 சதங்கைமாலை - ஒருதலைமாலை, 591,
 சதங்கைமாலை சக்கரமென்ன, 768.
 சதுக்கம் - நாற்றெருக்கடமிடம், 40.
 ளதிண்ணை, 710.
 சதுமுகமாக-நாள் குவகையாக, 236.
 சதுரிந்திரியசாதிராமகர்மம், (ஐ)
 893.
 சந்தத்தாண்டகம் - சந்தவடிமிக்கும்
 தாண்டகவடிமிகாதும்வரும் செய்
 சந்தம் - நிறம், 348. [புள், 2.
 சந்தன ஆலவட்டம், 556, 714.
 சந்தனக்கனி - சந்தனக்குழம்பு, 503.
 சந்தனக்காடி, 373.
 சந்தனக்காற்று, 555.
 சந்தனச்சார்தச்செப்பு, 256, 884.
 சந்தனஞ்சாரிதண்கதிர்த்திங்கள்,
 சந்தனத்தளிர்மாலை, 769. [666.
 சந்தனத்தாரையை 9 - முகமாகச்செ
 லுத்துங்கருவி, 770.
 சந்தனத்தால்நிலத்தைமெழுகல், 197.
 சந்தனத்தேய்வைகொட்டி, 191.
 சந்தனத்தோணி, 293.
 சந்தனத்தளிர்ந்தல், 170.

• கூகூ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- சந்தனம்:ரிலாவிற்கும் குங்குமம்வெயிலிற்கும் உவமைகள், 666.
சந்தனம்பளிதந்தீற்றி, 325.
சந்தனம் மாலை துகில் கலம்இவற்றையுடையதோணி, 293.
சந்தனம் வாய்மொழுகிட்ட, 404.
சந்தனத்திக்குட்டு, 123.
சந்திரகார்த்தக்கல்நீர், 378.
சந்திரகார்த்தமென்னுந்தன்னமணி, 180.
சந்திரமண்டலம் சூரியமண்டலத்திற்குக்கீழுள்ளதென்பது, 167.
சந்திரன், 671.
சந்திரனிடத்துமுயல், 81.
சந்திராபநகர்-தனபதியின்றகர், 372.
சந்திராபரணமென்னும் சோதிடனால், 190.
சந்திரோதயம்-ஒருமலை, ஒருநகர், சுதஞ்சணன் தங்குமிடம், 351, 452.
சந்திரோதயவருணனை, 290, 452.
சந்தின்மேற்றொடுத்ததீந்தேன், 532.
சந்து, 58.
சந்நாகம் - கவசம், 646. [892.
சம்மியக்கித்தியாத்தவம் (ஐ),
சம்மியத்தவப்பிரகிருதி, (ஐ) 892.
சமசந்தத்தாண்டகம் - சந்தவடியும் தாண்டகவடியும் ஒத்து வழங்கப் சம்புத்தி, 350. [பெற்றதெய்யுள், 2.
சமம் (இசை), 227.
சமயநூல்கள், 315.
சமயவிரகுக்குமண்டபம், 685.
சமயம், 170. [(ஐ), 872.
சமவசரணம் - இனாலயம், 129.
சமழாது - வருந்தாது, 302.
சமாவர்த்தனம்-பிரமசரியவிரதத்தை ஒழித்தற்குச்செய்யுங்கிரியை, 152, சமீதை, 710. [252, 254.
சயந்தம் - ஒருநூல், 206. [828.
சயமதி - பவணமாதேவன், மனைவி, சயை - திருதியை அஷ்டமி திரயோதசியென்னுந்திதிகள், 181.
சாகூடங்கட்டல், 492.
சரணம் நான்கு (ஐ), 3, 121.
சரத்திற்குத்திருத்தினர்சந்தை, 638.
சரவு - சரயுநதி, கோசலதேயத்திலுள்ளது, 18. [ல், (ஐ) 818, 891.
சரியைகோடல் - பிகைக்குச்செல்லசருக்கரைப்பண்டி, 252.
சல்லியும் தூக்குமாகஇட்ட முத்தமாலையையுடையகுடை, 351.
சலசயனம், 490.
சலசலமும்மதம், 31.
சலஞ்சலச்சங்கு - ஆயிரம் வலம்புரிச்சங்குகளாற் சூழப்படுவது, 60, 74, 101, 610.
சலஞ்சலவடிவச்செப்பு, 711, 713.
சலநிதி - சீவகன் தோழர் ஐந்துநூற்றுவருள் ஒருவன், 625, 662.
சலாகை-இருப்புநாராசம், 204, 490.
சலாகையின்ன, 780.
சவட்டி - அழித்து, 507.
சவரர் - வேடர், 484.
சலிமது - செவ்வித்தேன், 662.
சளி - குளிர்ச்சி, 490.
சன்மார்சுகதி (ஐ), 891, 892.
சனம் - ஜனம், 41, 253, 537.
சாகரத்தன் - விமலையின்பிதா.
சாகரன் - சச்சந்தன் மந்திரி, 522.
சாகாரன் - கம்பலோகம்பதினாறுந் 12-ஆவதாகிய ஸ்ஹஸ்ராரகற்பத்திலுள்ளவன் (ஐ), 619, 838.
சாடி, 473.
சாணிடையெழியவாட்கன், 709.
சாத்து - வாணிகர்திரள், 519.
சாத்துமி - பரணிக்கூடு, 556.
சாதகஞ்செய்தல், 97, 127, 168, சாதாரணசரீரம் (ஐ), 893. [494.
சாதிரான்கு, 4.
சாதிப்பனம், 275, 452.
சாதிப்படைம்பொன், 115.
சாதியொருமை, 67, 69, 221.
சாதிவாரம், 507.
சாதுக்கள் - துறந்தோர், 3, 4.
சாதுசரணம் - நான்குசரணங்களுள் ஒன்று ; ஆசிரியர் முதலியோரை வணங்கல் (ஐ), 4, 119.

சாதயர், 483.
 சாந்தகங்கிய, 736. [ன், 385.
 சாந்தம்வைத்தாலொப்பத் தைவந்தா
 சாந்தாற்றி - சிற்றுவலட்டம், 256,
 சாந்திக்கூத்து, (பா) 206, 711. [706.
 சாந்திரமானபக்ஷம், (சோ) 155.
 சாந்தின்மேற்றொடுத்ததீந்தேன், 532.
 சாந்துக்கோய்-சந்தனப்பரணி, 236.
 சாந்துப்புறம் - சந்தனத்தின்பொருட்
 மூவிடப்பட்ட இறையிலிரிலம்,
 சாம்பல் - பூவாடல், 679. [743.
 சாம்பி - கெட்டு, 331.
 சாம்பினீர் - குவிந்தீர், 686.
 சாம்புதல் - மேனிவாடுதல், 225,
 சாமகீதம், 592. [374.
 சாமம் - ஓருபாயம், 231, 232.
 சாமரம் - சாமரமிருகத்தின்வால்,
 சாமரை, 134, 696. [112.
 சாமரைக்குத் திங்கட்கதிர், 112.
 சாமரைவெம்பரிமான், 243.
 சாமன் - காமன்தம்பி ; கண்ணபிரா
 னுக்குச் சாம்பவதியிடந்தோற்றிய
 வன், 19, 502.
 சாமி - ஸ்வாமி, தலைவன், (பா) 6,
 260, 507, 546, 592, 904.
 சாயல் : ஆகுபெயர், 6, 7, 312, 702.
 சாயலால்வினைந்தஅழகு, 750.
 சார்பறுத்து - பிறப்பறுத்து, 364.
 சார்வம் திண்ணையும், 39.
 சாரணபரமேஷ்டிகள் அசோகிஃகி
 மே பீடத்திருத்தல், 12.
 சாரணரிருவர் (ஐ), 794.
 சாரணரிருவருக்கு
 (ஐ), 840.
 சாரணரைத்துதித்தல், 371.
 சாரல், 366.
 சாரிகை - தேரின் கதிலிசேடம், 32.
 சாரிகைதிரியும்பாணை, 656.
 சாரித்திரம் - நல்லொழுக்கம், 292.
 சாரியை, 30, 113, 114, 292, 665,
 சாரீரம், 363. [755.
 சாரீரவினை, 201, 594.
 சால், 24, 27.

சாலிகை - கவசம், 642.
 சாலை - அறச்சாலை, 97, 614, 753.
 சாவாகிடந்தார் (நிகழ்காலம்), 881.
 சாற்றி-அமையச்செய்து, 568, 663.
 சாற்றினுள்-பலரறிபக்கூற்றினுள், 77.
 சாற்றமாயிருந்தது, 571.
 சாறயர்ந்து - விழாச்செய்து, 364,
 சாறு - விழா, 153. [693.
 சான்று - சாட்சி, 191.
 சிக்க - அகப்படக்கோல (திசைச்
 சொல்), 10, 551, 839.
 சிக்கயாத்தகச்சு, 9.
 சிகழிகை-மயிர்முடி, 312, 383, 425.
 சிகழிகையின்வடிவு, 705.
 சிகை - தலை, 184; முடி, 64.
 சிக்கக்குட்டி, 115.
 சிக்கக்குழுவியினெயிறு, 484.
 னம், 509.
 சிக்கத்தரிபோர்த்தகேடகம், 628.
 சிக்கநடப்பதுபோற்சேர்ந்து, 754.
 சிக்கநாதன் - உலோகபாலனுடைய
 சிக்கநோக்கு, 460. [வீரன்.
 சிக்கப்பெட்டை, 325, 326.
 சிக்கம், 124, 651, 681, 879.
 சிக்கம் நரிவலைப்பட்டது, 562.
 சிக்கமடங்கல், 124.
 சிக்கமன்னாய், 127.
 சிக்கவேற்றை - ஆண்சிக்கம், 203.
 சிக்கவேறெள்ளிச்சுழந்த சிறுநரிக்கு
 ழாம், 325.
 சிக்களம்-ஒருவகைக்கூத்து, 206.
 சிக்காசனம், 685.
 சிக்கி-கற்கடகசிக்கி, சுக்கு, 379.
 சிக்கினார்-சிக்கினார் (வி), 8௨1.
 சிச்சிலிப்பறவை, 720.
 சரணம்-நால்வகைச்சரணத்துள்
 ஒன்று; சித்தனைவணங்கல் (ஐ), 3.
 சித்தபரமேஷ்டிகள்-வித்தர் (ஐ),
 சித்தர் - இருடிகள், 224. [292.
 சித்தராஜாடமென்னுதல், 383.
 ன் - காதி அகாதிபென்னும்
 இருவகைக்கருமங்களையும்வென்று
 அக்கினியிந்தரானால் உடம்பைத்

தூற்று பரிசீர்வாணம் பெற்று
மூவுலகத்துச்சியிலிருப்பவன்; சித்
திபெற்றவன்; அசீரியென்றும்
அங்கனென்றும் கூறப்படுபவன்;
முத்திபெற்றவர்கள் பலராகவிருந்
தும் ஒருமையாக்கூறல் சாதி
யொருமையென்பர், 4. [290.
சித்தகேசுத்திரம்-முத்தியுலகு (ஐ),
(சு) சர்த்துநர்,
சித்திரகூடம், 620. [32.
சித்திரகூடமலை (ஐ), 357, 419.
சித்திரச்சுருங்கை, 48.
சித்திரத்தொழில், 59.
சித்திரப்புற, 176.
சித்திரம், 183, 740.
சித்திரமாண்டபட, 685. [மி, 466.
சித்திரமாமலை - பவதத்தனுடையமா
சித்திரமெழுதல், 303. [து, 489.
சித்திரிக்கப்பட்டது - கோக்கப்பட்ட
சித்திரவைகாசிபிற் குடகமலையிற்
கார்காலம், 612.
சிதர்ந்து - சிதறி, 333.
சிதர்த்தேன்-பார்க்கக்கூறினேன், 914.
சிதரறி, 811.
சிதைத்தது-தன்மைகெட்டது, 295.
சிதைப்பருஞ்சீற்றத்தப்பு, 187.
சிதைவுபிறர்க்கின்மை (மெய்ப்பாடு),
219, 302, 723.
சிந்தாமணி, 99, 685, 913, 914.
சிந்தினைக்குத் தேரையடை, 193.
சிந்து - குறள்வடிவத்திற்சுற்றியுயர்ந்
தவடிவம், 193, 810.
சிந்துரப்பொடி, 33. [டம், 56.
சிந்துராகரம் - உதயகிரியிலுள்ளஓரி
சிந்தை-வருத்தம், 278, 338, 387, 497.
சிந்தையிலன் - சினைவிலேன், 589.
சிந்தையிற்செல்வல், 363.
சிம்பு - தும்பு, 174, 204.
சியிழத்தல் - அகப்படுத்தல், 335.
சிரல்-மீள்கொத்துங்குருவி, 191.
சிரற்சிறகு, 714.
சிரற்றலைமணிகள், 638. [366.
சிரித்தாற்பல்லையுருப்பேம் (பழ),

சிருங்கி - கற்கடகசிங்கி, சுக்குமாம்,
சிரை - நாடி, 380. [379.
சிரை ஐந்து, 379.
சிரோமுட்டி, 492.
சில்சுணங்கு, 429.
சில்லம்போது, 130.
சில்லமிர்து, 72.
சில்லரிச்சிலம்பு, 187.
சில்லென்கிளிக்கிளவி, 589.
சிலதன் - (சோலை) ஏவல்செய்பவ
சிலதியர் - சேடியர், 64. [ன், 789.
சிலம்ப - முழங்க, 486.
சிலம்பனொந்து, 506.
சிலம்பி - சிலம்புநூல், 107, 612.
சிலம்பிநூலாற்செய்தப்பூண்டசுங்க
மொத்தான், 335.
சிலம்பிவலத்ததுபோற் போர்வைபோ
ர்த்து, 108.
சிலம்பிவாய்நீராலுண்டானநூல்,
335.
சிலம்பிற்சிலம்பும்அன்னம், 838.
சிலம்பின்வளவார் சிறுபறை : இன்-
அசை, 144.
சிலம்பு - பக்கமலை, 361, 695. [603.
சிலம்புக்கிண்கணியும், 576, 600,
சிலம்புக்கிண்கணியும் கலையுர் ஏக்க,
சிலம்புரி-சிலம்புபுரி (வி), 60. [780.
சிலம்பெதிரகூவுநர், 391.
சிலம்பெனும்வண்டிபாட, 401, 828.
சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி [பாதா
திசேசம்], 689.
சிலாவட்டம் - வட்டப்பாறை, 362.
சிலேடை, 587, 588, 589, 594.
சிலை, 625.
சிலைக்கு அரவு, 439, 539, 626.
சிலைகொணுணிநீராத் திருந்துகற்பு,
சிலைத்தழும்பு, 11, 482. [417.
சிலைத்தொழில், 515.
சிலைத்தாண்டான், 542. [660.
சிலைத்தாண்டான் - சிலைத்தாண்டான்,
பாரத் திரண்ட திண்டோன்,
187 [667.
சிலைமுத்தக் கொள்ளுந் திண்டோன்,

சிலைமுத்தம் - வானவிற்போலுமுத்து
வடம், 191.
சிலையிடம்பிடித்தஞான்றேதெவ்வரை
ச்செகுத்தநம்பி, 736.
சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன், 863.
சிலையைக்கொளையமைத்து - வில்லை
நாணேறிட்டு, 485.
சிலையொடுதிரண்டதின்டோள், 508.
சிலைவட்டம், 633.
சிலைவடிப்ப - வில்லைப்பயிற்ற, 426.
சிலைவாங்க, 633.
சிலைவித்தகனே, 444.
சுவந்தழன்று, 87.
சுவபெருமான், 184.
சுவபெருமான் உமைக்குத்திருமேனி
யிற்பாதிக்கொடுத்தமை, 68. [112.
சுவபெருமான் எய்தகனை - திருமால்,
சுவபெருமான் சத்தியோடு சேர்ந்து
உல.
புண்டாக்கல், 114.
சுவபெருமான் திரிபுரத்தை யழித்தும்
- - - - - பல் - - - - -
பாதுகாத்தமை, 114.
சுவபெருமான் திரிபுரதகனஞ் செய்
சிவிகை, 600, 688, 760. [தமை, 326.
சிவிறி - நெடுந்துருத்தி, 33, 230,
சிற்பனூல், 581. [293, 767, 768.
சிற்பம், 786.
சிற்பவிசேடம், 204, 325.
சிற்பிகள் உருவங்களின் கண்ணைத்திற
சிற்றடிச்சி, 545. [த்தல், 59.
சிற்றணுக்கள் - ஒருவகைவிருது; மிக
வும் அருகிற் பிடித்தத் தருகியது, 136.
சிற்றலவட்டம் - சிறுவிசிறி, 257.
சிற்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுத
லேவந்தமெய்யுலமம், 91.
சிற்புபும்மை, 21, 41, 45, 57, 62,
64, 74, 78, 102, 197, 218.
சிற்போகாரம், 887.
சிறிதும் அன்பில்லாத பெண்கூந்தலை
யான் அணைவேன் (வஞ்சினம்), 582.
சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்துப்பா
ர்த்து, 460.

சிறியமோதிரங்கள், 780.
சிறியவயின்று, 590.
சிறியவர்க்கேண்மை, 418.
சிறியவர்க்கெய்ததிமைகளைப்பெரியவர்
பொறுப்பார், 604.
சிறியாளாகியபேரறிவாட்டி, 603.
சிறுசொல், 67. [758.
சிறுதேர்மிசைப்போதகத்தைச் சிறார்
நர்த்தல், 33.
சிறுநாகம் யானையைக்கொல்லும்,
சிறுநாலிற்றேறகை, 704. [552.
சிறுபிடிக்கேள்வ, 617.
சிறுபுறம் - முதுகு, 191.
சிறுமி, 429.
சிறுமுதுக்குறைமை, 317.
சிறுமுதுக்குறைவி, 602. [753.
சிறுவர்ப்பயந்து இறைவற்றொழுநீர்,
சிறை - காவலிடம், 605; தடுத்தல்,
831, 859.
சிறைக்கோட்டஞ்செப்பித்து, 97, 685.
சிறைகொண்டு - குழுகொண்டு, 56.
சிறைப்பள்ளி - சிறைக்கோட்டம்,
சிறைப்புறம் - சிறை, 343. [451.
சிறையழித்தல், 731.
சிறையழிந்ததோர்செம்புனல், 519.
சின்மணிமழலைநாவிந்கின்றகிணர், 101.
சின்மென்கிளிக்கிளவி, 901.
சின்ன - சிறிய, 850.
சின்னப்பூவணிந்தகுஞ்சிச்சீத்தத்தன்,
சின்னமலர்க்கோதை, 684. [650.
சின்னீர், 677. [732.
சின்னீர்மாக்கயல் எதிரந்தவேபோல்,
சின்னீரிடத்தேகலங்கியகயல், 689.
சினக்குறிப்பு, 82.
சினகரம் - ஜினக்கிருகம் (பா), 371.
சினதத்தை - பவதத்தன் தாய், 466.
சினந்தலைப்பெருக்கி, 512.
சினவுபொன்வாள், 650.
சினவுவாட்கண், 523.
சினையிற் கூறுமுதலறிகிளவி, 57.
சினைவினைமுதலொடுமுடிதல், 38, 52,
451, 748.

க0002 அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சினேவினேமுதன்மேலேறல், 111.

சீதத்தன் - இராசமாபுரத்துள்ள ஒரு வணிகன்; வெள்ளிமலையிலிருந்து காந்தருவத்ததையை அழைத்து வந்தவன்; சீவகன் தோழருள் ஒரு வன்; கோலந்தராசன்பிதா; கோலிந்தராசன் புத்திரன், 523, 621, 650.

சீதமண்டலி-ஒருவகைப்பாம்பு, 379.

[ரின்ற (வி), 318.

சீந்தாரின்ற - கோபியாரின்ற, சீந்தா சிப்பிடச்சீவக்கும்வாணுதல், 753.

சிப்பினுமை, 702.

சிமான் - சீதத்தனுடையமாமன், சிமின், 97. [466.

சிரியதுறவு, 760.

சிலக்கடலாடி, 882. [824.

சிலப்பயனும் காட்சிப்பயனும்(ஐ),

சிலம் - பாகன்பயிற்றுமநிலை, வேறு பாடு, 453, 691, 816.

சிலம்கூலியாக்கொண்டு (ஐ), 758.

சிலமில்லனசினக்களிறகற்றுமின்,

சிலவேலி, 120. [691.

சிலாசாரம் பதினெண்ணுயிரம் (ஐ), 817.

சிலைஅடைசினஎலிமயிர்ப்படச்சட்

சீவ - ஜீவித்திரு, 102. [டை, 551.

சீவகசரிதை, 259, 782, 783.

சீவகசாமி, 6, 667, 755.

சீவகசாமியேர, 558.

சீவகன் (இக்காப்பியத்தலைவன்) அர

சாட்சிக்கு அஞ்சினமை, 13, 840;

அன்னப்பார்ப்பைப்பிரித்தமை,

827, 828, 829; தாயைக்காண்

டல், 557.

சீவகன்குணலிசேடங்கள்; 349.

சீவகன்சரித்ததைநாடகமாகநடித்தல், 742.

சீவகன் வஞ்சினம், 138, 238, 314,

582, 600, 670. [897.

சீவகனதுகேசத்தின் இயற்கைமணம்,

சீவகனதுவாயின் இயற்கைமணம்,

897.

சீவகனுக்குச் சந்திரன் உவமை, 114, 120, 122, 142, 269.

சீவகனுக்குச் சூரியன் உவமை, 216, 289, 297, 429, 504, 618, 637, 671, 685, 719.

சீவகனுக்கு மன்மதன், 6.

சீவகனுக்கு வீணையில் மிக்கபயிற்சியுண்டென்பது, 13, 129, 303, 858. [429.

சீவகனுடையகேசாதிபாதவர்ணனை,

சீவகனைக்கண்டவுடன்விசயாக்குப்பால் பெருகல், 557.

சீவகனைமுகூறியதற்கு நியாயம், 6.

சீவபுற்கலம் (ஐ), 819.

சீவரம் - துவருட்டின ஆடை, 421.

சீவிதம் - விருத்தி, 405, 625.

சீழ்க்கை - நாக்கினதலையையமடித்துச் செய்யும் ஒலி, 140.

ஊடுங்குத்து, 43.

சிறழவலத்தன்னுநி, 618.

சிறுபுவெகுண்டான், 88, 889.

னைத்தது, 255, 449.

சுக்கிராஸ்தமனம் விவாகத்திற்குக்கூடாது (அஸ்தமனம் - சூரியனொடு சேர்தல்), 255.

சுக்கிலத்தியானம் - எல்லாக்கருமங்களும்நீங்கியபரமான்மாவாகத்தன்னைப்பாவித்தல்; பரமான்மபாவனைபெனப்படும்; இது நான்குவகைத்து; ஸ்ரீபுராணத்தில் 24-ஆம் தீர்த்தங்கரர் புராணத்தைப் பார்க்க; (ஐ) 92, 739, 895, 899.

சுகதா-சுகத்தைத்தருபவனே, 899.

சுகிரந்த - கிழித்த, 137. [225.

சுகிர்புரிநரம்பு-சீவிமுறுக்கினநரம்பு,

சுகுச்சை=ஜுகுப்பலை- அருவருப்பு,

சுட்டி, 656. [893.

சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு

ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவம், 393.

சுட்டிடுங்கள்; கள் - அசை, 803.

சுட்டு, 210, 720, 727.

சட்டுப்பெயர்: கதையை ட்கொண்
தல், தகுதிபற்றி வருதல்,
பெயல் 7, 10,

436, 753.

சட்டுவருவித்தல், 9, 28.

சடர்ஞானம், 795.

சடர்விளக்கு, 700. [423.

சடாதும் ஆமே: உம் - டீ சிறை,

சடுமண்மிசை மாரிசொரிய நிமிராவ

நாறுமேனி, 720.

சடுவில் - சடுதலால், 131.

சண்ணச்செப்பு, 884.

சண்ணத்தால்விளக்கவிப்ப, 34.

சண்ணத்தைமுதுகிலேதிட்டல், 191.

சண்ணப்பொடி, 270.

சண்ணம், 684, 703.

சண்ணம் நானத்திலே நனைத்திழக்

கப்படுவது, 34.

சண்ணமனைத்தபட்டு, 34.

சண்ணமேற்சொரிவார், 734.

சுத்தநிருத்தம், 206.

சுதம் - புறாத்தஞ்ஞானம்; ஸூலுணர்

ச்சி; அஃது அக்ஷராத்மகம் அந

க்ஷராத்மகமென இரு வகை

சுந்தரத்துகள், 693. [(ஐ), 881.

சுந்தரம் - நன்மை, 43.

சுந்து, 803. [126.

சுநந்தை-சீவகனைவளர்த்ததாய், 114,

சுமைத்தயிர், 150.

சுரந்து, 693.

சுரிகை, 800.

சுரிகையமைத்தல், 215.

சுருங்கை, 48.

சுரும்புமுதலியவற்றின்பாலை, 272.

சுருள் - வெற்றிலைச்சுருள், 64.

சுவர், 605.

சுவாகதம், 308.

சுள்ளி - மராமரம், 459, 471.

சுளகுவார்செவிக்குஞ்சரம், 520.

சுளித்தல் - கோபித்தல், 94, 323.

சுற்றாவல்லல், 318.

சுறவணிபிடங்கு, 133.

சுறவினந்தொக்கபோன்யறவர், 538.

சுறவயர்த்ததோன்மல், 126, 352.

சுறு, 35, 48.

சுறுநிறக்கொடுங்குழை, 216.

சுறுவினம், 646.

சுறுவேறு, 659.

சுனைவளர்குவளை, 602.

சூட்டு - போர்ப்பூ, 242; மகளிர்க்

சூரியது, 63, 191.

சூட்டுமணிகள், 242.

சூது - வெற்றி, 268.

சூரியகார்த்தக்கல் சூரியனைக்கண்டு நெ

ருப்பைக்காலல், 639.

சூரியன், 429, 671, 685, 719.

சூரியன் பூமிதேவியின் சுட்டிபோ

லத் தோன்மல், 369. [719.

சூரியன்முன்னர்மறைந்தமீன்கள்,

சூரியனைப்பாம்புசேர்தல், 329. [295.

சூரியாத்தமயவருணனை, 441.

சூரியோதயம், 365, 414. [டம், 728.

சூலந்தெண்ணீருலாமுகில் கிழிக்குமா

சூலம்வைத்தகோபுரம், 49, 872.

சூலம் - தோண்டல், 809.

சூழ்ச்சி - எண்ணம், 7, 69.

சூழ்த்தகை - சூழ்த்துதகை (வி), 779.

சூழ்மணியாழி, 741. [மணி, 242, 881.

சூளாமணி-ஓரியானை, 727; முடியின்

சூளுமவு - சபதம், 546.

சூளுறும்-சூளுறுதும், பன்மைத்தன்

சூற்சலஞ்சலம், 74. [மை, 617.

சூற்பசும்பாம்பு, 22.

சூற்பேய், 246.

சூறை - சல்லடம் (ஐ), 193.

சூன்று - தோண்டி, 192, 867.

சேசுக்கும் - வெல்லும், 555.

செசுப்பவோ - போக்குப்பவோ, 250.

செங்கழுநீர் உள்ளிதழ், 59.

செங்கழுநீர்ப்பூவைக்கையிற் பிடித்

செங்காநதட்டி, 483. [தல், 550.

செங்கோட்டியாழ், 186.

செங்கோல், 743, 744.

செங்கோலாய்கதிர், 91. [ல், 730.

செங்கோற்பெருமகனாக்கம் பெருகுத

செச்சை - சட்டை, 324.

க00ச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

செஞ்சொல்லாய்முற்படக் கிளத்தல்,
செஞ்சொன்மலை, 212. [69.
செஞ்சொற்றுக்கடன், 647.

1 - ய

ஐம்வினையாடலைச்செய்யு மி ட ம்,
87, 88. [நிலையுடையசிலம்பு, 394.

செண்ணவஞ்சிலம்பு - னுண்ணியதொ
செத்தல் - செத்துதல், 463, 818.

செதிள் - தூளி, 846.

செதுமக - சாப்பிள்ளை, 338.

செந்தாமரைமேல்நடந்தான் - அருக
ன் (ஐ), 740.

செந்தார்ப்பசுங்கினியார், 312.

செந்தீரான்மறையாளர், 686.

செந்துவாரடையாயர், 152.

செந்துறைப் (மக்களைப்பாடுவது) பா
டாண்பகுதி, 1, 732.

செந்நில்லலா - செவ்விதாகநில்லா,

செந்நீர் - புதனீர், 8. [531.

செந்நெருப்புணஞ்செவ்வெலி மயிர்,

செந்நெற்கதிர்குடி, 540, 781. [776.

செந்நென்முனையவித்தல், 19.

செப்பட - செவ்விதாக, 770, 771.

செப்படுபஞ்சவாசம், 792.

செப்பிலுறைந்தவெண்பட்டு, 681.

செப்பிற் பிணையல், 344.

செப்பிலுள் துகிலுஞ்சாந்தம், 386.

செப்பிலுள்மலை, 488.

செம்பகை - யாழில்நரம்பினிசையாற்

பிறக்குக்குற்றத்துள் ஒன்று, 221.

செம்பட்டு, 57.

செம்பழுக்காய், 712.

செம்பாம்பாற்றிற்கள்விழுங்கப் ப டி

செம்பாலை, 223. [தல், 666.

செம்புகொண்டன்ன இஞ்சி, 137.

செம்புயிர் - மக்களிற்கீழானேருயி

ரும் லிலங்கினுயிரும் (ஐ), 903.

செம்புருகு வெண்களிகள், 37.

செம்பொற்கடம்பன், 487. [268.

செம்பொற்கொடி - கனகபசாக்கை,

செம்பொற்கூட்டு - பட்டம், 741.

செம்பொற்பட்டம், 703.

செம்பொற்புரிசை, 197.

செம்பொற்புளகம், 543.

செம்பொன்நாமன் - கனகன், 492.

செம்பொன்பின்னியபோற்றினை 889.

செம்பொன்வண்ணப்புழுக்கல், 282.

செம்பொன்வாயுளிட்டு, 240.

செம்பொன்கொடித்தேர், 129.

செம்மலர்த்திரு, 185.

செம்மலர் துதல், 705.

செம்மற்று - தலைமைத்து, 21, 168.

செம்மார்த்திருந்தான், 681.

செம்மைமாதவர், 110.

செய் : உவமச்சொல், 717.

செய்கலமுகுத்து, 332.

செய்குன்று, 50.

செய்சனை, 391.

செய்ததற்பின், 192.

செய்தல் - தேடுதல், 560.

செய்தெனெச்சுதுடுக்கு, பி ற வினை

கொள்ளல், 3, 31, 891.

செய்தெனெச்சுங்கன், காரணப்பொ

ருளவாதல், 533, 555; செயப்படு

பொருளானவாதல், 81, 294, 520.

செய்தெனெச்சுத்திரிபு, 41, 54, 86.

செய்தெனெச்சம் விரிந்தசொல்லொடு

[கூடல், 25, 38.

செய்தெனெச்சமுடிபு, 62.

செய்பாவை - திரு, 676.

செய்பூண்சிலைநாண், 637.

செய்யணிகலம், 42.

செய்யவாய்நெடியகண்ணன், 502.

செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்

கிளவியாதல், 370.

செய்யுள் - தூல், 914.

செய்யுருறுப்புஇருபத்தாறுவன :

மாத்திரைமுதல் வண்ணம் இறுதி

யாகவுள்ளவை, 38.

செய்வசெய்க, 67.

செய்வசெய்தேன், 67.

செய்வதன்தொழில், 15.

செய்வதையெல்லாம், 106.

செய்வெனெச்சம்காரணகாரியப்பொ

ருட்கண் இறந்தகாலமுணர்த்தல்,

செயற்கைநலம், 63. [15.

செயற்கையழகு, 215.

செயிர்த்து - கோபித்து, 577.

செயிர்ப்பு-குற்றம், 475. [மலர், 676.

செருக்கற் பஞ்சிமலர்-வாழ்வு இலவ

செருக்கிய - மயங்கிய, 596.

செருக்கியகண், 768.

செருக்கு - களிப்பு, 108.

செருக்குபு - மயங்கி, 381.

செருக்குரற்சிறுபதை, 777.

செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன் செல்

செருமி, 45. [லும், 105.

செல்லும் - செல்லாநிற்குமென நிகழ்

காலமேயுணர்ந்து, 147.

செல்வக்கொடியே-செல்வம்வருமொ

ழுக்கே, 574.

செல்வநாமன் - ஸ்ரீமான், 466.

செல்வநிலையாமை, 69.

செல்வப்பொற்சிறுவரென் னுந்தாமங்

செல்வப்போர், 144. [கன், 790.

செல்வமிகுதி, 45.

செல்வமூன்று, 47. [ஸ்ரீமந்தர், 731.

செல்வர்க்கேகி ற்ப்புச்செய்யுந் திருந்து

செல்வர்மனம், 418. [503.

செல்வி-உமை, நாமகள், 61, 117,

செலக்குதைபடாததோர் செல்வம்,

செலவழங்குவித்தல், 224. [566.

செலவு-செல்லுதல், 201 ; போக்கு,

செலவைக்குறிக்கொண்டு, 225. [363.

செலீஇய - சென்ற, 729.

செவ்வழி, 29.

செவ்வழிபாடராசி, 515. [414.

செவ்வழியாழிநூ றுந்திஞ்சொலான்,

செவ்வன் - நேரே, 18, 314, 599,

705, 879.

செவ்வனம்- நேரே; அம்-அசை, 162.

செவ்வனே, 599.

செவ்வி - சமயம், 744.

செவ்விஞ்சி - எலுமிச்சம்பழநீரிலூ

றின் இஞ்சி, 775.

செவிட்டிநோக்கி, 635.

செவிப்படிக்கம் - வளையையுடைய

படிக்கம், 711, 712.

செவிப்புகை, 680.

செவி மூன்றுவகை, 787. [662.

செழுந்து - செழுமை (உரிச்சொல்

ஈறுதிரிந்தது), 716.

செழுமலர் - வளமையிக்க, 894.

செற்றம் - தணியாக்கோபம், 80.

செற்றவாச்செருத்தல் அற்றம்; 261.

செற்றி - பின்னி, 88.

செறலின்கண் திணையக்கம், 486.

செறும்பு - செற்றம், 287.

செறுவார் - செறப்படுவார், 157.

சென்றதோசெல்க-உலகத்துநிகழ்ந்த

பழி நிகழ்ந்தேபோக, 765.

சென்றார்வரையகரும், 313.

சேக்கை, 39.

சேக்கைக்கோழி - வலைப்பட்டகோழி,

சேக்கைமரீஇபசிக்கம், 681. [140.

சேட்டினஞ்செழுங்கயல், 1365.

சேட்டப்பட்டான் - எதிர்ப்பட்டான், 429.

சேடர் - ஊழனமகனிரைநாயகரோடு

சேர்க்கும் ஆற்றலுடையவர், 261.

சேடன் - சீவகன், 614.

சேடார்மார்பு, 550.

சேடி - வெள்ளிமலையின்மே லு ள் ன்

தொருபகுப்பு, 170.

சேணிகராஜன் - மகத்தேயத்தரசன்,

சேணிகன்வரவு, 882. [883.

சேணிலத்திறைஞ்சிச்சொன்னான், 84.

சேத்தல் - துயிலல், 408.

சேதா, 125.

சேதாநறுநெய், 150.

சேந்த-கோபித்த, சிவந்த, 104, 714.

சேந்து - சிவந்து, 6, [408.

சேப்புழி - துயில்கின்ற அளவிலே,

சேமத்தாலவைக்க-சேமத்திடத்தே

வைக்க; ஆல்-உருபுமயக்கம், 205.

சேமவில், 249.

சேமவுயிர், 280. [678.

சேய்ச்செந்தவிச - மிகச்சிவந்ததவிச,

சேய்த்து - செம்மைநிறமுடையது,

சேய்பொற்கமலமகள், 679. [758.

சேயுடம்பு - பெரியஉடம்பு, 286.

சேயுயர்மதில், 36.

க00சு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

சேயுயருலகம், 148.

சேரார்நாளுக்கன - பகைவர்நான்

சேரி, 40, 617. [உலந்தன, 637.

சேரிப்பரத்தையர். - ஒருவனுக்குரிமை

பூணுமல் யாரையும் விரும்புவோர் ;

இவர், வரைவின்மகளிர் என்றும்,

காத்பரத்தையரென்றுங் கூறப்

படுவர், 118. [இசைநிறை, 845.

சேல்நடந்தாங்குமோடி : உம்மை -

சேலுன்கண்ணியர், 689.

சேலேறு (ஆண்பீன்) சின்னீரிடைச்

செல்வனபோன்று, 677.

சேவடிகழுவியநீர், 700.

சேவலாடி, 35. [ன், 740.

சேவித்தற்குநாறுகளிற்றை யளித்தா

சேறு - தேன், 587.

சேறுபடுமலர், 133.

சேன்-சேனன்; கனகமாலைபின்சகோ

தரநுள் ஒருவன் (வி), 492.

சேனேகாவல், 66.

சைத்தியோபசாரம், 489.

சையம்பூண்டு சமுத்திரம்நீந்துவான்

உய்யின், 421. [120, 121.

சைனமதோபதேசம், 118, 119,

சோக்கம் - சுத்தநிருத்தம், 206.

சொல் - நெல், 22. [நிற்றல், 6.

சொல்: சுட்டுப்பெயர்மாத்நிரையாய்

சொல்மாதல், 86.

சொல்லிய - திர்த்தற்கு, 344.

சொல்லெச்சம், 5, 138, 178, 291.

சொல்வகை, 339. [40, 62.

சொல்வருவித்தல், 4, 19, 561, 593,

சொல்வளர்த்தார், 433. [596, 677.

சொல்விரித்தல், 192.

சொல்பபுது - இடப்பபுது ; பெயர்ப்

புது, 110, 111.

சொற்பழுத்தவர் - சொல்லெல்லாம்

கைவந்தவர், 136.

சொற்றிற்றழகுச்சி, 364.

சொன்மாண்பு, 4.

சொன்மாலை, 666.

சோடசபாவனை (ஐ), 910.

சோதிட்கர் - ஐயோதிஷ்ட்கர்; சந்தி

ரன் சூரியன் மற்றக்கோள்கள்

27 - நகூத்திரங்கள் தாரகைகள்

(ஐ), 184, 816.

சோதிடநூல், 167, 173. [686.

சோதிடநூலாரின் இறையிலிநிலம்,

சோருங்காரிகையான் - அழகுஒழுக்கப்

பெற்றவன், 583.

சோலை, 121, 165, 266, 365, 480,

520, 533, 559.

சோலைகளும் அவற்றின் அங்கமான

சோலைநுகர்வு, 783. [வாலிகளும், 27.

சோலையிலுள்ளகன்னிமாடம், 589.

சோழகுலமாகியகடல், 914.

சோளக்கதிர், 458. [யல், 284.

சோற்றுக்குவால் - சோற்றுக்குவ

சோளமானம் - சூரியஸம்பந்தமான

அளவு, 155. [தல், 115.

சோளம் - சூடாகர்மம்; சூழியவைத்

நுமலிக்குத்தவிசிட்தல், 66.

சூமன் - நமன், 80.

சூயில் - மதிவறுப்பு, 38, 288.

சூயிற்றின்விமானம், 380.

சூயிற்றைக்கண்ட ஆம்பல், 675.

சூயிறு சீவகனுக்குவமை, 675.

சூழல் - புலிநகக்கொன்றை, 162.

சூன்மன - தொங்கின, 48.

சூனம் (ஐ), 795.

சூனமென்னுக்குமி, 116.

சூனாவரணியமுதலாயின (ஐ),

சூயிறு, 20. [785.

சூழங்க, 736. [தேயம், 358, 514.

தக்கநாடு - கேமமாபுரத்தையுடைய

தக்கோலமாம், 554. [317.

தகணிலாக்கேள்வி - தட்டற்றகேள்வி,

தகர்வென்றி, 28: [நெருப்பு, 606.

தகரச்சென்றெருப்பு, 110.

தகரம் - ஒருவாசனைமாம், 110.

தக வா - தகும்படி வா, 407.

தகுதிப்பாடு, 859.

தகுதிப்பறியவழக்கு, 692.

தகை - அழகு, 153, 166, 406.

தகைத்து - நெருங்கி, 253.

தகைதல் - தடுத்தல், 839.

தகைபாடல் - நலம்பாராட்டல், 395, 406, 481.

தசகுமாரசரிதம்-ஒருவடனூல்; கத்தியகாலியம்; பத்துக்குமாரர்கள் விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையின், இஃது இப்பெயர் பெற்றது; உச்சவாஸங்களென்கிற பகுப்புக் களையுடையது; இந்நூலை இயற்றியவர்தண்டியாசிரியர், 328.

தட்டம் - பாம்பின் மேல்வாய்ப்பல், 382.

தட்டித்திரியுஞ்சுரும்புகாள், 272.

தட்டியழைத்து, 333.

தட்டுகைத்தேர், 237.

தட்டு(நெடுங்கைமரம்) வேய்ந்து, 52.

தட்ப - தடுப்ப, 147.

தட்பஞ்செய்ய, 529.

தடங்கணென்னும் குடங்கையில் நொண்டுநொண்டு, 736.

தடம் - பரப்பு, 20.

தடமாக அழுதல், 447. [479.

தடமித்தன் - கனகமாலையின் பிதா,

தடவளர்முழங்குசெந்தி, 686.

தடாம் - வளைந்த, 247.

தடாயின - வளைந்த, 89, 90, 662.

தடார், 128.

தடிதடிகிடந்தபோத்து, 464.

தண்ட, 741.

தண்டாரணியம் = தண்டகாரணியம் - ஒருதவவனம், 107, 548.

தண்டிலம் - ஹோமம்பண்ணுதற்குக் கற்பித்த இடம், 710.

தண்டுலியாக நனிதாழ்ந்து, 585.

தண்டோபாயம், 231, 234.

தண்ணீர்ப்பந்தர், 29.

தண்ணுமை, 92.

தண்ணுமைமுதல்வன், 206.

தண்ணுமைமுழுவம், 373.

தண்ணென்மாலு புணையாக, 487.

தண்மதிபோலுநேமி-அறவாழி(ஐஜ),

தணக்கு-வால், 837. [371.

தணப்பற - தட்டற, 118.

தணிவருங்கயம், 464.

தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவணிய ஆகுபெயர், 545.

தத்தன் - சீத்தன், 783.

தத்தை - காந்தருவதத்தை, 185,

தத்தையங்கிளவி, 316. [258, 608.

தத்தையீரே, 723.

தத்தொளிரணி, 49.

ததும்ப-ஒலிப்ப, நிறைய, 175, 768.

ததும்பி - நிறைந்து, 459.

ததும்பின-முழங்கின, 458.

தந்திரம் - தொழில், 75.

தந்தீகென - தருவாயாகவென்று (வினைத்திரிசொல்), 809.

தந்தை - ஞானபிதா, 127.

தந்தைபுதல்வனுப்பிறத்தல், 672.

தப்பல் - கொல்லுதல், 36.

தம்பலம், 817. [ல், 140.

தம்மிற்றும்படவகுத்துவினையாட

தம்மின்-தாருங்கோள், 414; தாரும், 324. [808.

தம்முடையசிறுலை நோக்குமகிழ்தல்,

தம்மென-தாருங்கோளென்று, 501.

தம்மைத்தாம்பெற்றார், 909.

தம்மைப்பிறப்போற்கூறல், 94, 735.

தம்மோ - தா, 276.

தம்மோய் - தாய், 341.

தமனகக்கொழுந்து - மருக்கொழுந்து, 253.

தமாலம்-பச்சிலைக்கொடி, பச்சிலைமர தமாலமாலு, 775. [ம், 253.

தமிழ்தழிவசாயலவர், 589.

தமிழியற்கையின்பம் - இயற்கைப்புணர்ச்சியாகிய இன்பம், 599.

தயங்குதல் - அசைதல், 901.

தயிர்ப்பித்தைக்கோவலர், 459.

தயிர்ப்புள்ளிமொய்த்ததோள், 132.

தயிர்ப்புழங்கப்புகுதல் நன்னிமித்தம்,

தயிராலமைந்ததுவை, 43. [152.

தரணி - உலோகபாலன், சீவகன்புதல்வருள் ஒருவன், 635, 783.

தரணிகாவலன், 530.

க00அ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகரா!

தரணிதிலகநகர் - இராசமாபுரத்திற்
கும் தண்டகாரணியத்திற்கும் இ
டையேயுள்ளதோரர், 106.

தரணிமேற்றிலகமன்னாய், 353.

தரத்திற்கேற்றபட்டமும் ஆபரணமு
ம், 40.

தரமறிந்துசிறப்புச்செய்தல், 543.

தரவு, 80.

தரன் - கலுழவேகனிடத்துள்ள ஒரு

வித்தியாதான், 163, 174, 546.

தராய்ச்சாறு - பிரயிச்சாறு, 782.

தரிசனமோகனியப்பிரகிருதி - பார்
வையமைதற்ப்பதாகியகன்மம்
(ஐ), 120, 872.

தரிசனவிசுத்தி (ஐ), 906.

தருக்கினர் - மிகுத்தார், 491.

தருகும் - தாரும் (வி), 352. [710.

தருப்பாக்கிரம் - தருப்பையின் துணி,

தரும் - தாரும் (வி), 352.

தருமத்திற்குஉருஇடபவழுவம், 901.

தருமத்தன் - சச்சந்தன்மந்திரி, 77.

தருமத்தன்புத்திகுறல், 78.

தருமம், 737. [தவர், 758.

தருமம் கறுப்பு சிவப்பென்றுதெரியா

தருமன் - அறக்கடவுள், 54.

தருமனையரிதிற்கண்ட தனஞ்சயன்

தருவி-சட்டுவம், 711. [போல, 504.

தலை - தலையணை, 647.

தலைக்கட்டு - மயிர்க்கட்டு, 457, 641.

தலைக்குறை, 115.

தலைக்கொள - அதிகரிக்க, 374.

தலைக்கோலமாகியமுத்து - ஓராபர
ணம், 110. [403.

தலைதிறந்து, 105. [367.

பட்டான் - எதிர்ப்பட்டான்,

பட்டி - எதிர்ப்பட்டி, 185, 467,

ராணி, 791. [548.

தலைப்பிரியாதன - நீங்காதவை, 85.

தலையின்மலை, 133. [198.

தலைவந்தது - அவ்விடத்தேவந்தது,

தலைவர் துறந்தால் கூடப்பலர் துறப்
பர், 761.

1க்கும் ரியனுஞ்
சந்திரனுமுவமை, 717.

தலைவிலங்கிய, 372.

தவ்வையர் - ஐவகைத்தாயரின் மக்க
ளாய்த்தனக்குழுத்தவர், 60, 395.

தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடம்: உம் -
இழிவுசிறப்பு, 30.

தவத்தால்மெலிந்தோர்பொன் னுட
ம்பு பெறுவர், 103.

தவத்திற்குரியவுணவு, 112.

தவத்தின்பெருமை, 837, 865.

தவப்பள்ளி, 110.

தவம், 30, 453, 737.

தவம்புரியாச்சிறியார்கள், 301.

தவமகளிருணவு, 752.

தவமுடையோர் பிறரைஉயர்த்துக்கூ

தவவிளக்கு, 826.[மவேண்டும், 113.

தவவீரர், 902.

தவழ்தல் - பரத்தல், 165, 330.

தவனைக்கின்கினி-சதங்கை, 78, 907.

தவனைக்குரற்கின்கினி, 715.

தவிசு - யானையின்கழுத்திடுமெத்தை,
66, 615, 695.

தவிர்தல் - தக்கல், 474.

தவிர்வெய்யகாமந்தாங்கு, 733.

தழங்குரல் - தழங்குரல் (வி), 18,

தழிய-தழுவ, 780. [119, 127, 897.

தழீஇயினான், 74.

தழும்பிய, 50. [843.

தழுவலர்க்கொம்புபோலுந் தத்தை,

தழுவலர்த்தாமம், 868.

தழுவும்பதம்-தழும்பதம் (வி), 354.

தழை - உடை விசேடம், 367; ஒரு
வகைமலை, 396.

தழைத்துகிற்பெண், 367.

தழையலங்கலேந்தி, 440.

தளம், 222.

தளர்கு - தளர்வேன், 407.

தளர்தல் - தப்புதல், 356.

தளவளமுக்கொள்பல்லாள், 232.

தளி - கோயில், 97.
தளித்த - பூசின, 45. [394.
தளித்தசுண்ணம் - பூசினசுண்ணம்,
தளிர் கவரியேந்த, 786.
தளிர் கவரிவீச, 791.
தளிர்ந்துநோக்கி, 170.
தனையவிழ்கோதை, 198.
தன்காத்தல்வேண்டும், 552. [908.
தற்குறிப்பேற்றஅணி, 366, 706, 839,
தற்புறந்தந்துவைத்த, 665.
தறிபுடைத்தவை, 459.
தறிவலைமான், 802.
தறுகணுண்மை, 90. [ல், 752.
தன்புண்ணியப்பயனைப்பிறர்க்குநாத
தன்பெயராற்ப்பையவைவித்தல், 94.
தன்மசரணம் - நால்வகைச்சரணத்து
தன்மனை, 607. [ளொன்று(ஜை), 4.
தன்மைச்சொல், 114.
தன்மையினின்: இன் - அசை, 184.
தன்வினையுரைக்குந்தன்மைச்சொல்,
தன்றுணைவி கோட்டி, 312. [407.
தன்னஞ்சிறிதேததுயின்று, 589.
தன்னிழலைக்கண்டு ஊடாடல், 475.
தன்னினெய்தி: இன் - காரகவேதுப்
பொருட்கண்வந்தஐந்தாமுருபு, 3.
தன்னுடையமதிசுட, 103.
தன்னையாக்கியமன்னன், 737. [311.
தன்னையிவத்தல் குற்றமாகாதிடம்,
தனஞ்சயன் - அருச்சுனன், 237.
தனபதி - பதுமையின்பிதா, 378,
513.
தன்பாலன் - தச்சந்தனுடையசெட்டி;
பதுமுகன் தந்தை, 523.
தனிச்சித்தம்வைத்தேற்றமும், 853.
தனிசு - கடன், 97, 98.
தனிது - தனித்து(வி), 419.
தனிமைத்தலைமை, 472.
தாக்கணங்கு-எல்லாரிடத்திலுஞ் செ
ன்று தங்குந்திரு, 266, 432.
தாகமோகம் (ஜை), 893.
தாங்கல் - தாங்குக, 607.
தாங்கள், 82.
பர் - சேடியர், 582.

தாட்படுத்த, 37.
தாடி - ஆசு (விரலுறை), 658.
தாண்டகச்சந்தம் - தாண்டகஅடியிக்
கும் சந்தஅடியிகளாகும்வரப்பெற்ற
தாண்முதல், 502. [செய்யுள், 2.
தாண்முதற்கிடந்தநம்பி, 505.
தாணிழல், 129.
தாணிழந்தற்கியவையம், 53.
தாதகி - ஒருதீவம், 826. [வழி, 361.
தாதின்மேல்நடந்தேதார்தன்மைத்து
தாதுகொண்டளகத்தப்பி, 855.
தாதிரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினம், 666.
தாந்தாமென்றிரங்குந்தண்ணுமை, 92.
தாந்தாமெனத்தாழந்தபொன்மேகலை,
209. [107, 110, 419.
தாபதப்பள்ளி - முனிவராச்சிரமம்,
தாபதர் - தவமுடையோர் முனிவர்,
356.
தாம் தம்பெண்ணடிபோற்றி - தாம்
தம்மைப் பாதுகாப்பாராக, 547.
தாம்பால் - தம்பால் (வி), 154.
தாம்வனைவார் பிறருக்கு ஊற்றங்கோ
லாகார் (பழ), 321.
தாமகள் - தம்மகள் (வி), 318.
தாமச்செப்பினை, 57.
தாமணி - தாமம் அணிந்த, 713.
தாமம், 740.
தாமமலை, 401, 427.
தாமரைக்காய், 412, 637.
தாமரைச்சதங்கைமலை, 768.
தாமரைத்தடாகம், 780. [108.
தாமரைத்தாதுறைதேவி - திருமகள்,
தாமரைநாமன் - பதுமுகன், 344.
தாமரைப்பூவின் இதழ்வகை, 667.
தாமரைப்போதிழ்த்த தண்ணறங்
குலனை, 619. [466.
தாமரைபுல்லம் பேரூர் - பதுமபுரம்,
தாமரைமத்தகம் - தாமரைத்தலை,
872.
தாமரைமலரிற்றோன்றிய அண்ணல்-
முருகவேள், 301.
தாமரைமலரும் குயிலோசையும்இள
வேணிற்சூரியன், 26.

க0க0 அரும்பதமுதலியவற்றின் அகரா!

தாமரையல்லிப்பாவை, 705.

தாமரையான், 78.

தாமரையிதழின் கனத்தோடே சந்த
னத்தைப்பூசி, 699.

தாமரையிலையைக்கோலித் தண்ணீர்
கொணர்ந்து, 467.

தாமரையும்பருதியும், 505.

தாமரையென்னுமென், 505.

தாமரைவளையம், 489.

தாமவரங்கு, 209.

தாபங்கூறி, 282.

தாயத்தீர்வு, 840.

தாயர், 525.

தாயர் ஐவர், 60, 115.

தாயிலாக்குழவி, 463.

தார் - கின் கிணிமலை, 32, 123, 532;

கிளியின் கழுத்திலிட்டவரை, 312;

துசிப்படை, 714; மார்பின்மலை,

296, 615.

தார்டிடக்கும்நாடா - நெய்தற்றொழி
ற்குரியகருவி, 876.

தார் குழையச்சேர்ந்தார், 591.

தார் குழையப்புல்லி, 179.

தார்வடுப்பொறிப்ப, 314.

தாரணி-கார்த்துவதத்தை

தாரும் ஆரமுமிளிர, 635. [168.

தாரும் கண்ணியும், 596.

தாருமாலையும், 296.

தாருழக்கியிட்டு, 494.

தாரெனுத்திருவில், 713.

தாலம் - உண்கலம், 126.

தாலி, 780.

தாவரநாமகர்மம் (ஐ), 893.

தாவிடுமின் - வருத்தத்தைக் கை

வீராக, 232. [900.

தாழ் - தாழக்கோல், 38, 120.

தாழக்கடவு, 38.

தாழ்கொளுவி, 120.

தாழ்தல் - தங்குதல், 164, 389.

தாழ்பீலி - சிறுசின்னம், 643.

தாழ்வடம், 700.

தாழ்வு - மலையடி, 518.

தாழம்(தாழ்தல்)பட்டஓசை, 2, 198,

தாழிசைக்கொச்சகம், 226. [739.

தாழிசைக்கொச்சகவொருபோகுக

தாழிசைமூன்று, 794. [ன், 224.

தாழிவாய்க்குவளை, 255.

தாழிவாய்மடைக்குக்குவளை, 863.

தாழை, 27.

தாழைமலர், 382.

தாழையின் முகைக்குச்சங்கு, 738.

தான் - தாழக்கோல், 41, 454.

தான்நெடுங்குவளை, 811. [353.

தான்வாய்-தான்வரை, பாதசைலம்,

தாளத்தையொற்றுதல், 747.

தாளியல் தவங்கள், 127.

தாளொற்றி, 802.

தான்யாதுமின்றியங்கு, 620.

தானகம் - தன்னகம் (வி), 768.

தானப்பயன், 820.

தானம் - ஸ்தானம் - சிறந்த இடம்,

169, 231, 234, 281, 453, 459,

761, 818.

தானவர் - வித்தியாதார் (ஐ), 167.

தானுத்தராயம் (ஐ), 895.

தானுடையலகம், 904.

தானையோடநாணி, 650.

திக்கயங்கள், 524.

திசிரி, 634.

திசிரியஞ்செல்வன், 360.

திகை - திசை, 898. [727.

திக்கட்கதிர்க்குப்பையன்னகவரி,

திக்கட்கோடு, 611.

திக்கண்மணி-சந்திரகார்த்தக்கல், 570,

திக்கண்முக்குடையான்-அருகன், 47.

திக்கள்குழந்த பன்மீனென், 395.

திக்கள், செம்பாம்பால்விழுங்கப்படு

தல், 666. [சேனன், 205.

திக்கள்விரவியபெயரினான் - புத்தி

திக்களினிலாவிற்குப் பளிக்குக்குடப்

பால், 452.

திக்களினிளமை - இளம்பிறை, 692.

திக்களுக்கு இறால், 350.

திக்களும்மறுவுமெனச்சேர்ந்தநம்

மன்பு, 394.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௧

தின்களுர அணிநீக்கல், 110.
தின்களைத்தெளித்திட்டன்ன
ணர், 351. [வன், 427.

திசைச்சொல், 9, 10, 11, 25, 103,
156, 229, 367, 521, 551, 563,
திசைவணங்கி, 260. [573, 839.
திட்டை - மணன்மேடு, 162.

திடல், 247.
திண்டோள்ஊழ்பிணந்து - கையோ
டுகை மாறித் தோளிலே மத்தட்டி,
336.

ர, 338. [ணல், 532.
உயர்ந்த ம

புணர்வு, 722.

திணிநிலம் - கற்படுத்தியபூமி, 40.
திணைமயக்கம், 20. [முடிதல், 139.
திணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையால்
தித்தியம் - வேள்விக்குண்டம், 835.
திப்பிலி, 782.

திமிசு - வேங்கைமரம், 554, 893.
திமிர்ந்தசாந்தம் - பூசியசந்தனம்,
திமிர்ந்திட்டு - பூசி, 322. [39, 44.
திமிர்ந்து - பூசி, 190, 262.

திமிரி - பூசி, 552.
தியாகமுரசு, 751.

திரவியபாணம், 217.
திரவியம் ஆறு (ஐ), 815.

திராய் - ஒருகிரை, 782.
திரித்தல், 77.

திரிதல் - பிறழ்தல், 491.
திரிதர - நீங்க, 361.

திரிபன்மிறுந்து, 637.
திரிபன்மிறயந்திரம், 631.

திரிபு, 35, 47, 50, 247, 708, 863.
திரியக்கத்திபாறுபூர்வ (ஐ), 893.

திரீந்திரியசாதிராமகர்மம் (ஐ), 893.
திரு-கண்டார்விரும்பப்படுந்தன்மை,

256, 257 ; செல்வம், 697 ; நல்
வினை, 736, 737 ; ஸ்ரீ, 60.

திருக்கிட்டு - நீளமுறுக்கி, 54.
திருக்குறிப்பு, 540.

திருத்தக்கதேவர், 205, 247, 250.

திருத்தக்கான், 479.

திருத்தகைத்தன்று, 788.

திருத்தல், 717.

திருத்துயில்மார்பன், 441. [638.

திருந்தினர் சிந்தைபோலுஞ் சரம்,

திருந்துசோலைக் கருங்குயிலே, 486.

திரு நல்லிணையுடையாரிடத்தேசெல்

திருநலம், 687. [லன், 705, 706.

திருநீர்துதல், 703. [345.

திருப்பார்க்கத்தீங்கெல்லாம் நீங்கும்,

திருப்புறக்கொடுத்த-திருமகனைப்போ

திருமகன், 793. [கவிட்ட, 175.

திருமகன்பொதுமகன், 345.

திருமகனும் கலைமகனும் வெறுப்பின்

றிச் சேர்தலருமை, 15.

திருமகற்கவலம் செய்தான், 85.

திருமகன், 427, 607.

திருமயிர், 696.

திருமல்க வந்ததிருவே, 573.

திருமலர்த்தடக்கை, 504.

திருமால் - அரசன், 865. [292.

திருமால்இரணியனைக் கொன்றமை,

திருமால் போந்தான், 684.

திருமுகம், 311, 613.

திருமுடித்திலகம்-சூடாமணி, 242.

திருமொழி - ஆகமம். (ஐ), 361.

திருவச்சிமடி - அ-அசை, 690.

திருவநீர் - அ-அசை, 666.

திருவமன்னவன் : அ - அசை, 698.

திருவமாமணி : அ-அசை, 684.

திருவமேகலை : அ-அசை, 166.

திருவனாலை, 257.

திருவாழி - மோதிரம், 311.

திருவிருந்தகன்மமார்பன், 562.

திருவில் - இந்திரவில், 107, 555,

601, 682, 719, 779.

திருவ்ளைதேம்பெய்மாரி, 602.

திருவிழ்கோர் திலகம், 192.

திருவிழ்நீர்த்தவர் - வறியவர், 520.

திருவின்பாவாய், 100.

திருவின்பேரான் - ஸ்ரீதத்தன், 242.

திருவினல்லவர், 692.

திருவுளம்பற்று, 134.

திருவெழுத்திட்டு, 613.
 திருவேபுகுதக, 616.
 திருவோடொப்பாள், 197. [589.
 திரை - வெற்றிலைச்சுருள், 64, 434,
 திரைகள் உதைப்ப, 163.
 திரைந்து - சாய்ந்து, 939.
 திரையியம்பியாங்கும்; உம்-சிறப்பு,
 திரைவினையிழந்தம், 701. [41.
 திரைவினையிப்பி, 765.
 திலகநீண்முடி, 78.
 திலகம், 97, 183.
 திலகமன்னாள், 351.
 திலகமுக்குடைச்செல்வன், 871.
 திலகவெண்குடை, 60.
 திலகன், 97.
 திலோத்தமை - பதுமையின்தாய்,
 புத்திசேனன்தாய், 378, 514, 523.
 திலோத்தமையாற் பிரமன் நான்முக
 முற்றது, 67.
 திலயத்தொனி - தேவர்கள் அருகனு
 க்குச்செய்யும் எண்வகைச்சிறப்
 பினுள்ளன்று, 874.
 திவ்வியகிளவி - இனியசொல், 179.
 திவண்ட - தினைத்த, 668.
 திவண்டது - குழைந்தது, 598.
 திவண்டு, 293, 419. [523.
 திவள-அசைய, 877, 908; விளங்க,
 திவளம் - துவளும், 394.
 திவளமின்போல், 770.
 தினைக்கும் - அசையும், 457.
 தினைத்தல் - அறுதொழுகுதல், 164;
 புணர்தல், 27, 812.
 தினைத்தவர் - தொழிலில் இடைவிடா
 துபயின்றவர், 21.
 தினைத்து - பொருது, 892.
 தினைப்ப, 555.
 தினைப்பாளு - அசைதலமையாத, 56.
 தினைப்பினர், 70.
 தினைப்பு, 69.
 திறப்பட - கூறுபட, 892.
 திறம் - குலம், 171; சுற்றம், 601.
 திறலாற்றலான் - திறலை நடத்துதல்
 உடையான், 80.

திறலினாற்குத் தெவ்வரை : கு உருபு
 பகைப்பொருட்கண்ணது, 508.
 திறவிதின் - நன்றாக, 43. [762.
 திறவிது - செவ்விது, 44; நன்று,
 திறனல - நெறியல்லாதன, 212.
 தினை, 367. [பி, 889.
 தினைக்கதிருக்குப்பின்னினபொற்கம்
 தினைக்கதிரில் மறைத்தலுலை, 311.
 தினைக்குரலைச்சுழுளுள், 313.
 தினைகள்காய்க்கும், 367.
 தீ - கோபம், 80, 637.
 தீக்கை - தீகை (ஐ), 128, 762.
 தீக்கொடி - தீயொழுங்கு, 319.
 தீக்கொளுறுப்பு - தீக்கோட்பாட்டை
 தீக்கதிர், 698. [புடைய உறுப்பு, 512.
 தீங்கினவி, 588. [342.
 தீச்சவார் - நெருப்புவைக்கும்வெடர்,
 தீச்சொல், 157.
 திஞ்சொல் நலின்றபுள், 271.
 திண்டுவந்து, 442.
 தித்தும்முவேலான், 678.
 திதிலவாக, 101.
 திதிலார்தினைப்பினுமான், 61.
 திது - மரணம், 104.
 திந்தொடை - யாழ், 393.
 திந்தொடைநரம்பு, 223.
 திந்தொடைமகரவினை, 185.
 திபனம் - வளர அல்லது பிரகாசிக்கச்
 செய்யும் கருவி, 850.
 திம்பண்டம் - இனியபழம், 25.
 திம்பழம், 17.
 திம்புகை, 696.
 திம்புனல், 54.
 திம்பூ - ஒருவகைமரம், 285, 376.
 திம்பூந்தார் - திவியபூந்தார், 661.
 திம்பூமரம், 3, 439, 554.
 திம்பூமாவை, 847.
 தியநிமித்தம், 630.
 தியினுளமிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்
 செருப்பல், 463.
 திர்த்தங்கரர் - ஆகமங்களை இயற்றிய
 இருபத்தாநால்வர் (ஐ), 116.
 திர்த்தம் - ஆகமம் (ஐ), 371.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௮௬

தீர்த்தன், 251.

ரிகை - தீயம், 672.

ய, 64.

தீவியதிருமணி, 795.

யிதப்பு - இனியதுகர்ச்சி, 64.

- தீப்புறப்படவிழ்த்து,

241.

தீவிழியா-தீப்புறப்படவிழ்த்து, 135.

தீவினைத்தேர்களுந், 804.

தீவினைப்பறவைத்தேர், 478.

தீவினை யுடையவரை மேம்படுத்தல்

ஒருவராலும் இயலாது, 669.

தீவினையுடையார் உண்ணும்அமுதம்

நஞ்சாம், 668. [தல், 242, 379.

தீற்றல் - உண்பித்தல், 902; பூசு

துக்கம் கூறுவோர், கேட்பவர் பொ

றுக்கும்படிமெல்லக்கூறவேண்டும்,

துகில்-வெண்பட்டு, 283, 770.[677.

துகில்கள்வைக்கும்வலம்புரிச்செப்பு,

713.

துகில் விளிம்பொன்றேந்தி, 460.

துகில்வீசல், ஒருவகைக்குறிப்பு, 542.

துகிலனை, 502.

துகிலருவி, 134.

துகிலிகைக்கணக்கு, 204, 205.

துகிலிகைக்கோல்-எழுதுகோல், 55.

துகிலிகைப்பாவையொத்தார், 733.

துகிலிற்பொன்னாண் துயல்வரப் போ

ந்து வேந்தன், 324.

துகிலுக்குநிலாக்கதிர், 762. [191.

துகிலுக்குள்ளேகலாபத்தைவீக்கி,

துகிலைநிலத்திற்பார்பல், 188, 189.

துகிற்கிழி - உறை, 54.

துகிற்சேக்கை, 721. [335.

துகிற்குள்ளேகிடக்கும்பவளமேகலை,

துகிற்கொடி - வெண்கொடி, 16.

துகின்முடி-தலைக்கட்டு, 457, 640.

துகினூல்-வெண்ணூல், 76. [து, 835.

துகினெருப்புற்றதேபோல்மெய்வெந்

துகைத்ததுன்பம் - வருத்தினவருத்

தம், 410.

துஞ்சுகவையம், 736. [702.

துஞ்சை - ஐம்பாலினுள் ஒருவகை,

துட்கென - துணுக்கென, 285, 598.

துடித்தலைக்கருங்குழல், 63.

துடுப்பு, 711.

[890.

துணங்கையயர்ந்து-துணங்கையாடி,

துணிகதிர், 56.

துணிமினம், 903.

துணிவருஞ்சாயல், 461.

துணை - தோழி, 146.

துணைமலர்க்கண்ணி, 475. [தம், 111.

துணைமுத்தம் - பலவடஞ்சேர்த்தமுத்

துணையமைவடிவு - ஒப்பிலாதவடிவு,

துணையிறோகமஞ்ஞை, 281. [503.

துத்தரிக்கொம்பு - ஒருவகையுதுகொ

ம்பு, 135, 136, 140.

துதி - ஸ்துதி, 370, 371, 431, 472,

739, 793; துருத்தி, 820.

துதிக்கை மல்லிகை மாலைக்கு, 778.

துப்பு - துகர்ச்சி, 39.

துப்புமிழ்ந்து, 64.

துப்புரவு - துகர்த்தங்குரியப்பொருள்,

158, 159, 165, 399.

துப்புறு தொண்டைச்செவ்வாய், 39,

தம்பற, 203.

[172.

தம்பி, 26, 366, 418, 778.

தம்பிக்குச்செவியறிவுண்டு, 272.

தம்பி குழலாக, 26, 778.

தம்பியும்வண்டும், 261, 262.

தம்பு - சிம்பு, 223.

தம்பைமாலை, 658.

தம்முதல்நன்னிமித்தம், 102, 122.

தய் - சிம்பு, 174.

தயரி - யாழ்நாம்பு, 280.

தயிலிய (தங்கிய)கற்பு, 463. [680.

தயிலேற்றன் - தயிலுணர்ந்தான்,

தயிமல் - தங்குதல், 441.

துரந்தகோல் - எய்தஅம்பு, 634.

துரால் - செத்தை, 44, 411.

துரியோதனன், 143, 533.

துருவம் - ஒப்பு, 249.

துரோணசாரியர், 482. [ஞ்சங்கிலி, 37.

துவக்குசங்கிலி - தானேசென்றுகட்டு

துவட்டினகறி, 862.

துவர் - சிவப்பு, 71.

காகசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

தவர்க்காய், 339. [323.
தவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்,
தவர்ப்பு ஆறு-ஹாஸ்யம் முதலியன
(ஐ), 892, 893.
தவர்ப்பத்து, 190, 191, 698.
தவராடையுயர், 152.
தவலை, 601, 696. [893.
தவீர்திரியசாதி நாமகர்மம் (ஐ),
தவை - புளிங்கறி, 43, 758.
தழாய் - துழாவி, 642.
துள்ளந்செலவு, 201. [893.
துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம் (ஐ),
துளக்கி, 681.
துளக்குமுத்தன-வருத்தமுமுத்தின,
துளங்க - பதைப்ப, 633. [458.
துளங்கல் - வருந்தாதேகொள், 511.
துளங்கல்வேண்டா, 230.
துளங்கி, 682.
துளுப்பிடுதல் - கலக்குதல், 334.
துளும்ப - இளக, 888; எழ, 490;
வருந்த, 888. [ததும்புதல், 29, 717.
துளும்புதல் - அசைதல், 543, 772;
துளும்புரலத்தார், 838.
துளும்பு முந்நீர், 346.
துளும்புவாள், 820.
துற்றி - பாணையுணவு, 727.
துற்றிய, 75. [அவிழும், 758.
துற்று அவிழும்-உண்ணப்படுவதோர்
துற்றுதல் - நெருங்குதல், 34; -
ங்குதல், 37.
துறக்கத்திற்கு ஏணி, 849.
துறக்கம்புக்கவர்களொத்தான், 604.
துறந்த மன்னவர், 471.
துறப்பல், 760.
துறவின்மிக்க கடவுளார் சிந்தைபோல
மாசறு விசம்பு, 261.
துறவுணர்த்தல், 847.
துறவைவிலக்கல், 128.
துறை - கடற்றுறை, 474.
துறைபோய்-முற்றக்கற்று, 91, 221,
690, 718.
துன்பமுற்றவர்க்கலால் இன்பமில்லை,
துனித்து - வெறுத்து, 230. [178.

துனிப்புறகினவி, 308.
துனிவரைமார்பன், 657.
துாக்காகிய முத்தமாலை, 351.
துாக்குபு - துளக்கி, 72.
துாக்குமின், 334. [102, 160.
துாங்கிருள்-செறிந்த இருள், 98, 99,
துாங்கும் - செறியும், 368.
துாசம் - புரோசைக்கயிறு, 470, 535.
துாசி (பா), 206.
துாசு - ஓலியல், 387.
துாசலாநெடுந்தோகை, 391.
துாசலாய்க்கிடந்த, 172.
துாண், 182.
துாண்களிலுமையுந் தெய்வம், 849.
துாண்திப்பட அடித்து, 541.
துாணிற்கைபுடைத்தல், 381. [309.
துாது-காரியம், 546; வார்த்தை, 308,
துாதுமுனிவின்மை (மெய்ப்பாடு) 301.
துாநகர் - பரிசுத்தமான இடம், 762.
துாப்புடையவன் - துயரெஞ்சிடத்தை
புடையவன், 584.
துாபக்குடம்-துாமக்குடம், 691, 707.
துாபமுட்டி, 174, 748.
துாபை - ஸ்தாபை, 872.
துாம்பழிகுளம், 380.
துாம்பார் நெடுங்கைம்மா, 864. [574.
துாம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்றது
துாம்புடை நெடுங்கைவேழம் - விளா
மரத்திற்குவருவதொருநோய்;
[லக - அடை] 75. [858.
துாம்புடையவெள்ளொயிற்றுநாகம்,
துாமக்கொழுமென்புகை, 748.
துாமங்கமழ்பூந்துகில், 322.
துாமங்கமழுங்கோதை, 280.
துாமங்கமழுஞ் சேக்கை, 46. [721.
துாமங்கொப்புளிக்குந்துகிற் சேக்கை,
துாமஞ்சூடிய தூத்துகில், 267.
துாமத்தாற்கெழீஇயகோதை, 233.
துாமத்தினுர்த்துகில், 571.
துாமம்-துாமமுட்டி, 748; புகை, 197.
துாமமார்த்துகிலனைப்பள்ளி, 502.
துாமமார்த்துகிலுறை, 222.
துாய் - துவி, 230.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௫

தூரகமனம், 364, 415, 472.
 தூரிய இடம், 363.
 தூவல் - அழிதல்; ஒழிதல், 847.
 தூவலரொலியலார், 847.
 தூவழியென்னும் பண், 262.
 தூவி - மயிலின் சூட்டு, 26; மிகச் சொரிந்து, 142.
 தூவிகள் - ஸ்தூபிகள், 166.
 தூவிப்பொன் - இளிச்சிதை, 514.
 தூவிமஞ்ஞை, 26.
 தூவிமடநாரை, 521.
 தூவியஞ்சிறையன்னம், 109.
 தூவியன்னம், 44.
 தூவியிட்டான் - ஒருசொல், 273.
 தூவியொரிக்கும்புழுக்கு, 45.
 தூவியொழிபுள்ளி ந்றேன்றி, 462.
 தூற்றி, 68.
 தூற்றிக்கொளப்பட்டார், 628.
 தேசுழந்த - வாய்விட்ட, 424, 564.
 தெங்கினரீர், 694.
 தெங்கின்பழம், 15, 27, 34.
 தெங்கினிலை, 18.
 தெண்மட்டு, 383, 453, 734.
 தெண்மட்டுத்துவலைமாலை, 208, 400.
 தெய்வச்சின்னங்கள், 289.
 தெய்வப்பகை - வாலக்கிரகங்களாகிய
 தெய்வப்பாவை, 201. [பகை, 115.
 தெய்வமன்னாள், 766.
 தெய்வமேகமழுமேனி, 502.
 தெய்வவுத்தி - திருமகள் வடிவமாகச்
 செய்யப்பட்டதோராபரணம், 70.
 தெய்விகாதிசயம் பதினாறுவகை,
 815. [651.
 தெரியற்றார் - தெரிதலையுடையமாலை,
 தெழிக்கப்பட்டவலம்புரி, 249. [814.
 தெழிக்கப்பட்டு - கோபிக்கப்பட்டு,
 தெழித்தல் - கோபித்தல், 135, 241,
 தெழித்து - உரப்பி, 24. [644.
 தெள்விளி - இசைப் பாட்டு, 202.
 தெள்விளியெடுப்பி, 185. [65.
 தெள்ளிப் பகார்தெடுத்தாரைத்தும்,
 தெள்ளியீர்-அறிவுடையீர், 851.
 தெள்ளு தீங்கனி, 420.

தெளிகயமலர்மேலுறைதேவி, 303.
 தெளித்த இன்முறுவல், 565.
 தெளித்தசெம்பொன் - ஓடவைத்த
 பொன், 569. .
 தெளித்தனையது - கரைத்தாற்போல்
 வது, 459. [303, 436, 459.
 தெளித்து - கரைத்து, 117, 273,
 தெளிதகவுடைத்து, 583.
 தெளியுங்கோள், 380.
 தெளிர்க்கும்வலை, 394, 703.
 தெளிவு-சம்யகத்தரிசனம், 816.
 தெளிவுபற்றியகாலமயக்கம், 73, 85.
 தெற்றி-பிணங்கி, 294. [பகுதி, 170.
 தென்சேடி - வித்தியாதரருலகின் ஒரு
 தென்வரைச்சந்தனம், 604, 840.
 தென்வரைப்பொதியில், 215, 634.
 தென்றிசைக்கிதையவன்றாது, 324.
 தென்னன், 635. [லினாள், 718.
 தென்னன்
 தேக்கடுதல், 271, 718.
 தேங்காத - கெடாத, 9.
 தேங்கொள் ஐயவி, 40.
 தேங்கொள்சண்ணம் - ஒளியும் நாத்
 தமும் ஊறும் இனிமைகொண்ட
 சண்ணம், 8.
 தேங்கொள்மார்பு, 457. [வகை, 206.
 தேசி - மெய்த்தொழிற்சூத்திரில் ஒரு
 சிகப்பாவை - ஒருபாத்தை; பது
 மையின்தொழி, 375, 400, 745,
 749.
 தேசிகம் - தேசு - ஒளி (வி), 434.
 தேசிகமுடி, 735.
 தேசு - புகழ், 238. [902.
 தேக்கையிற்கொண்டதொக்கும்,
 தேடி - அதிவிடயம், 782.
 தேதாவெனவண்டொடுதென்வரிசெ
 தேதி, 155. [ய்ய, 321.
 தேந்துளிக்குந்தாரார், 912. .
 தேந்தேமென்னுமுழுவம், 92.
 தேம் - கட்டு இனிமை, 457, 484,
 தேம்ப, 486. [909; தெய்வம், 41.
 தேம்பாவெழுத்தோலை, 314.
 தேம்பிழிகோதை, 380.

கண்கள் அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

தேம்புதல் - கெடுதல், 75. [75, 858.
தேம்புடை - தேம்புதலையுடைய (வி),
தேம்பெய்மாரிபாற்கடம்பெய்தது,
602. [பூல் பிலிந்தி, 732.
தேமாவடுவிமுத்தாங்குப்புனிற்றுப்
தேய்பிழையிரும்பு - அரிவாள், 23.
தேய்பிழைபுருவக்கேணி, 870.
தேய்வை, 191.
தேர், 115, 627, 640, 644.
தேர்க்குப்பலிகொடுத்தல், 147.
தேர்க்குழிசி, 243.
தேர்க்குமடு, 243.
தேர்க்கொட்டில், 147.
தேர்ச்சாரிகை, 32.
தேர்சுற்றுதல் சக்கரகதி, 140.
தேர்த்தட்டு, 111.
தேர்த்தொழில், 524.
தேர்ந்து - ஆராய்ந்து, 122.
தேர்பரிகடாவி- தேரைச்செல்லிலேக்
தேர்வீரர், 627, 641. [டாவி, 138.
தேருளுள், 644.
தேருருளைச் சுமந்தெழுந்தயானைக்
குப்பருதிசேர்ந்தமலையுவுமை, 646.
தேரேறுமிடமுதலியவை, 32.
தேரை, 193, 842.
தேரைநடத்தல், 193.
தேரைபோயிற்றென்றல், 309.
தேரைவழிபடல் மரபு, 147.
தேவகதித்துன்பம், 811. [596.
தேவகீதம் - தேவனுடையபெற்றபாட்டு,
தேவகோடி - ஓளவு (ஐ), 642.
தேவசரீரத்தின் இயல்பு, 289.
தேவதத்தன் - விசயத்ததனுடையபுத்
திரன்; சீவகன்தோழருள் ஒருவன்,
தேவதுந்துபி, 684. [242, 523.
தேவபாணி-தேவரைவாழ்த்துவது, 1.
தேவபாணிக்கொச்சுக்கொருபோகு,
370. [ருபோகு, 419, 739.
தேவபாணித்தாழிசைக்கொச்சுக்கொ
தேவமாதத்தன்-தேவதத்தன் : மா -
அசை, 508, 650.
தேவர்-திருத்தக்கதேவர்; துறந்தே
ரைத்தேவரென்றல் சைனசமயம்

ரபு ; குணபத்திரதேவர், உதிசித்
தேவரென்னும் பெயர்களானுமுண
ர்க, 1, 205, 247, 250; திருவள்ளு
வர், 552, 562; பெண்பன்மை,
703.
தேவர்கள் மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி
நோக்கத்தால் துகர்தல், 72, 111.
தேவர் ஜினபூஜைசெய்தல், 813.
தேவன், மழையின்னெனவந்து, 9.
தேவிப்பட்டம், 740.
தேவிமார்துறவு, 868.
தேவியிற்காட்டில், 303.
தேவிர்காள், 528.
தேவிளங்குமரன், 215.
தேவு - தெய்வம், 3.
தேற்றான் - அறியான், 316, 637 ;
தெளிவியான், 493.
தேற்றேகாரம், 40, 46, 47, 52, 62,
68, 78, 428, 436, 559.
தேற்றேன், 82.
தேறல், 694.
தேறல்வாய்விடொடுபருகி, 182.
தேறலைமகளிரோத்தல், 577.
தேன் - வண்டு, 20, 59, 453, 606;
வைத்ததேன், 25, 72, 266, 533.
தேன்கணக்கரும்பு, 23.
தேன்கறிகற்றகூழைச் சண்பகமாலே,
தேன்காள்-வண்டுகாள், 722. [436.
தேன்கூடு திங்களுக்குவமை, 350.
தேன் சென்றநெறி, 410.
தேன்மழை பாற்கடலிற்பெய்தது
போலும் (பழ), 603.
தேன்வயிரூர்த்தகோதை, 661.
தேன்வாயுயிழ்ந்தவயிர்து -தேனைஉயி
ழ்தற்குக் காரணமாகிய அயிர்து,
14. [601.
தேன் வெம்மையாயின் கஞ்சாகும்,
தேன்மருமாரிபோன்று திவ்வியகிளவி,
தேனயாம்பூம்பொழில், 532. [179.
தேனிப்பாலென, 516, 558.
தேனிரூல்போலும் அடை, 773.
தேனிணங்காள், 271.
தேனிணம் யாழ்செயும், 306.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௭

தேனுக்கு இன்சுவை நிகழ்ந்தகாலத்

தே புளிச்சுவையும்நிகழ்தல், 689.

தேனுக்குக்கின்ற கண்ணி, 376.

தேனும் வண்டும், 110.

தேனும் வழங்கும்பைந்தார் : உம்-இ
சைநிறை, 417.

தேனுழந்தரம்முந்தாரான், 515.

தேனாறு தீஞ்சொல், 9.

தேனெய் - தேன், 58, 317, 359,
368, 448, 458, 689, 795, 889.

தேனெய்வார்சுனை, 889.

தேனெனப் பாலெனச் சில்லயிர்தூம்
மெனக்கனமொழிகின்றான், 72.

தேனைமாரியன்னன் : ஐ - அசை, 54.

தைவர, 20.

தைவரல் - இசை 201 ; தொடுதல்,
304.

தொங்கல் தோமரமாக, 768. [605.

தொட்டிமை - ஒற்றுமை, 373, 594.

தொட்டுவிடுத்தேன் (குளுமவு), 546,

தொடக்கினேன்-பிணித்தேன், 178.

தொடக்கொடுதுக்கி-சல்லியுந்துக்கு
மாக நாற்றி, 397.

தொடர்-சங்கிலி, 37, 648.

தொடர்நிலைச்செய்யுள்-காப்பியம், 1.

தொடர்ப்பாடு - காமநுகர்ச்சி, 421.

தொடர்பிணியுறுத்த செந்நாய், 801.

தொடர்பிணி வெளில்முதல், 295.

தொடர்பு - நட்பு, 351.

தொடர்வான், 37.

தொடரயில், 37. [இடப்படுவது, 147.

தொடி - வளையல்களுக்குக்காவலாக

தொடிக்கட்டிவை, 283.

தொடித்தோள்வளை, 595.

தொடிப்புரிசை - தொடிபோலவளை
தமதில், 536.

தொடியும் வளையும் வேறு, 147.

தொடுத்தம்பு - தொடுத்த அம்பு
(வி), 671.

தொடேல் - திண்டாதேகொள், 367.

தொடை - கட்டு 92; தாறு, 15;

நரம்பு, 186.

தொடைமலர்-தொத்தாகியது, 784.

தொடைமுரன், 4.

தொடையல் - இறால், 358.

தொடையலங்கோதை - கட்டு

டைய அழகியமாலை, 145.

தொடைவாங்கி, 670. [131.

தொண்டகப்பறை - ஆகோட்பறை,

தொண்டிக்கள்-நெல்லாலாக்கின்கள்,

தொத்தணிபிண்டி (ஐ), 72. [368.

தொத்தொளி முத்துத்தாமம், 767.

தொய் - குற்றம், 713.

தொய்யில்விசேடம், 325, 704.

தொல்காப்பியம், 1.

தொல்காப்பியனார், 91.

தொல்மரம் - ஆலமரம், 157.

தொல்லைநல்லினை, 108.

தொலை - தொல்லை (வி), 836.

தொழித்தல் - ஆரவாரித்தல், 861,

890. [சுதறி, 577.

தொழித்து - கோபித்து, 666, 675;

தொழித்து-தொழித்து; சுதறி, 773.

தொழில் - தந்திரம், 363.

தொழிலுவம், 26, 487, 567.

தொழிற் பெயர் (வினையாலணையும்

பெயர்) 16, 21, 26, 44, 53,

96, 136, 727.

தொழு - இல்வாழ்க்கை, 262, 902.

தொழுத்தையேன் - தொழில்செய்தம்

குரியேன், 788. [விரும்ப, 812.

தொழுதக-நன்குமதிப்ப, 602, 689;

தொழுதகுதெய்வமன்னன்-அருந்ததி

போல்வான், 557.

தொழுத கைமுதலியவற்றிற்படை

யொடுங்கும், 551.

தொழுதான் பெயர்ந்துரிப்ப, 257.

தொழுதாற்ற-தொழுதுசெல்ல, 746.

தொழுதி - கூட்டம், 694.

தொழுதிச்சிறகு, 355.

தொழுதுவிதைத்தல், 19.

தொழுவனர், 616.

தொழுவார்விடை, 447.

தொழுநையாறு - யமுனைநதி, 68.

தொள்ளையுணர்வு - புரைபட்டவுண

ர்வு, 157.

க௦௧அ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

தொறு-இடைச்சாதி, 149; பசுநிரை, 148.

தொறுத்தியர் - ஆய்ச்சியர், 152.

தொறுவினுள்ளேன் - இடை இடத்தே

தொன்னலம்பருகி, 604. [ன், 149.

தொனிப்பொருள், 17, 33, 281.

தோக்கை-தோகை - கொய்சகம் (வி), 391, 714. [235.

தோகை - மயில், 266 ; முன்றானை,

தோகை செம்பொனிலம் திவள, 780.

தோகைமயில் - ஆண்மயில், 26, 281.

தோசம் - குற்றம், 521.

தோட்கட்டு, 196, 430.

தோட்டி-அங்குசம், 65; 535, 584.

தோட்டி நீவாதுகிடத்தல், 528.

தோட்டியாற் றொட்கப்பட்டகன்று, 790.

தோட்டியை நீவாதுகன்று, 847.

தோட்டியை நீவுக்கன்று, 65.

தோட்டுவண்டொலியல்மாலை-தொகு தியாகியவண்டுகள்ஒலித்தலையுடைய மாலை, 662.

தோடு - ஆடவர்காதணி, 647 ; காதணி, 296; குண்டலம்; தொகுதி, 263, 305; பனைமடல், 517.

தோடு இடவயினுடங்க, 374.

தோடும் குழையும் அணிதல், 152,

தோடு யானைக்கொம்பாற் செய்யப் படுதல், 703.

தோடேந்து பூங்கோதை, 366.

தோடொருபால், 911. [329, 689.

தோண்மகரம்-ஓரணி, 74, 111, 196,

தோணிக்கு யானையுவுமை, 155, 159.

தோணிக்கோழி, 128.

தோணிவகை, 293.

தோணீர்க்கடல், 780. [537.

தோணைக்கல் மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு,

தோணைக்கினார், 537.

தோதகம் - வருத்தம், 145.

தோய் - உவமவுருபு, 13, 92.

தோய்ந்த - செறிந்த, 91, 718.

தோய்பிழி - செறிந்தமது, 499, 849.

தோரணம், 693.

தோரியமடந்தையர் - பற்றுப்பாடு வோர் (பர), 209.

தோரை - ஒருவகைநெல், 420, 717 ; மூங்கிலரிசி, 430; வடம், 618.

தோரையகைவிரல், 430.

தோல் - செய்யுட்குரிய எண்வகை வனப்பினுள்ளொன்று, 1.

தோலடி, 473.

தோழ் - தொழுவம், 152.

தோழ், 368.

தோழன்மார்கள், 909.

தோழி, 469.

தோழிமார், 364.

தோழிமாறும்: உம் - சிறப்பு, 218.

தோழியர், 308.

தோழியைமறைந்து -தோழியைமுன்னிடத்தேதொண்டு, 593.

தோள் - கை, 7. [329.

தோள்முத்தம் - ஓரணி, 74, 111,

தோளாமணி, 881.

தோளிரண்டன்னதோழர், 580.

தோளின்முத்தம், 111.

தோளுக்கு மாகமுவுமை, 647.

தோளும் மார்பும் விரைமெழுகி, 591.

தோளாற்று: உற்று-உவமவாசகம், 7.

தோற்பாரம், 642.

தோற்றுருத்தி - உடம்பு, 465.

தோன்றல் - தலைமை, 100; தோன்று தலையுடையன, 640 ; விளக்கம்,

தோன்றா எழுவாய், 3, 34. [375.

தோன்றி அஞ்சுடரோந்த, 458.

தோன்றிப்பூ - செங்காந்தட்டி, 28, 42.

ந - சிறப்புப்பொருளுணர்ந்துவதோரிடைச்சொல், 150.

நக்க - அலர்ந்த, 441; கெடுத்த, 543.

நக்கி - திண்டி, 245, 543, 569.

நக்கிழி - சிரித்திடும், 181.

நக்கிரன், 150.

நகர் - இடம், 716 ; கோயில், 47, 165 ; சடங்குசெய்யுமிடம், 762;

மண்டபம், 216; மனை, 103, 609.

நகுலன், 432. [டம், 87, 130.

நகை - முத்தம், 45, 186; முத்துவ

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௧௯

நகைஇளமைபற்றிநிகழ்தல் (மெய்), 469.

நகைமுகங்கோட்டிரின்றான், 460.

நகைமுகம் - முகச்செவ்வி, 149.

நகைமுகமுறுவல், 606.

நகைமுகவிருந்துசெய்தான், 315.

நகையார் கவுளகிண்கிணி, 779.

நங்கள் : கள் - அசை, 395.

நங்குரம், 645. [377.

நங்கையடிகள் - பதுமையின்தாய்,

நங்கையாடிகள், 766.

நங்கைவாட்படை, 236.

நச்சுடை-நஞ்சுக்கு இருப்பிடம், 836.

நச்சிலேவேந்த்படை - நஞ்சுதோய்த்த

அலகையுடையவேல், 640.

நச்சு நாகத்தினாழல்: நச்சு, நாகத்திற்

நச்செயிற்றம்பு, 665. [கு அடை, 53.

நச்செயிற்றாவிலோக்கி, 718.

நச்செள்ளை - சங்கமேறியபுலமைவா

யந்த ஒருபெண்பாலார், 150.

நஞ்சினையமுதமென்று நக்கினுமமுத

மாகாது (பழ), 414.

நஞ்சுடையமிர்துண்டாரிற் க வ ல் ப,

நஞ்சுபோலுஞ்சீற்றம், 53. [813.

நஞ்சுயிர்த்து, 348, 841.

நஞ்சுற்ற-நைந்துற்ற; மனமுருகிய, 8.

நட்பிடைக் குய்யம்வைத்தான், 81.

நடக்குமிடம் - செல்வாக்குள்ள

இடம், 479.

நடந்து திரியாதேகொள், 445.

நடப்பு, 237.

நடலை - வருத்தம், 558.

நடுக்கம் (மெய்ப்பாடு), 220.

நடுக்கம்பாட்டு, 227.

நடுக்குமுகிளவி, 607. [லைக்க, 791.

நடுச்சிகைமுத்துத்தாமம் நான்னுதுத

நடுச்சிகைபுள்மாலையனை இ, 394.

நடுநடுக்கா, 228.

நடுநடுக்கி, 227.

நடை - முறைமை, 126.

நடைக்கொடி, 406.

நடைப்பாவாடை, 188.

நடையறி புலவர், 205.

நடையறிமகளிர், 126.

நடைவிளக்கெரித்தல் - தலையிற்

விளக்குவைத்து நடக்கச்செய்தல்,

நண்டு உகிறுந்தென, 425. [348.

நண்பன் - கணவன், 392, 404.

நத்தை, 842.

நத்தைமுட்டைக்கு முத்துப்பந்து,

நத்தையின்நாவிற்குப் பாதிரிப்பூ, 22.

நதியில்வண்டுமொய்த்தல், 359.

நந்தகோன் - கோவிந்தையின் பிதா.

நந்தட்டன் - கந்துக்கடன் பிள்ளை,

508.

நந்தன் - நந்தட்டன், 524, 561, 661,

நந்தாவிளக்கு - அவியாவிளக்கு, 74,

நந்தியாவட்டம், 382. [914.

நந்தை-சுந்தை ; தலைக்குறை, 115.

நப்பாலத்தார்-ஒருசங்கப்புலவர், 150.

நப்பின்னை - நப்பின்னைப் பிராட்டி

யார்; கண்ணனுடைய தேவிமார்க

ளுள் ஒருவர், 150.

நபஞ்சகவேதம் (ஐ), 892, 893.

நபுலமாவிபுலர் (மா - இசைநிறை)

- சீவகன் தம்பிமார்; விசயையின்

புதல்வர்களல்லர், 242, 343, 524.

நபுலன், 223, 652.

நம்ப - விரும்ப, 543.

நம்பன் - நமக்குச்சிறந்தவன், 115,

129, 147, 205, 248, 741.

நம்பன்சிறிதே இடைதந்திதுகேட்க,

நம்பன்மின்செல்வம், 758. [574.

நம்பி-நம்முதனிலையாக, நமக்கு இன்

னானென்பதுபட வருவதோருயர்ச்

சிச்சொல், 7, 525, 557, 829 ;

நம்பிதந்தகீதம், 591. [விரும்பி, 241.

நம்பியோநம்பி, 608.

நம்முள்ளாம், 852.

நமரங்கார் : அம்-அசை, 170, 758.

நமன், 335.

நமைத்த - சூட்டிய, 823.

நமோ அரஹந்தாணம்-பஞ்சநமஸ்கார

மந்திரங்களுள் ஒன்று; இதனை மந்

திரத்தியானமென்பார்(ஐ), 429.

கூஉஉ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகரா.

நயப்பு, 394.

நயப்புரைத்தல், 154.

நயம் - நீதி, விருப்பம், 76. [ந்து, 59.

நயனமோக்கம்பண்ணி - கண்ணைத்திற

நரகத்திபாறுபூர்வி (ஐ), 893.

நரககதித்துன்பம், 800.

நரகத்தில் அழிந்த உடம்பு மேலும் வடி

நரகம் ஏழு, 816. [வுகடும், 801.

நரகர், 803. [543.

நரதேவன் - தடமித்தன், 474, 540,

நரபதிதேவன் - கேமமாபுரத்தரசன், 426.

நரம்பிசையாந் பிறக்குங்குற்றம், 221.

நரம்புதேனூர்த்தெனத்தின்மு, 221.

நரம்புளர - நரம்பைத்தடவ, 202.

நல்கூர்சிதுறுசுப்பு, 720.

நல்கூர்ந்தார்க்கில்லைசுற்றம், 731.

நல்லமணத்தே செல்வனவாகிய வண்
மேதலியன, 272.

நல்லவேதுகர்வார்பள்ளி, 420.

நல்லவைபுரியுமாந்தர் நார்தகம்பிழை
த்துவிழாது, 250.

நல்லறங்காக்க, 122. [852.

நல்லறச்செம்பொற்கற்பகம், 790,

நல்லறம்-சினதருமம், 4, 122, 758,
790, 852, 885.

நல்லார் - மருத்துவர், 251.

நல்லார்வாய்க்கொண்ட அமுதமொப்

நல்லிசைமுழவு, 749. [பான், 836.

நல்லுயிர் - ஆன்மா, 105, 401.

நல்லொழுக்கம்: அலுவிரதம், மகா
விரதமென இருவகை, 118, 120.

நல்வினைசெய்திலாதேன், 101.

நல்வினைமாண்டாற் செல்வத்தைக்
கெடாதபடி பிடித்துவைப்பாரெவ
ருமில்லை, 669.

நல்வினைமுன் தீவினையுழிதல், 108.

நல்வினையுடையாரைத் தாழ்த்துவா
ரெவருமில்லை, 669.

நல்வினையுடையார் நஞ்சுண்டாலும்
இறவார், 668.

நலங்கனிந்து - அன்புமுற்றி, 598.

நலங்குவித்தனையமாதர், 725.

நலஞ்செகுத்தல், 466.

கணம் அமைந்த, 34, 149.

நலந்துறைபோய, 618.

நலம் - அன்பு, 39, 395, 600.

நலம்பாராட்டல், 394.

நலம்புரிந்தனைய காதந்தேவி, 176.

நலம்பொறுக்கலாதபின்மு நான்மு
ன் - அருகன் (ஐ), 127. [790.

நலிலிலாவுலகம்-முத்தியுலகம் (ஐ),
நலவியம்பிணைகொடுக்க, 315.

நலபுண்ணியக்கிரமம் (ஐ), 338,

நலியம் - கோடாலி, 132. [820.

நலிர் - பீதல், 584.

நளினை - கனகமாலைபின் தாய், 479.

நற்காட்சி - ஸம்மியக்தரிசனம் ;

ஐயமின்மை, அவாவின்மை, உவர்ப்

பின்மை, 'மயக்கமின்மை, அறப்

பழிநீக்கல், அழிந்தாரைத்தாங்கல்,

அறத்துக்கு அளவளவு, அறத்தை

விளக்க லெண் ளும் எட்டுறப்பினை

யுடையது (ஐ), 118, 120.

நற்செங்கல், 111.

நற்பொருள், 30.

நற்றவஞ்செய்தவீரர், 793.

நற்றவத்துச்சிகொண்டார், 838.

நற்றய், 116, 329.

நற - நறவு, 182.

நறவமுல்லை, 366.

நறவயாவுயிர்க்குமாலை, 338.

நறவற - நறுநாற்றம் தன்னிடத்தே

தங்க, 128.

நறவிரிய - பூமணங்களுல்லாந் தோ

நறவு, 285. [த்ப, 587.

நறுஞ்சுண்ணம் உகிரிஊழாது, 778.

நறுமெயொடகேறி: ஒடு-எண், 43.

நறுமென்கமழ்தாரவனே: கமழ்தார்,

பெயர்மாத் திரை, 444.

நறுமேனி, 392.

நறை - நறைக்கொடி, 45.

நன்கலஞ்செய்ப்போர்வை, 746.

நன்குரங்கு - பொல்லாங்குக்கு நன்

ருன்குரங்கு, 580.

இலக்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௨௧

நன்ஞானம் - ஸம்யக்ஞானம் ;
 பொருள்களின் தன்மைகளை உள்ள
 வாழேபுணர்தல் (ஐ), 118, 120.
 நன்பால் - நல்லொழுக்கம், 138.
 நன்பொன் போகியபொன்றாம், 465.
 நன்பொன்விளைகழனி, 182.
 நன்பொன்விளைதீபம், 159.
 நன்மணியிழந்தநாகர், 331.
 நன்மாந்தர் (இகழ்ச்சி), 83.
 நன்றியறிவு, 740, 742, 752, 753.
 நன்று, 17.
 நன்றுண்டாகென வாழ்த்துதல், 347.
 நன்னிமித்தப்பாட்டு, 509.
 நன்னிமித்தம், 163.
 நன்னிலத்திட்டலித்து, 818.
 நன்னிலமிதித்தல் - அரசர்க்குரியதொ
 ருகிரியை, 684.
 நனந்தலைபுலகு, 116.
 நனி (விசேடித்தல்), 7.
 நனியொல்லே, 274.
 நனை - தேன், 418-
 நா - சொல் (ஆகுபெயர்), 100.
 நாகணையினன், 90.
 நாகணைவிடை, 598.
 நாகநகர்-பவணலோகம் (ஐ), 129.
 நாகநீரநன்னகர், 48.
 நாகப்பாம்பு, 175.
 நாகப்பைந்தார், 622.
 நாகம் இடிக்குவருந்தல், 77.
 நாகம் தோளுக்கு, 647.
 நாகமரம்-ஒருவகைமரம்; சுரபுன்னை
 யன்று, 165, 439, 460, 471, 559.
 நாகமலர், 350.
 நாகமாலை - சச்சந்தனது அகப்பரிவார
 மகளிருள் ஒருத்தி, 204, 214.
 நாகர் - நாகலோகத்தினர், 8, 70.
 நாகர்நாகம் - பவணலோகம், 744.
 நாகர் நுகர்ச்சி, 398.
 நாகர்மகளிர், 144.
 நாகரிற்றுய்த்தல், 8. [ரூயினர், 70.
 நாகரினியினரே-நாகரைப்போல் ஒன்
 நாகருலகம் - பவணலோகம், 144.
 நாகலோகம், 168.

நர்கான்கன்று, 152.
 நாகிட்டெ - நாகுகளைக்கைவிட்டு, 365.
 நாகிலை, 610.
 நாகினந்தாமரை, 71.
 நாகினவேய்த்தோள், 479.
 நாகு (இளமை) புன்னை, 29.
 நாகுவேய்த்தோள், 448. [516.
 நாம்கள்: கள்-பகுதிப்பொருள்விசுதி,
 நாச்செறு - நாவால்வைதல், 818.
 நாசி - வீட்டின் ஒருதுப்பு, 184.
 நாட்கடன் கழித்தல், 566, 578.
 நாட்கடிமயிர்வினை, 696.
 நாட்காலம், 19, 46. [140, 601.
 நாட்செய்தல் - நாட்கொள்ளல், 19,
 நாட்டம் - அழகு, 522.
 நாட்டிலமிர்து - நாடுபடுதிரவியம்,
 நாட்டின்கேடு, 25. [613.
 நாட்டு - நிலை, 744.
 நாடகசாலை, 52.
 நாடகப்பரத்தையை அணிதல், 206.
 நாடகம், 74, 179, 373, 742.
 நாடகவழக்கும் உலகியல்வழக்கும்
 பொருந்திய அகப்பொருள், 393.
 நாடி - நாசி; வீட்டினுறுப்பு, 184.
 நாடோறுநாடோறும், 477.
 நான், 112, 310, 570 ; (மெய்ப்
 பாடு), 228.
 நான்சமக்கலாதநங்கை, 704,
 நான்முதற்பாசம் - நானுகியமுத்தற்
 நான்மொழி, 753. [னை, 147.
 நான்வேலி, 218.
 நாணெனுந்தோட்டி, 494.
 நாணெடுமிடைந்தகிளவி, 607.
 கூத்து, 42.
 நாத்தழும்ப ஏத்தாதார், 431.
 நாதன், 165, 418.
 நாதன் கோயிலைவலம்கொள்ளல்,
 நாத்தகம் - வாள், 250. [194.
 நாம்-அச்சம், 13.
 நாமம் - நாம் (வி), 502.
 நாமமோதிரந்தோட்டு, 314.
 நாமவேற்தடக்கை, 68.

௧௦௨௨ அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி

நாய், 284.
 நாய்க்கு மயில் அஞ்சல், 805.
 நாய்கன், 601.
 நாய் தேவனானதை, 291.
 நாய்நாச்சீழை, 779. [807
 நாய்வேட்டமாடாதமாத்நிரையே,
 நாய்கழுத்து, 633.
 நாயனார் - தந்தையார், 608.
 நாயில் - ஞாயில், மதியுறுப்பு, 425.
 நார்மடலன், 389.
 நாராசம்-கம்பி, 490.
 நாரை, 521, 611.
 நாரைக்குரல், 864.
 நாரைக்குரலுக்குப்பீலிக்குரல், 612.
 நாரைப்பார்ப்பு, 610. [519.
 நால்கு-நான்கு (பெயர்த்திரிசொல்),
 நால்வரைவிட்டாற்கு அவர்சென்றார்,
 நாலமிர்தம், 338, 564. [317.
 நாலிருவழக்கிற்குபதபக்கம், 420.
 நாவலர் - அமைச்சர், 67.
 நாவழி -நாவைவழித்தற்குரிய கருவி,
 நாவாய், 809. [246, 883.
 நாவில்குழம்புநீஇ, 778.
 நாவில்தன்குலவரலாறு, 717.
 நாவில்தன்பெற்றதெரிப்புக்கள், 717,
 நாவிலநாறுங்கூந்தல், 771. [718.
 நாவிலநாறுமேனிநங்கை, 608.
 நாவிலநாறுமேனி, 109.
 நாவிலயகலமெழுதி, 462.
 நாவிலுளமிர்தம், 159.
 நாவிலுளமுதலியவற்றின்நலம், 100.
 நாவிலுக்கைக்கர், 791, 792.
 நாவிலமுதலியவற்றின்நலம், 519.
 நாவிலேய்க்கை, 366.
 நாளினால் - நாளில், 130.
 நாளினுநாளும் - நாடோறுநாடோறு
 நாளினும், 547. [ம், 115, 398.
 நாளநாளினும், 476.
 நாளென்னுநாகம், 756.

நிலலாக்கோளுடைக்கிழமைபொய்
 நாற்கடல், 880. [பாய், 291.
 நாற்காதம், 419.

நர்த்தி - நான்மடங்கு, 177.
 நர்த்தாண்கூடம், 192.
 நாரி - மோந்த, 270.
 நாரை - நாரை, 19.
 நாரைமதம் - புழு, 484.
 நான்குசாதி, 41.
 நான்மறையாளர்நிலன், 685.
 நான்முகன் - அருகன், 127.
 நான்மறையாளர்சாவல், 724.
 நானக்கலவை, 702.
 நானக்குழல், 110.
 நானச்செப்பு, 174, 713.
 நானகீர், 41, 42, 188, 281, 781.
 நானம் - கஸ்தூரி, புழு, 45, 54,
 184, 188, 484, 501. [158.
 நானமிகநாறுகமழ்க்குஞ்சியவன்,
 நானமிடிப்பவருலக்கைதெங்கம்பழ
 த்தையுதித்தல், 34.
 நானமுரைத்து - வாசவெண்ணெ
 யை ஊட்டுவித்து, 588. .
 நானவாவி, 823. [778.
 நானவெண்ணெய்க்குதுப்புரைத்து,
 நானெறி - சதுர்க்கதி, 118.
 நிகரமைந்த - ஒப்பில்லாத, 58.
 நிகரமைந்ததென்கூறும்வாயிலோனைக்
 கோபித்தல் ராசதருமமன்று, 135.
 நிகரமை - ஏழு - நிகரமை
 தொருநாகம் (ஐ), 809.
 நிகரக்கொழுங்குருதிவான், 187.
 நிகரக்கல் - நிகரக்கல், 187.
 நிகரப்படியும்பு, 837. [389.
 நிகரப்புலால், 648.
 நிகரப்புழுக்கல், 368.
 நிகரர், 590.
 நித்திராதிமுன்று (ஐ), 893.
 நித்திராநித்திரை (ஐ) 893.
 நித்திலக்கோதை, 131.
 நித்திலப்பந்து - நித்தையின்முட்டை;
 உவமத்தொகைக் கண்வந்த ஆகு
 பெயர், 22. [யானை, 657.
 மணிவண்டு-பதுமுகனுடைய
 நித்திலமுறுவலுண்டான், 411.
 நித்திலபட்டம் - முத்துவட்டம், 392.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௨௬

- நித்திலவூர்தி - முத்துப்பந்தர், 263.
 நிதி-திரள், 127; பெரியபொருள்,
 நிதிசுந்தல், 115. [157.
 நிதிதலைதிறந்து, 105.
 நிதிநிலம், 381.
 நிப்புதி-கேமசரியின்தாய், 432, 449.
 நிமித்தம்-சகுனம், 131, 339, 629.
 நிமித்திகள் - சச்சந்தன்மந்திரி, 66;
 சகுனஞ்சொல்லுவோன், 131, 168.
 நிமிர்பொன்சொரியும்வரை, 406.
 நியமம் - ஊர் (ஆகுபெயர்), 752.
 நிரந்த, 541.
 நிரந்து, 693.
 நிரயபாலர், 802.
 நிரியாசம் - பிசின், 167.
 நிருத்தகீதவாச்சியத்திற்குரியமகளி
 நிருத்தம் - நடனம், 210. [ர், 92.
 நிருமிதமகன், 217.
 நிரைகோடல், 539.
 நிரைத்த - இடைவிடாத, 470.
 நிரைத்திட்டது (ஒருசொல்), 145.
 நிரைபண்ணினார், 538.
 நிரையவாரி, 134.
 நிரைவிழுங்கல், 539.
 நிரோதனை (ஹை), 894.
 நிலல்லா - நிலல்லா, 531.
 நிலஞ்செதினெடுக்குமான்மேர், 846.
 நிலத்தலைத்திருவனாள், 83.
 நிலந்தினக்கிடந்தனநிதி, 432.
 நிலநெளிபார்த, 135.
 நிலம்பிறக்கிவிடபோலும்புரவி, 884.
 நிலம்புடைபெயர்க்குமாற்றல், 187.
 நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொன்,
 நிலம்வீசுந்தோள், 90. [127.
 நிலமகள்சுளவன், 150.
 நிலமயக்கம்-திணைமயக்கம், 20, 520.
 நிலமோந்துழி, 676.
 நிலவி - நிலபெற்று, 913.
 நிலவின்நிமிர்தோர் - சந்திரன், 486.
 நிலனுநீஇ, 686.
 நிலா - ஒளி, 40.
 நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூண், 567.
 நிலாப்போலும்ஆடை, 575, 704, 762.
- நிலை - ஒருவகை இசைப்பாட்டு, 198;
 முறைமை, 475.
 நிலைக்கண்ணாடி போர்க்களத்திற்கு,
 174, 664. .
 நிலைபெறுதேகொள், 287.
 நிலையாமை, 798.
 நிலையிலாவுலகிலநின் மவண்புகழ், 612.
 நிலைவிசேடம், 481.
 நிவந்த - நிவந்த - வளர்ந்த, 862.
 நிவந்து - ஏறி, 740.
 நிழலினீங்கார், 482.
 நிழலின்பிருக்காதல், 443.
 நிழலுறுமதியம், 128.
 நிழம்மல் - ஒளிவிடல், 392.
 நிழம்நிகழ்வேல், 80. [642.
 நிழமுழாய்க்குனிந்துகுத்தும் யானை,
 நிழன்மணி, 177.
 நிழன் மனசாமரை, 696.
 நிழன்று, 331, 377, 718.
 நிழனிமிர், 456.
 நிற்கின் ததவநிலை, 113.
 நிறம் - உயிர்நிலை, 248.
 நிறுமின், 97.
 நிறை, 590.
 நிறைக்கதவம், 219. .
 நிறையாற்றுப்படுத்தினின்றான்-நிறை
 யைப்போர்க்கினின்றான், 571.
 நிறையெனுஞ்சிறை, 218.
 நின் மறை - நின் மது: ஐ-அசை, 279.
 நின்னிலுப்போலநீக்கேன், 291.
 நினையல் - நினையாதேகொள், 337.
 நினைவு - வருத்தம், 105; சென்ற
 வற்றைநினைதல், 123.
 நினைவுபோலச்சென்று, 365.
 நீகவலவேண்டா, 428.
 நீங்கள், 315.
- ிர்:இ-அசை, 424.
- நீடிருள்-நிலைபெற்ற இரவின் இருள்,
 - நெடுநேரம், 91. [615.
 கங்கைமுதலியதிர்த்தநீர்,
 698.
 நீண்டதோளவன், 442. [90.
 நீண்டமுடி-அரசன் (ஆகுபெயர்), 46,

கௌச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

நின்றவந்தநிதி - தெர்
ன்றுதொட்டுவந்தபொருள், 336.
நீணியந்துஞ்சுநிலம், 562.

பெருக்கத்தையுடைய, 899.
நீத்தறச்செல்ல வேவித்து, 125.
நீத்திட - பெருக்கிட, 407.
நீசு-முறைமை, 234. [குதல், 730.
நீதிக்கொள்ளா அரசன்செல்வஞ்சுருள்
நீதிச்செல்வம் - சொளம், 115.
நீர்தப்பெய்து - தொலைக்கவொண்ணு
தப்பிபெய்து, 693.
நீர்தல், 263, 268.
நீந்துநித்திலவிதானம், 698.
நீம்-நீர் (முன்னிலைப்பன்மை)நிசைச்
சொல், 563.
நீர்க்கடன்-உதகக்கிரியை, 98, 508.
நீர்க்கிழரும்பு, 307. [நும்நெய், 862.
நீர்க்குளத்து மாரிசொரிந்தெனத்துள்
நீர்க்கோலம் - நீர்வினையாட்டுக்குரிய
கோலம், 679, 823.
நீர்கள் : கள் - அசை, 410.
நீர்கால்மறைத்தலின், 347.
நீர்செய்காந்தம் - சந்திரகாந்தக்கல்,
நீர்த்துறைவிசேடம், 36. [489.
நீர்ப்பறவைகள், 612.
நீர்ப்பூக்கள், 459.
நீர்ப்போர்த்தொழில், 768.
நீர்பிரிந்து - கோபித்து, 706.
நீர்பிலிற்றுவாய்ச்சாந்தாற்றி, 490.
நீர்மஞ்சள், 893.
நீர்மிசைச்செல்மா, 742. [450.
நீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமை,
நீர்விழவாட்டு, 8.
நீர்வினையாட்டணி, 767. [768.
நீர்வினையாட்டுக்கருவிகள், 33, 293,
நீர்வினையாட்டுவிழவு, 262, 284.
நீர்வினையவமை உப்பு, 252.
நீரணி-நீர்வினையாட்டுக்கோலம், 771,
நீரணிமாடம், 767. [823.
நீரவாய், 699.
நீரறுதலோடை, 265.
நீராலிமண்டபம், 829.

நீர்மை, 503. [தல், 293.
நீரில் வாத்தியவோசையைப்பிறப்பித்
நீரினிடம் முதலேமிக்கவலியுடையது,
நீருருள், 535. [139.
நீலக்கண், 275.
நீலக்களிற்று, 196.
நீலக்குஞ்சு, 661.
நீலச்சுறு, 646.
நீலத்துகிலிற் கிடந்தமணிகள், 283.
நீலப்பனிமலர்க்காடு, 637.
நீலம், 274.
நீலம் கழுநீர் குவளை, 490. [392.
நீலமணி பாலைவெறுபடுத்தல், 181,
நீலயானை, 50, 636.
நீலோற்பலம், 172.
நீலி - கோதி, 189; நீக்கி, 65, 152.
நீழல் - நிழல் (வி), 101.
நீளமா - தூரியனாக, 649.
நீறு - புழுதி, 734.
நீறு அட்டியிட்டேம், 867. -
நீனிமலினை - பாவலினை, 287.
நுகத்தளவெல்லையோர்க்கிச்செல்லல்
நுகப்புரவி, 541. [(ஐ), 818.
நுகம் - பாரம், 66, 641.
நுகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணி, 139,
நுகம்பூண்டார், 809. [147.
நுகம்பெய்கயிறு, 641.
நுகர்ச்சியிலுலகம் - வீடு (ஐ), 119.
நுகங்குதல் - விழங்குதல், 330, 895.
நுகப்பினைபொசிய - இடை ஓசிய :
இன், ஐ-அசை, 144.
நுகப்பும்கண்ணின்புலனுயிற்று : உம்
-சிறப்பு, 74. [யுற்றார், 731.
நுகப்புமிடித்தார் - இடைவறுமை
நுகக்கி - ஒன்றாகக்கரைத்து, 235.
நுகன்கொடியறுஞ், 716.
நுகன்சொற்புலவர் - அமைச்சர், 844.
நுகண்டுவியளஞ்சேவல், 198.
நுகண்ணவிரறுவை-நுகண்ணியபீறின
புடைவை, 584.
நுகண்ணுற்றோட்டி, 755.
நுகன்துகிலிகை, 333.
நுகன்துகிற்றிரைகள், 792.

நுன்பொருணுழந்து, 173.
 நுண்வரிவாய், 498.
 நுணுக்கி - கூரிதாக்கி, 270.
 நுணுக்கியிட்டும், 803.
 நுணுகுநல்லார், 547.
 நுதற்பசலை, 226, 509.
 நுதற்பட்டமின்ன, 374, 633, 691.
 நுதி - முன்பு, 563.
 நுதி கொள்ளாகரிகள், 334.
 நுதியமிர்த்துகிற்குப்பாயம், 251.
 நுதியழற்குட்டம், 506.
 'நும்' என்னுஞ்சொல் நீயிரொழுது
 துத்திரியாது மகாரிப்பத்திரிந்து
 நீமொனரித்தல், 563.
 நும்கலை நுழம்புகுவதாக, 232, 593.
 நும்மனைமார், 133.
 நுமையனார் - நுமமுடைய தமையனா
 நுரைக்கலிங்கம், 215. [ர், 500.
 நுரை
 கில், 215.
 நுரைபோற்றிகழ்வெண்பட்டு, 883.
 நுரையெனுமலை, 17.
 நுன் - உனது (திசைச்சொல்), 193.
 நுனசீமடி, 445. [சீலம், 819.
 னம் - கூர்க்கரிக்கழ்த்தின
 நுனித்தநல்லம், 795. [491.
 நுனித்தவன் - கூரிதாக்கத்தவன்,
 நுனித்து - கூர்த்து, 190, 718.
 நூக்க (ஊசலை நூக்க), 281.
 நூக்கி (தள்ளி) யெறிபொறி, 37.
 நூக்கினான் - பரிசுரித்தான், 251.
 நூல், 76. [244.
 நூல்க
 நூல்நாழிகை - நெய்தற்ருழிற்குரிய
 தொருகருவி, 876.
 நூல்பரிந்து - நூலற்று, 785.
 நூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தலித்தக
 ள்சேர்நுண்வரிகள், 315.
 நூல்முன்று - மூன்றுவகை ஆகமங்
 நூல்வகை, 117. [கள் (ஐ), 815.
 நூல்வழக்கு, 70. [844.
 னாற்புலவர்,
 நூலார்கோதை, 330.

நூலுக்கூர்க்கப்பார்த்து, 244.
 நூழிலாட்டி - கொன்றுகுவித்து, 235.
 நூழிற்கொடி - பிணங்கியகொடி, 64.
 நூற்கடல்: விளி, 270. [வி, 857.
 நூற்கிடங்கொடுத்த
 நூற்படுதேர், 639.
 நூற்படுபுலவன் - கணி, 173:
 நூற்றுலாமண்டபத்துஏறினான், 792.
 நூற்றுலரைக்கொல்லி, 37.
 நூற்றுலில், 519.
 நூற்றெட்டு அரிவையர், 603.
 நூற்றெட்டுக்கரணம் - சுத்தரிருத்
 தத்துக்குரிய அங்கங்கள், 206.
 நூற்றெட்டுக்குடம், 683.
 நூற்றையுரைத்தல், 482, [93, 142.
 நூறு - சுண்ணம்பு, 713 ; பம்பல,
 நூறும்புகுவானென்றுவாழ்த்தி, 593.
 நேக்கது - கெட்டது, 133. [662.
 நெஞ்சுழன்று, 87. [8.
 நெஞ்சறிபொருண்மேலாதல், 86.
 நெஞ்சினெடுத்து - யான் கருதிய
 யே தானும் கருதி, 113.
 நஞ்சுக்கையெறிந்துறைய, 642.
 நெஞ்சுண, 52. [268, 363.
 நெட்டிடை - நெடுந்தூரமான இடம்,
 நெட்டிருங்கூந்தல், 255.
 நெடித்தல் - தாமதித்தல், 623.
 நெடுக்கை, 52. [மை, 174.
 ம், 75.
 நெடுங்கொடி, 425.
 நெடுந்துருத்தி, 33, 293.
 நெடுந்தோட்டி, 536.
 நெடுமுடிக்குருகில், 84.
 நெடுமை - பெருமை, 568.
 நுகூறு
 தற்குரியமகளிர், 651.
 நெய் - தேன், 359 ; நேயம்
 884; 4மூகு, 31, 332.
 நெய்க்கடற்சுடர், 877.
 நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார், 251.

க௦௨௬ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

நெய்கனிந்திருண்டவைம்பால், 415.
 நெய்கை - நெய்தல், 876.
 நெய்த்தலைக்கருங்குழல், 331.
 நெய்தல், 610.
 நெய்ப்பத்தங்கிடத்தப்பட்டார், 251.
 நெய்ப்பு - பளபளப்பு, 56.
 நெய்ப்பூசி, 386.
 நெய்பெயர்நெரி, 299.
 நெய்பொதிந்தநெஞ்சு, 884.
 நெய்பொதிந்தபித்தை, 134.
 நெய்மலிகவளம், 323.
 நெய்முதிர்ந்தொடையல் - தேன்முதிர்
 ந்த இறல், 358.
 நெய்யார்கூந்தல், 676.
 நெய்யுந்கிரியுமாண்டபொழுது விளக்
 கு அவிதல், 669.
 நெய்யேற்றுமுகின்றார், 697.
 நெய்விலைப்பசும்பொற்றோடு, 152.
 நெரித்து, 703.
 நெரிபுறத்தடந்துவார், 726.
 நெரிமுரிபுருவமாக்கி, 90.
 நெருங்குபு: நிகழ்காலம், 25.
 நெருஞ்சிப்பூ சூரியனைநோக்கல், 144.
 நெருஞ்சியின் மபழம், 108.
 நெருப்பிமையா - நெருப்புப்போலே
 விழித்துக்கிடந்து, 646. [299.
 நெருப்பில்வீழ்ந்தமாலேபோற்கரிந்து,
 நெருப்பிற்காய்ந்த இரும்பு, 820.
 நெருப்பிற்சுடுங்காமம், 570.
 நெருப்புநீருமாயிவ அதிரர்கள், 492.
 நெருப்புமிழ்தல், 646.
 நெல்லிச்சாந்து, 778. [த்குழை, 33.
 நெல்லுப்பார்ப்பவர் கோழிமேலெறிந்
 நெல்லும்பொன்னும்வழங்கல், 623.
 நெளிபார்த்து-நெளியப்பார்த்து(வி),
 நெக்கதிரைச்சூடல், 781. [135.
 நெற்காடு, 23.
 நெற்கூடு, 24.
 நெற்பூண், 676.
 நெற்பொரி, 710.
 நெற்போர்க்குப் பொற்குன்று, 24.
 நெற்போரையழித்து மிதிப்பித்தல்,
 24.

௩-உச்சி, தலை, 15, 20, 33,
 134, 189, 367.
 நெற்றிக்கட்டு, 63. [தொன்று, 151.
 ப்பட்டம், 305, 651.
 நெற்றிமாலை, 296, 333, 705, 811;
 ஆடவர்க்குமுரித்து, 979. [569.
 நெற்றியிற்சட்டியாகஇட்டசந்தனம்,
 நெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கி, 82.
 நெறி - நெளிவு, 55.
 நெறிப்படுக்கலுந்து, 110.
 நெறிநீர் - கடல், 446.
 நெறிமருப்பு, 19.
 நெறிமையினிழிந்து, 556.
 நெறியிற்சொன்னுள், 66.
 நேடிய, 80.
 நேமி - நேமிதீர்த்தங்கரர் (ஐ), 278.
 நேமிக்கிதைவன் - சக்கரவர்த்தி, 230,
 நேமியின்பொறிதிரிதல், 632. [697.
 நேமிஸ்வாமிகள் - நேமிதீர்த்தங்கரர்,
 நேர்கட்டி, 167. [(ஐ) 278, 431.
 நேரம்புணை - நொய்யதெப்பம், 767.
 நேர்மரப்பலகை, 642.
 நேர்வடம் - முத்துவடம், 568.
 நேர்வளை - ஒத்தவளை, 255.
 நேரேன் - கொடேன், 173.
 நைய - அவசமாக, 154.
 நையல்-நையாதேகொள், 303, 547.
 நையவளம் - நட்பாடை, 702.
 நையவளமிசையனங்கை, 702.
 நோச்சிப்பு, 627.
 நொசித்த - வருத்தின, 200.
 நொசிதவம் - நுண்ணியதவம், 340.
 நொசிந்தநோக்கு - வளைந்தபார்வை,
 584.
 நொடித்தான் - சொன்னான், 181.
 நொடிப்பின்மாத்நிரை: இன் - அசை,
 நொடிப்பு-சுண்ணம், 639. [519.
 நொடிப்பிற்றுவான் - வார்த்தைகற்பிப்
 பவன், 115.
 நொடியில்தூந்துவிலிலேகுவ, 519.
 நொண்டுகொண்டு - முகந்துகொண்டு,
 374, 477, 496, 521, 736.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௨௭

நொந்தார் - பகைவர், 740, 809.

நொந்து, 608.

நொய்தாகுலப்பித்தல் - மெல்லிதாக அலங்கரித்தல், 392. [623.

நொய்து - விளைவு, 82, 296, 517,

நொய்ம்மை-விளைவு, 193, 654.

நொய்ய, 590.

நோக்க - கேட்ப, 506.

நோக்கனோக்கம், 111, 304, 662.

நோக்கானுகர்வாதேவர், 111.

நோக்கிக்காணீர், 209.

நோக்கொழிந்தொடுக்கினீர், 686.

நோய்க்கிளையாவோர், 80.

நோய்முதிர்குரங்கு, 422.

நோயுற்றமஞ்ஞைத்தோற்றம், 510.

நோவித்தல், 245.

நோன்புனை - நொய்யதெப்பம், 340.

நோன்பு, 111.

நோன்மினம்: அம் - அசை, 866.

நோன்மை - பொறுமை, 809. [655.

நோனான்-பொறான், 89, 622, 633,

பக்கரை - குதிரைக்கல்லனை, 177.

பகட்டரசன்மதவிசேடம், 683.

பகடுபடாடுக்கி, 913.

பகர்குற்றேன், 114.

பகர்ந்ததைந்து, 639.

பகர்ந்தெடுத்துரைத்தும், 65.

பகல் - ஒளி, 901; முகூர்த்தம், 637;

வெளி, 468.

பகவனார் - திருமால், 421.

பகவு, 331.

பகழிவாங்கி இழைபகவிமைப்பினெய்

பகற்கோயில், 829. [திட்டு, 492.

பகற்சோறு (ஐஜ), 182.

பகுஒளி - பேரொளி, 811.

பகுத்துண்ணப்பாவின, 808.

பகுதிப்பொருள்விசுதி, 78, 79, 114,

120, 167, 284, 393, 516, 510.

பகைசிறிதென்று கருதற்க, 552.

புகைத்தி - பகையைபுடையான், 437.

புகைநரம்பிசையுன்கோக்கோயில்,

620.

[து, 725.

பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்கலங்குவித்

பகைபுறங்கொடுத்தவேந்து, 324.

பகைவர், 553.

பகைவருடைய யானையின் வலமருப்

பைசார்ந்துசெய்த கட்டில், 740.

பங்கப்பட்டார்மேற் படைநினைந்தே

னாக (வஞ்சினம்), 315. [774, 891.

பங்கயப்பகைப்பருவம் - பனிக்காலம்,

பங்கயப்படு-தாமரைமடு, 274.

பங்கயமேபோல்வானை, 859.

பங்கியைவம்பிற்கட்டி, 658. [261.

பங்குனிப்பருவம் - பங்குனிமாதம்,

பங்குனியில் இளவேனில்தோன்றுத

ல், 198.

பச்சிரும்பு - உருகினஇரும்பு, 665.

பச்சிரும்பு எஃகிட்டாங்கு, 665.

பச்சிலைப்பட்டு, 606.

பச்சைப்பாம்பு, 22.

பச்சைபுகுதல்-கலியாணத்திற்கு வரி

சைபுகுதல், 252.

பச்சையெழுதிமுதலிட்டவர்கள்,

பசப்பு, 443. [254.

பசலை, 118, 226, 732, 774.

பசலைநோய், 774.

பசியடநிறம் (மெய்ப்பாடு), 300.

பசுக்களுக்கு விண்மீன், 132.

பசுக்கன்று, 132.

பசுங்கதிர்க்கடவுள் - சந்திரன், 190.

பசுங்காய்க்குலை, 253.

பசுங்கிளிநிறத்தபாய்மா, 542.

பசுங்கூட்டையும் பனிரீரையுங்கூட்

டல், 735. [டாற்போல (பழ), 317.

பசுறெய் பாறுக்குவிருப்பங்கொண்

பசு பூத்தின்மல், 125.

பசுவும்தொழுவும்போல்மூக்க, 152.

பசை - பற்று, 530. [370.

பசையாப்பு-பற்றுகியதொடர்ச்சி,

பசையினற்பிறந்தபாவம், 422.

பஞ்சகிருத்தியம் (போர்வகை), 491.

பஞ்சமஸ்காரம் - ஐந்தமந்திரம்

(ஐஜ), 9, 284, 289, 383. '

பஞ்சமுகவாசம், 553, 589, 681,

பஞ்சரத்தக்களி, 692. [748, 780.

பஞ்சவர் - பாண்டவர், 68.

கூஉஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

பஞ்சவர்லிமானம் - ஜ்யோதிஷ்கரு
டையலிமானம் (ஐஜ), 184.

பஞ்சவாசம்கவுட்கொண்டு, 681,
பஞ்சாக்கினி, 420. [780.

பஞ்சி - வெண்ணிலு, 113, 717.

பஞ்சியடர், 108.

பஞ்சியிற்காட்டில், 552.

பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைசிறிதெ
ன்னவேண்டா, 552. [451.

பஞ்சிதைக்கொண்ட பைம்பொற்கலை,

பஞ்ச-ஆடை, 256, 689; படாம், 182.

பஞ்சுக்குள் தமெரிமுகத்தல், 657.

பட்டடைமரம், 659.

பட்டத்துயானையை அயிராவணம்
என்றல் மரபு, 883.

பட்டத்தேவியர், 618. [தி, 114, 284.

பட்டதை: ஐ - பகுதிப்பொருளவிசு

பட்டதையெவன்கொல், 326.

பட்டப்பெயர், 40.

பட்டம், 148, 265, 523, 614, 703.

பட்டமங்கையர் தனியேயிருந்தமாட
ங்கள், 688.

பட்டமணிந்தான்-பட்டத்தேவி, 677.

பட்டவையெல்லாம், 114.

பட்டாங்குகூறுதல், 403.

பட்டாபிஷேகம், 683.

பட்டிமை - வஞ்சனை, 597.

பட்டினி, 338, 910.

பட்டினிவிட்டு, 453.

பட்டினெடுபஞ்சுதுகில், 182.

பட்டு, 169, 704.

பட்டுக்கச்சை, 554.

பட்டுநீணர்கட்டில், 590.

பட்டென - அகப்பட்டதாக, 471.

பட்டோலைகள், 254.

பட - ஒப்ப; உவமவுருபு, 23.

படத்திடைப்பாவைபோன்றோர் நோ
க்கினளாகிரித்ப, 461.

படநாகம் தோலுரித்தாற்போற்றுறத்
து (ஐஜ), 453, 882.

படப்பை - தோட்டம், 564.

படம்புனைந்தெழுதியவடிவு, 424.

படர்நோய், 358.

படலிகை - தட்டு, 361, 763, 879;

பூவிடுபெட்டி, 784; பெட்டி, 253.

படலைமாலை, 151, 551.

படாம், 182.

படாமுரசு - ஒலியவியாமுரசு, 494.

படி-உருவம், 347, 705; தன்மை, 55.

படிக்கம், 712.

படிக்கால் - ஏணி, 833.

படிமம் - பாவை, 764.

படியகம் - படிக்கம், 621.

படியர்-படிவத்தையுடையார், 331.

படிவம் - வடிவம், 125, 347, 350,

582. [தையுடைய ஒத்தர், 538.

படிவவொற்றாளர் - மறைந்தவேடத்

படு - மடு, தடாகம், 274.

படுக்கைமூன்று, 256.

படுக்கையைந்து, 256.

படுகண்முடிவு, 630, 831.

படுகளங்கண்டு, 251.

படுகால் - ஏணி, 833.

படுத்திலம், 40.

படுத்தலோசை, 382.

படுத்தவை, 692.

படுத்து - தலமிசைத்து, 182.

படுதுகம் - பெரியபாரம், 67.

படுமழை பருவம்பொய்யாப்பல்லவ
தேயம், 355.

படுவி - குறியவள், 484. [கரை, 177.

படை-கல்லனை, 626; குதிரைப்பக்

படைக்கலப்பயிற்சி, 490.

படைக்களிதுபோல உயங்க, 724.

படைகாட்டல், 628.

படைச்சுற்றம், 176.

படைசாற்றி - போர்கூறி, 490.

படைப்பருங்கற்பினுள், 173.

படைமலர்நெடுங்குணுள், 304. [815.

படைமூன்று-இரத்தினத்திரயம், ஐஜ

பண் - இசை; நிறைந்தரம்புகளை

யுடையஇராகம், 21; யாழ்நரம்பு,

பண் அழுவீழ்ந்திருக்கொல், 325. [71.

பண்ணிந்தாள், 197.

பண்கொழுமெல்லிவர், 71.

பண்கொண்டசொல்லார், 680.

பண்டசாலை, 158.
 பண்டஞ்சுமக்கும்விலங்குகள், 519.
 பண்டம் - பழம், 25.
 பண்டவழ்விரல், 76.
 பண்டரிசட்டு, 426.
 பண்டி. - வண்டி, 25.
 பண்டி அச்சிரமுன், 758.
 பண்டியான் செய்தபாவப்பயத்தை
 யார்க்குரைப்பன், 722.
 பண்டையுழி-கருதபுகம், 744.
 பண்ணகத்துகையுஞ்சொல்லார், 146
 பண்ணனைத்துத்தங்கினாய், 859.
 பண்ணமைத்து - சமைத்து, 139.
 பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவை,
 பண்ணல் (இசை), 201. [225].
 பண்ணவர் - முனிவர், 125, 816.
 பண்ணவனது உருவமாக்கியதுமுத
 லியன, 251.
 பண்ணவிழ்த்தயானை, 680.
 பண்ணி - சமைத்து, 83, 639.
 பண்ணியல்யானை, 231.
 பண்ணினுக்கரசன் - சீவகன், 596.
 பண்ணுப்பிடி, 781.
 பண்ணுரை - புனைந்துரை, 74.
 பண்ணுநீதி - பூட்டி, 19.
 பண்ணையாட - விளையாட, 463.
 பண்புத்தொகை, 3.
 பண்புதொகுமொழி, 255.
 பண்பு, பண்புடைப்பொருண்மேனி
 ன்ற ஆகுபெயர், 8.
 பண்புளி - பண்புள்ளி, 396.
 பண்பிட்டது - நிலைகுலைந்தது, 208.
 பணி - பரத்தல், 730.
 பணிக்கும்வேல், 627.
 பணித்தருகோலம், 309.
 பணித்தேசெய்தும், 531.
 பணித்து - மிதித்து, 610, 613.
 பணிநலம்புதியதுண்டான், 488.
 பணிமினமடிகள்: அம் - அசை, 826.
 பணிவருங்கற்பு, 106.
 பணிவருங்குருசில், 296.
 பணிவிலர், 763.
 பனை - பண்ணை (வி) 25; குதிரைப்

பந்தி, 644; பிழைத்தல், 100, 445;
 முரசின்விசேடம், 643.
 பணையவருரைபதி - முரசுரைவார்
 ஊர், 185. [655; வரிசை, 640.
 பத்தி - யானைநடைவிசேடம், 536,
 பத்தியிற்குயிற்றிய: இன்-அசை, 32,
 பத்தியிற்படுசாந்து, 566. [434.
 பத்திரக்கடிப்பு-நன்றாகியகுதம்பை,
 பத்திராலாபனம், 632. [657, 658.
 பத்தினிப்பாவை, 233.
 பதம் - மந்திரம், 287.
 பதாறுதிருமொழி, 826.
 பதாகை - பெருங்கொடி, 37, 38.
 பதார்த்தம்ஒன்பது-நவபதார்த்தம்,
 பதி - கோயில், 752. [(ஐ), 815.
 பதிகொண்டு-பதிதல்கொண்டு, 355.
 பதிதர், 806. [பருதி, 297.
 பதியமைப்பருதி - இருப்புத்தவிரந்த
 பதினாறுயாண்டுக்கடமைகொள்ளா
 பதினென்பாவை, 34. [மே, 686.
 பதினைந்தும்படுத்தார், 712.
 பட்ட
 வா
 ங்கள், 129.
 பதுமபுரம்-பவதத்தனார்; இது
 திமதேயத்துள்ளது, 466.
 பதுமயோனி, 71.
 பதுமலிபூகம், 667.
 பதுமாசனம், 200.
 பதுமுகன் - தன்பாலனுடைய
 ரன்; இவன் சீவகன் தோழர்நால்
 வருள் ஒருவன், 523, 655.
 பதுமை - ஒருபொய்கை (ஐ), 60,
 303, 611; ஸ்ரீதத்தன்மனைவி, சீவ
 கன்மனைவிகளுள் ஒருத்தி; 156,
 பதுமைபுலம்பல், 402. [514.
 பந்தட்டவிரலினார், 766.
 பந்தாடல், 51, 281, 332, 568.
 பந்தாடுபூமி, 51.
 பந்து - மட்டத்துருத்தி, 33, 293.
 பந்துபுடைபாணியென்பாயுக்கவி
 மான், 258.
 பந்துபோலத் திரட்டினசோறு, 862.

கூங்கு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

பந்துமேடை, 51.
 பம்பைப்பதை, 18, 643.
 பம்மை = பத்மை - ஓர் ஆர் - - - - -
 பயங்கெழுமாமலை, 613. [(ஐ), 761.
 பயம் - பிரயோசனம், 145.
 பயம்பு - குழி, 554.
 பயறியன் தசோறு - பருப்புச்சோறு,
 பயறு, 458. [213.
 பயனிழைத்தமென்பள்ளி, 389.
 பயனுமம், 345.
 பயிர் - அருவருப்பு, 595 ; யானைக்
 குரியபரிபாஷை, 535.
 பயிர்க்கு மரகதப்பலகை, 458.
 பயிர்ப்பு - மனங்கொள்ளாதிருக்கின்ற
 தன்மை, 475.
 பயிர்வனை - அழைக்கின்ற தசங்கு, 891.
 பயிரிலாநரம்பு, 595.
 பயிரும் - அழைக்கும், 300.
 பயிற்றுக்கின்றார், 482.
 பயின் - பிசின், 76.
 பரசாரமன், 492. [704.
 பரடு - காலிலுள்ள சிறுதுழப்பு,
 பரணிநாட்பிறந்தான் - சச்சந்தன்,
 பரணி யானைபிறந்தநாள், 530. [530.
 பரத்தாராநின் தசீர் - பரத்தலைத்தாராநி
 பரத்தையர், 36, 418. [ன் தசீர், 535.
 பரத்தையர்நெஞ்சம்போலப் பலகவர்
 ப்பட்டவழி, 362.
 பரத்தையர்பரிசும், 39.
 பரத்தையர்வீதி, 39.
 பரத்தையரிக்கன்னியர், 118.
 பரதசேனாபதியம்-ஒருநூல், 206.
 பரதராசசக்கரவர்த்தி - மஹாசக்கர
 வர்த்திகள் பன்னிருவருள் முதல்
 வர்; இவருக்கு 84 லக்ஷம்யானை
 கள்ளவென்பர் (ஐ), 8, 116,
 882.
 பரதன் - அச்சுணந்தியாசிரியன், சீ
 வகன்புதல்வருள் ஒருவன், 783.
 பரந்துளது-பரந்தது, ஒருசொல், 383.
 பரந்தெலாம் - பரந்த எல்லாம் (வி),
 பரமாகம், 288. [117.
 புரலுக்கு வேல், 335.

பரவ - போற்ற, 60.
 பரவைஞாப்பு, 641.
 பரவைத்தானை, 231.
 பரவையார்பு, 251.
 பரவையாழ் - பேரியாழ், 166.
 பரவைவெங்கதிர், 44.
 பரற்றலைமுரம்பு, 408.
 பரி - செலவு, 138, 520.
 பரிக்கோற்காரர், 18.
 பரிகாரம் - நாற்புறத்தும் தொழில்செ
 ய்வோர்தொகுதி, 609.
 பரிகரிக்கமாட்டார், 79. [தல், 281.
 பரிகரித்தல் = பரிக்ரகித்தல் - காத்த
 பரிகரித்தான், 251.
 பரிகரித்து, 148. [84.
 பரிகாரம்-தீங்குநீங்குகவென்பது, 75,
 பரிசை, 135, 642.
 பரித்தவை - ஓடியவை, 540, 542.
 பரிந்த - அற்ற, 281.
 பரிந்து, 493, 728, 785.
 பரிநிர்வாணமென்னுங்கல்யாணம்
 பரிபரியென்றல், 535. [(ஐ), 905.
 பரிய - அற, 180.
 பரியகம் - காற்சரி, 207.
 பரியகம் சிலம்பு கிண்கிணி, 603.
 பரியம் = பரிசும் - முலைவிலை, 316.
 பரியாயச்சொற்கள், 839.
 பரியாளம் - பரிவாரம், 288.
 பரியும் - அழியும், 421.
 பரிவட்டணை (பர), 201.
 பரிவர்த்திதம் (பர), 374. [437.
 பரிவாரம் - சூழ்ந்திருப்பது, 288,
 பரிவுவிட்டுயிர்த்து, 276.
 பரிவேடிப்பு - பரிவேஷத்திலிருந்து
 ண்டாயது; சுற்றியதென்பதுபொ
 ருள், 331, 341, 627. [473.
 பரிஇ - பரிந்துவாங்கிக்கொண்டு, 27,
 பருக்கென்ற - பருத்துக்காட்டின,
 676.
 பருகியிட்டியின் - பரு--
 (வினைத்திரிசொல்,) 736.
 பருகியிடுதல் : ஒருசொல், 62.
 பருகுகாதல், 517.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௩௧

பருகுபைங்கழலினார், 551.
 பருதி - வட்டம், 165, 638; நீளமா
 னசமிதை, 709, 170.
 பருதிகண்டரியாமாடம், 688.
 பருதிசேர்வரை, 646. [போதே, 96.
 பருதிபோலப்பொன்னனான்பிறந்த
 பருதிபோற்றிதலினான், 508. [118.
 பருதியங்கடவுள்ளனன்கோன்-அருகன்,
 பருதிவட்டம், 423, 452.
 பருதிவெள்வேல், 125, 177. [650.
 பருதிமுந்நீர்க்கோளொடுவீழ்தல்,
 பருதிமுன்னிருள், 238.
 பருதியன்னபொற்கலம், 126.
 பருதியன்னமுகம், 464.
 பருந்து, 611.
 பருந்துபறத்தலின்முறை, 226.
 பருந்தும்ரிதலும்போலும் பாட்டும்
 எழாலும், 225.
 பருப்பு-பருமை, 381, 657.
 பருப்புகடைத்துண், 381.
 பருப்புப்பண்டி, 252.
 பருமயானை, 129, 640.
 பருமித்தகளிறு, 83, 162, 818. [614.
 பருமித்து - பலவிரகாரமாக அணிந்து,
 பருமைக்குருப்பளிங்கிம்புகழ்ப்பஞ்
 பருஉக்காற்செந்நெல், 781. [சு, 257.
 பல் - ஒருவகைக்கருவி, 137.
 பல்குழலினார், 299.
 பல்லவதேசமன்னன், 650, 658.
 பல்லவதேயம் - தனபதியின்நாடு,
 பல்லி, 552. [355, 513.
 பல்லியங்காஸனம் - ஒருவகையாஸன
 ம் (ஐ), 905.
 பல்லியும்பட்டபாங்கர், 556.
 பல்லினாற்சுகிர்த்தநார், 137.
 பல்லையுகுத்திடுவம், 366, [197.
 பல்வண்ணத்திரை - கண்டத்திரை,
 பலகாரம் - யானைக்குரியஒருகருவி,
 பலகைக்கேடகம், 642. [646.
 பல்சொற்றொகை, இருசொற்றொகை
 யாய்நிற்றல், 12.
 பலவகைமகளிர், 676.
 பலாக்கனி, 24, 555.

பலாச்சுளைகளை மாலையிற்சேர்த்தல்,
 பலாசு - புரசமரம், 255. [483.
 பலாப்பழம் அழிந்தகளம், 24. [884.
 பலி - பூசை, பூசைப்பொருள், 42,
 பவ்வம் - கடல், 160. [(ஐ), 118.
 பவ்வியஜீவன் - பக்குவமுள்ளசீவன்
 பவணம்-நாகலோகம் (ஐ), 50, 827.
 பவணமாதேவன் - அசோதரன் தந்
 தை, 327, 828.
 பவதத்தன்-ஒருவணிகன், 462, 467.
 பவழஉழக்கு, 282.
 பவழக்காம்புக்குடை, 727.
 பவழநோன்றாழ்க்கதவு, 441.
 பவழப்பாவை, 602.
 பவழப்பூங்கொடி, 696.
 பவழமணையமயிர்ப்பேரெலி, 553.
 பவழமேகலை, 355.
 பவழமோடிமைக்கும், 594.
 பவள அம்மியரைத்தசார்தம், 748.
 பவளக்கழிகை, 647.
 பவளக்கண்ணல் - பவளக்கரகம், 556.
 பவளச்செப்பு, 713, 884.
 பவளத்தாமம், 209. [டி, 664.

 பவளத்தூண், 601, 701. [803.
 பவளநன் பொன்விரம்மணியாழி,
 பவளம்கொள் கோடுநாட்டி, 377.
 பவளம்புரையாவையன்னமடவார்,
 பவளமணை, 281. [543.
 பவளவேகம் - கோலிந்தராசன்குதி
 ரைகளுள் ஒன்று, 631.
 பவளக்குடை, 685.
 பவித்திரகுமரன்-சீவகன், 351.
 பவித்திரத்தும்பி, 667.
 பவித்திரம் நல்க, 588.
 பவித்திரன், 683, 768.
 பவித்திரை - பதுமுகந்தாய் ; தன
 பாலன்மனைவி, 523.
 பழக்கினவி, 103. [354.
 பழங்குழைந்தனையதொர்மெலிவு,
 பழங்கொள்தெங்கு, 18.
 பழத்தின்செருக்கு, 108.
 பழம்பகைநட்புமாமே (பழ), 509.

க௦௩௨ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

பழம்பெய்தவண்டி, 25.
 பழமொழி, 229, 277, 321, 465,
 பழவினை, 128. [509, 510, 557.
 பழன்பட்பப்பைப்புளனாடு, 564.
 பழிச்ச ஆன, 55.
 பழிச்சுகின் மது-கூறுகின் மது, 882.
 பழுக்கக்கேட்டு-முற்றக்கேட்டு, 74.
 பழுக்காய், 339, 424.
 பழுக்காய்க்குலை காவழி இ, 253.
 பழுக்காய்க்குலைவண்டி, 25.
 பழுக்குலைக்கமுரு, 41.
 பழுத்தல் - உடம்புபோதல், 410.
 பழுத்து - அடிப்பட்டு, குழைந்து,
 பழுதிலாவறிவு (ஐ), 853. [136.
 பழுப்பு - அரிதாரம், 382.
 பழுமரப்பறவை - ஆலமரத்தின்கட்
 செல்லும்பறவை, 253.
 பழுமரப்புள்ளிள்ளி ஒலி கடைத்தெரு
 பழுவம் - காடு, 417. [ஒலிக்கு, 34.
 பழையகாலத்தனி, 305.
 பழையநண்பன், 396.
 பள்ளி - இடைச்சேரி, 101, 132,
 133; முனிவராச்சிரமம், 113,
 357, 520, 720, 772. [276.
 பள்ளிகொள்களிறுபோல உயிர்த்து,
 பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேல்,
 பள்ளிப்படுத்தார், 92. [747.
 பள்ளிமாடமண்டபம், 50.
 பள்ளியிடம், 357.
 பளிக்கறைப்பவளப்பாவை, 63.
 பளிக்குக்குடப்பால் திங்களின்நிலா
 விந்து, 452.
 பளிக்குக்கோல்போலுமழை, 891.
 பளிக்குச்சுவர், 183.
 பளிக்குச்சுவர்த்திரை, 200.
 பளிக்குமாடம், 171.
 பளிக்கொளி மணிச்சுவரொழினி, 200.
 பளிஞ்சில்வண்பஞ்சுபுத்தல், 257.
 பளிங்கு - கருப்பூரம், 681.
 பளிங்குராய், 282.
 பளிதச்சண்ணம், 869.
 பளிதம்-கருப்பூரம், 694. [து, 325.
 பளிதத்தீற்றி - கருப்பூரத்தைவேதித்

பற்சீவி-பல்விளக்கி, 246.
 பற்றம் - கற்றை, 499, 817.
 பற்றற்றரியல்பு, 300. [கை, 531.
 பற்றார்பகை - தழும்பேறிக்கிடந்தப
 பற்றார்வம் (ஐ), 287, 881, 902.
 பற்றி - தொடங்கி, 594.
 பற்றின் இழிவு, 865.
 பற்று-உள்ளதன்மேற்று, 287, 882.
 பற்றுப்பாடுவார் - வாரம்பாடுந்தோரி
 பறக்க, 625. [யமடந்தையர், 209.
 பறத்தல், 536, 727.
 பறந்தான், 164.
 பறந்தியல்தருக்கினகுதிரைகள், 641.
 பறவைகளைஒற்றுகப்புணர்த்தல், 121.
 பறவைகளைச் சிறையில் வைத்தலாகா
 து, 833, 834.

பபரிவுதிர்ந்தான், 338.
 பறவைமாநாகம் - குக்குடசர்ப்பம்,
 381. [க்கும் (ஐ), 834.
 பறவையும்நிழலும் உயிருக்கும் வினை
 பறவையும் வண்டும்நடுங்கும்காப்பு,
 பறியாராயிற்று, 21. [688.
 பறை - பறத்தல், 731.
 பறை அலுங்க ஆர்க்குமேகலை, 604.
 பறைக்குற்றம் பறைக்கலாமே, 422,
 பறைத்தன்-அழிந்தன், 398. [803.
 பறையலகு-பலகறை(மருஉ, எதுகை)
 பறையாயறையும் பசப்பு, 571.
 பறையினுலவ - பறையொலிபோலே
 முழங்குவன, 626.
 பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணி, 386.
 பன்மைத்தன்மை, 562, 617.
 பன்மையொருமைமயக்கம், 682.
 பன்றி, 632, 633, 635.
 பன்றிப்பொறி - இலக்கணியின் வி
 வாகத்தின்பொருட்டுக் கோலிந்த
 மகாராசனாஸ் இயற்றுவித்த வராக
 யந்திரம், 12, 37.
 பன்றிப்பொறியின்மேலுள்ள உரல்,
 638.
 பன்னரும்மாலையான் - ஆராய்தற்க
 ரிய இயல்பையுடையான், 326.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௩௩

பன்னலம்பஞ்சு - எஃகுதலையுடைய
பஞ்சு, 657.
பன்னி - ஆராய்ந்து, 810.
பனங்குரும்பை, 728.
பனம்பழம், 644, 800. [308.
பனிக்கதிர்ப்பகைமலர் - தாமரைமலர்,
பனிகொள்மாமதிபோற்பசப்பூர,
443. [வகை, 193, 702, 855.
பனிச்சை - அளகம்; ஐம்பாலில் ஒரு
பனிப்பாறைகள், 555.
பனிப்பிழைப்பூணிணன், 592.
பனிமுகில்-பனிமாசு, 812.
பனுவல் - ஆராய்ச்சி, 145.
பனைத்திரண்டனையதோளாய், 364.
பனைபோலும்பூமாலை, 679.
பனைமடல், 302.
பனைமடிந்தனையனமலைப்பாம்பு,
பாக்கியம் - நல்வினை, 334. [554.
பாக்குவகை, 712, 713.
பாகதம்-பிராகிருதச்சொல், 6, 36, 64,
106, 168, 260, 261, 288, 289,
357, 490, 507, 546, 904.
பாகம் - கூறு, பங்கம், 658.
பாகர்துற்றுவர், 622.
பாகவரைவாங்கி, 313. [217.
பாக்வெண்மதிக்கூறும்பு-தோட்டி,
பாகுடம்-கையுறை, 784. [556.
பாங்கர் - கணவர், 728; நல்லிடம்,
பாங்காயவிஞ்சை, 9.
பாங்குலார், 387. [690.
பாங்கு-உறவு, 651; நல்லிடம்; 420,
பாசம்-அன்பு, 391; கயிறு, 483;
பாசவல், 27, 458. [காலபாசம், 199.
பாசறைப்பரிவு, 261.
பாசிப்பாசம் - பச்சைக்கயிறு, 483.
பாசினைசுருட்டி - வெற்றிலையைமடி
பாசிழை, 180. [த்த, 577.
பாட்டரு-படுதலில்லாத, 136.
பாட்டின்ஸ்தானங்கள், 76, 226.
பாட்டு - பட்டு (வி), 136. [ம், 750.
பாட்டும்கூத்தும்காமத்திற்குத்தீபன
பாடகம், 58, 150, 567.
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினை, 160.

பாடம் - ஒளி, 183, 215.
பாடமிக்குத்தோன்மல், 605.
பாடல் ஆடற் கருவி, 373.
பாடல்வண்டரம்முழிப்பிண்டி, 290.
பாடற்படுகரம்பு இளகியாங்கு, 412.
பாடன்மகளிர், 615.
பாடாண்-பாடுதல்வினையையும் ஆண்
மகளையும்நோக்காது . அவனது
ஒழுக்கத்தினையுணர்ந்தம் ; இது
பரவற்கண்வரும்செந்திறைப் பா
டாண்பாட்டும், புகழ்ச்சிக்கண்
வரும்செந்திறைப் பாடாண்பாட்
டும், முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்
கண்வரும்செந்துறைப்பாடாண்பா
ட்டுமென மூவகைப்படும், 1.
பாடி - தாயக்கூறி, 282.
பாடிவீடு, 261. [614.
பாடினருவி - ஓசை இனிய அருவி,
பாடு - ஒலி, 630.
பாடுகுறித்தவீரர் பொற்றகட்டைத்
தம்வாயிலிட்டுக்கொள்ளல், 240.
பாடுடைமயிலந்தோகை - பக்கமு
டைந்த மயிற்பொறி, 95.
பாடுவன்முருந்தவன்னபல்கலை, 580.
பாண் - தாழ்ச்சி, 475.
பாண்குலாய்ப்படுக்கவேண்டா, 725.
பாண்டவர், 68, 368.
பாண்டில் - எருது, 596; கஞ்சதா
ளம், 565, 714, 860, 870, 912;
வட்டம், 58. [725.
பாண்மைச்சொல் - தாழ்ச்சிச்சொல்,
பாண்வலை, 592.
பாணி - தாளம், 370, 604.
பாணிமுகமென்னுங்கதி, 288.
பாணியாழ் - பாட்டையுடைய யாழ்,
440. [டு, 705.
பாணுவண்டு - பாட்டையுடையவண்
பாத்தரும்பசும்பொன் - ஓடினபொன்,
பாத்தியது, 3. [33, 126.
பாத்திலசீர் - நீக்கமில்லாதசீர், 538.
பாதசேடம் - பாதோதகம், 251.
பாதமூலம், 161.
பாதாலமுத்தி, 709.

க௦௩௪ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

பாதாளகங்கை, 408.
பாதிரிப்பு, 22, 483.
பார்த்தன் - மலைப்பாம்பு, 554.
பா நான்கு, 1.
பாம்பின் குணமெட்டு, 382.
பாம்பின் சாதிரான்கு, 382. [704.
பாம்பின் நாப்போலும் முன்றானை,
பாம்பின் வாய்ப்பட்ட மதியத்தைத்
திருமால் சிறைவிடுத்தமை, 142.
பாம்பு தோலை உரித்தல் போலத் துற
த்தல் (ஐ), 882.
பாம்பு போல ஆடல், 51. [த்தல், 891.
பாம்பு மின்னாலும் இடியாலும் பதை
பாம்புரி - அகழியிற் கீழே புறப்படப்
படுத்தி, 372, 425.
பாம்பு விழுங்கிய திங்கள், 755.
பாய்ச்சுக்காட்டுவான், 298.
பாய்த்தி - பரப்பி, 180, 377.
பாய - பரப்பிய, 13.
பாயினார் - முதிர்ந்தார், 676.
பார் - தட்டு, 15; பெருமை, 73.
பார்க்கடல், 890.
பார்க்கெழுதல், 73.
பார்க்கெழுபைம்பொன், 251.
பார்த்திப குமரன், 493. [563.
பார்த்தோன் - பூமி நின்னாலே விளங்க,
பார்ப்பனப் பூதம் முதலிய நான்கு
பார்ப்பு (நாரை), 610. [(பர), 206.
பாரத - தட்டை, 15.
பாராவனை - வளைத்தி, 768.
பாரித்தல் - வளைத்தல், 660.
பாரித்திட்ட - பார்த்த, 217, 619.
பாரித்து - பரக்கவந்து, 733.
பாரித்தேன் - பரக்கக்கூறினேன், 69.
பாரிற்றுக்கட்டின கடமை, 685.
பாருடைப்பனிக்கடல், 87.
பால், 72.
பால்பரந்தன்ன பட்டு, 169.
பால்வரப் பாயினார், 676.
பால்வரை தெய்வம் - இன்பதுன்பங்
களுக்குக் காரணமான மல்வினை
திவினைகளை வகுக்குந்தெய்வம்,
பால்வரைமணி, 181. [80.]

பாலக்கிரகாரிட்டம் - பாலர்களைப்
பிடித்து வருத்தும் பேய்களால்
உண்டாகும் தீங்கு, 97, 98.
பாலமாகுமரன் - காம்பிலி நாட்டரசு
ன்; மா: இலகரிமைத்தது, 187.
பாலமிர்தம், 590.
பாலவி, 315, 700.
பாலன்ன பஞ்சிமெல்லனை, 841.
பாலனையகந்திக்கொம்பு (ஐ), 766.
பாலாராவிப்பைந்துகில், 330.
பாலாவி, 692.
பாலிகை - கத்திப்பிடி, 641.
பாலிகையினையசனை, 361.
பாலுலை, 125.
பாலுற்ற - பாலுண்ட, 593.
பாலுத்திரிவு (இசை), 224.
பாலுநிலம், 355, 611.
பாலுப்பன் ஏழு, 189.
பாலையாழ்மழலை, 586, 822.
பாவபாணம், 217.
பாவம், 208.
பாவம்மூவகை, 805. [வி, 188, 346.
பாவாற்றி - நெய்வோர்க்குரிய ஒருகரு
பாவை, 171, 837. [276.
பாவை இருபாற்கும் பொது, 215,
பாவைகளை வாழ்க்கைப்படுத்தல், 391.
பாவை பந்தாடுகின்றான், 51; 568.
பாளத்தைக்கொடிற்றினேந்தி, 801.
பாளையங்கமுகினெற்றிப்படுபழம்,
பாற்கடல், 880. [23, 358.
பாற்கடலுநஞ்சாய்வினைத்தது, 857.
பாற்கடற்பனிமதி, 795.
பாற்சோறு, 125. [கொடி, 696.
பாற - சிதற, 141.
பாறு - பருந்து, 177.
பாறுடைப்பருதிவேல், 177.
பாறைபடுதயிர், 133.
பாறையாகிய உரல், 458. [போல, 315.
பான்மடுத்துத்தீந்தேன்பருகுவான்
பான்மயக்குவமம், 652.
பான்மை - ஊழ், 70; மல்வினைப்பயன்,
விதி; 169, 173.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௩௫

- பான்மையால்விருந்துசெய்தாள், 507.
 பான்மையிற்று - பகுதியையுடையது,
 பாணக்கதிஞ்சொல், 543. [173.
 பானுட்பிடை, 93. [558.
 பானிலத்துமையும்திந்தேனைய,
 பானிலாக்கதிர் பாய்தருபள்ளி - நிரா
 முற்றம், 772.
 பானிறக்குருகினாய்ந்து, 125.
 பானுண்டஞ்சொல்லாள், 484.
 பானுரைபோலும்வெண்பட்டு, 883.
 பானுரையன பைந்துகில், 726.
 பானுரையின்றொய்ய அணை, 717.
 பானெடுத்திஞ்சொலாள் (நெடுமை -
 பெருமை), 568. [தன, 727.
 பிச்சுக்கள் மடற்பனைக்குழாம்போன்
 பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன (பிஞ்சுமெ
 ன்ளும் வடமொழிச்சிதைவு); பீலிக்
 குடை, 131, 136, 175, 245,
 263, 629, 630, 663, 885.
 பிடி - கவளம், 31.
 பிடிக்கைக்கூந்தல், 770.
 பிடிக்கைபோலுங்குறங்கு, 111.
 பிடிக்கைவென்றகுறங்கு-துடை, 779.
 பிடிக்கருக்கு இடையேயுள்ளகளிறு,
 பிடிமருள்நடைபினார், 787. [534.
 பிடியேறுதல், 619, 781.
 பிண்டமுண்ணும்பெருங்களிறு, 538.
 பிண்டி - அசோகு, 50, 121.
 பிண்டித்து - திரண்டு, 379.
 பிண்டிநான் முகன், 127.
 பிண்டிப்பகவன் - அருகன், 290.
 பிண்டிப்பெருமானடிகள் - அருகனடி
 கள், 99.
 பிண்டிபாலம் - தலையிலே பீலிகட்டப்
 பட்டு எறிவதொருபடை, 656.
 பிணக்க - பின்னிக்கொள்ள, 133;
 நெருங்க, 320.
 பிணக்குநூன்மார்பினன், 584.
 பிணப்புக்கை, 95.
 பிணிக்குலத்துஅகம் - நாய், 351.
 பிணிசெய்நோய், 466.
 பிணிப்பு, 575.
 பிணை, 95.
 பிணைத்திட்டமாலை, 16.
 பிணைதல், 726. [153.
 பிணைந்தன்ன - சேர்ந்தாற்போன்ற,
 பிணையல் - மலர்நெருங்குமார்பின்மா
 லை, 63, 145, 344, 475, 484.
 பிணையல்மாலை, 152, 631.
 பித்திகைப்பிணையல், 294, 631.
 பித்தை - தலைமயிர், 134, 459.
 பித்தம், 325. [பிணக்க, 320.
 பிரசம் (வண்டு) கலங்கிற்றெனமார்தர்
 பிரசம் (வண்டு) யாழாக, 778.
 பிரசலாப்பிரசலை (ஐ), 893.
 பிரசலை (ஐ), 894.
 பிரணீதபாத்திரம், 710. [893.
 பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம் (ஐ),
 பிரத்தியாக்கியானமாயை (ஐ), 893.
 பிரத்தியாக்கியானமானம் (ஐ), 893.
 பிரத்தியாக்கியானலோபம் (ஐ),
 பிரதிலோமர், 41. [893.
 பிரப்பங்கொழிக்கேடகம், 642.
 பிரப்பு - பிரப்பரிசி, 117.
 பிரமசரியம், 219.
 பிரமமுடி, 71.
 பிரமராசனர் - தபோதனர், 478.
 பிராயச்சித்தம், 277.
 பிரிநிலை ஏகாரர், 46.
 பிரியற்பீர் - பிரியீர், 754.
 பிரிவாற்றாதுதேவிமார்புலம்பல், 854.
 பிரீதிமதி-விசயத்ததனுடையமனைவி,
 523. [751.
 பில்கி - சிறுதுவலையாகவிட்டு, 374,
 பிழிந்துகொள்ளையபெண்மை, 439.
 பிழிப்பொலிகோதை, 735.
 பிழிபடுங்கோதைபோலாம்பெண்
 டிர் - பரத்தையர், 724.
 பிழியல் - தேன், 368.
 பிழைத்தல் - தவறுதல், 250. [480.
 பிழைப்பெய்து - பிழைப்பெய்து (வி),
 பிள்ளை - கரிக்குருவி, 132, 464; களி,
 303, 312. [த்தல், 403.
 பிள்ளைகளுக்காக்காலலா
 பிள்ளைப்பால் அளித்தல், 753.
 பிள்ளைப்பிறை, 691.

க௦௩௬ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தன்மை, 728.
பிள்ளையார்-கரிக்குருவி, 465; (சீவ
கன்), 71, 75, 91, 260.

பிளவியல்பயமு, 252.

பிளிச்சு (பிளாச்சு), 193, 194.

பிளிற்றல் - பிவிற்றல், 382.

பிளிறுவார்முரசுத்தானை, 755.

பிளிறுவார்முரசு, 65.

பிளிறுவாரிடிமுரசு, 474.

பிற்பயக்குங்கனவு பின்னும் நெஞ்சிற்
றோன்றும், 71.

பிற - இடைச்சொல், 247.

பிறகள், 468, 626, 821.

பிறங்கல் - திரள், 50.

பிறங்காது - பேராது, 58.

பிறங்கி - டெருத்து, 15.

பிறங்கினகெடுங்கள், 450.

பிறந்தாளிஸ் வெள்ளணியணிதல்
மரபு, 185, 188.

பிறந்தேன் இனிப்பிறவேன் பிறவா
தாயைப்பெற்றேன், 738.

பிறர்கட்டோன்றியபுதுமை (மெய்ப்
பாடு), 229.

பிறர்மனைநயவாமை, 832.

பிறர்மனைபிழைக்குமாந்தர், 817.

பிறரிளமையால்நகைபிறத்தல்,
(மெய்)-469.

பிறவறமல்ல - அறமல்லவாகியபிற,

பிறவிகளநவுரை (ஐ), 826. [128.

பிறவின் - பிறவாற்றல், 291.

பிறவினை, 66. [தல், 82.

பிறவினை தன்வினைப்பொருளில்வரு
பிறாண்டு, 2.

பிறிதினியைபுரிக்கியவிசேடணம், 6.

பிறைக்கை (பர), 374.

பிறைத்தலைஅம்பு, 343.

பிறைபோற் குலாயசீலை, 63, 637.

ஊர்பாஸ்கொண்ட தொத்தார்,
பிறையம்பு, 670. [731.

பிறையிரும்பு - அரிவாள், 23,

பிறையைவிண்ணோர்வணங்கல், 168.

பிறைவடம், 57, 189, 542.

பின்பனிக்காலம், 130, 776.

பின்றிநீங்கின் - மீண்டுபோந்தால்,
பின்னிவிட்டபிழக்கை, 485. [534.

பிள்ளைநாள்: ஐ - அசு, 510.

பீழகை, 640.

பீழகைத்தெரு, 42.

பீர்தங்கி - வெளுத்து, 570.

பீலிக்கனைகுரனாரை, 612.

பீலிக்குடை, 263.

பீலிநன்மாமயில் - ஆன்மயில், 76.

பீலிவேய்ந்த ஊர்திகள், 264.

பீழை-துன்பம், 178; பிழை(வி), 336.

பீனை, 464.

பீறினபுடைவை, 584.

புகல் - மகிழ, 7.

புகழ்த்தத்தன் - கீர்த்தித்தத்தன், 466.

புகழ்ப்பஞ்சி, 257. [ன், 76.

புகழ்வெய்யோன்-புகழைவிரும்பியவ

புகழும்பழியுமெழுநான், 345.

புகழைவித்தி, 381.

புகற்சி - விரும்பப்பண்ணல், 39.

புகற்றும்-விரும்பப்பண்ணும், 266.

புகன்மதீக்குழல், 565.

புகன்று - மகிழ்ந்து, 122. [178.

புகன்றக - உவந்துஉவகையொழுக,

புகிய - புக, 236.

புகையமளி, 441.

புகையவாவியபூந்துகில், 388.

புகையார்ந்ததுகில், 674.

புகையார்ந்தபள்ளி, 462.

புகையார்வண்ணப்பட்டு, 779.

புகைவகை, 590, 863.

புட்குரல்கிபித்தம், 131.

புட்கொடியான் - இராமன், 506.

புட்டில் - குதிரைக்கு உணவுகட்டுங்

கருவி 565; கெச்சை, 518, 641;

புடை - ஒலி, 868. [விரற்சரடி, 638.

புடைக்கொண்டன, 407.

புடைக்கொள்ளும்படி, 180.

புடைநகர், 32.

புடைவைச்செப்பு, 713.

புண்டவழுவேல், 77.

புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம், 89.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௬௭

புண்ணியநம்பி, 480.

புண்ணியமுதல்வனை - புண்ணியத்

திருக்காரணமான தன்மையை

யுடையை, 739. [எட்டோர், 114.

புண்ணியர்-பார்ப்பார் சான்றோருள்

பண்ணுக்கிடுமருந்து, 571. [தல், 252.

புண்பட்டவீரர்க்குப் பரிகாரம்செய்

புண்பெற்றவெலினான், 734.

புண்மதித்துடைந்தபோது, 496.

புண்மாந்தி - தசைகளையுண்டு, 818.

புண்முழுதிமைஞ்சுங்கோட்டுப்பொ

ருகளிறு, 493.

புண்மேற்கிழிபோற்றுமத்தல், 858.

புண்மேற்புடை, 8.

புணர்மருப்பியானை, 475.

புணர்வின் இனியபுலவி, 406.

புணரிசூழுவேலி-சக்கரவாளகிரி, 885.

புணையினன்ன அறிவன் சரணம், 120.

புத்தச்சு, 758.

புத்தனார், 68.

புத்திசேன் = புத்திசேனன் - அசல

னுடையபுத்திரன்; இவன்சீவகன்

தோழர்நால்வருள் ஒருவன், சச்சந்

தனுடைய ஆசிரியன்மகன், 203,

342, 507, 523, 534.

புத்திமாசேனன்-புத்திசேனன்; மா :

அசை, 649. [வன, 97, 98.

புத்திரன்பிறந்தபொழுது அரசன்செய்

புத்தொதும்-வாயில்தோதும், 693.

புதல்வர்ப்பேறு, 781.

புதல்வற்பயந்தபுனிறு, 107. [733.

புதவந்தோதும் - வாயில்தோதும்,

புதவி-கோவந்தராசன்மனைவி, பிருது

புதா - கதவு, 454. [விசந்தரீ, 621.

புதிதினிட்டு: இன் - அசை, 217.

புதுக்கச்சார்த்தபொன்வான், 501.

புதுக்கடி - புதுமணம், 581. [532.

புதுக்கலத்தெழுந்தபாற்பொங்கல்,

புதுக்கலம்போலும் பூக்கனி ஆல்,

புதுநீர்விழவு, 8. [612.

புதுமணவாளப்பிள்ளைகள், 132.

புதுமணவாளனார், 547.

புதுவது - புதிதாக, 397.

பயக்கலாது-வாங்கமாட்டாமல், 658.

பயமுட்டி, 492.

பயல் - நீர்; ஆகுபெயர், 177.

பரவிக்கொட்டிந்தாதல், 169.

பரவிதுகம், 147.

பரவியையழலாற்றல், 44.

பரவிவட்டம் - குதிரை வட்டமாக

ஒடுமிடம், 32, 138. [5.

பராணப்பொருள்-பழையபொருள்,

புரி - முத்துவடம், 189.

புரிக்குழல், 777.

புரித்திர் - மிக்ககதிர், 399.

புரிசைகாக்குங்காவலர், 84.

புரித்த - விரும்புவத்த, 694.

புரித்தன-அழுத்தின, 51; பூரித்தன

புரிந்ததாமங்கள், 263. [(வி), [360.

புரிந்து, 512.

புரிநரம்பு, 202.

புரிநெகிழ்த்துரோமங்காட்ட, 223.

புரிவளர்குழல், 43.

புருடவேதம் (ஐஜ), 893.

புரைவிடுத்தாரைமோ - கூறுபாடெ

ல்லாம்வேறுபடுத்திச்சொல், 507.

புரோசைக்கயிறு - யானைக்கழுத்திற்

கட்டுக்கயிறு, 470, 536.

புரோக்ஷண்பாத்திரம், 710.

புல்லரிசி, 420.

புல்லிதழ், 667.

புல்லுகவிடாது, 439.

புல்லுயிர், 105.

புல்லு வந்தெனும், 309. [729.

புல்லென்ன - பொலிவழிந்துதோன்ற,

புலக்கடல் - விடயக்கடல், 913.

புலம் - குறிஞ்சிநிலம், 20.

புலம்ப - துளிப்ப, 604.

புலம்பலர் - வெறார், 606.

புலம்பித்தோன்றல் (மெய்), 300. -

புலம்புகுற்றம், 607; வெறுப்பு, 251.

புலம்புதல்வேண்டா, 506.

புலம்புவித்து - அவசமாக்கி, 725.

புலமகள் - நாமகள், 15, 682, 740.

புலமைநுணுக்கி, 270.

புலர்ந்தது-தெளிந்தது, 412.

- பெண்மைப்பெருவிளக்காகிநின்றான், 427. [755].
 பெண்மையைப் பெண்மையென்னா, பெண்வலைப்படாதவரதுபெருமை, பெயர் - புகழ், 67, 406. [30].
 பெயர்ச்சுமந்த ஆழி, 101.
 பெயர்த்திரிசொல், 519, 623.
 பெயர்பொறித்தமூல்லை, 377.
 பெயர்பொறித்தமோதிரம், 314.
 பெயர்மாத்திரை, 194, 436, 444.
 பெயரொச்சம் நிலப்பெயர்கொள்ளல், பெயரொச்சமுடிபு, 42. [523].
 பெரிதாமேகாண் - உம் - இசைநிறை, 334. [அமையுமோ, 747].
 பெரியர்நட்பையடைந்தார்விட்டுநீங்க பெரியவர்கேண்மை, 793.
 பெரியோர்பெருமான்-பிரமன், 600.
 பெருகுமாயிருந்தது, 478.
 பெருங்கணி, 696.
 பெருங்காயத்தின்குழம்பைப் பூ சி ய இரும்புவலிதாதல், 242.
 பெருங்குடியர் - ஒருவகைவணிகர், பெருஞ்சிறுவர்ப்பயந்தீர், 753. [514].
 பெருந்தகு குறங்கு, 855. [61].
 பெருந்திணைப்பாற்படும்கந்தருவம், பெருந்திருவி, 572.
 பெருந்தருத்தியன்னகவுள யாணை, பெருநம்பி, 846. [861].
 பெருநவை, 379.
 பெரும்பாம்பு, 37, 664.
 பெரும்புணையாயதோழன், 742.
 பெரும்பெயர்ப்பிரமன், 67.
 பெரும்பொருணிதிச்செக்கோற்பெரு மகனாக்கம்போல, 730.
 பெரும்பொருள், 61.
 பெருமகன் - அரசன், 60, 530, 531.
 பெருமகிழுவகை, 788.
 பெருமங்கலம்பாலோர், 98.
 பெருமாட்டி, 752.
 பெருமான் : னகரவொற்றப் பெண் பாஹுணர்த்தியது, 754.
 பெருமை-அருமை, 500. [0], 374.
 பெருமைபற்றியமருட்டகை (மெய்ப்பா பெருவலி, 655. [602].
 பெருவளைப்பிட்டுக்காத்தகற்பிது, பெறுத்தின, 57.
 பெறுதற்கருமை, 796. [123].
 பேசலோமும்: ஒடு - உடனிகழ்ச்சி, பேசுதேற்றேன் - பேசுதலையறியேன், 82. [அ, 231, 232, 233].
 பேதம் - நால்வகைஉபாயத்துளொன் பேது - மயக்கம், 320, 402, 560, 582, 591; வருத்தம், 560, 619.
 பேதுசெய்ப்பிணிப்பெரும்புலி, 798.
 பேதுறுகின்ற - இன்மையுற்றுமயங் குகின்ற, 733. [சுப்பு, 604].
 பேதுறுதுசுப்பு - இடைமுரியும்து பேதைமூல்லை, 509.
 பேதையாரொடும் பெண்ணெடும்பே சன்மின், 530. [354].
 பேத்தருபேய் - அச்சம்தரும்பேய், பேய்கள்தண்டித்தற்குரியன, 233.
 பேய்காள், 233.
 பேய்நகர், 355. [417].
 பேர்-பெயர்; மருஉ (எதுகை), 60, பேர்கொடுத்தார் பெண்ணென்றார், பேர்த்து, 516. [572].
 பேரணி-ஒருவகைச்சேனை, 88, 404.
 பேரணிகலம், 676.
 பேரருள் - கழிகண்ணோட்டம், 64.
 பேரன்பெனப்படும் எரி, 476.
 பேராலவட்டம், 556.
 பேரியாழ், 166, 186.
 பேரெலி, 554.
 பேதை - பெட்டி, 41, 174.
 பைங்கண்மா - நாவி, 827.
 பைத்து-படம்விரித்து, 10, 175; பொங்கி, 517.
 பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணன், 10.
 பைப்பயக்கழிய, 798.
 பைம்பொற்புளக்ககளிற்றான், 543.
 பைம்பொருளெடு, ஒடு - எண்ணெடு, பையணனாகம், 127. [182].
 பையமெல்ல, 870.
 பையரவிழுங்கப்பட்டமதியம், 451.
 பையுடையாக்கையர், 360.

பையென, 162, 354.
 பொங்க - எழுந்துநிப்ப, 298; மிகுத்
 துக்காட்ட, 197.
 பொங்கல் - பெருமை, 812.
 பொடித்தல் - தோன்றுதல், 611.
 பொத்தகம், 584.
 பொத்திலத்துவையுமாந்தை-பொந்தா
 கிய இல்லிலேவசிக்கும் ஆந்தை,
 பொத்தும்பும்வாயை, 723. [411.
 பொதியவிழ்மாலை, 426.
 பொதியிலாரம், 634. [856.
 பொதிர்த்தன - புடைக்கொண்டன,
 பொதிர்த்த - வீங்கின, 407.
 பொதிர்ப்ப - புடைக்கொள்ள, 180,
 440, 804.
 பொதுநோக்கு - உள்ளே ஒன்றுக்கொ
 ள்ளாதபார்வை, 321.
 பொதும்பர் - இளமாரச்செறிவு, 786.
 பொதும்பு - குறுக்காடு, 882.
 பொம்மல் - பெருமை, 438.
 பொம்மெலோதி, 490, 683.
 பொம்மென - கடுக, 105, 562.
 பொய்க்கத்தட்டல், 535. [107, 352.
 பொய்கை - மாண்டராக்காதநீர்நிலை,
 பொய்கைகளின்வளம், 31.
 பொய்கைப்பூமுகள், 401.
 பொய்கைப்போர்வை - பொய்கைவடி
 வாக எழுதினபடாம், 312.
 பொய்கை பார்ப்பெழ, 23. [798.
 பொய்கையுள்மலர் - தாமரைமலர்,
 பொய்கைவினையாட்டு, 292. [602.
 பொய்நற்கைமாரர்கள், 736.
 பொய்நாட்டு - பொய்யாகநாட்டிக்
 கொள்ளப்பட்டது, 479.
 பொய்யாமை, 832.
 பொர - எதிர்த்தற்கு, 144.
 பொரிக்கறி, 862.
 பொரியரைஞாழல், 162. [374, 533.
 பொருக்கு - பொருவுக்கு - ஒப்புக்கு,
 பொருக்குன்று - மேரு, 849.
 பொருதல் - தடவுதல், 524.
 பொருந்தக்கூறல், 467.

பொருநர்-ஏர்க்களம்பாடுவோர், போர்
 க்களம்பாடுவோர், பாணிபாடுவோ
 ரெனமுன் துவகையினர், 25. [207.
 பொருமுகலெழினி-ஒருவகைத்திரை,
 பொருவிற்றூம்பி-உவமிக்கின்ற நம்பி,
 பொருவெண்பொற்குடம், 698. [601.
 பொருள் - காரியம், 86, 185, 345,
 534, 538, 607; சுணங்கு, 144;
 தரும், 121, 858. தன்மை 260;
 தூம்பொருள், 825, பிள்ளை, 85.
 பொருள்செய்வார்க்குமஃதிடம்: உம்-
 இழிவுசிறப்பு, 30.
 பொருளின் பெருமை, 560.
 பொருளுடைவாய்மொழி, 107.
 பொருளுரை-காரியவார்த்தை, 337;
 மந்திரம், 504.
 பொல்லாக்கை, 630. [633.
 பொல்லாழுத்து-துளையிடாதமுத்து,
 பொல்லாமை, 221.
 பொல்லாய் - அறிவிலியாயிருந்தாய்,
 பொலி, 24. [85.
 பொலிசை - இலாபம், 734.
 பொழிந்துகூதா தல்பூண்டு, 439.
 பொழிந்திண்டி-சோலையாகிய அசோ
 கமரம், 751.
 பொழுது - சூரியன், 511.
 பொழுதுபோக்கல், 52.
 பொழுதுபோய்ப்பட்டின்மை, 511.
 பொள்ளென, 81. [கிற்றூழாய், 679.
 பொற்கடிகை - பொன்போர்த்தமூங்கு
 பொற்கண்ணாடி, 192, 543.
 பொற்கண்ணி, 44, 90.
 பொற்கத்தி: காலிதனுடையது, 717.
 பொற்கலம், 126.
 பொற்குடங்கள், 697.
 பொற்குடத்தை மணிகளால்நிரப்பிய
 துபோல் உடம்பைக் குணங்களால்
 நிரப்பி, 763.
 பொற்குவடு - குடவரை, 822.
 பொற்குன் தந்தலைதிறந்திட்டு, 97.
 பொற்குன் தனையான், 575.
 பொற்கொடி, 268.
 பொற்சரம், 671.

க௦௪௨ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

பொற்சிலிகை, 263.

பொற்சின்னம் - வெட்டப்பட்டபொ

பொற்சின்னம், 634. [ந்மகடு, 665.

பொற்செப்பிப்பிணையல், 344.

பொற்பட்டம், 373, 677.

பொற்படை, 625, 630.

பொற்படைப்புரவி, 177.

பொற்பன்றி, 632.

பொற்பிதிர்வு, 4. [யில், 543.

பொற்புளகத்திளஞாயிறுசெற்றகோ

பொற்பூமி, 115, 126.

பொற்பூவும்பொன்னூலும் பெற்ற வி

ஷவைத்தியர், 380. [மைத்தல், 716.

பொற்பொடியால்திருவின்வடிவம் அ

பொற்ற - நல்ல, 270; பொற்பென்

னும் உரிச்சொல்திரிந்தது, 722.

பொற்றகடுகளை வாயுள்இட்டுத் தலை

வளைவாழ்த்தல் (உலோகாபிசா

பொற்றசின்னம், 270. [ரம்), 240.

பொற்றதாமரை, 793.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது, 649.

பொற்றமும், 210.

பொற்றமரையிற்றிரு, 148.

பொற்றர்ப்புரவி, 237.

பொற்றீவு, 355.

பொற்றுகள், 693.

பொற்றூண், 707.

பொற்றூரை - பொன்வடம், 618.

பொறி-அறிவு, 75, 637; உத்தமஇல

க்கணம், 396; ஒளி, 19; தழும்பு,

634; தீவினை, 668; நல்வினை,

401, 505, 638; பட்டம், 523;

முத்திரை, 545; யந்திரம், 7, 75,

837; வரி, 84.

பொறிக்கலாபமஞ்ஞை, 330.

பொறிகள் ஐந்து, 119.

பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிப்புண்ணி

பொறித்த: பிதவினை, 66. [யன், 499.

பொறித்திரிபன்றிமூன்று, 637.

பொறித்து, 703.

பொறிதவநெருக்கநோற்று, 531.

பொறிப்ப - தெறிப்ப, 20.

பொறிப்பன்றிதிரிதல், 638.

பொறிமயிர்ப்புறவம், 176.

பொறிமாண்கலம், 9.

பொறிமுதல் - உயிர், 148.

பொறியறுபாவை, 105.

பொறியிலாதேன், 505.

பொறியின்வகைவண்ணம், 259.

பொறியின்வேலி: இன்-சாரியை, 292.

பொறியினுக்கம் தேராக நின்றான்,

பொறியினியல்பு, 504. [401.

பொறியினேறுண்டு, 633.

பொறியெனும்பெயரஐவாய்ப்பொங்க

முலரவு, 119.

பொறியெனுமைவாயரவு, 622.

பொறியைநீக்கி, 622.

பொறியொற்றிக்கொண்டான், 503.

பொறிவரம்பாகிய, 739.

பொறைவிலங்கு உயிர்த்தன, 564.

பொன் - ஆபரணம், 372; பசப்பு, 448;

திரு, 685; பெறுதற்கருமை, 688.

பொன்னுன்றரைக்கோடி, 603. [744.

பொன்னிளர்பூமுடி - பொன்னுலகு,

பொன்சுடுநெருப்பு, 28.

பொன்செய்நாணிதருஞ்சியைக்கட்டி,

பொன்னூண், 659, 704. [661.

பொன்செளித்ததாமம் - பொற்றகட்

டை ஒப்பஞ்செய்தமாலை, 848.

பொன்புணையுக்கம், 176.

பொன்மரம், 907. [ஞன், 752.

பொன்மாரியை உலகமுண்ணச்சித்தி

பொன்மாலை, 110, 192, 427.

பொன்மேகலை, 209. [சோறு, 282.

பொன்வண்ணப்பூக்கல் - பருப்புச்

பொன்வான், 501.

பொன்வாவெம்பப்பிடித்து, 670.

பொன்வியக்கும் நிறத்தான், 574.

பொன்விளக்கு, 315.

பொன்வினைதிவு, 38, 159.

பொன்றக்கெட்டது, 127.

பொன்றமுமாரிவண்கை, 290. [653.

பொன்றமுழவரைப்புலிப்போத்தென,

பொன்றமுஞ்சாகம் - திருத்தங்குமார்பு,

277, 304, 560.

பொன்முஞ்சுமார்பன், 9.
 பொன்றோட்டோம் (குளுமவு), 594.
 பொன்னகர்-இராசமாபுரம், 47.
 பொன்னகலார்ந்த தூண், 709.
 பொன்னக்குவட்டி நெபாலிவெய்தி,
 பொன்னசம்பு, 17. [620].
 பொன்னசம்புகான்று ஒழுசி, 369.
 பொன்னடர் - பொந்தகடு, 573.
 பொன்னடிபோற்றி, 547.
 பொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன் - சக்க
 ரவர்த்தி, 360.
 பொன்னணிபகழி, 243. [650].
 பொன்னணிபுளகம்புவேயந்தயானை,
 பொன்னணிமார்பன், 257.
 பொன்னரிமாலை, 110, 280, 408,
 439, 731, 770, 822.
 பொன்னரியகிண்கிணியும்பூஞ்சிலம்
 பொன்னதை, 76, 591. [பும், 848].
 பொன்னாட்சி-வியாழக்கிழமை, 190.
 பொன்னான், 324.
 பொன்னாறு குழலைக் கட்டல், 296.
 பொன்னராமார்பன், 284.
 பொன்னரிஞ்சி-சமவசுரணம், 370.
 பொன்னாலவட்டம், 490. [458].
 பொன்னிலேபிறத்தல் - ஹிரண்யகர்
 ப்பம் ; தானஹேமாத்திரியென்ற
 வடநூலிந்கூறப்படும், 278.
 பொன்னிழைசுடருமேனி, 137.
 பொன்னிறக்குன்றம், 652. [688].
 பொன்னினுடைபுக்கற்பு, 375.
 பொன்னுடம்பு-தேவசரீரம், மேலான
 உடம்பு, 103.
 பொன்னுவெள்ளியும்புணர்ந்தென
 வயிற்றகம்பொருந்தி, 798.
 பொன்னுயிர்-தேவருயிர், 289, 835,
 பொன்னுலகம், 165. [902, 903].
 பொன்னுலகினிழிகின் ததேவன், 670.
 பொன்னுளேபிறந்தபொன் - ஓடவை
 பொன்னாசி, 117. [த்தபொன், 415].
 பொன்னூர்கழலான், 11.
 பொன்னூல், 726.

பொன்னெடுக்குன்றான், 725.
 பொன்னெயில்வட்டம் - சமவசுரண
 ம் (ஹை), 120, 262, 370. [82].
 பொன்னெலாம்வினைந்துழிபொலிக,
 பொன்னெழுதப்பட்டமாலை, 679.
 பொன்னெறிமணியிற்சூழல்புறம்பு
 டைப்ப ஓடி, 729.
 பொன்னைவிட்டசாயல் - திருவைக்
 கடந்தமென்மை, 218.
 பொன்னெழுக்குன்று, 156.
 பொன்னேலை(ஆடவரணி), 117, 208,
 494, 568, 653, 731. [116, 911].
 பொனங்கொடி - பொற்கொடி, 61,
 போக்கில்லாதஅருவழி, 363.
 போக்கு - மீட்சி, 382, 636, 645.
 போக்குதல் - உணர்த்தல், 271.
 போக்கலப்பை - போகத்திற்குரிய
 யாழ்முதலியவற்றையிட்டபெட்டி,
 போகட்டவுடம்பு, 289. [264].
 போகட்டு, 282.
 போகடாத, 631.
 போகடாய்-போகவிடாய் (வி), 403.
 போகடுவித்தல், 464.
 போகத்துறந்தி, 228.
 போகதகரும்பரத்தையர், 118.
 போகபூமி, 744.
 போகபூமிப்போகம், 173.
 போகபூமியார், 61.
 போகம், 703.
 போகமகளிர், 630. [மான், 114].
 போகமீன் தபுண்ணியன் - சிவபெரு
 போகார்தராயம், 895.
 போகயாரீள்கழை, 420.
 போகயார்தியம், 217.
 போகொட்டோம்-போகவொட்டோ
 ம் (வி), 594, 631.
 போக்கோள் - போக்கள், 140.
 போத்து - எருது, 518.
 போதக - போதக, 145.
 போதகம், 33, 264. [474].
 போதர்வான் - போதருவான் (வி),
 போதர்வேன் - மீள்வேன், 579.
 போதனபுரத்துவேந்தன், 634.

கச்ச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

போதி - அவதிஞானம், 288 ; ஞானம், 116.

போது - அலர்கின்றமுகை, 366.

போதுலாக்கண்ணிமைந்தர், 214.

போம்பொருள்கள்போகும், 259.

போமினம்: அம் - அசை, 416.

போர் - குவியல், 465.

போர்க்கலாம், 189.

போர்க்களத்துப்பாவம், 251.

போர்க்களம் வீரருடைய ஆன்மை
தோற்றும் நிலைக்கண்ணடி, 664.

போர்க்களவருணனை, 645.

போர்க்கோலம், 679.

போர்த்தகல்விசம்பு, 637.

போர்த்திதம், 490, 491, 492.

போர்ப்பண்ணமைத்து, 139.

போர்பு - நெற்போர், 24.

போர்வை - உறை, 84.

போரின்குளிக்குவம், 195. [652.

போரினமுழங்கும்புரவி: இன்-ஏது,
போருக்கீடாக, 130. [636.

போலா - போன்று, 138.

போலும் (ஒப்பில்போலி), 69.

போலொத்த, 458, 655.

போவர் - உணர்த்துவர், 271.

போவுடம்புவாழ்பிர், 332.

போழ்தல் - கெடுத்தல், 615.

போழ்ந்து - பிளந்து, 76. [806.

போழ்மதிபோற்கூறும்பு -தோட்டி,

போற்றல் - விரும்பல், 107.

போற்றி-பரிகாரம், 84; பாதுகாத்த
க்கொள், 503; வியங்கொள், 547;

விரும்பி, 114, 680.

போற்று - திருவுளம்பற்று, 134.

போனம் - போலும், 44.

போனிதம்-பொன்னிதம் (வி), 243.

மக்கட்கித்திதன்பம், 808.

மக்கள், 739.

மக, 553.

[524.

மகேவாழ் குலந்தாய்மைபெறல்,

மகன்மாக்குழாம், 554.

மகநாடு, 882.

மகநாசன், 634.

மகதையார்கோன், 652.

மகப்பயந்தோர்க்குப்பயந்தபொழுதே
பால்சுவாது, 97.

மகரத்திற்கும் குண்டலத்திற்கும் இ
டையில் ஒட்டினசலாகை, 780.

மகரப்பேழ்வாய்மதனன், 81.

மகரம் - ஒருவகைத்தோளணி, 56,

மகரயாழ், 186. [57, 703.

மகரவாய்போழ்ந்தமுத்தம், 55.

மகரவீணை, 185, 203, 576. [87.

மக

மகள் - மனைவி, 13.

மகளிர் உற்றவர்க்குரியர், 397.

மகளிர்க்குச்சமைத்தமது, 62.

மகளிர்கடன், 412. [556.

மகளிர் கண் இடஞடல்நன்னிமித்தம்,

மகளிர் கற்பின்மிகுதியால் வஞ்சினம்

கூறல், 651. [785.

மகளிர்கூந்தல்முடிக்குக்குயில், 305,

மகளிர்கொப்புளித்தலால் மலரு

மரங்கள், 29.

மகளிர் சாந்தரைத்தல், 696.

மகளிர் சித்திமெழுதல், 333.

மகளிர் தாம்வளர்த்த முல்லைக்கொழு

முதலில் அரும்பியபோது அதற்கு

விழாச்செய்தல்மரபு, 377.

மகளிர் பந்தாடல், 44.

மகளிர் பலவகை, 676.

மகளிர் புலம்பல், 123.

மகளிர் பொழில்விளையாடல், 391.

மகளிர் மாமைபோன்றினியது தக்க

நாடு, 424.

மகளிர் முத்துக்கோத்தல், 333.

மகளிர் மூவகையினர், 729.

மகளிர்விளையாட்டு, 785.

மகளிராடுகழற்காய், 660.

மகளிராடும்ஊசல், 655.

மகளிரியல்பு, 468.

மகளிருள்திருவன்னுள், 256.

மகளிரைவஞ்சரிப்பதொருமந்திரம்,

469.

மகன்வாழ்கெனத்தாய்நோற்றல், 7.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௪௫

மகன்றில்-நீர்ப்பறவைகளுள்ளொன்று, மகனென், 523. [96, 372.
மகாவிரதங்கள் தூறு.கோடி (ஐ), மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு, 276. [817.
மகிழ்ச்சியாற்கூத்தாடுதல், 896.
மகிழ்தூங்க - மகிழ்ச்சிசெறிய, 183.
மகிழ்ந்து - விரும்பி, 786.
மகிழ்வான - மகிழ்வடங்காத, 54.
மகிழம்பூ, 483.
மகிழம்பூவுக்குச்சிலம்பி, 612.
மங்கலக்கடிப்பு, 152.
மங்கலக்கருவி-வபனக்கத்தி, 696.
மங்கலக்கூற்று, 608.
மங்கலத்துகில் - வெண்ணிகில், 344.
மங்கலப்பெருங்கணி, 696.
மங்கலமணிச்சீப்பு, 702.
மங்கலமரபு, 623.
மங்கலவணி - வெள்ளணி, 185.

லே மெழுகி, 433.
மங்குல் - இருள், 471.
மசகாரி - கொசுகுவலை, 256.
மஞ்சரி - சுரமஞ்சரி, 273.
மஞ்சிக்கேறானன் - நாவிதருட்சிதந்
தோன், 718.
மஞ்சிக்கை=மஜ்ஜிகா (கன்னடம்)-கா
தணி, 690.
மஞ்சிவர்குன்று கொடியணிந்தயானை
க்கு, 645.
மஞ்சு - வெண்மேகம், 109, 827.
மஞ்சுவயிதழிந்து-மேகங்கருக்கலங்கி,
மஞ்ஞை, 26, 95, 281. [177.
மஞ்ஞைப்பொறி, 7.
மஞ்ஞையூர்த்தரின் நமால் - முருகன்,
மட்டத்தருத்தி, 33, 293. [90.
மட்டித்தார் - பூசினார், 300.
மட்டித்த - பூசி, 190, 808.
மட்டு, 721. [730.
மட்டொளித்துண்ணுமார்தர்மாண்பு,
மடக்கினி, 488.
மடக்கரு-மடக்கரு (வி), 650.
மடக்கல், 128.
மடக்கனோக்கியர், 166.

மடத்தகையவளொடும்-மடத்தகைய
வளை (ஒடு - உருபுமயக்கம்; உம் -
அசை), 352. [301.
மடந்தபவுரைத்தல் (மெய்ப்பாடு),
மடந்தைகோல்கொள், 596.
மடநடை - மென்னடை, 617.
மடப்படல் - மடம்படல் (வி), 562.
மடம்-கொளுத்தக்கொண்டு கொண்
டது விடாமை, 112.
மடல் - வாழைமடல், 786.
மடலணிபெண்ணையின் மணிமருள்
குரும்பை, 596.
மடலிலிருந்தசாந்து, 344.
மடலூர்தல், 302.
மடலெழுந்தலருங்கமுகு, 695.
மடவாய்க்கு - உனக்கு, 74.
மடவார் - மூடர், 157.
மடவார்க்கு அச்சத்தால் வாய்துழத்
மடற்பனை, 727. [தல், 675.
மடிகிற்பின், 157.
மடிந்து, 891.
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கனாடி, 695.
மடு, 708.
மடுத்தல் - நெருங்குதல், 264, 357.
மடைதூல்-பாகசாத்திரம், 45.
மடையலிழந்தவெள்ளிலாவேல், 92.
மண் - மார்ச்சனை, 721.
மண்களைமுழுவம், 192.
மண்கருதும்வேலான், 365. [வன், 74.
மண்கணிப்பான் - மண்ணையுருக்குப
மண்கொண்டவேலான், 680.
மண்கொள்வேல்மன்னர், 746.
மண்டபப்பளிக்கதை, 475.
மண்டமர், 473.
மண்டலம் - குதிரைக்கதி, வட்டக்
குடை (பர), 206, 244, 263,
519, 569.
மண்டலமுத்து - வட்டமானமுத்து
மண்டலிப்பாம்பு, 379. [மாலை, 296.
மண்டிய, 640.
மண்டினார் - மிக்குச்சென்றார், 131.
மண்ணகம்வளருந்தோளான், 66.
மண்ணூர்வேற்கண், 497.

கட்சுக அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- மண்ணுதல் - பண்ணுதல், 66, 227;
 மஞ்சனமாடுதல்; கடைதலுமாம், 497, 710.
 மண்ணுநீர் - மஞ்சனநீர், 372, 696.
 மண்ணுநீர்மருள ஆட்டி, 672.
 மண்ணுநீராட்டினர், 701.
 மண்ணுநீராடி, 751.
 மண்ணுப்பெய்து-குளிப்பாட்டி, 398.
 மண்ணுறுப்ப -நீராட்ட, 679. [515.
 மண்ணெலாஞ்செல்லரின மமகிழ்ச்சி,
 மண்பகவிடக்குஞ்சிங்கம், 650.
 மண்பத்து, 698. [ய், 734.
 மண்பெற்ற ஆயுள்பெற்றமண்ணுவா
 மண்மல்குதாரான், 528.
 மணநாற்புக்குகின்றான், 479.
 மணநிலைவகையிற்றந்தபெண்பாலா
 ர் - பரத்தையர், 732.
 மணப்பந்தர், 707.
 மணம்புதுத்துக்கொம்பு, 26.
 மணமகள், 36.
 மணமகளிர், 482.
 மணமகளிர்போன் ததுகாடு, 262.
 மணமகள், 633.
 மணமுரசுதைதல், 690.
 மணவறை, 256, 326.
 மணி - உருண்டை, 296 ; பளிக்கு,
 452; மாணிக்கம், 283.
 மணிக்கட்டிலி, 256.
 மணிக்கயிறு, 296.
 மணிக்கலத்தயிர்தனையமாண்பு, 352.
 மணிக்குடம், 693, 701, 720.
 மணிக்குடம் மதிக்கு, 452.
 மணிக்குடை, 175.
 மணிக்கூடம், 698.
 மணிக்கைக்கண்ணாடி, 692.
 மணிக்கைமத்திகை, 216, 556.
 மணிக்கைவெண்கவரி, 684.
 மணிகளின்வகை, 41.
 மணிகுறங்க, 610.
 மணிகிளரொலி, 701.
 மணிச்சண்ணம், 191.
 மணிச்செப்பின்வாசம், 792.
 மணிச்செப்பு, 64, 192, 713.
 மணிச்செவிப்படியகம், 712.
 மணிச்செய்கந்து, 298.
 மணித்தாலம், 717.
 மணித்துணரணையகுஞ்சி, 817.
 மணித்தூண் ஒருதூறு, 707.
 மணித்தூண்கள் நான்கு, 698.
 மணிதெளித்தனையசுனை, 459.
 மணிநாகர், 70.
 மணிநாமழலைக்கிண்கிணி, 101.
 மணிநிறங்கழிஇயதொப்ப ஆட்டினார்,
 மணிநிறம் - கரியநிறம், 141. [190.
 மணிநிறமாமை, 487.
 மணிநிறவண்ணன் - திருமால், 685.
 மணிநீர்-சந்திரகாந்தநீர், 697.
 மணிநூற்றனையவைம்பால், 521, 779.
 மணிபுனைகுடம், 672.
 மணிப்புற, 27. [ழ்வரைகள், 510.
 மணிபொதிதுகிலித்தேருன்று மஞ்சு கு
 மணிமதக்களிறு, 316.
 மணிமலர் - நீலமலர், 472.
 மணிமாலை, 427, 600, 701.
 மணிமேகலை, 476, 689.
 மணியங்கழலான், 544.
 மணியணை, 703. [106.
 மணியறைந்தன்ன வரியநிலைம்பால்,
 மணியிழந்தநாகம்வருந்தல், 442.
 மணியுயிர் - வீடுபெற்றஉயிர் (ஊ),
 மணியெரிய, 717. [834, 901, 903.
 மணியைஒப்பமிடல், 190.
 மணியைநடுக்கடலில்விடுத்ததுன்பம்,
 மணிவடம், 567. [836, 903.
 மணிவண்ணன்-ஒருசாரணன், 795.
 மணிவண்ணன்னொன், 128.
 மணிவரையனையமாதவன் - இரத்தின
 ப்பிரபையென்னுஞ்சாரணன், 840.
 மணிவள்ளம், 604.
 மணிவிசல், 731.
 மணிவிளக்கு, 387, 696.
 மணிவிளக்குமாலை, 600.
 மனை - பலகை, 281.
 மத்தகம் - தலை, 650, 872.
 மத்தகமயிரென வளர்த்தகா, 878.
 மத்தம் - மத்து, 389.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௪

மத்தம்புல்லியகயிறு, 132.
 மத்திமதீபவணி, 13. [யம், 474.
 மத்திமதேயம் -
 மத்திமநாடு - பவதத்தனுடையநாடு,
 மத்திரிப்பு - செற்றம், 233. [466.
 மத்தேறிதயிர், 132.
 மதக்கேழல், 633.
 மதங்கமழ்கோதை, 745.
 மதஞ்செய்யுமது, 545.
 மதநாற்றம், 475.
 மதம் - செரு, 633 ; தேன், 745.
 மதமுண்டுக்குத்திகுகளிறு, 60.
 மதயானை, 668, 716. [173, 708.
 மதர்வை (மயக்கம்) நோக்கம், 149,
 மதர்வைவெங்கதிர், 102.
 மதாரி - கதிர்ந்தஅழகு, 811.
 மதலை, 160.
 மதவலி - அரசன் (மத - விசேடித்த
 உரிச்சொல்), 66, 163, 329.
 மதவொளி - மிக்கவொளி, 181.
 மதனடீதம், 361.
 மதனன் - கட்டியங்காரன்மைத்தன
 ன், 81, 324, 343, 636, 639,
 மதி - பிறை, 114. [648.
 மதிஉரோகினியோடொளித்தது, 64.
 மதிக்கண்ணியான் - சிவபெருமான்,
 மதிக்கதிர்போற்சந்தனம், 611. [68.
 மதிக்குக் கைவிளக்கு, 452.
 மதிக்கோடு, 16.
 மதிஞானம் - ஸ்வபாவபுத்தி (ஐ),
 900. [மறைப்பது (ஐ), 895.
 மதிஞானாவரணியம் - மதிஞானத்தை
 மதிதான் - தனபதியின்மந்திரி, 396.
 மதிதள்ளியிடும் - அறிவைக்கெடுக்கும்,
 மதிதோய்குடையாய், 746. [357.
 மதிப்பாக்கல் - கத்திதிட்டுக்கல், 719.
 மதிப்புடைவியாழம், 189.
 மதிபோற்கல்லியன், 142.
 மதிபோற்பசப்பு, 443.
 மதிமுகந்தைவந்திட்டான், 500.
 மதிமுகம், 55.
 மதிமுகமென்னுமவித்தை, 499.
 மதியங்கெடுத்தமீன், 12.

மதியம்பெய்தாநடுக்கச்சட்டிடுதல்,
 மதியன்னுள், 114, 128. [669.
 மதியனபுக்கவன் - அருகன், 185.

தி, 362, 496.
 மதியுடம்படுக்கலுற்று, 315.
 மதில், 37, 372.
 மதிற்பொறிகள், 37, 38.
 மதினமூன்று - உதயதாமுதலியன்
 (ஐ), 371, 815.
 மது - செவ்வி, 62, 613 ; பூவின
 ளது, 25, 266, 533.
 மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையார், 581.
 மதுக்கைமலை, 501.
 மதுகரம் - வண்டு, 338.
 மதுகை - அறிவு, 203.
 மதுச்செப்பு, 194. [ழாய், 264, 545.
 மதுத்தண்டு - மதுபெய்த மூங்கிற்கு
 மதுப்பலி, 147.
 மதுபர்க்கம் - விருந்தினர்க்களிக்கும்
 பால் பழம் தேன்முதலியவைசேர்
 ந்ததொகுதி, 710. [604, 781.
 மதுமகிழ்தல் - மதுவைஉண்ணல்,
 மதுமடைதிருந்ததிந்தேன்வார்தரு
 கோதை, 338.
 மதுவுண்டுகளித்து, 659.
 மதுவுந்தேனும், 635.
 மந்தம் - படுத்தலோசை, 227.
 மந்தரம், 291.
 மந்தாரமரம், 500.
 மந்தாரமாலையார்வெய்ந்தா, 569.
 மந்தி - பெண்குரங்கு, 176, 741.
 மந்திகொண்டகைமகப்போன்று,
 மந்திமக - குரங்கின்குட்டி, 553. [741.
 மந்திரத்தரசன் - கலுழவேகன், 168,
 மந்திரத்தியானம், 429. [255.
 மந்திரம் - வித்தியாதரலோகம், 168,
 மந்திரமடந்தையன்னுள், 503. [255.
 மந்திரமன்னன், 170.
 மந்திரமூன்று, 363, 513.
 மந்திரமைந்து - பஞ்சமஸ்காரம் ; அரு
 கர் சித்தர் ஆசாரியர் உபாத்தி
 யாயர் சாதுக்களென்னும் பஞ்ச

கௌசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

பரமேஷ்டிகளைவணங்குதற்குரிய
மந்திரித்து, 710. [ன, 9, 287.

மயல் - துரால், 44.

மயற்கை - துரால், 411.

மயற்கையில்லவர், 398.

மயன், 75. [ள், 389.

மயனிழைத்த அம்பாவையின் வைகிண
மயானம், 95.

மயிர்க்கட்டு - தலைக்கட்டு, 457.

மயிர்க்கத்தி, 719. [786.

மயிர்க்கவரிநல்லான்கள் றுண்ண,

மயிர்க்கிடுகு - மயிர்க்கேடகம், 642.

மயிர்க்கேடகம், 87, 88, 642.

மயிர்களைத், 696.

மயிர்ப்பாடு, 486.

மயிர்ப்புரவி, 624.

மயிர்ப்பேரெலி, 553.

மயிர்ப்பித்தல் (ஐ), 763.

மயிர்முடிவகை ஐந்து, 54.

மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பிடி, 617.

மயிர்வாரணம், 611. [716, 717.

மயிர்வினைக்கல்யாணம், 696, 715,

மயிருருத்தமயில், 763.

மயிரெறிகத்தரிகை, 56.

மயில், 136, 403, 414.

மயில் இந்திரகோபத்தைக் குத்தி
யுண்ணல், 728.

மயில்நயலைப்பிடிக்கச்செல்லல், 281.

மயில்கூவிற்றென்பதும்மரபு, 31.

மயிலந்தோகை, 95.

மயிலிங்காட்டினல்லார், 145.

மயிலை - இருவாட்சி, 152.

மயிலைக்கண்டால கள்ளின்களிப்புத்
திருமென்பது, 21.

மயிலைப்பந்தர், 152. [21.

மயிற்செடை தன்மயிலைத்தெருட்டல்,

- மயிற்செடை - விசையணுநீர்துசென்ற
யந்திரமயில், 76, 86, 755.

மாக்கடநியாயம், 741. [221.

மாக்குற்றத்தாற்பிச்சுந்தியஇசை,

மாக்கள் பல, 471.

மாணவச்சம், 287.

மாத்திற்குரியநோய்நான்கு, 222.

மாப்பலகை, 642.

மாப்பு - வழிபாடு, 257.

மரம்உயிரில்லையென்பார்பித்தர், 553.

மரவடி - பாதக்குறடி, 386.

மரவாம்பாவை, 777.

மரவமரம், 457, 460, 559.

மரவுரியுடை, 367.

மரப்பழம், 676.

மரியதோள், 523.

மரியவர் - மருவியவர், 361.

மருங்கு-செல்லம், 849; வடிவு, 358.

மருங்கொற்றி, 806.

மருக்கை (மெய்ப்பாடு), 229.

மருட்டும் - வருத்தும், 428.

மருத்துவநூல், 792.

மருதம் - ஒருவகைமரம், 540 ; கா
லைப்பண், 578, 610.

மருதயாழ், 578.

மருந்தின்சாயல், 312.

மருப்பிளம்பிறை, 102.

மருப்பு - லிசைக்கோடு, 102.

மருப்பு (தந்தம்) ஊசியாக, 337.

மருப்புத்தாடி - யானைக்கொம்பாற்
செய்த விரற்கவசம், 658.

மருமகன் - சகோதரியின் மகன், 61.

மருமான், 318.

மருமான்முகநோக்க, 544.

மருவார்சாயல், 224.

நுவிநடந்த வழக்கினது பகுதியை
இலக்கணமாகவுடையது, 3.

மருவின்பாத்தியது, 3. [79, 708.

மருளி: இ - பகுதிப்பொருள்விசை,

மருளினோக்கு : இன்-அசை, 661.

மருஉ, 803.

மரைத்தோற்செருப்பு, 367.

மல் - மற்றெழில், 85.

மல்கின்று - நிறைந்தது, 51, 471.

மல்லர்நீராட்டினர், 791.

மல்லலைத்தெழுந்தவீங்கி, 85.

மல்லன்மலையணையமாதவர், 808.

மல்லிகைக்கோதை, 511.

மல்லிகைமாலை - ஒருமல்கையின்பெ
யர், 268, 784.

மல்லிகைமாலைக்குத் துதிக்கை, 778.
 மலங்க-கெட, 472 ; சுழல, 108 ;
 பிழ, 321.
 மலங்குமீன், 522.
 மலங்குவித்து ஆவிவாட்டி, 813.
 மலம் - பற்று, ஆர்வம், செற்றம், 813.
 மலமறு திகிரி - அந்வாழி (ஐ), 739.
 மலயச்செஞ்சாந்து, 634, 884.
 மலர்ந்து - மகிழ்ந்து, 909.
 மலர்ப்பலிசுந்தினூர், 692.
 மலர்ப்பள்ளி, 720.
 மலர்பெய்ப்பண்டி, 25.
 மலரணிமணிக்குடம், 372.
 மலரிடத்துத் திரு, 616.
 மலிர - நிறைய, 189, 541.
 மலை, 134.
 மலைத்தெய்வதம், 371.
 மலைந்து - மாறுபட்டு, 231.
 மலைநாட்டார்வழக்கு, 282.
 மலைபொரவரியமார்பு, 187.
 மலைமகள் - காந்தருவதத்தை, 511,
 மலைமரங்கள், 471. [513.
 மலைமுகந்தனையமார்பு, 791.
 மலைமுகத்தன்கொள்ளுமார்பு, 668.
 மலையார்மணிமார்பன், 70.
 மலையிற்றவஞ்செய்தல், 146.
 மலையுடையுரும - மலையையுடைக்
 கின்ற இடி, 508.
 மலைவருணனை, 470, 471.
 மலைவழி, 418, 553.
 மலைவிளக்கு, 81, 83.
 மழகளிற்றரசன் - அரசயானை, 847.
 மழலை, 59, 93.
 மழலைக்கிண்கிணி, 93, 101.
 மழலைக்குழல், 714.
 மழலைச்சொற்கள், 285.
 மழலைத்திஞ்சொல்லார், 132.
 மழலைப்பொற்சிலம்பு, 194.
 மழலைமஞ்ஞை, 176.
 மழலைவண்டு, 441.
 மழைக்கவின்றெழுந்தஅறுகு, 697.
 மழைத்தாரைக்குப் பளிக்குக்கைல்,
 மழை தழீஇய கை, 805. [160.

மழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேய
 மழைமருண்மாடம், 615. [ம், 355.
 மழைமீன், 665. [9.
 மழைமீன்னெனஒருதேவன்வந்தது,
 மழைமொக்குட்போகம்விட்டு, 766.
 மழைமொக்குள்ளன்னவருமுலை, 320.
 மழையிடைமீன்னினொய்தாமறைந்த
 னர், 250.
 மழையூர்ந்துசெல்லும்வானவன், 536.
 மழைவள்ளல் - மழைபோலே வரிசை
 யறிபாமற்கொடுப்பவன், 9, 274.
 மள்ளர்க்குக் கோட்டுமீன், 672.
 மற்பகமலர்ந்து அகன்றமார்பு, 699.
 மற்பழுத்தகன்றமார்பம், 136.
 மற்றத்தோர், 33.
 மற்று அசையாகவருதல், 33, 132,
 157, 240, 275, 290, 305, 381,
 547; வினைமாற்றில்வருதல், 20, 57,
 79, 99, 146, 148, 186, 276,
 341, 745.
 மற்றைநாளிற்சமயம், 681.
 மற்றொழி, 524.
 மறப்படை, 37.
 மறப்புலி, 233.
 மறலி, 243.
 மறலும் - மாறுபடும், 293, 358.
 மறவர், 342, 675.
 மறவர்க்குச் சுறாமீன், 538.
 மறவெங்காளம், 478.
 மறனிழல், 747.
 மறித்து - மீட்டு, 164, 572.
 மறித்தும் - பின்பும், 365.
 மறிய - மீள, 183.
 மறியுமோ - அத்துவிழுமோ, 637.
 மறுகல் - சுழலாதேகொள், 287.
 மறுகு - நெடுந்தெரு, 188.
 மறுத்தற்பொருட்டாய இறை, 474.
 மறுபிறப்பு, 85.
 மறுவலும்புல்லி, 317.
 மறுவாயிரத்தெட்டு (ஐ), 4.
 மறைத்து - மறைந்து (வி), 342.
 மறைபுறப்படுமென்று, 608. [365.
 மறைபொருள் - இரகசியப்பொருள்,

கட்டு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

மறையின் - மறைத்த, 42.
 மறைவல்லன், 589.
 மன் - பெருமை, 263; மிகுதி, 344.
 மன்மதன் - மதனன் தம்பி, 649.
 மன்மலமாலை: அ - அசை, 661.
 மன்மன்மாமயில் - பெடையோடுகடிய
 மன்னர்க்குப்பாதி, 643. [மயில், 630.
 மன்னர்கோயிலுறைவார் பொறிசெறி
 த்தமாண்பினர், 488.
 மன்னருடைய வெகுளித்தியை
 தற்கு உபாயம், 336.
 மன்னாவுலகம் - சுவர்க்கம், 370.
 மன்னர் - அரசர்களை, 234.
 மன - மனம், 741.
 மன - சரக்குக்கதவையித்தகக்
 கும் அறம், 834.
 மன - கிண்ணன் - மனத்தே
 சூழாரின்றான், 327.
 மனத்திழைத்த, 591.
 மனத்தினுள் ஆவிபுள்ளாய், 550.
 மனத்தைச்சென்றவிடத்தாற்செல்ல
 விடல், 467. [895.
 மனப்பார்யய்ஞானாவரணீயம் (ஐ),
 மனப்பொலிவு - மனப்பொலிவு (வி),
 மனம்கையற்றொழிந்த, 245. [216.
 மனம்தனைப்பரிய, 116. [ல்வேன், 364.
 மனம்போலே வருந்தாமற்கடிதுசெ
 மனமசைதல், 729.
 மனவு, 146, 805.
 மனவேட்டை, 791.
 மனாவணியமென்கூறுமீம்பு, 805.
 மனம் - மனம் - மிகவும், 469, 706.
 மனையேற்போய், 312.
 மனையைக்குழந்தமதில், 147. [253.
 மனையுக்குழப்பச்சைநிரைத்தல்,
 மனவு, 553.
 மனையுக்குப்பயந்த விருந்தினரைவா
 ட்செய்துத்தேழுகள், 670.

மலி - மலி, 517.
 மா - அசை, அசைநிலை, அழகு, ஆகாத,
 இசைநிறை, மாறு (வட; வி), 98,
 114, 125, 152, 187, 242, 327,
 343, 378, 508, 514, 524, 549,
 560, 581, 582, 650, 654,
 824, 828.
 மாக்கள் ஐப்பறிவினர், 34, 380.
 மாகநீர்விசம்பு, 177.
 மாகம் - திக்கு, மஞ்சு, 177.
 மாகமாய் - மாகத்திலேதிண்டி, 744.
 மாசனம், 253, 264.
 மாசனமகிழ்ச்சிமன்மல், 61, 62.
 மாசமுழிக்கிடந்தமணியைக்கழுவி
 னீர், 551.
 மாகசமாக்கடல்மன்னவனுடலின் -
 அரசன் பொன்னிலேபிறக்கையினு
 லே, 277.
 மாட்டினன் - செலுத்தினன், 379.
 மாட்டு (செய்யுளுறுப்பு), 38, 379.
 மாட்கிழிநிலைவகினார், 776.
 மாடகம் - பாலிகைவடிவாய்விசுக்குக்
 கருவி, யாழறுப்பு, 223, 496.
 மாடங்கள், 51.
 மாடங்களிற் கொடிகட்டல், 674.
 மாடத்திற்குக் குன்று, 886.
 மாடத்துச்சிக்குடம், 33.
 மாடவகைகள், 51.
 மாடவீட்டகம் - மாடத்திரளிடம், 125.
 மாடியந்தானை - கவசத்தையுடைய
 சேனை, 168.
 மாண்டளியிற்றெகும் - நாய், 286.
 மாணக்கரியல்பு, 482.
 மாத்நகனி - மாக்கனி, 356.
 மாத்தொடு - மாவொடு, 265.
 மாத்கி - யாழ்த்தேய்வம், 130, 172.
 மாதர் - காதல், 385; மாதா, 745.
 மாதர்க்கைமுறுவல்மாத், 606.
 மாதரம்பாலை, 229, 255, 323, 362.
 மாதவர்பள்ளி, 358, 520.
 மாதவிப்பந்தர், 392.
 மாதியாழ் - காதலையுடையயாழ், 390.
 மாத - காதல், 112, 145, 390.

மாதுகுமயிலினல்லார் - காதலொழு
குகின் மமயிலிற்காட்டினல்லார் ;
பரத்தையர், 145.
மாதுகொண்டசாயல், 332.
மாதபடு-பெருமைபட்ட, 158.
மாதலாமழலை, 488.
மார்தளிர்மலர்களம்பாக்கொண்டவ
ன் - மன்மதன், 582.
மார்தளிரே மாமேனி, 199.
மார்திரிகர், 380.
மாபெருந்தேவி, 413, 526, 757.
மாமரம், 27.
மாமன்மருகுக்குள்ள அன்பு, 19.
மாமனார், 546.
மாமான், 151.
மாயிமார், 766.
மாமேகம், 713.
மாமேரு, 424.
மாமைநீதம், 384, 392, 394, 570.
மாமைவள்ளர்த்து, 309.
மாயந்தார்-மறைந்தார், 142, 162.
மார்பிலுள்ளவரிமூன்று ஆடவர்களின்
உத்தம இலக்கணம், 429.
மார்பிற்காட்டில், 557.
மார்பிற்கொடியெழுதி, 392, 654.
மார்பிற்கோதை - மார்பின் மாலை, 811.
மார்பினலம்பருகி, 781.
மார்பெழுதி, 385.
மாரட்டம் - மஹாராஷ்டிரம், 627.
மாரட்டனெனும்பொற்குன்று, 650.
மாரி, 115.
மாரிமழைவள்ளல், 158.
மாரிமாமயிலனார், 733. [129.
மாரிமொக்குளின் மாய்ந்து (ஐ),
மால் - அருகன், 292, 454, 472;
இந்திரன், 472; சச்சந்தன், 149;
முருகன், 90.
மால்வரைத்தொடுத்தமாரி, 141.
மாலை - குணமாலை, 271, 272, 396,
510; குணமாலையின்தொழி, 267.
மாலைக்கண் - காமாலைக்கண், 693.
மாலைக்குப்பனை, 679.
மாலைக்குப்புகையூட்டல், 40.

மாலைக்கேற்றவார்குழல், 674.
மாலைகட்டுமாறுகூறியதால், 474.
மாலைகளின்வகை, 63, 768, 847.
மாலைகால்தொடும், 303.
மாலைச்செப்பு, 713, 884.
மாலைசூட்டி, 696.
மாலைப்பந்து, 850. [அசோகமரம், 419.
மாலைப்பிண்டி - மாலையாகப்பூக்கும்
மாலைப்பொழுதுகண்டியங்கல், 486.
மாலையால் வண்டை ஓட்டல், 602.
மாலையாற்கையையாத்தல், 577.
[ம திலகமும் அணியப்பட்ட
களிற், 690.
மாலைமூட்டாகப்பெய்து, 378.
மாலைமையவாளாகக்கொண்டு, 768.
மாலைவெள்ளருவி, 367, 688.
மாவடுமருட்டுகோக்கு, 428.
மாவலி - சச்சந்தன், 72.
மாதை - இளமை, 636; பசலை, 452.
மாதைவான் முகங்கள், 731.
மாளவம், 626.
மாத்தம், 135.
மாத்தமஞ்சுமன்னியகற்பு, 114.
மாத்தருஞ்சிறப்பின்மரபு, 778.
மாத்தரம்புடையுண்டு, 809.
மாநல், 400.
மாநிற்று, 9.
மாறுக, 38.
மாந்கறிகற்றகூழைமௌவல், 152.
மான்பிணைமுதலியவைகள் சித்திரமா
களழுதபுடதல், 50, 183.
மானக்கவரி, 615.
மானம் - ஒப்பு; 796; புலவி, 689.
மானயாரோக்கியர், 532.
மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தம், 554.
மானிலம், 176.
மானினைக்கி: இன் - சாரியை, 113.
மானுமரனுயிரங்கமொழிதல், 163.
மானைகோக்கியர் - மான் கைகோக்கி
யர், 743.
மிக்காங்கும்: உம்-இசைநிறை, 247.
மிகுத்தமார்பு, 659.
மிகை, 88, 89.

கருவி அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- மிச்சில், 523, 653.
 மிச்சில்செப்பவர், 254.
 மிஞ்சு - மிக்கு, 81. [273;
 மிஞ்றிநிற்சரும்புகிநந்தது, 271,
 மிஞ்றிநீட்டங்காள், 271.
 மிஞ்றிமச்சரும்பும் எல்லாமணத்திலு
 ம்செல்லும், 272.
 மிடம்மப்பாடல் 225.
 மிடா, 213.
 மிடித்தார் - வறமையுற்றார், 731.
 மிடைதல், 289.
 மித்தியாத்துவம் (ஐஜ), 892.
 மிலேச்சர், 34, 135, 457, 641.
 மிழந்தல் - மெல்லக்கூறல், 476.
 மிழற்றி - சிலசொல்லி, 676.
 மிளகுவார்கொழியுசல், 520.
 மிளிர்ந்த - பிறழ்ந்த, 153.
 மிளிர்ந்த - குதித்த, 50; பிறழ்ந்து,
 576; புரண்டு, 408.
 மிளிர்ந்தபாய்குருதி, 534.
 மிளிர் - பிறழ், 323, 485.
 மிளை - காவற்காடு, 343.
 மிறைக்கொளிதிருத்தல் - இளக்கத்
 தைப்போக்கல், 89, 662.
 மின்னும்புமேக்கலை, 361. [117.
 மின்னெளித்தெழுதியன்னநல்லார்,
 மின் வாளிற்கு, 654.
 மின்னணங்குறுமிடை, 304.
 மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம், 346.
 மின்னுக்கொடி, 175.
 மின்னுமிழ்ந்துலாமேனி, 705.
 மின்னுமீன், 269.
 மின்னுமொக்குளும், 798.
 மின்னுருக்குறுமிடை, 60.
 மின்னுளேபிறந்ததோர்மின், 415.
 மின்னெழுப்பற்பத்தொத்துவிசும்பு
 இவார்த்தமரணசென்றான், 291.
 மின்னெழுஞ்சாயல், 156.
 மீசை - மிசை - மேலிடம் (வி), 278.
 மீளிமை - வன்மை, 286, 290, 407, 436.
 மீன்கண், 22, 411.
 மீன்கள் சூரியன்முன்மறைதல், 295.
 3, 268.
 மீன்சென்றநெறி, 410.
 மீனெறிதுண்டில்போன்றநாணற்ற
 மீனெறு, 6. [வில், 245.
 முக்கி - முழுகுவித்து, 462.
 முக்குடை, 370, 431.
 முக்குடைக்கீழ் மூர்த்தி, 793.
 முக்குடையான், 913.
 முகங்கழுவி, 566.
 முகஞ்செய்கோலம், 207.
 முகஞ்செய்து, 415.
 முகமே - மேல், 472.
 முகத்திற்குச்சூரியன், 504, 873.
 முகநிலைமூரிவு (இசை), 198.
 முகப்ப - எடுப்ப, 102.
 முகப்பூ - முகப்பொலிவு, 675.
 முகம் - தியானம் (ஐஜ), 383.
 முகம்புடைத்து அகக்குழைந்துஅழ்,
 முகம்புதைத்தல், 709. [798.
 முகம்பெற்று, 413.
 முகமாகாமைகண்டு, 337.
 முகமுகங்கணைக்கினரே, 528.
 முகவாசச்செப்பு, 256.
 முகவாசம் - வெற்றிலை, 318, 713.
 முகவாசவெந்நீர், 883.
 முகவியர்முனிவுதிர்ந்தார், 594.
 முகில்கழிமதி, 702.
 முகிழ்த்த, 172.
 முகிழ்ந்து - அரும்பி, 304, 595.
 முகூர்த்தவிதானி - முகூர்த்தம்பார்ப்
 பவன், 683.
 முகைநெரித்தனைபவன்கண், 461.
 முகைவிம்மும்-மலரும், 738.
 முசு, 417.
 முட்கோல்-தாற்றுக்கோல், 244.
 முட்டாது - குறையாமல், 173.
 முட்டாது, 806.
 முட்டிவிசேடம், 481.
 முட்டிடைமுடுக்கர் - போக்கில்லாத
 முட்கு, 160. [அருவழி, 363.
 முடமுட்டாது, 738.
 முடிக்குஞ்சொல்லிமட்டும்கிரித்தல்
 (உடைய), 25. [361.
 முடிவழித்த - தலையைச்சாய்த்த,

பம்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. கடுநிங்

முடி குடைப்புறத்தைக்கும், 430.
 முடிச்சடைமுனிவன் - வீரபத்திரதேவன், 660.
 முடித்தல் - வீடுபெறுதல், 891.
 முடித்தொடுத்தி, 633.
 முடிதவக்கடல், 891.
 முடிதிட்டினான் - வணங்கினான், 764.
 முடிதுளக்கி - தலைசாய்த்து, 548;
 வணங்கி, 681, 738, 793.
 முடியிடைந்தமாலையன், 289.
 முடியுங்குடையுமொழிந்த - சிறப்புக்கள், 65. [740].
 முடியுடைவேந்தராதற்குரியோர்,
 முடியுலகமூர்த்தி-சித்தன்(ஐஐ), 371.
 முடியுலகு, 539.
 முடிவகையைந்து, 867.
 முடிவைரம், 745.
 முடுக்கர், 363.
 முடுகியல், 739.
 முனை - மிகுதி, 643.
 முத்தங்கோப்பவர், 20. [793].
 முத்தணிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்தி,
 முத்தணிமாலை, - முத்தையொத்த
 முத்தம், 793. [மாலை, 72].
 முத்தம்உரிஞ்சும், 10.
 முத்தமண்டபம், 701.
 முத்தமணல், 183, 313.
 முத்தமாலை, 489.
 முத்தரிச்சிலம்பு, 58.
 முத்தவிராழி - கொற்றக்குடை, 794.
 முத்தாரத்திற்குஅருவி, 682, 699.
 முத்தாலேகோலமிடல், 433.
 முத்தியுலகம் - ஸித்திக்கேஷத்திரம்;
 வென்றாருலகமெனவும் வழங்கும்.
 முத்தின்மவலம்புரி, 782.
 முத்துக்கோக்ககற்ற கல்வி, 333.
 முத்துதல் - சேர்தல், 159.
 முதல் - முதற்பொருள், 237.
 முதல்சினையினையொடுமுடிதல், 400.
 முதல்வக்கியம், 207.
 முதலா - தோன்றாத, 1.
 முதலை, 35, 139.
 முதலைக்குப்பை, 35.

முதற்கந்தருவம், 393.
 முதற்கேற்றஅடை, 383, 566, 612.
 முதனிலை-கிலைமொழி, 780. [தல், 22].
 முதிர்ந்தநெற்கதிர் ஒல்லென்றெலித்
 முதிராவளமுலைமுத்தொடுபொங்க,
 முதிரை, 25. [614].
 முதுகண், 738. [புண்களுற்றார், 251].
 முதுமார்ப்பொந்துபோலமுழுமெயும்
 முதுமாம், 95.
 முதுவாய்வலவை - முதியுண்மை
 யால்வெற்றியையுடையை; 876.
 முதுவேணிநகாலம், 772.
 முந்திரிகைப்பழச்சோலை, 888.
 முந்தை - முன்பு, 170.
 முந்நாட்பிறை, 779.
 முந்நீர், 5.
 முந்நீர்ப்படுசங்கு, 8.
 முப்பழச்சுனை, 29.
 முப்பழநீர், 681.
 முப்புரம், 342. [மும், 475].
 மும்மதம் மணமகள் கதுப்பெனரா
 மும்மலம்-காமவெகுளிமயக்கம், 35.
 மும்முறைதழுவிக்கொண்டு, 505.
 மும்முறைநீர்குடித்து, 387.
 முயலின்கண், 882.
 முயற்குடு - சந்திரன், 660.
 முரசுதிரிமிழிசை, 184.
 முரசநாணியும்பினான், 842.
 முரசம், 137, 170.
 முரசுதைவித்தல், 686.
 முரசுதைவோன்குற்று, 185.
 முரசார்த்தல் நன்னியித்தம், 474.
 முரசிற்சாற்றி, 65.
 முரசொடுமுழுவம்விம்ம, 696. [554].
 முரட்பயம்பு - ஏற்றிழிவுடையகுழி,
 முரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனை, 408.
 முன்னுற்கு, 591.
 முன்னுற்பாட-ஆளாபஞ்செய்துபாட,
 முரிதல், 798. [569].
 முரிந்து, 20, 175.
 முரிமுரிந்த-முரிதலைச்செய்தன, 667.
 முரிய - வளைபாங்கு, 772.
 ர - நீங்கார், 118.

கட்டுச அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

முரிவு - வருத்தம், 476.
 முருக்கி - முறித்து, 248.
 முருக்கித் தழுவிகழட்டிவைத்தன்ன
 முருக்கக்கடவுள், 150. [செவ்வாய், 428.
 முருகவேள் தாமரையில் தோன்றியது,
 முருகன், 100, 294, 310. [300.
 முருகன்வேல், 384.
 முருகுபொறையுயிர்க்கும் கா, 738.
 முருகு ஆர்ப்ப, 520.
 முருந்தின் காமக்கூழைய, 486.
 முல்லை - கம்பு, 211.
 முல்லை எயிறீன் தது, 377.
 * முல்லைக்கண்ணிகள், 908.
 முல்லைக்கத்திகை - முல்லைமாலை, 299.
 முல்லைக்கொடி, 358, 366, 377. [464.
 முல்லைக்கோதைகண்டிக்குங்கூந்தல்,
 முல்லை கம்பிற்குச்சூட்டல், 209, 733.
 முல்லை கார்காலத்திற்குரியது, 130.
 முல்லைச்சூட்டு, 191, 702.
 முல்லைசூழ்முல்லைவேலி, 888.
 முல்லைநிலம், 458.
 முல்லைப்பூம்பந்து, 230.
 முல்லைமாலை, 137, 237.
 முல்லைமுகைபோலும் வெண்சோறு,
 முல்லைமுறவலித்து, 366. [758, 862.
 முல்லைமொய்ம்மலர்க்கானம், 610.
 முல்லையங்குழலார், 47.
 முல்லையங்கோதை, 604.
 முல்லையஞ்சூட்டு, 906.
 முல்லையரும்பு, 483.
 முல்லைபுன்குறிஞ்சியும் சேர்ந்த இடம்
 முல்லைவடம், 171. [பாலைபாதல், 611.
 முழவம், 192, 630.
 முழவம் கண்டுயிராதநகர், 262.
 முழவன பலாக்கனி, 253.
 முழவிசைபோல்வது அருவி யொலி,
 357, 458, 630.
 முழலின் முழக்கு, 693.
 முழவுமுத்தரிஞ்சியின்ன, 863.
 முழா - முழவு, 166. [874.
 முழாதிரன்மொய்ம்மலர்த்தாமம்,
 முழாலின் - தமுவுதலால், 732.
 முழுப்பதகர், 806.

முழும் - முழுதம் - முழுவதம் (வி),
 முழமணி, 184. [544.
 முழாணிச்சம், 56.
 முழுமுத்தம்: ஒருசொல், 544.
 முழுமெய்யும் - மெய்முழுவதம், 108.
 முழுமெய்யுறும்புமெய்ந்திட, 625.
 முழுவலி: பெயர், 770.
 முழைக்கண் வாளரியேறு, 582.
 முழைமுகத்தடியரி, 87.
 முழையிடைச்சிங்கமன்னன், 250.
 முள் - தாற்றுக்கோல், 641.
 முள்கல், 444. [417, 577, 633.
 முள்குதல் - முயங்குதல், 132, 211,
 முள்கும் ஆயர் - புதுமணவாளப்பின்
 முள்காடியெயிறு, 153. [கைகள், 132.
 முள்ளிலவின் காய், 242.
 முள்ளுமீது, 641.
 முள்ளெயிறு, 237, 331, 791.
 முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்களைதல்
 (பழ), 560.
 முளரிமுகநாகம் - யானை, 832.
 முளவுமா - எய்ப்பான்றி, 367.
 முளியல், 658.
 முளை - அசோகக்கன்று, 72.
 முளைத்தண்டு, 341.
 முளையெயிறிற்றவன், 593.
 முளையெயிறுயானை, 716.
 முளையைவிதைத்தல், 19.
 முற்படமார்புகொடுத்தான், 654.
 முற்படவரையார், 151.
 முற்பிறவியிற்கொடாமையால்வருந்
 முற்றம், 676. [துன்பம், 850.
 முற்றி - தழும்பியிருந்த, 491.
 முற்றிமை - முதுக்குறைமை, 723.
 முற்றிள் - சிறுசளகு, 331. [ன்], 865.
 முற்றுவினைத்திரிசொல் (சொல்லினை,
 முற்றெடுத்த - முழுக்கவெடுத்த,
 முறித்திட்டு, 633. [471.
 முறித்த - தளிர்த்த, 681.
 முறிமிடைபடலைமாலை, 151, 551.
 முறுக்கிவிட்டகயிறு, 356.
 முறுகு - மிக்கு, 441.
 முறுகியவிசை - கடுகியவிசை, 244.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௫௫

- பூர்தா - மிக்கணு, 354.
 மூவவற்றுது, 791.
 மூவவன்மாந்தி, 606.
 மூவவன்முன்சிறியதோற்ற, 461.
 மூவவனோக்கம் - மகிழ்ச்சிகொண்ட
 பார்வை, 308.
 மூமலைப்படலோக்கி, 845.
 முன்கையிற்காப்புக்கட்டி, 397.
 முன்படு - முன்புஅடு, 770.
 முன்பளிக்காலம், 774.
 முன்னம் - குறிப்பு, 131.
 முன்னால்: ஆல்-அகை, 417. [664.
 முன்னிலைப்பாட்டாக்கை, 516, 559, 600,
 முன்னிலைப்புமொழி - முன்னே நி
 பாரை. நோக்கிப் பிறரைக் கூறு
 மீது போலக்கூறல், 82, 443.
 முன்னிலையகை, 219, 507, 540, 843.
 முன்னினுள் - அணுகினுள், 372.
 முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை, 557.
 முன்னீர்க்கணைகடல் - பழையநீரை
 யுடைய ஒலிக்கின்றதகடல், 161.
 முன்னுபு - பொருந்தி, 763.
 முன்னையான்போன்று முகத்துளே
 தோன்றுகின்றான், 476.
 முன்னோர்கூறியகுறிப்பின்கண்வந்த
 செத்துரைப்பாடாண்பகுதி, 1,
 முனது, 419. [732.
 முனித்தலைச்சிறார் - இருடிகள்தலை
 போலும் புன்மலைச்சிறுவர், 732.
 முனிமை - முனித்தன்மை, 472.
 முனிவர்களுடைய உணவு, 338, 420.
 முனிவர்பெருமை, 369.
 முனிவர்முற்றம், 112.
 முனிவருண்ணல், 338.
 முனிந்திரன், 899.
 முனை - தவம், 217.
 முனைவர் - இருடிகள், 217.
 முக்க - முத்திகை, 152.
 முக்கு உயர்த்தார், 782.
 முக்கு வயிரத்தோட்டிபோலும், 430.
 முக்கிலிசி, 420.
 முக்கிற்பிளிச்சு, 184.
 முக்கை, 301.
 முசுற - முசுதல்அறுத (வி), 131.
 முட்டு, 378.
 முத்து, 744.
 முப்பிமார், 552.
 முப்புலகுவம், 584.
 முர்ச்சனை - நெட்டுயிர்ப்பு, 476.
 முர்ச்சைதெளிவித்தல், 123, 756.
 முர்த்தி-தவவேடமுடையவன், 891.
 முரித்தேந்தாரினாய்: முரிப்பெயர், 70.
 முரிநூற்கலைகள், 185.
 முரிப்பெரொக்கல், 505.
 மூவகைப்பாவம், 513.
 மூவகைவணிகர், 42.
 மூவரொற்றுட்கள், 534.
 மூவறுபாவை, 34.
 மூவா - இறவாத, 1.
 மூவாமுதல்வன், 472.
 மூவியல் (சொ), 494.
 மூவிற்கணிகைமஞ்சிரின்றான், 498.
 மூழ்கி, 83.
 மூழ்த்தம் - முகூர்த்தம் (பா), 800.
 முழி - பாண்டலிசேடம், 710.
 முழிவாய் - பூலிபெட்டி, 255.
 முழிவாய்முல்லையாலை, 863.
 மூழை - அகப்பை, 152.
 மூள்கும் - புகுதம், 581. [ல், 97.
 மூன்மறைக்கோடிப்பொன் கொடுத்த
 மூன்மனைத்துலகம் - மூன்றுகியஉலக
 மனைத்தும், 329.
 மூன்றிற்முணம்புரிந்து, 819.
 மூன்முகடிமதிலுக்கட்டழித்த, 371.
 மேத்தி - அப்பி, 463.
 மெய்க்குத்து (பா), 206.
 மெய்காப்போம்ப, 91.
 மெய்ப்படஉணர்வுதோன்றி, 789.
 மெய்ப்பாடு, 300.
 மெய்ப்பொருட்கள்வியன், 420.
 மெய்ப்பொருள் - தத்துவம், 468.
 மெய்ப்பொறி - உத்தம இலக்கணம்,
 424, 567.
 மெய்ப்பொறியாக்கையான், 424.
 மெய்ப்புகுவன்னமுயக்கம், 689.
 மெய்யசையாமல்அவசமானது, 405.

கௌரி அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

மெய்யுவமம், 91.
 மெய்வழி - விலாப்புடை, 193.
 மெல்கோல்-பற்கொம்பு, 246, 883.
 மெல்லிலை - வெற்றிலை (வினைத்தொகை), 25, 45, 253, 694.
 மெல்லென, 717.
 மெலிய-மெல்லிய (வி), 195; வளைய, மெழுக்கு - மெழுக்குதல், 45. [31.
 மெழுகி, 591.
 மெழுகினின்பு பூவைத்தல், 45.
 மெழுகினுற்புனைத்தபாவை, 409.
 மெழுகுசெய்படம், 470.
 மெழுகெரிமுகத்தொக்கும், 607.
 மென்மெல்லமலர்மேன்மிதித்தேகினுள், 395.
 மென்மை ஐம்பொறியாலும் துகரப்பமே - பெருமை, 59. [டுதல், 7.
 மேகத்திலம்மைதயுமின்னல், 395.
 மேகப்புள் - வானம்பாடி, 841.
 மேகம், 64.
 மேகம் யானைக்கு, 671. [115.
 மேகம் வேண்டாமற்கொடுத்தல், மேகமாகச் சீவகன் உருவஞ் செய்பபடல், 713,
 மேகலை, 209, 770.
 மேகலை களனென்றொலித்தல், 210.
 மேகலைத்தேன்களார்ப்ப, 402.
 மேகலிநாசம் (ஐ), 821.
 மேதி, 27.
 மேம்=மேவும் - விரும்பும், 150.
 மேம்படஇய - மேம்படுத்துதற்கு, மேம்பால், 150. [241.
 மேய்த்து - பருகி, 15.
 மேயினார் - பொருந்தினார், 202.
 மேருவின் நாலிமணம், 897.
 மேலலார் செல்வம், 22.
 மேலிந்தவி, 31, 210.
 மேலைநீள்விசும்பு: ஐ - அசை, 647.
 மேவுர்சாயல்-மேவருசாயல்(வி), 304.
 மேவர்தமிழ்-மேவருதமிழ்(வி), 393.
 மேழகக்குரலினுள், 367.
 மேழகம் - ஆடு, 164, 367.
 மேற்பொறி, 622.

மைகலந்த கண்ணீர்வீழ்ச்சிக்குத் தாமரைமலரிலிருந்துவீழும் கருமுத்தம், 722.
 மைத்தல் - ஒளிகெடுதல், 675.
 மைத்துனத்தோழன் - வினையாடுமுதையையுடையதோழன், 376.
 மைத்துனமன்னர், 675, 742.
 மைத்துனன், 61, 316, 502, 606.
 மைந்தருட்காயனன்னுள், 256.
 மைந்தரெல்லாம், 545. [அர், 437.
 மைந்தற்குக்கோதையமணியியற்றி மைந்துமவு - வலியுறுதல், 470.
 மைந்ரிகர்மழைக்கண்ணார், 426.
 மைந்நூற்றையமாவீழோதி, 702.
 மைந்நூறுவேற்கண், 142.
 மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கண், 636.
 மைம்மலர்க்கோதை - இதைவி (ஆகுபெயர்), 68.
 மைம்முகமணிந்தமதயானை, 89.
 மையணிமதயானை, 701.
 மையல்லமதயானைநிரை, 181.
 மையல்யானை, 683.
 மையலவர் - பித்தர், 585.
 மையாடல் - மையோலைபிடித்தல், 116, 783, 798.
 மையாரணலமணிநாகம், 678.
 மையெழுத்துசி, 517. [417.
 மையெழுதியவைபோலுமுகத்தமுசு, மையோலை, 116, 783, 798.
 மையுழிகெடுக்கணுள், 515.
 மைவிலைபெற்றாகண்ணுள், 498.
 மைவினைகழுநீர் - நீலோற்பலம், 702.
 மோக்குள், 798.
 மொய் - பகை, 498.
 மொழியமைமுகமன், 559.
 மோ, 507, 843. -
 மோட்டிருக்கதிர், 365.
 மோட்டினுள்குறும்பை, 494.
 மோட்டினுளமுல்லை, 610.
 மோட்டினு, 85,
 மோட்டியின் - கசுத்திரம், 685.
 மோட்டுமுத்து, 726.
 மோட்டுமுத்தநீர்மலக்கு, 522.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. க௦௫௭

மோட்டுமுதுநீர்முதலை, 139.
 மோட்டொளிமுத்தம், 127.
 மோடு - புடைபட்டவயிறு, 823;
 மோதிரந்தொடல், 314. [வயிறு, 19.
 மோதிரம், 101, 102, 780.
 மோதுபடுபண்டம், 158.
 மோயினன், 8. [667.
 மோழலம்பன்றி - ஆண்பன்றி, 367,
 மோவல் - மல்லிகைவிசேடம், 51,
 152, 598.
 மமகம், 673, 675.
 மமனாதர், 324.
 மமனாதி - பாம்பின்பல், 383.
 மமன் - பாம்பின்பல், 383.
 மவத்தன் - ஒருவணிகள், 156.
 மவனக்கைவினையடைப்பை, 434.
 மவனச்செப்பு, 344.
 மவனப்பேழை, 41, 174.
 மவனர், 37.
 மகிழ்தேவதை, 100.
 மாக்கை - பிணித்தல், 402.
 மாக்கைகிழையாமை, 69.
 மான்மேரெல்லை, 124.
 மாதத்தான்பு, 86.
 மாதிராதானம், 158.
 மாதாஆவது - இதனால்வரும்தின்குன்,
 மாய்பினர், 319. [150.
 மாய்புடையாழ், 584.
 மாமக்கடல், 487.
 மாமமும் பகலும், 46.
 மாமை, 798.
 மாரை: ஐ - அசை, 289.
 மாரையும் தேறல்பின், 530.
 மாரையென்றற்கு: ஐ - அசை, 502.
 மாவது - எல்லாம், 356.
 மாழ், 170, 174, 199, 223.
 மாழ்க்கணக்கொடையவம் - மாதங்கி,
 மாழ்க்கோட்டுறுப்பு, 222. [172.
 மாழ்க்கோல், 174.
 மாழ்செய்யும் - மாடம், 306.
 மாழ்தழிஇயிருப்பு, 100.
 மாழ்நாம்பு, 174, 228.
 மாழ்ப்படை, 192.

மாழ்ப்பத்தர், 174, 225.
 மாழ்ப்பத்தருறுப்பு, 222.
 மாழ்ப்போர்வை, 174.
 மாழ்மண்டபம், 198, 216.
 மாழ்முரல்வதொருபொழில், 564.
 மாழ்வாசனை - மாழ்வாசித்தல், 199,
 202, 203, 324.
 மாழ்வெற்றிக்கு வாகைகுடல், 197.
 மாழறிவித்தகன், 308.
 மாழாசிரியன், 206.
 மாழில் வார்க்கட்டு, 174.
 மாழிற்குரிய மரம், 222.
 மாரி, 544.
 மாற்றகம், 108.
 மாற்றுநீராடல், 43.
 மானை, 18, 176, 458, 624, 640,
 643, 645, 809, 861.
 மானை ஆயிரத்தெட்டு, 796.
 மானை ஆவித்தன்னடி, 680.
 மானை இசைக்குவணங்கல், 232.
 மானை ஐந்து அங்கங்களாற் பகைவ
 ரைக் கொல்லல், 624.
 மானைக்கண், 861.
 மானைக்கவளம், 875.
 மானைக்கு அஞ்சன்மெழுதல், 645.
 மானைக்குரிய உவமைப்பொருள்கள்,
 294, 295, 296, 536, 645, 666.
 மானைக்குவள்ளணியணிதல், 690.
 மானைக்கூடம், 31, 271.
 மானைக்கைக்குச் சேடன், 727.
 மானைக்கொம்பால் உழுவித்தல், 832.
 மானைக்கொம்பாற்செய்ததோடு, 703.
 மானைக்கொம்பு உலக்கல், 458.
 மானைகளின் வகை, 625.
 மானை கொம்பையிழந்ததுபோன்றார்,
 சீவகனைப்பிரிந்ததோழன்மார், 340.
 மானைச்செண்டு வெளி, 87.
 மானைச்செவிப்புடை, 680.
 மானைத்தந்தச்செப்பு, 884.
 மானைத்தி - பெரும்பசியை விளைப்ப
 தொருநோய்; பன்மகவியாதி, 125.
 மானைத்தொழு, 291.
 மானைத்தோலின் இயல்பு, 807.

காடுஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

யானைத்தோலின் தூற்றுரை, 482.

யானை, தன்மதநாற்றத்தால்மற்றயானைகளை அஞ்சுவித்தல், 232.

யானைநடை, 536. [843.

யானைநாதத்திற்குற்றியது, 232.

யானைநெற்றியிற் கச்சு, 553.

யானைப்புணர்மருப்பு, 604.

யானைப்போர், 645. [653.

யானைப்போருக்குவேல்வேண்டும்,

யானை புலியைக்கொல்லுதல், 363.

யானைமத்தத்திற்சங்கம் அணிதல்,

யானைமத்தகவகலக்குல், 701. [666.

யானைமத்தத்தால்வீதிகள்சேர்தல், 41.

யானைமத்ததைவண்ணெண்ணல், 668.

யானைமதம்வெம்மையிக்கது, 359.

யானைமருப்பாலாயகுர்மைப, 359.

யானையாசனதுவலம்ருப்பீர்த்து செய்

த சீப்பு, 702. [த்தல், 248.

யானையின்பருமத்திற் கண்ணாடி வத

யானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்

குலையவரை, 458. [683, 897.

யானையின்மதமணம், 183, 238, 475,

யானையின்மேற்கொடிகளுக்குக்கதவி

கைக்காடு, 640. [த்தல், 190.

யானையினுச்சியில்தீர்த்தநீரை எடுப்பி

யானையினுறுப்புக்களுள் நிலந்தோய்

வன ஏழு, 625. [ல், 491.

யானையுடன் தனித்துப்போர்செய்த

யானையுளரசன் - களிற்றரசன், 702.

யானையேற்றம், 296, 524, 535, 536.

யானையேறுவார்அதனைத்தொழுதல்,

யானையை அடக்கல், 296. [470.

யானைவீரர், 640.

யானைவேட்டை, 18.

யுகம், 266.

யோகம் - தூல், 190; மருந்து, 526.

யோகு - யோகம் (திரிபு), 35.

ரிஷபஸ்வாமி, 116.

வகை - குதந்தெரு, 145.

வகைகலம் - அவயவஅழகு, 214.

வகைநிலைக்கொச்சகம், 725. [779.

வகைமாலை-உறுப்புமாலை, 151, 551,

வங்கக்கலிங்கக்கடகம், 264.

வங்கத்திற்குக் களிறு, 155, 159,

643, 645.

வச்சிரறுதியினிட்டஎழுத்தான்,

வச்சிரம் - மரவயிரம், 755. [450.

வச்சிரமனத்தனான, 791.

வச்சிரயாப்பு, 170.

வச்சிரவண்ணன்காப்பு, 718.

வசந்தரி - தடமித்தனுடைய அரண்

மனையில் வேலைசெய்பவன், 503.

வஞ்சம் - பொய், 178, 443.

வஞ்சி நுண்ணிடை, 689.

வஞ்சியங்கொம்பு, 113.

வஞ்சினம்-சபதம், 182, 238, 275,

314, 315, 542, 582, 600, 725.

வட்க - கெட, 127.

வட்டக்குடை, 263.

வட்டகை, 285.

வட்டச்சுறையர், 193.

வட்டனை - வட்டவனை (வி), 206,

701; வர்த்தனை, 374.

வட்டத்தாமம், 633.

வட்டம், 536.

வட்டம்பொழிந்து, 208.

வட்டம்விட்டிட்டது, 263.

வட்டமலர்த்தார், 677.

வட்டவயிரம், 727.

வட்டனைய கோலமுத்து, 856.

வட்டிகைப்பாவை, 605

வட்டிகைமணிப்பலகை, 333, 578.

வட்டித்து - சுழற்றி, 748.

வட்டில் - கிண்ணம், 29.

வட்டு - எஃகுருண்டை, 37, 187,

297, 653, 711.

வட்டுடை, 146, 237, 654.

வடகம்-உடைவிசேடம், 144, 145.

வடசொற்றிரிபு 10, 202.

வட்திசைக்குள் நன்னகலம், 229.

வட்திசையெழுந்தமேகம், 665.

வடமலைப்பொன்னன்னூர், 830.

வடவரைவாரம், 506. [244.

வடிகயிறு - குதிரையின்வாய்க்கயிறு,

வடித்ததுண்ணால், 86.

அரும்ப்தமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௫௯

வடித்தூர்க்கேள்வியார், 268, 538.
 வடித்தபோத்து - பண்ணினளருது,
 வடித்தல்-பயிற்றல், 426, 427. [519.
 வடித்தலைக்கண், 63.
 வடித்தாரை-வடித்ததாரை(வி), 670.
 வடிநிரைநெடியகண்ணார், 766.
 வடிவமைமனம், 493.
 வடிவிற்குத்தக்ககுணம், 352.
 வடிவுகூடும் இலக்கணம், 461.
 வடிவுவமம், 10, 26, 820.
 வடுகு - ஒருவகைக்கூத்து, 206.
 வண்டர் - கழகையர், 538.
 வண்டலர்-வண்டுதுகைத்தலர்ந்த, 23.
 வண்டனார் - மூனிவர், 478.
 வண்டானம் - நாரை, 611. [806.
 வண்டியெருத்தைப்புனைதல், 596,
 வண்டின்சாதிநான்கு, 271.
 வண்டுகள், 271.
 வண்டுடுத்தமலை, 376.
 வண்டும் சுரும்பும், 599. [லும், 272.
 வண்டும் தேனும் நல்லமணத்தேசெ
 வண்டும் தேனும் யாழ்செய்யும், 358.
 வண்டிரைத்த தார், 866.
 வண்டிரைத்த தார், 217.
 வண்ணச்சுவையமுதம்-பருப்புச்சோ
 வண்ணத்தகிலிகை, 333. [மு, 753.
 வண்ணம் - இசைப்பாட்டுவிசேடம்,
 201, 496; கரைத்தவாண்ம, 333;
 வண்ணவுவமை, 10. [சந்தம், 87.
 வண்ணித்தல்-வாணித்தல், 708.
 வணிகச்சாதிப்பாம்பு, 382.
 வணிகர்பட்டம், 40.
 வணிகர்பூண், 40.
 வணிகர்வகை, 514.
 வதம் - விரதம், 119, 120.
 வதுவைகூடி, 150.
 வதுவைநாட்டி, 352.
 வந்தாய்-அவதரித்தாய், 883.
 வந்துறுங்கள்: கள் - அசை, 160.
 வந்தென - வந்ததென (வி), 308.
 வபனமுறை, 718, 719. [மொழி, 113.
 வம்(வாரும்)-வயர்த்துக்கூறுவதொரு
 வம்பு - புதியவழக்கு, 321.

வம்புண்கோதை, 44.
 வம்மின், 753.
 வம்மினரீர்: அம்-அசை, 889.
 வம்மென-வாவென, 309.
 வயமா - புலி, 804.
 வயா, 74.
 வயிறுக்கினார், 332, 333.
 வரகதி (ஐ), 422, 795.
 வரகறுப்போர்பாடல், 358, 458.
 வரகாத்திரம் - யானைத்தலை, 247.
 வாத்து - வரவு, 587.
 வார்த்தருந்தெய்வம் - அருந்ததி, 442.
 வரம் - வேண்டுவகோடல், 65, 202.
 வான்நி - அரித்து, 663.
 வரான்மீன், 19, 358.
 வரி - பாட்டு, 321, 744.
 வரியென்னும்பண், 573.
 வரியையுடையவாய், 498.
 வருடைமாள், 369, 554.
 வருத்தாதேகொள், 609. [59.
 வருத்தித்து - உறுப்புவிளக்களமுதி,
 வருத்தல்: அல்லீற்றுவிவங்கொள்,
 வருத்தாதேகொள், 505. [104.
 வருப வந்துறுங்கள், 160.
 வருவதுஇடைத்தங்காது, 158, 160.
 வரை, 471.
 வரையகன்மாற்பிடைவரியுமுன்றுள்,
 வரையமிர்து, 613. [429.
 வரையாடு, 457.
 வரையுமிழாவி, 613.
 வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்
 மார்பு, 215.
 வரைவினையாடுமார்பன், 125.
 வரைவினநி - நிலைபெயிற்றி, 39.
 வல்கி - பகற்சோறு, 182, 588.
 வல்லாளுடியமணிவட்டு, 297. [659.
 வல்லிக்கயிறு-அரைஞாண், 647, 653,

கோசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

வல்லித, 204.
 வல்லே - விராவாக, 84, 168.
 வல்லையாய் - கற்று, 243.
 வல்லிராந்து, 104, 284.
 வல்லி, 318.
 வல்லிராமன், 481. [யன, 775.
 வல்லினைவரிசி - பொரி அவல்முதலி
 வலக்கண் ஆடல் ஆடவர்க்குநன்னி
 மித்தம், மகளிர்க்குத்தீர்மித்தம்,
 வலக்கவுள், 718. [629, 630, 847.
 வலத்தல் - சூழ்தல், 108; சொல்லு
 வலந்த-கூறிய, 61, 69. [தல், 51.
 வலம்புரி-சங்கரேகை, 60, 66, 610.
 வலம்புரித்தடக்கையான், 252.
 வலம்புரிபொறித்தவண்கை, 66, 67.
 வலம்புரிமுத்தம், 122, 176, 215,
 695, 703.
 வலம்புரியின்கீழ்வளிமுழக்கு, 666.
 வலம்புரியினிரைஉட்கொள்ளல், 252.
 வலம்புரிவடிவச்செப்பு, 713.
 வலவை - வெற்றியையுடையை, 876.
 வலித்தது-துணிந்தது, 84, 180,
 வலித்தனை, 856. [382, 561, 563.
 வலிப்புறிஇ-வற்புறுத்தி, 343, 395.
 வலிமினம்-துணிவீர்(அம்-அசை)164.
 வலிய அலர்த்திக்கட்டினகழுநீர்மாலை
 வலை, 88. [யை விணையிற்சூட்டி, 431.
 வழங்குதாரவன், 721.
 வழி - மலைப்பக்கம், 602.
 வழித்த - பூசி, 215.
 வழிபாட்டோடேவாசித்தல், 257.
 வழிபாடுதோன் மக்கூற்றின் நிக்குறி
 ப்புரிசுழந்தமை, 529.
 வழியாலுண்டாகும் இன்பம், 361.
 வழிவங்கியம் (இசை), 207.
 வழிவளர்மயிலஞ்சாயல், 602.
 வழம்பு, 464.
 வழுவமைக்குஞ்சொல், 5.
 வழுவுழுத்து, 82.
 வழு - சுரபுண்ணைமரம், 460, 559.
 வழுவுச்சு - இளமை, 473.
 வழுபுறவணம், 562.
 வள்ளார்க்குளிறுமுரசம், 624.

வள்ளார்க்கிறுபறை, 143.
 வள்ளல் - வண்மை, 17; வரையாது
 கொடுப்பவன், 8, 141, 245.
 வள்ளி-வல்லி-கொடி, 592; வளை,
 வள்ளித்தண்டை, 642. [132.
 வள்ளிதழ்க்கோதை, 276.
 வள்ளிநாயகியார், 150. [420.
 வள்ளியினமுது - வள்ளிக்கிழங்கு,
 வள்ளிவாரியகுழி, 459.
 வள்ளுவன் - சிமித்திகன், 132.
 வள்ளுவார் - வள்ளுவர் (பெயர்த்திரி
 சொல்), 623.
 வள்ளுரம் - ஊன், 455. [26, 56.
 வள்ளுவாடு - வாழியவள்ளைக்கொடி,
 வளம்-அழகு, 232.
 வளர்ந்ததை (வினைத்திரிசொல்), 72.
 வளராதன - துயிலாதன, 403.
 வளாய் - சூழ்ந்து, 762.
 வளிமுகச்சுடர், 94.
 வளை (சங்கு) ஆர்த்தன, 539.
 வளைக்குக் காந்தட்டோடு, 560.
 வளைத்தேன் - தடுத்தேன், 271.
 வளைநிற அரிசி, 252.
 வளைப்பு-காவல், 602. [துயாணை, 534.
 வளையசந்தரம் - தடமித்தன்பட்டத்
 வளையவள், 199.
 வளையாதலில்லுக்கு ஊழியமடந்தை,
 633. [ஒன்று, 423.
 வளையாபதி - ஐந்துகாப்பியங்களுள்
 வளையாபுகிர், 703.
 வளைவேறு தொழுவேறு, 147.
 வறக்கம்இட்டவண்பரிமா(வல்கம், வட
 வறியவர்மனம், 418. [மொழி), 319.
 வறுமைபுற்றார்க்கு உறவிலை, 731.
 வறைகள் - துவட்டினகறிகள், 792.
 வன் செலுத்தினி, 519. [862.
 வனகிரி-சினுலயமுள்ளஒருமலை, 361,
 வனதெய்வம், 112. [459.
 வனப்பு - வகுப்பமுது, 503, 662.
 வனை கலத்திகிரி, 536.
 வனையலாம்படித்தலாவடிவு, 218.
 வாக்கமைபாலை - திருத்தமைந்த
 வாக்கமைபுது, 374. [பாலை, 204.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௬௧

வாக்கி-வார்த்து, 147. [ர்க்கத்தி, 718.
வாக்கினிற்செய்தபொன்வாள் - மயி
வாக்கு - திருத்தம், 204, 432, 460.
வாகனமில்லாதபொழுதுகவசமணித
வாங்கி-தழுவி, 180. [ல்கடாத, 84.
வாச்சியம், 905.
வாசன் ண்ணெய், 190, 433, 793.
வாசவல் - பாசவல் (வி), 458.
வாசியறியாதான் - உயர்வுதாழ்வுதெரி
வாசியின்றி, 223. [யாதவன், 274.
வாசினை - வாசித்தல், 186, 324.
வாட்கடல், 636. [வட்டு, 343,
வாட்கடாக்கொண்டு - வாளாலேகடா
வாட்கண் அகன்றான் - உடம்பெல்லாம்
வாட்கயல், 20. [கண்ணாள், 433.
வாட்கூத்து, 241.
வாட்படை - வாள்வீரர், 136, 509.
வாட்படைசுறுவாக, 643.
வாடாமாலைப்பிண்டி (ஐஜ), 876.
வானுள் - உயிர், 894.
வாணிகம், 237, 440. [லர், 440.
வாணிகமகளிர் தாமே வாணிகம் வல்
வாத்திய ஒலியை நீரிற்பிறப்பித்தல்,
வாத்தியவகை, 39, 860. [293.
வாமலேகை - அநங்கமாலைபிந்தோழி,
747, 749.
வாமன் - அருகன், 53, 793.
வாமனார் - புத்தர், 68.
வாய் - உடு, 142; விளிம்பு, 183.
வாய்க்கிலையறியதலில்லான், 367.
வாய்ச்சி, 818. [ர்மேனி, 777.
வாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமாந்த
வாய்த்த - தப்பாத, 132, 187.
வாய்த்தலை, 18.
வாய்ந்த - வாய்த்த (வி), 593.
வாய்ப்பறையறைந்து நறி, 68.
வாய்ப்பூசி, 386.
வாய்பொழிந்துரைக்கலுந்ருள், 499.
வாய்வது, 221, 831.
வாய்வழிகடாம், 233. [ச்சி, 182.
வாய்விடாபெருகி: ஒடு - உடனிகழ்
வாயில்-கட்டுவார், 321; வழி, 583,
வாரர் - கடைக்கயிடு, 219. [614.

வாரமதமுண்டு உகுத்திகெறிது, 60.
வாரணத்தொழு-யானைத்தொழு, 290.
வாரணப்போர், 42.
வாரணவாசி-ஒருநர், 125, 187, 634.
வாரம்படல் - பக்கபாதமுறல், 270.
வாராக்கதி - முத்தி (ஐஜ), 371.
வாராததனூல்வந்ததுமுடித்தல், 272.
வாரி - செண்டு வெளி, 87, 88; சோ
க்கைக்கொண்டு, 134; யானைக்கூ
டம், 31; யானையை அகப்படுத்த
மிடம், 217, 702.
வாரிமணுள் - கோவிந்தராசன் யா
னைகளுள் ஒன்று, 631.
வாருக்கோள், 241.
வாலவெழப்பனசிக்கம், 555.
வாலசிகிற்சை - ஒருதூல், 115.
வாலனிகலன், 552.
வாலரக்குண்செம்பஞ்சி, 57.
வாலரக்கெறிந்தகார்த்தன், 203.
வாலருவி - சுக்கிலத்தியானம் (ஐஜ),
வாலறவமுதம், 904. [92.
வாலிதன்று - நன்றன்று, 80.
வாலிது - தூயது, 80.
வாவற்பறவை, 63.
வாலி, 107, 360, 521.
வாழ்க்கைப்படுத்தல், 391, 437.
வாழ்க சேவகன், 509.
வாழ்கநிள்கழலடிமைந்த, 308.
வாழ்கதுங்கண்ணி, 551.
வாழ்கதுங்கலை, 232.
வாழ்கென-வாழ்க என (வி), 7, 661.
வாழ்வாரின்வைத்து, 367.
வாழ்வு - சிவிதம், 678.
வாழி - அசை, 127, 842, 857.
வாழிநீலம்: இகழ்ச்சிக்குறிப்பு, 724.
வாழிய : அசை, 109, 394.
வாழியர் ஊழி, 718.
வாழியரொழிக, 67.
வாழைக்குருத்தில் மகளிர் மகத்தாற்
செய்யுஞ்சிறப்பத்தொழில், 786.
வாழைத்தண்டு-வாழையினை, 57,
வாழைப்பழம், 27, 613. [752.
வாழைமுகை, 29.

கௌரவ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

வான், 84, 89, 625, 672.
வான் இருபுடையும் வீக்கி, 237.
வான்வலை, 88,
வான்வாய் - வான்வடு, 142.
வானமர்ஞாப்பு, 640.
வானமலை - வாட்கூத்து, 241.
வானரம்; 144, 703.
வானி - வட்டம், 138.
வானியம்பு - அலகம்பு, 476.
வானினுற்பேசல், 82.
வானுழை, 365.
வாளேறு - வான்வெட்டி, 210.
வானைக்கு வான், 354, 744.
வானையின், 358.
வானையாடுமடியகண்ணன்: (ஐ-அசை),
வானொடு தோன்றினான், 102. [557].
வான்பிதையம்பு, 670.
வான்புலம் - உண்மையறிவு, 244.
வான்பொற்பூண், 544.
வானம்பாடிப்புள், 841.
வான்விழ்புரையும்பைந்தார், 363.
வானிடுகிலைபோலத்தேவர்தோன்றல்,
283, 288.
வானுயர் மதுகை - வானிலுள்ளாரது
அறிவு, 203.
விக்கிரமாதித்தன் எறும்பின்பாஷை
யை அறிந்தவன், 272.
விகாரம், 593.
விகாரமுற்றமொக்கள்; 6, 7, 9, 10,
13, 17, 18, 20, 25, 27, 29, 30,
35, 45, 60, 64, 70, 75, 98, 101,
102, 117, 127, 131, 135, 136,
139, 146, 151, 152, 154, 169,
173, 179, 182, 184, 189, 192,
195, 213, 216, 234, 235, 248,
251, 254, 258, 259, 268, 278,
286, 304, 308, 314, 318, 321,
325, 341, 342, 346, 352, 382,
418, 431, 451, 457, 458, 470,
480, 492, 502, 507, 510, 538,
544, 555, 562, 575, 583, 611,
613, 635, 640, 645, 657, 671,
684, 688, 699, 701, 710, 714,

768, 773, 779, 800, 821, 826,
836, 858, 884, 894, 897, 899.
விச்சாதரி, 194.
விச்சாலோகமாநகர் - வெள்ளிமலையி
ன்மேலுள்ள ஒருநகரம், 170.
வியதத்தன் - தேவதத்தனுடையத்
தை, 523. [ஒன்று, 631].
வியயம் - கோவிந்தராசன் தேர்களுள்
வியயன் - கனகமாலைசகோதரருள்ளுரு
வன், 479, 492, 635, 648; சீவகன்
பிள்ளைகளுள்ளொருவன், 783.
வியயை - சீவகன் நற்றாய், 60.
வியயைகண்ணுளிர்த்த, 672.
வியயையின் அணிகளை நீக்கல், 110.
விசித்த, 459. [54-59].
விசம்பறுத்திழிந்து, 886. [323].
விசேடித்த உரிச்சொல், 7, 66, 163,
விசைமுறுக்கி - விசையுண்டாகமுறு
க்கி, 140.
விஞ்சைகள் - வித்தைகள், 164, 548.
விசையர் 128, 647.
விசையர், 225.
விசையர், 250.
விசைக்கு அவர் சென்றார், 317.
விட்டிடு: ஒருசொல், 287.
விட்டேறு - ஆயுதவிசேடம், 37.
விட்டை, 143.
விடவரவு, 37.
விடிந்ததையன்றே, 71.
விடுக்கிய - விடுத்தற்கு, 847, 880.
விடுகளை: ஒருபெயர், 542.
விடுகளைவியை, 185.
விடுகளைப்பருதி, 229.
விடுகளைப்படுத்தி, 507.
விடுதன் - விட்டேன் (வி), 258.
விடுதற்குதல், 520, 532, 555,
630, 885.
விடுத - விடுத்த (வி), 314.
விடுமின் (விடுங்கோள்), 454.
விடைக்குஒரிடத்தும்பற்றிராது, 447.
விடைகுழேறு, 319.
விடைநீர், 894.

விடைப்பு - வேறுபடுத்தல், 173.
 விடையன்னவன், 286.
 விடையுடையினரினர, 539.
 விண் - தேவர் (ஆகுபெயர்), 71.
 விண்டு, 131, 512, 635. [289.
 விண்ணிறுத்து - விண்ணைக்கடந்து,
 விண்ணினின்மும்வீழ்ந்தகடவுள், 87.
 வித்தகஞ்சேர்நுண்வரிகள், 315.
 வித்தல் - பரப்புதல், 472, 905.
 வித்தி - பரப்பி, 905.
 வித்தியபுகழினான், 740.
 வித்தியவேங்கைகீ, 731.
 வித்தியாதாரருக்கு மேகம் ஊர்தி, 9.
 வித்தா - காரணம், 905.
 விதானித்தல், 695.
 விதிக்கிடகாணலாம்வீதி-சிற்பநூற்
 கு ஒப்புக்காணலாம்வீதி, 581.
 விதிர்ந்தபுள்ளியன், 584.
 விதிர்ந்தல், 537, 664.
 விதிர்விதிர்ந்த - நடுநடுக்கி, 451.
 விதும்பி - மனமசைந்த, 729.
 விதும்பினார் - நடுக்கினார், 786.
 விதையத்தரசன் - அரிமர்த்தனன்,
 விசையயின் தந்தை, 54.
 விதையம் - விதேகதேசம், 54, 613.
 விநயமாமலை - குணமாலையின் தாய்,
 விநோதக்கூத்து, 206. [317.
 விபுலன் - சிவகன் தம்பி, 343, 653.
 விம்ம, 617.
 விம்மகிற்புகை, 771.
 விம்மர, 101.
 விம்மாந்த - பொருமி, 526.
 விம்முயிர்த்து - விம்மிஉயிர்த்து, 86.
 விம்முதலு - வருத்தம், 478.
 விம்லை-சீவகன்மனைவிகளுள்ஒருத்தி.
 விமானம், 176. .
 வியக்கோள், 186.
 வியத்தகு, 34.
 வியநெறி - ஏவல்நெறி, 549.
 வியப்போகாமம், 74.
 வியர், 594.
 வியவர் - ஏவல்செய்வோர், 184.
 வியாவர்த்திதம் (பா), 374.

வியாழம்தோன்ற - பிருஹஸ்பதி உதி
 வியாழவோரை, 161. [க்க, 711.
 விரகு - உபாயம், 104, 123.
 விரவு (உவமவுருபு), 549.
 விரற்சரடு, 255, 638.
 விரற்றலைப்புட்டில், 638.
 விரன்மோதிரம், 111.
 விராகு - விராகம் - (வி), 894.
 விராடபுரம், 533.
 கண் = ப்ருச்சிகள் - கணி; கே
 ன்வினேக்கப்படுகிறவன், 190.
 கண்-கோவிர்தராசனுடைய வே
 லைக்காரன், 622.
 விரீது = விரீதி - நெல், 33.
 விருத்தக்கலித்ததை, 2.
 விருத்தி - சிவதம், 405, 625, 743.
 விருத்தி ஒன்பது (பா), 200.
 விருத்தா = விருந்து, 23.
 விருந்தொடுமுன்பு: உம்-சிறப்பு, 45.
 விருப்புவெறுப்பின்மை, 764.
 விரைகுழல் - விரைக்குழல்(வி), 189.
 விரைகெல்லினையவர், 184.
 விரைசென் தடைந்தகுழலார், 320.
 விரைசொல்லடுக்கு, 194, 454, 527,
 528, 708.
 விரைதர்வேன்-கடுகவருவேன், 343.
 விரையாது-கலக்காமல், 162.
 விரையந்து, 190, 191, 698.
 விரைவழித்து-விரையைப்பூசி, 215.
 விரைவினையாடுந்தார், 125.
 விரைவு (மெய்ப்பாடு), 219.
 விஸ், 84, 189, 808.
 வில்லகவிரல், 613.
 வில்லுடைக்கடவுள், 481.
 வில்லெல்லை, 480.
 வில்லேவுஅளவு, 469.
 வில்லை உறையினீக்கி, 635.
 வில்வாளமுலம், 670.
 வில்வித்தை, 234.
 வில்வித்தைகம்பார் எருவினும் இலக்
 கினும் எய்துகற்றல், 301.
 லங்க-ஒளியைக்குறுக்கிடும்படி
 யாக, 858.

கௌசு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ரடவர்க்கு அடி

மையாய்ப்பிறப்பர், 284.
 விலங்கரசுநையகாளை-சிற்கம் போன் த
 காளை, 607, 822.
 விலங்கரம்பொருதவெள்வளை, 703.
 விலங்கினிரக்கம், 109.
 விலங்குக்கித்துன்பம், 804.
 விலங்குபாய்வன, 519.
 விலா இற்று, 247.
 விலாசி-இலக்கணையிந்தோழி, 702.
 விலாப்புடைவீங்கவுண்ணல், 126.
 விலாவளை - அழகை, 620.
 விலாவம் - அழகை, 530.
 விலாவிக்கின் மது-அழாநின் மது, 329.
 விலைவாம்பறிதலில்லாவெண்ணிகில்,
 விழ - விழவு, 905. [188.
 திப்ப - விளங்க, 659.
 தியாத்தொழித்து, 675.
 தக்காடிட்டு, 245.
 விழுக்காடு, 549, 616.
 துக்கும்வெண்ணஞ்சும் ஊன்விசே
 டம், 464, 465.
 துங்கல் - கொல்லல், 122.
 விழுங்குகாதலாள், 299.
 விழுங்குவான் போலவாசி, 229.
 விழுத்திரையமுதம், 495.
 விழுப்பற அதுக்கியிட்டு, 802.
 விழுப்புண்குரைப்பொலி, 680. [146.
 விழுமவென்றோய் - சீரியகாமனோய்,
 விழைவறத்துறந்துவிட்டார், 353.
 விளக்கின்சடருக்கு உற்பலப்போது,
 விளக்கினாயிற்று, 753. [578.
 விளக்கு, 403, 669, 764.
 விளக்குப்புறம் - விளக்கிற்காகவிடப்
 பட்ட இறையிலிசிலம், 740.
 விளி - இசைப்பாட்டு, 778; ஓசை,
 186; கொக்கரிப்பு, 140.
 விளித்தஇன்னமுதுமழ்கீதம், 565.
 விளிம்பு, 714.
 விளைக்கிய - விளைத்தற்கு, 831.
 விளைகொலிசை - ஒருவழக்கு, 83.
 விளைதவப்பெருமையோரார், 635.
 விளைபொருள், 609.

னமுதலியவற்றற்பூரித்தல், 767.
 விளையாட்டேசலமாம் (பழ), 277.
 விளைவமைதயிர், 43.
 விற்பக ஆரம்வில்லிட, 699.
 விற்படை - அம்பு, 177.
 விற்படைநிமிர்ந்ததோளான், 500.
 விற்பயிற்றுமிடத்தைவழிபடல், 503.
 விற்பழுத்துமிழந்தபகழி, 136.
 விற்பழுப்பு, 11.
 விளமர் இரீண்டதோளான், 456.
 விளமர் இவாங்கியவீங்குதோளிணன்,
 விளனிமிர்ந்ததோள், 311. [474.
 வினாவும் விடையும், 587.
 வினாவேகாரம், 68, 317, 389, 428,
 440, 443, 527.
 வினிதையரசன் (வினிதை-ஒருநகர்),
 வினை - அஷ்டகாரம், 370. [632.
 வினைக்கள்வராறலைப்ப, 431.
 வினைக்கொருங்கியன்மது, 7.
 வினைத்திரிசொல், 72, 106, 736, 809.
 வினைத்தொகை, 12, 18, 25, 32.
 36, 45, 62, 173, 700, 786, 843.
 வினைநான்கு - வேதநீயமுதலியன
 (ஐ), 905.
 வினைமாற்று, 341.
 வினையுவமம், 91.
 வினையெச்சத்திரிபு, 9, 24, 37.
 வினையெச்சமுற்றயத்திரிதல், 8, 21,
 விஷ்ணுவாஹஸ்தால், 383. [66, 267.
 வீக்கம் - பெருமை, 639.
 வீக்கறவிசித்து, 326.
 வீக்கறுத்து-வீக்கமறுத்து, 639.
 வீக்கி - அடைத்து நிறைத்து, 167;
 கட்டி, 615.
 வீக்குதல் - முறுக்குதல், 769.
 வீகலந்தமஞ்ஞை - கேடுகலந்தமயில்,
 வீங்க-இறக, 256; வீம்ம, 180. [332.
 வீங்குகழல்-வீக்குகழல் (வி), 268.
 வீட்டாறுண்டாகும்பயன் (ஐ), 825.
 வீட்டிடம் - வீடுதலைபுடைய இடம்
 வீடல்-வீடல் (வி), 6, 98. [(வி), 618.
 வீடலின்றி, 97.

ஈல் (வி), 17, 743;
 வீடுகண்டவர், 688. [தல், 825.
 வீடுபெற்றவரும் விரும்பும்விமலை,
 வீடுமலியுலகினவர், 715. [580.
 வீண்புதி - காந்தருவத்தையின்தோ
 வீண்க்கிழவன், 13. [ழி, 173, 198.
 வீண்ச்செல்வம் - இசைப்பாட்டு, கா
 வீணத்தண்டு, 222. [மம், 129.
 வீணநரம்புரிஇப்பாட-யாழ்வாசித்த
 வீணப்போர், 203. [ப்பாட, 576.
 வீணபொருது, 525.
 வீணபொருதொழில், 524.
 வீணயுறுப்பு, 222.
 வீணவாட்போர், 189.
 வீணவித்தகன் - சேவகன், 303, 675.
 வீணவேந்த - சேவகன், 750.
 வீதராகர் - ஆசையைவிட்டுவட்டவர்,
 வீதி, 40, 41, 244, 536. [733.
 ிந்திரவில, 33. [188.
 ஸல் கடத்தற்குத்துகிலைவிரித்தல்,
 வீமன் மடைநூலில் வல்லன், 792.
 வீரக்கல்லிப்புலவர்புகழ்தல், 665.
 வீரசவர்க்கம், 665.
 வீரத்தின்கண் எள்ளுதலாற் பிறந்த
 நகை (மெய்), 84.
 வீரபத்திரதேவன், 660.
 வீரபானமிருக்குக்குழாய், 545.
 வீரமகன், 130.
 வீரமந்திரம் இரண்டு, 243.
 வீரர், 793.
 வீரர்க்குச் சுறுவினம், 655.
 வீரர்க்குப் புலி, 627.
 வீரர்சேவகனை ஏத்தல், 674.
 வீர்த்தலைக்குப் பனங்கனி, 644.
 வீரர் தலைவனைவாழ்த்தல், 240.
 வீரர்பகைவர் வெட்டுதற்குத்தம் மார்
 பை முற்படக்கொடுத்தல், 654.
 வீர்பொற்றுண்டுகளைவாய்க்கொள்ள
 வீரானி, 658. [ல், 665.
 வீரன் - உசு-ஆம் திர்த்தங்கரர் (ஐ),
 வீரனீ, 238. [129, 874.
 வீரபிடுகம், 672.
 வீரியக்குருகில், 88.

வீரியாந்தராயம் (ஐ), 895.
 வீவருந்துன்பம், 161.
 வீழ்ச்சி - வீழ்தல், 746. [இறப்பு, 95.
 வீழ்த்தது: சிகழ்காலத்திற்றோன்றிய
 னர், 41.
 வீழ்ந்தென-வீழ்ந்ததென(வி); 30, 575.
 வீழாநிதியும் வீழ்ந்தது, 574.
 ம் - திரளும், 157.
 ா - சீழ்க்கை, 140.
 வீழ்மீரி - வீழ்மிருத்தி, 843.
 வீழ்மிருத்த, 85, 490, 499, 842.
 வீழ்றத்தெய்வம், 57, 130, 186.
 வீறு-ஈல்வினை, 530; வெற்றி 653; வே
 ரோன் மற்கில்லாஅழகு, 19, 129, 153.
 மீறடை இளைஞர், 177. [612.
 வெகுளி (மெய்ப்பாடு), 239, 327,
 வெங்கண்வேந்தற்குமுதலாகி வேற்கட்
 பாலை பகையாய்கொங்கை, 110.
 வெங்கார்மண், 721.
 வெச்சென்றிட - வெவ்விதாக, 585.
 வெடி - பகைத்தல், முழக்கம், 239.
 வெடிசிரிப்பு, 82.
 வெடித்தாராய், 512.
 வெடிபடமுழங்கி, 160.
 வெடிபடமுழங்குஞ்சால், 84.
 வெடிபடுபோர்த்தொழில், 239.
 வெண்கடப்பம்பூ, 483.
 வெண்கரை, 483.
 வெண்குடை, 263.
 வெண்சார்து, 692.
 வெண்டலைப்புணரி, 355.
 வெண்டலைபயின் மகாடு, 96.
 வெண்டலையோடுகோடல், 421.
 வெண்டாமரைமலர்த்தடங்கன்போ
 ழும் கங்குடி, 170.
 வெண்ணிகில், 552, 690.
 வெண்ணகை வெகுண்டுநெஞ்சு 82.
 வெண்ணஞ்சு, 464, 465.
 வெண்ணுரையுடுத்து, 770.
 வெண்ணுல் நீலமுண்டனைக்காற்ற
 வெண்ணெய், 768, 798. [ல், 582.
 வெண்ணெய்உருகல், 555.

கண்கா அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

வெண்ணெய்க்குள்மெரிபுற்றும் போ
ன்மெலிந்து, 468.

வெண்ணெய்தீயுத் தவண்ணம், 373.

வெண்ணெய்ப்பாணவு வெயிலிலுறகு
தல், 216, 449.

வெண்ணெய்வெங்குநன் மீமிசைவை
த்ததொத்து, 388.

வெண்பட்டுச்செப்பு, 681. [879.

வெண்படலிகை - வெள்ளித்தட்டு,
வெண்பொற்கட்டில் - வெள்ளிக்கட்டில்.

வெண்மணல், 307. [3, 698.

வெண்மதியிழந்தமீன், 362, 496.

வெண்முள், 762.

வெதிர - மூங்கல், 138.

வெதிரக்குதைச்சாபம், 138.

வெதிரேகம், 273.

வெந்தசெப்புப்பாவை, 802.

வெந்தன்கள்கொண்டு, 553.

வெந்தெரிசும்பொன், 180, 369.

வெப்பர் - வெய்கை, 511.

வெப்பு, 29.

வெம்பு, 670.

வெம்பல் - குதித்தல், 772.

வெம்பி, 332.

வெம்பின் - ஒலித்தன, 643.

வெம்புதல் - விருப்புதல், 4, 129.

வெப்புவேட்கை - எரிகின் தகாமம், 262.

வெய்து - விரைவு, 42. [ரை, 409.

வெய்துறுத்தாங்கும்: உம் - இசைநி

வெய்யதேன் வாய்க்கொண்டாற்போ

ல் விழுங்கலோடுமிழ்ததேற்றான்,

வெய்யோன் - விருப்பி பவன், 76. [601.

வெரீஇ - வெருவி, 719.

வெருகு - காட்டுப்பூனை, 554.

வெருகுசிரித்தல், 483. [பர், 58.

வெருட்டி - வெருட்டியவைகள்; பெ

வெருளி - செல்வச்செருக்கு, 28; வெரு

ள்: இ - பகுதிப்பொருள்வகுதி, 167.

வெல்கதிர்ப்பட்டம், 614.

வெல்கெளவாழ்த்தல், 628.

வெல்வது விதியினுக்கு, 669.

வெள்ளணி - பிறத்தகாளிலொப்பனை,

188, 690, 701.

வெள்ளரிதி வீழும், 157.

வெள்ளரீணிதி, 276.

வெள்ளமென்னுமெண், 19, 263.

வெள்ளி (சுக்கிரன்) உதயம், 449.

வெள்ளிககட்டிடம், 285.

வெள்ளரிடி, 630.

வெள்ளிடைப்படாதீர், 556.

வெள்ளிடைப்படுக்கை, 136.

வெள்ளிமனை, 697, 700. [165.

வெள்ளிமலை - கலுழ்வகம்மலை, 125,

வெள்ளிமுனைத்தெழு, 255.

வெள்ளியம்பெருமலை, 682. [285.

வெள்ளியாற்களின் கடுமைதீர்சல்,

வெள்ளியுயிர் - மக்களுயிர் (ஐ), 903.

வெள்ளில் - விளா, 75.

வெள்ளிலை, 45.

வெள்ளிலையணிச்சுவை, 104, 397.

வெள்ளிலோத்திரப்பூம்பொருக்கரை

த்தசார்து, 190.

வெள்ளிலோத்திரமலை, 776.

வெள்ளிவட்டகை, 285.

வெள்ளிவள்ளி - வெள்ளிவளை, 132.

வெள்ளிவாள்சுட்டம், 449.

வெள்ளிலிலங்கு, 328.

வெள்ளிவெண்கோல், 16. [459.

வெள்ளிவெண்ணீர் - வெள்ளிகம்பி,

வெள்ளிவெற்பு, 125.

வெள்ளிவேதண்டம், 170.

வெள்ளிவேய்த்தாய்த்தமலை, 698.

வெள்ளிவேல், 170. [841.

வெள்ளையிற்றாவமுய்த்தமிச்சி,

வெள்ளைநோக்கு - உள்ளே ஒன்றும் கொ

ள்ளாததோக்க, 331, 728.

வெள்ளையன்னம், 283.

வெளி - வெள்ளி (வி), 182.

வெளிப்படை, 209, 239, 315, 390.

வெளிற்றுடல் - உதிரல் நீங்கியபிணம்,

247.

வெளிற்றரை - பயனில்லாதவை, 422.

வெளிநிலவாள், 891.

வெளிநிலாக்கேள்வியாள், 65, 474.

வெளிநு - அறிவின்மை, 65; குந்தம்,

891.

பம்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ௧௦௯௭

வெளிமுழுன்வித்திப்பின்னை வச்சிரம்
வினைத்தலாமோ (பழ), 755.
வெற்றிலைக்கா - வெற்றிலைததோட்கு
மை, 252.
வெற்றிலைச்செப்பு, 64, 318, 713.
வெற்றிலைப்படலிகை, 253.
வெற்றிலைபாக்குக்கொடுத்தல், 45.
வெற்றிலைவிடினம்வேலாம்(பழ), 250.
வெற்றுடல், 572.
வெறுயிரம் - வெறுயிரம் (அ), 29.
வெறி - வாசனை, 699.
வெறிப்பு, 693.
வெறுக்கைக்கிழவன் - குபேரன், 545.
வெறுப்ப-பிக, 173. [556].
வெறுமைநிலைவர் - அறிவில்லாதவர்,
வெறுவாய்க்கிழைக்கெட்டவன் (பழ),
367.
வெண் நவர்-லித்தபரமேஷ்டிகள்
(ஐ), 290. [ஐ], 290.
வெண் நவருலகம்-லித்த சேஷத்திரம்
வெண்ணூர்தில்லி - லித்தசேஷத்திரம்
(ஐ), 252.
வெண்ணுன் - அருகன், 267, 423.
வென்றிமாலை, 672.
வென்றியங்குலோ - வென்றுபுகழ்பா
வேகம்-நஞ்சு, 379. [சேவேல், 661].
வேங்கைக்குரல், 786.
வேங்கைப்பூப்போலும்பசலை, 732.
வேங்கைப்பூ, பொற்றூலிபோலவது,
வேங்கைமரம், 33, 471. [483].
வேட்கையிறகுகள் நபருவமகளிர்(பெ
தும்பையர்), 729.
வேட்கையிறந்தமகளிர் (மங்கையர்மு
தலியோர்), 729.
வேட்கையிறவாப்பருவமகளிர் (பெ
தையர்), 729.
வேட்கைமை, 790.
வேட்கையிள்ளும் - வேட்கைசெல்லு
கின்ற: இன்-சாரியை, 114.
வேட்கையுள்ளோன்பு, 7.
வேட்கைவேர், 409.
வேட்டார்க்கு வேட்டனவேபோன்றி
னியவேய்மென்றோள், 314.

வேட்டுவர், 133, 367.
வேடன், 367.
வேடி - வேட்டுவச்சாதி, 133, 139.
வேண்டா, 67, 83, 291, 339, 411,
475, 604, 678.
வேண்டாவாயிற்று, 607.
வேண்டியதெமக்கு நேரின், 500.
வேண்டுகோள், 66.
வேண்டும் (வியங்கோள்) 65, 85.
வேண்டுமிடத்திற்குரியமுததுப்பந்
தர், 712.
வேணுகுல - அல்லீற்றுத்தன்மைச்
சொல், 124.
வேண்டுட்டிசில் - தாம்விரும்பப்படு
கின்ற பொருள்களையுடைய அடி
சில், 621.
வேணுகுல-மூங்கிப்பிளிச்சு, 193.
வேதண்டம் - வெள்ளிமலை, 170.
வேதநீயம் (ஐ), 905.
வேதவாணிகன், 426.
வேதனைமாங்கன், 409.
வேதிகை, 709.
வேதித்த, 325.
வேதா - வெம்மை,
வேதசெய்து, 771. [தாது, 845].
வேந்தர்விழைபவற்றை விழைதல் கூ
வேந்தன்பெயராத்பொறியும் பெற்ற
ன்-அரசன்பெயரோடு பட்டமும்
பெற்றான், 523.
வந்தனுக்குஇறைஞ்சினன் : கு-உரு
புமயக்கம், 718. [தொழில், 327].
வேந்தொர்மாறுகோடல்வளிகுற்றார்
வேம்புற்ற - உவர்த்தலுற்ற, 162.
வேமானியர் - தெய்வமகளிர், 707.
வேய்க்குழல், 39, 132.
வேய்த்து-அணிகு, 266; மறைக்கப்
பட்டு, 40, 361, 418, 727.
வேய்த்துணி - புல்லாங்குழல், 539.
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளான், 495.
வேயுத்திரண்ட மென்றோள், 848.
வேயுலாந்தோள், 463.
வேரி, 45.
வேல், 84, 241, 528, 751.

கச்சு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

வேல்வரின்மைப்பேனயின், 669.
 வேல்விருந்துளதிர்கொண்டான், 661.
 வேலுருவி - வேலொழுங்கு, 92.
 வேலானது முருகக்கடவுள் முக்கட
 கடவுள் கூற்று இவர்களால்ஒந்தப்
 பெற்றது, 751.
 வேலினுணம்: உம் - சிறப்பு, 62.
 வேலுக்குமாலையணிதல், 765.
 வேலுண்கண், 115.
 வேலேறு, 219, 677.
 வேழப்பேரினத்தங்கியகாடு, 353, 354.
 வேழத்துந்நியவெள்ளில், 75.
 வேழமுண்டலிளங்கனி, 337.
 வேழமுண்டவெள்ளில், 309.
 வேழமூர்தல் - யானையேற்றம், 115.
 வேழவெண்கோட்டுமெல்கோல் தின்
 று, 246. [ய், 126.
 வேழவெந்தி - யானைத்தியென்னுநோ
 வேழவேற்போர், 242.
 வேள்வித்திப்போலுக்கற்பினள், 319.
 வேள்விமுளரி, 301.
 வேள்வு=வேள்வி(திரிபு), 47. [436.
 வேற்கண் - கண்ணென்னும்மாத்திரை,
 வேற்படை, 136.
 வேற்றுநாட்டதன்சுவை, 352.
 வேற்றுமைத்தொகை, 29, 32, 70.
 வேற்றுவர் - அயலார், 454, 866.
 வேற்றைவந்தன்னறுதிவெம்பரற் கா
 வேறுசூறி, 609. [னம், 563.
 வேறுசெய்து - பகைப்பித்து, 234.
 வேறுபடவந்தவமவிசேடம், 62,
 வேறுபடுமேகலைகள், 587. [426.
 வேறுபொருள்தோன் தல்28, 33, 738.

வேறுவேறுரைப்ப, 364.
 வேன்மாரி, 94.
 வேன்மிடைசோலை, 639.
 வேன்மிடைந்தவேலி, 88.
 வேனல், 743. [சொல், 717.
 வேனிரைசெய்கண்ணி; செய்-உவமச்
 வேனிரைவான்மதில், 538.
 வேனிலான்வருநெறி, 762.
 வேனிலான்விழைந்தசேரி, 40.
 வேனிந்குன்மெனமெய்வெந்து, 516.
 வேனிதத்தானை, 68.
 வேனிதமன்னர், 243.
 வைக்கிய - வைத்தத்தகு, 243.
 வைகாசிப்பிறை, 905.
 வைத்த - கூர்த்த, 258.
 வைத்து (உரைநடை), 86, 209, 357.
 வைம்முகமணித்தறுதிவாள், 89.
 வையகமூன்றும்திவருமாமணி, 276.
 வையம் - வண்டி, 596.
 வைரத்தோட்டி, 495.
 வைரம், 32, 54, 506, 657, 849.
 வைரவாளவலை, 835.
 வேளவாற்பதவை, 157.
 பூர்-திரு, 60. [கள், 48, 52, 278.
 பூர்கோயில் (ஜினாலயம்) உள்ள இடம்
 பூர்த்தன் - ஒருவணிகள், 156.
 பூர்மான் - ஒருவணிகள், 466.
 பூர்வர்த்தமானஸ்வாமிகள் - உச்ச ஆம்
 திர்த்தங்கரர் (ஐ), 129, 873.
 பூர்விஹாரம், 904.
 ஸ்தியானக்கிரந்தி, 893.
 ஸ்திரீவேதம், 892, 893.
 ஸஹஸ்ரராகத்பம், 838.

வினங்காமேற்கோளகராதி.

	பக்கம்:
அகத்தெழுச்சுவையானகமெனப்படுமே (சயந்தம்)	... 205
அடகுபுலால்.	... 205
அதிர்வெனப்படுவது.....ருச்சரிப்பிசையே	... 205
அந்தணரலிந்த.....மலர்	... 205
அரக்குலண்டு.....	... 205
அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும்.....முவகையே	... 205
அவைதாம், சாந்திக்குத்தே.....ருனே (சயந்தம்)	... 205
ஆர்ப்பெனப்படுவதளவிதந்திசைக்கும்	... 205
ஆன்மவய.....ஊர்	... 205
ஆனையேமே.....பார்	... 205
இடக்கணினியா.....கருவியாகும்	... 205, எசுசு
ஈதி.....ஈண்டு	... 205
உள்ளாளம்வந்து.....மென்னுரை (இசைமரபு)	... 205
உற்றார்க்குரியார்பொற்றொழிமகளிர் (இறை. திருச். மேத்.)	... 205
எடுத்தல்பாட்டு.....ஊண்	... 205
எதிர்கொளலி.....	... 205
ஏவன்முரணும்	... 205
ஒன்முயிருபது.....துலோர்விதி (சிலப். உரை, மேத்.)	... 205
பயமுங்கி.....பார்த்து	... 205
நாலை.....டைந்து	... 205
கடாமுங்குருதியு.....தொன்	... 205
கண்ணிமைப்பளவும்	... 205
கண்ணிமையா.....பாடலுணர் (சைமரபு)	... 205
கருங்கரலி.....வைப்பு	... 205
கழைபோய்விண்முத்தும்	... 205
கற்சனைக்குவளைவிதழ்	... 205
கனிபட்டமுதலாப்.....பரிவாத்திதமே	... 205
கனிபட்டமுதலாவி.....வியாவாத்திதமே	... 205
குழல்வழி.....ஆமந்திரிகை (சுத்ததால்; இறை. மேத்.)	... 205
கூடமென்பது.....பிசைப்பதுவே	... 205
சுத்திள்வகையுங்.....வகைப்படுமே (சயந்தம்)	... 205
சுற்றியவுறுப்பிற்.....புணர்ந்தோரே (சயந்தம்)	... 205
கொடும்புரி.....யெனமொழிப	... 205
கொன்வால்வாடை	... 205
கொடேபத்த.....வகையினதாகும்	... 205
சந்தனமகி.....பைந்தம்விரையே	... 205
சாந்திக்குத்தே.....புலவர் (சயந்தம்)	... 205
சாமரைதிபந்.....பெட்டு	... 205

	பக்கம்.
.....யியல்பு (இசைமரபு) ௨௨௬
செந்நெல்.....	... ௨௫௬
செம்பகையார்ப்புக்கூடமதிர்வு	... ௬௬௩
செம்பகையென்பது.....யென்மனாப்புலவர்	... ௨௨௧
சொல்லியகொன்றை.....யாழோர்விதி ”
தக்கோர்ஸம்.....டைந்து ௨௨௨
தன்மாய்ச்சம.....தண்டாம்	௨௫௬, ௬௬௩
தற்சனிமுதலாபு.....அபவேட்டி தமே ௨௨௨
தற்சனிமுதலாவிதி.....உபவேட்டி தமே	... ௩௭௪
தாறுபடுநெல் ”
	... ௨௨
	... ௭௨௬
துன்னினரமுந்துநாகம்...	... ௮0௪
தொடையும்விலக்கும்..... யாம்	
நவநகரத்திரோந்ருபதி...	௬௬0
நன்பொன்போகியபொன்னாரம்	௬௮௫
நாற்பான்மர.....துவரே	௧௬௧
நல.	௨௨௧
நூலாற்போக்கினான்	௨௭௧
நெய்யோடுதி.....வேண்டுமே (தொல். செய். உரை, மேற்.)	௬௭௬
நோக்கட்டிசெந்தேன்.....ராறு	௬௭௭
நேரிருந்து.....பத்மாசனம்	௨00
பசவினமுதுகொற்றி.....குரித்து	௭௭௩
படைநான்ருமிகப்படைத்து.....புரிந்தோர்	௧௩௭
பதுமங்கழல்.....மின்னிடைபே	௨௨௨
பதுமம்வீரஞ்.....மெய்யாசனமே	௨00
பல்லாக்கொண்டா.....மாற்றி (பன்னிருபடலம்)...	௧௩௪
பூவைநிறுத்தியிட்டு	௭௧௬
பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை (வனையாபதி) ...	௪௨௩
பொன்னுரைத்தது	௪௪௧
மக்கள்விலங்கு.....ஆகுமென்ப	௬௮
மரக்கலமோடினான்	௬௬0
மலைநிலனே.....உலோபக்கே	௧0௫
முலைமுடிசூழ்ந்து	௮௧௨
வட்டணையுந்துதி.....சூழ் (பாதசேனாபதியம்)	௩௫
வழுவின்கேள்வி.....மொழிப...	௨0௭
வாடியவண்டளி.....யில்லோர்	௨0௭
விக்கிதம்.....டைந்து	௩௭௩
விட்டில்கிளி.....செட்டு (பு. வெ. உரை, மேற்.)	௨௫

இவற்றுட் சிலவற்றின் நேரேகுறிக்கப்பட்ட நூற்பெயர்கள், காசுவரை, கல்லாடவரை முதலியவற்றிற் கண்டவை.

பிழையும்திருத்தமும்த்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந.	உஉ	மருவின்பாத்தியதாய்	மருவின் பாத்தியதாய்
சு	சு	தன்னை	(தொல். குற்றியலகரப் தனை [சு. எஎ.)
எ	உஉ	வழக்கிற்கென்று	வழக்கிலதென்று
உசு	க௦	அடர்து	அடர்து
சுரு	நக	ஆளி	ஆளிய
சஅ	உ௦	வாழ்வாரூனை	வாழ்வாரூனை
அரு	கஎ	நீண்டமலை	நீண்டுமலை
க௦அ	சு	இதுமுதல் ஐந்தும்	இவை ஐந்தும்
கநக	நந	ஏறுகோட்பறை	ஆகோட்பறை
கருஉ	கக	சமர்வர்த்தனம்	சமாவர்த்தனம்
கஎந	நஉ	வேறுபடுத்தற்கரிய	வேறுபடுத்தற்கரிய
உஉ௦	கந	செறியப்பிணிப்பேன்	செறியப்பிணிப்பேன்
உசஅ	கசு	கடற்	கடல்
உஅப	கஅ	புலர்	புலர்
ந௦எ	கசு	முருகு	முருகு
நகசு	நந	தொல். சொல். சூ. அஎ	தொல். வேற்றுமைமயங்கு
நருந	எ	பூணிணய்	பூணிணய் [சு. ந.
நருஅ	நக	பாளைவாய்க்கமுகி	பாளைவாய்க்கமுகி
நஎ௦	கஉ	முதலியநவில்லாத	முதலிய நவில்லாத
நஎரு	கசு	வள்	அவள்
நஅஉ	நந	உரைப்பிற்	உரைப்பிற்
ச௦க	சு	நிலையாமை முதலிய	நிலையாமையு முதலிய
சஉஎ	உசு	வீழ்தரும செய்	வீழ்தருமணிசெய்
சநக	உசு	கில்லை	கிள்ளை
சருச	ந௦	ஒலர்பாவம்	ஒலபாவம்
சஎஎ	உரு	அவளுடல்	அவளுடல்
”	உசு	தோன்றினமை	தோன்றின தன்மை
சஎக	கந	1336	1636
சகப	கந	பொம்மலோதி	பொம்மலோதி
சகசு	உஅ	திண்கோன்	துண்கோன்
ருஉக	சு	தன்கையை	தகைமையை

பக்கம். வரி.

பிழை.

	உரு		
	சு	படுத்தலாலே	படுத்தலாலே
ருகூந	நௌ	மாலுற்று	மாலுற்றமயங்கி
சுநக	நௌ	போகடாத	போகொடாத
"	நௌ	போகொடாத	போகொடாத
சுநந	நௌ	மகளிறை	மக
சுசுௌ	உசு	ததுபடி	தபடி
எகக	உசு	எடுத்தனன்	
"	நௌ	அவன்மெல்லஎடுத்தாளெனக்	அவள் மெல்லஎடுத்தாளெனக்
எசுந	உௌ	ஆனை	
எருஅ	கௌ	கொழுஞ்	கொழுஞ்
எசுஅ		பாராவனை	* பாராவனை
எசுசு	உ	நீந்தாதார்	
அகசு	உந	புரையிலேயும்	புரையிலேநகராயும்
ககஉ	கூ	காமமறுஞ்சுழி	காமமறுசுழி
கஉரு	சு		பூணவ
	நௌ	பலாப்பழத்தையும்	பலாச்சுனையையும்
கஅசு	சு	ஒத்திரு	ஒருத்தி
கௌக	ரு	604	606

பக்கம். வரி.

பிழை.

	உரு		
	சு	படுத்தலாலே	படுத்தலாலே
ருகூந	நௌ	மாலுற்று	மாலுற்றமயங்கி
சுநக	நௌ	போகடாத	போகொடாத
"	நௌ	போகொடாத	போகொடாத
சுநந	நௌ	மகளிறை	மக
சுசூௌ	உசு	றதுபடி	றபடி
எகக	உசு	எடுத்தனன்	
"	நௌ	அவன்மெல்லஎடுத்தாளெனக	அவள் மெல்லஎடுத்தாளெனக
எசுந	உௌ	ஆனை	
எருஅ	கௌ	கொழுஞ்	கொழுஞ்
எசுஅ		பாராவனை	* பாராவனை
எசுசு	உ	நீந்தாதார்	
அகசு	உந	புரையிலேயும்	புரையிலேநகராயும்
ககஉ	கூ	காமமறுஞ்சுழி	காமமறுசுழி
கஉரு	சு		பூணவ
	நௌ	பலாப்பழத்தையும்	பலாச்சுளையையும்
கஅசு	சு	ஒத்திரு	ஒருத்தி
கௌக	ரு	604	606

